

ସୂଚୀପତ୍ର

ଲେଖକଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ : କିପରି ଏହି ଟାକ୍କା ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ	I
ଉତ୍ତମ ବାଇବଳ ଅଧ୍ୟନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ : ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ସତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁସନ୍ଧାନ	V
ଟାକ୍କା ;	
ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରସ୍ତାବନା.....	1
ଯୋହନ. ୧	8
ଯୋହନ. ୨	39
ଯୋହନ. ୩	52
ଯୋହନ. ୪	73
ଯୋହନ. ୫	93
ଯୋହନ. ୬	109
ଯୋହନ. ୭	138
ଯୋହନ. ୮	150
ଯୋହନ. ୯	165
ଯୋହନ. ୧୦	173
ଯୋହନ. ୧୧	183
ଯୋହନ. ୧୨	197
ଯୋହନ. ୧୩	213
ଯୋହନ. ୧୪	224
ଯୋହନ. ୧୫	243
ଯୋହନ. ୧୬	252
ଯୋହନ. ୧୭	262
ଯୋହନ. ୧୮	275
ଯୋହନ. ୧୯	290
ଯୋହନ. ୨୦	304
ଯୋହନ. ୨୧	315
ଯୋହନ ପ୍ରଥମ ପତ୍ରର ପ୍ରସ୍ତାବନା.....	322
୧ ଯୋହନ. ୧	327
୧ ଯୋହନ. ୨	338
୧ ଯୋହନ. ୩	357
୧ ଯୋହନ. ୪	378
୧ ଯୋହନ. ୫	388
ଯୋହନଙ୍କ ଦୃତୀୟ ପତ୍ର	403
ଯୋହନଙ୍କ ତୃତୀୟ ପତ୍ର	410
ପରିଶିଷ୍ଟ ଏକ : ଗ୍ରୀକ ବ୍ୟାକରଣ ଗଠନର ସଂକଷିତ ସଂଜ୍ଞା	418
ପରିଶିଷ୍ଟ ଦ୍ୱୀପ : ପ୍ରାସଙ୍କିକ ସମାଲୋଚନା	426
ପରିଶିଷ୍ଟ ତିନି : ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦାର୍ଥର ତାଲିକା	429
ପରିଶିଷ୍ଟ ଚାରି : ମତବାଦ ବିବରଣ	438

যোহন্নেস লিখনি

সূচীপত্র বিশেষ শার্ষ

আরম্ভ, যোহন. ১:১	10
প্রভুকের স্বর্গদূত, যোহন. ১:৪	12
বিশ্বাস, ভরসা, যোহন. ১:৩	14
যাশুক্ল প্রতি সাক্ষ্য, যোহন. ১:৮	15
জাণিবা যোহন. ১:১০	16
শরীর, যোহন. ১:১৪	17
মহামা, যোহন. ১:১৪	19
প্রেম অনুগ্রহ, যোহন. ১:১৪	20
পুরাতন নিয়মের বিশ্বাস, ভরসা, বিশ্বাস ও বিশ্বস্তা, যোহন. ১:১৪	20
মোশাক ব্যবস্থা প্রতি পাইলকে মত, যোহন ১:১৭	24
পারুণ্য, যোহন ১:৯৪	28
প্রেরিতকে নাম ঢালিকা, যোহন ১:৪৪	34
নাজরিতৈয় যিশু, যোহন ১:৪৪	34
আমেন, যোহন ১:৪১	36
নৃতন স্বর্গ, যোহন ১:৪১	37
ত্রুক্ষারস এবং গুরুপান, যোহন ৭:৩	41
আনিষেষ্ট নিআর ইষ্টন্তর মাপ এবং পরিমাণ, যোহন ৭:৩	44
নিষ্ঠার পর্ব, যোহন ৭:১৩	47
যোহন্নেস “বিশ্বাস” শব্দের প্রয়োগ, যোহন ৭:৯৩, ৮:৯৪, ১১:৯৩	50
মহামতা, যোহন ৩:১	53
জিশুরক্ষ রাজ্য, যোহন ৩:৩	56
শ্বাস, বায়ু, আত্মা, যোহন ৩:৮	58
জিশুরক্ষ বিবরণ নিমত্তে ব্যবহৃত মানবিয় ভাষা যোহন ৩:১৭	61
পূর্ব নির্দেশ (কালভিন বাদ) বনাম মানব স্বতন্ত্র (আরমিন্বাদ), যোহন ৩:১৭	62
মুদ্রাঙ্কন, যোহন ৩:৩৩	70
জাতিবাদ, যোহন ৪:৪	75
পুরাতন নিয়ম ভাববাণী, যোহন ৪:১৫	80
নৃতন নিয়ম ভাববাণী, যোহন ৪:১৫	83
পিতা, যোহন ৪:৩৩	86
মধ্যাহ, যোহন ৪:৭৪	87
জিশুরক্ষ জল্লা, যোহন ৪:৩৪	88
সুস্থিতা, যোহন ৪:১৪	97
ক্ষমা অযোগ্য পাপ, যোহন ৪:৯১	100
প্রেরণ, যোহন ৪:৯৪	101
সময়, যোহন ৪:৭৪	102
আদ্য মণ্ডলীর সাক্ষ্য, যোহন ৪:৩৯	106
যাশুক্ল সময়ের পলেষ্টিনের ব্যবহৃত মুদ্রা, যোহন ৭:৩	112
বারীর গশনা, যোহন ৭:১৩	114
জিশুরক্ষ নিমত্তে নাম, যোহন ৭:৯০	115
শ্রান্তিঘান নিষিদ্ধতা, যোহন ৭:৩৭	123

ସତ୍ୟ, ଯୋହନ ୨:୫୪	128
ଅନନ୍ତ, ଯୋହନ ୨:୫୮	129
ସୁର୍ଗାରୋହଣ, ଯୋହନ ୨:୭୩	132
ଆହ୍ଵା, ଯୋହନ ୨:୭୩	133
ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ, ଯୋହନ ୨:୭୪	134
ସାହସ, ଯୋହନ ୨:୧୪	140
ପ୍ରେତ, ଯୋହନ ୨:୨୦	143
ପରିଶ୍ରମର ଆବଶ୍ୟକ, ଯୋହନ ୨:୩୧	157
ନୋଷ୍ଟିକବାଦ, ଯୋହନ ୨:୪୦	160
ଉଜ୍ଜାର ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ୍ କ୍ରିୟାକାଳ, ଯୋହନ ୨:୭	167
ପାପସ୍ଵାକାର, ଯୋହନ ୨:୨୨-୨୩	169
ବିନାଶ, ଯୋହନ ୧୦:୧୦	175
ବାଇବଲରେ ଅଭିଷେକ, ଯୋହନ ୧୧:୨	185
ଧର୍ମବିଧୂରେ ଦୁଃଖ, ଯୋହନ ୧୧:୨୦	188
ବାଇବଲରେ ସ୍ବୀମାନେ, ଯୋହନ ୧୧:୨୮	189
ସମାଧୀ ପାଳନ, ଯୋହନ ୧୧:୪୪	193
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନ୍ଦତା, ଯୋହନ ୧୨:୩୧	206
ସୁର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ, ଯୋହନ ୧୨:୩୧	207
ହୃଦୟ, ଯୋହନ ୧୨:୪୦	210
ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାରେ “ଆଜ୍ଞା”ର ପ୍ରୟୋଗ, ଯୋହନ ୧୨:୪୦	211
ପ୍ରୁଥମ ଶତାବ୍ଦି ଯିହୁଦି ଧର୍ମରେ ନିଷ୍ଠାର ସେବାର ବ୍ୟକ୍ତ୍ସ୍ନା, ଯୋହନ ୧୩:୨	216
ଇଷାରିଯୋତୀୟ, ଯୋହନ ୧୩:୨୬	220
ମୃତ କେଉଁଠାରେ ? ଯୋହନ ୧୪:୩	227
ଫଳପ୍ରଦ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଯୋହନ ୧୪:୧୩-୧୪	232
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମା, ଯୋହନ ୧୪:୧୪	233
ଯାଶୁ ଏବଂ ଆହ୍ଵା, ଯୋହନ ୧୪:୧୭	234
କୋସମୋ (ପୃଥବୀ), ଯୋହନ ୧୪:୧୭	235
ସେହିଦିନ, ଯୋହନ ୧୪:୨୦	237
ତ୍ରୀଏକ, ଯୋହନ ୧୪:୨୬	238
ପରିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଦୂତା, ଯୋହନ ୧୪:୨୬	240
ଶାନ୍ତି, ଯୋହନ ୧୪:୨୭	241
ଅର୍ପି, ଯୋହନ ୧୪:୨୭	246
ଆଲୋକନ, ଯୋହନ ୧୭:୧୩	256
ନିଯୁକ୍ତି, ଯୋହନ ୧୭:୨	264
ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାରେ “ସତ୍ୟ”, ଯୋହନ ୧୭:୩	266
ପରିତ୍ର, ଯୋହନ ୧୭:୧୯	269
ମନୋନାତ / ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସମାନତା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ, ଯୋହନ ୧୮:୨	278
ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁ, ଯୋହନ ୧୮:୪	279
ପ୍ରାସାଦ ରକ୍ଷକ, ଯୋହନ ୧୮:୨୮	285
ପଢ଼ିଥ ପାଲାତ, ଯୋହନ ୧୮:୨୯	286
ସ୍ବୀ ଯିଏ ଯାଶୁଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲା, ଯୋହନ ୧୯:୨୪	298
ଗନ୍ଧରସ, ଯୋହନ ୧୯:୩୯	302
ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରୁଥାନ ପରର ପ୍ରକାଶମାନ, ଯୋହନ ୨୦:୧୭	308

କୌତୁରୁ (ଡୁପୋ), ଯୋହନ ୨୦:୨୫	312
ଯୋହନ ୧ପର୍ବ, ୧ ଯୋହନ ୧ ସହିତ ତୁଳନା, ୧ ଯୋହନ ୧:୧	330
କୋଇନୋନିଆ, ୧ ଯୋହନ ୧:୧୩	331
ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାରେ “ଲାଗି ରହିବା”, ୧ ଯୋହନ ୨:୧୦	344
ଜାଣିବା, ୧ ଯୋହନ ୨:୧୩	346
ମଣିଷ ସରକାର, ୧ ଯୋହନ ୨:୧୪	348
ଏହି ଯୁଗ ଏବଂ ଆଗାମୀ ଯୁଗ, ୧ ଯୋହନ ୨:୧୭	350
ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ୧ ଯୋହନ ୨:୨୦	353
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପୁନରାଗମନରେ ବ୍ୟବହାରିତ ବିଷୟ, ୧ ଯୋହନ ୨:୨୮	359
ଧାର୍ମିକତା, ୧ ଯୋହନ ୨:୨୯	361
ପରିତ୍ରାଣ ନିମକ୍ତେ ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରମାଣ, ୧ ଯୋହନ ୩:୧	364
ସୂଚୀକରଣ, ୧ ଯୋହନ ୩:୪	368
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ୧ ଯୋହନ ୩:୮	369
ପ୍ରାର୍ଥନା, ଅସାମିତି ଉଥାୟି ସୀମିତ, ୧ ଯୋହନ ୩:୨୨	374
କଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନମାନେ ପରଞ୍ଚରକୁ ନ୍ୟାୟ କରିବା ଉଚିତ ? ୧ ଯୋହନ ୪:୧	380
“ପରାକ୍ଷା” ନିମକ୍ତେ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଗୁଣାର୍ଥସୂଚକ, ୧ ଯୋହନ ୪:୧	380
ବୋବଙ୍କ ସୁସମାଚାରିୟ ପକ୍ଷ, ୧ ଯୋହନ ୪:୧୪	386
ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିନ୍ତତା, ୧ ଯୋହନ ୪:୧୩	393
ମଧ୍ୟୀ ପ୍ରାର୍ଥନା, ୧ ଯୋହନ ୪:୧୪	395
ମୃତ୍ୟୁଜନକ ପାପ କଣ ? ୧ ଯୋହନ ୪:୧୭	398
ପ୍ରାଚୀନ, ୨ ଯୋହନ ପଦ ୪	404
ମଣ୍ଡଳୀ (ଇକ୍କେସିଆ), ୩ ଯୋହନ ପଦ ୩	413

ଲେଖକଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ : ଏହି ଟୀକ୍କା କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଆପଣଙ୍କର ସହାୟତା କରିପାରେ ?

ବାଇବଳିୟ ଅନୁବାଦ ଏକ ବୁଦ୍ଧି ସଙ୍ଗତ ଓ ଆଡ଼ାକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ ଯାହା ପ୍ରାଚାନ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରାୟ ଲେଖକଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ବୁଝିବାରେ ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ । ଯାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଆଜିର ଦିନରେ ବୁଝାୟିବ ଓ ଲାଗୁ କରାୟିବ ।

ଆଡ଼ାକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା କଠିନ ଅଟେ । ଏଥରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶରଣାଗତ ହେବା ଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଉନ୍ନତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । କ୍ଷୁଦ୍ରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (୧) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, (୨) ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ, (୩) ତାହାଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ପାପ ସ୍ଵାକାର କରିବା ଏବଂ ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ସଂଲଗ୍ନ ଅଟେ । ଅନୁବାଦ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଙ୍କୋଟ ଓ ଜିଶ୍ଵରାୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନନ୍ଦାନେ କିପରି ବାଇବଳିକୁ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଏହା ଏକ ରହସ୍ୟ ଅଟେ ।

ବୁଦ୍ଧି ସଙ୍ଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସହଜ ଅଟେ । ଆୟମାନଙ୍କୁ ମୂଳପାଠରେ ହିଁ ସ୍ଥିର ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଏବଂ ବିନା ପକ୍ଷପାତରେ ଓ ଆପଣାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀୟ ପୃଷ୍ଠାଭୂମିରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଔତ୍ତିହାସିକ ରୂପେ ସମ୍ଭାବିତ ଅଟୁ । ଆୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଲେ ମନ୍ତ୍ର ବାହାର କିମ୍ବା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁବାଦକ ନୁହୁଁ । ଏହି ଟୀକ୍କା ଅନୁବାଦର ତିନି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ବିନ୍ଦୁସଙ୍ଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସାବଧାନରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ଆମର ପୃଷ୍ଠାଭୂମିରେ ବିଜୟ ପାଇପାରୁ ।

ପ୍ରଥମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ :

ପ୍ରଥମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବାଇବଳିୟ ପୁଷ୍ଟକ କେଉଁ ଔତ୍ତିହାସିକ ଘଟଣା ସମୟରେ ଲେଖାଗଲା ତାହାକୁ ଲେଖନ୍ତୁ ଏବଂ କେଉଁ ଔତ୍ତିହାସିକ ଘଟଣା ହେତୁ ଏହା ଲେଖାଗଲା । ବାସ୍ତବିକ ଲେଖକଙ୍କର ଏହାକୁ ଲେଖବାର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ମୂଳପାଠର ଅର୍ଥ ଆପଣାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବେହେଲେ ତାହା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ତାହାର ବାସ୍ତବିକ, ପ୍ରାଚାନ ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରାୟ ଲେଖକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ଚାବି ଅଟେ - ଆୟମାନଙ୍କର ଔତ୍ତିହାସିକ, ଭାବନାମୂଳକ, ସାଂସ୍କୃତିକ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କିମ୍ବା ମାଣ୍ଡଳୀକ ଆବଶ୍ୟକତା ନୁହେଁ । ପ୍ରୟୋଗ ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଅବିଜ୍ଞନ ଅଂଶାଦାର ଅଟେ କିନ୍ତୁ ସଠିକ୍ ଅନୁବାଦ ସର୍ବଦା ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରୟୋଗ ହେବା ଦରକାର । ଏହା ପୁନରାବୁରି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଇବଳିୟ ମୂଳପାଠର କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଅର୍ଥ ରହିଥାଏ । ଏହା ସେହି ଅର୍ଥ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଆଜିର ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କର ଚାଳନାରେ ବାସ୍ତବିକ ଲେଖକ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥର ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଏବଂ ପରିମ୍ବିତିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇପାରେ । ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ ବାସ୍ତବିକ ଲେଖକଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସତ୍ୟରେ ଜୋଡ଼ିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥ୍ୟୋଗୁଁ ବାଇବଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଷ୍ଟକକର ଭୂମିକା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଅଧ୍ୟନ କରିବାରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଟୀକ୍କା ରୂପେ ନିର୍ମାଣ କରାଗଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ :

ସାହିତ୍ୟକ ଅଂଶକୁ ଚିହ୍ନିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଟେ । ବାଇବଳର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟକ ଗୋଟିଏ ଲିଖନ ଅଟେ । ଅନୁବାଦକଙ୍କ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ କି ସେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗ କରି ବଳକା ଅନ୍ୟ ଅଂଶକୁ ଏମିତି ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଅଂଶର ଅନୁବାଦ କରିବା ପୂର୍ବେ ଆମକୁ ବାଇବଳର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଯେପରି - ପର୍ବ ଅବା ଅଧ୍ୟ, ଅନୁଛେଦର ପଦର କେବେହେଲେ ସେହି ଅର୍ଥ ହୋଇ ନ ପାରିଲେ ତେବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନୁବାଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗର ବିବରଣ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଓ ପୁଣି ପଦର ଅନୁବାଦରେ ପହଞ୍ଚିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଇଥୁମୋଗୁଁ ଏହି ଟୀକ୍କା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ଯାହାଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲିଖନ ସାହିତ୍ୟ ଅଂଶକୁ ଭଲଭାବେ ବୁଝିପାରନ୍ତି । ଅନୁଛେଦ ଏବଂ ଅଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେବରୁ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ଏବଂ ବିଷୟରେ ଅଂଶକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ, ବାକ୍ୟାଂଶ, ବା ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟର ଅନୁବାଦ ହିଁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟକ ଗୋଟିଏ ଲିଖନ ଅଟେ । ଅନୁବାଦକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାକରଣ ଉପରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ୟକାରୀତି ହୋଇଥାଏ । ଅଧିକାଂଶରେ ଏହା ସାମ୍ପ୍ରତିକ ବିଷୟରେ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛେଦର ଶବ୍ଦ, ବାକ୍ୟାଂଶ, ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ତାହାର ଶାର୍କକ ଉପରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ଏହାକୁ ସିମୀତ କରିଥାନ୍ତି, ବୃଦ୍ଧି କରିଥାନ୍ତି, ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ / କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥାନ୍ତି । ଉତ୍ତମଭାବେ ବିବରଣ କରିବାର ଚାବି ଏହା ଅଟେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛେଦକୁ ଲେଖବାର ପଛରେ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ବୁଝିବା ଯୋଡ଼ିତରେ ବାଇବଳର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟନ ଟୀକ୍କା ଏଥ୍ୟୋଗୁଁ ଲେଖାଗଲା ଯାହାଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବିଭିନ୍ନ ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦକୁ ପରିଷରରେ ଅନୁବାଦ କରିପାରିବେ । ଏହି ଅନୁବାଦର ଚନ୍ଦନ ଏଇଥୁମୋଗୁଁ କରାଗଲା କାରଣ ଏସବୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶାଳିମାନଙ୍କଠାରୁ ଲେଖା ଯାଇଅଛି ।

୧. ମୁନାଇଚେଡ଼ ବାଇବଳ ସୋସାଇଟିର ଗ୍ରୀକ ମୂଳପାଠ ଚର୍ଚ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଟେ ସ୍କ୍ରିବ୍ସି - ୪ । ଏହି ମୂଳପାଠ ନୂତନ ମୂଳପାଠ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଛେଦରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଗଲା ।

୨. ନ୍ୟୁ କିଙ୍ଗ ଜେମସ ଉତ୍ସବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦର ସାହିତ୍ୟକ ଅନୁବାଦରେ ଲେଖାଗଲା ଯାହା ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖା ପରମରା ଅଟେ । ଯାହା ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀ ରିସେପ୍ସେ କହନ୍ତି ଉପରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଅନୁଛେଦ ବିଭାଜନ ଅନ୍ୟ ଅନୁବାଦ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ଅଟେ । ଏହି ବଡ଼ ଅନୁଛେଦ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ କି ସେମାନେ ଯୋଡ଼ିତ ଥିବା ଶାର୍କକକୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି ।

୩. ନ୍ୟ ରିଭାଇସନ୍ ଷାଣ୍ଡାର୍ଡ୍ ଭରସନ୍ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ । ଏହା ଦୁଇ ଅନୁବାଦର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା । ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ନିମନ୍ତେ ଏହାର ଅନୁଛେଦ ଅଧିକ ସହାୟକ ଥିଲା ।

୪. ଗୁଡ଼େସ ଇଂଗଲିସ ଭରସନ୍ ଯୁନାଇଟେଡ୍ ବାଇବଲ ସୋସାଇଟିର ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମାନତାର ପ୍ରକାଶନ ଥିଲା । ଏଥରେ ବାଇବଲ ଏପ୍ରକାରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି କି ଆଜିର ଦିନର ଇଂରାଜୀ କହୁଥିବା ଲୋକେ ଗ୍ରୀକ ମୂଳପାଠର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିପାରିବେ । ଅଧିକାଂଶ, ବିଶେଷରୂପେ, ସୁସମାଚାରରେ, ଏଠାରେ ଅନୁଛେଦକୁ ବନ୍ଦ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ, ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଏନ୍. ଆଇ. ଭି. ରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦର ଉଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ସହାୟକ ନୁହେଁ । ଏହା ଆଖ୍ୟାୟ ବିଷୟ କି ଉତ୍ସମ ଯୁବିଏସ ଏବଂ ଚିତ୍ରଭିକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶନ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଛେଦ ବିଭାଜନ ଭିନ୍ନ ଥିଲା ।

୫. ନ୍ୟ ଯୀରୁଶାଲମ ବାଇବଲ ପ୍ରାନସ କ୍ୟାଥଲିକ ଅନୁବାଦ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମାନତାର ଅନୁବାଦ ଥିଲା ।

୬. ଛପା ହୋଇଥିବା ମୂଳପାଠ ୧୯୯୪ର ନ୍ୟ ଆମେରିକାନ୍ ଷାଣ୍ଡାର୍ଡ୍ ବାଇବଲର ଉନ୍ନତ ଅନୁବାଦ ଥିଲା । ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ଥିଲା । ଏହାର ଅନୁଛେଦରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦରେ ଟାପ୍‌ପଣୀ କରାଯାଇଛି ।

ତୃତୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ :

ତୃତୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହା ଥିଲା କି ବାଇବଲର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁବାଦକୁ ପଡ଼ିବା ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହାର ବିଷ୍ଣ୍ଵାରିତ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଯାଇ ପାରିବ । ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ରୀକ ବାକ୍‌ଆଂଶ ଏବଂ ଶବ୍ଦକୁ ଅନେକ ଅର୍ଥରେ ବୁଝାଯାଇପାରେ । ଆସମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖାର ସେହି ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବାରେ ଏହି ଅନୁବାଦ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏସବୁ ଆମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇଥିବା ବାଷ୍ପବିକ ଲେଖକଙ୍କ ଦାରା ଲେଖାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବାରେ ଆମର ସହାୟତା କରିଥାଏ ।

ଏହି ଟାକ୍‌କା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁବାଦକୁ ପରାମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ । ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁବାଦ ଏହା ନୁହେଁ ଏପରି ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମୁଢ଼ିତ କରିବା ଏବଂ ଚିତ୍ର କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦାୟୀ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅନୁବାଦ ସବୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ସଂକୁଚିତ, ସ୍ଵତ୍ୟେଷ ଏବଂ ଜାତୀୟ ବିଚାରଧାରା ହୋଇ ନ ଯାଉ । ଅନୁବାଦକଙ୍କ ପାଶେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବିକଷି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁଥରେ ସେ ଜାଣିପାରେ କି ପ୍ରାଚୀନ ଅନୁବାଦ କେତେ ଅନେକାର୍ଥକ ହୋଇପାରେ । ଏହା ଆଖ୍ୟାୟର ବିଷୟକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଅଛ ସହମତ ଅଛି ଯିଏ ବାଇବଲକୁ ଆପଣା ସତ୍ୟର ସ୍ପ୍ରୋତ ମାନନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀନ ଅନୁବାଦରେ ସଂଘର୍ଷ କରି ଏବଂ ଆପଣା ଏତିହାସିକ ସର୍ବରେ ବିଜୟ ପାଇପାରୁ । ସେଇଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମୋର ସହାୟତା କରିଅଛି । ମୁଁ ଆଶା କରେ କି ଏହା ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଆଶାର୍ଦ୍ଦାଦର କାରଣ ହେବ ।

ବୋର୍ ଓଟ୍ଲେ
ଇଷ୍ଟ ଚେକ୍‌ସାସ, ବାପ୍ରିଷ୍ ଯୁନିଟରସିଟି
ଜୁନ୍ ୨୭, ୧୯୯୭

ବାଇବଳ ଅଧ୍ୟନ ନିମତ୍ତେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ :

ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ସତ୍ୟ ନିମତ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁସନ୍ଧାନ

କଣ ଆମେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିପାରିବା ? ଏହା କେଉଁଠାରେ ମିଳେ ? କଣ ଏହାକୁ ଆମେ ତର୍କ ଅନୁସାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିବା ? କଣ କିଛି ଅନେକ ଶକ୍ତି ଅଛି, କଣ ଏମିତି କିଛି ପରମ ସତ୍ୟ ଅଛି ଯିଏ ଆସମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ସଂସାରକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରେ ? କଣ ଜୀବନର କିଛି ଅର୍ଥ ଅଛି ? ଆମେ ଏଠାରେ କାହିଁକି ଅଛୁ ? ଆମେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛୁ ? ଏହା ବୁଦ୍ଧି ସଂଗତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୃଣିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ ଯେଉଁମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଅଛି (ଉପଦେଶକ - ୧ : ୧୩-୧୮ ; ୩:୯-୧୧) । ମୁଁ ଜୀବନର ମଧ୍ୟ ଆଶର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ଧାନକୁ ସ୍ଵରଣ କରିପାରେ । ମୁଁ ଆପଣା ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେତୁ ଯୁବା ସମୟରେ ହିଁ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ବିଶ୍ୱାସ ହେଲି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବୟକ୍ତି ହେଲି ତ ଆପଣା ଓ ସଂସାର ବିଶ୍ୱଯରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା । ସାଧାରଣ ସଂଘୃତ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଅନୁସାନ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଆଣିପାରି ନାହାନ୍ତି ଯାହା ମୁଁ ପଡ଼ି ଓ ଅନୁଭବ କରିଥିଲି । ଏହା ଏହି ସମେଦନହୀନ କୋଠର ସଂସାରରେ ମୋର ଦ୍ୱାରା, ସନ୍ଧାନ, ଅଭିନାଶ ଏବଂ ଆଶାହୀନତାର ଅନୁଭବ କରିବାର ସମୟ ଥିଲା ।

ଅନେକେ ଦାବି କରନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଅଧ୍ୟନ ପରେ ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଏହିଥିରୁ ବିଶ୍ୱଯରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା : (୧) ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର, (୨) ପ୍ରାଚୀନ କାହାଣୀ, (୩) ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭବ କିମ୍ବା (୪) ମନବେଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି । ମୋତେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କେତେକ ପ୍ରମାଣ ଓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ବିଶ୍ୱଯ ଯେଉଁଥରେ ମୁଁ ଆପଣା ସାଂସାରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ଅଂଶରେ ନିର୍ମିତ ମୋର ଜୀବନ ଏବଂ ବଞ୍ଚିବାର କାରଣକୁ ଆଧାରିତ କରିପାରନ୍ତି ।

ମୁଁ ଏସବୁକୁ ମୋର ବାଇବଳ ଅଧ୍ୟନରେ ପ୍ରାପ୍ତ କଲି । ମୁଁ ଏହି ବିଶ୍ୱଷ୍ଟତାର ପ୍ରମାଣକୁ ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଲି । ଯାହା ମୋତେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମିଳିଲା (୧) ବାଇବଳର ଔତ୍ତିହାସିକ ବିଶ୍ୱଷ୍ଟତା ପୁରାତତ୍ତ୍ଵ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ, (୨) ପୁରାତନ ନିଯମର ଭାବବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା, (୩) ବାଇବଳର ୧୭୦୦ ବର୍ଷର ଲିଖନିରେ ମଧ୍ୟ ବାଇବଳର ସଦେସରେ ଏକତା, ଏବଂ (୪) ସେହିମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯାହାଙ୍କ ଜୀବନ ବାଇବଳ ସାଂପର୍କରେ ଆସିବାଦ୍ୱାରା ସାଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବେଳିଗଲା । ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରତୀର ମିଶ୍ରଣ ଶକ୍ତି ହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନରେ ସେହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି କି ସେ ମଣିଷ ଜୀବନର ଜଟିଳ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରେ । କେବଳ ଏହା ଯେ ଏକ ଜ୍ଞାନ ସଂଗତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ କଲା ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବାଇବଳିଯ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ଅନୁଭୂତି ରୂପ ଯାହା ମୋ ନିମତ୍ତେ ଭାବପ୍ରବନ୍ଧ ଆନନ୍ଦ ଓ ସ୍ମରତାକୁ ଆଣିଦେଲା ।

ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେ ମୁଁ ମୋର ଜୀବନର ମଧ୍ୟ ଅଂଶକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କଲି - ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯେପରି ବାକ୍ୟରୁ ବୁଝାଯାଇପାରେ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରାଶାଳ ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ଭାବାମ୍ବକ ମୁଣ୍ଡ । ମୁଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଆୟାତ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣକୁ ସ୍ଵରଣ କରେ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିଚାର ଥିବା ବିଦ୍ୟାଳୟର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅନୁବାଦର ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ । ବାଇବଳର ପ୍ରେରଣା ଏବଂ ବିଶ୍ୱଷ୍ଟତାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଶେଷ ନୁହେଁ ମାତ୍ର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆରମ୍ଭ । ମୁଁ କେଉଁପ୍ରକାରେ ବାଇବଳକୁ କ୍ଷମତା ଓ ବିଶ୍ୱଷ୍ଟତା ବୁଝିବି । ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଇବଳର କଠିନ ଅଂଶକୁ ପରିଷରରେ ଲଜୁଥିବା ଅନୁବାଦକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରେ ?

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମୋ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ମୋ ବିଶ୍ୱାସର ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ହୋଇଗଲା । ମୁଁ ଜାଣେ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ (୧) ମୋ ଜୀବନରେ ଅଗମ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦକୁ ଆଣିଦେଲା । ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ମନ କୌଣସି ଏକ ପରିପୂରକର ସନ୍ଧାନରେ ଥିଲା । (୨) ବିବାଦସ୍ଵଦ ସାଂସାରିକ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରଶାଳାର ସ୍ଵତ୍ତ୍ସମ୍ବନ୍ଧତା, (୩) ଧର୍ମଗୋଷ୍ଠୀୟ ଗର୍ବ । ପ୍ରାଚୀନ ଲିଖନିର ପ୍ରମାଣିତ ଅନୁବାଦ ବିଧର ତଳାସ ମୋତେ ଆପଣା ଔତ୍ତିହାସିକ, ସାଂପୂର୍ଣ୍ଣତିକ, ଜାତୀୟ ଏବଂ ଅନୁଭୂତିର ପକ୍ଷପାତକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କଲା । ଅନେକ ଥର ମୁଁ ଆପଣାର ହିଁ ମତକୁ ରଖିବା ନିମତ୍ତେ ବାଇବଳ ଅଧ୍ୟନ କରୁଥିଲି । ମୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିବା ନିମତ୍ତେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ସ୍ଵତ୍ତଃଧର୍ମ ରୂପେ ଓ ତା ସହିତ ଆପଣା ଅନ୍ତରକ୍ଷା ଓ ଅପର୍ଯ୍ୟାସକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିଲି । ଏହାକୁ ବୁଝିବା ମୋ ନିମତ୍ତେ କେତେ କଷକର ଥିଲା ଯଦ୍ୟପି ମୁଁ କେବେହେଲେ ବାଷପ ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେବଳ ବାଇବଳର ଜଣେ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ପାଠକ ହୋଇପାରିବି । ମୁଁ ମୋର ପକ୍ଷପାତକୁ ଚିହ୍ନି ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ (୧) ମୋ ଜୀବନରେ ଅଗମ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦକୁ ଆଣିଦେଲା । ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ମନ କୌଣସି ଏକ ପରିପୂରକର ସନ୍ଧାନରେ ଥିଲା । (୨) ବିବାଦସ୍ଵଦ ସାଂସାରିକ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରଶାଳାର ସ୍ଵତ୍ତ୍ସମ୍ବନ୍ଧତା, (୩) ଧର୍ମଗୋଷ୍ଠୀୟ ଗର୍ବ । ପ୍ରାଚୀନ ଲିଖନିର ପ୍ରମାଣିତ ଅନୁବାଦ ବିଧର ତଳାସ ମୋତେ ଆପଣା ଔତ୍ତିହାସିକ, ସାଂପୂର୍ଣ୍ଣତିକ, ଜାତୀୟ ଏବଂ ଅନୁଭୂତିର ପକ୍ଷପାତକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କଲା । ଅଧିକାଂଶରେ ଜଣେ ଅନୁବାଦକ ହିଁ ବାଇବଳର ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଥାଏ ।

ମୁଁ ଆପଣା ପୂର୍ବଧାରଣାର ସୂଚୀ ଯାହା ବାଇବଳ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ମୋ ମନରେ ଥିଲା ତାହାକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହେଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା, ପାଠକ, ନିଜକୁ ପରାକ୍ଷା କରିପାର ।

I - ପୂର୍ବଧାରଣା

କ. ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ବାଇବଳ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରକୁ ନିଜେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମତ୍ତେ ସ୍ଵାମ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହାର ଅନୁବାଦ ଏହାର ବାଷପକି ରଖିବାଯାଇ ଲେଖନ (ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା) ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ପ୍ରକାଶରେ ତଥା ମଣିଷ ଲେଖକଙ୍କ ଔତ୍ତିହାସିକ ପରିମ୍ଲିତିରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଖ. ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ବାଇବଳ ସାଧାରଣ (ସମସ୍ତ) ଲୋକଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଲେଖାଯାଇଅଛି । ଜିଶ୍ଵର ଆସମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାବୁପାରେ କଥାନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ନିଜକୁ ଔତ୍ତିହାସିକ ଏବଂ ସାଂପୂର୍ଣ୍ଣତିକ ଭାଙ୍ଗାରେ ରଖିଲେ । ଜିଶ୍ଵର କେବେହେଲେ ସତ୍ୟକୁ ଲୁଚାନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାକୁ ଯେ ଆମେମାନେ ସେ ସବୁ ବୁଝିବା । ଏଣୁ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ଦିବସର ପ୍ରକାଶରେ ହିଁ ଅନୁବାଦ କରାଯାଉଁ କିନ୍ତୁ ଆମର ନୁହେଁ । ବାଇବଳ

ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଅର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯାହା ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ପଡ଼ିବା ଏବଂ ଶୁଣିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖେ ନଥିଲା । ଏହା ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଝାଯାଇ ପାରିବ କାରଣ ଏହା ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଭାଷା ଓ ବିଧୁରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

ଗ. ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ବାଜବଳରେ ଗୋଟିଏ ସମେଷ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ଯଦ୍ୟପି ଏଠାରେ କଠିନ ଲିଖୁତ ଅଂଶ ରହିଛି ତଥାପି ଏହା କେବେହେଲେ ନିଜର ବିରୋଧ କରେ ନାହିଁ । ଏଇଥୁ ଯୋଗୁଁ ବାଜବଳ ନିଜେ ବାଜବଳର ଉତ୍ତମ ଅନୁବାଦକ ।

ଘ. ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାଣୀକୁ ବାଦ ଦେଲେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଂଶର ଗୋଟିଏ ହିଁ ଅର୍ଥ ରହିଛି ଯାହା ପ୍ରେରଣା ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ବାସ୍ତବିକ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ । ଆମେ କେବେହେଲେ ବାସ୍ତବିକ ଲେଖକଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଜାଣିପାରିବା ନାହିଁ, ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ :

୧. ସଂଦେଶକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ କେଉଁପକାର ଲିଖନିର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଅଛି ।
୨. ଏତିହାସିକ ଘଟଣା ବା ବିଶେଷ ଘଟଣା ଯେଉଁଥିରେ ଲେଖାର ଉପରୁ ହୋଇଅଛି ।
୩. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟକ ଏବଂ ଲିଖୁତ ସାହିତ୍ୟକ ଅଂଶର ସାହିତ୍ୟକ ସମୟକାରୀ ପରିମାପ ।
୪. ସାହିତ୍ୟକ ଅଂଶର ମୂଳପାଠ ରଚନା ଯାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଦେଶକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।
୫. ସଂଦେଶକୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ବ୍ୟାକରଣର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଅଛି ।
୬. ସଂଦେଶକୁ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେଉଁ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଅଛି ।
୭. ସମାପ୍ତର ଅନୁଲୋଦ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧ୍ୟନ କରିବା ଏହି ଲିଖନିର ଅଧ୍ୟନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଏଥୁ ପୂର୍ବେ କି ମୁଁ ବାଜବଳ ପଠନର ଉତ୍ତମ ବିଧିକୁ କହିବି । ମୁଁ ଆଜିକାଳି ପ୍ରୟୋଗରେ ଅଣାଯିବା ଭୁଲ ନିୟମକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ବାହେଁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁବାଦରେ ଭିନ୍ନତାକୁ ଉପରୁ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗରେ ଆଣିବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ଅଟେ ।

II - ଅନୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶାଳୀ

୧. ବାଜବଳର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବାଦଦେଲେ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ, ବାକ୍ୟାଂଶ କିମ୍ବା ଶବ୍ଦକୁ ସତ୍ୟ ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଯାହା ଲେଖକ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ହେଉ । ଏହାକୁ “ପ୍ରମାଣିତ-ମୂଳପାଠ” କହନ୍ତି ।

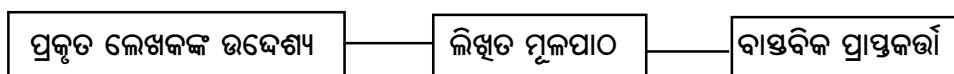
୨. ବାଜବଳର ଏତିହାସିକ ଆଧାରକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ଜାଞ୍ଜନିକ ଇତିହାସ ଯାହାକୁ ମୂଳପାଠ କିମ୍ବା ଅଛି ବା ବିଳକୁଳ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ନାହିଁ ।

୩. ବାଜବଳର ଏତିହାସିକ ଆଧାରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ସକାଳର ଖବର ସଦୃଶ୍ୟ ପଡ଼ିବା ଯେପରି ତାହା ପ୍ରାଥମିକ ଭାବେ ନୂତନ ଯୁଗର ଶ୍ରୀମିତ୍ୟାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

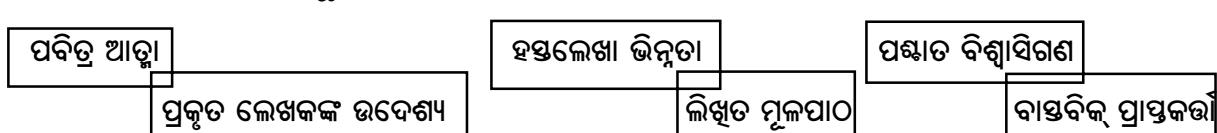
୪. ବାଜବଳର ଏତିହାସିକ ଆଧାରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ରୂପକ କଥା ଦ୍ୱାରା ମୂଳପାଠକୁ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରାୟ / ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ରୂପରେ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଯାହା ପ୍ରଥମ ପାଠ ଏବଂ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ମେଳ ହେଉ ନ ଥିବ ।

୫. ବାସ୍ତବିକ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ନିଜର ହିଁ ଜିଶ୍ରେଷ୍ଣତାପରିମାଣ, ବିଜ୍ଞାନ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ହିଁ ଶିଖିବା ଯାହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକ ଏବଂ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ରେ ମେଳ ହେଉ ନ ଥିବ । ଏହି ବିଷୟ ସେତେବେଳେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ବକ୍ତା ଆପଣା ଅଧିକାର କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାଜବଳ ପଡ଼େ । ଏହାକୁ “ପାଠକୁ ପ୍ରତିରୋର” ରୂପେ ଜଣା ଯାଏ । (ଏହି ମୂଳପାଠ ମୋ ନିମନ୍ତେ କଣ ଅର୍ଥ) ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବ ରଚିତ ଲେଖାରେ ତିନୋଟି ଅଂଶ ମିଳିଥାଏ ।



ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଶାଳୀ ତିନୋଟି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଉପରେ କେନ୍ତିତ ଥିଲା । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଅଭୁତନୀୟ ପ୍ରେରଣାଭୁକ୍ତ ବାଜବଳକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ତେବେ ନୂତନ ନକ୍ଷା ଅଧିକ ଠିକ୍ ରହିବ ।



ସତ୍ୟତାରେ ଏହି ତିନି ଅଂଶ ଅନୁବାଦ ପ୍ରଶାଳୀରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ପ୍ରମାଣିକତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ମୋର ଅନୁବାଦ ଆରମ୍ଭରେ ଦୁଇ ଅଂଶରେ କେନ୍ତିତ :- ବାସ୍ତବିକ ଲେଖକ ଏବଂ ମୂଳପାଠ । ଯାହା ମୁଁ ଦେଖାଅଛି ସେହି ଅପବ୍ୟବହାର ର ବିରୋଧ କରୁଥାଇ । (୧) ମୂଳପାଠକୁ ରୂପକ କାହାଣୀ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ କଥାରେ ପରିଣତ କରିବା । (୨) ପାଠକର ପ୍ରତିରୋର (ଏହି ମୂଳପାଠର ମୋ ହସିତ କଣ ଅର୍ଥ) । ଅପବ୍ୟବହାର ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିରୋର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଆୟୋମାନେ

ସର୍ବଦା ଆପଣାର ଉଦେଶ୍ୟ, ପକ୍ଷ୍ୟ, ପ୍ରଣାଳୀ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକତାକୁ ପରାମା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ଆମେ କେମିତି ପରାମା କରିବା, ଯଦି ଅନୁବାଦ କରିବାର କୌଣସି ସାମା ନ ଥାଏ ? ବାପ୍ରତିକ ଲେଖକ ଏବଂ ମୂଳପାଠର ଉଦେଶ୍ୟ ହିଁ ମୋତେ ଅନୁବାଦର ସାମା ରଖିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ ।

ଏହି ଅନୁପ୍ରତ୍ୟେ ପ୍ରଣାଳୀର ପ୍ରକାଶରେ ଉତ୍ତମ ବାଇବଳ ଅଧ୍ୟନ ଏବଂ ଅନୁବାଦର କେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ହୋଇପାରେ ଯିଏ ପ୍ରମାଣିକତା ଓ ଦୃଢ଼ତାକୁ ଆଣିପାରେ ।

III ଉତ୍ତମ ବାଇବଳ ଅଧ୍ୟନର ସାମ୍ବାବ୍ୟ ପକ୍ଷ୍ୟ

ଏଠାରେ ମୁଁ ବିଶେଷ ବାଇବଳ ଅନୁବାଦ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଅନୁବାଦ ସିଙ୍ଗାନ୍ତ ବିଷୟରେ କହୁଆଛି ଯାହା ସବୁପ୍ରକାର ସାହିତ୍ୟ ଅନୁବାଦରେ ସହାୟତା କରିପାରେ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲେଖାର ଅନୁବାଦ କିପରି କରାଯାଏ ଏ ବିଷୟରେ ଗୋର୍ତ୍ତନ ଫି ଏବଂ ଡୋଗଲାସ୍ ଶୁଆର୍ଟ୍‌ଜ୍କ “ହାଉ ଟୁ ରିଡ୍ ଦା ବାଇବଳ ଫର ଇଟ୍ସ ଓର୍ଦ୍” ପୁଷ୍ଟକ ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।

ମୋ ଆନୁସାରେ ଆଗମରେ ଆପଣ ପବିତ୍ର ଆଭାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଆଉ ସେ ସାହିତ୍ୟର ଚାରି ଅଧ୍ୟନ କ୍ରମକୁ ବୁଝିବାରେ ଆପଣଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ କରିବେ । ଏହା ପବିତ୍ର ଆଭା, ମୂଳପାଠ, ଏବଂ ପାଠକଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଏ, ଅପ୍ରାଧାନ୍ୟ ନୁହେଁ । ଟାକ୍‌କା ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ରିତ ନ ହେବା ନିମିତ୍ତେ ଏହା ପାଠକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ । ମୁଁ ଏହି ପ୍ରକାରେ କୁହାୟିବା ଶୁଣି ଅଛି “ବାଇବଳ ଟାକ୍‌କା ଉପରେ ଆଲୋକ ଦେଇଥାଏ” । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ କି ମୁଁ ଅଧ୍ୟନ ସହାୟକ ସାମଗ୍ରିର ସମାଲୋଚନା କରୁଆଛି ମାତ୍ର ମୁଁ ବିନତୀ କରିବାକୁ ଚାହେଁ କି ତାହାର ପ୍ରୟୋଗ ଉଚିତ ସମୟରେ କରନ୍ତୁ ।

ଆସମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆପଣା ଅନୁବାଦକୁ ମୂଳପାଠରୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର କ୍ଷମତା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତିନୋଟି କ୍ଷେତ୍ର ଅତିକମରେ ସାମିତ ପ୍ରମାଣିକତାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୧. ବାପ୍ରତିକ ଲେଖକଙ୍କ
- କ. ଏତିହୟିକ ପଇତ୍ରମି
- ଘ. ସାହିତ୍ୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗ
୨. ବାପ୍ରତିକ ଲେଖକଙ୍କ ବିକଷି
- କ. ବ୍ୟାକରଣ ରଚନା
- ଘ. ସମାଜାଳିନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ
- ଗ. ଲିଖନ ବିଧ୍ୟ
- ନ. ଉପଯୁକ୍ତରେ ଆମର ଚିହ୍ନଟ ।
- କ. ସାଦୃଶ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ
- ଘ. ସିନ୍ଧାନ ମଧ୍ୟରେ ସଂପର୍କ

ଆସମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆନୁବାଦର ପଛରେ ଥୁବା କାରଣ ଓ ସ୍ବାଭାବିକତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ ନିମିତ୍ତେ ବାଇବଳ ହିଁ ଆସମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସ୍ରୋତ ଅଟେ । ଦୁଃଖର ବିଷୟ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଲୋକ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରମାଣିକତାର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି । ଏହା ନିଜକୁ ହିଁ ହରାଇବା କଥା ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସ ବାଇବଳକୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇଥିବା କହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ଚାରି ଅଧ୍ୟନ ଚକ୍ର ଯାହା ଅନୁବାଦରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଲୋକିତ କରିବାରେ ରଚିତ ହୋଇଛି ।

- କ. ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟନ ଚକ୍ର
୧. ଏକା ଥରେ ପୁଷ୍ଟକଙ୍କୁ ପଡ଼ିବା । ପୁଣି ତାକୁ ଦିତ୍ୟାମ ଅନୁବାଦରେ ପଡ଼ିବା ।
- କ. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶଭଦ ଅନୁବାଦ (ନକେଜେତି, ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି, ଏମ ଆର ଏସ ଭି)
- ଘ. ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନତା (ଟିଲ୍‌ରି. ଜେବି),
- ଘ. ଭାବାନୁବାଦ (ଲିଭିଙ୍ ବାଇବଳ, ଏପିଲ୍‌ପାଏଡ଼ ବାଇବଳ)
୨. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖାର କେନ୍ଦ୍ରିୟ ଉଦେଶ୍ୟକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ । କେନ୍ଦ୍ରିୟ ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ ।
୩. ସାହିତ୍ୟ ଅଂଶ ପୃଥକ କରନ୍ତୁ ଯେପରି - ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ଅନୁଷ୍ଠାନ, ବାକ୍ୟ ଯାହା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପେ ଉଦେଶ୍ୟ ବା ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।
୪. ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟ ଲେଖା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଚିହ୍ନନ୍ତି ।
- କ. ପୁରାତନ ନିୟମ
- (୧) ଏହ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ
- (୨) ଏହ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ (ବୁଝି ସାହିତ୍ୟ, ଗାତ୍ର ସଂହିତା)
- (୩) ଏହ୍ୟ ଉବିଷ୍ୟତବାଣୀ

- (৪) ব্যবস্থা নিয়ম
 খ. মূত্তন নিয়ম
 (১) বৃত্তান্ত (সুসমাচার, প্রেরিত)
 (২) দৃষ্টান্ত
 (৩) পত্র
 (৪) ভবিষ্যৎ সূচক সাহিত্য
 খ. দ্বিতীয় অথবান চক্র
 ১. মূল্য শার্ষক কিম্বা বিষয়ক চিহ্নিবা উদ্বেশ্যের সংপূর্ণ পুষ্টককু পুঁথি থরে পড়ন্তু।
 ২. মূল্য শার্ষককু লেখন্তু এবং তাহার লিখিত সামগ্ৰিকু সাধাৰণা বাক্যেরে লেখন্তু।
 ৩. আপণা উদ্বেশ্য বাক্যকু পৰাক্ষা কৰন্তু এবং সংক্ষিপ্ত বিবৰণাকু জাণন্তু।
 গ. দ্বিতীয় অথবান চক্র
 ১. পূর্ণ পুষ্টককু পুঁথি থরে পড়ন্তু এবং তাৰ ঝোতিহাসিক গতনকু এবং লেখাৰ পৃষ্ঠপত্ৰে পরিষ্কৃতিকু চিহ্নিবাকু চেষ্টা
 কৰন্তু।
 ২. ঝোতিহাসিক বস্তু পাহা পুষ্টকৰে উল্লেখিত তাহাকু চিহ্নন্তু ও লেখন্তু
 ক. লেখাক
 খ. তাৰিখ
 গ. প্ৰাপ্তকৰ্তা
 ঘ. লেখাৰ উদ্বেশ্য
 ঘ. লেখাৰ উদ্বেশ্য
 ছ. লেখাৰ উদ্বেশ্যের সাংস্কৃতিক গতন
 চ. ঝোতিহাসিক লোক ও ঘটণা বিষয়ৰে লেখা
 ৩. আপণ যেছঁ পুষ্টকৰ অনুবাদ কৰিবাকু তাহাত্তি তাহার রূপ রেখাকু
 অনুলোদ রূপৰে বিষ্টাৰ কৰন্তু। সাহিত্য লেখাকু সৰ্বদা চিহ্নন্তু। বোধহুৰ এহা অনেক অনুলোদ এবং অধ্যয় হোজপাৰে।
 বাষ্পবিক লেখকক উদ্বেশ্য এবং লিখন প্ৰশালাকু বুঝিবাৰে এহা আপণকু সাহায্য কৰে।
 ৪. অথবান সামগ্ৰিক সহায্যতাৰে ঝোতিহাসিক পঞ্জুমিকু পৰাক্ষা কৰন্তু।
 ঘ. চতুর্থ অথবান চক্র
 ১. বিজ্ঞ অনুবাদৰে সাহিত্য ভাগকু বারম্বাৰ পড়ন্তু।
 ক. প্ৰত্যেক শব্দৰ অনুবাদ (এন্কে জে ভি, এন্ড এস বি, এন্ড আর এস ভি)
 খ. শক্তিপূৰ্ণ সমানতা (টি ই বি, জে বি)
 গ. ভাবানুবাদ (লিভিঙ্গ বাইবল, এপ্লিএশন্স বাইবল)
 ২. সাহিত্য এবং ব্যাকচনৰ সংৰচনা কু চিহ্নন্তু।
 ক. পুনৰাবৃত্তি ব্যাক্যাংশ, এপ্রিয়, ১:৩, ১৭, ১৯, ১৩
 খ. পুনৰাবৃত্তি ব্যাকচন সংৰচনা, রোমান্স ৮:৩১
 গ. সাধাৰণ ধাৰণা বিৰুদ্ধ
 ৩. নিম্নলিখিত বস্তুৱ সূচি নিৰ্মাণ কৰন্তু।
 ক. অর্থপূর্ণ বিষয়
 খ. সাধাৰণ বিষয়
 গ. গুরুত্বপূর্ণ ব্যাকচন সংৰচনা
 ঘ. বিশেষ কৰি কঠিন শব্দ, ব্যাক্যাংশ এবং বাক্য।
 ৪. পৃষ্ঠান্তৰ লেখাৰ সংশোধন কৰন্তু।
 ক. নিম্নলিখিত দ্বাৰা আপণা বিষয়ৰ ছফ্ট শিক্ষা দেଉথৰা লেখাৰ সংশোধন কৰন্তু।
 ৫. “পঞ্চতিগত ধৰ্মশাস্ত্ৰ” পুষ্টক
 ৬. পৰম্পৰাৰ সমষ্টি বাইবল

୩. ଅନୁକ୍ରମଣିକା

ଖ. ଆପଣାର ହିଁ ବିଷୟ ବନ୍ଧୁର ବିରୋଧଭାବ ଜୋଡ଼ିକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ । ଅନେକ ବାଇବଲିଯ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରାତ୍ମକ ଜୋଡ଼ିରେ ଆସିଥାନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ମଣଳୀୟ ଜାତୀୟ ବିବାଦ ଅଧା ବାଇବଲିଯ ସମସ୍ୟା ସାହିତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ହେତୁ ଆସନ୍ତି । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଇବଲ ପ୍ରେରଣା ଦାରା ଲେଖାଯାଇଅଛି, ଆମେ ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଦେଶକୁ ଖୋଜିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦାରା ଅନୁବାଦରେ ବାକ୍ୟର ମାପ ସମାନତା ହୋଇପାରେ ।

ଘ. ଏକ ହିଁ ପ୍ରକାର ପୁସ୍ତକ, ଏକ ହିଁ ଲେଖକ, ଏକ ପ୍ରକାର ସାହିତ୍ୟ ଲେଖାରେ ସଦୃଶ୍ୟତାକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ, ନିଜେ ବାଇବଲ ହିଁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅନୁବାଦକ ଅଟେ କାରଣ ଏହାର ଗୋଟିଏ ଲେଖକ ଅଟେ; ପବିତ୍ରାତ୍ମା ।

୯. ଆପଣାର ଔତ୍ତିହୟିକ ଏବଂ ଘଟଣାକ୍ରମକୁ ପରାକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସହାୟକ ସାମଗ୍ରିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ।

କ. ଅଧ୍ୟନ ସହାୟକ ବାଇବଲ

ଖ. ବାଇବଲ ଶବ୍ଦକୋଶ, ବିଶ୍ଵକୋଶ, ଗୁଡ଼ିକା

ଘ. ବାଇବଲ ପ୍ରସ୍ତ୍ରାବନା

ଘ. ବାଇବଲ ଟାକ୍‌କା (ଅଧ୍ୟନର ଏହି ବିଦ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସିମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବୂଦ୍ଧକୁ ଅନୁମତି ଦିଆନ୍ତି ଯାହା ଦାରା ସେ ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧ୍ୟନକୁ ଠିକ୍ କରିପାରନ୍ତି) ।

IV - ବାଇବଲ ଅନୁବାଦର ପ୍ରୟୋଗିକରଣ ।

ଏହି ବିଦ୍ୟରେ ଆମେ ପ୍ରୟୋଗିକରଣ ଆଡ଼ିକୁ ଫେରୁଛୁ । ସାହିତ୍ୟର ବାପ୍ରବିକ ଗଠନକୁ ବୁଝିବାକୁ ସମୟ ଲାଗେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ଆପଣା ଜୀବନ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତରେ ଲାଗୁ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ମୁଁ ବାଇବଲର ଅଧୁକାରକୁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । “ବାଇବଲର ବାପ୍ରବିକ ଲେଖକ ସେମାନଙ୍କ ସମୟରେ କଣ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝିବା ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଆପଣା ସମୟରେ ଲାଗୁ କରିବା” ।

ସମୟ ଏବଂ ତର୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ପରେ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁବାଦ ପଣ୍ଡତରେ ତାକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ଆଣିବା ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଆମେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଇବଲର ଅଂଶ ଆପଣା ସମୟରେ ଲାଗୁ କରି ପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଜାଣିବା କି ତାହାର ବାପ୍ରବିକ ଦିନରେ ତାହର ଅର୍ଥ କଣ ଥିଲା । ବାଇବଲର ଭାଗରୁ କେବେହେଲେ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ନାହିଁବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ଯାହାର ଅର୍ଥ ତାହା ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଆପଣଙ୍କ ସରିଶେଷ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିବରଣୀରୁ ଅନୁଲେଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣର (ଢୂଟୀୟ ଅଧ୍ୟନ ଚକ୍ର) ଆପଣଙ୍କୁ ଆଗକୁ କଢ଼ାଇ ନେବ । ପ୍ରୟୋଗିକରଣ ଅନୁଲେଦ ପ୍ରତରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତରେ ନୁହେଁ । ଶବ୍ଦ, ବାକ୍ୟ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଶର ଅର୍ଥ କେବଳ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହୋଇଥାଏ । ଅନୁବାଦ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରେରଣା ପାଇଥିବା କେବଳ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସାମିଲ ଏବଂ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବାପ୍ରବିକ ଲେଖକ । ଆସ୍ମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିରେ ହିଁ କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରୁଅଛୁ । ଏହି ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରେରଣା ନୁହେଁ । “ଯିହୋବା ଏହି ପ୍ରକାରେ କହନ୍ତି” କହିବାକୁ ଆସ୍ମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ରବିକତ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଜୋଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବ୍ୟବହାରିକର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖାର ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ବିଶେଷ ଲେଖା ସାହିତ୍ୟ ଭାଗ ଏବଂ ଅନୁଲେଦ ପ୍ରତର ଧାରଣା ଉନ୍ନତି ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆସ୍ମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଦିନର ଘଟଣାସବୁ ଅନୁବାଦ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବାଇବଲକୁ କହିବାକୁ ଦିଆନ୍ତି । ଏହା ଆମକୁ ସାହିତ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବାହର କରିବା ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ର ଥାଏ । ଏହା ସେତେବେଳେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେବେ ସାହିତ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ସମର୍ଥନ କରିବ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ଅଧିକାଂଶରେ ଆସ୍ମାନଙ୍କର ହିଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସାହିତ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନୁହେଁ ।

ଯେବେ ଆସେ ବାଇବଲର ବ୍ୟବହାରିକତାରେ ଆୟୁ ତେବେ ଏହାକୁ ସ୍ମୃତି ପାଇବା ଉଚ୍ଚବାଣୀକୁ ବାଦଦେଲେ ବାକି ସମସ୍ତ ଭାଗର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅର୍ଥ ବାପ୍ରବିକ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ ଯେବେଳେ ସେ ସହିତ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଲେଖିଥିଲେ । ଏହାର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥରେ ଅନେକ ବ୍ୟବହାରିକ ବିଷୟ ବାହାର କରାଯାଇ ପରିବ । ବ୍ୟବହାରିକତା ଲୋକଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ବାପ୍ରବିକ ଲେଖକଙ୍କ ଅର୍ଥରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

V - ଅନୁବାର ଆତ୍ମିକ ଭାବ

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଅନୁବାଦ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକତାର ପ୍ରାସଞ୍ଜିକ ଓ ସାହିତ୍ୟକୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଅନୁବାଦର ଆତ୍ମିକ ଭାବକୁ ଅଛି ଶବ୍ଦରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଚାହେଁ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରାମା ସ୍ବର୍ଗ ମୋ ନିମନ୍ତେ ସହାୟକ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି :

କ. ପବିତ୍ର ଅତ୍ମାଙ୍କ ସହାୟକ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ (କ କରି . ୧:୨୭-୨:୧)

ଖ. ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମା ଏବଂ ଜ୍ଞାତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ (୧ ଯୋହନ . ୯)

ଘ. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅଧୁକ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ (ଗାତ ୧:୭ - ୧୪; ୪୨:୧; ୧୧୯:୧)

ଘ. ଯଦି କୌଣସି ନୁହେନ ପ୍ରକାଶନ ମିଳିଛି ତେବେ ଅତିଶୀଘ୍ର ତାକୁ ଆପଣା ଜୀବନରେ ଲାଗୁ କରନ୍ତୁ ।

ଡ. ନମ୍ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହନ୍ତୁ ।

ତର୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କାଳନାରେ ସମତୁଳ ରଖିବା ବହୁତ କଠିନ ଅଟେ । ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲେଖା ମୋର ବହୁତ ସାହାୟ କରିଅଛି ।

କ. ଜେମ୍ ଉଦ୍‌ବଳ୍ୟ ସାରଙ୍ଗ, ସ୍କ୍ରିପ୍ଟର ରିଷ୍ଟିଙ୍ ପୃ. ୧୭-୧୮

“କେବଳ ଆଡ଼ିକତାରେ ହିଁ ଉନ୍ନତୀ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ଆସିଥାଏ । ବାଇବଳିଯ ଶ୍ରୀଶିଖାନରେ କୌଣସି ଗୁରୁଷ୍ଠର କିମ୍ବା ଜ୍ୟୋତି ପାଇଥୁବା ଲୋକ ହିଁ ନୁହେଁ ଜାହାଙ୍କ ଠାରୁ ସିଦ୍ଧି ଅନୁବାଦ ମିଳେ । ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ବୁଦ୍ଧି, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଆଡ଼ା ପରୀକ୍ଷାର ଦାନ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ ଏହି ଦାନ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଶ୍ରୀଶିଖାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାକ୍ୟର ଅଧିକାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଅନୁବାଦକ ରୂପେ ହିଁ ରହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ କି ବାଇବଳ ଯିଏ ସର୍ବଅଧିକାରୀ ତାହା ଠାରୁ ଶିଖନ୍ତୁ । ପରାକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତା ସହିତ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଦାନ ମିଳିଅଛି । ପରିକଳ୍ପନାର ପୁର୍ବ ପୁଷ୍ଟକର ସାରାଂଶ ଉପରେ ମୁଁ ଏହା କହେ “ବାଇବଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବଜାତି ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଅଟେ, ଯେକୋଣସି ବିଶ୍ୟରେ ଏହା କଥା କହେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର ଅଧିକାର ଅଛି, ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ରହସ୍ୟ ନୁହେ, ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତିର ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରିବେ ।”

ଘ. କିରକେଗାର୍ଡ୍ ବେରନାର୍ଡ୍ ରାମଙ୍କ, ପ୍ରାଚେଷ୍ଟାଷ୍ ବିଭିନ୍ନକାଳ ଜଣନ ପ୍ରିଟେସନ । ପୃ. ୭୫ ।

କିରକେଗାର୍ଡ୍ ଅନୁସାରେ ବାଇବଳର ବ୍ୟାକରଣ, ଶଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ଏବଂ ଏତିହାସିକ ଅଧ୍ୟୟନ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟ ବାଇବଳ ଅଧ୍ୟୟନ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । “ବାଇବଳକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୂପେ ପଢ଼ିବାକୁ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ କି ସେ ଆପଣା ହୃଦୟକୁ ମୁଖରେ ରଖେ ପତ୍ର, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ, ପାଇବାର ଆଶାରେ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ କଥା କହିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପତ୍ର । ବାଇବଳକୁ ବିନା ବିଚାରରେ, ଅସାବଧାନରେ, ପଡ଼ାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବସାୟିକ ରୂପରେ ପଢ଼ିବା ଏହାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୂପରେ ପଢ଼ିବା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଯେବେ ଜଣେ ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରେମପତ୍ର ରୂପେ ପଢ଼ିବ ତେବେ ସେ ଏହାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୂପେ ପଢ଼ିବ ।

ଘ. ଏଚ୍.ଏଚ୍. ରୋଲାୟ, ଦା ରିଲେଭାନ୍ ଅପ ଦି ବାଇବଳ, ପୃଷ୍ଠା ୧୯ । “ବାଇବଳକୁ କେବଳ ବୁଦ୍ଧିମତାରେ ବୁଝିବା, ତାହା ପୁରା ହେଉ କି ନ ହେଉ, ମାତ୍ର ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧନକୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ କରିପାରେ । ଏହା ଏପରି ଜ୍ଞାନକୁ ଅଗ୍ରହ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ କାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଏହା ପୁରା ହେବାକୁ ହେଲେ ଆୟମାନଙ୍କୁ ବାଇବଳର ଆଡ଼ିକ ଧନ ନିମନ୍ତେ ଆଡ଼ିକ ଜ୍ଞାନ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯିବା ଲୋକେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ତଡ଼ପର ଠାରୁ ଆଡ଼ିକ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ । ଆଡ଼ିକ ବିଷୟକୁ ଆଡ଼ିକ ରୂପରେ ହିଁ ଚିହ୍ନିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ବାଇବଳର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଆଡ଼ିକ ଗୃହଣୀଶାଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଖୋଜି ହେବା ଦରକାର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିପାରେ । ଯଦି ସେ ଆପଣା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନରୁ ବାହାରେ ଏହି ମହାନ ସର୍ବ ମହାନ ପୁଷ୍ଟକର ସମୃଦ୍ଧ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ ଚାହେଁ ।

VII - ଟାକକା ର ବିଧି

ଅଧ୍ୟୟନ ସହାୟକ ଟାକକା ନିମ୍ନଲିଖିତ ରୂପେ ଅନୁବାଦର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆପଣଙ୍କ ସହାୟତା କରିବାକୁ ନିର୍ମାଣ କରାଗଲା ।

କ. ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଏତିହାସିକ ବିବରଣୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଷ୍ଟକର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । “ଅଧ୍ୟୟନ ଚକ୍ର ତିନି” ର ପଠନ ପରେ ଏହି ସୂଚନାକୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

ଘ. ପ୍ରାସଜିକ ଦୂଷିକୋଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭରେ ମିଳିଥାଏ ।

ସାହିତ୍ୟକ ଭାଗ କିପରି ଗଠିତ ତାକୁ ବୁଝିବାରେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାୟ କରେ ।

ଗ. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ଭାଗର ଆରମ୍ଭରେ ଅନୁଲେଖ ବିଭାଜନ ଏବଂ ତାର ବ୍ୟାଖ୍ୟାତାକ ଶାର୍କରକ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁବାଦରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୧. ବାଇବଳ ସୋସାଇଟିର ଗ୍ରୀକ ମୂଳପାଠ, ଚର୍ଚ ପ୍ରୟୋଗ ପୁନଃ ପ୍ରକାଶନ (ଯୁ ବି ଏସ)

୨. ଦା ନ୍ୟୁ ଆମେରିକାନ୍ ଷାଣ୍ଟାର୍ଡ୍ ବାଇବଳ, ୧୯୯୪ ରେ ପୁନଃ ଉନ୍ନତ (ଏମ୍ ଏ ଏସ ବି)

ନ. ଦି ନ୍ୟୁ କିଂଜ ଜେମ୍ସ ଉତ୍ସନ୍ମାନ (ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି)

୪. ଦି ନ୍ୟୁ ରିଭାରଟ୍ ଷାଣ୍ଟାର୍ଡ୍ ଉତ୍ସନ୍ମାନ (ଏନ୍ ଆର ଏସ ଭି)

୫. ଗୁଡ଼େସ ଲଙ୍ଗାଲିସ ଉତ୍ସନ୍ମାନ (ଟି ଇ ଭି)

୭. ଦି ଜିରୁସାଲମ୍ ବାଇବଳ (ଜେବି)

ଅନୁଲେଖ ବିଭାଜନ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରାସ୍ତୁତ ନୁହେଁ । ଏପରି ପ୍ରସାରିତ ନିଶ୍ଚଯ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଆନୁବାଦ ପୁଣାଳୀ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ବିଚାର ନୂତନ ଅନୁବାଦର ତୁଳନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ବାପ୍ରାତା ଲୋକଙ୍କ ବିଶେଷ ବିଭାଗରେ ବୁଦ୍ଧିମତାରେ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ସତ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ “ଶାର୍କରକ ବାକ୍ୟ” କିମ୍ବା “ସାହିତ୍ୟର କେନ୍ଦ୍ରିୟ ବିଚାର” କହନ୍ତି । ଏହି ଏକତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର ଏତିହାସିକ, ବ୍ୟାକରାତ୍ମକ ଅନୁବାଦର ଚାବି ଅଟେ । ଅନୁବାଦରୁ କମରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚାର କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷା ନ ଦେବା ଦରକାର । ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖୁଥୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଲେଖ ଆପଣା ଆଖ୍ୟାତର ଅନୁଲେଖରେ ଜେତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥୁ ଯୋଗୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟକର ଅନୁଲେଖ ପ୍ରଗରହ ରୂପରେଣା ଏତିକି ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଆୟମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ରାତା ଲୋକଙ୍କ ବିଶେଷ ବିଭାଗରୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ପାରୁ । ଏହି ଲୋକା ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରେ ।

୧. ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ
 ୨. ଏକିହାର୍ଥିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରକାଶନ
 ୩. ବ୍ୟାକରଣର ଯୁଗନା
 ୪. ଶବ୍ଦର ଅଧ୍ୟନ
 ୫. ଶାଦୃଶ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ
 ୬. ଟୀକା କିଛି-କିଛି ଆଶରେ ନ୍ୟୁ ଆମେରିକନ ଷାଣ୍ଡାର୍ଡ ଭରସନ ର ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ଅନୁବାଦର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଅଛି ।
 ୭. ନ୍ୟୁ କିଙ୍ଗ ଜେମସ ଭରସନ (ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି), ଯେଉଁଥରେ “ଚେକ୍‌ବସ ରିସେପ୍ଚେ”ର ସାହିତ୍ୟକ ହସ୍ତଲେଖାର ଅନୁକରଣ କରାଯାଇ ଅଛି ।
 ୮. ନ୍ୟୁ ଇତାଇଜଡ୍ ଷାଣ୍ଡାର୍ଡ ଭରସନ (ଏନ୍ ଆର ଏସ ଭି) ଯିଏ ନେସନାଲ କାଉଁସିଲ ଅଫ୍ ରର୍ଡରେସ ର ରିଭାଇଜଡ୍ ଷାଣ୍ଡାର୍ଡ ଭରସନର ଶବ୍ଦ ପ୍ରତି ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ଅଟେ ।
 ୯. ଗୁଡେସ ଇଙ୍ଗଲିସ ଭରସନ (ଟିଇଭି), ଆମେରିକାନ୍ ବାଇବଲ ସୋସାଇଟି ର ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମାନତା ଅଟେ ।
 ୧୦. ଯିରୁଶାଲେମ ବାଇବଲ (ଜେ ବି), ଫ୍ରେଞ୍ଚ କ୍ୟାଥୋଲିକ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମାନତା ଅନୁବାଦ ଇଂରେଜୀ ଅନୁବାଦ ।
 ୧୧. ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରୀକ ପଢ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଇଂରାଜୀର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁବାଦର ତୁଳନା ସେମାନଙ୍କ ସହାୟତା କରିପାରେ ନି ସେମାନେ ସାହିତ୍ୟର ସମସ୍ୟାକୁ ଚିହ୍ନ ପାରିବେ ।
 ୧୨. ହସ୍ତଲେଖା ଅତର
 ୧୩. ବୈକଷ୍ଣିକ ଶବ୍ଦଅର୍ଥ
 ୧୪. ବ୍ୟାକରଣ ରୂପ କଠିନ ସାହିତ୍ୟ ଏବଂ ଗଠନ
 ୧୫. ସନ୍ଧିତ୍ୱ ସାହିତ୍ୟ
- ଏପରିକି ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ ଏସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ଗଭୀର ଏବଂ ଅତି ଧାନରେ ଅଧ୍ୟନ କରିବାରେ ସହାୟତା କରନ୍ତି ।
୧୬. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟନର ଶେଷରେ ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯାହାକି ଅଧ୍ୟନର ମୂଖ୍ୟ ଅନୁବାଦର ବିଷୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପଚାରା ଗଲା ।

যোহন রচিত সুসমাচার পদ্ধতি

আরম্ভিক বাক্যাংশ

- ক: মাথিই এবং লুক যাশুক্রের জন্মের সহিত আরম্ভ করুক্ষেত্র, মার্ক তাহাঙ্ক বাপ্তিষ্ঠা । ঠারু আরম্ভ করুক্ষেত্র মাত্র যোহন স্থিতির অঠাত্তরু আরম্ভ করুক্ষেত্র।
- খ: প্রথম অধ্যায়ের প্রথম পদবু যোহন নাজরিতীয় যাশুক্রের পূর্ণ জীবনিয়তাকু প্রতিপাদন করুক্ষেত্র এবং সমান্তর সুসমাচারের পুনরাবৃত্তি করুক্ষেত্র। সমান্তর সুসমাচারে এই সত্যকু শেষ পয়েন্ট আবরণ করি রঞ্জিত্তি (“শ্রীষ্টি গোপনীয়তা”) ।
- গ: সমান্তর সুসমাচারের দৃতি বাক্য আধাৰের জ্ঞাতিরে যোহন তাঙ্ক সুসমাচারকু স্বীকৃতে বিকশিত করুক্ষেত্র। এই আরম্ভিক মণ্ডলীর আবশ্যিকতা অনুসারে যাশুক্রের জীবন এবং শিক্ষাকু পরিপূরক ও ব্যাখ্যা করিবাকু উদ্ব্যোগ করুক্ষেত্র।
- ঘ: যোহন যাশুপ্রাপ্তিক প্রস্তুতি-করণকু নিম্নলিখিত ভাবে গতন করিথুবা অনুমান করায়া।

১. সাত অভুত / চমত্কার এবং সেমানিক্র ব্যাখ্যা।
২. সতেজগি সাক্ষাত্কার এবং / অবা ব্যক্তি বিশেষজ্ঞ সহিত বাৰ্তালাপ।
৩. বিশেষ আরাধনা এবং পৰ্বদিন

- ক - বিশ্বাম বাৰ
- খ - নিষ্ঠার পৰ্ব (ষি. এপ্. ৪-৭ অধ্যায়)
- গ - সমাগম তমু (ষি. এপ্. ৭-১০ অধ্যায়)
- ঘ - প্রতিষ্ঠা পৰ্ব (ষি. এপ্. ১০ : ৯৯-৩৯ অধ্যায়)

৪. “মুঁ অটে” বাক্যাংশ

- ক - দৈবিক জীৱনীয় নামৰে সমন্বিত (ঙুঁ একুড়বলু এৰ)
- ১ - মুঁ ষে অটে । (৪:৯৭; ফ:৯৪,৭৮; ১৩:১৯; ১৮:৪,৭)
- ২ - অক্রহামক জন্ম পূৰ্বৰু মুঁ অছি । (ফ:৪৪-৪৯)

- ঝ - বিধেয়ামক কৰ্ত্তাকারক সহিত
- ১ - মুঁ ষেহি জীবনদায়ক আহাৰ (ঢ: ৩৪,৪.৪৮,৪১)
- ২ - মুঁ জগতৰ জ্ঞাতিৎ (ফ:১৯)
- ৩ - মুঁ মেষগুড়িকৰ দীৰ (১০:৭,৯)
- ৪ - মুঁ উৱম মেষপালক (১০:১১,১৪)
- ৫ - মুঁ পুনৰুত্থান ও জীবন (১:৯৪)
- ৬ - মুঁ পথ, সত্য ও জীবন(১৪:৭)
- ৭ - মুঁ প্রকৃত দুক্ষালতা (১৪: ১,৪)

ঢ: যোহন রচিত সুসমাচার এবং অন্য সুসমাচার মানক মধ্যে প্রত্যেক

১ - যদ্যপি এহা সত্য অটে কি যোহনক প্রাথমিক উদ্দেশ্য ধৰ্মশাস্ত্র অটে, তাঙ্ক ভূগোলিক এবং ব্যক্তিহাসিক বিষয়ৰ প্রয়োগ নিত্যান্ত যথার্থতা এবং বৰ্ণনায়। যোহন এবং সমান্তর সুসমাচারের আন্তরিক যথার্থ কাৰণ অজ্ঞাত অটে।

১. ক. আরম্ভিক যিদুদীয় প্রান্তৰে ষেবাকাৰ্য্য

(সময়পূৰ্বে মন্তিৰৰ সূচি)

- ঝ. যাশুক্র জীবনৰ শেষ পঞ্চাহৰ ঘটণাকুম এবং তিথি
- ঝ. এক উদ্দেশ্যপূর্ণ ধৰ্মশাস্ত্র নূতনগতন।

২. আষ্টু অষ্টুসময় নেৱ যোহন এবং সমান্তর সুসমাচারের ষৱল প্রতেকে আলোচনা কৰিবা যাহা লাভদায়ী অটে।

এহি অসমানতাকু কেন্দ্ৰকৰি এ থালোজি অপ্ দি নিষ্ঠ টেক্ষামেষৰু মুঁ কিছি উষ্টুত কৰে-

ক - “চতুর্থ সুসমাচার সমান্তর সুসমাচার ঠারু ভিন্ন হেবা হেতু বাষ্পবৰে এহাকু প্ৰশ্ৰুত ষেবাকু পত্ৰিক এহা যাশুক্রে শিক্ষাকু ঠিক রূপে সূচনা দেউছি অবা শ্রীষ্টীয় বিশ্বাস পৰম্পৰাকু এটে পৰিবৰ্তন কলা কি ইতিহাস ধৰ্মশাস্ত্র ব্যাখ্যাকু গ্ৰাস কৰি নেলা (পৃষ্ঠা - ১১৪)।

- ଖ - “ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସମାଧାନ ଏହା ଅଟେ କି ଯୋହନ ଆପଣା ଶଦରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କଲେ । ଯଦି ଏହା ପ୍ରକୃତ ସମାଧାନ ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ନିଷ୍ଠା କରିବା ଯେ ଚର୍ବି ସୁସମାଚାର ଯୋହନଙ୍କ ବିଚାରଧାରାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ, ତେବେ ଏଠାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥ୍ର ଉଠେ । କେତେ ପରିମାଣ ଚର୍ବି ସୁସମାଚାର ବାକ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ବଦଳରେ ଯୋହନଙ୍କ ଅଟେ ? କେତେ ପରିମାଣ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଯୋହନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରିକରେ ସମାକରଣ ହେଲା କି ଯାହା ଆମ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଯାଶୁଙ୍କର ନିଜ ଶିକ୍ଷାର ସଠିକ୍ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବଦଳରେ ଯୋହନଙ୍କ ଭାଷାତ୍ମକରଣ ? (ପୃଷ୍ଠା - ୨୧୪)
- ଘ - ଉବଳମ୍ବନ, ତେଉଁ ଏବଂ ତି ଦୁରେକ୍ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ଦ ବେଗ୍ରାତ୍ମଣ ଅଫ୍ ଦ ନିଜ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ ଏଣ୍ ଏସକେଟୋଲୋଜିରୁ ଲେଖକ ଉବଳମ୍ବନ ଏବଂ ଅଲବ୍ରାଇଟଙ୍କ “ରିସେପ୍ଶ ଡିସନ୍କରିସ ଜନ୍ ପାଲେଷାଇନ୍ ଏଣ୍ ଦ ଗୋସପେଲ ଅଫ୍ ଜନ୍” ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଲାଭ୍ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଉନ୍ନତ କରୁଛନ୍ତି ।

“ଯୋହନ ଏବଂ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମୌଳିକ ଅନ୍ତର ନାହିଁ ; କେବଳ କେତେକ ଶ୍ଲାନରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପରମରା ଉପରେ ଆଧାରିତ ହେବା ବିଷୟକୁ ବାଦ ଦେଲେ ଆଉ କିଛି ବିରୋଧାଭାଷ ଏଠାରେ ନାହିଁ, ବିଶେଷତଃ ସେସବୁ ଏସେନ୍ତି ମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସମିପ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ସ୍ଵରୂପ ଲାଗୁଛି ।

ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୂପରେ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ ଯଦ୍ବାରା ଆମେ କହିପାରିବା କି ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ବିକୃତ କରାଗଲା କିମ୍ବା ଗୋଲମାଳ କରାଗଲା କିମ୍ବା କିଛି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନୂତନ ତତ୍ତ୍ଵ ସେଠାରେ ଯୋଡ଼ାଗଲା ।

ଆମେ ଏହି କଥାରେ ଏକମତ ହୋଇପାରିବା କି ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ସୁସମାଚାରରେ ଶିକ୍ଷାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଲେଖକଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା । କିନ୍ତୁ ଏପରି କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯାହା କୁହାଯାଇ ପାରିବକି ଆରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀର ଆବଶ୍ୟକତା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବିଷ୍କାର ଅବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ଦାୟୀ ଅଟେ ।

ନୂତନ ନିୟମ ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କର ଏକ ଆରମ୍ଭ୍ୟ ଜନକ ପୂର୍ବ ଧାରଣା ଏହା କି ଯାଶୁଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏତେ ସାମିତ ଥିଲା ଯେ ଆରମ୍ଭିକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କ ବିରୋଧାଭାବ ବିଚାର ଯୋହନ ଏବଂ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୱେଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାନ୍ ଚିନ୍ତକ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବନ୍ଦୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀବନ୍ଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଭାଷାନ୍ତରିତ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ଯାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଛନ୍ତି ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କିଏ ବାହିବ ତାହା ଅନୁକୂଳ ଏବଂ ଲାଭଦାୟକ ଦେଖାଯାଉଛି ।

- ଘ. ଜର୍ଜ ଇ. ଲାର୍ଡଙ୍କ ଠାରୁ ପୁଣି ଥରେ:

“ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୱେଦ ଏହା ନୁହେଁ କି ଯୋହନ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ସେମାନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ଶୈଳିରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଅଚନ୍ତି । ସାଧାରଣ ଘଟଣାବଳୀଠାରୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଜତିହାସ ପରିସ୍ଥିତିର ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ବସ୍ତ୍ରକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିପାରେ । ଯଦି ଯୋହନ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଟେ ତେବେ ଏହା ଜତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ବିଷୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯାହା ଯୋହନଙ୍କୁ ବୁଝାଗଲା । ଏହା ସମ୍ଭାବନା ଅଟେ କି ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଥାର୍ଥ ଶରକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବ । ଏହା ନୁହେଁ ନା ତାଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ କହିବା । ସେ ସବୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଚିତ୍ର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସାରାଂଶ । ମାଥିର ଏବଂ ଲୁକ୍ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମନେ କରନ୍ତି । ମାର୍କରେ ଲେଖନିକୁ ପୂନଃ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ଏବଂ ପୂର୍ବ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତାର ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ । ଯଦି ଯୋହନ ଏହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରକୁ ମାଥିର ଏବଂ ଲୁକ୍ କୁ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ତେବେ ଏହାର କାରଣ ସେ ଆଗ୍ରହ କଲେ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ଗଭୀର ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ” । (ପୃଷ୍ଠା - ୨୨୧-୨୨୨)

ଲେଖକ

- କ - ସୁସମାଚାର ବିନା ନାମର ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଯୋହନଙ୍କ ଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଂକେତ କରେ ।
୧. ଲେଖକ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ (CF ୧୯ : ୩୫)
 ୨. ଶର ସମୂହ “ ପ୍ରିୟ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ” (ପୋଲିକ୍ରେଟ୍ସ ଏବଂ ଆଇରେନିୟସ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି)
 ୩. ଯବଦିଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୋହନଙ୍କ ନାମରେ କେବେହେଲେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ ।
- ଘ - ସୁମଧୁର ସୁସମାଚାର ଠାରୁ ଏୟତିହୟିକ ଘଟଣା ବଳି ବାସ୍ତବିକ ଅଟେ । ତେଣୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ଲେଖକଙ୍କ ତର୍କ ଜଟିଲ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର ଆମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଲେଖକ ମୁଖ୍ୟ ଅଚନ୍ତି ।
- ଯୋହନ ସୁସମାଚାରର ଲେଖକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତିଥି ଜିଶ୍ରୀରୀୟ ପ୍ରେରଣାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଭାଷାନ୍ତରଙ୍କ କରେ । ଚିପପଣୀକର୍ତ୍ତା ଏୟତିହୟିକ ଘଟଣାକୁମ, ଲେଖକର କାରଣ ଏବଂ ଅବସରକୁ ଖୋଜନ୍ତି । କଣ କେହି ଯୋହନଙ୍କ ଯୁଗୁଡ଼ାକୁ

୧. ଯିହୁଦିଙ୍କ ଦୁଇ ଯୁଗ
୨. ଧାର୍ମିକତାର କୂମରାନ୍ ଶିକ୍ଷକ
୩. ଜରଦୁପ୍ତ ଧର୍ମ
୪. ନଷ୍ଟିକ ବିଚାର
୫. ଯାଶୁଙ୍କର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଵରୂପ ?

ଘ - ଆରମ୍ଭିକ ପରମାରାଗତ ବିଚାର ଅଗେ କି ଲେଖକ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ, ଯବଦିଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକଦଶ୍ରୀ ସ୍ଥୋତ ଅଚନ୍ତି । ଏହାକୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଦ୍ୱୀପାୟ ଶତାବୀରେ କିଛି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥୋତ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନାମରେ ନାମାଙ୍କିତ କରିଥିଲା :

୬. ସହ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଏବଂ ଏପିସାୟର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଏହା ଲେଖବାକୁ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ (ଛିତ୍ରସେବିଅସଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଆଲେକ୍ସଜାନ୍ତ୍ରିଆର କ୍ଲେମେଣ୍ଟ) ।

୭. ସହ ପ୍ରେରିତ, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ (ମୋରେଟେରିଅନ ପ୍ରାଚାମେଣ୍ଟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୧୮୦ – ୨୦୦, ରୋମରୁ) ।

ଘ - କେତେକ ଆଧୁନିକ ପଣ୍ଡିତମାନେ ସୁସମାଚାରର ବିଷୟବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଶୈଳି ଉପରେ ଆଖାରିତ ହୋଇ ଆଉ ଅନ୍ୟ କେହି ଲେଖକ ହୋଇଥିବାର ସଂକେତ ଦେଲେ ମାତ୍ର ଅନେକେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବୀ ତାରିଖ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ (୧୧୪ ଶତାବ୍ଦ ପୂର୍ବେ) :

୮. ଯୋହନଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ (ଯୋହନ ବୃତ୍ତର ପ୍ରଭାବ) ଯିଏ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁସ୍ଥରଣ କଲେ (ଜେ.୪୩୯, ବି.ଲିଙ୍ଗପୁଟ, ସି.ଏଚ.ଡୋଡ଼, ଓ କୁଳମ୍ୟାନ୍, ଆର.ଏ.କୁଳପେପେର, ସି.କେ. ବ୍ୟାରେଟ୍) ।

୯. “ପ୍ରାଚୀନ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ, (ଏସିଥାର କେତେକ ପ୍ରାଚିନ ନେତାମାନେ ଯୋହନକ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଲିଖନ ଶୈଳୀ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ) ଯାହା ପାପିଆସ ର କେତେକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଗଲା (ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୩୦- ୧୪୭) ଛିତ୍ରସେବିଅସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସୃତ (୧୮୦-୩୩୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ).

୯ - ଯୋହନ ନିଜେ ଏହି ସୁସମାଚାରର ସାମଗ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଥୋତର ପ୍ରମାଣ ଅଚନ୍ତି

୧ - ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରମାଣ

କ - ଲେଖକ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ନିଯମର ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ କହିଲେ ।

ଖ - ଲେଖକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୩୦ ପୂର୍ବରୁ ପଲେଷିନ୍ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଜାଣିଥିଲେ

ଗ - ଲେଖକ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟେକଦଶ୍ରୀ ହେବାର ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ।

- ୧) - ୧:୧୪
- ୨) - ୧୯:୩୫
- ୩) - ୨୧:୨୪

ଘ - ଲେଖକ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ଦଳର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ସୁପରିଚିତ ଥିଲେ;

୧) - ସମୟ ଏବଂ ସ୍ଥାନର ବିବରଣୀ (ରାତ୍ରୀର କଥା) ।

୨) - ଗଣନାର ବିବରଣ (୨:୬ ରେ ପାଣିକୁଷ୍ଟ, ୨୧:୧୧ ର ମାଛ)

୩) - ବକ୍ତି ମାନଙ୍କର ବିବରଣ

୪) - ଲେଖକ ଘଟଣା ତଥା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ ।

୫) - ଲେଖକ ନିଜକୁ ନିଜେ “ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଯାହାକୁ ସେ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ” ପଦବି ଦେଉଛନ୍ତି ।

କ - ୧୩:୨୩, ୨୪

ଖ - ୧୯: ୨୭-୨୭, ୩୪-୩୫

ଗ - ୨୦:୨-୪, . ୨୦-୨୪ ଘ- ୨୧:୩, ୨୦-୨୪

ଘ) - ଲେଖକ ପିତରଙ୍କ ସହିତ ଆନ୍ତରିକ ଅଣ୍ଣଳୀର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଥିବା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ।

କ- ୧୩: ୨୪

ଖ - ୨୦:୨

ଗ - ୨୧:୩

୨) ଜବଦିଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୋହନଙ୍କ ନାମ, ଏହି ସୁସମାଚାରରେ କେବେହେଲେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଯାହା ଅତ୍ୟଧିକ ଅସାଧାରଣ ଲାଗେ କାରଣ ସେ ପ୍ରେରିତିକ ଆନ୍ତରିକ ମଣ୍ଣଳୀର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ।

୨ – ବାହ୍ୟ ପ୍ରମାଣ

କ – ସୁସମାଚାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଣାଯାଏ

୧ – ଆଇରେନିଆସ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୧ ୨୦-୨୦୨) ଯିଏ ପଲିକାର୍ପଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବିଳିତ ଥିଲେ, ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ (ଇଉସେବିଆସ ହିଷ୍ପୋରିକଲ ଇକ୍କୋଷ୍ଟିକେସ୍ ୪:୨୦:୩-୭) “ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ଯୋହନ ଯିଏ ତାହାଙ୍କ ଛାତି ଉପରେ ବିଶ୍ଵାମ କରିଥିଲେ” – ସେ ନିଜେ ଏହି ସୁସମାଚାରକୁ ଏସିଆର ଏପିସ୍ସୁସରେ ଜାରି କଲେ” (ହେଅର , ୩:୧:୧, ଇଉସେବିଆସ ହିଷ୍ପୋରିକଲ ଇକ୍କୋଷ୍ଟିକେସ୍ ୪:୮:୪ ରୁ ଉତ୍କୃତ)।

୨ – ଆଲେକଜାଣ୍ଠିଆ ର କ୍ଲେମେଣ୍ଟ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୧ ୫୩ – ୨ ୧୪) – “ଯୋହନ ଯିଏ ମିତ୍ର ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗୋଧ ପ୍ରାସ୍ତ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହେଲେ, ସେ ଏହି ଆମିକ ସୁସମାଚାରର ଲିଖନ କଲେ” (ଇଉସେବିଆସ’ ହିଷ୍ପୋରିକଲ ଇକ୍କୋଷ୍ଟିକେସ୍ ୩:୧ ୪:୩)।

୩ – ଜଣ୍ମିନ ମାରଚାଥର (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୧ ୧୦-୧ ୭୪) ଟ୍ରାଇଟ୍ । ୮୧ :୪ ଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ।

୪ – ତେରତୁଳିଆନ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୧ ୪୪ – ୨ ୨୦)

ଖ – ଯୋହନ ଲେଖକ ହେବା ଆରମ୍ଭିକ ପତ୍ୟେଷନଦର୍ଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଗଲା ।

୧ – ପଲିକାର୍ପ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୭୦ – ୧ ୪୭, ଆଇନଇୟସ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବନ୍ଧ), ଯିଏ ସ୍କୁରନାର ବିସ୍ତ’ ଥିଲେ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୧ ୪୪)

୨- ପାପିଯେସ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୭୦-୧ ୪୭ ରୋମ ଏବଂ ଇଉସେବିଯେସରୁ ଆଶ୍ଚିମାର୍କୋମାଇଟ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବନ୍ଧ, ଯିଏ ‘ରଜିଆରେ ହେରାପୋଲିସର ବିସପ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ହେବାର ସୁଚନା ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

୮ – ପରମପାରାଗତ ଲେଖକ ପ୍ରତି ସାନ୍ଦେହ ହେବାର କାରଣ ।

୧ – ନୋଷ୍ଟିକ ବିଚାରଧାରା ସହିତ ଏହି ସୁସମାଚାରର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

୨ – ୨ ୧ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଶିଳ୍ପ ।

୩ – ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ସହିତ ଘଟଣାକ୍ରମରେ ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ।

୪ – ଯୋହନ ନିଜକୁ ନିଜେ “ଶିଷ୍ୟ ଯାହାକୁ ସେ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ” ବୋଲି ସମ୍ମୋହିତ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୫ – ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଶବ୍ଦାବଳିର ପ୍ରୟୋଗ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାରଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ ।

୬) ଯଦି ଆମେ ମାନ୍ଦୁ କି ଏହାର ଲେଖକ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ତେବେ ଆମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ କଣ ମାନିବା ?

୧ – ସେ ଇଉସେବିଆସ ଲେଖିଲେ (ଆଇରେନିଆସ କହନ୍ତି “ଏହି ସୁସମାଚାର ଏପିସ୍ସୁସରୁ ଜାରି କରାଗଲା”) ।

୨ – ଯେତେବେଳେ ସେ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଲେଖିଲେ (ଆଇରେନିଆସ କହନ୍ତି ଟ୍ରାଜନ୍ ଙ୍କ ରାଜୁତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୯୮- ୧ ୧୭) ।

ଡାରିଖ

କ – ଯଦି ଆମେ ମାନ୍ଦୁ ଏହାର ଲେଖକ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ

୧ – ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୭୦ ପୂର୍ବେ, ଯେତେବେଳେ ଗୋମିଯ ଜେମେରାଲ୍ (ପଶ୍ଚାତ ସମ୍ବନ୍ଧ) ତିତସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲେମ ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ।

କ – ଯୋହନ -୪:୭ ରେ, “ଯିରୁଶାଲେମର ମେଷଦାର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ପରିଣା ଅଛି ଯାହାକୁ ଏହୁଁ ଭାଷାରେ ବେଥେସଦା କୁହାଯାଏ । ତାହାର ପାଞ୍ଚୋତ୍ତମ ମଣ୍ଡପ ଅଛି ।

ଖ – ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ଶିର୍ଷକ “ଶିଷ୍ୟ” ଶବ୍ଦର ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତି ହେବା

ଗ – ଯଦି ନୋଷ୍ଟିକ ବିଚାରଧାରା ମୃତ ସାଗରର ଚର୍ମଲେଖାର ଆବିଷ୍କାର କରାଗଲା ଯାହା ପ୍ରମାଣ କରେ କି ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟର ଅଂଶ ଥିଲେ ।

ଘ – ୭୦ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ରେ ବିନାଶ ହୋଇଥିବା ଯିରୁଶାଲେମ ଏବଂ ସହର ବିଷୟରେ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

ଡ – ଆମେରିକାର ବିଖ୍ୟାତ ପ୍ରାଚୀନ ବସ୍ତୁର ଅଧ୍ୟନକର୍ତ୍ତା ଡବଲ୍ସ୍ . ଏପ୍. ଅଲବ୍ରାଇଟ ସୁସମାଚାରର ତାରିଖ ବିଷୟରେ ଦାବି କରନ୍ତି କି ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ ୭୦ ପରେ କିମ୍ବା ୮୦ ପୂର୍ବେ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

୨ – ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦି ପରେ

କ – ଯୋହନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ।

ଖ – ଯିରୁଶାଲେମ ମନ୍ଦିରର ବିନାଶ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ପାଖାପାଖି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ହୋଇଥିଲା ।

ଗ – ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୋଷ୍ଟିକ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦାବଳିର ପ୍ରୟୋଗ ।

ଘ- ମଣ୍ଡଳୀର ଆରମ୍ଭିକ ପରମପାରା ।

୧) ଆଇରେନିଆସ

୨) ଇଉସେବିଆସ

ଖ- ଯଦି ଆସେ ମାନିବା କି ଏହାର ଲେଖକ “ପ୍ରାଚୀନ ଯୋହନ” ଅଟେ ତେବେ ଏହାର ତାରିଖ ଦିତୀୟ ଶତାବ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ହୋଇପାରେ । ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାକାର୍ୟର ଅସ୍ଥିକୃତ ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଡାଅନିସିଅସ୍ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା (ସାହିତ୍ୟକ କାରଣ ହେତୁ) ଇଉସେବିଆସ୍ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରାୟ କାରଣ ହେତୁ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଲେଖକ ରୂପରେ ଖଣ୍ଡନ କଲେ, ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ “ଯୋହନ” କୁ ପାଇଲେ ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେ ପାପିଆସରୁ ଉତ୍ସତ କଲେ (ହିଷ୍ପେରିକଲ୍ ଇକ୍କୁଆଷ୍ଟିକାସ୍ ନା:୩୯:୫, ୧), ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇ “ଯୋହନ” କୁ ସ୍ଥାନ ଅଛି (୧) ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ (୨) ପ୍ରାଚୀନ ଯୋହନ (ପ୍ରେସ୍ବିଟର) ।

ପ୍ରାସ୍ତକର୍ତ୍ତା

କ- ମୂଳରୂପରେ ଏହା ଏସିଆ କୁନ୍ଦର ରୋମାୟ ପ୍ରାତରକୁ ଲେଖାଯାଇଥିଲା ବିଶେଷକରି ଏପିସ୍ତ୍ରେ କୁ ।

ଖ- ସରଳତା ଏବଂ ନାଜରତିୟ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନର ଗଭୀର ବିବରଣୀ ଥିବା ହେତୁ ଏହା ହେଲେ ନିଷ୍ଠିକ ଅନ୍ୟଜାତି ବିଶ୍ୱାସି ଏବଂ ନୋଷ୍ଟିକ ମାନଙ୍କର ପସଦିତା ସୁସମାଚାର ହେଲା ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ:

କ- ନିଜେ ସୁସମାଚାର ତାର ସୁସମାଚାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଜୋର ଦେଇ କହେ, ୨୦:୩୦-୩୧

୧- ଯିହୁଦି ପାଠକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ।

୨- ଅନ୍ୟଜାତି ପାଠକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ।

୩- ଆରମ୍ଭିକ ନୋଷ୍ଟିକ ପାଠକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ।

ଘ- ଏମିତି ଲାଗେ କି ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସର ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ।

୧- ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ କଠୋର ଅନୁଗାମୀ ମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ।

୨- ଆରମ୍ଭିକ ନୋଷ୍ଟିକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବିରୋଧରେ (ବିଶେଷକରି ପ୍ରସାଦନା);

ଏହି ନୋଷ୍ଟିକେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ନୂତନ ନିୟମ ର ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

କ - ଏପିସ୍ତ୍ରେ

ଖ - କଳସୀୟ

ଗ - ପାଳକୀୟ ପତ୍ରମାନ (ପ୍ରଥମ ତୀମଥ୍, ତୀତସ, ଦିତୀୟ ତୀମଥ୍)

ଘ - ପ୍ରଥମ ଯୋହନ (ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ସହ ପତ୍ର ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ।)

ଗ- ବୋଧହୁଏ ୨୦:୩୧ ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଥନ ଯେମିତି ଘୋର୍ୟର ଶିକ୍ଷାତଥା ସୁସମାଚାରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାହନ ଦେବା ବୁଝାଯାଏ କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ ର ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଯୋଗ ଉଦ୍ବାଗ ଆତ୍ମକ ସଂକେତ କରୁଛି । ବୋଧେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯାକୁବଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଏସିଆ ମାଇନରର କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଉଳଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ (ଦିତୀୟ ପିତର-ନା:୧୪, ୧୭) ସନ୍ତୁଳିତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଆଶ୍ରୟ୍ୟ ବିଷୟ କି ଆରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀ ପରମାର ଏପିସ୍ତ୍ରେ ସହିତ ଯୋହନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ ପାଉଳଙ୍କୁ ନୂହେଁ । (ଏଫ୍. ଏଫ୍. ବୃତ୍ତ ଜ୍ଞ ପିତର ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଷ୍ଟେଟ୍ ଇନ୍ନ ନନ୍ଦ ପାଉଳାଇନ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନିଟି, ପୃଷ୍ଠା-୧ ୨୦-୧୨୧ ।)

ଘ- ଉପସଂହାର (୨୧ ଅଧ୍ୟାୟ) ଆରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀର ବିଶେଷ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଲା ଭଲି ଦେଖା ଯାଏ ।

୧- ଯୋହନ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାରର ବିବରଣକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି, ସେ ଯିହୁଦିୟ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି ବିଶେଷତଃ ଯିରୁଶାଲମରେ ।

୨- ୨୧ ଅଧ୍ୟାୟର ଉପସଂହାର ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଏ ।

କ- ପିତରଙ୍କ ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ଘ- ଯୋହନଙ୍କ ଦୀର୍ଘ୍ୟାୟ ।

ଗ- ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନରେ ବିଳମ୍ବ ।

ଡ- କେତେକ କହନ୍ତି ଯୋହନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବେ ଧାର୍ମିକ ସଂକ୍ଷାରକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟ ନା (ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ରେ) ଓ ଅଧ୍ୟାୟ (ପ୍ରଭୁ ଭୋଜ) କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ସେ କିଛି ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ଉପରେ ଧାନ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ତାର ଅନ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ନାହିଁ ।

যোহনক রূপরেখার লক্ষণ

- ক- গোচিৎ দর্শনি শাস্ত্রিয় / ধর্মশাস্ত্র প্রস্তাবনা (১:১-১৮) এবং এক প্রায়েরিক উপসংহার (৭১ অধ্যায়)
- খ- যাশুঙ্ক সার্বজনিক ষেবা কার্য্য সমায়ের সাতেটি আশুর্য্য চমকার (৭-১৯ অধ্যায়) এবং ষেমানক বাণিয়া:
- ১- কান্নার বিবাহের জলকু দ্রাক্ষারেষের পরিণত কলে (৭:১-১১)
 - ২- কঞ্চনাহুমা রে রাজকর্মগারীকু পুত্র কু স্বল্প করিবা (৪:৪৭-৪৪)
 - ৩- যিরুশালামের বেথেসদা পুষ্টরাণি রে খঙ্গ ব্যক্তিকু স্বল্পতা দেবা (৪:১-১৮)
 - ৪- গালিলিরে ৪০০০ লোককু শুଆজবা। (৩:১-১৪)
 - ৫- গালিলির ঘনত্বে উপরে চালিবা (৩:১৭-১৯)
 - ৬- যিরুশালামের জন্মান্ত্র স্বল্পতা দেবা (৩:১-৪১)
 - ৭- বেথানিরে লাজারকু পুনঃজীবিত করিবা (১১:১-৪৭)
- ঘ- ব্যক্তিমানক সহিত সাক্ষাতকার এবং বার্তালাপ।
- ১- বাপ্তিজক যোহন্স (১:১৯-৩৪; ৩:৯-৩৭)
 - ২- শিষ্যমানে
 - ক- আন্তিম এবং পিতৃর (১:৩৪-৪৯)
 - খ- পিলিপ এবং নাথনি এল (১:৪৩-৪৯)
 - ৩- নিকদিম (৩:১-১১)
 - ৪- শমিরশ র স্বী (৪:১-৪৪)
 - ৫- যিরুশালেমেরে যিহুদি (৪:১০-৪৭)
 - ৬- গালিলিরে জন এমূহ (৩:৯৯-১১)
 - ৭- পিতৃর এবং শিষ্যমানে (৩:৭৭-৭৯)
 - ৮- যাশুঙ্ক ভাইমানে (৩:১-১৩)
 - ৯- যিরুশালামেরে যিহুদি (৩:১৪-৮৫; ১০:১-৪৯)।।
 - ১০- উপর কোঠরিরে শিষ্যমানে (১৩:১-১৩:১৭)।
 - ১১- যিরুশালামেরে দ্বারা গিরণ হেবা এবং বিচারিত হেবা (১৮:১-১৭)।
 - ১২- রোমায় ক্ষ দ্বারা বিচারিত হেবা (১৮:৭৮-১৯:১৭)।
 - ১৩- পুনরুত্থান পরর বার্তালাপ, ১০:১১-১৯।
- ক- মরিয়মাঙ্ক সহিত
 - খ- দশ প্রেরিত মানক সহিত
 - গ- থোমা ক্ষ সহিত
- ১৪- পিতৃরক সহিত উপসংহার বার্তালাপ, ১১:১-১৪
- ১৫- (৩:৪৩-৮:১১, বেশ্যা স্বীর কাহাণী প্রকৃতেরে যোহন্স রচিত সুসমাচারের অংশ নথুলা।
- ঘ- কেতেক উপাসনা / পর্বদিন
- ১- বিশ্বামবার (৪:৫; ৩:৯৯; ৯:১৪; ১৯:৩১)
 - ২- নিষ্ঠার পর্ব (৭:১৩; ৭:১৪; ১১:৪৪; ১৮:৭৮)
 - ৩- সমাগম তমুর পর্ব (৮-৯ অধ্যয়)
 - ৪- প্রতিষ্ঠা পর্ব (জ্যোতির পর্ব ১০:৯৯)
- ঙ- “মু় অটে” কথনের প্রয়োগ
- ১- “মু় ষে অটে” (৪:৭৭; ৭:৯০; ৮:৯৪, ৯৮, ৪৪-৪৯; ১৩:১৫; ১৮:৪-৭, ৪)।
 - ২- “মু় ষেহি জীবনদায়ক আহাৰ” (৩:৩৪, ৪১, ৪৮, ৪১)।
 - ৩- “মু় জগতের জ্যোতি অটে” (৮:১৭; ৯:৪)
 - ৪- “মু় মেষগুড়িকৰ দ্বাৰা” (১০:৩, ৯)
 - ৫- “মু় উৱম মেষপালক” (১০:১১, ১৪)
 - ৬- “মু় পুনরুত্থান ও জীবন” (১১:৭৪)
 - ৭- “মু় পথ, ষত্য ও জীবন” (১৪:৭)
 - ৮- “মু় প্রকৃত দ্রাক্ষালতা” (১৪:১, ৪)।

ଅଧ୍ୟନ ଘଟଣାଚକ୍ର ଏକ

ଏହା ଅଧ୍ୟନ ନିମନ୍ତେ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଚିକା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳ ର ଅନୁବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ନିଜେ ଦାୟୀ ଅଟେ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ, ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଟିପ୍ପଣି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବାଇବଳର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁସ୍ତକକୁ ଏକାଥରେ ପଡ଼ୁ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁସ୍ତକର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟର ରୂପରେଖା ନିଜ ବାକ୍ୟରେ କରନ୍ତୁ ।

୧- ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁସ୍ତକର ବିଷୟ ।

୨- ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରକାର ।

ଅଧ୍ୟନ ଘଟଣାଚକ୍ର ଦ୍ୱୀଳ

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟନ ନିମନ୍ତେ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଚିକା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳର ଅନୁବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ନିଜେ ଦାୟୀ ଅଟେ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ, ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଟିପ୍ପଣିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବାଇବଳର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁସ୍ତକକୁ ଦୃଢ଼ୀୟଥର ଏକାଥରେ ପଡ଼ୁ । ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟକୁ ରୂପରେଖା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ବିଷୟକୁ ଏକ ବାକ୍ୟରେ ଲେଖନ୍ତୁ ।

୧. ପ୍ରଥମ ସାହିତ୍ୟକ ମାପର ବିଷୟ

୨. ଦୃଢ଼ୀୟ ସାହିତ୍ୟକ ମାପର ବିଷୟ

୩. ତୃତୀୟ ସାହିତ୍ୟକ ମାପର ବିଷୟ

୪. ଚତୁର୍ଥ ସାହିତ୍ୟକ ମାପର ବିଷୟ

୫. ଇତ୍ୟାଦି

ଯୋହନ - ୧

ଆଧୁନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଗଦ୍ୟାଂଶ ବିଭାଜନ

ଯୁବିଏସ ୪	ଏନ୍‌କେଜେତ୍ରି	ଏନ୍‌ଆରେସ୍‌ବି	ଟିଲ୍‌ଭି	ଏନ୍‌ଜେ ବି
ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ ୧:୧-୫ ୧:୧ ୪-୧୮	ସନାତନ ବାକ୍ୟ ୧:୧-୫ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ୟ : ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ୧:୭-୧୩ ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ ୧:୧୪-୧୮	ବାକ୍ୟର ଭୂମିକା ୧:୧-୫ ୧:୭-୯ ୧:୧୦-୧୩ ୧:୧୪-୧୮	ଜିବନ୍ତ ବାକ୍ୟ ୧:୧-୫ ୧:୭-୯ ୧:୧୦-୧୩ ୧:୧୪	ବାକ୍ୟର ଭୂମିକା ୧:୧-୧୮ ୧:୭-୯ ୧:୧୦-୧୩ ୧:୧୪
ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ୟ ୧:୧ ୯-୨୮	ପ୍ରାତିରରେ ଉଚ୍ଚ ଶଦ, କରିଥିବା ଜଣକର ସ୍ଵର ୧:୧୯-୨୮	ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ୟ ୧:୧୯-୨୩	ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ସଦେଶ ୧:୧୯	ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ୟ ୧:୧ ୯-୨୮ ୧:୨୦ ୧:୨୧ କ ୧:୨୧ ଖ ୧:୨୧ ଶ ୧:୨୨ କ ୧:୨୨ ଖ ୧:୨୩ ୧:୨୪-୨୫ ୧:୨୭-୨୭ ୧:୨୪-୨୮
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ୧:୨ ୯-୩୪	ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ୧:୨ ୯-୩୪	୧:୨ ୯-୩୪	ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ୧:୨ ୯-୩୧ ୧:୩୨-୩୪	୧:୨ ୯-୩୪ ୧:୨ ୯-୩୪ ୧:୨ ୯-୩୪
ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ୧:୩୪-୪୨	ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନ ୧:୩୪-୪୨	ଯୀଶୁକ୍ର ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ୟ ୧:୩୪-୪୨	ଯୀଶୁକ୍ର ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନ ୧:୩୪-୩୭ ୧:୩୭-୩୮କ ୧:୩୮ଖ ୧:୩୯ ୧:୪୦-୪୨କ ୧:୪୨ଖ	୧:୨ ୯-୩୪ ୧:୨ ୯-୩୪ ୧:୨ ୯-୩୪ ୧:୩୪-୩୯ ୧:୩୭-୩୮କ ୧:୩୮ଖ ୧:୩୯ ୧:୪୦-୪୨କ ୧:୪୨ଖ
ନିଥନିଏଲ, ପିଲିପପଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ ୧:୪୩-୪୧	ପିଲିପପ ଏବଂ ନିଥନିଏଲ, ଆହ୍ଵାନ ୧:୪୩-୪୧	ନିଥନିଏଲଙ୍କୁ ଯୀଶୁକ୍ର ଆହ୍ଵାନ ୧:୪୩-୪୧	ପିଲିପପ ଏବଂ ନିଥନିଏଲଙ୍କୁ ଯୀଶୁକ୍ର ଆହ୍ଵାନ ୧:୪୩-୪୪ ୧:୪୭କ ୧:୪୭ଖ ୧:୪୭ ୧:୪୮କ ୧:୪୮ଖ ୧:୪୯ ୧:୪୦-୪୧	୧:୪୩-୪୧ ୧:୪୭କ ୧:୪୭ଖ ୧:୪୭ ୧:୪୮କ ୧:୪୮ଖ ୧:୪୯ ୧:୪୦-୪୧

ଅଧୟନ ଘଟଣାଚକ୍ର ତିନି

ଅନୁଛେଦରେ ବାଷ୍ପବିକ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ।

ଏହା ଅଧୟନ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଟିକା ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ବାଇବଳ ର ଅନୁବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ଯାହା ଆସି ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଳ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆହୁ ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆପଣ ଟିକାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଏକାଥରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ବିଶ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନକୁ ଆପଣଙ୍କ ବିଛେଦର ତୁଳନା ନୁଆଁ ପାଞ୍ଚ ଅନୁବାଦର ବିଛେଦ ସହିତ କରନ୍ତୁ । ଅନୁଛେଦର ପ୍ରେରଣା କରାପାଇଁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏହା ବାଷ୍ପବିକ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ସହାୟକ ଅଟେ ଯାହାକି ଅନୁବାଦର ହୃଦୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛେଦର କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଅର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।

୧- ପ୍ରଥମ ଅନୁଛେଦ

୨- ଦୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୩- ତୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୪- ଛତ୍ୟଦି

ବାକ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରାସକିକ ଅନ୍ତଃଦୃଷ୍ଟି ୧:୧-୧୮

କ- କବିତା / ଧାର୍ମିକ ଗୀତ / ମତ ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ରୂପରେଖା

୧- ଅନନ୍ତ, ଦୈବିଯ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ରକ୍ଷକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ୧:୧-୪ (ଯୀଶୁ ବାକ୍ୟ ରୂପରେ)

୨- ଯୀଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉବିଷ୍ୟସୂଚକ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ୧:୭-୯, ୧୫ (ଯୀଶୁ ଜ୍ୟୋତି ରୂପରେ)

୩- ଦେହବନ୍ଦ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ୧:୧୦-୧୮ (ଯୀଶୁ ପୁତ୍ର ରୂପରେ)

ଖ. ୧:୧-୧୮ ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଢାଆ ଏବଂ ପୁତ୍ରନରାବୁରି ବିଶ୍ୟ ବସ୍ତୁ

୧- ଯୀଶୁ ଆଦ୍ୟରୁ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ (୧କ)

୨- ଯୀଶୁ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସହଭାଗିତାରେ ଥିଲେ । (୧ଖ, ୨, ୧୮ଗ)

୩- ଯୀଶୁ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାରତଦ୍ଵରେ ସହଭାଗୀ ଅଟନ୍ତି (୧ଗ, ୧୮ଖ)

୪- ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅର୍ଥ ଉତ୍ତାର ଏବଂ ସ୍ଵାକୃତି (୧:୧୨-୧୩)

୫- ଦେହବନ୍ଦ, ଜିଶ୍ଵରଦ୍ଵ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ (୧:୯, ୧୪)

୬- ପ୍ରକାଶନ, ଜିଶ୍ଵରିଯତା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ବୁଝାଗଲା (୧:୧୮ଘ)

ଘ. ଲୋଗୋସର ଏହି ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି

୧- ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମି

କ- କୁହାୟାଇଥିବା ବାକ୍ୟର ଶକ୍ତି (ଯିଶାଇୟ-୪:୧୧;ଗୀ.ସଂ-ନାନା:୨;୧୦୩:୨୦; ୧୪୭:୧୪,୧୮), ଯେମିତି ସୃଷ୍ଟିରେ (ଆଦି - ୧:ନା,୨୯,୧୧,୧୪,୨୦,୨୪,୨୪,୨୫,୨୯) ଏବଂ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଆର୍ଦ୍ଦବାଦ (ଆଦି ୨୭:୧ - ୪୯:୧)

ଖ- ହିତପୋଦେଶ - ୮:୧୨-୨୩ “ବୁଦ୍ଧି” ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ଅଭିକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଜୀବଧାରୀ କରେ (ଗୀ.ସଂ - ନାନା:୨ ଏବଂ ନନ୍ କାନୋନିକିଲ ତ୍ରିଜ୍ଞମ ଅପ୍ରେଷେନାମନ - ୯:୯)

ଘ - ତାରଶୁମସ (ଆରାମିକ ଅନୁବାଦ ଏବଂ ଟିକା) “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ” ସମୁହ ଲୋଗସ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ନେଇଥାଏ ।

୨ - ଗ୍ରୀକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି

କ - ହାରାକ୍ଷିତ୍ସ - ଏହି ପୃଥବୀ ନିରତର ହେଉଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିଲା; ଜିଶ୍ଵରାୟ ଏବଂ ଅପରିବର୍ତ୍ତତ ଲୋଗସ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ମାର୍ଗ ଦେଲେ ।

ଘ - ପ୍ଲାଟୋ - ଜିଶ୍ଵରାୟ ଏବଂ ଅପରିବର୍ତ୍ତତ ଲୋଗସ ଗ୍ରୁହର ଗତି ଏବଂ ରତ୍ନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟିର କଲେ ।

ଘ - ଶ୍ରେଷ୍ଠ - ଲୋଗୋସ “ପୃଥବୀ କାରଣ” କିମ୍ବା ପ୍ରବନ୍ଧକ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ।

ଘ - ପିଲୋ - କୁ ଅନୁବାରେ ଲୋଗସ ଏକ “ମହାଯାଜକ” ଅଟେ । ଯିଏ ମନୁଷ୍ୟର ଆହାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଉପସ୍ଥିତ କଲେ”,

କିମ୍ବା ଜିଶ୍ଵର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟର ପୋଲ, କିମ୍ବା “ଏହି ଜିଶ୍ଵର ଚାଲକ ଯିଏ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୟର ଚାଲନା କରିଥାନ୍ତି” (କୋସ୍ତକ୍ରେଚର) ।

ଘ - ଦୃତୀୟ ଶତରିର ଉନ୍ନତ ନୋଷିକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ତତ୍ତ୍ଵ ଦର୍ଶନ ବିଶ୍ୟକ ପ୍ରଶାଳୀ ।

୧ - ଆମା ଏବଂ ଭୌତିକ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନାଦିକାଳ ବିରୁଧ ଦେତ ବାଦ ।

୨ - ଭୌତିକ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଜିଦି ଅଟେ ; ଆମା ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି ।

୩ – ନୋଷିକ୍ ପ୍ରଶାଳୀ କହେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଶୃଙ୍ଖଳା ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ତମ ଜଣେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଛୋଟ ଜଣୁର ଅଟେ ଯିଏ ଭୌତିକ ପଦାର୍ଥରେ ସୁଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି । କେତେକ ଏହା କହନ୍ତି କି ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଛୋଟ ଜଣୁର ପୂରାତନ ନିୟମର ଯିହୋବା ଅଟେ (ଯେମିତି ମାରସିଥିଲା)

୪ – ଉତ୍ତାର ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆସିଲା

କ – ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସଂକେତ ଶବ୍ଦ ଯିଏ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ କି ସେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କର ମଣ୍ଡଳ ଦେଇ ଜଣୁରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହୁଏ ।

ଖ – ଜଣୁରୀୟ ଜ୍ଞାନ ଯାହାର ଜ୍ଞାତ ମେକବଳ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତରୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ ।

ଘ – ପ୍ରକାଶନର ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଭିକର୍ତ୍ତା ଯିଏ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ(ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆମା) ।

୫ – ଏହି ବିଚାରଧାରା ଯାଶୁଙ୍କର ଜଣୁରୀୟତାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ବାନ୍ଧବିକତା ଏବଂ ସ୍ଥାଯୀ ଦେହଧାରଣ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ତାର କର୍ମକୁ ଅସ୍ଵାକାର କରିଛି ।

୬ – ଏହିତିହାସିକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି

୧ – ୧:୧-୧୮ ରେ ଲୋଗୋସର ପ୍ରଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଏବଂ ଗ୍ରୀକ୍ ଉତ୍ତମକୁମନରୁ ସଂପର୍କ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଛି ।

୨ – ଉତ୍ତମ ଧରଣରେ ଗଠିତ ଯୋହନ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଶାବନାକୁ ନୋଷିଜମର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦାର୍ଶନିକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଅଟେ । ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ନିମନ୍ତେ ମୁଖ ପତ୍ର ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଦିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରାୟ ବିଚାରଧାରା ପ୍ରଶାଳୀ ଯାହାକୁ “ନୋଷିଜମ” କୁହାଯାଏ, ଲିଖିତ ରୂପେ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆରମ୍ଭିକ ନୋଷିକ ବିଶ୍ୟବସ୍ତୁ ମୃତସାଗର ଧର୍ମଲିଖନ ଏବଂ ଫିଲୋରେ ମିଳିଥାଏ । (ବିଶେଷତଃ ମାର୍କ)

୩- ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ପୂର୍ଣ୍ଣ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଗୋପନୀୟତା)କୁ କାଳବରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବରଣ କରି ରଖିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୋହନ, ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ଲେଖି ୧ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଜଣୁରୀୟତା ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବତାର ଜଙ୍ଗଳ ବିଶ୍ୟବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ (ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯିହିଯିକଳ – ୨:୧ ଏବଂ ଦାନିଏଲ୍ -୨:୧୩) ।

୪ – ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍କକ : ଯୋହନ ୧ ଅଧ୍ୟାୟର ତୁଳନା ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୧ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୧:୧ ରେ ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅଧ୍ୟୟନ

ଏନ୍ଦ୍ରେସ୍ବବି (ଅପତ୍ରେତେତେ) ମୂଳପାଠ : ୧:୧-୫

୧ ଆଦ୍ୟରେ ବାକ୍ୟ ଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ଜଣୁରଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଜଣୁର ଥିଲେ । ୨ ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଜଣୁରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ୩ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ଆଉ ଯେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ତାହାଙ୍କ ବିନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ । ୪ତାହାଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା ଓ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିଃ ୫ସେହି ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ତକାରରେ ଜାତ୍ତୁଲ୍ୟମାନ ହୋଇ ଆସୁଅଛି, ଆଉ ଅନ୍ତକାର ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ ।

୧.୧ “ଆଦ୍ୟରେ” ଏହା ଆଦିପୁଣ୍ୟକ – ୧.୧ କୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୧:୧ ରେ ଯେମିତି ଦେହଧାରଣର ସଂକେତ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ଏହା ସମ୍ଭବ ଅଟେ କି ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ସୁସମାଚାରର ମୁଖପତ୍ର ଥିଲା । ଉତ୍ୟେ ନୋଷିଜମ ସହିତ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଯାଶୁଙ୍କର ଅଷ୍ଟିତ୍ବ ଯାହା ସୃଷ୍ଟିରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଅଛି ତାକୁ ୧-୫ ପଦ ନିଶ୍ଚିତ କରେ (୧:୧୪, ୮:୫-୮୯, ୧୭:୨୮, ୧୯:୨୮; ୨ କରନ୍ତୀୟ – ୮:୯; ପ୍ରିଲିପିପିଯ : ୨:୨-୨; କଲସାୟ- ୧:୧୭; ଏବୁ-୧:୩; ୧୦:୪-୮) ।

ନୂତନ ନିୟମ ଏହି ପ୍ରକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା

୧- ଗୋଟିଏ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ।

୩:୧୪ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

୨- ଏକ ନୂତନ ବିଜୟ (ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଦେଶ)

୩- ଏକ ନୂତନ ଯାତ୍ରା (ଉତ୍ସିଷ୍ଟବାଣି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା)

୪- ଏକ ନୂତନ ମୋଶା (ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି)

୫- ଏକ ନୂତନ ଯିହୋସ୍ତୁ (ଏବୁ ୪:୮)

୬- ଏକ ନୂତନ ଜଳ ଆଶ୍ୟର୍ୟ କମି (ଏବୁ ୩-୪)

୭- ନୂତନ ମାନ୍ଦା (ଯୋହନ ୨)

ଏବଂ ଆହୁରି ଅଧ୍ୟକ, ବିଶେଷକରି ଏବୁ ପୁଣ୍ୟକ କର ।

ବିଶେଷ ଶାର୍କ : ଏଆରସିଏରଙ୍ଗ

“ଡୋମେଇନ୍” ଶବ୍ଦ “ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ଏଆରସିଏରଙ୍ଗ ଅଟେ ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଆକ୍ୟ” କିମ୍ବା କିଛି ବିଷୟର “ଆରସି” ।

- ୧- ସୃଷ୍ଟ ବ୍ୟବବସ୍ଥାର ଆରସି (ଯୋହନ-୧:୧; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ- ୧:୧, ଏବ୍ରୀ-୧:୧୦)
- ୨- ସୁସମାଚାରର ଆରସି (ମାର୍କ ୧:୧; ଲିପପ-୪:୧୫; ଦ୍ଵିତୀୟ ଥେସୋ - ୨:୧୩; ଏବ୍ରୀ-୨:୩)
- ୩- ପ୍ରଥମ ପ୍ରତକ୍ଷ୍ୟଦର୍ଶି (ଲୁକ୍-୧:୨)
- ୪- ଆରସି ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ (ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ, ମୋହନ - ୨:୧୧)
- ୫- ଆରସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ (ଏବ୍ରୀ-୪:୧୨)
- ୬- ସୁସମାଚାରର ସତ୍ୟତା ଅନୁସାରେ ଆରସି ପ୍ରତିଜ୍ଞା (ଏବ୍ରୀ-୩:୧୪)
- ୭- ଆଦ୍ୟରେ କଳସିଯ - ୧:୧୮; ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ - ୩:୧୪
ଏହା “ନିୟମ” କିମ୍ବା “ଅଧ୍ୟକାର” ରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା ।

୧- ମନୁଷ୍ୟ ଶାସନ ଅଧିକୃତ ଅଧିକାରୀ

କ- ଲୁକ୍ - ୧୨:୧୧

ଖ- ଲୁକ୍ - ୨୦:୨୨

ଗ- ରୋମୀୟ - ୧୩:୩; ତୀତସ : ୩:୧

୨- ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଅଧିକାରୀଗଣ ।

ରୋମୀୟ - ୮:୩୮

ପ୍ରଥମ କରନ୍ତୀୟ - ୧୪:୨୪

ଏଫିସିୟ - ୧:୨୧; ୩:୧୦; ୪:୧୨

କଲିସୀୟ - ୧:୧୭; ୨:୧୦; ୧୫

ଯିବୁଦା ଓ ପଦ ।

ଏହି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଏବଂ ଜାଗତିକ ଅଧିକାରକୁ ଘୃଣା କଲେ । ସେମାନେ ଆପଣାକୁ ଓ ନିଜ ଜଣ୍ଠାକୁ ଜଣ୍ମିର, ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ, ମାନବ ଅଧିକାର, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀ ନେତୃତ୍ବଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରଖିଲେ ।

- “ଥିଲା” (ତିନିଥିର), ଏହା ଏକ ଅପୂର୍ବ କାଳ ଅଟେ (ପଦ - ୧, ୨, ୪, ୧୦) ଯାହା ଅତୀତରେ ନିରନ୍ତର ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଲୋଗୋସର ଅତୀତକୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ କରାଗଲା । ଏହା ପଦ ୩, ୭, ଏବଂ ୧୪ର ଅନିଷ୍ଟିତ ଅତିତ କାଳର ବିରୋଧରେ ଅଟେ ।
- “ବାକ୍ୟ” – ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ଲୋଗୋସ ଏକ ସଦେଶକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଏକ ଶବ୍ଦକୁ ନୁହେଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ଶାର୍କକ ଗ୍ରୀକ୍ “ବିଶ୍ୱଯୁକ୍ତ” ଏବଂ ଏବ୍ରୀ “ବୁଦ୍ଧି” କୁ କହିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା । ଯୋହନ ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ଉତ୍ସବ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସଦେଶକୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନିତ କଲେ । (ଦେଖନ୍ତୁ ପ୍ରାସଞ୍ଜିକ ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟି ଗ)
- “ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ” – ସହିତ ଶବ୍ଦ ସାମନା ସାମନି ଭାବେ ଅନୁବାଦ ହୋଇପାରେ । ଏହା ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ଜିଶ୍ୱରାୟ ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ତିନି ଅନନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରକାଶନର ବିଚାରଧାରକୁ ମଧ୍ୟ ସଂକେତ କରେ । (ବିଶେଷ ଶର୍ଷକ: ଭ୍ରୀଏକ ୧୪:୨୭ରେ) । ନୂତନ ନିୟମ ଏହି ଅସତ୍ୟାଭାସକୁ ମଧ୍ୟ କହେ କି ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ୦ାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଚନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ମଧ୍ୟ ଅଚନ୍ତି ।
- “ବାକ୍ୟ ଜିଶ୍ୱର ଥିଲେ” – ଏହା ଏକ ଅପୂର୍ବକାଳ କ୍ରିୟା ଅଟେ । ପଦ ୧.* , “ଥିଅସ” ସହିତ କୌଣସି ଲେଖା ନାହିଁ । ଏହି ବାକ୍ୟ ଏବଂ ପଦ ୧୮ ଲୋଗସର ପୂର୍ବ ଅନ୍ତିତର ପୂର୍ବ ଜିଶ୍ୱରାୟତାର ଦୃଢ଼ ବିବରଣ ଅଟେ । (୪:୧୮; ୮:୧୮; ୧୦:୩୦; ୧୪:୧; ୧୭:୧୧; ୨୦:୨୮; ରୋମୀୟ - ୯:୪; ଏବ୍ରୀ - ୧:୮; ଦ୍ଵିତୀୟ ପିତର - ୧:୧) । ଯାଶୁ ପୂର୍ବ ଜିଶ୍ୱର ଏବଂ ପୂର୍ବ ମନୁଷ୍ୟ ଅଚନ୍ତି (ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୪:୧ - ୩) । ସେ ପିତା ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ସମାନ ନୁହୁଁଛି ମାତ୍ର ପିତାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ତାଙ୍କର ସମାନ ଜିଶ୍ୱରାୟ ତତ୍ତ୍ଵ ଅଛି ।

ନୂତନ ନିୟମ ନାଜରତୀୟ ଯାଶୁ ଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ୱରାୟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ , ମାତା ପିତା ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବକୁ ରକ୍ଷା କରେ । ଯୋହନରେ ଏକ ଜିଶ୍ୱରାୟତାକୁ ମହତ୍ଵ ଦିଆଗଲା ୧:୧; ୪:୧୮; ୧୦:୩୦; ୩୪-୩୮; ୧୪:୧-୧୦ ; ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ୨୦:୨୮, ସେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଭିନ୍ନତା ଯୋହନରେ ସୁସମାଚାରରେ ଦିଆଗଲା - ୧:୨, ୧୪, ୧୮; ୪:୧୯ - ୨୩ ; ୮:୧୯; ୧୦:୨୪, ୨୯ ୧୪:୧୧, ୧୨, ୧୩, ୧୭ ।

୧:୨ ଏହା ପଦ ୧ ର ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଅଦ୍ୟତବାଦ ଜ୍ୟୋତିରେ ଏକ ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି କି ଯାଶୁ ଯାହାର ଜନ୍ମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୫ - ୭ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଛି, ସେ ସର୍ବଦା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ଏଣୁ ସେ ଦୌରିଯ ।

- ୧:୩ “ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା” ଲୋଗସ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏବଂ ପରୋକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟିର ଅଭିକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ (୧୦:୧; ପ୍ରଥମ କରିଛୀଯ -୮:୨; କଳସିଯ -୧:୧୭; ଏବୁ ୧ -୧:୨) । ଏହା ଗୀତସଂହିତା - ମାନ:୨ ଏବଂ ହିତୋପଦେଶ - ୮:୧୨ - ୨୩ ର ବୁଦ୍ଧିର ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ (ଏବୁ ଭାଷାରେ “ବୁଦ୍ଧି” ଗୋଟିଏ ସ୍ଵୀଳିଙ୍ଗ ସଂଜ୍ଞା ଅଟେ) ।
- “ଆଉ ଯେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସୁଜା ତାହାଙ୍କ ବିନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ, “ଏହି ନୋଷିକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା” - ଏକ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ତମ ଜିଶ୍ଵର ଏବଂ ଏକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ହୋଟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଛେଦ କରୁଥିଛି ।
 - ୧: ୪ “ତାହାଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା” ଏହି ଶବ୍ଦ ସମୁଦ୍ର ଦୂରତାର ସହିତ କହେ କି, ପୁତ୍ର ଏବଂ ବାକ୍ୟ ଠାରୁ “ ଜୀବନ ” ଆସେ, ପୁନଃରୁଥିତ ଜୀବନ, ଅନେକ ଜୀବନ, ତଥା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ଯୋହନ “ଜୋଏ” ଶବ୍ଦର ପ୍ରଯୋଗ କରୁଥିଛନ୍ତି । (୧:୪;ମ:୧ ୪;ମୀ;୪:୧ ୪,ମୀ;୪:୨୪,୨୭,୨୯,୨୯,୮୦;୨୭,ମାନ,ମୀ,୮୦,୮୨,୪୮,୪୮,୪୮,୨୫ ଇତ୍ୟାଦି) । ସାସାଂରିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ “ଜୀବନ” ନିମନ୍ତେ ବାଯୋସର ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା (ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୨:୧୭)
 - “ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ଥିଲା” ଜିଶ୍ଵରଙ୍କସତ୍ୟ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ ଯୋହନ ଜ୍ୟୋତିକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି (ମ:୧ ୯;୮:୧ ୨,୯:୪,୧ ୨:୪୭) ଦେଖନ୍ତୁ ଜୀବନ ସମସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା (ସମ୍ବପର ସଂକେତ-ମୀତ ସଂହିତା ମାନ:୪-୯ ମାନବ ଜାତିଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ଏବଂ ଅନ୍ତକାର ମୃତସାଗର ଧର୍ମ ଲିଖନର ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱଯ ବସ୍ତୁ ଥିଲା । ଯୋହନ ଅନେକ ଥର ଆପଣାକୁ ବିରୋଧାଭାଷକ ଶବ୍ଦରେ ଏବଂ ପ୍ରଶାଳୀରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଛନ୍ତି ।
 - “ସେହି ଜ୍ୟୋତି ଜାତ୍ରୀଲ୍ୟମାନ ହେଉଛି” । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ନିରନ୍ତର କ୍ରିୟା । ଯୀଶୁ ସର୍ବଦା ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସ୍ବର୍ଗରୂପେ ଜଗତରେ ପ୍ରକାଶିତହେଲେ (୮:୧ ୨; ୯:୪; ୧ ୨:୪୭) ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାରୀରକ ବା ମାନବୀଯ ପ୍ରକାଶନ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ ରୂପରେ ହୋଇଛି (ଆଦି - ୧ ୨:୭-୧ ୩; ୨ ୨: ୧ ୧-୧ ୪ ;ମୀ:୧ ୧,୧ ୩;୪୮: ୧ ୪-୧ ୭; ଯାତ୍ରା -ମ:୨,୪; ୧ ୩: ୨ ୧; ୧ ୪:୧ ୯; ବିଚାରକର୍ତ୍ତା -୨:୧; ମ:୨ ୨-୨ ୩; ୧ ୩:ମ -୨ ୨; ଯିଖରୀଯ -ମ:୧-୨) କେତେକ କହନ୍ତି ଏହା ପୂର୍ବ ଦେହଧାରଣ ଲୋଗସ ଥିଲା ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ

ଏହା ସ୍ବର୍ଷ କି ପୂରାତନ ନିଯମରେ ଜିଶ୍ଵର ଆପଣାକୁ ଶାରୀରକ ଭାବେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏଠାରେ ତ୍ରୀଏକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସେ ତ୍ରୀଏକଙ୍କ ମଧ୍ୟ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପୁରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଯେମନିତି ପିତା ଜିଶ୍ଵର (ହ୍ରାଇଏଚ୍‌ଡ଼ବଲୁଏର) ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆମ୍ବା ତ ପକାନ୍ତାବେ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ପ୍ରଣାବ ଦେବାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖାଯାଏକି ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ ମସାହଙ୍କର ପୂର୍ବ ମସାହଙ୍କର ପୂର୍ବ ଦେହଧାରଣ ଅଟେ ।

ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସୁଖ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିଚୟର କଠିନ ପ୍ରମାଣର ସ୍ଵର୍ତ୍ତିପତ୍ର ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ:

୧ - ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଏକ ଦୂତ ରୂପରେ

କ- ଆଦି - ୨ ୪:୭,୪୦

ଖ- ଯାତ୍ରା - ୨୩: ୨୦-୨୩; ମୀ ୮୪

ଗ- ଗଣନା ୨ ୨:୨ ୨

ଘ- ବିଚାର - ୪:୨୩

ଡ- ଦିତୀୟ ଶାମୁଖୀଲ - ୨ ୪:୧୭

ତ- ପ୍ରଥମ ବଂଶାବଳୀ - ୨ ୧:୧ ୪ -୨୦

ଛ- ଯିଖରିଯ - ୧:୧ ୨ -୧୩

୨ - ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ

କ - ଆଦି - ୧ ୨:୭ -୧୩: ୧୮:୧; ୧ ୯:୧; ୨ ୨:୧ ୧-୧ ୪; ମୀ:୧ ୧; ୧ ୩; ୪୮: ୧ ୪-୧ ୭

ଖ - ଯାତ୍ରା - ମ: ୨:୪; ୧ ୪:୧ ୯ (୧ ୩: ୨ ୧)

ଗ - ବିଚାର - ୨:୧ ୪; ମ: ୨ ୨-୨ ୪: ୧ ୩:ମ - ୨ ୩

ଘ - ହୋଶେଯ - ୧ ୨:ମ-୪

ଡ- ଯିଖରାୟ - ମ: ୧-୪

ଏନ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେ ଜେଇ “ଅନ୍ଧକାର ତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ବୁଝିପାରିଲା ନାହିଁ”

ଏନ୍ ଆର୍‌ସ୍‌ଭି “ଅନ୍ଧକାର ତା ଉପରେ ଜୟ ପାଇଲା ନାହିଁ”,

ଚିତ୍ତର “ ଅନ୍ଧକାର ତାକୁ ହରେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ”,

ଏନ୍‌ଜେଭି “ ଅନ୍ଧକାର ତା ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଏହି ଶବ୍ଦ ((କାଟାଲାଯାନୋ)ର ମୂଳ ଅର୍ଥ ହେଲା “ଧରି ରଖିବା” ଅତେବ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହୋଇପାରେ (୧) ପ୍ରବଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଧରି ରଖିବା(ମାଥିଭ - ୧୭ : ୧୮) କିମ୍ବା (୨) ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଧରି ରଖିବା । ଯୋହନ ଏହି ଉତ୍ସମଙ୍କ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକଥରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ଦୁଇ ମତରେ ଚିତ୍ରିତ (ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ - “ପୂର୍ବନବାର ଜନ୍ମ ଏବଂ /ଅବା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଜନ୍ମ ”, ୩:୩ ଏବଂ : ବାୟୁ ” ଏବଂବା “ଆୟୋ, ୩:୮) ।

କ୍ରିୟା (କାଟାଲାଯାନୋ) ଯୋହନଙ୍କ ଲିଖନରେ କେବଳ ଦୁଇଥର ହିଁ ଆସିଛି (୮:୩, ୪ ର ଆହୁତ ଅସଲି ନୁହେଁ, ୧:୫ ରେ ଅନ୍ଧକାର ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ /ଜୟ ପାଇପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ୧ ୭:୩୪ ରେ ଅନ୍ଧକାର ଯିଏ ଜ୍ୟୋତିକୁ (ୟାଶୁ/ସୁସମାଚାର) ଅସ୍ଵାକାର କରେ ତାକୁ ଜୟ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଅସ୍ଵାକାର କରେ ତାକୁ ଜୟ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଅସ୍ଵାକାର ସନ୍ଦେହରେ ପରିଣତ ହୁଏ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ଆରାଧନାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ।

ମ୍ୟାନ୍‌ପ୍ରେସ୍ ଟି. ବ୍ରାଉଟ୍, ଏବ୍ୟୁସ୍‌ଗ୍ରୁ ସ୍କିପ୍‌ଚର, ପୃଷ୍ଠା -୩୪, ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ମୃତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନ କରେ ।

୧ – ହଜିଯିବା –ଲୁକ୍-୧୫

୨ – ଅନ୍ଧକାର- ଯୋହନ –୧:୫

୩ – ଶୁନ୍ୟ – ରୋମାୟ –୫:୧୦

୪ – ବିଛ୍ଳେଦ – ଏ'ସୀ- ୨:୧୫ –୧୩

୫- ଅରଣ୍ୟରାୟତା – ରୋମାୟ –୧:୮

୬ – ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଜୀବନରୁ ବିରୋଧ – ଏପିସିଯ –୪:୧୭-୧୮

୭ – ମନୁଷ୍ୟର ପାପର ଉତ୍ତମ ସାରାଂଶ ରୋମିଯର ମିଳେ – ୧:୧୮-୩ : ୨୩

ଏନ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ବିର ବାକ୍ୟ : ୧:୩ -୮

୭ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୋହନ । ୭ ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତି ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । ୮ ସେ ନିଜେ ସେହି ଜ୍ୟୋତି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ୟୋତି ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ ।

୧:୩-୮ – ଏହି ବାକ୍ୟ ସମୁହ ଏବଂ ପଦ ୧୫ (ଗୋଟିଏ ନିଷେପ ବାକ୍ୟ ସଂବନ୍ଧି) ରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷର ଲିଖିତ ସାମଗ୍ରୀ । ସେ ପୂର୍ବାତନ ନିୟମର ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟବନ୍ତା ଥିଲେ । ଏହି ବାକ୍ୟ ଶୁଣିକୁ କବିତା ରୂପରେ ରଖିବା କଠିନ ଅଟେ । ଏହା ନେଇ ବିଦ୍ୟାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବାଦବିବାଦ ହୁଏ କି କବିତାର ଭୂମିକା ପଦ୍ୟ ବା ଗଢ଼୍ୟ ।

ବାସ୍ତିଜକ ଯୋହନ ପୂରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟବନ୍ତା ଥିଲେ (ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ବରୂପ ଅନୁସାରେ) । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଭାବବାଦି ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଳାକ-୩:୧ ଏବଂ ୪:୪ରେ ଭାବବାଣି ହେଲା (ଯୋହନ - ୧:୨୦-୨୪) । ବାପୁବିଜ ଯୋହନଙ୍କ ଚର୍ଚୁପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ଭୁଲଧାରଣା ହୋଇଥିଲା ହୋଇପାରେ ସେହି କାରଣ ହେତୁ ପଦ - ୮-୮ କୁ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଲେଖିଆଇ ପାରନ୍ତି (ଲୁକ୍ - ୩:୧୫; ପ୍ରେରିତ - ୧୮:୨୪; ୧୯:୩) । ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ଲେଖକ ଙ୍କ ୦୧୨ ଅଧିକ ଯୋହନ ତାଙ୍କ ଲିଖନିରେ ଏହି ସମସ୍ତ୍ୟର ପ୍ରଗତି ଦେଖଇଛନ୍ତି । ଏହା ଜ୍ୟୋତିବାର କୌତୁହଳ କି ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅପୂର୍ବ କାଳରେ କୁଣ୍ଡାରେ ବିବରଣ କରାଗଲେ (ପୂର୍ବ ଅନ୍ତିଭୁ), ଯାହା ଯୋହନ (ପ୍ରକାଶିତ ସମୟରେ) ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବକାଳ (ଅନ୍ତିମ ପରିଶାମ ସହିତ ଏକ ବ୍ୟାତିହାସିକ ଘଟଣା) କ୍ରିୟା (ପଦ -୨) । ଯାଶୁ ସର୍ବଦା ରହିଥିଲେ ।

୧:୭ “ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି” – ଏହା ଗୋଟିଏ ଉଦେଶ୍ୟ ମୂଳକ ବାକ୍ୟାଂଶ । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ସମସ୍ତ ସୁସମାଚାର ସଦୃଶ୍ୟ (ଏକ ଅଦ୍ୱତୀୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ୍ ପୁଷ୍ଟକ), ଏକ ସୁସମାଚାର ପତ୍ରିକା ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ଅଦ୍ୱତୀୟ ପ୍ରଦାନ ଯିଏ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ, ଯିଏ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ତି(ପଦ - ୧ ୭; ଯୋହନ- ୩:୧୭ ; ୪:୪୭; ୨୦:୩୧ ପ୍ରଥମ ତିମୋଥୀ - ୨:୪; ତିତ୍ସ୍ - ୨:୧୧; ଦିତ୍ୟ ପିତର - ୩:୯ ; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୨:୧, ୪:୧୪)

୧:୭, ୧୨- “ବିଶ୍ୱାସ” – ଏହି କ୍ରିୟା ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ୧୮ ଥର ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ପତ୍ରିକାରେ ୨୪ ଥର ପ୍ରଯୋଗ ହୋଇଛି । ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ଏହାକୁ ସଂଖ୍ୟା ରୂପରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାଥମିକ ରୂପେ ବୁଦ୍ଧି ସଂଗତ ବା ଭାବନାମୂଳକ ପ୍ରତିଭାବର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମୂଳ ରୂପରେ ଏହା ଏକ ଜଞ୍ଜା ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଭାବ ଅଟେ, ଗ୍ରୀକ ଶଦକୁ ତିମୋଟି ଜଙ୍ଗାଜୀ ଶଦରେ ଅନ୍ତବାଦ କରାଗଲା : ବିଶ୍ୱାସ, ଭରୋସା ଏବଂ ଆସ୍ତ୍ରା ଏହା “ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରିବା” (ପଦ - ୧ ୧) ଏବଂ “ଗ୍ରହଣ କରିବା” (ପଦ-୧ ୨) ର ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ । ଉତ୍ତର ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କୁଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅନିବାର୍ୟ ଅଟେ ।

ବିଶେଷ ଶିର୍ଷକ : ଆସ୍ତା, ବିଶ୍ୱାସ, କିମ୍ବା ଭରସା (ପିସ୍ଟିସ୍ (ସଂଜ୍ଞା), ପିଣ୍ଡେଇଅ(କ୍ରିୟା) , ପିଣ୍ଡେସ(ବିଶେଷଣ)) ।

କ- ଏହା ବାଇବେଳର ଏକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ ଅଟେ (ଏକ୍ୟୀ - ୧୧:୧,୨) । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ପ୍ରଚାରର ବିଶ୍ୱୟ ଅଟେ

(ମାର୍କ - ୧:୧୪) । ଏଠାରେ ଅତିକମରେ ଦୁଇଟି ନୂତନ ନିୟମର ଆବଶ୍ୟକ : ପଣ୍ଡାତାପ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ (୧:୧୫ ;

ପ୍ରେରିତ - ୩:୧୭, ୧୯; ୨୦:୧୧)

ଖ- ଏହା ଶିର୍ଷାର୍ଥ

୧ - ପୂରାତନ ନିୟମରେ “ବିଶ୍ୱାସ” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ୱପ୍ରତା, କିମ୍ବା ଭରୋସା ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵଭାବର ବିବରଣ ଥିଲା, ଆୟ ମାନଙ୍କ ନୁହେଁ ।

୨ - ଏହା ଏକ୍ୟ ଶବ୍ଦ (ଜମୁନ, ଜମୁନାହ) ରୁ ଆସିଛି । ଯାହାର ଅର୍ଥ “ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କିମ୍ବା ହିଁର” । ଉଦ୍ବାର ବିଶ୍ୱାସ ମାନସିକ ସହମତି ଅଟେ (ସତ୍ୟର ଗୁରୁ), (ନୈତିକତାରେ ରହିବା (ଏକ ଜୀବନ ଶୈଳ), ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକତାରେ ସଂବନ୍ଧିତ (ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରିବା ।

ଘ- ଏହା ପୂରାତନ ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ।

ଏହା ଜୋର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ କି ଅବ୍ରହମଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଭବିଷ୍ୟତର ମସିହାରେ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ କି ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ହେବ ଏବଂ ବଂଶ (ଆଦି - :୧ ୨:୨; ୧୪:୨,୪; ୧୭ :୪;୮ ;୧୮;୧୪) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଭରୋସା ରଖି ଅବ୍ରହମ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ପ୍ରତିଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ତଥାପି ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ସମସ୍ୟା ଥିଲା, ଯାହା ପୂରଣ ହେବାକୁ ତେତିଥି ବର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଲାଗିଲା । ତାଙ୍କର ଅନିଶ୍ଚିତ ବିଶ୍ୱାସ, ଯାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଜିଶ୍ଵର ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ କାମ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରତିଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ତଥାପି ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ସମସ୍ୟା ଥିଲା, ଯାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଜିଶ୍ଵର ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ କାମ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରତିଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦିବା ଏହା ଏକ ଘୋରିଷ ମଂଜି ଆକୃତିର ଅଟେ । (ମାଥିଭ - ୧୭ : ୨୦)

ଘ- ଏହା ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ

“ବିଶ୍ୱାସ” ଶବ୍ଦ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ (ପିଣ୍ଡେଇଅ) ଠାରୁ ଆହ୍ଵାନ ଯାହାକି “ଆସ୍ତା ବା ଭରସା” ରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରେ, ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ସଂଜ୍ଞା ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକତର କ୍ରୀୟା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯୋହନ ୨:୨୩ – ୨୪ ରେ ମସାହକ ରୂପରେ ନାଜରତୀୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଯେମିତି ଜନସମୁହର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ଏହି ଅଗାତ ଶବ୍ଦ “ବିଶ୍ୱାସ”ର ଅନ୍ୟ ଉଦାହରଣ, ଯୋହନ - ୮:୩୧:୪୯ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ - ୮:୧୩, ୧୮ - ୨୪, ବାଇବେଳର ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଆରମ୍ଭିକ ପ୍ରତିଉତ୍ତର ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଅଟେ । ଏହା ଶୁଙ୍ଗଲାର ପ୍ରଗତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗାମୀ ହେବା ଦରକାର (୧୩: ୨୦ - ୨୨, ୩୧ - ୩୨) ।

ଡ- ଏହା ସଂବନ୍ଧବାଚକ ଶବ୍ଦ ସହିତ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

୧ - ଜାଲୀରେ ର ଅର୍ଥ “ଭିତର” । ଏହି ଅତୁଳନୀୟ ଗଠନ କହେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ / ଭରୋସା ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ରଖନ୍ତି ।
କ- ତାହାଙ୍କ ନାମରେ (ଯୋହନ ୧-୧୨ ; ୨:୨୩; ୩:୧୮; ୪:୧୮; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୪:୧୩)

ଖ- ତାହାଙ୍କୁ (ଯୋହନ - ୨:୧୧; ୩:୧୪, ୧୮ ୪: ୩୯; ୬:୪୦; ୭:୪, ୩୧; ୩୯, ୪୮:୮:୩୦;

୯:୩୭; ୧୦:୪୨; ୧୧:୪୪, ୪୮; ୧୭:୩୭, ୪୨; ମାଥିଭ - ୧୮:୮; ପ୍ରେରିତ - ୧୦:୪୩; ପିଲିପିଯ - ୧:୨୯;
ପ୍ରଥମ ପିତର - ୧:୮)

ଗ- ମୋ ନିକଟକୁ (ଯୋହନ - ୨:୩୪; ୩:୩୮; ୧୧:୨୪, ୨୭; ୧୨:୪୪, ୪୭; ୧୪:୧:୧୨; ୧୭:୯; ୧୭:୩୦) ।

ଘ- ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ (ଯୋହନ - ୩:୩୭; ୫:୩୪; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୪:୧୦)

ଡ- ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ (ଯୋହନ - ୧ ୨:୧୧; ପ୍ରେରିତ ୧ ୯:୪; ଗାଲାତିଯ - ୨:୧୭)

ଚ- ଜ୍ୟୋତିରେ (ଯୋହନ - ୧ ୨ :୩୭) ।

ଛ- ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ (ଯୋହନ - ୧ ୪:୧) ।

୨ - ଜ୍ୟୋତିର ଅର୍ଥ “ରେ” ଯେମିତି ଯୋହନ - ୩:୧୪; ମାର୍କ - ୧-୧୪ ପ୍ରେରିତ - ୪:୧୪; ରେ ଅଛି ।

୩- ଜ୍ୟୋତିର ଅର୍ଥ “ରେ” ବା “ଉପରେ” ଯେମିତି ମାଥିଭ - ୨୭ :୪୨; ପ୍ରେରିତ - ୯:୪୨; ୧୧:୧୧; ୧୨:୩୧; ୨୭:୧୯
ରୋମାୟ - ୪:୪, ୨୪; ୫:୩୩; ୧୦:୧୧; ପ୍ରଥମ ତୀମଥ - ୧:୧୭ ; ପ୍ରଥମ ପିତର - ୨:୨ ରେ ଅଛି ।

୪ - କେତକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂବନ୍ଧବାଚକ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ, ଯେମିତି, ଗାଲାତିଯ - ୩୭, ପ୍ରେରିତ - ୧୮:୮, ୨୭:୨୪, ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୩:୨୩, ୪:୧୦

୪- ହୋତି ଯାହାର ଅର୍ଥ “ ବିଶ୍ୱାସ କରକି ”, କାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ତାହାରି ବିଷୟରେ କୁହେ ।

କ - ଯାଶୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଚନ୍ତି (ଯୋହନ - ୭:୨୯) ।

ଖ - ଯାଶୁ ‘ମୁଁ ଅଟେ’ ଅଚନ୍ତି (ଯୋହନ - ୮:୨୪)

ଗ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପିତା ତାଙ୍କ ଠାରେ (ଯୋହନ - ୧୦:୩୮)

ଘ - ଯାଶୁ ମସୀହ ଅଚନ୍ତି (ଯୋହନ - ୧୧:୨୭; ୨୦:୩୧)

ଡ - ଯାଶୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ପୃତ୍ର ଅଚନ୍ତି (ଯୋହନ - ୧୧:୨୭; ୨୦:୩୧)

ଚ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ (ଯୋହନ - ୧୧:୪୭; ୧୭:୮, ୨୧)

ଛ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅଚନ୍ତି (ଯୋହନ - ୧୪:୧୦-୧୧)

ଜ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଲେ । (ଯୋହନ - ୧୫:୨୭, ୩୦)

ଝ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ନାମରେ ଆପଣାକୁ ପରିଚିତ କଲେ, “ମୁଁ ଅଟେ” – (ଯୋହନ - ୮:୨୪; ୧୩:୧୯)

ଓ - ଆୟୋ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବଞ୍ଚିବା (ରୋମୀୟ - ୭:୮)

ଟ - ଯାଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଏବଂ ପୁନଃରୁଥିତ ହେଲେ(ପ୍ରଥମ ଥେସଲୋନି - ୪:୧୪

୧:୮ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ କି ପେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଲିଖନ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ଲେଖକଙ୍କ ଲେଖାର ପଶ୍ଚାତରେ ଲେଖାହୋଇଛି, ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁକାରୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ସମସ୍ୟାକୁ ଚିହ୍ନାବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ବା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । (ପ୍ରେରିତ - ୧୮ - ୨୪ - ୧୯:୩) ।

ବିଶେଷ ଶିର୍ଷ : ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ।

ସଂଜ୍ଞା (ମାରୁରିଆ) ଏବଂ ତାର କ୍ରିୟା (ମାରୁରିଆ “ସାକ୍ଷ୍ୟ” ଏସବୁ ଯୋହନର ମୂଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଅଚନ୍ତି । ଏଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନେକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି ।

୧ - ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ (ଯୋହନ - ୧:୭, ୧୪; ୩:୨୭, ୨୮; ୫:୩୩) ।

୨ - ନିଜେ ଯାଶୁ (ଯୋହନ - ୩:୧୧; ୫:୩୧; ୮:୧୩-୧୪)

୩ - ଶମିରଣୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ (ଯୋହନ - ୪:୩୯)

୪ - ପିତା ଜିଶୁ (ଯୋହନ - ୫:୩୭, ୩୮, ୩୯; ୮:୧୮; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୫:୫)

୫ - ବାକ୍ୟ - (ଯୋହନ - ୫:୩୯)

୬- ଲାଜାରଙ୍କ ପୁନଃଜୀବିତ ସମୟର ଜନସମୂହ (ଯୋହନ - ୧୭:୧୭)

୭ - ଆମା (ଯୋହନ - ୧୪:୨୭-୨୭; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୫:୧୦, ୧୧)

୮ - ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ (ଯୋହନ - ୧୪:୨୭; ୨୯:୩୪; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୧:୨; ୫:୧୪)

୯ - ଲେଖକ ନିଜେ (ଯୋହନ - ୨୧:୨୪) ।

ଏନ୍-ଏସ୍ବି ବାକ୍ୟ ୧:୯ - ୧୩

୯ୟେଉଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ମେ ଜଗତକୁ ଆସୁଥିଲେ । ୧୦- ସେ ଜଗତରେ ଥିଲେ ଓ ଜଗତ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ତଥାପି ଜଗତ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିଲା ନାହିଁ । ୧୧ - ସେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଲେ. ତଥାପି ତାହାଙ୍କର ନିଜ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ୧୨ ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧ୍ୟକାର ଦେଲେ । ୧୩ ସେମାନେ ରକ୍ତରୁ , ଶରୀର ର ଛାଇରୁ ଅବା ମନୁଷ୍ୟର ଛାଇରୁ ଜାତ ହେଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ଜିଶୁରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ହେଲେ ।

୧:୯ “ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ” – ବାପ୍ତିବିକ ବା ପ୍ରକୃତି ରୂପରେ ଏହା “ ସତ୍ୟ ” ଅଟେ, କେବଳ ମିଥ୍ୟା ର ଏକ ବିପରୀତ ଶବ୍ଦହିଁ ନୁହେଁ ଏହା ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦିର ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଖୁଁସ୍ତସ୍ତୋତ୍ରକୁ ସଂବନ୍ଧିତ କରିପାରେ । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାର ଏକ ସାଧାରଣ ବିଶେଷଣ (୩:୩୪; ୪:୨୩, ୩୭; ୫:୩୭; ୭:୨୮; ୧୪:୧; ୧୫:୩; ୧୯:୩୪ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୨:୮; ୫:୨୦ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଦଶଥର) । ବିଶେଷ ଶାର୍କଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତୁ :ସତ୍ୟ ଏହାକୁ ଏବଂ ଜଗତ ୧୪:୧୭ ରେ ଯାଶୁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ଅଚନ୍ତି (୩:୧୯, ୮-୧୨:୫:୪:୧ ୨:୪୭ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୧:୪, ୭, ୧୮, ୯, ୧୦) ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତାଙ୍କ । ଯାଶୁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିକୁ ପ୍ରତିଫଳନ କରିବା ଦରକାର (ପିଲିପିଯ୍ - ୨:୧୪) । ଏହା ପ୍ରକୃତ ଅନ୍ତକାର ସହିତ ତିକ୍ଷଣ ପ୍ରତିକୂଳତା, ଯାହା ରାଜଦ୍ରୋହର କାରଣ ହେତୁ ସୃଷ୍ଟି କୁମରେ ଅଟେ –

୧ – ମନୁଷ୍ୟ

୨ – ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ

□ “ ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିବା ” – ଯୋହନ ସର୍ବଦା ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗ ତ୍ୟାଗିବା ଶବ୍ଦକୁ ଦର୍ଶାଇଥାନ୍ତି । ଆମ୍ବିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ , ଏବଂ ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନର ଶାରୀରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ ଅଛନ୍ତି । (୩:୧୪; ୯:୩୯; ୧୧:୨୭; ୧୨:୪୭; ୧୩:୨୮) । ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଦେହଧାରଣକୁ ଦର୍ଶାଇଥିବା ଜଣାଯାଏ । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାର ଏକ ସାଧାରଣ ଦେତବାଦ ଅଟେ । (ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ - ଉପରିସ୍ଥ ସହ ନିମ୍ନଲିଖିତ) ।

□ ଏନ୍‌ସବି - ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜ୍ୟୋତିଦିଏ ।

ଏନ୍‌କେଜେଭି - ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷଙ୍କୁ ଜ୍ୟୋତିଦିଏ ।

ଏନ୍‌ଆର୍ ଏସତି - ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଜ୍ୟୋତିଦିଏ ।

ଚିଲଭି - ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଚମକିଥାଏ ।

ଏନ୍‌ଜେବି - ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଜ୍ୟୋତି ଦିଏ ।

ଏହି ଶବ୍ଦ ଦୁଇଟି ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝାଯାଇପାରେ, ପ୍ରଥମେ ଗ୍ରୀକ ସାଂସ୍କୃତିକ ଗଠନକୁ କଞ୍ଚନା କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ଭିତର ପ୍ରକାଶନର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ଏହି ପ୍ରକାରେ କ୍ଲାକେରସ୍ ଶବ୍ଦ ଅନୁବାଦ କରିଥାନ୍ତି । ଯାହାବି ହେଉ, ସେହି ପ୍ରକାର ବିଚାରଧାରା ଯୋହନରେ କେବେ ହେଲେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ । ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁଯାଇ, “ ଜ୍ୟୋତି ” ମନୁଷ୍ୟର ମନ୍ଦକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ (୩:୧୯ – ୨୧) ।

ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରକାଶନକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । (ତାହା ଜଣ୍ମର ପ୍ରକୃତିର ଜାଣିଆନ୍ତି (୧୯:୧-୫ ; ରୋମାୟ ୧:୧୯-୨୦) କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଭିତରି ନୈତିକ ବିଚାର (ରୋମାୟ – ୨:୧୪, ୧୫), ମାତ୍ର ତାବଦଳରେ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିର ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଯାଶୁ କଂ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ, କେବଳ ତାହା ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ ।

୧:୧୦ “ ଜଗତ ” – ଯୋହନ କୋସମୋସ ଶବ୍ଦକୁ ତିନୋଟି ସ୍ଵଷ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥାନ୍ତି ।

୧ – ସାଂସାରିକ ବିଶ୍ୱ (୧:୧୦, ୧୧; ୧୧:୧; ୧୨:୨୧; ୧୭:୪, ୨୪ ; ୨୧:୨୫)

୨ – ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି) ୧:୧୦, ୨୯; ୩:୧୭, ୧୭; ୪:୪୯ ଅ:୩୩; ୧୨:୧୯, ୪୭; ୧୮:୨୯

୩ – ପତିତ ମାନବ ସମାଜ ସଂଗଠିତ ହେଲା ଏବଂ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି(୩:୩; ୧୪:୧୮ – ୧୯;

ପ୍ରଥମ ଯୋହନ – ୨:୧୪; ୩:୧, ୧୩)

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ +୨ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶିର୍ଷ ୧୪:୧୭ ରେ ।

□ “ ଜଗତ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ” ନାହିଁ – ନାହିଁ ପତିତ ବିଜାତି ଦେଶମାନେ ଆଇ ନାହିଁ ମୋନୀତ ଯିହୁଦି ଦେଶ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ମସାହ ରୂପେଯାଶୁଙ୍କ ଚିହ୍ନ ପାରିଲେ । ଶବ୍ଦ “ ଚିହ୍ନିବା ” ଏହୁଁ ଭାଷାର ଏକ କଥାର ଶୈଳୀ କୁ ଦର୍ଶାଏ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏକ ଘନିଷ୍ଠ ସଂବନ୍ଧ (ଆଦି – ୪:୧ : ଯିଶ୍ରୀଯ – ୧:୫)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଚିହ୍ନିବା

ଏହୁଁ ଶବ୍ଦ “ ଚିହ୍ନିବା ” (ବିତିବି ୩:୧୩) ର ଅନେକ ଲହିୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି କ୍ଲାଲରେ

୧ – ଭଲ ଏବଂ ମନ ରୂପିବାରା –ଆଦି – ୩:୨୭; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୧:୩୯; ଯିଶ୍ା – ୭:୧୪ – ୧୫ ; ଯୁନନ୍ତି – ୪:୧୧

୨ – ରୂପିବାଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିବା – ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୫:୨, ୩, ୭; ୧୮:୨୧

୩ – ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିବା – ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୩:୧୯; ୪:୩୪; ୮:୨, ୩, ୫; ୧୧:୨; ୨୦:୨୦; ୩୧:୧୩;

ଯିହୋଶୁଯ – ୨୩:୧୪

୪ – ବିଚାର କରିବାକୁ–ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୪:୩୯; ୧୧:୨; ୨୯:୧୭

୫ – ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ଚିହ୍ନିବାକୁ

କ- ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି – ଆଦି – ୨୯:୪; ଯାତ୍ରା – ୧:୮ ; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୨୨:୨; ୩୩:୯

ଖ – ଏକ ଜଣ୍ମର – ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୧୧:୨୮; ୧୩:୨, ୩, ୧୩; ୨୮:୨୪; ୨୯: ୨୭; ୩୨:୧୭

ଗ – ଡ୍ରାଙ୍ଗଏରତବଳୟୁଏର – ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୪:୩୪, ୩୯; ୩:୧; ୨୯:୨ ଅଯିଶା: ୧:୩; ୪୭:୧୦ – ୧୧

ଘ – ଯୌନସଂବନ୍ଧ – ଆଦି ୪:୧, ୧୭, ୨୫; ୨୪:୧୭; ୩୮:୨୭

ଙ – ଗୋଟିଏ ଶିଖିଥିବା ନିପୁଣତା କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ – ଯିଶ୍ା – ୨୯:୧୧, ୧୨; ଆମୋଶ – ୫:୧୭

ଚ – ଜ୍ଞାନୀ ହୁଅ । – ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୨୯:୪ ; ହିତୋପଦେଶ – ୧:୨; ୪:୧; ଯିଶ୍ା – ୨୯:୨୪

ଙ – ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ –

କ – ମୋଶାଙ୍କର – ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୩୪ :୧୦

ଖ – ଇସ୍ତାଏଲଙ୍କର – ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ – ୩୧:୨୧, ୨୭, ୨୯

୧:୧୯ – “ସେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଲେ, ତଥାପି ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । “ତାହାଙ୍କର ନିଜ” ପଦ - ୧ ୧ ରେ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟାକରଣ ଗଠନ ନମୂଷ୍ୟକ ବହୁବଚନ ଏବଂ ତାହା (୧) ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ବା (୨) ଯିନ୍ଦୁଦିଅ କିମ୍ବା ଯିରୁଶାଲେମର ଭୌଗଳିକତାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଦିତୀୟରେ ପୁଲିଙ୍ଗ ବହୁବଚନ ଏବଂ ତାହା ଯିନ୍ଦୁଦି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଉଛି ।

୧:୧୯ “ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ” – ଉଦ୍ଭାରରେ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଭୂମିକାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । (ପଦ - ୧ ୭), ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମୋଶ୍ୟରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇଛି ତାହାର ପ୍ରତିଭାବୋର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । (୩: ୧ ୩; ରୋମାୟ - ୩: ୨୪; ୪: ୪ - ୫ ; ୬: ୨୩; ୧୦ : ୫ - ୧୩ ; ଏପିସାୟ - ୨: ୮ - ୯) । ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରକାରେ ସାର୍ବଭୋମ ଅଟେନ୍ତି, ତଥାପି ତାଙ୍କ ସାର୍ବଭୋମତାରେ ସେ ପଢ଼ିତ ମନୁଷ୍ୟଜାତି ସହିତ ଏକ ସର୍ବ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପଢ଼ିତ ମାନବଜାତି ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁତାପ, ବିଶ୍ୱାସ, ପାଳନ ଏବଂ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ରଖିବା ଦରକାର । ଏହି “ଗ୍ରହଣ କରିବା” ର ବିଚାରଧାରା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ “ସ୍ଵୀକାର କରିବା” ସହିତ ସମାନ, ଯାହା ଯୀଶୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ସାର୍ମିଜନିକ ପେଶା ରୂପେ ସଂକେତ କରାଗଲା(ମାଥିର - ୧ ୦: ୩ ୭; ଲୁକ୍ - ୧ ୨: ୮; ହୋହନ - ୧: ୨ ୯; ୧ ୨: ୪ ୨; ପ୍ରଥମ ତୀମଥ୍ - ୨: ୧ ୨; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୨: ୨ ୩; ୪: ୧ ୪) । ଉଦ୍ଭାର ଏକ ବରଦାନ ତାହା ସ୍ଵରକାର ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିଯିବା ଦରକାର । ଯିଏ ଯୀଶୁଙ୍କୁ “ଗ୍ରହଣ କରେ (୧: ୧ ୨) ସିଏ ପିତା ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ (୪: ୪ ୩; ୧ ୩: ୨ ୦) । ଉଦ୍ଭାର ତ୍ରୈଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂବନ୍ଧ ଅଟେ ।

□ “ସେ ଅଧିକାର ଦେଲେ” – ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ (ଏକସୋଭେଟିଆ) ଅର୍ଥ ଏହି ପ୍ରକାର ହୋଇପାରେ (୧) କାନୁନ ଅଧିକାର (୨) ଅଧୁକାର କିମ୍ବା ଯୌଭାଗ୍ୟ (୪: ୨୭; ୨୭: ୨; ୧ ୯: ୧୦, ୧ ୧) । ଯୀଶୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରାୟ କାଯ୍ୟ; ଦ୍ୱାରା, ପଢ଼ିତ ମନୁଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିପାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପିତା ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରୂପରେ ସ୍ଵାକାର କରିପାରେ ।

□ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ “ – ନୂତନ ନିୟମର ଲେଖକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସମାଜକୁ ଦର୍ଶାଇବା ନିମନ୍ତେ ପରିବାରର ରୂପକ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ : (୧) ପିତା ; (୨) ପୁତ୍ର ; (୩) ସନ୍ତାନମାନେ ; (୪) ପୁନଃ ଜନ୍ମ ; (୫) ଗ୍ରହଣ କରିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସମାଜ ଏକ ପରିବାର ସହିତ ସମାନ ଅଟେ , ଏକ ଉପଜ ନୂତ୍ରେ(ସର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଚିକଟ, ଅଗ୍ନିବିମା ନିଗମ) ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ନୂତନ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ” ହେଲେ । ସନ୍ତାନ ରୂପରେ ଆମେ ପିତାଙ୍କର ସ୍ଵଭାବକୁ ପ୍ରତିଫଳନ କରିବା ଦରକାର, ଯେମିତି “ଅଦ୍ଵିତୀୟ” (ପଦ - ୧ ୪; ୩: ୧ ୭) ପୁତ୍ର (ଏପିସାୟ - ୪: ୧; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୨: ୨ ୯; ୩: ୩) । ପାପିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେମିତି ଏକ ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିତ ଉପାଧି (୧ ୧: ୪ ୨; ରୋମାୟ - ୮: ୧ ୪, ୧ ୭, ୨ ୧; ୫: ୮; ପିଲିପା - ୨: ୧ ୪ ; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୩: ୧ , ୨, ୧ ୦ ; ୪: ୨; ହୋଶେୟ - ୧: ୧ ୦ ସବୁ ରୋମାୟ - ୯: ୨ ୭; ଏବଂ ଦିତୀୟ କରାନ୍ତୀୟ - ୨: ୧ ୮ ରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେତ କରାଗଲା ।

ଏହା ଆହୁରି ଅଧିକ ମନରୋମ କି ସନ୍ତାନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ, ଗୋଟିଏ ସର୍ବଦା ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି (ଚେକ୍ନୋନ, ଚେକ୍ନା) ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା , “ଚର୍ଚ” (ଲକ୍ଷ୍ମେନିଆ) ଶବ୍ଦ ବିଶ୍ୱାସି ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା । ମାର୍କ, ଲୁକ୍ ଓ ମୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇନାହିଁ । ସେମାନେ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏବଂ ଆମ୍ବା ସଂଗଠିତ ସହଭାଗିତାର ପାରିବାରିକ ଶବ୍ଦମାନ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ।

□ “ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି” – ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ରୀଯାଶୀଳ ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଯେ ନିରନ୍ତର ବିଶ୍ୱାସ କରେ” – ଏହି ଶବ୍ଦର ପୃଷ୍ଠ ଭୂମି ଆମକୁ ସମକାଳୀନ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝେଇବାରେ ଆମର ସାହାୟ କରିବ । ଏହା ଭାଷାରେ ଏହା ସ୍ଥିର ରହୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଲଙ୍ଘିତ କରେ । ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ଉଚ୍ଚାରଣ ଯୋଗ୍ୟ, ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ସମେତ ପାଇଁ ରୂପକାମ୍ନକ ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ ହେଉଅଛି । ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦକୁ ଲଙ୍ଘଇବା ଶବ୍ଦ (“ଆସ୍ତ୍ରୀ”, ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଉଚ୍ଚାରଣ)ରେ ଅନୁବାଦ କରାଗଲା । ବାଇବେଳେ ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ଭରୋସା ତାହା ନୂତ୍ରେ ଯାହା ଆମେ ସାଧାରଣତ ! କରିଧାଉ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆମେ ଆମର ଭରୋସା ରଖିଥାଉ । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଭରୋସାଯୋଗ୍ୟତା ଆସ୍ତମାନଙ୍କ ନୂତ୍ରେ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି । ପଢ଼ିତ ମନୁଷ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଭରୋସା ଯୋଗ୍ୟତାରେ ଭରୋସା ରଖେ, ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟତାରେ ଆସ୍ତ୍ରୀ ରଖେ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟପୁତ୍ର ଜି ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ । ମୂଖ୍ୟ କେନ୍ତେ ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସର ବୁଝାଇବା ଉପରେ ନୂତ୍ରେଁ, ମାତ୍ର ସେହି ବିଶ୍ୱାସର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧: ୩ ଏବଂ ୨: ୨ ୩ ।

□ “ତାହାଙ୍କ ନାମରେ” – ପୂର୍ବତନ ନିୟମରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ବହୁତ ମହିନ୍ଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବିଶ୍ୱାସରେ ଆଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ / ଶକ୍ତି ଥିଲା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣନା ସେହି ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅର୍ଥ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା (୨: ୨ ୩; ୩: ୧ ୮; ୨୦: ୩ ୧; ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୪: ୨ ୩) । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ୧ ୪: ୧ ୭ ।

୧:୧୩

ଏନ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେଜେଭି, ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍‌ସ୍‌ବି - “ଯେଉଁମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ, ନା ତ ରହିରେ ନାହିଁ ଶରୀର ର ଲଜ୍ଜାରୁ ଚିଲ୍ଲିଭି - ଦେଶବାସୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ସାଂସାରିକ ପିତା କିମ୍ବା ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ ନୂତ୍ରେଁ । ଏନ୍ ଜେବି - ଯେଉଁମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ ନୂତ୍ରେଁ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟର ଲାଲସାରୁ ନୂତ୍ରେଁ କିମ୍ବା

ମନୁଷ୍ୟର ଲଜ୍ଜାରୁ ନୂତ୍ରେଁ ।

ଆରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀର ପିତାମାନେ (ଉଦାହରଣ ନିମନ୍ତେ, ଆଜରେ ନିଅସ୍ତି, ଓରିଗେନ, ତେରତୁଳିଅନ, ଆସ୍ଟ୍ରୋଟ, ଜେରୋମ, ଅଗଣ୍ଧିନ) ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଡ଼େ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।(ଉଦାହରଣ ଏକବଚନ), କିନ୍ତୁ ଗ୍ରୀକ ମୂଲ୍ୟାଠ ବହୁବଚନରେ ପ୍ରମାଣିତ କରେ । (ଏହି ଶବ୍ଦର ବହୁବଚନ କେବଳ ନୂତନ ନିୟମରେ ହିଁ ଦେଖାଯାଏ; ଯୁବିଏସ୍ଟ୍ ଏହାକୁ “ଏକ “ ବୋଲି କହେ ।) ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏହି ପଦ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଛି । (ନା:୫; ପ୍ରଥମ ପିତର - ୧ ।ନା:୨୩), ଅତିଏକ. ଏହା ଜାତିଗତ ଯୌଭାଗ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ ଆଉ ନାହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ଶାରାରିକ ବଂଶଜ (“ରତ୍ନରୁ ”) ମାତ୍ର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ଭରୋବା ରଖୁଥିବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମୋନମୀତ ଏବଂ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମାନଙ୍କ (ଡଃ:୪୪,୪୫) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ସନ୍ତୁଳନ କୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।

ଗ୍ରୀକ କ୍ରୀଯା (ଏଓରିଷ ପାସିଭ ଜଣିକେଟସ) ଗ୍ରୀକ ବାକ୍ୟରେ ଶେଷରେ ଲୁହାଗଲା । ଏହା ଦିତୀୟ ଜନ୍ମରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଏମଂ ସାର୍ବ ଭୌମକତାକୁ ଜୋର ଦିଏ । (ଉଦାହରଣ – “ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା ଶେଷ ଶବ୍ଦର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ ଡଃ:୪୪,୨୫) ।

ଏନ୍‌ସ୍‌ସବି ବାକ୍ୟ – ୧:୧୪ – ୧୮

୧୪ - ଆଉ ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ, ଆଉ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ ଅନ୍ତିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହିମା ସଦୃଶ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ଦେଖିଲୁ । ୧୭ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଜହିଲେ, ଯେ ଉତ୍ତରରେ ଆସୁଥିଲୁ, ସେ ସାକ୍ଷ ଦେଇଥିଲୁ । ୧୭୬୩ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ଆସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ, ହଁ, ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । ୧୭ କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରାଉପଦ୍ଧିତ ହେଲା । ୧୮ କେହି କେବେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖିନାହିଁ, ପିତାଙ୍କ କୋଳପ୍ରିତି ଅନ୍ତିତୀୟ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

୧:୧୪ “ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ” – ଯୋହନ ନୋଷିକର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାକୁ ଦୋଷାର୍ପଣ କରୁଥିଲୁ, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନଙ୍କୁ ଗ୍ରୀକ ବିଧିମି ବିଚାରରେ ସମ୍ମିଳିତ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁ ଥିଲେ । ଯାଶୁ ବାସ୍ତବରେ ମାନବ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଜିଶ୍ଵର ଥିଲେ (ପ୍ରଥମ ଯୋହନ - ୪:୧-୩) ଜନ୍ମାନୁଏଲଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ପୁରଣ କରିବାକୁ (ଯିଶା- ୭:୧୪) । ପତିତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ବାସ କଲେ (“ତାଙ୍କ ତମ୍ଭୁକୁ ବାପିଲେ” ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ) । ପାପର ସ୍ଵଭାବ ନିମନ୍ତେ ଯୋହନ ପାଉଲଙ୍କ ସଦୃଶ “ ଦେହ ” କିମ୍ବା “ ଶରୀର ” ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାଁନ୍ତି ।

ବିଶେଷ ଶିର୍ଷ : ଦେହ (ସାରକୁ)

ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ସାଂସାରିକ ପ୍ରତିକରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥାଏ (ପ୍ରଥମ କରି – ୧:୨୭-୨୮,୮ ;ନା:୧୮ । ପାଉଲ ଶବ୍ଦ “ ଶରୀର ” (ଉଦାହରଣ— ସାରକୁ) କୁ ତାଙ୍କ ଅଧିକାଂଶ ଲେଖାର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲୁ ।

୧ – ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର (ରୋମାୟ – ୨:୨୮; ପ୍ରଥମ କରି – ୪:୪; ୭:୨୮)

୨ – ମନୁଷ୍ୟର ବଂଶ (ଉଦାହରଣ – ପିତା-ପୁତ୍ର, ରୋମାୟ – ୧:୩;୪:୧ : ପ୍ରଥମ କରି – ୧୦:୧୮)

୩- ମାନବିକତା ଯେମିତି ସମସ୍ତ (ପ୍ରଥମ କରି – ୧:୨୭, ୨୯)

୪ – ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ନା ପର୍ବ ଅନୁସାରେ ମନୁଷ୍ୟର ପତିତ ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟର ବୁର୍ବଳତା (ରୋମାୟ – ୨:୧୯;୭:୧୮)

□ “ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ଏହା “ବସତି ସ୍ଵାପନ କଲେ” ଏଥୁରେ ଜଙ୍ଗଳର ପରିତ୍ରମଣର ସମୟ ଏବଂ ବାସକଲେ- ସମାଗମ ତମ୍ଭର ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଥିଲା (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩:୧୪; ୨୧:୩) ଯିହୁଦି ପତ୍ର ଏହି ମାରୁଷ୍ଲାର ଅନୁଭବକୁ ଯିହୋବା ଏବଂ ଜସ୍ତାଏଲ ମଧ୍ୟରେ “ହମିମୁନ୍ ସମୟ” ବୋଲି କହେ । ଏହି ସମୟ ପର ଠାରୁ ଜିଶ୍ଵର କେବେହେଲେ ଜସ୍ତାଏଲର ଏତେ ସମିପ ନ ଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଜସ୍ତାଏଲ ମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଥିବା ସେହି ବିଶେଷ ଜିଶ୍ଵରାୟ ମେଘ ନିମନ୍ତେ ଶବ୍ଦ “ଶୋଇନାହିଁ” ର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାସ କରିବା ।

□ “ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ଦେଖିଲୁ” – ପୁରାତନ ନିୟମର କାବୋଦ ଶବ୍ଦ (ମହିମା) ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବନ ଧାରଣ, ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ ଏହା ଏ ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । – (୧) – କିଛି ନା କିଛି ଯାଶୁ କୁ ଜୀବନ ପ୍ରତି, ଯେମିତି , ରୂପାନ୍ତରଣ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗାରହଣ (ଉଦାହରଣ ପ୍ରେରିତ ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ- ୨ ପିତର – ୧:୧-୧୨- ୧୩) (୨) ଅଦୃଶ୍ୟ ଯିହୋବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜ୍ଞାତି କରିବା ବିଚାର । ଏହି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୧:୧-୪ ରେ ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କର ମାନବିକତାକର ବିରୋଧ କରି ନୋଷିକର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଆୟା ଏବଂ ଭୌତିକତାର ବିପକ୍ଷ ସଂବନ୍ଧ ବିଷୟରେ କହେ । ପୁରାତନ ନିୟମରେ “ମହିମା” ନିମନ୍ତେ ଅତି ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ (କାବୋଦ , ବିତିବି ୪୪୮) ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ଶବ୍ଦ ଥିଲା (ଯାହା ଦୁଇ ତରାଙ୍କୁ କୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ ।), ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ, “ଭାରି ହେବା” ଯାହା ଭାରି ତାହା ମୂଲ୍ୟମାନ କିମ୍ବା ବାପ୍ରବିକ ମୂଲ୍ୟ । ଅନେକଥର ତେଜମ୍ୟ ଶବ୍ଦର ବିଚାର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବୈଭବ ଶବ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । (ଉଦାହରଣ – ପ୍ରଥମେ ସିଯୋନ ପର୍ବତରେ , ସେକିନାହ ମହିମାର ମେଘ, ଦିତୀୟ ଆଗମନର ଜ୍ୟୋତି, ଯାତ୍ରା – ୧ଣା:୨୧-୨୨ ;୨୪ :୧୭ ; ଯିଶା .୪:୪ ; ୨୦:୧-୨) । ସେ ହିଁ କେବଳ ଆଦର ଏବଂ ମହିମାର ଯୋଗ୍ୟ । ସେ ଏତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ କି ପତିତ ମାନବ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁ (ଯାତ୍ରା – ୩ଣା:୧୩-୨୩; ଯାଶା.୨:୪) । କେବଳ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଣି ହୁଏ (ଯିରି .୧:୧୪;ମାଥିର – ୧୭:୨;ଏବ୍ରୀ – ୧:୩;ପାକ୍ରୁ – ୧:୩ ;ପାକ୍ରୁର – ୨:୧)

ବିଶେଷ ଶାର୍କ : ମହିମା (ଡକ୍ଟର)

ବାଇବଳିଯ ବିଚାର “ମହିମା”କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା କଠିନ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ମହିମା ସେମାନେ ସୁସମାଚାରରେ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମାରେ ବୁଝିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ନୁହେଁ । (୧ :୨୯-୩୧; ଜିରିମିଯ ୯:୨୩-୨୪)

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ‘ମହିମା’ ନିମନ୍ତେ ଅତି ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ ହେଲା ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟିକ ଶବ୍ଦ । ଯାହାର ଓଜନ ଅଧିକ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବାନ କିମ୍ବା ଯୋଗ୍ୟବତ୍ତ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଅଧିକାଂଶରେ ଜାତ୍ରୁଲ୍ୟମାନ ବିଚାର ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯାତ୍ରା ୧୯:୧୭-୧୮, ୨୪:୧୭, ଯିଶାୟ ୩୦:୧-୨) ସେ ଏକା ହିଁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଆଦରଣୀୟ । ସେ ପଢ଼ିତ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟଧିକ ଜାତ୍ରୁଲ୍ୟମାନ । (ଯାତ୍ରା ୩୩:୧୭-୨୩; ଯିଶାୟ ୩:୫) ବାସ୍ତବରେ ଯିହୋବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜଣାଯାଇ ପାରନ୍ତି । (ଯିରିମିଯ ୧:୧୪, ମାଥ୍ରା ୧୭:୨, ଏବ୍ରାୟ ୧:୩, ଯାକୁବ ୨:୧)

“ମହିମା” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏହି ପ୍ରକାର ହୋଇପାରେ ।

୧ – ଏହା “ଧର୍ମ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ” ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

୨ – ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ “ପବିତ୍ରତା” ବା “ପୂର୍ଣ୍ଣତା” କୁ ଦର୍ଶାଇପାରେ ।

୩ – ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵରୂପକୁ ଦର୍ଶାଇପାରେ ଯହିଁରେ ମନ୍ତ୍ର୍ୟ ସୃଷ୍ଟିହୋଇଛି (ଆଦି – ୧ :୨୭, ୨୭; ୪:୧; ୯:୨), ମାତ୍ର ଯିଏ ପରେ ବିଦ୍ୟୁତ ହେତୁ ବିଗିତି ଗଲା ।(ଆଦି – ୩:୧ – ୨୭) ଏହା ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯିହୋବାଙ୍କ ଉପର୍ଦ୍ଵିତି (ମେଘ) କୁ ଦର୍ଶାଉଥାଇଛି (ଯାତ୍ରା – ୧୭:୭, ୧୦; ଲେବିଯ – ୯:୨୩; ଗଣନା – ୧୪:୧୦) – ୯:୨୩; ଗଣନା – ୧୪:୧୦) ।

□ ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେଜେଭି- “ ଯେମିତି ପିତାଙ୍କର ଅଦିତୀୟଙ୍କ ମହିମା” ।

ଏନ୍‌ଆର ଏସ୍‌ଭି – “ ଯେମିତି ପିତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହିମା” ।

ଚିରଭି – “ମହିମା ଯାହା ସେ ପିତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ” ।

ଏନ୍‌କେଜେଭି – “ମହିମା ପାଇଲେ ଯେମିତି ପିତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ରର ମହିମା” ।

“କେବଳ” (ମୋନୋଜେନେସ୍) ର ଅର୍ଥ “ଅଦିତୀୟ” “ଏକମାତ୍ର” (୩:୧୭, ୧୮; ୧ ଯୋହନ -୪:୯, ଦେଖନ୍ତୁ – ଏଫ୍ . ଏସ୍ . ବ୍ରୂସ୍, ଆନସରଗୁ କୋଣ୍ଟିନ ପୃଷ୍ଠା – ୨୪ – ୨୪) । ଭଲଗେଟ ଏହାକୁ “କେବଳ ଏକମାତ୍ର” ରୂପରେ ଅନୁବାଦ କଲା, ଏବଂ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟତଃ ପ୍ରାଚୀନ ଲଙ୍ଘରେ ଅନୁବାଦ ଏହାର ଅନୁକରଣ କଲା, (ଲୁକ – ୭:୧୨; ୮:୪୯; ୯:୩୮; ଏବ୍ରୀ – ୧୧:୧୭) । କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେଉଛି ଏକବଚନାମୂଳିକ ଏବଂ ଅଦିତୀୟ ପଣ, ଲୈଞ୍ଜିକ ବଂଶ ନୁହେଁ ।

□ “ପିତା” – ପୁରାତନ ନିୟମ ଜିଶ୍ଵର ଯେ ପିତା ଅଟେ ତାହାର ପାରିବାରିକ ଘନିଷ୍ଠତା ଶବ୍ଦର ପରିଚୟ ଦେଉଛି ।

୧ – ଜସ୍ତାଏଲ୍ ଦେଶ ଅନେକଥର ଯିହୋବାଙ୍କ “ପୁତ୍ର” ରୂପରେ ବିବରଣ କରାଗଲା(ହୋଶ୍ୟ – ୧୧:୧; ମଲାକି – ୩:୧୭) ।

୨ – ଏପରିକି ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣରେ ଜିଶ୍ଵର ଯେ ପିତା ଅଟେ ତାର ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା (୧:୩୧) ।

୩ – ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୩୨ ପର୍ବ ରେ ଜସ୍ତାଏଲ୍ “ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ” ରୂପରେ କୁହାଗଲା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର “ତୁସ୍ ପିତା” ରୂପରେ କୁହାଗଲା ।

୪- ଏହା ସମାପ୍ତର ଗୀତସଂହିତା – ୧୦୩:୧୩ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା ଏବଂ ଗୀତସଂହିତା – ୭୮:୪ରେ ବିଷ୍ଣୁ ହେଲା(ପିତୃ ହୀନ ମାନଙ୍କର ପିତା) ।

୫- ଏହା ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଥିଲା(ଯିଶା – ୧:୨; ୩୩:୮; ଜସ୍ତାଏଲ୍ ପୁତ୍ର ରୂପରେ, ଜିଶ୍ଵର ପିତା ରୂପେ ୩୩:୧୨; ୪୪:୮; ଯିରି– ୩:୪, ୧୯; ୩୧:୧) ।

ଯାଶ୍ଵ ଏହି ସମାନରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାରିବାରିକ ସହଭାଗିତାକୁ ଶତ୍ରୀରତାରେ ନେଇପାରିଥାଇଛନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ଯୋହନରେ – ୧:୧୪, ୧୮; ୨:୧୭; ୩:୩୪; ୪:୨୧, ୩୩; ୫:୧୭, ୧୮, ୧୯, ୨୮, ୨୯, ୨୧, ୨୨, ୨୩, ୨୭, ୩୭, ୩୯, ୪୦; ୭:୨୭, ୨୮, ୨୯, ୩୦, ୪୧, ୪୨; ୯:୨୭, ୨୮, ୨୯, ୩୦, ୧୦, ୧୧, ୧୨, ୧୩, ୧୪, ୨୦, ୨୧, ୨୨, ୨୩, ୨୪, ୨୭, ୨୮, ୨୯; ୧୧:୪୧; ୧୨:୨୭, ୨୮, ୨୯, ୩୦; ୧୩:୧; ୧୪:୨୪, ୨୫, ୨୬, ୧୦, ୧୧, ୧୨, ୧୩, ୨୦, ୨୧, ୨୨, ୨୪, ୨୭, ୨୮, ୨୯; ୨୪:୧, ୨୫, ୧୦, ୧୪, ୧୭, ୨୩, ୨୪, ୨୫, ୨୬, ୨୭, ୨୮, ୨୯; ୨୭:୩, ୧୦, ୧୪, ୧୭, ୨୩, ୨୪, ୨୫, ୨୬, ୨୭, ୨୮, ୨୯; ୨୭:୧, ୪, ୧୧, ୨୧, ୨୪, ୨୫; ୨୪:୧, ୨୧; ୨୦:୧୭, ୨୧ ।

□ “ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣହୋଇ” – ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମର ହେସେତ ଶବ୍ଦ(ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରେମ ଏବଂ ସଙ୍କୋଚ) ଏବଂ ଏମେଥ୍ (ବିଶ୍ୱମୁତ୍ତା) ଯାହାର ପ୍ରଯୋଗ ଯାତ୍ରା – ୩୪:୨, ନିହିମିଯ ୯:୧୭; ଗୀତସଂହିତା – ୧୦୩:୮ ରେ କରାଗଲା । ଏହା ଯାଶ୍ଵଙ୍କର ଚରିତ୍ର (ପଦ ୧୭)କୁ ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଶବ୍ଦରେ ବିବରଣ କରାଗଲା, ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍କ ସତ୍ୟରେ – ୨:୫୫ ଏବଂ ୧୭:୩ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : କରୁଣା (ହୋସେତ୍)

ଏହି ଶବ୍ଦର ବିଶ୍ଵତ କ୍ଷେତ୍ର ରହିଛି, ବିତିବି ଏହି ପ୍ରକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। (ଶାର୍ଷ-ଶାର୍ଷ)

କ – ମାନବ ଜୀବିତର ସଂବନ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାର ।

୧ – ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଦୟା (ଉଦାହରଣ – ୧ ଶାମୁଖଲ – ୨୦:୧୪; ୨ ବଂଶାବଳୀ – ୨୪:୨୯)

୨ – ଗରିବ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତାଗ୍ରହୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା (ଉଦାହରଣ – ମିଶା – ୨:୮)

୩ – ପ୍ରେମ (ଯିରି – ୨:୨; ହୋଶ୍ୟ – ୨:୪)

୪ – ଉପମ୍ଲିତି (ଯିଶା – ୪୦:୭)

୫ – ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ସଂବନ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାର

୧ – ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ବିଶ୍ଵସତା ଏବଂ ପ୍ରେମ

କ – “ଶତ୍ରୁ ଏବଂ ବିପଦରୁ ଉଜ୍ଜାର” (ଉଦାହରଣ – ଯିରି – ୩୧:୩; ଏକ୍ଷା – ୨୭:୨୮; ୯:୯)

ଖ – “ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବନକୁ ରକ୍ଷାକରିବ” (ଉଦାହରଣ – ଆୟୁର – ୧୦୧ ୨; ଗାତସଂହିତା ୮:୧୩)

ଗ – “ଆମ୍ରିକ ଜୀବନର ସଚେତନ” (ଉଦାହରଣ – ୧୧୯:୪୧, ୭୭,୮୮, ୧୨୪, ୧୪୯, ୧୪୦)

ଘ – “ପାପରୁ ଉଜ୍ଜାର” (ଗାତସଂହିତା – ୨୪:୭; ୪ ୧:୩)

ଡ – “ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ପାଳନ” (ଉଦାହରଣ – ଯାତ୍ରା – ୩୪:୭; ମିଶା ୭:୨୦)

୫ – ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟା

କ – “ପ୍ରତ୍ୱର” (ଉଦାହରଣ – ନିହିମିଶ – ୯:୧୭; ଗାତ ସଂହିତା – ୧୦୩:୮)

ଖ – “ସାମାରେ ମହାନ” (ଉଦାହରଣ – ଯାତ୍ରା ୨୦:୭; ଦିତୀୟ ବିବରଣ – ୪:୧୦; ୭:୯)

ଗ – “ଚିରମୁଖୀ” (ଉଦା – ୧ ବଂଶାବଳୀ ୧୭:୩୪, ୪୧; ୨ ବଂଶାବଳୀ ୪:୧୩; ୩:୩, ୨:୨୦; ଏକ୍ଷା – ୩:୧୧)

ଘ – ଦୟାର କାର୍ଯ୍ୟ (ଉଦାହରଣ – ୨ ବଂଶାବଳୀ – ୨:୪୨; ଗାତ – ୮:୨; ଗାତ – ୮:୨; ମିଶା – ୨:୨୦)

ଯିଶା – ୪୪:୩; ୩୩:୩; ବିଳାପ – ୩:୨୯)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପୁରାତନ ନିୟମରେ ବିଶ୍ଵାସ, ଭରୋସା, ଆସ୍ତା ଏବଂ ବିଶ୍ଵସତା ।

I. ଆରମ୍ଭିକ ବିବରଣୀ ।

ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା ଯୋଗ୍ୟ କି ଏହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଚାରର ପ୍ରୟୋଗ, ନୃତନ ନିୟମରେ ବହୁତ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ ।, ମାତ୍ର ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏତେ ସ୍ଵର୍ଗଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ନୁହେଁ । ଏହା ନିଷ୍ଠା ସେଠାରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ମନୋନୀତ ବାକ୍ୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିରୁରେ ପ୍ରମାଣ କରାଯିବା ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ମିଶ୍ରଣ ।

୧ – ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସମାଜ

୨ – ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଳନ ।

ବିଶ୍ଵାସ ଉତ୍ସବ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଦୈନିକ ଜୀବନ ଶୈଳୀମୁକ୍ତି । ସାମୁହିକ ରୂପ ଠାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ରୂପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସହଜ ସାଧ ଅଟେ(ବାକ୍ୟ ଅଥୟନ) । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉତ୍ସବ ଭାବେ ଦର୍ଶାଗଲା, ଯେମିତି ଏଠାରେ –

୧ – ଅକ୍ରାହମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଂଶ

୨ – ଦାଉଦ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀୟାଳୁ

ଏହି ଲୋକମାନେ ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବଦଳି ଗଲା(ପୂର୍ବ ଜୀବନ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ନିରନ୍ତର ବିଶ୍ଵାସ), ପରୀକ୍ଷାରେ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସର ଶକ୍ତି ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲା, କିନ୍ତୁ ଘନିଷ୍ଠତା, ଭରୋସା ରଖିବା ସଂବନ୍ଧ ଅଧିକକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ି ଚାଲିଲା । ଏହା ପରୀକ୍ଷାତ ଏବଂ ବିଶ୍ଵୁଦ୍ଧ କରାଗଲା , କିନ୍ତୁ ଏହା ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଜୀବନଶୈଳିର ପ୍ରମାଣ ସହୃଦୟ ନିରନ୍ତର ହେଲା ।

II. • ମୁଖ୍ୟ ମୂଳର ବ୍ୟବହାର

କ – ବିତିବି ୪ ୨

୧ – କ୍ରିୟା

କ – କ୍ୟୁଏଏଲ ର ଅର୍ଥ – ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ଲାଲନ ପାଳନ କରିବା(ଉଦାହରଣ – ୨ ରାଜା – ୧୦:୧,୫, ଏଷରେ – ୨:୭ ଅଛିଶ୍ଵରାୟ ଶାସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟବହାର) ।

ଖ - ନିପାଳର ଅର୍ଥ- ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ବା ଦୃଢ଼ କରିବା ସ୍ଥାପିତ କରିବା, ବିଶ୍ଵପ୍ତତା ବା ଭରସାଯୋଗ୍ୟ ।

(୧) ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର, ଯିଶା, ୮:୨;୫ଣ:୧; ଯିରି- ୪୦:୧୪

(୨) ବସୁର -ଯିଶା ୨୨:୨୩ ।

(୩) ଜିଶୁରଙ୍କର - ଦିତୀୟ ବିବରଣ - ୭:୯, ୧୨; ଯିଶା - ୪୯ :୭ ;ଯିରି - ୪୯:୪

ଗ - ହିର୍ମିଳର ଅର୍ଥ- ଦୃଢ଼ରୂପେ ଠିଆ ହେବା, ବିଶ୍ଵାସ କରିବା, ଭରସା କରିବା ।

(୧) ଅବ୍ରାହମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ - ଆଦି - ୧୪:୭

(୨) ଉସ୍ରାଏଲିମାନେ ମିଶରରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ - ଯାତ୍ରା - ୪:୩୧; ୧୪:୩୧(ଅବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଦିତୀୟ ବିବରଣ - ୧:୩୧)

(୩) ଉସ୍ରାଏଲିମାନେ ଯିହୋବାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଯିଏ ମୋଶାଙ୍କ ଦେଇ କଥା କହିଲେ, ଯାତ୍ରା - ୧୯:୫; ଗାତ ସଂହିତା - ୧୦୭:୧୨:୨୪ ।

(୪) ଆହାସ ଜିଶୁରଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କଲେ ନାହିଁ, ଯିଶା- ୭:୯ ।

(୫) ଯେ କେହି ତାକୁ ବା ତାହାଙ୍କୁ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ -ଯିଶା ୨୮:୧୭

(୬) ଜିଶୁରଙ୍କ ସତ୍ୟତା ବିଶ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖ - ଯିଶା - ୪୩:୧୦ - ୧୨ ।

୨ - ସଂଜ୍ଞା (ପୁଲିଙ୍ଗ) - ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟତା(ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୩୨:୨୦;ଯିଶା- ୨୪: ୧;୨୭:୨) ।

ଗ - କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣା - ସତରେ, ସତ୍ୟତଃ, ମୁଁ ସହମତ, ଏହା ହୋଇପାରେ (ଦିତୀୟ ବିବରଣ - ୨୭:୧୪ - ୨୭ ; ୧ ରାଜା .

୧:୩୭; ୧ ବଂଶାବଳୀ - ୧୭:୩୭; ଯିଶା- ୨୪:୧୭;ଯିରି. ୧୧:୪; ୨୮:୭) । ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ “ଆମେନ”

ଶବ୍ଦର ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ପ୍ରୟୋଗ ଅଗେ ।

ଖ - ବିତ୍ତିବି ୪୪ - ସ୍ଵାଲିଙ୍ଗ ସଂଜ୍ଞା, ଦୃଢ଼ତା, ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟତା, ସତ୍ୟ

୧ - ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର - ଯିଶା- ୧୦:୨୦;୪ ୨:୩;୪୮:୧

୨ - ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ - ଯାତ୍ରା - ୩୪:୭; ଗାତ - ୧୧୭:୭; ଯିଶା ୩୮ :୧୮, ୧୯, ୨୧:୮

ଗ - ସତ୍ୟର - ଦିତୀୟ ବିବରଣ - ୩୨:୪, ୧ ରାଜା ୨୨:୧୭, ଗାତ ୩୩:୪, ୯୮ :୩, ୧୦୦:୪; ୧୧୯:୩୦;

ଯିରି - ୯:୪;ଯିଖରୀୟ -୮:୧୭

ଗ - ବିତ୍ତିବି ୪୩ - ଦୃଢ଼ତା , ସ୍ଥିରତା, ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟତା ।

୧ - ହସ୍ତର - ଯାତ୍ରା - ୧୭:୧୨

୨ - ସମୟର - ଯିଶା- ୩୩:୭

ଗ - ମାନବର - ଯିରି - ୪:୩;୭:୨୮;୧:୨

୪ - ଜିଶୁରଙ୍କର - ଗାତ - ୪୪:୧୧;୮୮:୧୨;୮୯:୨,୩,୭,୯; ୧୧୯:୧୩୮

III. •ପାଉଳଙ୍କ ପୁରାତନ ନିୟମ ବିଚାରଧାରାର ପ୍ରୟୋଗ ।

କ - ପାଉଳ ଯିହୋବାଙ୍କୁ ନୂତନ ଭାବେ ବୁଝିବାରେ ଏବଂ ଦମିସକରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯୁଦ୍ଧ (ପ୍ରେରିତ - ୯-୨୯,୨୭) ।

ଖ - ତାଙ୍କର ନୂତନ ବୁଝାରେ ସେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ଅନୁଲେଦରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମୂଳଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି ।

୧ - ଆଦି - ୧୪ :୭ - ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯୁଦ୍ଧ ଜିଶୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । (ଆଦି ୧୨) ବିଶ୍ଵାସର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ରୂପେ ଫଳାଫଳ ହେଲା ।

ପାଉଳ ରୋମୀୟ -୪ ଓ ଗାଲିତିୟ -୩ ପର୍ବକୁ ସଂକେତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୨ - ଯିଶା - ୨୮:୧୭ - ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି (ଜିଶୁରଙ୍କ ପରିଷ୍କାର ଓ ଦୃଢ଼ତାରେ ରଖାଯାଇଥିବା କୋଣର ପ୍ରସ୍ତର) ସେମାନେ କେବେ ହେଲେ

କ - ରୋମୀୟ - ୯:୩୩ - “ଲଜ୍ଜିତ ନୋହିବେ” ଅବା“ ନିରାଶ ନୋହିବେ”

ଖ - ରୋମୀୟ - ୧୦:୧୧, ଉର୍ଧ୍ଵରେ ଯେମିତି ସେମିତି

ଗ - ଏବ୍ରୀ - ୨:୪ - ଯିଏ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ରହିବା ଉଚିତ (ଯିରି .୭:୮୮) । ପାଉଳ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ରୋମୀୟ - ୧:୧୭ ଏବଂ ଗାଲାତୀୟ ୩:୧ ରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି(ଏବ୍ରୀ - ୧୦:୩୮ରେ ମଧ୍ୟ)

IV • ପିତରଙ୍କ ପୁରାତନ ନିୟମ ଚିତ୍ତାଧାରାର ପ୍ରୟୋଗ ।

କ - ପିତର ସଂଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧ - ଯିଶା - ୮:୧୪ - ୧ ପିତର - ୨:୮ (ବାଧା ଜନକ)

୨ - ଯିଶା - ୨୮:୧୭ - ୧ ପିତର - ୨:୭ (କୋଣର ପ୍ରସ୍ତର)

୩ - ଗାତ - ୧୧:୨୨ - ୧ ପିତର - ୨:୭ (ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର)

ଖ - ଇସ୍ତାଏଲ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଅତୁଳନୀୟ ଶବଦକୁ ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏକ ମନୋମାତ ବଂଶ, ରାଜକୀୟ ଯାଜକ ବର୍ଗ, ପ୍ରବିତ୍ତ ଜାତି ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଜସ୍ତ ପ୍ରକା ।

୧ - ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ - ୧୦:୧୪; ଯିଶା - ୪୩:୨୧

୨ - ଯିଶା - ୨୧:୮; ୨୭:୨୧

୩ ଯାତ୍ରା - ୧୯:୮; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ - ୭:୭ ।

ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ମଣ୍ଡଳୀର ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତି ।

V • ଚିତ୍ତାଧାରାରେ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରୟୋଗ ।

କ - ଏହା ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ।

ଶବ୍ଦ “ବିଶ୍ୱାସ କରାଗଲା” ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ (ପିଷ୍ଟେରେଥ) ରୁ ଆନ୍ତିତ । ଯାହା “ବିଶ୍ୱାସ”, “ଆସ୍ତା” ବା ଭରୋସା” ରୂପେ ମଧ୍ୟ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ସଂଜ୍ଞାର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର କ୍ରିୟା ଅନେକଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯୋହନ - ୨:୨୩ - ୨୪ ରେ ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ ଯେ ମସାହ ଏହା ଜନସମୂହର ସାକ୍ୟର ବାସ୍ତବିକତାର ଅନିଷ୍ଟିତ ଅଟେ । ଏହି “ବିଶ୍ୱାସ ଶବ୍ଦର” ର ଅନ୍ୟ ଅଗାତ୍ ଉଦାହରଣ ଯୋହନ - ୮:୩୧:୪୯ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ - ୮:୧୩, ୧୮ - ୨୪ରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଆରମ୍ଭିକ ପ୍ରତିଭାବର ଠାରୁ ସତ୍ୟ ବାଜବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଅଧିକ ଅଟେ । ଏହା ଶୃଙ୍ଖଳାର ପ୍ରଗତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗମନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (ମାଥିର - ୧୩:୨୦ - ୨୨, ୩୧-୩୨) ।

ଖ - ସଂବନ୍ଧବାଚକ ଶବ୍ଦ ସହିତ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ।

୧ - ଇଆଇଏସ୍ ର ଅର୍ଥ “କଠାରେ” । ଏହି ଅତୁଳନୀୟ ଗଠନ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ /ଭରୋସାକୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ରଖିବା ଦର୍ଶାଇଥାଏ ।

କ - ତାହାଙ୍କ ନାମରେ (ଯୋହନ - ୧:୧୨; ୨:୨୩; ୩:୧୮; ୧ ଯୋହନ - ୫:୧୩) ।

ଖ - ତାହାଙ୍କ ଠାରେ (ଯୋହନ ୨:୧୧; ୩:୧୪, ୧୮; ୪:୩୯; ୬:୪୦; ୭:୪, ୩୧, ୩୯, ୪୮; ୮:୩୦; ୯:୩୭; ୧୦:୪୯; ୧୧:୪୪, ୪୮; ୧୭:୩୭, ୪୭; ମାଥିର - ୧୮:୭; ପ୍ରେରିତ ୧୦:୪୩; ୧୮ - ୧:୨୯; ୧ ପିତର - ୧:୮) ।

ଗ - ମୋ ଠାରେ (ଯୋହନ - ୮:୩୪; ୧:୩୮; ୧୧:୨୫, ୨୬; ୧୨:୪୪, ୪୬; ୧୪:୧: ୧୨, ୧୭:୧; ୧୩:୨୦) ।

ଘ - ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ (ଯୋହନ - ୩:୩୭; ୯-୩୪; ୧ ଯୋହନ - ୫:୧୦)

ଡ - ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ (ଯୋହନ ୧୨:୧୧; ପ୍ରେରିତ - ୧୯:୪ ; ଗାଲାତୀୟ - ୨:୧୭)

ଚ - ଜ୍ୟୋତିରେ (ଯୋହନ ୧:୩୭)

ଛ - ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ (ଯୋହନ - ୧୪:୧)

୨ - ଇନ୍ଦର ଅର୍ଥ “ରେ” ଯେପରି ଯୋହନ - ୩ :୧୪ ; ମାର୍କ - ୧:୧୪ ପ୍ରେରିତ ୪:୧୪ ରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୩ - ଇପିଆଇ ର ଅର୍ଥ “ରେ” ବା “ଉପରେ” । ଯେପରି ମାଥିର - ୨୭ :୪୨; ପ୍ରେରିତ - ୯:୪୨; ୧୧: ୧୭; ୧୭;

୩୧, ୨୨:୧୯; ରୋମୀୟ - ୪, ୫, ୨୪; ୯:୩୩; ୧୦:୧୧; ୧ ତାମଥ - ୧:୧୭; ୧ ପିତର - ୨:୭

୪ - ସଂବନ୍ଧବାଚକ ବିନା ଯେପରି ଗାଲାତୀୟ - ୩: ୨ ; ପ୍ରେରିତ - ୧୮:୮ ; ୨୭:୨୫; ୧ ଯୋହନ - ୩:୨୩; ୫:୧୦ ।

୫ - ଏଗ୍ରଓଚିଆଇ ଯାହାର ଅର୍ଥ “ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର”, କାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ତାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଦେଇଥାଏ ।

କ - ଯାଶୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ (ଯୋହନ - ୮:୨୯)

ଖ - ଯାଶୁ ମୁଁ ଅଟେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ - ୮:୨୪)

ଗ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପିତା ଯାଶୁ ଙ୍କ ଠାରେ ଅଛନ୍ତି (ଯୋହନ - ୧୦:୩୮ ।

ଘ - ଯାଶୁ ମସାହ ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ - ୧୧:୨୭:୨୦:୩୧)

ଡ - ଯାଶୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ - ୧୧:୨୭; ୨୦:୩୧)

- ଚ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରାଗଲେ । (ଯୋହନ - ୧ ୧:୪ ୨:୧୭:୮, ୨୧)
- ଛ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅଟେନ୍ଟି (ଯୋହନ - ୧୪:୧୦ - ୧୧) ।
- ଜ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । (ଯୋହନ - ୧୭:୨୩,୩୦)
- ଝ - ଯାଶୁ ଆପଣାକୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନାମ “ମୁଁ ଅଟେ” ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇଲେ (ଯୋହନ - ୮:୨୪; ୧୩:୧୯) ।
- ଞ - ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବଞ୍ଚିବା (ଗୋମାୟ - ୭:୮)
- ଘ - ଯାଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ପୂର୍ବବାର ଉଠିଲେ (୧ଥେସଲ- ୪ :୧୪) ।

VI • ପାରାଂଶ

ବାଇବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଦୈବିଯ ବାକ୍ୟ ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତିଭର ଅଟେ , ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି (ଯୋହନ - ୭:୪୪,୭୫), ଏହି ଜିଶ୍ଵରାୟ ସଂଚାର ଅଂଶ ପ୍ରତିଭର କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

କ - ଭରସା

ଖ - ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆଜ୍ଞାପାଳନ

ବାଇବଳର ବିଶ୍ୱାସ ଏହା ଅଟେ –

- ୧ – ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂବନ୍ଧ (ଆରମ୍ଭିକ ବିଶ୍ୱାସ)
- ୨ – ବାଇବଳ ସତ୍ୟତାର ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିତ (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରକାଶନରେ ବିଶ୍ୱାସ)
- ୩ – ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରାକୁଜ୍ୟ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପ୍ରତିଭର

ବାଇବଳ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଚିକଟ ନୁହେଁ ବା କେଉଁ ନିଗମ ବୀମା ନୁହେଁ ଏହାଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂବନ୍ଧ ଅଟେ । ଏହା ସୃଷ୍ଟିର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵରୂପରେ ନିର୍ମାଣ କରାଗଲେ (ଆଦି – ୧:୨୭- ୨୭) । ମୂଖ୍ୟ ବିଷୟ “ଘନିଷ୍ଠତା” ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵର ସହଭାଗିତାକୁ ଚାହିଁଥାନ୍ତି । କୌଣସି ଜିଶ୍ଵରଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟକୁ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ କି ସନ୍ତାନମାନେ “ପାରିବାରିକ” ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତୁ (ପବିତ୍ରତା, ଲେବି . ୧୯:୨; ମାଥୁର - ୪:୪୮; ୧ ପିତର - ୧ : ୧୪- ୧୭) । ପ୍ରାକୁଜ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରତିଭର କରିବାକୁ ପଢ଼ିତ ଆନ୍ତମାନଙ୍କ ସକ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା । (ଯିହିଯିକଳ - ୩୭:୨୭ – ୩୮): “ନୂତନ ହୃଦୟ” ଏବଂ “ନୂତନ ଆମା” କୁ ଦେଇ, ଯାହା ଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଅନୁଭାପ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ମାନିବାରେ ଓ ସହଭାଗିତା ରଖିବାରେ ସକ୍ଷମ କରିଥାଏ । ସମସ୍ତ ତିନି ଜଣ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେନ୍ଟି । ସମସ୍ତ ତିନି ବଜାଯ ରଖାଯିବା ଦରକାର । ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଏବଂ ଆମ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କ ଗୁଣକୁ ପଢ଼ିଲା କରିବା (ଉଭୟ ଏବୀ ଏବଂ ଅନୁଯାୟୀ): ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେଁ କେଉଁଦିନ, ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ ପ୍ରତିଦିନ । ମନୁଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସର ପରିଣାମ ଅଟେ (ନୂତନ ନିଯମ) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଆଧାର ନୁହେଁ (ପୁରାତନ ନିଯମ) : ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସତାରେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସ ; ତାହାଙ୍କ ଭରୋସାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଭରୋସା । ନୂତନ ନିଯମର ଉଭାର ଦୃଶ୍ୟ ର ହୃଦୟ ତାହା ଅଟେ କି ପ୍ରଥମେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତିଭର ଦେବା ସେହି ଆରମ୍ଭିକ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣାକୁ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ । ସେ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ପ୍ରାଦାନ କରିଅଛନ୍ତି; ନିଷ୍ଠା ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସତାରେ ପ୍ରତିଭର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ (ଏପି. ୨:୮-୯ ଏବଂ ୧୦) । ବିଶ୍ୱାସ ଜିଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱାସ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ଆପଣାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଜଗତରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶିବାକୁ ।

୧:୧୪ “ସେ ମୋହର ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ” । ଯାଶୁଙ୍କର ପୂର୍ବ ଅନ୍ତିରୁ ବିଷୟରେ ଏହା ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଶିକ୍ଷା ଅଟେ । (୧:୧;୮:୪-୫; ୧୭:୨୮; ୧୭:୨୮; ୧୭:୪; ୨ କରି -୮-୯ ; ପିଲିପି ୨: ୨ – ୩ ; କଲ - ୧: ୧୭ : ଏବ୍ରୀ ୧:୩; ୧୦:୪-୮) ।

ପୂର୍ବ ଅନ୍ତିରୁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଶିକ୍ଷା ଏହି ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ କରେ କି ଜତିହାସର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ବାଇବଳିଯ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ବିଶ୍ୱଦୃଷ୍ଟିର ଅଭିନ୍ନ ଅଂଶ ଅଟେ ।

ପ୍ରାପ୍ତିବାନ୍ଦିକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ସରଳ କରିବାର ପ୍ରୟାସରେ ଏହି ମାକ୍ୟ ଅଶୋଭନୀୟ ଓ ଅନେକ ଲିଖନୀର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା । ଦେଖନ୍ତୁ ବୁଝ ଏମ , ମେଟର, ଏ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀସ କମେନ୍ସରି ଅନ୍ ଦି ଗ୍ରୀକ ନିର ଟେଷ୍ ମୋଷ୍ଟ , ପୃଷ୍ଠା - ୧୯୭ - ୧୯୮ ଗ୍ରୀକ କ୍ରିୟା କାଲକୁ ମାପତୁଳ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ଉପରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ ଅଟେ । ପରିଶିଷ୍ଟ ଏକକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧:୧୭-୧୮ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାରାର ବିଶେଷତା ଏହା ଅଟେ କି ଯେତେବେଳେ ଲେଖକ ଔଡ଼ିହାସିକ ଘଟଣା, ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଜଣା କଲେ ସେ ଆପଣା ହିଁ କଥନ ସହିତ କଲେ । ଅନେକ ଥର ଯାଶୁ, ଯୋହନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହୁଏ । ଅଧୁକାଂଶ ଜ୍ଞାନୀ ମାନେ କହନ୍ତି ୧:୧୭ – ୧୯ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଲେଖକ ଯୋହନଙ୍କର ହିଁ କଥନ ଅଟେ । (୩: ୧୪-୨୧) ।

୧:୨ “ପୁରୁଷତା” – ଏହା ଗ୍ରୀକ ଶର ପ୍ରେରଣା ଅଟେ । ନୋଷିକେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ତମ ଜିଶ୍ଵର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

(ସତ୍ୟଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣତା) (କଳୟିୟ - ୧:୧୯ ; ୨:୯; ଏପି - ୧:୨୩; ୪:୧୩) । ଏଠାରେ ଏମିତି ଲାଗେ କି ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ବାସ୍ତବିକତା ଉପରେ ଆରମ୍ଭିକ ନୋଷିକର ଚିତ୍ରାଧାରା ଉପରେ ସମାଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ।

- ଏନ୍‌ଏସ୍‌ସବି, ଏନ୍‌ଆର୍‌ସବି – “ଅନୁଗ୍ରହ ନିମତ୍ତେ ଅନୁଗ୍ରହ”

ଏନ୍‌କେଜେତ୍ରି, “ଅନୁଗ୍ରହ ନିମତ୍ତେ ଅନୁଗ୍ରହ”

ଚିତ୍ରି, “ଆଶୀର୍ବଦ ପରେ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଆଶୀର୍ବଦ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦେଉଥାନ୍ତି”

“ଗୋଟିଏ ଦାନ ଅନ୍ୟର ସ୍ଥାନକୁ ଦେଉଥାନ୍ତି” ।

ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ କି କେମିତି ଏହି “ଅନୁଗ୍ରହ” କୁ ବୁଝାଯାଇପାରେ ।

କଣ ଏହା – ୧ – ଉଦ୍ଧାର ନିମତ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର କରୁଣା

୨ – ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଜୀବନ ନିମେତ୍ତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣା

୩ – ମୃତନ ନିଯମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣା ?

ମୂଖ୍ୟ ବିଚାରଧାରା ହେଉଛି “ଅନୁଗ୍ରହ” , ଯାଶୁଙ୍କର ଦେହବନ୍ତ ରେ ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଆଗଲା । ପତିତମାନେ ଜାତି ନିମତ୍ତେ ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର “ହଁ” ଅଟେ । (୨ କରି – ୧:୨୦) ।

୧:୧୭ – “ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମନ୍ୟ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏହା ଆରମ୍ଭିକ ଏବଂ ଅପୂର୍ବ ଥିଲା । (୪:୩୯-୪୭, ଗାଲା ୩: ୨୩-୨୫; ରୋମାୟ ୪) ଏବୀ ମଧ୍ୟ ମୋଶା ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ/ ପ୍ରକାଶନ/ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ତୁଳନା ଏବଂ ଅନ୍ତର କରୁଛନ୍ତି ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ :

ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ପାଉଳଙ୍କ ଚିତ୍ରାଧାରା ଏହା ଉତ୍ତମ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଅଟେ । (ରୋମାୟ – ୭:୧୨, ୧୭)

କ – ଏହା କେବଳ ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାହ୍ୟ ମାର୍ଗ ନୁହେଁ (ଏହା ଏକ ଅଭିଶାପ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଗାଲା ..ଗ)

ଖ – ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅଟେ କାରଣ ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆପଣା ପ୍ରକାଶନ (ଅନେକଥର ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ କରିବାକୁ ପାଉଳ ପୁରାତନ ନିଯମରୁ ଉତ୍ସୁତ କରିଥାନ୍ତି) ।

ଘ – ପୁରାତନ ନିଯମରୁ ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ସୂଚିତ (ରୋମାୟ – ୪: ୨୩ – ୨୪; ୧୪:୪ ;

୧ କରି – ୧୦:୭, ୧୧), କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ନିଯମରୁ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ମୁହଁନ୍ତି (ପ୍ରେରିତ ୧୪ ; ରୋମାୟ – ୪; ଗାଲା – ୩; ଏବୀ)

ଘ – ଏହା ମୃତନ ନିଯମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୧ – ପାପମଧ୍ୟତାକୁ ଦେଖାଏ (ଗାଲା ୩: ୧୪-୧୯)

୨ – ସମାଜରେ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ ।

୩ – ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ନୀତି ଶାସ୍ତ୍ର ସଂବନ୍ଧ ନିଷ୍ଠାରେ ନିମତ୍ତେ । ସୂଚନା ଦିଏ ।

ଏହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରାୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଭିଶାପଠାରୁ ଆଶୀର୍ବଦ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀରୁ ଯେମିଯାଏ ଯାହା ପାଉଳଙ୍କ ମତ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବୁଝିବାରେ କଷ୍ଟସାଧ ହୋଇଥାଏ । ଏ ମ୍ୟାନ୍ ଜନ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ, ଜେମସ ଷିରାର୍ଟ ପାଉଳଙ୍କ ବିରୋଧାଭାଶାର ବିଚାର ଏବଂ ଲେଖନାକୁ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି;

“ସାଧାରଣତଃ ଆପଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରନ୍ତି ଯିଏ ଆପଣାକୁ ବିଚାର ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରଶାଳାର ଗଠନ କରିଥାଏ ଏବଂ ସେ କହିଥିବା ଶଭଦ ଅର୍ଥକୁ ଯଥାସମ୍ବନ୍ଧ ସଂଲଗ୍ନ କରିଥାଏ । ଆପଣ ତାହାଙ୍କର ବିଷ୍ଟାର ଜ୍ଞାନର ଶଭଦଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସଠିକ ହେବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଲେଖକ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ଆପଣ ଦାବି କରିବେ । କିନ୍ତୁ ପାଉଳଙ୍କଠାରୁ ଏହା ନିରାଶଜନକ ଅଟେ । ତାହାଙ୍କର ଅଧିକାଶ ଶବ୍ଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଅପ୍ରିଯାର ଏବଂ କଟିନ ନୁହେଁ.... ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ‘ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିତ୍ର ଅଟେ’ , ‘ମୁଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉଲ୍ଲୟାପିତ ଅଟେ’ (ରୋମାୟ ୩: ୧, ୨୭) ମାତ୍ର ଏହା ସମ୍ଭବ ରୂପେ ନୋମୋସର ଅନ୍ୟ ବିଚାର ଅଟେ ଯାତ୍ରା ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ୟତ୍ର କହିଥାଏ, ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଭିଶାପରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ’ (ଗାଲା. ୩: ୧୩) ” ।

- “ଅନୁଗ୍ରହ” – ଏହା ପତିତମାନବ ଜାତି ନିମତ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭୁଲନାୟ ମହାନ ପ୍ରେମ ଅଟେ । (ଏପ୍- ୨:୮) । ଏହି ଶବ୍ଦ ଅନୁଗ୍ରହ (ଚାରିୟ), ପାଉଳଙ୍କ ଲିଖନରେ ଅତି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରର (୧:୧୪, ୧୭, ୧୭) ପରିଲ୍ଲେଦରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଗଲା । ନୃତନ ନିଯମର ଲେଖକ ମାନେ, ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦ, ସମାନତା ଏବଂ ରୂପକ ଅଳଙ୍କାରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ମୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଯାରିମାୟ ୩୧:୩ – ୩୪: ଯିହିଯିକଳ – ୩୭ : ୨୭ – ୩୮ ଙ୍କର “ନୃତନ ନିଯମ” କୁ ଯାଶୁ ବାସ୍ତବିକତାକୁ ଆଣିଲେ ।
- “ସତ୍ୟ” – ଏହା ଏହି ଅର୍ଥରେ ପ୍ରେରଣା କରାଗଲା (୧) ବିଶ୍ଵାସତା କିମ୍ବା (୨) ସତ୍ୟ ସହ ମିଥ୍ୟା (୧:୧୪ ; ୮:୩୭; ୧୪:୮) । ଦେଖନ୍ତୁ ଉତ୍ସାହ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ସତ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆସିଲା (ପଦ ୧୪) ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧୭:୩ ରେ ।
- “ଯାଶୁ” – ମରିଯମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କ ମାନବୀୟ ନାମର ଉଲ୍ଲେଖ ପ୍ରସ୍ତାବନାରେ ଏଠାରେ ପ୍ରଥମଥର ହେଉଥାନ୍ତି ।
ପୂର୍ବ ଅଣ୍ଡିତ ପୁତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେହବନ୍ତ ପୁତ୍ର ହେଲେ ।

୧:୧୮ “କେହି କେବେ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ” - କେତେକ କହନ୍ତି ଏହା ବିବାଦ ସବ ଓ ଯାତ୍ରା - ୩୩:୨୦- ୨୩ ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟେ । ଯଦ୍ୟପି, ଯାତ୍ରା ପୁଷ୍ଟିକର ଏବ୍ରା ଶବ୍ଦ “ଚମକ” କୁ ଦର୍ଶାଏ, ଜିଶୁରଙ୍କ ଆପଣାର ଶାରାରିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ନୁହେଁ । ଏହି ଅନୁଲେଖର ଅର୍ଥ କେବଳ ଯାଶୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (୧୪:୮) । କୌଣସି ପାପା ମନୁଷ୍ୟ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଦେଖିନାହିଁ (୩:୪୭; ୧ ଚିମଥ - ୩:୧୭; ୧ ଯୋହନ ୪:୧୨,୨୦) ।

ଏହି ଅନୁଲେଖ ନାଜରତୀଯ ଯାଶୁରେ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରକାଶନକୁ ମହତ୍ଵ ଦିଏ । ସେ ଏକମାତ୍ର ଏବଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵଯଂର ପ୍ରକାଶନ । ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜାଣିବାର ଅର୍ଥ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଜାଣିବା । ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କର ସ୍ଵଯଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଚନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ବିନା ସଞ୍ଚ ରୂପେ ଜିଶୁରାୟତାଙ୍କ ଜାଣିବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ(କଲସିଯ - ୧:୧୪ - ୧୯ ; ଏବ୍ରୀ - ୧:୨୩) । ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କୁ “ଦେଖନ୍ତି” ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ତାଙ୍କ ଦେଇ ପିତାଙ୍କୁ “ଦେଖନ୍ତି” (ତାଙ୍କ ଜୀବନ, କଥା, ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ) । ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଜିଶୁରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶନ ଅଟେ (କଲସିଯ ୧:୧୪; ଏବ୍ରୀ ୧:୩) ।

- **ଏନ୍‌ସ୍‌ସ୍ବି - “ଜିଶୁରଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର”**
- ଏନ୍‌କେଜେଭି - “ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର”**
- ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍‌ସ୍ବି - “ଏକମାତ୍ର ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର”**
- ଟିଇଭି - “ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର”**
- ଏନ୍‌ଜେଭି - “କେବଳ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର”**

ଦେଖନ୍ତୁ ମୋନୋଜିନୀସ୍ ୧:୧୪ । ଯାଶୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶୁର ଅଟେ ।, ଦେଖନ୍ତୁ ୧:୧ ।

ଏଠାରେ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲିଖନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖାଯାଏ । ଜିଶୁର ଆରମ୍ଭିକ ହସ୍ତଲିଖନରେ ଅଛନ୍ତି, ପିଠାଗ, ପିଠାଷ, ଖ ଏବଂ ଗ ଯେପରି “ପୁତ୍ର” ଏମ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ସ୍ବ ଏମଂ ଗ ନାରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେଁ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଆସିଲେ । ଯୁବିଏସ୍ ୪ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଦିଏ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ । ଯୋହନ -୩:୧୭, ୧୮ ଏବଂ ୧ ଯୋହନ - ୪:୯ ର ସ୍ଥତରୁ ବୋଧ ହୁଏ “ପୁତ୍ର” ଶବ୍ଦ ଆସିଥିଲା - (ବ୍ରୁସ୍‌ସମ୍. ମେଗରେର ଏ ତେଜୁଲୁଆଳ କମେଶ୍ଵର ଅନ୍ ଦା ଗ୍ରୀକ ନିର ଚେଷ୍ଟେମେଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠା - ୧୯୮) । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶୁରାୟତାର ଦୃଢ଼ କଥନ । ଏହା ସମ୍ଭବ ଅଟେ କି ଏହି ବାକ୍ୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତିନୋଟି ମୂଖ୍ୟପୃଷ୍ଠା ଅଛି । (୧) ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର (୨) ଜିଶୁର ଏବଂ (୩) ଯିଏ ପିତାଙ୍କର କୋଳରେ ଅଛି ।

- “କିଏ ପିତାଙ୍କ କୋଳରେ ଅଛନ୍ତି” - ବାକ୍ୟ “ଜିଶୁରଙ୍କ ସହିତ” ପଦ ୧ ଏବଂ ୨ ର ସମାନ୍ତର ଅର୍ଥ ଅଟେ । ଏହା ଘନିଷ୍ଠ ସହଭାଗିତା ବିଶ୍ୱାସରେ କହେ । ଏହା (୧) ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅଷ୍ଟିତ୍ବର ସହଭାଗିତା କିମ୍ବା (୨) ତାହାଙ୍କ ସହଭାଗିତାର ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଦର୍ଶାଇପାରେ । (ସର୍ବାର୍ଥତଃ) ।

ଏନ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ସ୍ବି - “ସେ ତାହାଙ୍କର ବିବରଣ କଲେ”

ଏନ୍‌କେଜେଭି - “ସେ ତାହାଙ୍କର ଘୋଷଣା କଲେ”

ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍‌ସ୍‌ସ୍ବି, ଏନ୍‌ଜେଭି - “ଯିଏ ତାହାଙ୍କର ପରିଚୟ କରାଇଲେ”

ଟିଇଭି - “ସେ ତାହାଙ୍କର ପରିଚୟ କରାଇଲେ”

ଯୋହନ - ୧:୧୮ ରେ ଗ୍ରୀକରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦରୁ ଆମକୁ ଚିକା ଶବ୍ଦ ମିଳିଅଛି, ଯେଉଁଠାରୁ ଆମକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଯାଶୁଙ୍କର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା (ଯୋହନ ୧୪:୭-୧୦, ଏବ୍ରୀ - ୧:୨-୩) । ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେକିବାଓ ଜାରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଓ ଜାଣିବା (ପାପାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା, ଦୁର୍ବଳ ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ବହିଷ୍ଟତ ମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସ୍ବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା) ।

ଯିଏ ସଦେଶ, ସ୍ଵପ୍ନ, ଲିଖନର ବିବରଣ ବା ଅନୁବାଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରାଗଲା । ଏଠାରେ ବୋଧହୁଏ ଯୋହନ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ବିଶେଷ ଅର୍ଥ ଉଭୟ ଯିହୁଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଥିଲା (ଯେପରି ଲୋଗସ ପଦ - ୧) ଏହି ବାକ୍ୟ ଯୋହନ ଉଭୟ ଯିହୁଦୀ ଗ୍ରୀକଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଇଛନ୍ତି ।

ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ଏହି ପ୍ରକାର ହୋଇପାରେ ।

(୧) **ଯିହୁଦି ମାନଙ୍କୁ ଯିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବିବରଣ ବା ଅନୁବାଦ କଲେ ।**

(୨) **ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ଯିଏ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ବିବରଣ ବା ଅନୁବାଦ କଲେ ।**

ଯାଶୁରେ, ଏବଂ କେବଳ ଯାଶୁରେ , ମନୁଷ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତ ଦେଖିଯାଏ ଏବଂ ପିତା ବୁଝାପଡ଼ନ୍ତି ।

ଆଲୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନମାଳା -

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟନ ସହାୟକ ଚିକା ଅଟେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ନିଜେ ବାଇବଳର ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଉଭରଦାୟୀ ଅଟେ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଳଏବଂ ପବିତ୍ର ଆମା ପ୍ରାଥମିକ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଚିପପଣା କର୍ତ୍ତା ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ତର୍କ ନିମନ୍ତେ ଏଇଥୁ ଯୋଗୁ ଦିଆଗଲା କି ଆପଣ ଏହି ଅଂଶର ମୁଖ୍ୟ ବିଶେଷ ଉପରେ ବିଚାର କରିପାରିବେ । ଏ ସବୁ ବିଚାରକୁ ଉଭେଜନା କରିବା ନିମନ୍ତେ, ପରିଭାଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ।

୧ - ଲୋଗସ ପରିଭାଷା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରାଚୀନ ଧାର୍ମିକ, ଲୋକିକ, ଏବଂ ବାଇବଳିଯ ପ୍ରଯୋଗ ବିଶେଷରେ କୁହନ୍ତୁ ।

୨ - କାହିଁକି ଯାଶୁଙ୍କର ପୂର୍ବ ଅଷ୍ଟିତ୍ବର ଶିକ୍ଷା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ?

- ଗ - ଉଦ୍ଧାରରେ ମନୁଷ୍ୟର ଭୂମିକା କଣ ଅଟେ ? କେମିତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗୃହଣ କରିଥାଏ ?
- ଘ - ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ କଣ ଥିଲା ?
- ଙ - ଏହି ଅନୁଛ୍ଳେଦର ରୂପରେଖା କରିବା ଏତେ କଠିନ କାହିଁକି ?
- ଘ - ଯାଶୁଙ୍କ ସୂଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସତ୍ୟତାର ସ୍ଵତା କରନ୍ତୁ । (ଅତିକମରେ ଟଚି) ।
- ଗ - ପଦ ୧୮ କାହିଁକି ଏତେ ମହତ୍ଵ ଅଟେ ?
- ପଦ ୧୯ - ୫୧ ର ପ୍ରାସଞ୍ଜିକ ଅନ୍ତଃଦୃଷ୍ଟି-
- କ - ଏହି ଅନୁଛ୍ଳେଦ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୁଇ ଭୁଲ ଧାରଣାର ଚର୍ଚା କରୁଥାଏ ।
- ୧ - ପଦ - ୭-୯, ୨୦, ୨୧, ୨୪ ; ଏବଂ ଗା: ୨୨ - ଗାନ୍ଧରେ ଯାହା ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଏବଂ ବିବାଦ ବିକାଶିତ ହେଲା ।
- ୨ - ୧:ଗା ୨ - ଗାନ୍ଧ ରେ ଚର୍ଚା କରାଯାଇଥିବା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ପ୍ରତି ଏହି ନୋଷିକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର ଆକୁମଣ ଏ ଯୋହନ ଏ ପର୍ବରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏ ଯୋହନ, ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ନିମନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟ ପଢ଼ଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।
- ଖ- ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ ବିଷୟରେ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ଶାନ୍ତ ଅଟେ । ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନର ଘଟଣାକୁମରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଧର୍ମନିଷ୍ଠା, ବାପ୍ତିସ୍ତ, ପ୍ରଭୁଭୋଜ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଅଟେ । ଏହି ବୃତ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଅତିକମରେ ଦୁଇଟି ସାମାବ୍ୟ କାରଣ ଅଛି ।
- ୧ - ଆରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀର ଧର୍ମନିଷ୍ଠାରେ ଅଧିକ ଜୋର ଦେବା ହେତୁ ଯୋହନ ବାଧ ହେଲେ କି ଏହି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ନ କରାଯାଉ । ତାହାଙ୍କ ସୁସମାଚାର ସଂବନ୍ଧ ଉପରେ ଆଧାରିତ ସାଂସ୍କୃତିକ ଉପରେ ନୁହେଁ । ସେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଭୋଜ ଯାହା ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ଅଟେ ଏବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାନ୍ତି ଏହାର ଅନୁପସ୍ଥିତ ଆମର ଧ୍ୟାନକୁ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆର୍କଷଣ କରୁଥାଏ ।
- ୨ - ଯୋହନ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ମାନଙ୍କତୀରୁ ପରେ ଲେଖିଥିବା ହେତୁ, ସେ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ସବୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନର ବିବରଣୀକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ଏହି ବିଷୟକୁ ଲେଖିଥିବା ହେତୁ ଯୋହନ କେବଳ ବାକିଥିବା ଘଟଣାବଳିର ଖବରକୁ ସ୍ମୂଚ୍ଚିତ କରୁଥାନ୍ତି । ଉଦ୍ଧାରଣ ନିମନ୍ତେ ଉପର କୋଠରାରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ଏବଂ ବାର୍ଷାଲାପ (୧୩ - ୧୭ ଅଧ୍ୟ) କିନ୍ତୁ ଏହା ବାନ୍ଧବିକ ଭୋଜ ନୁହେଁ ।
- ଘ - ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବକୁ ନେଇ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିଶେଷ ମହତ୍ଵ । ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବିବରଣ :
 ୧ - ଯାଶୁ ପୂର୍ବରୁ ଅଛନ୍ତି (ପଦ ୩୦)
 ୩ - ଯାଶୁ ପରିତ୍ର ଆମାଙ୍କର ପାପ୍ତ କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଦାତା ଅଛନ୍ତି (ପଦ -୩୩)
 ୪ - ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି (ପଦ-୩୪)
- ଘ - ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ସତ୍ୟତା ବିକଶିତ ହେଲା ।
- ୧ - ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ
 ୨ - ଆହ୍ରିଆ ଏବଂ ଶିମୋନ
 ୩ - ଫିଲିପିପ୍ ଏବଂ ନିଥମିଏଲ ।
- ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସମାଚାରକୁ ଲେଖିବା ନୀମନ୍ତେ ଏକ ସାଧାରଣ ଶୈଳୀ ହେଲା ।

ଶର ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅଧ୍ୟୟନ

ଏନ୍ଦ୍ରେଷ୍ସବି ମୂଳପାଠ : ୧: ୧୯ - ୨୩ ।

୧୯ - “ଆପଣ କିଏ”, ଏହା ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦି ମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବିୟ ମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । ୨୦ - ସେ ସ୍ଵୀକାର କଲେ, ଅସ୍ଵୀକାର କଲେ ନାହିଁ; ସେ ସ୍ଵୀକାର କଲେ, “ମୁଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ୨୧ ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତେବେ କଥା ? ଆପଣ କଥା ଏକିଯ ?” ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ନୁହେଁ”, “ଆପଣ କ’ଣ ସେହି ଭାବବାଦୀ ?” ସେ ଉଭର ଦେଲେ “ନା”, ୨୨ ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଯେପରି ଉଭର ଦେଇପାର, “ ଏଥି ସକାଶେ ଆପଣ କିଏ ? ଆପଣ ନିଜ ବିଷୟରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି ? ୨୩ ସେ କହିଲେ, “ଯିଶ୍ଵାସୀ ଭାବବାଦୀ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାକ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚ ଶର କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ଵର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ସଳଖ କର” ।

୧:୧୯ “ଯିହୁଦିମାନେ” - ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଏ । ୧) ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ୧ାରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିଲେ କିମ୍ବା ୨) ଯିହୁଦି ଧାର୍ମିକନେତାମାନେ କେବଳ (୧:୧୮; ୪:୧୦; ୭:୧୩; ୯:୨୨; ୧୨:୪୨; ୧୮:୧୨; ୧୯:୩୮; ୨୦:୧୯) । କେତେକ ପଣ୍ଡିତ କହୁନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଯିହୁଦି ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦିଙ୍କ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦର୍ଶାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରିକି ୧୦ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଦରେ ଜାମିନା ସଭାର ପଣ୍ଡାତରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯିହୁଦିଙ୍କର ତାଡ଼ନା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲେ ।

“ଯିହୁଦି” ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣତଃ ଯିହୁଦା ବଂଶର କାହାରିଠାରୁ ଆସିଥିଲା । ଉତ୍ତରେ ଯିହୁଦି ରାଜ୍ୟ, ଉତ୍ତରାଖଳ ଏବଂ ଯିହୁଦା ବନ୍ଦିତ୍ତରେ ନିଆୟାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ଫଳାରେ ଅଛି କେତେକ ବିଶେଷ କରି ଯିହୁଦାର ସାଇରସଙ୍କ ଠାରୁ ଫେରିଆସିଲେ । ସେହି ସମୟଠାରୁ ପଲେଷିଯରେ ଯେଉଁମାନେ ରହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାକୁବଙ୍କ ବଂଶ ରୂପେ ନାମାଙ୍କନ କରାଗଲା । ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭୂମଧ୍ୟ ଜଗତରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଲେ । ଯୋହନରେ ସମୟକାଳ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଣ ନାକାରାମ୍ବକ କିନ୍ତୁ ଏହାର ସାଧାରଣ ପ୍ରଯୋଗ ୨:୩ ଏବଂ ୪:୨ ରେ ଦେଖାଯାଇ ପାରିବ ।

□ “ଯାଜକମାନେ ଏବଂ ଲେବାୟମାନଙ୍କ” – ସ୍କୁରୁପେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଯାଜକାୟ ବଂଶରୁ ଥିଲେ (ଲୁକ୍-୧:୪..) । “ଲେବାୟମାନଙ୍କ” ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଯୋହନ ସୁଧାମାଚାରରେ କେବଳ ଏହିଠାରେ ମିଳେ । ସମ୍ବତ୍ତଃ ସେମାନେ ମଦିରର ପୁଲିସ୍ ଥିଲେ । ଏମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିରୁଶାଲୋମାରୁ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିବା “ସତ୍ୟ ସନ୍ଧାନକାରୀ” ଅର୍ପିଥିର ଦଳ ଥିଲେ (ପଦ ୨୪) । ଯାଜକ ଏବଂ ଲେବାୟମାନେ ସାଧାରଣତଃ ସଦୁକୁ ଥିଲେ, ସେପରି ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ସାଧାରଣତଃ ପାରୁଶାଥିଲେ । ଉତ୍ତରେ ଏହି ଦଳ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରେ ସମିଲ ଥିଲେ । ଯାଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବାକୁ ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ଏକମତ ଥିଲେ ।

□ “ତୁମେ କିଏ” – ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୮:୨ରେ ପରିଚାରିତ ହେଲା । ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ଅସମଂଜସ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଏହି ଦୁହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରାତନ ନିୟମର କିଛି ଭବିଷ୍ୟାମ୍ବକ ବିଷୟ ରହିଥିଲା । ଏଇଥୁମୋରୁଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାର ଶେଷ ସମୟକୁ ସଂବନ୍ଧିତ କରେ, ନୃତନ ଯୁଗର ନେତାମାନେ ।

୧:୨୦ “ସେ ସ୍ବୀକାର କଲେ, ଅସ୍ଵୀକାର କଲେ ନାହିଁ, ସେ ସ୍ବୀକାର କଲେ” – ଏହା ବହୁତ ଦୃଢ଼ ବିବରଣ, ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଶାକୃତ ବିଷୟକୁ ତିନିଥିର ଖଣ୍ଡନ କଲେ । “ସ୍ବୀକାର” ନିମନ୍ତେ ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ-୯:୨ ।

□ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ” – “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବା ଶବ୍ଦ “ମସାହ” ର ଗ୍ରାନ୍ ଅନୁବାଦ ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଏକ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି” । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଅଭିଶେଷା ବିଚାରଧାରା ହେଲା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶେଷ ଆହାନକୁ ମହତ୍ତ୍ଵ ଦେବା ଏବଂ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଉନ୍ନତ କରାଇବା । ରାଜା, ଯାଜକ ଏବଂ ଭାବବାଦୀମାନେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଥିଲେ । ଏହା ସେହି ବିଶେଷବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଗେ ଚିହ୍ନଟକୁ ଆସିବ ଯିଏ ନୃତନ ଯୁଗର ଧାର୍ମିକତାକୁ ଆଗେଇ ନେବେ । ଅନେକ ଭାବିଲେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ (ଲୁକ୍-୩:୧୪), କାରଣ ସେ ହିଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଯିହୋବାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ବାହକ ଥିଲେ ଯିଏ ପାଖାପାଖି ୪୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଲେଖକଙ୍କଠାରୁ ଆସିଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ “ମସାହ”ଙ୍କ ବିଷୟ ମୁଁ ମୋର ଚିପପଣିକୁ ଦାନିଏଲ-୯:୨ ରୁ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ।

ଦାନିଏଲ - ୯:୨୭

ଏନ୍ଦ୍ରେଷ୍ୟବି - “ସେହି ମସାହ”

ଏନ୍କେଜେତ୍ରି - “ମସାହ”

ଏନ୍ଆର୍ଦ୍ରେଷ୍ୟବି - “ଜଣେ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି”

ଚିତ୍ତି - “ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ ନେତା”

ଏନ୍କେବି - “ଏକ ଅଭିଷିକ୍ତ ପୁରୁଷ”

ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାର କଠିନ କାରଣ ହେଲା, ଶବ୍ଦ ମସାହ ବା ଅଭିଷିକ୍ତର ସାମାବ୍ୟ ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେତୁ ।

୧- ଯିହୁଦି ରାଜାମାନଙ୍କର ପ୍ରେଯୋଗ (୧ ଶାମୁଏଲ - ୨:୧୦; ୧ ୨:୩)

୨- ଯିହୁଦି ଯାଜକମାନଙ୍କର ପ୍ରେଯୋଗ (ଲେବି - ୪:୩,୪)

୩- କୋରସର ପ୍ରେଯୋଗ (ଯିଶା- ୪:୧)

୪- #୧ ଏବଂ #୨ ଗାତାରସଂହିତା ୧୧୦ ଏବଂ ଯିଖରିଯ ୪ରେ ମିଶ୍ରିତ ଅଟନ୍ତି ।

୫- ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶେଷ ଆଗମନର ପ୍ରେଯୋଗ, ପାଉଦଙ୍କ ରାଜ୍ୟରୁ ନୃତନ ଯୁଗର ଧାର୍ମିକତାକୁ ଆଣିବାକୁ ।

କ- ଯିହୁଦାର ବଂଶ (ଆଦି - ୪ ୯:୧୦)

ଖ- ଯିଶା ୧ ର ଗୃହ (୨ ଶାମୁଏଲ ୨)

ଘ- ବିଶୁ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ (ଗୀତ- ୨; ଯିଶା- ୯:୨; ୧ ୧:୧-୪; ମାଖା- ୪:୧-୪)

ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ନାଜରତିଯ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ “ଜଣେ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି” ର ପରିଚୟରେ ଆକର୍ଷିତ ହେବାର କାରଣ :

୧- ଚତୁର୍ଥ ସାମ୍ବାଜ୍ୟରେ ୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତାବନା ।

୨- ୨:୧୩ ରେ “ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପୁତ୍ର” ର ପ୍ରସ୍ତାବନା ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟରୁପେ ଦିଆଗଲା ।

୩- ୧:୨ ରେ ଉଦ୍ଧବ ବାକ୍ୟାଙ୍କ ଯାହା ପଢ଼ିବ ଜଗତର ଇତିହାସର ଚରମସାମା ଆଡ଼କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ ।

୪- ନୃତନ ନିୟମରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଦାନିଏଲ ପୁଷ୍ଟକର ବ୍ୟବହାର (ମାଥୁର- ୨ ୪:୧୪; ମାର୍କ- ୧ ୩:୧୪)

୧:୨୧ -“ତେବେ କଥା” “ଆପଣ କଥା ଏଲିଯ” – କାରଣ ଏଲିଯ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଘୂର୍ଣ୍ଣବାୟୁରେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଘେନି ନିଆଗଲେ ।

(୨ ରାଜା ୨:୧), ସେ ମାତ୍ରାହଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଆସିବାର ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଉଥିଲା (ମାଲାଖୀ- ୩:୧; ୪:୪) । ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଏଲିଯଙ୍କ ସଦୃଶ ଦେଖାଗଲେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ କଲେ (ଯିଖରିଯ- ୧ ୩:୪) ।

- “ମୁଁ ନୁହେଁ” - ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଆପଣାକୁ ଏଲିୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟାମ୍ବକ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ମାଲାଖୀ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ପୂର୍ବ କରଣ ରୂପେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି (ମାଥୁର-୧୧:୧୪;୧୭:୧୨)।
- “ଆପଣ କଥଣ ସେହି ଭାବବାଦୀ” - ମୋଶା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି ତାହାଙ୍କ ପରେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ଭାବବାଦୀ ଆସିବେ (ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଭାବବାଦୀ ବୋଲି କହିଲେ) (ଦିତୀୟ ବିବରଣୀ-୧୮:୧୪;୨:୧୮; ଯୋହନ- ୧:୨୫;୨:୧୪;୩:୪୦; ପ୍ରେରିତ-୩:୨୨-୨୩;୩:୩୩)।

ନୃତ୍ୟନିୟମରେ ଏହି ବିଷୟର ବ୍ୟବହାର ଦୁଇଟି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀରେ କରାଯାଇଛି :

୧. ମସାହଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଆଉ ଜଣେ ଯେମିତି ଏକ ଭବିଷ୍ୟାତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତି (୩:୪୦-୪୧)।

୨. କିମ୍ବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମସାହଙ୍କ ସହିତ ଚିହ୍ନଟ କରାଗଲେ (ପ୍ରେରିତ-୩:୨୨)

୧:୨୩ “ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାତିରରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣଙ୍କର ସ୍ଵର”- ଏହା ମାଲାଖୀ ୩:୧ ସଦୃଶ ଯିଶାୟ-୪୦:୩ ସହିତ ସେପର୍ଟ୍ ଏଜେଣ୍ଟ ଅନୁବାଦ ରୁ ଉଚ୍ଚତା ।

□ “ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ସଲଖକର” - ଏହା ଯିଶାୟ-୪୦:୩ରୁ ଉଚ୍ଚତା, ଯିଶାୟଙ୍କ ଆକ୍ଷରିକ ଅଂଶ (ଯିଶା-୪୦-୪୪) ଯେଉଁଥରେ ସେବକ ଗୀତ ଦିଆଯାଇ ଥାଏ (୪୨:୧-୫ ; ୪୯:୧-୭ ; ୪୦:୪-୧୧ ; ୪୨:୧୩-୪୩:୧୨) । ପ୍ରଥମେ ସେମାନେ ଲସ୍ତ୍ରାଳୀ କୁ ଲଙ୍ଗିତ କଲେ । ମାତ୍ର ୪୨:୧୩-୪୩:୧୨ ରେ ସେହି ବାକ୍ୟ ଏକାକୀ ହୋଇଗଲା । ପଥ ସଲଖ କରିବା ବିବାର ଏକ ରାଜକିଯ ପରିଦର୍ଶନର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରଣ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା । ଶବ୍ଦ “ସଲଖ” ଟି “ଧାର୍ମିକତା” ଶବ୍ଦ ସହିତ ସଂବନ୍ଧିତ । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧ ଯୋହନ - ୨:୨୯ ରେ । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦିର କେତେକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକ ଦଳ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ କୁ ନିଜ ନେତା ମାନି ନେଇଥିଲେ ଏଣୁ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ରିତି ଅନୁସାରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନର ମୂଲ୍ୟ କମ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏନ୍ ଏସ୍ ବି ବାକ୍ୟ : ୧:୨୪-୨୮

୨୪ ପୁଣି, ପାରୁଣୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ୨୪- ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ଯଦି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବା ଏଲିୟ ବା ସେହି ଭାବବାଦୀ ନୁହନ୍ତି, “ତାହା ହେଲେ କାହିଁକି ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି” ? ୨୭ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଅଛି ; ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣନାହିଁ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ”, ୨୭ “ସେ ମୋ ଉତ୍ତାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପାଦୁକାର ବନ୍ଧନ ୨ଟାବାକୁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ”, ୨୮ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପରପାରସ୍ତ ଯେଉଁ ବେଅନିଆରେ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଘଟିଲା ।

୧:୨୪ “ସେମାନେ ପାରୁସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ” – ଏହି ବାକ୍ୟ ଅନିଷ୍ଟିତ ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହୋଇପାରେ-
୧- ପାରୁସୀମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ (ପଦ-୯) କିମ୍ବା (୨) ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଥିବା ଲୋକେ ପାରୁଣୀ ଥିଲେ ଯାହା ବାପ୍ତବରେ ଏହା ଅସାଧାରଣ ଅଟେ କି ଅଧୁକାଂଶ ଯାଜକ ମାନେ ସାନ୍ଦୁକି ଥିଲେ (ପଦ-୯) ତେବେ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ହୋଇଥିବା ଦେଖାଯାଏ ପଦ-୧୯ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପାରୁସୀ

୧. ଏହି ଶବ୍ଦର ନିମ୍ନଲିଖିତ ସାମ୍ବାଦ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ଥିଲା :

କ- “ଅଳଗା ହେବାକୁ” – ଏହି ଦଳ ମକାବିଅନ୍ ସମୟରେ ଅଗ୍ରପର ହେଲେ (ଏହ ସବୁଠାରୁ ଅଧୁକ ଗ୍ରହଣୀୟ ବିଚାର) ।

ଖ- “ବିଭାଜନ ହେବାକୁ” – ଏହା ସେହି ସମ୍ବାନ୍ଧ ଏହୁଁ ମୂଳଭାଷାର ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥ ଅଟେ । କେତେକ କୁହନ୍ତି ଏହାର ଅର୍ଥ ଏକ ଅନୁବାଦକ (୨୧ମୋଥ - ୨:୧୪) ।

ଘ- “ପାରସ୍ଯମାନେ” – ସେହି ଆରାମିକ୍ ଶବ୍ଦର ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ । ପେରସ୍ଯିଅନ୍ ଜୋରାଷ୍ଟ୍ରିଆନ୍ ଭୂଆଳିଜମ୍ ସହିତ କେତେକ ପାରୁଣୀ ମାନଙ୍କର ଶାକ୍ଷା ଅଧୁକ ମାତ୍ରାରେ ମିଶିଥାଏ ।

୨. ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଗତି ମକାବିଅନ୍ ଙ୍କ ସମୟର ଭକ୍ତଙ୍କ ୦ରୁ ହେଲା । ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏପିପାନସ ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏସେନସ ସଦୃଶ ଅନେକ ଦଳ ଏଣ୍ଟି ହେଲେନିଷ୍ଟକେ ରୁ ଆସିଲେ । ପାରୁଣୀମାନମ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଯୋସେପେସ୍ ଏଣ୍ଟିକ୍ୟୁଟିସ୍ ଅପ ଦି ଜିଉସ୍ ୮.୧-୩ ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ।

୩. ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ।

କ- ଆସୁଥିବା ମସାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟାତ୍ମକ ସାହିତ୍ୟ ଯେମିତି ୧ ହନକ ରୁ ପ୍ରଭାବିତ ।

ଘ- ପରମେଶ୍ୱର ଦୈନିକଦିନ ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ସାନ୍ଦୁକି ମାନଙ୍କଠାରୁ ବିପକ୍ଷ ଥିଲା । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ପାରୁସୀ ମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଶିକ୍ଷା ସାନ୍ଦୁକି ମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାର ବିପକ୍ଷରେ ଅଟେ ।

ଘ- ପୁରାତନ ନିଯମ ଏବଂ ମୌଖିକ ପରମାରା ର ଅଧୁକାର (ତାଳମୁଦ)- ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଛିଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜାକୁ ପାଳନ କରିବାରେ ସେମାନେ ସତେତ ଥିଲେ ଯେମିତି ସେମାନେ ରବି ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କ ପାଠଶାଳା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଗଲେ ଏବଂ ପ୍ରଯୋଗ କରାଗଲେ ।

ଏମାନଙ୍କର ଅନୁବାଦ ଦୁଇ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରାଧାରା ଥିବା ରବିମାନଙ୍କର ତର୍କ ବିତର୍କରୁ ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ମୌଖିକ ଆଲୋଚନା ବାକ୍ୟ ଅର୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ ହେଉଥିଲା । ଯାହା ପରିଶେଷରେ ଅକ୍ଷରରେ ଲିଖିତ ହେଲା । ବାଜିଲୋନିୟାନ ତାଳମୁଦ ଏବଂ ଅପୂର୍ବ ପଲେଷିଯେ ତାଳମୁଦ । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି କି ମୋଶା ମୌଖିକ ଅନୁବାଦକୁ ସିଯୋନ୍ ପର୍ବତରେ ପ୍ରାୟ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଲୋଚନାର ବ୍ୟାକିତା ଆରମ୍ଭ ଏକାଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ “ମହାନ୍ ଆରାଧନାଳୟ” ର ଲୋକ ମାନଙ୍କଠାରୁ ।

ଘ- ଉଚ୍ଛ୍ଵସରୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଦୃତଶାସ୍ତ୍ର – ଏଥିରେ ଉତ୍ତର ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ ଆଡ଼ୀକ ପ୍ରାଣୀ ସଂଶୀଳ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରଗତି ପାରସ ଧର୍ମ ଏବଂ ଯିହୁଦି ଭବିଷ୍ୟାତ୍ମକ ସାହିତ୍ୟରୁ ହୋଇ ଅଛି ।

୧:୨୪ “ତାହା ହେଲେ କାହିଁକି ବାସ୍ତିସ୍ତୁ ହେଉଥିଛନ୍ତି” – ପୁରାତନ ଯିହୁଦାରେ ମନଫେରଣ ବାସ୍ତିସ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଥିଲା ସେହି ଯିହୁଦି ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଯିହୁଦି ମାନଙ୍କୁ ବାପପୁଜିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଅସାଧାରଣ ଥିଲା (କୁସରାନ୍ ର ସେକଟାରିଆନ ଯିହୁଦିମାନେ ସ୍ଵଯମ୍ ବାସ୍ତିସ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବ ମନ୍ଦିର ଉପାସକ ସ୍ଥାନ ର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ) । ଏହି ପାଠ୍ୟ ଯିଶାୟ-୪ ୨:୧୪; ଯିହୁଯିକଲ୍ ଣାଗ:୨୪; ଯିଖରିଯ ୧୩:୧ ରୁ ମସାହ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ସଂଯୋଗ କରିପାରେ ।

- “ଯଦି” – ଏହା ଏକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ବ ବାକ୍ୟ ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ଚିତ୍ରାଧାରାରୁ ସତ୍ୟ ରୂପରେ ମାନିନିଆ ଯାଉଛି କିମ୍ ତାଙ୍କ ଆକ୍ଷରିକ ଉଦେଶ ନିମନ୍ତେ ।
- “ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି, ଏଲିୟ ନୁହନ୍ତି, ବା ସେହି ଭାବବାଦୀ ନୁହନ୍ତି” – ମୃତସାଗର ଲିଖନ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରେ ଏହା ଅତି ରୋତକ କି ଏହି ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତି ମହତ ବିଷୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଛନ୍ତି ଯାହାକି ତିନୋଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମସାହତାବ ଚରିତ୍ର ହୋଇପାରେ । ଏହା ଅଧିକ ରୋତକ କି କେତେକ ଆରମ୍ଭିକ ମଞ୍ଚଳୀର ନେତାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ କି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବ ଏଲିୟ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଆସିବେ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟୋଷ୍ମନ, ଜେରୋମ, ଗ୍ରେଗୋରୀ, ଏବଂ ଅଗଣ୍ଧିନେ) ।

୧:୨୬ “ମୁଁ ଜଳରେ ବାସ୍ତିସ୍ତୁ ଦେଉଥିଛି” – ସଂବନ୍ଧ ବାଚକ ଶବ୍ଦ “ରେ” ର ଅର୍ଥ “ସହିତ” ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଯେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ବଛାଯାଉଛି ତାହା ପଦ ଗାନ ର ସମାନ୍ତର “ଆଡ଼ୀ” ଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଳିତ ହେବା ଦରକାର ।

□ “ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ” – ଏଠାରେ ଅନେକ ପ୍ରାସଙ୍କିକ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କ୍ରିୟା ବିଦ୍ୟମାନ ର କାଳ କୁ ସଂବନ୍ଧିତ କରେ ।

୧:୨୭ “ତାହାଙ୍କ ପାଦୁକାର ବନ୍ଧନ ପିଂଟାଇବାକୁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ” – ଏହା ଏପରି ଦର୍ଶାଏ କି ଯେମିତି ଜଣେ ଦାସଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ମାଲିକ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କର ପାଦୁକା କୁ ଖୋଲି ଉଚିତ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା । (ନିତଭାବକୁ ଦର୍ଶାଉଛି, ସବୁଠାରୁ ନିଚ କର୍ମ ଦାସ କରିଥାଏ) । ରବିଆନିକ ଯୁଡ୍ଧାବଜ୍ଞ କହେ କି ରବିଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସବୁକିଛି କରିବାର ଜଛା ରଖିବା ଦରକାର ଯେମିତି ଜଣେ କ୍ରିତଦାସ ପାଦୁକା ଖୋଲିବା ଛାଡ଼ିଦେଲେ ସବୁ କିଛି କରିବାକୁ ଜଛାପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଦୁକା ଖୋଲିବାର ଏକ ଅବର୍ଣ୍ଣନିୟ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ତାକୁ ଉଚିତ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା । ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ନମ୍ରତା ର ଶଦମାଳା ଅଟେ ।

୧:୨୮ “ବେଥନିଆ” – କିଙ୍ଗ ଜେସେ ଭାଷାନ୍ତର ଏହାକୁ “ବେଥବାର” ବୋଲି ଲେଖିଅଛି । ଓରେଗେନ ସହରର ସ୍ଥାନକୁ ଭୁଲ ବୁଝିବା ହେତୁ କେଜେଭିର ଅନୁବାଦକ ମାନେ ଏପରି କଲେ । ଏହାର ସଠିକ୍ ଉଚାଳନ ବେଥନିଆ – ଦର୍ଶିଣପୂର୍ବ ଯିରୁଶାଲମର ନୁହେଁ (୧୧:୧୮), କିନ୍ତୁ ସମୁଦ୍ରାୟ ଯିରିହୋ ସହରରୁ ସମୁଦ୍ରାୟ ଯଦ୍ଦନ ନଦୀରୁ (ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ) ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଏସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ : ୧:୨୯-୩୪

ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି କହିଲେ, “ଏହି ଦେଖ, ଜଣିରଙ୍କ ମେଷଶାବକ, ଯିଏ ଜଗତର ପାପ ବହିନେଇଯାଆନ୍ତି” । ୩୦ “ମୋ ଉତ୍ତାରେ ଯେ ଆସୁଥିଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ମୋର ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଏହା କହିଥିଲି, ସେ ଏହି” ୩୧ “ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଚିହ୍ନ ନ ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଜୟାଏଲ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ସକାଶେ ମୁଁ ଜଳରେ ବାସ୍ତିସ୍ତୁ ହେବାକୁ ଆସିଅଛି ।” ୩୨ ଆଉ, ଯୋହନ୍ ସାକ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆଡ଼ୀଙ୍କୁ କପୋତ ପରି ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରିବା ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ ।” ୩୩ “ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଚିହ୍ନ ନଥିଲି, ମାତ୍ର ଯେ ମୋତେ ଜଳରେ ବାସ୍ତିସ୍ତୁ ଦେବାକୁ ପଠାଇଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆଡ଼ୀ କୁ ଅବତରଣ ଓ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ, ଯେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ୀରେ ବାସ୍ତିସ୍ତୁ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି” ୩୪ ଆଉ, “ମୁଁ ତାହା ଦେଖିଅଛି ଓ ସେ ଜଣିରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସାକ୍ୟ ଦେଇଅଛି ।”

୧-୨୯ “ଆଉ ଦେଖ, ଜଣିରଙ୍କ ମେଷଶାବକ” ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ସନ୍ଧିକଟ ହୋଇଥିଲା (୨:୧୩), ତେଣୁ, ହୋଇପାରେ ଏହା ସଙ୍କେତ ଦେଉଛନ୍ତି କି ସେ ଏହି ମେଷଶାବକ ଯିଏ ମିଶରରୁ ଉତ୍ତାର କରିଥିଅଛନ୍ତି (ଯାତ୍ରା-୧ ୨) । ଯୋହନ୍ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ କୁ ସେହି ଦିନରେ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାପିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁ ଦିନରେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ମେଷଶାବକ ବଳିକୃତ ହୋଇଥିଲା (ପ୍ରସ୍ତତି ଦିନ) । ଯେପରିକି, ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାଷାନ୍ତର ଅଛି :

୧. ଏହା ତାତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରୀୟ ମେଷଶାବକକୁ ଦର୍ଶାଇ ପାରେ, ଯିଶା – ୪୩:୩

୨. ହୋଇପାରେ ଏହା ଭୁଦାର ଲତାରେ ବନ୍ଧାଯାଇଥିବା ମେଷକୁ ଦର୍ଶାଏ – ଆଦି ୨୨.୮

ନ. ହୋଇପାରେ ଏହା “ନିତ୍ୟନିତ୍ୟ” ପ୍ରତିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବଳି ଉସ୍ତରଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ -

(ଯାତ୍ରା ୨୯.୩୮-୪୭)

ଯେ କୌଣସି ନିର୍ଭଷ୍ଟ ସମ୍ବାଲନ ହେଉନା କାହିଁ କି, ବଳି ଉସୁର୍ଗ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ସେହି ମେଷଶାବକ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ (ମାର୍କ ୧୦-୪୫) ... ଯୀଶୁଙ୍କର ଏହି ବଳିଯୋଗ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ କେବେ ହେଲେ ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାକ୍ୟ ପାଉଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଯହିଁ ମାତ୍ର କେବଳ ଥରେ ଆଉ କୃତିତ୍ତ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (୧:୨୯, ୩୭; ପ୍ରେରିତ-ଗ୍ରୀଗ୍ ୧ ଏବଂ ୧ ପିତର-୧:୧୯)। ଛୋଟ ମେଷଶାବକ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାକ୍ ଶଦ୍ଦ (ଛୋଟ କାରଣ ଏହା କେବଳ ଏକ ବର୍ଷ ବୟସର, ବୋଧଯୋଗ୍ୟ ବଳିର ସ୍ଵାଭାବିକ ବୟସ)। ଯୋହନ୍-୨ ୧:୧୪ ରେ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶଦ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା ଏବଂ ପକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଅଠେଇଶ ଥର ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା ।

ବାପ୍ତିଜୀକ ଯୋହନଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟର କଞ୍ଚନା ପଛେରେ ଗୋଟିଏ କାରଣ ହୋଇପାରେ : ପୁରାତନ ଏବଂ ନୃତନ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରାଳରେ ଯେଉଁ ଉବିଷ୍ଯାଦ୍ଵାନ୍ତକ ସାହିତ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ମେଷଶାବକ ବିଜୟଶାଳ ଯୋଦ୍ଧା ଅନ୍ତି । ବଳିର ବିଚାର ଏବେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ମେଷଶାବକ ଉବିଷ୍ଯତରେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତ ହିଁ ତଥ ଅଟେ (ପକାଶିତ -୫:୫-୬, ୧୨-୧୩) ।

□ “ଯିଏ ଜଗତର ପାପ ବହିନେଇ ଯାଆନ୍ତି” - ଶବ୍ଦ “ବହିନେଇଯାଆନ୍ତି”ର ଅർଥ “ଉଠାଇ ନେବା ବା ନେଇକି ଯିବା ।” ଏହି କିମ୍ବା ଲେବୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମୂର୍ତ୍ତି ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟର ବଳି ଯୋଗ୍ୟ ମୋଷର ବିଚାର ସହିତ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏଠାରେ ବାଷ୍ପବିକ ବିଷୟ ହେଲା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ବିଶ୍ଵର ପାପ ମୋଷଶାବକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ଵସ୍ତରୀୟ ଗୁଣକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଦେଖନ୍ତୁ କି ପାପ ଏକ ବଚନ, ବହୁ ବଚନ ନୁହେଁ । ଯାଶୁ ଜଗତର ପାପ ର ସମସ୍ୟା ସହିତ ବିତରଣ କଲେ ।

୧:୩୦ “କାରଣ ସେ ମୋର ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ” - ଏହାର ମହତ୍ତ୍ଵ ନିମନ୍ତେ ଏହା ପଦ ୧୪ ର ପୁନରାବୃତ୍ତି । ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନ୍ତିତ୍ତ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରାୟତାର ଅନ୍ୟ ଏକ ମହତ୍ତ୍ଵ (୧:୧; ୧୪; ୮:୪୮; ୧୭:୨୮; ୧୯:୧୭; ୨୪; ୨ କରତିଯ-୮:୯; ଫିଲିପପ- ୨:୨-୭; କଲିସିଯ- ୧:୧୭; ଏବା- ୧:୩୧) ।

୧:୩୧ ସେ ଯେପରି ଇତ୍ତାଏଲ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଆଛି - ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ଏକ ସାଧାରଣ ବାକ୍ୟ ଅଟେ (୨:୧୧ ; ୩:୨୧ ; ୨:୪ ; ୫:୩ ; ୧୭:୭ ; ୨୧:୧୪ ; ୧ ଯୋହନ-୧:୭ ; ୨:୯, ୨୮;୩:୨, ୪, ୮;୪:୯), କିନ୍ତୁ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ରେ ଏହା କୃତି ଓ ମାର୍କ -୪:୨୭ ରେ କେବଳ ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ । ଏହୀ ଶବ୍ଦ “ଜାଣିବା” ର ଏହା ଏକ ନାଚକ ଯାହାକି କାହାର ବାସ୍ତବିକତାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସହଭାଗିତା ବିଷୟରେ କୁହେ । ଯୋହନଙ୍କ ବାୟୁସ୍ଥର ଦୁଇଟି ଉଦେଶ୍ୟ (୧) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା (୨) ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ କରିବା । ଯୋହନଙ୍କ ଲିଖନରେ କୁଯା “ପ୍ରଗଟ” (ପାନେରୋ) “ପ୍ରକାଶ”କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ କରିବା ଦେଖାଯାଏ । ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ବାକ୍ୟକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବେ ଜ୍ୟୋତି / ଦସ୍ତିକ ଆଣିଅଛନ୍ତି ।

୧୯-ମାନ୍ୟ- ଯୋହନ୍ ଯୀଶୁଙ୍ ଉପରେ ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କରିବା ଓ ଅବମୂଳ କରିବା ଦେଖିବାର ସତ୍ୟତାର ତିନୋଟି ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଅଛି ।

୧:୩୨- “ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କପୋତ ପରି ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରିବା” - ଏହା ଯିଶାୟଙ୍କ (୪୦-୭୭ ଅଧ୍ୟାୟ) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଚିହ୍ନବାର ମାଧ୍ୟମ (ଯିଶା ୪୨:୧, ୪୯:୧୧;୭୧:୧) । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ କି ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମା ନଥିଲେ । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶେଷ ମତ ଏବଂ ପ୍ରଗତିର ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା । ଏହା ପ୍ରାଥମିକ ରୂପେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା ।
ଯିହୁଦିଙ୍କ ପାଖେ ଦୁଇ ଯୁଗ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵବିଦାର ଥିଲା । (ବିଶେଷ ଶାର୍ଵ-୧ ଯୋହନ ୨:୧୭), ବର୍ତ୍ତମାନର ମନ୍ଦ ଯୁଗ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଧାର୍ମିକ ଯୁଗ । ନୃତନ ଯୁଗ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଯୁଗ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଦର୍ଶନ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇ ଥାଇ ପାରେ । (୧) ଏ ମମାହ ଅଚନ୍ତି ଏବଂ (୨) ନୃତନ ଯୁଗର ପ୍ରଭାତ ହୋଇଛି ।

□ “କପୋଡ଼” - ଏହା ଏପରି ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା-

- ଇତ୍ସ୍ଵାଏଳ ମାନଙ୍କ ପାଇ ରବିଯ ସଂକେତ (ହୋଶେଯ- ୭:୧)
 - ଆହୁରୂପରେ ଯେମିତି ଗୋଟିଏ ନାରୀ ପକ୍ଷା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ “ବ୍ୟାପ୍ତ” ଅଛି ।
 - ଭାଷା ବିଜ୍ଞାନରେ ଜ୍ଞାନର ଏକ ସଂକେତ ।
 - ଆହୁଙ୍କ ଆବରଣ କରିବାର ଶୈଳିକ ଦର୍ଶକବା ନିମନ୍ତେ ପଥ୍ୟୋଗ କରାଗଲା ।

୪. ଆତ୍ମାଙ୍କ ଆବରଣ କରବାର ଶେଳକୁ ଦଶାଇବା ନମଟେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା ।

(ଆତ୍ମା ପକ୍ଷୀ ନୁହନ୍ତି) ।

□ “ଅବସ୍ଥାନ କଳେ” – ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍କ : ୧ ଯୋହନ୍-୨୫:୧୦ ଅନୁସାରେ ;ଯାହନଙ୍କ ଲିଖନ ଶ୍ଵାସୀ ହୋଇ ରହିବା ।

୧୦୩ - “ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲି ନାହିଁ” - ଏଠାରେ କୁହାଯାଏ କି ବାସ୍ତିଜକ ଯୋହନ୍ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରୂପରେ ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ କି ସେ ତାଙ୍କୁ କଦାପି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସଂପକିଷ୍ଟ ରୂପେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଆଗାମି ବର୍ଷ ଗୁଡ଼ିକରେ ପରିବାରରେ ବା ଧାର୍ମିକ ସଭାରେ ମିଶିଆଇପାରନ୍ତି ।

“যে মোতে জলরে বাপ্তিষ্ঠা দেবাকু পঠাইলে, এ মোতে কহিলে” - যের প্রকারে জিশুর পুরাতন নিয়মৰ অন্য ভাববাদী মানকু কহিলে ঘেৰি প্রকারে যোহন্নে কু কহিলে। এহি বাপ্তিষ্ঠাৰ বিশেষ কাৰ্য্য দ্বাৰা যোহন্নে খৈশকু চিহ্নিবাৰ থিলা।

ଯୋହନଙ୍କ ବାପୁସ୍ତ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଅଧିକାର କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥତି ଦେଇଥାଏ । ଯିରୁଶାଲୋମ ର ଅଧ୍ୟକାରୀ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ (ପଦ-୧୯-୨୮) ଏହି ଅଧ୍ୟକାର ପ୍ରାପ୍ତର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲେ । ବାପୁଜିକ ଯୋହନ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେହି ଅଧ୍ୟକାରର ବିଶେଷତା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଯୋହନଙ୍କ ଜଳରେ ବାପୁସ୍ତ ଠାରୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଆହୁରେ ବାପୁସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କର ଜଳରେ ନିଜର ବାପୁସ୍ତ ଆହୁରେ ବାପୁସ୍ତର ଏକ ଚିନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ଯାହାକି ନୂତନ ସୁଗରେ ପ୍ରବେଶ ।

□ “ସେ ପରିତ୍ର ଆହୁରେ ବାପୁସ୍ତ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି” - ଏହି କଥନ - ୧ କରିନିଯ ୧୭:୧୩ ଅନୁସାରେ ପ୍ରାଥମିକ ରୂପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବାରରେ ସାମିଲ ହେବା ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ଆହୁ ପାପ ବିଷୟ ଦୋଷି କରିଥାଏ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୁ ସେହି ମମତା ଦେଇଥାଏ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବାପୁସ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ନୂତନ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଉପନ କରିଥାନ୍ତି (ଯୋହନ - ୧୭:୮-୧୩) ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍କ୍, ପବିତ୍ର ପୂରୁଷ ୧ ଯୋହନ - ୧୭:୧୦ ରେ ।

୧:୩୪ - “ମୁଁ ତାହା ଦେଖିଅଛି ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି” - ଏହା ସେହି କର୍ମ ବିଷୟରେ କହୁଆଛି ଯାହା ଅତିତ କର୍ମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ନିରକ୍ଷର ହେଉଥାଏ । ଏହା ୧ ଯୋହନ - ୧:୧୪ ସହିତ ଅତି ସମଂଜସ ଅଟେ ।

□ “ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର” - ଆଶ୍ୱର୍ୟର କଥା ଏହା କି ଯଦି ଖ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ପାଇଥାଏ ଯାହା ସାଧାରଣତଃ “ଦାସ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଏ, ତାହା LXX ରେ ଏବୁ ୧ ପ୍ରତିଫଳନ କରୁଆଛି, ଏହା “ପୁତ୍ର” ନିମନ୍ତେ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଏହା ସତ, ତେବେ ଯିଶ୍ଵାସ - ୫୩, ଦାନିଏଲ - ୭:୧୩ ନିମନ୍ତେ ପୂରାତନ ନିଯମର ଏକ ସଂକେତ । ଯାଶୁ ଉତ୍ତମ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଦାସ ଅଟେ । ସେ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ “ସନ୍ତାନ” ରୂପରେ ବଦଳାଇବେ, ଦାସ ରୂପରେ ନୁହେଁ ।

ଯୋହନ - ୧:୪୯ ରେ ଠିକ୍ ଏହି ପଦ ଶାର୍କ୍ ନିଥନିଯେଲ କୁ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । ମାଥୀର - ୪:୩ରେ ଏହା ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା ।

ଏସାଏସାଏସି ୪ ଏବଂ ଏନ୍ ରେ ଏକ ରୋତକ ଖ୍ରୀକ ହସ୍ତ ଲେଖାର ଭିନ୍ନତା ମିଳୁଆଛି, ଯେଉଁଠିରେ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ବଦଳରେ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ” କୁହାଯାଏ । “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ବାକ୍ୟଟି ଯୋହନଙ୍କ ଲିଖନରେ ସାଧାରଣ ଅଟେ । ଯଦି କେହି ପ୍ରାସଙ୍କିକ ସମୀକ୍ଷାର ବିଚାରଧନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପାଳନ କରେ, ତେବେ ସେହି ଶୈଳିହୀନ ଏବଂ ଅସାଧାରଣ ବାକ୍ୟ ବୋଧହୁଏ ଅସଲି ତାହା ହେଲେ ଯଦିବା ହସ୍ତଲେଖା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସାମିତି ତଥାପି ସେଥିରେ ଏକାନ୍ତର ଅନୁବାଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛି । ଗୋରଡ଼ନ ପି ତାଙ୍କ ଲିଖନିରେ ଏହି ପ୍ରାସଙ୍କିକ ଭିନ୍ନତା କୁ ଆଲୋଚନା କରୁଆଛନ୍ତି । “ଦି ଟେକ୍ଟୁରୁଅଳ କ୍ରିଟିଷ୍ଟିଜସ ଅପ୍ ଦି ନିଉ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ” ପୃ-୪ ୧୯-୪୩୩, ଦି ଏକୁପୋଜିଟୋରସ ବାଇବଲ୍ କମେଣ୍ଟରି ର ପ୍ରଷ୍ଟାବନା ସଂବନ୍ଧି ପୁଷ୍ଟକରେ ।

ଯୋହନ - ୧:୩୪, ରେ କଣ ବାପୁଜକ ଯୋହନ ଏହି ପ୍ରକାର କହିଲେ, ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର (କେଜେତି, ଆର୍ଥେସଭି) କିମ୍ “ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୋନୀତ” (ଏନ୍ଜବି, ଜେବି) ? ଏମାଏସି ର ପ୍ରମାଣ ବିଭାଜନ କରାଗଲା, ଏପରିକି ପୂର୍ବର ବାକ୍ୟ ନମୁନା ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ।

ପ୍ରଶ୍ନଟି ପରିଶେଷରେ ଆନ୍ତରିକ ପୃଷ୍ଠରେ ନିଷ୍ଠିତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଯେପରି ପ୍ରତିଲିପି ଅଧ୍ୟକାଶରେ, ଗୋଟିଏ କଥା ସଷ୍ଟ କି :ଭିନ୍ନତା ଜାଣିବୁଟି କରାଯାଇଛି । ଅକସ୍ମାତ୍ ନୁହେଁ (ବାର୍ତ୍ତ ଡି.ଏରମ୍ୟାନଙ୍କ ନି ଅରଥୋଡ଼ୋକୁ କରପସନ୍ ଅପ୍ ସ୍କ୍ରିପରେ, ପୃ-୨୯-୩୦), କଣ ଦିତାଯ ଶତାନ୍ତର ଲିଖନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର ସାହାୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାକ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲା କିମ୍ବା କଣ କଠୋରପତ୍ରୀ ଲିଖନ କହେ କି “ଏକ ମନୋନୀତ” ପଦବିଟି ସିକ୍ତତାପ୍ରାସ୍ତ କୁ ସହାୟତା କରିବାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ, ତେଣୁ ଏହା କଠୋରପତ୍ରୀ କାରଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ ? ସାମ୍ବାର୍ୟ ଅନୁସାରେ, ପତ୍ରଟି ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଭାବେ ଏପରି ଦେଖାଯାଏ, ବିଶେଷତଃ “ପୁତ୍ର” ଶବ୍ଦଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସମାଚାରରେ ସିକ୍ତତା ବିଚାରଧାରା କୁ ପ୍ରାସ୍ତ କରିବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ଶେଷ ନିଷ୍ଠିତଟି ଗଦ୍ୟାଂଶ କୁ ସନ୍ତିକିତ କରିବା ଉଚିତ । ବାପୁଜକ ଯୋହନ ଯାହା କହିଲେ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଠିତ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯତା ନିମନ୍ତେ ଜାଣିବୁଟି କହିଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଧରମାସ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ କି ଏହା ଗୀତ - ୨:୩ କିମ୍ବା ଯିଶ୍ଵା - ୪୨:୧ ର ବାକ୍ୟରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦକ୍ଷ ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଛି କି ନାହିଁ । ତାଢ଼ନାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ବା ଯୋହନ - ୧:୨୯ ର ମେଷଶାବକ ଚିତ୍ରାଧାରା ଅନୁସାରେ, ଏହି ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ତର୍କନୀୟ ଅଟେ କି ଏକ ମନୋନୀତ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରକରଣ ରେ ଅନୁକୂଳ ଅଟେ । (ପୃ - ୪୩୧ - ୪୩୨) ।

ଏନ୍ଏସାଏସି ବାକ୍ୟ : ୧:୩୪-୪୭

୩୪ ତହିଁ ଆରଦିନ ପୂନର୍ବାର ଯୋହନ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ୩୫ ଆଉ, ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଦେଖି ତାହାଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହିଁ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଷଶାବକ । ୩୬ ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ୩୭ ଯାଶୁ ବୁଲିପତି ସେମାନଙ୍କୁ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ପଚାରିଲେ, ତୁମେମାନେ କଣ ଖୋଜୁ ଅଛ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ରାବରୀ (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଗୁରୁ), ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରହୁଛନ୍ତି ? ୩୯ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ଦେଖିବ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ବାତା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ସେହି ଦିନ ତାହାଙ୍କ ସାଜରେ ରହିଲେ, ସେତେବେଳେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ଦଶ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ୪୦ ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ଯୋହନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶିମୋନ୍ ପିତରଙ୍କ ଭାଇ ଆହ୍ରିଯ ଥିଲେ । ୪୧ ସେ ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଭାଇ

ଶିମୋନ୍ତକ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ମଣୀହଙ୍କର (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଦେଖା ପାଇଅଛୁ । ୪୨ ସେ ତାଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ତୁମେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମେ କେ' । (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପିତର) ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।

୧:୩୫ “ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦୂଇ ଜଣ” - ଏହି ଦୂଇଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ଆହ୍ଵାନ ମାର୍କ - ୧:୧୭-୨୦ ରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ଅନୁମାନ ନାହିଁ । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବା ପୂର୍ବେ ସେ ଦୂହିଁଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କର କେତେ ପୂର୍ବ ଘନିଷ୍ଠତା ଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟରେ କାହାକୁ ରବ୍ବାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ଶୃଙ୍ଖଳା ର ବୁଡ଼ିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଶାଳାରେ ହୋଇ ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ରବ୍ବାଙ୍କର ପୂର୍ବ ସମୟ ଅନୁକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶେଷ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଶ୍ରରରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ସେହି ପ୍ରଶାଳାର ଉଲ୍ଲେଖ ରବ୍ବୀ ପୁଷ୍ଟକରେ ଦିଆଯାଇଅଛି କିନ୍ତୁ ତାହା ସୁସମାଗାରରେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଦିଆ ଯାଇ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଦୂଇ ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ନାମ ଦିଆଯାଇଅଛି ସେମାନେ ହେଲେ ଆହ୍ଵୀଯ (ପଦ-୪୦) ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ (ସିଂହ ସୁସମାଗାରରେ ନିଜର ନାମକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାନ୍ତି) ।

ଶିଷ୍ୟ ଶଦର ଅର୍ଥ ଏପରି ହୋଇପାରେ (୧) ଶିଖୁଥିବା କିମ୍ବା (୨) ଅନୁକାରୀ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଯିହୁଦୀ ମଣୀହ ରୂପରେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବ ନାମ ଥିଲା । ନୂତନ ନିଯମ ଶିଷ୍ୟର କାମନା କରୁଛି, ନା ହିଁ କେବଳ ନିଷ୍ଠତି (ମାଥିଭ-୧୩; ୨୮:୧୮-୨୦) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯତା ଏକ ନିଷ୍ଠତି (ଅନୁତାପ ଏବଂ ବିସ୍ତାର) ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନିରନ୍ତର ରହୁଥିବା ଆଜ୍ଞାକାରାତା ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯତା ଏକ ଅଗ୍ନି ବିମା ନିଗମ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବାର ଚିକଟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଏକ ପ୍ରତିଦିନର ଦାସ / ମିତ୍ରର ସଂବନ୍ଧ ଅଟେ ।

୧:୩୭ - “ସେହି ଦୂଇଜଣ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ” - ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଆପଣା ଠାରୁ ଅଧିକ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ (୩:୩୧) ।

୧:୩୮ - “ରବ୍ବୀ” (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଗୁରୁ) - ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ମୌଖିକ ପରମରା (ତାଲମୁଦ) ର ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ ବିଷୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦି ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ ରବ୍ବୀ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ “ମୋର ଗୁରୁ ।” ଏହା ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା “ଗୁରୁ”ର ସମାନତାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା (୧୧:୮, ୨୮:୧୩-୧୪; ୨୦:୧୦) । ଯୋହନ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ (ପଦ-୩୮, ୪୧, ୪୨) ର ବିବରଣ ର ଅର୍ଥ ଏହା ଅଟେ କି ସେ ଅନ୍ୟଜାତି ମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଥିଲେ ।

୧:୩୯ - “ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରୁହୁତି” - ଏହା ଗୁରୁ ଏବଂ ଶିଷ୍ୟର ସଂପର୍କକୁ କହୁଥିବା ଏକ ଅଦଭୁତ ପ୍ରଶାଳି ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହା କହେ କି ସେହି ଦୂହିଁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ସେ ଦୂହେଁ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ସମୟ ବିତାଇବାକୁ ଚାହୁଥିଲେ (ପଦ-୩୯) ।

ଶଦ ମୋନୋ (ରହିବା) ପଦ-୩୮, ୩୯ ରେ ତିନି ଥର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଏକ ସଂସାରିକ ବା ଆଡ଼ାକ ସ୍ଥାନକୁ ଦର୍ଶାଇପାରେ । ଏହି ତିନୋଟି ଶଦର ଅର୍ଥ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଶଦ ଆଡ଼କୁ ସଂକେତ କରିଥାଏ, ଉଭୟ ବାକ୍ୟକୁ ଏକା ସାଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଶୃତି ଦିଏ, ଯାହା ଯୋହନ ରେ ସାଧାରଣ ଅଟେ (୧:୧, ୪; ୩:୩; ୪:୧୦-୧୧; ୧୨:୩୭) । ଏହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମୂଳ ଅନେକାର୍ଥ ହେଲା ଯୋହନଙ୍କ ଲିଖନ ପ୍ରକୃତି ସୂଚନା ଦେବା ।

୧:୪୧ “ସେତେବେଳେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ଦଶଘଣା ହୋଇଥିଲା” - ଏହା କହିବ ଅନିଶ୍ଚିନ୍ତା ଅଟେ ଯୋହନ କେଉଁ ସମୟର ବିବରଣ ଏଠାରେ କରୁଅଛନ୍ତି, ବୋଧେ ରୋମାୟ ସମୟ ଅଟେ, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ (୧)ପ୍ରାତିକାଳ ୧ ୨ ଘଣ୍ଠା ବା (୨) ଦୋପହର ୧ ୨ ଘଣ୍ଠା କିମ୍ବା ଯିହୁଦୀ ସମୟ, ଯାହା ସଂକ୍ଷ୍ପା ଓ ଘଣ୍ଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଯେବେ କେହି ଯୋହନ-୧ ୯:୧୪ ସହିତ ମାର୍କ-୧ ୪:୨ ୪ କୁ ତୁଳନା କରେ, ତେବେ ଏହା ରୋମାୟ ସମୟ ସଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଯେପରିକି, ଯଦି ଆଉ କେହି ଯୋହନ-୧ ୧:୧୯ କୁ ଦେଖେ ତେବେ ଏହା ଯିହୁଦୀ ସମୟ ପରି ଦେଖାଯାଏ । ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯୋହନ ଏ ଦୂହିଁଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ରୋମାୟ ସମୟ #୨, କିମ୍ବା ପାଖାପାଖି କିମ୍ବା ସଂକ୍ଷ୍ପା ୪ଘଣ୍ଠା ।

୧:୪୦ “ଦୂହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଯିଏ ଯୋହନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ” - ସୁସମାଗାରରେ ଲେଖକ (ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ) ଆପଣକୁ କେବେ ହେଲେ ନାମାଙ୍କିତ କରୁନାହାନ୍ତି (୨୧:୨) । ଏହା ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ କି ଦୂଇ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଯିଏ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ କଥାକୁ ଶୁଣିଲେ, ସେ ଏହି ଘୋଷଣା କରୁଅଛନ୍ତି ସେ ଜେବଦିଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୋହନ ଥିଲେ (ମାଥିଭ - ୪:୨ ୧; ମାର୍କ - ୧:୧୯) ।

୧:୪୧

ଏନ୍-ଏସ୍-ବି - “ପ୍ରଥମେ ସେ ଆପଣା ଭାଇଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇଲେ”

ଏନ୍-କେଜେଭି, ଏନ୍-ଆର୍-ଏସ୍-ଭି - “ପ୍ରଥମେ ସେ ଆପଣା ଭାଇଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇଲେ”

ଟିଲ୍ଲି - “ଅକ୍ଷୟାତ ସେ ଦେଖା କଲେ”

ଏନ୍-ଜେବି - “ସର୍ ପ୍ରଥମେ ଆନ୍ତିଯ୍ୟ ଏହା କଲେ” ।

ହସ୍ତ ଲେଖାର ଭିନ୍ନତା ଅନୁବାଦକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ବିକଷିତ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା-

୧- ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଆନ୍ତିଯ୍ୟ ଯାହା କଲେ ।

୨- ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଦେଖା ପାଇଲେ ।

୩- ପ୍ରଥମେ ଯାଇ କହିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆନ୍ତିଯ୍ୟ ହିଁ ଥିଲେ ।

□ “ମଣ୍ଡାହ (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ” ଦେଖନ୍ତୁ- ୧:୨୦,
 ୧:୪୭ “ୟୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଲେ” - ଏହି ଶବ୍ଦ “ଜହାମୂଳକ ଦେଖିବା” କୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ ।
 □ “ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ୍” - ପିତରଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରତି ନୂତନନିୟମରେ କେତେକ ଅସମଂଜସ ରହିଛି । ମାଠିର - ୧୩:୧୭
 ରେ ପିତରଙ୍କୁ “ଯୁନସଙ୍କ ପୁତ୍ର” ବୋଲି କୁହାଗଲା, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେ “ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି କୁହାଗଲେ । ଯୋହନ ନାମ ଏମ ଏସ ଏସ ପୃ-୨୭,
 ପୃଷ୍ଠା-୩୫ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଏଲ୍ ଏମ ଏସବି ରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ନାମ ଅଛି କିନ୍ତୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ “ଏନ୍’ସହିତ । ଯୁନସ ନାମ ଏମାରେ ଏସବି ନାମର
 ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରୀକ୍ ହସ୍ତଲେଖାରେ ଦେଖାଯାଉଛି । ତେବେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ସଷ୍ଟ ଉଭର ନ ଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଏ । ଆରାମିକ୍ ରୁ ଅନୁବାଦିତ ନାମରେ ଅଲଗା
 ଅଲଗା ଉଚ୍ଚାରଣ ସବୁ ସାଧାରଣ ଅଟେ ।

ମିଶ୍ରାଏଲ୍ ମୋକରିଲ୍, ଦି ନିର୍ବିଚାରିତ ଗ୍ରାନ୍‌ସ୍ ଲାଇନ୍, ପୃ-୩୦୩ ରେ କହନ୍ତି । “ଯୁନସ” ଏବଂ ବୋଧହୁଏ “ଯୋହନ” ସେହି ଏବୀ
 ନାମର ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରୀକ୍ ଉଚ୍ଚାରଣ ଅଟେ, ଯେମିତି “ଶିମୋନ୍” ଏବଂ “ଶିମିଆନ୍” ।

□ “ତୁମେ କେପା ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ” (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପିତର) - କେପା ଶବ୍ଦଟି ଆରାମିକ୍ ଶବ୍ଦରେ ପଥର ଅଟେ ।
 ଯାହା ଗ୍ରୀକ୍ରେ କେପାସ୍ କୁହାଯାଏ । ଏହି ନାମଟି ଜଣଙ୍କର ସ୍ଥାଯୀତ୍ବ, ବଳ, ଏବଂ ଦୃଢ଼ତାକୁ ସ୍ଥାରଣ କରାଇଥାଏ । ଅନ୍ୟଜାତିର ପାଠକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
 ଏହା ସୁସମାଚାର ଲେଖକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନି ଏବଂ ଶିକ୍ଷା କୁ ବିବରଣ ଏବଂ ସହାୟତା କରିବାର ଏକ ଟିକା ଅଟେ । ଏହା ଅତି ରୋତକ କି
 ବାଇବଳ ର ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ପରବର୍ତ୍ତ ତକନିକ୍ ଶବ୍ଦ (ବାକ୍ୟ) ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଶାରିତ ହୋଇଛି ।

୧- ଗଦ୍ୟାଂଶ୍, ଆଗେଇବାକୁ ୧:୧୮ ରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା ।

୨- ବିବରଣ କରିବାକୁ, ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ, ୧:୪୭ ରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା ।

ଏନ୍-ଏସ୍-ଏସ୍-ବି ବାକ୍ୟ : ୧:୪୩-୪୯

୪୩ ତହିଁ ଆରଦିନ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀକୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚାର କଲେ । ଆଉ ସେ ‘ଲିପିପି ଙ୍କ ଦେଖା ପାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ।
 ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ୪୪ ‘ଲିପିପି ବେଥସାଇଦାର ଲୋକ ଥିଲେ, ତାହା ଆନ୍ତିଯ ଓ ପିତରଙ୍କ ନଗର ଥିଲା । ୪୫ ‘ଲିପିପି
 ନିଥନିୟେଲଙ୍କ ଦେଖାଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖୁଆଛନ୍ତି, ପୁଣି ଭାବବାଦୀ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେଖି
 ଅଛନ୍ତି, ଆସ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଦେଖା ପାଇଥିବୁ । ସେ ଯୋସେ‘ଙ୍କ ପୁତ୍ର ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁ । ୪୬ ନିଥନିୟେଲ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
 ନାଜରିତରୁ କି କୌଣସି ଉଭମ ବିଷୟ ଉପରି ହୋଇପାରେ ? ‘ଲିପିପି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଆସି ଦେଖ । ୪୭ ଯୀଶୁ ନିଥନିୟେଲ ଙ୍କୁ ଆପଣା
 ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ପ୍ରକୃତରେ ଏ ଜଣେ ଜ୍ସା-ଏଲୀୟ ଲୋକ, ଏହାଙ୍କ ୦ାରେ ଛଳନା ନାହିଁ ।
 ୪୮ ନିଥନିୟେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ମୋତେ କିପରି ଚିହ୍ନିଲେ ? ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ‘ଲିପିପି ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିବା ପୂର୍ବେ
 ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଡିମ୍ବିରି ଗଛ ତଳେ ଥିଲ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖୁଆଛି । ୪୯ ନିଥନିୟେଲ ତାହାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ହେ
 ରାବ୍ବୀ, ଆପଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆପଣ ଜ୍ସା-ଏଲୀ ର ରାଜା । ୫୦ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡିମ୍ବିରି ଗଛ ତଳେ ଦେଖୁଆଛି । ୫୧ ପୁଣି ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି । ତୁମ୍ଭମାନେ ସର୍ଗକୁ ଉନ୍ନୀତ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ ଓ
 ଅବତରଣ କରିବା ଦେଖୁବ ।

୧:୪୩ “ଆରଦିନ” - ସମସ୍ତ ସୁସମାଚାରରେ ଯୋହନ କାଳକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଶବ୍ଦ ସମୁହ କୁ ସାମିଲ କରୁଆଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ରୂପରେ (୧) ପଦ
 - ୧୯ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଦିନ ହୋଇପାରେ; (୨) ପଦ-୨୯, ୩୫, ୪୩ ରେ “ଆରଦିନ” ଏବଂ (୩) ୨:୧ ରେ “ତୃତୀୟ ଦିନ” ବୋଲି
 ଲେଖା ଯାଏ ।

□ “ସେ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚାର କଲେ” - ଯିହୁଦାରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯୋହନ ରେଖାଙ୍କିତ କରୁଆଛନ୍ତି, ଯାହା ସମାନର
 ସୁସମାଚାରରେ ନାହିଁ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ଯିହୁଦାରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ମହତ୍ୱ ଦେଉଆଛି । ବିଶେଷ କରି ଯିରୁଶାଲେମ ର । ସେ
 ଗାଲିଲାକୁ ଯାବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାନ୍ଦାର ବିବାହ ନିମନ୍ତେ (ଯୋହନ-୨) ।

□ “ମୋହର ଅନୁଗମନ କର” - ଏହା ସ୍ଥାଯୀ ଶିକ୍ଷାୟତା ନିମନ୍ତେ ରାବ୍ବୀ କର ଆହ୍ଵାନ । ଏହି ସଂବନ୍ଧ ପ୍ରତି ଯିହୁଦିଙ୍କ ପାଖେ କିଛି ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଥିଲା ।
୧:୪୪ “ପିଲିପି ବେଥସାଇଦାର ଲୋକ ଥିଲେ” - ଏହି ନଗରର ନାମର ଅର୍ଥ “ମାଛ ଧରିବାର ଗୃହ” । ଏହା ଆନ୍ତିଯ ଏବଂ ପିତରଙ୍କ ନଗର
 ଥିଲା ।

୧:୪୪ “ନିଥନିୟେଲ” - ଏହା ଏକ ଏବୀ ନାମ ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଜିଶ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି” । ସମାନର ସୁସମାଚାରରେ ଏହି ନାମରେ ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ
 ନାହିଁ । ଆଧୁନିକ ଜ୍ୟାନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ “ବାର୍ତ୍ତାଲୋମି” କୁହାଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅନୁମାନରେ ହିଁ ରହିଗଲା ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପ୍ରେରିତଙ୍କ ନାମର ତାଲିକା

	ମାଥିଭ-୧୦:୨-୪	ମାର୍କ-ଣ:୧୭-୧୯	ଲୁକ-୭:୧୪-୧୭	ପ୍ରେରି:୧୭-୧୮
ପ୍ରଥମ ଦଳ	ଶିମୋନ (ପିତର ଆଦ୍ଵିଯ (ଆନ୍ତିକ ପିତରଙ୍କ ଭାଇ), ଯାକୁବ (ଜେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ର) ଯୋହନ (ଯାକୁବଙ୍କ ଭାଇ)	ଶିମୋନ (ପିତର) ଯାକୁବ (ଜେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ର), ଯୋହନ(ଯାକୁବଙ୍କ ଭାଇ), ଆନ୍ତିଯ	ଶିମୋନ (ପିତର) ଆନ୍ତିଯ (ପିତରଙ୍କ ଭାଇ), ଯାକୁବ ଯୋହନ	ପିତର ଯୋହନ ଯାକୁବ ଆନ୍ତିଯ
ଦୃଢ଼ୀଯ ଦଳ	ଫିଲିପ୍‌ ବାର୍ଥଲୋମି ଥୋମା	ଫିଲିପ୍‌ ବାର୍ଥଲୋମି ଥୋମା ମାଥୁର	ଫିଲିପ୍‌, ବାର୍ଥଲୋମି ମାଥିଭ ଥୋମା	ଫିଲିପ୍‌ ଥୋମା ବାର୍ଥଲୋମି
ଡୃଢ଼ୀଯ ଦଳ	ମାଥିଭ(କର ଆଦାୟ କାରା) ଯାକୁବ (ଆଲପିଙ୍କପୁତ୍ର) ଆନ୍ତିଯ ଶିମୋନ (କିଶାନିଯ) ଯିହୁଦା (ଇଶ୍ଵାରିଯୋତୀଯ)	ଯାକୁବ (ଆଲପିଙ୍କପୁତ୍ର) ଆନ୍ତିଯ ଶିମୋନ (କିଶାନିଯ) ଯିହୁଦା (ଇଶ୍ଵାରିଯୋତୀଯ)	ଯାକୁବ (ଆଲପିଙ୍କପୁତ୍ର) ଶିମୋନ (ଉଦ୍‌ଯୋଗା) ଯିହୁଦା (ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର) ଯିହୁଦା (ଇଶ୍ଵାରିଯୋତୀଯ)	ମାଥୁର ଯାକୁବ (ଆଲପିଙ୍କପୁତ୍ର) ଶିମୋନ (ଉଦ୍‌ଯୋଗା) ଯିହୁଦା (ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ର)

- “ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ” - ଏହା ଏହୀ କେନୋନ୍ ର ତିନୋଟିରୁ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ବିଷୟକୁ ପୂର୍ବିତ କରୁଅଛି । : ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଭାବବାଦୀମାନେ, ଏବଂ ଲେଖା (ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାଦ ୯୦ ରେ ଜାମିନାରେ ଆଲୋଚନା କରାଗଲା) । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରାତନ ନିୟମ କୁ ଦର୍ଶାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ପ୍ରଣାଳୀ ଅଟେ ।
- “ଯୋସେପଙ୍କ ପୁତ୍ର, ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ” - ଏହା ଯିହୁଦିମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବୁଝାଯିବା ଦରକାର । ଯାଶୁ ନାଜରିତରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଗୃହର ପିତାଙ୍କ ନାମ ଯୋସେପ ଥିଲା । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ବେଥଳିହମରେ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ଅସିକାର କରେ ନାହିଁ (ମାଖା-୪:୨), କୁମାରୀ ଗର୍ଭରୁ ଜାତକୁ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ (ଯିଶା. ୩:୧୪) ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ

ନୂତନ ନିୟମରେ ଅନେକ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦମାନ ରହିଛି ଯିଏ ଯାଶୁ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି,

କ. ନୂତନ ନିୟମଶବ୍ଦ

- ନାଜରତ - ଗାଲିଲୀର ଏକ ସହର (ଲୁକ ୧:୨୭; ୨୪, ୩୯, ୪୧; ୪:୧୭; ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୮) । ଏହି ସହରଟି ସେହି ସମୟର ସମକାଳୀନ ସ୍ତ୍ରୋତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ତ୍ରୋତରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ।
- ଯାଶୁଙ୍କର ନାଜରତରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବା ଅଭିବାଦନୀୟ ନୁହେଁ (ଯୋହନ ୧:୪୭) । ଯାଶୁଙ୍କର କୁଶର ଚିନ୍ତା ଯାହା ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ତାହା ଯିହୁଦୀ ଅସମ୍ଭାବନର ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତା ।
- ନାଜାରେନୋସ - ଏହା ତୌଗଳିକ ପରିସରକୁ ଦର୍ଶାଇବା ଜଣାଯାଏ (ଲୁକ ୪:୩୪; ୨୪:୧୯)
- ନାଜାରାଇଓସ - ଏହା ସହରକୁ ଦର୍ଶାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଏହା ଏବୀଯ ମସାହ ଶବ୍ଦ “ଶାଖା” ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇପାରେ (ଯିଶା. ୪:୨; ୧୧:୧; ୪ଣା:୨; ଯିରି ଣାଣା:୪; ଣାଣା:୧୫; ଯିଖ ୩:୮; ୨:୧୨; ନୂତନ ନିୟମରେ, ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୭) । ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲୁକଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ - ୧୮:୩୩, ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ୨:୨୨; ୩:୭; ୪:୧୦; ୨:୧୪; ୨୨:୮; ୨୪:୫; ୨୭:୯ ।
- ନାଜିର ସହିତ ସମକ୍ଷିତ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅର୍ଥରେ ଜଣେ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି”
- ନୂତନ ନିୟମର ବାହାରେ ଏତିହାସିକ ବ୍ୟବହାର
- ଏ. ଏହା ଯିହୁଦା (ପୂର୍ବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ) ମିଥ୍ୟା ଦଳକୁ ଦର୍ଶାଏ (ଆରାମିକ ନାଦୋରୋଯା)
- ଖ. ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଏହା ଯିହୁଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବୃତ୍ତ ପ୍ରେରିତ ୨୪:୫, ୧୪; ୨୮:୨୯)
- ଯ. ସିରିଯା (ଆରାମିକ) ମଣ୍ଡଳୀରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଏହା ନିୟମିତ ଶବ୍ଦ ହେଲା । “ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ” ଶବ୍ଦଟି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ବ୍ୟବୃତ୍ତ ହେଲା ।
- ସ. ଯିରୁଶାଲମର ପତନ ପରେ, ଫାରୁଶୀମାନେ ଜାମନିଆରେ ଚିନ୍ତି ପାରିଲେ ଏବଂ ଆରାଧନାଳୟ ଓ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଳଗା କରିବାକୁ ଉରେଜନା କରାଗଲା ।

“ନାଜରିତ ଏବଂ ମିଥ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଗୋଟିଏ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇପାରେ, ସେମାନେ ଜୀବନ ପୁଷ୍ଟକରୁ ଅଳଗା ହେବେ ଏବଂ ବିଶ୍ଵପ୍ତତାରେ ଲିଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।”

୪. ଏହା ଜଷ୍ଟିସ୍ ମାର୍ଟ୍‌ରଙ୍କ ଦାରା ବ୍ୟବହୃତ ତାଏଲ - ୧ ୨୭:୧ ଯିଏ ଯିଶାୟରେ ଯାଶୁ ନାଜରିତରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ
ଗ. ଲେଖକଙ୍କ ମତ

ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଉଚ୍ଚାରଣରେ ମୁଁ ଆଘ୍ୟ୍ୟାନ୍ତିତ ଅଟେ, ଯେପରିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଏହା ନୂତନ ନିୟମରେ ଅଶ୍ଵଣା ନୁହେଁ ଯେମିତି “ଯିହୋଶ୍ୟ”ର ଏବୁୟ ଭାଷାରେ ଅନେକ ଉଚ୍ଚାରଣ ରହିଛି । ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ନିମନ୍ତେ ଅନିଷ୍ଟିତ ରହିବାକୁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଅଟେ ।

୧ - ମସୀହ ଶବ୍ଦ “ଶାଖା” ସହିତ ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା ସମାନ ଶବ୍ଦ ନାଜର (ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅର୍ଥରେ ଜଣେ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି)

୨ - ଗାଲିଲୀର ନାଷ୍ଟିକ ବିଚାର ।

୩ - ଛୋଟ କିମ୍ବା ଗାଲିଲାରେ ନାଜରତ ସହରର ସମକାଳୀନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ।

୪ - ଅନ୍ତିମ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ କାଳ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଶୟତାନର ମୁଖରୁ ଆସୁଅଛି (“କ’ଣ ତୁମେ ଆସକୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ ?”)

ଏହି ଶଭ୍ୟମାଳାର ଅଧ୍ୟନର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହମୂଳୀ ନିମନ୍ତେ ଦେଖନ୍ତୁ କୋଲିନ ବ୍ରାଉନ୍‌କ୍ ନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନେସନାଲ ଡିକ୍‌ନେରୀ ଅଫ୍ ନ୍ୟ ଟେଷ୍‌ମେଷ୍‌
ଥୁଆଲୋଜି, ଭଲ୍ୟମ ୨, ପୃ. ୩୪୭ କିମ୍ବା ରେମଣ୍ ଲ. ବ୍ରାଉନ୍‌କ୍ ବାର୍ଥ ପୃ. ୨୦୯-୨୧୩, ୨୨୩-୨୨୪ ।

୧:୪୭ “ନିଅନ୍ତିମେଲ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ “ନାଜରିତରୁ କି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୟ ଉପନ ହୋଇପାରେ” - ପ୍ରକୃତରେ ଫିଲିପ୍‌ପ ଏବଂ
ନିଅନ୍ତିମେଲ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଣୀକୁ ଜାଣିଥିଲେ; ମଶୀହ ବେଥଳହମରୁ ଆସିବେ (ମୀଶା-୪:୨) ଯାହା ଯିରୁଶାଲମର ନିକଟବର୍ତ୍ତ, ଗାଲିଲୀର
ନାଜରିତରୁ ନୁହେଁ ଯାହା ବିଜାତିମାନଙ୍କର । ମାତ୍ର ଯିଶା-୫:୧-୨ ରେ ଏସବୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉଅଛି ।

୧:୪୮

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେଜେଭି, ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍‌ବି - “ଯାହାଙ୍କ ପାଖେ ଛଳନା ନାହିଁ ।”

ଚିଜଭି - “ତାହାଙ୍କ ପାଖେ ମିଥ୍ୟା ନାହିଁ ।”

ଏନ୍‌ଜେବି - “ଯାହାଙ୍କ ପାଖେ କୌଣସି ଛଳନା ନାହିଁ ।”

ଏହାର ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ସିଧାସଲଖ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ପାଖରେ କୌଣସି ଲୁକାଯତ୍ ବିଚାର ନାହିଁ (ଗୀତ-୩୭:୨), ଜସ୍ତାଏଲ, ମନୋନୀତ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ସତ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ।

୧:୪୮ “ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଇ କହିଲେ, “ଫିଲିପ୍‌ପ ତୁମଙ୍କୁ ଡାକିବା ପୂର୍ବେ, ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ହୃଦୟର ଗଛ ତଳେ ଥିଲା ।
ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ଦେଖୁଲି” - ବାପ୍ତରରେ ଯାଶୁ ତାଙ୍କର ଅଲୋକିକ ଜ୍ଞାନର ବ୍ୟବହାର କଲେ (୨:୨୪-୨୫;୪:୧୩-
୧୯, ୨୯;୬:୨୧,୨୪, ୨୧; ୧୩:୧, ୧୧, ୨୭;୨୮:୧୯, ୩୦; ୧୮:୪) କି ସେ ମଶୀହ ଅଟନ୍ତି ଏହାର ଚିହ୍ନ ନିଅନ୍ତିମେଲଙ୍କୁ
ଦେବାକୁ । କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଜିଶ୍ଵରାୟତା ଏବଂ ମାନବିକତା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ତାହା ବୁଝିବା କାଠିକର ଅଟେ । କେତେକ ବାକ୍ୟରେ ଏହା
ଅନିଷ୍ଟିତ କି ଯାଶୁ “ଅଲୋକିକ” ଶକ୍ତି କୁ ବା ମନୁଷ୍ୟର କ୍ଷମତା କୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯାଶୁ “ଅଲୋକିକ”ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର
କରୁଛନ୍ତି ।

୧:୪୯ - “ନିଅନ୍ତିମେଲ ତାହାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ହେ ରାବ୍‌ବୀ, ଆପଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆପଣ ଜସ୍ତାଏଲର ରାଜା” - ଦୁଇଟି
ପଦବିକୁ ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ

ଉଭୟ ସହିତ ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଆଶାୟ ଅଛି (ଗୀତ-୨) । ଆରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦିର ଯିହୁଦିମାନଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିଲେ ।
ପୁନଃରୁଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ଏକ ତାଡ଼ନା ପ୍ରାପ୍ତ ଦାସର (ଯିଶା-୫୩)ତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରରେ ବୁଝିପାରିଲେ
ନାହିଁ ।

୧:୪୧

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି - “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ କହୁଅଛି”

ଏନ୍‌କେଜେଭି - “ବଢ଼ ନିଷ୍ଠିତତାରେ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ କହୁଅଛି”

ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍‌ବି - “ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି”

ଚିଜଭି - “ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି”

ଏନ୍‌ଜେବି - “ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟତାରେ”

ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ଏହା “ଆମେନ୍ ! ଆମେନ୍ !” କେବଳ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଏହି ପୁନରାବୁରି ଶଦକୁ ଦେଖିବାକୁ
ମିଳେ, ଯାହା ୨୪ ଥର ମିଳିଥାଏ । “ଆମେନ୍” ଏହି ଶବ୍ଦ ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଦୂରହେବା” (ଦେଖନ୍ତୁ, ବିଶେଷ ଶାର୍କ
୧:୧୪) । ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମରେ ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ଭରୋସାଯେଗ୍ୟ ର ଏକ ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ରୁପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ପରେ ଏହା “ବିଶ୍ୱାସ” କିମ୍ବା

“**ବିଶ୍ଵଷ୍ଟତା**” ରେ ଅନୁବାଦ କରାଗଲା । ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଏକ ସମୟରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା । ଆରମ୍ଭରେ ଏହି ବାକ୍ୟ, ଯିହୋବାଙ୍କଠାରୁ ଯାଶୁଙ୍କର ମହଦ୍ଵତା, ଭରୋସାଯୋଗ୍ୟତା ବିବରଣ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବାର ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଶୈଳି ଥିଲା । (୧:୫୧ ; ୨:୩, ୪, ୧୧ ; ୪:୧୯, ୨୪, ୨୪;୭, ୨୭,୩୭,୪୭,୪୮;୮:୩୪, ୪୧, ୪୮; ୧୦:୧,୭; ୧ ୨:୨୪ ; ୧୩:୧୭, ୨୦, ୨୧, ୩୮; ୧୪:୧୭; ୧୭:୨୦, ୨୩; ୨୧:୧୮) ।

ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ ବହୁବଚନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ (ସର୍ବନାମ, କ୍ରିୟା) । ଏହା ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜହିବା ଦରକାର ।

ବିଶେଷ ଶୀଘ୍ର : ଆମେନ,

୧- ପୁରାତନ ନିୟମ

କ- “ଆମେନ” ଶବ୍ଦ ଟି ଏହି ଶବ୍ଦରୁ ଆହ୍ଵାନ । ଆଉ ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ :

୧- “ସତ୍ୟ” (ୱେମେଥ)

୨- “ସତ୍ୟତା” (ୱେମୁନ, ଏମୁନାହ)

୩- “ବିଶ୍ଵାସ” କିମ୍ବା “ବିଶ୍ଵଷ୍ଟତା”

୪- “ଭରୋସା” (ଡ଼େମେନ୍)

ଖ- ଏହାର ଅର୍ଥ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଥିରତା ଶାରିରିକ ପ୍ରତିକର୍ଷା ଆସେ । ଏହାର ବିପରିତରେ ହୋଇପାରେ ଅସ୍ଥିରତା, ଖସିବା (ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିବରଣ- ୨୮:୨୪-୨୮; ୩୮:୧୭; ଗୀତ-୪୦:୨; ୩୭:୧୮; ଯିରି-୨୩:୧୭) କିମ୍ବା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବା (ଗୀତ-୨୩:୨) । ଏହି ଆକ୍ଷରିକ ବାକ୍ୟରୁ ବିଶ୍ଵଷ୍ଟ, ଭରୋସାଯୋଗ୍ୟ, ବିଶ୍ଵଷ୍ଟତା, ଭରୋସାପୂର୍ଣ୍ଣ ର ବାକ୍ୟ ସବୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା । (ଆଦି-୧ ୪:୧୭ ; ହଦକ- ୨:୪) ।

ଗ- ବିଶେଷ ବାକ୍ୟ

୧- ଏକ ପ୍ରତ୍ୟ, ୨ ରାଜୀ-୧୮:୧୭ (୧ତୀମଥ୍ -୩:୧୪) ।

୨- ନିଶ୍ଚିନ୍ତତା, ଯାତ୍ରା - ୧୭:୧୭

୩- ଦୃଢ଼ତା, ଯାତ୍ରା - ୧୭:୧୭

୪- ସ୍ଥିରତା, ଯିଶା-୩୩:୨ ; ୩୪:୪-୭

୫- ସତ୍ୟ, ୧ ରାଜୀ-୧୦:୨ ; ୧୭:୨୪ ; ୨୨:୧୭ ; ହିତୋପ ୧ ୨:୨୨

୬- ନିଶ୍ଚୟ - ୨ବଂଶାବଳୀ - ୨୦:୨୦ ; ଯିଶା - ୩:୯

୭- ଭରୋସାଯୋଗ୍ୟ (ତୋରାହ), ଗୀତ-୧ ୧:୪୩, ୧୪୨, ୧୪୧, ୧୮୮

ଘ- ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଆଉ ଦୁଇ ଏହା ଶବ୍ଦ କ୍ରିୟାଶଳୀକ ବିଶ୍ଵାସ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା ।

୧- ବାତାଖ, ଭରୋସା

୨- ଓ୍ରାଜଆର୍ଯ୍ୟ, ଭୟ, ସମାଦର, ଆରାଧନା (ଆଦି- ୨ ୨:୧୭)

ଡ- ଭରୋସା ବା ଭରୋସାଯୋଗ୍ୟତାରୁ ଏହି ଶବ୍ଦର ସାହିତ୍ୟିକ ବାକ୍ୟ ବିକଶିତ ହେଲା ଯାହା ଅନ୍ୟର ଏକ ସତ୍ୟତା ବା ଭରୋସାଯୋଗ୍ୟତା ର ବିବରଣ କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା ।

ଚ- ଏହି ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଲୁଚି ମନୁଷ୍ୟର ବିଶ୍ଵାସତା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯିହୋବାଙ୍କ ଯାତ୍ରା-୩୪:୨ ; ଦୃଢ଼ୀୟ ବିବରଣ -୩୭:୪ ; ଗୀତ - ୧୦୮:୪; ୧ ୧୪:୧; ୧ ୧୭:୨; ୧୩୮:୨) ।

ପତିତ ମାନବର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଶା ତାହା ଯିହୋବାଙ୍କ କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିଶ୍ଵାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଭରୋସାଯୋଗ୍ୟ ନିଯମ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସଙ୍କଳ । ଯିଏ ଯିହୋବାଙ୍କ ଜାଣିବେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (ହବକଙ୍କ ନୁହେଁ ୨:୪) । ବାଜବଳୀ ଏକ ଜାତିହାସ ଅଗେ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ସ୍ଵରୂପକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଥରେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନା କରିବାର ଏକ ଉଲ୍ଲେଖ (ଆଦି-୧:୧୭-୧୭) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସଂହକ୍ରମକାରୀ ଉଦ୍ଧାର ମନୁଷ୍ୟର କ୍ଷମତାକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନା କରେ । ଏହିପରି ଭାବେ ଆୟୋମାନେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲୁ ।

୨- ନୂତନ ନିୟମ

କ- “ଆମେନ” ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଯେପରି ଭରୋସାଯୋଗ୍ୟ ବିବରଣ ର ପରିସମାପ୍ତି ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ଅଟେ ଯାହା ନୂତନ ନିୟମରେ ସାଧାରଣ ଅଟେ (୧କରି-୧ ୪:୧୭ ; ୨କରି - ୧:୨୦ ; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ - ୧:୩ ; ୪:୧୪ ; ୩:୧୭) ।

ଖ- ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ଯେମିତି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଏକ ସମାପ୍ତି ଯାହା ନୂତନ ନିୟମରେ ସାଧାରଣ (ରୋମାୟ- ୧:୨୪ ; ୯:୪ ; ୧ ୧:୩୭; ୧୭:୧୭ ; ଗାଲା- ୧:୪; ୭:୧୮ ; ଏୟ-୩:୨୧ ; ଐଲି-୪:୨୦ ; ୨ଥେସ-୩:୧୮ ; ୧ତୀମ- ୧:୧୭; ୭:୧୭; ୨ତୀମ-୪:୧୮) ।

ଗ- ଯାଶୁ ହିଁ କେବଳ ଜଣେ ଯିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣକୁ ପରିଚିତ କରିବାକୁ ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ (ଲୁକ୍-୪:୨୪ ; ୧ ୨:୩୭; ୧୮:୧୭, ୨୯ ; ୨ ୧:୩୭; ୨୩:୪୩) ।

ଘ- ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ - ୩:୧୪ ରେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଦ ରୂପେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା (ସମ୍ବନ୍ଧ ଯିଶା-୨୫:୧ ଗ୍ରୂ ଯିହୋବାଙ୍କ ନାମର ପଦ) ।

ଡ- ବିଶ୍ୱାସ ବା ବିଶ୍ୱାସ, ଭରୋସାୟୋଗ୍ୟତା ବା ଭରୋସାର ଚିନ୍ତାଧାରା ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ପିସତୋସ କିମ୍ବା ପିସତିସ ରେ ବୟାନ କରାଗଲା । ଯାହା ଜଂରାଜାରେ “ଭରୋସା”, “ବିଶ୍ୱାସ”, “ଆସ୍ତା ବା ବିଶ୍ୱାସ” ରେ ଅନୁବାଦ କରାଗଲା ।

□ “ତୁସେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ” - ଏହି ଦୁହେଁ ବହୁବଚନ । ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯାଶୁ କହିଲେ ।

□ “ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ସୁକ୍ତ” - ଏହି ଶବ୍ଦଟି ପୁରାତନ ନିୟମର ଏକ ଜଣ୍ମରବାଦ ଶବ୍ଦ ଅଟେ ।

୧- ଯିହିଯିକଳ, ଯିହିଯିକଳ- ୧:୧

୨- ଯାଶୁ, ମାଥିର - ୩:୧ ଏ;ମାର୍କ- ୧:୧୦;ଲୁକ୍:୩:୨୧

୩- ଷ୍ଟିନ୍, ପ୍ରେରିତ - ୭:୪୭

୪- କର୍ଣ୍ଣେଲିୟ, ପ୍ରେରିତ - ୧୦:୧୧

୫- ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ - ୧୯:୧୧ ।

“ସ୍ଵର୍ଗ” ଶବ୍ଦଟି ବହୁବଚନ ଅଟେ କାରଣ ଏବୀ ଭାଷାରେ ଏହା ବହୁବଚନ । ଏହା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ (୧) ଆଦି-୧ ଅନୁସାରେ ପୃଥିବୀ ଉପରିସ୍ଥିତ ବାତାବରଣ କିମ୍ବା (୨) ଜଣ୍ମରଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ।

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ : ନୂତନ ସ୍ଵର୍ଗ

ପୁରାତନ ନିୟମରେ “ସ୍ଵର୍ଗ” ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣତଃ ବହୁବଚନ ଅଟେ । ଏବୀ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଚରମ ସାମା ଭଜା । ଜଣ୍ମର ଉଚ୍ଚପ୍ରାନ୍ତରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏହି ବିଚାର ଜଣ୍ମରଙ୍କ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା କୁ ପ୍ରତିପଳନ କରେ । ଆଦି - ୧:୧ ରେ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ “ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ପୃଥିବୀ” ର ବହୁବଚନକୁ ଦର୍ଶା ଯାଇଛି (୧) ଗ୍ରୁହ ଉପରିସ୍ଥିତ ବାତାବରଣ କିମ୍ବା (୨) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାଷ୍ପବିକତା ର ମାର୍ଗ କୁ ଜଞ୍ଜିତ କରିବା (ଆହ୍ଵାକଣ ଏବଂ ସାଂସରିକତା) । ଏହାର ମୂଳ ଶିକ୍ଷାରୁ ଅନ୍ୟ ବାକ୍ୟ ସବୁ ସ୍ଵର୍ଗର ପ୍ରତି ରୂପେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ କରୁଥାନ୍ତି । “ସ୍ଵର୍ଗମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ” (ଗୀତ - ୨୮:୩୩) କିମ୍ବା “ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ” (ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ- ୧୦:୧୪ ; ୧ ରାଜା-୮:୨୭, ନିହୁମିୟ - ୯:୭;ଗୀତ- ୧୪୮:୪) । ରାବ୍ବାମାନେ ଆଶଙ୍କା କଲେ କି ସେଠାରେ -

୧- ଦୁଇଟି ସ୍ଵର୍ଗ (ଆର, ଯିହୁଦା, ହାରିଗା ୧ ୨୯)

୨- ତିନୋଟି ସ୍ଵର୍ଗ (ଲେବି- ୨-୩ ; ଯିଶା - ୨-୭ ; ଗୀତ- ୧ ୧୪:୧)

୩- ପାଞ୍ଚଟି ସ୍ଵର୍ଗ (.....ବାରୁଖ)

୪- ସାତଟି ସ୍ଵର୍ଗ (ଆର.ସିମୋବ, ଲାକିସ୍, ୨ ଇନୋପ୍ ଗ୍ ;ର ଆସେନ- ୯-୩) ।

୫- ଦଶଟି ସ୍ଵର୍ଗ (୨ ଇନୋପ୍- ୨୦:୩୯ ; ୨୨:୧) ।

ଏହି ସମସ୍ତ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ସାଂସାରିକ ସୃଷ୍ଟିରୁ ବିଛିନତା କୁ ବୁଝାଏ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା କୁ । ରାବ୍ବା ଯିହୁଦାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ନିମନ୍ତେ ସାଧାରଣ ଗଣନା ସାତ ଥିଲା । ଏ କୋହେନ, ଏତ୍ତିମାନସ ତାଲମୁଦ (ପୃଷ୍ଠା-୩୦) କହେକି ଏହା ଜୋକିତଶାସ୍ତ୍ର ସହିତ ଯୋଡ଼ିବ ଥିଲା, ମୋହର ଅନୁମାନରେ ଏହା ସାତୋଟି ସଠିକ ଗଣନାକୁ ଦର୍ଶାଏ (ଆଦି ୧ ରେ ସପୁମ ଦିନରେ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାମ ନେବା ସହିତ ସୃଷ୍ଟିର ଦିନ ।

୨ କରି ୧ ୨:୨ ରେ ପାଉଳ “ତୃତୀୟ” ସ୍ଵର୍ଗ ବିଶ୍ୱଯରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛନ୍ତି (ଗ୍ରୀକରେ ଅଉରାନୋପ୍) ଜଣ୍ମରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ, ରାଜକୀୟ ଉପପ୍ରତିକୁ ଚିହ୍ନିବାର ମାଧ୍ୟମ । ପାଉଳଙ୍କ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା ।

□ “ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ଆଗୋହଣ ଓ ଅବତରଣ କରିବା” - ଏହା ବେଥେଲରେ ଯାକୁବଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ଜଞ୍ଜିତ କରେ (ଆଦି- ୨୮:୧୦) । ଯାଶୁ ଏଠାରେ ଜୋର ଦେଇ କହୁଛନ୍ତିକି, ଜଣ୍ମର ଯାକୁବଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରୁଥିଲେ ।

□ “ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପୁତ୍ର” - ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ନିଜେ ବାହିଥିବା ପଦବି ଅଟେ । ଏହା ଏକ ଏବୀ ଏବୀ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ (ଗୀତ ୮:୪ ;- ୨:୧) ମାତ୍ର ଦାନିଏଲ- ୨:୧୩ ରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହେତୁ, ଏହା ଜଣ୍ମରୀୟ ଗୁଣକୁ ନେଲା । ଏହି ଶବ୍ଦର କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦ ବା ସୈନିକବାଦ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ରାବ୍ବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ତାହାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଦୁଇଟି ବିଷୟକୁ ମିଶ୍ରିତ କରେ ତେଣୁ ଯାଶୁ ଏହାକୁ ବାଛିଲେ (ମାନବ ଏବଂ ଜଣ୍ମର, ୧ ଯୋହନ୍ ୪:୧-୩) । ଯାଶୁ ଏହାକୁ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ୧ ନାଥର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଯୋହନ୍ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥାନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନମାଳାର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟେନ ସହାୟକ ଚିକା ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ କି ଆପଣ ନିଜେ ଆପଣଙ୍କ ବାଇବଳ ଅନୁବାଦରେ ଦାୟୀ ଅଟେ । ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଆବଶ୍ୟକ , ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ପ୍ରାଥମିକ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହି ଚିପପଣି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନମାଳା ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ଏଥୁ ଯୋଗୁଁ ଦିଆଯାଇଛି କି ଆପଣ ଏହି ଅଂଶର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିପାରିବେ । ଏହା ବିଚାରଧାରାକୁ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ କରିବାକୁ ଅଛି ପରିଭାଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ।

୧- ଯିରୁଶାଲମର ପରିଶଦ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଏହା ପଚାରିଲେ କି ସେ ସେହି ପୁରାତନ ନିୟମର ତିନୋଟି ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ?

୨- ପଦ-୧ ୯-୩୦ ରେ ଯାହା ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ୍ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଅଛନ୍ତି ସେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଠଗାସ ବିବରଣ କୁ ଚିହ୍ନିତୁ ।

୩- ଶ୍ରୀଷ୍ଠଗାସ ଆହାନରେ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ଏବଂ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ରେ ଏତେ ଭିନ୍ନତା କାହିଁକି ?

୪- ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କଣ ବୁଝିଲେ ? ଯେଉଁ ପଦବି ନେଇ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ତାଉପରେ ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ (ପଦ-୩୮)

୫- ଯାଶୁ ଆପଣାକୁ କଣ କହି ସଂବଧୁତ କଲେ ? କାହିଁକି ?

ଯୋହନ - ୨

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ଅଂଶ ବିଭାଜନ

ମୁଦ୍ରିତ ସ୍ଥାନ	ଏନକେଜେଟି	ଏନଆର୍ଏସ୍ଟର୍ଟି	ଚିଲ୍ଡର୍	ଏନଜେଟି
କାନ୍ଦାରେ ବିବାହ ୨:୧-୧୧	ଜଳ ଦ୍ୱାଷ୍ଟରସରେ ବଦଳିବା ୨:୧-୧୧	କାନ୍ଦାରେ ବିବାହ ୨:୧-୧୧	କାନ୍ଦାରେ ବିବାହ ୨:୧-୩ ୨:୪ ୨:୫ ୨:୬-୧୦ ୨:୧୧ ୨:୧୨	କାନ୍ଦାରେ ବିବାହ ୨:୧-୧୦
ମନ୍ଦିରର ଶୁତିକରଣ ୨:୧୩-୨୯	ୟାଶୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁତିକରନ୍ତି ୨:୧୩-୨୯	ମନ୍ଦିରର ଶୁତିକରଣ ୨:୧୩-୨୯	ମନ୍ଦିରର ଶୁତିକରଣ ୨:୧୩-୧୭ ୨:୧୮ ୨:୧୯ ୨:୨୦ ୨:୨୧-୨୯ ୨:୨୩	ମନ୍ଦିରର ଶୁତିକରଣ ୨:୧୩-୨୯
ଯାଶୁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ୨:୨୩-୨୪	ହୃଦୟ ର ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ୨:୨୩-୨୪	୨:୨୩-୨୪	୨:୨୩-୨୪ ୨:୨୩-୨୪	ଯାଶୁଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟ ଯାଶୁ ଯିରୁସାଲେମରେ ଗୁଣର ଜ୍ଞାନ ୨:୨୩-୨୪

ଅଧ୍ୟନ ଚକ୍ର ତିନି

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟନ ସହାୟକ ଚିକା ଅଟେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ନିଜେ ଆପଣଙ୍କ ବାଇବଳ ଅନୁବାଦରେ ଦାୟୀ ଅଟେ । ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଳ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵା ପ୍ରାଥମିକ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହା ଚିପପଣି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକାଥରେ ଅଧ୍ୟନକୁ ପଢନ୍ତୁ । ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କର ବିଷୟର ବିଭାଜନକୁ ପାଞ୍ଚଟି ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦ ସହିତ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ । ଅନୁଛେଦ ପ୍ରେରଣା ପାଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅସଲି ଲେଖକଙ୍କ ଚିତ୍ରାଧାରାକୁ ଜାଣିବାକୁ ଏହା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଯାହା ଅନୁବାଦର କେନ୍ଦ୍ର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛେଦର କେବଳ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଅଛି ।

- ୧- ପ୍ରଥମ ଅନୁଛେଦ
- ୨- ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଛେଦ
- ୩- ତୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ
- ୪- ଛତ୍ୟାଦି

ପ୍ରାସାଦିକ ଅନ୍ତଃଦୃଷ୍ଟି - ୨:୧-୧୧

କ- ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ସମୟର ଅନ୍ୟ ଧାର୍ମକ ନେତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିଲେ । ସେ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ ଏବଂ ପାନ କଲେ । ଯେପରିକି ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ, ଜଙ୍ଗଲରୁ ଆସିଥିବା ଏକାନ୍ତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଯାଶୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

ଖ- ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଶ୍ୟର୍ୟ କର୍ମ ଅତି ଗୁହ୍ୟ ବିଷୟ ଥିଲା । ଅତି ସୁପରିଚିତ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ତା ଏବଂ ଯତ୍ନ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଗୁଣରେ ସେ ସ୍ଵାଂମ୍ୟ ଧାର୍ମକ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର କ୍ରେଧା । ସେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକତାକୁ ଧାନ ଦେଉଥିଲେ, ପରମରାକୁ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ପରମରାକୁ ନୁହେଁ । ଆଉ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ହୁଁ ସାଂସ୍କୃତିକ ଆଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଧାନ ଦିଏ ।

ଗ- ଏହା ପ୍ରଥମ ସାତ ଆଶ୍ୟର୍ୟ କର୍ମ ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ଵଭାବ ଏବଂ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରଗଟ କରେ । (୨-୧୧) ।

- ୧- ଜଳ ଦ୍ୱାଷ୍ଟରସରେ ବଦଳିବା (୨:୧-୧୧)
- ୨- ବାଲକର ସୁମୁତା (୪:୪୭-୪୪)
- ୩- ଖଞ୍ଜ ବ୍ୟକ୍ତିର ସୁମୁତା (୪:୧-୧୮)

- ୪- ଜନ ସମୁହଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା (୭:୧-୧୪)
- ୫- ପାଣିରେ ଗାଲିବା (୭:୧୭-୨୧)
- ୬- ଅନ୍ତର୍ବ୍ୟକ୍ତିର ସୁସ୍ଥିତା (୯:୧-୪୧)
- ୭- ଲାଜାରଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାନ କରିବା (୧୧:୧-୪୭)

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବ୍ୟାକ୍ୟାଂଶ ର ଅଧ୍ୟନ

ଏନ୍ଦ୍ରସାହି ବାକ୍ୟ : ୭:୧-୧୯

୧. ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଗାଲିଲୀ କାନ୍ଦାରେ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ହେଲା । ଆଉ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତା ସେଠାରେ ଥିଲେ । ୨ ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ବିବାହକୁ ନିମନ୍ତିତ ହେଲେ । ୩ ପରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସରିଯିବାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନାହିଁ । ୪ ସଥିରେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, ତୁସ ସହିତ ମୋହର କି ସର୍ମକ ? ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନାହିଁ । ୫ ତାହାଙ୍କ ମାତା ପରିଚାରକ ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି, ତାହା କର । ୬ ଆଉ, ସେଠାରେ ଯିହୁଦି ମାନଙ୍କର ଶୁତିକରଣରୀଠି ଅନୁସାରେ ଦୂଇ ବା ତିନି ମହିଳା ଛାଗୋଟା ପଥର ଜାହାଲା ରଖାଯାଇଥିଲା । ୭ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଜାହାଲାଗୁଡ଼ିକ ପାଣିରେ ଭର୍ତ୍ତା କର । ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ‘ଯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତା କଲେ । ୮ ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ କାହିଁନେଇ ଭୋଜର ଅଧିକାର ନିକଟକୁ ଦେଇଯାଇ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଘେନିଗଲେ । ୯ ଭୋଜର ଅଧିକାର ହୋଇଥିବା ସେହି ପାଣିକି ଚାଖି ତାହା କେଉଁ ଠାରୁ ଆସିଲା, ଏହା ଜାଣି ନଥିବାରୁ (କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପରିଚାରକମାନେ ପାଣି କାଢି ଥିଲେ, ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ) ବରଙ୍ଗ ଡୁକି କହିଲେ, ୧୦ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମରେ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଆଉ ଲୋକେ ମାତାଲ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ମନ ଦିଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ରଖିଅଛି । ୧୧ ଯୀଶୁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗାଲିଲୀର କାନ୍ଦାରେ ଆଖ୍ୟାୟ କର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରି ଆପଣା ମହିମା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୭:୧ “ସେଠାରେ ଏକ ବିବାହ ଥିଲା” - ଗ୍ରାମରେ ବିବାହ ଏକ ବଡ଼ ସାମାଜିକ ଘଟଣା ଥିଲା । ଅନେକଥର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବିବହରେ ଯୋଗଦାନ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁଥିଲା ।

□ “କାନ୍ଦା” - ଏହି ଶବ୍ଦଟି କେବଳ ଯୋହନ ସ୍ଵସମାଚାରରେ ହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି (୭:୧, ୧୧; ୪:୪୭; ୨୧:୨) । ଆମେ ଏ ବିଶ୍ୱାସରେ କିଛି ଜାଣୁ ।

- ୧- ନିଥନିଯେଳଙ୍କ ନିଜ ସହର
- ୨- ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଚମକାରର ସ୍ଥାନ ।
- ୩- କ’ରନାହମ ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

ସେଠାରେ ଚାରୋଟି ବିଶେଷ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା (ଏବି, ଭୋଲ୍ଦୁମ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୮ ୨୭)

୧- ଏଇନ୍ କାନ୍ଦା, ଉତ୍ତର ନାଜରାତରୁ କେବଳ ଏକ ମାଇଲ ଦୂର ।

୨- କା’ର କାନ୍ଦା, ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ ନାଜରାତରୁ ପାଖାପାଖି ତିନି ମାଇଲ ଦୂର ।

୩. ଝିରବେତ୍ କାନ୍ଦା, ଉତ୍ତର ନାଜରାତରୁ ସାତେ ଆଠ ମାଇଲ ଦୂର ବୋଲି କୁହାୟାଏ, ଏକ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ।

୪. ଆସଟିର ସମତଳର କାନ୍ଦା, ଜୋସେ’ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ (ଜୀବନ, ୮, ୨୦୭) ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା କାନ୍ଦା ସେହି କାନ୍ଦା ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ, ଯାହା ଏକୁ ଭାକ୍ଷାରେ “ଦୂର୍ବଳ” ବଦଳରେ ଦିଆଗଲା (କେନ)

□ “ଯୀଶୁଙ୍କର ମାତା ସେଠାରେ ଥିଲେ” - ମରାୟମ ସେଠାକାର ବିବାହର ପ୍ରତ୍ୟେକିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏହାର ପ୍ରମାଣ (୧) ଦାସମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ (ପଦ-୪) ଏବଂ (୨) ଖାଦ୍ୟ ପାନିଯ ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ଚିନ୍ତା (ପଦ-୩) । ସେମାନେ ବୋଧହୁଏ ସଂପର୍କ୍ୟ ବା ପାରିବାରିକ ମିତ୍ର ଥିଲେ ।

୭:୩ “ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନାହିଁ” - ଅତିଥମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେବା ଏହା ଏବୁୟମାନଙ୍କ ବାଧତାମୂଳକ ସଂସ୍କୃତି ଥିଲା । ଏହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଅବଶ୍ୟ ମାତାଲ କରିବା ଥିଲା, ଯେମିତି (୧) ସେହି ଭୋଜର ଅଧିକାର କଥା ପଦ - ୯-୧୦, (୨) ଯୀଶୁଙ୍କ ସମୟର ସଂସ୍କୃତି; କିମ୍ବା (୩) ସମ୍ବାଦରା ବାତାବରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅଭାବ ।

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ : ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଏବଂ ତୀକ୍ର ପାନୀୟଜଳ ପ୍ରତି ବାଇବଲର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ।

I. ବାଇବଲ ଶବ୍ଦ

କ - ପୁରାତନ ନିୟମ

୧. ଯାଏୟୀନ୍ - ଏହା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନିମନ୍ତେ ସାଧାରଣ ରାତିରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ଶବ୍ଦ, ଯାହା ୧୪୧ ଥର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ବିଶେଷ - ଶବ୍ଦର ଉପରେ ବିଶେଷରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଏକ ଏକ୍ୟ ମୂଳ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ । ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଉରେଜିତ ‘ଲର ରସ, ବିଶେଷ କରି ଆଙ୍ଗୁର କେତେକ ଅନୁଛେଦ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ । ଆଦି ୯:୨୧, ଯାତ୍ରା ୨୯:୪୦; ଗଣନା ୧୫:୪, ୧୦ ।
୨. ତାରୋସ - ଏହା “ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ” ନିମନ୍ତେ । ପୂର୍ବୋତ୍ତର ଦେଶର ବାତାବରଣର ବିଶେଷତା ହେତୁ, ରସ ବାହାର କରିବାର ଡାକ୍ଷାରସ ଭିତରେ ରସ ଖମୀର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି ଶବ୍ଦ ରସର ଖମୀର ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । କେତେକ ଅନୁଛେଦ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ - ୧୨:୧୭, ୧୮:, ୪ ଯିଶା ୨୨:୮-୯, ହୋଶେଯ ୪:୧୧ ।
୩. ଏସିସି : ଏହା ମଦ ନିମନ୍ତେ ବାସ୍ତବରେ ବ୍ୟବହୃତ (“ମଧୁର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ” ଯୋଏଲ ୧:୪, ଯିଶା - ୪୯, ୨୭) ।
୪. ସେକର - ଏହା ତୀକ୍ର ପାନୀୟ ଜଳ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ । ଏକ୍ର ମୂଳଶବ୍ଦର ର ବ୍ୟବହାର “ମଦ” କିମ୍ବା “ମଦୁଆ” ଅଟେ । ଏହାକୁ ଅଧିକ ନଶିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏଥରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ମିଶ୍ରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଯାନୀନ ସହ ସମାନ୍ତର (ହିତୋପଦେଶ ୨୦:୧; ଯିଶା ୨୮:୩)

ଖ- ନୂତନ ନିୟମ

୧. ଆଇନୋସ - ଯାନୀନର ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ।
୨. ନିଓସ ଓଇନୋସ (ନୂତନ ହାକ୍ଷାରସ) - ତାରୋସ ର ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ (ମାର୍କ ୨:୧୩) ।
୩. ଗ୍ରୂକୋସ ଡିନୋସ (ମଧୁର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ଏସିସି) - ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନିଶାର ଆରୟ ଅବସ୍ଥାରେ (ପ୍ରେରିତ - ୨:୧୩)

II. ବାଇବଲର ବ୍ୟବହାର

କ. ପୁରାତନ ନିୟମ

୧. ଦ୍ରାକ୍ଷରସ ଜିଶୁରଙ୍କ ଦାନ ଅଟେ (ଆଦି ୨୭:୨୮, ଗୀତ ୧୦୪:୧୪-୧୫; ଉପଦେଶକ ୫:୭; ହୋଶେଯ ୨:୮, ୯ ଜୋଏଲ ୨:୧୯, ୧୪: ଆମୋଶ ୯:୧୩ ଯିଶା ୧୦:୭)
୨. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ବଳିଦାନର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ (ଯାତ୍ରା ୨୯:୪୦; ଲେବି ୨୩:୧୩; ଗଣନା-୧୪:୭, ୧୦:୨୮:୧୪; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୧୪:୨୭; ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ୯:୧୩)
୩. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା (୨ ଶାମୁ ୧୨:୨; ହେତୋପଦେଶ - ୩୧:୨-୩)
୪. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଏକ ବାସ୍ତବିକ ସମସ୍ୟା ହୋଇପାରେ (ନୋହ - ଆଦି ୯:୨୧, ଲୋଟ - ଆଦି ୧୯:୩୩,୩୪; ସାମସନ - ବିଚାରକର୍ତ୍ତା - ୧୬ : ୧୯; ନାବଲ - ୧ ଶାମୁ ୨୪:୩୨; ଉରିତ - ୨ ଶାମୁ ୧୧:୧୩: ଆମୋନ - ୨ ଶାମୁ ୧୩ : ୨୮; ଉଲ୍ଲା - ୧ ରାଜା ୧୨:୯; ବେନ୍ହେଦଦ - ୧ ରାଜା ୨୦ : ୧୨ ; ଅଧୁକାରାଗଣ ଆମୋଶ - ୨:୨ ଏବଂ ସ୍ବୀମାନେ - ଆମୋଶ - ୪)
୫. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦୂର୍ଭପ୍ୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ (ହିତୋପଦେଶ-୨୦ : ୧:୨୩ : ୨୯:୩୪ ; ୩୧: ୪,୫; ଯିଶା ୪:୧୧, ୨. ୧୯:୧୪; ୨୮:୨-୮, ହୋଶେ ୪:୧୧)
୬. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କେତେକ ଲୋକ ବା ଦଳ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲା (ଯାଜକ ମାନେ ଦାୟୀରୁରେ, ଲେବି ୧୦:୯: ଯିହିଯିକଳ ୪୪:୨୧; ନାଜିତୀୟ, ଗଣନା-୨, ଏବଂ ଅଧୁକାରାମାନେ -ହିତୋପଦେଶ- ୩୧:୪-୫; ଯିଶା - ୪୭: ୧୧-୧୨ ; ହୋଶେ ୩:୪)
୭. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଶେଷ ସମୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା (ଆମୋଶ ୯:୧୩, ଜୋଯେଲ - ୩:୧୮; ଯିଶା - ୯:୧୩)

ଖ- ଆନ୍ତିକାଇବଲିଗ୍

୧. ଅଞ୍ଚ ଦ୍ରାକ୍ଷରସ ଅଧୁକ ସହାୟକ ଅଟେ (ଉପଦେଶକ - ୩୧:୨୭-୩୧)
୨. ରାବ୍ରାମାନଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ, “ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଔଷଧଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାର ପରିମାଣ କମ ସେଠାରେ ନଶିଲା ଔଷଧର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି

ଗ - ନୂତନ ନିୟମ -

୧. ଯାଶୁ ଅଧୁକ ପରିମାଣର ପାଣିକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନକଲେ (ଯୋହନ ୨: ୧-୧୧)
୨. ଯାଶୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କଲେ (ମାର୍କ୍୭: ୧୧:୧୮-୧୯; ଲୁକ ୨:୩୩-୩୪; ୨୨:୧୭)
୩. ପେଡ଼ିକୋଷ ଦିନରେ ପିତର “ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ” ପିଲବା ଲୋକମାନେ ଆରୋପ କଲେ (ପ୍ରେରିତ ୨:୧୩)

୪. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓଷଧ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ (ମାର୍କ ୧୫:୨୩; ଲୁକ ୧୦:୩୪; ୧ ତୀମଥ ୪:୨୩)
୫. ନେତାଗଣ ଏହା ଦୂର୍ବ୍ୟବହାର କରିବା ଲୋକ ନହୁଆଛନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥଏହା ନୁହେଁ କି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବହିଷ୍ମାର କରନ୍ତ
- (୧ତୀମଥ ୩:୩,୮; ତୀତସ ୧:୭; ୨:୩; ୧ ପିତର ୪:୩) ।
୬. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଶେଷ ସମୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା (ମାର୍ଥିଇ ୨୨:୧ ପ୍ରକାଶିତ ୧୯:୯)
୭. ମାତାଳ ନିନିୟ ଅଟେ (ମାର୍ଥିଇ ୨୪:୪୯; ଲୁକ - ୧୨:୪୮; ୨୧:୩୪; ୧ କରି ୪: ୧୧-୧୩; ୨:୧୦;
- ଗାଲା - ୪:୨୧; ୧ ପିତର ୪:୩; ରୋମାୟ ୧୩:୧୩-୧୪) ।

III. ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରାୟ ଅନ୍ତଃ ଦୃଷ୍ଟି

କ. ବିବାଦିଯ ସଂଘର୍ଷ

୧. ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ
୨. ମାତାଳ ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ଅଟେ
୩. କେତେକ ସଂସ୍କୃତିର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଉପରେ ସୁସମାଚାର ନିମିତ ସିମାତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ (ମାର୍ଥିଇ - ୧୫:୧-୨୦; ମାର୍କ ୩:୧-୨୩; ୧ କରି ୮-୧୦; ରୋମାୟ - ୧୪)
- ଖ- ଦିଆୟାଇଥୁବା ସୀମାରୁ ବାହାରେ ଯିବାର ପ୍ରଥା
୧. ଜିଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ଉଭମ ବଞ୍ଚିର ସ୍ତୋତ ଅଟନ୍ତି
୨. ପଢିତ ମାନବଜାତି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଦିଆୟାଇଥୁବା ସମସ୍ତ ଦାନର ଦୂର୍ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଜିଶ୍ଵର ଦେଇଥୁବା ସୀମା ବାହାରେ ଯାଇ ।
- ଗ- ଦୂର୍ବ୍ୟବହାର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ବଞ୍ଚିର ନୁହେଁ, ତୌତିକ ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ମନ ନୁହେଁ (ମାର୍କ-୭: ୧୮-୨୩; ରୋମାୟ - ୧୪:୧୪-୨୦; ୧ କରି - ୧୦:୨୪-୨୭; ତୀମୋଥ ୪:୪; ତୀତସ ୧:୧୪)

IV. ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦିର ଯିହୁଦି ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ଖମୀର

- କ- ରସ ବାହାରିବା ପାଖାପାଖ ଓ ଘଣ୍ଠା ପରେ ଅତିଶିଘ୍ର ଖମୀର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।
- ଖ- ଯିହୁଦୀ ସଂସ୍କୃତ ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ରସରୁ ‘ଶ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ (ଖମୀରର ସଂକେତ), ସେତେବେଳେ ଏହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ଦଶାଂସ ଦେବା ଉଚିତ । ଏହା “ନୃତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ” ବା “ମଧୁର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ” କୁହାଯାଏ ।
- ଗ- ଏକ ସପୁତ୍ର ପରେ ଆରମ୍ଭିକ ଖମୀର ପ୍ରକ୍ରିୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ।
- ଘ- ଖମୀର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଚରଣ ୪୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ । ଏହି ସମୟର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କୁ “ବୟଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ” କୁହାଯାଏ ।, ଯାହା ବେଦି ଉପରେ ବଳି ଚତା ଯାଏ (ଏଦୁଯୋଥ-୭:୧) ।
- ଡ- ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥୁବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସକୁ ଉଭମ ଗଣାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପୂର୍ବେ ଭଲଭାବେ ଛାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।
- ତ- ଖମୀର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏକ ବର୍ଷ ଯାଏ ରହୁଥୁବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସକୁ ମାନ୍ୟତା ଦିଆୟାଏ । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସାଇତି ରଖାଯାଇପାରେ । ଏହାକୁ ପୁରୁଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କହନ୍ତି । ଏବଂ ଏହା ପାଣିରେ ମିଶ୍ରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।
- ଛ- କେବଳ ବିଗତ ୧୦୦ ବର୍ଷରୁ ଅନୁର୍ବର ବାତାବରଣ ଏବଂ ରସାୟନିକ ମିଶ୍ରଣ ହେତୁ ନିଶାର ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ପ୍ରାଚୀନ ଯୁଗ ନଶାର ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିନାହିଁ ।

V. ୪ - ଅନ୍ତିମ କଥନ

- କ- ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଆନ୍ତ କି ଆପଣଙ୍କର ଅନୁଭବ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ବାଇବଲିଯ ଅନୁବାଦ ଯୀଶୁଙ୍କର ମୂଲ୍ୟକୁ କମ ନ କରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦି ଯିହୁଦି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମାନଙ୍କ ସଂସ୍କୃତିକୁ । ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମନା କରିବା ଲୋକେ ନ ଥିଲେ ।
- ଖ- ମନ୍ୟ ର ସାମୁହିକ ସେବନକୁ ମୁଁ ଉପରେ କରୁନାହିଁ । ଯେପରି କି ଅନେକ ଏହି ବିଷୟରେ ବାଇବଲର କଥନକୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବାଖ୍ୟା କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସଂସ୍କୃତ ଓ ସଂସ୍କ୍ରାନ୍ତି ଉପରେ ଆଧାର କରି ନିଶାର ସମୟ ପ୍ରତି ସହ ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସନ୍ଧାନ ର ଆଧାରରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
- ଗ- ମୋ ଅନୁସାରେ, ରୋମାୟ-୧୪ ଏବଂ ୧ କରିକ୍ରୀୟ -୮-୧୦ ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରତି ସହ ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସନ୍ଧାନ ର ଆଧାରରେ ଯାହାର ସାହାଯ୍ୟରେ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କୃତିରେ ସୁସମାଚାର ପହଞ୍ଚାଇ ପାରେ । ଯଦି ବାଇବଲ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ କର୍ମର ଏକମାତ୍ର ସ୍ତୋତ୍ର ଅଟେ ତେବେ ଆମକୁ ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରତି ପୁନର୍ବାର ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।
- ଘ- ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲଜ୍ଜା କହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମନା କରୁ, ତେବେ ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କଣ କହୁ, ଏବଂ ସେହି ଆଧୁନିକ ସଂସ୍କୃତ ଯିଏ, ନିରତର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ବ୍ୟବହାର କରି ଆସୁଆଛନ୍ତି (ଯୁରୋପ, ଇସ୍ରାଏଲ, ଆରଷିନା) ।

- ৯:৪** “গো নারী” - ইংরাজীরে এহা অপমান পরি লাগে, কিন্তু একাধি ভাষারে এহা সন্মানৰ শব্দ (৪:৯১; ৮:১০; ১৯:৯৭; ১০:১৪)
- এন্দ্রেষ্টি - “তাহা সহিত আমাৰ কথণ কাম” ?
 - এন্কেজেছি - “তুমৰ চিন্তা সহিত মোহৰ কথণ কাম” ?
 - এন্থারেষ্টি - “মো সহিত তোহৰ কথণ কাম” ?
 - টিছি - “মুঁ কথণ কৰিবি তাহা তুমো মোতে কুহ নাহি” ?
 - এন্জেবি - “মো ঠাৰু তুমকু কথণ দৰকাৰ” ?
- এহা এক একাধি কথা, যাহাৰ অর্থ - “তুমৰ ও মোহৰ খৰে কথণ” (বিচারকৰ্তা- ১১:১৯; ৭ শামু- ১৩:১০; ১৫:৯৯; ১ রাজা- ১৭:১৮; ৭ রাজা - ৩:১৩; ৭ বংশাবলি - ৩৪:৯১; মাথুৰ- ৮:৯৯; মাৰ্ক- ১:৯৪; ৪:৩; লুকি- ৪:৩৪; ৮:৯৮; ১০:১৮; যোহন- ৭:৪)। যমুনতঃ এহা যাশুকৰ আপণা পৰিবাৰ সহিত এক নূতন সংবন্ধৰ আৱস্থ থলা (মাৰ্ক- ১:৪৭; লুকি - ১১:৯৩-৯৮)।
- “মোহৰ সময় এপৰ্যুক্ত উপস্থিত হোৱ নাহি” - এহা যাশুকৰ সংয় জ্ঞান তাহাঙ্ক নিৰূপিত উদ্বেশ্য বিষয়ৰে দৰ্শাইথাএ (মাৰ্ক- ১০:৪৪)। শব্দ “সময়” কু যোহন বিভিন্ন মাথমৰে ব্যবহাৰ কৰুঞ্চ্ছিত।
 - ১- সময় নিমত্তে (১:৩৪; ৪:৩, ৪৯, ৪৩; ১১:৯; ১৩:৯১; ১৯:১৪; ১৫:৯৯)
 - ২- অঙ্গিমা সময় নিমত্তে (৪:৯১, ৭৩; ৪:৯৪, ৭৮)
 - ৩- তাহাঙ্কৰ শেষ সময় নিমত্তে (গিৰ, মুকদমা, মৃত্যু - ৭:৪; ৭:৩০; ৮:৯০; ১৯:৯৩; ৭৭; ১৩:১; ১৩:৩৭; ১৭:১)।
- ৯:৪** “যে তুম্ভমানকু যাহাকিছি কহতি, তাহা কৰ” - এহি অবসৰৰে আপণা তৈপৰু মৰিয়ম যাশুকৰ উভৰ এবং কাৰ্য্যকু বুঝিপাৰিলৈ নাহি।
- ৯:৫**
- এন্দ্রেষ্টি - “যিহুদি মানজ্ঞৰ শুচিকৰণৰ সংস্কৃতি নিমত্তে”
 - এন্কেজেছি - “শুচিকৰণৰ নিয়ম অনুসাৰে”
 - এন্থারেষ্টি - “যিহুদিমানজ্ঞ শুচি কৰিবাৰ রিতি অনুসাৰে”
 - টিছি - “যিহুদিমানজ্ঞৰ শুচি কৰিবাৰ রিতি নিয়ম অছি”
 - এন্জেবি - “যিহুদিমানজ্ঞ মথৰে স্বান কৰিবাৰ এক সংস্কৃতি অছি”
- এহি কুমৰ পাণিকু হাত, গোড়, বাসন ইত্যাদি ধোৱাবাৰে ব্যবহাৰ কৰুঞ্চ্ছলৈ। যোহন এহি বিষয়কু বিজাতিমানকু বুঝাইবা নিমত্তে লেখুঞ্চ্ছিত।
- ৯:৫-৭** “ছআগোঢা পথৰ জাহালা” - যেমিতি যোহনৰে অধুকাংশ দেখিবাকু মিলে, এহি চিহ্নৰ দুৱ লক্ষ অটে।
- ১- বিবাহিত দশ্মতিকু ঘাহায় কৰিবা
 - ২- যাশু যে যিহুদি ধৰ্মৰ পূৰক এহা যে বিষয়ৰে ইচ্ছিত কৰে।
- এহি শেষ বিবৰণৰ কাৰণ এহা হোৱাপাৰে -
- ক- সংখ্যা “৭” মুনষ্য প্ৰয়াৱৰ এক চিহ্ন।
 - খ- কুমৰ ‘ন পৰ্যুক্ত ভৰ্তীকৰিবা যাশুকৰ আজ্ঞাৰ মথ অৰ্থ অটে, কেবল দ্বাক্ষাৰে হি প্ৰদান কৰিবা তাহা নুহেঁ।
 - গ- স্থানীয় বিবাহ ভোজৰে এতে মাত্ৰারে দ্বাক্ষাৰে দেবা অত্যধূক থলা।
 - ঘ- দ্বাক্ষাৰে নূতন স্থুগ পৰুৱতাৰ চিহ্ন থলা।
- “প্ৰতেক দুৱ বা তিনি মহণিআ পাত্ৰ থলা” - মাপ নিমত্তে একা শব্দ বাথৰ ব্যবহাৰ কৰাগলা। যাশুক সময়ৰে তিনি ভিন্নভিন্ন আকাৰৰ বাথৰ ব্যবহাৰ কৰায়াইথলা তেশু ঠিক মাপ বিষয়ৰে কৰিবা অসম্ভব। কিন্তু এহি আষ্টৰ্য্য কৰ্মৰে অত্যধূক দ্বাক্ষাৰে হোৱাছি।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପ୍ରାଚୀନ ପୂର୍ବ ଦେଶର ମାପତୂଳ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାର (ଭୂମିଶାସ)

ପ୍ରାଚୀନ କୃଷି ଅର୍ଥଶାସରେ ବାଣିଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ଓଜନ ଏବଂ ମାପଦଣ୍ଡ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ବାଇବଳ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନରେ ଉତ୍ତମ ହେବାକୁ କହେ (ଲେବି- ୧ ୯:୩୫-୩୭; ଦିତୀୟ ବିବରଣୀ ୨୪:୧୩-୧୭; ହିତୋପଦେଶ- ୧ ୧:୧; ୧୭:୧୧; ୨୦:୧୦) । କେବଳ ସତୋଟ ହିଁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସମସ୍ୟା ନଥିଲା ମାତ୍ର ପଲେଷିଯରେ ଆଦର୍ଶହୀନ ମାପ ତୁଳର ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା । ସେଠାରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ମାପଦଣ୍ଡ ଥିଲା; ଗୋଟିଏ “ହାଲକା” ଆଉ ଅନ୍ୟ ଏକ “ଭାରୀ”, ପ୍ରତି ପରିମାଣ ନିମନ୍ତେ (ଦେଖନ୍ତୁ ଦି ଇଶ୍ଵରପ୍ରିଚରସ ଡିକ୍ଲନେରୀ ଅଟ ଦି ବାଇବଳ, ଉଲ୍‌ୟମ, ୪, ପୃଷ୍ଠା-୮୧) । ମେଣ୍ଟେପରିମାଣିଆର ଛାଅ ମଲବ ପ୍ରଶାଳୀ ସହିତ ମିଶରର ଦଶମଳବ ପ୍ରଶାଳୀ ମିଶ୍ରିତ କରାଗଲା ।

ଅଧୁକାଂଶ “ଆକାର” ଏବଂ “ରାଶି” ମନ୍ଦ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଶରାରର ଅଙ୍ଗ, ପଶୁ ଉପରେ ଲଦା ଯାଇଥିବା ଭାରୀ, ଏବଂ ଚାଷାର ପାତ୍ର ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ତାଲିକା ତ କେବଳ ଏକ ଆକଳନ ଏବଂ ସଂକୋଚପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସଂବନ୍ଧିତ ତାଲିକାରେ ମାପଦଣ୍ଡର ମାଧ୍ୟମ ସହଜ ଥିଲା ।

୩. ୧ - ଅଧୁକାଂଶ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ପୁଷ୍ଟକର ଶଦ ହେଲା

କ- ଜଳହୀନ ମାପଦଣ୍ଡ

- ୧- ହୋମର - ଲେବି - ୨୭:୧୭; ହୋଶେଯ- ୩:୨
- ୨- ଲେତଖ - ହୋଶେଯ - ୩:୨
- ୩- ଶୀପାର - ଯାତ୍ରା - ୧୭:୩୭; ଲେବି - ୧ ୯:୩୭; ଯିହିଜିକଲ-୪୪:୧୦-୧ ୧, ୧୩, ୨୪
- ୪- ମହଣ - ଆଦି - ୧୮:୭; ୧ ଶାମୁ - ୨୪:୧୮; ୧ ରାଜା - ୧୮:୩୭; ୨ ରାଜା- ୭:୧, ୧୭, ୧୮
- ୫- ଓମର - ଯାତ୍ରା - ୧୭:୧୭, ୨୯, ୩୭; ଲେବି - ୨୩:୧୦-୧୪ |
- ୬- ଶୀପାର - ଯାତ୍ରା - ୨ ୯:୪୦; ଲେବି - ୧୪:୨୧; ଗଣନା-୪୪:୧୦-୧୧, ୧୪
- ୭- କାରର - ୨ ରାଜା - ୨:୨୪

ଖ- ତରଳପଦାର୍ଥ ମାପଦଣ୍ଡ

- ୧- କୋର - ଯିହିଜିକଲ - ୪୪:୧୪ (ଜଳହୀନ ମାପ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ- ୨ ବଂଶାବଳି - ୨:୧୦; ୨୭:୪) |
- ୨- ବାତ - ୧ ରାଜା - ୭:୨୭, ୩୮; ୨ ବଂଶାବଳି - ୨:୧୦; ୪:୪; ଯିଶା- ୪:୧୦ ଯିହିଜିକଲ - ୪୪:୧୦-୧୧, ୧୪) |
- ୩- ହୀନ - ଯାତ୍ରା - ୨ ୯:୪୦; ଲେବି- ୧ ୯:୩୭; ଯିହିଜିକଲ-୪୪:୨୪ |
- ୪- ଲୋଗ - ଲେବି - ୧୪:୧୦, ୧୭, ୧୪, ୨୧, ୨୪

ଘ- ତାଲିକା

ହୋମର (ସୁଷ୍ଠା)	=	କୋର (ତରଳ ପଦାର୍ଥ)		୧
ଝା'ର (ସୁଷ୍ଠା)	=	ବାତ (ତରଳ ପଦାର୍ଥ)		୧୦ ୧
ମହଣ (ସୁଷ୍ଠା)	=		୩୦ ୩ ୧	
ହୀନ (ତରଳ ପଦାର୍ଥ)			୭୦ ୭ ୨ ୧	
ଓମର (ସୁଷ୍ଠା)	-	୧୦୦	୧୦ - - ୧	
କାରର (ସୁଷ୍ଠା)	-	୧୮୦	୧୮ ୭ ୩ - ୧	
ଲୋଗ (ତରଳ ପଦାର୍ଥ)	-	୨୨୦	୨୨ ୨୪ ୧୨ - ୪ ୧	

II. ଅଧୁକାଂଶ ମାପତୂଳର ବ୍ୟବହାର

କ- ତିନୋଟି ଅତି ସାଧାରଣ ମାପତୂଳ ହେଲା ମହଣ, ଶେକଳ ଏବଂ ଗେରା

୧. ପୁରାତନ ନିୟମର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମାପ ମହଣ ଥିଲା । ଯାତ୍ରା-ଗାୟ- ୨୪-୨୭ ଆମେ ଦେଖୁ କି ଏକ ମହଣ ୩,୦୦୦ ଶେକଳ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

୨. ଶକେଳ ଶଦ ଅଧୁକାଂଶ ସମୟ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା ଏବଂ ତାହା ଶୁହଣ ମଧ୍ୟ କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଶେକଳର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମୂଲ୍ୟର ଆକଳନ କରାଗଲା ।

- କ. “ବାଣିଜ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ” (ଆଦି - ୨୩:୧୭)
- ଘ. “ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶେକଳ” (ଯାତ୍ରା - ୩:୧୩)
- ଘ. “ରାଜାଙ୍କର ମାପ ଦ୍ୱାରା” (୨ ଶାମୁ- ୧୪:୨୭), ଏଲିପାଣ୍ଡାଇନ ପାପରି ରେ ଏହା “ରାଜକୀୟ ମାପ” ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ।

୩. କୋଡ଼ିଏ ଗେରାରେ ଏକ ଶେକଳ (ୟାତ୍ରା-୩:୧୩; ଲେବି - ୨୭:୨୪; ଗଣନା - ୩:୪୭; ୧୮:୧୭; ଯିହିଜିକଳ-୪୫:୧୭)।
୪. ମାନି ୪୦ କିମ୍ବା ୭୦ ଶେକଳର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଏହି ଶଦ୍ରି ସାଧାରଣତଃ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ପୁଷ୍ଟକରେ ମିଳେ (ଯିହିଜିକଳ-୪୫:୧୭; ଏଙ୍କା-୨:୨୯; ନିହିମିଯା-୭:୩୦-୩୧) । ଯିହିଜିକଳ ଏକ ଝା'ର ଷଷ୍ଠାଶର ବ୍ୟବହାର କଲାବେଳେ କାନ୍ଦାରେ ଏକ ଝା'ର ପଚାଂଶ ର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି ।
୫. ବେକା (“ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଳ” ଆଦି-୨୪:୨୭) ପୁରାତନ ନିୟମରେ କେବଳ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା (ଆଦି-୨୪:୨୭; ଯାତ୍ରା-୩:୨୭) ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଳର ମୂଲ୍ୟ ଆକଳନ କରାଗଲା । ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ “ବିଭାଜନ କରିବାକୁ” ।

୪- ତାଲିକା

୧- ପଞ୍ଚଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ

ମହିନା	୧				
ମାନି	୭୦	୧			
ଶେକଳ	୩,୦୦୦	୪୦	୧		
ବେକା	୭,୦୦୦	୧୦୦	୨	୧	
ଗେରା	୭୦,୦୦୦	୧୦୦୦	୨୦	୧୦	

୨-

ଯିହି ଜିକଳଙ୍କ ଅନୁସାରେ

ମହିନା	୧				
ମାନି	୭୦	୧			
ଶେକଳ	୩,୭୦୦	୭୦	୧		
ବେକା	୭,୨୦୦	୧୨୦	୨	୧	
ଗେରା	୭୨,୦୦୦	୧,୨୦୦	୨୦	୧୦	୧

୨:୮

- ଏନ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ବି - “ଅଧିକ୍ୟ”
- ଏନ୍‌କେଜେଭି - “ଭୋଜର ଅଧିକ୍ୟ”
- ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍‌ବି - “ପ୍ରଧାନ ଆୟୋଜକ”
- ଟିଇଭି - “ଭୋଜର ଦାୟୀତ୍ବରେ ଥିବା”
- ଏନ୍‌ଜେବି - “ଭୋଜର ସଭାପତି”

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି (୧) ମାନନୀୟ ଅତୀଥ ଯିଏ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁମର ଦାୟୀତ୍ବରେ ଥିଲେ କିମ୍ବା (୨) ଅତୀଥମାନଙ୍କୁ ସକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାସମାନଙ୍କ ଅଧିକ ହୋଇପାରେ ।

୨:୧୦ - ଏଠାରେ ବିଷୟ ହେଲା - ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରଥମରେ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପରୋସା ଯାଇଥାଏ । ଅତିଥମାନେ ମାତାଳ ହେଲାପରେ, ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ଦିଆଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶେଷ୍ୟାଏଁ ଥିଲା । ଏହା ଯିହୁଦି ଧର୍ମର ପୁରୁଣା ନିୟମ (ପୁରୁଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ) ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ନୂତନ ନିୟମ (ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ)ର ବିରୋଧଭାବ କରିବା ଦେଖାଯାଏ । ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନ୍ଦିରର ଶୁତିକରଣ (୨:୧୩-୨୪) ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରେ ।

୨:୧୧ “ତାହାଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ କର୍ମର ଆରମ୍ଭ” - ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ପ୍ରାୟତ୍ତଃ ସାତୋତି ଆଶ୍ରୟକର୍ମ ଏବଂ ତାର ବାଖ୍ୟା ବିଷୟରେ ଦିଆଗଲା । ଏହା ପ୍ରଥମ ଆଶ୍ରୟକର୍ମ ଅଟେ ।

□ “ଆପଣ ମହିମା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ” - ଯାଶୁଙ୍କର ମହିମାର ପ୍ରକାଶ ଆଶ୍ରୟକର୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଏହି ଆଶ୍ରୟ କର୍ମ, ଅନ୍ୟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଏହି ଆଶ୍ରୟ କର୍ମ ଯାଶୁଙ୍କର ସତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଏହା ଅନିଶ୍ଚିତ କି ଏହି ଆଶ୍ରୟକର୍ମ ବିଷୟରେ ଅତିଥମାନେ ଜଣିଥିଲେ ନା ନାହିଁ ।

୧୦:୧୦ ଏଥୁ ଉତ୍ତରାରେ ସେ ଆପଣା ମାତା, ଭ୍ରାତୃବୃଦ୍ଧ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କ'ନ୍ତାହୂମକୁ ଗଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅଧୂକ ଦିନ ରହିଲେ ନାହିଁ ।

୨୧୬ “କର୍ମନ୍ତର୍ମହିମ” - ନାଜରତର ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ (ଲୁକ-୪:୧୭-୩୦)

ଏହା ଗାଲିଲୀରେ ଯାଶୁଙ୍କର ମୂଖ୍ୟସ୍ଥାନ ହେଲା (ମାଥୁର-୪:୧୩; ମାର୍କ- ୧:୨୧; ୨:୧; ଲୁକ-୪:୨୩, ୩୧; ଯୋହନ- ୨:୧୨; ୪:୪୭-୪୭)।

□ କାନ୍ଦାର ଆଶ୍ରମ୍ୟ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ଆପଣା ପରିବାରର ସେବାକର୍ମ୍ୟ ଅଟେ ।

ପ୍ରାସଞ୍ଜିକ ଅନ୍ତଃଦୃଷ୍ଟି - ୨:୧୩-୨୫

କ- ନୂତନ ନିଯମର ଆନିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅଧିକ ଆଲୋଚନାର ବିଶ୍ୱାସ କି, କେତେଥର ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କଲେ । ଯୋହନ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କୁ, ଯାଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଅଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ସମାନ୍ତର ସୁମାଚାରରେ (ମାଥୁର- ୨୧:୧୨; ମାର୍କ- ୧୧:୧୪; ଲୁକ- ୧୯:୪୪) ଏହାକୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଶୈଷି ସପୁରାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସାମିଲ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁହିଁଙ୍କର ଭିନ୍ନତାକୁ ଦେଖିଲେ ମନେହୁଏ କି ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଥରେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଦୂଳଥର ହୋଇଅଛି ।

ଯେମନ୍ତ, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ କି, ଯୋହନ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗଠିତ କରିଅଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରାମାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାର ଅଧିନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖକଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧ୍ୟନତା ଅଛି କି ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରନ୍ତୁ, ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ମନୋନୀତ କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ କି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ଉଙ୍ଗରୁଜା କରିବାର, ଏବଂ ଘଟଣାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସ୍ଵାଧୀନତା ଥିଲା । ଏହା ସୁରଣ ଯୋଗ୍ୟ କି, ସୁମାଚାର ଆଧୁନିକ ଜୀବନ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସୁମାଚାର ପଡ଼ିବା । ସୁମାଚାରର କାଳଅନୁକ୍ରମ ନୁହେଁ, ନାହିଁ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ମୂଖ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟକୁ ଲେଖିଲେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ କି ସେମାନେ ସଠିକ୍ ନୁହେଁଛି । ପାଶାତ୍ ପଢ଼ିକାଠାରୁ ପୂର୍ବର୍ଷ ପଢ଼ିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାଂକୁତିକ ଆଶାୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ଦେଖନ୍ତୁ, ଗୋରତନ୍, ଏବଂ ଡ୍ରାରାଲାସ ସ୍ଥୁଆର୍ଟ । ହାଉ ଗୁ ରିଡ୍ ଦି ବାଇବଳ ‘ର ଅଲ୍ ଇସ୍ ଓର୍ଦ୍, ପୃ- ୧ ୨୭-୧୪୮ ।

ଖ- ଯୋହନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଯିହୁଦି ଦେଶ ପ୍ରତି ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଥମ ହେବା ଠିକ୍ ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ଅଧ୍ୟାୟ ଗାରେ ତାହାଙ୍କର ନିକଦିମଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା ବେଳେ ଦେଖାଯାଏ । (କଠିନୋର ଯିହୁଦିଧର୍ମ) । ଯେପରିକି, ଅଧ୍ୟାୟ ୪ ରେ, ଯାଶୁ ଅନ୍ୟ ଦଳ ବା ଲୋକ ସହିତ ସଂପର୍କ ରଖିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ତାହା ଶମିରଣୀୟ ସୀରୁ ଆରମ୍ଭ ।

ଶଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ

ଏନ୍ଦ୍ରେସବି ବାକ୍ୟ- ୨:୧୩-୨୯

୧୩ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦି ମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ସନ୍ଧିକଟ ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ଯାଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ । ୧୪ ପୁଣି, ସେ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋରୁ, ମେଘା ଓ କାଷ୍ଟା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ଆଉ ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତବା ଦେଖି ଦିନିର୍ଦ୍ଦିଶେ ଗୋଗିଏ କୋରଡ଼ା ବନାଇ ମେଘା ଓ ଗୋରୁ ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ୧୫ ପୁଣି, ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାସବୁ ବିଶ୍ଵାଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ମେଜଗୁଡ଼ାକ ଓଳଚାଇ ପକାଇଦେଲେ । ୧୬ ଆଉ, ସେ କାଷ୍ଟା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଗୁଡ଼ାକ ଏଠାରୁ ଘେନିଯାଅ ମୋହର ପିତାଙ୍କର ଗୁହକୁ ବାଣିଜ୍ୟର ଗୁହ କରନାହିଁ । ୧୭ ତୁମ୍ଭ ଗୁହ ନିମନ୍ତେ ଉଦୟୋଗ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିବ । ଏହା ଲେଖା ଅଛି ବୋଲି ତାହାଙ୍କର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନରେ ପଡ଼ିଲା । ୧୮ ଷେଥିରେ ଯିହୁଦିମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ । ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏପମନ୍ତ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ପାଇଅଛ । ଆସମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ କି ଚିନ୍ହ ଦେଖାଉଅଛ ? ୧୯ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ବିନାଶ କର, ଆଉ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତାହା ତୋଳିଦେବି । ୨୦ ସେଥିରେ ଯିହୁଦିମାନେ କହିଲେ, ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଅଛି । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଥାଶ ତାହାକୁ ତିନି ଦିନରେ ତୋଳିଦେବ ? ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣା ଶରୀର ରୂପ ମନ୍ଦିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଥିଲେ । ୨୨ ଏଣୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥତ ହେଲା ଉଭାରେ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ସେ ଏହା କହିଥିଲେ ବୋଲି ସ୍ଵରଣ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଓ ଯାଶୁଙ୍କ କଥତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୨୧୩ “ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ” – ଏହି ବାର୍ଷିକ ପର୍ବର ଉଲ୍ଲେଖ ଯାତ୍ରା – ୧୭ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣୀ-୧୭:୧-୭ ରେ ହୋଇଅଛି । ଏହି ପର୍ବ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଯାଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମୟକୁ ମାପି ପାରୁ । ଏହାର ଅନୁସାରେ ସମାନ୍ତର ସୁମାଚାର ଯାଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମୟକୁ ଏକ ବର୍ଷ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରେ । (ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ଦିଆଯାଇଅଛି) । କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ତିନୋଟି ନିଷ୍ଠାରପର୍ବର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛନ୍ତି । (୧) ୨:୧୩, ୨୩; (୨) ୧୧ : ୪୪; ୧୨ : ୧; ୧୩:୧; ୧୮:୨୮, ୧୯:୧୪ । ୪:୧ ଅନୁସାରେ ଚତୁର୍ଥପର୍ବର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧତା ଅଛି । ଆମେ ତାହା ଅଞ୍ଚାତ କି କେତେକାଳ ଯାଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁମାଚାର ଅନୁସାରେ ଏହା ଅତିକମରେ ତିନି ବର୍ଷ ବା ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।

ଯୋହନ ନିଜର ସୁମାଚାର ଗଠନକୁ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ପର୍ବକୁ କେନ୍ତେ କରି ବନାଇଲେ (ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ, ସମାଗମତମ୍ବୁ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପର୍ବ) ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ

I. ଆରମ୍ଭିକ ବିବରଣୀ ।

- କ- ମିଶର ଏହି ଜାଗରୀୟ ବିଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଲସ୍ତ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧାର, ଯିହୋବାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ଲସ୍ତ୍ରାଏଲକୁ ଏକ ଦେଶ ରୂପରେ ସ୍ଥାପନା କରିବା ଏକ ମର୍ମସ୍ଵର୍ତ୍ତ ଅଟେ ।
- ଖ- ଯାତ୍ରା ପୁଣ୍ଡକ ଅହ୍ୱାହମଙ୍କୁ ଯିବାହଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଏକ ବିଶେଷ ପୂରକ ଅଟେ । ଆଦି-୧୪:୧ ୨-୨୧ । ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଲସ୍ତ୍ରାଏଲର ଜଙ୍ଗଳର ଯାତ୍ରାକୁ ସ୍ଥରଣ କରେ ।
- ଘ- ଯିହୋବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋଶାଙ୍କ ଦେଇ ମିଶରକୁ ପଠାଇଥିବା ଦଶ ମହାମାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଶେଷ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ (ବୌଗନ୍ଧିକରାବେ ମିଶର ଏବଂ ଗୋପାନ) ଏବଂ ବିନାଶକାରୀ (ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନର ମୃତ୍ୟୁ) ।

II. ନିଜେ ଶବ୍ଦ

କ- ସଂଜ୍ଞାର ଅର୍ଥ ଅନିଶ୍ଚିତ

- ୧- “ମହାମାରୀ” ସହିତ ସଂମର୍ଦ୍ଦିତ, ଯେପରିକି “କ୍ଲୋଧରେ ସଂହାର କରିବା” (ଯାତ୍ରା-୧୧:୧); ଯିହୋବାଙ୍କ ଦୂତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଜାତ ସନ୍ତାନକୁ ସଂହାର କଲେ ।

ଖ- କ୍ରିୟାର ଅର୍ଥ

- ୧- “ଦୁର୍ବଳ କରିବାକୁ” କିମ୍ବା “ଖଣ୍ଡି କରିଦେବାକୁ” (୨ ଶାମୁ – ୪:୪),
“ଚିହ୍ନଟ ଗୃହ ଦେଇ ପାର କରିବା” ଏହାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ।

- ୨- “ନୃତ୍ୟ କରିବାକୁ” (୧ ରାଜା-୧୮:୨୧)

- ୩- ଆକାଦିମ - “ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ”

- ୪- ମିଶରୀୟ - “ସଂହାର କରିବାକୁ”

- ୫- ଯିଶା - ୩୧:୪ରେ ସମାନ୍ତର କ୍ରିୟା “ରକ୍ଷକ ହୋଇ ଠିଆ ହେବାକୁ” (ଯାତ୍ରା-୧୨:୧୩)

- ୬- “ତାଢ଼ନା ପାଇବାକୁ” ଏହି ଶଦର ଅର୍ଥ ନିମନ୍ତେ ଆରମ୍ଭିକ ଶ୍ରାବିତ୍ତିଆନ ଲୋକପ୍ରିୟ ଶବ୍ଦ ଏହୁର ପାର୍ଶ୍ଵ ଏବଂ ଗ୍ରାହକ ପାଞ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପରି ମନେ ହୁଏ ।

ଗ- ସାମାବ୍ୟ ଏକାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୟିକ ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟିମାନ

- ୧- ମେଷ ପାଳକ ନୂତନ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ବଳିଦାନ କରେ ।

- ୨- ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ତୃଣମୟ ସ୍ଥାନକୁ ତମ୍ଭୁ ଘୁଞ୍ଚାଇବା ସମୟରେ ବଳିଦାନ ଏବଂ ସାମୁହିକ ଭୋଜ ।

- ୩- ଭ୍ରମଣକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ବଳିଦାନ ।

ଘ- ଏତେ କଠିନ ହେବାର କାରଣ ଏହା ନୁହଁ କି ଏହାର ଅର୍ଥର ନିଶ୍ଚିନ୍ତତା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏହା ଆରୟ ଏହା କି ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନିଷ୍ଠାର ପରିବ ଲକ୍ଷଣ ଅନ୍ୟ ପୂର୍ବାତନ ସଂସ୍କୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

- ୧- ବସନ୍ତର ସମୟ

- ୨- ସଂଜ୍ଞାର ବିଶେଷତା ଅନିଶ୍ଚିତ

- ୩- ରାତ୍ରି ପହରା ସହିତ ସଂବନ୍ଧିତ

- ୪- ରକ୍ତର ବ୍ୟବହାର

- ୫- ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ / ମନ୍ଦ ଆମାନଙ୍କର କଞ୍ଚନା

- ୬- ବିଶେଷ ଭୋଜ

- ୭- କୃଷି ସଂବନ୍ଧ ପ୍ରକରଣ (ଖମୀରଶୂନ୍ୟ ରୋଟି)

- ୮- କୌଣସି ଯାଗିକ ନୁହଁନ୍ତି, କୌଣସି ବେଦି ନାହିଁ, ସ୍ଥାନୀୟ ଦୃଷ୍ଟି ।

III- ଘଟଣା

କ- ଯାତ୍ରା - ୧୧-୧୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିଜେ ଘଟଣା ରେଖାଙ୍କିତ ।

ଘ- ଯାତ୍ରା- ୧୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବାର୍ଷିକ ଭୋଜର ବିବରଣ କରଗଲା ଏବଂ ଖମୀରଶୂନ୍ୟ ପର୍ବ ସହିତ ଆଠଦିନ ପରିବ ମିଶ୍ରଣ କରାଗଲା ।

- ୧- ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଘଟଣା-ଯାତ୍ରା-୧୨:୨୧-୨୩; ଦିତୀୟ ବିବରଣ-୧୨:୪ (ଗଣନା-୯) ।

କ- କୌଣସି ଯାଗକ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଘ- କୌଣସି ବିଶେଷ ବେଦି ନାହିଁ ।

ଗ- ରକ୍ତର ବିଶେଷ ବ୍ୟବହାର ।

୨- ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଏକ ଘରଣାରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

୩- ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନୀୟ ବଳିଦାନ ଏବଂ ‘ସଲ ପର୍ବର ମିଶ୍ରଣ ଅବିବ କିମ୍ବା ନିଶାନ ୧୪ ଏବଂ ୧୫-୨୧ ସମୟର ସମିପତାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ୱାରା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଘ- ଯାତ୍ରା – ୧୩ ଅଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଥମଜାତ ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତାରର ଚିହ୍ନିତ ମାଲିକଷଣ ।

IV- ଏହି ପାଳନର ସ୍ଥିତିହାସିକ ବିବରଣୀ

କ- ମିଶରରେ ପ୍ରଥମ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ପାଳିତ ହେଲା, ଯାତ୍ରା-୧୨

ଖ- ହୋରେବା/ ସିଯୋନ ପର୍ବତରେ, ଗଣନା-୯

ଗ- କିଶାନ (ଗିଲଗାଲ)ରେ ପ୍ରଥମ ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ପାଳିତ ହେଲା, ଯିହୋଶୁୟ-୪:୧୦-୧୨ ।

ଘ- ଶେଳୋମୋନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଉସ୍ତର୍ଗ ସମୟରେ, ୧ ରାଜା-୯:୨୫ ଏବଂ ୧ ବଂଶାବଳି-୮:୧୨ (ବୋଧହୃଦୟ, କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ନୁହେଁ) ।

ଡ- ହିଜକିଯଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମୟରେ, ୨ ବଂଶାବଳି-୩୦

ଚ- ଯୋଶିଯଙ୍କ ପୁନଃଗଠନ ସମୟରେ- ୨ ରାଜା-୨୩:୨୧-୨୩; ୨ ବଂଶାବଳି - ୩୪:୧-୧୮ ।

ଛ- ଦେଖନ୍ତୁ ୨ ରାଜା-୨୩:୨୨ ଏବଂ ୨ ବଂଶାବଳି- ୩୪:୧୮, ଇସ୍ରାୟଲି ମାନେ ବାର୍ଷିକ ଭୋଜକୁ ବହିଷ୍ମାର କରିବା ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ।

V- ଶୁଦ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ

କ- ବାର୍ଷିକ ଭୋଜ ଦିନର ଏହା ତିନି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା (ଯାତ୍ରା- ୨୩:୧୪-୧୭; ୩୪:୨୨-୨୪; ଦ୍ୱିୟ ବିବରଣୀ - ୧୭:୧୭୨) ।

୧- ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ / ଖମୀରଶୂନ୍ୟ ରୋଟି

୨- ସପ୍ତାହର ପର୍ବ

୩- ତମ୍ଭୁର ପର୍ବ

ଖ- ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର କେନ୍ଦ୍ରରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ମେଶାଇର ସଂକେତ (ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା ପର୍ବ ସଦୃଶ) ।

ଗ- ନୂତନ ନିୟମକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ, ରୋଟି ଓ ଦ୍ୱାକ୍ଷାରସର ସଂକେତ କରି ଯାଶୁ ବାର୍ଷିକ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଭୋଜର ସମୟକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ, କିନ୍ତୁ ମେଷ ଶାବକକୁ ବ୍ୟବହାର କରିନାହାନ୍ତି:

୧- ସାମୁହିକ ଭୋଜ

୨- ଉତ୍ତାରର ବଳିଦାନ

୩- ପରବର୍ତ୍ତ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳିଦାନ

□ “ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ” – ତୌଗଳିକ ବା ଭୂତଳ ମାନଚିତ୍ର ଠାରୁ ଅଧିକ ଯିହୁଦିମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଯିରୁଶାଲୋମ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି ।

୨:୨୪ “ମନ୍ଦିରରେ” – ହେରୋଦ (ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୩୭-୪ ଯାଏଁ ପାଲେଷାଇନ୍ ଉପରେ ରାଙ୍ଗୁଡ଼ି କଲେ) ର ମନ୍ଦିର ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବିଭିନ୍ନ ହେଲା । ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ବିଜାତି ମାନଙ୍କର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ବେପାରିମାନେ ନିଜର ଦୁକାନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ କି ଯେଉଁମାନେ ବଳି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ସମାନ କ୍ରୟ କରନ୍ତୁ ।

□ “ଗୋରୁ, ମୋଷା ଓ କାଷ୍ଟା” – ବହୁତ ଦୂରରୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳିର ଯୋଗ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କୁ କ୍ରୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା, ମାତ୍ର ମହାଯାଜକଙ୍କ ପରିବାର ଏହି ଦୁକାନମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟଧିକ ମୂଲ୍ୟ ପକାଉଥିଲେ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ କି ଯଦି ଲୋକମାନେ ଆପଣା ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଆଶାୟି ତେବେ ଯାଜକ କହିବେ ସେହି ପଶୁ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କୌଣସି ଶାରିରାକ ଦିଧା ହେବୁ । ଅତ୍ୟବର, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବେପାରିମାନଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ବଳି ପଶୁକୁ କ୍ରୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ।

□ “ମୂଢା ବ୍ୟବସାୟୀ” – ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ବିବରଣ ରହିଛି: (୧) ମନ୍ଦିରରେ କେବଳ ଶେକଳର ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିଲା । ଯିହୁଦି ଶେକଳ ର ମୂଢା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଅନେକ ସମୟ ଲାଗିଯାଉଥିଲା । ମନ୍ଦିର କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟର ତାଯରରୁ ହିଁ ଶେକଳ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ, କିମ୍ବା (୨) ମୂଢାରେ ରୋମାୟ ସମ୍ବାଦକର ମୂଖର ଛବିର ଅନୁମତି ନଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଲାଗୁଥିଲା ।

୨:୧୪ “ବିଞ୍ଚଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ମେଜଗୁଡ଼ାକ ଓଲଟାଇ ପକାଇଲେ” – ଏହି ଅବସରରେ ଯାଶୁଙ୍କର କ୍ରୋଧକୁ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ । ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଆଉ ଯିହୋବାଙ୍କ ଆରାଧନା ଓ ପ୍ରକାଶନ ନଥିଲା । କ୍ରୋଧ ନିଜକୁ ନିଜେ ପାପ ନୁହେଁ । ବୋଧହୃଦୟ, ଏପିସିୟ-୪ :୨୭ ରେ ପାଉଳଙ୍କ ଏହି ବିବରଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ସଂକଷିତ । ଏମିତି କେତେକ ବିଷୟ ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ଆସମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ ହୋଇଥାଏ ।

9:9 ग “एगुड़ाक एठारू घेनियाथ” – एहा एक आज्ञा अठे अर्थात् एगुड़ाक एठारू घेनियाथ।

□ “मोहर पिताङ्कर गृहकू बाणीज्यर गृहकर नाहि” – अर्थात् येऱ्य कार्यं वर्तमान हेउअच्छि ताहाकू बन कर। याहार प्रकृत अर्थ येऱ्य कार्यं आगकू बृद्धि हेउअच्छि ताकू बन कर। एहि विषयरे यिशा-४:७ एवं यिरि-७:११ रु अन्य मूसमाचार गृहड़ाक (माथूर-११:१३; मार्क-११:१३; लूक-१४:४७) उच्चृत कले, याहाकि योहनरे एहि पुरातन नियमार भावबाणास्तु उलेखूत नुहें। सम्बत्य एहा यिशरिय-१४:७ १२ रु श्राव्य भावबाणार एंकेत अठे।

9:१७ - “ताहाङ्कर शिष्यमानङ्कर मने पढ़िला” – एहि बाक्यर अर्थं याशुङ्कर वेबाकार्यं एवं पवित्र आमाङ्क याहायं दारा है, परे एहि लोकमाने याशुङ्कर कार्यंर आमाङ्क सत्यताकू देख्यले (पद-११; ११:१७; १४:७)।

□ “एहा लेखा अहि” – एहार आक्षरिक अर्थ “एहा लिखनरे दृढ़ अठे”। पुरातन नियमर प्रेरणाकू निश्चित करिबाकू एहा एक गृहामाक माध्यम (थ:३१,४४; १०:३४; ११:१४; १०:३०)। एहा LXXरे गीत-४:५ ठारु आहित। एहि गीतासंहिता, गीतासंहिता ११ घडूश अठे। याशुङ्कर कृशार्पश्च एटिकू करे। इश्वरङ्क निमत्ते याशुङ्कर उद्योग एवं ताहाङ्क सत्य आराधना ताहाङ्कु मृत्यु आडकू घेनियिब, याहाकि इश्वरङ्कर इच्छा थूला (यिशा-४३:४,१०; लूक-११:११; प्रेरित-११:३३; ३:१८; ४:१८)।

9:१८ -

एन्एएस्वि - “तुम्हे ये ए समष्ट करिबाकू अधूकार पाइअच्छ, आम्मानङ्कु घेथूरे कि चिह्न देखाउअच्छ ?

एन्केजेभि - “ए समष्ट ये तुम्हे करुअच्छ, आम्मकू कि चिह्न देखाउअच्छ ?”

एन्थारेस्वि - “एहा ये करुअच्छ, आम्मानङ्कु कि चिह्न देखाउपारिब ?”

टिक्कि - “तुम्हकू ये ए समष्ट करिबाकू अधूकार अहि, आम्मानङ्कु घेथूरे कि आश्वर्यं कर्म देखाउअच्छ ?”

एन्जेभि - “ए सबू करिबाकू, आम्मानङ्कु कि चिह्न देखाउअच्छ ?”

एहा याशुङ्कर प्रति यिहुदिमानङ्कर मूर्ख्य प्रश्न थूला। ‘रुसिमाने कहिले कि ताहाङ्कु शिलतानाठारु शक्ति प्राप्त होइल्लि- (८:४८-४९; १०:९०)। येमानङ्कर उपेक्षा थूला कि श्राव्य अलगा माध्यमरे अलगा कार्यकू करत्तु। येबे ये येहि प्रकारर कार्यकू कले नाहि, येमाने ताहाङ्क विषयरे आश्वर्यं जनित हेबाकू लागिले (मार्क-११:१८; लूक-१०:९), पुनर्बार योहन वाक्यकू दुझ अर्थरे ब्यवहार करुअच्छति।

9:१९ - “एहि मन्दिरकू बिनाश कर, आउ तिनिदिन मधरे मुँ ताहा तोलि देबि” – मन्दिर निमत्ते ग्रांक शब्द (हिंद्रोन), पद १४ एवं १४रे मन्दिर अश्वलकू दर्शाइथाए, आउ शब्द (नाओसे) पद ११, १० एवं ११ रे मन्दिरर अठिपवित्र प्लानकू दर्शाए। एहि कथन उपरे अनेक बादविदाद रहिअच्छि। निश्चित प्रकारर माथूर-४:७०; मार्क-१४:४३-४५; प्रेरित-४:१४ याशुङ्कर कृशार्पित एवं पूनरुथानकू दर्शाए। येपरिकि, एहि परिप्रेक्षिरे श्राव्याद ७०रे तोत्सक दारा मन्दिरर बिनाश हेबा विषयकू दर्शाए (माथूर-४:१-९)। एहि दुळवाक्य येहि सत्यकू इच्छित करे कि याशु आपशा उपरे केन्द्रित एक आमाङ्क आराधनार प्लापना करुअच्छति। प्राचीन यिहुदि धर्म उपरे आधार करि नुहें (४:११-१४)।

9:२० - “एहि मन्दिर निर्माण करिबा निमत्ते छ्यालिश वर्ष लागिल्लि” – दितोयथर निर्माणधून मन्दिरकू हेरोद यहान विस्तार ओ पूनरुथाआ देले (जिरुबाबेलकू समयरे)। येवेपस आम्मानङ्कु कहत्ति कि, एहा श्राव्यपूर्व १० किम्बा १५रे आरम्भ होइथूला। यदि एहा घटिक, तेबे एहार अर्थं कि एहि विशेष घटाणाति श्राव्याद ७०-७८ वर्षरे होइअच्छि। आये मध जाशु कि श्राव्याद ७४ पर्यंत मन्दिरर एहि कार्यं निरन्तर लागिरहिथूला। एहि मन्दिर यिहुदिमानङ्कर एक महान आशारे परिणाम हेला (यिरिमिय-७)। एहा प्लायं याशुङ्क दारा हि पूनरुपान हेबा, नूतन मन्दिर ! याशुरे परमेश्वर एवं मनुष्यजाति वर्तमान मिशिबे ओ सहभागिता रख्यावे।

9:२१ - “किन्तु ये आपश शरार रूप मन्दिर यस्त्वरे कहुथूले” – येतेबेले याशु एहि कथा कहिले, ताहाङ्क शिष्यमाने ताहा बृद्धि पारिले नाहि (पद-१७)। मनेरेखन्तु कि योहन अनेक वर्ष परे लेखूअच्छति।

याशु जाणति कि, ये काहि आविअच्छति। एठारे तिनोटि विषय थूवा परि मनेहुए।

१- परमेश्वरकू प्रकाश करिबाकू।

२- सत्य मनुष्याभद्रकू दर्शाइबाकू।

३- अनेककू उद्धार निमत्ते निज प्राण देबाकू।

एहा येहि शेष उद्देश्यकू एहि बाक्य इच्छित करे- (मार्क-१०:४४; योहन-११:१३, १७; १३:१-३; १७:१)।

9:२२ - “ताहाङ्क शिष्यमाने ये एहा कहुथूले बोलि स्वरेण करे” – अधूकांश याशुङ्कर बाक्यं एवं कार्यं याहाङ्क निमत्ते ये कहुथूले येमानङ्क ठारु अधूक शिष्यमानङ्कर हात निमत्ते थूला। येमाने सर्वदा येहि समयरे बुद्धिपारुनथूले।

- “ସେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ” – ଯଦିବା ନିଜେ ବାକ୍ୟ ତାହା କେଉଁ ବୋଲି କହେ ନାହିଁ, ସମ୍ଭବ ଗୀତ-୧ ଓ ୧୦ ପୁନଃରୁଥାନର ବାକ୍ୟ ଅଟେ, ତାହା ଯାଶୁ ସଂକେତ କରୁଅଛନ୍ତି (ପ୍ରେରିତ-୨:୨୪-୩୭; ୧୩:୩୩-୩୪) ଠିକ୍ ଏହି ବାକ୍ୟ (କିମ୍ବା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରାୟ ବିଚାର-ପୁନଃରୁଥାନ) ଯୋହନ-୨୦:୯ ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ – ୨:୨୩-୨୪

୨୩ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ଦେଲେ ଅନେକ ତାହାଙ୍କ ସାଧୃତ ଆଶ୍ୱର୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୨୪ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ପୃଥକ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣୁଥିଲେ । ୨୪ ପୁଣି, କେହି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ, ଏହା ତାହାଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ନଥୁଲା, ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅତିରରେ କଅଣ ଅଛି, ତାହା ସେ ଆପେ ଜାଣୁଥିଲେ ।

୨:୨୩ - “ଅନେକ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ” – ଏହି “ବିଶ୍ୱାସକଲେ” ଶବ୍ଦଟି ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦ (ପିଣ୍ଡେଅ) ରୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବା “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” ମଧ୍ୟ ଅନୁବାଦ ହୋଇପାରେ । “ବିଶ୍ୱାସ”, ବା “ଭରୋସା” ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ସଂଜ୍ଞା ଆସିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କ୍ରିୟାର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ଜନସମୁହର ସମର୍ପଣର ବାସ୍ତବିକତା ଅନୁସାରେ ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ତାହାର କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତତା ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦ “ବିଶ୍ୱାସ”ର ଆଉ ଅନ୍ୟ ଉଦାହରଣ ହେଲା ଯୋହନ- ୮:୩୧-୪୯ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ-୮:୧୩, ୧୮-୨୪ । ଏକ ଆରମ୍ଭିକ ପ୍ରତିଭରର ଠାରୁ ସତ୍ୟ ବାଇବଳିଯ ବିଶ୍ୱାସ ମହାନ ଅଟେ । ଏହା ଶିଷ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଗମନ କରାଯିବା ଉଚିତ (ମାଥୁର-୧୩: ୨୦-୨୧, ୩୧-୩୨) ।

ଯାଶୁଙ୍କର ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମକୁ ଦେଖୁ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ଏହି ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହେଲେ (୨:୧୧; ୩:୩୧) । ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବକୁ ମାପିବା ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଏହା ଉପରେ ଧାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ କି ଯାଶୁଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ନଥୁଲା କିନ୍ତୁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା (୪:୩୮; ୨୦:୨୯) । ବିଶ୍ୱାସର ମୂଳ ଯାଶୁ ହେବା ଦରକାର (୨୦, ୩୦-୩୧) । ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମ ଆପେ ଆପେ ଜିଶୁରଙ୍କର ଚିହ୍ନ ମୁହଁ- (ମାଥୁର- ୨୪:୨୪; ପ୍ରକାଶିତ- ୧୩:୧୩; ୧୫:୧୫; ୧୯:୨୦) । ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଅର୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ କଢ଼େଇ ନେବା (୨:୨୩; ୩:୧୪; ୩:୩୧; ୧୦:୪୭); ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମ ଦେଖିଲେ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନା କଲେ (୨:୨୭; ୧୧:୪୭; ୧୨:୩୭) ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା “ବିଶ୍ୱାସ” ର ପ୍ରୟୋଗ (ସଂଜ୍ଞା କୁଟିତ) ଯୋହନ ପ୍ରାଥମିକ ରୂପରେ ବିଶ୍ୱାସର ବ୍ୟବହାର ବିଭିନ୍ନ ସହିତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

- ୧- ଏବସ ଅର୍ଥ “ଉପରେ”, ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ/ଭରୋସା ରଖୁବା ଉପରେ ଦର୍ଶାଇଥାଏ ।
 - କ- ତାହାଙ୍କ ନାମରେ (ଯୋହନ- ୧:୧୨; ୨:୩୩; ୩:୧୮; ୧ ଯୋହନ-୪:୧୩)
 - ଖ- ତାହାଙ୍କ ନାମରେ (ଯୋହନ- ୨:୧୧; ୩:୧୪; ୧୮; ୪:୩୯; ୭:୪୦; ୭:୪; ୩୧, ୩୯, ୪୮; ୮:୩୦; ୯:୩୭; ୧୦:୪୭; ୧୧:୪୪; ୪୮; ୧୨:୩୭, ୪୯)
 - ଘ- ମୋ ଉପରେ (ଯୋହନ -୨:୩୪; ୩:୩୮; ୧୧:୨୪; ୨୭; ୧୨:୪୪; ୪୭; ୧୪:୧, ୧୨; ୧୭:୯; ୧୭:୨୦)
 - ଘ- ତାହାଙ୍କ ଉପରେ, ଯିଏ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି (ଯୋହନ- ୨:୨୮-୨୯) ।
 - ଡ- ପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ (ଯୋହନ-୨:୨୧-୨୨)
 - ଚ- ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ (ଯୋହନ- ୧:୧୧) ।
 - ଛ- ଜ୍ୟୋତିଙ୍କ ଉପରେ (ଯୋହନ- ୧:୨୧) ।
 - ଜ- ଜିଶୁରଙ୍କ ଉପରେ (ଯୋହନ- ୧:୪୪; ୧୪:୧) ।
- ୨- ଏନ୍ ଅର୍ଥ “ରେ” ଯେମିତି ଯୋହନ-୩:୧୪ (ମାର୍କ- ୧:୧୪) ରେ ଅଛି ।
- ୩- ବିନା ବିଭିନ୍ନରେ (ଯୋହନ-୪:୪୦; ୧ ଯୋହନ-୩:୨୩; ୪:୧୦) ।
- ୪- ହୋଟି ଅର୍ଥାତ୍ “ତାହଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର” । କଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ-
 - କ- ଯାଶୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି (୨:୨୯)
 - ଖ- ଯାଶୁ “ମୁଁ ଅଟେ” ଅଟନ୍ତି (୨:୨୪)
 - ଘ- ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ପିତା ଯାଶୁ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି (୧୦-୩୮)
 - ଘ- ଯାଶୁ ହଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି (୧୧:୨୭; ୨୦:୩୧)
 - ଡ- ଯାଶୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି (୧୧:୨୩; ୨୦:୩୧)
 - ଚ- ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ (୧୧:୪୭; ୧୭:୮, ୨୧)

- ଛ- ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅଟନ୍ତି (୧୪:୧୦-୧୧)।
- ଜ- ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆସିଲେ (୧୭:୨୭, ୩୦)
- ୫- ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କର ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ନାମ “ମୁଁ ଅଚେ” ସହିତ ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରାଇଲେ (୮:୨୪; ୧୩:୧୯)

ବାଇବଳିୟ ବିଶ୍ୱାସ ଉଭୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ବାକ୍ୟରେ ଅଛି । ଏହା ଆଜ୍ଞା ମାନିବା, ପ୍ରେମ ଏବଂ ଧର୍ମ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ।

୨:୨୪-୨୫ – ଏହା ଗ୍ରୀକରେ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ “ଉରୋସା” ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଚାରକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । ଏହାର ଅର୍ଥ ଯାଶୁ ମଣିଷର ହୃଦୟର ମନ୍ଦିରକୁ ଜାଣୁଥିଲେ (ଜିଶୁରଙ୍କ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତିଫଳନ କରେ-ଆଦି-୨:୧୧-୧୨, ୧୩; ଗୀତ-୧୪:୧-୩) । ଏହି ଅନୁଛେଦ ଅଧ୍ୟାୟ ନାରେ ନିକଦିମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା । ଏପରିକି, “ଶ୍ରୀମାନ ଧାର୍ମିକ” ନିଜ ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା ସାର୍ଥକ ଥିଲେ । ଜ୍ଞାନ, କିମ୍ବା ବଂଶ ଦେଇ ଜିଶୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ଧାର୍ମିକତା କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଉରୋସା ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆସିଥାଏ (ରୋମୀୟ-୧:୧୭-୧୯; ୪) ।

ତର୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଶ୍ନ

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟନ ସହାୟକ ଟୀକା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ନିଜେ ବାଇବଳର ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଉଭରଦାୟୀ । ଆୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଦରକାର, ଯାହା ଆୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆମ୍ବା ପ୍ରାଥମିକ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଚିପପଣିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ତର୍କ ନିମନ୍ତେ ଏଇଥୁଯୋଗୁ ଦିଆଗଲା ଯଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଏହି ଅଂଶର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଉପରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ । ଏହା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ଅଟେ ପରିଭାଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନୁହେଁ ।

- ୧- କାହିଁକି ଯାଶୁ ପାଣିକୁ ଦ୍ୱାରା ରସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ? ଏହାର ଚିହ୍ନ କଣ ଅଟେ ?
- ୨- ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟର ବିବାହ ସଂସ୍କରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତୁ ।
- ୩- କଥଣ ଆପଣ ହେବୋଦ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିରର ମାନଚିତ୍ରକୁ କରିପାରିବେ ? କ୍ରୟ ଏବଂ ବିକ୍ରୟକାରୀ ମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନର ଚିତ୍ରକୁ ଦର୍ଶାଇ ପାରିବେ କି ?
- ୪- କାହିଁକି ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ମନ୍ଦିରର ଏହି ଆରମ୍ଭିକ ଶୁଚିକରଣର ହିସାବ ରଖିନାହିଁ ?
- ୫- କଥଣ ଯାଶୁ ହେବୋଦର ମନ୍ଦିରର ବିନାଶ ବିଷୟରେ ଭାବବାଣୀ କରିଥିଲେ ?
- ୬- “ବିଶ୍ୱାସ”, “ପ୍ରତିତି”, ଏବଂ “ଉରୋସା” ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ଶଦ୍ର ପରିଭାଷା ଏବଂ ବିବରଣ କରନ୍ତୁ ।

যোহন - ৩

আধুনিক অনুবাদৰ অনুচ্ছেদ বিভাজন

যুক্তি	এন্টেজেভি	এন্থারেটি	টেলিভি	এন্টেবি
যাশু এবং নিকদিম ৩:১-১৪	নৃতন জন্ম ৩:১-১০	যাশু এবং অধৃকৃত যিহুড়ি ধর্ম	যাশু এবং নিকদিম ৩:১-১২ ৩:৩ ৩:৪ ৩:৪-৮ ৩:৯ ৩:১০-১৩ ৩:১১-১৪ ৩:১৭-১৯	নাকদিমক্ষণ সহিত বাৰ্তালাপ ৩:১-৮ ৩:৫-১১
যাশু এবং বাপ্তিজক যোহন ৩:৯৯-৩০	বাপ্তিজক যোহন শ্রীষ্টকু উন্নত করুছেন	যোহনক্ষণ সাক্ষ্য ৩:৯৯-৩৭	যাশু ও যোহন ৩:৯৯-৯৪ ৩:৯৪-৩০	প্রথম থৰ যোহন সাক্ষ্য দেৱাছন্তি । ৩:৯৯-৯৪ ৩:৯৪-৩৭
যিএ স্বর্গরু আসন্তি ৩:৩১-৩৭		৩:৩-৩০ যিএ স্বর্গরু আসন্তি	৩:৩-৩৭	

অধ্যন চক্র তিনি

অনুচ্ছেদৰে বাষ্পবিক লেখকৰ উদ্বেশ্যৰ অনুসৰণ কৰন্তু।

এহা এক অধ্যন সহায়ক টাকা, যাহাৰ অৰ্থ আপণ নিজে বাইবলৰ অনুবাদ নিমতে উৱেচন। আমনামক্ষণ মধুৰু প্ৰত্যেকক্ষে যেহি জেতিৰে চালিবা দৰকাৰ, যাহা আমনামক্ষণ পাখৰে অছি। অনুবাদৰে আপণ, বাইবল ও পবিত্ৰ আমা প্ৰাথমিক অচন্তি। আপণ এহাকু টাপুণিকৰ্ত্তক উপৰে থোল পাৰিবে নাহি।

এহি অধ্যনকু এথৰ পত্ৰন্তু। বিশ্বযুক্ত চিহ্নন্তু। আপণক্ষণ বিশ্বযুক্ত পাঞ্চ আধুনিক অনুবাদ সহিত তুলনা কৰন্তু। অনুচ্ছেদ প্ৰেৰণা পাইনাহি, মাত্ৰ বাষ্পবিক লেখকক্ষণ উদ্বেশ্যকু জাণিবাকু এহা সহায়ক অটে যাহ অনুবাদৰ হৃদয় অটে। প্ৰত্যেক অনুচ্ছেদৰ গোটিএ এবং কেবল গোটিএ বিষয় রহিছি।

- ১- প্রথম অনুচ্ছেদ
- ২- দ্বিতীয় অনুচ্ছেদ
- ৩- তৃতীয় অনুচ্ছেদ
- ৪- জৰুৱাৰ্দি

শৈব এবং বাক্যাংশ অধ্যন

এন্থেওবি বাক্য-৩:১-৩

১- পারুশীমানক্ষণ মধুৰে নাকদাম নামক জণে ব্যক্তি থলে, যে যিহুড়ি মানকৰ জণে নেতা। ২- যে রাত্ৰি সময়ৰে যাশুক্ষণ নিকটকু আৰি তাহাঙ্কু কহিলে, হে গুৰু, আপণ যে জিশুৱাকু আগত গুৰু, এহা আমেমানে জাণু, কাৰণ আপণ এহি যেৱঁ সমষ্টি আঘৰ্য্য কৰ্ম কৰুৱাছন্তি। জিশুৱাৰ বাজৰে নথলে যেহি বুৰু কেহি কৰিপাৰে নাহি। ৩- যাশু তাঙ্কু উৱেচন দেলে, ষড়যষ্ট্য মুঁ তুম্বকু কহুৱাছি। পুনৰ্বাৰ জন্ম ন হেলে কেহি জিশুৱাক রাজ্য দেখাপারে নাহি।

৩:১- “পারুশী” – এহি রাজনৈতিক/ ধাৰ্মিক দলৰ আৱন্ম মকাবিঅন সময়ৰু রহিঅছি। যেমানক্ষণ নামৰ অৰ্থ বোধহুৰে “পৃথক্কৃত”। যেমানে জিশুৱাক ব্যবস্থাকু পালন কৰিবাৰে সকোট এবং যমৰ্পিত যেমিতি যেমিতি চৌক্ষিক-পৰম্পৰা (তালমুদ) রে পৰিভাৰ্ষিত এবং বৰ্ণিত। যেমিতি আজিৰ দিনৰে যেমানে কেতেত ষড়যষ্ট্যে পুতিজ্ঞাত লোক (নাকদাম, আৰিমাথাৰ যোগেৰ), কিন্তু কেতেক দেখাণিআ ধৰ্ম, নিয়ম পালক, বিচাৰ কৰ্ত্তা, “প্ৰত্যেক” ভাৱে পুতিজ্ঞাত লোক (যিশী-ঃ১-১০; ১৯-১৩)। হৃদয় মূল্য অটে! নৃতন নিয়ম

(ଯିରି-୩୧:୩୧-୩୪) ଆଶ୍ରିକ ପ୍ରସ୍ତାହନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଏ (ନୂତନ ହୃଦୟ, ନୂତନ ମନ, ହୃଦୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲେଖାଥିବା) । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦେଖାଯାଏ, ଯେମିତି ଏହା ସର୍ବଦା ହୋଇଥାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ-୧୦:୧୭;୩୦:୭ ର ହୃଦୟ ସୁନ୍ନତ ଏକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସ / ଭରୋସା ନିମନ୍ତେ ଯାହା ଆଜ୍ଞାକାରି ଏବଂ ଧନ୍ୟବାଦର ଜୀବନରେ ପରିମାଣ ଅଟେ ।

ଧାର୍ମିକତା ସୁଧାର ବିରୋଧ ଏବଂ / କିମା ଉଦାରବାଦ ଅସୁନ୍ଦର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇପାରେ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରେମ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଆସିବା ଦରକାର । ଦେଖନ୍ତୁ, ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଫାରୁଶାର ୧:୨୪ ରେ ।

□ “ନୀଳଦୀମ” - ପଲେଷିନ୍ଦରେ ଜଣେ ଯିହୁଦିଙ୍କ ନାମ ଗ୍ରୀକ ନାମ ହେବା ଆଶ୍ରିଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସ (ଯେମିତି ଫିଲିପପ ଏବଂ ଆନ୍ତିଯଙ୍କର, ୧:୪୦, ୪୩), ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଲୋକଙ୍କର ବିଜେତା” (୭:୪୦; ୧୯:୩୯) ।	“ଜଣେ ଯିହୁଦିମାନ ଶାସକ”
□ ଏନ୍‌ଏୟସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେଜେତ୍ରି ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେବି ଚିତ୍ତିତ୍ରି	“ଜଣେ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ନେତା”
	“ଜଣେ ଯିହୁଦି ନେତା”

ଏହି ପ୍ରସ୍ତରେ, ଆରାଧନାଳୟର ସଦସ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ତକନିକି ବାକ୍ୟ (ଅନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତରେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ସ୍ଥାନୀୟ ଆରାଧନାଳୟ ଏକ ନେତା ହୋଇପାରେ) । ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ସ୍ତରୁ ସଦସ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ । ଏହାର ଅଧିକାର ରୋମାୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସିମାତ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଯିହୁଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ବଡ଼ ପ୍ରଭାବ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦିର କଠୋର ଯିହୁଦି ଧର୍ମର ପ୍ରତିନିଧି ରୂପରେ ବୋଧହୁଏ ଯୋହନ ନୀଳଦୀମଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରୁଆଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଭାବିଲେ କି ସେମାନେ ଆୟାକ ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ କୁହାଗଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ, ନିୟମ ନିମନ୍ତେ ନିଷା ନୁହେଁ (ଏପରିକି ଜିଶ୍ଵରାୟ ନିୟମ, କଲ ୨:୧୭-୨୩), ଜାତୀୟ ପୃଷ୍ଠାତ୍ମକ ନୁହେଁ (୮:୩୧-୪୯), ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଜଣକର ନାଗରିକତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ କରେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ, ନା ନିଷାପରତା, ମାନବର ଧର୍ମର ଆକର୍ମଣତା, ଜିଶ୍ଵରାୟ ସିକ୍ତୁତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବ ଥାଏ । ଏହା ନୀଳଦୀମଙ୍କ ଜ୍ଞାତ କି ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ଗୁରୁ, ଯଦ୍ୟପି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରୂପରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭରୋସା, ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରୋସା, ମହାନତମ ଭରୋସା ହିଁ ପତିତ ମାନବଜାତିର ଏକମାତ୍ର ଭରୋସା । (୧:୧୨)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ମହାସଭା

I. ସୁଚନାର ସ୍ତ୍ରୋତ

- କ- ନିଜେ ନୂତନ ନିୟମ
- ଖ- ଫେଲ୍‌ଭିଅସ ଯୋସେପସଙ୍କ ଏଷିକ୍‌କୁଟିସ ଅପ ଦି ଯିଉସ୍
- ଗ- ତାଲମୁଦର ଭୂଲ ଅଂଶ

ଦୁର୍ଗାଗ୍ୟବଶତଃ ନୂତନ ନିୟମ ଏବଂ ଯୋଦେ’ସ ରବବାଇନିକ ଲେଖାରେ ଏକଗତ ହୋଉନାହାନ୍ତି, ତଦାରା ଯିରୁଶାଲମରେ ଦୁଇଟି ମହାସଭା ଥିବାର ଜଣାଯାଏ, ଗୋଟିଏ ଯାଜକିୟ (ସାଙ୍ଗୁକି), ମହା ଯାଜକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଏବଂ ନାଗରିକ ସଂବନ୍ଧିତ ଓ ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ବହନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଫାରୁଶି ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ନିୟମଶରୀର କରୁଥିଲେ । ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟାଦ୍ୟ ୨୦୦ରେ ରାବରିୟ ଲେଖା ଲେଖାଯିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଏବଂ ରୋମୀୟ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମର ପତନ ପରେ ତାର ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତି’ଲନ କରୁଅଛି, ତୀତସ, ୭୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦରେ । ଜ୍ଞାନିନା ସହରରେ ଯିହୁଦିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଜୀବନକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ତତ୍ପରେ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟାଦ୍ୟ-୧୧୮) ଗାଲିଲୀ ଆଡ଼କୁ ଗଲେ ।

II- ଶଦ୍ଵ

ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ଯିଏ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମରେ ଜଢ଼ିତ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ପରିଚିତ, ଚିହ୍ନିବା କଷକର ଅଟେ । ଯିରୁଶାଲମର ଯିହୁଦି ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାରକାରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଶଦ୍ଵର ବର୍ଣ୍ଣନା । କରାଯାଇଛି ।

କ- ଗେରୋଉସିଆ - “ସମିତି”, “ପରିଷଦ” । ଏହି ପୁରାତନ ଶଦ୍ଵଟି ଯାହା ପାରସଙ୍କ ସମୟର ଶୈଖରଣେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । (ଯୋସେପ ଏଷିକ୍‌କୁଟିସ - ୧:୩.୩ ଏବଂ ୨ ମକାବିସ-୧୧:୨୭) । ପ୍ରେରିତ - ୪:୨୧ ରେ ଏହା ଲୁକ ଦ୍ୱାରା “ମହାସଭା” ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଏହା ଗ୍ରୀକ କହୁଥିବା ଅଧ୍ୟନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଶଦ୍ଵର ବିବରଣ କରିବାର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇପାରେ (୧ ମକାବିସ. ୧୨:୩୪)

ଖ- ସିନେତ୍ରୁଅନ - “ମହାସଭା” - ଏହା ସିନ (ଏକ ସାଙ୍ଗରେ) ଏବଂ ହେଡ଼ା (ବସିବା) ର ଏକ ମିଶ୍ରିତ ବାକ୍ୟ । ଆଶ୍ରିଯାଭାବେ ଏହି ଶଦ୍ଵ ଆରାମିକ ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ଶଦ୍ଵକୁ ପ୍ରତିବିମ୍ବ କରେ । ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ମୂଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନାମ ଦେବାକୁ ମନାବିଯଙ୍କ ସମୟର ଶୈଖରଣେ ଏହି ଶଦ୍ଵ ଏକ ଗ୍ରହଣ୍ୟମାନ ଶଦ୍ଵ ହୋଇଥିଲା (ମାଥୁର-୨୭:୪୯; ମାର୍କ-୧୪:୧; ଲୁକ-୨୭:୨୭; ଯୋହନ-୧୧:୪୭; ପ୍ରେରିତ-୪:୨୭) । ଯେତେବେଳେ ଏହି ସମାନ ଶଦ୍ଵକୁ ଯିରୁଶାଲମ ବାହାରସ୍ତୁ ସ୍ଥାନୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଭାରେ ପ୍ରେସର କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ସମସ୍ୟା ଆସୁଅଛି (ମାଥୁର-୪:୨୯; ୧୦:୧୭) ।

ଗ- ପ୍ରେସରିଟେରିଆନ - “ସଭାର ପ୍ରାଚାନ ବର୍ଗ” (ଲୁକ-୨୭:୨୭) । ଏହା ବଂଶର ନେତାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରାତନ ନିୟମର ପଦ ।

ଯେପରି, ଯିରୁଶାଲମରେ ଏହା ମୂଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଦର୍ଶାଏ (ପ୍ରେରିତ- ୨୭:୫) ।

ଘ- ବୋଉଲେ – ଏହି “ସଭା” ଶବ୍ଦ ଯୋସେଫସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ (ଡ୍ରାରସ- ୨.୧.୭.୨; ୪,୪୭ କିନ୍ତୁ ନୂତନ ନିୟମ ନୁହେଁ) ଅନେକ ନ୍ୟାୟପଙ୍କରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିବରଣୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ : (୧) ରୋମରେ ସଭା; (୨) ସ୍ଥାନୀୟ ରୋମୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ (୩) ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କ ମୂଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ; ଏବଂ (୪) ସ୍ଥାନୀୟ ଯିହୁଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଶବ୍ଦର ଗଠନ ଦ୍ୱାରା ହାରାମାଥୀୟାର ଯୋସେଫ ମହାସଭାର ଜଣେ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ସଭ୍ୟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲେ (ବୋଉଲେଉଚିସ୍ ର ଅର୍ଥ “ପରାମର୍ଶଦାତା” ମାର୍କ- ୧୫:୪୩; ଲୁକ- ୨୩:୫୦) ।

111. ଐତିହାସିକ ବିକାଶ

ବାସ୍ତଵରେ ମହାନ ଆରାଧନାଳୟର ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ଏକା କୁହାୟାଇଥିଲେ (ଶ୍ରେଷ୍ଠଗାତରେ ତାରଗ୍ରମ- ୨:୧) ବକ୍ଷିତ୍ରର ପର ସମୟରେ ଯାହା ଯୀଶୁଙ୍କ ସମୟର ମହାସଭା ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼େ ।

କ- ମିସନାହ (ଡାଲମୁଦ) ର କହିବା ଅନୁସାରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଦୁଇଟି ମୂଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଥିଲା (ସାନ୍ - ୭:୧) ।

୧- ଗୋଟିଏ ୭୦ (କିମ୍ବ ୭୧) ସଦସ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ (ସାଣ୍ - ୧:୭ ମଧ୍ୟ କହେ କି ଗଣନା- ୧୧:୧୭-୨୪ ରେ ମୋଶା ପ୍ରଥମ ମହାସଭାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ) ।

୨- ଗୋଟିଏ ୭୩ ଜଣ ସଦସ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା (କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ଥାନୀୟ ଆରାଧନାଳୟର ସଭାକୁ ଦର୍ଶାଇପାରେ) ।

୩- କେତେକ ଯିହୁଦି ପଣ୍ଡିତମା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି କି ଯିରୁଶାଲମରେ ୭୩ ଜଣ ମହାସଭା ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତିନିଜଣ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇଥିଲେ ତ ୭୧ ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କ “ମହାନ ମହାସଭା” କୁ ସ୍ଥାପନା କରୁଥିଲେ (ନାସି ଏବଂ ଏତି ବେଚ୍ ଡିନ) ।

କ- ଗୋଟିଏ ଯାଜକ (ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ)

ଖ- ଗୋଟିଏ ନ୍ୟାୟୀ (‘ରୁଣିମାନେ)

ଗ- ଗୋଟିଏ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି (ପ୍ରାଚୀନମାନେ)

ଖ- ପରବର୍ତ୍ତୀ ବନ୍ଦିତ୍ତ ସମୟରେ, ଦାଉଦ ବଂଶରୁ ‘ରୁଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯିରୁବାବେଳ ଥିଲେ ଏବଂ ହାରଣଙ୍କ ବଂଶରୁ ‘ରୁଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିହଶୁଆ । ଯିରୁବାବେଳଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଦାଉଦ ବଂଶରୁ କେହି ତାହା ଆଗେଇଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେହି ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ଯାଜକମାନଙ୍କ (୧ମ କର- ୧୭:୭) ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ (ନିର୍ମିଯ ୭:୧୭; ୪:୩) ପାଖକୁ ଗଲା ।

ଗ- ହେଲେନେଷ୍ଟିକ ସମୟରେ ଡିଆପ୍ରୋରସ ୪୦:୩:୪-୫ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ ନିଷ୍ଠିତରେ ଯାଜକିୟ ଦାୟିତ୍ବ ଲେଖାଗଲା ।

ଘ- ସେଲୁସିଡ଼ିଙ୍କ ସମୟରେ ଏହି ଯାଜକିୟ ଦାୟାତ୍ମ ସରକାରରେ ଚାଲୁରହିଲା । ଆତକିଆଙ୍କ “ମହାନ” ନା ରୁ ଉଦ୍ଭୂତ କରୁଥାନ୍ତି (ଶ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ- ୨୨୩-୧୮୭) ଏଣ୍ଟିକୁୟଟିସ୍- ୧୭:୧୩୩-୧୪୭ ରେ ।

ଡ- ଯୋସେ ‘ସଙ୍କ’ ଏଣ୍ଟିକେୟଟିସ୍- ୧୩-୧୦.୪-୭; ୧୩.୪.୪ ଅନୁସାରେ ମକ୍କାବିଅନଙ୍କ ସମୟରେ ଏହି ଯାଜକିୟ ଶକ୍ତି ନିରନ୍ତର ଜାରି ରହିଲା ।

ଚ- ରୋମାୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସମୟରେ ସିରିଆର ଗର୍ଭନର (ଗାବିନିଅସ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ- ୪୭-୪୫ ରୁ) ପାଞ୍ଚଟି ସ୍ଥାନୀୟ “ମହାସଭା” ସ୍ଥାପନା କଲେ । (ଯୋସେଫ ଏଣ୍ଟିକୁୟଟିସ୍- ୧୪.୪.୪; ୩ ଡ୍ରାରସ- ୧.୮.୪) କିନ୍ତୁ ପରେ ଏହା ରୋମ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ କରାଗଲା । (ଶ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ- ୪୭) ।

ଛ- ମହାସଭାର ହେରୋଦ ସହିତ ଏକ ରାଜନିତିକ ବିରୋଧଥିଲା (ଏଣ୍ଟିକୁୟଟିସ୍- ୧୪-୧.୩.) ଯିଏ ଶ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୩୭ରେ, ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନଷ୍ଟ କଲେ (ଏଣ୍ଟିକୁୟଟିସ୍- ୧୪.୯.୪; ୧୪.୧.୨) ।

ଜ- ରୋମାୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଅଧ୍ୟନରେ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାଦ- ୨:୨୭) ଯୋସେ ‘ସ ଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ କୁହୁତି (ଏଣ୍ଟିକୁୟଟିସ୍- ୨୦.୨୦୦.୨୪୧) କି ମହାସଭା ପୁନର୍ବାର ମହାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାବକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା (ମାର୍କ- ୧୪:୪୫) । ମହାୟାଜକଙ୍କ ପରିବାର, ମୂଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ନୂତନ ନିୟମରେ ମହାସଭାର ତିନୋଟି ମୁକଦମା ଲିପିବଧ ହୋଇଛି ।

୧- ଯୀଶୁଙ୍କର ନ୍ୟାୟ (ମାର୍କ- ୧୪:୪୩-୧୫:୧; ଯୋହନ- ୧୮:୧-୨୩; ୨୮-୩୯)

୨- ପିତର ଏବଂ ଯୋହନ (ପ୍ରେରିତ- ୪:୩-୭)

୩- ପାଉଲ (ପ୍ରେରିତ- ୨୭:୨୫-୩୦)

୪- ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାଦ- ୨୭ ରେ ଯିହୁଦିମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ, ରୋମାୟମାନେ ପରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାଦ- ୨୦ ରେ ଯିରୁଶାଲମ ଏବଂ ଯିହୁଦି ସମାଜକୁ ବିନାଶ କଲେ । ମହାସଭା ସ୍ଥାନୀୟାବେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଯଦ୍ୟପି ଜାମନିଆରେ ‘ରୁଣିମାନେ ମୂଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିହୁଦି ଧର୍ମ ଜାବନରେ ୬’ର ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

IV- ସଦସ୍ୟତା

କ- ଯିରୁଶାଲମରେ ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରଥମ ବାଇବଲିୟ ଉଲ୍ଲେଖ ୨ ବଂଶାବଳୀ- ୧୯:୮-୧୧ ରେ ଅଛି । ଏହା (୧) ଲେବି (୨) ଯାଜକ (୩) ପରିବାରର ମୂଖ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ (ପ୍ରାଚାନ, ୧ ମକ୍କା- ୧୪:୨୦; ୨ ମକ୍କା- ୪:୪୪)

ଖ-	ମନ୍ତ୍ରାବିଅନଙ୍କ ସମୟରେ (୧) ସାହୁକି ଯାଜକୀୟ ପରିବାର ଏବଂ (୨) ସ୍ଥାନୀୟ ଧନୀଶୀଳ (୧-ମନ୍ତ୍ର-୭:୩୩; ୧୧:୨୩; ୧୪:୨୮)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କବ୍ଜାରେ ରହିଲା । ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ “ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ” (ମୋଶେଯ ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରୀ, ସାଧାରଣତଃ ପାରୁଶିମାନେ) ଯୋଡ଼ିତ ହେଲେ, ବିଶେଷତଃ, ଆଲେକୁଜାଣ୍ଟର ଜନାଇଅସଙ୍କ ସ୍ଵୀ ଶାଲୋମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ଶ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ-୨୯-୨୭) । ଏପରିକି ସେ ପାରୁଶିମାନଙ୍କୁ କବ୍ଜାକାରୀ ଦଳ ଭାବେ ଗଠନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ।
ଗ-	ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା :
୧-	ମହାୟାଜକଙ୍କ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ।
୨-	ସ୍ଥାନୀୟ ଧନିଲୋକଙ୍କ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ।
୩-	ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (୧୧:୨୭; ଲୁକ-୧୯:୪୭)
V-	ସ୍ତ୍ରୋତ ଏହିମାନଙ୍କଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ନେଲା ।
କ-	ଡ଼ିକ୍ଷନେରୀ ଅ' ଜିଜ୍ଞୟ ଏଣ୍ ଦି ଗୋସପେଲ୍ସ ଆଇଭିପି, ପୃ-୭ ୨୮-୩୩ ।
ଖ-	ଦି ଯୋଷେରଭନ ପିକ୍ଗୋରାଳ ଏନ୍ସାଇକ୍ଲୋପେଡ଼ିଆ ଅ' ଦି ବାଇବଲ, ଭୋଲ୍ୟୁସ୍-୪, ପୃ-୨୭୮-୨୭୩ ।
ଗ-	ଦି ନ୍ୟୁ ବ୍ୟା' -ହେରଯୋଗ ଏନ୍ସାଇକ୍ଲୋପେଡ଼ିଆ ଅ' ରିଲିଯିଅସ ନଲେଜ- ଭୋଲ୍ୟୁମ-୧୦, ପୃଷ୍ଠା-୨୦୩-୨୦୪ ।
ଘ-	ଦି ଇଣ୍ଟରପ୍ରିଟର୍ ଡିକ୍ଷନେରୀ ଅଫ୍ ଦି ବାଇବଲ, ଭୋଲ୍ୟୁମ-୪, ପୃ-୨୧୪-୨୧୮
ଡ-	ଏନ୍ସାଇକ୍ଲୋପେଡ଼ିଆ, ଭୋଲ୍ୟୁମ-୧୪, ପୃ-୮୩୭-୮୩୯ ।

- ଣ:୨ “ରାତ୍ରିରେ” – ରାବରି ମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧ୍ୟନର ଉତ୍ତମ ସମୟ ରାତ୍ରି କାରଣ ସେହି ସମୟରେ କିଛି ବାଧା ନାହିଁ । ବୋଧହୁଏ ନୀକଦୀମ ଦିନବେଳା ଯାଶୁଙ୍କ ସଂଗେ ଦେଖାଯିବାର ଜଣା କଲେ ନାହିଁ ତେଣୁ ସେ ରାତ୍ରିରେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ (ହୋଇପାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ଥିଲେ) । ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାରେ କେହିହେଲେ ଆଶ୍ୟର୍ୟ ହୋଇପାରେ କି କେମିତି ଜଣେ ଲେଖକ ପ୍ରାୟତ୍ତ ଦୁଇପ୍ରକାର ଅର୍ଥକୁ ଧାରଣ କରେ । ଯୋହନ ଜ୍ୟୋତି ଓ ଅନ୍ଧାକାର ମଧ୍ୟର ବିରୋଧ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହେଲେ ।
- “ରାବରି” – ଯୋହନରେ ଏହାର ଅର୍ଥ “ଶୁରୁ” (୧:୩୮; ୪:୩୧; ମାର୍କ-୫:୪; ୧୧:୨୧) । ଆଉ ଏକ ବିଷୟ ଯାହା ଯିହୁଦି ନେତାମାନଙ୍କୁ ବିଚିଲିତ କଲା ତାହା ହେଲା କି ଯାଶୁ କେବେହେଲେ ରାବରିଯ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ନାଜରତରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଆରାଧନାଳୟର ଅଧ୍ୟନକୁ ବାଦଦେଲେ ତାଳମୁଦ୍ରିତ ଅଧ୍ୟନ ନଥିଲା ।
- “ଆପଣ ଇଣ୍ଟରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ” – ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ଆରମ୍ଭରେ ମହତ୍ତ୍ଵ ଦେବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । ବୋଧହୁଏ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ-୧୮:୧୪, ୧୮ ର ଭାବବାଣୀ ଆଡ଼କୁ ଇଣ୍ଟିତ କରେ । ନୀକଦୀମ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବାକ୍ୟର ଶିକ୍ଷିକୁ ବୁଝିପାରିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ କି ସେ ଆମ୍ବାକ ଭାବେ ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଥିଲେ ।
- “ଇଣ୍ଟର ସାଙ୍ଗରେ ନଥିଲେ” – ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବ ବାକ୍ୟ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାସ୍ତବିକ ଶକ୍ତି ।
- ଣ:୩, ୪, ୧୧ - “ସତ୍ୟ, ସତ୍ୟ”- ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ “ଆମେନ, ଆମେନ” । ଏହା “ବିଶ୍ୱାସ” ନିମନ୍ତେ ପୁରାତନ ନିଯମର ଶବ୍ଦ । ଏହାର ମୂଳ “ଦୃଢ଼ହେବା” ବା “ନିଷ୍ଠିତ ହେବା” । ଯାଶୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟକୁ କହିବାକୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବନାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ପରେ ଏହା ସତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟକୁ ନିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । ଯୋହନ ସୁଥମାଚାରରେ ଏହି ଦୁଇଥର ଆସୁଥିବା ଶବ୍ଦ ଅଦିତୀୟ ଅଟେ । ଏହି “ଆମେନ” ଶବ୍ଦର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବା ଯାଶୁ ଏବଂ ନୀକଦୀମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।
- ଣ:୩ “ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ” – ଏହା ମଧ୍ୟ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବ ବାକ୍ୟ, ନୀକଦୀମଙ୍କ ଣ:୨ ର ବାକ୍ୟ ସଦୃଶ ।
- ଏନ୍-ଏସବି, ଏନ୍-କେଜେତ୍ର, ଟିଇତ୍ର - “ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ”
ଏନ୍-ଆର୍-ସ୍ବତ୍ତି, ଏନ୍-କେବି - “ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ଜନ୍ମ”
ଏହି (ଏନୋଥେନ) ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏହା ହୋଇପାରେ :
- (୧) “ଶାରିରାକ ଭାବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଜନ୍ମ ନେବା”
 - (୨) “ଆରମ୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେବା” (ପ୍ରେରିତ-୨୭:୪)
 - (୩) “ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ଜନ୍ମ ନେବା” ଯାହା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସଠିକ୍ ଅଟେ (ଣ:୭, ୩୧; ୧୯:୧୧)
- ବୋଧହୁଏ ଯୋହନଙ୍କ ଦୁଇଟି ଅର୍ଥ ଦେଉଥିବା ଶବ୍ଦର ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ, ଯାହା ଉତ୍ତମେ ସତ୍ୟ (ବାଉସର, ଏରିଷ୍, ଗେଙ୍ଗରିକ ଏଣ୍ ତାଙ୍କରସ ଏ ଗ୍ରାକ୍ ଇଂଗଲିସ ଲେକ୍ବିକନ୍ ଅ' ଦି ନିର ଚେଷ୍ଟମେଷ୍ଟ ପୃ-୨୭) । ପଦ ୪ରେ ନୀକଦୀମ ବୁଝିପାରିଲେ କି ଏହା ଏକମାତ୍ର ବିକଷ ।
- ୧- ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଏବଂ ପିତର (୧ ପିତର-୧:୨୩) ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯେମିତି ପାଉଳ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଧାନ ଜନ୍ମରେ ପିତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଉଦ୍ଧାର ଇଣ୍ଟରଙ୍କ ଏକ ଦାନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ (୧:୧୨-୧୩; ରୋମାୟ ଣ:୨ ୧-୨୪; ୭:୨୩; ଏସିୟ- ୨:୮, ୯)

- “ସେ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ” – ଏହା ପଦ ୫ ରେ “ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ” ସହିତ ସଦୃଶ ଶବ୍ଦ ସମାନ୍ତର ହୋଇଛି ।
- “ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ” – ଏହି ଶବ୍ଦ ଯୋହନରେ (ପଦ-୫) କେବଳ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାରରେ ଏହା ମୂଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ପ୍ରଚାର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅଧିକାଂଶ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହି ଶବ୍ଦରେ ବ୍ୟବହୃତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜୁଡ଼ି କୁ ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଶ୍ୱସ କି ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଯୋହନ କେବଳ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି (ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କେବେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ) । ନିମ୍ନରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ । ଯୋହନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ “ଅନନ୍ତ ଜୀବନ” ମୂଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏହି ବାକ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ସମୟକୁ ଜୋର ଦେଇ ସଂବନ୍ଧିତ କରେ । ଏହା ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଅସତ୍ୟଜ୍ୟାସ “ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହେଁ” ବିଚାରଧାରାରେ ସଂବନ୍ଧ ରଖେ, ଯେଉଁଠି ବର୍ତ୍ତମାନର ମନ୍ଦ ଯୁଗ ଓ ଆସନ୍ତା ଧାର୍ମିକ ଯୁଗ, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କରିବେ ଏଥରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ଯିହୁଦିମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକାଥରେ ଆମାରେ ପରପୂର୍ବ ହୋଇ ଏକ ସେନାମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ସମାନ ଆସିବେ (ପୁରାତନ ନିଯମର ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାନ) । ଯାଶୁଙ୍କର ଦୁଇ ଆଗମନ ଏହି ଦୁଇ ଯୁଗ ମଧ୍ୟର ଆଂଶିକ ଆଛାଦନର କାରଣ । ବେଥଳହମରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଦେହଧାରଣ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଜିଶୁରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଜତିହାସରେ ଖ୍ୟାଲିଷ୍ଟ ହେଲା । ଅବଶ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ଆଗମନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧ ୯ ର ବିଜୟୀ ସେନାପତି ସମାନ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦୁଃଖଭୋଗୀ ଦାସ ସଦୃଶ (ଯିଶାଇୟ ୪୩) ଏବଂ ବିନମ୍ର ନେତା (ଯିଶ-୯:୯) । ଏହି ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ହେଲା (ମାଥୁର-୩:୨; ୪:୧୭; ୧୦:୭; ୧୦:୧୦; ୧୧:୧୭; ୧୨:୨୮; ୧୩:୨୯) ; କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ ହୋଇ ନାହିଁ (ମାଥୁର-୨:୧୦; ୧୨:୨୮; ୨୭:୨୪) ।

ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହି ଦୁଇ ଯୁଗର ସଂଘର୍ଷରେ ରହୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପୁନରୁଥାନତ ଜୀବନ ଅଛି । ତଥାପି ସେମାନେ ଶାରିରାକ ରୂପେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପାପର ଶକ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତ । ତଥାପି ସେମାନେ ପାପ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଟେ ମାତ୍ର ଏବେ ନୁହେଁ । ଏହି ବିଶ୍ୱସ ଉପରେ ‘ଜିଶୁରଙ୍କ ନ୍ୟୁଗେଷ୍ଟାମୋଷ ଥୁଆଲୋଜିରେ ଏପ୍ରକାର ଲେଖାଯାଏ ।

“ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ଭବିଷ୍ୟତର ଆଗମନ ବିଶ୍ୱସରେ ଜୋର ଦିଏ (୧୪:୩, ୧.୨୮; ୧୭:୧୭, ୨୯) ଏବଂ ଏହା ଶେଷ ଦିନର ପୁନରୁଥାନ ଏବଂ ଶେଷ ବିଚାର ବିଶ୍ୱସରେ ସ୍ଵଷ୍ଟଭାବେ କହେ (୪:୨୮; ୭:୩୯, ୪୪, ୪୪; ୧୧:୨୪; ୧୨:୪୮) ତଥାପି ଏହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚର୍ବୁର୍ଥ ସୁସମାଚାରରେ ଅନନ୍ତ, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ପୁନରୁଥାନ ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ, ବାସ୍ତବିକତା ଅଟେ (୩:୧୮; ୪:୨୩, ୪:୨୪, ୫:୪୪, ୧୧:୨୩; ୧୨:୧୮; ୧୩:୩୧; ୧୪:୧୭; ୧୭:୨୭)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ

ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଯିହୋବା ଜ୍ୱାରୁପେ ବିଚାର କରାଗଲେ (୧ ଶାମୁ-୮:୭; ଗାତ-୧୦:୧୦; ୧୪:୭; ୪୪:୪; ୮୯:୧୮; ୧୦:୩; ଯିଶା -୪୩:୧୪; ୪୪:୪, ୨) ଏବଂ ମନ୍ଦାହ ଏକ ଆଦର୍ଶ ରାଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି (ଗାତ-୨:୨; ଯିଶା-୧:୨-୩; ୧୧:୧-୪) । ବେଥଳହମରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଜନ୍ମ ପରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନୃତ୍ୟନ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ସାର ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ଜତିହାସରେ ଭର୍ତ୍ତା ହେଲା । (ନୃତ୍ୟନ ନିଯମ-ଯିର-୩୧:୩୧-୩୪; ଯିହୁଜିକଳ-୨୭:୨୭-୩୭) । ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ରାଜ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଶ୍ୱସରେ ଘୋଷଣା କଲେ (ମାଥୁର-୩:୨; ମାର୍କ-୧:୧୪) । ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ରୂପେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ କି ତାହାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ (ମାଥୁର ୪:୧୭, ୨୩:୫-୩୪; ୧୦:୭; ୧୧:୧୧-୧୨; ୧୨:୧୭; ୧୩:୨୧) ତଥାପି ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ (ମାଥୁର ୧୨:୨୮; ୨୪: ୧୪; ୨୭:୨୯; ମାର୍କ ୧:୨୪; ୧୦:୯-୧୦; ୧୧:୨୧-୩୧; ୧୨:୧୭; ୧୩:୨୧) ତଥାପି ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ (ମାଥୁର ୧୨:୨୮; ୨୪: ୧୪; ୨୭:୨୯; ମାର୍କ ୧:୧; ଲୁକ ୧୦:୯, ୧୧; ୧୧:୨୦; ୧୨:୨୧-୩୧; ୧୨:୧୭; ୧୩:୨୧) । ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାରର ମାର୍କ ଏବଂ ଲୁକରେ ଆମେ ଏହି ଶବ୍ଦ “ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ” କୁ ଦେଖିପାରୁ । ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱସ ମଣିଷ ହୃଦୟରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜ୍ୟ ସାମିଲ ଅଟେ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ଦିନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥିବୀରେ ପୂର୍ବ ହେବ । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ପ୍ରତିବିମ୍ବ କରେ, ମାଥୁର - ୨:୧୦, ମାଥୁର, ଯିହୁଦିମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ବାହୁଚନ୍ତି ଯେଉଁଠି ଜିଶୁରଙ୍କ ନାମର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ (ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟ), ଯେପରିକି ମାର୍କ ଏବଂ ଲୁକ, ବିଜାତି ମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଚନ୍ତି ଓ ସାଧାରଣ ପଦବି ବ୍ୟବହାର କରି ଜିଶୁରଙ୍କ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାରରେ ଏହା ଏକ ମୂଖ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ପ୍ରଚାର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅଧିକାଂଶ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହି ବିଶ୍ୱସ ବିଶେଷ ରୂପରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିର ବ୍ୟବହାର ରାଜ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏହା ବିଶେଷ ରୂପରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟରେ ଅନନ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ପୁନରୁଥାନ ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ, ବାସ୍ତବିକତା ଅଟେ (ମାଥୁର ୧୨:୨୮; ୨୪: ୧୪; ୨୭:୨୯; ମାର୍କ ୧:୧୦, ୨:୧୦, ୨:୧୧) ।

ଏହି ବାକ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ଦୁଇ ଆଗମନର ସଂଘର୍ଷର କାରଣ ଅଟେ । ପୁରାତନ ନିଯମ ଜିଶୁରଙ୍କ ଖାଷକ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଗମନରେ କେନ୍ତେ କରେ – ଏକ ସେନା, ନ୍ୟାୟ, ମହିମାମୟ ଆସୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନୃତ୍ୟନ ନିଯମ ଯିଶାବୟ – ୪୩ ର ଦୁଃଖଭୋଗୀ ଦାସଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ବିଶେଷ ରୂପରେ ଦର୍ଶାଏ, ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଶ୍ୱସ କି ଯୋହନ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ କେବଳ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି (ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କେବେହେଲେ ନୁହେଁ) । ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ “ଅନନ୍ତଜୀବନ” ମୂଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଅଟେ ।

ଏହି ବାକ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ଦୁଇ ଆଗମନର ସଂଘର୍ଷର କାରଣ ଅଟେ । ପୁରାତନ ନିଯମ ଜିଶୁରଙ୍କ ଖାଷକ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଗମନରେ କେନ୍ତେ କରେ – ଏକ ସେନା, ନ୍ୟାୟ, ମହିମାମୟ ଆସୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନୃତ୍ୟନ ନିଯମ ଯିଶାବୟ – ୪୩ ର ଦୁଃଖଭୋଗୀ ଦାସଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ବିଶେଷ ରୂପରେ ଦର୍ଶାଏ, ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଶ୍ୱସ କି ଯୋହନ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ କେବଳ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି (ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କେବେହେଲେ ନୁହେଁ) । ଯିହୁଦିମାନଙ୍କ ଦୁଇ ଯୁଗ ଦୂର୍ବଳ ଯୁଗ, ଦୂର୍ବଳତାର ଯୁଗ, ଏବଂ ଧାର୍ମିକତାର ନୃତ୍ୟନ ଯୁଗ, ଦିଅଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଶୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ରାଜୁଡ଼ି କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରେ କରୁଛନ୍ତି କରିବେ । ପୁରାତନ ନିଯମର ଭାବବାଣି ଅନୁସାରେ ସେ ଆସିବେ, ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ “ଅଟନ୍ତି” ବାକ୍ୟ “ଏବେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ” ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ (ଗୋରଡ଼ନ୍ ଡି.ପି ଏବଂ ଡୋଗଲାସ୍ ସ୍କୁଆର୍ଟସ୍ ହାଉ ଗୁ ରିତିବି ବାଇବଲ ପର ଅଳଇଟସ୍ ଡର୍ଦ, ପୃ ୧୩୧-୧୪୩) ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ସ୍ବି ବାକ୍ୟ ୩:୪-୮

୪ ନୀଳଦୀମ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କିପ୍ରକାର ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ ? ସେ କଥାଣ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଆପଣା ମାତାର ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ ? ଓ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଆଛି, ଜଳ ଓ ଆମାରୁ ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏ ମାଂସରୁ ଯାହା ଜାତ, ତାହା ମାଂସ, ପୁଣି ଆମାରୁ ଯାହା ଜାତ, ତାହା ଆମ୍ବା । ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି, ଏଥରେ ଚମକୁଡ଼ ହୁଆ ନାହିଁ । ୮ ବାୟୁ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଜଣା କରେ, ସେହି ଦିଗରେ ବହେ ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଆଥା, କିନ୍ତୁ ତାହା କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ପୁଣି କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ, ଆମାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି ପ୍ରକାର ।

୩:୫ “ଜଳ ଓ ଆମାରୁ ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ” ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଢୁଟୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ତ୍ତ ବାକ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ଥାଇପାରେ ।

୧. ଶାରିରାକ ସହ ଆମୀକ

୨. ଭୌତିକ ସହ ସ୍ଵର୍ଗୟ

ଏହି ବିରୋଧ ବିଷୟକୁ ଆମେ ପଦ ଓ ରେ ପାଇ

“ପାଣ” ର ଅର୍ଥ ନିମନ୍ତେ କେତେକ ବିଚାର ତତ୍ତ୍ଵ ନିମ୍ନଲିଖିତ

୧. ରାବଦିମାନେ ଏହାକୁ ପୁରୁଷର ବିର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

୨. ଶିଷ୍ଟର ଜନ୍ମ ସମୟର ପାଣି ।

୩. ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ ମନ୍ତରୀର ଦର୍ଶାଏ (୧:୨୭; ୩:୨୩)

୪. ପୁରାତନ ନିୟମର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଅନୁୟାରେ ଏହା ଆମାର ଧାର୍ମର ଛିଅଣ (ଯିହଜିକଳ ୩୭:୨୪-୨୭)

୫. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବାପ୍ତିସ୍ତ (ଅବଶ୍ୟ ନୀଳଦୀମ ତାକୁ ସେହି ପ୍ରକାରେ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ, ପ୍ରଥମେ ଜଣିନ ଓ ଆଇରେନିଆସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା) ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାରତତ୍ତ୍ଵ ୩- ଯୋହନଙ୍କ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଆମାରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ବିଷୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ବିବରଣ ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ ହୁଏ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଜନ୍ମ ଏକ ଶବ୍ଦ ମାତ୍ର ଅଟେ । ଏଣୁ ବିଚାରତତ୍ତ୍ଵ ୧ ତୁଟି ଅଟେ । ଏଣୁ ନୀଳଦୀମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଯାହା ପଣ୍ଡାତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବାପ୍ତିସ୍ତକୁ ଦର୍ଶାଏ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯାଶୁଙ୍କର ଝାତିହାସିକ ଶବ୍ଦରେ ଆପଣା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଯୋଡ଼ିବା ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଶୈଳ ଅଟେ (ପଦ-୧୪-୨୧) । ବିଚାରତତ୍ତ୍ଵ-୨ ଯୋହନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଏବଂ ନିମ୍ନପ୍ରତି ଦିବାଦ ସହିତ ଠିକ୍, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଜାଗତିକ ରାଜ୍ୟ । ପରିଭାଷା ଦେବା ପୂର୍ବେ ଏହା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ କି ଏହା ପରିସରରେ ମିଶ୍ରିତ ନା ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ତ୍ରୀ. ଏ. କାର୍ଯ୍ୟନ, ଏକ୍ୟଜିଟିକଳ ‘ଲାସିସ୍ଟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିକଷିତ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି : ଉତ୍ସବ ବାକ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଜନ୍ମ, ଯିହଜିକଳ-୩୭:୨୪-୨୭, ଯାହା ନୂତନ ନିୟମକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯିରିମିଯ୍-୩୧:୩୧-୩୪ ।

ଏପା.ଏପ୍.ବ୍ରାସ୍, ଆନ୍ସରସ ଟୁ କୋସ୍ଟିନସ,

□ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ” - ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖା ଏବଂ ଅନେକ ଚର୍ଚ ପାଦର ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଶବ୍ଦ “ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ” ରହିଆଛି ଯାହା ମାଥୁର ସୁସମାଚାରରେ ସାଧାରଣ ଅଟେ । ଯେପରିକି, ଶବ୍ଦ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ” ପଦ-୩ରେ ଦେଖାଯାଏ (ପଦ ୩ ଏବଂ ୪ ହିଁ କେବଳ ବାକ୍ୟ ଯାହା ଯୋହନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଶବ୍ଦରେ ଦେଖାଯାଏ) । ଯୋହନ, ବିଜାତିମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଆଛନ୍ତି (ମାର୍କ ଓ ଲୁକଙ୍କ ସହିତ) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ସକାଶେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଯିହୁଦି ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାନ୍ତି ।

୩:୬ - ଏହା ପୁଣି ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦ ଯାହା ଯୋହନରେ ସାଧାରଣ ଅଟେ (ପଦ-୧୧) ।

୩:୭ - “ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ” - ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟ ଏକବରତନ, ନୀଳଦୀମଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ, ମାତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ବହୁବରତନ ଅଟେ, ଯାହା ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିକୁ ଜଣିତ କରେ (୪:୧୨; ୮:୪୩), ଯୋହନ, ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦିର ଶେଷ ବେଳକୁ ଏହା ଲେଖୁଆଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚଯ ନେଷ୍ଟିକବାଦକୁ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯିହୁଦିଜାତୀୟ ଗର୍ବର ସମ୍ବୂଧନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

□ “ଅବଶ୍ୟ” ଗ୍ରୀକ କ୍ରିୟା ଦେଇ (ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ - “ଏହା ଆବଶ୍ୟକ”), ୩ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ତିନିଥର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି (ପଦ-୭, ୧୪, ୩୦) । ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନା ନିମନ୍ତେ ଏହା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

୩:୮ - ଏହୁ (ଆରାମିକ) ଶବ୍ଦ (ରୁହା) ତଥା ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ (ନ୍ୟୁମା) ଯାହାର ଅର୍ଥ “ବାୟୁ”, “ଶ୍ଵାସ” ଏବଂ “ଆମା” । ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଏହା କି ବାୟୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅଟେ, ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆମା ମଧ୍ୟ, କେହିଁ ବାୟୁକୁ ଦେଖୁପାରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏହା ପ୍ରଭାବ କରିଥାଏ, ଠିକ୍ ସେମିତି ଆମା ମଧ୍ୟ । ମଣିଷର ଉଦ୍ଧାର ତାହାର ବଶରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆମାଙ୍କ ବଶରେ ଅଛି (ଯିହଜିକଳ-୩୭) । ଏହା ସତ୍ୟ କି ଏହି ସମାନ ସତ୍ୟକୁ ପଦ ୪-୩ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଅଛି । ଉଦ୍ଧାର ପବିତ୍ରାମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ (୩:୪୪;୪୪) ଏବଂ ମଣିଷର ବିଶ୍ୱାସ / ଅନୁତାପର ମିଶ୍ରଣ ଅଟେ । (୧:୧୨;୩:୧୨,୧୮) ।

ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ଅଦ୍ଭୁତ ରୂପେ ପବିତ୍ର ଆମାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କେତ୍ର କରେ (୧୪:୧୭,୨୪-୨୭; ୧୭:୧-୪) । ସେ ନୂତନ ଯୁଗକୁ ପବିତ୍ର ଆମାଙ୍କ ଯୁଗ ରୂପେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ।

ପଦ ୮ ଏକ ଜଟିଳ ପ୍ରଶ୍ନରୁପେ ପଚାରେ କାହିଁକି କେତେକ ଲୋକ ସୁସମାଚାରକୁ ଶୁଣି/ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ନୁହେଁଛି । ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁସାରେ କେହିଁ ହେଲେ ଆମାଙ୍କ ବିନା ସ୍ଵର୍ଗରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ (୧:୧୩; ୩:୪୪, ୭୪) । ଏହି ବାକ୍ୟ ସେହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜୋରଦିଏ । ଯେପରିକି, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରତି ଉତ୍ତରର ପ୍ରଶ୍ନ (ମଣିଷ ଜିଶ୍ଵରାୟ ଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା) ତଥାପି କହେ କି ଆମା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗକରେ । କାହିଁକି କେତେକ ସେହି ମହାନ ଅଧିର୍ମର ରହସ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (ପଢ଼ିତର ସ୍ଵଯଂ କେନ୍ଦ୍ରିୟ), ଯେତେ ମୁଁ ବଢ଼ିବି, ସେତେ ମୁଁ ବାଇବଳ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବି, ଯେତେ ମୁଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସେବା କରିବି, ସେତେ ଅଧିକ ମୁଁ ଜୀବନର “ରହସ୍ୟ” ବିଷୟରେ ଲେଖିବି । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତକାରରେ ରହୁଆଛୁ । (୧ କରି-୧୩:୧୨) ମଣିଷମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହରେ । ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର କ୍ଷମତାରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହେ । ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିକାଶ କରୁଆଛି । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଭରୋସା କରିବାଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ ନୁହେଁ । ଆୟୁବ କେବେ ହେଲେ “କାହିଁକି” ବୋଲି କୁହାଗଲେ ନାହିଁ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଶ୍ଵାସ, ବାୟୁ, ଆମା

ଏବ୍ରା ଶଦ ରୁହା ଏବଂ ପ୍ରାକ୍ ଶଦ ନ୍ୟମା (ଯୋହନ -୩:୫,୮) “ଆମା”, “ଶ୍ଵାସ”, କିମ୍ବା “ବାୟୁ” ର ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ (ଯୋହନ-୩:୫,୮) । ଆମା ସର୍ବଦା ସୃଷ୍ଟି ସହିତ ସମ୍ବିଳିତ ଅଟେ । (ଆଦି-୧:୨; ଆୟୁବ-୨୭:୧୩; ଗାତ- ୧୦୪:୨୯-୩୦; ୧୪୭:୧୪-୧୮) । ପୁରାତନ ନିୟମ ଜିଶ୍ଵର ଓ ଆମାଙ୍କ ବିଷୟର ସଂବନ୍ଧକୁ ସ୍ଵର୍ଗତାବେ କହେ ନାହିଁ । ଆୟୁବ-୨୮:୨୭-୨୮ ; ଗାତ-୧୦୪:୨୪; ଏବଂ ହିତଉପଦେଶ-୩:୧୯; ୮:୨୭-୨୮ ରେ ଜିଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନ (ଏକ ସ୍ଥାଲିଙ୍କ ସଂଜ୍ଞା) ର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ । ନୂତନ ନିୟମରେ ଯାଶୁ ସୃଷ୍ଟିରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲି କହୁଆଛନ୍ତି (ଯୋହନ-୧:୧-୩; ୧ କରି-୮:୮; କଳ-୧:୧୪-୧୭; ଏବ୍ରା ୧:୨-୩) । ଯେମନିତି ଉତ୍ତରରେ, ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ମୂଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ସମ୍ବିଳିତ । ଆଦି ୧ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଦ୍ଵିତୀୟ କାରଣକୁ ଜୋର ଦିଏନାହିଁ ।

ଏନ୍-ଏସ୍-ଏସ୍-ବି ବାକ୍ୟ : ୩:୯-୧୪

୯ ନୀକଦୀମ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏହିସବୁ କିପରି ହୋଇପାରେ ? ୧୦ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମେ ରସ୍ତାଏଲର ଜଣେ ଗୁରୁ ହୋଇ ସୁନ୍ଦା କଥାଣ ଏହିସବୁ ବୁଝୁ ନାହିଁ ? ୧୧ ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟସତ୍ୟ କହୁଆଛି, ଆୟେମାନେ ଯାହା ଜାଣୁ, ତାହା କହୁ, ପୁଣି ଯାହା ଦେଖୁଆଛୁ, ତାହା ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉ, ଆଉ ତୁମେମାନେ ଆସମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ । ୧୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥିକ ବିଷୟ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବିଷୟ କହିଲେ, କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? ୧୩ ଆଉ, ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ସ୍ଵର୍ଗୀୟରୋହଣ କରିନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ମୋଶା ଯେପରି ପ୍ରକାର ପ୍ରାତିରରେ ସର୍ପକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଉଠାଇଯିବ । ୧୫ ଯେପରି ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତ ହୁଏ ।

୩:୧୨-୧୫ : ୧୨ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥିବ ବିଷୟ କହିଲେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବିଷୟ କହିଲେ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? ୧୩ଆଉ, ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ସ୍ଵର୍ଗୀୟରୋହଣ କରିନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ମୋଶା ଯେ ପ୍ରକାର ପ୍ରାତିରରେ ସର୍ପକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଉଠାଇଯିବ । ୧୫ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତ ହୁଏ ।

୩:୯-୧୦ : ନୀକଦୀମଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଶରୀରଳାକୁ (୧) ବିଜ୍ଞାତିମାନଙ୍କ ଯିହୁଦୀ ବାଦ୍ୟସ୍ତ୍ର ଏବଂ (୨) ବାଦ୍ୟଜକ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରଚାରର ଜ୍ୟାତିରେ ବୁଝିଥିବେ ।

ଏହା ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନର ମୂର୍ଖତାକୁ ଜଣିତ କରେ; ଏପରିକି ନୀକଦୀମ ସଦୃଶ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିହଦୀମାନଙ୍କ ନେତା, ଏହି ଆତ୍ମିକ ବିଷୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ । ନୋଷିକ ମିଥ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଯାହା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ବାରପ୍ରାସ୍ତୁ କରାଯାଇପାରେ ତାହାର ପ୍ରତିବାଦ ନିମନ୍ତେ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରର ଲିଖନ କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ଯାଶୁ ହିଁ (ପଦ - ୯) ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ୟାତି, କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀର ନୁହେଁ ।

୩:୧୧ - “ଆୟେମାନେ ଯାହା ଜାଣୁ, ତାହା କହୁ” ଏହି ବହୁବଚନ ସର୍ବନାମ ଯାଶୁ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଦର୍ଶାଏ (ପଦ - ୧୧) କିମ୍ବା ଯାଶୁ ଏବଂ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ ଯାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିହୁତିରେ ଉପଯୁକ୍ତ (ପଦ - ୧୨) ସୁସମାଚାରଟି କାହିଁନିକ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଔଷଧିରିକ ପ୍ରକାଶ ।

□ “ତୁମେମାନେ ଆସମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ” ଯୋହନ ଅନେକ ସମୟରେ ସ୍ଵାକାର / ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶର୍କୁ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରୁଛନ୍ତି - (ଲାଯାନ) ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରାୟ ପ୍ରଶାଳୀରେ ଅବ୍ୟୟ ପଦର ଯୁଗ୍ମ ବଞ୍ଚିକୁ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରୁଛନ୍ତି ।

୧ - ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ

କ - ନାଷ୍ଟିକ ଭାବେ (୧:୧୧; ୩:୩୭; ୪:୪୭)

ଖ - ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ (୧:୧୨; ୩:୧୧, ୩୩; ୪:୪୩; ୧୩:୨୦)

୨ - ଆତ୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ

କ - ନାଷ୍ଟିକ ଭାବେ (୧୪:୧୭)

ଖ - ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ (୩:୩୯)

୩ - ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ

କ - ନାଷ୍ଟିକ ଭାବେ (୧୯:୪୮)

ଖ - ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ (୧୭:୮)

ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଯାଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ - ୧:୮

ଣ:୧୨ “ଯଦି....ଯଦି” ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଯଦି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବ ବାକ୍ୟ ଲେଖକଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ତାହାଙ୍କ ଲିଖନ ନିମନ୍ତେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଦିତୀୟ ଯଦି ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବ ବାକ୍ୟ ଯାହା ବଳବନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

□ “ତୁମେମାନେ” - ସର୍ବନାମ ଏବଂ କ୍ରିୟା ବନ୍ଦୁବଚନ ଅଟେ । ହୋଇପାରେ, ଯେତେବେଳେ ନୀକଦୀମ ଯାଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଥିଲେ କିମ୍ବା ପଦ ଗ ଏବଂ ଗ ୧ ର ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଯାହୁଦିମାନଙ୍କୁ ସମ୍ରକ୍ଷିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ ଅଟେ ।

ଣ:୧୩ ଏହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରେ କି ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ସତ୍ୟ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅସାଧାରଣ (୧:୧-୧୪) । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ଦୈତ୍ୟବାଦର ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ : ସ୍ଵର୍ଗ ବନାମ ପୃଥିବୀ । ଶାରୀରିକ ବନାମ ଆତ୍ମୀୟ । ନୀକଦୀମଙ୍କ ଉଷ୍ଣ ବନାମ ଯାଶୁଙ୍କର ଉଷ୍ଣ (୧:୪୧; ୩:୩୩, ୩୮, ୪୧, ୪୦, ୪୧, ୪୮, ୨୨) । ଏହି ବାକ୍ୟ (୧) ଜିଶ୍ଵରର (୨) ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୟମାନ ଏବଂ (୩) ତ୍ରୀଏକ ଅନନ୍ତ ଦିତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦେହଧାରଣକୁ ସଷ୍ଟ କରେ (ତ୍ରୀଏକ ନିମନ୍ତେ ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ - ୧୪:୨୭)ରେ ।

□ “ମନୁଷ୍ୟପୂତ୍ର” ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗଂ ଉପାଧି; ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଯିହୁଦି ଧର୍ମରେ ଏହାର କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟତା, ସାମରିକତା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବ ନ ଥିଲା । ଏହି ଶବ୍ଦ ଯିହିଜିକଳ - ୨:୧ ଏବଂ ଗୀତ ୮:୪ରୁ ଆସିଥିଲା ଯାହାର ଅର୍ଥ “ମନୁଷ୍ୟ” ଏବଂ ଦାନିଏଲ ୭:୧୩ରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଜିଶ୍ଵର” । ଏହି ବାକ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵର ହେବାର ବିରୋଧବଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ (୧ ଯୋହନ - ୪:୧-୩) ।

ଣ:୧୪-୨୧ - ଏହା କହିବା କଠିନ ଅଟେ କି ଏଠାରେ ନୀକଦୀମଙ୍କ ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାଲାପ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ କଥା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ନା ନାହିଁ । ଏହା ଏହି ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପାରେ କି ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ଯାଶୁଙ୍କର ସର୍ବସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲେଖି ରଖେ ଯାହା ଯୋହନ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମୟକାଳକୁ ଲେଖି ରଖେ ।

ବାକ୍ୟ ୧୪-୨୧ ର ଏହି ପ୍ରକାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ହୋଇପାରେ ।

୧ - ପଦ ୧୪-୧୫ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।

୨ - ପଦ ୧୭-୧୭ ପିତାଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।

୩ - ପଦ ୧୮-୨୧ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।

ମନେରଖନ୍ତୁ ଏହା ଯାଶୁ ହୁଆନ୍ତୁ ବା ଯୋହନ ଏହାର ବିବରଣର ସତ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ ନାହିଁ ।

ଣ:୧୪ “ମୋଶା ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ସର୍ବକୁ ଉଠାଇଥିଲେ” - ଏହା ମରୁଷୁଳ ଯାତ୍ରା ସମୟର ଘଟିତ ଏକ ବିଚାର ଆତ୍ମକୁ ସଂକେତ କରେ ଯାହା ଗଣନା ୨୧:୪-୫ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ । ଏଠାରେ କେତ୍ରୀୟ ସତ୍ୟ ଏହା ଅଟେକି ମନୁଷ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ଏବଂ ଆଜ୍ଞାକାରା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରିକି ଯଦିବା ସେମାନେ ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତି । ଜିଶ୍ଵରର ଜସ୍ତୀଏଲାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଦେଲେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସର୍ପ ଦଂଶନରୁ ବଞ୍ଚି ପାରିବେ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରମାଣ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ (ଗଣନା - ୨୧:୮) ।

□ “ଉଠାଇଲେ” - ଏହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ (୮:୨୮; ୧୭:୩୭,୩୮) ଅନେକଥର “ଉଠା ଉଠାଇବା” ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଥିଲା (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୩; ୪:୩୧; ପିଲିପ ୨:୧) ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ଯୋହନ ଦୁଇଟି ବାକ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି (ଦୁଇ ଅର୍ଥ ୧:୪; ୩:୩,୮) । ସର୍ବ ଦଂଶନର ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଜ୍ଜାର ପାଇବା ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ଯିଏ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ମାନି ପିତଳରେ ନିର୍ମିତ ସର୍ବକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଜ୍ଜାର ପାଇବେ । ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଯେଉଁମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ ସୁସମାଚାର, ଯିଏ କୁଶରେ ଚଢାଗଲେ) ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବେ ସେମାନେ ସର୍ପ (ଶିଳତାନ- ପାପ)ର ଦଂଶନରୁ ମୁକ୍ତି (ଉଦାର) ପାଇବେ (୧୭:୩୧-୩୨) ।

ଶା:୧୪-୧୮ “ଯେପରି ଯେକେହି” (ପଦ ୧୪) “ଯେପରି ଯେକେହି” (ପଦ ୧୫), “ଯେ” (ପଦ ୧୯) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ (ଯିଶ୍ଵା. ୪୪:୧-୩; ଯିହିଜି - ୧୮:୨୩,୨୭; ଯୋହନ ୧:୨୯; ୩:୧୬; ୭:୩୩,୪୧; ୨ କର ୪:୧୯; ୧ ଚିମଥା ୨:୪; ୪:୧୦; ତୀତସ ୨:୧୧; ୨ ପିତର - ୩:୯; ୧ ଯୋହନ ୨:୨; ୪:୧୪) । ପରିତ୍ରାଣର ପ୍ରଷ୍ଟାବ ସାର୍ବଜନୀକ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନୁମୋଦନ ନୁହେଁ ।

ଶା:୧୪ “ବିଶ୍ୱାସ କରେ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ ।

□ “ତାହାଙ୍କଠାରେ” ଏହା କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସତ୍ୟତାକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଉତ୍ତର (୧) ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ଏକ ସଂଦେଶ; (୨) ପ୍ରତ୍ୟେକେ ମାନିବା ଏବଂ ସ୍ଥାନୀକାର କରିବା ଅବଶ୍ୟ ଅଟେ (୩) ଗୋଟିଏ ଜୀବନ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମାନ ବଞ୍ଚିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏଠାକାର ବ୍ୟାକରଣ ଆକୃତି ଅସାଧାରଣ । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ମୂରତା ଅବ୍ୟୟ ପଦ ସହିତ ସର୍ବନାମ ଅଟେ ଏନ୍ ଯାହା କେବଳ ଯୋହନରେ ହିଁ ଦେଖାଯାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ପଦ ଇ.ଆଇ.ଏସ. । ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ଏହା “ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ” ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶା:୧୪, ୧୭ “ଅନନ୍ତ ଜୀବନ” ଏହି ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦ (ଜେଡ୍ରୋଇ) ଗୁଣ ଏବଂ ପରିମାଣକୁ ଦର୍ଶାଏ (୪:୨୪) । ମାଥୁର ୨୫:୪ ଅଟେ ଅନନ୍ତ ବିଲ୍ଲେଦ ନିମନ୍ତେ ସେହି ସମାନ ବାକ୍ୟର ପ୍ରେୟୋଗ କରାଗଲା । ଯୋହନରେ ଜୋଏ ସାଧାରଣ ରୂପରେ ପୁନଃରୁହାନ, ଶେଷ ଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ଜୀବନ, କିମ୍ବା ନୂତନ ଯୁଗର ଜୀବନ, ସ୍ମୂର୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଲେଖା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାରମାନଙ୍କଠାରୁ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଅଟେ । ଏହା ଏହି ସୁସମାଚାରର କେହୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ (ଶା:୧୪; ୪:୩୭; ୪:୩୯; ୭:୪୪,୭୮; ୧୦:୨୮; ୧୨:୨୫; ୧୭:୨୩) ।

ଏନ୍.୬ସବି ମୂଲଲେଖା : ଶା:୧୭-୨୧

୧୭ କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ । ୧୭ ଯେଣୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ ଏଥୁପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୧୮ ଯେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିଚାରିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ବିଚାରିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି, କାରଣ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନାହିଁ । ୧୯ ଆଉ, ସେହି ବିଚାର ଏହି, ଜଗତରେ ଜ୍ୟୋତି ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଅନ୍ତକାରକୁ ଭଲ ପାଇଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମସବୁ ମନ । ୨୦ କାରଣ ଯେକେହି କୁର୍କର୍ମ କରେ ସେ ଜ୍ୟୋତିକି ଘୃଣା କରେ, ପୁଣି କାଳେ ତାହାର କର୍ମର ଦୋଷ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏଥୁପାଇଁ ସେ ଜ୍ୟୋତି ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ୨୧ - କିନ୍ତୁ ଯେକେହି ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତି ନିକଟକୁ ଆସେ, ଯେପରି ତାହାର କର୍ମସବୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ସାଧୁତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

ଶା:୧୭ “ଜିଶ୍ଵର ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ” - ପଦ ୧୭-୧୭ ମୁଖ୍ୟତଃ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ଦର୍ଶାଏ (୧ ଯୋହନ ୪:୭-୨୧; ପଦ ୧-୧୦) । “ପ୍ରେମ କଲେ”ର ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦ ଆଗାପାଓ । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଗ୍ରାକ୍ରେ ଅଧିକ ପ୍ରେୟୋଗ କରାଯାଇନାହିଁ ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ଏଥୁରେ ବିଶେଷ ଅର୍ଥ ଦେଇ ଏହାର ପ୍ରେୟୋଗ କଲା । କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେୟୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ଯେପରି ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରେମ ନିମନ୍ତେ ନାନ୍ତିବାଚକ ଭାବେ ପ୍ରେୟୋଗ କରାଗଲା (ଶା:୧୯; ୧୨:୪୩; ୧ ଯୋହନ ୨:୧୪) । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ରୂପେ ଏହା ପୁରୁତ୍ଵର ନିମୟର ହେସେଡ଼ ସହି ସାମନ ଅଟେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମୟ ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ବିଶ୍ୱପ୍ରତା ଏବଂ ପ୍ରେମ । ଯୋହନଙ୍କ ସମୟର ଗ୍ରାକ୍ରେ ଆଗାପାଓ ଏବଂ ପିଲିଓ ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣତଃ ସମାର୍ଥକ (ଶା:୩୪ ସହିତ ୪:୨୦)

ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଯେଉଁବୁ ଶବ୍ଦ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେୟୋଗ କରାଯାଇ ସେତବରେ ମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଦ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ସେହି ସବୁ ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରେୟୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଆସମାନଙ୍କର ଜଗତ, ଭାବନା, ଆସମାନଙ୍କ ବୀତିହାସିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯାହା ପବିତ୍ର, ଅଦ୍ଭୁତ, ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବକୁ ବିବରଣ କରେ । ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଶବ୍ଦ କେତେକ ପରିମାଣରେ ଅନୁରୂପ ବା ରୂପକ । ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶନ କରାଗଲା ସେ ସବୁ ପ୍ରକୃତରେ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ନୁହେଁ । ପଢିତ, ଅସ୍ତ୍ରୀୟ, ସିମାତ ମାନବ ବାସ୍ତ୍ରବିକ ଚରମସାମାକୁ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ତ୍ତ : ଜିଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣତ ହେଲେ (ମାନବ ଆକୃତି ଭାଷାରେ)

I - ଏହି ପ୍ରକାର ଭାଷା ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଅତି ସାଧାରଣ ଅଟେ (କେତେକ ଉଦାହରଣ)

କ - ଶାରିରାକ ଶରୀର ଭାଗ

୧ - ଚକ୍ଷୁ - ଆଦି - ୧:୪, ୩୧; ୭:୮; ଯାତ୍ରା ୩୩:୧୭; ଗଣନା ୧୪:୧୪; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୧୧:୧୭; ଯିଖରିଷ୍ଟ ୪:୧୦

୨ - ହାତ - ଯାତ୍ରା ୧୫:୧୭; ଗଣନା ୧୧:୨୩; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୨:୧୫

୩ - ବାହୁ - ଯାତ୍ରା - ୨:୭; ୧୫:୧୭; ଗଣନା ୧୧:୨୩; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୪:୩୪; ୫:୧୫

୪ - କର୍ଣ୍ଣ - ଗଣନା - ୧୧:୧୮; ୧ ଶାମୁଏଲ ୮:୨୧; ୨ ରାଜା ୧୯:୧୭, ଗୀତ ୪:୧; ୧୦:୧୭; ୧୮:୭ ।

୫ - ମୁଖ - ଯାତ୍ରା ୩୭:୩୦; ୩୩:୧୧; ଗଣନା ୨:୨୫; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୩୪:୧୦; ଗୀତ ୧୧୪:୭ ।

୬ - ଅଙ୍ଗୁଳି - ଯାତ୍ରା ୮:୧୯; ୩୧:୧୮; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୧:୧୦; ଗୀତ ୮:୩

୭ - ରବ - ଆଦି ୩:୮-୧୦; ଯାତ୍ରା ୧୫:୨୭; ୧୯:୧୯; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୨୭:୧୭; ୨୭:୧୦

୮ - ଚରଣ - ଯାତ୍ରା ୨୪:୧୦; ଯିହିଜିକଲ ୪୩:୩

୯ - ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ - ଯାତ୍ରା ୨୪:୯-୧୧; ଗୀତ ୪୭; ଯିଶ୍ରୀ. ୨:୧; ଯିହିଜି ୧:୨୭

୧୦ - ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ - ଆଦି ୧୭:୭-୧୩; ୨୨:୧୧-୧୪; ୩୧:୧୧, ୧୩; ୪୮:୧୫-୧୭; ଯାତ୍ରା ୩:୪, ୧୩-୨୧; ୪:୧୯; ବିଚାର - ୨:୧; ୨:୨୨-୨୩; ୧୩:୩-୨୨

ଖ - ଶାରିରାକ କ୍ରିୟା

୧ - ସୃଷ୍ଟିର ଉପଯନ୍ତ୍ର ରୂପେ କୁହାଯାଏ - ଆଦି ୧:୩, ୭, ୯, ୧୧, ୧୪, ୨୦, ୨୪, ୨୭

୨ - ଏଦନରେ ଚାଲିବା (ଶର) - ଆଦି ୩:୮; ୧୮:୩୩; ହବ - ୩:୧୫

୩ - ନୋହଙ୍କ ଜାହାଜର ଦ୍ୱାରକୁ ବନ୍ଦ କରିବା - ଆଦି ୭:୧୭

୪ - ବଳିର ସୁଗନ୍ଧ - ଆଦି ୮:୧; ଲେବୀୟ ପୁଣ୍ୟକ - ୨୭:୩୧; ଆମୋଶ ୪:୨୧

୫ - ଓହ୍ନୀଇ ଆସିବା - ଆଦି ୧୧:୪; ୧୮:୨୧; ଯାତ୍ରା ୩:୮; ୧୯:୧୧, ୧୮, ୨୦

୬ - ମୋଶାଙ୍କ କବର ଦେବା - ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୩୪:୭

ଘ - ମନୁଷ୍ୟର ଭାବପ୍ରବଣଶ (କେତେକ ଉଦାହରଣ)

୧ - ଅନୁତାପ / ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବା - ଆଦି ୨:୨, ୭; ଯାତ୍ରା ୩୭:୧୪; ବିଚାର ୨:୧୮; ୧ ଶାମୁ ୧୫:୨୯, ୩୫; ଆମୋଶ ୭:୩, ୭

୨ - କ୍ଲୋଧ - ଯାତ୍ରା ୪:୧୪; ୧୫:୭; ଗଣନା ୧୧:୧୦; ୧୨:୨୯, ୨୨:୨୯, ୨୫:୩, ୪; ୩୭:୧୦, ୧୩, ୧୪; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ : ୨:୫; ୭:୧୪, ୨୯:୨୦

୩ - ଛର୍ଷା - ଯାତ୍ରା ୨୦:୪; ୩୪:୧୪; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୪:୨୪, ୪:୯; ୨:୧୫; ୩୭:୧୭, ୨୧; ଯିହଶୁଷ୍ଠ - ୨୪:୧୯

୪ - ଘୃଣା - ଲେବିୟ ୨୦:୨୩; ୨୭:୩୦; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ ୩୭:୧୯

ଘ - ପାରିବାରିକ ଶରସମୂହ (କେତେକ ଉଦାହରଣ)

୧ - ପିତା

କ - ଜ୍ଞାନ୍ୟାଳର - ଯାତ୍ରା ୪:୨୭; ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ - ୧୪:୧; ୩୯:୪

ଖ - ରାଜାମାନଙ୍କର - ୨ ଶାମୁଏଲ - ୨:୧୧-୧୭; ଗୀତ ୨:୭

ଗ - ପୌତ୍ରକ କର୍ମର ଉପମା - ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ - ୧:୩୧; ୮:୪; ୩୭:୧; ଗୀତ ୨୭:୧୦; ହିତୋ. ୩:୧୨; ଯିରି ୩:୪, ୨୨; ୩୧:୨୦

ହୋଶେ. ୧୧:୧-୪; ମଲାଞ୍ଜି ୩:୧୭ ।

୨ - ପିତାମାତା - ହୋଶେ. ୧୧:୧-୪

ଗ - ମାତା - ଗୀତ ୨୭:୧୦ (ସେବିକା ମା' ସଦୃଶ); ୪୯:୧୫; ୨୭:୧-୧୩

ଘ - ବିଶ୍ଵଷ ମୁବା ପ୍ରେମୀ - ହୋଶେ. ୧-୩

II - ଏହି ପ୍ରକାର ଭାଷାର ପ୍ରୟୋଗର ଅଭିପ୍ରାୟ ।

କ - ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବୂଧରେ ପ୍ରକାଶ ହେବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵର ନର ରୂପ ହେବାର ବିଷ୍ଟାରିତ ଧାରଣା ହେଲା, ଜିଶ୍ଵର ଆତ୍ମା ଅଚନ୍ତି ।

ଖ - ଜିଶ୍ଵର ମଣିଷ ଜୀବନର ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ରୂପକୁ ଧାରଣ କଲେ ଏବଂ ପଢ଼ିତ ମାନବର ସମ୍ବୂଧରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାରେ ସେସବୁ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ (ପିତା, ମାତା, ପିତାମାତା, ପ୍ରେମୀ)

ଘ - ଯଦିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ତଥାପି ଜିଶ୍ଵର କୌଣସି ଶାରିରାକ ଆକୃତିରେ ସମିତୀତ ହେବାକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ (ୟାତ୍ରା ୨୦; ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୪)

ଘ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶେଷ ମାନବ ଆକୃତି ହେଲା ଯାଶୁଙ୍କର ଶରୀର ଧାରଣ । ଜିଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ନେଲେ, ସର୍ବ ଯୋଗ୍ୟ (୧ ଯୋହନ ୧:୧-୩) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମେଶ ହେଲା (ଯୋହନ ୧:୧-୧୮)

□ “ଏଣୁ” ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ “ଏମିତି ଏକ ଶୈଳିରେ” (୭:୪୭; ୧୧:୪୮; ୧୮:୨୨) । ଏହା ଏକ ନିୟମିତ ପଢ଼ତି ଅଟେ, ଭାବପ୍ରବଶ ନୁହେଁ । ଜିଶ୍ଵର ଆପଣା ପ୍ରେମ (ରୋମୀୟ ୪:୮) ଦେବାରେ (ପଦ ୧୭) ଏବଂ ପ୍ରେରଣ (ପଦ ୧୮) କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କଲେ କି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମଣିଷମାନଙ୍କ ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ (ଯିଶ୍ଵା ୪୩; ରୋମୀ ୩:୨୫; ୨ କରି ୪:୨୧; ୧ ଯୋହନ ୨:୨)

□ “ଜଗତ” ଯୋହନ ଏହି ଗ୍ରାମ ଶବ୍ଦ କୋସମୋସ୍ବର ପ୍ରୟୋଗ ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ କଲେ (ଦେଖନ୍ତୁ ୧:୧୦ ଏବଂ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୩:୧) ଏହି ବାକ୍ୟ ନୋଷ୍ଟିକ୍ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର ଦ୍ୱେତବାଦ ଆତ୍ମା (ଜିଶ୍ଵର) ଏବଂ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାକମାନେ ପଦାର୍ଥକୁ ମନ୍ଦ ବୋଲି ଆରୋପ କରିବା କାହାର ଜାତି କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଦାର୍ଥ (ଉଦାହରଣ ମଣିଷ ଶରୀର) ସମସ୍ତ ମଣିଷରେ ଜିଶ୍ଵରରୀୟ ଅଗ୍ରିକଣାର କାରାଗୃହ ଅଟେ । ଯୋହନ ଏଠାରେ ଶରୀର କିମ୍ବା ପଦାର୍ଥର ମନ୍ଦ କହୁନାହାନ୍ତି । ଜିଶ୍ଵର ଜଗତକୁ (ରୋମୀୟ ୮:୧୮-୨୨) ଏବଂ ମଣିଷକୁ (ରୋମୀୟ ୮:୨୩) ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ହୋଇପାରେ ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜଛାକୃତ ଅସ୍ତ୍ରଣତା (ଦୈର୍ଘ୍ୟତା) ଯାହା ଯୋହନ ଲେଖନୀୟରେ ସାଧାରଣ ଅଟେ (୧:୪; ୩:୩,୮)

□ “ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର” ଏହାର ଅର୍ଥ “ଅଦ୍ଵୁତ” । ଏହି ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରଥମେ ଯୌନ ସମକ୍ଷରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଆଉ ପିଲାହୁଆ ନାହାନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯାଶୁଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆଉ କେହି ଛୁଆ ନ ଥିଲେ । ଦେଖନ୍ତୁ ୧:୧୪

□ “ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ, ଯାହାପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଏବଂ କ୍ରମାଗତ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧:୧୪ ଏବଂ ୨:୨୩ । ଏହି ସତ୍ୟୋକ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ପଦ ୧୪ରେ ପୁନଃବାଚୁତି କରାଗଲା । ଯେକେହି ଶବ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ଏହା କୌଣସି ବିଶେଷ ଜାତିର ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ସନ୍ତୁଳନ କରେ (ଜାତିଗତ, ବୁଦ୍ଧି ସମକ୍ଷାୟ କିମ୍ବା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମକ୍ଷୀୟ) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୋଗତି ଏବଂ ମଣିଷର ସ୍ଵାଧୀନ ଜଛା ପରମର ଭାବରେ ଉନ୍ମନ୍ତ ନୁହେଁ । ସେ ଉଭୟେ ସତ୍ୟ । ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀକୁ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି (୭:୪୪, ୨୫) ମାତ୍ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେତୁ ଜିଶ୍ଵର ମଣିଷ ସହିତ ଏକ ସପର୍କକୁ ରଖିଅଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରସାଦକୁ ଏବଂ ସର୍ବକୁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରତିଭୋର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ (କାଲଭିନ୍ନିଜମ) ବନାମ ମଣିଷର ସ୍ଵାଧୀନ ଜଛା (ଏରମିନିଆନିଜମ) ।

ଡାତ୍ସ - ୨:୧ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅନ୍ୟ ନୃତନ ନିୟମର ଅନୁଲେନ ସହିତ ସନ୍ତୁଳନ କରେ । ମୁଁ ଭାବିଲି ରୋମୀୟ ୮:୧୯ ଏବଂ ୯ ଏବଂ ୧୦ ଏବଂସୀୟ ୧ ରୁ ଟିକକା ନୋଟସ ଦେବାରେ ଏହା ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ର ଭାବେ ଲାଭଦାୟୀ ହେବ ।

I - ରୋମୀୟ ୮:୧୯ - ପାଇଲ ଦୁଇଥର “ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ” ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି (ପ୍ରୋଗିନୋକ୍ଷ, ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିବା) ୧୧:୨ । ସମୟର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ପ୍ରେମ ଜୟାଏଲୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ । ମନେରଖନ୍ତୁ “ଜାଣିବା” ଶବ୍ଦ ଏବା ଭାଷାରେ ଅବଶତ କରିବା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ, କାହାରି ବିଷୟରେ ସତ୍ୟତା କହିବା ତାହା ନୁହେଁ (ଆଦି ୪:୧; ଯିରି ୧:୪) । ଏଠାରେ ଏହା ଅନ୍ୟ ଘଟଣାର ଶିଖୁଳି ରୂପେ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ କରାଯାଇଥିଲା । (ରୋମୀୟ ୮:୧୯-୩୦) । ଏହି ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସହିତ ଯୋଡ଼ିତ । ଯେପରିକି, ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ କି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଜ୍ଞାନ ନିର୍ବାଚନର ଆଧାରରେ ନୁହେଁ କାରଣ ଯଦି ସେପରି ହୁଏ, ତେବେ ନିର୍ବାଚନ ପତିତମାନବର ଭବିଷ୍ୟ ପ୍ରତିଭୋର ଆଧାର ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ୨୭:୪; ୧ ପିତର ୧:୨, ୨୦ ଏବଂ ୨ ପିତର ୩:୧୭ ଦେଖାଯାଏ ।

କ - “ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ” (ପ୍ରୋଗିନୋକ୍ଷ “ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିବା”)

ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏହି ଉଭୟ ଶବ୍ଦ ଅବ୍ୟକ୍ଷ ପଦ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ, “ପୂର୍ବ” ଏବଂ ଏଣୁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିବାରେ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି ରୋମୀୟ ୮:୧୮-୩୦;

ଏପିସୀୟ ୧:୧୩-୧୪; ରୋମାୟ ୯ । ବାସ୍ତବରେ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ାକ ଜିଶ୍ଵର ସାର୍ବଭୌମ ବୋଲି ଜୋର ଦିଏ । ସେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଯନ୍ତ୍ରଣାଧିନ ଅଚନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଜିଶ୍ଵରାୟ ଯୋଜନା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା ଯେପରିକି ଏହି ଯୋଜନା ଖାମ୍ ଖିଆଳି ବା ଚନ୍ଦନାଢ଼କ ମୁହଁ । ଏହା କେବଳ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତା କିମ୍ବା ପୂର୍ବଜ୍ଞାନରେ ହିଁ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପ୍ରେମର ଗୁଣ, କରୁଣା ଏବଂ ଅନୁମୟକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ।

ଆମେ ଆୟର ପାଷାତ (ଆମେରିକୀୟ) ବ୍ୟକ୍ତିବାଦରେ ସାବଧାନ ହେବା ଦରକାର କିମ୍ବା ଆୟମାନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଚାରର ଉତ୍ସାହ ଏହି ଅଦ୍ଭୁତ ସତ୍ୟକୁ ସୁମର କରୁଥିଛି । ଆୟେମାନେ ଅଗଣ୍ଯିନ୍ ବନାମ ପେଲେଗିଅସ କିମ୍ବା କାଲଭେନିଜମ୍ ବନାମ ଆରହିନିଆନିଜମଙ୍କର ଝାତିହାସିକ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରାୟ ମତଭେଦର କମ୍ପନରେ ନିଜକୁ ନିଜକୁ ଯତ୍ନ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଖ - ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଗଲା (ପୂରିଜୋ “ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଭାରିତ କରିବା”)

ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ, ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ କରୁଣାକୁ ସିମାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନୁହେଁ ନାହିଁ କାହାକୁ ସୁସମାଚାରରୁ ବାହ୍ୟ କରିବା । ମାତ୍ର ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱମତରେ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଜିଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଚନ୍ତ (୧ ତାମଥ୍ ୨:୪; ୨ ପିତର ଣ:୫) । ଜିଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱର ନିଯନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଚନ୍ତ । କିଏ ବା କଣ ଆୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୀରୁ ବିଛିନ୍ନ କରିବ (ରୋମାୟ ୮:୧-୩) ? ଆୟମାନଙ୍କ ଧାରଣା ଏବଂ ମାନସିକ ସକ୍ଷମତା ସାମିତ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତା ଏବଂ ମଣିଷର ସ୍ବାଧୀନ ଜଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଗଠନ । ଦୟାମନ୍ତକ ଭାବେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହା ସତ୍ୟତାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ । ବାଇବଲିୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମାନ ବିତିନ୍ ପ୍ରଣାଳୀରୁ ପରିଚୟ କରାଗଲା । ସେମାନେ ଅଧିକାଂଶ ଦୟାମନ୍ତକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଛି । ସତ୍ୟତା ପ୍ରତୀକ୍ୟାମାନ ବିପରୀତ ଯୁଗଳ ମଧ୍ୟର ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକୁ ବାହାରକରି ତମାବକୁ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆମେ ଆପେ ଆପେ କୌଣସି ବାଇବଲିୟ ସତ୍ୟକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ବିଛିନ୍ନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଶୁଭୁତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ କି, ଆୟମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆୟମାନଙ୍କ ନିର୍ବାଚନର ଲକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ (ରୋମାୟ ୮:୨୯; ଏପିସୀୟ ୧:୪; ୨:୧୦) । ଆମେମାନେ “ପବିତ୍ର ଏବଂ ଅନିନ୍ଦନୀୟ” ହେବାକୁ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲୁ । ଜିଶ୍ଵର ଆୟମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କଲେ ଯଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନେ ଯେ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଜିଶ୍ଵର ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୌଭାଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏହା ଅନୁଲେଖର ମୁଖ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ତିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ପରିତ୍ରତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଙ୍ଗ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ହେଉଛି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ (ଏପିସୀୟ ୧:୪) । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ ହେବାକୁ ବିଧିବନ୍ଧ କରାଗଲେ (ଏପିସୀୟ ୧:୪) ।

II - ରୋମାୟ ୯

କ- ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତା ଉପରେ ରୋମାୟ ୯ ନୂତନ ନିଯମର ଏକ ଦୃଢ଼ ଅନୁଲେଖ (ଅନ୍ୟମାନେ ଏପି ୧୭:୩-୧୪) ଯେଉଁ ୧୦ ଅଧ୍ୟୟ ମଣିଷର ସ୍ବାଧୀନ ଜଙ୍ଗକୁ କହିଥାଏ ଏବଂ ନିରତର ଭାବେ (“ପ୍ରତ୍ୟେକେ” ପଦ ୪, “ଯେକେହି” ପଦ ୧୧, ୧୩, “ସମସ୍ତ” ପଦ-୧୨ (ଦୁଇଥର)) । ପାଇଁଲ ଏହି ଜିଶ୍ଵରଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସହିତ ପୁନର୍ମିଳନ ହେବାକୁ କେବେହେଲେ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହାନ୍ତି । ସେ ଦୂହେଁ ସତ୍ୟ ଅଚନ୍ତ । ଅନେକ ବାଇବଲ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସବୁ ବିରୋଧାଭାସରେ ପରିଚୟ କରାଗଲା । ଅନେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ନିଯମ ସବୁ ସୁନ୍ଦର ଅଧା ସତ୍ୟ । ଅଗ୍ରତ୍ତିନିଜ, କାଲଭେନିଜମ୍ ବନାମ ଅର୍ଦ୍ଧ ପେଲେଗିଆନିଜମା, ଆରହିନିଆନିଜମା ମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ଏବଂ ତୁଟିର ଅଂଶ ଅଛି ।

ଖ - ଏହି ସମାନ ସତ୍ୟତା (ରୋମାୟ ୧:୨୩) ରୋମାୟ ୮:୨୯-୩୦ ଏବଂ ଏପିସୀୟ - ୧:୪-୧୧ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଗଲା ।

ଏହି ଅଧ୍ୟୟଟି ନୂତନ ନିଯମରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତର ଏକ ଶକ୍ତ ପ୍ରକାଶନ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵର ଯେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣର ଅଧିକାରୀ ଅଚନ୍ତ ସେଥିରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତ ନାହିଁ । ଏହି ବିରାଟ ସତ୍ୟ କେବେହେଲେ ନମନାୟ କିମ୍ବା ହ୍ରାସ ପାଇବ ନାହିଁ । ଯେପରି, ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଜଙ୍ଗରେ ସନ୍ତୁଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେମିତି ମଣିଷ ସୃଷ୍ଟିରେ ସମୟିତ ଅର୍ଥରେ, ଯାହାକୁ ଜିଶ୍ଵର ନିଜ ସ୍ଵରୂପରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ କେତେକ ପୁରାତନ ନିଯମର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯେମନ୍ତ ଆଦି ୧୪ ଅଧ୍ୟୟ ମାନ ନିଃସର୍ବ ଏବଂ ମଣିଷର ପ୍ରତିରୋରକୁ କେବେହେଲେ ସମସ୍ତ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନେ ମଣିଷର ପ୍ରତିରୋରରେ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ (ଉଦାହରଣ, ଏଦନ, ନୋହ, ମୋଶା, ଦାଉଦ) । ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଶେ ଏକ ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନା ଅଛି । କୌଣସି ମଣିଷ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ପ୍ରତାବିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଜିଶ୍ଵର ଜଣ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ଅଂଶଗୁହଣ କରିବାକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି । ଅଂଶଗୁହଣ ନିମନ୍ତେ ଏହି ସୌଭାଗ୍ୟ ସାର୍ବଭୌମତି

(ରୋମାୟ - ୯) ଏବଂ ମଣିଷର ମୁକ୍ତ ଜନ୍ମ (ରୋମାୟ ୧୦) ମଧ୍ୟ ଏକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାରଣ ।

ଗୋଟିଏ ବାଇବଲିଯ ଗୁରୁଡ଼କୁ ମନୋନୀତ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହଁ । ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ତନାବ ରହିଅଛି କାରଣ ପୂର୍ବୀୟ ଲୋକମାନେ ବିପରୀତ ଭାବେ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦବେଗ ହୋଇ ସତ୍ୟକୁ ଉପପ୍ରିତ କରିଥାଆନ୍ତି । ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବା ଅଛି ଆବଶ୍ୟକ । ସତ୍ୟ ଏକ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ତାଞ୍ଚା ।

III - ଏଣ୍ଟିସାୟ ୧

କ - ନିର୍ବାଚନ ଏକ ଅନୁଭୂତ ଶିକ୍ଷା । ଯେପରି, ଏହା ଏକ ପକ୍ଷପାତିତା ଆହ୍ଵାନ ନୁହଁ, ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମ, ହତିଆର, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ଅର୍ଥକୁ ଆହ୍ଵାନ କରେ । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ସାଧାରଣତଃ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ନୁତନ ନିୟମରେ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଉଦ୍ଭାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା । ଯାହା ସେବାର ପ୍ରତଳନ ଅଟେ । ବାଇବଳ କେବେହେଲେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତା ଏବଂ ମଣିଷର ମୁକ୍ତ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀମାନ ବିରୋଧ ଶକ୍ତିରେ ସନ୍ତୋଷ ହୁଏ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ଦୁହିଁକୁ ସେ ସତ୍ୟୋକ୍ତି କରେ । ବାଇବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାରଣ ଏକ ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହା ଅଟେ, ରୋମାୟ ୯ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତି ଜନ୍ମ ଏବଂ ରୋମାୟ ୧୦ରେ ମଣିଷର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରତିଭୋର (୧୦:୧୧,୧୩)

ଏହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାରଣ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ୧:୪ରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ । ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଣେ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମନୋନୀତ (କାର୍ଲବାର୍ଥ) । ଯାଶୁ ପତିତ ମାନବର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ “ହଁ” ଅଟନ୍ତି (କାର୍ଲବାର୍ଥ) ଏଣ୍ଟିସାୟ ୧:୪ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟକୁ ସତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସାହାୟ୍ୟ କରେ ଯାହା ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ନୁହଁ, ମାତ୍ର ପବିତ୍ରତା (ଖ୍ରୀଚେଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ) । ଆମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ସୁସମାଚାର ହିତରେ ଆକର୍ଷିତ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଅବହେଲା କରିଥାଉ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ (ମନୋନୀତ) ଏକ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ତଥା ସଦାକାଳ ନିମନ୍ତେ ।

ଅନ୍ୟ ସତ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆସିଥାଏ । ଏକାକୀ ଅସମ୍ଭବିତ ସତ୍ୟରେ ନୁହଁ । ଏକ ଉତ୍ତମ ଅନୁରୂପତା ନିଷ୍ଠତ ମଣ୍ଡଳ ବନାମ ଗୋଟିଏ ତାରା ହୋଇପାରିବ । ଜିଶ୍ଵର ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ପୂର୍ବୀୟ ବା ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ସାହିତ୍ୟରେ ନୁହଁ । ଶିକ୍ଷାଗତ ସତ୍ୟତାର ବିପରୀତ ପ୍ରକ୍ରିୟା (ଦୟାତ୍ମକ) ଦ୍ୱାରା ଆଧାରିତ ତନାବକୁ ଆମେ ଘୁଞ୍ଚାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହଁ (ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବୋକ୍ତଷ ବନାମ ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବବ୍ୟାପା) : ନିରାପଦା ବନାମ ଅଧିବସାୟ; ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଯେପରି ସମାନ ବନାମ ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କର ଦାସଦୃଶ୍ୟ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ବନାମ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ସହଭାଗୀଙ୍କ ସହ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀ ଦାୟୀତ୍ୱ, ଜତ୍ୟାଦି) ।

“ପ୍ରତିଜ୍ଞା”ର ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ର ବିଚାର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ବୀକ୍ୟ କରେ (ଯିଏ ସର୍ବଦା ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ୟମ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚନାକୁ ରଖିଥାନ୍ତି) ଆରମ୍ଭିକ ବାଧାତାମଳକ ସହ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଆହ୍ଵାନ ପ୍ରତିଭୋର ଯାହା ନିରତର ଅନୁତ୍ପତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ । ବିରୋଧାଭାବର ଗୋଟିଏ ପଚ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରମାଣରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ନିଦା ମଧ୍ୟ କରିବାରେ କେବଳ ନିଜର ପ୍ରିୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାରେ ସାବଧାନ ହୁଅ କିମ୍ବା ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରର ପଞ୍ଜିତିକୁ ।

ଖ - “ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ” ଏଣ୍ଟିସାୟ ୧:୪ ଏକ ବୃଦ୍ଧ ମଧ୍ୟସୂଚକ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ବକୁ ଜୋର ଦିଏ । ସମୟ ପୂର୍ବେ ଏହା ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମକୁ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନ୍ମକୁ ଲେଖାମ ନିୟତିବାଦ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ବୁଝା ନ ଯିବା ଉଚିତ । ନା ନାହିଁ ହିସାବାଦୀ କାଲଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ମାତ୍ର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ବୁଝାଯିବା ଉଚିତ । ଜିଶ୍ଵର ପତିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉତ୍ତାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ (ଆଦି ୩:୧୫) । ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମନୋନୀତ କରିବାକୁ ଜିଶ୍ଵର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କଲେ ଓ ମନୋନୀତ କଲେ (ଆଦି ୧୨:୩; ଯାତ୍ରା ୧୯:୪,୭) । ନିଜେ ଜିଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ମଣିଷକୁ ମନୋନୀତ କଲେ ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ । ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଉତ୍ତାରର ନିଜେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥାନ୍ତି (ଯୋହନ ୨:୪୪,୨୪) ଅଗର୍ଷି ଓ କାଲଭିନ୍ନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣ ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ରୋମାୟ ୯ ପର୍ବ ବାଇବଳିଯ ଆଧାର ଅଟେ ।

ଜିଶ୍ଵର ଯେ କେବଳ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ମନୋନୀତ କଲେ ତାହା ନୁହଁ ମାତ୍ର ପବିତ୍ରୀକରଣ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ (କଲ ୧:୧୨) । ଏହା ଏହି ପ୍ରକାର ଦର୍ଶାଏ; (୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଆସମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ (୨ କରି ୪:୨୧) କିମ୍ବା (୨) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣ ପୁନଃ ଉପନ୍ତକ କରିବା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ । ଏଣ୍ଟିସାୟ ୧:୪ର ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାର ହେଲା “ତାହାଙ୍କଠାରେ” । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେଇ ପିତାଙ୍କର ଆଶାର୍ବଦ, ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାହିତ ହୁଏ (ଯୋହନ ୧୪:୭) । ଏହି ବ୍ୟାକରଣ ଗଠିତ ପୁନଃରାତ୍ରକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି । ପଦ ୩ ରେ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ” ପଦ ୪ ରେ “ତାହାଙ୍କଠାରେ” ପଦ ୭ରେ “ତାହାଙ୍କଠାରେ” ପଦ ୯ରେ “ତାହାଙ୍କଠାରେ”, ପଦ ୧୨ ରେ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ”, ପଦ ୧୩ରେ “ତାହାଙ୍କଠାରେ” (ଦୁଇଥାର) । ପତିତମାନବ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ “ହଁ”

அதே (கால்வார்த்) | யாசு ஜனே மனோன1த வயகி ஏவ் பெம்பே தாஹாக் ஦ாரா ஶகு தாவே மனோன1த ஜிஶுரக் பெம்பே பிதாக்கர அளிஷ ஞாஷ வெல ப்ரபாதித நூஏ | பேஷி வாக்யாஶ “ஜகதர உயடி பூர்வ” மாதா 9:நா; யோஹன 1:நா; 1 பிதர 1:1-90 எவ் புகாஷித 1:நா; 1:நா மத புயோா கராகலா | ஏது ஆடி 1:1 ர பூர்வ திடைக ஜிஶுரக் பரித்ராஶர கார்ய்கூ புகாஶ கரி஥ாஏ | மனிஷ தாஹர பெமய கால ஦ாரா பீமாத ஥ாஏ; ஆம்மானக் நிமாநே பெம்பே அடித, வர்மான எவ் துவிஷ்யத, கிணு ஜிஶுரக்கு நூஹே |

பூர்வ நிர்வீஷ பூநர லக்ஷ ஹேலா பவித்ர1கரண, பௌதாரய நூஹே, ஜிஶுரக் காஹான யே கேவல ஆதமங்க கேதேக மனோன1த பெதானமானக்கு தாஹ நூஹே, மாது தாஹ பெம்பேக்கு | யாஹ ஜிஶுர மனுஷய புதி அதிப்பேத ஏது பேஷி ஆதான | பேமந யே நிஜன (1 தேஸ. 4:நா; 9 தேஸ 9:நா) தாஹாக் பாதுஷயரே (ஆடி 1:9 ந-99) | ஗ோடிஏ பவித்ர ஜ1வன ஦ுர்க்ஷா வெலரே பூர்வ நிர்வீஷ ஸ்ரானகு ஧ர்மாஸ்தாய மதவாடரே வெலகாஜவ | அதுகாாஶ பெமயரே ஆம்மானக் ஜிஶுர ஶாஸ்த வாஜவலிய புயேங்ரு அதுக பூர்வரே காதி஥ாஏ |

ஶக “நிர்வீஷ” (ஆமோமோஷ) கிமா “கலங்கமுந்து” எதிமானக் நிமாநே புயோா ஹேல (1) யாசு ஏவ1 9:14; 1 பிதர 1:14; (9) யின்றாய ஏவ் எலியாவேத (லூக 1:ந); (ந) பாஞ்சல (பிலி 9:ந); ஏவ் (4) பெம்பே ஞாஷியனமானே (பிலி 9:14; 1 தேஸ 9:ந; 4:ந) | ஜிஶுரக் அபரிவர்ந யோாய ஜா யே புதேயக விஶாஸ1மானக் நிமாநே பரே ஸ்ராக்கு யிவா கேவல தாஹ நூஹே கிணு வர்மான ஞாஷக் பாதுஶ (ரோம1 1:9-நா; காலா 4:14; 1 பிதர 1:ந) | ஸுவமாாரர உதேஶய நிமாநே விஶாஸ1மானே ஜிஶுரக் ருஷகு புதித ஜகதர பாஞ்சுங்ரே புதிப்ளன கரிவா ஆவஶயக | வயாகரணரே ஶக “பேமாரே” பத 4 ஓ 4 புதித மேல ஹேவா உதித | யேபரி ஏது ஶக அனய ஸ்ரானரே, எப்பிடாயரே ஏது பர்வதா ஜிஶுர நிமாநே மனிஷர பேமகு ஦ஶ்வ (9:ந; 4:9, 14, 19) |

ஶ - ஏப்பிடாய 1:நரே ஶக “யே ஆம்மானக்கு பூர்வு நிருப்பன கலே” ஗ோடிஏ வூதுத விஷேஷன கர்ம அடே | ஸ்ராக் ஶகதி “பூர்வ” ஏவ் “நிருப்பன கரிவா”ர எக மிஶுதி ஶக | ஏது ஜிஶுரக் குதார கார்ய்கூ பூர்வ நிர்வாகர கரே (லூக 9:ந-ந; 1 பிதர 9:ந; 4:ந; 1 தேஸ 9:ந; ரோம1 1:ந-நா) | பூர்வு நிருப்பன ஶகதி மனுஷயர பரித்ராஶ பெம்பைய அனேக பெதுதா பெதுது ஗ோடிஏ அடே | ஏது பெது பெம்பைய ஧ர்மாஸ்தாய பாதால1ர எக அங்க அடே | ஏது கேவெஹேலே விழ்நூ கரயிவார அர்த்தரே ஜோர விஆயாஜன ஥லா | வாஜவலிய பெது தனாபபூஷ்ட ஶூங்கலாரே விஆயாஜலி, ஦ுநாதுக யு஗லரே | ஧ர்மக பழுவாய கேவல ஗ோடிஏ விபர1த தார பெதுகு ஜோர வெல வாஜவலிய தனாகு வாஹர கரிவெவாகு ஜா கலா | (பூர்வு நிருப்பன வநாம மனிரே முந்து ஜா விஶாஸ1க நிராபார வநாம பாதுமானக் போர்ய; புகுத பாப வநாம ஜாகுத பாப; அத்ரம்தா வநாம பாபஹன, பேஷி முதூர்த்தரே யோஷ்ணா கரே பவித்ர1கரண வநாம அருஙாமா பவித்ர1கரண; விஶாஸ வநாம கர்ம; ஞாஷியான ஸுதந்தா வநாம ஞாஷிஆன ஦ாயிதி, உக்கஷ வநாம ஸ்ராகாகத)

ஜிஶுரக் வாஜந மனிரே குதகர்மர ஜான அனுயாய1 நூஹே, கிணு தாஹாக் அனுகுஹர ருஷன ஹேது (பத 9 ஏவ் 11) | யே ஜா கரதி கி பெம்பே உதார பாாநுத (கேவல நோஷிக லோகர உலி கேதேக விஷேஷ லோக நூஹேதி கிமா ஆதுநிக யு஗ர ஹ்வாவாத காலதினக் பாதுஶ நூஹேதி) (யிஹிஜி. 1 1:9-ந, 9:ந; யோஹன 9:ந, 1:ந; 1 தொமா 9:ந; 4:ந; 1 தொமா 9:ந; 9 பிதர 9:ந) | ஜிஶுரக் அனுகுஹ (ஜிஶுரக் ருஷன) ஏது அனுஜேதர ஜிஶுரகாஸ தாவிகாடி அடே (பத 9க, 9ந, 9ந) யேபரி ஜிஶுரக் வத்யா பூர்வ நிருப்பனரே அனய அனுஜேதர தாவிகாடி அடே, ரோம1 9:1-ந |

புதித மாநவர கேவல ஗ோடிஏ ஆகா ஹேஜ்ஜி அனுகுஹ ஏவ் ஜிஶுரக் வத்யா (யிஶா. 9:ந ஏவ் ரோம1 9:ந-11 ரே அனேக பூராதன நியமர வாக்ய உதுத கராகலா) | புதம் ஧மாஸ்தாய அதாய அனுவாத கரிவாகு ஏது அதுக ருஷுதர, ஹுதயங்ம கரிவாகு கி பாஞ்சல யே பாஞ்சுகு விவரண கரதி யாஹாகி பாஞ்சுபூஷ்ட ரூபே மனிரே குதகர்ம புதித பெம்பைத நூஹே பூர்வு நிருப்பன (புதம் அதாய), அனுகுஹ (திடாய அதாய) ஏவ் ஜிஶுரக் பவித்ராஶ நிமாநே பநாதன யோஜனா (9:ந-ந 9:ந) | மனிஷர ருஷன ஏவ் ஗ர்வ உபரே மித்யா சிக்கக்கர பெதுதாகு ஏது புதி பாஞ்சுலன கரிவார ஥லா |

□ “விநஷ ஹேவ நாஹே” எதாரே ஜக்கித கரயாஏகி கேதேக விநஷ ஹேவே | யேமாநக்கர விநாஶ புதேயை தாவே யேமாநக்கர அஞ் விஶாகஸ பாதுத யோதித யாஷுகு புதிதோர கரிவாரே (11:94) | ஜிஶுர எதாரே காரண நூஹேதி, புதேயை வா யேமாநக்க அகிஶாஸர மூல நூஹேதி (யிஹிஜி 1 1:9, 9:ந; 1 தொமா 9:ந; 9 பிதர 9:ந)

அனேகே ஏது ஶககு ஆக்ரிக தாவே நெவாகு பாதேயை நெலே ஏவ் ப்ராவ கரயாஏ கி துஷ்ரே விலோப | ஏது ஦ானிஏல 1 9:9 ஏவ் மாதா 9:நகு விரோ஧ கரே | ஏது பாதோ விஶாஸ1மானக் நிமாநே ஏக உதமன உதாகரண யிஏ பாஷாத வயாமாமூலக ஗஠நகு பூர்வய அது புதிரூப வாக்ய தாவே வெலகாஜ ஥லே (ஆக்ரிக ஏவ் தாவாதுக) |

ପୁନର୍ବାର ଦେଖନ୍ତୁ ଯୋହନ କିପରି ଦେବବାଦ ଭାଞ୍ଚାରେ ଭାବୁଆଛନ୍ତି ଏବଂ ଲେଖୁଆଛନ୍ତି (ଉଦାହରଣ ବିନଷ୍ଟ ବନାମ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ) ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ଏବଂ ଯୋହନ ମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଜିଶୁର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଗଠନ ମାନ ଅଛି ଭିନ୍ନ ଅଟେ । କେହି ଆଶ୍ଵୟ ହୁଆଛନ୍ତି କି କିପରି ଏହି ସୁସମାଚାର ଲେଖନ ଯାଶୁଙ୍କର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଆଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମନୋନାତ ଶ୍ରବଣକାରୀ ନିମାନ୍ତେ, ଦେକନ୍ତୁ ଗୋରଡ଼ନ ଫି ଏବଂ ଡୋଗଳାସ ଶ୍ଲୁଆର୍ଟ୍, ହାଓ ଗୁ ରିଡ୍ ବା ବାଇବଲ ଫର ଅଲ୍ ଜଟସ ଡ୍ରିଢ୍, ପୃଷ୍ଠା ୧୨୭-୧୨୮

୩:୧୭ “ଜଣତକୁ ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ” ଯୋହନରେ ଏମିତି ଅନେକ ବାକ୍ୟ ଅଛି ଯାହା କୁହାଯାଏ ଯାଶୁ ଜଣେ ଉଦ୍ବାରକତାର୍ଥ ରୂପରେ ଆସିଲେ, ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ରୂପରେ ନୁହେଁ (୩:୧୭-୨୧; ୮:୧୪; ୧୨:୪୭) ଯେପରି ଏମିତି କୌଣସି ବାକ୍ୟ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଚାର କରିବାକୁ ଆସିଥିବା ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ରୂପରେ ପ୍ରକାର କରେ (୪:୨୨-୨୩, ୨୭; ୯:୩୯; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନୂତନ ନିୟମର ପୁଷ୍ଟକରେ ପ୍ରେରିତ ୧୦:୪୭; ୧୭:୩୧; ୨ ତୀମଥ ୪:୧; ୧ ପିତ ୪:୪)

କେତେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ କଥାନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ

୧) ଆଦରର ଚିହ୍ନ ସ୍ବରୂପେ ପିତା ବିଚାରର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସମର୍ପଣ କଲେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସେ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଉଦ୍ବାରର କାର୍ଯ୍ୟକୁ କଲେ (୪:୨୩)

୨) ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ଉଦ୍ବାର ନିମାନ୍ତେ, ବିଚାର ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ (୩:୧୭) କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କଲେ ଏବଂ ନିଜ ଉପରେ ଦଶ ଆଣିଲେ ।

୩) ଯାଶୁ ରାଜାମାଙ୍କର ରାଜା ଏବଂ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ରୂପରେ ପେରି ଆସିବେ (୯:୩୯) ।

୩:୧୮ ଏହି ବାକ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଲୁଥିବା ମାଗଣା ଉଦ୍ବାର ତଥା ନିଜ କାରରୁ ମିଲୁଥିବା ଦଶକୁ ପୁନରାବୁଦ୍ଧି କରେ । ଜିଶୁର କାହାକୁ ନର୍କକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜେ ଯାଉଥାବନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଅଛି ତେବେ ଅବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ଫଳ ରହିଛି । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୨:୨୩ ଏବଂ ୯:୭

୩:୧୯-୨୧ “ଲୋକମାନେ ଜ୍ୟୋତି ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଅଶକାରକୁ ଭଲ ପାଇଲେ” ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାରକୁ ଶୁଣିଲେ ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କଲେ ସଂସ୍କୃତ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରାଥମିକରେ ସେ ନୈତିକ ହେବା ହେତୁ (ଆୟୁବ ୨୪:୧୩) ଜ୍ୟୋତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତଥା ଜିଶୁଙ୍କ ପ୍ରେମର ବାକ୍ୟ, ମଣିଷ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକତା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧ, ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରତିଭୋରକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ୧:୧-୧୮ର ସରସ ଅଟେ ।

୩:୧୯ “ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରେ” “ଜ୍ୟୋତି” (୩:୧୯, ୨୧- ଦୁଇଥର) ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ସଂକେତ କରେ, ଏହା ସମ୍ଭବ ଅଟେ ଯେ, ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ସଂକେତ କରେ ।

ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ରୂପେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେମିତି ମାଥୁର ସାତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସମାନ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଦୃଶ୍ୟମାନ ଗୁଣ ସବୁ ରହିଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେହେଲେ ବାନ୍ଧବରେ ଜିଶୁଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କରିପାରେ ନାହିଁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଆ ଏବଂ ତହୁଁପେ ରୁହ । କେତେବେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଫଳ ଉପନନ୍ଦକୁ କେନ୍ତେ କରେ, ଅଙ୍କୁରଣକୁ ନୁହେଁ (ମାଥୁର ୧୩; ମାର୍କ ୪; ଲୁକ ୮ ଏବଂ ଯୋହନ ୧୪:୧-୧୧ ର ଆଲୋଚନାରେ) କାର୍ଯ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣକୁ ପ୍ରାସ୍ତ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେଥରୁ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଅଟନ୍ତି । (ଏପି ୨:୮-୯, ୧୦)

ପ୍ରଶ୍ନମାଳାର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ସହାୟକ ଟୀକା । ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଲର ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ନିଜେ ଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଆସେମାନେ ସମାନ୍ତେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଆସିମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଲ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆପଣ ଟୀପପଣିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ଏଇଥୁଯୋଗୁଁ ଦିଆଗଲା କି ଆପଣ ଏହି ଅଂଶର ମୂଳ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିପାର । ଏଥରୁ ବିଚାରକୁ ଜମ୍ବୁଇବା ନିମନ୍ତେ, ନିଷ୍ପତ୍ତିମୂଳକ ନୁହେଁ ।

୧. “ନୂତନ ଜନ୍ମ” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କ’ଣ ଅଟେ ?

୨. ପଦ ୪ ରେ “ଜଳ” କାହା ଆଡ଼କୁ ସଂକେତ କରେ, ଆପଣ କଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ?

၃. “ବିଶ୍ଵାସ” (ଉଦ୍‌ବିଶ୍ଵାସ)ରେ କେଉଁ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ ?

୪. ଯୋହନ ၃:୧୭ ରେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ଦର୍ଶାଏ ବା ପିତାଙ୍କର ?

୫. ଯୋହନ ୩:୧୭ରେ କାଳଭିନ୍ବାଦ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଜଡ଼ିତ ?

୬. କଣ “ବିନଷ୍ଟ”ର ଅର୍ଥ ସଂହାର ହୁଏ ?

୭. “ଜ୍ୟୋତି”ର ସଂଜ୍ଞା ଦିଆନ୍ତୁ ?

ପଦ ୨୨ - ୩୩ ର ପ୍ରାସଲିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ

କ. ଏହି ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଯୋହନ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଉତ୍ସରିଯତା ବିଷୟରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବୁଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ତାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର କରେ ।

ଘ. ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାରର ଲେଖା ପରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା ତାହାକୁ ଏହି ସୁସମାଚାର ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶୈଶବରେ ଲେଖିବା ହେତୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଥାଏ । ସେଥି ମଧ୍ୟ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ ୧:୭-୮, ୧୯-୩୩; ୩:୨୨-୩୩ରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ନିଶ୍ଚୟ କରନ୍ତି କି ସେ ଯାଶୁଙ୍କଠାରୁ ନିକୃଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି (ପ୍ରେରିତ ୧୮:୨୪-୧୯:୭) (ଯୋହନ ୧:୭-୮, ୧୯-୩୩ ଏବଂ ୩:୨୨-୩୩)

ଶର ଏବଂ ବ୍ୟାକାଂଶ ଅଧ୍ୟୟନ

ଏନ୍. ଏସ୍. ବାକ୍ୟ : ୩:୨୨-୨୪

୨୨ ଏଥୁ ଉଦ୍ଭାରେ ଯାଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଗଲେ । ଆଉ ସେ ସେସ୍ବାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୩ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଶାଲମ ନିକଟସ୍ଥ ଏନୋନରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ । କାରଣ ସେ ସ୍ବାନରେ ବହୁତ ଜଳ ଥିଲା । ଆଉ ଲୋକେ ଆସି ବାପ୍ତିସ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ୨୪ ଯେଣୁ ଯୋହନ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ନିଷିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିଲେ ।

୩:୨୨ “ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଗଲେ” ଯିହୁଦା ଏବଂ ଗାଲିଲିର ଏହି ଆରମ୍ଭିକ ସେବାକାର୍ୟ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାରରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହି ସୁସମାଚାର ସବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାଳାନ୍ତରୁମିନ ଜୀବନୀ ନୁହେଁ ।

□ “ସେ ସେସ୍ବାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ”

ଯାଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କଲେ ମାତ୍ର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଚାରବିମର୍ଶ କଲେ । ଆପଣାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବୁଧରେ ରିଲେ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶାସ୍ତ୍ର ରୋବର୍ଟ ଇ କୋଲେମାନଙ୍କ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ଉପରେ କେନ୍ତ୍ର କରେ । ଦି ମାଷ୍ଟର ପ୍ଲାନ ଅପ୍ ଇଭାର୍ଜେନ୍ଜିନ୍ ଏଣ୍ ଦି ମାଷ୍ଟର ପ୍ଲାନ ଅପ୍ ଡିସାଇପଲ୍ସିପ୍ । ଉତ୍ସୟେ ଯଂହା ଯାଶୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଦଳ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ।

□ “ଏବଂ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ” ୪:୨ରୁ ଆମେ ଶିଖୁ କି ନିଜେ ଯାଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଲେ । ପ୍ରାଥମିକ ଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସମାନ ଥିଲା । ଅନୁତାପ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣ ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମର ବାକ୍ୟ ଥିଲା । ଏଠାର ବାପ୍ତିସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଅନୁତାପ ଏବଂ ଆମ୍ବାକ ସ୍ବାକୃତିର ବାପ୍ତିସ୍ତ ଅଟେ ।

୩:୨୩ “ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଶାଲମ ନିକଟସ୍ଥ ଏନୋନରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ”

ଏହାର ସ୍ବାନ ଅନିଷ୍ଟି ଅଟେ

୧. କେତେକ କହନ୍ତି ଏହା ଜରଦନ ନିକଟସ୍ଥ ପେରିଆ ନାମକ ସ୍ବାନ ଅଟେ ।

୨. କେତେକ କହନ୍ତି ଏହା ଉତ୍ତର ପରିମ ସାମରିଆ ଅଟେ ।

୩. କେତେକ କହନ୍ତି ଏହା ଶେଖମରୁ ତିନି ମାଇଲ ଦୂରର ଏକ ସହର ଅଟେ ।

ଏନୋନ ଶର ଅର୍ଥ ଝରଣା ଏବଂ ତିନି ନମ୍ବରଟି ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ଯାହାବି ସଠିକ୍ ସ୍ବାନ ହେଉ ନା କାହିଁକି, ଯାଶୁ ଯିହୁଦାରେ ସେବାକାର୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦିଗର କେଉଁ ଦୂରାନ୍ତରେ ସେବାକାର୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

୩:୨୪ “ଯୋହନ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ନିଷିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥିଲେ” ।

ଏହା ଅନିଷ୍ଟିକ କାହିଁକି ଏହି କାଳାନ୍ତରୁମିନ କଥାର ବିବରଣ କରାଗଲା । କେତେକ କହନ୍ତି ଏହା ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ସହିତ ମିଳନ କରିବାକୁ ଲେଖାଗଲା (ମାଥୁର ୧୪:୧-୧୨; ମାର୍କ ୩:୧୪-୧୯) । ଏହା ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ତିଥିକୁ କହେ ।

୨୪ ସେଥମଧ୍ୟରେ ଶୌତକ୍ରିୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ସହିତ ବାଦାନୁବାଦ ଘଟିଲା । ୨୭ ଆଉ, ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଅପର ପାରିରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ. ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆପଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥାନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି, ୨୭ ଯୋହନ ଉଭର ଦେଲେ, ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ନ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, ୨୮ ମୁଁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଇ, ଏହା ମୁଁ କହିଥୁଲି ବୋଲି ତୁମେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ । ୨୯ ଯେ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେ ବର, କିନ୍ତୁ ବରଙ୍କ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ, ସେ ବରଙ୍କ ସ୍ଵର ସକାଶେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ, ଅତେବ ମୋହର ଏହି ଆନନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଇ । ୩୦ ତାହାଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ହ୍ରାସ ହେବାକୁ ହେବ ।

୩:୨୪ ସେଠାରେ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଶୌତକ୍ରିୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଦବିବାଦ ହେଲା । ଏହା ସଂଘର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । କେତେକେ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖାରେ ଯିହୁଦୀ ଶବ୍ଦ ବହୁବଚନ ଅଟେ । ପ୍ରାଚୀନ ହସ୍ତଲେଖନ ସମାନ ଭାବେ ବିଭିନ୍ନ କରାଗଲା । କାରଣ ଏକବଚନ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାରିକ (ଉଦାହରଣ ଏମ, ଏସ୍‌ସେସ୍ ୨୫, ଏନ୍ ୨, ଏ,ବି, ଏଲ, ଡବୁଲ୍ୟ) ଏହା ମୂଳ ପ୍ରତିରୂପ ହୋଇପାରେ । ଯୁଏସ୍‌ବି.୪ ଏହାକୁ ବି ର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ପ୍ରାଚୀନ ସାର୍ଦ୍ଦୀନମାନଙ୍କର ପ୍ରଥା ବାକ୍ୟକୁ ସରଳ ଏବଂ ସୁପ୍ରକଟ କରିବା ଥିଲା । ଏହା ଜାଣିବାକୁ ଆହୁରି ରୋଚକ ଅଟେ କି ବୋଧେ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ବିବାଦକୁ ଉଭେଜିତ କରିଥିବେ ।

□ ଏନ୍‌ସେସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେଜେଭି, ଏନ୍‌ଆର, ଏସ୍‌ଭି. , ଏନ୍‌କେବି - “ପବିତ୍ରୀକରଣ ବିଷୟରେ”

ଚିତ୍ତି - “ପରମରା ଅନୁସାରେ ଧୌତ ବିଷୟରେ”

ଏହି ବିବାଦ ବିଷୟରେ ଅନେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରହିଅଛି ।

(୧) ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଶୁ ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତକୁ ମିଳିତ କରି ଯିହୁଦୀଙ୍କ ପରମରା ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ରୀକରଣ ବିଷୟରେ ବାଦବିବାଦ କରୁଥିଲେ । ଏହି ବିଷୟ ୨:୨ରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । କେତେକଙ୍କ ମାନିବା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାଶୁଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ସେବାକାର୍ୟ ଅଟେ ।

କ - କାନ୍ଦାର ବିବାହ ଉତ୍ସବ - ୨:୧-୧ ୨

ଖ - ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ରୀକରଣ - ୨:୧ ୩-୨ ୨

ଗ - ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନେତା, ନୀକଦାମଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ - ୩:୧-୨ ୧

ଘ - ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଶୁତିକରଣ ଓ ଯାଶୁ ଏବଂ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ - ୩: ୨-୩୭

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ କି ନାଜରାତିଯ ଯାଶୁଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଅଧିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଅବସର ମିଳିନାହିଁ ।

୩:୨୭ “ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆପଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଦେଖନ୍ତୁ ସେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥାନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି’ ।

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ବିଷୟରେ ଆରମ୍ଭରେ ଯୋହନ କହିଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସ୍ଵରଗ କଲେ (୧:୧ ୯-୩୭) ଏବଂ ସୋମନେ ଯାଶୁଙ୍କର ସପଳତାରେ ଜର୍ଣ୍ଣା ହେଉଥିଲେ, ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଆଭ୍ୟାରେ ଅଭିମାନୀ ଥିଲେ (୪:୧) ।

୩:୨୭ “ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ନ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ପ୍ରାସ୍ତ କରିପାରେ ନାହିଁ” ।

ଏହା ପୁରାପୁରି ସିଧାସଳକ ବିଷୟ କି ଆହୁରି ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରତିଷ୍ଠର୍ଦ୍ଵା ହୁଏ ନାହିଁ । ଯାହା କିଛି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପାଖେ ଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା । ଏଠାରେ “ଏହା” ଏବଂ “ତାହାଙ୍କ” ବିଷୟରେ ଅନେକ ବାଦବିବାଦ ରହିଅଛି ।

୧ - କେତେକ କହନ୍ତି “ତାହାଙ୍କ” ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ “ଏହା” ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଦର୍ଶାଏ (ଜିଶ୍ଵର ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଉଭର ଦେଇଥାଏ ୨:୪୪, ୨୫)

୨ - ଅନ୍ୟମାନେ ମାନନ୍ତି କି “ତାହାଙ୍କ” ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ “ଏହା” ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ । (୨:୩୯; ୧୦:୨୯; ୧୭:୨, ୯, ୧୧, ୨୪) । ଏହି ଦୁଇ ତଥ୍ୟର ଭିନ୍ନତା କେବଳ ଶବ୍ଦ “ଦିଆଗଲା” ରେ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପରିତ୍ରାଣ ବିଶ୍ୱାସୀକୁ ଦାନ ରୂପରେଦିଆଗଲା କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସୀ ନିଜେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପିତାଙ୍କ ଆଭ୍ୟ ଏକ ଦାନ ଅଟେ (୧୭:୨) ।

୩:୨୮ “ମୁଁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ” ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଦୃଢ଼ ଭାବେ କହନ୍ତି, ବିଶେଷତଃ ଯେପରି ୧:୨୦ ସେ କହିଲେ କି ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁତେ

ମାତ୍ର ପଥ ପ୍ରଷ୍ଟୁତକାରୀ । ଏହାମଲାଞ୍ଜି ୩:୧; ୪:୪-୭ ଉବିଷ୍ୟ ବାଣୀଙ୍କୁ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯିଶା. ୪୦ (ଯୋହନ ୧:୨୩)

ସହିତ ମିଶ୍ରଣ କରି । ଦେଖନ୍ତୁ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ” ୧:୪୧ରେ ।

ଗା:୨୯ “ଯେ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେ ବର” ପୁରାଚନ ନିଯମରେ ଅନେକ ବାକ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର ଏବଂ ଜୟାଏଲ ମଧ୍ୟର ବୈବାହିକ ଉପମା ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି (ଯିଶା ୪୪:୫; ୭୨:୪,୫; ଯିରି ୨:୨; ଗା:୨୦; ଯିହି ୧୭:୮; ୨୩:୪; ହୋଶେ. ୨:୨୧) । ପାଉଳ ମଧ୍ୟ ଏହି ୪:୨୯ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବିବାହ ଏକ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉଦାହରଣ ଅଟେ ।

□ “ମୋହର ଏହି ଆନନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି”

ସର୍ବନାମ “ଆନନ୍ଦ” ଏବଂ କ୍ରିୟା “ହରଷ” ଏହି ବାକ୍ୟରେ ତିନିଥିର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ବିରୋଧର ଆଡ଼ାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବଦଳରେ, ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ବୁଝିପାରେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ।

ଗା:୩୦ “ତାହାଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହେବ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ହ୍ରାସ ହେବାକୁ ହେବ” ।

ଶବ୍ଦ “ଅବଶ୍ୟ” (ଦେଇ) ଏଠାରେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଏହା ଗା:୧୪ ଏବଂ ୪:୪ରେ ପ୍ରୟୋଗ କରା ହୋଇଥାରିଛି । ଏହା ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଆପଣା ବିଷୟରେ ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରଗଟ କରେ ଯେମିତି କି ସେ ଯାଶୁଙ୍କର ମହାନ ସେବା ଏବଂ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ ଗା:୩୧-୩୨

୩୧ ଯେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଯେ ପୃଥବୀରୁ ଉପନ୍ନ, ସେ ପାର୍ଥବ, ଆଉ ସେ ପାର୍ଥବ କଥା କହେ; ଯେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ୩୨ ସେ ଯାହା ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସାକ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ୟ କେହି ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ୩୩ ଯେ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି, ଜିଶ୍ଵର ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ସେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିଅଛି । ୩୪ କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ କହନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେ ପରିମିତ ଭାବରେ ଆଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୫ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ପୁଣି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୬ ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି, ମାତ୍ର ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ଲୋଧର ପାତ୍ର ହୋଇ ରହିଥାଏ ।

ଗା:୩୧-୩୨ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ବିଷୟରେ ଚିପପଣୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ଚାଲେ ଯେମିତି

୧ - ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଆପଣା କଥନକୁ ଜାରି ରଖନ୍ତି

୨ - ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ (ଗା:୧୧-୧୨)

୩ - ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କର ବାକ୍ୟ

ଏହି ବାକ୍ୟ ଗା:୧୭-୨୧ର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଆଡ଼ାକୁ ଆୟମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଏ ।

ଗା: ୩୧ “ଯେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଆଗମନ କରନ୍ତି” ଏହା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ବ ସ୍ଥାୟୀରୁ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରିଯତା (ଗା:୩୧) ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ଧାରଣ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ସେବା (ଗା:୩୪)କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଶିର୍ଷକର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି, ଶବ୍ଦ “ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରୁ” ସେହି ସମାନ ଶବ୍ଦ “ପୁନର୍ଜନ୍ମ” ଏବଂ “ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଜନ୍ମ” ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି (ପଥ ଗା)ରେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ମଣିଷର ସାଂସାରିକ ରାଜ୍ୟର ଏହି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଓ ନାଚ ଦେତବାଦ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁଧାମାଚାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ଏହା ମୃତସାଗର ହସ୍ତଲେଖାର ଦେତବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଶିକ୍ଷା ଦେତବାଦଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏହା ନେଷ୍ଟିକ ଦେତବାଦ ଆଡ଼ା ଓ ବସ୍ତୁଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସୃଷ୍ଟି ଓ ମଣିଷ ଶରୀର ନିଜକୁ ନିଜେ ପାପ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

□ “ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ” ଏହି ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଭାଗ ଯାଶୁଙ୍କର ପୂର୍ବ ସ୍ଥାୟୀରୁ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରିଯତା ଓ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆସିବା ବିଷୟକୁ ଲଙ୍ଘିତ କରେ (୧:୧-୧୮; ଗା:୧୧-୧୨) । ବାକ୍ୟର ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ କହେ କି ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ସ୍ଥାମା । ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ “ସମସ୍ତ” ଯେ ପୁଲିଂଗ ବା ନିର୍ମାଣ ଶବ୍ଦ ଜାଣିବା ସହଜ ନୁହେଁ ପୁଣି ଏହା ମାନବ ଜାତି ବା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା କଷ୍ଟ ଅଟେ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ “ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ” ଶବ୍ଦଟି ଗ୍ରୀକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମିଲୁନାହିଁ । ଯୁଏସବି ଏହା ସମ୍ମିଳିତ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତୁଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପୂର୍ବାନୁମାନ ଏହାର ସାହିତ୍ୟ ଉପର ନଷ୍ଟିତ ନେଇପାରେ ।

ଏନ୍‌ସ୍‌ବି - “ଯେ ପୃଥବୀରୁ ଆସେ ସେ ପୃଥବୀର ହିଁ କଥା କହେ ।”

ଏନ୍‌କେଜେଭି- “ଯେ ପଥବୀରୁ ଉପନ୍ନ, ସେ ପାର୍ଥବ, ଆଉ ସେ ପାର୍ଥବ କଥା କହେ ।”

ଏନ୍‌ରାଏସଭି - “ଯେ ପୃଥବୀରୁ ସେ ପୃଥବୀର ହିଁ ଅଟେ ଏବଂ ପୃଥବୀର ହିଁ କଥା କହେ ।”

ଚିଲଭି - “ଯେ ପୃଥବୀରୁ ଆସିଅଛି, ସେ ପୃଥବୀର ହିଁ ଅଟେ ଏବଂ ପୃଥବୀ ବିଷୟରେ କହେ ।”

ଏନ୍‌ଜେବି - “ଯେ ପୃଥବୀର ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ସାଂସାରିକ, ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଭାବେ କଥା କହେ ।”

ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନାଷ୍ଟିପୂରକ ବିବରଣ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ପୃଥବୀ ନିମନ୍ତେ ଶବ୍ଦ (ଗେ - ୧୭:୩୭; ୧୭:୪; ୧ ରୋହନ ୪:୮ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ୭୭ ଥର) “ଜଗତ” (କୋସମସି) ସାମନ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଥର ନାଷ୍ଟିପୂରକ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ

ହୋଇଅଛି, ଏହି ବାକ୍ୟର ପ୍ରଯୋଗ ଏଇଥିପାଇଁ ହୋଇଛି, ଯାଶୁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି, ତାହା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ତାହାକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ମଣିଷ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଜାଣେ, ତାହା ପୃଥିବୀ, ତାହା ବିଷୟରେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଏଣୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଶିକ୍ଷକ ବା ଭାବାବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଅଟେ (ଏବୀ ୧:୧-୪)

ଗା:୩୭ ସେ ଯାହା ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି”

ଏହି ବାକ୍ୟରେ କ୍ରିୟାକାଳର କର୍ମ ରହିଛି (୧) “ଦେଖିଅଛନ୍ତି” ନିର୍ଭିତ କାଳ (୨) “ଶୁଣିଅଛନ୍ତି” ବୃହତ୍ କାଳ (୩) “ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି” ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ । ଯାଶୁ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରକାଶ ଅଟନ୍ତି (୧ କରି ୮:୨; କଳ ୧:୧୩-୨୦; ଏବୀ ୧:୨-୩) । ସେ ଏହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି (୧) ପିତା ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି (୨) ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵଯଂ ଲିଶ୍ଵରିଯତା ।

□ “କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କେହି ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ ।” ଏହା ଏକ ପ୍ରାଚ୍ୟଦେଶବାସୀ ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ଅଟେ, କାରଣ ପଦ ୨୩-୨୭ ଲଙ୍ଘିତ କରେ କି ଅନେକ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲେ । ଏହି ବାକ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ (ଗ:୧୧) । ସେହି ସମୟର ସନ୍ଦର୍ଭ କୁ ହିଁ ନୁହେଁ ।

ଗା: ୩୮ “ଯେ ତାହାଙ୍କର” ଏହା ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମଣିଷ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତୁଳନୀୟ ପ୍ରେମକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରତି କୌଣସି ସାମା ନାହିଁ, ଜଣକୁ ଆବଶ୍ୟକ କି ସେ ଅନୁଦାପ କରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ (ମାର୍କ ୧:୧୫; ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୧) ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ (୧:୧; ଗ:୧୭-୧୮; ମିହ ୧୮:୨୩,୩୭; ଯୋହନ ୩:୧୭; ୪:୪୭; ୧ ତିମଥୀ ୨:୪; ତୀତେ ୨:୧୧; ୨ ପିତର ୩:୫; ୧ ଯୋହନ ୨:୧, ୪:୧୪)

□ “ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି” ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଭରିବା ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ନିଷ୍ଠାରି ହିଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏହା ଏକ ଆଜୀବନ ଶିକ୍ୟତା ଅଟେ । ସ୍ଵାକୃତିର ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ୧:୧୨ ଏବଂ ଗ:୧୭-୧୮ରେ କୁହାଗଲା । ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା (ପଦ ୩୩) ଏବଂ ସେଥିରେ ନିରତର ଚାଲିବା (ପଦ ୩୩) ମଧ୍ୟ ଦିବିଭାଜନକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ବିଶ୍ୱାସ ସଦୃଶ୍ୟ ନୂତନ ନିୟମରେ ସ୍ଵାକୃତିର ମଧ୍ୟ ଦୂଇଟି ଅର୍ଥର ପ୍ରକାଶ ଅଛି (୧) ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ଚାଲିବା । (୨) ସୁସମାଚାରରେ ପ୍ରାୟ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା (ଯିହୁଦା ୩, ୨୦)

□ **ଏନ୍‌ସ୍ବ.ବି. - “ତାହାଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିଅଛନ୍ତି, କି ଲିଶ୍ଵର ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି”**

ଏନ୍‌କେଜେଭି, ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍ବ.ଭି. - “ମାନ୍ୟତା ପତ୍ର ଦିଆଗଲା ଯେ ଲିଶ୍ଵର ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି”

ଚିଇଭି - “ଏଥରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ କି ଲିଶ୍ଵର ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି”

ଏନ୍‌ଜେବି - “ପ୍ରମାଣ ଦିଆଗଲା କି ଲିଶ୍ଵର ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି”

ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଭରିବା ରଖନ୍ତି, ତାହା ଏହି ବିଷୟକୁ ଦର୍ଶାଏ କି ସ୍ଵଯଂ, ସଂସାର, ମଣିଷ ତଥା ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ (ଗୋମାଯ ୩:୪) । ଏହା ଯୋହନ ପୁସ୍ତକରେ ବାରମାର ଆସୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ (ଗ:୩୩; ୭:୨୮; ୧୭:୩; ୧ ଯୋହନ ୪:୨୦) । ଯାଶୁ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ସେ ଜଣେ ଯିଏ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଗମ କରୁଅଛନ୍ତି (ଗ:୭, ୧୪; ୧୯:୧୧)

କ୍ରିୟା “ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ” ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ

ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରାଚୀନ ସମୟର ଏକ ଦର୍ଶାଇବା ମାଧ୍ୟମ ହୋଇପାରେ ।

୧ - ସତ୍ୟ (ଯୋହନ ୩:୩୩)

୨ - ମାଲିକାନା (ଯୋହନ ୨:୨୭; ୨ ତିମଥୀ ୨:୧୯; ପ୍ରକାଶିତ ୨:୨-୩)

୩ - ନିରାପଦା କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା (ଆଦି ୪:୧୪; ମାଥୁର ୨୭:୨୭; ରେମ ୧୫:୨୮; ୨ କରି ୧:୨୭; ଏପୀ ୧:୧୩; ୪:୩୦)

୪ - ଏହା ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଦାନର ଏକ ବାସ୍ତବିକ ସଙ୍କେତ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ (ରୋମ ୪:୧୧ ଏବଂ ୧ କରି ୧:୨)

ଏହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପେର ନ ଆସେ, ସଜତାନର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ “ଦୁର୍ଧର୍ଷା” ସର୍ବଦା ଅବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରିବା, ଯେମନ୍ତ କ୍ରୋଧ (ଓଜେଁ କିମ୍ବା ଥୁମୋସ) ସର୍ବଦା ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାର ଅବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ମନଫେରଣ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟମ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆସିବେ । ବିଚାରର ଏହି ସୁନିଶ୍ଚିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୨୭-୨୮ର ଅଭିଶାପ / ଆଶୀର୍ବାଦର ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ଦେଖିପାରିବେ ।

ଶବ୍ଦ “ଜୀବନ ଲିଶ୍ଵର” ଗୋଟିଏ ଯିହୋବା ପଦର ଶବ୍ଦ (ଯାତ୍ରା ଗ:୧୪; ଗୀତ ୪ ୨:୨; ମାଥୁର ୧୭:୧୭) । ଏହି ସମାନ ଶବ୍ଦ “ପ୍ରଭୁ ଯେ ଜୀବନ” ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ମା:୩୪ “କାରଣ ଜିଶୁର ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହନ୍ତି”

ପଦ ୩୪ ଦୂଇଟି ସମାନ୍ତର ବିବରଣ ଅଛି ଯାହା କୁହାଯାଏ ଯାଶୁଙ୍କର ଅଧିକାର ଜିଶୁରଙ୍କଠାରୁ ଆସେ ।

୧ - ଜିଶୁର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି

୨ - ତାହାଙ୍କ ପାଖେ ଆଡ଼ାଙ୍କ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଛି

□ “ଯେଣୁ ସେ ପରିମିତ ଭାବରେ ଆଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ”

ଏହି ବିବରଣ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅସତ୍ୟ ଆକୃତି, ମାତ୍ର ଲାଙ୍ଗେଜି ପାଠକ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକୃତି ଅର୍ଥକୁ ଦଖଳ କରେ । ଆଡ଼ାଙ୍କ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ବିଷୟରେ ଦୂଇଟି ବିଚାର ଧାରା ଅଛି, କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି -

୧ - ଯାଶୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଡ଼ାଙ୍କ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଦିଆନ୍ତି (୪:୧୦-୧୪; ୩:୩୭-୩୯)

୨ - ଆଡ଼ାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିର୍ମିତ ଜିଶୁରଙ୍କ ଦାନକୁ ଦର୍ଶାଏ (ପଦ ୩୪)

ରାବ୍ବୀ ମାନେ ଶବ୍ଦ “ମାପ” ଭାବବାଦିଙ୍କୁ ମିଳୁଥିବା ଜିଶୁରାୟ ପ୍ରେରଣା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି । ରାବ୍ବୀମାନଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ କୌରସି ଭାବବାଦିଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଆଡ଼ାଙ୍କ ମାପ ପୂରା ନ ଥିଲା । ଏଣୁ ଯାଶୁ ସମସ୍ତ ଭାବବାଦିମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ (ଏହି ୧:୧-୨) ତେଣୁ ସେ ଜିଶୁରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶନ ଅଟେ ।

ମା:୩୫ “ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି” ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ୪:୨୦ ଏବଂ ୧୭:୨୩-୨୭ରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଗଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମିତ ଜିଶୁରଙ୍କରେ ପ୍ରେମରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସଂପର୍କକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । (ଅଭୁଲନାୟ ପୁତ୍ର. ଏହୀ ୧:୨; ମା:୪-୭, ୪:୮; ୭:୨୮)

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଣିଷ କାହାଙ୍କି ଯାଶୁଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରୂପେ ଭରସା କରେ, କେତେକ କାରଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ ।

୧. କାରଣ ସେ ଉର୍ଧ୍ଵରୁ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ (ପଦ୩୧)

୨. କାରଣ ଉଦ୍ଧାରର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଜିଶୁର ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି (ପଦ ୩୪)

୩. କାରଣ ଜିଶୁର ତାହାଙ୍କୁ ନିରତର ଆଡ଼ାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଦେଉଥିଲେ (ପଦ ୩୪)

୪. କାରଣ ଜିଶୁର ସବୁକିଛି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି (ପଦ ୩୪)

୫. କାରଣ ଜିଶୁର ସବୁକିଛି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି (ପଦ ୩୪)

ଶ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ “ପ୍ରେମ” ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଶବ୍ଦମାନ ରହିଛି ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ମଣିଷର ସଂପର୍କକୁ ସଂକେତ କରେ । ଆଗାପାଓ ଏବଂ ପିଲିଓର ଆଂଶିକ ମିଳିତ ଭାବାର୍ଥ ଅଛି । ଉତ୍ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ବିବରଣ କରନ୍ତି

୧. ମା:୩୪; ୧୭:୨୩, ୨୪, ୨୭ - ଆଗାପାଓ

୨. ୪:୨୦ - ପିଲେଓ

୨୧:୧୪-୧୭ରେ ପିତରଙ୍କ ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ପ୍ରାସାଙ୍କିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିବା ଭଲି ଜଣାଯା, । ମନେରଖକୁ ଅଭିଧାନ / ଶବକୋଷ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର “ପ୍ରସଙ୍ଗ, ପ୍ରସଙ୍ଗ, ପ୍ରସଙ୍ଗ” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ ।

□ “ପୁଣି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି”

ଅନ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ଏହୀ ବାକ୍ୟାଂଶ (୧୦:୨୮; ୧୩:୩; ପ୍ରେରିତ ୪:୨୮; ୧୩:୧୧)

ଏହା ଏକ ଅଭ୍ୟଧିକ ମନୋରମ ଏବଂ ଏକ ସମାନ ଅନେକ ବାକ୍ୟାଂଶ ଅଟେ (୧୩:୩; ୧୭:୨; ମାଥୁର ୧୧:୨୭; ୨୮:୧୮; ଏହି ୪:୨୦-୨୯; କଲ ୨:୧୦; ୧ ପିତ ୩:୨୯)

ମା:୩୫ ଏନ୍, ଏସବି - “ଯିଏ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ତାହାର ଅଟେ; ମାତ୍ର ଯିଏ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅମାନ୍ୟ କରେ ସେ ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।”

ଏନ୍କେଜେଭି - “ଯିଏ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବ, ଯେ କେହି ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅମାନ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।”

ଏନ୍ଆରେସଭି - “ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବ, ଯେ କେହି ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅମାନ୍ୟ କରିବାରେ ମନା କରେ, କଦାପି ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।”

ଟିଲଭି - “ଯେ କେହି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବ, ଯେ କେହି ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅମାନ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ।”

ଏନ୍ଜେବି - “ଯିଏ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବ, ମାତ୍ର ଯିଏ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ମନା କରେ, କଦାପି ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।”

ସମସ୍ତ ମୌଖିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସକ୍ରିୟ ଅଟେ ଯାହା ଚାଲୁଥିବା କ୍ରିୟାକୁ କହନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ଗୋଟିଏ ଥରର ନିଷ୍ପତ୍ତିଠାରୁ ଅତି ଅଧିକ ଅଟେ ଯାହା ବିହେଉ ଯିଏ ଯେତେ ମଧ୍ୟ ଆବେଗ ଏବଂ ସଜୋଟ ହୁଆନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି (ମାଥୁର ୧୩: ୨୦) । ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ କି ଜଣେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନ ଜାଣିଲେ ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ (ଯୋହନ ୧୨:୪୪-୪୦ ଏବଂ ୧ ଯୋହନ ୪:୧୦) । ଉଦ୍ବାର କେବଳ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ନିରନ୍ତର ସମନ୍ବନ୍ଧରୁ ହିଁ ଆସିଥାଏ (୧୦:୧-୧୮; ୧୪:୭)

ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କେବଳ ଚାଲୁଥିବା କ୍ରିୟାକୁ ହିଁ କହି ନ ଥାଏ ମାତ୍ର ଉଧାରର ବର୍ତ୍ତମାନ ବାସ୍ତବିକତାକୁ କହେ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ କିଛି ଥିବା ଭଲି ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରାସ୍ତ ନୁହେଁ ଏହା ଦୁଇ ଯୁଗର “ହୋଇପାରିଛି” ବନାମ “ବାକିଅଛି”ର ଦେତବାଦ (ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍କ : ଏହି ଯୁଗ ଏବଂ ଆସନ୍ତା ଯୁଗ, ୧ ଯୋହନ ୨:୧୭)

ଦେଖନ୍ତୁ - ୫:୭ରେ ଉଦ୍ବାର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ କ୍ରିୟାକାଳ ।

ଏହି ବାକ୍ୟରେ “ବିଶ୍ୱାସ” ଏବଂ “ପାଳନ କରିବା”ର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ସୁସମାଚାର କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ନୁହେଁ ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ଆପଣାଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁଥରେ ଆମେ ବଞ୍ଚୁଆନ୍ତୁ । ଲୁକ ୨:୪୭, ଏପି ୨:୮-୧୦

□ “କିନ୍ତୁ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହେଶଇ ରହିଥାଏ”

ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ୪ ଥର) ଶବ୍ଦ “କ୍ରୋଧ” (ଓରଗେ)ର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି । ଏହି ଧାରଣା ସାଧାରର ଏବଂ “ଦଣ୍ଡ” ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । ‘ବିଶ୍ୱାସ’ , “ମାନିବା” ଏବଂ “ଦଣ୍ଡ” ଭବିଷ୍ୟତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବାସ୍ତବିକତା ଅଟେ । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର “ହିଁ” ମାତ୍ର “ଏବେ ନୁହେଁ” ତନାବ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଇବଳିୟ ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ପଡ଼ନ୍ତି, ରୋମ ୧:୧୮-୩:୨୦ ଆଲୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନମାଳା

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ସହାୟକ ଟାକା । ଯାହାର ଅର୍ଥ କି ବାଇବଳର ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ନିଜେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଳ ଏବଂ ପରିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଶାରିକ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଚିପପଣୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ଏଥୁଯୋଗୁଁ ଦିଆଗଲା କି ଆପଣ ଏହି ଅଂଶର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଉପରେ ଭାବି ପାରନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ରାକୁ ଜାଗରିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ସଂଜ୍ଞା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ।

୧ - କିପରି ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଂଦେଶ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ସାହୃଦୟ ଥିଲା ?

୨ - କଣ ଏହି ବାପ୍ତିସ୍ତ ଶ୍ରାବିତ୍ତାନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ସହ ସମାନ ଅଟେ ?

୩ - ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ଆରମ୍ଭରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଶବ୍ଦକୁ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାହିଁକି ଦିଆଗଲା ?

୪. ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟର ସମନ୍ବନ୍ଧ କହିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏବଂ ତାର ଗଣତି କେତେ ?

୫. ପଦ ୩ାର “ସ୍ବାକୃତି” ପଦ ୩୨ ସହିତ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସମନ୍ବନ୍ଧିତ ? ଏହି ବାଦବିବାଦରେ ଶବ୍ଦ “ଆଜ୍ଞା ନ ମାନିବା”ର କ’ଣ ସମନ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ ?

୬ - ଲୋକେ କାହିଁକି ନାରାତିଯ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉଦ୍ବାରକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଉରସା କରିବେ ? କାରଣର ସୁଚି ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ (ପଦ ୩୧-୩୨) ?

୭ - ପଦ ୩୨ର ଶବ୍ଦ “କ୍ରୋଧ” କାହିଁକି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କ୍ରିୟା ଅଟେ ?

ଯୋହନ ୪

ସୁରିଏସ	ଏନ୍‌କେଜେଭି	ଏନ୍‌ଆରେସରି	ଟିଲଭି	ଏନ୍‌ଜେବି
ୟାଶୁ ଏବଂ ଶମାରୋଣୀଯା ସ୍ତ୍ରୀ ୪:୧-୭	ଜଣେ ଶମାରୋଣୀଯା ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭେଟିବା ୪:୧-୭	ୟାଶୁ ଏବଂ ଶମାରୋଣୀଯା ୪:୧-୭	ୟାଶୁ ଏବଂ ଶମାରୋଣୀଯା ୪:୧-୪ ୪:୫-୭ ୪:୭-୧୫ ୪:୧୦ ୪:୧୧-୧୧ ୪:୧୩-୧୪ ୪:୧୫ ୪:୧୭	ଶମାରୋଣୀଯମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ୪:୧-୧୦ ୪:୧୫-୧୮ ୪:୧୧-୧୪ ୪:୧୪-୧୪
୪:୭-୧୫		୪:୭-୧୫	୪:୭-୮ ୪:୧୦ ୪:୧୧-୧୧ ୪:୧୩-୧୪ ୪:୧୫ ୪:୧୭	
୪:୧୭-୨୭		୪:୧୭-୨୪	୪:୧୭ ୪:୧୭କ ୪:୧୭୫-୧୮ ୪:୧୯-୨୦ ୪:୨୧-୨୪ ୪:୨୫ ୪:୨୭	
୪:୨୭-୩୦	ପରିଷ୍ଠତ ଫ୍ରେଶ୍‌ମୁଲ ୪:୨୭-୩୮	୪:୨୭-୩୦	୪:୨୭ ୪:୨୮-୩୦	୪:୨୭-୩୦
୪:୩୧-୩୮		୪:୩୧-୩୮	୪:୩୧ ୪:୩୨ ୪:୩୩	୪:୩୧-୩୮
୪:୩୯-୪୨	ଜଗତର ଉତ୍ତାରକର୍ତ୍ତା ୪:୩୯-୪୨	୪:୩୯-୪୨	୪:୩୪-୩୮ ୪:୩୯-୪୦	୪:୩୯-୪୨
ରାଜକର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଗାଲିଲୀରେ ଯାଶୁ	ଗାଲିଲୀରେ ସ୍ଥାରତ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସୁମ୍ମତା ୪:୪୩-୪୫	ଯାଶୁ ଏବଂ ୪:୪୩-୪୫	୪:୩୯ ରାଜକର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିଜାତିମାନେ ୪:୪୩-୪୫	
	ରାଜକର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସୁମ୍ମତା ୪:୪୭-୪୮	୪:୪୭-୪୮	ପୁତ୍ରକୁ ସୁମ୍ମ କଲେ ୪:୪୩-୪୫ ୪:୪୩-୪୫	୪:୪୩-୪୫ ରାଜକର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସୁମ୍ମତା ୪:୪୭-୪୮
୪:୪୭-୪୮		୪:୪୭-୪୮	୪:୪୭-୪୮ ୪:୪୯ ୪:୪୦-୪୧ ୪:୪୨-୪୩ ୪:୪୪	୪:୪୭-୪୮

ଅଧ୍ୟନ ଚକ୍ର ତିନି

ଏହା ଅଧ୍ୟନ ନିତେ ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଚାକା ଅଟେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳର ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ ସ୍ଵୀକାର ଉଭରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଆୟୋମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଟିପ୍ପଣୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବାଇବଲର ପୁରା ପୁଷ୍ଟିକଳୁ ଏକାଥରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତୁ । ଅନୁଛେଦଟି ପ୍ରେରଣା ପାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ବାଷ୍ପବିକ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବାରେ ସହାୟକ ଅଟେ, ଯାହାକି ଅନୁବାଦର ହୃଦୟ ଅଟେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛେଦର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।

୧ - ପ୍ରଥମ ଅନୁଛେଦ

୨ - ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୩ - ତୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୪ - ଛତ୍ୟାଦି

ପଦ ୧-୪ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ

କ. ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ନା ଏବଂ ୪ରେ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଞ୍ଚା ଅଟେ ।

୧. ଶ୍ରୀମାନ ଧାର୍ମିକ (ନୀକଦୀମା) ବନାମ ଜ୍ଞାନାରୀ ପ୍ରତ୍ୟୋଧ୍ୟାତ (କୁଅଁ ନିକଟର ସ୍ତ୍ରୀ)

୨. ଯାରୁଶାଲମ - କେନ୍ତ୍ରିତ ଯିହୂଦୀ ଧର୍ମ (ପରଂପରାଗତ) ବନାମ ଶମାରଣୀୟ ଯିହୂଦୀ ଧର୍ମ (ବିଧର୍ମୀ)

୩. ଯାଶୁକ୍ରର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ସତ୍ୟତାର ବିକାଶ

୪. କୁଅଁ ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ (ପଦ ୧-୨୭)

୫. ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ (ପଦ ୨୭:୩୮)

୬. ଗାଁ ଲୋକଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ (ପଦ ୩୯-୪୨)

୭. ଗାଲିଲୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାଗତ (ପଦ ୪୮-୪୫)

୮. ଲକ୍ଷଣ /ଆଣ୍ୟକର୍ମ, ରୋଗ ଉପରେ ଯାଶୁକ୍ରର ସାମର୍ଥ୍ୟ (ପଦ ୪୭-୪୮)

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ ଅଧ୍ୟୟନ

ଏନ୍.୧.୧୩.ବି. ବାକ୍ୟ : ୪ : ୧- ୭

୧ - ଯାଶୁ ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧୁକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ବାସ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଅଛନ୍ତି ୨ - ଯଦ୍ୟପି ଯାଶୁ ଆପେ ବାସ୍ତିସ୍ତ ଦେଉ ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଉଥିଲେ, ପାରୁଶୀମାନେ ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଜାଣିଲେ, ନା ସେତେବେଳେ ସେ ଯିହୂଦା ପ୍ରଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପୁନର୍ବାର ଗାଲିଲାକି ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ । ୪ କିନ୍ତୁ ଶମିରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ୫ ତେଣୁ ସେ ଯାଇ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଦେପଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭୂମିଶକ୍ତିକ ଦାନ କରିଥିଲେ, ସେଥିର ନିକଟର୍ଭୟୀ ସୁଖାର ନାମକ ଶମିରୋଣର ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ; ୬ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯାକୁବଙ୍କ କୃପ ଥିଲା । ଅତେବଂ, ଯାଶୁ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେହି କୃପ ନିକଟରେ ବସିପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଛାଅ ଘଣ୍ଠା ହୋଇଥିଲା ।

୪:୧ “ପ୍ରଭୁ” ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ଯୋହନ ସେହି ଘଟଣାକୁ ସ୍ମରଣ କରୁଅଛନ୍ତି (ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟରେ) । ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ “ପ୍ରଭୁ” ଏବଂ “ଯାଶୁ” ବୋଲି ଡାକୁଅଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ଗ୍ରୀକ ହଷ୍ଟଲେଖାରେ ପଦ ୧ରେ “ଯାଶୁ” ଶବ୍ଦ ଦୁଇଥର ଆସୁଛି କିନ୍ତୁ ଏମ, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଅଛି

“ପାରୁଶୀମାନେ” ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧:୨ ୪ରେ ।

“ଯାଶୁ ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧୁକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ବାସ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଅଛନ୍ତି” ଯାଶୁକ୍ରର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏବଂ ବାସ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ତନାବ ହେତୁ ଯାଶୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ସମାନ୍ତର ସୁସମାରାର ଉଲ୍ଲେଖ କରେ କି ହେରୋଦ ଆନ୍ତିପର୍ବତ ବାସ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କୁ ଗିରିପା କଲେ ବୋଲି ଯାଶୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ (ମାଥ୍ର. ୪:୨ “ଯାଶୁ ଆପେ ବାସ୍ତିସ୍ତ ଦେଉ ନ ଥିଲେ” ବାସ୍ତିସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଅପମାନଜନକ ବିଷୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମଣିଷର ସ୍ଵର୍ଗ କେନ୍ତ୍ରିତ ସ୍ଵଭାବର ପରିଚୟ ଅଟେ (ମାଥ୍ର ୨୮:୧୯; ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮; ୮:୧୯; ୧୨:୧୨); (“ମୁଁ ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତିସ୍ତ ପାଇଛି” କିମ୍ବା ପାଉଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ୧ କରି ୧:୧୭) । ଯାଶୁ ଆପଣାର ସେବାର ଆରମ୍ଭରେ ବାସ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ (୩:୨୯) କିନ୍ତୁ ପରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ

୪:୩ “ସେତେବେଳେ ସେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶ ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ପୁନର୍ବାର ଗାଲିଲାକି ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ” ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ଭୌଗୋଳିକ ଭ୍ରମଣକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା କଥନ ଅଟେ ।

୪:୪ “ଶମିରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା” - “ପଡ଼ିଲା” ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା “ଦେଇ” ର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ଯାହା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅନେକଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (୩:୩, ୧୪, ୩୦) । ସାଧାରଣତଃ ଏହା “ନିଶ୍ଚୟ” କିମ୍ବା “ଆବଶ୍ୟକ” ଭାବେ ଅନୁବାଦ କରାଗଲା । ଏହି ମାର୍ଗ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କ ପାଖେ ଏକ ଯୋଜନା ଅଛି । ଏହା ସଂକଷିପ୍ତ ମାର୍ଗ; ଯୋସେପଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ଗାଲିଲାର ଯିହୁଦିମାନେ ଏହି ମାର୍ଗର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଏକଥା ସତ୍ୟେ, ଯିହୁଦାର ଯିହୁଦିମାନେ ଶମିରଣକୁ ମିଶ୍ରିତ ଜାତି କହି ଘୃଣା କରୁଥିଲେ । ଏଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଜମି ଦେଇ ଚାଲୁ ନ ଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ : ଜାତିବାଦ

I. ପ୍ରସ୍ତାବନା :

କ - ଏହା ପଢ଼ିତ ମାନବ ଜାତିର ଆପଣା ସମାଜରେ ବିଶ୍ଵବ୍ୟାପୀ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅଟେ । ଏହା ମାନବ ଜାତିର ଅହଂକାର ଅଟେ, ଅନ୍ୟଙ୍କ ପଛରେ ଲୁଚି ଆପଣାକୁ ସାହାୟ କରିବା । ଅନେକ ରୂପରେ ଜାତିବାଦ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ବିଚାର ଅଟେ, ମାତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀନତମ ବିଚାର ଅଟେ ।

ଖ - ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦ ବାବିଲରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା (ଆଦି ୧୧) ଏବଂ ଯାହାକି ବାନ୍ଧବିକ ଭାବେ ନୋହଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ସଂପର୍କିତ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରୁ ଜାତିର ଆରମ୍ଭ ହେଲା (ଆଦି ୧୦) । କିନ୍ତୁ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କି ମାନବଜାତିର କେବଳ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଅଟେ (ଆଦି ୧-୩; ପ୍ରେରିତ ୧୭: ୨୪-୨୭)

ଘ - ଜାତିବାଦ ଅନେକ ଭେଦଭାବରୁ ଗୋଟିଏ ଅଟେ । ଆହୁରି କେତେକ ହେଲା - (୧) ଶିକ୍ଷାରେ ଭେଦଭାବ; (୨) ସାମାଜିକ - ଆୟିକ ଭେଦଭାବ; (୩) ସ୍ଵଧର୍ମୀ ଧାର୍ମିକ ଆଇନ; ଏବଂ (୪) ସୈବାତ୍ମିକ ରାଜନୀତିକ ଶୋଷଣ ।

II. ବାଜବଳିଯ ସାମଗ୍ରୀ

କ. ପୁରାତନ ନିୟମ

୧ - ଆଦି ୧: ୨୭ - ଜିଶ୍ଵର ମଣିଷଙ୍କୁ ନର ଓ ନାରୀ ରୂପରେ ଆପଣା ହିଁ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯାହା ତାହାଙ୍କୁ ଅଦ୍ଵିତୀୟ କରେ । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଥାପନାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରେ (ଯୋହନ ୩: ୧୩)

୨ - ଆଦି ୧: ୧୧-୨୫ ଦଶଥର ଲେଖାୟାଇ ଅଛି “ଜଣ ଜଣକର ଜାତି ଅନୁସାରେ” ଏହା ଜାତିଗତ ପୃଥକୀକରଣର ପକ୍ଷପାତ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିଲକୁଳ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଟେ କି, ଏହା ପଶୁ ଓ ବୃକ୍ଷଲତା ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ର ମଣିଷ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ।

୩ - ଆଦି ଯ: ୧୮-୨୭ ଏହା ଜାତିଗତ ଆଧୁପତ୍ୟକୁ ସାହାୟ କରିବାକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରାଗଲା । ଏହା ସ୍ଥାନର ରଖିବା ଉଚିତ କି, ଜିଶ୍ଵର କିଣାନକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ନିଶ୍ଚାରୁ ଉଠିବା ପରେ ନୋହ ତାଙ୍କ ପିତା ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ । ବାଜବଳର କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ଲେଖା ଯାଇନାହିଁ କି, ଜିଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରେ । ଯଦି ସେ ଏପରି କଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା କଳା ଜାତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ନ ଆନ୍ତା କିଣାନ ସେହିମାନଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ ଯିଏ ପଲେଷିନରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ମିସରର ଚିତ୍ର କହେ କି ସେମାନେ କଳା ନ ଥିଲେ ।

୪ - ଯିହୁଶ୍ୟ ୯: ୨୩ - ଏହା ଏଇଥିନିମନ୍ତେ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରାଗଲା କି, ଗୋଟିଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଜାତିର ସେବା କରିବ । ଯେପରିକି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନୁସାରେ ଗିବନିଯମାନଙ୍କର ସେହି ଜାତିରୁ ଅଚନ୍ତି, ଯେପରି ଯିହୁଦିମାନେ,

୫ - ଏତ୍ର. ୯-୧୦ ଏବଂ ନିହିମିଯ ୧୩ - ଏହା ଅଧିକାଂଶ ରୂପେ ଜାତିବାଦର ବିଚାରରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଗଲା । ମାତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ କହେ କି, ବିବାହ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକ କାରଣରୁ ନିଦା କରାଗଲା (ସେମାନେ ସେହି ନୋହଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ, ଆଦି - ୧୦)

ଖ. - ନୂତନ ନିୟମ

୧ - ସୁସମାଚାର

କ - ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଯାଶୁ ଯିହୁଦି ଏବଂ ଶମିରଣାୟମାନଙ୍କର ଘୃଣାକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା କୁହାଯାଏ କି ଜାତିବାଦ ଘୃଣା ଅନୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ ।

୧ - ଉତ୍ତମ ଶମିରଣର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ (ଲୂଙ ୧୦: ୨୪-୩୭)

୨ - କୂପ ନିକଟର ସ୍ତ୍ରୀ (ଯୋହନ ୪)

୩ - ଧନ୍ୟବାଦି କୁଷ୍ଠରୋଗୀ (ଲୁକ ୧୭:୭-୧୯)

୪ - ସୁସମାଚାର ସମସ୍ତ ମଣିଷ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଅଟେ

୧ - ଯୋହନ ୩:୧୭

୨ - ଲୁକ ୨୪:୪୭-୪୯

୩ - ଏବୁ ୨:୯

୪ - ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ - ୧୪:୭

୮ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ମଣିଷ ଜାତିର ଲୋକେ ହେବେ ।

୧ - ଲୁକ ୧୩:୨୯

୨ - ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୫

୨ - ପ୍ରେରିତ ପୁଣ୍ୟକ

କ. ପ୍ରେରିତ ୧୦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି ମୂଳପାଠ ଅଟେ ଯାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଜ୍ଞମିକ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସଂଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ।

ଘ. ପ୍ରେରିତ ୧୧ ରେ ପିତର ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆକ୍ରମଣ କରାଗଲେ । ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତାର ସମାଧାନ ପ୍ରେରିତ ୧୫ର ଯିରୁଶାଲମ ସଭା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଯିହୁଦି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜାତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭେଦଭାବ ଥିଲା ।

୩ - ପାଉଳ

କ. ଖ୍ରୀଷ୍ଟର କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧ ନାହିଁ

୧ - ଗାଲା ୩:୨୭-୨୮

୨ - ଏପି ୨:୧୧-୨୨

୩ - କଲ ୩:୧୧

ଘ. ଜିଶ୍ଵର କେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୁଖ୍ୟାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ

୧ - ରୋମୀୟ ୨:୧୧

୨ - ଏପି ୨:୯

୪ - ପିତର ଏବଂ ଯାକୁବ

କ - ଜିଶ୍ଵର କେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୁଖ୍ୟାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ୧ ପିତର ୧:୧୭

ଘ - ଜିଶ୍ଵର କାହାରି ମୁଖ୍ୟାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯାକୁବ ୨:୧

୫ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦୃଢ଼ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ୧ ଯୋହନ ୪:୨୦

III. ସମାପ୍ତି

କ - ଜାତିବାଦ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭେଦଭାବ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପ୍ରୁତ୍ତ ଅଟେ । ହେନ୍କି ବେରନେଟେଙ୍କ ଦାରା କୁହାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟ, ଯାହା ସେ ଗ୍ରୋଟିଟା, ନ୍ୟୁ ମେକସିକୋରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଲାଇଫ କମିଶନ ୧୯୭୪ରେ କହିଲେ “ଜାତିବାଦ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ କାରଣ ଏହା ବାଇବଲିୟ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ନୁହେଁ, ବିବରଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ କି ଏହା ଅବୈଜ୍ଞାନିକ ।

ଘ- ଏହି ସମସ୍ତ୍ୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅବସର ଦିଏ କି ସେମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ପ୍ରେମ, କ୍ଷମା ଏବଂ ହଜିଯାଇଥିବା ସଂସାର ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନ ଦେଖାନ୍ତୁ । ଏହି ଦିଗରେ ସୁଯୋଗକୁ ମନା କରିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କର ଅପରିପକ୍ଷତାକୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ଶର୍ତ୍ତାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦିଏ କି ସେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ, ନିଷ୍ଠିତତା, ଏବଂ ଉନ୍ନତିରେ ବାଧା ଆଉ । ଏହା ହଜି ଯାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଆଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ବାଧା ଜନ୍ମାଏ ।

ଗ - ମୁଁ କଣ କରିପାରେ ? (ଏହି ଅଂଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଲାଇଫ୍ କମିଶନର ପୁସ୍ତିକ “ଜାତି ସମକ୍ଷ”ରୁ ଅଣାଗଲା ।

“ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ତରରୁ

- ଜାତିବାଦ ସମୟକିତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ
- ପ୍ରାର୍ଥନା, ବାଜବଳ ଅଧ୍ୟନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଜାତି ଭେଦଭାବରୁ ବାହାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଜାତିବାଦର ଘୃଣାକୁ ବିଷ୍ଟାର କରିବା ଲୋକଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ଲୋକ ନାହାନ୍ତି ସେଠାରେ ଜାତି ବିଷ୍ଟାର ଆପଣା ବିଚାରକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

“ପାରିବାରିକ ଜୀବନରେ”

- ଅନ୍ୟଜାତିର ବିଚାର ପ୍ରତି ବିକାଶର ପାରିବାରିକ ପ୍ରଭାବର ଗୁରୁଡ଼କୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ
- ପିଲାମାନେ ଏବଂ ମାତା ପିତା ଜାତି ବିଷ୍ଟାର କଣ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେହି ବିଷ୍ଟାର ବିଚାର କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ଭାବନା ଉପରେ କରନ୍ତୁ
- ମାତା ପିତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଜାତି ପ୍ରତି ଉଦାହରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ ସାବଧାନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହିତ ପାରିବାରିକ ସଂପର୍କ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ସୁଯୋଗକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ

“ଆପଣଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ”

- ଜାତି ବିଷ୍ଟାରେ ବାଜବଳର ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକେ ଉପସାହିତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ସମାଜ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ହୋଇପାରିବେ ।
- ଯେପରି ନୂତନ ନିୟମର ମଣ୍ଡଳୀ ସମସ୍ତ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଖୋଲା ଥିଲା ସେପରି ମନେରଖନ୍ତୁ କି ଆପଣଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ଆରାଧନା, ସଂଗୀତ ଏବଂ ସେବାରେ ଆସିବାକୁ ଖୋଲା ଥାଉ (୬୩:୧୧-୧୨; ଗାଲା ୩:୨୭-୨୯)

“ଦୈନିକ ଜୀବନରେ”

- କର୍ମର ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଜାତିଭେଦଭାବ ଉତ୍ସପରେ ଜୟ ପାଇବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।
- ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାରନଙ୍କସହିତ ମିଶି ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମାନ ଅଧିକାର ପ୍ରାସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ସୁଯୋଗ ନିଆନ୍ତୁ, ଏହା ମନରେ ରଖି ଜାତି ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ଶିକ୍ଷା ଜନ୍ମାଇବା ତିକ୍ରତା ନୁହେଁ ।
- ଯଦି ଏହା ଉତ୍ତମ ଜଣାପଡ଼େ ତେବେ ସମାଜର ଉତ୍ତମ ଭାବୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଗୋଟିଏ ସମିତିର ଗଠନ କରନ୍ତୁ ଯାହା ସର୍ବ ଶିକ୍ଷା ବିଷ୍ଟାରେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତିର ପରିଷରରେ ସମକ୍ଷ ସୁଧୁରିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

- ଜାତିଯ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଯିଏ ରାଜନୈତିକ ଲାଭ ନିମନ୍ତେ ଜାତିଯ ଶୋଷଣକୁ ପ୍ରଶ୍ନାହିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମ ଏବଂ ତାକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ପକ୍ଷ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ନିୟମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ବିନା ଭଦେଭାବରେ ନିୟମକୁ ପ୍ରଚଳନ କରିବେ ।

ହିଂସାକୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିୟମ ପ୍ରତି ସମାନ ବଢ଼ାନ୍ତୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ନାଗରିକ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଯିଏ ଭେଦଭାବକୁ ଉପରେ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ହୁଏ ।

ମଣିଷ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏବଂ ମନକୁ ଆଦର୍ଶ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

□ “ଶମିରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇ” ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ଆଠ ଶହରୁ ଶମିରଣୀୟ ଏବଂ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଘୃଣା ଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୭୭୭ ରେ ଅଶ୍ଵରିୟମାନେ ରାଜଧାନୀ ଶମିରୋଣ ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଶର ଦଶ ବଂଶକୁ କୁଠଦାସ କରି ମିଦିଆକୁ ଘେନିଗଲେ (୨ ରାଜା ୧୭:୭) କେତେକଙ୍କୁ ଉତ୍ତରରେ ହିଁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ (୨ ରାଜା ୧୭:୧୪) । ସେହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଜାତିଯ ଲୋକମାନେ ବାକିଥିବା ଇସ୍ତାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କଲେ । ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏହା ବିଚାର କରନ୍ତି କି ଶମିରୋଣୀୟ ମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ମିଶ୍ରିତ ଜାତି (୬ଜ୍ଞା ୪:୧-୪) । ଏହା ଯୋହନ୍ ୪:୧ର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଅଟେ

୪:୪ “ଯାକୁର ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋଦେଶଙ୍କୁ ଯେଉଁ ତୁମିଖଣ୍ଡିକ ଦାନ କରିଥିଲେ ସେଥିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାର ନାମକ ଶମିରଣ ଗୋଟିଏ ନଗର” ଆଦି ମାନ:୧୮, ୧୯, ଯିହୋ ୨୪:୩୭) । ଅନେକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଶୁଣାର ହିଁ ଶେକେମ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଷ୍ଟାରେ ନୂତନ ନିୟମରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

୪:୬ “ଯାକୁବଙ୍କ କୃପ ସେଠାରେ ଥିଲା” ବାସ୍ତବରେ ଏହା ୧୦୦ ଫୁଟ ଖୋଲା ଯାଇଥିବ । ଗୋଟିଏ ଜଳାଶୟ ଥିଲା । ଏଠାରେ ବର୍ଷାଜଳ ଏକତ୍ର କରୁଥିଲେ । ଏହି କୃପ ବିଷୟରେ ପୁରାତନ ନିଯମରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

□ “ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ପଥରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ” ଏଠାରେ ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କର ମାନବୀୟ ଗୁଣକୁ ଦେଖିପାରୁ (ଲୁକ ୨:୪୯) କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାରେ ଯୀଶୁ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ନ ଥିଲେ ।

□ ଏନ୍‌ଏୟସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେଜେଡ଼ଭି, ଜେବି, - “ଏହା ପ୍ରାୟ ଛଥ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା”

ଏନ୍‌ଆରେସ୍‌ବି, ଚିଇଭି - “ ଏହା ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟ ଥିଲା”

ଯୋହନଙ୍କ ସମୟର ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତି ଅନେକ ତର୍କବିତର୍କ ରହିଛି । ଏମିତି ମନେ ହୁଏ କି ଯୋହନଙ୍କ ଦିନର ଆରମ୍ଭ ସକାଳ ଗରେ ହୁଏ, ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଦିନର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଗରମ ସମୟରେ କୃପ ନିକଟରେ ବସିଥାଇଛନ୍ତି ।

ଏନ୍‌ଏୟସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ : ୪:୭-୧୪

୭ ଆଉ, ଜଣେ ଶମିରଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ପାଣି କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲା । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ । ମାରଣ ତାହାଙ୍କର ଶିଶ୍ୟମାନେ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ୯ ସେଥିରେ ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଆପଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ହୋଇ କିପରି ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେ ମୁଁ, ମୋ ହାତରୁ ପିଇବାକୁ ମାଗୁଅଛନ୍ତି ? କାରଣ ଶମିରୋଣୀୟ ମାନଙ୍କ ସିହିତ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । ୧୦ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉଭର ଦେଲେ, ଜିଶ୍ଵର ଦାନ ଓ ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ବୋଲି ଯେ ତୁମକୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ କିଏ ଏହା ଯେବେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତ, ତାହାହେଲେ ତୁମେ ତାହାକୁ ମାରିଥାଆନ୍ତ । ଆଉ ସେ ତୁମକୁ ଜୀବନ ଜଳ ଦେଇଥାଆନ୍ତ । ୧୧ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ପାତ୍ର ନାହିଁ, ପୁଣି କୂଅ ତ ଗହୀର; ତେବେ ଆପଣ କେଉଁଠାରୁ ସେହି ଜୀବନ ଜଳ ପାଇଅଛନ୍ତି ? ୧୨ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପିତୃପୂରୁଷ ଯାକୁବ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଏହି କୂଅ ଦେଇଥିଲେ, ଆଉ ଆପେ, ପୁଣି ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପଶୁପଲ ଏଥରୁ ପାନ କରିଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୀରୁ କି ଆପଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ୧୩ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉଭର ଦେଲେ, ଯେ କେହି ଏହି ଜଳ ପାନ କରେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ତୁମେ ତାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ବରୂପେ ତାହାଠାରେ ଉଛୁଳି ଉଠୁଥିବ ।

୪:୭ “ଆଉ ଜଣେ ଶମିରଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଆସିଲା; ଦିନର ଅସମୟରେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଟି ଏକ ଦୂର କୃପ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଗ୍ରାମରେ ତାହାର ସାମାଜିକ ପଦ ହେତୁ ।

□ “ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ” - ଏହି ଆଦେଶ ଏକ ଅତି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖାଏ ।

୪:୮ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିହୁଦିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଡ଼ନାପ୍ରାସ୍ତ ଜାତିର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ପରଞ୍ଚର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ନିମନ୍ତେ ସ୍ତର ନିର୍ମାଣ କରେ । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଏକ ନିଷିଦ୍ଧ ଶବ୍ଦ ।

୪:୯ “ଆପଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ହୋଇ କିପରି ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଯେ ମୁଁ, ମୋ ହାତରୁ ପିଇବାକୁ ମାଗୁଅଛନ୍ତି” - ଶମିରୋଣୀୟା ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର ବାଲଟିରୁ ମଧ୍ୟ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦିମାନେ ଅନୁମତି ପ୍ରାସ୍ତ ନ ଥିଲେ (ଲେବି ୧୪) । ଯୀଶୁ ଦୁଇଟି ସାଂପ୍ରଦାୟକ ବିଷୟକୁ ଅଣଦେଖା କଲେ : (୧) ଶମିରୋଣୀୟଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ (୨) ସାର୍ବଜନିକ ଭାବେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ କଥା ହେବା

□ “କାରଣ ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କ ସହି ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ” ବାକ୍ୟାଂଶ (ଏନ୍‌ଏୟସ୍‌ବି, ଏନ୍‌ଆରେସ୍‌ବି) । ଯାହା ଯୋହନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିବରଣୀୟ ଯୁକ୍ତ ।

୪:୧୦ “ଯଦି” - ଏହା ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବିଷ ବାକ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ “ବାସ୍ତବିକତାର ବିରୁଦ୍ଧ”ରେ କୁହାଯାଏ । ଅଥର୍ଗତ ବିବରଣ ତୁମେ ଏବଂ ତାର ସାରାଂଶ ମଧ୍ୟ ତୁଟି ଥିଲେ ।

ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ଏହା ଶବ୍ଦ “ଦାନ” ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟବହାରିକ ଶବ୍ଦ (୩:୧୭) ଯାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନକୁ ଦିଅ । ଯୋହନ ୭:୩୮-୩୯ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ପୁଷ୍ଟକରେ ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା (ପ୍ରେରିତ ୭:୩୮; ୮:୩୦; ୧୦:୪୪; ୧୧:୧୭) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ, ଅଯୋଗ୍ୟ, ନିର୍ଦ୍ଦୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଯୀଶୁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାରା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

□ “ଜୀବନ ଜଳ” ଏହି ଶବ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ପୁରାତନ ନିଯମର ରୂପକାତ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଅଟେ (ଗାତ ୩:୧୫, ଯିଶା ୧୨:୩; ୪୪:୩; ଯିରି ୨:୧୩; ୧୭:୧୩; ଯିଶ ୧୪:୮) ଯୀଶୁ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ “ଆତ୍ମାକ ଜୀବନ”ର ସମାର୍ଥକ ଶବ୍ଦ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବିଲା କୂଅର ପାଣି ବଦଳରେ ଯାଶୁ ବହୁଥିବା ଜଳ ବିଷୟରେ କହୁଅଛନ୍ତି ।

ଏହା ଯୋହନ ସୁମାଚାରର ଲେଖା କି ଯୀଶୁ (ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି) ଲଗାତର ଭାବେ ଭୁଲ ବୁଝାଗଲା । (ଉଦାହରଣ ନିକଦୀମ) । ସାଂସାରିକ, ପଢିତ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ସହିତ ତୁଳନା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ (ଯୀଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ)

୪:୧୯ “ମହାଶୟ” ଏହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ କୁରିଆସ, କୁରିର ସମ୍ବନ୍ଧବାଚକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏହା ନମ୍ବ ଭାବେ (ମହାଶୟ) ରୂପେ ସଂବୋଧନ କରାଯାଇପାରେ କିମ୍ବା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ କଥନ (ପ୍ରଭୁ) ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟେଗ କରାଯିବ, ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵରିଯତାକୁ ଦର୍ଶାଏ ଯେମିତି ରୋମାୟ ୧୦:୧୩ରେ ରହିଛି । ଏଠାରେ ନମ୍ବ ସଂବୋଧନ କରାଯାଇଛି ।

୪:୧୯ “ଆପଣ ଆସମାନଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହୁଁତି, କଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ” ଏହା ଏକ ବ୍ୟାକରଣାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ “ନୁହୁଁତି” । ଏହା ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗସୂଚକ ବିବରଣ । ଶମିରୋଶାୟ ସ୍ବା ଆପଣା ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ ମହାନତା ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁଥରେ ଅଫ୍ରମ ଏବଂ ମନସେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାକୁବଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା । ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଷୟ ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କହୁଥିଲେ । ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଦୂରତି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଷୟରେ କୁହେ ।

୧ - ବିତାହିତ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର / ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରେମ (ଶମିରୋଶାୟ ସ୍ବାମୀନେ)

୨ - ଯିହୁଦି ଧର୍ମ ଏବଂ ଜାତିବାଦ ଗର୍ବ ଉପରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଭୁତା ।

୪:୧୩-୧୪ “କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି, ତାହା ଯେ କେହି ପାନ କରିବ ସେ କେବେ ହେଁ ବୃକ୍ଷାର୍ଦ୍ଦିତ ହେବ ନାହିଁ” ବୋଧହୁଏ ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ପ୍ରଭାବ ଅଛି (ଯିଶା ୧:୩; ୪୮:୨୧; ୪୯:୧୦) । ଏହି ବାକ୍ୟଟି ଦୃଢ଼ ଦୂର ନାଷ୍ଟିସୂଚକ । ପଦ ୧୩ ବାରମ୍ବାର ପିଇବା ବିଷୟରେ କହେ, କିନ୍ତୁ ୧୪ ପଦ ଗୋଟିଏ ଥର ପିଇଥିବା ବିଷୟରେ କହେ ।

୪:୧୪ “ତାହା ଅନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ନିର୍ଜର ରୂପେ ତାହାଠାରେ ଉଛୁଳି ଉଠୁଥୁବ” ଅର୍ଥାତ୍ ନିରନ୍ତର ଉଛୁଳିବା (ଯିଶା ୪୮:୧୧ ଏବଂ ଯୋହନ ୭:୩୮) ମରୁଷ୍ଟଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଜଳ ଜୀବନର ସଙ୍କେତ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରାୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ।

ଏନ୍‌ଏୟେବି ବାକ୍ୟ : ୪:୧୪-୨୭

୧୪ ସ୍ବୀଳୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାଶୟମୋଡେ ଯେପରି ଶୋଷ ନ ଲାଗେ, ପୁଣି ପାଣି କାହିଁବା ନିମନ୍ତେ ଏତେ ବାଟ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ନ ପଡ଼େ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ମୋଡେ ସେହି ଜଳ ଦିଅନ୍ତୁ । ୧୫ ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, ଯାଆ, ତୁମ୍ଭ ସ୍ବାମୀକି ତାକି ଏଠାକୁ ଆସ । ୧୬ ସ୍ବୀଳୋକଟି ତାହାକୁ ଉଭର ଦେଲା, ମୋର ସ୍ବାମୀ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, ମୋହର ସ୍ବାମୀ ନାହିଁ, ଏହା ତ ଠିକ୍ କହିଲିଲା । ୧୮ କାରଣ ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚ ସ୍ବାମୀ ଥିଲେ, ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଯେ ଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ବାମୀ ନୁହେଁ, ଏହା ସତ୍ୟ କହିଅଛି । ୧୯ ସ୍ବୀଳୋକଟି ତାହାକୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁଅଛି । ୨୦ ଆସମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଏହି ପଢ଼ିତିରେ ଉପାସନା କଲେ ଆଉ ଆପଣମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ ତାହା ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଛି । ୨୧ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଆଗେ ନାରୀ, ମୋ କଥା ବିଶ୍ଵାସ କର, ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ କିମ୍ବା ଯିରୁଶାଲମରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି, ୨୨ ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ତାହା ଉପାସନା କରୁଥାଅ ଯାହାଙ୍କୁ ଆସେମାନେ ଜାଣୁ, ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥାଉ, କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆସେ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଆଡ଼ାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର ଉପମ୍ବୀତ; କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ଚାହାନ୍ତି । ୨୪ ଜିଶ୍ଵର ଆଡ଼ା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଆଡ଼ାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ସେମାନଙ୍କ ଉପମ୍ବୀତ । ୨୫ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ ।

୪:୧୫ ଏହି ସ୍ବା ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିକଦୀମଙ୍କ ସଦୃଶ ଭୌତିକ ରୂପେ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସାଧାରଣ କଥା ନ ଥିଲା । ଅନେକ ଥର ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ରୂପକାତ୍ମକ ବାକ୍ୟକୁ ଭୁଲ ଅନୁବାଦ କରିଅଛନ୍ତି (ଯୋହନ ୪:୩୧-୩୩; ୧୧:୧୧-୧୩)

୪:୧୬ - ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଆଜ୍ଞା ଅଟେ ।

□ “ଯାଆ ତାକ”

୪:୧୭ - “ମୋର ସ୍ବାମୀ ନାହିଁ” ପାପର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହେବା ଅବଶ୍ୟ ଅଟେ । ପାପ ବିଯେରେ ଯୀଶୁ କେବେ ଆରୋପ କରିନାହାନ୍ତି ନାହିଁ କେବେ କରିବେ ।

୪:୧୮ - “ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚ ସ୍ବାମୀ ଥିଲେ” ଭୌତିକ ପ୍ରରକ୍ଷା ଆଡ଼କୁ ପ୍ରରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଅଲୋକିକ ଝାନ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି (୧:୪୮)

୪:୧୯ “ଆପର ଯେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ, ଏହା ମଁ ଜାଣି ପାରୁଅଛି” ସ୍ଵାଚି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜ୍ଞାନରେ ପହଞ୍ଚି ପାରି ନାହିଁ । ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସ୍ବୀ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ସଂପର୍କ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଅଛି (ନୀକଦୀମଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ ୩:୨)

ଆନେକ ଚିପ୍ଳଣୀ କର୍ତ୍ତର ଏହାକୁ ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୮:୧୪-୨୭ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରୂପେ ଦେଖନ୍ତି ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଉତ୍ସବାଦୀ ଉପରେ

I. ପ୍ରସ୍ତାବନା

କ - ଆରମ୍ଭିକ ବିବରଣ

୧ - ବିଶ୍ୱାସୀ ସମଜା ଉତ୍ସବାଦୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶତାବୀରେ ଅନ୍ୟ ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପରମାଣୁର ପଦ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ନୁହେଁ ।

୨ - ଆନେକ ଉତ୍ସବ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ ପୂରାତନ ନିୟମ ଭାବବାଦୀ

କ. ପୂର୍ବ ରାଜତତ୍ତ୍ଵ

(୧) ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଯେ ଭାବବାଦୀ କୁହାଗଲେ

କ- ଅତ୍ୱାହମ - ଆଦି ୨୦:୭

ଖ - ମୋଶା - ଗଣନା ୧୨:୨-୮, ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୮:୧୫; ୩୪:୧୦

ଘ - ହାରୋଣ - ଯାତ୍ରା ୭:୧ (ମୋଶାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟପାତ୍ର)

ଘ - ମରିଯମ - ଯାତ୍ରା ୧୫:୨୦

ଡ - ମେଦଦ ଏବଂ ଇଲଦଦ - ଗଣନା ୧୧:୨୪-୩୦

ଚ - ଦବୋରା - ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୪:୪

ଛ - ନାମହୀନ - ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୭:୭-୧୦

ଜ - ଶାମୁଏଲ - ୧ ଶାମୁ ୩:୨୦

(୨) ଦଳ ଭାବେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ସୂଚି - ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୩:୧-୫; ୧୮:୨୦-୨୨

(୩) ଭାବବାଦାଦଳ କିମ୍ବା ସମାଜ - ୧ ଶାମୁ ୧୦:୪-୧୩; ୧୯:୨୦; ୧ ରାଜା ୨୦:୩୪,୪୧; ୨୨:୭, ୧୦-୧୩; ୨ ରାଜା ୨:୩,୭; ୪:୧, ୩୮; ୪:୨୭; ୭:୧ ଉତ୍ସବାଦୀ ।

(୪) ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଭାବବାଦୀ ଉତ୍ସବାଦୀ - ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୮:୧୫-୧୮

ଖ - ଲେଖା ନ ଥିବା ରାଜତତ୍ତ୍ଵ (ସେମାନେ ରାଜା କୁହାଗଲେ)

(୧) ଗାଦ - ୧ ଶାମୁ ୨୨:୪; ୨ ଶାମୁ ୨୪:୧୧; ୧ ବଂଶା ୨୯:୨୯

(୨) ନାଥନ - ୨ ଶାମୁ ୭:୨; ୧୨:୨୪; ୧ ରାଜା ୧:୨୨

(୩) ଅହିୟ - ୧ ରାଜା ୧୧:୨୯

(୪) ଯେହୁ - ୧ ରାଜା ୧୨:୧,୭,୧୨

(୫) ନାମ ନାହିଁ - ୧ ରାଜା ୧୮:୪; ୧୩; ୨୦:୧୩,୨୨

(୬) ଏଲୀୟ - ୧ ରାଜା ୧୮- ୨ ରାଜା ୨

(୭) ମିଲକା - ୧ ରାଜା ୨୨

(୮) ଏଲିଶାୟ - ୨ ରାଜା ୨:୮, ୧୩

ଗ - ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଲେଖକ ଭାବବାଦିମାନେ (ସୋମନେ ଦେଶ ଏବଂ ରାଜା ରୂପେ ଜଣାଗଲେ (ଦାନିଏଲଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ)

ଖ - ବାଇବଳିଯ ପଦ

୧ - ରୋହେ - “ସିର” ୧ ଶାମୁ ୯:୯; ଆପେ ଏହି ପଦଟି ନବି ଶବ୍ଦକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ । ରୋହେ “ଦେଖିବାକୁ” ପଦରୁ ଆସେ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକୁ ଜଣିରଙ୍କ ମାର୍ଗ ଏବଂ ଯୋଜନାକୁ ବୁଝିପାରିଲେ ଏବଂ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଜଣିରଙ୍କ ଜଣାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଯୋଗଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

୨ - ହୋଇ - “ସିର” ୨ ଶାମୁ ୨୪:୧୧ । ସାଧାରଣତଃ ରୋହେର ଏକ ସମାର୍ଥକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ ଅନେକ ଥର ଏହା ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

୩ - ନବି - “ଭାବବାଦି”, ଆକାଦିଯମାନଙ୍କ ଗୋତ୍ର କିମ୍ବା ନବୁ = “ଆହ୍ଵାନ କରିବା” ଏବଂ ଆରବିଯ ନାବବା = “ଘୋଷଣା କରିବା” ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହା ଅତି ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏହା ୩୦୦ରୁ ଅଧିକ ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହେଶଙ୍କି । ବାଷ୍ପବିକ ସମାଜୀ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ କିନ୍ତୁ “ଡାକିବାକୁ” ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉତ୍ତରମ ବାଛନ୍ଦ, ବୋଧହୁଏ ହରୋଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫାରୋ ସହିତ ମୋଶାଙ୍କର ସଂପର୍କ ଯିହୋବାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଉତ୍ତରମ ଶିକ୍ଷା ଆସେ (ୟାତ୍ରା ୪:୧୦-୧୭; ୭:୧; ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୪:୪, ଭାବବାଦି ସେହି ଅଟେ ଜଣିରଙ୍କଠାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି (ଆମେଶ ୩:୮; ଯିରି ୧:୭, ୧୭; ଯିହିଜିକଳ ୩:୪)

(୪) ୧ ବଂଶା ୨୯:୨୯; ରେ ସମସ୍ତ ତିନି ପଦ ଭାବବାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ, ଶାମୁଏଲ - ରୋହେ; ନାଥନ - ନବି ଏବଂ ଗାଦ - ହୋଇ ।

(୫) ବାକ୍ୟ “ଜଣହା - ଏଲୋହିମ” “ଜଣିରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି” ମଧ୍ୟ ଜଣିରଙ୍କ ବକ୍ତା ନିମନ୍ତେ ବିସ୍ତୃତ ପଦ । “ଭାବବାଦି” ଭାବେ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହା ଗୁଣ ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

(୬) “ଭାବବାଦି” ଶବ୍ଦଟି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦର ଆହିତ । ଏହା (୧) ସପକ୍ଷରେ = “ପୂର୍ବ” କିମ୍ବା “ନିମନ୍ତେ” ଏବଂ (୨) ଫେଲି = “କହିବାକୁ”

II. ଭାବବାଣୀର ସଂଜ୍ଞା

କ - ଜଂରେଜୀଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏବୁ ୧ ଭାଷାରେ “ଭାବବାଣୀ” ଶବ୍ଦର ବିସ୍ତୃତ ଭାଷାର୍ଥ ସମନ୍ତର ରହିଛି ଯିହୋଶୁଆଙ୍କ ଜତିହାସ ପୁସ୍ତକ ରାଜାବଳି ମଧ୍ୟ ଦେଇ (ରୁତ୍ ବ୍ୟତୀତ) ଯିହୁଦିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦଟି ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ କରାଗଲା ଯେପରି “ପୂର୍ବ ଭାବବାଦିମାନେ” । ଉତ୍ତରମେ ଅବ୍ରହାମ (ଆଦି ୨୦:୭; ଗୀତ ୧୦୪:୪) ଏବଂ ମୋଶା (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୮:୧୮) ଭାବବାଦି ରୂପେ ଆଖ୍ୟାଦିତ ହେଲେ । (ମରିଯମ, ଯାତ୍ରା ୧୪:୨୦ ମଧ୍ୟ) । ତେଣୁ ଛଳନା ଜଂରେଜୀ ସଂଜ୍ଞାରେ ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ ।

ଖ - “ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟବକଣ୍ଠା ଜଣେ ଦାର୍ଶନିକ ନୁହଁନ୍ତି ନା ହିଁ ଜଣେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ର, ଯିଏ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ପୁନଃଗଠନ କରି ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତକୁ ଗଠନ କରିବାକୁ ଜଣିରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହନ୍ତି । “ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଏବଂ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତବାଣୀ” ଏନସାଇକ୍ଲାପେଡ଼ିଆ ଜୁଡ଼ାଇବା, ଭଲ୍ୟମ ୧୩, ପୃଷ୍ଠ ୧୧୪ ୨,

ଗ - ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଜଣିରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବାର ଏକ ମାର୍ଗ, ସେମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରତିରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦିଏ ଏବଂ ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ ଓ ଜାଗତିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଶା ଦିଏ । ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସାଧାରଣ ଗୋଷ୍ଠୀଗତ । ଏହା ଶାସନ, ପ୍ରସାହନ, ଉତ୍ସେକ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନୁଦାପ, ଜଣିରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଯୋଜନା ସମନ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଏ । ସେମାନେ ଜଣିରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସତାରୁ ଜଣିରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି । ଏହା ଜଣିରଙ୍କ ଜଣା ଗୋଟିଏ ମୁଖପାତ୍ର (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୩:୧-୩; ୧୮:୨୦-୨୨) । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ମଶାହଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବା ନିମନ୍ତେ ନିଆୟାଇଅଛି ।

ଖ - ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଭାବବାଦିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମନ୍ବନ୍ଧର ଜତିହାସ କିମ୍ବା ଜଣିରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଅଭାବକୁ ନେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଗଠନ ସମନ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋଜନା କଲେ । ଜତିହାସର ଏହି ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଦୃଶ୍ୟ ଲ୍ୟାଏଲରେ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଏବଂ ଏହାର ବିଚାର ଜଣିରଙ୍କ ସମନ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ ।

ଗ - ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵଳିତ ଜଣାପଡ଼େ (ଯିରି ୧୮:୧୮) ଏବଂ ଜିଶୁରଙ୍କ ଲଜ୍ଜାକୁ ଜାଣିବାକୁ ମହାୟାଜକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଳପୂର୍ବକ ନେଉଥିଲେ ଉରିସ ଏବଂ ତୁମିସ ଜିଶୁରଙ୍କ ମୁଖ୍ୟାତ୍ମକଠାରୁ ମୌଖିକ ବାକ୍ୟରେ ଚପିଯାଇଥିଲେ । ମଲାଖି ପରେ ଏମିତି ଲାଗେ କି ଜୟାଲକରେ ଭାବବାଦିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତି ହେଲା । ଏହା ୪୦୦ ବର୍ଷ ବାସ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏହା ଅନିଷ୍ଟିତ କି କେମିତି ନୂତନ ନିୟମ “ଉତ୍ସିଷ୍ୟତବାଣୀ” ଦାନ ପୁରାତନ ନିୟମ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇପାରେ । ନୂତନ ନିୟମ ଭାବବାଦିମାନେ (ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୭-୨୮; ୧୩:୧; ୧୪:୨୯, ୩୭, ୩୭; ୧୫:୩୭; ୧ କରି ୧୭:୧୦, ୨୮-୨୯; ଏହି ୪:୧୧) ନୂତନ ପ୍ରକାଶନ କିମ୍ବା ବାକ୍ୟର ପ୍ରକାଶକ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନ ପରିପ୍ରେତିରେ ସେମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ଲଜ୍ଜାର ଉତ୍ସିଷ୍ୟତ କଥା କହୁଥିଲେ ।

ଘ - ଉତ୍ସିଷ୍ୟତବାଣୀ ସ୍ଵଭାବିକ ଭାବେ କେବଳ କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାବବାଣୀ କହିବା ନୁହେଁ । ଭାବବାଣୀ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗରେ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଜାଣିବା ଯୋଗ୍ୟ କି ପୁରାତନ ନିୟମର ୨%ରୁ କମ ଭାବବାଣୀ ଖ୍ରୁଷ୍ଟିଯ ଅଟେ । ୫%ରୁ କମ ନୂତନ ନିୟମ ଯୁଗ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ୧%ରୁ କମ ଆସନ୍ତା ଯୁଗ ବିଷୟରେ କୁହେ (ପି ଏଣ୍ ଷୁଆର୍ଟ୍, ହାର ଟୁ ରିଡ୍ ଦ ବାଇବଲ ଫର ଅଲ୍ ଇଟ୍ସ ଓର୍ଡ୍ ପୁ ୧୭୭)

ଡ. ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଯେପରି ଯାଜକମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ବିବରଣୀ । କେତେକେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ରହିଛି ଯେପରି ହବକୁକ, ଯିଏ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି ।

ତ - ଭାବବାଦିମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ କଠିନତାର ଗୋଟିଏ କାରଣ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ଟକସବୁ କିପରି ଗଠିତ ହେଲା ତାହା ଆମ୍ବେ ଜାଣୁ ନାହୁଁ । ସେସବୁ କାଳାନ୍ତ୍ରମିକ ନୁହେଁ । ସେସବୁ ବିଷୟଗତ ପରି ଜଣାପଡ଼େ କିନ୍ତୁ ସର୍ବତା ଜଣକର ଅପେକ୍ଷାକୃତରେ ନୁହେଁ । ପ୍ରାୟତ୍ତ ସେଠାରେ ଏତିହାସିକ ଭାଞ୍ଚ ନାହୁଁ । କିମ୍ବା ସମୟ ଓ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ବିଭାଜନ ନାହୁଁ ।

ଏହି ପୁଷ୍ଟକ ସବୁ ଏଇଥୁ ଯୋଗୁଁ ଜଟିଳ ଅଟେ । (୧) ଏକାଥରେ ପଢ଼ିବା କଷ୍ଟ (୨) ବିଷୟର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ କରିବା କଷ୍ଟ ଏବଂ (୩) ପ୍ରତି ବାକ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ସତ୍ୟତାକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା କିମ୍ବା ଲେଖକଙ୍କ ଲଜ୍ଜାକୁ ଜାଣିବା କଷ୍ଟ ।

IV. ଉତ୍ସିଷ୍ୟତବାଣୀର ବିଶେଷତା

କ - ପୁରାତନ ନିୟମରେ “ଭାବବାଣୀ” ଏବଂ “ଭାବବାଦି”ର ବିଚାରଧାରାର ବିକାଶ ଥିବା ଜଣାପଡ଼େ । ଆରମ୍ଭିକ ଜୟାଏଲରେ ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତା ବିକଶିତ ଥିଲା । ଯେପରି ଏଲୀଯ ଏବଂ ଏଲୀଶାୟ ସମାନ ଔଷଧିକ ଶକ୍ତି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । କେତେକେ ସମୟରେ ବାକ୍ୟ “ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ” ଏହି ଦଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା (୨ ରାଜା ୨) । ଭାବବାଦିମାନେ ଉଲ୍ଲେଖନ ଗଠନ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ (୧ ଶାମୁ ୧୦:୧୦-୧୩; ୧୯:୨୮-୨୪) ।

ଖ - ମାତ୍ର ଏହି ସମୟ ବ୍ୟତିଗତ ଭାବବାଦିମାନେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତିଶାୟ ଅତିବାହିତ ହେଲା । କେତେକେ ଭାବବାଦିମାନେ (ସତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟା)ଥିଲେ ଯଏ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ରାଜପ୍ରଧାନରେ ଜୀବନଯାପନ କଲେ (ଶାଦ, ନାଥନ) । କେତେକେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବବାଦି ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଅନେକ ଥର ଜୟାଏଲର ସମୟରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ନ ଥିଲା (ଆମୋଶ) । ସେମାନେ ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ (୨ ରାଜା ୨୭:୧୪)

ଗ - ଭାବବାଦି ସର୍ବଦା ଜଣେ ଉତ୍ସିଷ୍ୟତର ପ୍ରକାଶକ ଥିଲେ, ମଣିଷର ଚଞ୍ଚଳ ପ୍ରତିଭାବର ସର୍ବରେ । ସର୍ବଦା ଭାବବାଦିମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଜିଶୁରଙ୍କ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଯୋଜନାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ହିଁ ଥିଲା ଯାହା ମଣିଷର ପ୍ରତିଭାବର ସର୍ବରେ ବାଧା ଯୁକ୍ତ ନ ଥିଲା । ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଅନ୍ତିମସମୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଯୋଜନା ପ୍ରାଚୀନ ସମୟର ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତିମୀୟ ଥିଲା । ଉତ୍ସିଷ୍ୟତ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଏ ଦୁହେଁ ଭାବବାଣୀ ବାକ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି (ପି ଏଣ୍ ଷୁଆର୍ଟ୍, ପୁ. ୧୪୦) । ଏହାର ଅର୍ଥ ଭାବବାଦିମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଧ୍ୟାନରେ ଏକାଭୂତ ସାଧାରଣତଃ ସେମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ର ବିଷୟରେ କିନ୍ତୁ କେବଳ ତାହା ବିଷୟରେ ତାହା ନୁହେଁ ।

ଘ - ଅନେକ ଉତ୍ସିଷ୍ୟତ ଘରଣାବସ୍ଥୀ ସବୁ ମୌଖିକ ରୂପେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ପରେ ଏହା ବିଷୟ ଅର୍ଥରେ ଯୋଡ଼ିତ ହେଲା । କାଳାନ୍ତ୍ରମିକ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ସାହିତ୍ୟର ଭାଙ୍ଗୀ ଯାହା ଆସନ୍ତାକୁ ଅଜଣା କାରଣ ସେ ସବୁ ମୌଖିକ ଥିଲା । ଲେଖାବନ୍ଦ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକମାନଙ୍କୁ ସିଧାଏଲାଙ୍ଗ ପଡ଼ି ଜଟିଳ ଏବଂ ଔଷଧିକ ଭାଙ୍ଗୀର ବିନା ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟସାଧ ।

ଡ - ଭାବବାଦିମାନେ ବାକ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରିବାରେ ଅନେକ ମାଧ୍ୟମ ଆପଣାଇଲେ

୧ - ଅଧାଲତ ଦୃଶ୍ୟ - ଜିଶୁର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ସ୍ଥାନକୁ ନେଉଥିଲେ, ଅଧିକାଂଶେଷା, କି ଛାଡ଼ିପତ୍ର ବିଷୟ ଯାହାଯିହୋବା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା (ଜୟାଏଲ)କୁ ତାର ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତା ହେତୁ ପରିଚ୍ୟାତ୍ୟ କରନ୍ତି (ହୋଶେ ୪: ମି. ୨)

୨ - ଶବ ସତ୍କାର ବିଳାପ - ଏହି ପ୍ରକାର ସଂଦେଶ ଏବଂ ଚରିତ୍ର ବିଶେଷ ମାପଯନ୍ତ୍ର “ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ” ଅଟେ । ଏହା ବିଶେଷ ଭାଙ୍ଗରେ ବିଭକ୍ତ କରେ ।

୩ - ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆଶିଷର ଘୋଷଣା - ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକୃତି ଗୁରୁଡ଼ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଏବଂ ପରିଶାମ ସାକାରାତ୍ମକ ଓ ନାସ୍ତିସ୍ଵରୂପ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ନିମନ୍ତେ ବନାନ କରାଗଲା (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୨୭-୨୮)

V. ଅନୁବାଦିତ ଭାବବାଣୀ ନିମନ୍ତେ ସହାୟକ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀସ୍

କ - ଏତିଷହାସିକ ଗଂନର ଚିହ୍ନଟ ଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତବିକ ଭାବବାଦିଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ ଏବୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୈବବାଣୀର ଆକରିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଖ - କେବଳ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀକୁ ପଡ଼ି ଅନୁବାଦ କରନ୍ତୁ । ସୂଚୀପତ୍ରରେ ଏହାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଦେଖନ୍ତୁ ଏହା କିପରି ଅନ୍ୟ ବାଣୀ ସହିତ ସମନ୍ବନ୍ଧ ରଖେ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବହିକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

ଘ - ଏତିଷହାସିକ ଗଠନରେ ସାଂକେତିକ କ୍ରିୟାକ୍ରୂ ବିବରଣ କରନ୍ତୁ ଏବୁ ଅନୁଲେଭକୁ ସମାନ୍ତର କରନ୍ତୁ । ପ୍ରାଚନ ଆନିସେଣ୍ଟ ଲିଖନ ପାଣୀଟି କିମ୍ବା ଆଧୁନିକ ଲେଖା ଏହା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ।

ଘ - ଯତ୍ନର ସହକାରେ ଭାବବାଣୀକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

୧ - କଣ ସେସବୁ କେବଳ ଲେଖକଙ୍କ ଦିନ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଅଟେ ?

୨ - କଣ ସେସବୁ ପରେ ଇସ୍ତାଏଲର ଇତିହାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ?

୩ - କଣ ସେସବୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତର ଘଟଣା ଅଟେ ?

୪ - କଣ ସେସବୁ ଏକ ସମକାଳୀନ ପୂର୍ବ ଏବୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପୁରା ହେବାର ବାକି ?

୫ - ଆପଣଙ୍କ ଉଭରେ ପାଇବାରେ ବାଇବଳର ଲେଖକଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ, ଆଧୁନିକ ଲେଖକଙ୍କୁ ନୁହେଁ ।

୬ - ବିଶେଷ ବିଚାରଧାରା

୧ - କଣ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଭାର ଦ୍ୱାରା ଭାବବାଣୀ ଯୋଗ୍ୟତା ପାଏ ?

୨ - କଣ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ କି କାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କୁହାଗଲା (ଏବଂ କାହିଁକି ?)

୩ - ସାମୁହିକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ନିମନ୍ତେ ଉଭୟ ବାଇବଳିଯ ଏବଂ / କିମ୍ବା ଏତିଷହାସିକର କଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ?

୪ - ନୂତନ ନିୟମ ଲୋକମାନେ ପ୍ରେରିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପୁରାତନ ନିୟମର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମଣିହଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେସବୁ ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ଲେଖାଶାସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଲିଖନ ପ୍ରକିଯାର ବ୍ୟବହାର କରିଥିବବା ଜଣାପଡ଼େ । ଆସେମାନେ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ନ ଥିବା ହେତୁ ଭଲ ହେବ କି ସେସବୁ ଆମେ ଦୂର ରହିବା

VI. ସହାୟକ ପୁସ୍ତକ

କ - ଏ ଗାଇଡ୍ ଟୁ ବିକ୍ରିକାଳ ପ୍ରୋଫେସିଟ, କାର୍ଲ ଇ. ଏମେଣ୍ଟିଙ୍ଗ୍ ଏବଂ ଡକ୍ଟର ଡ୍ରାର୍ଡ ବାସ୍କ୍ର ଦ୍ୱାରା

ଖ - ଗୋର୍ଦନ ପି ଏବଂ ତୋଗଲାସ ଷୁଆର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ହାଓ ଟୁ ରିଡ଼ ଦ ବାଇବଳ ଫର ଅଳ ଇଟସ ଡ୍ରାର୍ଡ

ଘ - ଏଡ଼୍‌ଡ୍ରାର୍ଡ ଜେ. ଯୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଇ ସରଭେଣ୍ଟସ ଦା ପ୍ରୋଫେଟସେ

ଇ-ନିଉ ଇଣ୍ଟରନେସାଲ ଡିକ୍ଲିନେରୀ ଅଫ ଓଲଡ ଟେକ୍ସାମେଣ୍ଟ ଥୁଓଲୋଜି ଏଣ୍ଟ ଏକ୍ୟୁଜିସ୍, ଭଲ୍ୟୁମ ୪, ପୃ ୧୦୭୭-୧୦୭୮

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ନୂତନ ନିୟମ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ

I. ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ସାହୃଦ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯାହା ଯିହୋବାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶିତର ରାବିଷ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ (ପ୍ରେରିତ ୩:୧୮-୨୧; ରୋମ ୧୫:୨୭) । କେବଳ ଭାବବାଦି ମାନେ ହିଁ ବାକ୍ୟ ଲେଖିପାରନ୍ତି ।

କ - ମୋଶା ଜଣେ ଭାବବାଦି କୁହାଯାଇଥିଲେ (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୮:୧୪-୨୧)

ଘ - ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକ (ଯିହୋଶୁଆ - ରାଜ୍‌ବାଲି (ରୁତ୍କୁ ବାଦ ଦେଲେ)

“ପୂର୍ବ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା” କୁହାଗଲେ (ପ୍ରେରିତ ୩:୨୪)

ଗ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ତୋତ ସୁଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଭାବବାଦିମାନେ ମହାଯାଜକଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଆକ୍ରିଆର କରୁଥିଲେ (ଯାଇଯ୍ - ମଲାଞ୍ଜି)

ଘ - ଯିହୁଦୀ ମାପଦଣ୍ଡର ଦିତ୍ୟାୟ ବିରାଜନ “ଉବିଷ୍ୟତବକ୍ତାମାନେ” ଅଚନ୍ତି (ମାଥୁର ୫:୧୭; ୨୨:୪୦; ଲୁକ ୧୭:୧୭; ୨୪:୨୫, ୨୭; ରୋମି ୩:୨୧)

II. ନୂତନ ନିୟମର ବିଚାର ଧାରା ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା

କ - ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଦି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାକ୍ୟକୁ ଲଙ୍ଘିତ କରେ (ମାଥୁର ୨:୨୩; ୫:୧୭; ୧୧:୧୩; ୧୩:୧୪, ରୋମି ୧:୭)

ଖ - ଗୋଷ୍ଠୀ ଦଳ ବଦଳରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାକ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ (ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଦିମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଉପ୍ରାଏଲିମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଲେ)

ଗ - ଉତ୍ତମେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ (ମାଥୁର ୧୧:୫; ୧୪:୪; ୨୧:୨୭; ଲୁକ ୧:୩୭) ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଘୋଷଣାକାରୀ ରୂପେ ଦର୍ଶାଏ (ମାଥୁର ୧୩:୪୭; ୨୧:୧୧, ୪୭; ଲୁକ ୨:୨୪; ୩:୧୭; ୧୩:୩୩; ୨୪:୧୯) । ଯାଶୁ ଭାବବାଦିମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଘୋଷିତ ହେଲେ । (ମାଥ ୧୧:୫; ୧୨:୪୧; ଲୁକ ୨:୨୭)

ଘ - ନୂତନ ନିୟମର ଅନ୍ୟ ଭାବବାଦିମାନେ

୧ - ଲୁକ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ଲିଖିତ ଯାଶୁଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ଜୀବନ (ମରିୟମଙ୍କ ସୃତି)

କ - ଏଲିଜାବେଧ (ଲୁକ ୧:୪୧-୪୭)

ଖ - ଯିଖରୀୟ (ଲୁକ ୧:୨୭-୨୯)

ଗ - ଶିମୋନ (ଲୁକ ୨:୨୪-୩୪)

ଘ - ହାନ୍ତା (ଲୁକ ୨:୩୭)

୨ - ବ୍ୟଙ୍ଗସୂଚକ ଭାବବାଣୀ (କୌପୀ ଯୋହନ ୧୧:୪୧)

ଡ. ଯିଏ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ (୧ କରି ୧୨:୨୮-୨୯; ଏପି ୪:୧୧ ରେ ଦାନ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ସୂଚି)

ତ - ମଣ୍ଡଳୀରେ ଚାଲୁଥିବା ଦାନ ବିଷୟରେ ଦର୍ଶାଏ (ମାଥ ୨୩:୩୪; ପ୍ରେ

ରିତ ୧୩:୧; ୧୪:୪୭; ରୋମା ୧୨:୨; ୧ କରି ୧୨:୧୦, ୨୮-୨୯, ୧୩:୨; ଏପି ୪:୧୧) ବେଳେ ବେଳେ ଏହା ସୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ (ଲୁକ ୨:୩୭; ପ୍ରେରିତ ୨:୧୭; ୨୧:୧୫; ୧ କରି ୧୧:୪-୫)

ଛ - ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁଷ୍ଟକର ଜଗତର ସମାପ୍ତିକୁ ଦର୍ଶାଏ (ପ୍ରକା. ୧:୩; ୨୨:୭, ୧୦, ୧୮, ୧୯)

III. ନୂତନ ନିୟମର ଭାବବାଦିମାନେ

କ - ଯେମିତି ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଦିମାନେ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ବାୟକ ଦେଉଥିଲେ ସେମିତି ଏମାନେ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ (ବାକ୍ୟ) । ବାକ୍ୟ “ବିଶ୍ଵାସ”ର ପ୍ରୟୋଗ ହେତୁ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ (ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସମାଚାର ବିଚାର) ଯାହା ପ୍ରେରିତ ୩:୭, ୧୩:୮; ୧୪:୨୭; ଗାଲା ୧:୨୩; ୩:୨୩; ୪:୧୦; ପିଲି ୧:୨୭; ଯିହୁଦା ୩:୨୦ରେ ବ୍ୟବହୃତ । ଏହି ବିଚାରଟି ଯିହୁଦା ୩ ପଦରେ ବ୍ୟବହୃତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵକ୍ଷେ ଅଟେ । “ବିଶ୍ଵାସ ଥରେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ।” “ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଥରେ” ବିଶ୍ଵାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ବିଚାର ଓ ବିଶ୍ଵ ଶିକ୍ଷାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ନୂତନ ନିୟମର ଲେଖାକୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସୀମାର ପ୍ରେରଣା ନିମନ୍ତେ ଥରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶନ୍ତି ବାଇବଳିଯ ଆଧାର ଅଟେ ଏବଂ ପର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଲେଖାମାନଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରକାଶନ ରୂପେ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ । ନୂତନ ନିୟମରେ ଅନେକ ସହନ୍ତଜନଙ୍କ, ଅନିଷ୍ଟିତ ଏବଂ ନାରସ ବିଷୟ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସାମାନେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଦୃଢ଼ ରୁହନ୍ତି, ବିଶ୍ଵାସରେ ଯାହା କିଛି “ଆବଶ୍ୟକ “ପଡ଼େ । ନୂତନ ନିୟମରେ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ମାନିବା ନିମନ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଭାବେ ସ୍ଵକ୍ଷେ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବିଚାରଟି ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରକାଶ ତ୍ରିକୋଣ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା ।

୧ - ଜିଶ୍ଵର ଜାତିହାସର ସମୟ-ସ୍ଥାନରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ)

୨ - ସେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ବାକ୍ୟକୁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିବରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ବିଶେଷ ଲେଖକଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ (ପ୍ରେରଣା)

୩ - ଏହି ବିଷୟକୁ ରୁଦ୍ଧିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ମଣିଷର ମନ ଓ ହୃଦୟକୁ ଖୋଲିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କ ଆହ୍ଵାଙ୍କୁ ଦେଲେ, ରୁଦ୍ଧି ରୂପେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଧାର ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପେ ଦେଲେ (ଆଲୋକନ) । ଏହି ବିଷୟ ଅର୍ଥ ହେଲା ବାକ୍ୟର ଲେଖକଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ସାମିତ ଅଟେ । ଆଗକୁ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ଲେଖ, ଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ନାହିଁ । ମାପଦଣ୍ଡ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ରୂପେ ପ୍ରତିଭାର ଦେବାକୁ ଆସମାନଙ୍କ ପାଶେ ଯଥେଷ୍ଟ ସତ୍ୟ ରହିଅଛି । ଏହି ସତ୍ୟ ବାଇବଳ ଲେଖକଙ୍କ ସହମତ ବନାମ ସଜୋଟ, ଜିଶ୍ଵରାୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଅସହମତ ରେ ଉଭମ ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ । ଯେପରି ବାଇବଳର ଲେଖକଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରାୟ ନେତୃତ୍ବ ଓ ସ୍ଵର ଥିଲା ସେପରି ଆଧୁନିକ ଲେଖକ ବା ବଜ୍ଞାମାନଙ୍କର ନାହିଁ ।

୪ - କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ନିୟମର ଭାବବାଦିମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ ଅଚନ୍ତି ।

୫ - ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାର ଭାବବାଣୀ (ପାଉଳ ପ୍ରେରିତ ୨୭:୨୭; ଆଗାବ ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୭-୨୮; ୨୧:୧୦-୧୧; କେତେକଙ୍କ ନାମ ଲିଖିତ ନାହିଁ, ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୮)

୬ - ବିଚାର ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କଲେ (ପୁଲ ପ୍ରେରିତ ୧୩:୧୧; ୨୮:୨୫-୨୮)

୭ - ସାଂକେତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ଏକ ଘଟଣାରେ ବିଷ୍ଟାର ରୂପେ ଦୃଶ୍ୟମାନ (ଆଗାବ ପ୍ରେରିତ ୨୧:୧୧)

୮. ସେମାନେ ସୁସମାଚାରର ସତ୍ୟକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ବେଳେ ବେଳେ ଭାବବାଣୀ ରୂପେ (ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୭-୨୮; ୨୦:୨୩; ୨୧:୧୦-୧୧) କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରାଥମିକ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ନୁହେଁ । ୧ କରିବାରେ ଭାବବାଣୀ କରିବା ସାଧାରଣତଃ ସୁସମାଚାରରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା (୧୪:୨୪, ୩୯)

୯. ସେମାନେ ଆହ୍ଵାଙ୍କ ଶୈଳିର ଅର୍ଥ ଥିଲା, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟର ଶୈଳି ଓ ପ୍ରୟୋଗିକ ପରିଶ୍ରମକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ ପରିଶ୍ରମରେ ସଂସ୍କୃତିରେ, କିମ୍ବା ସମୟ କାଳରେ (୧ କରି ୧୪:୩)

୧୦. ସେମାନେ ଆରମ୍ଭିକ ପାଉଳ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସକ୍ରିୟ ଥିଲେ (୧ କରି ୧୧:୪-୫; ୧୨:୨୮, ୨୯) ୧୩:୨୯; ୧୪:୧, ୩, ୪, ୫, ୭, ୨୯, ୨୪, ୨୯, ୩୧, ୩୭, ୩୯; ଏପି ୨:୨୦; ୩:୪; ୪:୧୧; ୧ ଥେସ ୪:୨୦) ଏବଂ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲେ (ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଭାଗରେ କିମ୍ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ତଥି ଅନିଷ୍ଟିତ) ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମେଣ୍ଟାଇଜମ୍ ଏବଂ ଉଭରୀ ଆମେରିକାରେ ଡୃତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ)

IV. ନୂତନ ନିୟମ ଦାନ କଣ ବନ୍ଦ ହେଲା ?

କ - ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ଦେବା କଷ୍ଟ ଅଟେ । ଦାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିତରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିଷୟକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ । କଣ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭିକ ପ୍ରଚାରକୁ ଦୃଢ଼ିଭୂତ କରିବା କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ସେବା କରିବା ଏବଂ ହଜା ଜଗତକୁ ସେବା କରିବା ଜାରି ମାର୍ଗ ଅଟେ ?

ଖ - କଣ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ଦେବାକୁ ମଣ୍ଡଳୀର ଇତିହାସକୁ ଥରେ ଦେଖିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ ? ନୂତନ ନିୟମରେ କୌଣସି ସଂକେତ ନାହିଁ କି ଆତ୍ମିକ ଦାନ ସ୍ଵର୍ଗକାଳସ୍ଥାୟୀ । ଯେଉଁମାନେ ୧ କରିବୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।

ଘ - ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ କି, ଚର୍ଚ ଇତିହାସ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ନୂତନ ନିୟମ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେହି ଦାନକୁ ନିରନ୍ତର ଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଯେମନ୍ତ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସଂସ୍କୃତି ଅନୁବାଦରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଏ । କେତେକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଉ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ (ପବିତ୍ର ଚୁମ୍ବନ, ସ୍ଵାମାନେ ଓଡ଼ଣୀ ପିଷ୍ଟିବା, ଗୃହରେ ଗାର୍ଜା ସଭା, ଇତ୍ୟାଦି) । ଯଦି ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ, ତେବେ ଚର୍ଚ ଇତିହାସ କାହିଁକି ?

ଘ. - ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଉ ଯାହାର ନିଷ୍ଠିତ ଉଭର ଦିଆଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ, କେତେକ ବିଶ୍ୱାସୀଗଣ “ବନ୍ଦ”ର ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ଏବଂ କେତେକ “ବନ୍ଦ ନ ହେବା” ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେତେ ହୋଇପାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ବିଷୟ, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଚାବି ଆୟ । ନୂତନ ନିୟମ ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିକ । ଜଟିଳ ଏହା କି କେଉଁ ବାକ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି / ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଏବଂ କେଉଁ ବାକ୍ୟ ସର୍ବଦା ପାଇଁ, ସମସ୍ତ ସଂସ୍କୃତି ନିମନ୍ତେ (ଫି ଏବଂ ଷୁଆର୍ଟ୍‌ଜ୍ ହାଓ ଟୁ ରିଡ୍ ଦ ବାଇବଳ ଫର ଅଲ ଇଟ୍‌ସ୍ ଡ୍ରିଫ୍ ପୃ ୧୪-୧୯) ଏବଂ ୨୯-୩୩) । ଏଠାରେ, ସ୍ଵାଧାନ ଏବଂ ଦାୟାଭୂତ ଆଲୋଚନା କେଉଁଠାରେ, ଯାହା ରୋମାୟ ୧୪:୧-୧୪:୧୩ ଏବଂ ୧ କରି ୮-୧୦ ରେ ମିଳେ, ଏବଂ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କେମିତି ଆମେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ଦେଇପାରୁ ଯାହା ଦୁଇ ପଥରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।

୧ - ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଜିଶ୍ଵର ଆୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଏବଂ ଗତି ଜାଣନ୍ତି ।

୨-ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଶିକ୍ଷାରେ ଚାଲିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ । ବାଇବଳର ସୀମା ଭିତରେ ସହନଶାଳତା ରହିବା ଉଚିତ । ଜିଶ୍ଵର ଚାହାନ୍ତି କି ଆୟେ ପରମତରେ ପ୍ରେମ କରୁ, ଯେପରି ସେ କରନ୍ତି ।

୩ - ବିଶ୍ୱମକୁ ଯୋଗ କରିବାରେ, ମଣୀହତ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପ୍ରେମର ଜୀବନ, ଗୋଟିଏ ସିନ୍ଧ ଧର୍ମଶାସୀୟ ମୁହଁଁ । ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପଦ ଯାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଭାବକୁ ଆଶେ ଯାହା ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।

୪:୨୦ - “ଆୟମାନଙ୍କ ପିତୃପୂରୁଷମାନେ” ଏହା ଅଭ୍ୟାସମ ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ (ଆଦି ୧୨:୭; ମଣ:୨୦) । ସେ ତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ସଂଲଗ୍ନକୁ ସାବ୍ୟସ୍ଥ କରୁଛି (୮:୩୧-୪୯)

□ “ଏହି ପର୍ବତରେ ଉପାସନା କଲେ” ଏହା ଏକ ଧର୍ମଶାସୀୟ ବିତର୍କ ଆଡ଼କୁ ଲଙ୍ଗିତ କରେ କି ଜିଶ୍ଵର (ଯିହୋବା)ଙ୍କ ଉପାସନା କେଉଁଠାରେ ହେବା ଉଚିତ । ଯିହୁଦୀମାନେ କହନ୍ତି ମୋରିଆ ପାହାଡ଼ରେ ଏବଂ ଶମିରଣୀୟମାନେ କହନ୍ତି ଗେରିଜିମ୍ ପାହାଡ଼ ଉପରେ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମ ଏବଂ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ରାତିରେ ପ୍ରଭାବିତ ନ କରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାହାଠାରୁ ଶିଖେ ।

୪:୨୧ “ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ କିମ୍ବା ଯିରୁଶାଲମରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ନାହିଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି” ଏହା ଏକ କଂପନମାନ ବିବରଣୀ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଶିଷ୍ୱମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁଠାରେ ବିଶ୍ୱମବସ୍ତୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କିଏ ।

୪:୨୨ “କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସେ” ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପତିକୁ ସାବ୍ୟସ୍ଥ କରେ । (ଆଦି ୧୨:୨-୩; ୪୯:୮-୧୨; ଯିଶା ୨:୩; ରୋମୀ ୯:୪-୫)

୪:୨୩ “ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ପୂଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥିତ” ବିଶ୍ୱପ୍ରାୟ ଉପାସନା ବିଶ୍ୱଯରେ ଏହା ମାଲାଶି ୧:୧ ନିମନ୍ତେ ଏକ କାହିନିକ ଏହା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଯେ, ଯାଶୁ ଆପଣା ଜୀବନ କାଳରେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ପଣ୍ଡାତରେ ଆନନ୍ଦ ଜୀବନର ତେବେ ଆଶିଲେ । ଏହି କଥନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଇ ଆଗମନ ମଧ୍ୟର ସଂଘର୍ଣ୍ଣକୁ କହେ । ଦୁଇ ଯିହଦ୍ଦୁ ମୁଗର (ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍କ୍ ୧ ଯୋହନ ୨:୧୭) ଦୂରତା ବଢ଼ିଯାଇଛି । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନୃତନ ଯୁଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଟେ, ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆୟେମାନେ ପାପ ଏବଂ ମନ୍ଦତାର ସେହି ପ୍ରାଚାନ ଯୁଗରେ ବଞ୍ଚୁଅଛୁ ।

ଯାଶୁ ଘୋଷଣା କରୁଅଛନ୍ତି କି ତାହାଙ୍କଠାରେ ନୃତନ ଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ଆତ୍ମାଙ୍କ ଯୁଗ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯୁଗର ଉଦ୍ୟାନନ ହୋଇଛି ।

□ “ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟରେ ଶବ୍ଦ “ଆତ୍ମା” (ବିଶେଷ ଶାର୍କ ୩:୮) ଏହି କଥାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରେ କି ଉପାସନା ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ଶରୀରରେ ଆଧାରିତ ନୁହଁ । ଶବ୍ଦ “ସତ୍ୟ” ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ ଭାଷା ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ “ମାନସିକ ବିଚାର” ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏହ୍ୟ ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ “ବିଶ୍ୱପ୍ରତା” ବା “ଉରୋସା” ଅଟେ । ସତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍କ୍ - ୨:୪୪ ଏବଂ ୧୦:୩

□ “ପିତା” ଏହି ପ୍ରକାରେ ନୃତନ ନିଯମରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅଦ୍ଭୁତ ପୁତ୍ର ନ କହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର କହିବ । ଅସାଧାରଣ ଅଟେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍କ୍ : ପିତା

ପୁରାତନ ନିଯମ ଜିଶ୍ଵର ଯେ ପିତା ଏହାର ଘନିଷ୍ଠ ପାରିବାରିକ ସମ୍ବନ୍ଧର ପରିଚୟ ଦିଏ

୧ - ଜୟାଏଲ ଦେଶ ଯିହୋବାଙ୍କ “ପୁତ୍ର” ଭାବେ ସର୍ବଦା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା (ହୋଶେ ୧୧:୧; ମଲା ୩:୧୭)

୨. ଆରମ୍ଭରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣରେ ଜିଶ୍ଵର ପିତା ରୁପେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଗଲା (୧:୩୧)

୩. ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୩:୨ରେ ଜୟାଏଲ “ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ” ଏବଂ ଜିଶ୍ଵର “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଙ୍କ ପିତା” ବୋଲି ଡକାଗଲେ ।

୪. ଏହି ବିବରଣୀ ଗୀତ ୧୦୩:୧୩ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏବଂ ଗୀତ ୨୮:୪ ବିକଶିତ ହୋଇଛି (ଅନାଥମାନଙ୍କ ପିତା)

୫ - ଏହା ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସାଧାରଣ ଥିଲା (ଯିଶା ୧:୨; ୨୩:୮; ଜୟାଏଲ ପୁତ୍ର ସମାନ, ଜିଶ୍ଵର ପିତାଙ୍କ ସମାନ, ୨୩:୧୭; ୨୪:୮; ଯିରି ୩:୪, ୧୯; ୩୧:୯)

ଯାଶୁ ଆରାମିକ କହୁଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଯେ, ଯେମିତି “ପିତା” ଗ୍ରୀକରେ ପାଗେର ସମାନ ଆରାମିକରେ “ଆବବା” ରୂପେ ପ୍ରତିପଳିତ ହୁଏ (୧୪:୩୭) । ଏହି ପାରିବାରିକ ଶବ୍ଦ “ଡାଟି” କିମ୍ବା “ବାପା” ଯାଶୁଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠତାକୁ ଦର୍ଶାଏ; ଏକଥା ଶିଷ୍ୱମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆୟମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠତାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଶବ୍ଦ “ପିତା” ଯିହୋବା ନିମନ୍ତେ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଏହାକୁ ବାରମାର ଏବଂ ବିଶ୍ୱାରିତ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମହାନ ପ୍ରକାଶନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସହିତ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ (ମାଥୁର ୨:୯) ।

□ “କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ଚାହାନ୍ତି” ଜିଶ୍ଵର ପତିତ ମାନବକୁ ଆବେଗ ହୋଇ ଖୋଲୁଆଛନ୍ତି (ଯିଶା ୪୫; ଯିହିଜି ୧୮:୨୩, ୩୭; ଲୁକ ୧୯:୧୦; ଯୋହନ ୧:୧୨; ୩:୧୭)

୪:୨୪ “ଜିଶ୍ଵର ଆଡ଼ା ଅଟନ୍ତି” ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଅନେକ ବାକ୍ୟ ଯୋହନରେ ରହିଛି; (୧) ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରେମ ଅଟନ୍ତି (୨) ଜିଶ୍ଵର ଜ୍ୟୋତି ଅଟନ୍ତି (୩) ଜିଶ୍ଵର ଆଡ଼ା ଅଟନ୍ତି । ଅର୍ଥତ୍ (୧) ଶାରିରାକ ନୁହେଁ (୨) ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ସାମିତ ନୁହେଁ (୩) ସମୟ କିମ୍ବା ଘଟଣା ସହିତ ନେବା ଆଣିବା ନାହିଁ (୪) ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବନାମ ଭୋତିକ

୪:୨୫ “ମଣୀହ ଆସୁଆଛନ୍ତି” ଶବ୍ଦ ମଣୀହ ନୂତନ ନିୟମରେ କେବଳ ଦୁଇଥାର ଆସେ, ଉଭୟେ ଯୋହନ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ (୧:୪୧; ୪:୨୫) ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ମଣୀହ

ଏହା ଦାନିଏଲ ୯:୨ ଟିପପଣୀ ପୁଷ୍ଟକରୁ ଆଛିତ । ଏହି ପଦର ତର୍ଜମାର ଜଟିଳତା ହେଲା, ମଣୀହ ଏବଂ ଜଣେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଶବ୍ଦର ମିଶ୍ରିତ ଅର୍ଥ ଯୋଗୁଁ ।

୧ - ଯିହୁଦୀ ରାଜମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଗ (୧ ଶାମ୍ବ ୨:୧୦; ୧୨:୩)

୨ - ଯିହୁଦୀ ଯାଜକମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଗ (ଲେବି ୪:୩:୪)

୩ - ସାଇରସର ପ୍ରୟୋଗ (ଯିଶା ୪୪:୧)

୪ - #୧ ଏବଂ #୨ ଗାତ ୧୧୦ ଏବଂ ଯିଶ ୪ ରେ ମିଶ୍ରିତ

୫ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶେଷ ଆଗମନର ପ୍ରୟୋଗ, ଦାଉଦଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଧାର୍ମିକତାର ରାଜ୍ୟକୁ ଆଣେ

କ - ଯିହୁଦୀ ବଂଶ (ଆଦି ୪୯:୧୦)

ଖ - ଯୀଶିର ଗୃହ (୨ ଶାମ୍ବ ୨)

ଘ. - ବିଶ୍ଵସ୍ତରୀୟ ରାଜତ୍ ୯ଗାତ ୨; ଯିଶା ୯:୩; ୧୧:୧-୪; ମିକା ୫:୧-୪)

ନାଜରାତିଯ ଯାଶୁଙ୍କ ସହତ “ଜଣେ ଅଭିଷିକ୍ତ”ର ପରିଚୟ ହେତୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ମୁଁ ପ୍ରଭାବିତ ଅଟେ କାରଣ

୧ - ଦିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚର୍ବି ସମ୍ପାଦଙ୍କ ଏକ ସନାତନ ରାଜ୍ୟର ପରିଚୟ

୨ - ୭:୧୩ରେ “ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର”ର ପରିଚୟ ଏକ ସନାତନ ରାଜ୍ୟ ରୂପରେ ଦିଆଗଲା ।

୩ - ୯:୨୪ ର ପରିତ୍ରାଣର ବାକ୍ୟାଶ ଯାହା ପତିତ ଜଗତର ଜାତିହାସର ଶାର୍ଷତାକୁ ଦର୍ଶାଏ

୪. ନୂତନ ନିୟମରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଦାନିଏଲ ପୁଷ୍ଟକର ବ୍ୟବହାର (ମାଥୁତ ୨୪:୧୪; ମାର୍କ ୧୩:୧୪)

□ “ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିବେ ସେ ଆସିମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ” ଏହା ସଂକେତ କରେ କି ଶହିରଣୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ । ତଥା ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ କି, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

୪:୨୭ : “ତୁମ୍ ସହିତ କଥା କହୁଆଛି ଯେ ମୁଁ ମୁଁ ସେହି ଅଟେ”

ଏହା ଯିଶା. ୪୭:୨ର ସଂକେତ ଅଟେ । ଏହା ତାହାଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରାୟତାର ସଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ଏ ପୁରାତନ ନିୟମର ଯିହୋବା (ଯାତ୍ରା ୩:୧୨, ୧୪)ଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ନାମ, ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵଷ୍ଟତା ଅଟେ । ଯାଶୁ ଏହି ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ଏଇଥ୍ୟୋଗୁଁ କଲେ କି ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଯିହୋବାଙ୍କ ସଷ୍ଟ ସଂୟ ପ୍ରକାଶ ଅଟେ (ଯୋହନ ୮:୨୪, ୨୮, ୪୮, ୧୩:୧୯; ୧୮:୪ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ ଯିଶା ୪୧:୪; ୪୩:୧୦; ୪୭:୪) । ଏଥରେ “ମୁଁ ଅଟେ” ର ପ୍ରୟୋଗ ଯୋହନରେ “ମୁଁ ଅଟେ” ବାକ୍ୟ ଯାହା ୨:୩୪, ୪୧; ୮:୧୨; ୧୦:୭, ୯, ୧୧, ୧୪; ୧୧:୨୪; ୧୪:୨; ୧୫:୧, ୪ରୁ ବିଲକୁଳ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ : ୪:୨୭-୩୦

୨୭ ଏପରି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରୁଥିବା ଦେଖି ଚମକୁଡ଼ି ହେଲେ, ତଥାପି ଆପଣ କଥା କାହିଁକି ତାହା ସାଜରେ କଥା କହୁଆଛନ୍ତି, ଏହା କେହି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ୨୮ ସେଥୁରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ଜଳପାତ୍ର ଥୋଇ ଦେଇ ନଗରକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆସ ଜଣକୁ ଦେଖିବ, ୨୯ ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛି, ସେହିସବୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ସେ କେଜାଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେବ ପରା ? ୩୦ ଏଥରେ ଲୋକେ ନଗରରୁ ବାହାରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୪:୨୭ “ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ସହିତ କଥାବର୍ଗ କରୁଥିବା ଦେଖି ସୋମନେ ଚମକ୍ଷୁତ ହେଲେ” ପରମା ଅନୁସାରେ ଧର୍ମପରାୟଣ ଯିହଦୂମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର କରୁ ନ ଥିଲେ ।

□ “ତଥାପି ଆପଣ କଥା ଚାହାନ୍ତି, କିମ୍ବା କିହାଙ୍କି ତାହା ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି ଏହା କେହି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ” ଏହା ଯୋହନଙ୍କର; ଏକ ଅତି ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟେଷଦର୍ଶ ସାକ୍ଷ୍ୟ । ସେ ଏହି କଂପିତ ଘଣ୍ଟା ଭଲ ଭାବେ ସ୍ଵରଣ ରଖିଥିବେ ।

୪:୨୮ “ସ୍ତ୍ରୀଟି ଆପଣା ଜଳପାତ୍ର ଥୋଇଦେଲା ।” ଏହା ଗ୍ରାମ ଆଡ଼କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଅତିସୁନ୍ଦର ଝାଇହାସିକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । (୪:୨୯-୩୦)

ଏନ୍‌ଏୟେବି ବାକ୍ୟ ୩୧-୩୮

୩୧ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଭେଜାନ କରିବା ହେଉଛୁ । ୩୨ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣ ନାହିଁ, ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି । ୩୩ ତଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରମର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଦେଇଛି ପରା ? ୩୪ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା ଏହା ହିଁ ମୋହର ଖାଦ୍ୟ । ୩୫ ଶସ୍ୟ କାଟିବାକୁ ଆହୁରି ଚାରି ମାସ ଅଛି, ଏହା କି ତୁମେମାନେ କହୁନାହିଁ ? ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛ, କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର, ସେହିସବୁ କଟାଯିବା ନିମନ୍ତେ ପାରିଗଲାଣି । ୩୬ ଏବେ ସୁନ୍ଦର କଟାଳ ମୂଳ ପାଉଅଛି ଓ ଅନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରୁଅଛି, ଯେପରି ବୁଣ୍ଟାଳି ଓ କଟାଳ ଉଭୟ ମିଳି ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । ୩୭ କାରଣ ଜଣେ ବୁଣେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କାଟେ, ଏହି କଥା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟ । ୩୮ ତୁମେମାନେ ଯାହା ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରିନାହିଁ, ତାହା କାଟିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଫଳାଳି, ଅନ୍ୟମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ପାଉଅଛ ।

୪:୩୨ ସ୍ଵର୍ଗ ବନାମ ପୃଥିବୀର ଦେତବାଦକୁ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ କଥାନ, ଆତ୍ମିକ ବନାମ ଭୌତିକ । ଯୀଶୁ ପ୍ରକାନ କର୍ମ୍ୟର ଜଣେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଥିଲେ / ଅଛନ୍ତି ।

୪:୩୪ “ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା ଏହା ହିଁ ମୋହର ଖାଦ୍ୟ ।

ଯୋହନ ୧୭ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ ବିବରଣ କି ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁସାରେ ପିତା ତାହାଙ୍କୀରୁ କଣ ଚାହାନ୍ତି (ମାର୍କ ୧୦:୪୪; ଲୁକ ୧୫:୧୦; ଯେରାହନ ୭:୨୯) ଏହାର ଭେଦ ଏହା ଅଟେ କି ଯାଶୁଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ପ୍ରେରଣ କରିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ, ପିତାଙ୍କର ଉପମୁକ୍ତିରୁ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ରୂପେ ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି, କି ସେ ପିତା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଦେତବାଦ (ଉର୍ଦ୍ଧ ବନାମ ନାଚ, ଆଡ଼ା ବନାମ ଶରୀର) ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରେରଣରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦର ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୧. ପେମୋ (୪:୩୪; ୪:୨୩, ୨୪, ୩୦-, ୩୧, ୩୯, ୪୦, ୪୪; ୭:୧୭, ୧୮, ୨୮, ୩୩; ୮:୧୭, ୧୮, ୨୭, ୨୯; ୯:୪; ୧୨:୪୪, ୪୫, ୪୯; ୧୪:୨୪; ୧୫:୨୧; ୧୬:୪)

୨ - ଏପୋଷେଲୋ (୩:୧୭, ୨୪; ୪:୩୭, ୩୮; ୬:୨୯, ୪୭; ୭:୨୯; ୮:୪୨; ୧୦:୩୭; ୧୧:୪୨; ୧୨:୩, ୧୮, ୨୧, ୨୩, ୨୪; ୨୦:୨୧)

୨୦:୨୧ ଅନୁସାରେ ଏ ଦୁହେଁ ପର୍ଯ୍ୟାବାଚି ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏବଂ ଏହା ସେହି କଥାକୁ ମଧ୍ୟ କହେ କି ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ସମାନ ମୁକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପତିତ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଗଲା (୨ କରି ୪:୧୩-୨୧)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା (ଥେଲେମା)

ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର

- ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ (୪:୩୪; ୪:୩୦; ୬:୩୮)
- ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପତା ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନଃଜୀବିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ୬:୩୯
- ଯଦ୍ୱାରା ସମାସ୍ତେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି (୬:୨୯, ୪୦)
- ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ମିଳିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା (୬:୩୧ ଏବଂ ୧ ଯେରାହନ ୪:୧୪)

ସମାପ୍ତର ସୁସମାଚାର

- ଜଣ୍ଠିରଙ୍କ ଜନ୍ମାକୁ କରିବା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ (ମାଥୁର ୭:୨୧)

- ଜଣ୍ଠିରଙ୍କ ଜନ୍ମାକୁ କରିବା ଜଣକୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଭାଇ ଏବଂ ଉତ୍ତରୀ କରିଦିଏ (ମାଥୁ ୧୨:୪୦; ମାର୍କ ୩:୩୪)

- କେହି ବିନଷ୍ଟ ହୁଆନ୍ତୁ ଏହା ଜଣ୍ଠିରଙ୍କ ଜନ୍ମା ନୁହେଁ (ମାଥୁର ୧୮:୧୪; ୧ ତିମିଥ ୨:୪; ୨ ପିତର ୩:୯)

- କାଳବରୀ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମା ଥିଲା (ମାଥୁ ୨୭:୪୨; ଲୁକ ୨୨:୪୨)

ପାଉଳଙ୍କ ପତ୍ର

-ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପରିପକ୍ଷତା ଏବଂ ସେବା (ରୋମୀ ୧୨:୧-୨)

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହି ମନ ଯୁଗରୁ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରପାତ କଲେ (ଗାଲା ୧:୪)

- ଜଣ୍ଠିରଙ୍କର ଜନ୍ମା ଉଦ୍ଧାରର ଯୋଜନା ଥିଲା (ଏଫ୍ଟି ୧:୫; ୯, ୧୧)

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଆଡ଼ାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଏବଂ ଅନୁଭୂତି କରୁଅଛନ୍ତି (ଏଫ୍ଟି ୪:୧୭-୧୮)

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଜଣ୍ଠିରଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଆନ୍ତୁ (କଲ ୧:୯)

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଆନ୍ତୁ (କଲ ୪:୧୨)

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପବିତ୍ରୀକରଣ ହୁଆନ୍ତୁ (୧ ଥେସ ୪:୩)

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ (୧ ଥେସ ୪:୧୮)

ପିତରଙ୍କ ପତ୍ର

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଠିକ୍ କରନ୍ତୁ (ଅଧ୍ୱକାରୀମାନଙ୍କ ଅଧିନ ହେବା) ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶତ୍ରୁର ମୁଖ ବନ୍ଦ ହେବ (୧ ପିତ ୨:୧୫)

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଦୁଃଖ ଉଠାନ୍ତୁ (୧ ପିତ ୩:୧୭; ୪:୧୯)

- ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସଂୟ କେନ୍ତିତ ଜୀବନ ନ ବିତାନ୍ତୁ (୧ ପିତ ୪:୨)

ଯୋହନଙ୍କ ପତ୍ର

-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସର୍ବଦା ସାଙ୍ଗରେ ରୁହନ୍ତୁ (୧ ଯୋହନ ୨:୧୭)

- ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ କୁଞ୍ଚି (୧ ଯୋହନ ୪:୧୪)

୪:୩୪ “ଶସ୍ୟ କାଟିବାକୁ ଆହୁରି ଚାରିମାସ ଅଛି” - ଆତ୍ମିକ ପ୍ରତିରୋତ୍ତର ସୁଯୋଗକୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଏହାକୁ ରୂପକ ଭାବେ ଉପଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ କାଳରେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ହେତୁ ଅନେକ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ କଲେ ନା କେବଳ ପୁନଃରୁତ୍ଥାନ ପରେ ।

୪:୩୫-୩୮ “ଜଣେ ବୁଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କାଟେ” ବୋଧହୁଏ ଏହା ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଏବଂ ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ । ପାଉଳ ଏବଂ ଆପଲୋଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମକ୍ଷକୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଏହକୁ ୧ କରି ୩:୨-୮ରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଗଲା ।

ଏନ୍‌ଏୟେସବି ବାକ୍ୟ : ୪:୩୯-୪୨

୩୯ ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛି; ସେହିସବୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ ବୋଲି ଯେଉଁ ସ୍ଵୀଳୋକ ସାକ୍ୟ ଦେଇଥିଲା; ତାହାର କଥା ହେତୁ ସେହି ନଗରର ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ତାହାଙ୍କୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୪-୦ ଅତ୍ୟଥ, ସେହି ଶମିରୋଣୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଆଉ ସେ ଦୂର ଦିନ ସେ ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ । ୪୧ ପୁଣି, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହେତୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୪୨ ଆଉ, ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଵୀଳୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭ କଥା ହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହୁଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଶୁଣିଅଛୁ, ପୁଣି ଏ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ।

୪:୩୯ “ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ତାହାଙ୍କୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ” ଯୋହନ କ୍ରିୟା “ବିଶ୍ୱାସ”ର ବ୍ୟବହାର ଅନେକ ଶବ୍ଦ ସହିତ କରିଅଛନ୍ତି “ତାହାଙ୍କୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କର” (ଏନ) “ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର” (ହୋମି) ଆଉ ଅନେକ ଥର “ତାହାଙ୍କୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କର” (ଏଇସ) (୨:୧୧, ୨୩; ୩:୧୭, ୧୮, ୩୭; ୭:୨୯, ୩୪, ୪୦; ୩:୪, ୩୧, ୩୮, ୪୮; ୮:୩୦; ୯:୩୪, ୩୭; ୧୦:୪୨;

୧୧:୨୫, ୨୭, ୪୫, ୪୮; ୧୨: ୧୧, ୩୭, ୪୭, ୪୮, ୪୯; ୧୪: ୧, ୧୨, ; ୧୭: ୯, ୧୭: ୨୦) | ବାସ୍ତବରେ ଶମିରୋଣୀୟମାନେ ସେହି ସ୍ଵାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ (ପଦ ୩୯) | କିନ୍ତୁ ପରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ (ପଦ ୪୧-୪୨୦) | ଯାଶୁ ଲସ୍ତ୍ରୀଳର ହଜିଯାଇଥିବା ମେଷ ପ୍ରତି ଆସିଥିଲେ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ସୁସମାଚାର ସମସ୍ତ ମଣିଷଙ୍କ ନିମନ୍ତେ; ଶମିରୋଣୀୟ ସିରପନି ସ୍ବାୟ, ଏବଂ ରୋମାୟ ସୈନ୍ୟମାନେ (ରୋମୀ ୧୦:୧୨; ୧ କରି ୧୨:୧୩; ଗାଲା ୩: ୨୮-୨୯; କଲ ୩: ୧୧) ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୨:୨୩ ଦେଖନ୍ତୁ ।

□ “ସେହି ସ୍ଵାର କଥା ହେତୁ ଯିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲା” ଯଦି ଶିଶୁର ସେହି ମିଥ୍ୟା ଓ ବେଶ୍ୟା ସ୍ଵାର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ମୋର ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି । ଏହି ବାକ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱତାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଯାଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ୧:୮ ରେ

୪:୪୦

ଏନ୍‌ଏୟେସବି ଏନ୍‌ଆରେସଭି	“ପଚାରିବା”
ଏନ୍‌କେଜେଭି	“ବାଧ କରିବା”
ଚିଜତି, ଏନ୍‌ଜେବି	“ଭିକ୍ଷା କରିବା”

ଏହା ଏକ ଦୃଢ଼ ଗ୍ରୀକ ବାକ୍ୟ ଯାହାର ଅନୁବାଦ “ବାଧ କରିବା” ବା “ଭିକ୍ଷା କରିବା” ହେବା ଉଚିତ । ଏହି ଶବ୍ଦର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପଦ ୪୭ ଦେଖାଯାଇପାରେ (ଲୁକ ୪:୩୮)

୪:୪୨ “ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା” ୧ ଯୋହନ ୪:୧୪ରେ ଠିକ୍ ବିଶ୍ୱାସରାୟ ପଦଟି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ବିଶ୍ୱାସରାୟ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରେମ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (୧ ଚୀମଥ ୨:୬; ଏବୀ ୨:୫; ୧ ଯୋହନ ୨:୨) ଆଦି ୩:୧୪ରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି କାଇସରଙ୍କ । ରୋମାୟ ତାଡ଼ନା ହେବାର କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଏହି ପଦକୁ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ହେତୁ । କିପରି ନୃତନ ନିଯମର ଲେଖକ ମାନେ ପିତା ଶିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଦକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ ଏହି ପଦ ଦର୍ଶାଏ

୩୧୭ୟ ୧:୪, ୨:୧୦; ୨:୧୩; ୩:୪ - ୩:୬

ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କଲେ (୧:୧୧); ମାତ୍ର ଶମିରୋଣୀୟମାନେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଓ ସହଜରେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ (୧:୧୨)

ଏନ୍‌ଏୟେସବି ବାକ୍ୟ : ୪:୪୩-୪୪

୪୩ ସେହି ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ସେ ସେଠୀରୁ ବାହାରି ଗାଲିଲୀକି ଗଲେ । ୪୪ କାରଣ ଭାବବାଦୀ ସ୍ଵଦେଶରେ ଆଦର ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଯାଶୁ ଆପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ୪୪ ପୁଣି, ସେ ଗାଲିଲୀକି ଆସନ୍ତେ, ପର୍ବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଦେଖିଥିବାରୁ ଗାଲିଲୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପର୍ବକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

୪:୪୩ ଏହା ଏକ ଉଲ୍ଲେଖିଯୋଗ୍ୟ ପଦ ଅଟେ କାରଣ ଏହା ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଉପଯୁକ୍ତ କରୁନାହିଁ । ଏହା ଗାଲିଲୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ ଯାହା ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଥିଲା (ସିଏଫ୍ ୪:୩) । ଏହି ପ୍ରବାଦ ମାଥ୍ ୧୩:୪୪୭; ମାର୍କ ୨:୪; ଲୁକ ୪:୨୪ ରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୁସମାଚାର ସମୂହରେ ଏହା ଗାଲିଲୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହା ଯିହୁଦୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ ।

ଗାଲିଲୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ “ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା” କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସେହି ଗୃହୀତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ ଓ ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କଲେ । “ଶିଶୁର କରିବା” ଓ “ଗ୍ରହଣ କରିବା” ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଗୃହୀତ ହେବା ଠାରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ (ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୧୩:୧୮-୨୩; ମାର୍କ ୪:୧ ୨-୨୦; ଲୁକ ୮:୧୧-୧୫ରେ ମାଟିର ଉପଦେଶାତ୍ମକ କାହାଣୀ) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ୮:୩୧ରେ ଅଧବସାଯରେ ଆବଶ୍ୟକତା ।

୪:୪୫ “ଗାଲିଲୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ’ ଏକ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ଠାରପର୍ବରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପରିଦର୍ଶନ ସମୟରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ଅଲୋକିକ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଯାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ଵାଚ୍ଛିତ କରେ ଯେ କୌଣସି ମତେ କିଛି ମାତ୍ରାରେ (ସିଏଫ୍ ପ. ୪୮) ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଶିଶୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ସିଏଫ୍ ୧:୧୨) ଭାବେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

□ “କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୋଜକୁ ଯାଇଥୁଲେ” ପ ୪୪ (ସିଏପ.ୱନ୍. ଆରାରାତ୍ରି, ଏନ୍ଆଇଭି) ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ଏନ୍ଡର୍ ବାଇବଳ ଏହାକୁ ଲେଖକଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ବନ୍ଦନୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିପ୍ରଣୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ।

ଏନ୍.୬୬ସ୍ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୪:୪୭:୫୪

୪୭ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଗାଲିଲୀର ଯେଉଁ କାନ୍ଦା ନଗରରେ ସେ ଜଳକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କରିଥୁଲେ ସେଠୀକୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗଲେ । ଆଉ ସେଠୀରେ ଜଣେ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଯାହାର ପୁତ୍ର କର୍ମନ୍ତରୁମରେ ପାଡ଼ିଛି ଥିଲା । ୪୮ ସେ ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲା ଯେ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶରୁ ଗାଲିଲୀକୁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି, ସେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା ପୁଣି ଆସି ତାହାର ପୁତ୍ରକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲା; କାରଣ ସେ ମୃତ୍ୟୁପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । ୪୯ ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଚିହ୍ନ ଓ ଅଭ୍ୟୁତ୍ତ କର୍ମମାନ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ” ୫୦ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋହର ପିଲାଟି ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆସନ୍ତୁ ।” ୫୦ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଯାହା କହିଲେ ସେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଚାଲିଗଲେ । ୫୧ ସେ ଯେତେବେଳେ ଯାଉଥୁଲେ, ତାହାର ଦାସମାନେ ତାହାକୁ ଭେଟିଲେ, ପୁଣି ତାହାର ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି ବୋଲି କହିଲେ । ୫୨ ତେଣୁ କେଉଁସମୟରେ ତାହାର ଉପଶମ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କାଳି ସାତଟା ବେଳେ ତାହାକୁ ଜୁର ଛାଡ଼ିଗଲା ।” ୫୩ ଏଥୁରେ ପିତା ବୁଝିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ “ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି କହିଲେ, ତାହା ସେହି ସମୟ ଥିଲା; ଆଉ ସେ ଆପେ ଓ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପରିବାର ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୫୪ ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦାରୁ ଗାଲିଲୀକୁ ବାହାରି ଆସିଥୁଲେ ପୁନର୍ବାର ସେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କର୍ମ ସାଧନ କଲେ ।

୪:୪୭

ଏନ୍.୬୬ସ୍ବ.ବି., ଏନ୍ଆରାରାତ୍ରି, ଏନ୍ଜେବି - “ଏକ ରାଜ କର୍ମଚାରୀ

ଏନ୍କେଜେଭି “ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଭଦ୍ରବ୍ୟନ୍ତି”

ଟିଇଭି “ଏକ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ”

ଏହି ଜଣକ ହେରୋଦ ରାଜାଙ୍କ ପରିବାରର ସେବାରେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ।

୪:୪୮ “ତୁମେମାନେ ଚିହ୍ନ ଓ ଅଭ୍ୟୁତ୍ତ କର୍ମମାନ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ” ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ଯୁଗୀ ନାସ୍ତିବାଚକ ସହିତ ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବହୁବଚନରେ ସମ୍ମୋଧନ କରିଛନ୍ତି । ଯିହୁଦା ମାନେ ଚିହ୍ନ ଅନେକଣ କରୁଥୁଲେ (ସିଏପ ୨:୧୮; ୨:୨,୩୦; ମାଥୁ ୧୨:୮; ୧୭:୧) ମାତ୍ର ହେରୋଦଙ୍କ ଏହି ଦାସ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୪:୪୯ “ପିଲା” ତିନୋଟି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋହନ ତିନୋଟି ଭିନ୍ନ ଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି

୧. ପ. ୪୯ - ପାଇଦିଅନ୍ (ଏନ୍.୬,୩୩, “ପିଲା”)

୨. ପ. ୪୦ - ହାଇଅସ୍ (ଏନ୍.୬୬ସ୍ବ., “ପୁଅ”)

୩.ପ. ୪୧ - ପାଇସ (ଏନ୍.୬୬ସ୍ବ, “ପୁଅ”)

ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ସମାର୍ଥକ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥୁଲେ ।

୪:୫୦ ଏହି ପଦ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଅର୍ଥନିହିତ ଉପାଦାନକୁ ଚିତ୍ରଣ କରେ - ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକରିବା, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମୂହ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଭ୍ରତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା । ଏହି ମନୁଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମୂହର ଦୃଶ୍ୟ ବିନା ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଘୋଷିତ ହେଲା ।

୪:୫୧ “ସେ ଆପେ ଓ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପରିବାର ବିଶ୍ୱାସ କଲେ” ଏହା ଅନେକ ବିବରଣୀସମୂହରୁ ପ୍ରଥମ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଶ୍ୱାସ ସମଗ୍ରୀ ପରିବାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା ।

୧. କର୍ଣ୍ଣେଲିୟ (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୪୪-୪୮)

୨. ଲୁଦିଯା (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୪)

୩. ଟିଲିପିୟ କାରାରକ୍ଷକ (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୧-୩୪)

୪. କୁଷ୍ଣେ (ପ୍ରେରିତ ୧୮:୮)

୫. ସ୍ତିପାନ (୧ମ କର. ୧:୧୭)

ଏହି ପାରିବାରିକ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆଲୋଚନା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଘୋଷିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗୃହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଆଧୁନିକ ସଂସ୍କରଣଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅତି ଅଧିକ ଆଦିବାସୀ ଓ ପରିବାର ଅଭ୍ୟଷ୍ଟ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମହାର ଆମମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦ ସମୂହକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ।

୪:୪୪ କାନ୍ଦୁରେ ବିବାହ ଭୋଜ ଜନସାଧାରଣ ସମ୍ବୂଧରେ ପ୍ରଥମ ଚିତ୍ତ ଥିଲା । (ସିଏଫ୍ ୨:୧-୧୧)

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଳର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଦାୟିତ୍ୱବାନ । ଆମମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆମ୍ବେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗମନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆପଣ, ବାଇବଳ ଓ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ତର୍ଜମା କରିବାରେ ଅଧିକତର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକରରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ପୁସ୍ତକର ଏହି ବିଭାଗୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିତ୍ର କରିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଚିତ୍ର ପ୍ରଗୋଚନା କରିବା, ନିଷ୍ପତ୍ତିମୂଳକ ନୁହେଁ ।

୧. ଯାଶୁ ଯିହୁଦାର ପରିସାମା କାହିଁକି ତ୍ୟାଗ କଲେ ?
୨. କ’ଣ ଯୋହନ ରୋମୀୟ ସମୟ ଅବା ଯିହୁଦୀୟ ସମୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ?
୩. ଶମୀରୋଣୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ଯାଶୁଙ୍କର କଥୋପକଥନ କାହିଁକି ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ?
୪. ୨୦ ପଦ କିପରି ଆଜିରଧାର୍ମକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ?
୫. ୨୭ ପଦରେ ଯାଶୁ କରିବା ବିସ୍ମୟଜନକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କର ।
୬. ଶାଲିଲୀୟ ମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ କି ?

ଯୋହନ ୫

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦପୂର୍ଣ୍ଣକର ଅନୁଲେଖ ବିଭାଗସମୂହ

ଯୁ.ବି.ଏସ.	ଏନ୍‌କେଜେଟି	ଏନ୍‌ଆରେସଭି	ଚିତ୍ରଭି	ଏନ୍‌ଜେବି
ପୁଷ୍ପରିଣୀରେ ସୁସ୍ଥତା	ବେଥେସଦାର ପୁଷ୍ପରିଣୀରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁସ୍ଥ ହେଲା	ବିଶ୍ଵାମବାରରେ ଛୋଟା ମନୁଷ୍ୟର ସୁସ୍ଥତା	ପୁଷ୍ପରିଣୀରେ ସୁସ୍ଥତା	ବେଥେସଦାର ପୁଷ୍ପରିଣୀରେ ଜଣେ ପାଡ଼ିତ ମନୁଷ୍ୟର ଆରୋଗ୍ୟତା
୪:୧-୯କ	୪:୧-୧୫	୪:୧	୪:୧-୭	୪:୧-୯କ
			୪:୨	
			୪:୮-୯କ	
୪:୯୫-୧୮		୪:୯୫-୧୮	୪:୯୫-୧୦	୪:୯୫-୧୮
			୪:୧୧	
			୪:୧୨	
			୪:୧୪	
			୪:୧୩	
			୪:୧୪-୧୭	
	ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସନ୍ନାନ କର		୪:୧୮	
ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅଧୁକାର	୪:୧୭-୨୩	ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ	ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅଧୁକାର	
୪:୧୯-୨୯		୪:୧୯-୨୪	୪:୧୯-୨୩	୪:୧୯-୪୭
	ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟଦେଇ ଜୀବନ ଓ ବିଚାର			
	୪:୨୪-୩୦		୪:୨୪-୨୯	
		୪:୨୪-୨୯		
		ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରମାଣ	ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମୂହ	
୪:୩୦		୪:୩୦	୪:୩୦	
ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମୂହ	ଚାରିଗୁଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ			
୪:୩୧-୪୦	୪:୩୧-୪୭	୪:୩୧-୩୮	୪:୩୧-୪୦	
		ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ଉର୍ଧ୍ଵନା କରନ୍ତି ।		
୪:୪୧-୪୭		୪:୩୯-୪୭		୪:୪୧-୪୭

ପଠନ ଚକ୍ର ତିନି (ପି. V ଦେଖନ୍ତୁ)

ଅନୁଛେଦ ସ୍ଵରରେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଜବଳର ଆପଣଙ୍କନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଦାୟିତ୍ୱବାନ୍ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋଶକରେ ଆମ୍ବମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗମନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆପଣ, ବାଜବଳ ସ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵା ତର୍ଜମା କରିବାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେତାତିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ନିରବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟବଞ୍ଚୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ଭାଗଗୁଡ଼ିକୁ ପାଆଁଟି ନୂତନ ତର୍ଜମା ସହ ମିଳାନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣାଦାୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚାବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛେଦରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବଞ୍ଚୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଛେଦ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୪. ଜତ୍ୟାଦି

ଶତ ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ପଠନ

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ୫:୧-୯କ

୧ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ପରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପର୍ବ ଥିଲା, ଆଉ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୨ ଅତେବ ଯୀରୁଶାଲମରେ ମେଷ ଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ଟରିଣୀ ଅଛି । ଏହୁଁ ଭାଷାରେ ଯାହାକୁ ବେଥେସ୍ଥଦା କହନ୍ତି, ତାହାର ପାଆଁଟି ମଣ୍ଡପ ଅଛି । ୩ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପାତ୍ରିତ, ଅନ୍ତିମ ଶତାବ୍ଦୀ ପଢ଼ି ରହୁଥିଲେ, ୪ (ଯେଉଁମାନେ ଜଳ ସଞ୍ଚାଲନ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁଥିଲେ; କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୃତ ପୁଷ୍ଟରିଣୀରେ ଅବତରଣକରି ଜଳ କମାଇଥିଲେ; ଆଉ ଜଳ କମିଲା ପରେ, ଯେ କେହି ପ୍ରଥମରେ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା, ସେ ଯେକୋଣସି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସୁନ୍ଦର ସୁମ୍ମ ହେଉଥିଲା ।) ୫ ସେଠାରେ ଜଣେ ଅଠତିରିଣି ବର୍ଷାବଧି ରୋଗସ୍ତ ଲୋକ ଥିଲା । ୬ ଯୀଶୁ ତାକୁ ସେଠାରେ ପଡ଼ିରହିଥିବା ଦେଖିଲେ, ଆଉ ସେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁକାଳ ପୂର୍ବରୁ ରହିଛି ବୋଲି ଜାଣି ସେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ସୁମ୍ମ ହେବାକୁ ଇଛା କରୁଅଛ ? ୭ ରୋଗୀଟି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମହାଶୟ, ଜଳ କମିବା ସମୟରେ ମୋତେ ଯୋଗ୍ରେଣୀ ଉତ୍ତରକୁ ଘେନିଯିବା ପାଇଁ ମୋହର କେହି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଯାଏ, ମୋ ଆଗରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପଶିଯାଏ ।” ୮ ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, “ଉଠ, ତୁମ୍ଭର ଖୟିଆ ଘେନି ଚାଲ ।” ୯କ ସେହିକଣ୍ଠି ସେ ଲୋକଟି ସୁମ୍ମ ହେଲା, ପୁଣି ଆପଣା ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

୫:୧ “ଗୋଟିଏ ପର୍ବ” କେତେକ ପୁରାତନ ଗ୍ରାନ୍ ଅନ୍ସିଆଲ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏନ୍‌ଓସି, ରେ କେବଳ “ପର୍ବ” ରହିଛି, ମାତ୍ର ଅଧୁକାଂଶ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଗୁଡ଼ିକରେ “ଗୋଟିଏ ପର୍ବ” ରହିଛି । (ପିଠା ପିଠା, ଏ. ବି. ଓ ଢି) । ଯଦି ମୋରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସେଠାରେ ତିନୋଟି ବାର୍ଷିକ ପର୍ବ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଯାହା ଯିହୁଦୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ନିମନ୍ତେ ବାଧତାମୂଳକ ଥିଲା (ସିଏଫ୍ ଲେବିୟ ପୁଷ୍ଟକ ୨୩) : (୧) ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ; (୨) ପେଣ୍ଟିକଷ; ଓ (୩) ଆବାସତମ୍ଭର ପର୍ବ ଯଦି ଏହା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ, ତାହାହେଲେ ଯୀଶୁ ତିନି ବର୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତ ଚାରିବର୍ଷ ଜନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ (ସିଏଫ୍ ୨:୧୩, ୨୩; ୨:୪; ୧୨:୧) । ପରମରାଗତ ଭାବରେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ ପରେ ଯୀଶୁ ତିନିବର୍ଷ ଜନସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଭୋଜଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି ।

□ “ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ” ମୋହନରେ ପର୍ବସମ୍ମହ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ଯାଇଥିବା ଅନେକ ଥର କୁହାଯାଇଛି (ସିଏଫ୍ ୨:୧୩; ୪:୧; ୭:୧୦; ୧୨:୧୨)

ଯିରୁଶାଲମ ସାତଗୋଟି ପର୍ବତ ଉପରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ଓ ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକ ଭୂମିଠାର ଉଚିତର ଥିଲା । ତେଣୁ ବାକ୍ୟାଂଶ “ଉପରକୁ ଗଲେ” ଶାରିରାକ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହା ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟତାର ଏକ ଉପମା ରୂପେୟକୁ ପରିବୋଧ ହୋଇ ଆସିଛି । ଯିରୁଶାଲମ, ମନ୍ଦିର ସକାଶୁ, ପୃଥ୍ବୀର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଓ ପୃଥ୍ବୀର କେନ୍ଦ୍ର (କେନ୍ଦ୍ରବିଦ୍ୟ) ଥିଲା ।

୫:୨ “ମେଷଦ୍ଵାର ନିକଟରେ” ଏହି “ମେଷପଲର ଦ୍ୱାର” ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରାଚୀରର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବରେ ଥିଲା । ଏହା ନିହିମିଯାଙ୍କର ସହର ପ୍ରାଚୀର ପର୍ବ ଉପର୍ଗାକରଣ ଓ ପୂର୍ବନିର୍ମାଣରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ରହିଛି (ସିଏଫ୍ ନିହି ୩:୧, ୩୭; ୧୨:୩୯)

□ ଏନ୍‌ସାରିଷାରିତି, ଏନକେଜେତ୍ତି “ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ଟିରିଣୀ, ଏବ୍ରୀରେ ଏହାକୁ ବେଥେସଦା କହନ୍ତି”

ଏନଆରେସତ୍ତି “ଏବ୍ରୀରେ ବେଥେୟାଥା କୁହାଯାଏ”

ଚିଲଭି “ଏବ୍ରୀରେ ଏହା ବେଥେୟାଥା କୁହାଯାଏ”

ଏନଜେବି “ଏବ୍ରୀରେ ବେଥେସଦା କୁହାଯାଏ”

ଏହି ନାମର ଅନେକ ବିକଷି ବନାନ ରହିଛି । ଯୋଷେପ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଏବ୍ରୀ ନାମ “ବେଥେୟାତ୍ମା” ଦ୍ୱାରା ଡାକନ୍ତି, ଯାହା ଯିରୁଶାଲମର ଏହି ଭାଗ ନିମନ୍ତେ ନାମ ଥିଲା । ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଗୁଡ଼ିକରେ ଏହାକୁ “ବେଥେସାଇଦା” ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । କମରାମ ତ୍ରାପ ଗ୍ରୈଗିକ ଏହାକୁ “ବେଥେସଦା” କହନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଦୟାର ଗୃହ” କିମ୍ବା “ଦୂଳଗୁଣ କ୍ଷିପ୍ର ଗତିର ଗୃହ” ।” ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସାଧୁଙ୍କ ପୁଷ୍ଟିରିଣୀ ଭାବେ ଜଣାଯାଏ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଦିନରେ ପଲେଷିଯର ଯିହୁଦୀମାନେ ଅରାମୀୟ ଭାଷାରେ କଥା କହୁଥିଲେ, ଗ୍ରୀକଭାଷାରେ ନୁହେଁ । ଯୋହନରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା “ଏବ୍ରୀ”କୁହାଯାଏ ଏହାର ଅର୍ଥ ଅରାମୀୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍ ୪:୨; ୧୯:୧୩, ୧୭, ୨୦; ୨୦:୧୭; ପ୍ରକା. ୯:୧୧; ୧୭:୧୭) ଯାଶୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯେପରି

୧. ତାଲିଆ କମ, ମାର୍କ ୪:୪ ୧

୨. ଏପଞ୍ଚାଥା, ମାର୍କ ୩:୩୪

୩. ଏଲି ଏଲି ଲାମା ସବକଥାନୀ ମାର୍କ ୧୪:୩୪

ସବୁ ଅରାମୀୟ ଭାଷାରେ ଥିଲେ

୪:୪ ଏହିପଦ ୯୩ଖ-୪) ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ନକଳ ସମକ୍ଷୀୟ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଯାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ

୧. ପୁଷ୍ଟିରିଣୀ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ରୋଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି

୨. ଏହି ଲୋକ ସେଠାରେ ଥିଲି ଦୀଘୀ ସମୟ କାହିଁକି ରହିଥିଲା ?

୩. ସେ ଅନ୍ୟଜଣେ ତାକୁ ପାଣିରେ ପକାଉ ବୋଲି କାହିଁକି ତାହୁଥିଲା ?

ଏହା ସମ୍ପ୍ର ଭାବରେ ଏକ ଯିହୁଦୀୟ ଜନସାଧାରଣ କାହାଣୀ । ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସୁସମାଚାରର ଅଂଶ ନ ଥିଲା । ଏହି ପଦ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି :

୧. ଏହା ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପି.୭୭, ପି. ୭୪, ଏନ୍ ବି ସି ଡି ରେ ନାହିଁ ।

୨. ୨୦ରୁ ଅଧୁକ ସଂଯୋଜିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ଏକ ତାରାକୁତି ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଏହା ଦେକାଇ ଯେ ଏହି ଅଂଶ ପ୍ରକୃତ ବୋଲି ନ ଭାବିବା ପାଇଁ

୩. ଏହି ଛୋଟ ପଦରେ କେତେକ ଯୋହନ ସମକ୍ଷୀୟ ହୋଇ ନଥିବା ପଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

ଏହା କେତେକ ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକ ଅନ୍ସିଆଲ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଗୁଡ଼ିକ ଏ ସିଗ, କେ,୭ ଏଲରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ଅଟେ । ଏହା ଡାଏଟେସାରନ୍ (୧୮୦ ଖ୍ୟାତ ବେଳକୁ) ୪ ତେତୁଳିଆନ୍ (ଖ୍ୟୀ.ଆ. ୨୦୦), ଆସ୍ପ୍ରୋପ, କ୍ରିଷୋଷମ, ଓ ସିରିଲଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ବହରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ଅଟେ । ଏହା ଏହାର ପୁରାତନ କାଳକୁ ଦେଖାଏ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଗୋଚିତ ସୁସମାଚାରରେ ଏହା ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ହେବା ନୁହେଁ । ଏହା କେଜେତ୍ରି, ଏନ୍‌ସବି (୧୯୯୪ ଆଧୁନିକୃତ, ବନ୍ଦନୀ ଚିତ୍ର ସହିତ) ୩ ଏନକେଜେତ୍ରିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ, କିନ୍ତୁ ଏନ୍‌ସବି (୧୯୯୦) ଏନ୍ଆରେସ, ଭି.ଏନଜେବି, ଆରିବି, ଏନିଟି ବାଇବଲ ୩ ଏନଆଇଭିରେ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଲେଖା ସମକ୍ଷୀୟ ସମାଲୋଚକ ଦ୍ୱାରା ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବିଭିନ୍ନତାର ଭିତ୍ତି ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ଗାର୍ଢନ ପି, ଗୁ ଡାଟ ଏଣ୍ ଏକୁଜେସିସ୍ ? ପିପି ୧୭-୨୮ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୪:୪-୭ ଯାଶୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କାହିଁକି ବିଲେ ତାହା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଆସମାନଙ୍କୁ ଅଜଣା ଅଟେ । ସମ୍ବନ୍ଧ ସେଠାରେ ସେ ଦୀଘୀସମୟ ରହିଥିଲେ । ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଭାଗରେ ଅଛି ବିଶ୍ୱାସ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ପ୍ରତୀୟମାନ ଭାବେ ଯାଶୁ ଯିହୁଦୀୟ ନେତାମାନଙ୍କ ସହ ବିରୋଧର ମୁକାବିଲା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଏହା ତାହାଙ୍କ ମରାହ ସମକ୍ଷୀୟ ଦାଗୀ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବକୁ ତାହାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେଲା । ଯଶା ୩୪:୭ ର ଯାଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ସମକ୍ଷୀୟ ଅଂଶ ଏହି ମସାହ ସମକ୍ଷୀୟ ସୁଷ୍ଟତା ସଦହିତ ସମ୍ପର୍କତ ହୋଇପାରେ

ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନେକ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମମାନ ସାଧାରଣରେ ବୃକ୍ଷିଗତ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ

୧. ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ

୨. ଯିହୁଦୀୟ ଅଶ୍ଵକାରୀମାନେ

୩. ଜନ ସମାଜମ

ସୁସମଚାର ସମ୍ମାନ ଯୀଶୁ କିଏ ଥିଲେ ତାହା ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଳୀ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଶ୍ୱର୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ବାଛିଛନ୍ତି । ଏହି ଘରଣାଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ଦୈନିକ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହର ପ୍ରତିନିଧି ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଦେଖାଇବାକୁ ନିର୍ବାଚିତ

୪. ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ

୫. ତାହାଙ୍କ ସହାନୁଭୂତି

୬. ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି

୭. ତାହାଙ୍କ କ୍ଷମତା

୮. ତାହାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା

୯. ତାହାଙ୍କର ମଣାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯୁଗକୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶନ

୪:୮ “ଉଠ, ତୁମର ଖଟିଆ ଘେନ ଓ ଚାଲ” ଏହା ଆଦେଶ ସମୂହର ଏକ ଅନୁକ୍ରମ ଅଟେ ।

୧. ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଞ୍ଜାସ୍ତୁତକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

୨. ଏକ ଆଓରିଷ ଅନୁଞ୍ଜାସ୍ତୁତକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗତ

୩. ତାପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଞ୍ଜାସ୍ତୁତକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଖଟିଆ ଥିଲା ଏକ ଲୁଗାରେ ତିଆରି ଗଦି ଯାହା ଗରିବମାନେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଏହି ପିଢ଼ିତ, ଖଞ୍ଜ ଓ ପକ୍ଷାଘାତ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଦିନ ସମୟରେ ବସିବାର ଏକ ନରମ ପଦାର୍ଥ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା (ମାର୍କ ୨:୪୯, ୧୧, ୧୨; ଅ:୫୫; ପ୍ରେରିତ ୯:୩୩)

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଏସବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ବ : ୪:୯୯-୧୮

୯ ଆଉ ସେହି ଦିନ ବିଶ୍ଵାମବାର ଥିଲା । ୧୦ ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ସୁନ୍ଦର ହେଶଇଥିବା ଲୋକକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ “ଆଜି ବିଶ୍ଵାମବାର, ଆଉ ତୁମର ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲିବା ଅନୁମତି ଯୋଗ୍ୟନୁହେଁ ।” ୧୧ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲା, “ଯେ ମୋତେ ସୁନ୍ଦର କଲେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମର ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲ” ୧୨ ସେମାନେ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, ୨ସେ ଲୋକ କିଏ ଯେ ତୁମକୁ କହିଲା, “ତୁମର ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲ ? ୧୩ କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବା ଲୋକ ସେ କିଏ ବୋଲି ଜାଣି ନ ଥିଲା, କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିବାରୁ ଯୀଶୁ ଅଳକ୍ଷିତ ଭାବେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ତାହାର ଦେକା ପାଇ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଅଛ, ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ, ଯେପରିତୁମ୍ ପ୍ରତି ଅଧୁକ ଦୁର୍ଦଶା ନ ଘେଟେ । ୧୪ ସେହି ଲୋକ ଚାଲିଗଲା, ଆଉ ଯେ ତାକୁ ସୁନ୍ଦର କରିଥିଲେ ସେ ଯୀଶୁ ବୋଲି ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କୁ କହିଲା । ୧୫ ସେ ବିଶ୍ଵାମ ବାରରେ ଏହା ସବୁ କରୁଥିବା କାରଣରୁ, ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାତ୍ତ୍ଵ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୬ ମାତ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭରଦେଲେ, “ମୋହର ପିତା ଏ ପଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି” ୧୭ ଏହି କାରଣ ସକାଶେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆହୁରି ଅଧୁକ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, କାରଣ କେବଳ ଯେ ବିଶ୍ଵାମବାର ବିଧୁ ଲଂଘନ କରୁଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜଣ୍ମରଙ୍କୁ ନିଜ ପିତା ବୋଲି କହୁଥିଲେ ଓ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଲିଙ୍ଗରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କରୁଥିଲେ ।

୪:୯ “ସେହିଦିନ ବିଶ୍ଵାମବାର ଥିଲା” ଯିହୁଦୀୟ ନେତାମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ସୁମୁତା ଲାଭ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ ମଧ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାମ ବାର ସହିତ ସଂଯୋଜିତ (ସିଏପ ୭୭ ୧୨, ୧୮, ମାଥୁତ: ୧-୨୩) ମୌଖିକ ପ୍ରଥାକୁ ଯୀଶୁ ଲଂଘନ କରିବାରେ (ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ଭାଲ ମୁଦ୍ରର ବିଧୁବଦ୍ଧ ହେଲା) ସେମାନେ ଅପମାନିତ ହେଲେ ।

ବିଶ୍ଵାମବାରରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ସୁମୁତାଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ପାରେ ।

୧. ପ୍ରତିଦିନ ସେ ସୁସ୍ଥ କଲେ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାମିବାର ସୁସ୍ଥତାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେବିବାଦ ଗୁଡ଼ିକ ବିକଶିତ ହେଲା ।

୨. ଧର୍ମଗତ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମୟରେ ତର୍କରେ ନିଯୋଜନ କରିବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଭାବେ ବିବାଦର କାରଣ କରିବାକୁ ସେ ଏହି ବିଷୟ ମନୋନୀତ କଲେ ।

ଆନେକ ସମୟରେ ଯାଉ ବିଶ୍ଵାମିବାରରେ ସୁସ୍ଥ କଲେ (ସିଏଫ ମାଥ୍ ୧୯:୯-୧୪; ମାର୍କ ୧:୨୯-୩୧; ଶା:୧-୭. ଲୁକ ୨:୭-୧୧; ୧୪:୧-୩; ଯୋହନ ୪:୯-୧୮; ୯:୧୪) । ଯାଶୁ ବିଶ୍ଵାମିବାରରେ ଭୂତ ଛଡ଼ାଉଥିଲେ (ସିଏଫ ମାର୍କ ୧:୨୧-୨୮; ଲୁକ ୧୩:୧୦-୧୩) । ଯାଶୁ ବିଶ୍ଵାମିବାରରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଖାଉଥିବାକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ (ସିଏଫ ମାଥ୍ ୧୯:୧-୮; ମାର୍କ ୨:୨୩-୨୮) । ସମାଜ ଗୃହରେ ଯାଶୁ ବିଶ୍ଵାମିବାରରେ ବାଦାନୁବାଦିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ (ସିଏଫ ଲୁକ ୪:୧୭-୩୦; ଯୋହନ ୭:୧୪-୨୪)

୪:୧୩ “ଯାଶୁ ଅଳକ୍ଷିତ ଭାବେ ଚାଲିଗଲେ” ସାହିତ୍ୟକ ଭାବେ ଏହା “ମୁଣ୍ଡ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ବଙ୍ଗା କରିବା” ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ଦିନର ଜଣେ ସାଧାରଣ ଯିହୁଦୀ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ସେ ଲୋକଗହଳ ମଧ୍ୟରେ ମିଶିଗଲେ ।

୪:୧୪

ଏମଏସବି, ଏମଆରେସଭି, ଏମଜେବି

“ଆଉ ପାପ କରନାହିଁ ।”

ଏମଜେଜେଭି

“ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପାପ କର ନାହିଁ”

ଚିତ୍ତି

“ତେଣୁ ପାପ କରିବାବୟ କର”

ନାଷ୍ଟିବାଚକ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ ସହିତ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝା ସୂଚନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ, କେବେ କେବେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିପ୍ରେସାରେ ଏହା ଅନୁପମ୍ବୁନ୍ତ ପରି ମନେ ହୁଏ (ସିଏଫ ଏନକ୍ରମି ଭବାଳଳ ପି ୧୯୦୭ - ୮) ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୱାନେ ରୋଗକୁ ପାପ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବେ ମତ ଦେଉଥିଲେ (ସିଏଫ ଯାକୁବ ୪:୧୪-୧୫) ,ହା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରୋଗକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ନାହିଁ, ଯେପରି ଜନ୍ମରୁ ଅଛି ଥିବା ଲୋକ (ସିଏଫ ଯୋହନ ୯) ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଓ ଲୁକ ୧୩:୧-୪ରେ ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟସମୂହଠାରୁ ଦେଖାଯାଇପାରେ ।

ଯାଶୁ ତଥାପି ଏହି ଲୋକର ଆହୁତିକ ଜୀବନ ସହିତ ଆଚରଣ କରୁଥିଲେ । ଆୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ଆୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ବିଶ୍ଵାସକୁ ପ୍ରତିପଳନ କରେ । ବାଇବଳ ସମୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ଉଭୟ କର୍ମକାରକ ଓ କର୍ତ୍ତକାରକ, ଉଭୟ ବିଶ୍ଵାସ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ଶାରାରିକ ସୁସ୍ଥତା ଉପରେ ଆଜି ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏପରି ଏକ ଗୁରୁତ୍ବତା ରହିଛି । ଜିଶ୍ଵର ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ଥତା ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୈବିକ ସୁସ୍ଥତା ଜୀବନ ଧାରା ଓ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀତାର ଏକ ଆହୁତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଫଳାଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏକ ଉଭୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇଥାଇପାରେ “ତୁମେ କାହିଁକି ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଜଛା କରୁଅଛୁ ?”

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ସୁସ୍ଥତା କ'ଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନା ?

୧. ସୁସ୍ଥତା ଯାଶୁ ଓ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦାନ ଥିଲା ।

୨. ପ୍ରଧାନତଃ ଏହା ଜିଶ୍ଵର ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନୂତନ ସମାଦ ସୁନିଷିତ କରିବାକୁ ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ।

୩. ଏହା ଆଗ୍ରାତ ପ୍ରାୟ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ହୃଦୟ ଦେଖାଉଛି ।

୪. ଜିଶ୍ଵର ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି (ମଲା ଶା:୭) ଓ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପ୍ରେମରେ ସୁସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୫. ଯେଉଁଠାରେ ସୁସ୍ଥତା ଘଟି ନ ଥିଲା ତାହାର ଉଦାହରଣସମୂହ ରହିଛି

କ. ପାଉଲ ଦ୍ୱାରା କର ୧୯:୭-୧୦

ଖ. ତ୍ରୁପ୍ତିମ, ଦ୍ୱାରା ୪:୨୦

୭. ଗୁରୁମାନଙ୍କ ଠାରେ ଓ ଯାକୁବରେ ପାପ ଓ ରୋଗ ଏକତ୍ର ଥିଲେ (ସିଏଫ ଯୋହନ ୯:୨ ; ଯାକୁବ ୪:୧୩-୧୮)

୯. ସୁସ୍ଥତା ନୂତନ ବୁଝିର ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନୁହେଁ । ଏହା ଯିଶ୍ଵାଇଷ ୪୩ ଓ ଗାତ୍ର ସଂହିତା ୧୦୩ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତର ଅଂଶ ନୁହେଁ ।

୮. କେତେକ କାହିଁକି ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ଓ କେତେକ କାହିଁକି ନୁହେଁ ସେ ବିଷୟରେ ସେଠାରେ ସତ୍ୟ ରହସ୍ୟ ରହିଛି ।

୯. ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଟେ ସେ ଯଦିସ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଉପାସ୍ତିତ ଅଛି, ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ କାଳ ସମୟରେ ସେଠାରେ ଏକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃଦ୍ଧି ଥିଲା । ଏହି ବୃଦ୍ଧି ତାହାଙ୍କ ଫେରିବା ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତ ଘଟିବ ।

୪:୧୪ “ସେହି ଲୋକ ଚାଳିଗଲା ଓ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା” ଯିହୁଦୀଯ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ମାନଙ୍କୁ କବର ଜଣାଇବା ପଛରେ ତାହାର ସଠିକ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ।

୧. ଏହା ଚିତ୍ରବିହୀନ, ନିକୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ବୋଧହୁଏ ଯାହା ଦେଖାଉଛି ଯେ ସୁମ୍ଭତା ସର୍ବଦା ବିଶ୍ଵାସରେ ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ବିଶ୍ଵାସ ସହିତ ଶେଷ ହେଉ ନ ଥିଲା ।

୨. ଯାଶୁ ତାକୁ ସେହିପରି କରିବାକୁ କହିଲେ (ସିଏଫ୍ ମାଥ ୮:୪; ମାର୍କ ୧:୪୪; ଲୁକ ୪:୧୪; ୧୭:୧୪)

୪:୧୫ “କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱଯ ସେ ବିଶ୍ଵାମବାରରେ କରୁଥିଲେ” କ୍ରିୟାପଦ ଏକ ଅସମନ୍ତ କାଳ ବକ୍ତବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଅତୀତରେ ଅବିରତ ଭାବେ ଘଟିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ (କିମ୍ବା ଶେଷ) ବିଶ୍ଵାମବାର ସୁମ୍ଭତା ନ ଥିଲା ।

୪:୧୬

ଏନ୍‌ଏୟସବି “କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ”

ଏନ୍‌କେଜେଭି, ଆରଇଭି

ଏନ୍‌ଆରେସଭି, ଏନ୍‌ଆରଭି “କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ”

ଏନ୍. ଜେ.ବି. “ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଉଭର ଥିଲା ।”

ଯେଉଁ ନକଳକାରୀମାନେ ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡିଲିପିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଳିପି କଲେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବଣତା ଥିଲା

୧. ବ୍ୟାକରଣ ସରଳ କରିବାକୁ

୨. ନାମମାତ୍ର ବୃତ୍ତିଗତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ

୩. ବାକ୍ୟାଂଶଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ମାନର କରିବାକୁ

୪. ୧୭ର କେଉଁ ଆକୃତି ପ୍ରକୃତ ଥିଲା ତାହା ଜାଣିବା କଷ୍ଟ ଅଟେ ।

୧. କିନ୍ତୁ ସେ - ପି. ୭୪ ଏନ୍. ବି ଡର୍ବ୍ୟ

୨. କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ - ପି ୭୭ ଏ ଡି ଏଲ

୩. କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ କିମ୍ବା “ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ” - ସିରିୟ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକ

ଯୁବିଏସ ଯେନ - ୨ କୁ ଏକ “ସି” ମାନ ପ୍ରଦାନ କରେ (ନିଷ୍ଠରି କରିବାରେ କଷ୍ଟଦାୟକ)

□ “ମୋହର ପିତା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ମିଳେ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛି” ଉଭୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ମଧ୍ୟବର୍ଷୀ (କ୍ରିୟା) ବକ୍ତବ୍ୟସୂଚକ ଅଚନ୍ତି । ଯାଶୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ ଯେ ପିତା ବିଶ୍ଵାମବାରରେ ଉଭମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ (ଏହି ପଦର ଉଭମ ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ମେନଫ୍ରେଡ୍ ବ୍ରାଉକ, ଅବ ଯୁଜିଂ ସ୍ରିପଚର, ପି ୨୧୯ ଦେଖନ୍ତୁ) । ଏହା ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ, ପିତାଙ୍କ ସହତ ତାହାଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ସମ୍ପର୍କର ବୁଝାମଣା ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଏକ ସତ୍ୟୋକ୍ତି ଥିଲା ।

ଏକ ଜିଶ୍ଵରବାଦର ଯିହୁଦୀଯ ଧାରଣା (ସିଏଫ୍ ଦି. ବିବ. ୨:୪) ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ ଏହି ଜଗତରେ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର “ଗୋଟିଏ କାରଣ” ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ଅଭିପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା (ସି.ଏ.ଫ୍. ବିଚା. ୯:୨୩; ଆୟୁର ୨:୧୦; ଉପ ୨:୧୪; ଯିଶା ୪୪:୭; ୪୯:୧୭; ବିଲାପ ୩:୩୩-୩୮; ଆମୋଷ ୩:୭) । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଚରମ ଭାବେ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଜଗତରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଯୁଗ୍ମ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଘୋଷଣା କଲେ, ସେ ଦୈବିକ ସାମୟିକତାର ଦୈତ୍ୟବାଦ ଘୋଷଣା କଲେ । ଏହା ତ୍ରୀଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର କଷ୍ଟସାଧ ସମସ୍ୟା ଅଟେ । ଏକ ଜିଶ୍ଵର, ମାତ୍ର ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଦ୍ୟମାନ୍ୟତା (ସିଏଫ୍ ମାଥ ୩:୧୭-୧୭; ୨୮:୧୯; ଯୋହନ ୧୪:୨୭; ପ୍ରେରିତ ୨:୩୩-୩୪; ରୋମ ୮:୫-୧୦; ୧ମ କର ୧୨:୪; ୨ୟ କର ୧:୨୧-୨୨; ୧୩:୧୪; ଗାଲା ୪:୪; ଏଫ୍ ୧:୩-୧୪; ୨୧:୧୮; ୪:୪-୭; ତିତସ ୩:୪-୭; ୧ମ ଯିତ. ୧:୨) ବିଶେଷ ଶାର୍କ ଦେଖନ୍ତୁ ୧୪:୨୭ରେ ତ୍ରୀଏକ ଜିଶ୍ଵର ।

୪:୧୭ “ଏହି କାରଣରୁ ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଆହୁତି ଅଧୂକ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।” ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚାହିଁବାର ଦୁଇଟି କାରଣ ରହିଛି ।

୧. ବିଶ୍ଵାମବାର ସମ୍ପର୍କ ମୌଖିକ ପ୍ରଥା (ତାଲମୁଦ)କୁ ସେ ସର୍ବପାଦାରଣ ସମ୍ମୁଖୀରେ ଲାଙ୍ଘନ କଲେ (ସାହିତ୍ୟିକ ଭାବେ “ବିପଳ ହେଲେ” ଅସମନ୍ତ କାଳ ବକ୍ତବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ, ସି.ଏ.ଫ୍ ମାଥ ୪:୧୯)

୨. ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଉଥିଲା ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହେବା ଦାବି କରୁଥିବା ଭାବେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବୁଝିଲେ (ସି.ପ୍ରେସ୍: ୫୮-୫୯; ୧୦:୩୩; ୧୯:୩)

ଏନେଏସବି (ଆଧୁନୀକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ୫:୧୯-୨୩

୧୯ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ ଓ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ସତ୍ୟ, ସତ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ପୁତ୍ର ନିଜରୁ କିଛି କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତା କିଛି କରୁଥିବା ସେ ଦେଖନ୍ତି ତାହା କାରଣ ପିତା ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି, ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହି ସବୁ ସେପ୍ରକାରେ କରନ୍ତି । ୨୦ କାରଣ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେହି କରନ୍ତି, ଆଉ ସେ ଆପେ ଯାହା ସବୁ କରନ୍ତି ତାହା ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି । ଆଉ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଚମଳୁତ ହୁଅ । ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ପିତା ତାହାଙ୍କୁ ଏହା ଠାରୁ ମହତ୍ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇବେ । ୨୧ କାରଣ ପିତା ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୃତ୍ୟୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାପନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ସେହି ପ୍ରକାରେ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯାହାକୁ ଜଣା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି । ୨୨ ଯେହେତୁ ପିତା କାହାରି ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ୨୩ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାଦର କରିବେ ଯେପରି ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ ସମାଦର କରନ୍ତି । ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାଦର କରେ ନାହିଁ ସେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରେ ନାହିଁ ।

୪:୧୯, ୨୪, ୨୫ “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ” ସାହିତ୍ୟକ ଭାବେ ଏହା “ଏପରି ହେଉ, ଏପରି ହେଉ” ପଦ “ଏପରି ହେଉ” ଏହାଠାରୁ ଏକ ଆକରିକ ଅନୁବାଦ ଅଟେ ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଭରଷାଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲା । ଏହା ଏକ ସତ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ ଘୋଷଣା କରିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଆସିଲା । ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି କେବଳ ଜଣେ ଯେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଏହି ଶର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଜଣାଯାଏ । ମହତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପଦର ଦୁଇଗୁର କରିବା କେବଳ ଯୋହନ ଜଣେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଏପରି ହେଉ ୧:୪୧ରେ ।

୫:୧୯ “ପୁତ୍ର” ପରବର୍ତ୍ତୀ କେତେକ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଦ “ପୁତ୍ର” ର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ ମହତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଛି । ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହି ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଯୀଶୁଙ୍କର ସମ୍ପର୍କର ତାହାଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ବୁଝାମାଣାକୁ ଦେଖାଉଛି ଓ “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର” ଓ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ଆଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିପଳନ କରୁଛି ।

□ “ପୁତ୍ର ନିଜଠାରୁ କିଛି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ” ଅନେକ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଭାବେ, ନୃତ୍ୟ ନିଯମ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦ୍ୱାଦ୍ଵାକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିତକରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ । କେତେକ ଅଂଶ ସମ୍ମହରେ

୧. ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅଟେନ୍ଟି (ସି.ଏପ୍: ୧, ୪:୧୮; ୧୦:୩୦, ୩୪-୩୮; ୧୪:୯-୧୦; ୨୦:୨୮)

୨. ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଅଳଗା ଅଟେନ୍ଟି (ସି.ଏପ୍: ୧:୨, ୧୪, ୧୮; ୪:୧୯-୨୩; ୮:୨୮; ୧୦:୨୪, ୨୯; ୧୪:୧୦, ୧୧, ୧୨., ୧୩, ୧୭; ୧୭:୧-୨)

୩. ସେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଅଧୁନ୍ସ୍ତ୍ର ଅଟେନ୍ଟି (ସି.ଏପ୍: ୪:୨୦, ୩୦; ୮:୨୮; ୧୨:୪୯; ୧୪:୨୮; ୧୫:୧୦, ୧୯-୨୪; ୧୭:୮)

ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୀଶୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବିକ, ମାତ୍ର ଏକ ଅଳଗା, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦର ଅନନ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନତା ବୋଲି ଦେଖାଏ ।

ଜନ୍ମ ରେମଣ୍ଟ ଜୀ. ବ୍ରାଉନ୍ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଦି ଜେରନ୍ ବିକ୍ଲିକାଲ କେମାଞ୍ଚାରୀରେ, ଏକ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଗଠିତ ହୋଇଛି

“ଏଠାରେ ବଶ୍ୟତାର ନିହିତାର୍ଥ କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କର ମାନବ ପ୍ରକୃତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସମୂହର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦାବରା ସ୍ଥାନାତ୍ମର କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ... ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୋହନ ସମକ୍ଷୀୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଲୋଜିର ଏକ ଉତ୍କଳ ବିଷୟ ହରାଇବ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଯୀଶୁ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସକ୍ରିୟତାର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକବନ୍ଧ ଉପରେ ଦାବି କରନ୍ତି, ଯାହା, ଅବଶ୍ୟ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରକାର ଏକ ଅଭିନ୍ଦତା ଆବଶ୍ୟକ କରେ; ପବିତ୍ର ଆହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ କରିବାକୁ ୧:୧୨ ରେ ଏହି ସମାନ ପଦତି ବ୍ୟବହୃତ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସାରା ସୁସମାଚାରରେ ତ୍ରୀଏକ ଜିଶ୍ଵର ଭାବନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵର ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ଆୟୋମାନେ କେବେ ପାଇନାହିଁ; ଏହା ସବୁ ସମୟରେ ପରିତ୍ରାଣ ତ୍ରୁଟି ସହ ଏହାର ପ୍ରୟୁଜ୍ୟଜାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପାଖାପାଖି ହୋଇଛି” (ପି. ୪୩୪)

□ “ପିତା ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି, ସେ ତାହା ନ ଦେଖିଲେ” ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି କେବେ ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିନାହିଁ (ସି.ଏପ୍: ୧:୧୮), କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ତାହାଙ୍କର ଉପମ୍ବୁତ ଜ୍ଞାନ ଦାବି କରନ୍ତି (ସି.ଏପ୍: ୧:୧-୩)

□ “କାରଣ ପିତା ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି, ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ସେହି ସମାନ ପ୍ରକାରେ କରନ୍ତି” ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି (ସି.ଏପ୍: କଲ ୧:୧୪; ଏହା ୧:୩) ।

୪:୨୦ “ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ସେ ଆପେ ଯାହା କରନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି” ଏହି ଉଭୟଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅନ୍ତି ଯାହାଏକ କୃମାଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ । ଏହା ପ୍ରେମ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ ପଦ ଅଟେ ଫିଲିଓ । ଯେପରି ଗା:୩୪ରେ ଜଣେ ଆଗାମିଓ ଆଶା କରିଥାଇପାରେ । ପ୍ରେମ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଦୂର୍ଲଭି ଶବ୍ଦ କରଇନେ ଗ୍ରୀକରେ ଏକ ବିଷ୍ଟୁତ ଭାଷାର୍ଥ ବିଶ୍ୱଯକ ଆବୃତ୍ତାଂଶ ଥିଲା (ଡି.ଏ.କାରସନ, ଏକ୍ୟୁଜେମିକାଲତ ପାଲାସିସ୍, ଦ୍ଵିତୀୟ ସମ୍ପାଦନ, ପିପି ୩୨-୩୩ ଓ ଏପ୍ରେଫିବ୍ରୁସ୍, ଆନ୍ସରୀ ଯୁ କୋଣ୍ଟିନସ ପି ୩୩ ଦେଖନ୍ତୁ)

□ “ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ” ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ମୃତକୁ ଉଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ (ଉତ୍ତି ୨୧, ୨୪-୨୭) ଓ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା (ଉତ୍ତି ୨୯, ୨୭) ।

(ପୃଷ୍ଠା ୮୩)

□ “ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଚମକୁଡ଼ ହୁଆ” ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ସମ୍ଭବ ଭାବେ ଦେଖାଏ ଯେ, ଆଶ୍ୟକ୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଯେ ଯେ ଯିହୁଦୀମାନେ (ତୁମେ ବହୁବଚନ ଅଦିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି) (ସିଏପ ପ. ୨୩; ପ୍ରେରିତ ୧୩:୪୧ (ହାତ ୧:୪))

୪:୨୯ “ପିତା ମୃତକୁ ଉଥାପନ କରନ୍ତି... ସେପରି ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ର” ପୁରାତନ ନିଯମରେ କେବଳ ଯାହୋବେ ଜଣେ ଜୀବନ ଦେଇ ପାରନ୍ତି (ସିଏପ ଦ୍ୱ. ବିବ. ୩୨:୩୯) ସତ୍ୟ ଯେ ଯାଶୁ ମୃତକୁ ଉଥାପନ କରିପାରିବା ଯାହୋବେ ସହିତ ସମାନତାର ଏକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହ ସମତୁଳ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏପ ପ. ୨୭)

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଶୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି (ସି,ପ ଦ୍ୱ. କର ୪:୧୩; କଲ ୧:୧୩) ଯାହା ପ. ୨୭ରେ ନୂତନ ସୁଗରେ ଜୀବନର ଏକ ଶାରୀରିକ ବିଦ୍ୟମାନତା ସହି ଜାହିତ ଅଟେ (ସିଏପ ୧୮ ଥେଷ ୪:୧୩-୧୮) । ଏହିପରି ବୋଧହୁଏ ଯେ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଯୋହନଙ୍କର ପ୍ରସାରିତ ସାକ୍ଷାତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଧାର ଉପରେ, ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଉବିଷ୍ୟତ ସାମୁହିକ ଘଣଶାରୁଡ଼ିକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହି (ଉଭୟ ବିଚାର ଓ ପରିତ୍ରାଣା)

□ “ତେଣୁ ପୁତ୍ର ଯାହାକୁ ଇଛା କରନ୍ତି ସେ ତାହାକୁ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ? ପରିପ୍ରେଷୀରେ ଏହା କାଳଭିନ୍ନ ଧର୍ମତଥ୍ବ ନିମନ୍ତେ ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ଅଂଶ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଘୋଷଣା ଯେ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନ ଆଶେ (ସିଏପ ୧:୧୨; ୩:୧୭) । ମାନସିକ ଉଦବେଗ ୩:୪୪,୪୫ ଠାରୁ ଆସେ । ଆତ୍ମା କ’ଣ “ସମସ୍ତ” କିମ୍ବା “କେତେକଙ୍କୁ” ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ? ମୁଁ ଭାବେ ଏହା ସୁଷ୍ମଷ ଅଟେ ଯେ ପଢ଼ିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମିକ ପରିସରରେ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବାଜବଳ ଅନୁସାରେ ମୁଁ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବନ୍ଦ ଅଟେ ଯେ ସେମାନେ ଅନୁତାପ ବିଶ୍ୱାସ, ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ଓ ଅଧିବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରଗୋଚିତ କରିବାକୁ ଉତ୍ତର ଦେବା (ଓ ଅବରିତ ଉତ୍ତର ଦେବା) ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ହେଉଛି କେତେକ ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାର ଶୁଣନ୍ତି କାହିଁକି “ନାହିଁ” କୁହୁନ୍ତି ! ମୁଁ ଏହାକୁ “ଅବିଶ୍ୱାସର ରହସ୍ୟ” କୁହେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ସୁସମାଚାରର “ଅକ୍ଷମଣୀୟ ପାପ” ଓ “ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରତି ପାପ” ପ୍ରୁଥମ ଯୋହନର ଉଭୟ ଅଟେ । ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧ ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : “ଅକ୍ଷମଣୀୟ ପାପ” ର ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ନ୍ତି

କ. ମନେରକନ୍ତୁ ଯେ ସୁସମାଚାର ସମୂହ ଏକ ଯିହୁଦୀୟ ପଙ୍କତୁମି ପ୍ରତିପଳନ କରନ୍ତି

୧. ଦୂର ପ୍ରକାରର ପାପ (ସିଏପ. ଲେବି. ୪:୨, ୨୯, ୨୭; ୪:୧୪, ୧୭-୧୯; ଗଣ ୧୪:୨୭-୩୧; ଦ୍ୱି ବିବ ୧:୪୩; ୧୭:୧୨-୧୩)

କ. ଅନିଛାକୃତ

ଘ. ଜଙ୍ଗାକୃତ

୨. ପୂର୍ବ ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯିହୁଦୀୟ ପଙ୍କତୁମି (ତାହା ହେଉଛି ସୁସମାଚାରର ସଫଳତା ଓ ଆତ୍ମା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି)

ଘ. ମାର୍କ ୩:୨-୩୦ର ସାହିତ୍ୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ

୧. ଯାଶୁଙ୍କର ନିଜ ପରିବାରର ଅବିଶ୍ୱାସ (ସିଏପ ୩:୩୧-୩୨)

୨. ପାରୁଣୀମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ (ସି.ଏପ ୨:୨୪; ୩:୧,୨, ୨୭)

ଘ. ତୁଳନାତ୍ମକ ସମାନ୍ତରମାନ ଯେଉଁଠାରେ ଆଖ୍ୟା “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର” “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ”ରେ ପରିବର୍ତ୍ତି ହୁଏ

୧. ମାଥ ୧୨:୨୭-୩୭ (ତାହା ହେଉଛି, ୧୨:୩୧, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାକ୍ୟ)

୨. ଲୁକ ୧୧:୧୪-୨୭; ୧୨:୮-୧୨ (ତାହା ହେଉଛନ୍ତି ୧୨:୧୦, “ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ବାକ୍ୟ”)

୩. ମାର୍କ ୩:୮ (ତାହା ହେଉଛି, “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପାପ କରାଯିବ”)

৪:৭৭ দৃঢ় যুগ্ম নাস্তিকাতক ও সপ্তন্তুকাল পূরক কৃয়াপদ প্রত্যক্ষ গুরুত্ব আরোপ করে যে বিচার পুত্রক্ষে ন্যস্ত করায়ালছি (বিএপ ৪:৭৭; ৫:৩৫; প্রেরিত ১০:৪৯, ১৭:৩১; ৭ষ্ঠ তাম ৪:১; ১ম পিত ৪:৪)। এই পদ ও যোহন ১৩:১৩ মধ্যে প্রত্যায়মান বিরোধাভাস প্রত্যক্ষ দ্বারা ক্ষয়াণ্ব করায়াও যে, যাশু, এই “শেষ দিনগুড়িক” সময়ে, কাহাকু বিচার করত্ব নাহিুঁ, কিন্তু মুনষ্যমানে যাশু খ্রীষ্টক প্রতি ঘোমানক্ষে প্রতিক্রিয়া দ্বারা নিজকু বিচার করত্ব। যাশুক্ষে শেষকাল সমষ্টীয় বিচার (অবিশ্বাসীমানক্ষে) ঘোমানক্ষে তাহাক্ষে গ্রহণ করিবা কিম্বা প্রত্যাখ্যান উপরে আধাৰিত।

অনন্ত জীবনৰ দান বনাম বিচার ৩:১৩-১৯, ৩৭ৱ বিষয়বস্তু থালা। খ্রীষ্টকোৱে জিশুৱক্ষে প্ৰেম, যেতেবেলে অগ্ৰাহ্য হুৱ জিশুৱক্ষে ক্লোধৰে পৰিণত হুৱ। ঘোমারে কেবল দুৱটি চমৎ রহিছি। অনন্ত জীবন পাইবাকু একমাত্ৰ পথ হৈছিল - খ্রীষ্টকু বিশ্বাস কৰিবা (বিএপ ১০:১-১৮, ১৪:৩; ১ম যোহন ৪:৫-১৯)

৪:৭৮ “যেপৰি সমষ্টে পুত্রক্ষে সমাদৰ কৰত্ব” সমষ্টিগত পদ “সমষ্ট” , ক শেষকাল সমষ্টীয় বিচার দৃশ্যপঞ্চ নিৰ্দেশ কৰিপারে (বিএপঞ্চলিপি ৭:৫-১১)

□ “যে পুত্রক্ষে সমাদৰ কৰে নাহিুঁ যে পিতাক্ষে সমাদৰ কৰে নাহিুঁ যে তাহাক্ষে প্ৰেৱণ কলে” এই মন্তব্য ১ম যোহন ৪:১৯ সহ অতি সমান অংগে। কেহি জিশুক্ষে জাণি পারেনা যে তাহাক্ষে পুত্রক্ষে জাণে নাহিুঁ, ও অপৰ পক্ষে জিশুক্ষে কেহি সমাদৰ ও প্ৰশংসা কৰিপারেনা যে পুত্রক্ষে সমাদৰ ও প্ৰশংসা কৰে নাহিুঁ।

এনএবিসি (আধুনিকৰণ) শাস্ত্ৰাণ্শ : ৪:৭৪-৭৯

৭৪ প্রত্য, প্রত্য মুঁ তুম্বমানক্ষে কহুৰছি, যে মোহৰ বাক্য শুণো ও মোহৰ প্ৰেৱণকৰ্ত্তাক্ষে বিশ্বাস কৰে, যে অনন্ত জীবন পাইঅছি ও বিচারকু আবিৰ নাহিুঁ। মাত্ৰ মুচুখ্যকু অতিক্রম কৰি জীবনকু আবিৰ নাহিুঁ। ৭৫ প্রত্য, প্রত্য, মুঁ তুম্বমানক্ষে কহুৰছি যেতেবেলে মৃতমানে জিশুৱক্ষে পুত্রক্ষে স্বৰ শুণিবে ও যেজুমানে শুণি সজীব হেবে, এপৰি এক সময় আবুৰ্বে ও বৰ্জনমান সুন্ধা উপন্তি অছি। ৭৬ পিতা যেপৰি স্বয়ংজীবী, দেহিপৰি যে পুত্রক্ষে মধ স্বয়ংজীবি হেবাকু দেলে। ৭৭ আছ যে মনুষ্য পুত্র হোৱথুবাৰু, যে তাহাক্ষে বিচার কৰিবাৰ অধূকার দেলে। এথুৱে চমক্ষত হুৱ নাহিুঁ কৰণ যেজুঁ সময়ে সমাধূষ্ট সমষ্টে তাঙ্ক স্বৰ শুণিবে ও যেজুমানে পত্ৰকৰ্ম কৰিঅছত্ব পুৱনুৱানৰ জীবন নিমন্তে, যেজুঁ অপত্ৰকৰ্ম কৰিঅছত্ব দষ্টৰ পুনৰুৱান নিমন্তে বাহাৰ হোৱ আবিৰে; এপৰি সময় আবুৰ্বে।

৪:৭৪ “প্রত্য প্রত্য” যাশুক্ষে বাক্য সমূহক্ষে যোহনক্ষে অসাধাৰ যুগ্ম কৰিবা (বিএপ ৭৪) মহত্বপূৰ্ণ মন্তব্যগুড়িকু এক বৈশিষ্ট্য পৰিচয় প্ৰদান অংগে। ১:৪১ৰে বিশেষ শাৰ্ষ দেখন্তু।

□ “যে মোহৰ বাক্য শুণো ও মোহৰ প্ৰেৱণকৰ্ত্তাক্ষে বিশ্বাস কৰে, যে অনন্ত জীবন পাইঅছি” এগুড়িক তিনোটি বৰ্তমান কাল কৃয়াপদ সমষ্টীয় কৰ্তৃবাচ্য অংগে। এহা পিতাক্ষে উপৰে (৭:৭৮ৰে বিশেষ শাৰ্ষ দেখন্তু) এক প্ৰধান্যতা আয়ে যাহা পুত্রক্ষে (বিএপ ১ম যোহন ৪:৫-১৯) ঠাৰে বিশ্বাস দ্বারা অভ্যাস কৰায়াৰি। সংক্ষিপ্ত সুম্বমাচাৰে, অনেক সময়ে অনন্ত জীবন বিশ্বাসৰে আশা কৰিবা নিমন্তে এক উভিষ্যত ঘঢণা অংগে, কিন্তু যোহনৰে এহা লক্ষণসূচক ভাবৰে এক উপস্থিতি বাস্তুবতা অংগে (তাহা হেৱছি ৮:৪১; ১১:৭৪)। এহা সম্বৰ অংগে পদ “শুণো” এগুৱা পদ ঘোমাকু প্ৰতিপন্঳ন কৰে, যাহাৰ অর্থ “যেপৰি শুণি পা঳ন কৰিবা” অংগে (বিএপ দ্বি.বি.বি. ৩:৪)

□ “যে মোতে প্ৰেৱণ কলে” কৃয়াপদ আপোষ্টলো (আওৰিষ্ট কৃত বিশেষণ কৰ্তৃবাচ্য) শব্দ “প্ৰেৰিত”ৰ মূল আকৃতি অংগে (বিএপ ভি.ভি. ৩৩-৩৭)। এহা গুৱনুমানক্ষে দ্বারা “এক সমৰ্পিত কাৰ্য্যৰ এক কৰ্মসূচি পুত্রনিধি ভাবে জণে প্ৰেৰিত” ভাবে ব্যবহৃত হৈছত্ব থালা। অনেক সময়ে এই পদ পিতা পুত্রক্ষে তাহাক্ষে পুত্রনিধি রূপে প্ৰেৱণ কৰিবা নিমন্তে যোহনৰে ব্যবহৃত হোৱছি। ৪:৩৪৮৮ৰে লেখা দেখন্তু।

বিশেষ শাৰ্ষ :প্ৰেৱণ কৰিবা (আপোষ্টলো)

“প্ৰেৱণ কৰিবা” (এহা হেৱছি আপোষ্টলো) নিমন্তে এহা এক সাধাৰণ গ্ৰাক শব্দ অংগে। এই পদৰ ধৰ্মতত্ত্ব সমষ্টীয় অনেক ব্যবহাৰ রহিছি।

১. যিহুদায় গুৱনুমানে এহাকু জণে অন্যজণৰ এক কৰ্মসূচি পুত্রনিধি ভাবে আহ্বানপ্ৰাপ্ত ও প্ৰেৰিত রূপে ব্যবহাৰ কৰু৥লৈ। যেপৰি আমেৰিনক্ষে জংৰাজী “ৱাজদৃত” সহৃণ (বিএপ ৭ষ্ঠ কৰি ৪:১০)

୨. ସୁସମାଚାରର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଅନେକ ସମୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହେବା ଭାବେ ଏହି ପଦ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଯୋହନରେ ପଦମସୀହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁତ୍ତନା ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଦଖଳ କରେ (ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୧୦:୪୦; ୧୫:୨୪; ମାର୍କ ୯:୩୭; ଲୁକ ୯:୪୮ ଓ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୋହନ ୪:୩୪ ୪:୨୪, ୩୦, ୩୭, ୩୮; ୭:୨୯, ୩୮, ୩୯, ୪୦, ୪୭; ୭:୨୯; ୧୦:୩୭; ୧୧:୪୭; ୧୭:୩, ୮, ୧୮, ୨୧, ୨୩, ୨୪; ୨୦:୨୧) । ଏହା ଯାଶୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ବିଷୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୧୭:୧୮; ୨୦:୨୧)

୩. ନୃତ୍ୟମ ଏହା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲା

କ. ପ୍ରକୃତ ବାଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବୃତ୍ତ (ସିଏଫ୍ ଲୁକ ୭:୧୩; ପ୍ରେରିତ ୧:୨୧-୨୨)

ଖ. ପ୍ରେରିତିକ ସାହାୟ୍ୟକାରୀ ଓ ସହକର୍ମମାନଙ୍କର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ

୧ - ବର୍ଣ୍ଣବା (ସି.ଏଫ୍ ପ୍ରେରିତ ୧୪:୪, ୧୪)

୨ - ଆନ୍ଦ୍ରନିକ ଓ ଯୁନିଯା (କେଜେଡ଼ି, ଯୁନିଆ, ସିଏଫ୍ ରୋମି ୧୭:୭)

୩ - ଆପୋଲ୍ୟୁ (ସିଏଫ୍ ୧ମ କର ୪:୭-୯)

୪ - ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭ୍ରତା ଯାକୁର (ସିଏଫ୍ ଗାଲା ୧:୧୯)

୫ - ସିଲାନ ଓ ତିମଥ (ସିଏଫ୍ ୧ମ ଥେସ ୨:୭)

୬ - ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ତିତସ (ସିଏଫ୍ ୨ୟ କର ୮:୨୩)

୭ - ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ଏପାପ୍ରାଦିତ (ସିଏଫ୍ ପିଲିପି ୨:୨୪)

ଗଉ. ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏକ କ୍ରମାଗତ ଦାନ (ସି.ଏଫ୍ ୧ କର ୧୨:୨୮-୨୯; ଏପିସି ୪:୧୧)

୪. ପାଉଳ ତାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତମ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଶ୍ରୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ଜିଶୁରଦତ ଅଧ୍ୟକାର ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବାର ଏକ ମାର୍ଗ ଭାବରେ ଏହି ଆଖ୍ୟା ନିଜ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ରୋମି ୧:୧; ୧ମ କର ୧:୧; ୨ୟ କର. ୧:୧; ଗାଲା ୧:୧; ଏପିସି ୧:୧; କଲ ୧:୧; ୧ମ ତିମ ୧:୧; ଦ୍ୱ.ତିମ ୧:୧; ତିତସ ୧:୧)

□ “ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜୀବନକୁ ଆସିଅଛି” ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ବନ୍ଧବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଚ୍ୟ ଅଟେ; ଯାହା ଅତୀତରେ ଘଟିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ହୋଇପାରିଛି । ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ, ତଥାପି ଭବିଷ୍ୟତ, ତେଣୁ ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ (ସିଏଫ୍ ଭିତ୍ତି. ୨୪-୨୭; ୧ମ ଯୋହନ ୩:୧୪) । ୨୪ ପଦ ରାଜ୍ୟର ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପର୍ଦ୍ଵିତିର ଏକ ଦୃଢ଼ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ!

୪:୨୪ “ଏକ ସମୟ ଆସୁଅଛି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦା ଉପର୍ଦ୍ଵିତ ଅଟେ” ଏହା ଭାଷାର ଏକ ପ୍ରକାର ଅଟେ ଯାହା ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ବୂଦ୍ଧକୁ ଚିତ୍ରଣ କରେ । ଅନେକ ସମୟରେ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଓ ବାକ୍ୟାଂଶର ଦୁଇଟି ଅର୍ଥ ରହିଛି । ଏହି ପରିମ୍ବିତିରେ, “ସମୟ” ଅର୍ଥ

୧. ପରିତ୍ରାଣର ସମୟ

୨. ବିଚାରର ସମୟ

ସମୟ ସାମା ହେଉଛି ଉତ୍ସମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ (ସିଏଫ୍ ପ. ୨୯; ୭:୩୯, ୪୪, ୪୪) । ଜଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଯାହା କରେ ତାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାହା ପ୍ରତି କ’ଣ ଘଟେ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବ । ପରିତ୍ରାଣ ଓ ବିଚାର ଉତ୍ସମ ଏକ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ ବାନ୍ଧବତା ଓ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ପ. ୧୮)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷି : ସମୟ

ସୁସମାଚାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧରେ ପଦ “ସମୟ” ଅନେକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଯେପରି

୧. ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୮:୧୩; ଲୁକ ୭:୨୧; ଯୋହନ ୧୧:୯)

୨. ପରାମା ଓ ବିଚାରର ସମୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉପମା (ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୧୦:୧୯; ମାର୍କ ୧୩:୧୧; ଲୁକ ୧୨:୧୨)

୩. ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ସେବାକାର୍ୟ ଆର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉପମା (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୨:୪; ୪:୨୩)

୪. ବିଚାରର ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉପମା (ତାହା ହେଉଛି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ, ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ଯ ୨୭:୪୪; ମାର୍କ ୧୪:୩୪, ୪୧; ଯୋହନ ୭:୩୦; ୮:୨୦; ୧୨; ୨୩, ୨୭; ୧୩:୧; ୧୨:୩୭; ୧୭:୧)

□ “யേଉ് ഘമയരെ മൃതമാനേ ഇശ്വരങ്ക പുത്രക സ്വര ശുണിവേ” ۹۴ പദാർത്ഥിക ഭാവേ മൃത ഹോളത്വാ ബിഷ്യ ബ്യക്ത കരേ; ۹۵പ. ഘമഷ്ടങ്കര ശാരിരിക ഭാവേ മൃതര പുനരുത്ഥാന ബിഷ്യ ബ്യക്ത കരേ | ബാലബല തിനി പ്രകാരര മൃത്യു ബിഷ്യ പ്രകാശ കരേ |

۹. ആദ്ധ്യാത്മിക മൃത്യു (സിംഗൾ ആദി പുസ്തക ണ)

9. ശാരിരിക മൃത്യു (സിംഗൾ ആദിപുസ്തക ۴)

ണ. അനന്ത മൃത്യു (സിംഗൾ ഏപ്രിൽ ۹:۹; പ്രകാ ۹:۱۱; ۹۰:۷, ۱۴) കിമ്യാ അറ്റിമയ ഹൃദ, നരക (ഗ്രഹേനാ)

എഹാ “ഇശ്വരങ്ക പുത്ര” ബാക്യാംഗര ബിരക്ല ബ്യവഹാര അടേ | ۱മ ഘ്യോഹന ണ:۷രെ ബിശേഷ ശാര്ഷ ദേക്കു | അധുകാംഗ ഘമയരെ എഹി ബാക്യാംഗ ബ്യവഹൃത ഹോള ന ഥുബാര ഗോട്ടിം കാരണ ഹേഉച്ചി ദേബതാ (അലമ്പ്ര പർബ്ബത) മാനങ്കര മനുഷ്യ മാനങ്കു സ്വ1 കിമ്യാ ഏങ്കിനീ ഭാവേ ഗ്രഹണ കരിവാര ഗ്രാകു ധർമ്മഗത മത കാരണ ഘ്യോഗ്രു അടേ | ഇശ്വരങ്ക പുത്ര ഭാവേ യാശുങ്ക ഘമാക്കിക സ്വാന സ്വ1 പുരുഷ ഘമക്കിട ജനന കിമ്യാ ഘമയ അനുക്രമകു പ്രതിപാലിട കരേ നാഹി; കിന്തു അത്രരജാ ഘമക്കിടകു പ്രതിപാലിട കരേ | എഹാ എക ഘ്യിഹുദായ പാരിവാരിക ഉപമാ അടേ | യാശു എഹി ഘ്യിഹുദായ നേതാമാനങ്കര താഹാങ്ക ദേബത്വ ഘമക്കരെ അടി സ്വശ്ച ഭാവരേ ഓ പുരാതന നിയമ ബിഭാഗഗുഡിക സ്വത്തു മാർഗരെ ബ്യവഹാര കരി ഘോഷണാ കരുതുലേ (സിംഗൾ ۴:۹ ۹, ۹۷)

4:۹ ۹ “കാരണ ഘേപരി പിചാ സ്വയംജ1ബി അഗ്രന്തി” മൌലിക ഭാവരേ എഹാ യാത്രാ ണ:۱ ۸രു പദാഹോബേര അർത്ഥ അടേ | ഇശ്വരങ്ക നിമന്ത്രേ എഹി ആകുച്ചിര പ്രതിജ്ഞാത നാമ ഏഗ്രാ ക്രിയാപദ “ഹേബാകു” ഠാരു ആസിച്ചി | എഹാര അർത്ഥ കേബേ മഥ ബഞ്ചിത്വാ, ജണേ മാത്ര ജാവിത ഥുബാ | ബിശേഷ ശാര്ഷ ദേഖക്കു ۴:۹ ۰രെ ദേബത്വനിമന്ത്രേ നാമ ഘമുഹ |

പുരാതനനിയമരേ കേബല യാഹോബേ “ജാവിത” ഥുലേ (സിംഗൾ തിമ ۱:۱۳:۷:۱ ۷) ഓ എഹാ കേബല ഷേ അന്യമാനങ്കു ദേജ പാരുതുലേ (എഹാ ഹേഉച്ചി, ആയുബ ۱۰:۱ ۹; നാന:۸; ഗാത ۳:۹:۵) | യാശു ദാബി കരന്തി യേ യാഹോബേ ഷേഹി ഘമാന അഘാദാരണ ശക്കി താഹാങ്കു ദിഥന്തി |

□ “ഘേഹിപരി ഷേ പുത്രങ്കു മധ സ്വയംജ1ബി ഹേബാകു ദേജേ” എഹാ യാശുങ്ക ദേബത്വര എക ദൃഢ ഘോഷണാ അടേ | (സിംഗൾ ۱:۸; ۱മ ഘ്യോഹന ۴:۹ ۱) |

4:۹ ۹ യാശു ടിക ഭാവരേ ബിചാര കരിവാകു ഘമർഹ ഹോളത്വാ (എകുഡിഥാ, അധുകാര രഹിച്ചി സി.എപ്പ ۱۰:۱ ۷; ۱۷:۹; ۱۵:۱ ۱) കാരണ അടേ ഘേ ഷേ ഘമ്പൂർഷ ഭാവേ ഇശ്വര കിന്തു മധ ഘമ്പൂർഷ ഭാവേ മനുഷ്യ അഗ്രന്തി | ബാക്യാംഗ “മനുഷ്യപുത്ര” ഘഹിത നിശ്ചിത ആർട്ടിക്കല നാഹി (സിംഗൾ ഘിഹജി ۹:۱ ഓ ഗാത ۷:۸) | ആമ്മമാനങ്കു ഷേ ഘമ്പൂർഷ ഭാവേ ജാണന്തി (സിംഗൾ ഏഗ്രാ ۴:۱ ۴); ഷേ ഘമ്പൂർഷ ഭാവേ ഇശ്വരങ്കു ജാണന്തി (സിംഗൾ ۱:۱ ۷; ۴:۳ ۰)

എഹാ ബിപ്പുയകര അടേ ഘേ ഘേଉ് പ്രസംഗരേ യാശു നിജകു “പുത്ര” ബോലി കഹന്തി (സിംഗൾ ۱ ۹ (ദുലത്ര) ۹ ۰, ۹ ۱, ۹ ۹, ۹ ۳ (ദുലത്ര), ۹ ۴, ۹ ۵) ഘേഹി ۹ ۳ പരേ “മനുഷ്യപുത്ര” (കിന്തു അഭ്യാസഗത നിശ്ചിത ആർട്ടിക്കല വിനാ) ആഖ്യാ ബ്യവഹൃത ഹോളച്ചി | ഘേമിതി ഹേഉ (۱) ണ:۱ ۳, ۱ ۴ ബനാമ ണ:۱ ۷, ۱ ۹, ۱ ۷, ۱ ۸, ۱ ۹, ۱ ۹; (۲) ۷:۹ ۹, ۴ ۳ ബനാമ ۷:۴ ۰; (۳) ۷:۹ ۷ ബനാമ ۷:۷ ۸-۷ ۹ രേ ഘമാന അദലബദല രഹിച്ചി | യാശു നിജ നിമന്ത്രേ അദലബദല ഭാവരേ ഉദയ ആഖ്യാ ബ്യവഹാര കരിക്കുന്നതി |

4:۹ ۷ “എത്രെ ചമക്കു ത ഹുഥ നാഹി” എക നാസ്തിസ്തുക അംഗ ഘഹിത എഹാ എക ബർമാന കാല അനുജാസ്തുക കർഭുവാട്യ അടേ യാഹാ ഘാദാരണ ഭാവരേ പൂർബ്ബരു പ്രക്രിയാരേ ഥുബാ എക കാർധ്യകു ബദ കരിവാകു അർത്ഥ കരേ | ഘ്യിഹുദായ നേതാമാനങ്കഠരേ യാശുങ്കര പൂർബ്ബര്ത്തി ബാക്യ ഘമുഹ ഘേപരി ഭാവേ ആഘാദപൂർഷ ഥുലാ, താഹാങ്കര പരവർത്തി മത്തവ്യ മധ ഘേമാനങ്കു ഘമ്പൂർഷ ഭാവേ ആഘാദ ദേബ |

□ “ഘമാധ്യു ഘമഞ്ചേ താഹാങ്ക സ്വര ശുണിവേ” എഹാ ദിച്ചായ ആഗമന ഘമയരേ മസാഹക ദൃഢി ആകർഷണകു പ്രതിപാലിട കരിവാ പരി രോധ ഹും (സിംഗൾ ۱മ ഥേസ ۴:۱ ۷) | ലാജാര (സിംഗൾ ۱ ۱:۸ ۳) ഹേഉച്ചി എഹി ഘടണാര ദൃഢാന്ത | എഹാ ۹ യ കര ۴:۹, ۷ര ഘട്യതാകു അസ്വ1കാര കരേ നാഹി | എഹാ പുത്രങ്കര ബിശ്വബാധാ ബിചാര ഓ അധുകാരകു ഘോഷണാ കരേ |

എഹി പ്രസംഗര അദ്ധ്യാത്മക ഏടാരേ ആദ്ധ്യാത്മിക ജ1ബന ۳ ബർമാന (ഉപലും ദിച്ചായ ആഗമന)ര ബാശ്വരഭാ ഷേ ഘമക്കിട | കിന്തു എഹി ബാക്യാംഗ ശേഷ ഘമയ ഭവിഷ്യത് ദിച്ചായ ആഗമന ഘമക്കായ ഘടണാ മധ ഘോഷണാ കരേ | ഇശ്വരങ്ക രാജ്യര പൂർബ്ബരു ഥുബാ ഏവം ഏ പര്യായ നൂഹേ മധരേ എഹി മാനസിക ഉദ്ദേശാ സ്വീകാര സ്വമുഹരേ, മാത്ര ബിശേഷ ഭാവരേ ഘോഹനരേ യാശുങ്ക ശിക്ഷാ ഘമുഹ ചിത്രണ കരേ |

4:۹ ۹ ബാലബല ഉദയ പാമിഷ ഓ ധാർമ്മകര പുനരുത്ഥാന ബിഷ്യ പ്രകാശ കരേ (സിംഗൾ ദാനി ۱ ۹:۹; മാത്ര ۹ ۴:۸ ۷; പ്രേരിത ۹ ۴:۹ ۸) | അധുകഠമ അംഗഗുഡിക കേബല ധാർമ്മകര പുനരുത്ഥാനകു ജോറ ദിവ (സിംഗൾ ആയുബ ۱ ۹:۹ ۳-۹ ۵; ഘിഷാ ۹ ۹:۱ ۹; ഘ്യോഹ ۳:۳ ۰-۴ ۰, ۴ ۴, ۴ ۴; ۱ ۱:۹ ۴-۹ ۴; ۱മ കര. ۱ ۴:۸ ۰-۴ ۷)

ଏହା କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ଉପରେ ଆଧାରିତ ବିଚାରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ବରଂ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଜୀବନଧାରା ଉପରେ ଆଧାରିତ ବିଚାରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ (ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୨୪:୩୧-୪୭; ଗାଲା. ୪:୧୭-୧୯) । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଜଗତରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ନିଯମ ରହିଛି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାହା ବୁଝନ୍ତି ସୋମନେ ତାହା ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ହିତୋ ୧୧:୨୪-୨୫; ଗାଲା ୨:୭) କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଏକ ପୁରାତନ ନିଯମ ଉତ୍ସ୍ତତାଙ୍ଗ ରେ ରଖିବାକୁ, “ଇଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ବା ଦଣ୍ଡ ଦେବେ” (ସିଏଫ୍ ଗାତ ୨୨:୧୨; ୨୮:୪; ଆୟୁବ ୩୪:୧୪; ହିତୋ. ୨୪:୧୨; ମାଥ୍ ୧୭:୨୭; ଗୋମି ୨:୭-୮; ୧ମ କର ଣା:୮; ୨ୟ କର ୪:୧୦; ଏପ୍ରିସି ୨:୮ ଓ କଳ ଣା:୨୪)

ଏନ୍‌ୱେସ୍‌ସବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୪:୩୦

୩୦ ମୁଁ ଆପଣାରୁ କିଛି କରିପାରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେପରି ଶୁଣେ, ସେହିପରି ବିଚାର କରେ; ଆଉ ମୋହର ବିଚାର ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାର ଇଚ୍ଛା ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ ।

୪:୩୦ ଯାଶୁ, ଦେହବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଆଜ୍ଞାଧାନ ଥିଲେ । ସମର୍ପଣ ଉପରେ ଏହି ଦୃଢ଼ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେବା ୧୯ ପ. ରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଅଟେ (“ପୁତ୍ର କିଛି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ”) ଏହା ପୁତ୍ରକୁ ନ୍ୟୁନ ପ୍ରତି ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ଆତ୍ମା ତିନି ଜଣ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରୀଏକ ଇଶ୍ଵର ନ୍ୟୁନ କରିଥିବା ଉକ୍ତାର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

ଏନ୍‌ୱେସ୍‌ସବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ୪:୩୧-୪୭

୩୧ ଯଦି ମୁଁ ଜଣେ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ତାହା ହେଲେ ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ୩୨ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି ଯେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ପୁଣି ମୁଁ ଜଣେ ଯେ ମୋ ବିଷୟରେ ସେ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ୩୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲୁ ଓ ସେସତ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ତାହା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାସ୍ତ ହୁଅ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ କହୁଅଛି । ୩୫ ସେ ଜ୍ଞାନ ପାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ତାହା ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ମହତ ଅଟେ; କାରଣ ପିତା ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ମୋତେ ସାଧନ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି - ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ କରେ - ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ ଯେ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୬ ଆଉ ଯେଉଁ ପିତା ମତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କର ସ୍ଵର ଶୁଣିନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କର ଆକାର ଦେଖି ନାହିଁ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରେ ରଖି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯାହାକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । ୩୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥାଅ କାରଣ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଜୀବନ ରହିଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କର; ଆଉ ଏହା ସେହିସବୁ ଯାହା ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ; ୪୦ ଆଉ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇପାର ସେଥିପାଇଁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ । ୪୧ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ; ୪୨ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । ୪୩ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ନାମରେ ଆସିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ, ଯଦି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତାହାର ନିଜ ନାମରେ ଆସେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ୪୪ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିପାର, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମତାରୁ ଗୌରବ ଗ୍ରହଣ କର ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ୧ଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଗୌରବ ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁନାହିଁ ? ୪୫ ମନେ କର ନାହିଁ ଯେ ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ କରିବି ନାହିଁ, ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭରସା ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି । ୪୬ କାରଣ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଅଛି, କାରଣ ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ୪୭ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତାହାଙ୍କ ଲେଖାସମୂହ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ, ତେବେ ମୋହର ବାକ୍ୟ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ?

୪:୩୧ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା (ସିଏଫ୍ ଗଣ ୩୪:୩୦; ଦି.ବି.ବ. ୧୯:୧୪) । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯାଶୁ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୧. ପିତା (ଭିତ୍ତି. ୩୭,୩୯)

୨. ବାପ୍ତିଜକ ମୋହନ (ପ. ୩୩, ସି.ଏଫ୍ ୧:୧୯-୪୧)

୩. ଯାଶୁଙ୍କର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ (ସିଏଫ୍ ଭି. ୩୭)

୪. ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର (ସିଏଫ୍ ଭି. ୩୯)

୫. ମୋଶା (ସିଏଫ୍ ପ. ୪୭) ଯାହା ଦି.ବି.ବ. ୧୮:୧୪-୧୯ ପ୍ରତିପଳନ କରେ ୧:୮ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

- “যদি” এহা এক তৃতীয় শ্রেণীয় পর্বমূলক বাক্য যাহা অর্থনিহিত শক্তির কার্য্য বিষয় প্রকাশ করে।
- “মোহর সাক্ষ্য সত্য নুহেঁ” এহা ৮:১৪ সহ অমোল হেবা পরি মনে হুব। পরিপ্রেক্ষা দেখাএ যে, এহি সবু মন্তব্য বিভিন্ন পরিবেশের গতিত হোলছি। এতারে যাশু কেতেজশ অন্য সাক্ষামানে অচ্ছতি তাহা দেখাউছে। কিন্তু ৮:১৪রে যে ঘোষণা করতি যে কেবল তাহাঙ্কর অপরিহার্য অটে। “সত্য” নিমত্তে বিশেষ শার্ষ দেখতু : অঃঃঃ৪রে যোহনরে সত্য

৪:৩৭ “অন্য জগৎ অচ্ছতি যে মো বিষয়রে সাক্ষ্য দিঅন্তি” পদ আলোর ব্যবহার সকাশু এহা পতা ছিশুরঙ্গু (বিএপ ১ম রোহন ৪:৫) নির্দেশ করে, যাহার অর্থ হেচেরস সহ বিরোধিতে “সমান প্রকারর অন্য জগৎ” যাহার অর্থ “এক ভিন্ন প্রকারর জগৎ” যদিও এহি প্রভেদ কলনে গ্রান্করে অবৃশ্য হেଉথলা, বিশেষ শার্ষ দেখতু : ১:৮রে যাশুক সাক্ষামানে

৪:৩৮ “তুম্ভেমানে যোহনক নিকটকু পতোঁথলু” এহা বাপ্তিজক যোহনকু নির্দেশক রে (বিএপ ১:১৯)

৪:৩৯ “তুম্ভেমানে যেপরি পরিত্রাণ প্রাপ্ত হোলপার থেথবপার্জ মুঁ এহি সবু বিষয় কহুআছি” এহা এক আওরিষ্ট সম্বাবনার্থক কর্মবাচ্য ছিশুর কিথবা আত্মাকর প্রতিনিধৃত কার্য্য সূচিত করে (বিএপ ৭:৪৪, ৭৪)। সুসমাচার সমূহ প্রচার যোগ্য ঘোষণা অটে (এহা হেউছি, পত্রিকা)। ঝীতিহাসিক জীবন কাহাণী নুহেঁ। যাহা সবু লিখিত হেলা তাহার এক প্রচার করিবা উদ্দেশ্য রহিছি (বিএপ ৭০:৩০-৩১)

৪.৩৪ “যে প্রদাপ থলে” এহা আলোক উপরে অন্য এক প্রাধান্যতা, এতারে যোহনকর প্রস্তুতিকারী সমাদ (বিএপ ১:৭-৮)

৪:৩৯ “মুঁ যেଉ সবু কার্য্য করে - যেসবু মো বিষয়রে সাক্ষ্য দিঅন্তি” যাশুকর কার্য্যসমূহ মসাহ সম্পর্করে পুরাতন নিয়ম উবিষ্যবাণীর সপ্লিতা থলা। তাহাঙ্ক দিনর যিহুদামানে এহিসবু অলৌকিক চিহ্ন সমূহকু উপলব্ধ করিথান্তে - অশিকু সুপ্ত করিবা, দরিদ্রকু পরিত্রুপ্ত করিবা, জুকু পুনরুক্তির করিবা (বিএপ যিশা ৭:১:৮; ৩৯:৩-৪; ৩৪:৪-৫; ৪৭:৭)। যাশুক শিক্ষা সমূহর শক্তি, ধার্মিকতার জীবন ধরা, সহানুভূতি ও শক্তিমুক্ত আশ্বর্য্য কর্মমান (বিএপ ৭:৭৩; ১০:৭৪, ৩৮; ১৪:১; ১৪:৭৪) যে কিএ থলে, যে কেছিঁতাৰু আসিলে ও তাহাঙ্কু কিএ প্রেরণ কলা থেসবুৰ একম্বৰ্ষ সাক্ষ্য বহন কলা।

৪:৩৭ “যে মোহর সাক্ষ্য বহন করিছন্তি” যে, পিতাঙ্গু নির্দেশ করে। পরিপ্রেক্ষিরে এহি বাক্যাংশ পুরাতন নিয়ম ধর্মাষ্টকু (বিএপ একু ১:১-৩) নির্দেশ করিবা পরি মনে হুব। এহা পুরাতন নিয়মরে মসাহ সম্বন্ধীয় সবু নির্দেশকু অন্তর্ভুক্ত করিপারে (বিএপ তি ৩৯)

□ “তুম্ভেমানে কেবে হেঁ তাহাঙ্ক স্বৰ শুণি নাহিঁ কিয়া তাহাঙ্ক আকার দেশিনাহিঁ” যাশু কহুথলে যে যদিও যিহুদামানে ধর্মশাস্ত্র ও আরাধনারে ব্যক্তিগত অনুভূতি মথ দেজ ছিশুরঙ্গু জাণিথাইপারতি, যেমানে বাস্তবরে তাহাঙ্কু আদো জাণি ন থলে (বিএপ ৮:৩৮; যিশা ১:১-১৪; ৭:১-১০; ৯:১-৩; যিরি ৪:৭১)

পুরাতন নিয়মরে, দেবতা দেশিবা মৃত্যু আশিবার চিন্তাধারা থলা। মোশা কেবল ব্যক্তি থলে যে মুহামুহিঁ যাহোবেঙ্ক সহ কথা হেলে এবং থাপি মথ সাক্ষাত মোঘৰ আবৰণ মথ দেজ হোলথলা। অনেক ভাবিথলে যে যাত্রা ৩৩ যোহন ১:১ কু বিরোধ করে। যেমনি হেଉ, যাত্রাপুষ্টকরে একু পদগুড়িকর অর্থ “গৌৱব পৰে” শারিৰীক আকার নুহেঁ।

৪:৩৮ “তাহাঙ্ক বাক্য তুম্ভেমানকোৱে রহিছি” যোহনক লেখাসমূহরে দুজটি শক্তিমুক্ত উপমাগুড়িক রহিছি। ছিশুরঙ্গ বাক্য (লোগো) গৃহণীয় হেব। আবশ্যিক, থরে গৃহণ কলে (বিএপ ১:৭৭) এহা কুমাগত রহিবা আবশ্যিক (রহিবা বিএপ যোহন ৮:৩১; ১৪:৪, ৪, ৭, ১০; ১ম যোহন ৯:৭, ১০, ১৪, ১৭, ৭৪, ৭৭, ৭৮; ৩:৭, ১৪, ১৪, ৭৪)। যাশু ছিশুরঙ্গ সম্পূর্ণ প্রকাশিত সত্য অটে (বিএপ যোহন ১:১-১৮; পিলিপ ৭:৭-১১; কল ১:১-৪-১৭; একু ১:১-৩)। এক অবিৰত থুবা সম্পর্ক (“জাণিবা”) র একু অর্থ বিএপ আদি ৪:১; যিরি ১:৪) ও সুসমাচার সত্য গুড়িকর দৃঢ় ঘোষণা (“জাণিবা”) র গ্রাক অর্থ বিএপ ৭য় যোহন ৯) দ্বাৰা পরিত্রাণ স্বামী অটে।

পদ “রহিথুবা” অন্তরঞ্জ, অধৰসাম পহিত ব্যক্তিগত সম্পর্ক অর্থে ব্যবহৃত হোলছি। রহিথুবা হেউছি পরিত্রাণৰ এক সত্য সৰ্ব (বিএপ ১৪ অধ্যায়) যোহনৰে এহা অনেক অর্থে ব্যবহৃত হোলছি।

১. পুত্র পিতাঙ্গৰ ঠারে (বিএপ ১০:৩৮; ১৪:১০, ১১, ৭০, ৭১; ১৭:৭১)

২. পিতা পুত্রকোৱে (বিএপ ১০:৩৮; ১৪:১০, ১১, ৭১; ১৭:৭১, ৩৮)

၆. ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ (ସିଏଫ୍ ୧୦:୪୭; ୧୪:୨୦, ୨୧; ୧୫:୪; ୧୭:୨୧)

୭. ପୁତ୍ର ଓ ପିତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ (ସିଏଫ୍ ୧୪:୨୩)

୮. ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବାକ୍ୟରେ (ସିଏଫ୍ ୫:୩୮; ୮:୩୧; ୧୫:୭; ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୪)

୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୦ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ

୪:୩୯ “ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିମ୍ବା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କକାଳ ଅନୁଞ୍ଜାସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଯେହେତୁ ଏହା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଏକ ତାଲିକାରେ ରହିଛି ଯାହା ଯିହୁମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବକ୍ତବ୍ୟସୂଚକ ଅଟେ ।

ଏଠାରେ ଯିହୁମାନ ନେତାମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଅଟେ : ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଥିଲା, ସେଗଉଡ଼ିକ ଅଧ୍ୟନ କଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ, ମୁଖ୍ୟ କଲେ, ଆଉ ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକ ଯାହାଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହରାଇଲେ ! ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତରେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠଳ ଅଟେ ! ସତ୍ୟ ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଜ୍ଞାବହୁ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆସିଥାଏ (ଏହା ହେଉଛି ଦ୍ୱାରା ୪:୧; ୮:୧୩; ୩୦:୧ ୪-୨୦; ୩୨: ୪୭-୪୯)

□ “ସେହି ସବୁ ଯାହା ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ” ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସମୂହକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ, ଯାହା ଯାଶୁ ସଫଳ କରନ୍ତି (ଏହା ହେଉଛି ୧:୪୪; ୨:୨୨; ୪:୪୭; ୧୨:୧୭, ୪୧; ୧୯:୨୮; ୨୦:୧) । ପ୍ରେରିତରେ ପିତର (ସିଏଫ୍ ପ୍ରେରିତ ୩:୧୮; ୧୦:୪୩) ଓ ପାଉଳ (ସିଏଫ୍ ପ୍ରେରିତ ୧୩:୨୭; ୧୭:୨-୩; ୨୭:୨୨-୨୩, ୨୭) ଙ୍କର ପୁରତାନ ଉପଦେଶ ସମୂହରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତମ ସଫଳିତ ଉବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଯାଶୁଙ୍କ ମସାହଦ୍ଵର ଏକ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ସବୁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ (୧ମ ପିତ ୩:୧୪-୧୭), ଯାହା ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବା, ମୂତ୍ରନ ନିୟମ ମିଳିଥିବା (ସିଏଫ୍ ୧ମ କର ୨:୧-୧୩; ୧ମ ଥେସ ୨:୧୩; ୨ୟ ତିମ ୩:୧୭; ୧ ପିତ ୧:୨୩-୨୪; ୨ୟ ପିତ ୧:୨୦-୨୧) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର କ୍ଷମତାକୁ ଘୋଷଣା କରେ । ଯାଶୁ ନିଜକୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ପୁରାତନ ନିୟମର ସପଳତା ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ (ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ତର୍ଜମାକାରୀ, ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୪:୧୭-୪୮) ଭାବେ ଦେଖିଲେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀର କେରିଗମା

- କ. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାରା ପୁରାତନ ନିୟମରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମୂହ ବର୍ତ୍ତମାନ ମସାହ ଯାଶୁଙ୍କର ଆଗମନ ସହିତ ସଫଳିତ ହୋଇଛି (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୦; ୩:୧୯, ୨୪; ୧୦:୪୩; ୨୭:୨-୨୨, ୨୭; ୨୮ପିତ ୧:୧୮-୧୯)
- ଖ. ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ର ସମୟରେ ମସାହ ଭାବେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୮)
- ଗ. ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ୍ର ପରେ ଗାଲିଲାରେ ତାହାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୭)
- ଘ. ତାହାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଉପାୟ ଦାରା ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଓ ମହତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଦାରା ଚିତ୍ରର ହେଲା (ମାର୍କ ୧୦:୪୪; ପ୍ରେରିତ ୨:୨୨; ୧୦:୩୮)
- ଡ. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁସାରେ ମସାହ କୃଷାପିର୍ତ୍ତ ହେଲେ (ମାର୍କ ୧୦:୪୪; ଯୋହନ ୩:୧୭; ପ୍ରେରିତ ୨:୨୩; ୩:୧୩-୧୪, ୧୮; ୪:୧୧; ୧୦:୩୯, ୨୭:୨୩; ରୋମି ୮:୩୪, ୧ମ କର ୧:୧୭-୧୮; ୧୫:୩୩ ଗାଲା ୧:୪; ଏବୁ ୧:୩, ୧ମ ପିତ ୧:୨, ୧୯; ୩:୧୮; ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୦)
- ଇ. ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ସାହ ହେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୪-୨୯, ୩୩-୩୭; ୩:୧୩; ୧୦:୩୭; ରୋମି ୮:୩୪; ୧୦:୯; ୧ମ ତିମ ୩:୧୭; ଏବୁ ୧:୩; ୧ମ ପିତ ୩:୨୯)
- ଈ. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ନୃତ୍ୱ ଗୋପୀ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଦେଲେ (ପ୍ରେରିତ ୧:୮; ୨:୧୪-୧୮, ୩୮-୩୯; ୧୦:୪୪-୪୭; ୧ମ ପିତ ୧:୧୯)
- ଝ. ବିଚାର ଓ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ନିମନ୍ତେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ (ପ୍ରେରିତ ୩:୨୦-୨୧; ୧୦:୪୭; ୧୭:୩୧; ୧ମ କର ୧୫:୨୦-୨୮; ୧ମ ଥେସ ୧:୧୦)

ঙ. যেଉমানে স্বৰূ সমাদ শুশ্রি অনুভাপ করিবা ও বাপ্তিষ্ঠ গ্রহণ করিবা উচিত (প্রেরিত ৭:৭১; ৩৮; ৩:১৫; ১০:৪৩, ৪৭-৪৮, ১৭-৩০; ৭৬:৭০; রোমি ১:১৭; ১০:৫; ১ম পিত ৩:৭১)

এই সংক্ষিপ্ত বিবরণী পুরাতন মণ্ডলীর এক অপরিহার্য ঘোষণা ভাবে কার্য্য সমাদরন কলা। যদিও নৃতন নিয়মার ভিত্তি লেখকমানে গোটিএ অংশকু ছাড়ি দেজ পারতি কিম্বা সেমানক্ষেত্র প্রচার সময়ের অন্য বিবরণীগুড়িকু গুরত্ব দেজ পারত্তি কর্তৃক সম্পূর্ণ সুসমাচার গনিষ্ঠ ভাবে কেরিগুমার পেট্রাইন উপাদান অনুসরণ করে। পরশ্রাগত ভাবে মার্ক রোমরে প্রচারিত, পিতৃক উপবেশনসমূহকু। এক লিখিত সুসমাচারের গতন করুথুবা ভাবে দেখায়া এ। উভয় মাথুর ও লুক মার্কক্ষেত্র মৌলিক গতন অনুসরণ করতি।

৪:৪১-৪৪ এহিস্বৰূ পদ সত্য প্রতিপালিত করিবা পরি বোধহৃৎ যে যিহুদায় ধর্ম নেতামানে সেমানক্ষেত্র সম্প্রদায়তাৰু প্রশংসা উপভোগ কলে। অতা তরু ধর্মগুরুমানকু উচ্চত করিবারে সেমানে গবিত হেলে, কিন্তু আত্মিক অশতা স্কাশু সেমানে সমষ্ট শিক্ষকক্ষ মন্দয়রু মহান জগন্তু হৰাইলে, যে সেমানক্ষেত্র মথরে থলে। এহা প্রথম শতাব্দী ধর্মগুরু স্বষ্টীয় যিহুদা ধর্মৰ যাশুক দৃঢ় নিয়াকরণ সমূহরু গোটিএ অটে (মাথু ১:৩:৩৩-৪৭; মার্ক ১:৯-১:৯; লুক ১০:৫-১:৯ রে কাহাণী মথ লক্ষ্য কৱন্তু)।

৪:৪১

এন্দ্রেষ্টি, এনআরেষ্টি “মুঁ মনুষ্যতাৰু প্রশংসা গ্রহণ করে নাহিৰ্দ্দেশ”

এনকেজেভি “মুঁ মনুষ্যতাৰু সন্মান গ্রহণ করে নাহিৰ্দ্দেশ”

চিইভি “মুঁ মনুষ্য প্রশংসা নিমত্তে অপেক্ষা কৰুনাহিৰ্দ্দেশ”

এনজেভি “মনুষ্যৰ গৌৱব মো নিমত্তে কিছি নুহেৰ্দ্দেশ”

পদ “গৌৱব” তক্তা অপরিবর্তনীয়ভাবে অনুভাব করিবা কষ্ট সাধ গে (১:১৪ রে বিশেষ শাৰ্শ দেখন্তু)। এহা এক্সা “গৌৱব”, কাৰধাকু প্রতিপালন করে, যাহা ইশ্বৰক্ষেত্র উজ্জ্বল, অতি বুদ্ধিমান উপস্থিতি (বিএপ্স যাত্রা ১:৭০; ১৪:১৩; ৪০:৩৪; প্রেরিত ৩:৯) ও ইশ্বৰকু তাৰাঙ্ক চৰিত্ব ও কাৰ্য্যসকল নিমত্তে প্রশংসা ও সন্মান অভিব্যক্ত করিবার এক মাৰ্গ ভাবে ব্যবহৃত হোলথলা। এক উভয় পদ যাহা এই অন্তিমহিত অর্থ গুড়িকু একত্র করে তাৰা ৭য় পিত. ১:১৭ অটে।

ইশ্বৰক্ষেত্র উপস্থিতি ও চৰিত্বৰ এই বুদ্ধিমান ভাবসম্পর্কত অটে

১. দৃতমানক্ষেত্র সহ (বিএপ্স লুক ১:৫; ৭য় পিত. ১:১০)

২. যাশুকু প্রাধান্য সহ (বিএপ্সযোহন ১:১৪; ৮:৪৪; ১৯:৭৮; ১৩:৩-৪, ৯৯, ৯৪; ১ম কৰ ১:৮ পিলিপি ৩:১৭)

৩. বুঝুন্ন ভাবে বিশ্বাসামানক্ষেত্র (বিএপ্স রোমি ৮:১৮, ৭১; ১ম কৰ ১:৩; ১৪:৪৩; ৭য় কৰ ৪:১৭; কলণ:৪; ১ম থেস্ট ১৭:১৯; ৭য় থেস্ট ১:১০; এক্সা ৭:১০; ১ম পিত ৪:১, ৪)

এহা উল্লেখ করিবা মথ উদ্বেগজনক অটে যে যোহন যাশুক কৃশ বিদ্বকরণকু তাৰাঙ্ক গৌৱবান্তি হেবা ভাবে নিৰ্দেশ কৱন্তি ১১ বিএপ্স ৩:৩৯; ১৭:১৩, ৭৩; ১৩:৩১)। যেমনি হেছে, এহা “সন্মান” কিম্বা “ধন্যবাদ দেবা” ভাবে মধ্য অনুভাবিত হেশেজপারে ১১ বিএপ্স লুক ১৭:১৮; প্রেরিত ১৭:৭৩; রোমি ৪:৭০; ১ম কৰ ১০:৩১; ৭য় কৰ ৪:১৪; পিলিপ ১:১১; ১:১১; প্রকা. ১:১:৩৩; ১৪:৩; ১৭:৯; ১৯:৩)। এহিপৰি ভাবে এহা এই প্রস্তুতগৱে ব্যবহৃত হেশেজক্ষি।

৪:৪৩ “তুম্বেমানে মোতে গ্রহণ কৰুনাহিৰ্দ্দেশ” যোহনক্ষেত্র স্বারা সুসমাচারে যাশুকুতাৰে বিশ্বাস করিবার লক্ষ্য নিৰ্দেশিত ধর্মতত্ত্ব সমষ্টীয় বিশ্বাসনাতি নুহেৰ্দ্দেশ মাত্ৰ তাৰাঙ্ক সহিত এক ব্যক্তিগত সাক্ষাত অটে (এহা হেছেজক্ষি ভিত্তি ৩৯-৪০) বিবাস তাৰাঙ্ক ভৱসা কৱিবার এক নিষ্পত্তি সহিত আৱস্থ হুৰ্দেশ। এহা বিশ্বাসামানক্ষেত্র এক ব্যক্তিগত সম্পর্কৰ সমৃদ্ধি আৱস্থ কৱে যাহা ধর্মনৈতিক পৰিপক্ষতা ও প্রুষ্টি সদৃশ জীবন যাপনৰে শোষ হুৰ্দেশ।

□ “যদি অন্য জগন্তু নিজ নামৰে আৱে” এহা এক তৃতীয় শ্ৰেণীয় সৰ্বমূলক বাক্য অটে।

□ “তুম্বেমানে তাৰাকু গ্রহণ কৰন্তু” এহা তালমুদ ঠাৰু বিভিন্ন ধর্মগুরু সমষ্টীয় পাঠশালাতাৰু শিক্ষকমানক্ষেত্র তুননা কৰুথুবা ধর্মগুরুমানক্ষেত্র পতন পঞ্চতি উপৰে এক অভিনয় অটে।

ମାଇକେଲ ମ୍ୟାଗିଲଙ୍କର ଏକ ଉତ୍ତର ଉଚ୍ଛିତ ରହିଛି, ନ୍ୟୁ ଟେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ ଟ୍ରାନ୍ସିନ୍ଡେରେ ।

“ଯିହୁଦୀୟ ନେତାମାନେ ଜଣେ ମାନବ ଶିକ୍ଷକ କିମ୍ବା ମୁରୁଳୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯେ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେତ ହୋବ ଭାବେ ଦାବି କରେ ନାହିଁ । ଜଣେ ମାନବ ଶିକ୍ଷକ ସହିତ, ସେମାନେ ସମତୁଳ୍ୟ ଆଧାର ଉପରେ ଗୌରବ ଅଦଳବଦଳ କରୁଥିବା, କୁଳୀନମାନଙ୍କର ଏକ ପାରଷ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଛନ୍ତି । ଜଣ୍ମରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେତ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ଶୁଣି ଓ ପାଳନ କରି ଏକ ଅଧିନମ୍ବ ପଦବୀରେ ରହିବା ଆବାୟକ ଏହି ସବୁ ସମୟରେ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତାମାନେ କାହିଁକି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲେ ତାହାର ମୂଳରେ ରହିଆସିଛି (ପି. ୩୧୮)

୪:୪୪ ୧୭:୩ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

୪:୪୫-୪୬ ଯୀଶୁ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋଶାଙ୍କର ଲେଖାସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାର କରିଛି । ସମ୍ବବତ୍ୟ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ୪୫ପ ରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଏକ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତତ୍ଵ ଆରୋପ କରିଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଜଣେ ଚାଳକ ହେବା ଥିଲା (ସିଏଫ୍ ଲୁକ ୧୭:୩୧) । ଚାଳକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲେ, ଏକ ବିରୋଧୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଏ (ସିଏଫ୍ ଗାଲା ୩:୮-୧୪, ୨୩-୨୯)

୪:୪୭, ୪୮ “ଯଦି ଯଦି” ୪୭ ପଦ ଏକ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ “ସତ୍ୟର ବିପରୀତ” କୁହାଯାଏ, ଯାହା ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ଯିହୁଦୀୟ ନେତାମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋଶାଙ୍କର ଲେଖାସମୂହରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ଆଉ ଯୀଶୁ (ଶେଷ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୋଶା (ଏହା ହେଉଛି, ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାର ବକ୍ତା) ଶେଷ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାରକ ହେବେ । ୪୮ପର “ଯଦି” ଏକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟକୁ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହା ସତ୍ୟ ହେବା ଭାବେ ଛଳନାଡ଼କ ଅଟେ (ଏନଆଇଭିରେ “ଯେହେତୁ” ରହିଛି) ।

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପର ଦାୟିତ୍ୱବାନନ୍ତ । ଆମମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ବିତ୍ତ ଆଜ୍ଞା ତର୍ଜମା କରିବାରେ ଅଧିକତର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୧. ଆମମାନଙ୍କ ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଦ ୪ କାହିଁକି ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି ?
୨. ଯୀଶୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟକୁ କାହିଁକି ସୁମ୍ଭୁ କଲେ ?

୩. ଏହି ମନୁଷ୍ୟର ସୁମ୍ଭୁତାର ଅଂଶରେ ତାହାର ବିଶ୍ୱାସ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଥିଲା କି ? ଶାରିରାକ ସୁମ୍ଭୁତା ଆଭିକ ସୁମ୍ଭୁତାକୁ ସୂଚିତ କରେ କି ?

୪. ତାହାର ଅମୁମ୍ଭୁତା ତାହାର ପାପ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା କି ? କ'ର ସମସ୍ତ ଅମୁମ୍ଭୁତା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାପ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ?

୫. ଯିହୁଦୀମାନେ କାହିଁକି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ?

୬. ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଜଣ୍ମରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହର ତାଳିକା ଦିଅ ଯାହା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି ।

୭. ଅନନ୍ତ ଜୀବନ କ'ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବାପ୍ତିବତା ନା ଭବିଷ୍ୟତକାଳୀନ ଆଶା ?

୮. ଶେଷ ବିଚାର କ'ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ ନା ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ ? କାହିଁକି ?

ଯୋହନ ୭

ଯୁଦ୍ଧଏସ	ଏନକେଜେଡ଼ି	ଏନଆରେସର୍ଟି	ଚିଲ୍ଡି	ଏନଜେବି
ପାଞ୍ଚହଜାରଙ୍ଗେ	ପାଞ୍ଚହଜାରଙ୍ଗୁ	ପାଞ୍ଚହଜାରଙ୍ଗୁ	ୟାଶୁ ପାଞ୍ଚହଜାରଙ୍ଗୁ	ପାଉଁରୁଟିର
ଖୁଆଇବା	ଖୁଆଇବା	ଖୁଆଇବା	ଖୁଆଇବା	ଅଲୋକିକ ଘଟଣା
୨: ୧-୧ ୪	୨: ୧-୧ ୪	୨: ୧-୧ ୪	୨: ୧-୭	୨: ୧-୪
			୨: ୭	୨: ୪-୧ ୪
			୨: ୮-୯	
			୨: ୧୦-୧ ୩	
			୨: ୧୪-୧ ୫	
ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଉପରେ	ୟାଶୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ	ୟାଶୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ	ପାଣି ଉପରେ ଯାଶୁ	ପାଣି ଉପରେ ଚାଲି
ଚାଲିବା	ଉପରେ ଚାଲିବା	ଉପରେ ଚାଲିବା	ୟାଶୁ ଚାଲିବା	ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା
୨: ୧୭-୨ ୧	୨: ୧ ୪-୨ ୧	୨: ୧ ୭-୨ ୧	୨: ୧୭-୨ ୧	୨: ୧୭-୨ ୧
ୟାଶୁ ଜୀବନର ରୋଟି	ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆଗତ ରୋଟି	ୟାଶୁ, ଜୀବନର ରୋଟି	ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା	କପାର୍ନ୍ହୁମର ସମାଜଗୃହରେ ବକ୍ଷୁତା
୨: ୨ ୨-୩ ୩	୨: ୨ ୨-୪ ୦	୨: ୨ ୨-୨ ୪ ୨: ୨ ୪-୪ ୦	୨: ୨ ୨-୨ ୪ ୟାଶୁ ଜୀବନର ରୋଟି ୨: ୨ ୪	୨: ୨ ୨-୨ ୭ ୨: ୨ ୮ ୨: ୨ ୯ ୨: ୩ ୦-୩ ୧ ୨: ୩ ୨-୩ ୩ ୨: ୩ ୪
				୨: ୨ ୨-୨ ୭
				୨: ୨ ୮
				୨: ୨ ୯
				୨: ୩ ୦-୩ ୧
				୨: ୩ ୨-୩ ୩
				୨: ୩ ୪
୨: ୩ ୪-୪ ୦	ତାହାଙ୍କ ନିଜଲୋକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲେ		୨: ୩ ୪-୪ ୦	
୨: ୪ ୧-୪ ୧	୨: ୪ ୧-୪ ୯	୨: ୪ ୧-୪ ୧	୨: ୪ ୧-୪ ୨ ୨: ୪ ୩-୪ ୧	୨: ୪ ୧-୪ ୧
୨: ୪ ୨-୪ ୯		୨: ୪ ୨-୪ ୯	୨: ୪ ୨ ୨: ୪ ୩-୪ ୮ ୨: ୪ ୯	୨: ୪ ୨-୪ ୮
ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ	ଅନେକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଫେରିଯିବା		ଅନନ୍ତଜୀବନର ବାକ୍ୟ	୨: ୪ ୯-୨ ୩
୨: ୨ ୦-୨ ୫	୨: ୨ ୦-୨ ୧	୨: ୨ ୦-୨ ୫	୨: ୨ ୦ ୨: ୨ ୧-୨ ୫	
				୨: ୨ ୪-୨ ୭
				ପିତରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଘୋଷଣା
୨: ୨ ୨-୨ ୧		୨: ୨ ୨-୨ ୧	୨: ୨ ୨-୨ ୭	୨: ୨ ୨-୨ ୧
			୨: ୨ ୮-୨ ୯	
			୨: ୨ ୦-୨ ୧	

ପଠନ ଚକ୍ର ତିନି (ପି. ଭି. ଦେଖନ୍ତୁ)

ଅନୁଛ୍ଳେଦ ସ୍ଵରରେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଟେ । ଆୟମାନଙ୍କୀରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆୟେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗମନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତର୍ଜମା କରିବାରେ ଅଧ୍ୟକତର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହା ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ନିରବଛିନ୍ନ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଶ୍ୟବସ୍ତୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୟ ଭାଗଗୁଡ଼ିକୁ ପାଆୟି ନୂତନ ତର୍ଜମା ସହ ମିଳନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚାବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛ୍ଳେଦରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୟବସ୍ତୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଛ୍ଳେଦ

୨. ଦିତୀୟ ଅନୁଛ୍ଳେଦ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଛ୍ଳେଦ

୪. ଇତ୍ୟାଦି

ଯୋହନ ୨:୧-୨ ୧ କୁ ପୂର୍ବାପର ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିମାନ

କ. ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୋଜକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ୧୩-୧୭ ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ଉପର କୋଠରୀରେ କଥୋପକଥନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ । ହୋଇପାରେ ଜାହାନ୍ତ ଭାବେ ଏହା ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି । ଦିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ ମନ୍ଦିର ଧର୍ମରାତିଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ପବିତ୍ରାକୃତ ଅର୍ଥରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଗ୍ରହର ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକ ଭାବରେ ଦେଖିଲେ । ଯାଶୁଙ୍କର ବାୟସ୍କ କିମ୍ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୋଜ ଉଲ୍ଲେଖ ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯୋହନ ସେହି ପବିତ୍ରାକୃତ ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରତି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରୁଥାଇ ପାରନ୍ତି ।

ଘ. ଯୋହନ ଗ ପାଞ୍ଚ ହଜାରଙ୍କୁ ଖୁଆଇବାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରହିଛି । ଯେମିତି ହେଉ, ଅନେକେ ଏହାକୁ ପବିତ୍ରିତ ଉପାଦାନସମୂହର ଉଷ୍ମବର ଏକ ପବିତ୍ରାକୃତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦୋକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହା ରୋମାନ୍ କ୍ୟାଥଲିକ୍ ଧର୍ମନାତିର ତ୍ରୟାନସବ୍ସତାନ ସିଂଏସନ୍ ଉପର ଅଟେ ।

ଘ ଅଧ୍ୟାୟ କିପରି ପବିତ୍ରିତ ଉପାଦାନସମୂହର ଉଷ୍ମବକୁ ଜଡ଼ିତ କରେ ତାହା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ସୁସମାଚାର ଯୁଗ୍ମ ପ୍ରକୃତିକୁ ଦେକାଉଛି । ସକ୍ଷ ଭାବରେ, ସୁସମାଚାର ସମୂହ ଯାରଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମୂହ ଓ ଜୀବନ ସହ ଜଡ଼ିତ, ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦଶନ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପୁରି ବିଶ୍ୱାସର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲେଖକଙ୍କ ସମ୍ପଦାୟକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ଲେଖକୀୟ ଅଭିପ୍ରାୟର ତିନୋଟି ସ୍ତର ରହିଛି

୧. ଆତ୍ମା

୨. ଯାଶୁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୋତାମାନେ

୩. ସୁସମାଚାର ଲେଖକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାଠକମାନେ

ତର୍ଜମା କରିବାକୁ ଜଣେ କିପରି ଅଟେ ? ପରୀକ୍ଷା ଯୋଗ୍ୟ ପଢ଼ନ୍ତି ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟାକରଣ ନିଯମ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଅନୁରୂପ ଶବ୍ଦର ପାଇଁ, ଏକ ଏତିହାସିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦ୍ୱାରା ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଓ ବିପରୀତ ଭାବରେ ନୁହେଁ ।

ଘ. ଆୟେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଶ୍ରୋତାମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ଥିଲେ ଆଉ ସାଂସ୍କୃତିକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଏମ ଉକ୍ତକୁ ମୋଶା (ସିଏପ ଭିତ୍. ୩୦-୩୧) ଭାବରେ ମସାହଙ୍କର ଯିହୁଦୀୟ ଶୁରୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷା ଥିଲା, ବିଶେଷ ଭାବରେ “ମାନ୍ଦା” ସଦୃଶ ଯାତ୍ରା ପୁଷ୍ଟକର ଅନୁଭୂତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଧର୍ମଗୁରୁମାନେ ଗୀତ ୭:୧୨କୁ ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ଅଂଶ ଭାବେ ବ୍ୟବହାରକରୁଥାଇ ପାରନ୍ତି । ଯାଶୁଙ୍କର ଅସାଧାରର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର (ସିଏପ ଭିତ୍. ୨୦-୨୧, ୨୨) ଅର୍ଥ ଲୋକସମୂହର ମିଥ୍ୟା ମସାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷାଗୁନିକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ଥିଲା (ସିଏପ ଭିତ୍. ୧୪-୧୫)

ଘ. ପୁରାତନ ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ସମସ୍ତେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଅଂଶ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୋଜକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଟ୍ରିଆର କ୍ଲେମେଣ୍ଟ, ଅରିଗେନ୍ ଓ ସିବିଅସ ଏହି ଅଂଶ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୋଜ କେବେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାନ୍ତି ।

ଘ. ଏହି ଅଂଶର ଉପମାଗୁଡ଼ିକ ଯୋହନ ୪ରେ ଯାଶୁଙ୍କର “କୃପ ନିକଟରେ ସ୍ତ୍ରୀ”ରେ ବ୍ୟବହୃତ ବାକ୍ୟସମୂହ ସହିତ ସମାନ୍ତର ଅଟେ । ଜାଗତିକ ଜଳ ଓ ରୋଟି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଓ ଆଚିକ ବାସ୍ତବତା ସମୂହର ଉପମାଗୁଡ଼ିକ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ଅଟେ ।

ଘ. ରୋଟୀର ଏହି ବହୁଗୁଣ କରିବା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଆଶ୍ୟକର୍ମ ଯାହା ଚାରୋଟି ସୁସମାଚାରରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି (ମାଥ୍ ୧୪:୧୩-୧୫; ମାର୍କ ୨:୩୧-୪୪; ଲୁକ ୯:୧୦-୧୭)

ଛ. ମାଇକେଲ ମ୍ୟାରିଲ, କ୍ଷୁ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ ଗ୍ରାନ୍ସଲିନ୍ (ପି. ୩୭୪) କପର୍ନାହୁମାରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ମୂହ ସହ ସମ୍ପର୍କତ ଓ ଯାଶୁଙ୍କର ଆଘାତ କରୁଥିବା ବାକ୍ୟସମ୍ମୂହ ସହ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କର ଏକ ଉଦ୍ବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପଣ ଗଠନ କରନ୍ତି ।

୧. ଜନ ସମାଗମ, ଭି. ୨୪

୨. ଯିହୁଦୀମାନେ, ଭିଭି ୪୧,୪୨

୩. ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନେ, ..

୪. ବାରଜତା, ..

ଫଳପ୍ରଦ ଭାବେ ଯାଶୁ

୧. ଜନସମାଗମକୁ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜା କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରୁ ନିବୃତ୍ତ କଲେ କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତୃପ୍ତ କରିଥିବଲେ (୩:୧୫)

୨. ତାହାଙ୍କ ମୌଳିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାବିଗୁଡ଼କ ଦ୍ୱାରା ଯିହୁଦୀଯ ନେତୃତ୍ବକୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱୟୀ ର ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଥିଲେ ।

୩. ଅମେକ ପ୍ରାତିବର୍ତ୍ତ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ କାରଣ କରିଥିଲେ ।

୪. ଜତାଙ୍କ ଭାଗରେ ଅବିରତ ଓ ଗଭୀରତମ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ (୩:୨୮-୨୯)

ଶର ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ପଠନ

୩:୧ ଏ ଏସ ବି (ଆଧୁନୀକରଣ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୩:୧-୧୪)

ଏହି ସବୁ ବିଶ୍ୱଯ ପରେ ଯାଶୁ । ଗାଲିଲୀ (କିବବ୍ଲା ତିବିରିଯା) ସମୁଦ୍ରର ଆରପାରିକି ଗଲେ ।' ଆଉ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପଣ୍ଡାଦ୍ଗମନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ଯେଉଁ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମୌଳିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାବିଗୁଡ଼କ ଦ୍ୱାରା ଯିହୁଦୀଯ ନେତୃତ୍ବକୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱୟୀ ର ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଥିଲେ । ୪ ସେତେବେଳେ ନିଷାରପର୍ବ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଭୋଜ, ନିଟକବର୍ତ୍ତ ଥିଲା । ୫ ସେଥୁ ସକାଶେ ଯାଶୁ, ତାହାଙ୍କ ଚକ୍ର ଉଠାଇ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି, ପିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଭୋଜନ କରିପାରନ୍ତି, ସେଥୁପାଇଁ ଆମେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ରୋଟୀ କିଣିବା ?" ଏହା ରୋଟୀ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାରଣ ସେ କଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ତାହା ସେ ନିଜେ ଜାଣିଥିଲେ । ପିଲିପ୍ପପ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଦୁଇଶହ ଦିନାରୀର ରୋଟୀ ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଚିକିଏ ପାଇବାକୁ ଅଛି ।" ୮ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଆଦ୍ରିୟ, ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଭ୍ରାତା, ତାହାଙ୍କୁ କହିଛିଲ, "୯ ଏଠାରେ ଜଣେ ବାଲକ ଅଛି ଯାହା ପାଖରେ ଯବର ପାଞ୍ଚୋଟି ରୋଟୀ ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା କଅଣ ହେବ ?" ୧୦ ଯାଶୁ କହିଲେ, "ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଳେ ବସାଅ ।" ଆଉ ସେ ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଘାସ ଥିଲା । ତେଣୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର, ପୁରୁଷ ତଳେ ବସିଲେ । "ସଥୁରେ ଯାଶୁ ରୋଟୀ ନେଲେ, ଆଉ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ, ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ତାହା ବାଣ୍ଡି ଦେଲେ; ସେହି ପ୍ରକାର ମାଛ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯେତେ ଚାହିଁଲେ ସେ ବାଣ୍ଡିଦେଲେ । ୧୧ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରିତୃପ୍ତ ହେଲେ, ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେପରି କିଛି ନଷ୍ଟ ନହୁଁ ଏଥିନିମନ୍ତେ ବଳିଥିବା ଭଜା ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କର ।" ୧୩ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଏକାଠି କଲେ, ପୁଣି ଖାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯବର ସେହି ପାଞ୍ଚ ରୋଟୀର ଯେଉଁ ଭଜାଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ବଳିଥିଲା ସେହି ଭଜାଗୁଡ଼ିକରୁ ବାର ଚୋକାଇ ଭର୍ତ୍ତ କଲେ । ଅତିଏବ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ୱର୍ୟ କର୍ମ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ । "ଏ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଭାବବାଦୀ ଯେ ଜଗତକୁ ଆସିବାର ଥିଲା ।

୩:୧ "ଗାଲିଲୀର (କମ୍ଯ ତିବିରିଯା) ସମୁଦ୍ର" ଜଳର ଏହି ଶରୀର ଅନ୍ୟ କେତେକ ନାମଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଜଣାଯାଉଥିଲା । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହାକୁ ଚିନ୍ତନେରେଥ କୁହାଯାଉଥିଲା, (ସିଏଫ୍.ଗଡ଼ା. ୨୩:୪୧୧) । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲୁକ ୪:୧ରେ ଗେନେସରେତ୍ ହୃଦ ଭାବେ ଓ ଯୋହନ ୨୧:୧ରେ ରୋମିଯ ନାମ ଦ୍ୱାରା, ତିବିରିଯାର ସମୁଦ୍ର ଭାବେ ଜଣାଯାଉଥିଲା । ଲେଖକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷିପ୍ତ ଶବ୍ଦ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଦେଖାଏ ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପଲେଷିଯର ବାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା (ସିଏଫ୍. ଗ୍ରେ, ୪୭, ୪୪, ୨୧) ।

୩:୨ କାହିଁକି ଲୋକ ସମ୍ମୂହ ତାହାଙ୍କ ପଣ୍ଡାଦ୍ଗମନ କରୁଥିଲେ କାରଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

୩:୩ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର ଉପସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ଜଳ ଓ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରାକୃତିକ ବିସ୍ତୃତ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ସତ୍ୟ ଯେ ସେ "ତଳେ ବସିଲେ" ଦେଖାଏ ଯେ ଆପଣା ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଏହା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ସମକ୍ଷୟାୟ ଶିଦାନର ଅଧିବେଶନ ଥିଲା । ଜଣେ ବିସ୍ତୃତ ହୁଁ ଯଦି ପର୍ବତର ଅର୍ଥ ମାଥର ୪-୭ ସଦୃଶ ମୋଶ ସମକ୍ଷୟାୟ ପରିବେଶର ଗୋଟିଏକୁ ସ୍ଥାନ କରାଇ ଦେବା ଥିଲେ ।

ଏହି ସବୁ ବୃଦ୍ଧତ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଅଧ୍ୟବେଶନଗୁଡ଼ିକର, ଯାଶୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଜନ ସମାଗମରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବେଧନ କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଚରଣ ପାଖରେ ତାହାଙ୍କୁ ଘେରିରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟତର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ, ବିଚିତ୍ର, “ସେ ଶ୍ଵାନର ଲୋକମାନେ” ଧନୀ ଓ ସାଧାରଣ; ବାଉ, ଛୋଟ ଦଳଗୁଡ଼ିକରେ, ଧର୍ମଗତ ନେତାମାନେ (ପାରୁଣୀ, ନକଳକାରୀ, ସାଦ୍ବୁଜୀ, ସମ୍ବବତୀ ଏସେନମାନେ ମଧ୍ୟ) ।

୭:୪ “ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଭୋଜ” ଯାଶୁଙ୍କ ଜନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ବିଷ୍ଟାର ନିର୍ଣ୍ଣାରଣ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ମାର୍ଗ ହେଉଛି ଯୋହନଙ୍କ (ପ୍ରଥମ, ୭:୧୩; ଦୃତୀୟ, ୭:୪; ଓ ଦୃତୀୟ, ୧୧:୪୫ ଓ ୧୩:୧) ସୁସମାଗାରରେ ଉଲ୍ଲିଖ୍ନତ ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ସମ୍ମହ୍ନ । ଯଦି ଯୋହନ ୪:୧ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ତାହା ହେଲେ କୌଣସି ମତେ ଆସମାନଙ୍କ ୦୧ରେ ତିନି ଓ ଏକ-ଦୃତୀୟାଂଶ କିମ୍ବା ଚାରିବର୍ଷ ଜନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତମ ବିଷ୍ଟ ରହିଛି ଯାହା ଆସେମାନେ ଜାଣିନାହୁଁ (ସିଏଫ୍. ୨୦:୩୦; ୨୧:୨୫) ।

୭:୫ “ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହା କହୁଥିଲେ” “ପରୀକ୍ଷା” (ପେଇରାଜୋ) ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ଏହି ଗ୍ରୀକ ପଦ ସାଧାରଣତଃ ଏକ ମନ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅର୍ଥ ବହନ କରେ (୧ମ ଯୋହନ ୪:୧ରେ କିଷେଶ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ, ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୪.୧) । ଏହା ଏକ ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ ଦେଖାଉଛି ଯେ ଆଧୁନିକ ତର୍ଜମାକାରୀମାନେ ନୃତନ ନିୟମ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟକୁ ଉପୟୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବଳ ପୂର୍ବକ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । କଇନେ ଗ୍ରୀକ ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକର ଅନେକ ବ୍ୟାକରଣ ନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଓ ଭାଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତ୍ୟେବ ହରାଉଥିଲା (ସିଏଫ୍. ୪:୨୦ରେ ଲେଖା) ।

ଯାଶୁ ପିଲିପିପଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କିପରି ?

୧. ଯୋଗାଇବାକାରୀ ଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କ ୦୧ରେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ?

୨. ପୁରାତନ ନିୟମ ବିଷ୍ଟ ରେ ତାହାଙ୍କ ଝାନ ଉପରେ (ସିଏଫ୍. ଗଡ଼ା. ୧୧:୧୩, ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ) ?

୩. ଲୋକ ସମ୍ମହ୍ନ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଯତନ୍ତ ଓ ଆଗ୍ରହ ଉପରେ ?

୭:୬

ଏନ୍‌ସ୍‌ସବି, ଏନ୍‌କେ ଜେତି, ଏନ୍‌କେବି “ଦୁଇ ଶହ ଦିନାଭି ମୂଲ୍ୟ”

ଏନ୍‌ଆର୍ ଏସ୍ ଭି “ଛାଅ ମାସର ପାରିଶ୍ରମିକ”

ଟିଇଭି “ଦୁଇଶହ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା”

ଜଣେ ଶ୍ରମିକ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୨୦:୨) ଓ ଜଣେ ସୈନ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଦିନର ପାରିଶ୍ରମିକ ଗୋଟିଏ ଦିନାରି ଥିଲା । ଏହା ବର୍ଷ ପାରିଶ୍ରମିକର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ-ତୃତୀୟାଂଶ ହୋଇଥାଇପାରେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଯାଶୁଙ୍କ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପଲେଷିଯରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ।

I. ତମା ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ

କ. ଚେରମା - ଅଛି ମୂଲ୍ୟ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୭:୧୪)

ଖ. ଗଲକସ - ଅଛି ମୂଲ୍ୟ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧୦:୯, ମାର୍କ ୧୨:୪୧)

ଘ. ଅସାରିଅନ - ଏକ ରୋମାୟ ତମାମୁଦ୍ରା ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୧/୧ ଗୋଟିଏ ଦିନାରିଅସର (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧୦:୨୯)

ଘ. କତ୍ରାଣ୍ତିଷ୍ଠ - ଏକ ରୋମାୟ ତମାମୁଦ୍ରା ମୂଲ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦିନାରିଅସର ୧/୨୪ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୪:୨୭)

ଡ. ଲେପୁନ - ଏକ ଯିହୁଦୀୟ ତମାମୁଦ୍ରା ମୂଲ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦିନାରିଅସର ପ୍ରାୟ ୧/୧୨୮ (ସିଏଫ୍. ମାର୍କ ୧୨:୪୨; ଲୁକ୍ ୨୧:୨)

ତ. କ୍ଲାନ୍ତାନସ (ପାରଥଙ୍କ - ଅଛି ମୂଲ୍ୟର ଏକ ରୋମାୟ ତମା ମୁଦ୍ରା)

II. ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାସମ୍ମହ୍ନ

କ. ଆରଗୁରେସ (“ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା”) - ତମା କିମ୍ବା ପିଭଳ ମୁଦ୍ରାଠାରୁ ଅଛି ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧୦:୯; ୨୭:୧୪)

ଘ. ଦିନାରିଅସ - ଗୋଟିଏ ରୋମାୟ ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଗୋଟିଏ ଦିନ ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧୮:୨୮; ମାର୍କ ୨:୩୩)

ଘ. ଭ୍ରାକମି - ଗୋଟିଏ ଦିନାରିଅସ ସହ ସମମୂଲ୍ୟର ଏକ ଗ୍ରୀକ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା (ସିଏଫ୍. ଲୁକ୍ ୧୪:୯)

ଘ. ତି-ତ୍ରାକମନ୍ - ଗୋଟିଏ ଯୁଗ୍ମ ତ୍ରାକମା ଗୋଟିଏ ଯିହୁଦୀୟ ୧/୨ ସେକଳକୁ ସମାନ କରେ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧୭:୨୪)

ଡ. ସ୍କାଟିର - ତାରୋଟି ଦିନାରି ସମ୍ପର୍କତ ମୂଲ୍ୟର ଏକ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧୭:୨୩)

III. ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରା ସମ୍ମନ - କ୍ରସ୍‌ସ୍ଟ ("ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରାସମ୍ମନ") ଅତ୍ୟଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ମୁଦ୍ରାସମ୍ମନ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧୦:୯)

IV. ଧାରୁଗୁଡ଼ିକର ଓଜନ ନିମନ୍ତେ ସାଧାରଣ ପଦସମ୍ମନ

କ. ସାନା - ଲାଚିନ୍ ମିନା, ୧୦୦ ଦିନାରି ସହ ସମତୁଳ୍ୟ ଧାତୁର ଓଜନ (ସିଏଫ୍. ଲୁକ୍ ୧୯:୧୩)

ଘ. ଶାଲେଖାନ - ଓଜନର ଗ୍ରୀକ୍ ଏକକ (ସିଏଫ୍. ୧୮:୨୪; ୧୪:୧୫, ୧୭, ୨୦, ୨୪, ୨୫, ୨୮)

୧. ରୌପ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ୨,୦୦୦ ଦିନାରି

୨. ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ୧୮୦,୦୦୦ ଦିନାରି

ଘ. ସିକେଲ - ପୁରାତନ ନିୟମ ଯିହୁଦୀୟ ରୌପ୍ୟର ଓଜନ (ସିଏଫ୍. ଆଦି. ୨୩:୧୪; ୩୭:୨୮; ଯାତ୍ରା ୨୧:୩୭)

୧. ପିମ - ୨/୩ ସେକଳ

୨. ବେକା - ୧/୨ ସେକଳ

ଶ. ଗେରାହ - ୧/୨୦ ସେକଳ

ବୃଦ୍ଧତ ଏକକ ମାନ

୧. ମେନେହ - ୪୦ ସେକଳ

୨. କିକାର - ୩,୦୦୦ ସେକଳ

୭:୮-୯ “ଆନ୍ତିକ, ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଭ୍ରାତା” ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆନ୍ତିକଙ୍କର ସରଳ ବିଶ୍ୱାସ ପୁଣି ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସର ଏପରି ଏକ ସ୍ଵୁଦ୍ଧର ଛବି ଅଟେ ।

୭:୯ “ଯବ ରୋଟୀ” ଏହା ଅତିକମ୍ ମୂଲ୍ୟର ଓ ଅତି କମ୍ ବାଞ୍ଚନୀୟ ରୋଟୀ ଭାବେ ବିଚାର କରାଯାଉଥିଲା । ଏହା ଗରୀବର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା । ଯାଶୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାହିଁ !

୭:୧୦ “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଳେ ବସାଥ” ଏହି ସଂସ୍କୃତିର ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଚଟାଣରେ ବହିଥିବା ବେଳେ କିଅବା କମ୍ ଉଚ୍ଚରେ . ଆକୃତି ମେଜରେ ଆଉଜି ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ ।

□ “ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବୁର ଘାସ ଥିଲା” ଏହା ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରେରିତିକ (ସମ୍ପାଦକୀୟ) ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ ।

□ “ସେଥିରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର, ପୁରୁ ତଳେ ବସିଲେ” ଏହାକୁ “ପାଞ୍ଚ ହଜାରଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା” ବୋଲି କହିବା ବାପ୍ତିବରେ ଏହା ଏକ ଅପ୍ରୟୁକ୍ତ୍ୟ ଅଟେ କାରଣ ପ୍ରତାୟମାନ ଭାବେ ସେହିଦିନ ସେଠାରେ ଅଧିକ ଲୋକ ଥିଲେ । ପାଞ୍ଚ ହଜାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ ଓ ପ୍ରାୟ ବୟସ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ (ଏହା ହେଉଛି ୧୩ ଓ ଉପର) ପୁଣି ସ୍ବାଲୋକ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ତ୍ତଭୂକ୍ତ କରେ ନାହିଁ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧୪:୨୧) । ଯେମିତି ହେଉ ଏହା ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ଯେ କେତେ ଜଣ ସ୍ବାଲୋକ ଓ ପିଲାମାନେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବେ କିମ୍ବା ଦେଇ ପାରିଥିବେ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୧:୨୧)

୭:୧୧ “ପୁଣି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ପରେ, ସେ ବାଣିଜିଦେଲେ” ବହୁଗୁଣିତ ହେବାର ଆଶ୍ୟ୍ୟ କର୍ମ ନିର୍ମିତ ଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଘଟିଥିବ । ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମସାହ ସମକ୍ଷୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାଶାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ଘଟଣା ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଚିହ୍ନ ହୋଇଥାଇପାରେ ଯେ ମୋଶା ଯେପରି ମାନ୍ଦା ଯୋଗାଇଲେ ସେହିପରି ଯାଶୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଉଥିଲେ ।

“ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା” (ୟୁକାରିଷ୍ଟିଓ) ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ୍ ପଦ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶେଷ ଭୋଜ ନିମନ୍ତେ ନାମିତ ହେଲା (ସିଏଫ୍. ୧୮ କର ୧୧:୨୩-୨୪) । ଯୋହନ କ’ଣ ଏହା ଭବିଷ୍ୟତ, ମନରେ କାରିଗରୀ ସଂଜ୍ଞା ସହିତ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ?

ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ସମ୍ମନ ଯୁକାରିଷ୍ଟିକୁ ପରୋକ୍ଷଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଭିନ୍ନ ପଦ (ୟୁଲୋଜିଆ, ସିଏଫ୍. ମାର୍ଥ. ୧୪:୧୯; ମାର୍କ ୨:୪୧) ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ସେମାନେ ପଦ ଯୁକାରିଷ୍ଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ମାର୍ଥ. ୧୫:୩୭; ମାର୍କ ୮:୨; ଲୁକ୍ ୧୭:୧୭; ୧୮:୧୧) କିନ୍ତୁ ସ୍ଥିର ଭାବେ ଶେଷ ଭୋଜର ପରିବେଶରେ ନୁହେଁ । ସେଥୁସକାଶେ ବ୍ୟବହାର ଯେହେତୁ ଅନୁରୂପ ନୁହେଁ, ଯୋହନ ତାହାଙ୍କ ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଧିକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ଯଦି ପରବର୍ତ୍ତୀ ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରଭୁଭୋଜ ପରିବେଶର ଅର୍ଥରେ ଡର୍ଜିମା କଲେ !

୭:୧୨ “ନଷ୍ଟ” ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଆପୋଲୁମି ୧୦:୧୦ରେ ।

୭:୧୩ “ସେଥୁରେ ସେମାନଙ୍କ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କଲେ ଓ ବାର ଚୋକାଇ ଭର୍ତ୍ତ କଲେ”

ପଦ “ଚୋକାଇ” ଏଠାରେ ଏକ ବୃହତ କବଜାଳିଶା ତାଙ୍କୁଣିଥିବା ଛୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ଏହା ମହଦ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଯେ ଯାଶୁ ବହୁଗୁଣିତ ହୋଇଥିବା ଖାଦ୍ୟର କିଛି ନଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ । କିଅବା ରୋଟିର ପ୍ରକୃତି (କିମ୍ବା ପ୍ରକାର) ମଧ୍ୟ ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ନାହିଁ ।

ପଦ “ବାର” ର କ’ଣ ସାଙ୍କେତିକ ମହଦ୍ଵତା ରହିଛି ? ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହେବା କଷତାଧ ଅଟେ । ଏହା ଇସ୍ତାଯେଲ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ (ଯାଶୁ ପୁରାତନ ନିଯମକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି) କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଷ୍ଟ୍ୟ (ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଓ ଯୋଗାଇ ଥା’ନ୍ତି) ନିମନ୍ତେ ଏକ ଚୋକେଇର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବେ ଉଚ୍ଚମା ହୋଇ ଆସିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ଷୀ ବିବରଣୀ ହୋଇଥାଇପାରେ (ପ. ୧୯ ସବୁଶି)

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ : ସଂଖ୍ୟା ବାର

ସବୁ ସମୟରେ ବାର ସଂଗଠନର ଏକ ସାଙ୍କେତିକ ସଂଖ୍ୟା ହୋଇ ରହିଛି ।

କ. ବାଇବଳୀ ବାହାରେ

୧. ରାଶି ଚକ୍ରର ବାରଟି ସଂଖ୍ୟା

୨. ବର୍ଷର ବାର ମାସ

ଘ. ପୁରାତନ ନିଯମରେ (ବିଡ଼ିବି ୧୦୪୦ ମିଶାଣ ୭୯୭)

୧. ଯାକୁବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ (ଯିହୁଦୀଯ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ)

୨. ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି

କ. ଯାତ୍ରା ୨୪:୪ ରେ ଯଞ୍ଜବେଦିର ବାରଟି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ

ଘ. ଯାତ୍ରା ୨୮:୨୧ ର ମହାଯାଜକଙ୍କ ବୁକୁପଟାରେ (ଯାହା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ) ବାରଟି ରନ୍ତୁ

ଘ. ଲେବୀ. ୨୪:୪ରେ ତମ୍ଭୁର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ରୋଟାର ବାରଟି ପାଇଁରୁଟି

ଘ. ଗଣନା ୧୩ରେ କିଶାନ ଦେଶକୁ ପ୍ରେରିତ ବାର ଜଣ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ (ପ୍ରତି ବଂଶରୁ ଜଣେ)

ଡ. ଗଣନା ୧୭:୭ ରେ କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ବାରୋଟି ଯଷ୍ଟି (ଗୋଷ୍ଠୀ ଧୃଜା)

ଚ. ଯିହୋ ୪:୭, ୯, ୨୦ ରେ ଯିହୋଶୂଯଙ୍କର ବାରଟି ପଥର

ଛ. ୧ମ ରାଜା ୪:୩ ରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ପ୍ରଶାସନରେ ବାରଟି ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଜ୍ୟସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧି

ଜ. ୧ମ ରାଜା ୧୮:୩୧ ରେ ଏଲିଯଙ୍କ ଯଞ୍ଜ ବେଦିରେ ଯାହୋବେଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାରଟି ପଥର

ଘ. ନୂତନ ନିଯମରେ

୧. ମନୋମାତ ବାରଜଣ ପ୍ରେରିତ

୨. ମାଥ୍. ୧୪:୨୦ରେ ରୋଟିର ବାରଟି ଚୋକାଇ (ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ)

ନ. ମାଥ୍. ୧୯:୨୮ ରେ ବାରଟି ସିଂହାସନ ଯାହା ଉପରେ ନୂତନ ନିଯମର ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନେ ବସନ୍ତି (ଇସ୍ତାଏଲର ୧୨ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଦର୍ଶାଉଛି)

୪. ମାଥ୍. ୨୭:୪୩ ରେ ଯାଶୁଙ୍କ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦୂତମାନଙ୍କର ବାରଟି ସେନାବାହିନୀ

୫. ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକବାଦ

କ. ୪:୪ ରେ ୨୪ଟି ସିଂହାସନ ଉପରେ ୨୪ ପ୍ରାଚୀନ

ଘ. ୭:୪; ୧୪:୧, ୩ ରେ ୧୪୪,୦୦୦ (୧୨×୧୨,୦୦୦)

ଘ. ୧୨:୧ ରେ ସ୍ତ୍ରୀର ମୁକୁଟରେ ବାରଟି ତାରା

ঘ. ৭১:১৯ রে বার গোষ্ঠীকু প্রতিপালিত করুথুবা বারটি দ্বার, বার জশ দৃত

ঞ. ৭১:১৪ রে নৃতন যুরুশালমার বারটি মূলদুআ প্রস্তর আଉ ষেগুড়িক উপরে বারজশ প্রেরিতক নাম

চ. ৭৭:১৭ রে বার সহস্র তীৱ (নৃতন সহৱ, নৃতন যুরুশালমার আয়তন)

ছ. ৭১:১৩ রে কান্ত হেছেছি ১৪৪ হাত

জ. ৭১:৭১ রে মুক্তার বারটি দ্বার

ঘ. ৭৭:৭ রে বার প্রকার পাল (প্রতি মাস পাইঁ গোচিৎ) ষহিত নৃতন যুরুশালমারে বৃক্ষ

৭:১৪ “ভাববাদি” দ্বি বিব, ১৮:১৪-৭৭ র মস্বাহ সমষ্টীয় নির্দেশ নিমত্তে এহা এক পরোক্ষ উল্লেখ অঠে (ষিএপ্ প্রেরিত ৩:৭৭; ৭:৩৩)। লোকসমূহ যাশুঁক শক্তিকু চিহ্ন পারিলো কিন্তু তাহাঙ্ক কার্য্য ও চিহ্ন সমূহৰ প্রকৃতিকু ভুল বুঝিলো।

এন্দ্র এবং বি (আধুনিকরণ) শাস্ত্রাংশ : ৭:১৪

১৪ অতএব যাশুঁ, ষেমানে আষি তাহাঙ্ক বলপূর্বক রাজা করিবাকু উদ্বিত্ত থুবা জাণিপারি, পুনর্বার অন্তর হোৱ একাকী পৰ্বতকু বাহৰি গলে।

৭:১৪ লোক সমূহ খাদ্য যোগাইবার যাশুঁক মস্বাহ সমষ্টীয় আশুর্য্য কৰ্ম দ্বারা উভেজিত হোৱথুলে। এহি পদ মাথু ৪:৩৮ পাপাম্বাৰ প্রলোভন সহ জড়িত করিপারে।

এন্দ্র এবং বি (আধুনিকরণ) শাস্ত্রাংশ : ৭:১৭-৭৯

১৭ যেতেবেলে ষষ্ঠ্যা হোৱ আষিলা, তাহাঙ্ক শিষ্যমানে সমুদ্র কূলকু গলে, ১৭ ও নৌকারে চক্রিবা পরে, ষেমানে কংপন্নাহুম্ আড়কু সমুদ্র পার হোবাকু আৱন্ম কলে। ষেতেবেলে অষ্টকার হোৱযাইথুলা, পুশি যাশু ষেপৰ্য্যেন্ত ষেমানঞ্জ নিকটকু আষি নথুলে। প্রবল ভাবৰে পবন বহুথুবা যোগুঁ সমুদ্রৰে লহুত্তি উতিবাকু লাগিলা। ১৯ ইতি মধৰে যেতেবেলে ষেমানে প্রায় তিনি বা চাৰি কোশ বাহি যাইথুলে, ষেমানে যাশুঁকু সমুদ্র উপরে চালি নৌকা নিকটকু আসুথুবা দেশ্বলে; পুশি ষেমানে ভীত হেলে। কিন্তু ষেমানঞ্জ কহিলো, “এত মুঁ; ভয় কৰনাহুঁ।” তেশু ষেমানে তাহাঙ্ক নৌকারে নেবাকু লহুক হেলে, পুশি ষেমানে যেজ স্বানকু যাইথুলে উত্তৰণাত নৌকা ষে স্বানৱে পহঞ্চিলা।

৭:১৭ “কংপন্নাহুম” নাজরিতৰ যাশুঁক জন্মপ্লানৱে অবিশ্বাস ষকাশু এহা তাহাঙ্ক গালিলী ষেবাকার্য্য সময়ৰে তাহাঙ্ক প্রশাসনিক কেন্দ্ৰ থুলা (ষিএপ্. লুক ৪:৭৮-৭৯)

৭:১৯ “ষেমানে প্রায় তিনি বা চাৰি কোশ বহুথুবা দেশ্বলে” যেতেবেলে যাশু পাশি উপরে চালি ষেমানঞ্জ নিকটকু আষিলে ষেমানে প্রায় দেড় কোশ হৃদ অতিকুম কৰিথুলে। পাশি উপরে তাহাঙ্ক নিকটকু পিতৰক চালিবা অৰ্তভুক্ত কৰিবাকু মাৰ্থৰ এহি বিবৰণীকু প্ৰস্থারিত কৰতি।

□ “ষেমানে ভয়ভীত হেলে” এহি শিষ্যমানে ষে পৰ্য্যেন্ত যাশুঁকু জাগতিক মান দ্বারা কলনা কৰুথুলে। শিষ্যমানঞ্জৰ ভয় মাৰ্ক ৩:৪৯ রে ব্যক্ত হোৱেছি। এহি “চিহ্ন সমূহ” র সামুহিক ওজন ষে কিএ থুলে তাহা পুনঃ আকলন কৰিবাকু ষেমানঞ্জ বাধ কলা।

৭:১০ “এ ত মুঁ” এহা সাহিত্যক ভাবৰে (ঝগো এজমি) “আমে” (ষিএপ্. ৪:৭৭; ৮:৯৪, ৭৮, ৪৪-৪৫; ১৮:১৮-১৯) যাহা পুৱাতন নিয়মৰে লঘুৱক ছুক্তিগত নাম, যাত্রা ৩:১৭-১৮ র যাহোবেঙ্গু প্রতিপালিত কৰে। যাশু হেছেছেন্তি দৃশ্য “আমে”, লঘুৱক ষপুর্ণ স্বপ্নকাশন, লঘুৱক বিলাগস্ব (বাক্য)ৰ অবতাৰ, ষত্য ও একমাত্ৰ পুত্ৰ।

নিম্নলিখিত বিশেষ শাৰ্ষৰে ঘ দেখন্তু

বিশেষ শাৰ্ষ: ইশ্বৰত্ব নিমত্তে নাম সমূহ

ক. এল (বিড়িবি ৪৭, কেবি ৪৮)

১. ইশ্বৰত্ব নিমত্তে পুৱাতন প্ৰজাতি পদৰ পুকৃত অৰ্থ অনিৰ্দিষ্ট অঠে, যদিও অনেক বিদ্বান এহা আকাঢ়িআন্ মূল, “দৃঢ় হোবাকু” কিমা “শক্তিযুক্ত হোবা” ঠাৰু আষিথুবা বিশ্বাস কৰতি (ষিএপ্. আদি ১৭:১; গণনা ৭৩:১৯; দ্বি.বিব

୭:୨୧; ଗୀତ ୪୦:୧)

୨. କିଶୋନୀୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ଦେବତା ଏଲ୍ ଅଟେ (ରାସ୍ ଶର୍ମା ପୁସ୍ତକ)

୩. ବାଇବଳରେ ଏଲ୍ ସାଧାରଣତଃ ଅପ୍ୟ ପଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହି ସଂଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ଜିଶୁରଭିକ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ କରିବାର ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ହେଲା

କ. ଏଲ୍-ଏଲିଆନ୍ (ସର୍ବୋଜ ଜିଶୁର, ବିତ୍ତିବି ୨ ଓ ୭୫ ୧ II), ଆଦି ୧୪:୧୮-୨୭; ଦ୍ଵି.ବିବ. ୩୭:୮; ଯିଶା. ୧୪:୧୪

ଘ. ଏଲ୍-ରୋଇ (ଜିଶୁର ଯେ ଦେଖନ୍ତି) କିମ୍ବା “ଜିଶୁର ଯେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ବିତ୍ତିବି ୪୭ ଓ ୯୦୯), ଆଦି. ୧୭:୧୩

ଗ. ଏଲ୍-ସଜାଇ (“ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଜିଶୁର” କିମ୍ବା “ସମସ୍ତ କରୁଣାର ଜିଶୁର” କିମ୍ବା “ପର୍ବତର ଜିଶୁର”, ବିତ୍ତିଜି ୪୭ ଓ ୯୯୪), ଆଦି. ୧୭:୧; ୩୪:୧୧; ୪୩:୧୪; ୪୯:୨୪; ଯାତ୍ରା ୨:୩

ଘ. ଏଲ୍-ଆଲାମ (ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଜିଶୁର, ବିତ୍ତିବି ୨ ଓ ୭୭୧), ଆଦି. ୨୧:୩୩ । ଏହି ପଦ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହ ଜାତିତ, ୨୯ ଶାମ୍ବ. ୭:୧୩, ୧୩

ଡ. ଏଲ୍-ବେରିତ୍ (“ବୁଝିର ଜିଶୁର”, ବିତ୍ତିବି ୪୭ ଓ ୧୩୭), ବିଚା. ୯:୪୭

୪. ଏଲ୍ ସମତୁଳ୍ୟ ଅଟେ ।

କ. ଗୀତ. ୮:୮; ଯିଶା. ୨ :୫ ରେ ଯାହୋବେ ସହିତ

ଘ. ଆଦି. ୪୭:୩; ଆୟୁବ ୪:୮ ରେ ଏଲୋହିମା, “ଆସେ ଏଲ୍, ତୁମ ପିତାର ଏଲୋହିମା” ସହିତ

ଗ. ଆଦି. ୪୯ : ୨୪ରେ ସାଦାଇ ସହିତ

ଘ. ଯାତ୍ରା ୩୪:୧୪; ଦ୍ଵି.ବିବ. ୪:୨୪; ୪:୯; ୨:୧୫ରେ “ଜଷ୍ଠ୍ୟ” ସହିତ

ଡ. ଦ୍ଵି.ବିବ. ୪:୩୧; ନିହି. ୯:୩୧ ରେ “ଦୟା” ସହିତ

ତ. ଦ୍ଵି. ବିବ. ୭:୨୧; ୧୦:୧୭; ନିହି. ୧:୫; ୯:୩୭; ଦାନି. ୯:୪ରେ “ମହାନ ଓ ଉତ୍ସଙ୍ଗର” ସହିତ

ଥ. ୧ମ ଶାମ୍ବ ୨:୩ରେ “ଜ୍ଞାନ” ସହିତ

ଜ. ୨ୟ ଶାମ୍ବ. ୨୨:୩୩ ରେ “ମୋହର ଦୃଢ଼ ଆଶ୍ରୟ” ସହିତ

ଖ. ୨ୟ ଶାମ୍ବ. ୨୨:୪୮ରେ “ମୋହର ପ୍ରତିଶୋଧକାରୀ” ସହିତ

ଙ. ଯିଶା. ୪:୧୭ ରେ “ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି” ସହିତ

ଚ. ଯିଶା. ୧୦:୨୧ ରେ “ବଳ” ସହିତ

ଓ. ଯିଶା. ୧୨:୨ ରେ “ମୋହାର ପିରିତ୍ରାଣ” ସହିତ

ଡ. ଯିରି. ୩୭ : ୧୮ ରେ “ମହାନ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳା” ସହିତ

ଇ. ଯିରି. ୪୧:୪୭ ରେ “ପ୍ରତିଶୋଧ” ସହିତ

୫. ଜିଶୁରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁରାତନ ନିୟମର ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧତ ନାମଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସଂଯୋଗ ଯିହୋଶ୍ୟ ୨୨:୨୨ ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ (ଏଲ୍, ଏଲୋହିମ, ଯାହୋବେ, ପୁନରାବୃତ୍ତି)

ଘ. ଏଲିଆନ୍ (ବିତ୍ତିବି ୭୫ ୧, କେବି ୮୩)

୧. ଏହାର ମୌଳିକ ଅର୍ଥ “ଉଜ୍ଜ”, “ସଂଭ୍ରାନ୍ତ” କିମ୍ବା “ଉଜ୍ଜାକୃତ” ଅଟେ (ସିଏସ୍ ଆଦି ୪୦:୧୭; ୧ମ ରାଜା ୯:୮; ୨ୟ ରାଜା ୧୮:୧୭; ନିହି ୩:୨୪; ଯିରି ୨୦:୨; ୩୭:୧୦; ଗୀତ ୧୮:୧୩) ।

୨. ଜିଶୁରଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେତେକ ନାମ / ଆଖ୍ୟା ସମ୍ମହ ନିମନ୍ତେ ସମାନର ଅର୍ଥରେ ଏହା ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତ ହୋଇଛି ।

କ. ଏଲୋହିମ - ଗୀତ ୪୭:୧-୨; ୩୩:୧୧; ୧୦୭:୧୧

ଖ. ଯାହୋବେ - ଆଦି. ୧୪:୨୭; ୨ୟ ଶାମ୍ବ ୨୭:୧୪

ଘ. ଏଲ୍ - ସାଦାଇ - ଗୀତ ୯୧:୧, ୯

ଘ. ଏଲ୍ - ଗଣନା ୨୪:୧୭

ଡ. ଏଲାହ - ଦାନି ୩:୨୭; ୪:୨; ୪:୧୮, ୨୧ ରେ ଜ୍ଲାଇର (“ଉଚ୍ଚ ଉଶ୍ଵର” ପାଇଁ ଅରାମାୟରେ) ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଭାବେ, ଅନେକ ସମୟରେ ଦାନିଯେଳ୍ ୨-୨ ଓ ଏକ୍ତା ୪-୨ ରେ ବ୍ୟବହୃତ ।

ଗ. ଅନେକ ସମୟରେ ଏହା ଜସ୍ତାଏଲ୍ ହୋଇ ନ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ

କ. ମଲକୀଷେଦକ, ଆଦି ୧୪:୧୮-୨୭

ଘ. ବାଲାମ, ଗଣନା ୨୪:୧୭

ଘ. ମୋଶା, ଦ୍ୱି. ବିବ. ୩୭:୮ରେ ଜାତି ସମୂହ ବିଷୟରେ କହୁଥିବ ।

ଘ. ନୂତନ ନିୟମରେ ଲୁକଙ୍କ ସୁସମାଚାର, ବିଜାତୀୟମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁବାରେ ମଧ୍ୟ ସମତ୍ରଳ୍ୟ ହୁପେଷ୍ଟେସ୍ ଗ୍ରାକ୍ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ୧:୩୭, ୩୮, ୩୯; ୨:୩୫; ୮:୨୮; ୧୨:୧୭)

ଘ. ଏଲୋହିମ (ବହୁବଚନ), ଏଲୋହା (ଏକବଚନ), ସାଧାରଣତଃ କବିତାରେ ବ୍ୟବହୃତ (ଚିତ୍ତିବି ୪୩, କେବି ୪୭)

୧. ଏହି ପଦ ପୂରାତନ ନିୟମର ବାହାରେ ମିଳେ ନାହିଁ ।

୨. ଏହି ଶବ୍ଦ ଜସ୍ତାଏଲ୍ର ଉଶ୍ଵର କିମ୍ବା ଜାତିଗୁଡ଼ିକର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିପାରେ (ସିଏଫ୍. ଯାତ୍ରା ୧୨:୧୨; ୨୦:୩) । ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ପରିବାର ବହୁ ଉଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସୀ ଥିଲେ (ସିଏଫ୍. ଯିହୋ ୨୪:୨)

୩. ଏହା ଜସ୍ତାଏଲ୍ର ବିଚାର କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିପାରେ (ସିଏଫ୍. ଯାତ୍ରା ୨୧:୭; ଗୀତ. ୮:୭) ।

୪. ଯେପରି ଦ୍ୱି. ବିବ. ୩୭:୮ (ଏଲ୍ ଏକ୍ ଏକ୍); ଗୀତ. ୮:୪; ଆୟୁର ୧:୭; ୩୮:୭ ରେ ସେହିପରି ପଦ ଏଲୋହିମ ଅନ୍ୟ ଆମ୍ରିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ (ଦୂରଗଣ, ମନ୍ଦାହାତ୍ମା) ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ଥିଲେ ।

୫. ବାଇବଲରେ ଦେବତା ନିମନ୍ତେ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଆଖ୍ୟା / ନାମ (ସିଏଫ୍. ଆଦି ୧:୧) । ଆଦି ୨:୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କେବଳ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଯାହୋବେ ସହିତ ଏହା ସଂଯୋଗିତୃତ ହୋଇଛି । ମୌଳିକ ଭାବରେ (ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ) ଏହା ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଏହି ଗ୍ରହରେ ସମସ୍ତ ଜୀବନର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସମର୍ଥନକାରୀ ଓ ଯୋଗାଇବାକାରୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ (ସିଏଫ୍. ଗୀତସଂହିତା ୧୦୪)

ଏହା ଏଲ୍ ସହିତ ସମାନ୍ତର ଥିଲେ (ସିଏଫ୍. ଦ୍ୱି. ବିବ. ୩୭:୧୪-୧୯) । ଦୈବିକ ନାମଗୁଡ଼ିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବ୍ୟତୀତ, ଯେପରି ଗୀତସଂହିତା ୧୪ (ଏଲୋହିମ) ସଠିକ୍ ଭାବେ ଗାତ ସଂହିତା ୪୩ (ଯାହୋବେ) ସଦୃଶ ଯାହୋବେକୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ୍ତର କରିପାରେ ।

୬. ଯଦିଓ ବହୁବଚନ ଓ ଅନ୍ୟଦେବତାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହୃତ ହେବା, ଏହି ପଦ ଅନେକ ସମୟରେ ଜସ୍ତାଏଲ୍ର ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ, କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ଏକେଶ୍ଵର ବାଦ ବ୍ୟବହାର ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଏହାର ଏକବଚନ କ୍ରିୟାପଦ ରହିଛି ।

୭. ଏହି ପଦ ଦେବତା ନିମନ୍ତେ ନାମ ଭାବେ ଜସ୍ତାଏଲିଯ ନଥୁବା ଲୋକଙ୍କ ମୁଖରେ ମିଳେ ।

କ. ମଲକୀଷେଦକ, ଆଦି. ୧୪:୧୮-୨୭

ଘ. ବାଲାମ, ଗଣନା. ୨୪:୨

ଘ. ମୋଶା, ଯେତେବେଳେ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ, ଦ୍ୱି. ବିବ. ୩୭:୮

ଘ. ଏହା ଆଶ୍ରମ୍ୟଜନକ ଥିଲେ ଯେ ଜସ୍ତାଏଲ୍ର ଏକେଶ୍ଵରବାଦ ଉଶ୍ଵର ନିମନ୍ତେ ଏକ ସାର୍ଵଜନୀମ ନାମ ବହୁବଚନ ଥିଲେ ! ଯଦିଓ ନିଶ୍ଚିତତା ନାହିଁ, ଏଠାରେ ତତ୍ତ୍ଵସମୂହ ରହିଛି ।

କ. ଏବ୍ରାରେ ଅନେକ ବହୁବଚନ ରହିଛି, ଅନେକ ସମୟରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । “ସମ୍ପାଦ ର ବହୁବଚନ” କୁହାଯାଉଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏବ୍ରା ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଧାରଣାକୁ ଅତିରକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ବହୁବଚନ ବ୍ୟବହୃତ ଥିଲେ ଏହା ସହିତତ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ।

ଖ. ଏହା ଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରିଷଦକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିପାରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହ ଜିଶ୍ଵର ସ୍ଵର୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି ଓ ଯେ ତାହାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରେ (ସିଏଫ୍. ୧ମ ରାଜ୍ଞୀ. ୨୨:୧ ୯-୨୩; ଆୟୁବ ୧:୩; ଗାତ ୮:୧; ୮:୪,୭) ।

ଘ. ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯେ ଏହା ତିନିଜଶ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଏକ ଜିଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱଯରେ ନୃତନ ନିଯମର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଫଳିତ କରେ । ଆଦି ୧:୧ରେ ଜିଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ଆଦି. ୧:୨ରେ ଆତ୍ମା ବ୍ୟାପ୍ତ ହୁଆନ୍ତି, ଓ ନୃତନ ନିଯମ ଠାରୁ ଯୀଶୁ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରେ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିକ ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧:୩, ୧୦; ରୋମି. ୧୧:୩୭; ୧ମ କର. ୮:୩; କଲ ୧:୧୪; ଏବ୍ରୀ. ୧:୨; ୨:୧୦) ।

ଘ. ଯାହୋବେ (ବିଡ଼ିବି ୨୧୭, କେବି ୩୯୪)

୧. ଏହା ସେହି ନାମ ଥାଏ ଯାହା ଜିଶ୍ଵରଦ୍ୱାରା ଚୁଣ୍ଡି ଗଠନ କରିବା ଜିଶ୍ଵର ଭାବେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ; ଜିଶ୍ଵର ଜଣେ ତ୍ରାଣ କର୍ତ୍ତା, ଉଦ୍ଧାର କର୍ତ୍ତା ! ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଚିକି ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଓ ଚିକି ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଗାତ ସଂହିତା ୧୦୩) ।

ଏହି ନାମ ପ୍ରଥମେ ଆଦି. ୨:୪ ରେ ଏଲୋହିମ ସହିତ ସଂଯୋଗରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଥାଏ । ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ୧-୨ରେ ସୃଷ୍ଟିର ଦୁଇଟି ବିବରଣୀ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦୁଇଟି ଗୁରୁତ୍ବବନ୍ଦି (୧) ଜିଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱର (ଶାରିରିକ) ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଓ (୨) ଜିଶ୍ଵର ମାନବ ଜାତିର ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଭାବେ । ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ୨:୪-୩:୨ ମାନବ ଜାତିର ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥାଟି ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକାଶନ ଆରମ୍ଭ କରେ, ସେହି ପରି ମଧ୍ୟ ପାପ ଓ ବିଦ୍ରୋହର ସମସ୍ୟା ଅସାଧାରଣ ଅବିଷ୍ଟିତ ସହିତ ଏକତ୍ର ହୋଇ ।

୨. ଆଦି ୪:୨ ରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି “ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତାକିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ” (ଯା ହୋ ବେ) । ଯେମିତି ହେଉ, ଯାତ୍ରା.୨:୩ ସୁଚିତ କରେ ଯେ ପୁରୁତ୍ତନ ଚୁକ୍ତିବନ୍ଦିର ପୂର୍ବକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରବାର ସମୂହ) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ କେବଳ ଏଲ୍-ସାଦାଇ ଭାବେ ଜାଣିଥିଲେ । ନାମ ଯାହୋବେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଥର ଯାତ୍ରା. ୩:୧୩-୧୭, ବିଶେଷତଃ ୧୪୮.ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଯେମିତି ହେଉ, ମୋଶାଙ୍କର ଲେଖାସମୂହ ଅନେକ ସମୟରେ ଜନପିଯ ଶବ୍ଦ ଖେଳ ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ତର୍ଜମା କରେ, ଅର୍ଥଗତ

ସୁଉପରି ସମୂହ ନୁହେଁ (ସିଏଫ୍. ଆଦି. ୧୭:୪; ୨୭:୩୭; ୨୯:୧୩-୧୪) । ଏହି ନାମରେ ଅର୍ଥ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଉତ୍ସବିଜ୍ଞାନମାନ ରହିଛି (ଆଇଟିବି ଠାରୁ ମତହିତ, ଉଲ୍. ୨, ପିପି. ୪୦୯-୧୧) ।

କ. ଏକ ଆରବୀୟ ମୂଳ ୧ରୁ, “ଭାବବିହଳ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବାକୁ”

ଘ. ଏକ ଆରବୀୟ ମୂଳ ୧ରୁ “ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ”

ଘ. ଏକ ଯୁଗାର୍ଦ୍ଧୀୟ (କିଶ୍ମାନୀୟ,) ମୂଳ ୧ରୁ “ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ”

ଘ. ଏକ ଫୋରନିସିଯ ଶିଳାଲିପି ଅନୁସରଣରେ, ଏକ କାରଣାଦ୍ୱାକ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷ ତା ଅର୍ଥ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାଳନ୍ତି,” କିମ୍ବା “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି”

ତ. ଏବ୍ରୀ ୧ କୁଆଲ ୧ରୁ ଗଠନ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି,” କିମ୍ବା “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦ୍ୟମାନ ଅଟନ୍ତି” (ଉଦ୍ବିଷ୍ୟତ ଅର୍ଥରେ, “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିଥିବେ”)

ତ. ଏବ୍ରୀ ହାଇପେଲି ୧ରୁ ଗଠନ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିଥିବା କାରଣ କରନ୍ତି”

ଛ. ଏବ୍ରୀ ମୂଳ “ବଞ୍ଚିବାକୁ” ୧ରୁ (ଉଦାହରଣ, ଆଦି. ୩:୨୦), ଅର୍ଥ “ସବୁବେଳେ ବଞ୍ଚିଥିବା, - ଏକମାତ୍ର ଜୀବିତ ବ୍ୟକ୍ତି”

ଜ. ଯାତ୍ରା ୩:୧-୧ ଗଠନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୧ରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର ଏକ ଅସମ୍ଭବ ଆକୃତି ଉପରେ ଅଭିନୟ, “ମୁଁ ଯାହା ଥିଲି, ସେଥିରେ ମୁଁ କ୍ରମାଗତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ” କିମ୍ବା “ମୁଁ ଅବିରତ ସେହି ପରି ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ମୁଁ ସବୁ ସବୟରେ ହୋଇଆସୁଥିଲି,” (ସିଏଫ୍. ଜେ. ଡ୍ରାଇଭ୍ ଓ କ୍ରିଷ୍ଣାମରାଚନ୍ଦ୍ର, ପି.୨୭) । ଯାହୋବେ କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାମ ଅନେକ ସମୟରେ ସାଙ୍କେତକ ଅକ୍ଷରରେ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଆକୃତିରେ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଛି ।

୧. ଯାହ (ଉଦାହରଣ, ହାଲେଲୁ-ଯାହ, ବିଡ଼ିନ୍ଦି ୨୧୯, ସିଏଫ୍. ଯାତ୍ରା. ୧୪:୨; ୧୭:୧୩; ଗାତ ୮:୧୫; ୧୦୪ : ୩୪)

୨. ଯାହୁ (“ଇଯ” ନାମଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ, ଉଦାହରଣ, ଯିଶାଇୟ)

୩. ଯ (ହା” ନାମଗୁଡ଼ିକର ଆରମ୍ଭରେ, ଉଦାହରଣ, ଯିହୋଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଯୋଏଲ)

୩. ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମରେ ଚୁଣ୍ଡ ବନ୍ଦ ନାମ ଏତି ପବିତ୍ର ହେଲା (ଚେତ୍ରାଗାମାଟନ) ଯେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏହା କହିବାକୁ ଭୟଭୀତ ହେଲେ କାଳେ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା. ୨୦:୩; ଦ୍ୱି.ବିବ. ୪:୧୧; ୫:୧୩ ର ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଆଡ଼ୋନୀ (ମୋର ପ୍ରଭୁ) ନିମନ୍ତେ ଏବ୍ରୀ ପଦ ପ୍ରତିବଦଳ

କଲେ । ପୁରାତନ ନିୟମ ପଠନ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାହୋବେ ନାମକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ “ପ୍ରଭୁ” ଉଚାରଣ କଲେ । ଏହା ସକାଶୁ ଙଂରାଜୀ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯାହୋବେ ଜାଗାରେ ପ୍ରଭୁ ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।

୪. ଯେପରି ଏଲ୍ ସହିତ, ସେହିପରି, ବେଳେ ବେଳେ ଯାହୋବେ ମଧ୍ୟ ଜୟାଏଲର ଚୁକ୍ତି ବନ୍ଦ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସମ୍ମହିତ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ ପଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସଂଯୋଜିତ ହୋଇଛି । ଅନେକ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ସଂଯୋଜିତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, ଏଠାରେ କେତେକ ଦିଆଯାଇଛି ।

କ. ଯିହୋବା - ଯିରି (ଯିହୋବା ଯୋଗାଇବେ, ବିଢ଼ିବି ୨୧୭ ଓ ୯୦୭), ଆଦି ୨୭:୧୪

ଖ. ଯିହୋବା - ରାପା (ଯିହୋବା ତୁମ୍ଭର ଆରୋଗ୍ୟ ଦାତା, ବିଢ଼ିବି ୨୧୭ ଓ ୯୪୦, କୁଳ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷତା), ଯାତ୍ରା ୧୪:୨

ଘ. ଯିହୋବା - ନିଶି (ଯିହୋବା ମୋହର ଧୂଜା, ବିଢ଼ିବି ୨୧୭ ଓ ୨୪୧), ଯାତ୍ରା ୧୭:୧୫

ଘ. ଯିହୋବ - ମେକା ଦିସେକମ୍ (ଯିହୋବା ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ପବିତ୍ରିକୃତ କରନ୍ତି, ବିଢ଼ିବି ୨୧୭ ଓ ୮୭୭, ପିଏଲ୍ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷତା), ଯାତ୍ରା ୩୧:୧୩

ଡ. ଯିହୋବା-ସାବାଅଥ (ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ଯିହୋବା, ବିଢ଼ିବି ୨୧୭ ଓ ୮୭୮), ୧ମ ଶାମ୍ ୧:୩, ୧୧; ୪:୪; ୧୫:୨; ବେଳେ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ୦ାରେ

ଛ. ଯିହୋବା - ରୋହି (ଯିହୋବା ମୋହର ପ୍ରତି ପାଳକ, ବିଢ଼ିବି ୨୧୭ ଓ ୯୪୪ କୁଳ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ), ଗାତ୍ର ୨୩:୧.

ଜ. ଯିହୋବା-ସିଦ୍ଧକେନ୍ତୁ (ଯିହୋବା ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା, ବିଢ଼ିନି ୨୧୭ ଓ ୮୪୧), ଯିରି. ୨୩:୨

ଘ. ଯିହୋବା - ଶାମା (ଯିହୋବା ରହିଛନ୍ତି, ବିଢ଼ିବି ୨୧୭ ଓ ୧୦୨୭), ଯିହ. ୪୮:୩୪୭:୨୧ “ଆଉ ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥୁଲେ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ ନୌକା ସେ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲା”

୭:୨୯ ଏହା ପ୍ରତାୟମାନ ଭାବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଶ୍ରୟ୍ୟ କର୍ମ ଘଟଣା ଥିଲା (ସିଏପ୍. ୨୨-୨୪) ଯେହେତୁ ମାର୍କିଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେମାନେ ହୃଦ ଆର ପାରିର ପ୍ରାୟ ଅଧା ବାଟ ବାହି ଯାଇଥୁଲେ (ସିଏପ୍. ମାର୍କ ୨:୩) । ଯେମିତି ହେଉ, ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ସମ୍ମହିତ ଏ ଉଲ୍ଲିଖ୍ନିତ ହୋଇ ନାହିଁ (ଏହା ହେଉଛି, ମାର୍ତ୍ତ ୧୪:୩୨ ଅବା ମାର୍କ ୨:୫୧) ।

ଏନ୍‌ୱେଏସ୍‌ବି (ଆଧୁନୀକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୭:୨୯-୨୪

୨୭ ତାହିଁ ଆରଦିନ ସମ୍ବୁ ଆରପାରିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସେହି ଲୋକମାନେ, ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ନୌକା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଛୋଟ ନୌକା ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ଆଉ ଯୀଶୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନୌକାରେ ପ୍ରବେଶ କରିନଥୁଲେ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କେବଳ ଯାଇଥୁଲେ ତାହା ଦେଖିଲେ । ୨୩ ପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ରୋଟି ଭୋଜନ କରିଥୁଲେ ସେ ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ଅନ୍ୟ ଛୋଟ ନୌକାମାନ ତିବିରିଆରୁ ଆସିଲା । ୨୪ ଅତେବ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ, କିମ୍ବ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ ନ ଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଛୋଟ ନୌକା ମାନଙ୍କରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଆଉ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜୁ କମର୍ନାହୁମକୁ ଆସିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମ୍ବୁ ଆରପାରିରେ ତାହାଙ୍କ ଦେଖାଇ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ କେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ?”

୨:୩୩ “ତିବିରିଆ” ଏହି ନଗର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ୨୨ରେ ହେବେଦ ଆନ୍ତିପାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲା ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ରାଜଧାନୀ ହେଲା ।

ଏନ୍‌ୱେଏସ୍‌ବି (ଆଧୁନୀକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୨:୨୭-୩୧

୨୭ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ, ସତ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହେ, ଆଶ୍ରୟ୍ୟକର୍ମ ଦେଖିବାରୁ ତୁମେମାନେ ମୋହର ଅନ୍ୟନିଷ୍ଠା କର, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ରୋଟି ଖାଇ ପରିତ୍ତୁ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ । ୨୭ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରମ କର ନାହିଁ, ବରଞ୍ଚ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକ୍ଷୟସ୍ତର ରହେ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟପୁରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେବେ, ତାହା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରମ କର କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ପିତା, ଉତ୍ସର ମଧ୍ୟ, ତାହାଙ୍କ ମୁହଁକିତ କରିଛନ୍ତି । ୨୮ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆସେମାନେ କ’ଣ କରିବା, ଯେପରି ଆସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କରି ପାରୁ ? ୨୯ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଯେ ସେ ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ।” ୩୦ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତାହାହେଲେ ଚିହ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ଆପଣ କ’ଣ କରିବେ, ଯେପରି ଆସେମାନେ ଦେଖିବାରୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ? ଆପଣ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ ? ୩୧ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷ ପ୍ରାତିରରେ ମାନ୍ଦା ଭୋଜନ କଲେ; ଯେପରି ଏହା ଲେଖାଅଛି “ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ

ସ୍ଵର୍ଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଟି ଦେଲେ ।” ୩୭ ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ, ସତ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହେ, ମୋଶା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆହାର ଦେଇ ନାହାଁଛି, ମାତ୍ର ମୋହର ପିତା ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରକୃତ ରୋଟି ଦିଅଛି । ୩୮ କାରଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରୋଟି ହେଉଛି ତାହା ଯାହା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତଳେ ଅବତରଣ କରେ, ଆଉ ଜଗତକୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରେ । ୩ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ “ ପ୍ରଭୋ, ଆସମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ଏହି ରୋଟି ଦିଅନ୍ତୁ ।”

୩:୨୭, ୩୭, ୪୩ “ସତ୍ୟ, ସତ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହେ” “ଆମେନ, ଆମେନ ।” ଏହା ଏକ ଏବା ବାକ୍ୟାଶ ଅଟେ ଯାହାର ତିନୋଟି ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ମହ ରହିଛି ।

୧. ପୂରାତନ ନିୟମରେ ଶବ୍ଦ “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଏହାର ଆଳଙ୍କାରିକ ଅର୍ଥର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ “ଦୃଢ଼ ହେବା” ଓ ଯିହୋବାଙ୍ଗଠାରେ ଜଣକର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା ।

୨. ଯାଶୁଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । ଏହି ମାର୍ଗରେ ଆସମାନଙ୍କଠାରେ “ଆମେନ’ର ଅନ୍ୟ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ ।

“ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳରେ, ପୂରାତନ ନିୟମ ସଦୃଶ, ଏହା ଘୋଷଣା ଅବା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ପଦ ହେବା ଭାବେ ଆସିଲା ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ୧:୪ ୧ରେ ଆମେନ

□ “ମାତ୍ର ତୁମେମାନେ ରୋଟି ଖାଇଥିବାରୁ” ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣାସମ୍ମହ ଶାରିରାକ ଓ ତଡ଼କଣାତ୍ ଥିଲା, ଆହୁକ ଓ ଅନୁକ୍ରମିକ ନ ଥିଲା ।

□ “ଆଉ ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ” ଏହି ପଦର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ “ଅତ୍ୟଧିକ ଖାଇବାକୁ” ଅନେକ ସମୟରେ ଏହା ପଶୁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ (ବିଶେଷତ୍ ଗାଇମାନେ) ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା ।

୭;୨୭ “ଶ୍ରମ କର ନାହିଁ” ନାନ୍ଦିବାଚକ କୃଦନ୍ତ ବିଶେଷଣ ସହିତ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଞ୍ଚାସୁଚକ ଅଟେ ସାଧାରଣତଃ ଯାହାର ଅର୍ଥ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକିଯାରେ ଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା । ଏହି ଅଧ୍ୟାଶ ନିମନ୍ତେ ପୂରାତନି ଯମ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ହେଉଛି ଯିଶାଇୟ ୪ । ଏହି କଥୋପକଥନର ଘୋହନ ୪ ରେ କୂପ ନିକଟରେ ସ୍ଥାଲୋକ ସହିତ ଅନେକ ସମାନତା ରହିଛି ।

□ “ବିନଷ୍ଟ ହୁଁ” ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ୧୦:୧୦ରେ ଆପୋଲୁମି

□ “ତାହାଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କରେ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି” ଏହା ସାହିତ୍ୟକ ଭାବରେ “ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ” ଅଟେ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତା, ମାଲିକାନା, କ୍ଷମତା, ଓ ନିରାପଦାର ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା (ସିଏପ୍ ଏନ୍ଡବି ୩୮:୧୮; ଯୋହନ ୧୩:୨) । ଯେହେତୁ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁମୋଦ କିଷ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଚିହ୍ନି ଓ ଏନ ଆଇଛି ଏହାକୁ “ଅନୁମୋଦନ କରିବା” ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ବାଦ କରନ୍ତି । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ; ୩:୩୩ରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିପାରେ ।

୭:୨୮ “ଆସମାନେ କ’ଣ କରିବା, ଯେ ଆସମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କରିପାରୁ” ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମର ଏହା କେହୁୟ ଧର୍ମଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା (ସିଏପ୍ ଲୁକ ୧୮:୧୮) । ଧର୍ମଗତ ଯିହୁଦୀ (୧) ତାହାର ବଂଶଧର ୩ (୨) ମୌଖିକ ପ୍ରଥା (ଡାଲମୁଦ) ଦ୍ୱାରା ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେପରି ତର୍ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ପ୍ରତି ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଦନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଜୀବନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଠିକ୍ ହେବା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିଲା ।

୭:୨୯ “ସେ ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର” ଏକ ଆଓରିଷ ବକ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥିତକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରେରିତ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଶବ୍ଦ “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” ପରିତ୍ରଣ ବିଷୟରେ ନୂତନ ନିୟମର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ମହ ବୁଝିବାରେ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ୭;୨୩ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ । ଶବ୍ଦର ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଥିତି ଜିଛାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଗୋଷ୍ଠୀ ପିଷ୍ଟିଏ “ଭରସା କରିବା” “ନିଭୀର କରିବା” ଅବା “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” ଭାବେ ଅନ୍ତବାଦ କରାଯାଇ ଥାଇ ପାରେ । ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସର ଲକ୍ଷ୍ୟ “ତାହାଙ୍କଠାରେ (ସିଏପ୍ ୧:୧. ୩:୧୨) ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତରିକ୍ଷତା, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ନୁହେଁ କିଅବା ପ୍ରବଳ ଆଗ୍ରହରେ ନୁହେଁ । ଏହି ଅଧ୍ୟାର ତଡ଼କଣାତ୍ ସ୍ଥିତି ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଅଟେ, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରମରାଗତ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ନୁହେଁ, ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଧର୍ମଗତ ପ୍ରଥା, କିଅବା ନୈତିକ ଜୀବନ ଯାପନ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟମାନ ସାହାଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଥମିକ ନୁହେଁ । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ବହୁବଚନ “କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ”କୁ ଏକ ବଚନ “କାର୍ଯ୍ୟ”ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି ।

“ପ୍ରେରିତ” ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ୪:୨ରେ ପ୍ରେରଣ କରିବା (ଆପୋଷେଲୋ) ।

(ପୃ. ୯୮)

୭:୩୦-୩୩ ଏହା ମନେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଯେ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଞ୍ଚ ହଜାରଙ୍କ ଆଶ୍ୟରକ ଭୋଜନ କରାଇବାରେ କେବଳ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଥିଲା । ଧର୍ମଗୁରୁ ସମକ୍ଷୀୟ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ ଚିତ୍ତାଧାରା ଥିଲା ଯେ ମସାହ ପୂରାତନ ନିୟମର

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟମୂହର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବେ, ଯେପରି ମାନାର ପ୍ରେରଣ କରିବା (ସିଏଫ୍ ୧୧ ବାରୁକ୍ ୨୯:୮) ଜଣେ “ଚମଳାରୀ-ମୋଶା” ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟାହର ଏହି ଚିତ୍ତାଧାରା ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମଶୁରୁମାନେ ଗୀତ ୭୨:୧ ଥିଲୁ ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ଅଂଶ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ (ସି.ଏଫ୍. ୧୮ କର. ୧:୨୭) ।

“ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” ପ. ୨୯ ଓ ପ.୩୦ ର “ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର” ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାକରଣ ସମକ୍ଷୀୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦେଖିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି । ପ୍ରଥମଟି ଯାଶୁଙ୍କୁ / ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଯୋହନଙ୍କ ସାଧାରଣ ଗଠନ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ । ଏହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା । ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସମ୍ମହ ଓ ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ଏକ ଉପାଦାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ । ମନେରଖଣ୍ଡ, ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ଉଭୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଓ ଏକ ସମାଦ । ୨:୨୩ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୭:୩୧ “ଯେପରି ଏହା ଲେଖା ଅଛି” ଏହା ଏକ ବାଶ ବାହୁଲ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ସମ୍ପନ୍ନକାଳ ସୂଚକ କୃଦିତ ବିଶେଷତା କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ପୁରାତନ ନିଯମରୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତର ସମ୍ମହର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବ୍ୟାକରଣ ସମକ୍ଷୀୟ ଗଠନ ର ମାନ ଥିଲା । ଏହା ପୁରାତନ ନିଯମର ପ୍ରେରଣା ଓ କ୍ଷମତା ଘୋଷଣା କରିବାର ଏକ ରୂପ୍ରେୟାକ୍ତି ଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ତର କରିବା କେତେକ ପୁରାତନ ନିଯମ ପୁଷ୍ଟକରୁ ଗୋଟିଏକୁ କିମ୍ବା ଏକ ସଂଯୋଜିତ କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥାଇପାରେ: ଗୀତ ୭୮:୨୪; ୧୦୪:୪୦; ଯାତ୍ରା ୧୭:୪, ୧୪ କିମ୍ବା ନିହି. ୯:୧୪ ।

୭:୩୨ ଯାଶୁ ଯିହୁଦୀମାଙ୍କର ପରମାରାଗତ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵକୁ ସମ୍ମେଧନ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଦ୍ୱି.ବିଜ. ୧୮:୧୪, ୧୮ ସକାଶ୍ୟ ମଧ୍ୟାହ ମୋଶାଙ୍କ ସଦୃଶ ଆଣ୍ଟର୍ୟ କର୍ମମାନ ସାଧନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କେତେକ ଶ୍ଲୋକରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଠିକ୍ କରୁଛନ୍ତି ।

୧. ଜିଶ୍ର, ମାନ୍ଦା ଦେଲେ, ମୋଶା ନୁହେଁ ।

୨. ମାନ୍ଦା ସ୍ଵରୀୟ ୦ରୁ ଆରମ୍ଭ ନଥିଲା ଯଦିଓ ଲୋକମାନେ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ବୋଲି ଭାବିଲେ (ସିଏଫ୍. ଗୀତ ୭୮:୨୩-୨୪) ।

୩. ସ୍ଵର୍ଗର ପ୍ରକୃତ ଭୋଟ ଯାଶୁ ଥିଲେ, ଯେ ଏକ ଅତୀତ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାନ୍ଧବ ।

୭:୩୩ “ତାହା ଯାହା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତଳକୁ ଅବତରଣ କରେ” ଯୋହନରେ ଏହା ଏକ ପୌନପୁନିଃକ ବିଷ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ୩:୧୩) । ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ଲମ୍ବାକୃତି ଦୈତ୍ୟବାଦ ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଅବତରଣ ସାତ ଥର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍. ୭:୩୩; ୩୮, ୧, ୨, ୪୦, ୪୧, ୪୮) । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୟମାନତା, ଦୈବିକ ଆରମ୍ଭକୁ ଦେଖାଏ (ସିଏଫ୍. VVMM ୩୩, ୩୮, ୪୧, ୪୦, ୪୧, ୪୮ ୩୭୭) । ଯେପରି ଯାଶୁ ପ୍ରକୃତ ରୋଟୀ, ଜୀବନର ରୋଟୀ, ଜଗତକ ଉତ୍ସବରେ ଏହା “ମାନ୍ଦା” ଯାହା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆଗତ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅଭିନୟ ଅଟେ ।

ଏହା ସାହିତ୍ୟକ ଭାବରେ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେ ଜିଶ୍ରଙ୍କ ରୋଟି ଅଟନ୍ତି ।” ଏଠାରେ ପୁନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ (୧) “ରୋଟୀ” କିମ୍ବା (୨) ଏକ ମନୁଷ୍ୟ, ଯାଶୁଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ଅନେକ ସମୟରେ ଯୋହନରେ ଏହି ଅନେକାର୍ଥତାଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଅଟନ୍ତି । (ଯୁଗ୍ମ ଏନ୍ଟରେନ୍ଟ୍ରେସ୍) ।

“ଜଗତକୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି” ଏହା ହେଉଛି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଯାଶୁ ଆସିଲେ (ସିଏଫ୍. ୩:୧୭; ମାର୍କ ୧୦:୪୪; ୨ୟ କର. ୪:୨୧) । ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ବିନିଷ୍ଠ ଓ ବିଦ୍ୟୁତୀ ଜଗତ ପ୍ରତି “ନୂତନ ଜୀବନ”, “ଅନ୍ତର୍ଜୀବନ”, “ନୂତନ ଯୁଗ ଜୀବନ”, “ଜିଶ୍ରଙ୍କ ଦୟାର ଜୀବନ”, କେତେକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ (ଯିହୁଦୀ / ବିଜାତୀୟ, ମନୋମୀତ, ଅମନୋମୀତ, ରକ୍ଷଣଶାଳ / ଉଦାର) । ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ !

୭:୩୪

ଏନ୍ ଏ ସ୍ଵ ବି, ଏନ୍ କେଜେତି “ପ୍ରଭୋ”

ଏନ୍ ଆର୍ଥ୍ୟ ଜି, ଟିଇଭି,

ଏନ୍ଜେବି, ଏନ୍ରଟି ବାଇବଲ,

ଏନ୍ଆଇଭି, ଆରଇବି “ମହାଶ୍ୟ”

ଏହି ଦୂରଟି ପଦ ଉତ୍ସେ କୁରିଥ୍ୟ ର ଭିନ୍ନ ଭାଷାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କୁ ପ୍ରତିଫଳନ କରେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦ୍ୱିୟ ଚଯନ ଅତି ଉତ୍ସବ ବୋଧ ହୁଏ । ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟାହ ଭାବେ ଉପଲବ୍ଧ କଲେ ନାହିଁ (ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ ୪:୧୪; ୪:୭) ।

. “ଆୟମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ଏହି ରୋଟୀ ଦିଅନ୍ତୁ” ଯୋହନ ୪:୧ ରେ କୃପ ନିକଟରେ ସୀ ଲୋକଟିର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ଏହା ସମାନ ଅଟେ । ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ଆହୁତି ଉପାମା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ଯୋହନରେ ଏହା ପୌନପୁନିଃକ ବିଷ୍ୟ ଅଟେ ।

୩୪ ଯୁଗୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜୀବନଦାୟକ ରୋଟୀ; ଯେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସେ ସେ କ୍ଷୁଧିତ ହେବ ନାହିଁ; ଆଉ ଯେ ମୋ’ୠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ କଦାପି ତୃଷ୍ଣିତ ହେବ ନାହିଁ । ୩୫ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁଅଛି, ଆଉ ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ । ୩୬ ପିତା ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସେ ମୁଁ ତାହାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାହାର କରିଦେବି ନାହିଁ । ୩୭ କାରଣ ମୋହର ନିଜ ଜଙ୍ଗ ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ତାହାଙ୍କ ଜଙ୍ଗ । ୩୮ ଆଉ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ ତାହାଙ୍କ ଜଙ୍ଗ ଏହି, ଯେ ସେ ମୋତେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେପରି ନ ହରାଏ, ବରଞ୍ଚ ଶେଷ ଦିନରେ ତାହା ଉତ୍ଥାନ କରିବି । ୪୦ କାରଣ ଏହା ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଜଙ୍ଗ ଅଟେ, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ, ଆଉ ଶେଷ ଦିନରେ ମୁଁ ତାହାକୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି ।

୭:୩୪ “ମୁଁ ଜୀବନଦାୟକ ରୋଟୀ ଅଟେ” “ଆସେ” ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଏହା ଗୋଟିଏ ଅଟେ ଯାହା ଯୋହନଙ୍କର ଅତି ବିଶେଷତ୍ବ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ୭:୩୪, ୧, ୮, ୪୧; ୮:୧୨; ୧୦:୭, ୯, ୧୧, ୧୪; ୧୧:୨୪; ୧୪:୭; ୧୫:୧, ୪) । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାନାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ । ଏହା ମାନ୍ଦା ଓ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନକାରୀ ଯେ ନୂତନ ଯାତ୍ରା (ପାପ ଠାରୁ) ଆଣିବେ ସେ ବିଷୟରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମସାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାଶାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଟେ । ୮:୧୨ ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

□ “ଯେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସେ ସେ କ୍ଷୁଧି ହେବ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେ ମୋ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କେବ ସେ କଦାପି ତୃଷ୍ଣିତ ହେବ ନାହିଁ ଗ୍ରାହକରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଦୃଢ଼ ଯୁଗୁ ନାସ୍ତିବାଚକ ଅଟନ୍ତି, “କେବେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ନା କେବେ ମଧ୍ୟ” (ସିଏଫ୍. V ୩୭) ।

“ଆସେ” ଓ “ବିଶ୍ୱାସ କରେ” ମଧ୍ୟରେ ସମାନ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି (ସିଏଫ୍. ୭:୩୭-୩୮; “ଦେଖେ” ଓ “ଶୁଣେ” ସହ ସମାନ) । ସେଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ସବ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ ଅଟନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ଆସିବା ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଗୋଟିଏ ଥର ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମୂହ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସହଭାଗିତାର ଏ ଜୀବନ ଧାରା, ବନ୍ଦୁ ଓ ସହଭାଗିତାର ଆରମ୍ଭ ।

□ “କ୍ଷୁଧିତ... ତୃଷ୍ଣିତ” କ୍ଷୁଧା ଓ ତୃଷ୍ଣା ଅନେକ ସମୟରେ ଆତ୍ମିକ ବାପ୍ରତିକରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା (ସିଏଫ୍. ୩୧. ୪୨:୧; ଯିଶ୍ର. ୪୪:୧; ଆମୋଷ ୮:୧୧-୧୨; ମାଥ୍. ୪:୭)

୭:୩୯ “ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁଅଛୁ” କେତେକ ପୁରାତନ ସାକ୍ଷୀ ସମୂହ (ଏନ୍ ଏସ୍ ଏସ୍ N, ଏ, ଓ ଅନେକ ପୁରଣୀ ଲାଟିନ, ଉଲଗେଟ୍ ଓ ସିରିଯା ସଂସ୍କରଣ) ଯାଶୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଚିହ୍ନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବା କହିଁ, “ମୋତେ” ବାଦ୍ ଦେଇଛନ୍ତି (ତାହା ହେଉଛି, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା) ସର୍ବନାମ ଅନେକ ଗ୍ରାହ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ସମୂହ ଓ ସଂସ୍କରଣଗୁଡ଼ିକରେ ଅର୍ତ୍ତଭୂକ୍ତ ଅଟେ ଯେ ଯୁବିଏସ୍ କେଉଁଟା ପ୍ରକୃତ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିପାରିଲା ନାହିଁ ।

୭:୩୭ “ଯେସମ୍ପ୍ତ ମୋହର ପିତା ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବେ” ଏହି ଅଂଶ ର ପ୍ରାଥମିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଜ୍ଞୋମତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ରହିଛି । ଏହି ଧର୍ମତରୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତିମୂଳକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ରୋମିଯ ୯ ଓ ଏପିସ୍ ୧:୩-୧୪ । ଏହା କୌତୁଳ୍ୟ ଜନକ ଅଟେ ଯେ ଉତ୍ସବ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ଉତ୍ତର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ରୋମିଯ ୧୦ ରେ ସମସ୍ତ ସାତୋତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାକ୍ୟାଶ ରହିଛି । ଏପିସ୍ଟିଯ ୨ ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପରିଚିତି, ଯେଉଁଠାରେ vv. ୧-୭ରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଆଲୋଚନା ସମୂହ vv. ୮, ୯ରେ ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ଵାନରେ ଘଟିଛି । ଭାଗ୍ୟ ହେଉଛି ଉତ୍ସବପ୍ରାସ୍ତୁତ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଧର୍ମନୀତି, ପରିଭ୍ରାଣ ବିହିନ ନି ଏକମନ୍ତେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ନୁହେଁ । ଧର୍ମନୀତିକୁ ଖୋଲିବାର ଚାବି ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ, ଅନନ୍ତ କାଳୀନ ନାତି ନିଯମ ନୁହେଁ । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ଜିଶ୍ଵର ଯେ ସମସ୍ତ ଯାଶୁଙ୍କ ଦିଅନ୍ତିତ ସେସବୁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ “ଆସେ” । ଜିଶ୍ଵର ସବୁ ସମୟରେ ପ୍ରାଥମିକ ପଦପେନ୍ଦ୍ରିୟ ନିଅନ୍ତି (ସିଏଫ୍. vv. rr, ୭୪), ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ (ସିଏଫ୍. ୧:୧୨; ୩:୧୨) । ୩:୧୨ ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

. “ଯେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସେ ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାହାକୁ ବାହାର କରିଦେବି ନାହିଁ” ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୃଢ଼ ଯୁଗୁ ନାସ୍ତିବାଚକ ଅଟେ । ଏହା ସତ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଜିଶ୍ଵର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁ ନିଜନିକଟକୁ ଆହ୍ଵାନ ଓ ସାଗତ କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଯିହଜି. ୧୮:୨୧-୨୩; ୩୦-୩୭; ୧୮ ତମ. ୨:୪; ୨୨ ପିତ. ୩:୯) । ଜିଶ୍ଵର ସବୁ ସମୟରେ ପ୍ରାଥମିକ ପଦପେନ୍ଦ୍ରିୟ ନିଅନ୍ତି (ସିଏଫ୍. vv. ୪୪, ୭୪), କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ (ସିଏଫ୍. ମାର୍କ ୧:୧୪; ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୧) । ନିରାପଦା ଉପରେ କି ଉକ୍ତ ଅଂଶ (ସିଏଫ୍. ରୋମି ୮:୩୧-୩୯) !

ବିଶେଷଶାର୍ତ୍ତ : ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହେଉଛି (୧) ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ସତ୍ୟ (୨) ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀର ବଶ୍ୱାସ ଅନୁଭୂତି, ଓ (୩) ଜୀବନ ଧାରା ।

କ. ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ନିମନ୍ତେ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଧାର

୧. ପିତା ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଚରିତ୍ର

କ. ଆଦିପୁଣ୍ୟକ ୩:୧୪; ୧୨:୩

ଖ. ଗୀତ ସଂହିତ ୪୭:୧୦

ଘ. ଯୋହନ ୩:୧୭; ୧୦; ୨୮-୨୯

ଘ. ରୋମିଯ ୮:୩୮-୩୯

ଡ. ଏଫିସିଯ ୧:୩-୧୪; ୨:୫, ୮-୯

ତ. ଫଲଇପପିଯ ୧:୭

ଛ. ୨ୟ ତିମଥ୍ ୧:୧୨

ଜ. ୧ମ ପିତର ୧:୩-୪

୨. ପୂତ୍ର ଜଣ୍ମରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

କ. ତାହାଙ୍କ ଯାଜକ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଯୋହନ ୧୭:୯-୨୪; ବିଶେଷତଃ ପ. ୧ ୨

ଘ. ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିପନକାରୀ ବଳିଦାନ

(୧) ରୋମିଯ ୮:୩୧

(୨) ୨ୟ କରିଛିଯ ୪:୨୧

(୩) ୧ମ ଯୋହନ ୪:୯-୧୦

ଘ. ତାହାଙ୍କ ଅବିରତ ଥିବା ମଧ୍ୟତା

(୧) ରୋମିଯ ୮:୩୪

(୨) ଏହୁ ୭:୨୪

(୩) ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧

୩. ଆତ୍ମାରୂପି ଜଣ୍ମରଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେବ ।

କ. ତାହାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ, ଯୋହନ ୨:୪୪, ୭୫

ଘ. ତାହାଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ

(୧) ୨ୟ କରିଛିଯ ୧:୨:୫:୫

(୨) ଏଫିସିଯ ୧:୧୩-୧୪; ୮:୩୦

ଘ. ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

(୧) ରୋମିଯ ୮:୧୩-୧୭

(୨) ୧ମ ଯୋହନ ୫:୨-୧୩

ଘ. ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଚାକ୍ରିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେବା ହେଉଛି

୪. ପ୍ରାଥମିକ ଓ କ୍ରମାଗତ ଅନୁତାପ ଓ ବିଶ୍ୱାସ

କ. ମାର୍କ ୧:୧୪

ଘ. ଯୋହନ ୧:୧୨

ଘ. ପ୍ରେରିତ ୩:୧୭; ୨୦:୨୧

ଘ. ରୋମାୟ ୧୦:୯-୧୩

୫. ପରିତ୍ରାଣର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦୃଶତା ତାହା ମନେରଖ୍ୟ

କ. ରୋମିଯ ୮:୨୮-୨୯

ଘ. ଏଫିସିଯ ୧:୧୦; ୨:୧୦; ୪:୧୩

୬. ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଜୀବନଧାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ତାହା ମନେରଖ୍ୟ

କ. ଯାକୁବ

ଘ. ୧ମ ଯୋହନ

୪. ପ୍ରତିଶୃତି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି କର୍ମମୟ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଧିବସାୟ ଦ୍ୱାରା ତାହା ମନେରଖ

କ. ମାର୍କ ୧୩:୧୩

ଖ. ୧ମ କରିବୁ ୧୫:୨

ଘ. ଏହୁ ୩:୧୪; ୪:୧୪

ଘ. ୭ୟ ପିତର ୧:୧୦

ଡ. ଯିହୁଦା W. ୨୦-୨୧

୭:୩୮ “ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତଳେ ଅବତରଣ କରିଛି” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସୂଚକ ଯାହା ଦେହବନ୍ତ ହେବା (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧:୧ ff; ଏପ୍ରିସ୍. ୪:୮-୧୦), ଓ ଏହାର ରହିଥିବା ଫଳାଫଳକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗମୟ ପ୍ରାରମ୍ଭକୁ ଦେଖାଉଛି (ସିଏଫ୍. W. ୪୧, ୭୭) ।

.”ମୋହର ନିଜ ଲଜ୍ଜା କରିବାକୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ତାହାଙ୍କ ଲଜ୍ଜା” ମୁତ୍ତନ ନିୟମ ତ୍ରୀଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକତା (୧୪:୭ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ), ଉଦାହରଣ ୧୪:୮-୯ ଓ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ (ସିଏଫ୍. ୧୪:୮-୯) ଉଭୟକୁ ଘୋଷଣା କରେ । ଏହି ପଦ ପିତାଙ୍କ ଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଆଞ୍ଚାଧୂନତା ଉପରେ ଯୋହନଙ୍କ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ । ୪:୧୯ ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ୪:୨ ରେ ପ୍ରେରଣ କରିବା (ଆପୋଷେଲୋ) ।

୭:୩୯ “ସେ ଯାହାସବୁ ମୋତେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ମୁଁ ଯେପରି ନ ହରାଏ” ସେଠାରେ ପ.୩୭ର କିନ୍ତୁ ଲିଙ୍ଗ ଏକ ବଚନ “ଯାହାସବୁ” ଓ ତା.୩୯ର କିନ୍ତୁ ଲିଙ୍ଗ ଏକବଚନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଯୋହନ ଏହି ଅସାଧାରଣ ଗଠନ ଅନେକ ଥର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ୧୭:୨, ୨୪) । ପ୍ରତୀୟମାନ ଭାବେ ଏହା ସଂଘବନ୍ଧ ସମଗ୍ରକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. W. ୪୦, ୪୪) ।

ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୃହିତ କରିବାର ଶକ୍ତି, ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ପ୍ରତିଶୃତିର ଏକ ଉପର ମହତ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୦:୨୮-୨୯; ୧୭:୨, ୨୪, ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୩ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ) । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ପ.୩୭ର କ୍ରିୟାପଦ କାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସୂଚକ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ପ.୩୯ରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ସୂଚକ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ ରହିଥାଏ ! v.୩୯ର ଦୁଇଟି ଶେଷ ଘୋଷଣା ସମ୍ମହ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ଆଓରିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; ପିତା ଯାହା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଯୁଶୁ ହରାନ୍ତି ନାହିଁ (VV ୩୭ ଓ ୩୯) ଆଉ ଯାହା ସବୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଆୟାଇଛି ଶେଷଦିନରେ ସେ ସେହିସବୁ କ୍ଳୁ ଉତ୍ଥାନପନ କରିବେ (ସିଏଫ୍. v.rr) । ଏଠାରେ (୧) ମନୋନୟନ ଓ ଅଧିବସାୟ ର ଦୌନିକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ମହ ରହିଛି !

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପନ (ଉଭୟ ଅନ୍ତି ଓ ନାସ୍ତିସୁଚକ) ଦିନର ଏହି ଧାରଣା କେତେକ ଆଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଛି ।

୧. ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ, ୭:୩୯, ୪୦, ୪୪, ୪୪; ୧୧:୨୪; ୧୨:୪୮; ୭ୟ ତମ. ୩:୧; ୧ମ ପିତ. ୧:୪; ୭ୟ ପିତ. ୩:୩

୨. ଶେଷ ସମୟ, ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୮; ଯିହୁଦା ପ. ୧୮

୩. ସେହି ଦିନ, ମାଥ୍. ୭:୨୭; ୭ୟ ତମ. ୧:୧୨, ୧୮; ୪୮

୪. ଗୋଟିଏ ଦିନ, ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୧

୫. ମହାନ ଦିନ, ଯିହୁଦା ପ. ୭

୬. ଦିନ, ଲୁକ ୧୭:୩୦; ୧ମକର. ୩:୧୩; ୧ମ ଥେସ. ୪:୪; ଏହୁ ୧୦:୨୪

୭. ତାହାଙ୍କ ଦିନ, ଲୁକ ୧୭:୨୪

୮. ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କାଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନ, ୧ମ କର. ୧:୮; ୪:୮

୯. ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ଦିନ, ୭ୟ କର. ୧:୧୪

୧୦. ଶ୍ରୀ ଯାଶୁଙ୍କାଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନ, ୧ମ କର. ୧:୮

୧୧. ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଦିନ, ଲୁକ ୧୭:୨୪ (# ୩ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ)

୧୨. ବିଚାରର ଦିନ, ମାଥ୍. ୧୦:୧୪; ୧୧:୨୭, ୨୪; ୧୨:୩୭; ୭ୟ ପିତ. ୨:୯; ୩:୭; ୧ମ ଯୋହନ :୧୭

୧୩. କ୍ରୋଧର ଦିନ ପ୍ରକା ୨:୧୭

୧୪. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାନ ଦିନ-ପ୍ରକା ୧୨:୧୪

ଯୋହନ ୪:୪୦ “ଏହା ହିଁ ମୋର ପିତାଙ୍କର ଇଛା” ହିଁ ଅ:୨୮ ପଦର ଜିଶୁରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆୟମାନଙ୍କୁ କଥା କରିବାକୁ ହେବ ? ପ୍ରଶ୍ନର ଯାଶ୍ଚିଙ୍କର ଉତ୍ତର ଅଟେ । ବିଶେଷ ବିଶ୍ୱାସ ଜିଶୁରଙ୍କ ଇଛାର ଯୋହନ ୪:୩୪ ପଦଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “କାରଣ ଯେକେହି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରେ” ବର୍ଷମାନ କାଳର ଉତ୍ସ ବିଶେଷଣ ଓ କ୍ରିୟାପଦ “ଦେଖିବା” ଏବଂ “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” ପଦ ଦୁଇଟି ଏକା ପରି ଅଟେ ଯେମିତି ୩୫ ପଦର “ଆସ” ଏବଂ “ବିଶ୍ୱାସ କର” “ଦେଖେ” ଓ “ଶୁଣେ” ପରି ଅଟେ । ଏସବୁ ଏକକାଳୀନ ଘଟଣା ନୁହେଁ । ନିରକ୍ଷର ଚାଲୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅଟେ । “ଦେଖିବା” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ବୁଝିବା ଏବଂ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ” ନିବିଷ୍ଟ ଚକ୍ଷୁରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା” କୁ ବୁଝାଏ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ “ଯେକେହି (କର୍ମବାଚ୍ୟ) । ଶବ୍ଦଟି ପସନ୍ଦ କରେ । ଦେଖନ୍ତୁ

୧. ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ୧:୩

୨. ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ୧:୯

୪. ଯେପରି ଯେକେହି ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ଲାଟ୍ ହୁଏ ୩:୧୭

୪. ଯେପରି ସମସ୍ତେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାଦର କରିବେ ୪:୨୩

୭-୯. ଯୋହନ ୩:୩୭, ୩୯, ୪୦, ୪୫

୧୦. ଯେକେହି ମୋଡେ ପ୍ରେମ କରେ ଓ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ କଦାପି ମରିବ ନାହିଁ ୧୧:୨୬

୧୯. ଆଉ, ମଁ ସଦି ପୃଥିବୀର ଉଚ୍ଚକ ଉତ୍ତରତ ହେବି, ତାହା ହେଲେ ସମ୍ପଦ ଆପଣା ନିକରକ ଆକର୍ଷଣ କରିବି । ୧୯:୩୨

୧୨. ଯେକେହି ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯେପରି ଅନ୍ତକାରରେ ବାସ ନ କରେ, ୧୭:୪୭

ଏହା ହିଁ ଆଧୁପତ୍ୟର ରହସ୍ୟ (ପଦ ୩୦-୩୯; ୧୭:୨, ୨୪ ବନାମ ସ୍ଵର୍ଗା) କୌଣସି ମତେ ଉଭୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ମୋ ପାଇଁ “ନିୟମ”ର ପାରମାର୍ଥକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଉକ୍ତ ଦ୍ୱାଳଟି ଶବ୍ଦକୁ ଉଭମ ରୂପେ ଏକ କରେ ।

■ “ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ” ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଅଟେ, ଏହା ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ମତ, ନିର୍ଭୁଲ ପାରମାର୍ଥକ ବିଦ୍ୟା କିମ୍ବା ଏକ ନୈତିକ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ନୁହେଁ । (ସିଏୟ ଯୋହନ ନା: ୧୬; ୧୧: ୨୫-୨୭) ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝୁଏ, କିନ୍ତୁ ତାର ତୀର୍ତ୍ତାକୁ ନୁହେଁ । ବିଶେଷ ବିଷୟ ୨: ୨୩ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

၃၇ ପଦର କ-ଅଂଶ, ၃୯, ୪୪, ୨୫ ପଦର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସର୍ବପ୍ରଧାନ ପସନ୍ଦ ଏବଂ ၃୭ଖ ୪୦ ପଦର ମନୁଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାର ଗୁରୁତ୍ବର ସହୂଳନଟିକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଉଚ୍ଚ ବାଇବଳର ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଶ୍ୟ ବଜାଇ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାଇବଳ ନିୟମର ଉତ୍ସବ ଦୃଷ୍ଟିକେଣ୍ଟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସାରଭୋମତ୍ତ୍ଵ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସେଇଗାରାତାକୁ ବଜାଇ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

■ “ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ସକ୍ରିୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଅଟେ, ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ଆବଶ୍ୟକ (ସିଏୟ ୧ ଯୋହନ ୪:୧୧) ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାନ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ ୩୯ ପଦଟି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି, କିନ୍ତୁ ୪୦ ପଦଟି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷକୁ ବୁଝାଏ । ଏହା ପରିଭାଷର ବିରୋଧାଭାସ ଅଟେ ।

ଏନ୍‌ୱେସ୍‌ବି (ନୃତ୍ୟ) ଯୋହନ୍ନ ୭୫-୪୧

୪୧ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତାରୀଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଆହାର ଅଟେ, ସେ ଏହା କହିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ୪୨ ଏ କଥାର ଯୋଷେଫର ପୁଅ ଯାଶୁ ନୁହେଁ, ଆଉ ଆୟୋମାନେ କଥାର ବାପାମାଆଜ୍ଞୁ ଜାଣୁ ନାହୁଁ ? ତେବେ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିଅଛି ବୋଲି ସେ ଏବେ କିପରି କହୁଆଛି ? ୪୩ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ବଚସା କର ନାହୀଁ । ୪୪ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ଯାହା ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେ ମୋ, ନିକଟକୁ ଆସିପାରେ, ଆଉ ମୁଁ ଶେଷ ତାହାକୁ ଉତ୍ଥାପନ କରି । ୪୫ଭାବାଦୀ ମାନଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଅଛି ସମାପ୍ତେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାୟ ହେବେ । ଯେକେହି ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରବଣ କରି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଅଛି, ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସେ । ୪୬କେହି ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା ନୁହେଁ ଯେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥାଇଛନ୍ତି, କେବଳ ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ୪୭ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି । ୪୮ମୁଁ ଜୀବନ ଦାୟକ ଆହାର । ୪୯ତୁମ୍ମମାନଙ୍କର ପିତୃପୂରୁଷ ପ୍ରାତିରରେ ମାନ୍ବ ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ । ୫୦କେହି ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ ନ କରେ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବା ଆହାର ଏହି ଅଟେ । ୫୧ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତାରୀଷ୍ଟ ସେହି ଜୀବନ ଆହାର; କେହି ଯଦି ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ; ହଁ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଆହାର ଦେବି ତାହା ମୋହର ମାତ୍ର ମୁଁ ତାହା ଜଗତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଦେବି ।

୭:୪୯ “ସେଥରେ ଯାହୁଦୀମାନେ ବଚସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ” ଏହା ଏକ ଅସିନ୍ଧ କାଳର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ସେମାନେ ବଚସା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଅଥବା ବାରମ୍ବାର ବଚସା କଲେ । ଯାହା ପ୍ରାତିର ଭ୍ରମଣ କାଳର (ଯାତ୍ରା ଓ ଶଶନା ପୁସ୍ତକର ଘଟଣା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ଘଟଣା ସଦୃଶ୍ୟ ମର୍ମଷର୍ଷୀ ଅଟେ । ସେହି କାଳର ଜସ୍ତାଏଳୀଯମାନେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ମଶାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁ ମାଶାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ସୁଜ୍ଞ ଯୋଗାଇ ଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ।

୭:୫୦ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଯାଶୁ ଆପଣା ବିଷୟରେ କହୁଥିବା କଥା ସେହି ଯାହୁଦୀମାନେ ବୁଝୁଥିଲେ । ସେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପେ ଯାହୁଦୀମାନଙ୍କର ରୁଦ୍ଧ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପୂର୍ବ-ସ୍ଥିତି ଏବଂ ବୀଶୁରିକତାର ଦାବୀ କରୁଥିଲେ । ତଥାପି ଯାଶୁଙ୍କର କଥା ଗୁଡ଼ିକ ଯାହାକି ଜଣେ ଗାଲିଲାୟ ବଢ଼େଇଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେଉଥିଲା ଶକ୍ତ ଧାକ୍କା ଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯାଶୁ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସେହିପରି ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି କରୁଥିଲେ ।

ଡେବେ ସେ -

୧. ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଓ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି

୨. ଜଣେ ପୂର୍ବାଲୋକିତ ଠକ ଅଟନ୍ତି

୩. ଜଣେ ପାଗଳ ଅଟନ୍ତି (ଯୋଶ ମ୍ୟାକଢ଼ାଡ୍ରେଲଙ୍କ ଏହିଡେନସ ଦ୍ୟାଟ ତିମାଣ୍ସ ଏ ଭେରିତିକୁ ପୁସ୍ତକରୁ ଆନିତ)

ଯାଶୁଙ୍କ ଦାବୀର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ହିଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ଚର୍ଚତ ବିଷୟ ଅଟେ ।

୭.୪୩ “ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ବଚସା କର ନାହିଁ” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମୟାୟ ଏକ ନାସ୍ତିବାଚକ ଉପାଦାନଧାରୀ ଆଦେଶ ସୂଚକ ବାକ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଚାଲିଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବୁଝାଏ ।

୭:୪୪ “ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ଯାହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିପାରେ” ଜିଶ୍ଵର ସବୁବେଳେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥାନ୍ତି (ଯୋହନ ୭:୪୪ ଏବଂ ୧୪:୧୭ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅଟେ) ସକଳ ଆତ୍ମିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟର ଧର୍ମକର୍ମରୁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରାହ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରେମର ଫଳ ଅଟେ । (ଯିଶାୟ ୪୩:୭ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ଏବଂ ଏକ ଆଜ୍ଞାବହତାଯୁକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଛା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ପରମ୍ପରା ସହ ଅଭିନ୍ନ ରୂପେ ସଂୟୁକ୍ତ ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ପୁରାତନ ନିୟମର “ନିୟମ” ଶବର ଅର୍ଥ ଅଟେ ।

ଏହା “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଚିତ୍ର”ର ସେହି ସନ୍ତୁଳନ ଅଟେ ଯାହା ଯୋହନ ୧୭:୩୭ ରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେହିରେ ଯାାଉ “ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବି” ଏହି ଚିତ୍ର ପୁରାତନ ନିୟମ ଶୈଳୀର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ତାହାଙ୍କର ଭାବବାଣୀଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାଠାରୁ ଓଳଟା ଅଟେ (ଉଦାହରଣ ଯିଶାୟ ୪:୯-୧୩, ଯିରିମିଯ ୧୯:୧୩) । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଜସ୍ତାଏଳୀଯ ଭାବବାଣୀଯ ପ୍ରକାଶକ ଦ୍ୱାରା କଥା କହୁ ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ତାହଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ମାନବ ଜାତିକୁ କଥା କହୁଛିନ୍ତି (ଏବୁ ୧:୧-୩ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) (ଏପଞ୍ଚେଲୋ ଯୋହନ ୪:୨୪ରେ ଦେଖନ୍ତୁ) । ବିଶେଷ ବିଷୟ ପ୍ରେରିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ୪:୪୫ “ଭାବବାଦୀ ମାନଙ୍କ ଧର୍ମାସ୍ତରେ ଲିଖିତ ଅଛି । ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରାଠି ଯିଶାୟ ୪୪:୧୩ କିମ୍ବା ଯିରିମିଯ ୧୧:୩୪ରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵେତ କରାଯାଇଛି । ଯାହା ସେହି “ନୂତନ ନିୟମ”ର ଆନ୍ତରିକ (ନୂତନ ହୃଦୟ ନୂତନ ମନ) ଦୃଷ୍ଟିକୋଣଟିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

■ “ଯେକେହି ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରବଣ କରି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଅଛି, ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସେ” ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିଛି ବୋଲି ଦାବୀ କରିବା ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । (୧ ଯୋହନ ୪:୧-୧୨ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ)

୭:୪୭ “କେହି ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ” ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ଵାକାରୋକ୍ତ ଏହା ଅଟେ ଯେ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ଦେଇ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବୁଝି ପାରେ ଓ ଜାଣିପାରେ (ଯୋହନ ୧:୧୮, ୧୪୪:୭,୯ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ଏପରିକି ମୋଶା କେବେ ବି ପ୍ରକୃତରେ ଯିହୋବାଙ୍କୁ ଦେଖି ନ ଥିଲେ (ଯୋହନ ୪:୩ ଚିକାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି)

୭:୪୮ ଏହି ପଦଟି ସମୟ ମାନବ ଜାତିକୁ ଯାଶୁଙ୍କର ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଦଭ ଏକ ପରିତ୍ରାଣ ବିଷୟଯିକୁ ସଂକଷପରେ ପ୍ରକାଶ କରେ (“ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ”) । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର କୃଦିତପଦ “ଅନନ୍ତ ଜୀବନ” ଯୋହନ ୪:୪୧, ୪୮; ୩:୧୪, ୧୭:୩୭; ୧୧:୨୭; ୨୦:୩୧ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ହିଁ କେବଳ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାର ଦ୍ୱାର ଅଟନ୍ତି । (ଏହା ସୁସମାଚାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟେ ଯୋହନ ୧୦:୧-୭, ୭-୯, ୧୪:୭ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ମାତ୍ର ଏହା ଆଦମଙ୍କର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଓ ସନ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଟେ । (ସୁସମାଚାରରେ ସେହି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକରଣ ସାର୍ଥକ ହୁଏ ଯୋହନ ୧:୪, ୭, ୧୨, ୩:୧୭, ଆଦି ୩:୧୪; ୧୨:୩)

୭:୪୯ ଏହି ବାକ୍ୟ ୩୧-୩୪ ପଦ ପରି ଜୀବନ୍ତ ଆହାରର ଅର୍ଥ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ନାଟକ ଅଟେ, ସାଂସାରିକ ଆହାର (ମାନ୍ବା) ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଆହାର (ଯାଶୁ) ଗୋଟିଏ ଶାରିରାକ ଜୀବନ ଦିଏ ଏବଂ ପ୍ରତିପାଳନ କରେ, ତଥାପି ବାରମ୍ବାର ଜୀଆୟାଏ ଓ

ଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ରୋକି ପାରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଟି ଅନେକ ଜୀବନ ଦିଏ ଏବଂ ଧରି ରଖେ, କିନ୍ତୁ ଅବଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ଓ ପ୍ରତିପାଳକ ଏବଂ ଆହୁକ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୁବନ ଅନ୍ତ କରେ (ଛକ୍ଷରଙ୍କ ସହିତ ଭାଗ୍ୟ ସମର୍କ, ପାପ ଏବଂସାର୍ଥ ସହ ନିବିଡ଼ ସମର୍କ ।

୭:୪୧ “ମୁଁ ଜୀବନ୍ତ ଆହାର” ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ସେହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ “ମୁଁ” ଉଚ୍ଚିଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚି ଅଟେ (ଯୋହନ ୭:୩୪, ୪୮, ୪୧ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) । ଏହା ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରତି ଧାନାକର୍ଷଣ କରିବାକୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଏକ ସାହିତ୍ୟକ କୌଣସି ଅଟେ ।

■ “ମୋହର ମାଂସ ଜଗତର ଜୀବନ ଅଟେ” ଏହା ଗୋଟିଏ ଉପମା ଅଟେ ଯେ ଆନ୍ତମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ସ୍ଵଯଂ ଯାଶୁ ଅନ୍ତି, କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ୍ଚି ଯୋହନ ୧:୧୪ ସହ ସ୍ଵାଭାବିକ ରୂପେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ସି (ନୂଆ) ଯୋହନ ୭:୪୭-୪୯

୪୭ ଏଥରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରିଷର ବାଗ ଯୁଦ୍ଧ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କିପରି ଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମାଂସ କାଇବାକୁ ଦେଇପାରେ ? ୪୮ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁସମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ମାଂସ ଭୋଜନ ନ କଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ ନ କଲେ ତୁସମାନଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ନାହିଁ । ୪୯ ଯେ ମୋହର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ ସ ମୋହର ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତ ହୁଏ, ଆଉ ମୁଁ ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି । ୫୦ କାରଣ ମୋହର ମାଂସ ପ୍ରକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପ୍ରକୃତ ପେଯ । ୫୧ ଯେ ମୋହର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋ” ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ମୋଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ତାହା ୦୧ରେ ରହେ । ୫୨ ଜୀବନ ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ହେତୁରୁ ଜୀବିତ ଆଏ, ସେହିପରି ଯେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ ହେତୁ ଜୀବିତ ରହିବ । ୫୩ ଯେଉଁ ଆହାର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ଅଛି ତାହା ଏହି; ପିତୃ ପୁରୁଷ ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ, ସେ ପ୍ରକାର ନୁହେଁ, ଯେ ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନେକ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ । ୫୪ ସେ କପନ୍ନହୂମର ଗୋଟିଏ ସମାଜ ଗୃହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ ।

ଯୋହନ ୭:୪୯

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ସି - “ବାଗ ଯୁଦ୍ଧ”

ଏନ୍‌କେଜେଭି - “କଳହ କଲେ”

ଏନ୍‌ଆର ଏସଭି - “ବିବାଦ କଲେ”

ଟିଇଭି - “ଏକ କ୍ରୋଧପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଦାନୁବାଦ”

ଏନ୍‌ଜେବି - “ତର୍କ ବିତର୍କ କରିବା”

ଏହି ଅସିନ୍ଦିକ କାଳର ଅର୍ଥ ଅତୀତର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଅଥବା ତାକୁ ଚାଲୁ ରକିବା । ଏହା ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥେ ବ୍ୟବହତ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାର ଏକ କର୍ମ ଶବ୍ଦ ଅଟେ (ପ୍ରେରିତ ୭:୨୭; ୨ ଚାମଥ ୨:୨୩-୨୪; ଚାତସ ୩:୯ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ପୁଣି ୨ କରିବୁୟ ୩:୪ ଏବଂ ଯାକୁବ ୪:୧-୨ରେ ଉପମା ରୂପରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ଅଛି ।

■ “ଏ କିପରି ଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ଦେଇପାରେ” ଯୋହନ ପୁଷ୍ପକରେ ଯାଶୁ ଉପମା ଦ୍ୱାରା କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ସର୍ବଦା ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥରେ ଭୁଲ ବୁଝିଛନ୍ତି : (୧) ଯୋହନ ୩:୪, ନୀଳଦୀମ; (୨) ଯୋହନ ୪:୧୧, ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ; (୩) ଯୋହନ ୭:୪୭ ଯିହୁଦୀମାନେ.; ଏବଂ (୪) ଯୋହନ ୧୧:୧୧, ଶିଷ୍ୟମାନେ ।

୭:୪୩ ଯୋହନ ୭:୪୩ ଏବଂ ୪୪ର କ୍ରୀଯାପଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିରାକର୍ଷକ ଅଟେ । ୪୩ ପଦର “ଭୋଜନ କରେ” ଏବଂ “ପାନ କରେ” ପ୍ରଭୃତି ସକ୍ରିୟ ସର୍ବଶୁଦ୍ଧକ ପଦ ଅଟେ ଯାହା ଗୋଟିଏ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଅଟେ । ୪୪ ପଦର “ଭୋଜନ କରେ” ଏବଂ “ପାନକରେ” ଆଦି କ୍ରୀଯାପଦ ଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ସକ୍ରିୟ କ୍ରୀଯା ବିଶେଷଣ ଅଟେ ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟଟିକୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଏ (ଯୋହନ ୭:୪୭, ୪୩, ୪୮ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ବୋଧହୁଏ ଏହା ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଅନୁମୋଦନ କରେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଯାଶୁଙ୍କ କଥା ପାଲନ କରିବେ ଏବଂ ନିରଣ୍ଟର ପାଲନ କରୁଥିବେ (୪୪ ପଦ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ)

ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵରଣୀୟ ଯେ ଏହି ଶାଶ୍ୱାଂଶୁକୁ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ରକ୍ତପାନ କରିବାରେ ଯିହୁଦୀଯ ବିଭାଷିକାର ଭ୍ରମ ଜାତ ହେବ (ଲେବୀ ୧୭:୧୦-୧୪ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ପ୍ରାନ୍ତରର ମାନ୍ଦା ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ଵାଭାବିକ ସଂକେତକୁ ନେବା ୯୪୮ ପଦ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଏହିହୁସିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଏବଂ ସାହିତ୍ୟକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସ୍ଵରଗାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ କଳା କୌଣସି ଅଟେ ।

୭:୪୪ “ମାଁସ ରକ୍ତ” ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଟିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଏକ ଯିହୁଦୀୟ ଉପମାର ରୀତି ଅଟେ, ଯେପରିକି “ହୃଦୟ” ।

୭:୪୫ “ପ୍ରକୃତ ଖାଦ୍ୟ..... ପ୍ରକୃତ ପେଯ” ଏହା ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଶବ୍ଦଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଯୋହନଙ୍କର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟେ । ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦର ବିଶେଷ ବିଷୟଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ) ଯୋହନ, ନୂତନ ନିଯମର ଅନ୍ୟ ଲେଖକମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା ବିଳମ୍ବରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି, ସେ ଅନେକ ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷା ଗଡ଼ି ଉଠିଥିବାର ଦେଖିଛନ୍ତି (ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା, ପ୍ରଭୁ ଭୋଜକୁ ଅଧିକ ଜୋର ଦେବା, ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା - ଜ୍ଞାନବାଦ)

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ “ସତ୍ୟ” (ଭାବାର୍ଥ)

ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥରେ ଯୋହନ ଆଲେଥୁଆ “ସତ୍ୟ”ର ଏହୀୟ ପୃଷ୍ଠାଭୂମିକୁ ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମିକୁ ଲଗସରେ କଳା ପରି ଯୋଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି (ଯୋହନ ୧:୧-୧୪ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ) ଏହୀ ଭାଷାରେ ଜ୍ଞାନେଥର ଅର୍ଥ ଯାହା ସତ୍ୟ ଅଥବା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ (ବେଳେ ବେଳେ ସେପରୁ ଆଜିଶର ପିଷ୍ଟରୁଓ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ) । ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଏହା ପ୍ଲାଟଙ୍କର ବାସ୍ତବ ବନାମ ଅବାସ୍ତବ, ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବନାମ ଜାଗତିକ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ଦୌଡ଼ବାଦ କୁ ଯଥାର୍ଥ କରିପାରିଛି । ପରମେଶ୍ୱର ନିଜକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାଏନ୍ତି (ଆଲେଥୁଆ ଶବ୍ଦର ପଦ ପ୍ରକରଣଟି ପ୍ରକାଶ କରିବା, ଅନାବୃତ କରିବା, ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅଟେ) । ନିଜକୁ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ । ଏହି ବିଷୟଟିକୁ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

୧. ବିଶେଷ ପଦ ରୂପେ, ଆଲେଥୁଆର, ଅର୍ଥ ସତ୍ୟ

- କ. ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୧:୧୪, ୧୭ - ପୁରାତନ ନିଯମର ନିଯମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶବ୍ଦ ।
ଖ. ଯାଶୁ ହିଁ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୧:୩୨-୩୪; ୧୮:୩୭ - ପୁରାତନ ନିଯମର ଶେଷ ଭାବବାଦୀ)

ଘ. ଯାଶୁ ସେହି ସତ୍ୟ କହନ୍ତି (ଯୋହନ ୮:୪, ୪୪, ୪୫, ୪୬ ତୁଳନୀୟ - ପ୍ରକାଶନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଉପସର୍ଗ ଅଟେ)

ଘ. ଯାଶୁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୪:୭ ତୁଳନୀୟ)

ଘ. ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି

ଘ. ଯାଶୁ (ସେହି ଲୋଗଶ ଯୋହନ ୧:୧-୩) ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୭:୧୩ ତୁଳନୀୟ)

୨. ବିଶେଷଣ ରୂପେ, ଆଲେଥୁସ ର ଅର୍ଥ ସତ, ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ

କ. ଯାଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ (ଯୋହନ ୪:୩୧-୩୨; ୭:୧୮; ୮:୧୩-୧୪ ତୁଳନୀୟ)

ଯାଶୁଙ୍କ ବିଚାର (ଯୋହନ ୮:୧୭ ତୁଳନୀୟ)

୩. ବିଶେଷଣ ରୂପେ ଆଲେଥୁମସ ଅର୍ଥ , ପ୍ରକୃତ

କ. ଯାଶୁ ହିଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୧:୯ ତୁଳନୀୟ)

ଖ. ଯାଶୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଆହାର ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୨:୩୧ ତୁଳନୀୟ)

ଘ. ଯାଶୁହଁ ପ୍ରକୃତ ହ୍ରାକ୍ଷାଳତା ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୪:୧ ତୁଳନୀୟ)

ଘ. ଯାଶୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୯:୩୪ ତୁଳନୀୟ)

୪. କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ ରୂପେ ଆଲେଥୁସର ଅର୍ଥ ପ୍ରକୃତରେ

କ. ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ (ଯୋହନ ୪:୪ ୨ ତୁଳନୀୟ)

ଖ. ଯାଶୁ ହିଁ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟର ମାନ୍ଦା ବିପକ୍ଷରେ ପ୍ରକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ଅଟନ୍ତି (ଯୋହନ ୨:୪୪ ତୁଳନୀୟ)

ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ ସତ୍ୟ ଓ ତା’ର ଉପରି ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଲେଥୁସ ଅଟେ

କ. ବାପ୍ତିଜକଯୋହନଙ୍କରସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ (ଯୋହନ ୧୦:୪ ୧ ତୁଳନୀୟ)

ଘ. (ଯୋହନ ସୁସମାଚାରର ଲେଖକ)ଯୋହନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ତ୍ୟ ଅମ୍ବେ ଯେହଂନ ୧୯:୩୪; ୨୧:୨୪ ତୁଳନୀୟ)

ଘ. ଯାଶୁ ପ୍ରକୃତ ଭାବବାଦୀ ରୂପେ ଦେକାଗଲେ (ଯୋହନ ୨:୧୪; ୩:୪୦ ତୁଳନୀୟ)

ପୁରାତନ ନିଯମ ଓ ନୂତନ ନିଯମର ସତ୍ୟବିଷୟରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ ଜର୍ଜ ଇ. ଲ୍ୟାଭ୍ୟାଙ୍କ ଏ ଥୁଲେଜି ଅପଂ ଦିନିଷ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟର ୨୭୩-୨୭୯ ପୃଷ୍ଠା ଦ୍ଵାରାବ୍ୟ ।

୭:୪୭ “ସେ ମୋଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ତାହାଠାରେ ରହେ”

ଠିକ୍ ଏହି ସତ୍ୟଟି ଯୋହନ ୧୪:୪-୭, ୧ ଯୋହନ ୨:୬, ୨୭, ୨୮; ୩:୭, ୨୪ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ, ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ “ରହେ” ଟଃନୀରେ । ସାଧୁମାନଙ୍କ ଧର୍ମ୍ୟକୁ ନେଇ ଏହା ନୂତନ ନିୟମର ଜାରି ରହିଥିବା ବାକ୍ୟାଂଶ (ଗାଲା ୨:୫; ପ୍ରକଳ୍ପିତ ୨:୭, ୧୧, ୧୭, ୨୭; ୩:୪, ୧୨, ୨୧)

ବାପ୍ରବିକ ପ୍ରତିଉତ୍ତର ଏକ ନିରନ୍ତର ପ୍ରତି ଉଭର ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦି ଅଟେ । ଧର୍ମ୍ୟ ଉପରେ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ଆମେରିକା ସୁସମାଚାର ବାଦରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅଂଶ ଅଟେ । ଜଣେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସରେ ହିଁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଚିତ ତାହା ନୂହେଁ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ ତାହା ସମାପ୍ତ କରିବା ଉଚିତ (ଏବୁ ୧୧) ଜୋନାଥନ ଏଡ଼ାନ୍‌ଡ୍ରେସଙ୍କ ଅନୁସାରେ, “ମନୋନୀତ ହେବାର ନିର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରମାଣ ତାହା ଅଟେ ଯିଏ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଏ ରହେ” । ଡକ୍ୟୁଟି କୋନରଙ୍କାଳେ ନୁସାରେ, “ମଣିଷର ଉଦ୍ଧାର, ଉଦ୍ଧାରକୁ ମନୋନୀତ କରେ ତାହା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମନରେ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ, ଉଥାପି ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ଦୃଢ଼ କରେ ଓ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ ।”

୭:୪୭ “ଜୀବନ୍ତ ପିତା” ଏହି ବାକ୍ୟ ଅତୁଳନୀୟ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ବିଚାର ଧାରା ବାଇବଳରେ ଅନେକ ସମୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମ୍ବେଧନର ଆରମ୍ଭକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ଅନେକ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ମାର୍ଗ ରହିଛି ।

୧ - ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାଧାରଣ ନାମ (ଯାତ୍ରା ୩:୧୨, ୧୪-୧୭; ୨:୨, ୩)

୨ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶପଥ, “ଯେମିତି ମୁଁ ଜୀବିତ” କିମ୍ବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ, “ଯେପରି ଜିଶ୍ଵର ଜୀବିତ” (ଗଣନା ୧୪:୨୧, ୨୮; ଯିଶା ୪୯:୧୮; ଯିରିମ ୪:୨),

୩ - ଯେପରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ବିବରଣ (ଗାତ ୪୨:୨; ୮୪:୨; ଯୋଶୁ ୩:୧୦; ଯିରି ୧୦:୧୦; ଦାନି ୨:୨୦, ୨୭; ହୋଶେ ୧:୧୦; ମାଥ ୧୭:୧୭; ୨୭:୨୩; ପ୍ରେରିତ ୧୪:୧୪; ରୋମୀ ୯:୨୭; ୨ କରି ୩:୩; ୨:୧୭; ୧ ଥେସ ୧:୫; ୧ ତୀମ ୩:୧୪; ୪:୧୯; ଏବୁ ୩:୧; ୫-୧୪; ୧୦:୨୧; ୧୨:୨୨)

୪ - ଯୋହନ ୪:୨୭ ଅନୁସାରେ ପିତା ଯେପରି ସଂୟଜୀବୀ, ସେହିପରି ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵଯଂଜୀବୀ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ୪:୨୧ରେ ପିତା ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୃତ୍ୟୁନାଶକ୍ତି ଉପାପନ କରନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରକାରେ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୭:୪୮ ଏହା ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ତୁଳନାତ୍ମକ, ମୋଶା ଏବଂ ଯାଶୁ (ଦେଖନ୍ତୁ ଏବୁ ପୁଷ୍ଟକ ବିଶେଷ କରି ଅଧ୍ୟ ୩, ୪)

■ “ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ” ଏହା ମଧ୍ୟ ପିତୃପୁରୁଷରୁ ଆସୁଥିବା ଉକ୍ତାରକୁ ବହିଷ୍କାର କରିବାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ କ୍ରିୟା । (ଟଃନୀନୀ-ନୀନୀ) କିମ୍ବା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ (ତୋରା) ।

■ “ଅନ୍ତ” ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଅନ୍ତ (ଓଲାମ)

ଏବୁ ୧ ଶବ୍ଦ ଓଲାମର ବିକାଶ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ (ନିତୋଟେ, ଉଲ୍ଲିଖିତ, ପୃ. ୩୦୪)

ଏହା ଅନେକ ବିଷୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି (ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରିତ) । ନିମ୍ନଲିକିତ ଲେଖା ମନୋନୀତ ଉଦ୍ଧାରଣ ମାତ୍ର ।

୧ - ପ୍ରାଚୀନ ବିଷୟ

କ- ଲୋକମାନେ, ଆଦି ୨:୪; ୧ ଶାମୁ ୨୭:୮, ଯିରି ୪:୧୪; ୨୮:୮

ଖ- ସ୍ଥାନ - ଯିଶା ୪୮:୧୨; ୨୧:୪

ଗ- ଜିଶ୍ଵର, ଗାତ ୯୩:୨; ହିତୋ ୮:୨୩; ଯିଶା ୨୩:୧୭

ଘ- ବନ୍ଦୁ ଆଦି ୪୯:୨୭; ଆୟୁର ୨୨:୧୪; ଗାତ ୨୪: ୧,୯; ଯିଶା ୪୭:୯

ଡ- ସମୟ ଦ୍ୱାରା ବିବରଣ ୩୨:୭; ଯିଶା ୪୧:୯; ୨୩:୯, ୧୧

୨. ଉତ୍ସବ୍ୟତ ସମୟ

କ. ଜଣକର ଜୀବନ, ଯାତ୍ରା ୨୧:୨; ଦ୍ୱାରା ବିବରଣ ୧୪:୧୭; ୧ ଶାମୁ ୧:୨୯; ୨୭:୧୨

ଖ. ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ୧ ରାଜା ୧:୩୧; ଗାତ ୨୧:୨; ନିହି ୨:୩

ଗ. ନିରନ୍ତର ସ୍ଥାୟୀ

- ୧ - ପୃଥିବୀ ଗୀତ ଟ୍ରେ : ୨୯; ୧୦୪:୫; ଉପ ୧:୪
- ୨ - ସ୍ଵର୍ଗ ଗୀତ ୧୪୮:୭
- ଘ. ଜିଶୁରଙ୍କ ସ୍ଲାଯୋଡ୍
- ୧ - ଆଦି ୨୧:୩୩
- ୨ - ଯାତ୍ରା ୧୫:୧୮
- ୩ - ଦୂତୀୟ ବିବରଣୀ ୩୭:୪୦
- ୪ - ଗୀତ ୩୭:୪୦
- ୫ - ଯାଶା ୪୦:୨୮
- ୬- ଯିରି ୧୦:୧୦
- ୭ ଦାନି. ୧୨:୩
- ୮ - ନିୟମ / ପ୍ରତିଜ୍ଞା
- ୧ - ଆଦି ୯:୧୨, ୧୭; ୧୭:୭, ୧୩, ୧୯
- ୨ - ଯାତ୍ରା ୩୧:୧୭
- ୩ - ଲେବି ୨୪:୮
- ୪ - ଗଣନା ୧୮:୧୯
- ୫ - ୨ ଶାମ୍ବୁ ୨୩:୫
- ୬ - ଗୀତ ୧୦୪:୧୦
- ୭ - ଯିଶା ୨୪:୫; ୪୪:୩; ୨୧:୮
- ୮ - ଯିରି ୩୭:୪୦; ୪୦:୫
- ୯ - ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ବିଶେଷ ନିୟମ
- ୧ - ୨ ଶାମ୍ବୁ ୭:୧୩, ୧୭, ୨୫, ୨୯; ୨୭:୪୧; ୨୩:୫
- ୨ - ୧ ରାଜା . ୨:୩୩, ୪୪; ୫:୫
- ୩ - ୨ ବଂଶା ୧୩:୫
- ୪ - ଗୀତ ୧୮:୪୦; ୮୯: ୪, ୨୮, ୩୭, ୩୭
- ୫ - ଯିଶା ୯:୩; ୧୭:୫; ୩୭:୩୪; ୪୪:୩
- ୬ - ଜିଶୁରଙ୍କ ମଶାହ
- ୭ - ଗୀତ ୪୫:୨; ୨୭:୧୭; ୮୯:୩୪-୩୭; ୧୧୦:୪
- ୮ - ଯିଶା ୯:୭
- ୯ - ଜିଶୁରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା
- ୧ - ଯାତ୍ରା ୨୯:୨୮; ୩୦:୨୧
- ୨ - ଲେବି ୭:୧୮, ୨୭; ୭:୩୪; ୧୦:୧୫; ୨୪:୯
- ୩ - ଗଣନା ୧୮:୮, ୧୧, ୧୯
- ୪ - ଗୀତ ୧୧୯: ୮୯, ୧୭୦
- ୫ - ଯିଶା ୪୯:୨୧
- ୬ - ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
- ୭ - ୨ ଶାମ୍ବୁ ୭:୧୩, ୧୭, ୨୫; ୨୭:୪୧
- ୮ - ୧ ରାଜା ୯:୫
- ୯ - ଗୀତ ୧୮ :୪୦
- ୧୦- ଯିଶା ୪୦:୮
- ୧୧ - ଅକ୍ରାହମଙ୍କ ବଂଶ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ
- ୧ - ଆଦି ୧୩:୧୪; ୧୭:୧୮; ୪୮:୪
- ୨ - ଯାତ୍ରା ୩୭:୧୩

୩ - ୧ ବଂଶା ୧୭:୧୭

ଟ. ନିଯମ ଭୋଜ

୧ - ଯାତ୍ରା ୧୭:୧୪, ୧୭, ୨୪

୨ - ଯାତ୍ରା ୨୩:୧୪, ୨୧, ୪୧

୩ - ଗଣନା ୧୦:୮

୦ - ଅନନ୍ତତା ଚିରମୁଖୀ

୧ - ୧ ରାଜା ୮:୧୩

୨ - ଗୀତ ୨୧:୭-୮; ୨୭:୮; ୯୦:୭; ୧୦୩:୧୭; ୧୪୫:୧୩

୩ - ଯିଶ୍ଵା ୨୭:୪; ୪୫:୧୩

୪ - ଦାନି ୯:୨୪

୫ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସର୍ବଦା କଣ କରିବାକୁ ଗୀତ ସଂହିତା କହେ

୬ - ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଆ, ଗୀତ ୩୦:୧୭; ୩୯:୧୩

୭ - ତାହାଙ୍କ ଉପଶ୍ରିତିରେ ରୁହ, ଗୀତ ୪୧:୧୭; ୨୧:୪, ୩

୮ - ତାହାଙ୍କ କରୁଣାରେ ନିର୍ଭର ରଖ, ଗୀତ ୪୭:୮

୯ - ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୁତି କର, ଗୀତ ୪୭:୯

୧୦ - ସୁତିର ଗୀତ ଗାନ କର, ଗୀତ ୨୧:୭; ୮୯:୧

୧୧ - ତାହାଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାକୁ ଘୋଷଣା କର, ଗୀତ ୩୪:୯

୧୨ - ତାହାଙ୍କ ନାମର ମହିମା କର, ଗୀତ ୮୭:୧୭; ୧୪୫: ୨

୧୩ - ତାହାଙ୍କ ନାମର ଧନ୍ୟବାଦ କର, ଗୀତ ୧୪୫ : ୧

୧୪ - ଉତ୍ତର ସମୟରେ ପଛମୁଖୀ ଓ ଅଗ୍ରମାୟୀ (ଅନନ୍ତ କାଳରୁ ଅନନ୍ତ କାଳ)

କ- ଗୀତ ୪୧:୧୩ (ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଥିତି)

ଖ - ଗୀତ ୯୦:୨୦ (ସ୍ଵମ୍ୟଂ ଜିଶ୍ୱର

ଘ. ଗୀତ ୧୦୩:୧୭ (ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରେମ)

ମନେ ରଖନ୍ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶବର ଅର୍ଥର ପରିସରକୁ ନିର୍ଭରଣ କରେ । ଅନନ୍ତ କାଳମୁଖ ନିଯମ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ (ଯିରିମିଯ ୭) । ଆପଣଙ୍କ ସମୟର ଆଧୁନିକ ପଠନରେ ସାବଧାନ କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ନିଯମ ପଢ଼ିଗତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନାମ୍ବ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରାତନ ନିଯମ ପୁରାତନ ନିଯମର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ସାର୍ବଜନିକ କରେ ।

୨୦୪ ଯାଶୁ ଆପଣର ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମକୁ ପାଳନ କଲେ । ସେ ଆରାଧନାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିଖିଲେ, ସେ ଆରାଧନାଳୟରେ ଉପାସନା କଲେ, ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏ ଆରାଧନାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ସେ ବ୍ୟବମୂରି ସମସ୍ତ ପ୍ର୍ୟାଶାକୁ ପୁରଣ କଲେ ।

ଆରାଧନାଳୟ ବାବିଲନ ବନ୍ଧିତ୍ବ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । (ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୨୦୪ - ୫୩୮) । ଯିହୁଦୀମାନେ ଅରାଧନାର ଏକ ବିଶେଷ ସ୍ଥାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ଦଶଟି ଯିହୁଦୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ଏମାନେ ଯିହୁଦୀ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମାତ୍ମାକୁ ରଖିବା ଲୋକ ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯିହୁଦାକୁ ପ୍ରତ୍ୟୋର୍ଦ୍ଦନ କଲେ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ମନ୍ଦିର ସେବା ପୁନଃ ପ୍ରାୟି କଲେ ଅଧାୟ ଗରେ ଆମେ ସୂଚୀଟ ନୋହଁ ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ କରନାହମରେ ଆରାଧନାଳୟକୁ ଗଲେ (ପଦ ୨୪)

ଏନ୍‌ଏୟସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ : ୨୦୦-୨୫

୨୦ ଅତ୍ୟବ, ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏ ଘୃଣା ଜନକ କଥା, କିଏ ଏହା ଶୁରିପାରେ ? ୨୧ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ, ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ବଚସା କରୁଥାନ୍ତି, ତାହା ଅତ୍ୟବରେ ଅବଗତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଏହା କଥା ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱର କାରଣ ହେଉଥାନ୍ତି ? ୨୨ ତାହାହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଆରୋହଣ କରିବାର ଦେଖିବ, ତେବେ କଥା ? ୨୩ ଆଡ଼ା ଜୀବନଦାୟକ, ମାଂସ କୌଣସି ଉପକାରେ କରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେହିସବୁ ଆଜ୍ଞା ଓ ଜୀବନ ଅଟେ । ୨୪ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି । କାରଣ କେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ ଏବଂ କିଏ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ତାହା ଯାଶୁ ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ୨୫ ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦର ନ ହେଲେ କେହି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିପାରେ ନାହିଁ ।

୨:୭୦ “ଅତେବ, ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ” ଶବ୍ଦ “ଶିଷ୍ୟ”ର ପ୍ରୟୋଗର ବିଷ୍ଟାର ଅର୍ଥ ରହିଛି । ଯୋହନରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ଏବଂ “ବିଶ୍ୱାସ” ଉଭୟେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ବ୍ୟବହୃତ (୧) ପ୍ରକୃତ ଅନୁକାରୀ (ପଦ ୨୮) ଏବଂ (୨) ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଅନୁକାରୀ (ପଦ ୨୪, ୮:୩୧-୪୩)

■ “ଶୁଣି ... ଶୁଣିପାରେ” ଏହି ଶବ୍ଦ “ଶୁଣିବା” (ଆକୋତ) ରେ ଏକ ଖଳ ରହି । ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର କଥାକୁ ଶୁଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେସବୁକୁ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ, ତାହା ଅନୁସାରେ ଚାଲି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ସୀମା ସଦୃଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୪:୧; ୫:୧; ୨:୩, ୪, ୨୭:୯-୧୦)

୨:୭୧ ଏହା ଏକ ଅପୂର୍ବ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ବ ବାକ୍ୟ, ଯାହାର ସମାପ୍ତି ନାହିଁ । ଇହିତ ହେଲା କି ସେମାନେ ଏହା ଦେଖିପାରନ୍ତି (ପ୍ରେରିତ ୧) । ଯାଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ / ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ଏବଂ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ, ଯାଶୁଙ୍କର ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାପଡ଼ିବ ।

■ “ସେ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେଠାରେ ଆରୋହଣ କରିବେ” ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷ୍ୟରେ ନିରନ୍ତର ଜୋର ଦିଏ ଯେମିତି “ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବ” । ଏହା ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗାୟ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ପୂର୍ବ ଅଣ୍ଟିଭକୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗାୟ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ତାହାଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ସହଭାଗିତାକୁ ଦର୍ଶାଏ (୧୭:୪, ୨୪)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ

ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଫେରିଯିବା ବିଷ୍ୟରେ ଅନେକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗ୍ରୀକ ଶିବମାନର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି ।

ପ୍ରେରିତ ୧:୭, ୧୧, ୨୨; ଆନାଲାଯାନୋ, ଉଠାଯିବା (୧ ତାମଥ ୩:୧୭), ଯାହା ସେପର୍ମେଏଜେଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ୨ ରାଜା ୨:୯, ୧୧ ଏଲାଯଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅନୁବାଦ ଏବଂ

୧ - ମକ୍କାବି ୨:୫୮ ମଧ୍ୟ ।

୧ - ପ୍ରେରିତ ୧:୯, ଏପାଇହୋ, ଉପରକୁ ଉଠାଇବା, ଉଠିବା, ଉଠୋଲନ କରିବା

୨ - ଲୁକ ୯:୪୧, ଏନାଲେପସିସ (୧ ରୁ)

୩ - ଡିଷ୍ଟମି, ପୃଥକ ହେବା

୪ - ଯୋହନ ୨:୭୨, ଏନାବାଇନୋ, ଆରୋହଣ କରିବ

ଏହା ଘଟଣା ମାଥୀ କିମ୍ବା ମାର୍କ ସୁସମାଗାରରେ ଲିଖିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାର୍କ ସୁସମାଗାର ୧୭:୮ରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ପରେ ବାଦ୍ଧକିମ୍ ଲିଖିତ ୧୭:୧୯ରେ ଏହି ଘଟଣାର ବିବରଣ ଦିଏ (ଆନାଲାଯାନୋ)

୨:୭୩ ଅଧ୍ୟ ଏ ର ବିଷ୍ଟାରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉ ଏହି ବାକ୍ୟ ପୁରାତନ ନିୟମ ଓ ନୂତନ ନିୟମକୁ ତୁଳନା କରିବାକୁ ସମୟ କରିପାରେ, ମୋଶା ବନାମ ଯାଶୁ (ପଦ ୪୮, ୨ କରି ୩:୬, ଏବ୍ରୀ ପୁଷ୍ଟକରେ ଦୁଇଟି ନିୟମର ତୁଳନାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ସେହି ଆତ୍ମା ଯିଏ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି” ଏହା ଅନେକ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଯାହା ଉଭୟେ ଯାଶୁ ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ।

୧ - ଆତ୍ମା ଜୀବନଦାୟକ ଜଳ ଅଟନ୍ତି (୩:୩୮-୩୯)

୨ - ଯାଶୁ ଜୀବନ ଜଳ ଅଟନ୍ତି (୪:୧୦ - ୧୪)

୩ - ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତ (୧୪:୧୭; ୧୪:୨୭; ୧୭:୧୩)

୪ - ଯାଶୁ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି (୧୪:୭)

୫ - ଆତ୍ମା ସାନ୍ତ୍ଵନାକାରୀ ଅଟନ୍ତି (୧୪:୧୭; ୨୭; ୧୪: ୨୭: ୧୭: ୭)

୬ - ଏବଂ ଯାଶୁ ସାନ୍ତ୍ଵନାକାରୀ ଅଟନ୍ତି (୧ ଯୋହନ ୩୭:୧)

ଦେଖନ୍ତୁ, ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧୪:୧ ରେ

ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହି ପଦରେ ଆତ୍ମା (ନିଭମା) ଦୁଇଟି ବିଶେଷ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି

୧ - ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା (୧:୩୭, ୩୩; ୩:୩୪; ୩:୩୯; ୧୪:୧୭; ୧୪:୨୭; ୧୭:୧୩)

୨ - ଆତ୍ମିକ (୪:୨୪; ୧୧:୩୩; ୧୩:୨୧)

যোহন ৩:৪, এ, গ রে কথান প্রকৃত অর্থ এহা জাণিবা অধূক কষ্ট আচে ।

যোহন হোলথুবা হেতু, ধ্যবত্ত উভয়ে ।

বিশেষ শীর্ষ : নৃতন নিয়মরে আত্মা (নির্ভর)

নৃতন নিয়মরে “আত্মা” নিমত্তে গ্রীক শব্দের ব্যবহার বিভিন্ন রূপের হোলঅঙ্গি । এতারে কেতেক প্রতিনিধিত্ব শ্রেণীবিভাগ এবং উদাহরণ ।

ক - ত্রুটি ছিলুক্তি

১ - পিতাঙ্কর (যোহন ৪:১৪)

২ - পুত্রজ্ঞর (রোমা ১:৯-১০; ২ করি ৩:১৭; গালা ৪:৭; ১ পিত ১:১১)

৩ - পরিত্র আত্মাঙ্কর (মার্ক ১:১১; মাথুর ৩:১৭; ১০:১০; যোহন ৩:৪, এ, গ; ৩:৩১; প্রেরিত ১:৪; ৪:৫; গ:১৯, ৩৪; রোমা ১:৪; গ:১১, ১৭; ১ করি ১:৪, ১০, ১১, ১৩, ১৪; ১৯:৩)

শ - মণিষ জীবন শক্তি

১ - যাশুজ্ঞর (মার্ক ১:৯; যোহন ১:৩৩, ৩৮; ১৩:১১)

২ - মানবজ্ঞাতির (মাথুর ১:৪৩; প্রেরিত ১:৪৯; ১৭:১৭; ১০:১৯; রোমা ১:৫; গ:১৭; ১ করি ১:১১, ৪:৩-৪; ৩:৩৪; ১৪:৪৪; ১৭:১৮; ২ করি ১:১৩; ৩:১৩; পিলি ৪:১৩; কল ১:৪)

গ - আত্মিক রাজ্যর

১ - আত্মিক প্রাণী

ক - উভয় (দূতমানে, প্রেরিত ১৩:৮-৯, এক্স ১:১৪)

শ - মন (মনতা মাথুর ১:১৭; ১০:১; ১৯:৪৩, ৪৪; প্রেরিত ৪:১৭; গ:৩, ১৭:১৭; ১৯:১৯-২১; এপি ৭:১৭)

গ - আত্মামানে (লুক ১৪:৩৩)

২ - আত্মিক অস্তর্দৃষ্টি (মাথুর ৪:৩; ১৭:৪১; যোহন ৩:১৭; ৪:৭৩; প্রেরিত ১৮:১৪; ১৯:১৯; রোমা ১:১৯; ৩:৪; গ:৪, ১০; ১৯:১১; ১ করি ১৪:৩৩)

৩ - আত্মিক বিষয় (যোহন ১:৩৩; রোমা ১:১৯; গ:৭, ৮, ৯, ১৪; ১৪:১৭: ১ করি ১:১১; ১৪:১৭)

৪ - আত্মিক দান (১ করি ১৭:১; ১৪:১)

৫ - আত্মাঙ্ক প্রেরণা (মাথুর ১৯:৪৩; লুক ১:১৩; এপি ১:১৭)

এ - আত্মিক দেহ (১ করি ১৪:৪৪-৪৪)

ঘ - চিত্তিত করে

১. জগতের প্রকৃতি (রোমা ১:১৪; ১১:৮; ১ করি ১:১৯)

২. মণিষর চিন্তা প্রশালী (প্রেরিত ৭:১০; রোমা ১:৭; ১ করি ৪:৯)

ঙ - ভৌতিক রাজ্যর

১ - বায়ু (মাথুর ৭:৪, ৭৭; যোহন ৩:৮; প্রেরিত ১:১)

২ - শাস্তি (প্রেরিত ১৭:১৪; ২ থেস ১:৮)

ଏହା ସତ୍ୟ କି ଏହି ଶବ୍ଦ ତଥାତ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଜ୍ୟୋତିରେ ଅନୁବାଦିତ ହେବା ଉଚିତ । ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଚାଯା ରହିଛି ଯାହା ଏପରି ଦର୍ଶାଏ (୧) ଶାରାରିକ ଦୂନିଆ (୨) ଅଦୃଶ୍ୟ ଜଗତ (୩) ତାହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶାରାରିକ ଜଗତର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ କିମ୍ବା ଆହ୍ଵାନ ରାଜ୍ୟର ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତ୍ରୀଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସେହି ଅଟେ ଯିଏ ଏହି ଜତିହାସର ଷ୍ଟରରେ ସର୍ବୋତ୍ତମା ସକ୍ରିୟ ଅଟେ । ଆତ୍ମାଙ୍କର ନୂତନ ଯୁଗ ଆସିଥିଲା । ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ, ପବିତ୍ର., ଠିକ୍ ଏବଂ ସତ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମନ ରଖେ । ସୁସମାଚାରର ବଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସାନ୍ତିଧାନ, ଏବଂ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି (ଯୋହନ ୧୪ ଏବଂ ୧୭) । ସେ ସ୍ଵଯଂକୁ ଧାନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୭:୧୩-୧୪) । ସେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାନ୍ତି, ପ୍ରଲୋଭିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରିପକ୍ଷ କରନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୭:୧୮-୧୯)

୭:୨୪ ଦୂଶ୍ୟମାନର ଦଳ କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟା ଅନୁକାରାମାନେ କମ୍ ହେଲେ ଯିହୁଦା (ପଦ ୩୦-୩୧; ୧୩:୧୧) ନିଷ୍ଠା ବିଶ୍ୱାସର ଷ୍ଟରରେ ରହସ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିବ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ (ଏପିଷେମି)

ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ଏପିଷେମିର ଏକ ବିଶ୍ୱାର ସାମର୍ଥ୍ୟକ ଭାଗ ରହିଛି, ମାତ୍ର ଜଂରେଜୀ ଶବ୍ଦ “ଏପୋଷ୍ସେ” ଏହି ଶବ୍ଦରୁ ହିଁ ଆହ୍ଵାନ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଧାରଣାଗତ ମତ ଦିଏ । ପ୍ରସଙ୍ଗ, ସର୍ବଦା ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଜ୍ଞା ନୁହେଁ, ଏହା ଅବ୍ୟୟ ପଦ ଆପୋରୁ ଯୁଗୀ ଶବ୍ଦ ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଠାରୁ” କିମ୍ବା “ଦୂରରୁ” ଏବଂ ହିଣ୍ଡେମି, “ବସିବାକୁ” “ଠିଆ ହେବାକୁ” କିମ୍ବା “ଦୂର କରିବାକୁ” ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ (ବିନା : ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ)

୧ - ଶାରାରିକ ଭାବେ ବିଛେଦ କରିବା

କ - ମନ୍ଦିରରୁ , ଲୁକ ୨:୩୭

ଖ - ଗୃହରୁ, ମାର୍କ ୧୩:୩୪

ଘ - ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ, ମାର୍କ ୧୭:୧୨ ; ୧୪:୫୦; ପ୍ରେରିତ ୪:୩୮

ଘ - ସମସ୍ତ ବିଷୟଠାରୁ, ମାଥୁତ ୧୯:୨୭, ୨୯

୨ - ରାଜନୈତିକରୁ ବିଛେଦ କରିବା

୩ - ସଂସାରରୁ ବିଛେଦ କରିବା, ପ୍ରେରିତ ୪:୩୮; ୧୫: ୩୮; ୧୯:୯; ୨୨:୨୯

୪ - ନିଯମରୁ ବିଛେଦ କରିବା (ଛାଡ଼ିପତ୍ର) ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୨୪:୧,୩ (LXX) ଏବଂ ନୂତନ ନିଯମ ମାଥୁତ ୪:୩୧; ୧୯:୭; ମାର୍କ ୧୦:୪, ୧ କରି ୭:୧୧

୫ - ରଣ ବିଛେଦ କରିବା - ମାଥୁତ ୧୮:୨୪

୬ - ପରିତ୍ୟାଗ ଦ୍ୱାରା ଚିନ୍ତା ନ ଦେଖେଇବା - ମାଥୁତ ୪:୨୦, ୨୨:୨୭; ଯୋହନ ୪:୨୮; ୧୭:୩୭

୭ - ଅନୁମତି ଦେବା, ମାଥୁତ ୧୩:୩୦; ୧୯:୧୪; ମାର୍କ ୧୪:୬; ଲୁକ ୧୩:୮

୮ - ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରି ଚିନ୍ତା ଦେଖାଇବା - ଯୋହନ ୮:୨୯; ୧୪:୧୮

ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ କ୍ରିୟାର ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଶ୍ୱାର ବାକ୍ୟ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ, କ୍ଷମା କରିବାକୁ, ପାପର ଦୋଷକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ଯାତ୍ରା ୩୭:୩୭(LXX) ; ଗଣନା ୧୪:୧୯; ଆୟୁର ୪୭:୧୦ ଏବଂ ନୂତନ ନିଯମ ,ମାଥୁତ ୨:୧୨, ୧୪-୧୫; ମାର୍କ ୧୧:୨୪-୨୭

୨ - ପାପରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ରହିବାକୁ, ୨ ତୀମଥ ୨:୧୯

୩ - ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇବାରେ ଅବହେଲା କରିବା

କ - ବ୍ୟବସ୍ଥା, ମାଥୁତ ୨୩:୨୩; ପ୍ରେରିତ ୨୧:୨୧

ଘ - ବିଶ୍ୱାସ, ଯିହିଜି ୨୦:୮ (LXX); ଲୁକ ୮:୧୩; ୨ ଥେସ ୨:୩ ୧ ତୀମ ୪:୧; ଏବ୍ରୀ ୨:୧୩

ଆଧୁନିକ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଅନେକ ଧର୍ମାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତି ଯାହା ନୂତନ ନିୟମର ଲେଖକମାନେ କେବେ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରି ନ ଥିବେ ଏ ବିଷୟରେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଆଧୁନିକ ପରମରାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କରେ, ବିଶ୍ୱାସକୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ।

ବାଇବଳରେ ଏମିତି ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ କିଛି ଘଟିବାରେ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ।

୧ - ପୁରାତନ ନିୟମ

କ - ଯିଏ ବାର (ଦଶ) ଜଣ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀଙ୍କ ସୂଚନା, ଗଣନା ୧୪ (ଏତ୍ରୀ ୩:୧୭-୧୯)

ଖ - କୋରା, ଗଣନା - ୧୭

ଗ - ଏଲୀଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ, ୧ ଶାମ୍ବ ୨,୪

ଘ - ଶାଉଳ, ୧ ଶାମ୍ବ ୧୧-୩୧

ଡ - ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀଗଣ (ଉଦାହରଣ)

୧ - ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୩:୧-୫; ୧୮:୧୯-୨୭ (ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ଜାଣିବାର ପଥ)

୨ - ଯିରିମିଯ ୨୮

୩ - ଯିହିଜିକଳ ୧୩:୧-୭

୪ - ମିଥ୍ୟା ସୀ ଭାବବାଦୀଗଣ

୫ - ଯିହିଜିକଳ ୧୩:୧

୬ - ନିହିମିଯ ୩:୧୪

୭ - ଜସ୍ତାଏଲର ମନ୍ଦ ନେତାମାନେ (ଉଦାହରଣ)

୧- ଯିରି ୫.୩୦-୩୧; ୮:୧-୭: ୨୩: ୧- ୪

୨ - ଯିହିଜି ୨୭:୨୩-୩୧

୩ - ମିଖା ୩:୫ - ୧୨

୨ - ନୂତନ ନିୟମ

କ - ଏହି ଗ୍ରୀକ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଏପୋଷ୍ଟାସାଇଜ୍ । ଉତ୍ତର୍ୟେ ଦିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବେ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମ ମନ୍ଦତା ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର ଏକ ତୀର୍ତ୍ତକାନ୍ତ୍ରକୁ ଦୂର କରେ ସୂଚନେ ଦିଅନ୍ତି (ମାଥ୍ୟ ୨୪:୨୪; ମାର୍କ ୧୩:୨୨; ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୯, ୩୦; ୨ ଥେସ ୨:୧୫-୧୬; ୨ ତାମ ୪:୪) ଏହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଯାଶୁଙ୍କର ଜମିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପ୍ରତିପଳନ କରେ ଯାହା ମାଥ୍ୟ ୧୩; ମାର୍କ ୪; ଲୁକ - ୮ ରେ ମିଳେ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେଥୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆସିଲେ (ପ୍ରେତ ୨୦:୨୯, ୩୦; ୧ ଯୋହନ ୨:୧୯) ଯେପରିକି, ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନ ଏବଂ ଧରିବାରେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି (ଏତ୍ରୀ ୩:୧୯)

ଏଠାରେ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ, କଣ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ କେବେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ ? କାରଣ ସେମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ଗୀର୍ଜାରେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ, ଏଣୁ ଏହା ଉତ୍ତର ଦେବା କଠିନ ଅଟେ (୧ ଯୋହନ ୨:୧୮-୧୯)

ଅଧୁକାଂଶତ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବା ସଂସ୍କୃତ ପରମରା ବାଇବଳର ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବିନା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ ।

ଖ - ଦୃଶ୍ୟମାନ ବିଶ୍ୱାସ

୧ - ଯିହୁଦା, ଯୋହନ ୧୭:୧୯

୨ - ଶୀମୋନ ମଣନା ପ୍ରେରିତ ୮

୩ - ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ମାଥ୍ୟ ଗ:୧୩-୨୩

୪ - ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ମାଥ୍ୟ ୧୩; ମାର୍କ ୪; ଲୁକ ୮

୫ - ଯୋହନର ଯିହୁଦାମାନେ - ଯୋହନ ୮:୩୧-୪୯

୬ - ଆଲେକଜାଣ୍ଟର ଏବଂ ହୁମନାୟ, ୧ ତାମ - ୧:୧୯-୨୦

୭ - ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧ ତାମ ୨:୧୭-୧୮

୮ - ହୁମନାୟ ଏବଂ ପିଲୀତ - ୨ ତାମ ୨:୧୭-୧୮

୯ - ଦୀର୍ଘା - ୨ ତୀମ ୪:୧୦

୧୦ - ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ୨ ପିତର ୨:୧୯-୨୨; ଯିହୁଦା ପଦ ୧୨ - ୧୯

୧୧ - ଉଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ୧ ଯୋହନ ୨:୧୮-୧୯

ଗ. ଫଳହୀନ ବିଶ୍ୱାସ

୧. ୧ କର. ୩:୧୦-୧୪

୨. ୨ ପିତର ୧:୮-୧୧

ଆମେ କୃତି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିଥାଉ କାରଣ ଆସମାନଙ୍କ ପଢ଼ିମୂଳକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଉଭରାଦେଶକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ । ଦୟାକରି ମୋତେ ପୂର୍ବ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ କାରଣ ମୁଁ ଏହି ବିଷୟକୁ ଆଶୁଆଛି । ପ୍ରକୃତ ବାକ୍ୟ ଅର୍ଥ ଆଶିବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ବାଇବଳ ଆସମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବାକୁ ଦେବା ଆସମାନଙ୍କ ଉଚିତ ଏବଂ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ନ ଦେବା ଉଚିତ । ଏହା ଅତି ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ, ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟୀ କାରଣ ଆସମାନଙ୍କ ଅଧିକାଂଶ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ର ଧାର୍ମିକ ସମ୍ପଦାୟ, ସାଂସ୍କୃତିକ କିମ୍ବା ସଂପର୍କାୟ ବାଇବଳୀୟ ନୁହେଁ । କେତେକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକେ ନ ହେବାକୁ ବଦଳିଗଲେ (ରୋମୀ ୯:୭)

୭:୭୪ ଏହା ପଦ ୪୪ ଥିବା ସମାନ ସତ୍ୟତାକୁ ବିବରଣ କରେ, ପତିତ ମାନବ ଆପଣା ପକ୍ଷରୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଖୋଜେନାହିଁ (ରୋମୀ ୩:୫-୧୮ ପୁରାତନ ନିୟମର ଏକ ଉଚ୍ଚତ ବାକ୍ୟ ଯାହା ମଣିଷର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିଦ୍ରୋହାଚରଣକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।)

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ: ୭:୭୭-୭:୧

୭୭ ସେହି ସମୟଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ବିମୁଖହୋଇ ବାହାରିଗଲେ ପୂଣି ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଆଉ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ । ୭୭ ସେଥୁରେ ଯୀଶ୍ଵ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କଥଣ ଚାଲିଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଆଛ ? ୭୮ ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେ କାହା ପାଖକୁ ଯିବା ? ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ତ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି । ୭୯ ଆଉ, ଆପଣ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସେହି ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ, ଏହା ଆମ୍ବେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଆଛୁ ଓ ଜାଣିଆଛୁ । ୭୦ ଯୀଶ୍ଵ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ମୁଁ କଥଣ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିନାହିଁ ? ଆଉ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶୟତାନ । ୭୧ ସେ ଜଞ୍ଚାରିଯୋଥ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ସେ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା ।

୭:୧ ଏଥୁ ଉଭାରେ ଯୀଶ୍ଵ ଗାଲିଲାରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ ସେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୭:୭୭ “ଦ୍ୱାଦଶ” ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୋହନରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ଶରର ପ୍ରଯୋଗ ହୋଇଛି (୭:୭୦,୭୧; ୭୦:୧୪) । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୭:୧ଣରେ ।

୭:୭୮ “ଶିମୋନ ପିତର ଉଭର ଦେଲେ” ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପିତର ମୁଖପାତ୍ର ଥିଲେ (ମାଥୁର ୧୭:୧୭) । ସେମାନେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ନେତା ରୂପେ ଦେଖନ୍ତି ଏହା ତାହା ନୁହେଁ (ମାର୍କ୍ ୯:୩୪; ଲୁକ ୯:୪୭; ୨୨:୧୪)

■ “ଆପଣ ପାଖରେ ଅନ୍ତ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି” ମଶାହତ ଉଭୟ (୧) ବାକ୍ୟରେ ସତ୍ୟତା ଧାରଣ କରେ, “ଅନ୍ତ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ”, ଏବଂ (୨) ସତ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯୀଶ୍ଵଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା । ସୁସମାଚାର, ପରେ, ଉଭୟେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଶବ୍ଦ ପିସତିଥ ଏ ଦୁହଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାରେ (୧) ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ (ଯିହୁଦା ୩,୨୦) ଏବଂ (୨) ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି (ଯୋହନ ୧:୧୨; ୩:୧୪, ୧୭) ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୨:୨୩ରେ

୭:୭୯ “ଏହା ଆମ୍ବେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଆଛୁ ଓ ଜାଣିଆଛୁ” ପଦ ୪୩ରେଉଦ୍ବାର ଏକ ଅତିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ । ପଦ ୪୦, ୪୩, ୪୪, ୪୭ ଏବଂ ୪୭ରେ ଉଦ୍ବାର ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ଅଚି, ଜାରି ରୂପରେ । ଏଠାରେ ଉଦ୍ବାର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣକାଳ ଅଟେ ଯାହର ଅର୍ଥ ଅତିତ, ଶେଷ ସାମାର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାଯୀ ପ୍ରାଣୀ ରୂପେ ପରିଣତ ହେଲା । ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ବାର ସମସ୍ତ ଗ୍ରୀକ କ୍ରିୟାକାଳକୁ ସାଂଯୋଗ କରେ । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଉଦ୍ବାର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତହୃତ ଗ୍ରୀକ କ୍ରିୟା କାଳ ୧:୩

■ ଏନ୍‌.୬ସ୍‌.୬ସ୍ତି ଏନ୍‌ଆର୍.୬ସ୍ତି, ଏନ୍‌କେବି “ଆପଣ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସେହି ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ”

ଏନ୍‌କେଜେଭି - “ତୁମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଜୀବନ୍ତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର”

ଚିତ୍ତି - “ଆପଣ ଜଣେ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ, ଯୀଏ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଆଛନ୍ତି”

ଏଥରେ ଏକ ହସ୍ତଲିଖନ ସମସ୍ତ୍ୟା ରହିଛି । ସ୍ଵପ୍ନ ଲେଖା ବାକ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖା ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟପ୍ରାୟ କରେ ।

ଶବ୍ଦ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ” ଗୋଟିଏ ପୁରାତନ ନିୟମର ଆଖ୍ୟା ଅଟେ । ଏହା ଲୁକ ୧:୩୪ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ୩:୧୪ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ । ଏହା ସେହି ଆଖ୍ୟା ଯାହା ଶୟତାନ / ଭୂତ ଆହୁ ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । ମାର୍କ ୧:୨୪; ଲୁକ ୪:୩୪, ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ୧ ଯୋହନ ୨:୨୦ । ଏହା ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାକାର । ମାଥୁ ୧୭ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

୭:୭୦ “ମୁଁ କଥଣ ତୁସ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିନାହିଁ ?” ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୈବିକ ମନୋନୀତରେ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ବିବରଣ ଅଟେ (ପଦ ୪୪ ଏବଂ ୭୫) । ପଦ - ୭୭ରେ ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ । ଦୈବିକ ମନୋନୀତ ଏବଂ ମଣିଷର ଜଳ୍ବା ବାଇବଲିୟ ତନାବରେ ରହିବା ଉଚିତ । ସେମାନେ ନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ଵ ଅଟନ୍ତି ।

■ “ଆଉ, ତୁସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଶୟତାନ” କେମିତି ଗୋଟିଏ ବିସ୍ମୟଜନକ ବିବରଣ । ଏହା ଶେଷରେ ଥିବା ଶିଷ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ ଯିଏ ପଛକୁ ମୁଖ କରିଥିଲା (ପଦ ୭୭) କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାଦଶମନୋନୀତ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଯିଏ ତାହାଙ୍କୁ ପରେ ବିଶ୍ଵାସ ଥିବା ଦାବି କରେ । ଅନେକେ ଏହାକୁ ୧୩:୨ କିମ୍ବା ୨୭ରେ ସଂଯୋଗ କରନ୍ତି । ଏହି ପଦକୁ ବୁଝିବାରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି । (୧) ଯାଶୁ କାହିଁକି ଶଳତାନକୁ ମନୋନୀତ କଲେ ? ଏବଂ (୨) ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେହି ଶରର ଅର୍ଥ କଥଣ ?

ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଭାବବାଣୀ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ (୧୩:୨୭; ଗାତ ୪୧:୯) । ଯିହୁଦା କଥଣ କରବ ତାହା ଯାଶୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଯିହୁଦା ହେଉଛି କ୍ଷମାବିହୀନ ପାପର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ସେ ଅନେକ ବର୍ଷ ଯାଏ ଯାଶୁଙ୍କ ଶୁଣିଲା, ଦେକିଲା ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନର ଦୁଇଟି ସମ୍ବାଦ୍ୟ ଉଚିତ ରହିଛି ।

(୧) କେତେକ ଏହାକୁ ଶଳତାନ (ଶଳତାନ ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ନାହିଁ, ପ୍ରେରିତ ୧୩:୧୦; ପ୍ରକାଶିତ ୨୦:୨) ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କଲା କହନ୍ତି (୧୩:୨, ୨୭)

(୨) ହୋଇପାରେ ଶରଟି ସାଧାରଣ ଭାବେ ବବହୃତ ହୋଇଛି (କୌଣସି ବାକ୍ୟ ନାହିଁ, ଯେମିତି, ୧ ତାମ ୩:୧୧; ୨ ତାମ ୩:୩; ତୀତସ ୨:୩)

ପୁରୁତନ ନମ ଅନୁୟା ଯିହୁଦା ଜଣେ ଦୋଷୀ, ଯେମିତି ଶଳତାନ (ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧୨:୩୧ରେ) । ଗ୍ରୀକ ଶର କହେ ଜଣେ ଦୂର୍ନାମି, ଗୁମର ଖୋଲିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

୭:୭୧ “ଇଶ୍ଵରିଯୋଥ ଶିମୋନ” ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ନେଇ ଅନେକ ସିନାତ୍ର ରହିଛି (ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରୀକ ଲେଖାରେ ଏହି ଶରଟି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ କୁହାଯାଇଛି)

ଏହା ଏପରି ହୋଇପାରେ

- ୧ - କେରିଯୋଥର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିହୁଦା ନଗରର ।
- ୨ - କରତାନର ବ୍ୟକ୍ତି, ଗାଲିଲୀ ନଗରର
- ୩ - ଚମଢା ଥଳିଟି ଚଙ୍ଗା ବହିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା ।
- ୪ - “ମାରିବା” ନିମନ୍ତେ ଏବ୍ରୀ ଶର
- ୫ - ଗୁପ୍ତହତ୍ତାର ଛୁରି ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ ଶର

ଯଦି ୧ ସତ୍ୟ ଅଟେ ତେବେ ଦ୍ୱାଦଶ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ସେ ଯିହୁଦିଯା । ଯଦି ୫ ସତ୍ୟ ଅଟେ ତେବେ ସେ ଶିମୋନ ସଦୃଶ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଥିଲେ ।

ଏବେ ଏବେ ଗୋଟିଏ ପୁଣ୍ୟକ ଲେଖାଯାଇଛି ଯାହା ଯିହୁଦାକୁ ସକାରାତ୍ରକ ଭାବେ ଅନୁବାଦ କରେ । ପୁଣ୍ୟକଟି ଲୁଡାସ, ବିତ୍ରେଯର ଅର ଫ୍ରେଣ୍ଟ ଅପ ଜିଜସ ? ଭାବେ ନାମାଭିକନ କରାଯାଇଛି । ଲେଖକ ତ୍ରିଲୟମ କ୍ଲୁସେନ, ପଂରତ୍ରେସ ପ୍ରେସ ୧୯୯୭, ଏହା ସହିତ ମୋର ସମସ୍ୟା ହେଲା ଏହା ଯୋହନ ସୁସମାଚାରର ଚାକାକୁ ଗ୍ୟାପିରତାର ସହ ନିଏ ନାହିଁ ।

■ “ବିଶ୍ଵାସଯାତ” ଏହି ଶରଟି ବିଷ୍ଟାରରୁପେ ଅନୁବାଦ କରାଗଲା ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବହୁ ବଚନ ଭାବେ । ଯେପରିକି ଯିହୁଦା ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ହତ୍ୟରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ବିଷୟରେ, ଏହା ମାତ୍ର ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଆଲୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନମାଳା

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଚାକା ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଲ ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ ନିଜେ ଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଆସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ ଯାହାଆମମାନଙ୍କ ପାଖେଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଲ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆପର ଚାପଣୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନମାଳା ଆପଣଙ୍କ ଏହି ପୁଣ୍ୟକର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଉପରେ ଚିତ୍ର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ସେମାନେ ବିଚାର ଜନ୍ମାଇବାରେ ଅଟନ୍ତି, ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନୁହେଁ ।

୧ - କଣ ଯୋହନ - ଗ ପ୍ରଭୁଭୋଜର ଆଲୋଚନା ଅଟେ ? କାହିଁକି ବା କାହିଁକି ନୁହେଁ ?

୨ - ଯାଶୁଙ୍କର ଦାବି କଣ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜୀବନ୍ତ ରୋଟି ଅଟେ ”

୩ - ଯାଶୁ କାହିଁକି ଏ ପ୍ରକାର ବିସ୍ମୟଜନିତ ବିବରଣ ଏହି ଜଗତରେ ଦେଲେ ?

যোহন - ৭

আধুনিক অনুবাদৰ অনুচ্ছেদ অংশ

যু.এসি-৪	এন.কে.জে.ভি	এন.আ.র.এ.সি	টি.জি	এন.জে.ভি
যাশুক্র ভাইমানক	যাশুক্র ভাইমানে	যাশু জীবন্ত জল	যাশু এবং তাহাঙ	যাশু পিরুশালমকু
অবিশ্বাস	অবিশ্বাস কলে		ভাইমানে	ভোজ এবং শিক্ষা
৩:১-৯	৩:১-৯	৩:১-৯	৩:১-৯	৩:১
যাশু পমাগম চমুর ভোজে	যুর্মায় বিদ্যান		যাশু পর্বতে	৩:৯-৯
			কুণ্ঠৰবাস	
৩:১০-১৩	৩:১০-১৪	৩:১০-১৩	৩:১০-১৩	৩:১০-১৩
			৩:১৯-১৩	
৩:১৪-১৪		৩:১৪-১৮	৩:১৪-১৪	৩:১৪-১৪
			৩:১৯-১৯	
		৩:১৯-১৪		
			৩:১০	
			৩:১৯-১৪	
কণ এ খ্রীষ্ট অচ্ছি ?	ক'ণ এ খ্রীষ্ট হোলপারতি ?		কণ ষে মণীহ	লোকমানে মণীহজ
			অচ্ছি ?	ଉয়ুরি বিষয়ে
				কথাবার্তা হেলে
৩:১৪-৩১	৩:১৪-৩১	৩:১৪-৩১	৩:১৪-১৭	৩:১৪-১৭
			৩:১৮-১৯	৩:১৮-১৯
			৩:৩০-৩১	৩:৩০
নেতামানে যাশুক্র ধরিবাকু	যাশু এবং ধার্মিক		পদাতিকমানক্ষু	যাশু আপশা বিছেদৰ
পড়েলকে	নেতামানে		পতোগলা যাশুক্র	সন্দিকচক্র ভাববাণীকু
			ধরিবাকু	কলে
				৩:৩১-৩৪
৩:৩১-৩৭	৩:৩১-৩৭	৩:৩১-৩৭	৩:৩১-৩৪	৩:৩৪-৩৭
			৩:৩৪-৩৭	৩:৩৪-৩৭
জীবন্ত জলৰ নদী	পবিত্র আত্মক প্রতিজ্ঞা		জীবন দৰ জলৰ ঝৱণা	জীবন্ত জলৰ প্রতিজ্ঞা
৩:৩৭-৩৯	৩:৩৭-৩৯	৩:৩৭-৩৯	৩:৩৭-৩৯	৩:৩৭-৩৮ ৩:৩৯
লোকমানক মধৰে বিভাজন	ষে ক'ব অচ্ছি ?	লোকমানক মধৰে বিভাজন	মহীশক উয়ুরি উপরে তাজা আবিশ্বাস	
৩:৪০-৪৪	৩:৪০-৪৪	৩:৪০-৪৪	৩:৪০-৪৪	৩:৪০-৪৪
অধূকারামানক অবিশ্বাস	অধূকারামানক দুরা বহিশ্বাস		যাহুদি অধূকারামানক অবিশ্বাস	
৩:৪৪-৪৯	৩:৪৪-৪৯	৩:৪৪-৪৯	৩:৪৪	৩:৪৪-৪৯
			৩:৪৭	
			৩:৪৭-৪৯	
			৩:৪৪০-৪১	
			৩:৪৭	

ଅଧ୍ୟନ ଚକ୍ର ତିନି

ଅନୁଛେଦ ସ୍ତରରେ ବାଷ୍ପବିକ୍ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟନ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଟୀକ୍କା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳର ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ନିଜେ ଦାୟୀ ଅଟେ । ଆସମାନେ ସମସ୍ତେ ଜ୍ୟୋତିରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ପାଖେ ଅଛି । ଅନୁବାଦରେ ଆପଣ, ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଟିପଣୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଧ୍ୟନକୁ ଏକାଥରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ବିଭାଜନକୁ ଅନ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦ ସହିତ ମେଳ କରନ୍ତୁ । ଅନୁଛେଦ ପ୍ରେରିତ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟକୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ଅନୁବାଦର ହୃଦୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛେଦର ଗୋଟିଏ ଆଉ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ରହିଛି ।

୧ - ପ୍ରଥମ ଅନୁଛେଦ

୨ - ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୩ - ତୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୪ - ଛତ୍ୟାଦି

ପଦ ୧-୪୨କୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ

କ. ଅଧ୍ୟନ ୫ ଏବଂ ଗ ର ଗଠନ ନିଷ୍ଠାରପର୍ ଅଟେ । ୭:୧ ରୁ ୧୦:୨୧ ର ଗଠନ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ଭୋଜ ଅଟେ (୭:୨)

ଖ. ସମାଗତ ତମ୍ଭୁ ଭୋଜ ସାଧାରଣ ଫର୍ମଲ ନିମନ୍ତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅଟେ (ଫର୍ମ ସଞ୍ଚୟର ଭୋଜ କୁହାଯାଏ । ଯାତ୍ରା ୨୩:୧୭; ୩୪:୨୯) । ଏହା ଯାତ୍ରାକୁ ସ୍ଵରଣ କରିବାର ଏକ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । (ଗୃହପର୍ କୁହାଯାଏ । ଲେବି. ୨୩:୨୯-୪୪ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୧୭:୧୩-୧୪) । ଏହା ତ୍ରୁଟ୍ରିର ୧୪ରେ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଶେଷ କିମ୍ବା ଆକ୍ରମଣକୁ ବୁଝାଏ ।

ଘ. ଅଧ୍ୟନ ୩ ଏବଂ ଗ ଯାଶୁ ବିଶ୍ଵାମିବାରକୁ ଉଲଂଘନ କରିବା ବିରୋଧରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସ୍ଥାପନାର ଶତ୍ରୁତାକୁ ଦର୍ଶାଏ (୪:୧୭) । ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ଯିହୋବାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହେବା (୪:୧୮) । ଦେଖନ୍ତୁ କେତେଥର ସେମାନେ ନେଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପକୁ ବାକ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ।

୧. ତାହାଙ୍କୁ ଗିରପ କର, ୩:୩୦, ୩୭, ୪୪ ; ୧୦:୩୯

୨. ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କର, ୭:୧, ୧୯, ୨୪ ; ୮:୩୩, ୪୦ (୧୧:୪୩ ମଧ୍ୟ)

ବାକ୍ୟ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ ଅଧ୍ୟନ

ଏନ୍‌ଏୟସବି ବାକ୍ୟ : ୭:୧-୫

୧ ଏଥୁଭାରେ ଯାଶୁ ଗାଲିଲୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ ସେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଲାଗୁ ନଥିଲେ । ୨ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର କୁଟୀରବାସ ପର୍ ସମ୍ବିଳିତ ହୁଅଛେ । ୩ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଯେ ଯେ କର୍ମ କରୁଅଛ ସେହିସବୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ । ଏନିମନ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରିଯାଇ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଏ । ୪ କାରଣ କେହି ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଲାଗୁକଲେ ଗୋପନରେ କିଛି କରେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯଦି ଏ ସମସ୍ତ କରୁଅଛ, ତେବେ ଆପଣକୁ ଜଗତ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କର । ୫ କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ସୁନ୍ଦର ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନଥିଲେ । ୬ ସେଥରୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ସମୟ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମୟ ସର୍ବଦା ଉପସ୍ଥିତ । ୭ ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, କାରଣ ତାହାର କର୍ମ ଯେ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ତାହା ବିଷୟରେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଏ, ମୁଁ ଏବେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଉନାହିଁ, କାରଣ ମୋହର ସମୟ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ । ୯ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ସମସ୍ତ କଥା କହି ଗାଲିଲୀରେ ରହିଲେ ।

୭:୧ “ଏଥୁଭାରେ” ଏହା ହିସାବ ବାହାର କରିବାର ଆଶରିକ ଜରିଆ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଚିହ୍ନଟ ନୁହେଁ (୪:୧, ୭:୧, ୭:୧, ୨୧:୧)

■ “ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଖୋଜୁଥିଲେ” ଯୋହନରେ “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ଏକ ଅପରାଧ ଅର୍ଥ ରହିଛି (୧:୧୯; ୨:୧୮, ୨୦; ୪:୧୦, ୧୪, ୧୭; ୭: ୪୧, ୪୨; ୭:୧, ୧୧, ୧୩, ୧୪; ୮:୨୭, ୪୨, ୪୩; ୯:୧୮, ୨୨; ୧୦:୨୪, ୩୧, ୩୩; ୧୧:୮; ୧୯:୧୨, ୨୦:୧୯) । ଅନେକଥର ସେମାନଙ୍କ ଘୃଣା ଏବଂ ହତ୍ୟା ଉଦେଶ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି (୪:୧୭-୧୮; ୭:୧୯, ୨୦; ୮:୩୩, ୪୦, ୪୧; ୧୦:୩୧, ୩୩) ।

୭:୨ “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପର୍ବ, କୁଟୀରବାସ ପର୍ବ” ଏହା ନିଷ୍ଠାରପର୍ ରୂପେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ (ଲେବି. ୨୩:୩୪-୪୪; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୧୭:୧୩-୧୭) କାରଣ ଫର୍ମଲ ସମୟରେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ କ୍ଷେତ୍ର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ କୁଟୀରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ଯିହୁଦାମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରାର ଅନୁଭୂତି ସ୍ଵରଣ କରାଏ । ଏହି ପର୍ବର ପରମାର୍ପଣ ଓ ଉପବନା ପଦ୍ଧତି ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ପୃଷ୍ଠାଭୂମିକୁ ଦିଏ, ୭:୧-୧୦:୨୧, ସେମିତି ଅଧ୍ୟନ ୪-୫ ରେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ କରେ ।

୭:୩ “ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ” ୨:୧୨ ପରଠାରୁ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ପରିବାରର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ । ଏହା ନିଷ୍ଠିତ କି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ପ୍ରଶାଳୀ ଓ ଚିନ୍ତାକୁ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

■ “ଏଠାରୁ ବାହାରିଯାଇ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଆ” ଏହା ବାର୍ଷିକ ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ମାର ଦଳକୁ ଦର୍ଶାଏ (ଲୁକ. ୨:୪୧-୪୪) ଯିଏ ଗାଲିଲୀ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯିରୁଶାଲମ ଅଭିମୁଖେ ଚାଲିଲେ । ମନେରଖନ୍ତୁ ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ଯିରୁଶାଲମରେ ଯାଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତା ଦିଆନ୍ତି ।

୭:୪ “ସର୍ବସାଧାରଣଭାବେ” ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଅନୁକରଣ କରିବା ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ସାହସ (ପେରେସିଆ)

ଏହା “ସମସ୍ତ” (ପାନ) ଏବଂ “ଭାଷଣ” (ରେସିସି) ର ଗ୍ରୀକ ମିଶ୍ରଣ ଶବ୍ଦ । ଭାଷଣରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ବା ସାହସ ବିହଞ୍ଚାର ଏବଂ ବିରୋଧ ମଧ୍ୟରେ ସାହସକୁ ଦର୍ଶାଏ । (୭:୧୩; ୧୭ମ ୨:୨)

ଯୋହନଙ୍କ ଲିଖନିରେ (୧ ଜାତର) ଏହା ସର୍ବସାଧାରଣ ଘୋଷଣାକୁ ଦେଖାଏ । (୭:୪; କଲ. ୨:୧୫) । ଅବଶ୍ୟ ଅନେକଥର ଏହା ସାଧାରଣ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା (୧୦:୨୪; ୧୧:୧୪; ୧୨:୨୫, ୨୯) । ପ୍ରେରିତ ପୁସ୍ତକରେ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତି ସାହସର ସହିତ ପ୍ରତାର କରାଗଲା ଯେମିତି ଯାଶୁ ପିତା ଏବଂ ଆପଣା ଯୋଜନା ବିଷୟରେ କହିଥୁଲେ (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୯; ୪:୧୩, ୨୯, ୩୧; ୧୩:୨୪; ୧୪:୩; ୧୮:୨୭; ୧୯:୮; ୨୭:୨୭; ୨୮:୩୧) । ସୁସମାଚାର ପ୍ରତାରକୁ ସାହସର ସହିତ କରିବାକୁ ପାଉଳ ମଧ୍ୟ ମାଗିଛନ୍ତି (ଏହି ୭:୧୯; ୧ ଥେସ. ୨:୨; ପିଲି ୧:୨୦) ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ଶେଷଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଶା ଏହି ମନ୍ଦ ସଂସାରରେ (୨ କରି . ୩:୧୧-୧୨) ପାଉଳଙ୍କୁ ସାହସର ସହିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରିବାକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରେ । ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା କି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ହେବାଲୋକେ ଠିକ୍ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଆପଣାଇବେ (୨ କରି ୩:୪) ଏହି ଶବ୍ଦରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ରହିଛି । ଏତୁପୁସ୍ତକ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ଏହି ସାହସକୁ ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଯାଏ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା ହେବାକୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରେ (ଏହ୍ରୀ ୩:୭; ୪:୧୭; ୧୦:୧, ୧. ୩୪) । ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସଂପର୍କ ରଖିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ଦଶ କରେ ।

ଏହା ନୂତନ ନିୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟବହୃତ କରାଗଲା ।

୧. ଏକ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ, ସାହସ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠିତତାକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

କ. ମଣିଷ (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୯; ୪:୧୩,୩୧; ୨ୟ କରନ୍ତୁ ୩:୧୨; ଏପିସୀୟ ୨:୧୯)

ଖ. ଜିଶ୍ଵର (୧ ଯୋହନ ୨:୨୮; ୩:୨୧; ୪:୧୨; ୪:୧୪; ଏବ୍ରୀୟ ୩:୭; ୪:୧୭; ୧୦:୧୯)

୭. ମୁକ୍ତ ଭାବେ କହିବାକୁ (ମାର୍କ. ୮:୨୨; ଯୋହନ ୩:୪, ୧୩; ୧୦:୨୪; ୧୧:୧୪; ୧୨:୨୫; ପ୍ରେରିତ ୨୮:୩୧)

୮. ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପାଖରେ କହିବାକୁ (ଯୋହନ ୩:୨୭; ୧୧:୪୪; ୧୮:୨୦)

୯. ସାମଞ୍ଜ୍ସ୍ୟ ଶବ୍ଦ (ପାରାସିଯାଜମାଇ)ଜଟିଲ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସାହସର ସହିତ ପ୍ରତାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ କରାଗଲା (ପ୍ରେରିତ ୧୮:୨୭; ୧୯:୮; ୧୦:୮; ଏପିସୀୟ ୨:୨୦; ୧ ଥେସଲନୀକୀୟ ୨:୨)

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ଅନ୍ତିମ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ଦର୍ଶାଏ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଦିତୀୟ ଆଶମନରେ ଭାବ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏହାକୁ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଆଲିଙ୍ଗନ କରନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଲାଗି ରହନ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସାଦୃଶ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ ।

■ “ଯଦି” ଏହା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବବାକ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାଙ୍କ ଲେଖା ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

■ “ଆପଣାକୁ ଜଗତ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କର” ପଦ ୪ରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ “ଜଗତ”କୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଏବଂ ପଦ ୭ରେ ଏହାର ବିବରଣ କଲେ । ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନଥିଲା ଏବଂ ସହାନ୍ତ୍ରୁତି ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଘୁଣା କରୁଥିଲା (୧୪:୧୮-୧୯; ୧୭:୧୪; ୧ ଯୋହନ ୩:୧୩) କାରଣ ସେ ଜଗତର ପାପ ଏବଂ ମନ୍ଦକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ (୩:୧୯-୨୦)

ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ପଥ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ (ଆଶ୍ୟକର୍ମ) ଯାଶୁଙ୍କର ପଥଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିଲା (କୁଶ) । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯିଶା ୪୪:୮-୧୧ ର ଭାବବାଣୀ ସମ୍ଭବରୂପେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

୭:୫ “ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ସୁନ୍ଦର ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନଥିଲେ”

ଏହା ଲେଖକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଏକ ସଂପାଦକୀୟ ଟାକା । ଗୋଟିଏ ଗ୍ରୂହରେ ପାଳନ ଘୋଷଣା ହୋଇଥିବା ହେତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ରୂପେ ଗ୍ରୂହଣ କରିବା ବହୁତ କଟିନ ଥିଲା । (ମାର୍କ. ୩:୨୦-୨୧) । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଯନ୍ମ ନେଲେ । ପୁନରୁଥାନ ପରେ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ପଛେ ତାହାଙ୍କ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା କି ଆପଣାକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆସିଲେ (ପ୍ରେରିତ. ୧:୧୪) । ଯାକୁବ ଯିରୁଶାଲମ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତା ଥିଲେ । ଯାକୁବ ଏବଂ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ନୂତନ ନିୟମରେ ସାମିଲ ଅଟେ ।

୭:୭ “ମୋହର ସମୟ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନାହିଁ” ଶବ୍ଦ “ସମୟ” (କେଇରସ) କେବଳ ଏଠାରେ ହିଁ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ (ଦି ଥର) ଏବଂ ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ପଦ ଗ୍ରେ ଓ ପତ୍ରିରେ । ବିଷକ୍ତି ତିନୋଟି ସାଧାରଣ ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

୧- ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାଗତ ସମୟ (୨ କରି ୭:୭)

ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗ ସମୟ (ଲୁକ - ୪:୧୩)

ଗୋଟିଏ ନିଯୁକ୍ତ ସମୟ (ମାର୍କ - ୧୩:୩୩; ପ୍ରେରିତ ୩:୨୦; ୧ ପିତ. ୧:୧୧)

୨. ଗୋଟିଏ ଉପୟୁକ୍ତ ବା ଅନୁଗ୍ରହ ସମୟ

ଉପୟୁକ୍ତ ସମୟ (ମାଥ୍ୟ. ୨୪:୪୫; ଲୁକ. ୧:୨୦)

ନିରୁପିତ ସମୟ (ଯୋହନ. ୩:୮; ୨୭ମ ୪:)

୩. ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତିମଶାସ୍ତ୍ର ସମୟ (ମାଥ୍. ୮:୫; ଲୁକ. ୨୧:୮; ରୋମୀ. ୧୩:୧୧; ୧ ଥେସ : ୪:୧୦; ୨ ଥେସ. ୨:୭) ।
ଗଣନା ୨ ଓ ୩ ରେ ସମାର୍ଥକ ମେଳ ରହିଛି ।

ୟାଶୁ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିପାରିଲେ (୧୨:୨୩; ୧୩:୧; ୧୭:୧-୪) ଏହି ସୁସମାଚାର ଘଟଣା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଶ୍ଵରାୟ ସମୟ ସାରଣୀ ଥିଲା (ଲୁକ. ୨୨:୨୨; ଯୋହନ ୩:୩୦; ୮:୨୦; ପ୍ରେରିତ. ୨:୨୩; ୩:୧୮; ୪:୨୮) ।

୭:୮ “ଜଗତ” ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : କୋସମ୍ଭ୍ୟ ୧୪:୧୭ରେ ।

୭:୮ ଏନ୍‌ଏସବି “ଡୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଆ; ମୁଁ ପର୍ବକୁ ଯିବି ନାହିଁ”

ଏନ୍‌କେଜେତ୍ର “ଡୁମ୍ଭେମାନେ ପର୍ବକୁ ଯାଆ । ମୁଁ ଏବେ ପର୍ବକୁ ଯାଉ ନାହିଁ”

ଏନ୍‌ଆର୍‌ୱେତ୍ର, ଏନ୍‌କେବି “ଡୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ପର୍ବକୁ ଯାଆ । ମୁଁ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଉ ନାହିଁ”

ଚିଇବି “ଡୁମ୍ଭେମାନେ ପର୍ବକୁ ଯାଆ । ମୁଁ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଉ ନାହିଁ”

ପଦ ଗ୍ରେ ୨ ଓ ୧୦ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭେଦକୁ ବାହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଆରମ୍ଭିକ ସାଙ୍କୁଳି ପଦକ୍ଷେପ ଭଳି ଜଣାପଡ଼େ ।

ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀର ଅର୍ଥ ଏହି ପ୍ରକାର ହୋଇପାରେ ।

୧- ମୁଁ ଡୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାଉନାହିଁ (ଡୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ)

୨- ମୁଁ ଅନ୍ତମ ଦିନ ପର୍ବରେ ଯାଉଛି (ପର୍ବ ସଂକେତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ)

ଏନ୍‌ଏସବି ବାକ୍ୟ : ୭:୧୦-୧୩

୧୦ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ପର୍ବକୁ ଗଲା ଉଭାରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଗଲେ, ପ୍ରକାଶରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏକପ୍ରକାର ଗୋପନରେ ।
୧୧ ଏଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ପର୍ବରେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ପଚାରିଲେ । ସେ କାହିଁ ? ୧୨ ଆଉ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ; କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ, ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ନା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଅଛି । ୧୩. ତଥାପି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ସରେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶରେ କେହି କିଛି କହୁ ନଥିଲେ ।

୭:୧୧ “ଯିହୁଦୀମାନେ” ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଥିବ । ୪ ପ୍ରକାର ଦଳ ଅଟନ୍ତି ।

୧. ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ

୨. “ଯିହୁଦୀମାନେ” ଯିଏ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ

୩. “ଲୋକସମୂହ” ଯିଏ ସମାଗମତମ୍ବୁର ପର୍ବରେ ସାମିଲ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆସୁଥିବା ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ମି

୪. “ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ” ଯିଏ ଯାଶୁଙ୍କ ନିର୍ମିତ ନିର୍ମିତ ମୃତ୍ୟୁର ଯୋଜନାକୁ ଜାଣନ୍ତି

୭:୧୨ “ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା”

ସୁସମାଚାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକସମୂହରେ କରେ । ଏହା ମଣିଷ ଉତ୍ସର ଆନ୍ଦୋଳନ କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଦର୍ଶାଏ (୭:୪୦-୪୪) ।

■ “ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଅଛି” କ୍ରିୟା ପ୍ଲାନାଓ ଏହି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହୃତ

୧. ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ (ମାଥ୍. ୨୪:୧୧; ୨୭ମ. ୩:୧୩; ୧ ଯୋହନ ୧:୮; ୨:୭୭; ୩:୩) ।

୨. ଭଣ୍ଟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ (ମାଥ୍ ୨୪:୪, ୫, ୨୪; ଯୋହନରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କଣ ବିଚାର କରନ୍ତି (ଯୋହନ ୩:୧, ୪୭; ମାଥ୍. ୨୭:୩୩))

୩. ଲୋକମାନେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଧୋଖା ଦେଉଅଛନ୍ତି (୧ କରି. ୩:୧୮; ୧ ଯୋହନ. ୧:୮) କିମ୍ବା

୪. ଧୋଖା ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା (୧ କରି ୨:୯; ୧ ୪:୩୩; ଗାଲା ୨:୭; ଯାକୁବ ୧:୧)

୭:୧୩ “ଯିହୁଦୀମାନେ” ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକସମୂହ ଯିହୁଦୀ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ କରି ଏହି ଶବ୍ଦ ଯିରୁଶାଲମର ଧାର୍ମିକଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ । ଦେଖନ୍ତୁ ୭:୧ରେ ।

ଏନ୍‌ୱେସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ : ୩:୧୪-୧୮

୧୪ କିନ୍ତୁ ପର୍ବର ଅର୍ଦ୍ଧକ ସମୟ ଗତ ହୁଆଛେ, ଯୀଶୁ ମଦିରକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୫ ଏଥରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚମକୁଡ଼ି ହୋଇ କହିଲେ, ଏ ପାଠ ନ ପଡ଼ି କିପରି ପଣ୍ଡିତ ହେଲା । ୧୬ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ମୋହର ଶିକ୍ଷା ମୋ ନିଜର ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର । ୧୭ କେହି ଯଦି ତାହାଙ୍କର ଜଙ୍ଗା ସାଧନ କିରବାକୁ ଜହୁକ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଲଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଉପନ୍ନ । ନା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ କହୁଅଛି, ତାହା ସେ ଜାଣିବ । ୧୮ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ କହେ, ସେ ନିଜ ଗୌରବ ଅନ୍ୱେଷଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣା ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୌରବ ଅନ୍ୱେଷଣ କରେ, ସେ ସତ, ଆଉ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଅଧିର୍ମ ନାହିଁ ।

୩:୧୪ “କିନ୍ତୁ ପର୍ବର ଅର୍ଦ୍ଧକ ସମୟ ଗତ ହୁଆଛେ” ଯୀଶୁ ଅପେକ୍ଷା କାହିଁକି କଲେ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଉଭର ଆୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ମୀ ଏବଂ ସେହି ସହରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା କି ସେମାନେ ଯୀଶୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସେବା ବିଷୟରେ ଚର୍କା କରନ୍ତି । ଏବଂ ଏହା ଧାର୍ମିକ ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିବା ସମୟ କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଶତ୍ରୁତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।

■ “ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ” ଯୀଶୁଙ୍କ ଭାଷଣ ଘରଣା ଏହି ପ୍ରକାରେ ଚିତ୍ରିତ

୧. ଶିକ୍ଷା ଦେବା, ମାଥ ୪:୨୩; ୪:୨, ୧୯; ୭:୨୯ ଲାତ୍ୟାଦି; ଯୋହନ ୩:୪୯; ୩:୧୪, ୨୮, ୩୫

୨. ପ୍ରତାର କରିବା, ଲୁକ. ୪:୧୮; ୭:୨୭; ୯:୭; ୨୦:୧

ଏହା ତାହାଙ୍କ ମଣିଷ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସମାର୍ଥକଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସର୍ବଦା ସୂଚନା ଓ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ଅଟେ । ଉପର୍ଯୁକ୍ତ ଜାବନ୍ୟାପନର ଗୋଟିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ମାଗେ । ସତ୍ୟ ସବୁକିଛି ବଦଳାଏ ।

୩:୧୫ “ଏବ୍ୟକ୍ତି ପାଠ ନ ପଡ଼ି କିପରି ପଣ୍ଡିତ ହେଲା”

ଏହାର ତାତ୍‌ପର୍ୟ୍ୟ ସେ କୌଣସି ଅଧୁକାରୀୟ ରାବ୍‌ବୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବା କୌଣସି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରାବ୍‌ବୀଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି । ଶବ୍ଦ “ଏବ୍ୟକ୍ତି” ର ଅନାଦର ସାଙ୍କେତିକ ଅର୍ଥ ମିଳେ (୧୮:୧୭, ୧୯)

ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଶ୍ରୀବନ୍ଦନାରାୟଣ ସର୍ବଦା ଚକିତ କରେ (ମାର୍କ ୧:୨୧-୨୨; ଲୁକ ୪:୨୭) କାରଣ (୧) ବିଷୟ ସୂଚୀ ୯୨) ଭାଞ୍ଚାର ହେତୁ ଅନ୍ୟ ରାବ୍‌ବୀମାନେ ପରଷ୍ଠରକୁ ଉଦ୍ଧବ୍ରତ କଲେ । ଯୀଶୁ ଲଶ୍ଵର ଠାରୁ ଉଦ୍ଧବ୍ରତ ବୋଲି ଘୋଷିତ ହେଲେ ।

୩:୧୬ ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କୁ ଆପଣା ସମର୍ପଣ ହେତୁ ହେତୁ ପୁନର୍ବାର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଅତୁଳନୀୟ ଜ୍ଞାନ ହେତୁ । ସେମାନଙ୍କ ଜାଗତିକ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପିତା ଥିଲେ ।

୩:୧୭ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତି ବା ସମ୍ବନ୍ଧିତ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ସୁସମାଚାରର ବିଶ୍ୱାସୀୟ ପ୍ରସ୍ତାବ (୧:୧୨; ୩:୧) ଏବଂ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମତା (୩:୪୪, ୪୫) । ପରିତ୍ର ଆତ୍ମା ହୃଦୟକୁ ଖୋଲିବା ଉଚିତ (୧୭:୮, ୧୩) ।

୩:୧୮ ଯୀଶୁ ପଢ଼ି ମଣିଷ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି :

(୧) ସେ ନିଜର ମହିମା ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ (୨) ସେ ପିତାଙ୍କର ମହିମା ଚାହାନ୍ତି (୩) ସେ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ (୪) ସେ ପାପ ବିହିନ ଅଟନ୍ତି ।

■ “ତାହାଙ୍କର ମହୀମା” ଦେଖନ୍ତୁ ୧:୧୪ରେ

■ “ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଅଧିର୍ମ ନାହିଁ” ଯୀଶୁ ଆୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହତ ହେଲେ, କାରଣ ସେ ନିଜର ପାପ ନିମନ୍ତେ ପୁନ୍ରୂପରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହଁ (୨କରି ୪:୨୧) । ଯୀଶୁଙ୍କର ପାପହୀନତା ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଷୟ । ବିଷୟଟି ସର୍ବଦା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା ।

୧. ଲୁକ. ୨୩:୪୧

୨. ଯୋହନ :୨୯; ୩:୧୮; ୮:୪୮; ୧୪:୩୦

୩. ପିଲି ୨:୭-୮

୪. ଏକ୍ରୀ ୪:୧୪; ୭:୨୭; ୯:୧୪

୫. ୧ ପିତର ୧:୧୯; ୨:୨୭ (ଯିଶା ୪୩:୫)

୬. ୧ଯୋହନ ୨:୧୭; ୩:୪, ୭

ଏନ୍‌ୱେସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ : ୩:୧୯-୨୪

୧୯. ମୋଶା କଥାଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ? ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାନ୍ତି ? ୨୦ ଲୋକସମୂହ ଉଭର ଦେଲେ, ତୁମକୁ ଭୂତ ଲାଗିଥାନ୍ତି, କିଏ ତୁମକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାନ୍ତି ? ୨୧ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ମୁଁ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କଲି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚମକୁଡ଼ି ହୋଇଥାନ୍ତି । ୨୨ ଏହି ହେତୁରୁ ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଧୁ ଦେଇଥାନ୍ତି (ଏହା ଯେ ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥାନ୍ତି ତାହା

ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ) ଆଉ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ଵାମିବାରରେ ମନୁଷ୍ୟର ସୁନ୍ଦର କରୁଅଛ । ୨୩ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଂଘନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦି ବିଶ୍ଵାମିବାରରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାସ୍ତ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ଵାମିବାରରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବାଙ୍ଗ ସ୍ମୃତି କରିବାରୁ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମୋ ଉପରେ କ୍ଳୋଧ କରୁଅଛ ? ୨୪ ବାହ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଖୁ ବିଚାର ନକରି ନ୍ୟାୟବିଚାର କର ।

୧୦:୧୯ ବ୍ୟାକରଣମୂଳକ ତାଞ୍ଚ “ହଁ”ରେ ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କି ।

■ “ତଥାପି ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁନାହିଁ” ସେଇ ପର୍ବରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଚମକୁଡ଼ି କଥନ ଥିଲା । ଜାଣିବୁଝ ହତ୍ୟା କରିବା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିରୋଧ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ନେତାମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଅଛନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନେ ଏକଥାକୁ ଜାଣିପାରିଲେ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଜଙ୍ଗା କଲେ ନାହିଁ ।

■ “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ” ପଦ ୨୦ର ପ୍ରଶ୍ନ ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସେ ଯିଏ ଏହି ବଧ ବିଷୟ କଥାରୁ ଅଞ୍ଚାତ ଅଚନ୍ତି । ପରେ ପଦ ୨୫ରେ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ବଧ ବିଷୟରେ ଜଣାପଡ଼େ । ଧାର୍ମିକ ଗୁରୁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଭୂତଆହ୍ୟରେ ଗ୍ରସିତ କହିଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନକୁ ଦୂରୀକୃତ କରାଯାଇପାରେ (ମାଥ ୯:୩୪; ୧୯:୧୮; ୧୯:୨୪; ମାର୍କ ୩:୨୨-୩୦; ଯୋହନ ୮:୪୮-୪୯; ୧୦:୨୦-୨୧)

୧୦:୨୦ “ତୁମକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି” ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଯେତେ ଲୋକ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ପାଖେ ଆହ୍ଵାନ ଶକ୍ତି ଅଛି । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ କି, କେଉଁଠାରୁ ଏ ଶକ୍ତି ଆସିଲା ? ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର “ଆଷ୍ଟର୍ୟକର୍ମ”କୁ ଏଡ଼ାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ଶଙ୍କତାନ କିମ୍ବା ଭୂତର ଶକ୍ତି କହିଲେ (୮:୪୮-୪୯, ୪୯; ୧୦:୨୦) ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମାଗମତମୂର ପର୍ବରେ ଶାମିଲ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିବା ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ମୀୟ ସେହି ଶଙ୍କଷମୂହର ପ୍ରଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯାଶୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ବିନା ବିବେକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ : ପ୍ରେତ (ଅଶୁତ ଆହ୍ୟା)

କ. ପ୍ରାଚୀନ ଯୁଗର ଲୋକମାନେ ଆହ୍ୟା ବିଶ୍ଵାସୀ । ସେମାନେ ମଣିଷର ବ୍ୟକ୍ତିଦକୁ ପ୍ରକୃତି, ପଶୁ, ପ୍ରାକୃତିକ ବସ୍ତୁର ବଳ ରୂପେ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି । ଜୀବନଟି ମଣିଷ ସହିତ ଏହି ଆହ୍ୟା ବିଦ୍ୟମାନତାର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

ଖ. ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଦକୁଆରୋପ ବହୁଳଶ୍ଵର (ଅନେକ ଜଣାର)ରେ ବଦଳିଗଲା । ସାଧାରଣତଃ ଭୂତମାନେ ଛୋଟ ଜଣାର ଥିଲେ (ଉଲ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ) ତାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମଣିଷ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ।

୧- ମେଘୋପଟାମିଆ, ବିଶୁଙ୍କାଳା ଏବଂ ମତଭେଦ

୨- ମିଶର, ବ୍ୟବସ୍ଥିତ, କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା

୩- କିଶାନ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଭୂତାଖାପ, ଅଳକ୍ଷଣେ ଏଣ୍ଟ ରିଲିଜିଅନ ଅପ ଦି ଇସ୍ଟାଏଲ, ପଞ୍ଚମ ପ୍ରକାଶନ. ପୃ. ୨୭-୨୯ ।

ଘ. ପୁରାତନ ନିଯମ ବିଷୟ ଛୋଟ ଜଣାର, ଦୂତ, କିମ୍ବା ଭୂତ ଉପରେ ନିର୍ତ୍ତର କରେନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହା ଉପରେ ବିକାଶ କରେ ନାହିଁ ବୋଧହୁଏ ଏହାର ଦୃଢ଼ ଏକଜଣରବାଦ ହେତୁ (ଯାତ୍ରା ୮:୧୦; ୯:୧୪; ୧୫:୧୧; ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୪:୩୪, ୩୯; ୭:୪; ୩୩:୨୭; ଗୀତ. ୩୪:୧୦; ୩୧:୧୯; ଗୀତ. ୨୭:୧୯; ଯିଶ୍ଵାସ ୪୭:୯; ଯିରି ୧୦:୨୭; ମିକା. ୩:୧୮) । ଏହା ବି ଜାତି ଦେଶର ମିଥ୍ୟା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ (ଶେଦିମ, ଦିତୀୟ ବିବରଣ. ୩୭:୧୭; ଗୀତ. ୧୦୭:୩୭) ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର କେତେ ନାମ ମଧ୍ୟ ଲେଖେ ।

୧. ସେଇମ (ଛାଗ ଦେବତା) (ଲେବି. ୧୭:୭; ୨୮ଶା ୧୧:୧୪)

୨. ଲିଲିଥ (ସ୍ବାଜାତୀୟ, ଛାଗ ଦେବତା, ଯିଶ୍ଵାସ ୩୪:୧୪) ।

୩. ମାଣ୍ଡେତ (ପାତାଳର କିଶାନୀୟ ଦେବତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଶର ନିମନ୍ତେ ଏବ୍ରା ଶର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି) (ଯିଶ୍ଵାସ ୨୮:୧୪, ୧୮; ଯିରି ୧:୨୧ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୨୮:୨୯)

୪. ରେସେପ (ମହାମାରୀ ଦିତୀୟ ବିବରଣ. ୩୩:୨୯; ଗୀତ ୨୮:୪୮-୪୯; ହବ ୩:୪)

୫. ଦେରେର (ସଂକ୍ରାମକରୋଗ, ଗୀତ. ୫୧:୪-୫; ହବ ୩:୪)

୬. ଆଜାଜେଲ (ନାମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଜଙ୍ଗଳ ଦେବତା କିମ୍ବା ସ୍ଥାନର ନାମ, ଲେବି. ୧୭:୮, ୧୦, ୨୭) ।

(ଏହି ଉଦ୍‌ବାହରଣ ସବୁ ଏନ୍‌ସାଇକୋପେଡ଼ିଆ ଜୁଡ଼ାଇକା, ଡଲ୍‌ମୁନ୍‌ପାର୍କ ୪, ପୃ. ୧୪୨୩ ରୁ ଆହିଛି)

ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଯିହୋବାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଦେବତାବାଦ କିମ୍ବା ଦୃଢ଼ସାଦୁଶ୍ୟ ସ୍ଥାଧାନତା ନାହିଁ । ଶଙ୍କତାନ ଯିହୋବାଙ୍କ ଦାସ ଅଟେ (ଆୟୁବ. ୧-୩; ଯିଶ୍ଵାସ ୩) ଜଣେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଶତ୍ରୁ ।

ଘ. ଯିହୁଦୀବାଦ ବାବିଲୋନିୟ ବନ୍ଦିତ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିକାଶ କଲା (ଶ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୪୮୭-୪୮୮) । ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାବେ ଜୋରାଣ୍ତିଅନବାଦର ପେରିଥିଯ ମାନବକୃତି ଦେବତାବାଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତରମ ଉଚ୍ଚଦେବତା ଯିଏ ମାଜ୍‌ଦା

କିମ୍ବା ଓରମାଜ୍ଜଦ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରତିଦ୍ୱାଦ୍ଶି ନାମ ଅହରିମ୍ୟାନ୍ । ଏହା ଯିହାରା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୂତ ଓ ଶଳତାନ ଏବଂ ତାର ଦୂତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବ ବନ୍ଧିତ ଦେତବାଦ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଯିହୁଦୀବାଦ ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାରାରୋପ ମନ୍ଦର ଚିନୋଟି ବିଷୟରେ

୧. ଶଳତାନ କିମ୍ବା ଶମାଏଲ୍

୨. ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନ ବିଚାର (ଯେଉଁଜେର ହାରା)

୩. ମୃତ ଦୂତ

ଇଦେରଶେଇସ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଚିତ୍ରିତ ହୁଏ । (୧) ନିନକ (୨) ପ୍ରଲୋଭନକାରୀ (୩) ଦଣ୍ଡକାରୀ (ଉଲ୍ଲୁଧ. ୨. ପୃ. ୭୫୭) । ପୂର୍ବ ବନ୍ଧିତ ଦେତବାଦ ଏବଂ ନୂତନ ନିଯମ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ମନ୍ଦର ବିବରଣ ମଧ୍ୟରେ ଜିଶ୍ଵରଶାସ୍ତ୍ର ଭିନ୍ନତାର ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି ।

ଡ - ନୂତନ ନିଯମ, ବିଶେଷ କରି ସୁସମାଚାର ପୁଷ୍ଟକ ଗୁଡ଼ିକ ଦାବି କରେ କି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଥିବା ମନ ଅଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାଯୀତା (ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମରେ ଶଳତାନ ମନୁଷ୍ୟର ଶତ୍ରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ନୁହେଁ) । ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜାହା, ରାଜୁତି, ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ବିରୋଧ କରନ୍ତି ।

ୟାଶୁ ଏହି ଭୂତାତ୍ମାମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧମ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ, ବିତାଢ଼ିତ କଲେ ଯାହାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ । (୧) ଅଶୁତ ଆତ୍ମା (ଲୁକ. ୪ : ୩; ଅ: ୧୮) କିମ୍ବା (୨) ମନ୍ଦଆତ୍ମା (ଲୁକ. ୩: ୨୧; ୮: ୨) ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବାହାର କରାଗଲେ । ଯାଶୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପେ ରୋଗ ଏବଂ ଭୂତାତ୍ମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତାକୁ କହିଲେ (ଶାରିରାକ ଓ ମାନସିକ ରୋଗ) । ସେ ଏହି ମନ୍ଦଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଚହୁଁ ଓ ବାହାର କରି ଆପଣା ଶକ୍ତି ଓ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପରିଚୟ ଦେଲେ । ଭୂତାତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏହାଇ ଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ରୂପ ରହି ବାହାର ଯିବାକୁ ଧମକ ଦେଲେ । ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ଶଳତାନର ରାଜ୍ୟର ପରାଜୟନ୍ତୁ ଦର୍ଶାଏ । ଆର୍ଥ୍ୟର କଥା କି ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ନୂତନ ନିଯମର ପ୍ରେରିତି ପତ୍ର ଗୁଡ଼ାକରେ ଅଧୂକ ସୂଚନା ନାହିଁ । ମନ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ଏକ ଆତ୍ମିକ ଦାନ ଭାବେ ସୁଚି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ତ - ମନ ବାଷ୍ପବିକ ଅଟେ; ମନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଟେ; ମନ ବର୍ଜମାନ ଅଟେ । ଏହାର ଆରମ୍ଭ କି ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ । ବାଇବଳ ଏହାର ବାଷ୍ପବିକତା କୁ ଜୋର ଦିଏ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରଭାବକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ବିରୋଧ କରେ । ବାଷ୍ପବିକତାରେ ଅନ୍ତିମ ଦେତବାଦ ନାହିଁ । ଜିଶ୍ଵର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଯନ୍ତ୍ରଣାଧୂନ; ମନ ପରାଜିତ ଅଟେ, ବିଚାରିତ ଅଟେ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ବିତାଢ଼ିତ ହେବ ।

ଛ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମନକୁ ବିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ (ଯାକୁବ. ୪ : ୭) । ସେମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିଯନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ (୧ ଯୋହ. ୪ : ୭) । ସେମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିଯନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ (୧ ଯୋହନ, ୪ : ୧୮); ମାତ୍ର ସେମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ (ୱାପଣ ଗ : ୧୦ - ୧୮) । ମନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବିଶ୍ଵମତର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶିତ ଅଂଶ । ଆଧୁନିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବିଶ୍ଵମତର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶିତ ଅଂଶ । ଆଧୁନିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କର ମନକୁ ପୁନଃ ସଂଝା ଦେବା କୌଣସି ଅଧୂକାର ନାହିଁ (ରୁତୋଲ୍ଲ ବଲୁମ୍ୟାନଙ୍କ ତିମିଆଲୋଜାଇଜିଙ୍ଗ); ମନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା । ଏହାକୁ ମନବୈଜ୍ଞାନିକ ରୂପେ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣ କରିବାକୁ ପଦମେପ ନେବା କଥା ନୁହେଁ (ସରାମୁଣ୍ଡ ଫ୍ରିଭଦ) । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ବିପ୍ରାର ଅଟେ, ମାତ୍ର ଏ ପରାଜିତ, ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୟରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ ।

୭ : ୨୭

ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି, ଏନ୍ କେଜେଭି - “ଏହା ଯେ ମୋଶାଙ୍କ ଠାରୁ ହୋଇଛି ତାହା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ

ଏନ୍ଆରେସଭି - “ଏହା, ଅବଶ୍ୟ, ମୋଶାଙ୍କ ଠାରୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ ।

ଚଇଭି - “ଅବଶ୍ୟ ଏହା ମୋଶାଙ୍କ ଠାରୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯିଏ ଆରମ୍ଭ କଲେ”

ଏରିଜେବି - “ଏହା ମୋଶାଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଇନାହିଁ, ଏହା ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ ହୋଇ ଆସୁଛି” ।

ସୁନ୍ଦର ନିଯମ ମୋଶାଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନାହିଁ (ଯାତ୍ରା - ୧୨ : ୪୮, ଲେବି. ୧୨ : ୮) ।

କିନ୍ତୁ ଅଭ୍ୟାସଙ୍କ ସହିତ ଯିହୋରଙ୍କ ବିଶେଷ ନିଯମର ଚିହ୍ନ ରୂପେ ତାହାଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା (ଆଦି. ୩:୯, ୧୪; ୨୧:୪; ୩୪: ୨୯) ।

■ “ଆଉତୁମେ ବିଶ୍ଵାମବାରରେ ମଣିଷର ସୁନ୍ଦର କରୁଅଛି” ଯାଶୁଙ୍କର ତର୍କବିତରକ ତାଉପର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଛୁଆର ସୁନ୍ଦର ନିମତ୍ତେ ବିଶ୍ଵାମବାରକୁ ଗୋଟିଏ ପାଖରେ ରଖି ଦେଉଛ ଆଉ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଠିକ୍ କରିବାରେ ବିଶ୍ଵାମବାରର ନିଯମକୁ ଅନ୍ୟ ପାଖ କାହିଁକି କରୁଛ ? (ସାବ. ୧୩:୧କ. ୧୮:୩; ୧୯:୧-୩) । ଯାଶୁ ରାବ୍ବୀମାନଙ୍କ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମର ହିଁ ବିଚାରଧାରକୁ ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ ।

୭:୨୩ “ଯଦି” ଏହା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବ ବାକ୍ୟ ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ଲେଖାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସତ୍ୟ ।

■ “ମୁଁ ବିଶ୍ଵାମବାରରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସର୍ବାଙ୍ଗ ସୁମୁଖ କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନେ କାହିଁକି ମୋ ଉପରେ କ୍ଷୋଧ କରୁଅଛ ?”

ଏହା ୧ : ୧ - ୯ ରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ସ୍ଵର୍ଗତାର ଘରଣାକୁ ଜାଙ୍ଗିତ କରେ ନଚେତ୍ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ନଥ୍ବା ପର୍ବ ସମୟର ଅନ୍ୟ କେଉଁ ସୁମୁଖତାକୁ ଜାଙ୍ଗିତ କରେ ।

ଗ୍ରୀକ ଶବ “କ୍ରୋଧ” (ଚାଲାଓ) ଗୋଟିଏ ବିରଳ ଶବ ଯାହା ନୂତନନିଯମରେ ମିଳେ ।

ଏହା ଗ୍ରୀକ ପତ୍ରିକାରେ ବିସ୍ତୃତ ରୂପେ ମିଳେ (ବିଏଜିଡ଼ି. ପୃ. ୮୮-୯୦ ଏବଂ ଏସ, ପୃ. ୩୮-୩୯) ।

ଏହା “ଗାଲ” ଶବ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ (ଗେଲେ, ମାଥୁର, ୨୭:୩୪) । ଯାଶୁ ଏହି ଶବକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଅଜଣାତ ଅଟେ (ଏହାର ଅର୍ଥ) । ଏହା “ଜଣନ୍ତି କ୍ରୋଧ” ହୋଇପାରେ କି ସେମାନେ ଜଣନ୍ତି ଜଣନ୍ତି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ଯାହା ଯାଶୁ ତାକୁ ଉଙ୍ଗି କରୁଅଛନ୍ତି ।

୭ : ୨୪ “ବାହ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଦେଖୁ ବିଚାର ନକରି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କର” ଏହା ଏକ ଆଦେଶାତ୍ମକ କଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କର୍ମ ପ୍ରୁଗତିରେ ଅଛି ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କର । ବୋଧେ ଏହା ଯିଶା. ୧୧ : ୩ କୁ ସଙ୍କେତ କରୁଥାଇପାରେ ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି ବାକ୍ୟ : ୭ : ୨୪ - ୩୧

୨୪ ଏଥରେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି, ଏ କଥାଣ ସେ ନୁହେଁ ? ୨୫ ପୁଣି, ଦେଖ, ସେ ପ୍ରକାଶରେ କଥା କରୁଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ତାହାକୁ କିଛି କରୁନାହାନ୍ତି । ଏ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା କଥାଣ ନେତାମାନେ ସତେ ଜାଣିଥାରିଲେଣି ? ୨୬ ଯାହାହେଉ, ଏହାର ଉପରେ ଆମେମାନେ ଜାଶୁ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଉପର୍ତ୍ତି କେହି ଜାଣିବ ନାହିଁ । ୨୭ ସେଥରେ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ ଦେଉ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥରରେ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଓ ମୋହର ଉପାର୍ଥ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଜାଣି, ମୁଁ ନିଜଠାରୁ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ସତ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ । ୨୮ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ । କାରଣ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ଉପନ୍ନ, ଆଉ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୩୦ ସେଥରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ତାହାଙ୍କ ସମୟ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

୭:୨୪ “ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି, ଏ କଥାଣ ସେ ନୁହେଁ”

ବ୍ୟାକରଣମୂଳକ ଭାଞ୍ଚାରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର “ହଁ” ଚାହେଁ (୪:୧୭; ୩:୧୯) । ଏହା ପଦ ନଗରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରଶାଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ ।

୭:୨୬ ଏନ୍‌ଏସବି, ଆରଇଭି, ଏନ୍‌ଇଟି - “ସେ ପ୍ରକାଶରେ କଥା କହୁଅଛି”

ଏନ୍‌କେଜେଭି - “ସେ ସାହସରେ କଥା କହୁଅଛି”

ଏନ୍‌ଆର୍‌ଏସଭି, ଏନ୍‌କେବି - ସେ ମୁକ୍ତରେ କଥା କହୁଅଛି”

ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ସାହସ (ପାରହେସିଆ) ୩:୪ରେ

* ଏନ୍‌ଏସବି - “ଏ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହା କଥା ନେତାମାନେ ସତରେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ?”

ଏନ୍‌କେଜେଭି - “ଏ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହା କଥାଣ ନେତାମାନେ ସତେ ଜାଣିଥାରିଲେଣି”

ଏନ୍‌ଆର୍‌ଏସଭି - “କଥା ନେତାମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣିପାରିବେ କି, ଏ ମଶୀହ ଅଟନ୍ତି”

ଏନ୍‌କେବି - “କଥା ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ କି ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିପାରିଲେ”

ଏହା ବ୍ୟାକରଣମୂଳକ ଶୈଳିର ଉଭର “ନା”ରେ ଆଶା କରେ । ଅବଶ୍ୟ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁ ବିବରଣ କରେ (୧:୩୧; ୪:୨୯)

୭:୨୭ “ଏହାର ଉପର୍ତ୍ତି ଆମେମାନେ ଜାଶୁ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଉପର୍ତ୍ତି କେହି ଜାଣିବ ନାହିଁ” ଏହା ମାଲାଖୀ ୩:୧ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ରାବ୍ବାୟ ମଣିହତ ପରମରାକୁ ବୁଝାଏ କି ମଶୀହ ଅକସ୍ମାତ ରୂପେ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ । ଏହା ଜନୋଖ ୪୮:୭; ଏବଂ ୪ ଏକ୍କା ୧୩:୪୧ରେ ମିଳେ ।

୭:୨୮ ଏହି ବାକ୍ୟରେ ଯାଶୁ ଦୁଇଟି ବିବରଣ ଦିଅନ୍ତି ।

୧. ଜଣ୍ମର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ (୩:୧୭, ୩୪; ୪:୩୭, ୩୮; ୮:୪୯, ୩୮; ୨:୨୯; ୮:୪୯; ୧୦:୩୭; ୧୧:୪୭; ୧୭:୩, ୧୮, ୨୩, ୨୪; ୨୦:୨୧)

୨. କି ସେମାନେ ଜଣନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ (୪:୩୭, ୪୭; ୮:୧୯, ୨୭, ୪୪-୪୫; ୧୭:୩) ଯୋହନ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି କି ଯାଶୁ “ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥରରେ କହିଲେ” (୩:୩୭; ୧୨:୪୪; ମାଥୁର ୮:୨୯) । ଶୁଣାଯିବାକୁ ଯାଶୁ ଆପଣା ସ୍ଵରକୁ ବଢ଼ାଇଲେ । ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଆକରିକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯେବେଳି ଆରମ୍ଭରେ ଯାଶୁଙ୍କର “ଆମେନ” କିମ୍ବା “ଆମେନ୍, ଆମେନ୍” ର ବ୍ୟବହାର । ସେ ଜଙ୍ଗା କଲେ କି ଏହି ଦୃଢ଼ ବିବରଣର ମହତ୍ଵ ଦିଆଯାଉ । ପଦ ୨୯ ସମସ୍ୟାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ସେମାନେ ଭାବିଲେ କି ସେ ଗାଲିଲୀର ଅଟନ୍ତି (ପଦ ୪୧) ମାତ୍ର ବାପ୍ତିବରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗର ଅଟନ୍ତି ।

■ “ଆଉ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ” ପିତା ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି (୩:୩୩; ୮:୨୭; ୧ ଯୋହନ ୪:୨୦) ଏଣୁ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି (୩:୧୮; ୮:୧୭) ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୪:୪୪ରେ ।

୭:୨୯ “ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ, କାରଣ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ଉପନ୍ନ, ଆଉ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ”

যোহনরে এহা অন্য এক ভূলম্ব দেতবাদ। এহি বিবরণটি যিহুদা নেতামানক্ক দ্বারা নিদিত হেলা এবং যাশুল্লু বধ করিবারে দৃঢ় নিষ্ঠি নেলে। দেশন্তু বিশেষ শার্শ প্রেরণ (এপোষ্টেলো) ৪:৯ চৰে।

৩:৩০ “যোমানে তাহাঙ্কু ধরিবাকু চেষ্টা করুথলে” এহা এক অপূর্ণকাল ক্রিয়া যাহার অর্থ (১) যোমানে তাহাঙ্কু ধরিবাকু চেষ্টা করুথলে কিম্বা (২) যোমানে তাহাঙ্কু গিরণ করিবাকু বারম্বার চেষ্টা করুথলে কিন্তু যোমানে তাৰ্থ্যাত্মানক্ক মধ্যে কলহ উপন্থ করিবা চাহিলে নাহি যেজ্ঞানে তাহাঙ্কু খ্রিষ্ট রূপে বিশ্বাস করুথলে।

■ “কারণ তাহাঙ্ক সমায এ পর্যন্ত উপস্থিত হোল নথলা” এহা জ্ঞানায সমায সারণাকু কহুথুবা ভবিষ্যতবাণী শব্দসমূহ অচে (১:৪; ৩:৩, ৩০; ৮:৯০; ১৯:৯৩, ৭৩; ১৩:১; ১৩:১)

৩:৩১ “কিন্তু অনেক লোক সমূহ তাহাঙ্কু বিশ্বাস কলে”

এহা এক সচ্য বিশ্বাস থুলা, অবশ্য যোমানক্ক ভিতৰে খ্রিষ্টকে কাৰ্য্য আড়কু কিছি ভুল ধারণা নিশ্চয় থুলা। কাহারি পাখৰে মধ্য দিন বিশ্বাস নথলা (নহ, আভ্রাহাম, মোশা, দাইব, দ্বাদশ)। দেশন্তু বিশেষ শার্শ ৭:৩১ চৰে। যেতেবেলে সুসমাগার কুহায়াও এহা সৰ্বদা ঘটে। কেতেক বিশ্বাস কৰতি, কেতেক সদেহ কৰতি, কেতেক ক্লোধ কৰতি। এতারে রহস্যৰ কেতেক ছেদন

১. জ্ঞানায মনোনীত

২. মণিষৰ পাপময়ত

এতারে এহা রহস্য অচে। এতেগুড়াও কাৰ্য্যৰ উপস্থিতিৰে মধ্য অবিশ্বাস কৰিবা মুঁ চ আশুর্য হুৰ। হোলপাৰে এহা পরিবারৰ সদস্যমানক্ক পৱনৰে গতন কৰিবারে যাশুক বাক্যৰ আৱস্থ অচে। সুসমাগার কেতেকক্ক নিমন্ত্ৰে শান্তি আশে এবং কেতেকক্ক নিমন্ত্ৰে মতৰেদকু আশে।

■ “খ্রিষ্ট আৰি তাহাঙ্কোৱু কথণ অধূক কৰিবে” গ্ৰীক ব্যাকরণামুক আশাকৰে “মা” ভুৱৰ। যাশুৰে বিশ্বাসকু উপন্থ কৰিবাকু লক্ষণৰ প্ৰয়োগ বিশ্বযৰে অথুঅলোকি অংশ দি নিউ চেষ্টামেষ্টৰে জৰ্জল লাঢ় এহি প্ৰকাৰ কহতি।

“বিশ্বাস সহিত লক্ষণৰ সমষ্টি বিশ্বযৰে দ্বন্দ্ব উভৰ দেবা সহজ নুহে, কাৰণ এহাৰ বিবৰণ দুলটি দিগকু যিবা দেশায়াও। অনেকথৰ লক্ষণ যাশুক উপৰে বিশ্বাস কৰিবা আড়কু নেল আথে (১:৯৩; ৩:১৪; ৩:৩১; ১০:৪৯)। দুটীয়ৰে যেজ্ঞানে আশুর্যকৰ্ম দেখুৰেছতি যোমানক্ক মধ্যৰ অনেক বিশ্বাস কৰি নাহান্তি (৩:৭৩; ১১:৪৩; ১৭:৩৩)। থৰে যাশু যিহুদাৰানক্ক ধৰ্মক দেলে কাৰণ যোমানে আশুর্য কৰ্মকু ন দেখু বিশ্বাস কৰিবাকু উপৰ নথলে (৪:৪৮; ৩:৩০)। বিশ্বাস এবং আশুর্য কৰ্মৰ সংঘৰ্ষ মধ্যে আমকু উভৰ বাহাৰ কৰিবাকু পঢ়িব। আশুর্য কৰ্মৰ অৰ্থ এবং যাশুক প্ৰতি যোমানক্ক সাক্ষ্যকু বুঝিবাৰে আস্মানক্ক বিশ্বাসৰ আবশ্যিক অচে। যেজ্ঞানক্ক পাখে বিশ্বাস নথলা যোমানক্ক নিমন্ত্ৰে আশুর্য কৰ্ম অৰ্থহান অচে। যেজ্ঞানে প্ৰতিৰোধ দেবা লোক থৈলে যোমানক্ক নিমন্ত্ৰে আশুর্য কৰ্ম বিশ্বাসকু সাব্যস্ত কৰিবা এবং গৱীৰ বিশ্বাস থুলা। এহা স্বষ্টি থুলা যে যাশুকৰ আশুর্য কৰ্ম বিশ্বাস নিমন্ত্ৰে বাধ কৰিবা নথলা। অন্য পক্ষে যাশুকৰ কাৰ্য্য যোমানক্ক নিমন্ত্ৰে পৰ্যাপ্ত অচে। যিএ দেশন্তুৰেছতি যোমানে কণ হেছআছি। যাশুকৰ কাৰ্য্য অস্ত রূপে পাপময় জীবন বিচারথুবা লোকক্ক নিমন্ত্ৰে দষ্টকু আশিথাএ (পৃ. ৭৭৪)

এন্দ্রেষ্বি বাক্য : ৩:৩২-৩৩

৩:৩২ পাৰুশীমানে লোকসমূহকু তাহাঙ্ক বিশ্বযৰে আদোলন কৰিবা শুণিলে এবং যাজক ও পাৰুশীমানে তাহাঙ্কু ধৰিবা নিমন্ত্ৰে পদাতিকমানক্ক পতাইলে। ৩:৩৩ ষেখুৰে যাশু কহিলে মুঁ আৰ অস্ত সময় তুম্বমানক্ক সহিত রহি মোৱ প্ৰেৰণকৰ্ত্তা নিকটকু যাউথাছি। ৩:৩৪ তুম্বমানে মোতে শোকিব। মাত্ৰ পাইব নাহি, আৰ মুঁ যেজ্ঞারে থুবি, তুম্বমানে ষেতাকু যাই পাইব নাহি। ৩:৩৫ এথুৰে যিহুদাৰানে পৱনৰ কহিলে, এ কেজ্ঞাকু যিবা পাইঁ বাহৰিছি যে, আস্মানে তাহাকু পাইবা নাহি? এ কথণ গ্ৰীকমানক্ক মধ্যে ছিন্নতিন্ন যিহুদাৰানক্ক নিকটকু যাই গ্ৰীকমানক্ক শিক্ষা দেবাকু বাহাৰিছি। ৩:৩৬ তুম্বমানে মোতে শোকিব, মাত্ৰ পাইব নাহি, আৰ মুঁ যেজ্ঞারে থুবি, তুম্বমানে ষেতাকু যাইপাইব নাহি, ষে এহি যেজ্ঞ কথা কহিলে ষে কথণ ?

৩:৩৭ “যাজক ও পাৰুশীমানে” এহা সন্ধেত্তিৰ সদস্যমানক্ক দৰ্শাএ (দেশন্তু বিশেষ শার্শক ৩:১ চৰে) যোতাৰে কেবল জণা মহা যাজক থৈলে, কিন্তু রোমায শাসনকালৰ এই পদ রাজনৈতিক বস্তু হেলা যেজ্ঞাকৰণৰ ধনী পৱিবারৰ লোকে এহাকু গ্ৰহণ কৰিবা ইচ্ছা প্ৰকাশ কলে এবং জণে ব্যক্তিকোৱু ষেহি পৱিবারৰ অন্য সদস্যক্ক দিআগলা।

■ “তাহাঙ্কু ধৰিবা নিমন্ত্ৰে পদাতিকমানক্ক পতাইলে” এহা মন্দিৰৰ পোলিষ আড়কু জৰ্জিত কৰে যেজ্ঞানে লেবিয় বংশৰ অচতি। যোমানক্ক অধূকার মন্দিৰৰ সামা পৰ্যন্ত হী থুলা (৩:৪৪, ৪৭; ১৮:৩, ১৯, ১৮, ৯৯)

୭:୩୩ “ମୁଁ ଆଉ ଅଛ ସମୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବି” ଏହା ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ ଅଟେ (୧୭:୩୪; ୧୩:୩୩; ୧୪:୧୯; ୧୭:୧୭-୧୯) । ଯାଶୁ ସଂୟକ୍ତ ଜାଣୁଥିଲେ, ଏବଂ କେବେ ତାହାଙ୍କୁ କଣ ହେବ ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ସେ ଜାଣୁଥିଲେ (୧୭:୨୩; ୧୩:୧; ୧୭:୧-୪) ।

■ “ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି” ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତି ଘଟଣାକୁ ଦର୍ଶାଏ; କୁଶାର୍ପଣ, ପୁନରୁଥାନ, ସ୍ଵର୍ଗରୋହଣ ଏବଂ ପୁର୍ବମହାମାର ପୁନଃସ୍ଥାପନ (୧୭:୧-୪; ପ୍ରେରିତ ୧)

୭:୩୪ ଏହା ଉପର କୋଠରିରେ ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ (୧୩:୩୩; ୭:୩୩ ଏବଂ ୮:୨୧) । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହା ଅବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ (ଲୋକସମ୍ମୁହ, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଏବଂ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ)

୭:୩୪-୩୫ “ଏ କଥଣ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ବାହାରିଛି” ଗ୍ରୀକ ବ୍ୟାକରଣାମୂଳକ ଆକୃତି “ନା” ଉଭରକୁ ଆଶା କରେ । ଏହା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟଙ୍ଗର ବ୍ୟବହାର । ଏହା ସର୍ବଦା ଜଣ୍ମରଙ୍କର ଜଙ୍ଗା ଥିଲା (ଆଦି. ୩:୧୪; ୧୩:୩; ଯିଶା. ୨:୭-୪) । ସମାଗମତମ୍ଭୁର ପର୍ବ ସମୟରେ ୭୦ ଟି ବଳଦର ବଳି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଗତର ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଚଢ଼ା ଯାଇଥିଲା । ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା କି ବିଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟୋତି ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା । ଏହା ବିବରଣର ସାଂସ୍କୃତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିପଳନ କରିପାରେ । ବିଜାତିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ “ଗ୍ରୀକ” ଶବ୍ଦର ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଛି । ଶବ୍ଦ ଡିସପେରିଆ ଯିହୁଦୀମାନେ ବିଜାତିମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବସନ୍ତ କରିବାକୁ ଦର୍ଶାଏ (ଯାକୁବ ୧:୧; ୧ପିତର ୧:୧) । ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ କି ଲୋକେ ଯାଶୁଙ୍କର ରୂପକାମୂଳକ କଥାକୁ ଭୁଲ ବୁଝୁଥିଲେ । ଏହା ଶାର୍ଷଦିଦ୍ୱୀ ଦେତବାଦର ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟେ । ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର କଥାକୁ ଏଇଥୁ ଯୋଗୁଁ ଭୁଲ ବୁଝୁଥିଲେ କି ସେମାନେ ଯାଶୁ କହିଥିବା ବାକ୍ୟର “ସ୍ଵର୍ଗୀୟ” ଏବଂ “ଭୌମିକ” ଅର୍ଥର ବଦଳରେ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିଲେ । ସେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ବାକ୍ୟ : ୭:୩୩-୩୫

୩୩ ଶେଷ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ବର ପ୍ରଧାନ ଦିନ, ଯାଶୁ ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହିଲେ, କେହି ଯଦି ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତେବେ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ କରୁ । ୩୪ ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରମାଣେ ତାହାର ଅନନ୍ତରୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳସ୍ତ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ । ୩୫ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁ ଆମ୍ବା ପାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ଯାଶୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହୀମାପ୍ରାୟ ହୋଇ ନଥୁବାରୁ ଆଡ଼ା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ନଥୁଲା ।

୭:୩୪ “ଶେଷ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ବର ପ୍ରଧାନ ଦିନ” ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଏହି ପର୍ବ ସପ୍ତମ ଦିନ ପର୍ବ (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୧୭:୩) କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ପର୍ବ (ଲେବି ୨୩:୩୩; ନିହି. ୮:୧୭; ୨ମଜ୍ଜାବି ୧୦:୨୦ ଏବଂ ଯୋଶେପ) । ଯାଶୁଙ୍କ ଦିନରେ ଏହା ମରିବା ପର୍ବ ଥିଲା ଭଲ ଲାଗେ, ଯେପରିକି ୭ ଦିନ ସମାନ ୮ ଦିନରେ ଶିଲୋମ କୁଣ୍ଡରୁ ପାଣି ବାହର କରି ବଳିବେଦିର ତଳେ ଛିଞ୍ଚ ନଥିଲେ । ଆମେ ଏହା ତାଳମୁଦର ଗ୍ରାକଟେ ସୁକାହାରୁ ଶିଖୁ, ଯାହା ଯିଶା ୧୭:୩୨ ଉଚ୍ଛୃତ । ଏହି ପଥଲ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇପାରେ ।

■ “ଯଦି” ଏହା ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ତ୍ତିଯ ବାକ୍ୟ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ।

■ “କେହି ଯଦି ତୃଷ୍ଣିତ ହୁଏ” ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସରାୟ ନିମନ୍ତେ । ଦେଖନ୍ତୁ ୩:୧୭ରେ ।

■ “ତେବେ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ କରୁ” ଯାଶୁ ସେହି ସମାନ ଶବ୍ଦର ପ୍ରଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ୪:୧୩-୧୪ । ଏହା ସେହି ବିଷୟ ଆଡ଼କୁ ଲଙ୍ଗିତ କରେ କି, ଯାଶୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ଦେଉଥିବା ମଶାହ ପାଷାଣ ଅଟନ୍ତି (୧କର. ୧୦:୪) । ଏହା ସ୍ଵଷ୍ଟଭାବେ ପୁରାତନ ନିଯମର ଯିଶା ୪୪:୧-୩ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ ଏବଂ ପର୍ବ ସମୟରେ ଜଳ ଭାଳିବାର ସାଂସ୍କୃତି ସୁଯୋଗ ଅଟେ ।

କେତେକ ପ୍ରାଚୀନ ହସ୍ତଲେଖାରେ “ମୋ ପାଖକୁ”ର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ, ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁରୋଧ କରାଗଲା । ଏହି ସୁସମାଚାରରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଧ୍ୟାନ ରହିଛି ।

୭:୩୫ “ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ” ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ । ଏହା ସଂପର୍କରେ ହେଉଥିବ । ଗୋଟିଏ ନିରନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କକୁ କହେ ଯେମିତି କି ଯୋହନ ୧୪ର “ରୁହ” । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଉଦ୍ଧାର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ଗ୍ରୀକ କ୍ରୁୟା କାଳ ୯:୭ରେ ।

■ “ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରମାଣେ” ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ବାକ୍ୟ ଚିହ୍ନିବା କଷ୍ଟ ଅଟେ । ଏହା ଯିଶା ୧୭:୩; ୪୩:୧-୨; ଯିହିଜି ୪୭:୧; ଜୋଏଲ ୩:୧୮; ଯିଶ ୧୩:୧; ୧୪:୮, ଯାହା ରୂପକାମୂଳ ଭାବେ ଅନ୍ତିମଶାସ୍ତ୍ର ଜଳକୁ ବୁଝାଏ । ଜଣ୍ମରାୟ ସାନ୍ତିଧରେ ଗୋଟିଏ ସଂକେତ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କୃଷି ଆଶିର୍ବାଦର ନୂତନ ଯଗ୍ରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଜଳ ନୂତନ ନିଯମର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରକୃତିର ରୂପକଳୁ ବଦଳାଗଲା । ଏହା ଆଡ଼ା ମନ ୩ ହୃଦୟରେ ସକ୍ରିୟ ହେବେ (ଯିହିଜି ୩୭:୨୭-୩୮) ।

■ “ତାହାର ଅନ୍ତରୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳସ୍ତ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ” ଏଠାରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବନାମ ପ୍ରତି ଅନେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରହିଛି ।

୧- ସ୍ଵାମୀ ଯାଶୁ (ଆରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀର ପିତାମାନେ)

୨- ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ

୩- ଯିରୁଶାଲମ, ଆରାମିକରେ “ତାହାଙ୍କ” ପୁଣିଙ୍କା “ତାହାଙ୍କ” ସ୍ଥାଲିଙ୍କର ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ନଗରକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇପାରେ (ଏହା ରାବ୍ବାମାନଙ୍କ ପଦ, ଯିହିଜି ୪୭:୧-୧ ୨ ଏବଂ ଯିଖ ୧୪:୮) । ଏଠାରେ କେମିତି ଜଣେ ଚିହ୍ନିତ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ଦୁଇଟି ସିନ୍ଧାନର ଏକ ଉତ୍ତମ ସରଳ ଆଲୋଚନା ଅଛି, ପଦ ୩୭ ଏବଂ ୩୮ ।

ଯାଶୁ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ କହି ଡାକିଲେ (୪:୧୦) ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଚନ୍ତି (ପଦ ୩୯) ଯିଏ ଯାଶୁଙ୍କର ଅନୁକାରାମାନଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ପ୍ରବାହିତ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଯାଶୁଙ୍କ ରୁପିକୃତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟର ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ (ଲୋମୀ ୮:୨୯; ଗାଲା. ୪:୧୯; ଏପି. ୪:୧୩) ।

୩:୩୯ “କାରଣ ଯାଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହୀମାପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇ ନଥୁବାରୁ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ନଥୁଲା” ।

ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ଯୋହନଙ୍କ ଅନେକ ସମୟ ପରର ଚିତ୍ରାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ (୧୭:୭) । ଏହା କାଳବରୀ ଏବଂ ପେଣ୍ଟିକୋଷର ବିଶେଷତାକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ଦେଖାଗଲା କି ସେ ସବୁ “ମହୀମାର” ବିଷୟ ଅଟେ (ଯୋହନ ୩:୧୪; ୧୭:୧୭, ୨୩; ୧୭:୧, ୫) ।

ଏନ୍ଦ୍ରେଷସବି ବାକ୍ୟ : ୩:୪୦-୪୪

୪୦ ଅତ୍ୟବ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏହି କଥା ଶୁଣି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ପ୍ରକୃତିରେ ସେହି ଭାବବାଦୀ । ୪୧ ଅନ୍ୟମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କଥାଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କଥାଣ ଗାଲିଲୀରୁ ଆସିବେ ? ୪୨ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରୁ ଓ ଦାଉଦ ଯେଉଁଠାରେ ଥୁଲେ, ସେହି ବେଥଳିହିମ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିବେ, ଏହା କଥାଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ କହି ନାହିଁ ? ୪୩ ତେଣୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ହେତୁ ମତଭେଦ ଘଟିଲା । ୪୪ ଆଉ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଜଛା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

୩:୪୦ “ଏ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଭାବବାଦୀ” ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ୧୮:୧୪, ୧୮ରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସଂକେତ ଅଟେ । ଅନେକେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏକ ଭାବବାଦୀ ରୁପେ ଚିହ୍ନିଲେ (୪:୧୯; ୭:୧୪; ୯:୧୭; ମାଥୁର ୨ ୧:୧) । ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିଲେ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭୁଲ ବୁଝିଲେ । ଇସଲାମ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରଯୋଗ କରେ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସଂଦେଶକୁ ଭୁଲ ବୁଝେ ।

୩:୪୧ “ଅନ୍ୟମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ” ଏହା ଏହି କଥାକୁ ଦର୍ଶାଏ କି ଶବ୍ଦ “ଶ୍ରୀଷ୍ଟ” ଏବା ଶବ୍ଦ “ମଣାହ” ର ସମାନ ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଅଭିଷିଳ୍ପ” । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆହାନ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଚିହ୍ନ ରୂପେ ପୁରାତନ ନିୟମର ରାଜା, ଯାଜକ ଏବଂ ଭାବବାଦୀମାନେ ଅଭିଷେକ କରାଯାଉଥିଲେ । ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷତା : ବାଇବଲରେ ଅଭିଷେକ, ୧୧:୨ରେ ।

■ “କିନ୍ତୁ କେହି କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କଥାଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କଥାଣ ଗାଲିଲୀରୁ ଆସିବେ ?” ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ ବ୍ୟାକରଣ ନା ଉଭରକୁ ଆଶା କରେ । କିନ୍ତୁ ଯିଶ୍ବା ୯:୧ ବିଷୟରେ କଥାଣ ?

୩:୪୨ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ବ୍ୟାକରଣାମ୍ବକ ଗଠନ “ହଁ” ଉଭରକୁ ଆଶା କରେ ।

■ “ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରୁ” (୨ ଶାମ୍ବ ୭; ମାଥୁର ୨ ୧:୯; ୨ ୨:୪୨) ।

■ “ଦାଉଦ ଯେଉଁଠାରେ ଥୁଲେ ସେହି ବେଥଳିହିମ ଗ୍ରାମରୁ” ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗମ୍ବକ ଶବ୍ଦ (ମିଶ୍ର. ୪:୨-୩ ଏବଂ ମାଥୁର ୨:୪-୭)

୩:୪୩ ଯାଶୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଏକ ବିଭାଜନ କାରଣ ଆସେ (୩:୪୮-୪୯; ୯:୧୭; ୧୦:୧୯; ମାଥୁର ୧୦:୩୪-୩୯); ଲୁକ ୧ ୨:୪୧-୪୩) ।

ଏହା ଜମି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ରହସ୍ୟ ଅଟେ (ମାଥୁର ୧୩) । କେତେକଙ୍କ ଆତ୍ମିକ କାନ ଅଛି ଏବଂ କେତେକଙ୍କ ନାହିଁ (ମାଥୁର ୧୦:୨୩; ୧୧:୧୪; ୧୩:୯, ୧୪; ୧୭:୪୩; ମାର୍କ. ୪:୯, ୨୩; ୩:୧୭; ୮:୧୮; ଲୁକ. ୮:୮; ୧୪:୩୫) ।

ଏନ୍ଦ୍ରେଷସବି ବାକ୍ୟ : ୩:୪୫-୪୫

୪୫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପଦାତିକମାନେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପାରୁଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ ଆଉ ସେମାନ୍ତେ ପଦାତିକମାନେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ତାହାକୁ ଆଣିଲ ନାହିଁ ? ୪୬ ପଦାତିକମାନେ ଉଭର ଦେଲେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାର କଥା କହନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ସେ ପ୍ରକାର କହି ନାହିଁ । ୪୭ ସେଥିରେ ପାରୁଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କଥାଣ ଭ୍ରାତ ହୋଇଅଛି ? ୪୮ ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ପାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଥାଣ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ? ୪୯ କିନ୍ତୁ ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକଗୁଡ଼ାକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣି ନାହିଁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ୫୦ ଯେଉଁ ନୀକଦୀମ ଅଥ୍ଯପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ୫୧ ଜଣେ ଲୋକଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ନ ଶୁଣି ଓ ତାହାର ଆଚରଣ ବିଷୟ ନ ଜାଣି ଆସମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଥାଣ ତାହାକୁ ଦୋଷୀ କରେ । ୫୨ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଉଭର ଦେଲେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ କଥାଣ ଜଣେ ଗାଲିଲୀୟ ଲୋକ ? ଗାଲିଲୀରୁ କୌଣସି ଭାବବାଦୀ ଉପରୁ ହୁଅଛି ନାହିଁ, ଏହା ଅନୁସରଣ କରିଦେଖ ।

୭:୪୭ “ପଦାତିକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାର କଥା କହନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ସେ ପ୍ରକାର କହି ନାହିଁ” ପୁଣି ଥରେ ଯୋହନଙ୍କ ବ୍ୟଙ୍ଗାମ୍ବକ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ

୧- ସେମାନେ ଜଳସମୂହକୁ ଡରିବା ବାହାନା କରିନାହାନ୍ତି ।

୨- ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ମନ୍ଦିରର ନିତି ଅଞ୍ଚାତ ଥୁବାରୁ ଜନତା ବିରକ୍ତ ହେଲେ ।

୩- ଏହି ଲୋକମାନେ ନିନି ନିଯମ ପାଳନରେ ଅତ୍ୟଷ୍ଠ ଥୁବାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ମତ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

୭:୪୮ - କୌଣସି ନେତା କିମ୍ବା ଫାରୁଶିଗଣ ତାହାଙ୍କୀରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।

ଗ୍ରୀକ ଭାଷାର ବ୍ୟାକରଣ ଅନୁସାରେ ଏହି ୪୭ ଏବଂ ୪୮ ପଦ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଆଶା କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଶବ୍ଦ “ଶାସନ କର୍ତ୍ତା” ସାଧାରଣତଃ ଯିହୁଦୀଯ ବିଚାରଳୟକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଏ । କେଉଁଠାରେ ସାଧାରଣତଃ ଶାଦୂସି ଓ ଫାରୁସିମାନଙ୍କ ବିଚାରଳୟକୁ ବୁଝାଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପରଷ୍ଠର ବିରୋଧ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକତ୍ରିତ ଓ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅନ୍ତି । (ସିଏଫ୍ ୧୧:୪୭-୪୮, ୧୮:୩)

୭:୪୯ - କିନ୍ତୁ ଏହି ଜନତା ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ଅଂଶରେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଵର୍ଚାର (ଆମ ହାରେସ) ଯେଉଁମାନେ ଧାର୍ମିକ ଜନତାମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁରେ ଅବଞ୍ଚାତ କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀଯ ମୌଖିକ ପରମରା ପାଳନ କରିପାରୁ ନଥୁଲେ (ସିଏଫ୍ ୨୭:୪୭) । ୪୧ ପଦରେ ଯୋହନଙ୍କର ବ୍ୟଙ୍ଗକୁ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ମିକଦମ ମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି ଯେ, ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ଓ କି ଦୁର୍ଦ୍ରଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମପରାୟଣତା । ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ (ଇପାରାଟେ କେବଳ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି) ଯଦି ଆଲୋକ ଅନ୍ତକାରମଯ ହୁଏ ତେବେ କେତେ ଗୁରୁତର ସେ ଅନ୍ତକାର । ସତର୍କ ହୁଅ, ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷିତ ଧର୍ମପରାୟଣ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁସ୍ଥାନରେ ବାଷ୍ପବ ଧର୍ମ ନାହିଁ ।

୭:୪୯ ଆୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ ତଡ଼କଣାର ଦୋଷି ସାବସ୍ତକରେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମୂଳ୍ୟାଙ୍କନ ନ କରିଥାଏ । ଗ୍ରୀକ ଗ୍ରାମର ଅନୁସାରେ ଏହି ଅଂଶ ଆମକୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ (ସିଏଫ୍ ଏକ୍ ୨୩:୧, ତିତର ୧:୧୭)

୭:୫୦ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଗାଲିଲିଯ ଲୋକ ନୁହନ୍ତି, କଣ ଆପଣ ଗାଲିଲିଯ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି କି ?

ଏହା ଯିହୁଦୀଯ ବିଚାରଳୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ମାନସିକ ଅତ୍ୟାଚାର ଅଟେ ।

■ ଅନ୍ତେଷଣ କର ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର ।

ଯିହୁଦିଅ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ ସହିତ ଏହି ଅନ୍ତେଷଣର ସାମଞ୍ଜସ ରହିଛି । (ସିଏଫ୍ ୪:୩୯) ଏହା ମଧ୍ୟ ଆୟରକୁ ଯୋହନଙ୍କର ଲେଖାର ଶୈଳକୁ ବୁଝାଏ । ଏଲିଯଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ ? (୧ ରାଜା ୧୭:୧) ଏବଂ ଯୁନନ୍ତଙ୍କ ବିଷୟ (୨ ରାଜା ୧୪:୨୪) ହୋଶେୟ ଏବଂ ମାହୁମଙ୍କ ବିଷୟରେ କଣ ? ସେମାନେ ବୋଧହୁଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣର ଭବିଷ୍ୟତ ବନ୍ଧୁଗଣ ଅଟନ୍ତି । Deut ୧୮:୧୫, ୧୯, ବଂଶ ୪:୧୦, ୨ ଶାମ୍. ୩.

୭:୪୯-୮:୧ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟୟର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତି ।

ଆଲୋଚ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ :

ଏହା ଅଧ୍ୟୟନ ମୂଳକ ବାଇବଳ ଚିକା, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ବାଇବଳ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଭାବ ଦେଇଥାଏ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେଉଁମାନେ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ଅଛି, ସେହି ଆଲୋକରେ ଗମନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ଆପଣ ପରିତ୍ର ବାଇବଳ ଏବଂ ପରିତ୍ର ଆମ୍ବା ଆପଣଙ୍କର ବାଇବଳ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆପଣ ବାଇବଳ ଟାକାକାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ ।

ଏହି ଆଲୋଚ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ ଆପଣଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ବାଇବଳର ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଏହି ଭାଗରେ ଅଛି ତାହା ଆବିଶ୍ଵାର କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାଶୀଳ କରିଥାଏ ଏବଂ ସେହି ଚିନ୍ତା ଆବିଶ୍ଵାର ମୂଳକ ଅଟେ ।

୧. ପୂର୍ବରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ପର୍ବର ପୃଷ୍ଠଭୂମି କ'ଣ ?

୨. ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ପର୍ବତ୍କୁ ବୁଝାଇ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କର ।

୩. କାହିଁକି ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୋଧ ଥିଲେ ?

୪. ଏହି ପର୍ବରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରୁଥୁଲେ ସେହି ଦଳମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କର ?

ଯୋହନ -୮

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ଅନୁଲେଖ ଅଂଶ

ଯୁଏସବି-୪	ଏନ୍‌କେଜେଭି	ଏନ୍‌ଆରେସଭି	ଚିଙ୍ଗି	ଏନ୍‌ଜେବି
ବ୍ୟଭିତାରରେ ଧୃତ ସ୍ଥାଲୋକ ୩:୫୩-୮:୧୧ ୧୯-୨୦	ଜଣେ ବ୍ୟଭିତାରିକେ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି ୩:୫୩-୮:୧୯	ବ୍ୟଭିତାରରେ ଧୃତ ସ୍ଥାଲୋକ ୩:୫୩-୮:୧୧	ବ୍ୟଭିତାରରେ ଧୃତ ସ୍ଥାଲୋକ ୩:୫୩-୮:୧୧ ୩:୫୩-୮:୧୧	ବ୍ୟଭିତାରିଣୀ ସ୍ଥା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ।
ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ମୀ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ୮:୧୩-୧୮	ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ମୀ ଆପଣାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ୮:୧୩-୧୮	ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ମୀ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ୮:୧୩-୧୦	ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ମୀ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ୮:୧୩-୧୮	ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ମୀ ନିଜେ ଆପଣା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ।
ମୁଁ କେଉଁଥାଏ ଯାଉଥି ଡାହା ତୁମେ ଜାଣନାହଁ ୮:୨୧ - ୩୦	ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ମୀ ଆପଣା ପ୍ରସ୍ତାନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ୮:୨୧ - ୨୯	ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ମୀ ଆପଣା ପ୍ରସ୍ତାନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ୮:୨୧-୩୦	ମୁଁ ଯେଉଁଥାଏ ଯାଉଥି, ତୁମେ ଯାଇ ନ ପାର ୮:୨୧ ୮:୨୯ ୮:୨୩-୨୪ ୮:୨୪-୨୪ ୮:୨୪୧ ୮:୨୪୧-୨୭ ୮:୨୭-୨୯ ୮:୨୭-୨୯	ମୁଁ ଯେଉଁଥାଏ ଯାଉଥି, ତୁମେ ଯାଇ ନ ପାର ୮:୨୧ ୮:୨୯ ୮:୨୩-୨୪ ୮:୨୪-୨୪ ୮:୨୪୧ ୮:୨୪୧-୨୭ ୮:୨୭-୨୯ ୮:୨୭-୨୯
ସତ୍ୟ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ୮:୩୧-୩୮	ସତ୍ୟ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ୮:୩୧-୩୮	ସତ୍ୟ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ୮:୩୧-୩୮	ସତ୍ୟ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ୮:୩୧-୩୮	ସାକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଆକ୍ରାହାମ ୮:୩୧-୩୮
ଆକ୍ରାହାମଙ୍କର ସତ୍ୟାନ ୮:୩୯-୪୭	ଆକ୍ରାହାମଙ୍କର ସତ୍ୟାନ ୮:୩୯-୪୭	ଆକ୍ରାହାମଙ୍କର ସତ୍ୟାନ ୮:୩୯-୪୭	ଆକ୍ରାହାମଙ୍କର ସତ୍ୟାନ ୮:୩୯-୪୭	ଆକ୍ରାହାମଙ୍କର ସତ୍ୟାନ ୮:୩୯-୪୭
ଆକ୍ରାହାମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି ୮:୪୮-୪୯	ଆକ୍ରାହାମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି ୮:୪୮-୪୯	ଆକ୍ରାହାମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି ୮:୪୮-୪୯	ଆକ୍ରାହାମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି ୮:୪୮-୪୯ ୮:୪୯-୪୩ ୮:୪୯-୪୩ ୮:୪୪ : ୪୭ ୮:୪୭ ୮:୪୮	ଆକ୍ରାହାମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି ୮:୪୮-୪୯ ୮:୪୯-୪୩ ୮:୪୪ : ୪୭ ୮:୪୭ ୮:୪୮

ଡୃତୀୟ ଅଧ୍ୟନ ବୃତ୍ତ

ଏହା ସାହାଯ୍ୟକାରି ଅଧ୍ୟନ ମୂଳକ ବାଇବଳ ଟିକା । ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ବାଇବଳ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଓ ପ୍ରୟୋଗ କେବଳ ଆପଣଙ୍କୁ ଦାୟି କରିଥାଏ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଲୋକ ପାଖରେ ଥିବାରୁ ଆଲୋକତରୁ ଗମନ କରିବା । ଆମ ପାଖରେ ଆମେ, ପବିତ୍ର ବାଇବଳ ଓ ପବିତ୍ର ଆମା ଥିବାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ହିଁ ଏହି ବାଇବଳକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

ଗୋଟିଏ ପର୍ବକୁ ଆପଣ ଏକାଥରେ ଅଧ୍ୟନ କରନ୍ତୁ । ବିଶ୍ୟକୁ ଆଜି ବାହାର କରନ୍ତୁ (ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ) ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୟ ବଞ୍ଚିର ଭାଗ ବିଭାଗକୁ ଏହି ୪ଟି ଆଧୁନିକ ଭାଷାନ୍ତର ସହିତ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ ।

ବାଇବଳର ପଦ, ପର୍ବ ଇଶ୍ୱର ନିଶ୍ୱେସିକ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଲେଖକଙ୍କର ଉଦେମ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ମୃତି ଅଟେ । ଏବଂ ଏହା ବାଇବଳ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ମୂଳ ଆଧାର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବ ବା ପରିଛେଦରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୟ ବଞ୍ଚି ଥାଏ ।

୧. ପରିଛେଦ

୨. ପରିଛେଦ

୩. ପରିଛେଦ

୪. ଇତ୍ୟାଦି

ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶର ପୃଷ୍ଠଭୂମି - ୭:୫୩ - ୮:୧୧

କ - ଯୋହନ ୭:୫୩-୮:୧୧ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ମୂଳ ଯୋହନଙ୍କର ସୁସମାଚାରରେ ନଥିଲା ।

ଖ.- ଏହି ପରିଛେଦ ମୂଳ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ନଥିବାର ପ୍ରମାଣ

୧- ବାହ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ -

(କ) ପୁରୁଣା ପାଣ୍ଡିଲିପିରେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

୧. ପାପିରସ ପି- ଗ୍ରେ ଆଦ୍ୟ (ଗ୍ରେ ଶତାବ୍ଦି) p-୭୪ (ଗ୍ରେ ଶତାବ୍ଦି)

୨. ଭନ୍ଦେଶ୍ୱର ଏନ୍. (୪ର୍ଥ ଶତାବ୍ଦି) ବି. ୪ର୍ଥ ସି.ଏ. ଆଉ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଏହା ଏ.ସି. ରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ।

(ଖ) ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଆଧୁନିକ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡିଲିପି ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଚିହ୍ନ ମାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ଏହା ନୂତନ ଓ ପୁରାତନ ପାଣ୍ଡିଲିପି ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ।

(ଗ) ଏହା ବିଭିନ୍ନ ଆଧୁନିକ ପାଣ୍ଡିଲିପିରେ ଦେଖାଯାଏ ।

୧) ଯୋହନ ୭:୩୨ ପରେ

୨) ଯୋହନ ୭:୪୪ ପରେ

୩) ଯୋହନ ୭:୨୫ ପରେ

୪) ଲୁକ ରେ ୨୧:୩୮

୫) ଲୁକ ରେ ୨୪:୫୩

(ଘ) ଏହା ପୁରୁଣା ଅନୁବାଦରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

୧) ପୁରୁଣା ଲାଟିନ୍ ଅନୁବାଦ

୨) ପୁରୁଣା ସାଇରିକ ଅନୁବାଦ

୩) ପୁରୁଣା ପେଶିଟା (ଯାହା ପରର ସିରିଆକ ଅନୁବାଦ)

(ଡ) ବାର ଶତାବ୍ଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ଗ୍ରୀକ ପାଦର ମାନେ କୌଣସି ମତ ଦେଇ ନ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।

(ଚ) ଏହା କୋଡ଼େକୁ ଡି (ବିଜ୍ଞାଇ) ରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଯାହା ଗ୍ରେ ଶତାବ୍ଦୀର ପାଣ୍ଡାତ୍ ପାଣ୍ଡିଲିପି, ଲାଟିନ୍ ଭୋଲଗେଟ୍ ପରର ପେସିତ ଅନୁବାଦର ସଂଶୋଧନ ।

୨. ଆଭ୍ୟନ୍ତରିଣ ପ୍ରମାଣ

କ. ଯୋହନ ଓ ଲୁକ ପରି ଏହାର ଶବ୍ଦ ଓ ଲେଖା ପ୍ରଶାଳୀ ଏହା କେତେକ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡିଲିପିରେ ଲୁକ ୨୧:୩୮ ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ୨୪:୫୩ ରେ ମିଳେ ।

ଖ. ଏହା ଯିହୁଦୀଅ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ପରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଆଲୋଚନାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଙ୍ଗ କରେ । ୭:୧-୫ ୨, ୮:୧ ୨-୫ ୯

ଗ. ଏହା ୩ ମଙ୍ଗଳ ସୁସମାଚାର ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ ।

ଘ. ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାନ୍ତିକ ଆଲୋଚନକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏମ. ବ୍ୟୁତି ମେଟାଜରଙ୍କର ପୁସ୍ତକ - ଏ ଚେକ୍କୁଡ଼ କମେଣ୍ଡ ଅନ୍ ଗ୍ରୀକ ନିଷ୍ଠ ଚେଷ୍ଟୁଆଲ କୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ପ- ୨୧୯-୨୨୧

ଗ. ମୌଖିକ ପରମାର ଅନୁସାରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଜୀବନର ଏହି ଘଟଣା ବୋଧହୁଏ ପ୍ରକୃତ ଅଟେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସୁସମାଚାର ଲେଖକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଜୀବନର ଅନେକ ଘଟଣା ତାହାଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଲିପିବନ୍ଦ କରି ନାହାନ୍ତି । (ଯୋହନ ୨୦:୩୦-୩୧) ଏହା ସୁସମାଚାର ଲେଖକଗଣ ଆମାରେ ଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଣୁ ପରେ ସାସାମାନଙ୍କ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ଯେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନର ଘଟଣାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ଯଦିଓ ସେହି ଘଟଣା ସତ୍ୟ ଓ ବାସ୍ତବ, ମାତ୍ର ତାହା ଜଣ୍ମିବା ନିଶ୍ଚୟିତ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତ ବାଇବଳ ଲେଖକଗଣ ଜଣ୍ମିବା ପରିତ୍ରାଣ ଆତ୍ମାଙ୍କ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଜୀବନକୁ ଘଟଣା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମନନୟନ କରି ଠିକ୍ ଭାବରେ ଖଣ୍ଡି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ପର୍ବତି ମୂଳଲେଖା ହୋଇ ନଥ୍ବାରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣ୍ମିବା ନିଶ୍ଚୟିତ ନୁହେଁ ଏଣୁ ବାଇବଳରେ ଏହାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

. ଯଦିଓ ଏହା ବା ଏହି ପର୍ବତ ଏକ ଐତିହାସିକତାକୁ ସୂଚାଏ ମାତ୍ର ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ହୋଇ ନଥ୍ବାରୁ ମୁଁ ଏହି ପର୍ବକୁ କୌଣସି ମତ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ : ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୮:୧୨-୧୦

“ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ”

“ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ; ଯିଏ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରେ ସେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଗମନ କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତି ପାଇବ । ଏଣୁ ପାରୁଣି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛ, ତୁମର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ମୁଁ ନିଜ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଏ । ତେବେ ସୁନ୍ଦର ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ, କାରଣ ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଥିଲେ ଓ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲି, ତାହା ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସେ କିମ୍ବା କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଏ ତାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣନାହିଁ । ୧୪ ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥାଅ, ମୁଁ କାହାରି ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଚାର କରେ, ତେବେ ସୁନ୍ଦର ମୋର ବିଚାର ଯଥାର୍ଥ; କାରଣ ମୁଁ କୋକୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତା ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ୧୭ ପୂଣି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି । ୧୮ ମୁଁ ନିଜେ ନିଜର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ପୂଣି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ, ସତ୍ୟ ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି । ୧୯ ସେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ଭଣ୍ଟାର ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ; କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଧରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ତାହାଙ୍କର ସମୟ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନଥୁଲା ।

୮:୧୨ “ପରେ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ” ଏହି ପର୍ବରେ ଜନତା ବିଷୟରେ ଲେଖା ନାହିଁ । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯୀଶୁ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ପରେ ମନ୍ଦିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ସମୟରେ ଯିନ୍ଦ୍ରବୀଅ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ ।

ସେ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଯୀଶୁ ଆପଣାକୁ ଏହି ଜଳ ପ୍ରକାଳୟ ପର୍ବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଏହି ଅଂଶରେ ସେ ଆପଣାକୁ ଏହି ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ ପର୍ବରେ ପ୍ରକାଶିତ କରନ୍ତି । ଏହା ନିଷ୍ଠିତ ଯେ ୮:୧୨ - ୧୦:୨୧ ପଦ ଏହି ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଶେଷ ଦିନ ଆତ୍ମର ଘଟଣା ।

■ “ମୁଁ ଜ୍ୟୋତି” ଯିନ୍ଦ୍ରବୀଅ ଜତିହାସରେ ଜଣ୍ମାଏଲିଯମାନେ ପ୍ରାତିର ମଧ୍ୟକୁ ଭ୍ରମଣ କଲେ, ବୋଧହୁଏ ଏହି ଗ, ଗ ଏବଂ ଗ ପର୍ବ ଏହି ପ୍ରାତିର ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଏହାକୁ ଉପମା ମାଥମରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

୧. ଗ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନ୍ଦ୍ର ଓ ଜୀବନର ଆହାରକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ ।

୨. ଗ ଅଧ୍ୟାୟ “ଜଳ” ଏବଂ “ଜୀବନ ଜଳ”

୩. ଗ ଅଧ୍ୟାୟ “ଆଲୋକ” ଏବଂ ଗୌରବକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ ।

ଏହି ଉପମା ଯୋହନ ପୁଣ୍ୟକରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଅଛି । (ସିଏଫ୍ ୧:୪-୫, ଗ-୫; ୩:୧୯-୨୦; ୫:୪; ୧୨:୪୭)

ଏହା କଣ କହି କେତେକ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ।

୧- ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆଦିମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ।

୨- ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଜଣ୍ମିବାକର ଶାର୍କ (ସିଏଫ୍ ଗାତ ୨୭:୧; ଆଲ୍ଯାଏୟ ୨୭:୨୦; ୧ ଯୋହନ ୧:୧୪)

୩- ଏହା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସମାଗମରେ ଆଲୋକର ପ୍ରଜ୍ଞଳନ ।

୪- ପ୍ରାତିରରେ ଏହି ମେଘ ଯାହା ଜଣ୍ମିବାକର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତିରୂପ ଦିଏ ।

୫- ପୁରାତନ ନିଯମରେ ମହିଳାକର ଶିର୍ଶକ (ସିଏଫ୍ ଯିଶାଯ ୪୨:୭; ୪୯:୭; ଲୁକ ୨:୩୯)

ନୂତନ ନିୟମମାର ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଲୋକ ବା ଜ୍ୟୋତି କୁ ମଶିହଙ୍କ ଶିର୍ଷକ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସମୟରେ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧ ଜ୍ୟୋତି ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପ୍ରଦ୍ଵାଳନକୁ ଯାଶୁ ଶ୍ରାମ୍ଭାରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବାସ୍ତବ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ୟୋତିକୁ ମଶିହଙ୍କର ପ୍ରଯୋଗାମନକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯାହା ଯୋହନ ୧:୪, ଗ୍ରୀକ ପରିପୂରକ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରର ପର୍ବରେ ଯାଶୁଙ୍କର ବାସ୍ତବତା, ଜ୍ୟୋତିରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଟେ ।

ଯୋହନରେ ଯାଶୁଙ୍କର ନାଟି “ମୁଁ” ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ।

୧- ମୁଁ ଜୀବନର ଆହାର ଅଟେ । (ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୪୧, ୪୨, ୪୩, ୪୫)

୨- ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି (ଗ୍ରୀକ ୧୨, ୧୩:୪, ସିଏପ୍ ୧୩:୪, ୧, ୧୨:୪୭)

୩- ମୁଁ ରୋଷଶାଳାର ଦ୍ୱାର ଅଟେ । (୧୦:୩, ୩)

୪- ମୁଁ ଉତ୍ତମ ମେଷ ପାଳକ ଅଟେ । (୧୦:୧୧, ୧୪)

୫- ମୁଁ ପୁନରୁଥାନ ଓ ଜୀବନ ଅଟେ । (୧୧:୨୪)

୬- ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ ଅଟେ । (୧୪:୭)

୭: ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ୱାଷାଳତା ଅଟେ । (୧୪:୧, ୪)

ଏହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କେବଳ ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସୁଚାଏ । ଯୋହନ ଏହାକୁ ପରିତ୍ରାଣର ଉତ୍ସ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ତାହାଙ୍କୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆହୁନ ଦିଅନ୍ତି ।

■ ଜଗତ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପି ପରିସରକୁ ଦର୍ଶାଏ । (ଯୋହନ ୩:୧୭)

■ ଯିଏ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରେ - ଏହା ବର୍ଷମାନ କୁଦନ୍ତ ବିଶେଷଣ । ଏହା ସ୍ଵରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନିଟି ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ତତ୍ତ୍ଵ ସାଧାରଣତଃ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଧର୍ମନାତି ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଗୁରୁଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କ ଗଠନମୂଳକ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଅଟେ । (ସିଏପ୍ ୨୮:୧୮-୨୦, ଯୋହନ ୧:୩)

■ ସେ ଅଛକାରରେ ଗମନ କରିବ ନାହିଁ - ଏହା ଶଯ୍ତାନଙ୍କ ପ୍ରତାରିତ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଯିଏ ଉତ୍ତର ନ ପାଇ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦ କରିଅଛି । (ସିଏପ୍ ୨ କରନ୍ତୁ ୪:୪) । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଚରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଦୀପ ଓ ପଥ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଅଟେ । (ସିଏପ୍ ୧୧:୧୦୪)

ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ୟୋତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନଶୈଳୀ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । (ସିଏପ୍ ୨:୩)

■ ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତି - ଯାଶୁଙ୍କରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଜୀବନ ଅଛି ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନକାରୀଙ୍କୁ ତାହା ଦିଅନ୍ତି । (ସିଏପ୍ ୨:୪)

ଗ୍ରୀକ - ପାରୁଣୀ, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଟିକା ୧:୨୪ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ ଆପଣଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ - ଯିହୁଦୀଯ ମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରଯୋଗାମନ ନିୟମାନୁସାରେ ପ୍ରମାଣ ଦାବି କଲେ । (ଦୁଇଜଣଙ୍କର ସାକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା (ସିଏପ୍ ୧୦:୩୦, ଡିଜଟ ୧୭:୩; ୧୯:୧୪-୧୯) ଯାଶୁ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ପ୍ରତିରୋଧ କରି କରିଥିଲେ (ସିଏପ୍ ୨:୩) ଏବଂ ଅଳକ ଗୃହୀତ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅଂଶରେ ପିତା ଇଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଗ୍ରୀକ ୧୪, ୧୭ ଯଦି ଯଦି ଏହା ତୃତୀୟ ସର୍ତ୍ତ ମୂଳକ ବାକ୍ୟ, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିପୁଣ । ଗମ ଅଧ୍ୟୟରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଅଟେ ।

■ “ମୁଁ ଜାଣେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି ଏବଂ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି ।” ଏହା ପୁନର୍ବାର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵସ୍ତୁ ଏବଂ ନୀର୍ଦ୍ଦ୍ଵସ୍ତୁ ବିଶ୍ୱଯ ଦେଇବାଦକୁ ସୁଚାଏ । ଯାଶୁଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ସାରରେ ପୂର୍ବରୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସୃଷ୍ଟିରେ ଥାଇ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜାଣନ୍ତି । ଏବଂ ଉବିଷ୍ୟତ ସମୟର ଘଟଣାବଳୀକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । (ସିଏପ୍ ୨:୧୨-୧୩, ୧୪-୧୫, ୨:୨୮-୨୯, ୧୩:୧, ୧୭:୪)

ଗ୍ରୀକ “ଆପଣ ଜାଗତିକ ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରୁଅଛୁ” ଏହା ମଧ୍ୟ ନ ଅଧ୍ୟୟରେ ପରିଭାଷା (ସିଏପ୍ ୭:୧୪) ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ । ମାଂସ (ସାର୍କ) ୧:୧୪

■ ମୁଁ କାହାର ବିଚାର କରୁନାହିଁ । ଏଠାରେ ଆପଣ ଯୋହନ ୩:୧୭ ଓ ୧୦:୩୯ ମଧ୍ୟରୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅନୁଧାନ କରନ୍ତୁ । ଯାଶୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଜୀବନ ଦେବାପାଇଁ ଆସିଇଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆସିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣା ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ବିଚାରିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । (ସିଏପ୍ ୩:୧୮-୧୯) ଗ୍ରୀକ ୧୨-୧୮ - ପୁନର୍ବାର ଏଠାରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ବିଚାରାଳୟରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଦର୍ଶାଏ । (ସିଏପ୍ ୧୦:୧୪, ଡିଜଟ ୧୭:୩, ୧୯:୧୪) ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ନିଷ୍ଠିତ ଏକତାର ଦୃଢ଼କ୍ତି । (ସିଏପ୍ ୨:୨୯, ୧୪:୧୫)

ଗ୍ରୀକ ଏନ୍.ଏ.ସ୍ପ୍ରିଂ (୧୯୭୦)

ଏନ୍.ଜେ.ବି., ଆର୍.ଇ.ବି.“ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି”

ଏନ୍.ଏ.ସ୍ପ୍ରିଂ (୧୯୯୪) ଏନ୍.ଜେ.ଜେ.ବି., ଏନ୍.ଆର୍.ସ୍ପ୍ରିଂ, ଏନ୍.ଆଇ.ଭି. “ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ।”

ଏହିପରି ଭାବରେ ଏନ୍.୧.୬ସ୍.ବି. ର ଦୁଇଟି ପ୍ରକାଶନ ପରିଷର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ନୁହନ୍ତି । ସେହିପରି ଭାବରେ ଯୁବିଏସ୍ ରେ ମଧ୍ୟ ବିପରିତ ମତ ଜ୍ଞାଯାଏ ।

୧. ଯୁବିଏସ୍ ଏହିପରି କୁହେ “ପିତା” ଏ. “ସି” ଅନୁପାତ

(ଏମ୍ ଏସ୍ ୩୫, ୭୫, ୭୫, ଡିସି୧, ବି. ଏଲ୍. ଟି. ତବୁ)

୨. ଯୁବିଏସ୍ ଏହିପରି କୁହେ “ପିତା” ‘କ’ ଅନୁପାତ (ଏମ୍ ଏସ୍ ଏସ୍ ଏନ୍ : ଡି ଏବଂ କେତେକ ପୁରୀତନ ସିରିଆବ ଭାଷାନ୍ତରରେ ଏହା ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଅଛି)

ୟାଶୁ କେବେ ଏକାକୀ ନୁହନ୍ତି । ପିତା ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବଦା ଥାନ୍ତି । (୧୭:୨୯, ୧୭:୩୭) କେବଳ କୁଶ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ (ମାର୍କ ୧୪:୩୪) ଆନନ୍ଦ ଓ ସହଭାଗିତାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପରିତ୍ରାଣର ସାରତ୍ତ୍ଵ ଥାଏ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିରେ ଉଦେଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା, ତେଣୁ ସେ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନ ୧:୩, ୧ କରନ୍ତୀ ୮:୭, କଲସୀ ୧:୧୭, ହୋଶ. ୧:୭)) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସାହୃଦୟ ଓ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । (ବଂଶ. ୧:୨୭, ୨୭) ଏହି ସହଭାଗିତାର ବିପଳତା, ପାର ଦଣ୍ଡ ଥାଏ । ଏହାର ପୁନଃ ଗଠନ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

୮:୧୯ “ଆପଣଙ୍କ ପିତା କେଉଁଠାରେ” ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ବୁଝୁଥିଲେ । ଆକରିକ ସ୍ତର, ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଜ୍ଞାତ ଗର୍ବ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ସତ୍ୟ ଜାଣିବାରେ ଅନ୍ତର କରିଥିଲା । (୨୭ ଏହି ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ଲେଖାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥାଏ ।

■ “ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ଜାଣିଥାନ୍ତ, ତେବେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାନ୍ତ”, ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଥାଏ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଘଟଣାର ବାପ୍ରତା କୁହାଯାଏ । “ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ଜାଣିଥାନ୍ତ, ଯାହା ତୁମେ ଜାଣିନାହଁ, ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାନ୍ତ, ଯାହା ତୁମେ ଜାଣିନାହଁ” ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯୋହନ ୪:୩୭ରେ ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଛି । ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ୭:୨୮ ଦେଖନ୍ତୁ । ଯୋହନ ସୁସମାଚାରକୁ ଭାଗ ବିଭାଗ କରିବା କଷ୍ଟକର କାରଣ ଏହା କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ପରି ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଅଛି ।

୮:୨୦ “ସେ ଭଣ୍ଣାର ନିକଟରୁ କହିଲେ” ଏହି ଶାହୀଏ ବା ପଦ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟେକଦର୍ଶକ ସାକ୍ଷ୍ୟ । ଏହି ଭଣ୍ଣାର ଗୋଟିଏ ଭିନ୍ନ ଗୃହ ନଥିଲା । ରାଦିନକାଳ ପରମାଣୁ କୁହେ ଯେ, ମନ୍ଦିରରେ ତୁରୀ ଆକାରର ତେର ଗୋଟି ପାତ୍ର ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକର ସ୍ତରରେ ଉଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଉଥିଲା । ଯାହା ମହିଳା ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ (ମାର୍କ ୧୨:୪୧ ଯେଉଁ ମୁନରେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତ ଦାପ ରଖାଯାଉଥିଲା ।

■ “ତାହାଙ୍କ ସମୟ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହଁ ୨:୪ ଚିକା ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଏନ୍.୧.୬ସ୍.ବି. ସଂଶୋଧିତ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ୮:୨୧-୩୦

୨୧ ସେଥିରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ମୁଁ ଯାଉଥାନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି । ୨୨ ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କଣ ଆମୁହତ୍ୟା କରିବ ବୋଲି କହୁଅଛି, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି ? ୨୩ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ଅଧ୍ୟସ୍ଥାନରୁ ଉପନି, ମୁଁ ଉର୍ଧ୍ଵସ୍ଥାନରୁ ଉପନି; ତୁମେମାନେ ଜଗତରୁ ଉପନି, ମୁଁ ଏ ଜଗତରୁ ଉପନି ନୁହେଁ । ୨୪ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ । ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି; କାରଣ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନକଳେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ । ୨୫ ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମେ କିଏ ? ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ କଥା କହିଲେ ଲାଭ କଅଣ ? ୨୬ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା କହିବାକୁ ଓ ବିଚାର କରିବାକୁ ମୋର ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି; ଯାହାହେଉ, ମୋହର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟ, ଆଉ ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଶ୍ରୀବଣ କଲି, ସେହିଥିରୁ ଜଗତକୁ ଜଣାଉଥାନ୍ତି । ୨୭ ସେ ଯେ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହଁ । ୨୮ ଅତ୍ୟନ୍ତ, ଯାଶୁ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉର୍ଧ୍ଵକୁ ଉତୋଇଥିବ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ଓ ମୁଁ ନିଦର୍ଶ କିଛି ନ କରି ବରଂ ପିତା ମୋତେ ଯେ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାର ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଯେ କହୁଅଛି, ଏହା ତୁମେମାନେ ବୁଝିବ । ୨୯ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଏକାକୀ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହଁ, କାରଣ ମୁଁ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କର ସତ୍ୟକାରୀ ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ୩୦ ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହନ୍ତେ, ଅନେକ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୮:୨୧-୨୯ “ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି, ତୁମେ ସେହିଠାକୁ ଆସି ନ ପାର” ନିଶ୍ଚିତରେ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବ ନାହଁ, କରିବ କି ? ୨୯ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନାହଁ । ଏହା ସ୍ଵାଭାବିକ ଯେ ଏହି ପରିଛେଦରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଉଚ୍ଚିକୁ ଭୁଲ ବୁଝିଥିଲେ । (ସିଏସ୍. ୩:୩୪-୩୫) ସେମାନେ ଏହାକୁ ତାହାଙ୍କ ପୁଅ ବୋଲି ଭାବିନେଇ ଥିଲେ । ଏତିହାସିକ ଯୋଗେପଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଜ୍ଞାତ ହେଉ ଯେ, ଯିଏ ଆମୁହତ୍ୟା କରେ ସେ ପାତାଳ କୁଣ୍ଡକୁ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଏ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ ଏହିପରି ରୂପରେ ସୂରାଏ ଯେ, ଯାଶୁ ଆମୁହତ୍ୟା କରିବେ କି ?

ମୁହଁରାତିର ପାଦରେ ମରିବ” ଏହା ଆକରିକ “ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ” ଏହି “ପାପ” ଶବ୍ଦ, ଏକ ବଚନ ଅଟେ ଏବଂ ୨୪ ପଦର ଏହା ୨୧ ପଦରେ ବହୁବରନ ଅଟେ । ଏହା ପ୍ରଥମତଃ ଯାଶୁଙ୍କ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା । (ସିଏଫ୍ ୨୪) ଏହା ଗା ମଙ୍ଗଳ ସୁସମାଚାରରେ ଏକ ଅକ୍ଷମଣୀୟ ପାପ ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କ ନେତାମାନେ ଏକ ମହାନ୍ ଜ୍ୟୋତିର ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟକୁ ଅନୁଧାନ କରନ୍ତୁ, ଯାହା ମାର୍କ ସୁସମାଚାରର ଏକ ଚିକାରୁ ଉଦ୍‌ଦୃତ ।

ମାର୍କ ୩:୩୯ “ଯିଏ ପବିତ୍ର ଆମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରେ” । ଏହା ପୂର୍ବ-ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଝାତିହାସିକ ଘଟଣାର ଆଲୋଚନାକୁ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ । ଏହି ପରବର୍ତ୍ତ ଶିକ୍ଷା ସାଧାରଣତଃ ଅକ୍ଷମଣୀୟ ଅଟେ । ଏହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିମାପକ ଅନୁସାରେ ଭାଷାତ୍ତର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୧. ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଜ୍ଞାତ ଓ ଅଜ୍ଞାତ ଜନକ ପାପର ପାର୍ଥକ୍ୟତା (୧୪:୨୭-୩୧)

୨. ଯାଶୁଙ୍କ ପରିବାରର ଅବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ପାରୁସିମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ଏହି ମୁଣ୍ଡିରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଟେ ।

୩. ପାପ କ୍ଷମାର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ - ୨୮ ।

୪. ସୁସମାଚାରର (ସାମନ୍ତରାଳ) ସମାନତାରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ, ବିଶେଷରେ “ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରର” ପରିବର୍ତ୍ତନ (ମାର୍କ ୧୭:୩୧, ଲୁକୁ ୧୭:୧୦) ରେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ (ମାର୍କ ୧୭:୩୧, ୩:୨୮) ରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ଏହି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ସ ଆଲୋକରେ ଆମେ ଜାଣିପାରୁ ଯେ, ଯିଏ ମହା ଜ୍ୟୋତି ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ ସେ ଜାଣି ଜଶ୍ଵରଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣର ପ୍ରକାଶ ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଛି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାଏ । ସେମାନେ ଜଶ୍ଵରଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ଜନକ ସୁସମାଚାରର ଆଲୋକକୁ ଶ୍ରୀମତୀର ଅନ୍ତକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାନ୍ତି । (ମାର୍କ ୩:୩୦) ସେମାନେ ଆମାଙ୍କ ଆକର୍ଷଣ ଓ ଦୃତବୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି । (ଯୋହନ ୪:୪୪-୪୫) ଏହି ଅକ୍ଷମଣୀୟ ପାପ ଯାହା ସେମାନେ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଓ ସ୍ଵଜ୍ଞାରେ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଜଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା କରିଥାନ୍ତି ତା ଅର୍ଥ ସାଦୁଶି ଓ ପାରୁସି ପଣ)

ଏହି ପ୍ରକାର ପାପ କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାର ଜାଣି ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ହିଁ ତାହା କରିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାର ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶୁଣି, ଜାଣି ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଏହାର ଉଭରଦାୟୀ ଅଟେ । ଏହା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଆଜିର ଆଧୁନିକ ସଂସ୍କୃତି ଜଗତରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଜାଣି, ସୁସମାଚାର ଶୁଣି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି । (ଆମେରିକା ଏବଂ ପାଣ୍ଡାତ ସଂସ୍କୃତି) ।

୮:୩୩ ତୁମେମାନେ ଅଧ୍ୟସ୍ତାନରୁ, ମୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ସାନରୁ ଉପାନ୍ତ : ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉଲମ୍ପ ଦେଇବାଦ । (ଅଧ୍ୟସ୍ତାନ - ଉର୍ଦ୍ଧ୍ସାନ, ୩:୩୪-୩୭; ୧୮:୩୭) ଯୋହନଙ୍କର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏହି ସ୍ଥାନରେ, ଯାଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ସାନରୁ ଆସିଛନ୍ତି ଓ ଯିହୁଦୀମାନେ ଅଧ୍ୟସ୍ତାନରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାର ଦେଇବାଦ ସୁସମାଚାରରେ ଅପୂର୍ବ । ତିନି ମଙ୍ଗଳ ସୁସମାଚାର (ମାଥ୍ର, ମାର୍କ ୩ ଲୁକୁ)ରେ ଦୁଇଟି ଯିହୁଦୀୟ ମୁଗ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ଯଥା - ବର୍ତ୍ତମାନର ମଦ ମୁଗ ଏବଂ ଉବିଷ୍ୟତର ଧାର୍ମିକ ମୁଗ । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟତା ଦେଇବାଦର ଅନୁପସ୍ଥ ସହିତ ଉଲମ୍ପ ଦେଇବାଦର ଶବ୍ଦରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଏ । ଯାଶୁ କଣ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟତାର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ କି ? ସମ୍ବଦ୍ଧ ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ନା ମଙ୍ଗଳ ସୁସମାଚାର ତାହାଙ୍କ ଜନସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାରୁ ଲିପିବନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି ।

■ “ତୁମେମାନେ ଏହି ଜଗତର” - ଜଗତ ମଦ ଶକ୍ତିରେ ଅବସ୍ଥିତ । (୨ୟ ୪:୪, ଏପିଷାୟ ୨:୨ ଏବଂ ୧ ଯୋହ ୪:୧୯) ଜଗତ ଯାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ କ୍ୟାମେନ୍ କୁହାଯାଏ । ୧୪:୧୭ ର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶାର୍ଷକ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୮:୩୪ “ଯଦି ନୁହେଁ” ଏହା ନାୟ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ଫଳ ଉପାଦକ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏନ୍.ଏ.ଏସ୍.ବି., ଏନ୍.କେ.ଜେ.ବି. - “ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ମୁଁ ସେ ଅଟେ” ।

ଏନ୍.ଆର୍.ଏସ୍.ଭି., ଜେ.ବି. - “ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ମୁଁ ସେ ଅଟେ” ।

ଟି.ଇ.ଭି. - “ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ଆମେ ସେ ଅଛୁ, ସେ ଅଛୁ”

ଏନ୍.ଜେ.ବି. - “ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ଆମେ ସେ ଅଛୁ” ।

ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ଏକ ଦୃଢ଼ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ, ଯେ ତାହାଙ୍କୀରେ ଜଶ୍ଵରୀୟ ପ୍ରକୃତି ଅଛି । (ଆଉ ମଥ ଏହି ମୁଣ୍ଡିରେ ସମ୍ବଦ୍ଧ ଯେ ଯାଶୁ ମଣିହ ଅଟନ୍ତି) ସେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଯିହୋବା ଶାର୍ଷକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । (ଆମେ ସେ ଯାତ୍ରା ୩:୧୯)

ଯୋହନ ପୁଣ୍ୟକରେ ଏହା ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ଯାଶୁଙ୍କର ଆମେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ । ଏହି ବାକ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । (୪:୨୭, ୨:୨୦, ୮:୨୪, ୨୫, ୪୮; ୧୩:୧୯; ୧୮:୪, ୨, ୮) ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶାର୍ଷକ ଯୋହନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ବ୍ୟବହାର ଦେଖନ୍ତୁ ୨:୨୩ ପଦ ।

୮:୩୫ “ଆପଣ କିଏ ଅଟନ୍ତି” ? ଯିହୁଦୀୟ ଅଧୁକାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ନେତାମାନୁସାରେ ଏହି ଜଶ୍ଵର ନିନାକୁ ଅନ୍ଦେଶନ କରୁଥିଲେ । (ମାର୍କ ୨୭:୪୭-୪୮, ୧୪:୪୩-୪୪)

ସେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ବରଂ ତାହାଙ୍କ ଦୋଷାରୋପ କରି ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁ ଥିଲେ ।

ଯୀଶୁ ସ୍ବଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଯଥା - ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭି ୨୪, ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ (ସୁଲ୍ଲ କରିବା, ବିଶ୍ଵାମ ବା ଆଶ୍ରଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା । ଯାହା ଆମକୁ ସ୍ବଷ୍ଟ କରିଦିଏ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ଏନ୍.୬.୬.୬.୬. - “ମୁଁ ଯାହା ଆରମ୍ଭରୁ କହି ଆସୁଅଛି”

ଏନ୍.କେ.ଜେ.୬. - “ଯାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଆରମ୍ଭରୁ କହି ଆସୁଅଛି”

ଏନ୍.ଆର୍.୬.୬.୬., - “ମୁଁ ଏ ସମସ୍ତ କଥା କାହିଁକି କହିବି ?

ଚି.ଇ.୬. - “ଯାହା ମୁଁ ଆରମ୍ଭରୁ ତୁମକୁ କହି ଆସୁଥିଲି”

ଏନ୍.ଜେ.୬. - “ଯାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଦ୍ୟକୁ କହିଅଛି”

ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଖାଲି ସ୍ଲାନ ନଥାଏ । ଏଣୁ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦରେ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯେ କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ ବିଭିନ୍ନ କରି ଯୋଡ଼ା ଯାଇପାରେ । ବିଭିନ୍ନ ଅନୁବାଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ବିଭିନ୍ନତା ପାଇଁ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏବଂ ଏହାର ଅନ୍ତର ବା ଭେଦ ମଧ୍ୟ ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ବିଭିନ୍ନତା ପାର ନ ହୋଇ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକର ଭାଗ ବିଭାଗ ଓ ଶ୍ରେଣୀ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ ।

୧. ହୋଟେ - ମୁଁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ତୁମକୁ କହିଅଛି । (ଏନ୍.୬.୬.୬.୬., ଏନ୍.କେ.ଜେ.୬., ଚି.ଇ.୬., ଏନ୍.ଜେ.୬., ଏନ୍.ଆର୍.୬.)

୨. ହୋଟି - ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ଆଶ୍ରଯ୍ୟମୟ, ପ୍ରହେଳଦା - ଯାହା ମୁଁ ସମସ୍ତ କହିଲି ..

ବୋଧହୃଦୟ ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ଯେଉଁଠାରେ ସେ “ଆରମ୍ଭରୁ” ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେପରୁଗେଟ୍ ଅନୁବାଦର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଅଛି । (ଆଦି ୧:୧) ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଯୋହନ ୧:୧ ରେ (ତାହାଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ) ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କହି ଆସୁଅଛି ତାହାଙ୍କ ଶବ୍ଦ, ବାକ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ବା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ।

୮:୨୭-୨୭ - ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ବାରମ୍ବାର ପୁନରବୃତ୍ତି କରାଯାଇ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ଅଛି ।

୧. ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । (୩:୧୭, ୩:୧୮, ୪:୩୪, ୪:୩୫, ୩:୧୮, ୩:୨୮, ୩:୨୯, ୪:୧୦, ୪:୧୧, ୧୧:୪, ୧୧:୪୯, ୧୨:୪୯, ୧୨:୪୯, ୧୨:୧୧)

୨. ପିତା ସତ୍ୟ ଅଟେ । (୩:୩୩, ୩:୨୮)

୩. ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନିତ । (୩:୧୧, ୩:୧୭-୧୭, ୮:୨୭, ୮:୨୮, ୪୦, ୧୨:୪୯, ୧୪:୨୪, ୧୪:୧୪)

୪. ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । (୧:୧୮, ୮:୨୭-୨୯, ୧୨:୪୯-୫୦, ୧୪:୨, ୯)

■ “ଜଗତ” ୧:୧୦ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୮:୨୭ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଲେଖନଙ୍କ ସଂପାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ । ଯଦି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅଳଙ୍କାରିକ ଓ ସଂକେତ ଭାଷାକୁ ସ୍ବଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣିପାରିଥାଏ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ତାହାକୁ ବୋଧହୃଦୟ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ୫:୧୮, ୮:୪୯, ୧୦:୩୩ ତାହାଙ୍କ ଦାବି ଅଞ୍ଜାତ ନ ଥିଲା ।

୮:୨୮ “ଯେତେବେଳେ ତୁସେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉର୍ଧ୍ଵକୁ ଉଠାଇବ” ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମର ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯାହା ଗଣନା ୨୧:୪-୯ ପଦରୁ ନିଆ ଯାଇ ଯୋହନ ୩:୧୪ ରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଅଛି । ଏହି ଶବ୍ଦ ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏପରି ବୁଝୁଯାଏ ଯେ କୁରାର୍ପିତ କରିବା । (୩:୧୪, ୧୨:୩୩, ୩:୧୮) କିନ୍ତୁ ଏହା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ମହମାନ୍ତିତ ହେବାକୁ ବୁଝୁଇଥାଏ । ଏବଂ ତାହା ପ୍ରେରିତ ୨:୩୩, ୪:୩୧, ପିଲିପିଯ ୨:୯ ପଦରେ ଦିଆଯାଏ । ଯୀଶୁ ଜାଣିଥିଲେ ସେ ମୃଦୁ ବରଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । (ମାର୍କ ୧୦:୪୪)

■ “ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର” ଏହା ଯୀଶୁ ନିଜେ ମନୋନୟନ କରିଥିବା ଶାର୍କକ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ସାମରିକ ଓ ଜାତୀୟ ପ୍ରଯୋଗ । ଯିହୁଦୀଯ ଶୁରୁକୁଳରେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ଏହି ଶାର୍କକଙ୍କୁ ମନୋନୟନ କଲେ କାରଣ ଏହିଠାରେ ମାନବତା ମିଳିଥାଏ ।

(ଯିହିଜିକଳ. ୨:୧, ଗାତ. ୮:୪) ଏବଂ ଇଶ୍ଵରତ (ଦାନିଏଲ. ୩:୧୩)

■ “ତେବେ ତୁସେମାନେ ଜାଣିବ ମୁଁ ସେ ଅଟେ ।”

ଏପରିକି ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ (ତାହାଙ୍କ ପରିବାର) ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କ ସ୍ବଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣିପାରି ନଥିଲେ । (୩:୩୩) ପବିତ୍ର ଆସି ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରେ ଆହିକ ଚକ୍ର ଓ ଆହିକ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଲା ।

ଅତୁଳ ବ୍ୟାକରଣର ଦୃଢ଼େଇଁ ମୁଁ ସେ ଅଟେ”

୨୪ ପଦ ଦେଖନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହେବେ ।

୧. ସେ କିଏ ଅଟେ (ମସାହ)

୨. ସେ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (୪:୧୯-୨୦)

୩. ସେ ଏବଂ ପିତା ଏକ ଅଟେ (୨୯)

୮:୨୯ “ସେ ମୋତେ ଏକୁଟିଆ କରି ଛାଡ଼ି ଯାଇ ନାହାନ୍ତି”

ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା ନିରବଛିନ୍ନ ଅଟେ ।

(୮:୧୭, ୧୭:୩୩) ଏଣୁ କୁଶ ଘେରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଭଗ୍ନ ସଂପର୍କ କଷକର ଥିଲା । (ମାର୍କ ୧୪:୩୪)

୮:୩୦ - ଅନେକ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ “କଲେ”

ଏହି ଅଂଶରେ ବିଶ୍ୱାସର ବ୍ୟବହାର ଗୋଟିଏ ମହାନ ଉଦାରତା ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ କିଛି ଶ୍ରୋତାଙ୍କର ଅଛି ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । (ମାଥ୍ର. ୧୩, ମାର୍କ. ୪) ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝିବାରେ ମାର୍କିହ କିଏ ତଦ୍ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ଲାଗୁ ଥିଲେ । ୮:୩୦-୪୮ ର ସ୍ଥିତି ଆସମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗଭାବରେ ଦେଖାଏ ଯେ, ସେମାନେ ତାକୁ ବିଶ୍ୱାସୀ ନଥିଲେ । (୨:୨୩-୨୫ ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିକରିତା ଦିଏ ନାହିଁ । ୨:୨୩ର ଶୀର୍ଷକ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଏନ୍.୬.୬.୬.ବି. ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୮:୩୧-୩୩

୩୧ ଅତେବ, ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯିହୁଦିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପକୃତରେ ମୋହର ଶିକ୍ଷ୍ୟ, ୩୨ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେବ ଓ ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ । ୩୩ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆସେମାନେ ଅଭ୍ରାହାମଙ୍କର ବଂଶ, ଆଉ କେବେ ହେଁ କାହାରି ଦାସ ହୋଇ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ତୁମେ କିପରି କହୁଆଛ ?

୮ : ୩୧ “ଯଦି ତୁମେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ” । ଏହା ତୃତୀୟ ସର୍ତ୍ତ ମୂଳକ ବାକ୍ୟ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରି ଅଟେ । ଯୋହନ ୧୪ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକୁ କ୍ରୂମାଗତ ବିଶ୍ୱାସର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଖାଯାଏ । ସୁମୁମାରା ବିତରଣରେ ଏହି ଆବଶ୍ୟକିଯ ବିଷୟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ବାଧ ହେବା, ଆବଶ୍ୟକ (୪:୨୪)

୧ ଯୋହନ ୨: ୧୦ ପଦର ଶୀର୍ଷକ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବା, ଦେଖନ୍ତୁ ।

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ : ସାଇତି ରଖିବା ଦରକାର

ବାଇବଳ ସମନ୍ତିଯ ଶିକ୍ଷ୍ୟା ଓ ତଡ଼କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା କଷ୍ଟକର କାରଣ ତାହା ତୁଳନାତ୍ମକ ଆଶ୍ରିତ ଭାଷାର ମିଳନ ଅଟେ । ଏହି ଯୁଗଳ ପରିଷ୍ଵର ବିରୋଧ ଦେଖାଯାଏ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାଇବଳ ସମନ୍ତିଯ । ପାଣ୍ଡାତ୍ ଶ୍ରାବ୍ଦିଯାନମାନେ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରି ବିପରିତ ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରିଥାନ୍ତି ।

ଏହାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ ।

କ - ପରିତ୍ରାଣ କ'ଣ, ଶ୍ରାବ୍ଦଙ୍କୁ ଭରିବା କରିବାରେ ପ୍ରାଥମିକ ନିଷ୍ଠତି ନା ଶିକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ଆଜିବନ ସମର୍ପଣ ?

ଖ - ପରିତ୍ରାଣ କ'ଣ ଶିଶୁରଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ସାର୍ବଭୌମ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହର ମନୋନୟନ, ନା ମନୁଷ୍ୟର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ର ପ୍ରତୋରର ?

ଘ - ପରିତ୍ରାଣ କ'ଣ ଥରେ ଗ୍ରହଣିଯ, ଏବଂ ବିନଷ୍ଟ ହେବାର ସମାବନା ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଏହାର କ୍ରୂମାଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ?

ଏହି “ସାଇତି” କ୍ରୂମାନ୍ତୁଯାନ୍ତି ଦେଖାଯାଇ ଅଛି,

ଏପରିକି ମଣ୍ଡଳୀ ଜତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପାଉ ।

ଏହାର ସମସ୍ୟା ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିରୁଦ୍ଧାତ୍ମକ ନୃତ୍ୟ ନିୟମର ପଦରେ ଦେଖାଯାଏ ।

କ - ନିଷୟତାର ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ :

୧. ଯାଶୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (ଯୋହନ ୨: ୩୭, ୧୦ : ୨୮ - ୨୯)

୨. ପାଉଲଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (ରୋମାୟ ୮: ୩୪ - ୩୫; ଫିଲିପୀୟ ୧ : ୧୩; ୨ : ୫, ୮ - ୯ ଫିଲିପୀୟ ୧ : ୭, ୨ : ୧୩, ଥେଥୋଲୋଗୀଆୟ ୩ : ୩; ଦିତୀୟ ତିମଥ୍ ୧ : ୧୨, ୪ : ୧୮)

୩. ପିତରଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (୧ ପିତର ୧ : ୪ - ୫)

ଘ. ସାଇତିର ଆବଶ୍ୟକତା ର ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ

୧. ଯାଶୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (ମାଥ୍ର ୧୦ : ୨୨, ୧୩ : ୧ - ୯, ୨୪ - ୩୦, ୨୪ : ୧୩, ମାର୍କ ୧୩ : ୧୩, ଯୋହନ ୮: ୩୧, ୧୪ : ୪ - ୧୦, ପ୍ରକାଶିତ ୨ : ୭, ୧୩, ୨୦; ୩ : ୪, ୧୨, ୨୧)

୨. ପାଉଲଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (ରୋମାୟ ୧୧ : ୨୨, ୧ କରନ୍ତୀୟ ୧୪ : ୨, ୨ୟ କରନ୍ତୀୟ ୧୩ : ୪, ଗାଲାତୀୟ ୧ : ୭, ୩ : ୪, ୪ : ୪, ୨ : ୫, ଫିଲିପୀୟ ୨ : ୧୨ ନା : ୧୮, - ୨୦, କଲସୀୟ ୧ : ୨୩)

୩. ଏହି ପୁଷ୍ଟକର ଲେଖକଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (୨ : ୧, ୩ : ୨, ୧୪, ୪ : ୧୪, ୨ : ୧୧)

୪. ଯୋହନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (୧ମ ଯୋହନ ୨ : ୨, ୨ୟ ଯୋହନ ୯)

୫. ପିତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (ପ୍ରକାଶିତ ୨୧ : ୭).

ବାଇବଳ ସମନ୍ତିଯ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରେମରେ, ଦୟାରେ, ଏବଂ ହିତ ସାର୍ବଭୌମ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ଦାରା ପ୍ରକାଶିତ । ଆତ୍ମକ ପ୍ରାର୍ଥମିକତା ବହୁଳ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ନ ଥାଏ । (ଯୋହନ ୪ : ୪୪, ୫୫), ଶିଶୁରବ ପ୍ରଥମରେ ଆସି କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାପନା କରିଥାଏ, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦାବି କରିଥାଏ । ଯାହା ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦାରା ଆସିଥାଏ ।

ଜିଶ୍ଵର ନିଯମର ସଂପର୍କରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ସୁଯୋଗ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ଥାଏ । ପରିତ୍ରଣ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ । ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପତିତ (ମାନବ) ସୃଷ୍ଟିର ପାପ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିଅଛି । ଜିଶ୍ଵର ଏକ ପଥ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିମୁର୍ତ୍ତା କୁ ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରତିଭୋର ଦେଇ ଯାଶୁଙ୍କ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣ ଏହି ବିଷୟ ଘେରି ବିନା - କାଳଭିନ୍ନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ତେବେ, ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧. ତେଲ ମୁଡ଼ି, ଦ ଡାଢ଼ ଅଫ୍ ଟୁଥ, ଲେସାରଟି ମ୍ୟାନ୍ସ୍ ୧୯୮୯. (ପୃଷ୍ଠା ୩୪୮ - ୩୭୫) ।

୨. ହାଉଡ଼ ମରସଲ, କେପ୍ଟ ବାଏ ଦ ପୋଲ୍ସ ଅଫ୍ ଗଡ଼, ବେଥାନି ଫେଲୋସିପ୍ ୧୯୭୯.

୩. ରୋବର୍ ସାଙ୍କ, ଲାଇଫ୍ ଇନ୍ ଦ ସନ୍, ଡେଣ୍ଟିକୋଲ୍ୟ ୧୯୭୧ ।

ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାଇବଳ ୨ଗୋଟି ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟାକୁ ସୁଚାଏ, (୧) ଫଳହାନ, ସ୍ଵାର୍ଥପର ଜୀବନ କାଟି, ପରିତ୍ରଣ ର ନିଷ୍ପତ୍ତା କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା । (୨) ଯେଉଁମାନେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପଣା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାପରେ କଷ୍ଟପାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମୋହିତ କରିବା ।

ଏହି ପ୍ଲାନରେ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି, ଭୁଲ ଲୋକଦଳ, ଭୁଲ ସଂବାଦ ନେଇ ଆପଣା ଜିଶ୍ଵର ତତ୍ତ୍ଵ ବାଇବଳର ଅଛି ପଦ ନେଇ ଗଠନ କରିଥାନ୍ତି । କେତେ ଶ୍ରୀମିଯାନ ବାପ୍ତିବରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଆତ୍ମାସନା ଜନକ ପରିତ୍ରଣର ସଂବାଦ, ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ସିଧା ସଲଖ ସତର୍କ ବାଣୀର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ସିଧା ସଲଖ ସତର୍କ ବାଣୀର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ଆପଣ କେଉଁ ଦଳର ଅଟେ ?

■ “ମୋର ବାକ୍ୟରେ ଶ୍ରୀର ହୋଇ ରହିଲେ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ମୋର ଶିକ୍ଷ” । ଯାଶୁ ଆଜାବନ ବାଥତ, ଦାବି କରନ୍ତି । (ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା, ପଦ ୪୧, ୪୨, ୪୪, ୧୪ : ୧୪, ୨୧, ୨୩, ୨୪, ୧୪ : ୧୦, ୨୦, ୧୭ : ଗ, ଲୁକ ୨ : ୪୭, ୨୯ ଯୋହନ ୯) । ଏହା ଶେନ୍ନା (ଶେନ୍ନା) କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ, ଏହା ଗୋଟିଏ ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ (ଶେନ୍ନା) ଅର୍ଥ ଶୁଣିବା, ଓ କରିବା, (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୨ : ୪ - ଗ) ।

୮.୩୭. “ତୁମେ ଜଣିବ” ଏହା ପୁରାତନ ନିଯମର ଭାବ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ, କୁହେ ଯେ, ତୁମେ ଜଣିବ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କ, ଏବଂ ଏହା ଅନୁଭୂତିର (ସତ୍ୟ) ଭାବରେ କୁହେ ନାହିଁ ।

(ଆଦି ୪ : ୧; ଯରିମିଯ ୧ : ୪), ସତ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପଦ ଯାହା ବେଳେବେଳେ ଶିକ୍ଷାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ । ଯାହା ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ସଂଗ୍ରହ କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ନାହିଁ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସ୍ଵାଧନତା, ନ ଦେଇ, ବିଭିନ୍ନ ଓ ବନ୍ଦନକୁ ରଖୁଥାଏ । ମାତ୍ର “ସତ୍ୟ” ଯାହା ଏହି ଅଂଶରେ କୁହାଯାଏ ତାହା ଯାଶୁ ଶ୍ରୀମଙ୍କର ସୁସମାଚାର “ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି” ତାହାଙ୍କ ବିହୁନେ ସତ୍ୟ, ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶା ନାହିଁ ।

୮.୩୮, ୪୪, ୪୫, ୪୬ “ସତ୍ୟ” ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସତ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଶବ୍ଦର ୨ ଟି ମୂଳ ତାପ୍ୟ ଅଛି ।

୧ - ଭରସାଯୋଗ୍ୟ

୨ - ସତ୍ୟ ବିରୋଧ ମିଥ୍ୟା

ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ୨ ଟି ମୂଳତାପ୍ୟ ସତ୍ୟ । ସେ ସୁସମାଚାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ବିଷୟ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପିତା ଯାଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ । ଏହି ପଦକୁ ବେଳେ ବେଳେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବାହାର କରି, ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଯାହା ବାପ୍ତିବ ବିଷୟ ଅଛି ଯାହା ସ୍ଵାଧନତା ଆଣୀ ନ ଥାଏ । (ଉପଦେଶକ ୧ : ୧୮). ଗ : ୪୪ ଏବଂ ୧୭ : ୩ ର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷକ “ସତ୍ୟ” ଦେଖଇ ।

୮.୩୯. “ସ୍ଵାଧନତା ଦେବ”

ବିଶ୍ୱାସିମାନେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା, ରିତିନିତି, ଓ ସମସ୍ତ ଧର୍ମକର୍ମ ଓ ମାନବ ଧର୍ମ ପରାଯଣତା ରୁ ସ୍ଵାଧନ ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ସୁସମାଚାର ପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦନ କରିଥାନ୍ତି । (ଶ୍ରୀମଙ୍କ ୩ରେ)

(ରୋମାୟ ୧୪ : ୧ - ୧୪ : ୩, ୧ମ କରନ୍ତୀୟ ୮ - ୧୦)

୮.୪୦ - “ଆସେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ବଂଶ ଆର କେବେ ହେଁ କାହାରି ଦାସ ହୋଇ ନାହୁଁ ।” ସେମାନଙ୍କର ବଂଶର ଗର୍ବ କେଡ଼େ ବଡ଼ ଅନ୍ତତା । ମିଶର, ସିରିଆ, ବାବିଲ, ପାରସ୍ଯ, ଗ୍ରୀକ, ସିରିଆ ଓ ରୋମ ବିଷୟରେ କ’ଣ ?

ଏନ୍.୧.୧୩.ବି. ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୮.୩୪-୩୪

ଆଧୁନିକ ସଂସ୍କରଣ

୩୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ପାପ କରେ, ସେ ପାପର ଦାସ । ୩୫ ଦାସ ଚିରକାଳ ଗୃହରେ ରହେନାହିଁ, ପୁତ୍ର ଚିରକାଳ ରହେ । ୩୬ ଅତ୍ୟନ୍ତ, ପୁତ୍ର ନାତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତ ହେବ । ୩୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆବ୍ରାହମଙ୍କର ବଂଶ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ; କିନ୍ତୁ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ସ୍ଵାନ ନ ପାଇବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଇ । ୩୮ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଅଛି ସେହିସବୁ କହୁଅଛି । ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ନିକଟରୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛି ସେହିସବୁ କର ।

ଗ:୩୪ “ଯିଏ ପାପ କରେ ସେ ପାପର ଦାସ ଅଟେ” ।

ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ରିକ ବାସ୍ତବ ଆଡ଼ିକୁ କଢ଼ାଇ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ୩୭ ପଦର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସେମାନେ ଭୁଲ ଭୁଣ୍ଟିଥିଲେ । ୨୧ ପଦ ଓ ୨୪ରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଦୋଷାରୋପ ସହିତ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଅଛି । ୪୪-୪୭ ପଦରେ ତାହାଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ସିମିତ ରେଖା ମଧ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ନିଜ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ ଥୁଲେଜି ରେ ପ୍ରାନକ ଷେର ଏପରି କହନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟର ବନ୍ଧର ଯାତ୍ରା ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ ।

ଏହି ଅଂଶରେ କର୍ମ ବିଶେଷ୍ୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ, କରୁଆଛି । ଯାହା କ୍ରମାଗତ ପାପ । କ୍ରମାଗତ ପାପରେ ଥିଲେ ସତ୍ୟ (ଯାଶୁଙ୍କ) ଜାଣିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ । ଏହି ପାପକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ କର୍ମ ବିଶେଷ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଅଛି । ପାପ କରିବା - । ଯୋହନ ୩:୯, ୯ ; ଏହି ସ୍ଥାନର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପାପରେ ଅଛନ୍ତି କି ? ଏବଂ ଏହାର ଉଭର ଏହିପରି ହୋଇପାରେ “ହଁ” (ରୋମୀୟ ୭:୧ ଯୋହନ) ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନେ ପାପର ଯୁଦ୍ଧରେ ଥାନ୍ତି । ଏବଂ ଏହାର ବିନଷ୍ଟକର ପରିଣତି ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ନେଇ ଭାଷାତ୍ତର ବାଜବଳ (ପି ୧୯ ୨୧ # ୨୧) ଗୋଟିଏ ଉଭମ ପୂର୍ବପଦ ପ୍ରସ୍ତଙ୍ଗର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇ କହନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଅଂଶର ପାପ ହେଉଛି “ଅବିଶ୍ୱାସ” (ଯାହା ଅକ୍ଷମାୟ ଅଟେ) ।

ଏହା କୌଣସି ନୈତିକ ପ୍ରସ୍ତଙ୍ଗ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଏହା ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରସ୍ତଙ୍ଗ ଅଟେ । ୧ମ ଯୋହନର ପାପ ହେଉଛି ଅବିଶ୍ୱାସର ପାପ (ଯାହା ସୁଖ ଆଣିଥାଏ) ।

ଗ:୩୫ ଏହି ପଦ ସିଧାସଳଖ ୩୪ ପଦ ଓ ୩୭ ପଦକୁ ଯୋଗ କରେ ନାହିଁ । ଯାଶୁ, ମୋଶାଙ୍କ ସମୟର ଗୁରୁକୁଳ ଯିହୁଦୀୟ ନେତା ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ପୁତ୍ର (ଏବୀ ୧:୨, ୩:୭, ୪:୮, ୭:୮) କେବଳ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ ମିଳିଥାଏ, ଏବଂ ଅନାବଶ୍ୟକରେ ରିତିନିତି ପାଳନ ମୁକ୍ତ କରି ନଥାଏ । (ପଦ ୩୯)

■ “ଚିରକାଳ” ଓ:୪୮ ର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶାର୍ଷକ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଗ:୩୬ “ଯଦି” ଏହା ତୃତୀୟ ସର୍ତ୍ତମାଳକ ବାକ୍ୟ ଯାହା ବନ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସକ୍ଷମ ବା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଗ:୩୭ “ତୁମେ ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରିବ”

(୪:୧୮, ୭:୧, ୧୯; ଗ:୩୭, ୪୦; ୧୧:୪୩)

■ “କାରଣ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭଠାରେ ନାହିଁ ।”

ଏହି ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ସାହାୟ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଜବଳ ଅଧ୍ୟନ ୨୭ ଟି ଭାଷାତ୍ତରରେ ମିଳେ ।

୧- କାରଣ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । (୧.୧୩.୭)

୨- ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ । ଏବଂ ଟି. ବାଏ ହେରି ଆଲୋ

୩- ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ପଥ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଯୋହନ ମୋପତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ ନିଜ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ ଏ ନିଜ ଗ୍ରାନ୍ଟ୍ସଲେସନ

୪- ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ ।

୫- କାରଣ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ । ଚାରି ମଙ୍ଗଳ ସମାଚାର । ଇ. ଡି. ରିତ୍କଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ପୁନର୍ବାର ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ସୁସମାଚାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ବା ନ କରିବା ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହା ପରିତ୍ରାଣର ବିଷୟ ଯେଉଁଠାରେ ନୈତିକ ବିଷୟ ଆପେ ଆପେ ଆସିଥାଏ ।

ଗ:୩୮ - “ଯାହା ମୁଁ ଦେଖାଅଛି” । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କାଳ ଅଟେ । ଯାହା ସୁଚନା ଦେଇ ଯୋଗ କରେ ଯାଶୁଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ଆଦ୍ୟର ଅଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସହଭାଗିତା ଅଛି । (ପଦ ୪୦, ୪୧).

■ “ତୁମ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଶୁଣିଆଉ ତାହା ତୁମେ ମଧ୍ୟ କରିଥାଅ” ।

ଏହି ପଦରେ “ପିତା” ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯିହୁଦୀୟ ପରମାଣୁ ବୁଝାଏ । (ଯିଶାଇୟ ୨୯:୧୩) ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ୪୧ - ୪୪ ର ବିଷୟବିଷ୍ଣୁ ଶୟତାନ ବା ଦ୍ୱାବଳକୁ ସୂଚିତ କରେ । ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ଚିତ୍ରାଧାରା ଓ ଶବ୍ଦ ବୋଧହୁଏ ଯୋଶାଙ୍କ ବୋଲି ଜଣା ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ଜଣାପଡ଼େ ସେମାନଙ୍କର ଆମ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ? ମନୁଷ୍ୟ ଆମ୍ରିକ ପରିସରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜେ ପ୍ରଥମରେ ଜଣା କରି ନଥାଏ । ଏହାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ୨ ଗୋଟି ଉଷ୍ଣ ଅଛି । (ଏଠାରେ ଦୈତ୍ୟବାଦ ନୁହେଁ) ଜଣାରଙ୍କୁ ନା ଶୟତାନଙ୍କୁ ?

ମାତ୍ର ଜଣେ ସୁସମାଚାରଙ୍କୁ କି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷର ଦେଉ ଥାଏ ? (୧: ୧୨, ୩: ୧୭, ୧୦ : ୧ - ୧୮, ୧୪ : ୭) ଏହି ଅଂଶରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

ଏହି ଅଂଶରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ସାସ୍ତ୍ର ଜଡ଼ିତ ଅଟେ ।

୧. ଦୁଇଟିଯାକ “ପିତା” ସଂବୋଧନ, ସାଧାରଣତଃ ଯିହୋବାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ।

୨. କ୍ରିୟା, ବିଶ୍ୱସଣ ଏକ ଆଦେଶ ସୁଚକ ଅଟେ ।

ଆଧୁନିକ ସଂକ୍ଷରଣ

୩୯. ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଅବ୍ରାହମ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପିତା । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ତେବେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ କର୍ମ କର । ୪୦, କିନ୍ତୁ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଥୁବା ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଏପରି ଲୋକ ଯେ ମୁଁ ମୋତେ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ, ଅବ୍ରାହମ ଏପରି କର୍ମ କଲେ ନାହିଁ । ୪୧. ତୁମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାର କର୍ମସବୁ କରୁଅଛ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବମାନେ ବ୍ୟଭିତାରରୁ ଜାତ ହୋଇ ନାହଁ; ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପିତା, ସେ ଜିଶ୍ଵର । ୪୨. ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଜିଶ୍ଵର ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ହୋଇ ଥାଆନ୍ତେ, ତାହେଲେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଅଛି । ମୁଁ ନିଜ ଠାରୁ ଆସି ନାହଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୪୩. ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମୋହର କଥା ବୁଝୁ ନାହଁ ? ତୁମେମାନେ ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାରୁ ନାହଁ । ୪୪. ତୁମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଶୟତାନ ଠାରୁ ଉପନ୍ନ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାର କାମନା ସାଧନା କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ନରଯାତକ, ଆଉ ସେ ସତ୍ୟରେ ରହେ ନାହଁ । କାରଣ ତାହା ଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହଁ । ଯେତେବେଳେ ସେ ମିଥ୍ୟା କହେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜଠାରୁ କହେ; କାରଣ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଜୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ପିତା । ୪୫. କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ କହିଥିବାରୁ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହଁ । ୪୬. ମୋ ଠାରେ ପାପ ଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଅଛି ? ମୁଁ ଯେବେ ସତ୍ୟ କହେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହଁ ? ୪୭. ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଉପନ୍ନ, ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ ଏହି ହେଉରୁ ତୁମେମାନେ ଶୁଣୁ ନାହଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଉପନ୍ନ ନୁହଁ ।

୮୦ - “ଅବ୍ରାହମ ଆମ୍ବର ପିତା ।” ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଶାରିତିକ ବଂଶ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଥୁବା କହି ସି-ପ୍ରମାଣ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରିତ୍ର ଦେଖାଇ ଶୟତାନର ବଂଶ ଧର ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରନ୍ତି । (ପଦ ୩୮, ୪୪) ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ଵାସ ସଂପର୍କ, ତାର ଜାତିଯ କିମ୍ବା ବଂଶଗତ ପରିଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଉପମୁକ୍ତ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ନ ଥାଏ ।

(ଦିତୀୟ ବିବରଣ ଗ : ୪, ୧୩, ପ୍ରକାଶିତ ୨ : ୨୮ - ୨୯, ୯ : ୭).

■ “ଯଦି” ଏହା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣି ସ୍ଵର୍ତ୍ତ ମୂଳକ ବାକ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣି ସ୍ଵର୍ତ୍ତ ମୂଳକ ବାକ୍ୟ ହୋଇପାରେ - ପଦ ୧୯ - ୪୨. ଗ୍ରୀକ ପାଶୁଲିପି ଏହାର ସର୍ତ୍ତ ମୂଳକ ଆକାରକୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କରି ଏହାକୁ କ୍ରିୟାରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛ । ଯଦି ହୁଏ, ଏପରି ଭାବରେ ପଡ଼ାଯାଏ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଯାହା ତୁମେ ନୁହଁ, ତେବେ ଅବ୍ରାହମ ଯାହା କରିଥିଲେ ତୁମେ କରିଥାନ୍ତ, ଯାହା ତୁମେମାନେ କରୁ ନାହଁ । ମୁକ୍ତିଏସ ଏହାର ମିଶ୍ରଣ ସର୍ତ୍ତକୁ “ଧ୍ୟ” ଶ୍ରେଣୀରେ ମାପ କରିଥାଏ ।

୮୦ - ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାଶୁ ନିଜକୁ ଜଣେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ରୂପରେ ନ ଜାଣି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଓ ବାନ୍ଧବ ଜଣେ ମାନବ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୈତ୍ୟବାଦ ଖଣ୍ଡନ କରିଥାଏ, କାରଣ ଗ୍ରୀକ ଦୈତ୍ୟ ବାଦରେ ଆଡ଼ା ଯିଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ଓ ଶରିର ଯାହା ଦୃଶ୍ୟ, ଏକାବେଳେ ମିଳିତ ନ ଥାନ୍ତି । (ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୧ : ୧ - ୪, ୪ : ୧ - ୪).

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ : ନୋଷ୍ଟିକବାଦ,

କ. ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଆମର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ୨ୟ ଶତାବ୍ଦିର ଲେଖା ଯାହାକୁ ନୋଷ୍ଟିକବାଦ କୁହାଯାଏ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହାର ଚିନ୍ତା ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କର ଲେଖାର ଥିବାର ଜଣାପଡ଼େ ଯାହା ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦିର (ମୃତ୍ୟୁ ସାଗର ପୁଷ୍ଟକର ଆସିଛି)

ଖ. ଏଯିସିଯରେ ସମସ୍ୟା (୧ମ ଟିମଥ୍) କ୍ରିଗରେ (ତିତେ). ଏବଂ କଲସିଯରେ ସମସ୍ୟା, ଯାହା ଦିହୁଦିଅ ଯୁଦ୍ଧାଳସମ (ଯିହୁଦିଆ ଧର୍ମ) ର ପ୍ରାଥମିକ କାରଣ ।

ଘ. ନୋଷ୍ଟିକବାଦ ଓ ଭାଲେରସନ ର କେତେକ ୨ୟ ଶତାବ୍ଦିର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ବା ଚିନ୍ତାଧାରା ।

୧. ଜଡ଼ ପଦାର୍ଥ ଓ ଆଡ଼ା, ଅକ୍ଷୟ ଅଟେ । (ଦୈତ୍ୟବାଦ) ଜଡ଼ ପଦାର୍ଥ ମନ ଅଟ । ଏବଂ ଆଡ଼ା ଉଭମ, ଜିଶ୍ଵର ଯିଏ ଆଡ଼ା ଅଟନ୍ତି ସେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଡ଼ ପଦାର୍ଥରେ ସିଧାସଳଖ ମିଶି ନ ପାରେ ।

୨. ଜିଶ୍ଵର ଓ ଜଡ଼ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାହ ଅଛି । ପୁରାତନ ନିଯମର ଯିହୋବା, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ନୁୟନତମ ଗୋଟିକ ଏହି ଧରାକୁ (କୋସମୟ) ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ।

୩. ଯାଶୁ ଯିହୋବ ପରି ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ବାନ୍ଧବକୁ ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର । କେତେ ଜଣ ତାହାଙ୍କୁ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ଏବଂ ଆହୁରି କହନ୍ତି ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ନୁୟନ ଅଟନ୍ତି ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅବତାର ନୁହଁ (ଯୋହନ ୧ : ୧୪)

କାରଣ ଜଡ଼ ପଦାର୍ଥ ମନ ଅଟ । ଯାଶୁଙ୍କର ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଶରିର ଆଜ କେବେ ମଧ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି । ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କାନ୍ତିବରରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଆଡ଼ା (୧ମ ଯୋହନ ୧ : ୧ - ୩; ୪ : ୧ - ୨)

୪. ଯାଶୁଳ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ଯାଶୁଳ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଲାଭ କରାଯାଇ ପାରେ । ଯାହା ଜଣେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଜଣେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବାନ୍ଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯିହୁଦିଅ ଧର୍ମ ରିତିନିତି ମଧ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ ।
- ଘ.** ନୋଷିକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକଗଣ ଦୁଇଗୋଟି ନୌତିକ ଶିକ୍ଷାର ବିରୋଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ।
୧. କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ ପରିତ୍ରାଣର କୌଣସି ସାମାଜିକ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପରିତ୍ରାଣ ଓ ଆଡ଼ିକତା ରହସ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ଥାଏ, ଯାହା ଦୂତମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପରିସର ଭୁଲ୍କ ।
୨. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ପରିତ୍ରାଣ ଦୃଷ୍ଟି ଦାୟିକ ଜୀବନ କାଟିବା, ଏହି ପୁଷ୍ଟକର ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକଗଣ, ସନ୍ୟାସି ଜୀବନକୁ ଉପସାହିତ କରିଥାନ୍ତି, ବା ଜୀବନକୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ ପରିତ୍ରାଣ ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ ।
- ଡ.** ଜନ୍ ଏମ୍ ରବିନ୍ସନ ଏବଂ ରିଚେଟ୍ ଏସ୍ ସ୍ଥିଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମ ପୁଷ୍ଟକ ହିଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

୮ : ୪୧

ଏନ୍‌ୱେସ୍‌ସଭି : ଏନ୍‌କେଜେଭି “ଆମେ ବ୍ୟଭ୍ୟତାର ରୁ ଜାତ ନାହିଁ” ।

ଏନ୍‌ଆର୍‌ୱେସ୍‌ସଭି “ଆମେ ଜାରଜ ସତ୍ତାନ ନାହିଁ” ।

ଟିଇଭି - “ଆମେ ପକୃତ ସତ୍ତାନ ଅଛୁ” ।

ଏନ୍‌ଜେବି - “ଆମେ ଜାରଜରେ ଜନ୍ମୁ ନାହିଁ” ।

ଏହାକୁ ୪୮ ପଦର ଦୋଷାରୋପ ସହିତ ଯୋଗ କରାଯାଇ ପାରେ । (ତୁମେମାନେ ସମିରୋଶିଯ) ଯିହୁଦିମାନେ ଏତଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଳ୍କ ଜାରଜ ସତ୍ତାନ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଜଣେ ରକ୍ତର ଯିହୁଦି ନୁହଁ । ପରେ ଯିହୁଦିଅ ଗୁରୁକୁଳର ଉପରେ ଯାଶୁଳ୍କ ରୋମିଯ ସୈନିକର ପୁତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

■ ଆସମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପିତା, ସେ ଜିଶ୍ଵର :

ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦୃତକ୍ଷି ଦିଏ ଏକ ଜିଶ୍ଵର ବାଦ । ଦିତୀୟ ବିବରଣ - ୪:୩୪, ୩୯ ୭:୪-୫) ଏହା ପୌତ୍ରକ ଶନର ପ୍ରକାଶ ଅଟେ । (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୩୨ : ୨, Isa ୧ : ୨, ୩୩ : ୧୭, ୭୪ : ୮) ଏଠାରେ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯାଏ, କାରଣ ଯିହୁଦି ନେତାମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହେବା ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଢ଼କ୍ଷି ଦିଅନ୍ତି (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୭ : ୪ - ୫). ଓ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ସହିତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନକୁ ଦାବି କରନ୍ତି । (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୩ : ୧ - ୩, ୧୭, ୨୪ - ୨୫) ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ତାହା ଦାବି କରନ୍ତି । ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ସଂପର୍କକୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ରିତିନିତି ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ନୁହଁ ବରଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଏହା ହୋଇ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ଦୃଦ୍ଧ ଓ ଅନିଷ୍ଟ ଜଣାଯାଏ, କାରଣ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆହୁଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ମହାନ କର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଆମେ ।

୮ : ୪୨ - “ଯଦି” ଏହା ଦୃତିଶ ଶ୍ରେଣି ସର୍ତ୍ତମୁଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । “ବାପ୍ତବର ବିପରିତ” ।

“ଯଦି ଜିଶ୍ଵର ତୁମର ପିତା ହୋଇ ଥାନ୍ତେ, ସେ ତୁମର ପିତା ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁନାହିଁ” । (ପଦ ୪୭).

୮ : ୪୩ - “କାରଣ ତୁମେ ମୋର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାର ନାହିଁ ।” ଏହା ଆଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ ଓ ଜାଣିବା ବୁଝାଏ ।

ସେମାନଙ୍କର ଆଡ଼ିକ କର୍ଷ୍ଣ ନାହିଁ (ଯିଶାଯ ୩ : ୯ - ୧୦, ମାଥୁର ୧୧ : ୧୪, ୧୩ : ୫, ୧୪ - ୧୭, ୪୩; ମାର୍କ ୪ : ୯, ୨୩, ୭ : ୧୭, ମାର୍କ ୪ : ୧୮, ଲୁକ ୮ : ୮, ପ୍ରେରିତ ୩ : ୪, ୨୮ : ୨୭ - ୨୯)

୮ : ୪୪ - “ତୁମେ ତୁମର ପିତା ଶୟତାନର ଅଟ ।” ସେହି ସମୟର ଧାର୍ମିକ ନେତାମାଙ୍କୁ ... ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କେତେବ୍ରତ ଆଶ୍ୱର୍ୟ କରୁ ଥିଲା । (ପଦ ୪୭). ଏହି ଅଂଶରେ ଏହିଲେଖା “ପୁତ୍ରଗଣ” ଯାହା ପରିବାରର ବଣ୍ଣନ କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଏ । (ମାଥୁର ୧୩ : ୩୮, ପ୍ରେରିତ ୧୩ : ୧୦, ୧ ଯୋହନ ୩ : ୮, ୧୦)

ଶୟତାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶିର୍ଷକ ଦେଖନ୍ତୁ, ୧୨ : ୩୧

“ଆଦ୍ୟରୁ ନରଯାତକ”

ଏହା ଶୟତାନର ଅନ୍ତ କାଳ ବନ୍ଧରେ ଜଣାଏ ନାହିଁ, (ଦେଇବାଦ, ଜୋରାସ୍ତ୍ରିଆନରେ) ଅଛି, ଏହା ଆଦମୀ ଓ ହବାଙ୍କର ଆଡ଼ିକ ପରିଷା, ଯାହା ସେମାନେ ପ୍ରତାରକ ଆହୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯିଏ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ । (ଆଦି ୩). ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଜିଶ୍ଵର ଯିଏ ସତ୍ୟ ସୟତାନ ମଧ୍ୟ ବାପ୍ତ ।

୮ : ୪୫ - “ମୋ ଠାରେ ପାପ ଅଛିବୋଲି କିଏ କହିପାରେ” ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଭୁଲ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଏ । ଶୟତାନ ମିଥ୍ୟା କୁହେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସତ୍ୟ କୁହୁନ୍ତି ।

ଯାଶୁ ଯିହୁଦିଅ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଲୋଚନା ଓ ପ୍ରମାଣ କରି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଆହାନ କରନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯାଶୁ ଯେ ପାପ ରହିତ ତାହା ଧନତତ୍ତ୍ଵ ଶିକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଯୋହନକୁ “ପାପ” ଗୋଟିଏ ନିତି, ଯାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯେପରି ପତିତ ଜଗତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ବିରୋଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ପାପ ସବୁ ଯାଶୁ ତାହା ନୁହୁନ୍ତି । ସର୍ବ ବୃହତ ପାପ ହେଉଛି “ଅବିଶ୍ୱାସ” (୧୭ : ୧୯).

୪୮, ଯିହୁଦିମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ତୁ ଯେ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ଓ ତୋତେ ଯେ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ଏହା କଣ ଆମ୍ବେମାନେ ଠିକ କହୁନାହୁଁ ? ୪୯ ଯାଶୁ ଉଭର ଦେଲେ ମୋତେ ଭୂତ ଲାଗି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ସମାଦର କରୁଛି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଅନାଦର କରୁଆଛ । ୫୦ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜର ଗୌରବ ଅନ୍ଦେଶଣ କରି ନାହିଁ, ଯେ ଅନ୍ଦେଶଣ କରନ୍ତି ଓ ବିଚାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଜଣେ ଅଛନ୍ତି । ୫୧ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଯଦି କେହି ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ କଦାପି କେବେ ହେଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦର୍ଶନ କରିବ ନାହିଁ । ୫୨ ଯାହୁଦିମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣିଲୁ ଯେ, ତୋତେ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ଅବ୍ରାହାମ ଓ ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟଭୋଗ କରିଆଛନ୍ତି, ଅଭତୁ କହୁଆଛି, ଯଦି କେହି ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ ତାହା ହେଲେ ସେ କଦାପି କେବେ ହେଁ ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ଵାଦ ପାଇବ ନାହିଁ । ୫୩ ତୁ କଥଣ ଆସମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ସେ ତ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିଆଛନ୍ତି, ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିଆଛନ୍ତି, ତୁ ନିଜକୁ କିଏ ବୋଲି କହୁଆଛୁ ? ୫୪ ଯାଶୁ ଉଭର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯଦି ନିଜର ଗୌରବ କିଛି ଥାଏ, ତେବେ ମୋହର ଗୌରବ କିଛି ନାହିଁ । ମୋହର ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜିଶ୍ଵର ବୋଲି ହକୁଆଛ, ସେ ମୋହର ଗୌରବ କରୁଆଛନ୍ତି । ୫୫ ଆଉ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ । ପୁଣି ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ ବୋଲି ଯଦି କହିବି, ତାହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେବି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ଓ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ । ୫୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ମୋହର ଦିନ ଦେଖିବା ଆଶାରେ ଉଲ୍ଲାସ କଲେ, ଆଉ ସେ ତାହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କଲେ । ୫୭ ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମ୍ଭକୁ ତ ଏ ଯାଏ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇ ନାହିଁ, ତୁମେ କ'ଣ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଦେଖିଆଛ ? ୫୮ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି । ୫୯ ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ପୋପାଡ଼ିବା ନିମତ୍ତେ ପଥର ଉଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗୋପନରେ ମନ୍ତ୍ରିରରୁ ବାହାରିଗଲେ ।

୮ : ୪୮ “ତୁମେ ଜଣେ ସମିରୋଣୀୟ ଏବଂ ତୁମକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି”

ବାନ୍ଧବ ପୂର୍ବପର ସଙ୍ଗତି ଦେଖିଲେ ଏହି ଶବ୍ଦ ସମିରୋଣୀୟ ଯାହା ଅରାମିଯର ଗ୍ରୀକ ଅନ୍ତାଦ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଭୂତମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ । ଯାଶୁ ଅରାମାୟ କହୁଥିଲେ । ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଯାଶୁ ଯାହଦିଯ ଧର୍ମନେତାମାନଙ୍କ ଆରୋପ ଠିକ ଓ ଯାଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଶକ୍ତି ପାଇ କରୁଥିଲେ । ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତବର ଯେ ଶଯତାନ, ଭୂତ ମିଥ୍ୟା କୁହେ (ପଦ୍ୟ ୨) ଯଦି କହିବା ଯାଶୁ ଜଣେ ସମାରୋଣୀୟ (୪:୯) ବା କହିବା ତାହାଙ୍କୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, (୩:୨୦, ୮:୪୮, ୪୯, ୧୦:୨୦, ୨୧) ୧୨:୩୧ ର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶାର୍କିକ ଦେଖନ୍ତୁ । ତାହେଲେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶ୍ରବଣ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେର ଦେବା ଚିତ୍ତ ହେବନାହିଁ । ଏହା ବୋଧହୁଏ ଯାହୁଦୀଯ ମାନେ ବାହାନା କରିଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ ।

୮:୪୯ ଜଣେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ପିତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରେ ନାହିଁ (ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୪:୯-୧୨) ଜଣେ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ନ ଦେଇ ରହି ନ ପାରେ । (୪:୨୩) ଯଦିଓ ସେମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏକ (୧୦:୩୦, ୧୨:୨୧-୨୩)

୮:୫୦ “ମୋହର ଗୌରବ” ୧:୧୪ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୮:୫୧,୫୨ “ଯଦି ... ଯଦି” ଏହି ସମସ୍ତ ନାୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ଅଛି ।

ଅନୁଧାନ କରନ୍ତୁ ବାଧତା ବିଶ୍ୱାସକୁ ଯୋଗ କର ।

■ “ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ” ଏହା ଦୃଢ଼ ଦିଗ୍ବୁଣ ନକାରାତ୍ରିକ ଅଟେ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଆତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବୁଝାଏ । (ପଦ୍ୟ ୧୧, ୨୪) ଶାରିରିକ ମୃତ୍ୟୁ ନୁହେଁ । (୪:୨୪, ୨:୪୦, ୪୭, ୧୧:୨୪-୨୭) ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟର ଭୟକୁ ସୁଚାଏ (୧୪:୪୪-୪୭)

ନ ସୋପାନରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବାଇବଳ ବୁଝାଏ ।

୧ - ଆତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ - ଆଦି ୨:୧୭, ୩:୧-୨୪, ଯାଶୀୟ ୪୯:୨, ରୋମୀୟ ୩:୧୦-୧୧, ଯାକୁବ ୧:୧୪ (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ଭଗ୍ନ ହୁଏ)

୨ - ଶାରାରିକ ମୃତ୍ୟୁ - ଆଦି ୩:୪-୫, (ଏହି ଜଗତରେ ସଂପର୍କ ଭଗ୍ନ ହୁଏ)

୩ - ଅନେକ କାଳୀନ ମୃତ୍ୟୁ “ଦିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ, ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୧, ୨୦:୭, ୧୪, ୨୧:୮, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ଭଗ୍ନ

ମୃତ୍ୟୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଜଙ୍ଗାର ବିପରୀତ ଅଟେ । ଆଦି ୧:୨୭-୨୭

୮:୫୧ - ଏପରି ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକୁ ଭୁଲ ବୁଝିଥିଲେ (ପଦ୍ୟ ୪୧) ସେମାନେ ଶାରିରାକ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ବଜ୍ଞା ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମାନ କଲେ ।

ଗ:୪୩ - ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ଉଡ଼ଇ ଆଶା କରେ କି ବିସ୍ମୟକର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଯାଶୁ ଦାବୀ କରିଥିଲେ ।

୧ - ସେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ୫୩

୨ - ସେ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଥୁଛ ୪:୧୨

୩ - ସେ ଯୁନନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ୧୨:୪୧, ଲୁକ. ୧୧:୩୭

୪ - ସେ ଡୁବକ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ - ୫:୩୭ ଲୁକ ୭:୨୮

୫ - ସେ ଶୋଲମନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଥୁଛ ୧୨:୪୨, ଲୁକ ୧୧:୩୧

ଏବ୍ରୀ ପୁଷ୍ଟକ ଯାଶୁ ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ ଶେୟେ ବୋଲି ହକିଆଏ । ନୂତନ ନିୟମ ଓ ପୁରାତନ ନିୟମ ମୋର ବାଇବଳ ଟୀକା ଦେଖିନ୍ତୁ ଯାହା ତବ୍ୟତବ୍ୟତବ୍ୟ. ପ୍ରି-ବାଇବଳକମେନ୍ଟେର ୧.୭୫ାରଜି

* “ତୁମେ କାହାଠାରୁ ଆସିଥିଲୁ” । ଏହା ସଠିକ, ଯାଶୁ ଶେଷ ବିଷୟ ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପରେ କହିଲେ ପଦ ୪୪-୫୮, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵର ନିଦା କହି ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ (ପଦ ୫୯)

ଗ:୪୪ “ଯଦି” ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗଣ୍ୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଯାହାଙ୍କଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ।

“ଗୌରବାନ୍ତି” ଏହା ସମ୍ବାନ୍ଧ ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ (ରୋମୀୟ ୧:୨୧, ୧ କରନ୍ତୀୟ. ୧୨:୨୭)

ଗ:୪୫ “ଝାତ... ଝାତ” ଏହି ଝାତାଜୀ ଶବ୍ଦ ଗ୍ରୀକର ଦୂଇଟି ଶବ୍ଦରେ ଭାଷାନ୍ତର କରାଯାଏ ଯଥା - ନିତେଷ୍କା ଏବଂ ଓଜଦା ଯାହା ପୂର୍ବାପର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକାଉଳିଆ । (୩:୨୮-୨୯) ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣି ଆପଣା ଅନୁଗମନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ । ଜଗତ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ କହିଲେ (ଯିହୁଦାମାନେ ପିତାଙ୍କୁ (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, (୧:୧୦, ଗ:୫୧, ୧୦:୩୧, ୧୭:୧୭-୨୪)

ଗ:୪୬ - “ତୁମ୍ଭ ପିତା ଅବ୍ରାହାମ” ଏହା ବିସ୍ମୟଜନକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଯାଶୁ ନିଜକୁ ଯିହୁଦାମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ରଖିଲେ, ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ “ବ୍ୟବସ୍ଥା”ରୁ ମନ୍ତ୍ରିର ଏପରିକି ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ ରଖିଲେ ଏବଂ ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖାଯାଏ ।

* “ମୋହର ଦିନ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଉଲ୍ଲୟିତ ହେଲେ” ଏହା ଗ୍ରୀକର ଏଓରିଷ ମିଥିଲ ଜନତିକେଟିଭ ମଣାହଙ୍କୁ ଅବ୍ରାହାମ କେତେ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ? ବିଭିନ୍ନ ଅନୁବାଦ (ଭାଷାନ୍ତର ଏହି ଭବିଷ୍ୟତର ଝାନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ୨୭ ଟି ଭାଷାନ୍ତରର ସାରାଂଶରୁ ଆନିତ ।)

୧ - ସେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଉଲ୍ଲୟିତ ହେଲେ - ପ୍ରଭାବିତ ନୂତନ ନିୟମ - ନୂତନ ଭାଷାନ୍ତର ଜେ. ବି. ରଦରହାନ୍କ ଦ୍ୱାରା

୨ - ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ସେପରି ସେ ମୋହର ଦିନ ଦେଖିବେ - ଆର ଏସ ଭି

୩ - ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦିତ - ଜେରି ଭେନଙ୍କିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାରକିଲ ଭାଷାନ୍ତର ନୂତନ ନିୟମ ।

୪ - ମୋହର ଆଗମନକୁ ଦେଖୁଆଛନ୍ତି - ନାଚ୍.

୫ - ମୋହର ଦିନ ପାଇଁ ଆହୁଦିତ - ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଏଥ୍ ବେକ୍ଳ ଦ୍ୱାରା ଦ ନିତ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ ଇନ୍ ଦ ଲାଙ୍ଗୁଏଜ୍ ଅଥ୍ ରୁଡେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଗ୍ରୀକ ବିଶ୍ଵେଷଣାତ୍ମକ ଶବ୍ଦକୋଷରୁ ସଙ୍କଳିତ ।

* “ସେ ଏହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ” ଏହା ୨୮ ଟି ବିଷୟର ଗୋଟିଏ । ୧ - ଅବ୍ରାହାମ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନରେ ମଣାହଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇ ଥିଲେ । (ଗ:୧୪)

୨ - ଅବ୍ରାହାମ (ସର୍ବ) ବଞ୍ଚି ଜଗତରେ ମଣାହଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି (ଏବ୍ରୀ ୧୧:୧୩)

ଏହି ଅଂଶରେ ଯାଶୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଯେ ଯାହୁଦି ଜାତି ମଣାହ ଜଗତକୁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲା । ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଦେବ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବନ୍ଦଶ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନ ଥିଲେ । ଅବ୍ରାହାମ ବିଶ୍ଵାସାମାନଙ୍କ ପିତା ଅବିଶ୍ଵାସାମାନଙ୍କର ପିତା ନୁହୁଁଛି । (ରୋମୀୟ ୨:୨୮-୨୯)

ଗ:୪୭ - ପୁନର୍ବାର ଯାଶୁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଯୋଗୁଁ କାରଣ ସେମାନେ ରାତିନୀତି ଧରି ବସିଥିଲେ । ଏହି ଦ୍ୱାରା ବୋଧିହୁଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବ ଥିଲା । କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ ଏଣୁ ସେମାନେ ଦେଖି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

ଗ:୪୮ - “ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୋହର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ।” ଏହା ଯାହୁଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଜିଶ୍ଵର ନିଦା, ଏଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ (ଯାତ୍ର. ଗ:୧୨, ୧୪) ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ସେ ଜିଶ୍ଵର (୪:୨୭, ୨:୨୦, ଗ:୨୪, ୨୮, ୪୪-୪୯, ୧୩:୧୯) ୧୮:୫,୬,୮

୮:୪୯ - ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ପଥର ଉଠାଇଲେ ।” ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରାଞ୍ଚଳ ଥିଲା । ସେ ମଣିହ ଅଟେଟି ଓ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ୩୧ ପଦର ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରନିଯା କହି ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । (ଲେବୀୟ. ୨୪:୧୭)

ଏହି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଁଇ ଏହି ଶିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା ।

୧ - ସେମାନେ ଯେଉଁପରି ଭାବରେ ମଣିହ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯାଶୁ ସେହିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୨ - ସେ ସେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ମୌଖିକ ପରମରାର ଆହ୍ଵାନ ଦେଲେ ।

୩ - ସେ ସେମାନଙ୍କର ନୈଷିକ ଏକ ଜିଶ୍ଵରତାକୁ ଦୃଢ଼ରେ ପକାଇଲେ ।

୪ - ସେ ନିଷିତ କରିଦେଲେ ଯେ, ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟେଟି, ଜିଶ୍ଵର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଏହି ଅଂଶରେ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ଅବା ପଥର ପକାଇ ମାରିବ (ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ)

- “ଯାଶୁ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ଖେଲ ପଳାଇଲେ” - ଏହି ପଦ ବାଇବଲ ତର୍ଜମାକାରିଙ୍କୁ ଭାବିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଏ ଯେ ଏହା ଗ୍ରୀକ୍ ଚେକ୍ୟରେ ସ୍ଲାନ ପାଇଛି କି ନାହିଁ ।

୧ - ଏହା ଗୋଟିଏ ଆଖ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା (୪:୩୦, ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯୋଗ କରାଯାଇଛି)

୨ - ଯାଶୁ ଲୋକଗହଳି ଭିତରେ ମିଶିଗଲେ, କାରଣ ସେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଯାହୁଦି ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ।

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସମୟ ଅଛି ଏବଂ ଯାଶୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, କେଉଁଠି ଏବଂ କେବେ ? ଏବଂ ତାର ସମୟ ଆସି ନ ଥିଲା ।

ଆଲୋଚ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ :

ଏହା ଅଧ୍ୟୟନ ମୂଳକ ବାଇବଲ ଟୀକ୍କା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ଆଶଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ବା ତର୍ଜମାର ଦାୟୀ ଅଟେଟି । ଆହୁ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଆଲୋକ ଅଛି ସେହି ଆଲୋକରେ ଆମ ସମସ୍ତ ଗମନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଆପଣ, ପବିତ୍ର ବାଇବଲ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଟିକ୍କାର ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏହି ଆଲୋଚ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକର ପରିଚ୍ଛେଦରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ତାହା ଆପଣଙ୍କର ଚିତ୍ତକୁ ବଡ଼ାଇ, ସତ୍ୟ ଆତ୍ମକୁ ନେଇ ଯିବ ।

୧ - ଯୋହନ ୩:୪୩-୮:୧ ରେ ଯୋହନ ସୁସମାଚାରର ମୂଳ ଅଂଶ ଅଟେ କି ? ଯଦି ହୁଏ କାହିଁକି ? ଯଦି ନୁହଁଁ କାହିଁକି ?

୨ - ଯାଶୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ପୃଷ୍ଠାଭୂମି କ’ଣ, ମୁଁ ଏହି ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ?

୩ - କାହିଁକି ପାରୁଣୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ବିରୋଧୀ ଥିଲେ ?

୪ - ୩୦ ପଦର “ବିଶ୍ୱାସ” ଶବ୍ଦକୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଆଲୋକରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କର ।

ଯୋହନ - ୯

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ଅନୁଲେଖ ଅଂଶ

ସ୍ମୃତି-୪	ଏନ୍‌କେଜେଟି	ଏନ୍‌ଆରେସଭି	ଚିଙ୍ଗି	ଏନ୍‌ଜେବି
ଜନ୍ମରୁ ଅଛି	ଜନ୍ମରୁ ଅଛି	ଯାଶୁ ଆପଣାକୁ	ଯାଶୁ ଜନ୍ମର	ଜନ୍ମରୁ ଅଛ ବ୍ୟକ୍ତି
ବ୍ୟକ୍ତି ସୁଷ୍ଠୁ	ବ୍ୟକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା	ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତି	ଆନ୍ଦୋଳିକୁଡ଼ିଲ ହେଲେ	
୯:୧-୧ ୨	୯:୧-୧ ୨	ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ	ସୁଷ୍ଠୁ କଲେ	୯:୧-୩
		ହେଲେ ୧ ୯-୧-୨	୯:୧-୨	
			୯:୩-୫	
			୯:୭-୭	୯:୭-୭
			୯:୮	୯:୮-୧ ୨
			୯:୯b	
ପାରୁଶାମାନେ	ପାରୁଶାମାନେ		୯:୧ ୦,	
			୯:୧ ୧a	
			୯:୧ ୨a	
			୯:୧ ୨b	
ଏହି ସୁଷ୍ଠୁକୁ	ଏହି ସୁଷ୍ଠୁ ଲୋକଙ୍କୁ		ପାରୁଶାମାନେ ସୁଷ୍ଠୁ	୯:୧ ୩-୧ ୭
ତଦ୍ଵାରା କଲେ	ବାହାର କଲେ	୯:୧ ୩-୧ ୭	ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତଦ୍ଵାରା କଲେ	
୯:୧ ୩-୧ ୭	୯:୧ ୩-୨ ୪		୯:୧ ୩-୧ ୪	
			୯:୧ ୭କ	
			୯:୧ ୭ଖ	
			୯:୧ ୭କ,ଖ	
୯:୧ ୮-୨ ୩		୯:୧ ୮-୨ ୩	୯:୧ ୮-୧ ୯	୯:୧ ୮-୨ ୩
			୯:୨ ୦-୨ ୩	
୯:୪-୩ ୪		୯:୨ ୪-୩ ୪	୯:୨ ୪	୯:୨ ୪-୩ ୪
			୯:୨ ୪, ୨ ୬, ୨ ୭	
			୯:୨ ୬	
			୯:୨ ୮-୨ ୯	
			୯:୩ ୦-୩ ୩	
			୯:୩ ୪	
ଆତ୍ମିକ ଅନ୍ତତା	ବାପ୍ରତ ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ	୯:୩ ୪-୪ ୧	ଆତ୍ମିକ ଅନ୍ତତା	୯:୩ ୪-୩ ୯
୯:୩ ୪-୩ ୯	ବାପ୍ରତ ଅନ୍ତତା		୯:୩ ୪	
	୯:୩ ୪-୪ ୧		୯:୩ ୨	
୯:୪ ୦-୪ ୧			୯:୩ ୭	୯:୪ ୦:୪ ୧
			୯:୩ ୭	
			୯:୩ ୯	
			୯:୩ ୯	
			୯:୪ ୦	
			୯:୪ ୧	

ପଠନ ବୃତ୍ତ ୩

ମିମ୍ବରେ ଲୋଖକଙ୍କର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରିଛେଦ ସ୍ଵରରେ ବିଆଶଳା ।

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟାନ ମୂଳକ ବାଜବଳ ଟାକା । ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ, ଆପଣଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ବା ତର୍ଜମାରେ ଦାୟୀ ଅଗନ୍ତି, ଆମ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଜ୍ୟୋତ ଅଛି ସେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ଆମର ଗବମନ କରିବା ଉଚିତ ତାହା ଆପଣ ପବିତ୍ର ବାଜବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆହୁ । ଆପଣ ଟାକାକାର ମାନ୍ଦା ଭାବରେ ଦାୟୀ କରନ୍ତୁ ନହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ପରବର୍ତ୍ତ ଏକାବେଳେ ଅଧ୍ୟାନ କରନ୍ତି । ବିଷୟବସ୍ତୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତୁ । ଏହି ବିଷୟ ସହିତ ଆଧୁନିକ ଭାଷାନ୍ତରର ଭାଗ ବିଭାବ ସହିତ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ । ବାଜବଳର ପରିଛେଦ ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚିତ ନହେଁ ବରଂ ଏହା ଲୋଖକଙ୍କର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ମୃତି । ପ୍ରତ୍ୟେ ପରିଛେଦର ଗୋଟିଏ ମୂଳ ବିଷୟ ଆଏ ।

୧ - ପ୍ରଥମ ପରିଛେଦ

୨ - ଦ୍ୱିତୀୟ ପରିଛେଦ

୩ - ତୃତୀୟ ପରିଛେଦ

୪ - ଛତ୍ୟାଦି...

ବାକ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଧାରିତ ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟି (୧ - ୪୧ ପଦ) -

(କ) ଅନ୍ତମାନଙ୍କର ସୁମୁତା, ଯାଶୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଆଶ୍ୟର୍ୟ କର୍ମ ଥିଲା ଓ ତାହା ଆଶ୍ୟର୍ୟ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିଲା ।

(ଖ) ଅନ୍ତର ସୁମୁତା ମଶାହଙ୍କର ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା (ସି.ଏଫ୍. ଯାଶାୟ ୨୯ : ୧୮, ୩୪ : ୫, ୪୨ : ୭; ମାଥୁର ୧୧:୭) । ଏହି ସୁମୁତାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଯାଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଦେଖାଯାଏ ଯାହା କି ସେ ନିଜକୁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ ବୋଲି କହିଲେ (ସି.ଏଫ୍.କ. ୮ : ୧୨, ୯ : ୪) । ଯାହୁଦୀମାନେ ଅନେକ ଚିହ୍ନ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । କେବଳ ବାଜ.୧୮.୭ବୁ ଏତ. ଉନ୍ନତ କରେ ।

(ଗ) ଏହି ଅଧ୍ୟାଯ ଏକ ଲୋକର ଶାରିରିକ ଅନ୍ତତା ଓ ପାରୁସିମାନଙ୍କର ଆହୁକ ଅନ୍ତତା କୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପେ ବୁଝାଏ (ସି.ଏଫ୍.-ପଦ ୩୯ : ୪୧, ମାଥୁର ୨ : ୨୩)

ବାକ୍ୟ ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ଅଧ୍ୟନ :-

ଏନ୍. ଏ. ଏସ. ବି (ଉନ୍ନତିକୃତ) ମୂଳବଚନ - ୯ : ୧-୧୨

୧. ସେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ତକୁ ଦେଖିଲେ । ୨. ଆଉ, ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, କିଏ ପାପ କରିବାରୁ ଏ ଅନ୍ତ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେଲା ? ନିଜେ ନା ଏହାର ବାପ ମା ? ୩. ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏ କିମ୍ବା ଏହାର ବାପମା ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କର୍ମ ଯେପରି ଏହା ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିଅଛି । ୪. ଦିନ ଥାଉ ଥାଉ ମୋହର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ମ କରିବା ଆସମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରି ପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି ରାତ୍ରି ଆସୁଥାଇ । ୫. ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ । ୬. ଏହା କହି ସେ ମାଟିରେ ଛେପ ପକାଇ ସେହି ଛେପରେ କାହୁଆ କଲେ, ଆଉ ତାହାର ଦୂର ଆଖିରେ କାହୁଆ ଲଗାଇ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଥ । ୭. ଶିଲୋହ ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରେରିତ ପୋଖରୀରେ ଧୋଇ ହୁଅ । ସେଥିରେ ସେ ବାହାରି ଯାଇ ଧୋଇ ହେଲା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପି ଚାଲିଗଲା । ୮. ତେଣୁ ପ୍ରତିବାସୀମାନେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁର୍ବେ ଭିକାରୀ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ଯେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥିଲା, ଏ କ'ଣ ସେହି ନୁହେଁ ? ୯. କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ସେ, ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ନା, ଏ ତାହା ପରି, ସେ କହିଲା ମୁଁ ସେହି । ୧୦. ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ ତାହା ହେଲେ ତୋର ଆଖି କିପରି ଫିଟିଗଲା ? ୧୧. ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଯାହାଙ୍କୁ ଯାଶୁ ବୋଲି କହନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କାହୁଆ କରି ମୋହର ଦୂର ଆଖିରେ ଲେପି ଦେଲେ ଆଉ ମୋତେ କହିଲେ ଶିଲୋହଙ୍କୁ ଯାଇ ଧୋଇ ହୁଅ; ତେଣୁ ମୁଁ ବାହାରି ଯାଇ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲି । ୧୨. ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ସେ କାହିଁ ? ସେ କହିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।

୯:୧ ‘ଜନ୍ମରୁ ଅନ୍ତ’ – ଏହା ଏକମାତ୍ର ଏ ପ୍ରକାର ସୁମୁତାର ଉଦାହରଣ । ତେଣୁ କୌଣସି ୦କାମୀର ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ ।

୯:୨ ‘ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ – ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବର୍ଣ୍ଣନା, ଏ ଅଧ୍ୟାଯ ପରେ ଏମାନେ (୧) ଯାହୁଡ଼ି ଶିଷ୍ୟମାନେ ବା (୨) ଦ୍ୱାଦଶ ଶିଷ୍ୟମାନେ ହୋଇପାରନ୍ତି

■ ‘କିଏ ପାପ କଳା ଏ ନା ଏହାର ବାପା ମା, ଯେ ଏ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ହେଲା – ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ବହୁ ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ । ଆମେ ଏହାକୁ ଆଦ୍ୟ ଯାହୁଡ଼ି ଭାବରେ ଜର୍ତ୍ତମା କରିବା କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ଧର୍ମ ଭାବରେ ନୁହେଁ । ଏହାର ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧାବନା ରହିଛି

୧. ଏହା ପିତାମାତଙ୍କ ପାପକୁ ବୁଝାଏ ତାହା ଗୁରୁମାନେ ଆଦି ୨୫:୨୨ ରୁ କହନ୍ତି ।

୨. ଏହା ପରିଜନମାନଙ୍କର ପାପ ବା ନିକଟ ବଂଶର ପାପକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ଜନ୍ମ ନ ହୋଇ ଥିବା ଶିଶୁଙ୍କ ପ୍ରବାତିତ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଯାତ୍ରା ୨୦:୪, ଦିତିବିବ. ୪:୯)

୩. ଏହା ପାପ ଓ ରୋଗର ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ରାବିନିକାଳ ଧର୍ମତରୁ ବୁଝାଏ (ସି.ଏଫ୍. ଯାକୁବ ୪:୧୫-୧୬) ଯୋହନ ୪:୧୪)

ଏହା ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵର ଚକ୍ର ଯାହାକି କର୍ମର ପୁନର୍ଜନ୍ମ କୁ ବୁଝାଏ ସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଏହା ଯାହୁଡ଼ୀ ରାତି । ଏକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଦେଖନ୍ତୁ ଜେମସ ତତ୍ତ୍ଵ ସାଏର ସ୍ତ୍ରୀପରି ବିଶ୍ଵିଳ ପି ୧୭୭-୧୪୪

୫:୩ - ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର । ଅନେକ ସତ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ

୧ - ପାପ ଓ ଅସୁଷ୍ଟତା ବାଷ୍ପବରେ ଯୋଡ଼ି ନ ହୋଇ ପାରନ୍ତି

୨ - ସମସ୍ୟା ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବଦକୁ ଆଶିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଏ

୫:୪ : ‘ଆମେ ... ମୁଁ’ ଏହି ଦ୍ୱାରା ଏକ ମତ ନୁହେଁତ ଅନେକ ଗ୍ରୀକ ତଥ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବା ଆଉ ଗୋଟିଏକୁ ପରିବର୍ତ୍ତତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେପରି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ ଠିକ ସେହିପରି ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଆମ ଜୀବନରେ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ (ମାଥ ୪:୧୪)

■ ‘ରାତ୍ର ଆସୁଅଛି’ ପଦ ୪ ସହିତ ତୁଳନା ଏକ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ତୁଳନା ଥାଏ । ରାତ୍ର ବୁଝାଇଥାଏ

୧. ଆସନ୍ତା ବିଚାରକୁ

୨. ସୁଯୋଗର ସମୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା

୩. ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ପରିତ୍ୟାଗ ଓ କୁଶାର୍ପିତ / କୁଶାର୍ପଣ

୫:୪-୧୯ ‘ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତରେ ମୁଁ ଅଛି – ଯୋହନ ‘ଦୀପ୍ତି’ ଓ ଅନ୍ତିକାରକୁ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଯାଶୁଙ୍କ “ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ” (ସି.ଏଫ୍. ୧:୪-୫, ୮, ୯, ୩:୧୭-୨୧, ୮:୧୨, ୯:୪, ୧୨:୪୭) ଭାବରେ ପୁରାତନ ନିଯମ ମଶାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

୯:୭ ‘ଛେପରେ କାଦୁଅ କଲେ’ - ଛେପ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଘରେଇ ଔଷଧ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ବିଶ୍ୱାମ ବାରରେ ବ୍ୟବହାର କରା ଯାଉ ନ ଥିଲା (ସି.ଏଫ୍. ମାର୍କ ୩:୩୩, ୮:୨୩) ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଯାଶୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୃଦ୍ଧି କଲେ ଓ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କର ରାତିନୀତିକୁ ଭଣ୍ଟ କଲେ ।

୯:୮ ‘ଶିଲୋହର ପୋଖରୀ - ଶିଲୋହମାନେ ଯାହାକୁ ପଠାଯାଇଛି । ଏହି ପୋଖରୀ ଅନେକ ଭେଜର ଓ ପର୍ବପର୍ବଣୀରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା ।

■ ଯେପା କଲେ “ପ୍ରେରିତ” - ପ୍ରେରିତ ଶବ୍ଦ ସେ ପୋଖରୀର ଜଳକୁ ବୁଝାଏ । ଯାହା ଗିହୋନ ଝରଣାରୁ ପ୍ରବାହିତ । ଯାହାକି ଯାରୁଶାଲମ ପ୍ରାଚୀର ବାହାରେ ଥିଲା । ଗୁରୁମାନେ ଏହାକୁ ମଶାହଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ତୁଳନା କରନ୍ତି । ଏହାଲେଖନର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

■ ‘ଧୋଇ ହୁଅ’ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ । ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାନିଲା, ତଥାପି ତାହା ରକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିଲା । (ସି.ଏଫ୍. ୧୧, ୧୭, ୩୭, ୩୮) ଏହା ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମସ୍ତ ସୁଧମାତାର ପ୍ରେରଣ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ତରକୁ ବୁଝାଏ । ୮ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକ ଦଳଙ୍କୁ ଦେଖାଏ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ କିନ୍ତୁ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ । (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ ୪, ମାର୍କ ୧୩, ଭୂମିର ଉଦାହରଣ)

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ଉତ୍ତର ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ କ୍ରିୟାକାଳ

ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ ବନ୍ଦ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ବନ୍ଦ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ବରଂ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏହା ଏକ ଅର୍ଥିକିମା ଯୋଜନା ବା ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଚିକାଗ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତର ଜୀବନ ଥାଏ । ଆମେରିକାରେ କୁହାଯାଏ ଯେତେ ବେଶି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଦମ୍ପତ୍ତି ଏକାଠି ରୁହୁନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକା ଭଳି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଏହା ପରିତ୍ରାଣ ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥାଏ ।

ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ । (ଆ ଓ ରି ଶଟ)

- ପ୍ରେରିତ ୧୫ . ୧୧ - ତିତସ୍ ୩ : ୪
- ରୋମି ୮ . ୨୪ - ରୋମି. ୧୩ : ୧୧
- ଦ୍ୱିତୀୟ ତିମଥୀ - ୧ . ୯
- ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ଉପସ୍ଥିତି ର ଷ୍ଠର (ନୁପୁଣତା) -
- ଏପିସି ୨ : ୪, ୮
- ପରିତ୍ରାଣ ଏକ କ୍ରମାଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟା (ବର୍ତ୍ତମାନ)
- ୧ କରନ୍ତି ୧ : ୧୮, ୧୫ : ୨
- ୨ କରନ୍ତି ୨ : ୧୫
- ୧ ପିତର ୩ : ୨୧
- ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ଉବିଷ୍ୟତ ଆଗ୍ରାହଣ (ଉବିଷ୍ୟତ)
- ରୋମି ୪ : ୯, ୧୦, ୧୦ : ୯, ୧୩
- ୧ କରନ୍ତି ୩ : ୧୫, ୪ : ୪
- ଫିଲିପି ୧ : ୨୮
- ୧ ଥେସି ୪ : ୮ - ୯
- ଏବୁ ୧ : ୧୫, ୯ : ୨୮
- ୧ ପିତର ୧ : ୪, ୯

ଅଥପାଇଁ ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ବିଶ୍ୱାସର ନିଷ୍ଠର ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧ : ୧୭, ୩ : ୧୭, ରୋମି ୧୦ : ୯ - ୧୩) କିନ୍ତୁ ଏହି ଜୀବନର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହେବା ଉଚିତ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୮:୨୯, ଗାଲାଟୀ ୩:୧୯, ଏପି ୧ : ୪, ୨ : ୧୦) ଯାହା କି ଦିନେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ (ସି.ଏଫ୍. ୧ ଯୋହନ ୩:୨) ଏହି ଅଞ୍ଚିମ ଷ୍ଠରକୁ ମହିମାଯୁକ୍ତ ଷ୍ଠର କୁହାଯାଏ ।

ତାହା ଏ ପ୍ରକାର -

- (୧) ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ମହିମାଯୁକ୍ତ - ଦୋଷ ଖଣ୍ଡନ (ପାପର ବେତନ ରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତି)
- (୨) ଉନ୍ନତିଶୀଳ ପରିତ୍ରାଣ - ଶୁତିକୃତ (ପାପର ବଳ ରୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତି)
- (୩) ଅଞ୍ଚିମ ପ୍ରରିତ୍ରାଣ - ମହିମାଯୁକ୍ତ (ପାପର ଉପସ୍ଥିତି ର ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତି)

୯ : ୮ - “ପ୍ରତିବାସୀମାନେ” - ଏହି ଆଶଚାଷକାୟ ର ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ତିନୋଟି ଦଳ ବିଦ୍ୟମାନ (୧) ତାହାର ପ୍ରତିବାସୀମାନେ (୪ ପଦ) (୨) ସେ ଲୋକ ନିଜେ (୧୧ ପଦ) ଓ (୩) ତାହାର ପିତାମାତା (୧୮ ପଦ) ଏହି ସୁପ୍ରତାକୁ ନେଇ ପ୍ରତିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ପାରୋସୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ନଥୁଲା ।

■ “ଯେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥିଲା ଏ କ’ଣ ସେହି ନୁହେଁ - ଗ୍ରୀକରେ ଏହାର ଉଭର ‘ହଁ’ ହେବା ଦରକାର ।

୯:୯ ‘ମୁଁ ସେହି’ - ଏହା ଗ୍ରୀକ୍ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାରର ପରିଚି ଯାହା ଯାଶୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ୪:୨୭, ୭:୨୦, ୮:୨୪, ୨୮, ୪୮ ୧୩:୧୯, ୧୮:୪, ୨, ୮ ଏହା ଦେଖାଏ ଯେ ଏହାର କୌଣସି ଅଲୋକିକ ଦଶ୍ୟମାନ ନ ଥାଏ କିଭରିଓସ ଶବର ସାମନ୍ତରତ ଆମେ ଣାହିଁ ପଦରେ (ମହାଶୟ ଓ ୩୮ ପଦରେ (ପ୍ରତ୍ରୁ) ପାଇଥାଇ । ୯:୧୧-୧୨ - ଏହି ଆଲୋଚନା ଦେଖାଇ ଯେ ଏ ଲୋକର ସୁପ୍ରତା ତତ୍କଷଣାତ୍ ତାହାର ଆହୁତିକ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ କରି ନ ଥିଲା । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଶ୍ୱାସ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ବଢ଼ିଥାଏ । (ସି.ଏଫ୍. ୩:୮ ପଦ)

ଏନ୍-୬ସବି (ଉନ୍ନତିକୃତ) ମୂଳବଚନ : ୯:୧୩-୧୭

୧୩ ଯେ ପୂର୍ବରେ ଅଛ ଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ୧୪ ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଦିନ କାଦୁଆ କରି ତାହାର ଆଖି ପିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିଦିନ ବିଶ୍ୱାମବାର । ୧୫ ଅତ୍ୟନ୍ତ, ସେ କିପରି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା, ଏହା ଫାରୁଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା ସେ ମୋହର ଆଖିରେ କାଦୁଆ ଲଗାଇଦେଲେ ପରେ ମୁଁ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦେଖି ପାରୁଥିଲା । ତହୁଁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହିଲେ ସେ ଲୋକଟା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ନାହିଁ କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱାମ ବାର ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ପାପୀ ଲୋକ କିପରି ଆଶ୍ୱର୍ୟ କର୍ମ ସବୁ କରିପାରେ ? ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା । ୧୭. ତେଣୁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଥରେ ସେହି ଅଛ ଲୋକଟିକି ପଚାରିଲେ, ସେ ଯେ ତୋହର ଆଖି ପିଟାଇଲେ, ଏଥୁରେ ତୁ ତା ବିଶ୍ୱାସରେ କଅଣ କହୁଛୁ ? ସେ କହିଲା, ସେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ।

୯:୧୩ - ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରତିବାସୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ ।

■ ‘ଫାରୁଶୀମାନେ’ - ଯାହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ନାମାଙ୍କନ ଯୋହନର ମିଳେ । ସେମାନଙ୍କୁ ‘ଯାହୁଦି’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ (ସି.ଏଫ. ୧୮, ୨୭ ପଦ) କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାଯରେ ‘ଫାରୁଶୀ’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

ପଦ ୧୩, ୧୪, ୧୫, ୪୦ ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ବିଷୟ ୧:୨୪

୯:୧୪ - ‘ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଦିନ କାଦୁଆ କରି ତାହାର ଆଖି ପିଟାଇ ଦେଲେ ସେହିଦିନ ବିଶ୍ଵାମବାର ଥିଲା - ଯାହୁଦି ନେତାମାନଙ୍କର ରାତିନିତି ଯାହାକି ତାଳମୂଡ଼ରେ ଦେଖାଯାଏ) ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବିତ ଥିଲା (ସି.ଏଫ. ୪:୯, ୯:୧୭) ମାଥୀର ୨୩:୨୪) ଏହା ଏ ପ୍ରକାର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଯଶୁ ଜାଣିଶୁଣି ଏହି ନେତାମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁମ୍ଭୁ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଦେଖନ୍ତୁ ନେଟ ୪:୯)

୯:୧୫ - ଫାରୁଶୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଦିତୀୟ ବିବବ. ୧୩:୧-୪ କୁ ନେଇ ।

■ ‘ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା’ - ସବୁବେଳେ ଯାଶୁ ଏଥୁପାଇଁ କାରଣ ଅଚନ୍ତି (ସି.ଏଫ. ୨:୪୭, ୩:୪୩, ୧୦:୧୯, ମାଥୀର ୧୦:୩୪-୩୯)

୯:୧୬ - ‘ସେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ’ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ସେ ଲୋକର ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବତ୍ରୁଥିବା ବିଶ୍ଵାସକୁ ଦେଖାଏ (ସି.ଏଫ. ପଦ ୩୭, ୩୮) ଭାବବାଦୀ ପାଇଁ ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ବିଷୟ ୪:୧୯ରେ ।

ଏନ୍.୬୩.୬୪.୬୫.୬୬.୬୭. (ଉନ୍ନତିକୃତ) ମୂଳ ବଚନ ୯:୧୮-୨୩

୧୮ସେ ଯେ ଅନ୍ତ ଥିଲା ଆଉ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଥିବା ଲୋକର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ତାକି କି ପଚାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ । ୧୯ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ମମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁଅ ଅନ୍ତ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କହିଥାଅ ଏ କଥା ତୁମ୍ମମାନଙ୍କର ସେହି ପୁଅ ? ତାହା ହେଲେ ସେ କିପରି ଏବେ ଦେଖୁଅଛି ? ୨୦ସେଥିରେ ତାହାର ପିତାମାତା ଉଭର ଦେଲେ, ଏ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଅ ଓ ଏଯେ ଅନ୍ତ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, ୨୧କିନ୍ତୁ ସେ କିପରି ଏବେ ଦେଖୁଅଛି, ତାହା ଜାଣୁ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କିଏ ତାହାର ଆଖି ପିଟାଇ ଦେଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । ତାକୁ ପଚାରନ୍ତୁ, ସେ ତ ବୟସପ୍ରାସ୍ତ, ସେ ଆପଣା କଥା ଆପେ କହିବ । ତାହାର ପିତାମାତା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବାର ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, କାରଣ ଯଦି କେହି ତାହାକୁ ଖୁୟେ ବୋଲି ସ୍ଵାକାର କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ସମାଜକୁୟତ କରାଯିବ ବୋଲି ସେଥି ପୂର୍ବେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ । ୨୩ ଅଚ୍ୟବ, ତାହାର ପିତାମାତା କହିଲେ, ସେ ବୟସପ୍ରାସ୍ତ, ତାହାକୁ ପଚାରନ୍ତୁ ।

୯:୨୭-୨୩ ‘‘ଯଦି କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖୁୟେ ବୋଲି ସ୍ଵାକାର କରେ’’-

ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ସର୍ତ୍ତପଣବାକ୍ୟ ଯାହାକି ଏକ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ଅଟେ । ତାହାର ପିତାମାତା ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କାରୁ ଭୟଭାତ ଥିଲେ । ଏହି ସୁମୁତାର ଅନେକ ସାମାନ୍ୟରେ ଥିଲେ ୯୧) ପ୍ରତିବାସୀମାନେ (୮-୧୦ ପଦ) (୨) ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ୯୧୧-୧୭, ୨୪-୩୩ ପଦ) ଓ (୩) ତାହାର ପିତାମାତା (୧୮ - ୨୩ ପଦ)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପାପ ସ୍ଵାକାର

କ. ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ସ୍ଵାକାର ଓ ସ୍ଵମତ ପ୍ରକାଶ ର ଦୁଇଟି ଭାବ ରହିଛି ଯାହାକି ‘ହୋମୋଲେଜିଓ’ ଓ ‘ଏକ୍ୟମୋଲୋଜି’ । ଯାକୁବ ଏଇ ହୋମୋ ରୁ ଶର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହା ସାନ୍ଧାନତାକୁ ବୁଝାଏ, ଲୋକୋମାନେ କହିବା, ଓ ତାର ବାହାରକୁ । ମୂଳ ବିଷୟ ହେଲା ଏକ ସମାନ ବାକ୍ୟ କହିବା ବା ତାଠାରେ ଏକମତ ହେବା । ଏହି ଏକ ସାଧାରଣ ଘୋଷଣା ।

ଖ. ଏହାର ଇଂରାଜି ଡର୍ଜମା ଏ ପ୍ରକାର -

୧. ପ୍ରଶଂସା
୨. ଏକମତ ହେବା
୩. ଘୋଷଣା
୪. ସ୍ଵମତ ବ୍ୟକ୍ତ
୫. ସ୍ଵାକାର କରିବା

ଗ. ଏହି ବାକ୍ୟ ର ଦୁଇଟି ବିପରିତ ବ୍ୟବହାର ରହିଛି -

୧. ପ୍ରଶଂସା କରିବା (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ)

୨. ପାପ ସ୍ଵାକ୍ଷର

ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ରତା ଓ ନିଜ ପାପ ବୋଧ ର ଜ୍ଞାନରୁ ଉପରୁ । ଏକ ସତ୍ୟକୁ ମାନିବାମାନେ ଦୁଇଟି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବା ଥିଲେ ।

ଘ. ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ -

୧. ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା (ସି.ଏଫ. ମାଥୁର ୧୪ : ୩, ପ୍ରେରିତ ୩ : ୧୭)

୨. ଏକମତା ହେବା ବା ମାନିବା (ସି.ଏଫ. ଯୋହନ ୧ : ୨୦, ଲୁକ ୨୨ : ୬, ପ୍ରେରିତ ୨୪ : ୧୪,

୩. ପ୍ରଶଂସା କରିବା (ସି.ଏଫ. ମାଥୁର ୧୧ : ୨୪, ଲୁକ ୧୦ : ୨୧, ରୋମ ୧୪ : ୧୧, ୧୫ : ୯)

୪. ସନ୍ଧତ ହେବ -

(କ) ବ୍ୟକ୍ତି (ସି.ଏଫ. ମାଥୁ ୧୦ : ୩୭, ଲୁକ ୧୨ : ୮, ଯୋହନ ୯ : ୨୨, ୧୨:୪୨, ରୋମ ୧୦:୯ ପିଲିପ. ୨:୧୧, ୧ ଯୋହନ ୨:୨୩, ପିଲିପ. ୩:୪)

(ଖ) ଏକ ସତ୍ୟ (ସି.ଏଫ. ପ୍ରେରିତ ୨୩ : ୮, ୨ କରନ୍ତି ୧୧ : ୧୩, ୧ ଯୋହନ ୪ : ୨)

୫. ଏକ ସାଧାରଣ ଘୋଷଣା କରିବା (ଏକ ଧାର୍ମିକ ସ୍ଵାକ୍ଷରତ୍ତକି ସି.ଏଫ. ପ୍ରେରି. ୨୪ : ୧୪, ୧ ତିଥମ ୭ : ୧୩)

(କ) ଦୋଷଭାବ ନ ହେବା (ସି.ଏଫ. ୧ ତିଥମ ୭:୧୨, ଏବୀ ୧୦ : ୨୩)

(ଖ) ଦୋଷଭାବ ହେବା (ସି.ଏଫ. ମାଥୁ ୩:୭, ପ୍ରେରି ୧୯:୧୮, ଏବୀ ୪:୧୪, ଯାକୁବ ୫:୧୭, ୧ ଯୋହନ ୧ : ୯)

୯ : ୨୨ - ‘ସେ ସମାଜଚୁଯୁତ କରାଯିବ ବୋଲି ଏକମତ ।

ତାହାର ପିତାମାତା ସମାଜଚୁଯୁତ ହେବାରୁ ଉପରୁ ଥିଲେ (ସି.ଏଫ. ୧୨ : ୪୭, ୧୭ : ୨)

ଏହା ଏହାକୁ ସ୍ଵାରଣୀ କରାଏ (ସି.ଏଫ. ୧୦ : ୮) । ଆମେ ଜାଣୁ ଏହା ତିନି ପ୍ରକାର (୧) ଏକ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ (୨) ଏକ ମାସ ପାଇଁ (୩) ସାରା ଜୀବନ ପାଇଁ ।

ଯୋହନ, ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷକୁ ଏହି ଲେଖା ଲେଖିଲାବେଳେ ସେ ସମାଜଚୁଯୁତ ହେବାର ଅର୍ଥ ଯାହାକି ଯାଶୁଙ୍କୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବାର ପରିଣାମ ଥିଲା ଜାଣିଥିଲେ । ଏହି ଶିତିହାସିକ ‘ଅଭିଶାପ ପ୍ରକିଯା’ ପାରୁଶାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀ.ପୂର୍ବ ଯିହୂଦୀ ଜାମିନିଆରେ ଉପରୁ ହୋଇଥିଲା ।

■ ‘ସେ ସମାଜଚୁଯୁତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ’ - ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକିଯା ଯାହାକି ସହଭାଗିତା ଠାରୁ ଭିନ୍ନ କରିଥାଏ (ସି.ଏଫ. ୧୨ : ୪୭, ୧୭ : ୨)

ଏନ.ଏ.ଏସ.ବି (ଉନ୍ନତିକୃତ) ମୂଳବଚନ : ୯ : ୨୪ - ୩୪

୨୪ ସେଥୁରେ ପୂର୍ବରେ ଅକ୍ଷ ଥିବା ଲୋକକୁ ସେମାନେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଡାକି କହିଲେ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ, ସେ ଲୋକଟା ଯେ ପାପୀ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ୨୫ ସେଥୁରେ ସେ ଉଭର ଦେଲା, ସେ ପାପୀ କି ନୂହେଁ, ମୁଁ ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ ; ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଜାଣେ, ମୁଁ ଅକ୍ଷ ଥିଲି, ଏବେ ଦେଖୁ ପାରୁଅଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, ସେ ତୋତେ କଥା କଲା ? ସେ କି ପ୍ରକାରେ ତୋର ଆଖ୍ଯ ପିଟାଇଦେଲା ? ୨୬ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲା, ମୁଁ କହିସାରିଲିଣି ଆଉ ଆପଣମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ; କାହିଁକି ଆଉଥରେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ? ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ କଥା ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ? ୨୮ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶାକି ଦେଇ କହିଲେ, ତୁ ସେଇଟାର ଶିଷ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ । ୨୯ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ଜିଶ୍ଵର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକଟା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁନାହିଁ । ୩୦ ସେହି ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲା, ସେ ମୋହର ଆଖ୍ଯ ପିଟାଇଦେଲେ, ଆଉ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏ ତ ଆଖ୍ୟର୍ୟ କଥା । ୩୧ ଜିଶ୍ଵର ଯେ ପାପୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଜିଶ୍ଵରର କଷ୍ଟ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ତା'ର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । ୩୨ କେହି ଯେ ଜନ୍ମାନ୍ତର କଷ୍ଟ ପିଟାଇଦେଲା । ଏହାତ କେବେହେଲେ ଶୁଣାଯାଇ ନ ଥିଲା । ୩୩ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆସି ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ୩୪ ସେମାନେ ତାକୁ ଉଭର ଦେଲେ ତୁହଟା ତ ପୂରା ପାପରେ ଜନ୍ମ ହେଲୁ, ଆଉ ତୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛୁ ? ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ।

୯:୨୪ - ‘ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଅ’ - ଏହା ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନେଇ ସତ୍ୟତା ସୁଦୃଢ଼ କରିବାର । (ସି.ଏଫ. ଯିହୋସିଯ ୩:୧୯)

୯ : ୨୫ - ଏହା ୧ ଗ ପଦର ଉତ୍ତର ଅଟେ ।

ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ସୁଲ୍ଲିତର୍କ କରବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ତାର ଦେଖାର ଫଳାଫଳକୁ ସ୍ବାକାର କରୁଥିଲା ।

୯ : ୨୬ - ‘ଆପଣମାନେ କଥାଙ୍କର ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ?’ ଗ୍ରାକ୍ରେ ଏହାର ଉତ୍ତର ‘ନା’ ହେବା ଦରକାର; କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସେହି ଭିକାରିର ଧୃତତା ଓ ଏକ ବିଶେଷ ମାନେ ରଖି ପଚାରିବାକୁ ଦେଖାଏ ।

୯ : ୨୭ (କ) - ‘ତୁମେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ଟ୍ୟ’ - ଏହା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଯେ ସେ କ’ଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ଵାସୀ ହେଲା । ପ୍ରଥମରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ସୁପ୍ରତାରୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲାନାହିଁ । ଯେ ସେ ସେହି ମଧ୍ୟାହ୍ନ, କେବଳ ଶେଷରେ ହିଁ ଯାଶୁ ତାହା କଲେ (ସି.ଏଫ. ୩୭ : ୩୮ ପଦ) ଏହି ଘରଣାବଳୀ ଦେଖାଏ ଯେ ଶାରିରିକ ସୁପ୍ରତା ଆମ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ ନ କରିପାରେ ।

୯ : ୨୮ (ଖ) - ୨୯ - ଏହା ଧର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟାକୁ ଦେଖାଉଥିଲେ ସେମାନେ ଏହି କଥ୍ଯ ବାକ୍ୟକୁ ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ସହିତ ଭୁଲନା କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵରେ ଅନ୍ଧ ଥିଲା । (ସି.ଏଫ. ମାଥ ୨ : ୨୩) ସେମାନେ ମାନବିକ ରିତିନୀତିର ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିଲେ (ସି.ଏଫ. ଯିଶାୟ ୨୯ : ୧୩)

୯:୨୯ - ‘ଆମେ ଜାଣିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକଟା କେଉଁଠି ଆସିଛି’ - ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ବ୍ୟଙ୍ଗ କରିବାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟେ (ସି.ଏଫ. ୩ : ୨୭ - ୨୮, ୮ : ୧୪) କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଥିଲା (ସି.ଏଫ. ୮: ୪୨, ୧୪ : ୩, ୧୭ : ୨୮) କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତତାରେ ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନେ ଜାଣିନଥିଲେ -

(୧) ଯାଶୁଙ୍କ ଉପନ୍ଦି

(୨) ଯାଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ

୯ : ୩୦ - ‘ସେ ମୋର ଆଖ୍ତ୍ୟ ପିଟାଇଲେ, ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେ କେଉଁପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆସିଲା । ଏ ତ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କଥା’ - ଏହା ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଯାହାକି ଅନ୍ଧ ଭିକାରିର ପାରୁଶାମାନଙ୍କର ଆଧାରକୁ ନମାନିବା ଦେଖାଏ ।

୯ : ୩୧ - ୩୩ - ଏହି ଅଗ୍ରିଷ୍ଟି ଅନ୍ତର ଅଧିକ ଉତ୍ତର ଆଖିନ ଉତ୍ତରମ ଆନ ଥିଲା । ଯାହା ପାରୁଶାମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ଥିଲା ।

୯ : ୩୩ - ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଯାହାକି ବାପ୍ତିବର ଭିନ୍ନ । ଏହା ଏକପ୍ରକାର ବୁଝ୍ୟାଏ ‘ଯଦି ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆସି ନଥାନ୍ତେ, ଯାହାକି ଆସିଥିଲେ ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ, ତାହା ସେ କଲେ ।

୯ : ୩୪ - ‘ତୁମେ ପାପରେ ଜନ୍ମ’ - ଏହା ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଯେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ‘ଅସଲି ପାପ’ ର କୌଣସି ଭାବ ନଥାଏ (ସି.ଏଫ. ଆୟୁର ୧୪ : ୧, ୪, ୮୭ ୪୧ : ୪) ଆଦି ୩ ପର୍ବର ପତନ କୌଣସି ଭାବ ରଖେନାହିଁ । ଯିହୁଦୀମାନେ କହନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉତ୍ତର ଓ ମନ୍ଦ ଇଚ୍ଛା (ଏଗଜେର) ଆଏ । ସେଥାଳ୍ପାଇଁ ପାରୁଶାମାନେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁନଥିଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ତାର ଜନ୍ମର ଅନ୍ତଥିବାକୁ ତାର ପାପି ହବାର ପ୍ରମାଣ ବୋଲି ମନୁଥିଲେ ।

■ ‘ସେମାନେ ତାକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ’ - ଏହା ଅଟେ ‘ତାହାକୁ ବାହାରକୁ ତଢ଼ିଦେଲେ’ ଏହା ବୁଝ୍ୟାଏ (୧) ତାର ସଦସ୍ୟତା ଓ ଉପସ୍ଥିତି ମନ୍ଦିରରେ (୨) ସଭାରୁ ତାର ବହିଶାର ଏଥରେ .. ୨ ସର୍ବଉତ୍ତରମ ଏନ. ଏ. ଏସ. ବି (ଉନ୍ନତିକୃତ) ମୁଲବଚନ ୯ : ୩୪ - ୪୧

ସେମାନେ ଯେ ତାକୁ ବାହାର କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ଯାଶୁ ଏହା ଶୁଣି ତା’ର ଦେଖା ପାଇ କହିଲେ, ତୁମେ କଥାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେ କିଏ କହୁନ୍ତୁ, ଯେପରି ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବି । ୩୭ ଯାଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ, ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି । ୩୮ ସେଥାଳ୍ପାଇଁ ପାରୁଶାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ମଧ କଥାଙ୍କ ଅନ୍ଧ ? ୪୧ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ଅନ୍ଧ ହୋଇଥା’ତ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ନଥାଆନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ, ଏହା ଏବେ କହୁଅଛ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ରହୁଅଛି ।

୯ : ୩୫

ଏନ. ଏ. ଏସ. ବି, ଏନ. ଆର. ଏସ. ଭି

ଟି. ଇ. ଭି, ଏନ. ଜେ. ବି ‘ତୁମେ କଥା ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ?’

ଏନ. କେ. ଜେ. ଭି ‘ତୁମେ କଥାଙ୍କ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ?’

ଆଦ୍ୟ ଗ୍ରାକ ପାଣ୍ଡିଲିପିରେ ‘ଏ’ ଓ ‘ଏଲ’ରେ ‘ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର’ କିନ୍ତୁ ପି ୭୭, ପି ୭୪, ୯ ବି.ଭି. ଓ ତବ୍ରିରେ ‘ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର’ଅଛି । ଯୋହନଙ୍କର ପାଣ୍ଡିଲିପିରେ ‘ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର’ ବେଶି ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ଉବିଏସରେ ‘ମନୁଷ୍ୟ’ ଓ ‘କ’ ଗ୍ରେଡ଼ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଏକ ‘ହଁ’ ଉତ୍ତର ଆଶା କରେ ।

୯ : ୩୭

ଏନ.ଏ.ଏସ.ବି, ଏନ.କେ.ଜେ.ଭି “‘ପ୍ରଭୁ’”

ଏନ.ଆର.ଏସ.ଭି, ଟି.ଲୀ.ଭି

ଏନ.ଜେ.ବି “‘ମହାଶୟ’”

ଏହି ଲୋକର ଧାର୍ମିକ ଉନ୍ନତି ତା ବିଶ୍ୱାସର ଉନ୍ନତି ଦେଖାଏ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ଡାକୁଛି ।

୧ - ହେ ମନୁଷ୍ୟ (୧୧ ପଦ)

୨ - ଭାବବାଦି (୧୩ ପଦ)

୩ - ସମାନ୍ୟ “‘ମହାଶୟ’” (୩୭ ପଦ)

୪ - ‘ପ୍ରଭୁ’ (୩୮ ପଦ)

ଗ୍ରୀକରେ ସମାନ ଶବ୍ଦ ଅଟେ ଗାନ୍ଧ ପଦ ଏବଂ ଗାନ୍ଧ ପଦରେ । କେବଳ ବାକ୍ୟ ପ୍ରସଂଗରେ ହଁ ଏସ ସମାନତାର ଦେଖାଯାଇପାରେ ।

ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ବିଷୟ : ଦେବତାଙ୍କ ନାମ ଗ : ୨୦ରେ । ଗ୍ରୀକ କଉରିଓସ୍ ଏବୁ ଏଡ୍ରୋନ୍କର ପ୍ରତିକଷା, ଯାହା ବ୍ୟାଜି.ଏଚ.ଡକ୍ଟର ସ୍କ୍ରାନ ନେଲା ।

୯ : ଗାନ୍ଧ - ଏହା ସାରାଂଶ ଅଟେ, ଯେହେତୁ ପରିତ୍ରାଣ ଜଡ଼ିତ । ଏହା ଆଶ୍ୟର୍ୟ ଯେ ଅନେକ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡିପିରେ ଏହା ନଥାଏ (ପି ୭୪, ୯ ଡକ୍ଟର) ଓ ତିଆଚେସାରୋନ (ତାରି ସୁସମାଚାରର ଆଦ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ) ଏହା ଦୁଇଟି ଭାଗ (୧) ‘ସେ କହିଲେ’ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ କେବଳ ଏଇଠି ମିଳେ ଓ ୧ : ୨୩ (୨) ‘ସେ ଉପାସନା କଲେ’ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ମିଳେ, ଯୋହନରେ । ଏହା ଆଜିର ଆଧୁନିକ ତର୍ଜମାରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି ।

୯ : ଗାନ୍ଧ - “‘ଦିକାରନିମତ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିଛି’” - ଏହା ୫ : ୨୯, ୨୭ରେ ଲେଖା ଯାହା ଶେଷ ସମୟର ବିଚାର ବିଷୟରେ କହେ । ତଥାପି ଏହା ୩ : ୧୩ - ୨୧, ୧୨ : ୪୭ - ୪୮ ର ବିପରୀତ । ଏହ ଏ ପ୍ରକାର ବୁଝାଯାଇପାରେ ଯେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତରାର ପାଇଁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜକୁ ବିଚାର କରାନ୍ତି ।

. ‘ଯେଉଁମାନେ ନ ଦେଖନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଅଛ ହେବେ’ ଏହା ଏକ ଯୀଶ୍ୟାୟଙ୍କ ଦୁଇଭାଗ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଟେ ।

(୧) ଗ୍ରବି ଇସ୍ତାଏଲ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ବୁଝିବେ ନାହିଁ (ସି.ଏଫ. ଯାଶ୍ୟ ଗ : ୧୦, ୪୭ : ୧୮-୧୯, ୪୩ : ୮, ଜିରି ୫ : ୨୧, ଯିହି ୧୨ : ୨)

(୨) ଗରିବ, ବିତାଡ଼ିତ, ଶାରିରିକ ଅକ୍ଷମ ଅନୁତାପ ଓ ନମ୍ର ହୋଇ ବୁଝିବେ (ସି.ଏଫ. ଯାଶ୍ୟ ୨୯ : ୧୮, ୩୭ : ୩-୪, ୩୫ : ୪, ୪୭ : ୭, ୧୨)

ଯୀଶୁ ଜଗତରେ ଜ୍ୟାତି ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ବାଛନ୍ତି । (ସି.ଏଫ. ୧ : ୪-୫, ୮-୯)

୯ : ୪୦ - ‘ଆମେମାନେ କଣ ଅଛ’ - ଗ୍ରୀକରେ ଉତ୍ତର ‘ନା’ ହେବ (ସି.ଏଫ. ମାଥ୍ ୧୪ : ୧୪, ୨୩-୨୪) ଏହି ଶେଷ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଏ ଯେ ଅତ୍ିକ ଅନ୍ତତା ସୁମ୍ଭ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ (ଅବିଶ୍ୱାସର ନକ୍ଷମା ହେବା ପାପ, ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ବିଷୟ ୫ : ୨୧) ଓ ଶାରିରାକ ଅନ୍ତତା, ଯାହା ସୁମ୍ଭ ହେଇପାରେ ।

୯ : ୪୧ - ଏହି ପଦ ଏକ ସାଧାରଣ ସତ୍ୟତା ଦେଖାଏ (ସି.ଏଫ. ୧୪:୨୯, ୨୪, ରୋମୀ ୩ : ୨୦, ୪ : ୧୪, ୫ : ୧୩, ୭ : ୭, ୧) ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜେଯାଇ ଯେଉଁ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ବା ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ।

ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ :-

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଯାହାକି ବୁଝାଇଥାଏ ଆମେ ବାଇବଳ ତର୍ଜମାର ନିଜେ ଦାଯୀ ଅଛୁ । ଯେଉଁ ଆଲୋକ ଆମ ପାଖରେ ଅଛି ସେଥୁରେ ଚାଲିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତୁମେ ବାଇବଳ ଏବଂ ପରିତ୍ର ଆହ୍ଵା ବାଇବଳ ତର୍ଜମାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟ । ଆମେ ତାକୁ ତର୍ଜମାକାରୀ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ନ ଦେବ ।

ଏହି ଆଲୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଭାବନା ଜଡ଼ିତ ହେବା ଦରକାର କିନ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣନାକୃତ ନୁହେଁ । ୧ - ଏହି ଅଧ୍ୟୟ ଶାରିରାକ ବା ଆତ୍ମିକ ସୁମ୍ଭତାକୁ ବୁଝାଏ ? ଶାରିରାକ ଅନ୍ତତା ବା ଆତ୍ମିକ ଅନ୍ତତା ।

୨ - ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିପରି ପାପ କରିପାରେ ?

୩ - କେଉଁ ସ୍କ୍ରାନରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଛି ?

୪ - ଯୀଶୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବାକୁ ନା ଜଗତକୁ ଉତ୍ତରାର କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ?

୫ - ‘ମନୁଷ୍ୟପୂତ୍ର’ର ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।

୬ - ଅନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାରୁଶାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ କେଉଁ ସବୁ ବ୍ୟଙ୍ଗ ରହିଅଛି ?

যোহন - ১০

ଆধুনিক অনুবাদৰ অনুচ্ছেদ অংশ

যু.এ.সি-৪	এন.কে.জে.ভি	এন.আর.এ.সি.ভি	চি.ভি	এন.জে.ভি
যু.বি.এ.সি	এন.কে.জে.ভি	এন.আর.এ.সি.ভি	চি.ভি	জে.ভি
মেষমানক্ষর উচ্চারণ	যাশু উরম মেষপালক	যাশু উরম মেষপালক যে আমপাই জাবন দিঅন্তি	মেষপালকক্ষর উরম মেষপালক	
১০:১-৭	১০:১-৭	১০ : ১-৭	১০:১-৪	১০:১-৪
যাশু উরম মেষপালক	যাশু উরম মেষপালক		যাশু উরম মেষপালক	
১০:৭-১৮	১০:৭-৭৯	১০:৭-১০ ১০:১১-১৮	১০:৭-১০ ১০:১১-১৭ ১০:১৭-১৮	১০:৭-১৮
১০:১৯-৭৯		১০:১৯-৭৯ ১০ : ৭৯	১০:১৯-৭০	১০:১৯-৭০
যাশু যিহুদাঙ্গু আগ্রাহ্য কলে	মেষপালক তাঙ্গ মেষমানঙ্গ জাণতি		যাশু আগ্রাহ্য করাগলে	যাশু জগ্নিরঞ্জ পুত্র বোলি দাবা
১০ : ৭৯-৩০	১০ : ৭৯-৩০	১০:৭৯-৩০	১০:৭৯-৭৪	১০:৭৯-৩০
	যাশুলু পথর মারিবাকু চেষ্টা			
১০ : ৩১-৩৯	১০ : ৩১-৩৯	১০ : ৩১-৩৯	১০:৩১-৩৯ ১০ : ৩৩ ১০ : ৩৪ - ৩৮ ১০ : ৩৫	১০:৩১-৩৮ ১০ : ৩৮ ১০ : ৩৯ ১০ : ৩৯
	যরদনন আরপারিরে বিশ্বাসী			যাশু জরদনন আরপারিক চালিগলে
১০:৪০-৪৯	১০:৪০-৪৯	১০:৪০-৪৯	১০:৪০-৪৯	১০:৪০-৪৯

পঠন চক্র চিনি

(লেখকক্ষর মুখ্য উদ্দেশ্য উপরে আধাৰিত)

এহা এক অধ্যন মূলক ব্যাখ্যা, যাহাকি বুঝাইথাএ আমে বাইবল তর্জনার নিকে দায়ী অৱু। যেৱঁ আলোক আম পাখৰে অছি ষেথৰে চালিবা আবশ্যিক। তুম্হে বাইবল এবং পবিত্র আত্মা বাইবল তর্জনারে গুরুত্বপূর্ণ অটে। আমে তাকু তর্জনাকাৰী উপরে ছাড়ি ন দেৱ।

‘ষণ্য ষণ্য’ দেখন্তু নোট ১ : ৪৯

যে অন্য কৌশলি স্থানৰে চক্রি প্ৰবেশ কৰে, যে গোৱ ও তকাইত’ কিছি মেষ অছন্তি যেଉঁমানে মেষপালকক্ষর নুহন্তি (ষি.এ.প ৭ : ৭১-৭৩ ও গহম ৩ গোত্তি’ মাথুৰ ১৯ : ৭৪-৮০) যমস্যা এহি যে জগ্নিৰ খ্রীষ্টক দ্বাৰা যাহা মুক্তৰে দিঅন্তি তাহা কিছি লোক নিজ ব্যক্তিগত চেষ্টা দ্বাৰা পাইবাকু লক্ষ্যক। (ষি.এ.প ৩ : ১৪-১৭) এহাৰ এক উৱম উদাহৰণ হেলা অধ্যয় ৯ র পাত্ৰুষামানে।

১০ : ৭ “‘কিন্তু যে দ্বাৰ দেৱ প্ৰবেশ কৰে যে মেষপালক’” - এহি অধ্যায়ৰে এক বিশেষ বাক্যাংশৰ মিলন রহিঅছি। যাশু দ্বাৰ অচ্ছি ৭ পদ ও মেষপালক মধ্য (১১ পদ ও ১৪ পদ) তথাপি এহি প্ৰকাৰ মিলাপ যোহন ও মৃতন নিয়মৰে অসাধাৰণ মুহোঁ।

- ୧ - ଯାଶୁ ରୋଟି ଓ ରୋଟି ଦାନକାରି ଅଚେତି (ସି.ଏଫ. ପଦ ଗ - ୩୪, ୪୧)
- ୨ - ଯାଶୁ ସତ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ କହିବାକାରି ଅଚେତି (ସି.ଏଫ. ପଦ ଗ : ୪୫ - ୪୭ ଓ ୧୪ : ୭)
- ୩ - ଯାଶୁ ପଥ ଓ ସିଏ ଏକ ପଥ ଦେଖାନ୍ତି (୧୪ : ୭)
- ୪ - ଯାଶୁ ନିଜେ ବଳିଦାନ ଓ ନିଜେ ବଳିଦାନକାରୀ ଅଚେତି (ସି.ଏଫ. ଏବା ପୁଷ୍ଟକ)
- ‘ମେଷପାଳକ’ ଉକ୍ତି ଜଣ୍ଠିର ଓ ମସାହ ଉତ୍ତମଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା । (ସି.ଏଫ ଗୀତ ୨୩, ଗୀତ ଗ୍ରଂ : ୧, ଯିହି ୩୪, ଯାଶୀ ୪୭ : ୯-୧୨)

ଯାଶୀଯ ୪୦ : ୧୦ - ୧୧, ୧ ପିତର ୪ : ୧ - ୪) ଯିରିମିଯ ୨୩ରେ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ‘ମିଥ୍ୟା ମେଷପାଳକ’ କୁହାଯାଇଛି । ‘ମେଷପାଳକ’ ଓ ‘ପାସ୍ତର’ ଦୁଇଟି ଜଡ଼ିତ । (ସି.ଏଫ. ଏଫି ୪ : ୧୧, ତିତ୍ସ ୧ : ୪, ୭) ୧୦ : ୩ - ‘ମେଷମାନେ ତାଙ୍କ ରବ ଶୁଣନ୍ତି’ - ଜାଣିବା ଓ ବାଧତା ସ୍ଵର୍ଗକ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଯୋହନରେ ‘ଶୁଣିବା’ (ସି.ଏଫ. ୪ : ୪୨, ୫ : ୨୪, ୨୫, ୨୮-୨୯, ଗ୍ରଂ : ୪୭, ୧୦ : ୧୭, ୨୭, ୧୮ : ୩୭) ଓ ‘ଦେଖିବା’ (ସି.ଏଫ. ୩ : ୩, ୧୨ : ୪୦, ୨୦ : ଗ୍ରଂ) କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ/ଉରସା ପାଇ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

. ‘ସେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ନାମ ଧରି ଡାକନ୍ତି’ - ଯାଶୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଜଣେ ଜଣେ କରି ଜାଣନ୍ତି (ଯେପରି ଦ୍ୱାର. ଏଚ. ଡକ୍ଟର ଜାଣେ, ଦେଖନ୍ତୁ ସି.ଏଫ. ୧୦ : ୨୯ - ୩୧) ମେଷପାଳକ ମେଷମାନଙ୍କ ଡାକନାମ ରଖୁଥିଲେ ।

ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ବିଷୟବସ୍ତୁଙ୍କ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ, ପାଞ୍ଚଟି ଆଧୁନିକ ଭାଷାନ୍ତର ସହିତ ବିଷୟକୁ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ । ପରିଛେଦ ଉଚିତ ନୁହେଁ ତାହା ଡର୍ଜମା କରିବାର ମୂଳବିଷୟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିଛେଦର କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥାଏ ।

- ୧ - ପ୍ରଥମ ପରିଛେଦ ।
- ୨ - ଦୃତୀୟ ପରିଛେଦ ।
- ୩ - ତୃତୀୟ ପରିଛେଦ ।
- ୪ - ଜତ୍ୟାଦି ।

ବାକ୍ୟ ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ଅଧ୍ୟୟନ -

ଏନ.ଏ.ଏସ.ବି (ଉନ୍ନତିକୃତ) ମୂଲବଚନ : ୧୦ : ୧-୭

୧ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ମେଷଶାଳାରେ ପ୍ରବେଶ ନକରେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଚଢ଼ି ପ୍ରବେଶ କରେ ସେ ତୋର ଓ ଡକାଇତ । ୨ କିନ୍ତୁ ଯେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ମେଷପାଳକ । ୩ ଦ୍ୱାରା ତାହା ନିମିତ୍ତ ଦ୍ୱାର ପିଂଗାଇଦିଏ, ପୁଣି ମେଷଗୁଡ଼ିକ ତା’ର ସ୍ଵର ଶୁଣନ୍ତି, ଆଉ ସେ ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ନାମ ଧରି ଡାକି ବାହାର କରି ଘେନିଯାଏ । ୪ ସେ ନିଜର ମେଷପାଳକୁ ବାହାର କଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲେ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାର ସ୍ଵର ଚିହ୍ନଟି । ୫ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଚିହ୍ନା ଲୋକର ପଛେ ପଛେ କେବେ ହେଁ ଚାଲିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତାହା ପାଖରୁ ପଳାଇ ଯିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଚିହ୍ନା ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଵର ଚିହ୍ନଟି ନାହିଁ । ୬ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପମା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ କଥା ବୋଲି ସେମାନେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ ।

ଏହା ଆଖ୍ୟାୟ ଯେ ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନାମ ଧରି ଯିହୁଦା ଦେଶରୁ ଡାକନ୍ତି । ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲୋକ ଜଣ୍ଠରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଲୋକ ନଥିଲେ । ଏହା ନୂତନ ନିୟମର ଉନ୍ନତି ଅଟେ । ଜଣେ ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ, ଦେଶର ନୁହେଁ ତାର ଭବିଷ୍ୟତ ଚଯନ କରେ ! ବିଶ୍ୱାସ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ରାଷ୍ଟ୍ରାୟ ନୁହେଁ ।

ଯେଉଁ ଯାହୁଦି ଲୋକେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିରେଧ କଲେ ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ନ ଥିଲେ (ସି.ଏଫ. ୨୭ ପଦ)

. ‘ବାହାରକୁ ଘେନିଯାଏ’ - ଏହା କେବଳ ପରିତ୍ରାଣକୁ ବୁଝାଏ ନାହିଁ ବରଂ ଦୈନିକ ଚାଲନା କୁ ବୁଝାଏ ।(ସି.ଏଫ. ୪ ଓ ୯ ପଦ)

୧୦:୪ - ଏହା ସେ ରାତି କୁ ବୁଝାଏ ଯାହାକି ବିଭିନ୍ନ ମେଷମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରରେ ଏକାଠି ରଖିବା ବୁଝାଏ । ପ୍ରାତକାଳରେ ସେ ଡାକିଲା କ୍ଷୟଣି ମେଷମାନେ ପାଖକୁ ଆସିଯିବେ ।

୧୦:୫ - ମଣ୍ଡିଲଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟତବତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଚଳିବାକୁ ପଡ଼େ । (ସି.ଏଫ. ୧ ତିମଥ୍ ୪ : ୧ - ୩, ୨ ତିମଥ୍ ୪ : ୩ - ୪ | ୧ ଯୋହନ ୪ : ୫ - ୭, ୨ ପିତର ୨)

୧୦ : ୬ - ‘କେଉଁ ଭାଷାର ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଶୁ କଥା କହିଲେ’ - ଏହା ସାଧାରଣ ଡର୍ଜମାକାରି ଉଦାହରଣ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ବାନ ଭୂମି (ପାରୋମିଆନ) ରୁ ଆସିଥିଲା । ଏହା ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ୧୭:୨୪, ୨୯ ୨ ପିତର ୨:୨୨ରେ ମିଳେ । ତାହା ଭିନ୍ନ

ଧରଣର କିନ୍ତୁ ତାହା ଅନେକ ସନ୍ନାନ ଉଦାହରଣ ଅଟେ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ର ଅର୍ଥ ଏକ ସାଧାରଣ ବିଷୟକୁ ଅଭିନ୍ଦିକ ମୂଳଦେଇ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା । ତାହା ଆହୁତିକ ଅଛ ଚକ୍ଷୁୟରୁ ସତ୍ୟତା ଲୁଗାଇବା ହୋଇପାରେ (ସି.ଏଫ. ୧୩ : ୨୯, ମାର୍କ ୪ : ୧୧ - ୧୨)

. ‘କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ – ଯଦି ୧୦ ଓ ୯ ଅଧ୍ୟାୟ ତୁଳନା କରାଯାଏ ‘ସେମାନେ’ ପାରୁଶାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ସେ ଦେଖୁଥିଲେ (ସି.ଏଫ. ୯ : ୪୧) କିନ୍ତୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ (ସି.ଏଫ. ୧୦ : ୨୦) ଧର୍ମ ଏକ ବାଧ ହୋଇପାରେ, ଏକ ମାଧ୍ୟମ ନୁହେଁ ।

ଏନ.ଏ.ଏସ.ବି (ଉନ୍ନତିକୃତ) ମୂଳବଚନ : ୧୦ : ୭ - ୧୦

୭ତେଣୁ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁ ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ୱାର । ଗ୍ୟେତେ ଜଣ ମୋ ପୂର୍ବରେ ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚୋର ସ ଡକାଇତ, କିନ୍ତୁ ମେଷସବୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ୯ ମୁଁ ଦ୍ୱାର ଯଦି କେହି ମୋଳ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ଏବଂ ଭିତରକୁ ଆସି ଓ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଚରାଇପାରିବ । ୧୦ ଚୋର କେବଳ ଚୋରି, ବଧ ଓ ବିନାଶ କିରବା ନିମନ୍ତେ ଆସେ, ସେମାନେ ଯେପରି ଜୀବ ପାଆନ୍ତି ଓ ପ୍ରତ୍ୱର ଭାବରେ ପାଆନ୍ତି, ଏଥୁନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆସିଅଛି ।

୧୦ : ୭ - ‘ମୁଁ ମେଷମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାର’ - ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ଅତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ‘ମୁଁ’ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଯାଶୁ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ପଥ (ସି.ଏଫ. ୮, ୧୦ ; ୧୪ : ୭) ଏହାକୁ ସୁମାରାର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ କୁହାଯାଏ । ଯଦି ବାଇବଳୀ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ବ-ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ, ତେବେ କେବଳ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ତାଙ୍କ ସହିତ ଠିକ ହେବା ପାଇଁ - ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୩ରେ ବିଶ୍ଵାସ (ସି.ଏଫ. ପ୍ରେରିତ ୪ : ୧୨, ୯ ତିମଥ୍ ୨ : ୪) ଦେଖନ୍ତୁ ମୋଟ ୮ : ୧୨ ।

୧୦ : ୮ - ‘ଯେତେ ଜଣ ମୋ ପୂର୍ବରେ ଆସିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଚୋର ଓ ଡକାଇତ’ - ୯ ଓ ୧୦ ଅଧ୍ୟାୟର ବାକ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗକଥାର ପର୍ବ, ହାନ୍ତା (ସି.ଏଫ. ୧୦ : ୨୭) ଏହା ମସାହଙ୍କର ଆଗମନର ବିଷୟ ଲଂଚର-ଚେସଟାମେନଟାଲ ପୁଗରେ ଦେଖାଯାଏ । ତଥାପି ଏହା ପୁରାତନ ନିଯମର ମିଥ୍ୟା ମେଷପାଳକଙ୍କ କଥା କୁହେ (ସି.ଏଫ. ଯାଶୁ ୪୯ : ୯ - ୧୨; ଯାର ୨୩, ଯାହି ୩୪, ଯାଞ୍ଚାରୀଯ ୧୧)

ଏହି ଉଚ୍ଚ ଓ ଗଭିର ବାକ୍ୟ, ପୂର୍ବ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରକାର ବାକ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପ୍ରଶାରିତ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ଏକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି (ୱମ.୬୩.୭.) ‘ସମସ୍ତ’ କୁ ଓ ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି “ମୋ ପୂର୍ବେ” କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ।

୧୦ : ୯ - “ଯଦି କେହି ମୋ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ” ଏହା ଏକ ଢୁକିଯ ଶ୍ରେଣୀର ସତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ, ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ବାକ୍ୟବାଦି । ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ମାତ୍ର ପଥ (ସି.ଏଫ. ୧୪:୭) “ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ” ଶବ୍ଦ ପୁରାତନ ନିଯମ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଯାହା ଶାରିରିକ ମୁକ୍ତିକୁ ବୁଝାଏ (ମେଷମାନେ ସୁରକ୍ଷାତ) କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ଦୂର ମତଲବ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟୁକ୍ତ ପ୍ରତିତ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ବୁଝାଏ । (ସି.ଏଫ. ୪୭ ପଦ)

୧୦ : ୧୦ - “ସେ ଚୋର” - ଏହା ମିଥ୍ୟା ସେମେଷପାଳକମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ପ୍ରକାର ଅଜାଗ୍ରତ ମନୋଭାବ ୧୨ - ୧୩ ପଦରେ ଦେଖାଯାଏ ।

. “ବିନାଶ” - ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ବିଷୟ -

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : “ବିନାଶ” (ଓପୋଲିଇମୀ) -

ଏହା ଏକ ବିରାଟ ବିଷୟ, ଯାହା କି ବୃହତ ସଂଦେହ ଜାତ କରେ, ଅନେକ ବିଚାର ନିମନ୍ତେ । ଆକ୍ୟାରିକ ଶବ୍ଦ ଆପୋ ପ୍ଲେ ଓଲିଇମୀମାନେ ପ୍ଲେ ଓଲିଇମୀମାନେ ହେଲା, ଧ୍ୟେ ବା ବିନାଶ ।

ଏହା ଏହି ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦରେ ସମସ୍ତ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ଲୋଭତବୁ ଓ ନିଡ଼ା ଗ୍ରୀକ ଲଂରାଜୀ ଲେକ୍ଷୁକୋନ, ନୂତନ ନିଯମରେ ଦେଖାଯାଏ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଡୋମେନସ, ଭଲି. ୨, ପୃ. ୩୦ । ଏହା ଭିନ୍ନ ମାନେ ଦିଏ

୧. ବିନାଶ (ମାଥ୍ୟ ୧୦ : ୨୮, ଲୁକ ୪ : ୩୭, ଯୋହନ ୧୦ : ୧୦, ୧୭ : ୧୨, ପ୍ରେରିତ ୪ : ୩)

୨. ପାଇବାରେ ବିପଳ (ମାଥ୍ୟ ୧୦ : ୪୭, ଭଲି. ୧ ପୃ. ୪୭୭)

୩. ହାରିବା (ଲୁକ ୧୪ : ୮, ଭଲି ୧, ପୃ. ୪୭୭)

୪. ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଅଜାଣତ (ଲୁକ ୧୪ : ୪, ଭଲି ୧ ପୃ. ୩୩୦)

୫. ମରିଜିବା (ମାଥ୍ୟ ୧୦ : ୩୯, ଭଲି ୧, ପୃ. ୨୭୭)

ଗେରହାରଡ଼ା କିଟେଲ, ଥୁରଲୋଜିକାଳ ତିକୁନାରା, ନୂତନ ନିଯମ, ଭଲି, ୧.ପୃ. ୩୯୪, ତାରଟିମାନେ ଦେଇଥାଏ ।

୧. ବିନାଶ ବା ମାରିବା (ମାଥ୍ ୨ : ୧୩, ୨୭ : ୨୦, ମାର୍କ ୩ : ୭, ୯ : ୨୨ ଲୁକ୍ ୨ : ୯ ୧ କରନ୍ତି ୧ : ୧୯)

୨. ହାରବା ବା ହାରିବା ଭୋଗ କରିବା (ମାର୍କ ୯ : ୪୧, ଲୁକ୍ ୧୪ ; ୪, ୮)

୩. ବିନଷ୍ଟ ହେବା (ମାଥ୍ ୨୭ : ୪୨, ମାର୍କ ୪ : ୩୮, ଲୁକ୍ ୧୧ : ୪୧, ୧୩ : ୩, ୧ କର ୧୦ : ୯ - ୧୦)

୪. ହଜିଜିବା (ମାଥ୍ ୫ : ୨୯ - ୩୦, ମାର୍କ ୨ : ୨୨, ଲୁକ୍ ୧୪ : ୪, ୭, ୨୪, ୩୭, ୨୧, ୧୮ ପ୍ରେରିତ ୨୭ : ୩୪)

କିଟେଲ କହନ୍ତି, ସାଧାରଣ ରେ ଆମେ କହିପାରୁ .. ୨ ୩ .. ୪ ବାକ୍ୟ ଏହି ଜଗତକୁ ସଂଖ୍ୟକ କରେ, କିନ୍ତୁ .. ୧ ୩ .. ୩ ଆସନ୍ତା ଜଗତକୁ ବୁଝାଏ, ଯେପରି ପାଉଳ ଓ ଯୋହନ (ପୃ ୩୯୪)

ଏହିଠାରେ ବିବାଦ ରହିଛି । ଏହି ବାକ୍ୟର ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟବହାର ରହିଅଛି, ଯେ ନୂତନ ନିୟମର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲେଖକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ମୁଁ ରୋବର୍ଟ ବି. ଗାରଲଡ଼ଶ୍ଵେନଙ୍କର ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରତିଶରକୁ ଭଲପାଏ; ପୃ ୨୭୪ - ୨୭୭ ସେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମୀୟ ଭାବରେ ମୃତ, ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଅନ୍ତ ପୃଥକ ହେବା ଓ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଅନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧ୍ୟକାରୀ । ପ୍ରଥମ ଦଳ ‘ବିନଷ୍ଟ’ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ‘ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ’ ।

ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ସ୍ଥାପୁର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ ଭାବେ ନାହିଁ (ସି.ଏ.ପ. ପିଉଡ଼ଜ, ଅଗ୍ନି ଯାହା ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଟେ)

‘ଅନ୍ତ’ ଶବ୍ଦ ଅନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଅନ୍ତ ଜୀବନ ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ, ମାଥ୍ୟ ୨୪ : ୪୭ । ଏକ ର ମୁଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରିବାମାନେ ଆର୍ଟର ହ୍ରାସ କରିବା ।

. “ମୁଁ ଆସିଛି, ଯେପରି ସେମାନେ ଜୀବନ ପାଆନ୍ତି, ପ୍ରଚୁର ଜୀବନ” ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବାହିକ ବଷ୍ଟୁ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଓ ଆତ୍ମୀୟ ଆର୍ଶାବାଦ ଥାଏ, ଜଗତର ସ୍ବର୍ଗୀୟ ନୁହେଁ, ଯାହା ସେ ଅଟନ୍ତି (ଏହା ସମ୍ବାନ୍ଧ ଅଟେ ୪ : ୧୪, ୭ : ୩୮) ଏହା ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଓ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନକୁ ଧରି ରଖିବା ଥାଏ । ଯେପରି ଲେଖାଯାଏ ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଶୁଭ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ଯୋହନ ତାହା ଲିପିବକ୍ଷ କରନ୍ତି ଯାଶୁଙ୍କ, ଅନ୍ତ ଜୀବନ । କେହିବି ଏବେ ତାହା ପାଇ ପାରେ ! ରାଜ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଅଛି ।

ଏନ୍.ଏ.ଏସ୍.ବି. (ଉନ୍ନତିକୃତ) ମୁଲ୍ୟବନ୍ଦନ : ୧୦ : ୧୧ - ୧୮ -

୧୯ ମୁଁ ଉଭୟ ମେଷ୍ଟପାଳକ; ଉଭୟ ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦିଏ । ୧୭ ଯେ ମେଷ୍ଟପାଳକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରାହକ, ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଯାହାର ନିଜର ନୁହେଁ, ସେ ବାଘ ଆସିବା ଦେଖୁ ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ପକାଏ (ଆଉ ବାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରେ) ୧୩ କାରଣ ସେ ବର୍ତ୍ତନ ଗ୍ରାହକ ଓ ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ତ କରେ ନାହିଁ । ୧୪ ମୁଁ ଉଭୟ ମେଷ୍ଟପାଳକ । ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ । ୧୫ ସେହିପରି ମୁଁ ମୋ’ନିଜର ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଆଉ ମୋ’ ନିଜର ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରାଣ ଦିଏ । ୧୬ ଯେଉଁ ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଏହି ମେଷ୍ଟଶାଳାର ନୁହେଁ, ମୋହର ଏପରି ଅନ୍ୟ ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଆଣିବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ସେମାନେ ମୋହର ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ, ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ପଲ ଓ ଗୋଟିଏ ପାଳକ ହେବ । ୧୭ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବାରୁ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ଦାନ କରେ । ୧୮ କେହି ମୋ’ ଠାରୁ ତାହା ନେଇଯାଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପେ ତାହା ଦାନ କରେ । ତାହା ଦାନ କରିବାକୁ ମୋହର ଅଧ୍ୟକାର ଅଛି ଓ ତାହା ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋହର ଅଧ୍ୟକାର ଅଛି । ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛି ।

୧୦:୧୧, ୧୪ “ମୁଁ ଉଭୟ ମେଷ୍ଟପାଳକ” ଏହା ମସାହ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟ)ଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରାତନ ନିୟମର ଏକ ନାମ ବା ଉପାଧି (ଯିହିଜିକଳ ୩୪:୩୩ ଯିଶ୍ରିଯ ୧୧, ୧ ପିତର ୪:୪) ଏବଂ ଯାହେ (ଯିହେବା) ଗାତ ୨୩:୧, ୨୮:୧, ୩୮:୪୨, ୩୦:୧, ୧୫:୩, ୧୦୦:୩, ଯିଶାଇୟ ୪୦:୧୧ ଯିରିମିୟ ୨୩:୧, ୩୧:୧୦ । ଯିହିଜିକଳ ୩୪:୧୧-୧୭)

ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଅଛି, ଯାହା “ଉଭୟ” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଛି (୧) ଆଗାଥୋସ, ଯାହା ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ସାଧାରଣତଃ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଏବଂ (୨) କାଲୋସ, ଯାହା ହିନ୍ଦୁ ପୁରାତନ ନିୟମ ଯାହା ଗ୍ରୀକରେ ଅନୁବାଦିତ (ସେପୁଆଜିଷ୍ଟ) ସେଥିରେ ଏହା ମନ୍ଦିରକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଉଭୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝାଏ । ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହାର ଅର୍ଥ “ସୌନ୍ଦର୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ” “ଉତ୍କଳ” “ନୌତିକ” ଓ “ଯୋଗ୍ୟ” । ଏହି ଦୁଇ ଶବ୍ଦ ଲୁକ୍ ୮:୧ ୪ରେ ଏକତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ୮:୧ ୭ର ଟିପପଣୀ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧୦;୧୧ “ଉଭୟ ମେଷ୍ଟପାଳକ ମେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦିଏ” ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିବଦଳର ପ୍ରାୟଶିତ ବଳକୁ ବୁଝାଏ (୧୧, ୧୫, ୧୭, ୧୮ ପଦ) ସେ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ ଜାତି ସକାଶେ ସେହାକୁ ଭାବେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ବା

ପ୍ରାଣ ଦାନ କଲେ (ସିଶାଇୟ ୪୭:୧୩-୫୩:୧୨, ମାର୍କ ୧୦:୪୪, ୨ କରହୁ ୪:୨୧) । ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ, ପ୍ରଚୁର ଜୀବନ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସେ ।

ବୁଶ ଏମମେଗଜରଙ୍କ ଗ୍ରୀକ ନୂତନ ନିୟମର ଉପରେ ଏକ ପ୍ରାସଞ୍ଜିକ କମେଣ୍ଡେରାରେ ଏହି ପଦ ଉପରେ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବିଷୟ ଅଛି (୧୦:୧୪, ୧୭, ୧୩:୩୭, ୩୮, ୧୪:୧୩, ୧ ଯୋହନ ୩:୧୭) ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣଦାନ ପ୍ରକାଶ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହା ଯୋହନ ଲିଖିତ ବିଭିନ୍ନ ସାକ୍ଷ୍ୟମାନ ଏହିପରି ପ୍ରକାଶ କରିବା ପ୍ରତିବଦଳ ପରିପ୍ରକାଶ “ଜଣକର ପ୍ରାଣଦାନ” ଯାହା ସିନୋପ୍ରିକ ସୁସମାଚାରରେ ଅଛି (ମାଥୁର ୨୦:୨୮, ମାର୍କ ୧୦:୪୪)

୧୦-୧୪ “ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ” ଏହା ଯୋହନରେ ଏକ ପୁନଃ ପୁନଃ । ସଂଗତିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଓ କଥା କହୁଛନ୍ତି ।

ଚମକ୍ତ କରୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ୧୪-୧୪ରେ ଅଛି ଯାହା ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥବା ଘନିଷ୍ଠତାକୁ ପୁତ୍ର ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥବା ଘନିଷ୍ଠତା ସହିତ ଦୂଳନା କରାଯାଇଛି (୧୪:୨୩ ପଦ) ଯୋହନ “ଜାଣିବା” ଶରର ହିକ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଘନିଷ୍ଠ ସହଭାଗିତା ରୂପେ, ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସହଜାତ ଘଟଣା ନୁହେଁ । ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୦;୧୪ “ମୁଁ ମୋ ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ ଆଉ ମୋ ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି । ଏହି ହିବୁଚିତ୍ତାର ଏକ ଶବଦ “ଜାଣିବା” (ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୧;୧୦ରେ ଦେଖନ୍ତୁ) । ଯେପରି ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୀରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି । ସେମାନେ “ଦେଖିଛନ୍ତି” “ଶୁଣିଛନ୍ତି” (୪ ପଦ) ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେଭର ଦେଇଅଛନ୍ତି (୧:୧୨, ୩:୧୭ ପଦ) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଅଟେ (୧୭;୨୦-୨୭)

୧୦:୧୭ ଯେଉଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଏହି ମେଷଶାଳାର ନୁହୁଁନ୍ତି, ମୋହର ଏପରି ଅନ୍ୟ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଯିଶା ୪୭:୭-୮ର ଏକ ପରୋକ୍ଷ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ । ପୂର୍ବାପର ସମ୍ପର୍କ ଦାବୀ କଲା ପରି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହା (୧) ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ୧୪:୧-୪୨) ଓ ବିଜାତିମାନଙ୍କୁ (୪:୪୪୩-୪୪ ପଦ) ବୁଝାଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୦ରେ ବିଶ୍ୱାସକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଏକତା ବିଷୟ କହେ । ନୂତନ ବୁନ୍ଦି ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ନିୟମ ଯିହୁଦୀ ଓ ବିଜାତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରେ (୯୮୩:୧-୩-୧୩ ପଦ) ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ (୧ କରହୁ ୧ ୨:୧୩, ଗାଲାତୀୟ ୩:୧୧) । ଆଦି ୩:୧୪ ଓ ଯୋହନ ୩:୧୭ ଏହା ସହିତ ମିଶିଯା, ।

■ ଏବଂ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପାଲ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପାଳକ ହେବେ । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳ ହୋଇ ଆସିଅଛି (ଆଦି ୩:୧୪, ୧ ୨:୩, ଯାତ୍ରା ୧ ୯:୪-୭) ଏହି ଏକତାର ପରାମାର୍ଥ (ଜିଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱଯକ ଶିକ୍ଷା) ଏପିସ୍ଟୀ ୨:୧ ୧-୩:୧୩ ଓ ୪:୧-୨ ରେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇଛି ।

୧୦:୧୭ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବାରୁ, ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି’ ଯେପରି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବାକୁ ବଳାକ୍ତାର କରାଯାଇ ନାହିଁ, ପିତା ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ଏ ପ୍ରକାର ଅନୁବାଦିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ଜିଶ୍ଵର, ମନୁଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ବା ବାଧତା ହେତୁ ପୁରସ୍କୃତ କଲେ (ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଅନେକ ସମୟରେ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମତ ନାମରେ ନାମିତ, ଗ୍ରେଷମର ଦେଖନ୍ତୁ)

■ “ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବା, ନିମନ୍ତେ ତାହା ଦାନ କରେ” ଏହା ପୁନରୁତ୍ୱାନକୁ ସୂଚାଏ । ସାଧାରଣ ଭାବରେ ନୂତନ ନିୟମରେ ପିତା ଯେ କି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ (୧୮୩) ତାହାଙ୍କ ବଳିଦାନ ଗୃହାତ ହେଲା ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ । ମାତ୍ର ଏଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କର ନିଜର ଶକ୍ତି ପୁନରୁତ୍ୱାନରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଠାଇଥିବା ଦାବି କରେ । ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ତ୍ରିବିଧ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ଗୁଣବଳାକୁ ନୂତନ ନିୟମ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଅତ୍ୟୁଭ୍ବୟ ସ୍ଥାଯୀ ରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।

୧. ପିତା ଜିଶ୍ଵର ଯାଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଲେ (ପ୍ରେରିତ ୨;୨୪, ୩:୧୪ ୪:୧୦, ୪:୩୦, ୧୦:୪୦, ୧୩:୩୦, ୩୩, ୩୪, ୩୭, ୧୭:୩୧, ରୋମୀ ୨:୪-୫, ୧୦:୯, ୧ କରହୁ ୨:୧୪, ୨ କରହୁ ୪:୧୪, ଗାଲାତୀ ୧:୧, ଏପିସ୍ଟୀ ୧:୨୦, କଲେସୀ ୨:୧୨, ୧ ଥେସଲ ୧:୧୦)
୨. ପୁତ୍ର ଜିଶ୍ଵର ଆପଣାକୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଲେ (ଯୋହନ ୨:୧୯-୨୭, ୧୦:୧୭-୧୮)
୩. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ଜିଶ୍ଵର ଯାଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଲେ (ରୋମୀ ୮:୧)

୧୦:୧୮ “ମୋହର ଅଧିକାର ଅଛି ।” ସମାନ ଶବ୍ଦ ୧:୧ ୨ରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଅଛି । ଏହା “ଅଧିକାର” “ନ୍ୟାୟ ଦାବୀ” ଓ “ଶକ୍ତି ବା କ୍ଷମତା” ରୂପେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରେ । ଏହି ପଦଟି ଦର୍ଶାଏ ଯାଶୁଙ୍କର କ୍ଷମତା ଓ ଅଧିକାରକୁ ।

ଏନ୍.୬ସ୍.ବି. (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଙ୍ଗ : ୧୦:୧୯-୨୯

୧୯ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ହେତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ମତଭେଦ ଘଟିଲା ୨୦ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତାହାକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ସେ ପାଗଳ କାହିଁକି ତାହା କଥା ଶୁଣୁଅଛି / ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଏହି ସବୁ କଥା ତ ଭୂତ ଲାଗିଥିବା ଲୋକର ନୁହେଁ, ଭୂତ କଥା ଅନ୍ତର ଆଖି ପିତାର ପାରେ ?

୧୦:୧୯ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ୨:୪୨, ୭:୧୭, ୨୪, ୪୩, ୯:୮-୯, ୧୭, ୧୦;୧୯-୨୧, ୧୧;୩୭-୩୭ରେ ବିଭିନ୍ନ ମତାମତ ଥିବାରୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୋହନ ଲେଖିବାରେ ଲାଗି ରହିଲେ କେତେକ ଏହି ସୁସମାଚାର ଗ୍ରହଣ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାର ରହସ୍ୟ, ପୂର୍ବରୁ ନିରୂପିତ ଓ ମାନବିକ ସ୍ଵଭାବ ମଧ୍ୟରେ ବିଜାତୀୟ ଚିତ୍ତା ଆଣିଲା ।

୧୦:୨୦ “ତାହାକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ସେ ପାଗଳ” ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଦୋଷାରୋପ କରାଗଲା ।

୧. ୭:୨୦ ପରି ଏହି ପଦରେ ଏହା କୁହାଯାଉଥିଲା ଯେ ଯାଶୁଙ୍କର ମାନସିକ ଭାବେ ଅସୁସ୍ତତା ଥିଲା ।

୨. ଫାରୁଶାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଉଥିଲା ଯାଶୁଙ୍କ କ୍ଷମତାର ଉପଭିଷ୍ଠକ ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି (୮:୪୮, ୪୨ ପଦ)

୧୦:୨୧ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ୨୧ ପଦରେ ଅଛି ।

୧. ୨୧ ପଦର କ ଅଂଶରେ “ଓରକ” ଯାହା ଏକ ହଁ ଉଭର ଆଶା କରେ ।

୨. ୨୧ ପଦର ଖ ଅଂଶରେ “ମି” ଯାହା ଏକ ନାଁ ଉଭର ଅପେକ୍ଷା କରେ । ଜେମସହିଡ୍ରେଟଙ୍କ ଗ୍ରୀକ ନୂଡ଼ନ ନିଯମ ୧୭ ୧ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖ । ଏହି ପଦ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, କୋଇନ ଗ୍ରୀକରେ କେତେକ କଠିନ, ବଳବତ୍ତର ନିଯମକାନୁନ୍ ଅଛି । ପୂର୍ବପର ସମ୍ପର୍କ, ବ୍ୟାକରଣ ଆକୃତିବିହୀନ ହେଉଛି ଶେଷ ମନସ୍ତକାରୀ ।

ଅନ୍ତର ସୁସ୍ତତା ହେଉଛି ଏକ ମସାହିକ ଚିହ୍ନ (ଯାତ୍ରା ୪:୧୧, ଶାତ ୧୪୭:୮, ଯିଶାୟ ୨୯:୧୮, ୩୪:୪, ୪୨:୭)

ଏଠାରେ ଏକବ୍ୟାଖ୍ୟାମଣା ଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ଜ୍ୟୋତିଷକର ଯିଶାୟ ୪୭:୧୯ ପରିଲକ୍ଷିତ, ଯେପରି ୯ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହା ଥିଲା

ଏନ୍‌ସ୍‌ସବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଣଶ : ୧୦:୨୨-୩୦

୨୨ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମରେ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା; ୨୩ ସେ ସମୟ ଶାତକାଳ, ଆଉ ଯାଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରପରେ ବୁଲୁଥିଲେ । ୨୪ ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଆଉ କେତେକାଳ ଆସମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବ ? ଯଦି ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହା ହେଲେ ଆସମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପେ କୁହ । ୨୫ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ, ମୋହର ପିତାଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଅଛି, ସେହି ସବୁ ମୋ ବିଷୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି । ୨୬ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ମୋହର ପଲାର ମେଷ ନୂହଁ । ୨୭ ମୋ ମେଷସବୁ ମୋହର ସ୍ଵର ଶୁଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଆଉ ସେମାନେ ମୋହର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି ପୁଣି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଏ । ୨୮ ଆଉ ସେମାନେ କଦାପି କେବେ ହଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ, ପୁଣି କେହି ମୋ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୯ ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁଠାରୁ ବହୁମୂଳ୍ୟ, ଆଉ ପିତାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ କେହି ତାହା ହରଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ୩୦ ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ ।

୧୦:୨୯ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପର୍ବ ଯୋସେପସ (ସ୍କର୍ତ୍ତିହାସିକ) ଏହାକୁ “ଆଲୋକମାନର ଉଷ୍ଣବ ବା ପର୍ବ” କହିଲେ । ଆସମାନଙ୍କ ଦିନରେ ଏହା ହାନୁକ୍ତ ରୂପେ ପରିଚିତ । ଏହା ଏକ ଆଠିନିଆ ଭୋକି ଯାହା ଡିସେମ୍ବର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ପ୍ରାୟ ପଡ଼େ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୧୭୪ରେ ଯୁଡ୍ଧାସ ମେକାବିଆସର ସୈନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ବିଜୟ ପରେ, ଯିରୁଶାଲମରେ ମନ୍ଦିରର ପୁନ ଉଷ୍ଟର୍ଗୀକରଣ ଉଷ୍ଟବ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଖ୍ରୀ.ପୂଁ ୧୭୮ରେ ୪୮ ଆଣ୍ଟିଓଝେସ ଏପିଫେନିସ ଯେ ଜଣେ ସେଲୁଦିତ୍ତ ନେତା ଥିଲେ ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ବିଜାତୀୟ ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ବଳପୂର୍ବକ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ (ଦାନିଏଲ ୮:୫-୧୪) । ସେ ଯିରୁଶାଲମ ମନ୍ଦିରକୁ ଦେବ ମନ୍ଦିରରେ ପରିବର୍ତ୍ତି କଲେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଯେଥେ ବେଦିକୁ ପ୍ରତିବଦଳ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମାଦିନ ଯାଜକଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯୁଡ୍ଧାସ ମେକାବିଆସ ଏହି ସିରିଆର ରାଜମାନଙ୍କୁ ପରାପ୍ରତି କରି ମନ୍ଦିର ପରିଷାର ଓ ପୁନଃ ଉଷ୍ଟର୍ଗୀକରଣ କରିଥିଲେ (୧ ମେକାବିଆନ୍ ୪:୩୭-୪୯, ୨ ମେକା ୧:୧୮)

■ ଶଲୋମନଙ୍କ ରାଜପ୍ରସାଦ ସମ୍ମଖ୍ୟ ପୋଟିକୋ ଏହା ମହିଳାମାନଙ୍କ ସମାବେଶ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵ ସହିତ ଏକ ଆଛାଦିତ ଅଞ୍ଚଳ । ଯେଥେପେବେ କହିଲେ ଏହି ଖ୍ରୀ.ପୂଁ ୪୮ ଅର ବାବିଲୀୟ ଧ୍ୟେରୁ ଚିଷ୍ଟି ରହିଥିଲା ।

୧୦:୨୩ “ଏହା ଶାତ କାଳ ଥିଲା” ଏହା ଏକ ଚାକ୍ଷୁସ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

୧୦:୨୪ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଅଟେ : ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବା ତାହାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଧରି ନିଆୟାଇଅଛି । ଏହାର ପୂର୍ବପର ସ୍ଥାନରେ, ଅନେକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟମାନ ଏଠାରେ ଅଛି (୨୪, ୩୪, ୩୭ ଓ ୩୮ ପଦ) ୨୪ ପଦରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଦର୍ଶାଏ, ଏହିବାକ୍ୟଗଠନ ଏକ ସାହିତ୍ୟକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଏହି ପାରୁଶାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମଣାହ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ବୋଲି ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ଉପାୟ କରୁଥିଲେ ।

■ “ଆସମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପେ କୁହ” ଏହି ପଦରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅଛି । ପ୍ରଥମ, ଯାଶୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଉପମା ଦେବା ଭାଷାରେ ଓ ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଥିବା ଦିଅର୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟମାନ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ମନ୍ଦିରରେ ଏହି ଜନତା, ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ

ରୂପେ ଆପଣକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚାହିଁଥିଲେ । ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାରେସିଆ ୭:୪ ପଦରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ, ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟର ଯିହୁଦୀମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରି ନ ଥିଲେ ଯେ ମଶାହ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟ), ଜିଶୁର ଦେହବନ୍ଦ (ଅବତାର) ହେବେ । ଯାଶୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମାନତା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଦେଖାଯାଏ (୮:୪୭-୪୯) । ମାତ୍ର ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ମଶାହ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପଚାରୁଛନ୍ତି) । ଯିହୁଦୀମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏହି ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋଶାଙ୍କ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । (୨ୟ ବିବରଣୀ ୧୮:୧୫-୧୯) ଯାଶୁ ଠିକ୍ ତାହା ହିଁ କରିଥିଲେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ, ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ନିଯମର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ମାନ ସଫଳ କଲା, ବିଶେଷତଃ ଅନ୍ତରେ ଲୋକର ସୁଖତା (୯ ଅଧ୍ୟାୟ) ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅବାଶ୍ୟକ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଥିଲା । ସମସ୍ୟା ଥିଲା ଯେ, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ପାରମାରିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନ ଥିଲେ, ମଶାହଙ୍କ ଜାତିଗତ ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଇଥିବା ମାନ ପୂରଣ କରି ନ ଥିଲେ ।

୧୦:୨୫ : “ମୋହର ପିତାଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଅଛି, ସେହି ସବୁ ମୋ ବିଶ୍ୱାସରେ ସାକ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ ଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଦାବିଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ (୨:୨୩, ୪:୩୭, ୧୦:୨୫, ୩୮, ୧୪:୧୧, ୧୫:୨୪)

୧୦:୨୬ କେଡ଼େ ଆୟାତ ଜନକ ଏକ ମତ୍ତବ୍ୟ

୧୦:୨୭ “ପୁଣି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଏ “ ଅନନ୍ତ ଜାବନ, ଉଭୟ ପରିମାଣ ଓ ଗୁଣାତ୍ମକ ଚାରିତ୍ରିକରୁଣା ଅଟେ । ଏହା ନୃତନ ଯୁଗର ଜୀବନ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାର ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମିଳେ । (୩:୩୭, ୧୧:୨୪-୨୭)

■ “ସେମାନେ କଦମ୍ବ କେବେ ହେଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ ପୁଣି କେହି ମୋ ହନ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ ।” ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଆଓରିଷ୍ଟ ମାଧ୍ୟମିକ ସମ୍ବାଦନା ପ୍ରକାଶ ସହ ଦୁଇଟି ନାତ୍ରୀବାଚକ ବିଶ୍ୱାସ । ଏହା ନୃତନ ନିଯମରେ ଯେକୋଣସିଠାରେ ବିଶ୍ୱାସାର ନିରାପଦା ଉପରେ ଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରାଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶାସ୍ତ୍ରାଶ । (୭:୩୯ ପଦ) । ଏହା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦୂଶ୍ୟମାନ ଯେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ବିଭିନ୍ନ କରିପାରେ ସେ ହେଉଛି, ଆମେମାନେ ନିଜେ ବା (ସ୍ଵର୍ଗ ମୁଁ) (ରୋମୀ ୮:୩୮-୩୯, ଗାଲାଟୀୟ ୪:୭-୮) ନିଶ୍ଚଯତା (୧ ଯୋହ ୪:୧ ରେ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ) ବାରମ୍ବାର ଉଦ୍ୟମ ସହିତ ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । (୮:୩୧ ପଦରେ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ) ନିଶ୍ଚଯତା, ତ୍ରିବିଧ ଜିଶୁରଙ୍କ ଗୁଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାଳପମାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।

ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର, ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚଯତା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛି । ଏହା ପ୍ରଥମଅନୁତାପ (ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ) ଓ ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଓ ଜୀବନଶୈଳୀ ବିଶ୍ୱାସରେ ଫଳ ଉପରୁ କରେ । ଏହି ପାରମାର୍ଥିକ ସମସ୍ୟା ଆସେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଆମେ ଧାରଣ କରିଥିବା ଏକ ଉପରୁ ବିଶ୍ୱାସ (ଥରେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ, ଅତେବର ସର୍ବଦା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ) ମଧ୍ୟକୁ ଆସି ଦୂଷିତ (ଅପବ୍ୟବହୃତ) ହୋଇଯାଏ । ଏକ ପ୍ରକୃତ ପରିତ୍ରାଣର ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସରେ ଲାଗି ରହିବା (ଏହୀ ଯାକୁବ ୨:୨ ଯୋହନରେ ଦେଖିପାରିବା)

୧୦:୨୯

ଏମ., ଏସ. ବି. ଏନ୍‌କେଜେଭି “ମୋହର ପିତା, ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ମହାନ”

ଏନ୍‌ଆର୍‌ଏସ୍‌ଭି “ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ସବୁଠାରୁ ମହାନ

ଚିଭି “ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କଠାରୁମହାନ”

ଏନ୍‌ଜେଭି “ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ସକାଶେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ଯେକୋଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ମହାନ ।

ପୁଣି ହେଉଛି ଏହି ବାକ୍ୟର କର୍ମ କ'ଣ “ଅନ୍ୟଠାରୁ ମହାନ” (୧) ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜିଶୁର ଯାଶୁଙ୍କ ଦେଇଅଛନ୍ତି (ଏନ୍‌ଆର୍‌ଏସ୍‌ଭି, ଚିଭିଭି) ବା (୨) ଜିଶୁର ନିଜେ (ସ୍ଵର୍ଗ) ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି, ଏନ୍‌କେଜେଭି) । ଏହି ପଦର ଦ୍ଵିତୀୟାଶ ବୁଝାଏ, କେହି ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରେ । ପାରମାର୍ଥିକ ଭାବେ ଦ୍ଵିତୀୟାଶ ସର୍ବୋତ୍ତମା ଦେଖାଯାଏ । ୭:୩୭ରେ ନିଶ୍ଚଯତା ଉପରେ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ)

ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚଯତା ଉପରେ ଏକ ଚମକ୍ତାର ଶାସ୍ତ୍ରାଶ, ପିତାଙ୍କ ପରାକ୍ରମ ବା ଶକ୍ତି ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ । ଅନ୍ୟ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପରି ବିଶ୍ୱାସାର ନିରାପଦା ଏକ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞାବନ୍ଦ ପଞ୍ଚତିରେ ଉପସ୍ଥିତି କରାଯାଇଛି । ବିଶ୍ୱାସାର ପରିତ୍ରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଶା ଓ ନିଶ୍ଚଯତା, ତ୍ରିବିଧ ଜିଶୁରଙ୍କ ଚିହ୍ନ, ତାହାଙ୍କ ଦୟା ଓ ଅନୁଶ୍ରୁତି ୦ାରେ ନିହିତ । ଯାହା ବି ହେଉ, ବିଶ୍ୱାସା, ତାହାର ବିଶ୍ୱାସରେ ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ । ପରିତ୍ରାଣ, ଅନୁତାପ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ଆତ୍ମକ ଚାଲିତ ସିଂହାସନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁତାପ, ବିଶ୍ୱାସ, ବାଧତା ଓ ଅନବରତ ଚେଷ୍ଟାରେ ଲାଗି ରହିବା ଫଳ ଲାଭ କରିବା ଉଚିତ । ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ଉପରୁ ଦୂର୍ବଳ ନୁହେଁ (ଜୀବନ-ବୀମା, ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଟିକଟ ନୁହେଁ) । ମାତ୍ର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ।

ଜିଶୁରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଯାଥାର୍ଥ ସମ୍ପର୍କର ଶେଷ ଚିହ୍ନ ହେଉଛି, ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତତ ଓ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସେବା (ମାଥୁର ୭) । ସାଂସାରିକ ମନା ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କମ୍ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିହ୍ନ ବା ସୂଚନା ରହିଅଛି (କରମ୍ବୀ ୨-୩) । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ-

ସାଦୃଶ୍ୟତା ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ଆଦର୍ଶ, କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରୁ, ଯେଉଁମାନେ ପାପ ସହିତ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛନ୍ତି, ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଏପରିକି ସଂପର୍କ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଇବଳ ଅନୁମୋଦିତ ନିରାପଦା ଓ ନିଶ୍ଚୟତାର ଅଭାବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଫଳହୀନ ଓ ମୂଳହୀନ । ପରିତ୍ରାଣ କେବଳ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା, କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଲାଭ ହୁଏ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ପରିତ୍ରାଣ “ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ”ରେ ଫଳ ଉପରେ କରିବ (ସଂପର୍କ ୧:୧୦, ଯାକୁବ ୨:୧୪-୨୭)

୧୦:୩୦-୩୩ “ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ... ଯିହୁଦୀମାନେ ପୋପାଡ଼ିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଥରେ ପଥର ଆଣିଲେ” ଯାଶୁଜ୍କର ମଶାହେଦ୍ ଓ ଜିଶ୍ଵରଦ୍ ବିଶ୍ୱାସକ ବଳିଷ୍ଠ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଅଟେ (୧:୧-୧୪, ଗ:୫୮, ୧୪:୮-୧୦) ବିଶେଷତଃ ୧୦:୨୧-୨୨ ଯାହା “ଗୋଟିଏ” ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରେ । ଯିହୁଦୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବୁଝି ପାରିଲେ, ସେ କ'ର କହୁଥିଲେ ଓ ଏହା ଜିଶ୍ଵର ନିଯା ରୂପେ ଗଣନା କଲେ (୩୩ ପଦ ୩:୫୯) ସେମାନେ ଲେବୀୟ ୨୪:୭ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ତାହାଙ୍କୁ ପଥର ପୋପାଡ଼ିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଉପରେ ଆଦ୍ୟ ବିବାଦରେ (ଯଥା : ଆରିଆସ - ପ୍ରଥମ ଜାତ; ଆଥେନେସିଆସ - ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵର) ୩୦ ପଦ ଏବଂ ୧୪:୫ ଆଥେନେସିଆସ ମାତାବଳମୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ସମୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା (ବାଇବଳର କେମ୍ପିଜହିଷ୍ଟେରି (ଜତିହାସ) ୧ ଭାଗ ୧୪୪ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖନ୍ତୁ) ଅରିଅନ୍ ମତବାଦ ପାଇଁ ଗୋସାରା ।

ଏନ୍.୬.୬.୬.୬. (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଳ୍ପନ : ୧୦:୩୧-୩୯

୩୧ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଥରେ ପଥର ଆଣିଲେ ୩୭ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦେଲେ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତମକର୍ମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଅଛି, ସେହିସବୁ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ପଥର ପୋପାଡ଼ୁଅଛ ? ୩୩ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦେଲେ, ଉତ୍ତମ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଆସେମାନେ ତୋତେ ପଥର ପୋପାଡ଼ୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵର ନିଯା ନିମନ୍ତେ, ପୂଣି ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଜିଶ୍ଵର ବୋଲାଉଥିବାରୁ । ୩୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା କଥା ଲେଖାନାହିଁ, ଆସେ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଗଣ । ୩୫ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସେ ଜିଶ୍ଵରଗଣ ବୋଲି କହିଲେ (ଆଉ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ) ୩୬ ତାହାହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵର, ପବିତ୍ର କରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ତାହାଙ୍କୁ କଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ, ମୁଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏହା ମୁଁ କହିବାରୁ ତୁ ଜିଶ୍ଵର ନିଯା କରୁଅଛୁ ବୋଲି କହୁଅଛ ? ୩୭ ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କ କର୍ମ ସବୁ କରେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ୩୮ ଯଦି ମୁଁ କରେ ତାହା ହେଲେ ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତଥାପି ପିତା ଯେ ମୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅଛି ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ କର୍ମସବୁବିଶ୍ୱାସ କର । ୩୯ ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ ପଡ଼ି ବାହାରିଗଲେ ।

୧୦:୩୧ ଏହି ପଦ ୩୦ ପଦରେ ଥିବା ଯାଶୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷାରୋପଗୁଡ଼ିକର ଏକ ବଡ଼ ଅସାଧାରଣ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ମୂଲତଃ ଏଲୋହିମ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ଗତି କରେ । ଯାହାକି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପୁରାତନ ନିଯମର ଶବ୍ଦ (ଆଦି ୧), ମାତ୍ର ଏହାର ଆକୃତି ବହୁବଚନ ଏବଂ ଅନେକ ସମୟରେ ଉତ୍ତମ ଦୃତଗଣ ଓ ମାନବ ନେତାମାନଙ୍କ (ବିଚାର କର୍ତ୍ତାଗଣ) ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉତ୍ତମ ହେଉଥିଲା । ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ ୩:୨୦ରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନାମସବୁ

୧୦:୩୨ ଉତ୍ତମ (କାଲୋଏସ) ମେଷପାଳକ ଉତ୍ତମ (କାଲୋଏସ) କାର୍ଯ୍ୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ କରେ

୧୦:୩୩ “ଜିଶ୍ଵର ନିଯା ନିମନ୍ତେ” ଯାଶୁ ଜାଣିଥିଲେ ସେ ସେମାନେ ଠିକ୍ ରୂପେ ତାହାଙ୍କ ଦାବୀ, ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହେବା ବିଶ୍ୱାସ ବୁଝିଥିଲେ

୧୦:୩୪ “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ” ଯାଶୁ ଗୀତ୍ୟାହିତାରୁ ଉତ୍ତମ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହା “ବ୍ୟବସ୍ଥା” ବୋଲି କହନ୍ତି (ତୋରା, ଶିକ୍ଷାଦାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ” ୧୨:୩୪, ୧୪:୨୪, ରୋମୀ ୩:୧୫-୧୯) ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣତଃ ମୋଶାଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝାଏ (ତୋରା) ଆଦିପୁଣ୍ୟକ - ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ । ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହି ଶବ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ହୋଇଛି ବିଶ୍ଵାରିତ ଭାବରେ

. “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଗଣ” ଯାଶୁ ଗୀତ୍ୟାହିତା ୮:୨୮ ଏକ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହା “ଏଲୋହିମ” ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାରକଲା ମାନବ ବିଚାର କର୍ତ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦ୍ୱାରା (୩:୨୦ରେ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏଲୋହିମ ଦେଖନ୍ତୁ) । ଏହି ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ (ଯଦ୍ୟପି ଦୁଷ୍ଟ) “ଉତ୍ତମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ” ନାମରେ ନାମିତ । ଏହି ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଆକୁମଣ କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ସେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ ସେ ଜିଶ୍ଵରବୋଲି ଦାବୀ କରେ (୧) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର (୨) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବା ସମାନ । ତଥାପି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ (ଯାତ୍ରା ୪:୧୭, ୭:୧, ୨୨:୮, ୯, ୧୩:୧, ୧୩:୧୮) ଜିଶ୍ଵର ବା ଦେବତାଗଣ ରୂପେ ନାମିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ୟାଶୁଙ୍କ ଗୁରୁ ପରି (ଅଧିକାରପ୍ରାସ୍ତୁତ ପରି) ଯୁକ୍ତି ଏହି ରେଖା ଅନୁସରଣ କରିବା ପରି ଦେଖାଯାଏ ; ଶାସ୍ତ୍ରମାନ ସତ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏଲୋହିମ ନାମ ଦିଆଗଲା, ତେବେ ମୁଁ ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଦାବୀ କରିବାରୁ ମୋତେ ଦୂଷେମାନେ କାହିଁକି ଜଣେ ଜିଶୁର ନିଦାକାରୀକହୁଛ ? ଏଲୋହିମ ଶବ୍ଦ ହିବୁ ଭାଷାରେ ବହୁବଚନ ମାତ୍ର ଏକବନ ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଏବଂ ଏକ ଏକବଚନ କ୍ରିୟାପଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ପୁରାତନ ନିୟମର ଜିଶୁରଙ୍କ ବିଷୟ କହିବା ବେଳେ । ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ : ଓ; ୨୦ରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ପାଇଁ ନାମଗୁଡ଼ିକ । ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦ ଖେଳ ହୋଇପାରେ : (୧) ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଦୁଇଚିର ଅର୍ଥନିହିତ ଅର୍ଥ ଅଛି ଏବଂ (୨) ଏକ ଗ୍ରାକ୍ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ଏକ “ହଁ” ଉଭେ ଅପେକ୍ଷା କରେ ।

୧୦:୩୪ “ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଜିଶୁନ କରାଯାଇ ନ ପାରେ” ଯୋହନ ଅନେକ ସମୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସଂକାପମାନ ଉପରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟମାନ ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର କିଅବା ଯୋହନଙ୍କ ଏକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ତାହା ଜାଣିବା ଅନିଶ୍ଚିତ । ଯାହା ବି ହେଉ ଉଭୟ ଯେହେତୁ ସମାନ ଭାବେ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଏଥୁରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । ଉତ୍ସୁତାଂଶର ଚାପ ଶାସ୍ତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ଯାଶୁ ଓ ପ୍ରେରିତଗଣ ପୁରାତନ ନିୟମ ଦର୍ଶନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଏହାକୁ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଜିଶୁରଙ୍କ ମୁଖ ନିସୃତ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । (ମାଥୁତ ୪:୧୭-୧୯, ୧ କରନ୍ତୁ ୨:୯-୧୩, ୧ ଥେସଲ ୨:୧୩, ୨ ତାମଥ ୩:୧୭, ୧ ପିତର ୧:୨୩-୨୫, ୨ ପିତର ୧:୨୦-୨୧, ୩:୧୪-୧୭)

ବିଶେଷ ଏତ୍ସି.ଜି. ମେଉଳ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ମୋଇଲଙ୍କ ଜୀବନୀରେ କହୁଛି, ୧୩୮ ପୃଷ୍ଠାରେ, ସେ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବାଇବଳକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଏବଂ ଯଦିପି ଏଥୁରେ ଥିବା କେତେକ ବିଷୟ ଅବର୍ଦ୍ଧନୀୟ ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରା ଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ଜଟିଲ, ଯାହା ମୋତେ ବଡ଼ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଲା, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ହେତୁ ମୁଁ ଗମନ କରୁଅଛି ଏକ ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସରେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଭକ୍ତିର ସହିତ ଏହି ପୁଷ୍ଟକଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ।

୧୦:୩୫ ଏହି ପଦରେ ଯାଶୁ ଦାବୀ କଲେ ଯେ ପିତା, ତାହାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ (ବା ଉସ୍ତର କଲେ) ବା “ପବିତ୍ର କଲେ” ଏବଂ ପ୍ରେରଣ କଲେ (ମଶାହ ରୂପେ) । ତେବେ ତାହାଙ୍କର ନିଃଶ୍ଵର “ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ଡକାଯିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ଜସ୍ତାଏଲର ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ ସେପରି ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ (ଗୀତ ୮:୨:୭) ସେପରି ସେ ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ । ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ (୪:୨୪ରେ (ଆପୋଷେଲୋ) ପ୍ରେରିତ ।

୧୦:୩୬ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ୧୯-୨୧ ପଦ କହୁଅଛି ତାହା ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମମାନ ଜିଶୁରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପ୍ରତିଫଳିତ କଲା ।

୧୦:୩୭, ୩୮ : “ସଦି ... ସଦି” ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବଜନକ ବାକ୍ୟ ସବୁ । ଯାଶୁ, ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କଲେ । ଯଦି ତାହା, ତେବେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ, ସେ ଓ ପିତା ଏକ ବୋଲି ବୋଧଗମ୍ୟ ହୋଇ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ହେତୁ (୩୦, ୩୮ ପଦ) ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯେହେତୁ ୨:୧୦ରେ ବେଷ୍ଟିତ ହୋଇ ।

୧୦:୩୯ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଆଘାତ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ହତବୁଦ୍ଧି କରିଥିବା ଅନେକ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇଛି, ସେହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ । (ଲୁକ ୪:୨୯-୩୦, ଯୋହନ ୮:୪୯) । ଏହା ଅନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବା ରକ୍ଷା ପିବଯିବା (୧) ଆଶ୍ୱର୍ୟ ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ ହେତୁ (୨) କିଅବା ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିବା ହେତୁ ଯାହାତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଲା ଜନତା ମଧ୍ୟକୁ ମିଶିଯିବାକୁ ଦେଲା ।

ଏନ୍.୬୩.୬ (ଆଧୁନିକୀକରଣ) ପାଠ୍ୟାଶ୍ୟ : ୧୦:୪୦-୪୨

ଏଥୁ ଉଭାରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଯନ୍ତ୍ରନର ପରପାରିକି ଚାଲିଯାଇ, ଯୋହନ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ ସେହି ସ୍ଥାନଙ୍କୁ ଆସି ସେତାରେ ରହିଲେ । ୪୧ଆଉ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ ଯୋହନ ସିନା କୌଣସି ଆଶ୍ୱର୍ୟ କର୍ମ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯୋହନ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ ସେହିସବୁ ସତ୍ୟ, ଆଉ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ

୧୦:୪୦ ଯନ୍ତ୍ରନ - ଅପରାର୍ଶ ଅଞ୍ଚଳ ଯିରିହୋଠାରୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ନଗର ବେଥାନକୁ ଏହା ବୁଝାଏ

୧୦:୪୧ ପୁନର୍ବାର ଯୋହନ, ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (୧:୭-୮ ୧୯-୪୨, ୩:୨୭-୩୦, ୪:୩୩) ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା ଧାରଣା ଯାହା ଚତୁର୍ଦ୍ରିଗରେ ପରିବ୍ୟାୟ ହୋଇଥିଲା, ଏହା ସେପରି କେତେକ ମିଥ୍ୟାମତର ବିରୋଧ କରିଥାଇପାରେ ।

୧୦:୪୨ ଯିହୁନୀ ନେତାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ହେଁ, ଅନେକ ସାଧାରଣ ଲୋକ (ଦେଖାଯି ଲୋକାମାନେ) ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରତ୍ୟେରର ଦେଲେ (୨:୨୩, ୩:୩, ୮:୩୦) ୨:୨୩ରେ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଆଲୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନମାନ : ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟନ ନିମନ୍ତେଚାଳନା ଦେବା ବାଖ୍ୟାକାର ପୁଷ୍ଟକ ଯାହା ବୁଝାଏ ଯେ ତୁମ ନିଜ ବାଇବଳର ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଅଟ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆମର ପାଉଥିବା ଆଲୋକରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ । ତୁମେ, ବାଇବଳ ଓ

ପବିତ୍ର ଆହ୍ନା, ଅନୁବାଦରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଲାନରେ ରହିଥାଏ । ତୁମେ ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏହା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଅନୁଚିତ ।
ଏହି ଆଳୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନମାନ, ପୁସ୍ତକର ଏହିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟମାନର ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଲାଗି ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଗାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଚିନ୍ତା ଉତ୍ସେଳିକାରୀ ହେବାକୁ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠାରିମୂଳକ ନୁହେଁ ।

୧. ଯୋହନ କାହିଁକି ଏତେ ଥର ରୂପକ ବା ଉଦାହରଣ ବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ମିଶାଇ ଥାଆନ୍ତି (ଉଦାହରଣ “ଯାଶୁ ଉଭୟ ମେଷଶାଳାର ଦାର ଓ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ ଅଗନ୍ତି ?”)

୨. ଯୋହନ ୧୦ ପ୍ରତି ପୁରାତନ ନିଯମ ପରିବେଷ କ’ଣ ଥିଲେ ?

୩. “ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣଦାନ କରୁଛନ୍ତି” ଏହାର ତାପ୍ରୟ କ’ଣ ?

୪. ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ବୋଲି ଦୋଷାରୋପ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଲାଗି ରହିଲେ ?

୫. ଯାଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ?

୬. ଆୟୋମାନେ କିପରି ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ନିରାପଦା ସହିତ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସଞ୍ଚିତ (ସଂରକ୍ଷିତ) ହେବା ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁ ?

ଯୋହନ - ୧୧

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ଅନୁଲେଖ ଅଂଶ

ଶ୍ଲୋଗ-୪	ଏନ୍‌କେଜେଟି	ଏନ୍‌ଆରେସରି	ଟିକ୍‌ରି	ଏନ୍‌ଜେବି
ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ୧୧:୧-୧୭	ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ୧୧:୧-୧୭	ଲାଜାରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇବା ୧୧:୧-୭	ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ୧୧:୪ ୧୧:୪-୭ ୧୧:୭-୧୭	ଲାଜାରଙ୍କ ପୁନରୁଷାନ ୧୧:୪ ୧୧:୪-୧୦ ୧୧:୧୧-୧୭
୩ ଜୀବନ ୧୧:୧୭-୨୭	୩ ଜୀବନ ୧୧:୧୭-୨୭	୩ ପୁନରୁଷାନ ୧୧:୧୭-୨୭	୩ ଜୀବନ ୧୧:୧୭-୧୯ ୧୧:୨୦-୨୯ ୧୧:୨୩ ୧୧:୨୪ ୧୧:୨୫-୨୬ ୧୧:୨୬	୩ ପୁନରୁଷାନ ୧୧:୧୩-୧୪ ୧୧:୧୭ ୧୧:୨୦-୨୯ ୧୧:୨୩ ୧୧:୨୪ ୧୧:୨୫-୨୬ ୧୧:୨୬
ୟାଶୁ କାନ୍ଦି ୧୧:୨୮-୩୭	ୟାଶୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ୩ ଶେଷଶତ୍ରୁ ୧୧:୨୮-୩୭	ୟାଶୁ ପୁନରୁଷାନ ୩ ଜୀବନ ୧୧:୧୭-୨୭	ୟାଶୁ କାନ୍ଦି ୧୧:୨୮-୩୭ ୧୧:୨୮-୩୭	ୟାଶୁ ପୁନରୁଷାନ ୩ ଜୀବନ ୧୧:୧୭-୧୯ ୧୧:୨୦-୨୯ ୧୧:୨୩ ୧୧:୨୪ ୧୧:୨୫-୨୬ ୧୧:୨୬
ଲାଜାରଙ୍କୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାକୁ ଅଣାଗଲା ୧୧:୩୮-୪୪	ଲାଜାରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଗଲା ୧୧:୩୮-୪୪	ଲାଜାରଙ୍କୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାକୁ ଅଣାଗଲା ୧୧:୩୮-୪୪	ଲାଜାରଙ୍କୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାକୁ ଅଣାଗଲା ୧୧:୩୮-୩୯ ୧୧:୩୯-୩୯କ ୧୧:୩୯ଖ ୧୧:୩୯-୩୭ ୧୧:୩୭	ଲାଜାରଙ୍କୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାକୁ ଅଣାଗଲା ୧୧:୩୮-୩୯ ୧୧:୩୯-୩୯କ ୧୧:୩୯ଖ ୧୧:୩୯-୩୭ ୧୧:୩୭
ୟାଶୁଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚକ୍ରାନ୍ତ ୧୧:୪୪-୪୩	ୟାଶୁଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚକ୍ରାନ୍ତ ୧୧:୪୪-୪୩	ୟାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ ୧୧:୪୪-୪୩	ୟାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟ ଯିହୁଦୀନେତାଗଣ ମନସ୍ତୁ କରିବା ୧୧:୪୪-୪୮ ୧୧:୪୯-୪୯ ୧୧:୪୩-୪୪	ୟାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟ ଯିହୁଦୀନେତାଗଣ ମନସ୍ତୁ କରିବା ୧୧:୪୪-୪୪ ୧୧:୪୯-୪୯ ୧୧:୪୩-୪୪
୧୧:୪୪ ୧୧:୪୪-୪୩		୧୧:୪୪		ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ
		୧୧:୪୪-୪୩		୧୧:୪୪-୪୩

ପାଠ କରିବା ଚକ୍ର ତିନି

ପାରାଗ୍ରାଫ୍ ସ୍ତରରେ ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଅନୁଗମନ କରିବା

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟନ ଚାଳନା ବାଖ୍ୟା ପୁସ୍ତକ । ଯାହାରୁଖାଏ ଯେ ତୁମେ ତୁମ ନିଜ ବାଇବଳ ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଅଟ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆମର ପାଇଥିବା ଆଲୋକରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ । ତୁମେ, ବାଇବଳ ଓ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାନ ଅନୁବାଦରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥାଏ । ତୁମେ ଏହା ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଅନୁଚିତ । ଏକାଥରକେ ବସି ଅଧ୍ୟାୟଟି ପାଠ କର । ପ୍ରସଙ୍ଗ ସବୁ ଚିହ୍ନ ରଖ । ତୁମର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭାଗବିଭାଗ ଗୁଡ଼ିକ ପାଞ୍ଚଟି ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦ ସହିତ ତୁଳନା କର । ପାରାଗ୍ରାଫ୍ କରିବା ପ୍ରେରଣା ଦାୟକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏହା ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଅନୁଗମାୟୀ ହେବାକୁ ଚାବି ସଢ଼ିଶ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାରାଗ୍ରାଫ୍ର ଏକମାତ୍ର ଓ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ପାରାଗ୍ରାଫ୍

୨. ଦୃଚୀଯ ପାରାଗ୍ରାଫ୍

୩. ତୃତୀୟ ପାରାଗ୍ରାଫ୍

୪. ଜତ୍ୟାଦି

ପାରମାର୍ଥିକ ସାରାଂଶ

୧୧ ଅଧ୍ୟାୟର ପରମାର୍ଥ ବିଶେଷତା :

୧. ଯାଶୁଙ୍କ କ୍ଷମତା ଓ ଅଧିକାରର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଚାଲୁ ରହେ

୨. ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଜିଶ୍ଵର ଯୋଜନା ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ଗୌରବ ଦେବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ

୩. ମାର୍ଥାଙ୍କର ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ସଂଲାପ (କାଥାବାର୍ତ୍ତା) ତାହାର ମହାନ ସ୍ବାକାରୋତ୍ତମ ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦିଏ (୨୪ ପଦ)

୪. ଯାଶୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି (ଯାଶୁଙ୍କ ଦୃଚୀଯ ଆଗମନ ସମୟ) ଏହା ଲାଜାରଙ୍କୁ ଉଠାଇବାରେ ଚିହ୍ନିତ ବା ସୁଚିତ ହେଲା । ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଅଧିକାର ଥିଲା ।

୫. ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆଶ୍ୱର୍ୟକୁମ ରସନ୍ଧରରେ ସୁନ୍ଦର, ଅବିଶ୍ୱାସ ଲାଗି ରହିଥାଏ (ଅକ୍ଷମଣୀୟ ପାପ, ୪:୧ରେ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ)

ଶବ୍ଦ ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ଅଧ୍ୟନ

ଏନ୍.୬.୬୭.ବି. (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଂଶ ୧୧:୧-୧୭

୧ ବେଥନିଆ ନିବାସୀ ଲାଜର ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ପାତ୍ରିତ ଥିଲା, ମରିଯମ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ ମାର୍ଥା ସେହି ଗ୍ରାମର ଲୋକ । ୨ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତୈଳରେ ଅଭିଷିନ୍ତ କରି ଆପଣା କେଶରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ଏ ସେହି ମରିଯମ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଲାଜାର ପିତୃତ ଥିଲେ । ୩ ତେଣୁ ସେହି ଭଉଣୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ପ୍ରଭୋ ଦେଖନ୍ତୁ, ଯାହାକୁ ଆପଣ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେ ପାତ୍ରିତ ଅଛି । ୪ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ତାହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏହି ପାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ । ପେଯରି ତଦ୍ଵାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁନ୍ର ଗୌରବ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ୫ ଯାଶୁ ମାର୍ଥା ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଓ ଲାଜାରକୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ୬ ଅତେବ ସେ ପାତ୍ରିତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ସେଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ଦିନ ରହିଗଲେ । ତୁମରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଚାଲ ଆସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଯିବା । ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ ହେ ଗୁରୁ, ଯିହୁଦୀମାନେ ଏବେ ଆପଣଙ୍କୁ ପଥର ପୋପାତ୍ରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ପୁଣ୍ୟ ଆଉଥରେ ସେଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ? ୬ ଯାଶୁ ଉଭର ଦେଲେ, ଦିନରେ କ'ର ବାର ଘଣ୍ଟା ନାହିଁ ? କେହି ଦିନରେ ଚାଲିଲେ ଝୁଣ୍ଡେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଏହି ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ ଦେଖେ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ରାତିରେ ଚାଲିଲେ ଝୁଣ୍ଡେ କାରଣ ତାହା ଅନ୍ତରେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନାହିଁ । ୧୧ ସେ ସମସ୍ତ କହିଲା ଉଭରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ ଆସ୍ତମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୁ ଲାଜାର ନିଦ୍ରା ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୧୦ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯାଉଅଛି । ୧୨ ସେଥରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ ଯଦି ସେ ନିଦ୍ରା ଯାଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ୧୩ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ପଢ଼ିବା ବିଷୟରେ କହିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ମନେ କଲେ । ୧୪ ଅତେବ ଯାଶୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଞ୍ଚ ରୂପେ କହିଲେ ଲାଜର ମରି ଯାଇଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଆଉ ମୁଁ ଯେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ନ ଥିଲି, ଏଥୁ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଚାଲ, ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା । ୧୬ ସେଥରେ ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟମାନ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ସଙ୍ଗୀ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଚାଲ ଆସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମରିବା ।

୧୧:୧ “ଜଣେ ଲୋକ ପାହିତ ଥିଲେ” ଏହା ଅସିନ୍ତ ସମୟ । ସେ ବହୁଦିନ ଧରି ଅସୁସ୍ତ ଥିବା ଏହା ବୁଝାଏ । ଯାହା ବି ହେଉ, ଅସିନ୍ତ ସମୟ, “ଅସୁସ୍ତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରେ ।

. “ଲାଜାର” ଏହା ହିବୁ ନାମରେ “ଏଲିଏଜର” ଯାହା ବୁଝାଏ “ଛିଶିର ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି” ବା “ଛିଶିର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ” ଯୋହନ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ପାଠକଗଣ ଜାଣିଥିଲେ ମରିଯମ, ମାର୍ଥା ଓ ଲାଜାରଙ୍କ ସହିତ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁତା ବିଷୟରେ (ଲୁକ ୧୦:୩୮-୪୨, ତିନ ମଙ୍ଗଳ ସମାଚାର (ସିନୋପ୍ରିକ ସୁମାଚାର)ରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କେବଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରାଯାଇଅଛି ।

■ “ବେଥନୀ” ୧:୨୮ ୧୦:୪୦ ପଦରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ବେଥନୀଠାରୁ ଏହା ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ, ଯାହା ଯିରିହୋ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଜର୍ଦନ ନଦୀ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିଲା । ବେଥନୀ ଜିତ ପର୍ବତର ସମାନ ଉଚ୍ଚତାରେ ଯିରୁଶାଲମର ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବରେ ଦୁଇ ମାରଳ ଦୂରତାରେ ଥିଲା । ଯିରୁଶାଲମରେ ଯୀଶୁ ଥିବା ବେଳେ ଏହା ଥିଲା ତାହାଙ୍କ ଅତି ପ୍ରିୟ ବାସସ୍ଥାନ । “ମରିଯମ” ଏହାର ହିବୁ ନାମ ହେଉଛି ମରିଯମ

■ “ମାର୍ଥା” ଏହା ହେଉଛି “କର୍ତ୍ତା” ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭିକ ଭାଷା । ଏହା ଅସାଧାରଣ ଯେ, ମାର୍ଥା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବୋଲି ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଲୁକ ୧୦:୩୮-୪୨ରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇପାରେ ।

୧୧:୨ “ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତେଲରେ ଅଭିଷେକ କରି ଆପଣା କେଶରେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ ପୋଛି ଦେଲେ । ଏ ସେହି ମରିଯମ” । ୨ ପଦ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବାଦକାରୀ ଯୋଗ ଅଟେ (ଯଥା ଚିକତ୍ତି, ଏନଇଟି) । ମରିଯମଙ୍କ ଭକ୍ତର ଉପାସନା ବିଷୟ ମାଥୁଡ଼ (୨୭:୭-୧୩) ଓ ମାର୍କ (୧୪:୩-୯) ଉଭୟରେ ସମାନତର ଭାବେ ଅଛି । ଲୁକ ୭:୩୭ ରେ ସମାନ ପ୍ରକାରେ ଅଭିଷେକ କରିଥିବା ନାରୀ(ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ) ଭିନ୍ନ ଅଟେ ।

ଏହି ପଦ ଏକ ଘରଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯାହା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଚାରରେ ଲିପିବନ୍ଦ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଏହା ୧ ୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲିପିବନ୍ଦ ହୋଇଛି । ଅନେକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି, ଏହା ବୁଝାଏ ଯେ ଯୋହନ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାଙ୍କ ପାଠକଗଣ ଏହି ପରିବାର ବିଷୟ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମ ଜାଣିବେ ।

ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ : ବାଇବଲରେ ଅଭିଷେକ (ବିହିତ ଗ୍ରନ୍ଥ)

କ. ସୌରପ୍ରୟବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବ୍ୟବ୍ହତ (ଦିତୀୟ ବିବରଣୀ ୨୮:୪୦, ବୁଦ୍ଧ ୩:୩, ୨ ଶାମୁଖୀଲ ୧୨:୨୦, ୧୪:୨, ୨ ବଂଶୀ ୨୮:୧୪, ଦାନିଏଲ ୧୦:୩, ଆମୋଷ ୩:୩, ମିଖୀ ୩:୧୫)

ଖ. ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବ୍ହତ (ଗୀତ ୨୩:୪, ଲୁକ ୭:୩୮, ଯୋହନ ୧୧:୨)

ଗ. ଅସୁସ୍ତ ପାଇଁ ବ୍ୟବ୍ହତ (ଯିଶାଇୟ ୩:୧, ଯିରିମିଯ ୪୧:୮, ମାର୍କ ୩:୧୩, ଲୁକ ୧୦:୩୪, ଯାକୁବ ୪:୧୪) (ଯିହିଜିକିଲ ୧୩:୯ ରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବ୍ହତ)

ଘ. ସମାଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣରେ ବ୍ୟବ୍ହତ (ଆଦି ୪୦:୨, ୨ ବଂଶାବଳୀ ୧୨:୧୪, ମାର୍କ ୧୨:୧, ଯୋହନ ୧ ୨:୩, ୧୯:୩୯-୪୦)

ଡ. ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବ୍ହତ (ଏକ ପଦାର୍ଥର ଆଦି ୨୮:୧୮, ୨୦, ୩୧:୧୩ (ଏକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା) ଯାତ୍ରା ୨୯:୩୭, (ବେଦି) ଯାତ୍ରା ୩୦:୨୭, ୪୦:୯-୧୭, ଲେବୀ ୮:୧୦-୧୩, ଗଣନା ୭:୧ (ଆବାସତମ୍ବୁ))

ତ. ନେତାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗକରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବ୍ହତ

୧. ଯାଜକମାନେ

କ. ହାରୋଣ (ଯାତ୍ରା ୨୮:୪୧, ୨୯:୩, ୩୦:୩୦)

ଖ. ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ (ଯାତ୍ରା ୪୦:୧୪, ଲେବୀ ୩:୩୭)

ଗ. ଉଚ୍ଚପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ (ବା) ଉପନାମ (ଗଣନା ୩:୩୩, ଲେବୀ ୧୨:୩୭)

୨. ରାଜାଗଣ

କ. ଛିଶିରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (୧ ଶାମୁଖୀଲ ୨:୧୦, ୧୧, ୨ ଶାମୁ. ୧୨:୭, ୨ ରାଜା. ୯:୩, ୨, ୧୨, ଗୀତ ୪୪:୩, ୮୯:୨୦)

ଖ. ଉତ୍ସର୍ଗକରଣକାରୀ ଦ୍ୱାରା (୧ ଶାମୁ ୯:୧୭, ୧୦:୧, ୧୪:୧, ୧୭:୩, ୧୨-୧୩, ୧ ରାଜା ୧:୪୪, ୧୯:୧୪-୧୭)

ଗ. ଯାଜକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (୧ ରାଜାବଳୀ ୧:୩୪, ୩୯, ୨ ରାଜା ୧୧:୧୨)

ଘ. ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ବିରାକରରୀ ୯:୮, ୧୪, ୨ ଶାମୁ. ୨:୩, ୫:୩, ୨ ରାଜା ୨୩:୩୦)

ଡ. ମସୀହ ରାଜା ଦୂପେ ପୀଶୁ (ଗୀତ ୨:୨, ଲୁକ ୪:୧୮, (ଯିଶାଇୟ ୧୧:୧), ପ୍ରେରିତ ୪:୨୭, ୧୦:୩୮, ଏବୁ ୧:୯ (ଗୀତ ୪୪:୩))

ତ. ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ (୨ କରନ୍ତୀ ୧:୨୧, ୧ ଯୋହନ ୨:୨୦, ୨୭ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ))

ଥ. ସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ସର୍ଗକରଣ (ଯିଶାଇୟ ୧୧:୧)

୪. ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଉତ୍ତାରର ଅବିଶ୍ଵାସୀ ଅସ୍ତ୍ରମାନ

କ. କୋରସ ରାଜା (ୟିଶାଇୟ ୪୫:୧

ଖ. ସୋରର ରାଜା (ୟିହିଜିକଲ ୨୮:୧୪, ଯେଉଁଠି ସେ ଲଦୋମ ଦୃଷ୍ଟାତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି)

୫. ଶବ୍ଦ ବା ଉପନାମ “ମସୀହ” ବୁଝୋଏ “ଆରିଷିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି” (ବିତ୍ତିବି ୨୦୩)

୧୯:୩ “ଉତ୍ତାରମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ” ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକସମାଦ ପଠାଇଲେ, ଯେ ଜର୍ଦନର ଆର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପେରିଆରେ ଥିଲେ

. “ଯାହାକୁ ଆପଣ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେ ପାଡ଼ିତ ଅଛି” ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ଅଭୂଳନୀୟ ସମ୍ପର୍କ ସେହି ପରିବାର ସହିତ ଦର୍ଶାଏ, ଏହା ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ “ପିଲିଓ” ଯାହା ବି ହେଉ, କୋଇନେ ଗ୍ରୀକରେ “ପିଲିଓ” ଓ “ଆଗାପେ” ଶବ୍ଦ ପରିଷ୍ଵର ଅବଳବଦଳହୋଇପାରେ (୫ ପଦ, ୩:୩୪, ୪:୨୦ ପଦ)

୧୯:୪ “ଏହି ପାଡ଼ା ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ” ଏହା ବୁଝୋଏ ଯେ ଲାଜାର ପାଡ଼ିତ ଥିଲେ ବୋଲି ଯାଶୁ ଜାଣିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ତେବେ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇବା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପିତା ତାହାଙ୍କ ମହିମାମୟ ଶଙ୍କି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପାରିବେ । ଅସୁମ୍ଭତା ଓ ରୋଗ ସମୟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନ୍ମାରେ ହୋଇଥାଏ । (୯:୩ ଆୟୁବ ପୁଷ୍ଟକ, ୨ କରନ୍ତୁ ୧୨:୭-୧୦)

■ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ” ଯାଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସମୁହ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ” ପ୍ରକାଶ କରେ । ୧ : ୧୪ ଟିପ୍ଣୀ ଦେଖ ।

■ “ଯେପରି ତଦ୍ବାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗୌରବପ୍ରାସ୍ତ ହୁଅଛି” । ଉପରି ବା ପ୍ରାରମ୍ଭ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ” ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକ ପାପିର ପାଶୁଲିପି ପିୟାଗ ବା ପିଗିଗ ନୁହେଁ । ଅସୁମ୍ଭତା ଉତ୍ତେଷ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୌରବ ଆଣିବ । ଏଥରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଗୌରବ, ଜଣେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଠାରୁ ବହୁତ ଭିନ୍ନ । ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ସାରା ଏହି ଶବ୍ଦ ଯାଶୁଙ୍କ କୃଶାର୍ପଣ ଓ ତାହାଙ୍କ ଗୌରବାନ୍ତି ହେବାକୁ ବୁଝୁଅଛି । ଲାଜାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିବା, ଯିହୁଦୀ ନେତୃତ୍ବର ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବାର କାରଣ ହେବ ।

୧୧ : ୫ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଏକ ସମ୍ପାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (୩୩ ପଦ)

୧୧ : ୬ “ସେ ଯେଉଁଖାନରେ ଥିଲେ, ସେହି ଖାନରେ ଦୁଇଦିନ ରହିଗଲେ” ଯାଶୁ ବିଳମ୍ବ କଲେ ଲାଜାର କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ! ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ । ଏହି ପାଡ଼ା ବା ଅସୁମ୍ଭତାରେ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା (୧୪, ୯ : ୩ ପଦ)

୧୧ : ୭ “ତତ୍ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଚାଲ ଆୟୋମାନେ ପୁନର୍ବାର ପିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଯିବା” ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଲୋଚନା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଭଲରେ ଜାଣି ସକାଳ ଥିଲେ ଯେ ଯିହୁଦାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଥର ପୋପାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ (୮ ପଦ, ୮ : ୪୪, ୧୦ : ୩୧, ୩୨) । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକ ଅଭୂତ ମିଶ୍ରଣ, ଉତ୍ତେଷ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଭୟର ପ୍ରଦର୍ଶନ କହୁଥିଲେ । (୧୭ ପଦ) ଥୋମା ଅନେକ ସମୟରେ ଏକ ସଦେହୀ ଶିଷ୍ୟ ରୂପେ ଚିତ୍ର କରାଯାଉଥିଲେ, ମାତ୍ର ଏଠାରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଜଙ୍ଗକ ହୋଇଥିଲେ (୧୭ ପଦ)

ମାଇକେଲ ମାଗିଲଙ୍କ ନୂଡ଼ନନିୟମ ଗ୍ରାନ୍ତିଲାଇନ୍ (୩୪୪ # ୪୩) ଏକ ଉତ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରେ ଯେ, ଉପଦର “ଚାଲ” ଆୟୋମାନେ “ଯିବା” କୁ ଆଶିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି “ମାତ୍ର ମୁଁ ଯାଉଛି” ୧୧ ପଦରେ ଲେଖାଗଲା । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ ଓ ସନ୍ଦେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଯାଶୁ ଦୃଢ଼ ଥିଲେ । ଥୋମା ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ (ଆସ ଆୟୋମାନେ ଯିବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ୧୭ ପଦରେ ।

୧୧ : ୯ - ୧୦, ଏହା ୮ : ୧୨ ଓ ୯ : ୪ - ୫ ପଶାତ ଛାଡ଼ି ଥିବା ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାର ଏକ ପଥ ହୋଇପାରେ । ୯ପଦ ଏକ ‘ହଁ’ ଉତ୍ତର ଅପେକ୍ଷା କରେ ।

ସେଥିରେ ଏକ ସଷ୍ଟ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନତା, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ (ଯଥା : ଯାଶୁ ଅନୁଗାମୀ ଓ ଅନୁଗାମୀ ନ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି (୧୦ ପଦ, ଯିହୁଦାମାନେ) । ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵର ଚାଲନା ଦେଉଥିବା ଖାନକୁ ସେ ଯିବାରେ କୌଣସି ଏକ ଭୁଲ କରୁନାହାନ୍ତି କାରଣ ସେ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଷ ଅଟନ୍ତି ! ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ବିପରିତ ବିଭିନ୍ନତା, ଯିହୁଦୀ ଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ର (ସାହିତ୍ୟ) ଓ କ୍ୟମାନଙ୍କ ଲେଖାମାନର ଚାରିତ୍ରିକ ଗୁଣ ଥିଲା (ଯଥା : ଆଲୋକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଲେଖା ଅନ୍ଧକାରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା “ଆଲୋକ (ଜ୍ୟୋତିଷ) ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧକାରର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ”)

■ “ଯଦି” ... “ଯଦି” ଏହି ଉତ୍ତେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟମାନ ଯାହା ଅର୍ତ୍ତନିହିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ବୁଝା ୧୧ : ୧୧ “ଆସମାନଙ୍କର ବକ୍ଷୁ ଲାଜାର ନିଦ୍ରାଯାଇ ଅଛନ୍ତି” କ୍ରିୟାପଦ ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାର ସ୍ଥୁରତା ଦାନକାରୀ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରାୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଭୁଲ ବୁଝୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ଲେଖାମାନଙ୍କ କଥାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । (ଦିତ୍ତୀୟ ବିବରଣୀ ୩୧ : ୧୭, ୨ ଶାମୁ ୭ : ୧୨, ୧ ରାଜାବଳୀ ୧ : ୨୧, ୨ : ୧୦, ୧୧ : ୨୧, ୪୩, ୧୪ : ୨୦ ଜତ୍ୟାଦି) ଲଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ ସମାଧୀ କ୍ଷେତ୍ର (କବରମୁଲ) ସମାନ ଗ୍ରୀକ ମୂଳ ଶବ୍ଦ “ନିଦ୍ରିତ” ରୁ ଆସିଅଛି ।

୧୧:୧୨ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ, ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ବା ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସକାଶେ ଉପଯୁକ୍ତ, ତଦନ୍ତସାରେ ସତ୍ୟ ଜଣାପଢ଼ିଅଛି ।

■ “ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବେ” ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ “ଉଦ୍ବାର ପ୍ରାପ୍ତ” ଶବ୍ଦ ତାହା ପୁରାତନନିୟମରେ “ଶାରାରିକ ମୁକ୍ତି” (ୟାକୁବ ୪ : ୧୪) ରୂପେ ବ୍ୟବହାର । ପୁନର୍ବାର ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭୁଲ ବୁଝିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟାତ୍ର ଭାଷା (ୟଥା- ନିଦ୍ରିତ) ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ଯୋହନ ସୁସମାଚାରର ଚାରିତ୍ରିକ ଗୁଣ (୨୩ - ୨୪ ପଦ) । ସେ ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ଓ ସେମାନେ ନିମ୍ନରୁ ଆଗତ । ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାୟ ବ୍ୟତୀତ (ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟ), ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧ : ୧୩ “ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୂପେ କହିଲେ” ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ : ୭ : ୪ ରେ ପାରେଇଥା ଦେଖ ।

୧୧ : ୧୪ “ମୁଁ ଯେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ନଥିଲି, ଏଥୁ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମାନ୍ତେ ଆନେନ କରୁଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ।” ଯୀଶୁ ସମ୍ଭ ଦୃଢ଼ ଭାବେ କହନ୍ତି ଯେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇବାର କାରଣ ଲାଜାରଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତା ନୁହେଁ କିଅବା ମରିଯମ ଓ ମାର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଗଭାର ଦୁଃଖ ହେତୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର (୧) ଉତ୍ସବ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ବୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରିବା (୧୪ ପଦ) ଏବଂ (୨) ଯିହୁଦୀ ଜନତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଉପସାହିତ କରିବା (୪୭ ପଦ) । ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରଶାଳି । କେତେକ ସମୟରେ ଏହା ବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରେ (ୟଥା : ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ୨ : ୧୧) । କେତେ ସମୟରେ ନୁହେଁ (ୟଥା : ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଠିଆହେବା ଲୋକମାନେ ୮ : ୩୧ - ୪୯)

୧୧:୧୬ ଏହି ପଦ ସ୍ଵର୍ଗରୂପେ ଦର୍ଶାଏ ଥୋମାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜକ ଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କ୍ଷମତା ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯେଉଁ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି ମାନବ ଜାତିର ଭୟର କାରଣ ।

ଥୋମା ନାମ, ଆରମ୍ଭିକ ଶବ୍ଦ “ବିନ୍” କୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ (ଆଉ ଏକ ସମ୍ପାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ), ଯେପରି ଗ୍ରାକରେ “ହିତ୍ୟାମସ୍” କରେ । ସିନୋପିକ (ମାଥୁତ, ମାର୍କ, ଲୁକ୍ସୁସମାଚାର) ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ନାମ ତାଳିକାରେ ଜଣେ ପ୍ରେରିତରୂପେ ତାଳିକା ଭୁକ୍ତ କରେ (ମାଥୁତ ୧୦: ୩, ମାର୍କ ୩ : ୧୮, ଲୁକ୍ ୨ : ୧୪), ଅନେକ ସମୟରେ ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହେ (୧୧ : ୧୭, ୧୪:୪, ୨୦:୨୪-୨୯, ୨୧:୨) ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ ! ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ନାମର ଚାର୍ଟ ୧ : ୪୪ ରେ ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଂଶ ୧୧ : ୧୭ - ୨୭

୧୭ “ଯୀଶୁ ପହଞ୍ଚ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ସେ ଚାରିଦିନ ହେଲା ସମାଧୁରେ ରଖାଗଲେଣି । ୧୮. ବେଥନିଆ ଯିରୁଶାଲମ ନିକଟରେ ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ଏକ ଲୋକ ଦୂର । ୧୯. ଆଉ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ମାର୍ତ୍ତି । ଓ ମରିଯମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ବିଷୟରେ ଦାଙ୍କନା ଦେବା ନିମାନ୍ତେ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ୨୦ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ମାର୍ତ୍ତି ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ମରିଯମ ଗୃହରେ ବସି ରହିଲେ । ୨୧. ମାର୍ତ୍ତି ! ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ମୋହର ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା । ୨୨. କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଯାହା କିନ୍ତି ମାଗିବେ, ଜିଶ୍ଵର ଯେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବେ । ଏହା ଏବେ ସୁନ୍ଦର ମୁଁ ଜାଣେ । ୨୩ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁ ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଯଦ୍ୟପି ମରେ, ତଥାପି ସେ ବଞ୍ଚିବ । ୨୪. ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କଦାପି କେବେ ହେଁ ମରିବ ନାହିଁ । ଏହା କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ୨୫. ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ ପ୍ରଭୋ, ଯାହାଙ୍କର ଜଗତକୁ ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେହି ଖୁବି । ଏହା ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ ।”

୧୧ : ୧୭ “ସେ ଚାରିଦିନ ହେଲା ସମାଧୁରେ ରଖାଗଲେଣି” ଗୁରୁମାନେ କହିଲେ ଯେ, ମାନବ ଆତ୍ମା ଶାରାରିକ ଶରୀରର ନିକଟରେ ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ । ଯୀଶୁ ଚାରିଦିନ ପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ କଲେ, ନିଷୟତା ଦେବାକୁ ଯେ ଲାଜାର ପ୍ରକୃତରେ ମୃତ ଥିଲେ ଏବଂ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଆଶାସମ୍ଭ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା ।

୧୧ : ୧୮ ପ୍ରାୟ ଦୂର ମାଇଲ” ୧୮ ପଦ ଆଉ ଏକ ସମ୍ପାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଥିଲା । ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ଏହା ୧୪ ଲିଙ୍ଗ ବା ୨୨୦ ଗତ । ୧ / ୮ ମାଇଲ ।

୧୦ : ୧୯ “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ମାର୍ତ୍ତି ଓ ମରିଯମଙ୍କ ନକକଟକୁ ଆସିଥିଲେ” । ଏହା “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ” ଶବ୍ଦର ଏକ ଚାରିତ୍ରିକଗୁଣ ବିହୀନ ନିରପେକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଯୋହନ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଯାହାର ହେଉ, ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ, ଏହା ଯିରୁଶାଲମର ଗୃହକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବୁଝେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପରିବାରକୁ ଜାଣିଥିଲେ (୩୧, ୩୩, ୪୫ ପଦମାନ) ।

୧୧ : ୨୦ “ମରିଯମ ଗୃହରେ ବସିରହିଲେ” ଯିହୁଦୀ ରୋଦନର ସାଧାରଣ ସ୍ଥାନଥିଲା, ଭୂମି ବା (ଚଟାଣ)ରେ ବସିବା ।

ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ : ଧର୍ମବିଧୂରେ ଦୁଃଖ

ଇସ୍ତାଯେଲୀୟମାନେ ଏକ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ (ସକାଶେ) ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ଓ ବ୍ୟକ୍ତି ଗତ ଅନୁତାପ, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସାମୁହିକ ଅପରାଧମାନ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ କରିବା ହେତୁ ଗଭୀର ଦୁଃଖ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ :

୧. ବାହାରେ ପିଣ୍ଡିଥିବା ବସ୍ତା ଚିରିଦେଉଥିଲେ, ଆଦି ୩୭ : ୨୯, ୩୪, ୪୪ : ୧୩, ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ୧୫ : ୩୪ ୨

ଶାମୁଏଲ ୧ : ୧୧, ୩ : ୩୧, ୧ ରାଜାବଳୀ ୨୧ : ୨୭, ଆୟୁବ ୧ : ୨୦

୨. ଅଖ୍ୟ ପିଣ୍ଡିଥିଲେ ଆଦି ୩୭ : ୩୪, ୨ ଶାମୁ ୩ : ୩୧, ୧ ରାଜାବଳୀ ୨୧ : ୨୭, ଯିରିମିଯ ୪୮ : ୩୭

୩. ପାଦୁକା କାଢିଦେଉଥିଲେ, ୨ ଶାମୁ ୧୫ : ୩୦, ଯିଶାୟ ୨୦ : ୩

୪. ମୁଣ୍ଡରେ ହସ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ, ୨ ଶାମୁ ୧୩ : ୯, ଯିରିମିଯ ୨ : ୩୭

୫. ଭୂମିରେ ବସୁଥିଲେ । ବିଳାପ ୨ : ୧୦, ଯିହିଜିକଳ ୨୭ : ୧୭ (ଭୂମିରେ ଶୟନ କରୁଥିଲେ ୨ ଶାମୁ ୧୭ : ୧୭ ଯିଶାଇଲ ୪୩ : ୧

୭. ବକ୍ଷାଘାତ କରୁଥିଲେ ୧ ଶାମୁ ୨୫ : ୧, ୨ ଶାମୁ ୧୧ : ୨୭, ନାହୁମ ୨ : ୭

୮. ଶରୀରକୁ କ୍ଷତିପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲେ ଦିତୀୟ ବିବରଣୀ ୧୪ : ୧, ଯିରିମିଯ ୧୭ : ୭, ୪୮ : ୩୭

୯. ଉପବାସ ରହୁଥିଲେ, ୨ ଶାମୁ ୧ : ୧୭, ୨୭, ୧ ରାଜାବଳୀ ୨୧ : ୨୭

୧୦. ଏକ ବିଳାପ ଉଜ୍ଜାରଣ କରିଗାନ କରୁଥିଲେ । ୨ ଶାମୁ ୧ : ୧୭, ୩ : ୩୧, ୨ ବଂଶାବଳୀ ୩୪ : ୨୫

୧୧. ମସ୍ତକର କେଶ ମୁଣ୍ଡନ (ଲଞ୍ଛା) କରୁଥିଲେ ଯିରିମିଯ ୪୮ : ୩୭

୧୨. ଦାଢ଼ି ଛୋଟ କରି କାଟି ଦେଉଥିଲେ ଯିରିମିଯ ୪୮ : ୩୭

୧୩. ମସ୍ତକ ଓ ମୁଖ ଆଛାଦନ କରୁଥିଲେ . ୨ ଶାମୁ ୧୫ : ୩୦, ୧୯ : ୪

୧୧ : ୨୯ “ମାର୍ତ୍ତି କହିଲେ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ମୋହର ଭାଇ ମରି ନଥାଆନ୍ତି ।” ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଦିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସହିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ, ଯାହା ଘରଶାର ବିପରିତ ବୋଲି ନାମିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଏହା ଏହି ପରି ବୁଝେଯିବ, “ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଆମ ସହିତ ଥାଆନ୍ତେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆପଣ ନ ଥିଲେ, ମୋହର ଭାଇ ମରି ନଥାଆନ୍ତା, ସେ ଯେପରି ମରିଗଲା” ମାର୍ତ୍ତି ଓ ମରିଯମଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ (୩୭ ପଦ) ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନ । ସେମାନେ ଏହି ଚାରିଦିନର ଶୋକ ସମୟରେ ନିଷ୍ଠା ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ । ଏହି ଦୂଇ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବର ନୈରାଶ୍ୟ ଯାହା ଯାଶୁ ପୂର୍ବରୁ ନ ଆସିବାରୁ ଆଛାଦିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା ତାହା ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହିନା ଅନୁଭବ କଲେ ।

୧୧ : ୨୯ କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବେ, ଜିଶ୍ଵର ଯେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବେ । ଏହା ଏବେ ସୁନ୍ଦର ମୁଁ ଜାଣେ ।’ ମାର୍ତ୍ତି ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ କରିବାକୁ ମାଗୁଥିଲା, ଏହା ଅନିଷ୍ଟତା ଅଟେ । କାରଣ ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିବାରେ ସେ ଆଚମିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ୩୯ ପଦରେ ।

୧୧ : ୨୩ - ୨୪ “ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ପୁନର୍ବାର ଉଠିବ” ମାର୍ତ୍ତିଙ୍କର ପାରୁଶାମଙ୍କ ପରି ଜୀବନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ଏକସମାନ ପରମାର୍ଥ ବିଶ୍ୱାସ ଜ୍ଞାନ (ମତ) ଥିଲା । ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଶେଷ ଦିନର ଶାରାରିକ ପୁନରୁଷାମକୁ । ଏହି ମତ ପାଇଁ ପୁରାତନ ନିଯମ ଶାଶ୍ଵାନୁମୋଦିତ କେତେକ ଚିହ୍ନ ମାତ୍ର ଅଛି । (ଦାନିଏଲ ୧୨ : ୨, ଆୟୁବ ୧୪ : ୧୪, ୧୯ : ୨୪ - ୨୭) ଯାଶୁ ଏହି ଯିହୁଦୀ ବୁଝାମଣାକୁ ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ଅଧ୍ୟକାର ଏକ ଦୃଢ଼ ସତ୍ୟତା ମଧ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରନ୍ତି (୨୪ : ୨୪ : ୨)

୧୪ : ୨୪ ‘ଶେଷ ଦିନରେ’ ଯଦ୍ୟପି ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଯୋହନ ପରିତ୍ରାଣ (ଶେଷ କାଳର ଶିକ୍ଷା ଉପଲବ୍ଧି କଲେ) ର ସେହିକଣି ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରନ୍ତି, ସେ ତଥାପି ଏକ ଶେଷ - ସମୟ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଏହା ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅଛି ।

୧. ଏକ ବିଚାର / ପୁନରୁଷାନ ଦିବସ (୪ : ୨୮, ୨୯, ୨ : ୩୯ - ୪୦, ୪୪, ୪୪, ୧୧ : ୨୪, ୧୨ : ୪୮)

୨. “ଘଣ୍ଠା” (୪ : ୨୩, ୪ : ୨୪, ୨୮, ୧୨ : ୩୭)

୩. ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏକ ଦିତୀୟ ଆଗମନ (୧୪ : ୩ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୧୪ : ୧୮ - ୧୯, ୨୮ ଏବଂ ୧୨:୧୭, ୨୯ ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରୁଷାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦର୍ଶନକୁବୁଝାଏ ଓ ଏକ ଶେଷ ଲକ୍ଷ ଆଗମନକୁ ନୁହେଁ)

୧୧:୨୪ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପୁନରୁଷାନ ଓ ଜୀବନ” ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ସାତଟି “ମୁଁ ଅଟେ”ର ଅନ୍ୟତମ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ । ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ, ମାର୍ତ୍ତି ବଞ୍ଚିବେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଆଶା ପିତା ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଶକ୍ତି (କ୍ଷମତା)ରେ ଚେର ମାଟିଥିଲା ୪; ୨୧ । ୮:୧୨ରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

ଆଶ୍ରୟ ରୂପେ ଏକ ପୁରାତନ (ଆଦ୍ୟ) ପାପିରସ ପାଶୁଲିପି (ଯଥା ପି) ଏବଂ କେତେକ ଲାଟିନ୍ ସିରିଆନମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଏବଂ ତାଯୋଗେସାରେନ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ଜୀବନକୁ ଅପଭ୍ରଣ ବା ଲିଭାଇ ଦିଅଛି । ଯୁବି. ଏସ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏକ ବି ମୂଳ୍ୟ ଦିଅଛି, ମାତ୍ର ଯୁବିଏସ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକୁ ଏକ “ଏ” ମୂଳ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି (ନିଶ୍ଚିତ)

୧୧:୨୭ ଯେ କେହି ବଞ୍ଚେ ଓ ମୋ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କଦାପି କେବେ ହେଁ ମରିବ ନାହିଁ” ଏହି ପାଠ୍ୟଶର ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ ବିନ୍ୟାସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଛବିମାନ ଅଛି ।

୧. ସାର୍ଵଜନିନ ସର୍ବନାମ “ସମସ୍ତ”

୨. ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ, ଯାହା ଚାଲୁ ରହିଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ସକାଶେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ (୨୫ ଓ ୨୭)

୩. ବଳିଷ୍ଠ ଦୁଇଗୁଣିତ ନାସ୍ତିବାଚକ ବିଶ୍ୱାସ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସଂୟୁକ୍ତ । ‘କଦାପି’ କେବେହେଲେ ମରିବ ନାହିଁ” ଯାହା ସମ୍ଭବ ରୂପେ ଆତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବୁଝୋଏ

ଯୋହନରେ ଅନେକ ଜୀବନ, ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନର ବାସ୍ତବତା ଅଟେ । କେବଳ କିଛି ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣା ନୁହେଁ । ଲାଜାର ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଉଦିଷ୍ଟ । ଯୋହନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଜୀବନ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନର ବାସ୍ତବତା ଅଟେ ।

୧୧:୨୭ : ହେଁ ପ୍ରଭୁ, ଯାହାଙ୍କର ଜଗତକୁ ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କପୁତ୍ର ସେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ । ଏହା ସିନ୍ଧ କାଳରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଅଛି । ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ମଣ୍ଡାହ ଭାବରେ, ଏହା ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଥିବାର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି । ଏହା କାଇସରିଆରେ ପିତରଙ୍କ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ସହିତ ପାରାମର୍ଥକ ଭାବେ ସମତୁଳ । (ମାଥୁର ଗ)

ସେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନେକ ବିଭିନ୍ନ ଉପନାମ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି

୧. ଶ୍ରୀଷ୍ଟ (ଯାହା ମଣ୍ଡାହଙ୍କ ଗ୍ରୀକ ଅନୁବାଦ, ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି)

୨. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର (ମଣ୍ଡାହଙ୍କ ପୁରାତନ ନିୟମର ଏକ ଉପନାମ)

୩. ଯାହାଙ୍କର ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଧାର୍ମିକତାର ନୃତ୍ୟ ଯୁଗ ଆଣିବେ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପୁରାତନ ନିୟମର ଉପନାମ ଗ୍ରୀକ ୧:୧୪)

ଯୋହନ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଏକ ସାହିତ୍ୟକ ପ୍ରଶାନ୍ତରେ ସଂଲାପ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ଅଛି (୧:୨୯, ୩୪, ୪୧, ୪୯, ୪:୪୯, ୭୯, ୯:୩୪-୩୮ ୧୧:୨୭)

ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ : ୨:୨୩ରେ ଯୋହନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ବ୍ୟବହାର

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟଶର ୧୧:୨୮-୨୯

ଏହା କହିବା ଉଭାରେ ସେ ଯାଇ ଆପଣା ଭଉଣୀ ମରିଯମଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ତାକି କହିଲେ ଗୁରୁ ଆସିଲେଣି ଆଉ ତୋତେ ତାକୁଅଛନ୍ତି ସେ ଏହା ଶୁଣି ଶୀଘ୍ର ଉଠି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

୧୧:୨୮ “ଗୁରୁ” ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ଅଧ୍ୟୟନ ବାଇବଲ (୧୪୪୦ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏକ ମହାନ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଛି, ଜଣେ ସ୍ଵୀ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦିଆଯିବ । ଗୁରୁମାନେ ସ୍ଵୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅଛି ନାହିଁ (୪:୨୭) କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଥରକୁ ଥର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ : ବାଇବଲରେ ସ୍ଵୀଲୋକମାନେ

୧. ପୁରାତନ ନିୟମ

କ. ସଂସ୍କୃତିଗତ ଭାବେ ସ୍ଵୀ ମାନେ ସମ୍ଭବ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେଉଥିଲେ

୧. ସମ୍ପତ୍ତିର ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ (ଯାତ୍ରା ୨୦:୧୭)

୨. କ୍ରୀତଦାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର (ଯାତ୍ରା ୨୧:୭-୧୧)

୩. ସ୍ଵୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶପଥ, ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେଉଥିଲା (ଗଣନା ୩୦)

୪. ସ୍ଵୀ ମାନେ, ଯୁଦ୍ଧର ଲୁଚଦ୍ରବ୍ୟ ସବୁଶ (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୨୦-୧୦-୧୪, ୨୧:୧୦-୧୪)

ଘ. ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବେ ଏକ ପାରଦ୍ଵରିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା

୧. ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ଵୀ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ନିର୍ମିତ (ଆଦି ୧:୨୭, ୨୭)

୨. ପିତା ଓ ମାତାଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କର (ଯାତ୍ରା ୨୦:୧୨, (ଦିତୀୟ ବିବରଣ ୪:୧୭)

୩. ମାତା ଓ ପିତାଙ୍କୁ ସମାଦର କର (ଲେବୀ ୧୯:୩, ୨୦:୯)

୪. ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ଵୀ ନାସରିଯ ହୋଇ ପାରିବେ ୯ଗଣନ ଗ;୧-୨)

୫. ଝିଅମାନଙ୍କର ଉଭରାଧୁକାରର ଦାବି ଅଛି (ଗଣନା ୨୭:୧-୧୧)

୭. ଚୁକ୍ତିବନ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଂଶ (ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣୀ ୨୯:୧୦-୧୨)
୮. ପିତା ଓ ମାତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କର (ହିତୋପଦେଶ ୧;୮; ୨:୨୦)
୯. ହେମନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନେ (ଲେବୀୟ ପରିବାର) ମନ୍ଦିରରେ ସଙ୍ଗୀତ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ (୧ ବଂଶୀ ୨୫:୪-୭)
୧୦. ନୃତ୍ୟ ଯୁଗରେ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନେ ଭାବବାଣୀ କହିବେ (ଯୋଜେଲ ୨:୨୮, ୨୯)
- ଘ. ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ନେତୃତ୍ୱ ଭୂମିକାଗୁଡ଼ିକରେ
୧. ମୋଶାଙ୍କ ଭଗିନୀ, ମରିଯମ, ଉବିଷ୍ୟତ୍ବକୁ ରୂପେ ପରିଚିତ (ଯାତ୍ରା ୧୪:୨୦-୨୧ ମଧ୍ୟ କର ମାଖା ୨;୪)
 ୨. ଆବାସ ତମ୍ଭୁ ନିମନ୍ତେ ଜିନିଷ ସବୁ ବସନ କରିବାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଣାକର୍ମ ଦକ୍ଷତାର ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ଯାତ୍ରା ୩୫:୨୫, ୨୭)
 ୩. ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦବୋରା ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଉବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତ୍ରୀ (ବିଚାର କର୍ତ୍ତା) ୪:୪) ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଲେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ରୂପେ । ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୪:୪-୫, ୫:୧)
 ୪. ହଲଦୀ ଏକ ଉବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ରାଜୀ ଯୋଶିଯ ନୃତ୍ୱ ଭାବେ ମିଳିଥିବା “ନିୟମ ପୁଷ୍ଟକ” ପାଠ କରି ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ଆହାନ କରୁଥିଲେ (୨ ରାଜାବଳୀ ୨୨:୧୪, ୨ ବଂଶାବଳୀ ୩୪; ୨୨-୩)
 ୫. ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ ଜଣେ ଜିଶ୍ଵର ପରାୟଣା ସ୍ତ୍ରୀ । ପାରସ୍ୟରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାର କଲେ
୨. ନୃତ୍ୱ ନିୟମ
- କ. ସଂସ୍କୃତିଗତ ଭାବେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ ଓ ଗ୍ରୋସୋ - ରୋମାୟ ଜଗତ ଉତ୍ସର୍ଗ ଥିଲେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ନାଗରିକ ଅଧିକାର ଓ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗମାନର ସହିତ (ମାକିଦିନିଆ ଏଥରେ ବ୍ୟତିରେକ ଥିଲା)
 - ଖ. ନେତୃତ୍ୱ ଭୂମିକାରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ
 ୧. ଏଲିଜାବେଥ ଓ ମରିଯମ, ଜିଶ୍ଵରପରାୟଣା ସ୍ତ୍ରୀ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟହାର ଯୋଗ୍ୟା (ଲୁକ ୧-୨)
 ୨. ହାନ୍ତା ଜିଶ୍ଵର ପରାୟଣା ସ୍ତ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରୁଥିଲେ (ଲୁକ ୨;୩୭)
 ୩. ଲୁଦିଆ, ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଏକ ଗୃହ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତ୍ରୀ (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୪, ୪୦)
 ୪. ପିଲିପଙ୍କ ଚାରି କୁମାରୀ କନ୍ୟାଭିଷ୍ୱାସ୍ୟତ ବକ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୨୧:୮-୯)
 ୫. ପୌବି, କଞ୍ଚେରିଆଠାରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଦିକନ (ରୋମୀ ୧୭:୧)
 ୬. ପ୍ରିଥ୍ମା (ପ୍ରିଥିଲା) ପାଉଳଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ଓ ଆପୋଲୋଙ୍କ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ (ପ୍ରେରିତ ୧୮:୨୭, ରୋମୀ ୧୭:୩)
 ୭. ମରିଯମ, ତ୍ରିପାଏନା, ତ୍ରିଫୋସା, ପେରସ୍ତ୍ରୀ, ଜୁଲିଆ, ନେରିଆସଙ୍କ ଭଗିନୀ, ପାଉଳଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ମହିଳା ସହକର୍ମୀମାନେ (ରୋମୀ ୧୭:୨-୧୭)
 ୮. ଜୁନିଆ (କେଜେଭି) ସମଭବତଃ ଜଣେ ମହିଳା ପ୍ରେରିତ (ରୋମୀ ୧୭:୭)
 ୯. ଏଉଡ଼ିଆ ଓସତ୍ତୁଖୁଣ୍ଟ, ପାଉଳଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନେ (ପିଲି ୪:୨-୩)

୩. ଏକ ଆଧୁନିକ ବିଶ୍ୱାସୀ କିପରି ବିକ୍ଷିପ୍ତ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉଦାହରଣ ବା ଆଦର୍ଶମାନ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତୀୟ ରକ୍ଷା କରିବ ?

 - କ. ଅନନ୍ତକାଳୀନ ସତ୍ୟତା ମଧ୍ୟରୁ କିପରି ଜଣେ ଏତିହାସିକ, ସଂସ୍କୃତିଗତ ସତ୍ୟତାମାନ ସ୍ଥିର କରେ, ଯାହା କେବଳ ସର୍ବପ୍ରଥମ ବା ଆଦ୍ୟ ପରିବେଶରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ, ଯାହା ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଗଣ ନିମନ୍ତେ ଓ ସବୁ ଯୁଗର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ୍ୟ ?
 ୧. ଆୟୋମାନେ ଆଦ୍ୟ ପ୍ରେରଣାପ୍ରାପ୍ତ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅତି ଗାସୀୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ବାଇବଳ ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଭ୍ୟାସ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଉପରି ସ୍ତରୀୟ ।
 ୨. ଆୟୋମାନେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଏତିହାସିକ - ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟିତ ପାଠ୍ୟଶର୍ମୀଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ ।
 - କ- ଜ୍ଞାନାଳର ଭୋତିକ ବିଶ୍ୱାସ (ଯଥା- ରାତ୍ରିନାତି ଓ ବିଧୁବିଧାନ) ପ୍ରେରିତ ୧୪, ଗାଲାତୀୟ ୩
 - ଖ- ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ
 - ଘ- ପାଉଳଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧଭାବରେ ଏତିହାସିକ ସର୍ତ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟମାନ କରନ୍ତୁରେ
 - ୧ - ରୋମ ବିଜାତୀୟ ମାନଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ବା ଆଜନ ପଢନ୍ତି (୧ କରନ୍ତୁ ୨)
 - ୨ - ଏକ କୁଠଦାସ ହୋଇ ରହିବା (୧ କରନ୍ତୁ ୨:୨୦-୨୪)
 - ୩ - ବିକାହ ବିରୋଧୀ (୧ କରନ୍ତୁ ୨:୧-୩୪)
 - ୪ - କୁମାରୀଗଣ (୧ କରନ୍ତୁ ୨: ୩୭-୩୮)
 - ୫ - ଦେବତା ବା ପ୍ରତିମା ନିକଟରେ ଖାଦ୍ୟ ଉଷ୍ଣଗ୍ରେ (୧ କରନ୍ତୁ ୮:୧୦ : ୨୩ - ୩୩)
 - ୬ - ପ୍ରଭୁ ଭୋଜରେ ଅଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପମାନ (୧ କରନ୍ତୁ ୧୧)

୪. ଜିଶ୍ଵର ସମୂର୍ଧ୍ୟଭାବେ ଓ ପରିଷ୍କାରଭାବେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂସ୍କୃତ ସକାଶେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଆୟୋମାନେ ସେହି ପ୍ରକାଶକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ମାତ୍ର ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏତିହାସିକ ପରିବେଶକୁ ନୁହେଁ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାନବୀୟ ଭାଷାରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ।

ଶ. ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନୁବାଦରେ ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅନ୍ୟେଷଣ କରିବା ଉଚିତ । ସେ ତାଙ୍କର ଦିନକୁ କ'ଣ କହୁଥୁଲେ ? ଯଥାର୍ଥ ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ଏହା ମୂଳଭିତ୍ତିମୂଳକ ଓ କଷ୍ଟକର । ମାତ୍ର ତେବେ ବା ତାହାପରେ ଆମର ଦିନ ବା ସମୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହିଳାମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ବ ସକାଶେ ସମସ୍ୟା ଏଠାରେ ଅଛି (ପ୍ରକୃତ ଅନୁବାଦକାରୀ ସମସ୍ୟା ଏହି ଭାଷା ବୁଝାଇପାରେ । ସେଠାରେ ଅଧିକ ସେବାକାର୍ୟ୍ୟ ପାଲକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଥିଲା କି ? ଯେଉଁ ପାଲକମାନେ ନେତୃତ୍ବରେ ଦେଖା ପାଇଥୁଲେ ? ନାରୀ ଦିକନମାନେ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତ୍ଵାମାନେ ନେତା ଭାବରେ ଥିଲେ କି ? ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଯେ ପାଉଳ ୧ କରନ୍ତୀ ୧୪ : ୩୪-୩୫ ଓ ୧ ତାମଥ ୨୦୧୫-୧୬ରେ ଜୋର ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସୀଲୋକମାନେ ଜନସାଧାରଣ ଉପାସନାରେ ଚାଲିକା ଭାବରେ ନେତୃତ୍ବ ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଆଜି ତାହା ପ୍ରୟୋଗ କରିବ କି ? ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନାରୀ କରିବାକୁ ନାରୀଙ୍କ ମୁଁ ପାଉଳଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ମୋ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାହେଁ ନାହିଁ । ସମ୍ବଦତ୍ୟ ପାଉଳଙ୍କ ଦିନ ଅତି ସାମାବନ୍ଧ ମାତ୍ର ମୋର ଦିନ ବହୁତ ମୂଳ ହୋଇପାରେ । ମୁଁ ତାହା କହି ଏତେ ଅସ୍ପତି ବୋଧ କରେ ଯେ ପାଉଳଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଓ ଶିକ୍ଷାମାନ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ସ୍ଥାନୀୟ ପରିସ୍ଥିତିଭିତକ ସତ୍ୟମାନ । ମୁଁ କିଏ ଯେ ମୋର ମନ ବା ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚସିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣାପ୍ରାସ୍ତ ଲେଖକଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବି ?

ଯାହାବି ହେଉ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି, ଯେତେବେଳେ ମହିଳା ନେତାମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ବାଇବଳ ଅନୁମୋଦିତ (ଏପରିକି ପାଉଳଙ୍କ ଲେଖା ରୋମାୟ ୧୭ରେ) ? ଏହାର ଏକ ଉଭୟ ଉଦାହରଣ, ହେଉଛି ଜନସାଧାରଣ ଉପାସନାରେ ମହିଳା ନେତୃତ୍ବ ଉପରେ ୧ କରନ୍ତୀ ୧୧ - ୧୪ରେ ପାଉଳଙ୍କ ଆଲୋଚନା । ୧୧:୪ରେ ସେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଓ ଜନସାଧାରଣ ଉପାସନାରେ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରକ ଆଛାଦନକରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ତଥାପି ୧୪:୩୪-୩୫ରେ ସେ ଦାବି କରନ୍ତି । ସେମାନେ ନାରୀଙ୍କ ରହନ୍ତୁ ! ସେଠାରେ ବିକନମାନେ (ରୋମା ୧୩:୧ରେ) ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତ୍ଵାମାନେ (ପ୍ରେରିତ ୨୧:୧ରେ) ଥିଲେ । ଏହି ବିଭିନ୍ନତାର ମତ, ଯାହା ମୋତେ ପାଉଳଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ (ମହିଳା ମାନଙ୍କ ଉପରେ କଟକଣା) ଚିହ୍ନିବା ଲାଗି ସ୍ବାଧୀନତା ଲାଭ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ଯେ ତାହା ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ କରନ୍ତୀୟ ୩ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାମାବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ କରିବାରେ ସମସ୍ୟା ଥିଲା । (ବ୍ରାହ୍ମିଣଙ୍କ “ପାଉଳ କରନ୍ତୀ ତ୍ୟାଗ କରିବାପରେ”, ପାଠକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ) ଯାହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ପାଇଁ କଷ୍ଟର କାରଣ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା । ସେମାନଙ୍କ ସ୍ବାଧୀନତା ସାମାବନ୍ଧ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା ତେବେ ପାଇଁ ସୁସମାଚାର ଅଧିକ ହୋଇ ପାରିବ ।

ମୋର ଦିନ ପାଉଳଙ୍କର ଠିକ୍ ବିପରୀତ ଅଟେ । ମୋ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସୁସମାଚାର ସାମିତ ହୋଇଯାଇ ପାରେ ଯଦି ବନ୍ଦବ୍ୟରେ ଦକ୍ଷ, ତାଲିମପ୍ରାସ୍ତ ସୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସମଚାର କରିବାକୁ ଓ ନେତୃତ୍ବ ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆ ନ ଯାଏ । ଜନସାଧାରଣ ଉପାସନାର ତୁତ୍ତାନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ ? ଏହା କ'ଣ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଚାର ଓ ଶିକ୍ଷ୍ୟତ ନୁହେଁ କି ? ବାଇବଳ ଏକ ସମଷ୍ଟିଗତ ଭାବେ “ହଁ” କରିବା ଦେଖାଯାଏ ।

ମୁଁ ପାଉଳଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରୁଦ୍ଧର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ ; ମୋର ପରମାର୍ଥ ଶିକ୍ଷା ବିଶେଷତ୍ୟ ପାଉଳଙ୍କ ମତାନୁଯାୟୀ ଅଟେ । ମୁଁ ଆଧୁନିକ ନାରୀ ମତାନ୍ଦବିନାମାନଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯଥା : କ୍ରିତଦାସଭାର ଅଯଥାର୍ଥତା, ଜାତିପ୍ରଥା, ଧର୍ମାନ୍ତରା ଏବଂ ଲିଙ୍ଗଭିତିକ ପକ୍ଷପାତିତା ପ୍ରତି ମନ୍ତ୍ରୀଯମାନ ବାଇବଳ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ଧାର ହୋଇ ଥାଇଅଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଧୁନିକ ଜଗତରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର ବା ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଆଡ଼କୁ ପଥାର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟୁଷର ଦେବାରେ ବିଳମ୍ବକରି ଥାଇଅଛି । ଜିଶ୍ଵର ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ କ୍ରିତଦାସ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧନଗ୍ରହ ଶାସ୍ତ୍ରାଶ ସେମାନଙ୍କୁ ତଳିତଳାନ୍ତ କରିବାକୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସାହସ କରେ ନାହିଁ ।

ଆଉ ଏକ ବିଷୟ : ଅନୁବାଦକ ରୂପେ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ କରନ୍ତୀ ଏକ ବଡ଼ ବାଧାପ୍ରାସ୍ତ ବା ବିଶ୍ଵାଙ୍ଗଳିତ ମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ଥିଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନପ୍ରାସ୍ତ ହେବା ହେତୁ ସେମାନେ ଯେପରି ପୁରସ୍କୃତ ଓ ଗର୍ବିତ ଅନୁଭବ କରୁଥୁଲେ । ମହିଳାମାନେ ଏଥରେ ଧରାପଡ଼ିଆଇ ପାରନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଯେ ଏପିସୀ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଯେଉଁମାନେ ମହିଳାମାନଙ୍କଠାରୁ ଲାଭ ଉଠାଉଥୁଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପିସୀ ଗୃହମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ିକରେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥୁଲେ ।

ଘ. ପାଠ କରିବାରେ ସମ୍ମାନକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶମାନ

ଗର୍ତ୍ତନ ପିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ଡୋଲଗ ଷୁଆର୍ଗ୍ରେ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ “ବାଇବଳକୁ ତାହାର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ କିପରି ପାଠ କରିବ” ।

ଗର୍ତ୍ତନପିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ “ସୁସମାଚାର ଓ ଆତ୍ମା” ନୃତ୍ୟନ ନିଯମ ହରମେଶ୍ୱରିକରେ ବାହାରିଛି ଡ୍ରାଇଟ ସି କାଲସର ପିଟରେଟ୍ ତେଭିତସ ଏପ୍ୟାପ ବ୍ୟବ ଓ ମାନଫ୍ରେଡ଼ ଟି ବ୍ୟାଙ୍ଗକ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ବାଇବଳର କଥାଗୁଡ଼ିକ “୨୧୩ - ୨୧୭, ୨୨୪ - ୨୨୭ ପୃଷ୍ଠା ।

ଏନ.୬.୬.୬.ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଂଶ ୧୧ : ୩୦ - ୩୧

୩୦ ଯୀଶୁ ସେତେବେଳେ ଗ୍ରାମ ଭିତରକୁ ଆସି ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମାର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଭେଟିଥିଲେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ୩୧ ଅତ୍ୟବ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୃହରେ ଥାଇ ତାଙ୍କ ସାହୁନା ଦେଉଥିଲେ, ସେମାନେ ମରିଯମଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଉଠି ବାହାରିଯିବା ଦେଖୁ ସେ ସମାଧୀ ନିକଟରେ ରୋଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାଉଥିଛନ୍ତି, ଏହା ମନେକରି ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ୩୨ ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ମରିଯମ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି କହିଲେ । ପ୍ରଭୋ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତାହା ହେଲେ ମୋ ତାଇ ମରି ନ ଆଆନ୍ତା । ୩୩ ଅତ୍ୟବ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରୋଦନ କରୁଥିବା ଦେଖୁ ଆତ୍ମରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହେଲେ । ପୁଣି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳନରେ ପଚାରିଲେ, ତାଙ୍କ କେଉଁଠାରେ ରଖାଅଛି ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ ଆସି ଦେଖନ୍ତୁ । ୩୪ ଯୀଶୁ କାହିଁଲେ, ୩୫ ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, ଦେଖ ସେ ତାଙ୍କୁ କିପରି ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ୩୬ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି କହିଲେ ଏହି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଅନ୍ତର ଆଖ୍ରମିତା ପିଟାଇଥିଲେ ସେ କଥାର ଏହାର ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ନିବାରଣ କରି ପାରି ନଥାଆନ୍ତେ ?

୧୧ : ୩୦ ପ୍ରେରିତିକ ଲେଖକଙ୍କର ଏହା ଆଉ ଏକ ଚାକ୍ଷୁସ ପ୍ରମାଣର ପୁଞ୍ଜାନୁପୁଞ୍ଜ ବର୍ଣ୍ଣନା

୧୧:୩୩

ଏନ ଏ ଏସ ବି	“ସେ ଆତ୍ମରେ ଗଭୀରଭାବେ ଚାଳିତ ହେଲେ ଓ ବ୍ୟଥୁତ ହେଲେ”
ଏନ କେ ଜେଭି	“ସେ ଆତ୍ମରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ବିଳାପ କଲେ ଓ ବ୍ୟଥୁତ ହେଲେ”
ଏନ ଆର ଏସ ଭି	“ସେ ଆତ୍ମରେ ଅତିଶ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାସ୍ତ ହେଲେ ଓ ଗଭୀରଭାବେ ବିହୁଳିତ ହେଲେ”
ଟି ଇ ଭି	“ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ସର୍ବ ଅନୁଭବ କଲା ଓ ସେ ଗଭୀର ଭାବେ ବିହୁଳିତ ହେଲେ”
ଏନ ଜେ ବି	“ଯୀଶୁ ବହୁତ ହତାଶ ହୋଇଗଲେ ଓ ଏକ ଦୃଢ଼ ଦୀଘନିଶ୍ୱାସ ପକାଇଲେ”

ଏହା ଆକ୍ଷରିକଭାବେ “ଆତ୍ମରେ ବିରକ୍ତ ହେଲେ” । ଏହି ରୁତ୍ତୋକ୍ତ ସାଧାରଣତଃ କ୍ରୋଧରେ ବ୍ୟବୃତ୍ତ ହେଉଥିଲା (ଦାନିଏଲ ୧୧:୩୦, ମାର୍କ ୧:୪୩, ୧୪:୫ । ମାତ୍ର ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏକ ଅନୁବାଦ ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ଗଭୀର ଭାବାବେଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛି । (୩୮ ପଦ) । ଯଦ୍ୟପି କେତେକ ବାଖ୍ୟାକାରୀ ଏହି ବଳିଷ୍ଠ ଭାବାବେଗକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ରୋଧ ରୂପେ ଦେଖନ୍ତି, ମୃତ୍ୟୁ ଆଡ଼େ ଚାଳିତ, ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ମାନବୀୟ ଭାବାବେଗ ଥିଲା (୩୩, ୩୪, ୩୫, ୩୮ ପଦ) ଏବଂ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦର୍ଶାଏ ।

୧୧:୩୪ “ଯୀଶୁ କାହିଁଲେ” ଏହା ବାଇବଲରେ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ପଦ ଅଟେ । ଏହି ଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଛା ନଥିଲା । ଏହା ମାନବ ବିଦ୍ରୋହର ଫଳ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ଏକ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇବାରେ ବେଦନା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ସେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଅନୁଭୂତି ପାଇଁ ବା ସକାଶେ ନିଜେ ତାହା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।

ଯୀଶୁଙ୍କ କ୍ରଦନ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜନସାଧାରଣ ବିଳାପ ବିଶ୍ୱଯ କୁହାଯାଇନାହିଁ ୩୩ ପଦର ୧୧ : ୩୭ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଭର ଅପେକ୍ଷା କରେ । ଏହା ୨୧ ପଦରେ ମାର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମତ ଓ ୩୭ ପଦରେ ମରିଯମଙ୍କ ମତ ଥିଲା ।

ଏନ ଏସ ଏବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଂଶ ୧୧ : ୩୮ - ୪୪

“ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ତରରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସମାଧୀ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ତାହା ଗୋଟିଏ ଗୁହା । ପୁଣି ତା’ମୁହଁରେ ଗୋଟାଏ ପଥର ଥିଲା । ୩୯ ଯୀଶୁ କହିଲେ ଏହି ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଇଦିଅ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭଗିନୀ ମାର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ ସେ ବାସିଗଲାଣି କାରଣ ସେ ଚାରିଦିନ ହେଲା ମଳାଣି । ୪୦ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କର ତାହା ହେଲେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଦେଖୁବ “ଏହା କଥାର ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି ନାହିଁ ? ସେଥିରେ ସେମାନେ ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଇଦେଲେ । ୪୧ ଆଉ ଯୀଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ ପିତଃ, ତୁମେ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି । ୪୨ ତୁମେ ଯେ ସର୍ବଦା ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥାଅ ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ସମୂହ ଚତୁର୍ଦ୍ଦରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହେତୁ ମୁଁ ଏହା କହିଲି । ୪୩ ସେ ଏହା କହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଡାକିଲେ, ଲାଜାର ବାହାର ଆସ । ୪୪ ମୃତ ଲୋକଟି ବାହାର ଆସିଲେ । ତାଙ୍କ ହାତ ଓ ପାଦ ସମାଧୀ ବସରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡ ଗମୁଛା ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହାଙ୍କ ବନ୍ଧନ ପିଟାଇ ଚାଲିଯିବାକୁ ଦିଅ” ।

୧୧ : ୩୮ “ଏକଗୁହା” ଏହି ସମୟରେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନରେ ସମାଧିଗୁଡ଼ିକ ହୁଁଏତ

୧. ପ୍ରାକୃତିକ ଗୁମ୍ଫା (ବାବା ବାଥ୍ରା ଗ୍ରେନ୍ଡାର୍ସ)

୨. ପର୍ବତର ଶାର୍ଷଧାର ମଧ୍ୟକୁ ବା ଭିତରକୁ ଖୋଲା ଯାଇଥିବା ଗୁମ୍ଫା ଏବଂ ଗୋଲାକାର ପ୍ରଷ୍ଟର ତାହାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧକୁ ଗଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇ ମୁଖ ବଦ କରାଯାଉଥିଲା ।

ନ. ଭୂମିରେ ଗର୍ଭ ଖୋଲି ତାହାକୁ ଏକ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତରରେ ଆଛାଦନ କରାଯାଉଥିଲା ।

ପ୍ରମତ୍ତଭବିତ ଅଧ୍ୟନଗୁଡ଼ିକରୁ ଯିରୁଶାଲମ ଅଞ୍ଚଳରେ ୧ ପୂର୍ବ ସର୍ବୋତ୍ତମା ମନୋନୟନ ।

୧୧:୩୯ “ଏହି ପଥର ଘୁଆଇଦିଅ” ଏକ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତର ସମାଧୁ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଡକାଯତ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଶବକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସାମଧିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଦିଆଯାଉଥିବା ପ୍ରଶାଳୀ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା ।

. “ସେ ଚାରିଦିନ ହେଲା ମଲାଣି” ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ପ୍ରଥାରେ କଥା କହିବା ଉଙ୍ଗ “ଚାରିଦିନ ମନୁଷ୍ୟ”

୧୧:୪୦ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଯାହା ବୁଝାଏ, “କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମ୍ଭବ” ।

ଏହି ପଦ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା “ହଁ” ଉଭର ଅପେକ୍ଷା କରେ ।

. “ଜିଶୁରଙ୍କ ମହିମା” ଯାଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଜିଶୁରଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା (୪ ପଦ)

୧୪ ପଦରେ ଅଧ୍ୟନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧୧ : ୪୧ “ଆଉ ଯାଶୁ ଉଦ୍ଦି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ” ଯିହୁଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସାଧାରଣ ଉଙ୍ଗ ଥିଲା, ସ୍ଵର୍ଗକୁ ହସ୍ତ ଓ ଚକ୍ର ଟେକିବା ବା ମୁକ୍ତ କରିବା । ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନାର ଏକ ପ୍ରଥା (୧୭:୧ ପଦ)

. “ତୁମେ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲ” ଯାଶୁ, ପିତାଙ୍କୁ “ଶୁଣନ୍ତି” (୮:୨୦, ୪୦, ୧୫:୧୫) ଏବଂ ପିତା ତାହାଙ୍କୁ “ଶୁଣନ୍ତି” ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଶୁଣନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଜୀବନ ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ଗତିକରି ଚାଲିଥିବା ଶବ୍ଦ “ଦେଖିବା” ଓ “ଶୁଣିବା”, “ଗ୍ରହଣ କରିବା” ଓ “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” (୩:୧୭) ପରି ସମାନ୍ତର ଭାବେ ଗତିକରେ (୧:୧୨) । ଲାଜାର ଯାଶୁଙ୍କ ସ୍ଵର “ଶୁଣିଲା” ଏବଂ ଜୀବନକୁ ଫେରିଆସିଲା ।

୧୧:୪୨ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଯାଶୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମରୁ ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଉପସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପନ୍ନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାରେ ଯିରୁଶାଲମର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

ପରମାର୍ଥକ ଭାବେ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ପିତାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକାରକୁ ଉଚ୍ଚାକୃତ କରନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରାଧକାର ଦିଅନ୍ତି (୪:୧୯, ୩୦, ୮:୨୮, ୧୭:୪୯, ୧୪:୧୦) । ଏହି ଆଶ୍ୱର୍ୟକ୍ରିୟା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରକାଶ କରେ । ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ ୪:୨୪ରେ ପ୍ରେରଣକର (ଆପୋଷେଲୋ)

୧୧:୪୩ ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଡାକିଲେ “ଲାଜାର ବାହାରିଆସ” ଏହା କୁହାଯାଏ ଯଦି ଯାଶୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଲାଜାର କହି ନଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସମୁଦ୍ର ସମାଧୁସ୍ତ ଲୋକମାନେ ବାହାରି ଆସିଥାଆନ୍ତେ ।

୧୧:୪୪ ସମାଧୁ ପାଇଁ ଶରୀର ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଥିଲା । ଜଳରେ ଧୌତ କରି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସରେ ଗୁଡ଼ାଇ ବିଭିନ୍ନ ସୁବାସିତ ସାମଗ୍ରୀ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ନାଶ କରିବାକୁ ମଖାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଚବିଶ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଶବକୁ ସମାଧୁସ୍ତ କରିବାକୁ ହେଉଥିଲା କାରଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସୁବାସିତ ସାମଗ୍ରୀ ମଖାଇ ନଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ : ସମାଧୁସ୍ତ କରିବା ଅଭ୍ୟାସମାନ

୧. ମେସପୋଚେମିଆ

କ. ଏକ ସୁଖୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମାଧୁ ଦେବା ବଡ଼ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା

ଖ. ଏକ ମେସପୋଚେମିଆ ଅଭିଶାପର ଏକ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି “ତୁମର ଶବକୁ ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ପାରୁ”

୨. ପୁରାତନ ନିୟମ

କ. ଉପଯୁକ୍ତ ସମାଧୁସ୍ତ କରିବା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ (ଉପଦେଶ କ ୩:୩)

ଖ. ଏହା ଖୁବ୍ ଶାସ୍ତ୍ର କରାଯାଉଥିଲା (ଆଦି ୨୩ ରେ ସାରା ଓ ଆଦି ୩୪ : ୧୯ରେ ରାହେଲ ଏବଂ ୨ ବିବରଣୀ ୨୧ ; ୨୩)

ଘ. ଅନୁପଯୁକ୍ତ ସମାଧୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯିବ ଓ ପାପର ଏହା ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା ।

୧. ଦୃତୀୟ ବିବରଣୀ ୨୮ : ୨୭

୨. ଯିଶାଇୟ ୧୪ : ୨୦

୩. ଯିରିମିୟ ୮:୨, ୨୨ : ୧୯

ଘ. ଯଦି ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବାର ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ସମାଧୁ ପ୍ରକୋଷ୍ଟ, ପରିବାରର ଗୃହ ଅଞ୍ଚଳ ଭିତରେ ସମାଧୁ ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

ଡ. କୌଣସି ଚିହ୍ନ ବା ପ୍ରତୀକ ମିଶର ପରି ନଥିଲା । ମାନବ ଜାତି ଧୂଳିରୁ ଉପନ୍ଦ ଓ ଧୂଳିକୁ ଫେରିଯିବା ଉଚିତ । ଆଦି ୩:୧୯, ଗାତ ୧୦୩:୧୪, ୧୦୪:୨୯ ।

ଚ. ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ନାନ ଦିଆଯାଉଥିବା ଯିହୁଦୀଧର୍ମରେ ମୃତଶରାର ବିଷୟକ ଅଶୁଭ ହେବାର ରାତି ଅନୁସାରେ ଶବକୁ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସନ୍ନାନ ଦେଇ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ମଧ୍ୟରେ ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷାକରିବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା ।

୩. ନୂତନ ନିୟମ

କ. ମୃତ୍ୟୁ ଅନୁଗମନ କରୁଥିଲା ଚବିଶ ଘଣ୍ଠା ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତ ସମାଧୀସୁ କରିବା । ଯିହୁଦୀମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଧୁ ଜଗୁଥିଲେ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁ ଯେ, ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆହ୍ଵା ବା ପ୍ରାଣ ତାହାର ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟକୁ ଫେରି ଆସିପାରେ । (ଯୋହନ ୧୧:୩୯)

ଖ. ସମାଧୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶବର ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଗୁଡ଼ାଯିବା ଓ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଶରୀରରେ ମଖାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା ।

ଘ. ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପାଲେଷାଇନ୍ ଦେଶରେ ସମାଧୁ ପାଇଁ ଯିହୁଦୀ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଆନ ଶବସକ୍ଷାରରେ କିଛି ଉନ୍ନତ ବା ବିଭିନ୍ନ ପଢ଼ି ନଥିଲା ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଳ୍ପଣ ୧୧:୪୫-୪୬

“ଅତେବ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ମରିଯମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ କର୍ମ ଦେଖିଥିଲେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୀରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୪୬ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯୀଶୁ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ ସେହିସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ।

୧୧:୪୫ “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୀରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ” ଏହା ସୁସମାଚାର ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ (୨୦:୩୦-୩୧) । ଏହି ବାକ୍ୟାଳ୍ପଣ ଏକ ନମ୍ବନା ହୋଇଯାଏ (୨:୨୩, ୩:୩୧, ୮:୩୦, ୧୦:୪୭, ୧୧:୪୫, ୧୨:୧୧, ୪୭) ଯାହା ବି ହେଉ, ଏହା ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରରମାନ ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ସବୁବେଳେ ପରିତ୍ରାଣକାରୀ ବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁ (୨:୨୩-୨୪, ୮:୩୦) ୨:୨୩ରେ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧୧:୪୬ “ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ଯୀଶୁ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଜଣାଇଲେ । ଏହା ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବିଷୟ ଯେ, ଏପରି ଉତ୍ତର ଶିକ୍ଷା ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କ୍ରିୟା ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଆହ୍ଵାନ ଅନ୍ତରାର ପରିମାଣ ଏତେ ବେଶୀ । ଯାହା ବି ହେଉ, ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ଦଳଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକ ସତ୍ୟତା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ଏହି ଦୂଇ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ କଲେ । ଏପରିକି ଏପରି ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କର୍ମ ସୁନ୍ଦର ବିଶ୍ୱାସ ଆଶେ ନାହିଁ (ଲୁକ ୧୦:୩୦-୩୧ ପଦ)

ଏନ୍-ଏସବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଳ୍ପଣ : ୧୧:୪୭-୪୮

“ସେଥିରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ମହାସଭା ଆହ୍ଵାନ କରି କହିଲେ, ଆମେମାନେ କଥଣ କରୁଅଛୁ ? ଏଲୋକ ତ ଅନେକ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କର୍ମକରୁଅଛି ୪୮ ଯଦି ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଏପରି ଛାଡ଼ି ଦେବା ତାହା ହେଲେ ସମସ୍ତେ ତାହାଠୀରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଆଉ ରୋମାଯମାନେ ଆସି ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଏହି ସ୍ଥାନ ଓ ଜାତି ଉଭୟଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ । ୪୯ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମମଧରୁ ଜଣେ ଅର୍ଥାତ୍ କଯଫା ନାମକ ସେହି ବର୍ଷର ମହାୟାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେମାନେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ । ୫୦ ସମୁଦ୍ରାୟ ଜାତି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଲୋକ ସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଯେ ମରିବା ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଙ୍ଗଳକନକ ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବିଚାର କରୁନାହିଁ ୧ । ୫୧ ସେ ଆପଣାଠୀରୁ ଏହାକହିଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ବର୍ଷର ମହାୟାଜକ ଥିବାରୁ ଯୀଶୁ ଯେ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ୫୨ ଆଉ କେବେଳ ସେହି ଜାତି ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏଥୁ ସକାଶେ ଏହି ଭାବବାଣୀ କହିଲେ, ୫୩ ତେଣୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦଶା କଲେ ।

୧୧:୪୭ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ମହାସଭା ଆହ୍ଵାନ କଲେ” ଏହା ସାନହେତ୍ରିନ୍ (ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭା) ଯିରୁଶାଲମରେ ଏହା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟକୁ ବ୍ୟାପ୍ତି ହୋଇଏ । ଏହାର ୭୦ ଜଣ ସ୍ଥାନୀୟ ସର୍ବେ ଥିଲା । ପ୍ରଧାନ ମହାୟାଜକଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ଧର୍ମର ପଣ୍ଡାତଗମନ ଥିଲା ଯାହା ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ପରିଚିତ, ଯେଉଁମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ଲୋକାଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ପୁନରୁତ୍ସାନ ନାହିଁ କଲେ । ଫାରୁଶୀମାନେ ଅଧିକଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲେ । ନ୍ୟାୟଧାରଣକାରୀ ଧାର୍ମିକ ଦଳ ଦୂଢ଼ ରୂପେ (୧) ପୁରାତନ ନିୟମକୁ (୨) ଦୂତମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ (୩) ଏବଂ ପରକାଳର ଜୀବନ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ଏହା ଆଶ୍ରମ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ଯେ ଏହି ଦୂଢ଼ ପରସ୍ପରର ବିପରାତ (ବିରୁଦ୍ଧ) ଦଳ କୌଣସି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖ : ଫାରୁଶୀମାନେ ୧:୨ ୪ରେ । ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖ - ସାନହେତ୍ରିନ୍ ୩:୧ ରେ

■ “ଏ ଲୋକ ତ ଅନେକ ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ କରୁଅଛି” ଯୀଶୁଙ୍କୁ “ଏଲୋକ” କହି ଏକ ଘୃଣା ବା ଅପମାନସ୍ଵରୂପ ପଥରେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଉଜାରଣ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବିଷୟ ଯେ ଏପରି ମହାନ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କର୍ମର ଉପର୍ଯ୍ୟୁତିରେ ଯଥା : ଲାଜାରଙ୍କୁ ଉଠାଇବାକାର୍ଯ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ଧାରଣ କରିଥିବା ମତ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତ କରିଦେଲା । (୨ କରନ୍ତୀ ୪:୪)

୧୧:୪୮ “ଯଦି” ଏହା ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଯାହା ଅର୍ଥନିହିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ ।

■ “ସମସ୍ତେ ତାହାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ” ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାହା ସହିତ ପାରମାର୍ଥିକ ଅସନ୍ଧତା, ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟର କାରଣ ଥିଲା । “ସମସ୍ତେ” ଏପରିକି ଶମିରୋଣୀୟ ଓ ଦେବପୂଜକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରେ (୧୦:୧୭) । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏକ ରାଜନୈତିକ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଭୟ ଥିଲା (ରୋମୀୟ ଅଧ୍ୟାନ)

■ “ରୋମୀୟମାନେ ଆସି ଆସନମଙ୍କର ଏହି ପ୍ଲାନ ଓ ଜାତି ଉତ୍ସମ୍ଭବ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ” ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଏହାବ୍ୟଙ୍ଗ ଭାବବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ଏହା ୩୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ସଫଳ ହେଲା ରୋମୀୟ ମୁଖ୍ୟ ସେନାଧକ୍ଷ (ପରେ ସମ୍ବାଦ) ତାଇଥେଙ୍କ ଅଧ୍ୟାନରେ । ରାଜନୈତିକ ବାଷ୍ପବତା, ରୋମ ରାଜ୍ୟର ଥିଲା, ଯିହୁଦୀ ଶେଷ ସମୟ (ଯୁଗ ଶେଷ ସମୟ) ଆଶାର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଂଶ । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯେ, ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଏକ ଆହୁରି / ସେନିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ପୁରାତନ ନିୟମର ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ପରି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ରୋମଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଶା ପୂରଣ କରିବାକୁ ପାଲେଷ୍ଟାଇନରେ ବିଭିନ୍ନ ମଶାହଙ୍କ ଛଳନାକାରୀମାନେ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଯାଶୁ ଦାବୀ କଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏକ ସାମର୍ଥ୍ୟକ ପାର୍ଥିବ ରାଜନୈତିକ ନ ଥିଲା (୧୮:୩୭) ମାତ୍ର ଏକ ଆଧୁନିକ ରାଜତ୍ତ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ (ପ୍ରକାଶିତ) ଭୂମିକା ଭାବରେ ଧ୍ୟାନିତ ହେବ । ସେ ଦାବୀ କଲେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ସଫଳତା, ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ, ଯିହୁଦୀ ଜାତିଯତାର ଅର୍ଥରେ ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ତାହାଙ୍କ ସମୟର ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲେ ।

୧୧:୪୯ “କଯପା ନାମକ ସେହି ବର୍ଷ ମହାଯାଜକ” ମହାଯାଜକୀୟ ପଦ ଏକ ସାରା ଜୀବନ କାଳୀନ ପଦ ଯାହା ଜଣକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ବଢାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା (ଯାତ୍ରା ୭୮ ପର୍ବ) ମାତ୍ର ରୋମୀୟମାନେ ବିଜୟୀ ହେବା ପରେ ଏହା ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଦରରେ ବିକ୍ରି ହେଲା ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ନିଳାମ ଡକିବାକୁ ଲୋକକୁ, କାରଣ ଜିତ ପର୍ବତ ଉପର ଓ ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଣଶରେ ଏହା ଲାଭଜନକ ବାଣିଜ୍ୟ ଥିଲା । କଯପା ୧୮-୩୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରୁ ମହାଯାଜକ ଥିଲେ (ମହାଯାଜକ ଆନ୍ତା (୭-୧୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ)ଙ୍କ ଜ୍ଞାଇଁ ।

୧୧:୪୦-୪୧ ଯୋହନଙ୍କ ବ୍ୟଙ୍ଗର ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦ୍ଧାରଣ କଯପା ସୁସମାଚାର ପ୍ରତାର କଲେ ।

୧୧:୪୦ “ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ମରିବା ଉଚିତ” ଏହା ନିମନ୍ତେ ପୁରାତନ ନିୟମ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଯାହୁଦି “କାଯିକ” ବା ଦୈହିକ (ଶାରୀରିକ) ଭାବର ଦୃଶ୍ୟ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି (ଉଭୟ ବା ମନ୍ଦ) ସମୁଦ୍ରା ବିଷୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ (ଯଥା : ଆଦମ / ହବା, ଆଖନ) ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ବଳିଦାନ ରାତିକୁ ଏକପରବର୍ତ୍ତ ସମୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଆସିଲା, ବିଶେଷତଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନ (ଲେବୀ ୧୭), ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଶୁ, ଜାତିର ପାପ ବହନ କଲା । ଏହା ପଣ୍ଡତା ଭାଗରେ ମଶାହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିଣତ ହେଲା ଯିଶାଇୟ ୪୩ । ନୃତନ ନିୟମରେ ରୋମୀ ୪:୧ ୨-୨ ୧ର ଆଦମ / ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିରୂପ ଶିକ୍ଷା ଏହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରେ,

୧୧:୪୧

ଏନ୍.୬.୬.୬୩୮., ଆରଜି, ଏନ୍ଜଟି “ଯାଶୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ”

ଏନ୍କେଜେଜି ଏନ୍ଥାଇଜି, ଆରଜି, “ଯାଶୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବେ”

ଏନ୍ଥାର ଏସଭି “ଯାଶୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଠିକ୍ ଯାଉଥିଲେ ।

ଏନ୍ ଜେମୀ “ଯାଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଥିଲା ।

ଏନ୍ଥାଇଜିଓଟିଟିଜ, ପ୍ରଥମ ଭାଗର ୧ ୨୭ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏକ ଉଭୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କ୍ରିୟାପଦ (ନିଶ୍ଚଯ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, “ନିଶ୍ଚିତ ହେବ”)ର ପାରମାର୍ଥ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଅଛି, ଯତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଛା ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା ।

୧. ମାର୍କ ୧୦:୩୯

୨. ମାଥୁର ୧୭:୨୭

୩. ଲୁକ ୯:୩୧, ୪୪, ୨୪:୨୧ ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୩

୪. ଯୋହନ ୩:୩୯, ୧୧:୪୧, ୧୨:୩୩, ୧୪:୨୭, ୧୮:୧୯

ଏହା ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀର ପ୍ରତାରଣାର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା

୧. ଲୁକ ୨୨:୨୧

୨. ଯୋହନ ୩:୩୧, ୧୨:୪

ଲୁକ ଏହା ପ୍ରେରିତ ପୁସ୍ତକରେତିବିଷ୍ୟତାର ସଫଳତା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲେ । (ଯଥା : ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୮, ୨୪:୧୪, ୨୭:୨୭) । ସମସ୍ତ ମୁକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତଗତ ଥିଲା (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୩, ୩:୧୮, ୪:୨୮, ୧୩:୨୯)

୧୧:୪୨ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ କରିବା ନିମନ୍ତେ “ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସମାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ହେବା ପରି ଦେଖାଯାଏ । ଯାହା ୧୦:୨୭ ସହିତ ସମାତର ହୋଇ ପାରିବ । ଏହା ବୁଝାଏ

୧. ପାଲେଷ୍ଣାଇନ ବାହାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ
୨. ଅଞ୍ଜ-ଯିହୁଦୀ, ଶମିରେଣୀୟମାନଙ୍କ ପରି
୩. ବିଜ୍ଞାତିମାନଙ୍କୁ (ଆଣ୍ୟଯିହୁଦୀ)

ବ୍ୟତିରେକ, ସର୍ବୋତ୍ତମ ପରି ଦେଖାଯାଏ, ଏହା ଯାହା ବି ହେଉ, ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ “ବିଶ୍ୱାସୀ” ମାନବଜାତିଙ୍କୁ ଏକତା ମଧ୍ୟକୁ ଆଶିବ (୧:୨୯, ୩:୧୭, ୪:୪୭, ୧୦:୧୭)

୧୧:୪୩ “ତେଣୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦଶା କଲେ” (୫:୧୮, ୭:୧୯, ୮:୪୯, ୧୦:୩୯, ୧୧:୮)

ଏନ୍‌ଏୟେସ୍‌ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଂଶ ୧୧:୪୪

“ଅତେବ, ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପ୍ରକାଶରେ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଯାଇ ପ୍ରାତିର ନିକଟରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଏପ୍ରେସିମ ନାମକ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ଆଉ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ରହିଲେ ।”

୧୧:୪୪ “ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପ୍ରକାଶରେ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ” ଯୋହନ ୧୭ ହେଉଛି ଧର୍ମନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶେଷ ଉଦ୍ୟମ ।

ପ୍ରକାଶରେ ଶବ୍ଦ ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ଅନୁବାଦ କରାଗଲା (୭:୨୭, ୧୧:୪୪, ୧୮-୨୦) ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବୁଝାଏ “ସାହସର ସହିତ” ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୭:୪ ଦେଖନ୍ତୁ

. “ଏପ୍ରେସିମ ନାମକ ଗୋଟିଏ ନଗର” ଏହି ନଗର ଶମିରୋଣରେ ବେଥେଲ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା ଏକ ନଗର ହୋଇ ଥାଇ ପାରେ (୨ ବଂଶାବଳୀ ୧୩:୧୯)

ଏନ୍‌ଏୟେସ୍‌ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଂଶ ୧୧:୪୫-୪୭

ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନିତାର ପର୍ବ ସନ୍ନିକଟ ଥିଲା, ପୁଣି ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରୁ ଅନେକେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଣି କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ୪୭ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନ୍ଦେଶଣ କରୁ କରୁ ମନ୍ଦିରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ପରଷ୍ପର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମେମାନେ କଥଣ ମନେ କରୁଥାଇ ? ସେ କି ପର୍ବକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ? ୪୭ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯଦି କେହି ଜାଣେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।

୧୧:୪୫-୪୭ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ୧୧ ଓ ୧୨ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

୧୧:୪୫ “ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଣି କରିବା ନିମନ୍ତେ” ଏହା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣରେ ଶୁଣିକରଣ ରାତିନୀତିକୁ ସୁଚାଏ । ଯୀଶୁ ପାଲେଷ୍ଣାଇନରେ କେତେକ ସମୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ପ୍ରତାର କଲେ ଓ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତାହା ଉପରେ ଏବେ ସୁନ୍ଦର ଯୁକ୍ତି ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ତିନି ସମସମାଚାର (ସିନୋପିକ) ମାନ ଏପରି ଭାବରେ ଗଠନ କରାଯାଇଅଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ବା ଦୁଇ ବର୍ଷ ସମ୍ବପନ ଥାଏ । ଯାହା ବି ହେଉ, ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ କେତେବୁଡ଼ିଏ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ (ବାର୍ଷିକ ଭୋଜ) ବିଷୟ ଅଛି ? ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ତିନୋଟି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଅଛି (୨:୧୩, ୩:୪ ଓ ୧୧:୪୫ ପଦରେ) ଅନ୍ତର୍ଭାବୁର୍ଥତା ସହିତ, ଯାହା ୫:୧ରେ “ଏକ ଭୋଜ” ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖିତ ।

୧୧:୪୭ ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ୩ରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ

ଆଲୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନମାନ

ଏହା ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଚାଲନା ଦେବାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପୁଷ୍ଟକ, ଯାହା ବୁଝାଏ ଯେ ବାଇବଳର ତୁମ ନିଜ ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ତୁମେ ଦାୟୀ ଅଟ ।

ଆୟେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆମର ଥିବା ଆଲୋକରେ ଗମନ କରିବା ଉଚିତ । ତୁମେ, ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅନୁବାଦରେ ଅଗ୍ରଧୀକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପୁଷ୍ଟକର ଏହି ଅଂଶର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମକୁ ଚିତ୍ରାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏଗୁଡ଼ିକ ଚିତ୍ରା ଉତ୍ସେକ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ ନୁହେଁ ।

୧. ଯୀଶୁ କାହିଁକି ଲାଜାରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ?

୨. ଆଶ୍ୟର୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ?

୩. ପୁନରୁତ୍ସାହ ଓ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପ୍ରକ୍ରିୟା (ପୁନର୍ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତି) ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ପ୍ରଭେଦ ଅଛି ?

୪. ଲାଜାରଙ୍କୁ ଉଠାଇବା ଦ୍ୱାରା ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ କାହିଁକି ଏତେ ଆତକୀୟ ହେଲେ ?

ଯୋହନ - ୧୨

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ଅନୁଲେଖ ଅଂଶ

ଯୁଏସବି-୪	ଏନ୍‌କେଜେଞ୍ଚି	ଏନ୍‌ଆରେସବି	ଟିଇଞ୍ଚି	ଏନ୍‌ଜେବି
ବେଥନିରେ	ବେଥନିରେ	ବେଥନିରେ		
ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବା	ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବା	ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବା	ୟାଶୁ ବେଥନିରେ ଅଭିଷିକ୍ତହେଲେ	ବେଥନିରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବା
୧ ୨ : ୧ - ୮	୧ ୨ : ୧ - ୮	୧ ୨ : ୧ - ୮	୧ ୨ : ୧ - ୮	୧ ୨ : ୧ - ୮
ଲାଜାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ	ଲାଜାରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା		ଲାଜାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ	
(ଚକ୍ରାନ୍ତ) ଷଡ଼ଯତ୍ନ କରିବାକୁ ଷଡ଼ଯତ୍ନ			ଷଡ଼ଯତ୍ନ	
୧ ୨ : ୯ - ୧ ୧	୧ ୨ : ୯ - ୧ ୧	୧ ୨ : ୯ - ୧ ୧	୧ ୨ : ୯ - ୧ ୧	୧ ୨ : ୯ - ୧ ୧
ଯିରୁଶାଲମକୁ				ମଶୀହଙ୍କର
ବିଜୟଯାତ୍ରା	ବିଜୟଯାତ୍ରା	ଖର୍ବୀର ରବିବାର	ଯିରୁଶାଲମକୁ ବିଜୟଯାତ୍ରା	ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରବେଶ
୧ ୨ : ୧ ୨ - ୧ ୯	୧ ୨ : ୧ ୨ - ୧ ୯	୧ ୨ : ୧ ୨ - ୧ ୯	୧ ୨ : ୧ ୨ - ୧ ୩	୧ ୨ : ୧ ୨ - ୧ ୯
			୧ ୨ : ୧ ୪	
			୧ ୨ : ୧ ୪	
			୧ ୨ : ୧ ୫	
			୧ ୨ : ୧ ୬	
			୧ ୨ : ୧ ୮ - ୧ ୯	
କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍	ଫଳପୂର୍ଣ୍ଣ	ୟାଶୁଙ୍କ ଜନସାଧାରଣ	କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍	ୟାଶୁ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ
ଯାଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜନ୍ତି	ଶହମାରୀଙ୍କ	ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶୈଖ	ଯାଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜନ୍ତି	ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୌରବାନ୍ତିତ ହେବାର
୧ ୨ : ୨ ୦ - ୨ ୭	୧ ୨ : ୨ ୦ - ୨ ୭	୧ ୨ : ୨ ୦ - ୨ ୭	୧ ୨ : ୨ ୦ - ୨ ୧	ଭାବବାଣୀ କହନ୍ତି
				୧ ୨ : ୨ ୦ - ୨ ୮ କ
				୧ ୨ : ୨ ୯ - ୨ ୭
ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ	ୟାଶୁ ତାହାଙ୍କ		ୟାଶୁ ତାହାଙ୍କ	
ଉଦ୍ଧିକୁ ଉଚ୍ଚାକୁତ	କୃଶୀୟ ମୃତ୍ୟୁର			
ହେବାକୁ ହେବ	ଉବିଷ୍ୟତବାଣୀ		ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟ କହନ୍ତି	
	କହନ୍ତି			
୧ ୨ : ୨ ୭ - ୩ ୨ କ	୧ ୨ : ୨ ୭ - ୩ ୨	୧ ୨ : ୨ ୭ - ୩ ୨	୧ ୨ : ୨ ୭ - ୩ ୨ କ	୧ ୨ : ୨ ୮ ଖ
			୧ ୨ : ୨ ୮	୧ ୨ : ୨ ୯ - ୩ ୨
			୧ ୨ : ୨ ୯	
			୧ ୨ : ୩ ୦ - ୩ ୩	
			୧ ୨ : ୩ ୩ - ୩ ୨	
			୧ ୨ : ୩ ୪	
			୧ ୨ : ୩ ୪ - ୩ ୨ କ	
ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର	କିଏ ଆୟମାନଙ୍କର			
ଅବିଶ୍ୱାସ	ବିବରଣୀ ବିଶ୍ୱାସ		ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ	
	କରିବ ?			
୧ ୨ : ୩ ୨ ଖ - ୪ ୩		୧ ୨ : ୩ ୨ ଖ - ୪ ୩	୧ ୨ : ୩ ୨ ଖ - ୩ ୮	୧ ୨ : ୩ ୨ ଖ
			ଉପସଂହାର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ	
			୧ ୨ : ୩ ୭ - ୩ ୮	୧ ୨ : ୩ ୭ - ୩ ୮
			୧ ୨ : ୩ ୯ - ୪ ୦	
			୧ ୨ : ୪ ୧	୧ ୨ : ୪ ୧
			୧ ୨ : ୪ ୧ - ୪ ୧	
ଜ୍ୟୋତିରେ ଗମନ କରିବା			୧ ୨ : ୪ ୨ - ୪ ୩	୧ ୨ : ୪ ୨ - ୪ ୦
ୟାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟସବୁ		ୟାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟସମୂହ		
ଦ୍ୱାରା ବିଚାର	୧ ୨ : ୪ ୨ - ୪ ୦	ଦ୍ୱାରା ବିଚାର		
୧ ୨ : ୪ ୪ - ୪ ୦	୧ ୨ : ୪ ୪ - ୪ ୦		୧ ୨ : ୪ ୪ - ୪ ୦	

ଅଧ୍ୟନ ଚକ୍ର ତିନି

ପାରାଗ୍ରାଂସ ପ୍ରତି ନିମନ୍ତେ ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅନୁଗମନ

ଏହା ହେଉଛି ଅଧ୍ୟନ ଚାଲକ ବାଖ୍ୟାପୁଷ୍ଟକ । ଯାହା ବୁଝାଏ ଯେ ତୁମ ନିଜ ବାଇବଳ ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ତୁମେ ଦାୟୀ । ଆସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆମର ଥିବା ଜ୍ୟୋତିରେ ଗମନ କରିବା ଉଚିତ । ତୁମେ, ତୁମର ବାଇବଳ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଅନୁବାଦରେ ଅଗ୍ରାଧିକାରୀ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ବାଖ୍ୟାକାର ହସ୍ତରେ ତୁମେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଅନୁଚିତ ।

ଆୟଟି ଏକାଥରକେ ବସି ପାଠକର । ପ୍ରସଙ୍ଗମାନ ବିହୁ । ପାଞ୍ଚଟି ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼କ ସହିତ ତୁମର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭାଗବିଭାଗକୁ ତୁଳନା କର । ପାରାଗ୍ରାଂସ ଭାଗବିଭାଗ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାହାକି ଅନୁବାଦର କେନ୍ଦ୍ର (ହୃଦୟ) ତାହାର ଅନୁଗମନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଚାବି ବା କଞ୍ଚ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାରାଗ୍ରାଂସର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଓ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଛି ।

୧ - ପ୍ରଥମ ପାରାଗ୍ରାଂସ

୨ - ଦ୍ୱିତୀୟ ପାରାଗ୍ରାଂସ

୩ - ତୃତୀୟ ପାରାଗ୍ରାଂସ

୪ - ଛତ୍ର୍ୟାଦି

ପୂର୍ବପର ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଥିବା ପାଠ୍ୟାଂଶର ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ୧ - ୪୦ ପଦ ନିମନ୍ତେ

କ. ଚାରୋଟି ସୁସମାଚାର ପୁଷ୍ଟକ ସମନ୍ତ ଏକ ନାରା ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଙ୍କ ଅଭିଷେକ ଲିପିବନ୍ଧ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଘଣଣା ପ୍ରତି ସୁସମାଚାର ଲେଖକଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିବା ନିଶ୍ଚିତ । ଯାହା ବି ହେଉ । ମାର୍କ ୧୪ : ୩ - ୯, ମାଥ୍ୟ ୨୭ : ୭ - ୧୩ ଓ ଯୋହନ ୧୨ : ୨ - ୮ ସେ ବେଥନାର ମରିଯମ ଲାଜାରଙ୍କ ଭଗିନୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଲୁକ ୭ : ୩୭ - ୪୦ ତାହାକୁ ଗାଲିଲୀରେ ପାପିନୀ ସ୍ତା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ ।

ଘ. ୧୨ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାଶୁଙ୍କ ଜନସାଧାରଣ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ ବା ସମାପ୍ତି କରେ (୨୯ ପଦ) । ସେ ଥରକୁ ଥର ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯିରୁଶାଲମର ସହରବାସୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପାଞ୍ଚଟି ଦଳର ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଛି ।

୧. ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିବା ସ୍ଵରକ୍ଷରେ ଦେଖିଥିବା ଜନତା ୧୩ ପଦ

୨. ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଥିବା ଜନତା

୩. ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବକୁ ଆସିଥିବା ତୀର୍ଥ୍ୟାତ୍ମକ ଜନତା

୪. ସମ୍ବଦତଃ ଅଣିହୁଦାମାନଙ୍କର ଏକ ଜନତା (ବା) ଦଳ

୫. ସମ୍ବଦତଃ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳ

ଶର ଓ ଜ୍ଞାନବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟନ

୯୯.୧.୧.୧ (ଆଧୁନିକିତଣା) ପାଠ୍ୟାଂଶ ୧୨ : ୧ - ୮

୧ “ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଇଅଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବେଥନୀଯାକୁ ଆସିଲେ, ଯେଉଁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଥିଲେ ସେ ସେହିଠାରେ ଥିଲେ । ୨ ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ ପ୍ରଶ୍ନୁତ କଲେ । ମାର୍ତ୍ତିଆ ପରିଚିର୍ଯ୍ୟା କରୁଥିଲେ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିଲେ ଲାଜାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ୩ ସେତେବେଳେ ମରିଯମ ଅଧ୍ୟେତର ଅତିବହୁମୂଳ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଣମାଂସୀ ଟେଲ ଘେନି ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ତାହା ଲଗାଇ ଆପଣା କେଶରେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ ପୋଛିଦେଲେ । ଆଉ ଟେଲର ସୁବାସରେ ଘରଟି ମହକି ଗଲା । ୪ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣାରିଯୋତୀ ଯିହୁଦୀ ନାମକ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ସେ କହିଲା, ଏହି ଟେଲ ଦେବ୍ରିଶ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇ କାହିଁକି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ନଗଲା ? ୫ ସେ ଯେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା ବୋଲି ଏହା କହିଲା, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ତୋର ଆଉ ତାହା ନିକଟରେ ଟଙ୍କା ଥଳୀ ଥିଲା । ୬ ସେଥିରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ଯେପରି ମୋର ସମାଧ ଦିନ ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହା ରଖିପାରେ । ୮ ଦରିଦ୍ରମାନେ ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିବି ।”

୧୨ : ୧ “ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଇଅଦିନ ପୂର୍ବରୁ” ଏହା ମାଥ୍ୟ ୨୭ : ୨ରୁ ଏକ ଭିନ୍ନ କାଳାନୁକୂମିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରମବିକାଶ । ଏହା ସୁରଣେରେ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ସୁସମାଚାର ଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କାଳକୁମିକ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧୂତ କାର୍ଯ୍ୟମୂଳ୍ୟ ଯାହା ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ପ୍ରତିପଳିତ କରେ । ସୁସମାଚାରଗୁଡ଼ିକ ଜୀବନାଗୁଡ଼ିକ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟଭୂତ ଦଳମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାଦ ପତ୍ରିକାମାନ ଅଟେ ।

୧୨ : ୨ “ସେମାନେ” ଏହା ବେଥିନୀର ସହରବାସୀ ମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇବା ଘଟଣା ନିମନ୍ତେ ସନ୍ନାନ ଦେଖାଇ ଯାଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରଭୋଜନ ଦେଇଥିଲେ । ଯାହାବି ହେଉ ମାଥୁଡ଼ ୨୭ : ଗରେ ଏହା ଶିମୋନ କୁଷାଙ୍କ ଗୁହରେ ଆଯୋଜିତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୨ : ୩ ଅଧିସେର “ପାଉଣ୍ଡ” ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏହା ଲାଟିନ୍ ଶବ୍ଦ, ରୋମୀୟ ପାଉଣ୍ଡ ବିଷୟ କୁହାଯାଇଅଛି । ଯାହା ୧୨ ଓଜସ୍ ସହିତ ସମାନ । ଏହି ବହୁମୂଳ୍ୟ ତେଳ ମରିଯିମଙ୍କ ବିବାହ ଯୌତୁକ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଅନେକ ଅବିବାହିତ କୁମାରୀ ସେମାନଙ୍କ ଗଲା ଚତୁଃପର୍ଵରେ ଏପ୍ରକାର ଅତର ବୋତଳ ପିଷିଥାଆନ୍ତି ।

- ଏନ.ଏ.ଏସ.ବି “ଏକ ପାଉଣ୍ଡର ବହୁମୂଳ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧ ସୁବାସିତ ଅତର”
- ଏନ.କେ.ଜେଭି “ଏକ ପାଉଣ୍ଡର ବହୁମୂଳ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଟାମାଂସୀ ତେଳ”
- ଏନ.ଆର.ଏସ.ଭି “ଏକ ପାଉଣ୍ଡର ବହୁମୂଳ୍ୟ ଅତର, ବିଶୁଦ୍ଧ ସୁବାସିତ ବୃକ୍ଷରୁ ନିର୍ଗତ”
- ଟି ଇ ଭି “ଏକ ଫୁରୁଆରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶୁଦ୍ଧ ସୁବାସିତ ନାର୍ତ୍ତ ବୃକ୍ଷରୁ ନିର୍ଗତ ବହୁମୂଳ୍ୟ ଅତର ।
- ଏନ.ଜେଭି “ଏକ ପାଉଣ୍ଡର ଅତି ବହୁମୂଳ୍ୟ ନାର୍ତ୍ତ ବୃକ୍ଷରୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରଲେପ ବା ମଳମ”

ବିଶେଷଣ ଅର୍ଥ ଉପରେ ଅଧିକ ଆନ୍ତମାନିକ ବିଷୟ ବୁଝାଯାଏ (୧) ବିଶୁଦ୍ଧ (୨) ତରଳ ପଦାର୍ଥ (୩) ଏକ ଶ୍ଵାନର ନାମ ।

ଅତର ଏକ ସୁରତିତ ହିମାଳୟ ମୂଳରୁ ଆସିଛି ଯାହାର ମୂଳ୍ୟ ବହୁତ ଅଧିକ । ଜେମ୍ସ ଏମ୍ ଫ୍ରିମାନଙ୍କ “ବାଇବଳର ବ୍ୟବହାରିକ ଆବଧାବ ଓ ରାତିମାନ” ପୁସ୍ତକର ଣାୟ - ୩୮ - ୩୯ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖ ।

■ “ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ତାହା ଲଗାଇ ଦେଲେ” ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ସମାନ ଘଟଣା (ସମ୍ବଦତଃ ଲାଜାର ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଥିବାରୁ ମରିଯିମଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦଜ୍ଞାପନ ୨ ପଦ) ନାରୀଟି ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରକରେ ଲଗାଇବା କହେ । ଦୃଶ୍ୟମାନଭାବେ ମରିଯିମ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ, ମନ୍ତ୍ରକରୁ ଆରମ୍ଭକରି ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଅଛନ୍ତି । କାରଣ ହେଉଛି ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦ ଖୋଲାଥିଲା । ହୋଇଥାଇପାରେ ସେ ବାମ କହୁଣାରେ ଭରାଦେଇ ନାଚା ବା କମ୍ପିଜ ମେଜ ନିକଟରେ ଭଳିକି ଆଉଜି ବସିଥିଲେ ।

ଯୋହନଙ୍କ ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମଳକାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ । ଏହି ସୁବାସିତ ମସଲା ବା ତେଳ ସମାଧ୍ୟ କରିବାକୁ ଏକ ମୃତ୍ୟୁରାବକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାଲାଗି ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । (୧୯ : ୪୦ ପଦ) । ମରିଯିମ ହୁଏତ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଯାଶୁଙ୍କ ଆସନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ସମାଦକୁ ବୁଝିପାରିଥିଲା । (୭ ପଦ) ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖନ୍ତୁ ! ୧୧ : ୨ ରେ ତେଳ ଅଭିଷେକ ।

. “ଆଉ ତେଲର ସୁବାସରେ ଘରଟି ମହିକିଗଲା” କେତେ ଅଙ୍କିତ କରିବାପରେ ତାକୁ ସାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷୀ (ସମାଦକୀୟ) ର ପୁଞ୍ଜାନୁପୁଞ୍ଜ ବ୍ୟାଖ୍ୟା । ଯୋହନ ଦ୍ୱାରାବରେ ମୁହଁର୍ତ୍ତଟି ସ୍ଵରଣ କରନ୍ତି !

୧୨ : ୧୪ “ଇଷ୍ଟାରିଯୋତୀୟ ଯିହୁଦା” ଇଷ୍ଟାରିଯୋତ ଶନ୍ଦର ଦୁଇଟି ସମ୍ବାଦ୍ୟ ବା ଉପୁରି ବିଷୟକ ଅର୍ଥ ଅଛି (୧) ଯିହୁଦାର ଏକ ନଗର (କେରିଓଥ ଯିହୋଶ୍ଵି ୧୪ : ୨୪ ପଦ) ବା (୨) ଶବ୍ଦ “ହତ୍ୟାକାରୀର ଛୁରା” ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ । ସମସ୍ତ ସୁସମାଚାର ଲେଖକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋହନଙ୍କର ଯିହୁଦା ବିଷୟରେ ସବୁଠାରୁ ତୀବ୍ରକଟିନ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟମାନ ଅଛି (୭ ପଦ)

ଗ : ୩୦ - ୩୧ ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଖ ।

■ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସମାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ । ଏହି ଶନ୍ଦର ସାଧାରଣଭାବେ ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧନିହିତ ଅର୍ଥ ନାହିଁ । ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ “ହସ୍ତାନ୍ତର” ବା “କାଢି ଦେଇଦେବା” ଦୁଇଏ ଏକ ଆଇନସଙ୍ଗତ ବିଚାରନ୍ତମାତ୍ର ଅବା ଅନ୍ୟକୁ କିଛି ବିଷୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ବୁଝାଏ । ୧୮ : ୨ ରେ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଖ ।

୧୨ : ୫ ଟିନିଶହ ତେନାରୀ = ଦେଢ଼ ଶନ୍ଦ ଚଙ୍କା । ଗୋଟିଏ ତେନାରୀ ସେ ସମୟରେ ଜଣେ ସୈନିକ ଓ ଜଣେ ଶ୍ରମିକର ଗୋଟିଏ ଦିନର ମଙ୍ଗର ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷର ମଙ୍ଗର ବା ବେତନ ଥିଲା ।

୧୨:୬ ଏହି ପଦ ଆଉ ଏକ ସମାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ଅପେକ୍ଷା ଯୋହନ ଯିହୁଦାକୁ ଅଧିକ ଦୋଷାରୋପ କରେ ।

- ଏନ. ଏ.ଏସ.ବି “ଚଙ୍କାଥଳୀ”

ଏନ.ଆର.ଏସ.ଭି “ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ରଖିବାପୁଣ୍ୟା”

ଟି ଇ ଭି “ଅର୍ଥମୁଣ୍ଡା”

ଏନ.ଜେ.ବି “ସାଧାରଣ ପାଣ୍ଡି”

ଏହି ଶବ୍ଦ “କୁନ୍ତ୍ର ବାକ୍”କୁ ବୁଝାଏ । ଏହା ଆଦ୍ୟରୁ ସଙ୍ଗୀତ ଗାୟକ ଓ ବାଦକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖର ଶଙ୍ଖବାଦ୍ୟ ବହିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆସୁଥିଲେ ।

■ “ସେଥୁରେ ଯାହା ଯାହା ରଖାଯାଉଥିଲା ତାହା ସେ ତୋରିକରି ନେଉଥିଲା” । ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ‘ବହିବା’ ଏହା ଦୁଇଟି ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । (୧) ସେ ବାକ୍ ବହନ କଲା (୨) ମଧ୍ୟ ସେ ବାକ୍ରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ନେଇ ଯାଉଥିଲା । ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଯିହୁଦାର ଚିତ୍ର ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୫ ପଦରେ ଦେଖାଇବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରାଯାଇଅଛି । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣା ପାଇଁ ଗୋଟି କରିବାକୁ ଏହା ଏକ ବାହାନା ଥିଲା ।

୧୨ : ଓ ଏହା ଏକ ଅଜଣା ବା ଅଚିହ୍ନା ପଦ । ଏହା, ବଦାନ୍ୟତାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭକ୍ତି (ଉପାସନା) କୁ ଜଣକ ସମାଧୂରେ ଏକ ସମାନ ରାତି ସହିତ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଭାବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ । ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଶ୍ୱଯକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟମାନ ଅଟେ ।

୧୩ : ମୁଁ “ଦରିଦ୍ରମାନେ ତ ସର୍ବତା ଦୁଃଖମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି” । ଏହା ଦିତୀୟ ବିତରଣ ୧୪ : ୪, ୧୧ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ ଅବହେଲା ବା ନ୍ୟୁନ କରିବା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କର ମଶାହ ରୂପେ ଉପମ୍ପିତ ଥିବା ଉପରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରାଯାଇ ଅଛି (୩୪, ୭ : ୩୩, ୯ : ୪) । ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଅଧୁକାର ଓ ଉଚିତ ଯନ୍ତ୍ର ଉପରେ ପୁରାତନ ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପୁରାତନ ନିୟମ ହେଉଛି ଅତୁଳନୀୟ ବା ଅନନ୍ୟ ।

ଏନ. ଏ. ଏସ. ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟକ୍ରମ : ୧୨ : ୯ - ୧୧

୯ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଯିହୁଦୀଲୋକ ସେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିପାରି କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ସକାଶେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ତ୍ରଶା କଲେ, ୧୧ କାରଣ ତାଙ୍କ ଯୋଗୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

୧୨:୯ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଯିହୁଦୀଲୋକ ସେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିଲେ “ଏହା ଏକ ଅସାଧାରଣ ‘‘ଯିହୁଦୀ’’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ଅଛି । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଥିବା ଧର୍ମନେତାମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଏ । ଯାହା ବି ହେଉ ୧୧ : ୧୯, ୪୫, ୧୨ : ୧୭ରେ ଏହା ଯିରୁଶାଲମର ସହରବାସୀ ମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଇଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଏ, ଯେଉଁମାନେ ଲାଜାରଙ୍କ ବନ୍ଧୁଗଣ ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସମାଧିକ୍ରମାକୁ ଆସିଥିଲେ ।

୧୨:୧୦ କିନ୍ତୁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ବଧ ମଧ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ତ୍ରଶା କଲେ’ ସେମାନେ ଘରଣାର ଚିହ୍ନକୁ ଘୂଞ୍ଚି ଦେବାକୁ ବା ଅପସାରିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ! ସେମାନଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ମାନ ଥିଲା ଭୟ (୧୧:୪୮) ଓ ଲର୍ଦ୍ଦ (୧୧:୪୮, ୧୨ : ୧୧) ।

ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଚିନ୍ତାକଲେ ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ଅନନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ । କୃତୀୟ ହୋଇଥିବା ଘରଣା । ଏହି ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରୀ ଓ ପକ୍ଷପାଦତା ପଢିତ ମାନବଜାତିର ଅନ୍ତକାରଗ୍ରୂପ ମନକୁ ପ୍ରତିପଳିତ କଲା ।

୧୨:୧୧ ଏହା ୧୧ : ୪୫ ସହିତ ପଶାତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ବିଶେଷ ପ୍ରସଂଗ ଦେଖନ୍ତୁ ! ଯୋହନଙ୍କ ‘‘ବିଶ୍ୱାସକର’’ କ୍ରୀଯାପଦର ବ୍ୟବହାର ୨ : ୨୩ରେ ଅଛି ।

ଏନ. ଏ. ଏସ. ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ୧୨ : ୧୨ - ୧୧

୧୨ “ତହେଁ ଆରଦିନ ପର୍ବକୁ ଆସିଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି ୧୩ ଖଜୁରୀ ବାହୁଙ୍ଗା ଘେନି ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଗଲେ ଓ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ହୋ ଶାନ୍ତି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେ ଧନ୍ୟ । ଧନ୍ୟ ଇସ୍ତ୍ରୀଏଲର ରାଜା । ୧୪ ଆଉ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଗର୍ଭତ ଶାବକ ପାଇ ତାହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କଲେ, ଯେପରି ଲେଖାଅଛି । ୧୫ ଆଗୋ ସିଯୋନର କନ୍ୟେ, ଭୟକର ନାହିଁ, ଦେଖ ତୋର ରାଜା ଆସୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଗର୍ଭଭକ୍ତାବକ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ୧୬ ତାହାଙ୍କ ଶିଶ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ମହିମାନ୍ତି ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଯେ ଏହିସବୁ କରିଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପଢ଼ିଲା । ୧୭ ଆଉ ସେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସମାଧିରୁ ଡାକି ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ସମୂହ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୮ ଏହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀତ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଯେଣୁ ସେ ଏହି ଆଶ୍ରମ୍ୟକରମ୍ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ଶୁଣିଥିଲେ । ୧୯ ସେଥିରେ ପାରୁଶୀମାନେ ପରିଷର କୁହାକୁହି ହେଲେ ଦେଖୁଛ ତ ଦୁଃଖମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ବିପଳ ହେଉଅଛି । ଦେଖ ଜଗତଟା ଯାକ ତାହାର ପଛରେ ଗଲେଣି ।”

୧୨:୧୯ - ୧୯ ଏହା ହେଉଛି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଜୟଯାତ୍ରାର ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା (ମାଥୁର ୨୧ : ୧ - ୧୧, ମାର୍କ ୧୧ : ୧ - ୧୧, ଲୁକ ୧୯ : ୨୯ - ୩୮)

୧୨ : ୧୯ “ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଭୋଜକୁ ଆସିଥିଲେ” ଯିହୁଦୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୋଜ ପାଳନୀୟ ଥିଲା । (ଯାତ୍ରା ୨୩ : ୧୪ - ୧୭ । ଲେବୀୟ ୨୩ ଦିତୀୟ ବିବରଣୀ ୧୭ : ୧୭) ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପାଲେଷାଇନର ବାହାରେ (ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ଭାବେ) ବାସ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବ୍ୟାପୀ ଆକାଂକ୍ଷା ଥିଲା ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକ ଭୋଜରେ ଯୋଗଦେବା । ଏହି ଭୋଜଗୁଡ଼ିକର ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ତାହାର ସାଧାରଣ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ତିନିରୁ ପାଞ୍ଚଶହ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ ହେଲା । ଏହି ଷ୍ଟୁଦ୍ରବାକ୍ୟ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କୌତୁହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ମା ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ଶୁଣିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷିତ ଥିଲେ (୧୧ : ୪୭ ପଦ) ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଏ ।

୧୭ : ୧୩ “ଖଜୁରୀ ବାହୁଙ୍ଗାମାନ” ଖଜୁରୀ ବାହୁଙ୍ଗାମାନର ଏହା ଏକ ଅସାଧାରଣ ଗ୍ରୀକ ଶିଷ୍ଟବାକ୍ୟ ଅଟେ । କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଦିନେ ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷମାନ ଜାତ ପର୍ବତରେ ଗଡ଼ଣି ସ୍ଥାନରେ ବୃକ୍ଷ ପାଉଥିଲା । (ଯଥା : ଜୋସେପ୍ସ) । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯିରିହୋରୁ ଆମଦାନି କରାଯାଇଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ଜୟଳାଭ ବା ବିଜୟର ଏକ ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । (ପ୍ରକାଶିତ ୭ : ୯) । ସେଗୁଡ଼ିକ ଆବାସତମ୍ବୁର ଭୋଜ ଓ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ବିଧୁରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା (ଲେବୀ ୧୩ : ୪୦) (ମେକବାୟ ସମୟରୁ ପରମରା)

■ “ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ” ଏହା ଏକ ଅଶିକ୍ଷି କାଳ ଯାହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ (୧) ଅତୀତ ସମୟରେ ବାରମ୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟ ବା (୨) ଅତୀତ ସମୟରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ।

■ “ହୋ ଶାନ୍ତି” ଏହି ଶିବକୁ ବୁଝାଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦ୍ବାରକର ବା ଦୟାକରି ଉଦ୍ବାର କର (ଗୀତ ୧୧୮ : ୨୫ - ୨୬) । ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ବିଧୁ ସମୟରେ ହିଲେଲେ ଗାତି ସଂହିତା ମାନ (୧୧୩ - ୧୧୮ ଗୀତ) ମନରୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯିବ । ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିରକୁ ତାର୍ଥ୍ୟମାତ୍ରୀମାନେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବେ ଏହା ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯିବ । ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଭୋଜ ସମୟରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାରମ୍ବାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପଗୁଡ଼ିକ କରାଗଲା ଓ ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚାରିତ ହେଲା । ମାତ୍ର ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ସେସବୁର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଅର୍ଥ ପାଇପାରିଲେ । ଜନତା ଏହା ଜାଣିଲେ, ପାରୁଶାମାନେ ଏହା ଚିହ୍ନ ସ୍ବାକ୍ଷର କଲେ ।

. “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେ ଧନ୍ୟ” ଯାଶୁ ଯାହା ଦାବି କରି ଆସିଥିଲେ ଏହା ଠିକ୍ ତାହା ହିଁ ଥିଲା । ସେ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ ଯିହୋବାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ ।

■ ଏନ.ଏ.ଏସ.ବି “ଏପରିକି ଇସ୍ତ୍ରୀଆଲର ରାଜା”

ଏନ.କେ.ଜେତୁ. , ଏନ. ଆର. ଏସ.ଭି

ଟି ଇ ଭି, ଏନଜେତି “ଇସ୍ତ୍ରୀଆଲର ରାଜା”

ଏହି ଶ୍ରୁଦ୍ଧବାକ୍ୟ ଗୀତସଂହିତାର ଅଂଶ ନଥିଲା । ମାତ୍ର ଜନତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଶାମୁଏଲ ୩ (୧ : ୪୭, ୧୯ : ୧୯)ରେ ମଶାହ ରାଜା ରୂପେ ଏହା ସିଧାସଳଖ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବୁଝୁଅଛି ।

୧୯ : ୧୪ “ଗର୍ଭଭଶାବକ” ଲସ୍ତ୍ରୀୟେଲିଯ ରାଜମାନଙ୍କ ରାଜକୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗର୍ଭଭ ଆରୋହଣ କରୁଥିଲେ (୧ ରାଜାବଳୀ ୧ : ୩୩, ୩୮ : ୪୪) । କେବଳ ରାଜା ତାଙ୍କ ଗର୍ଭଭ ଉପରେ ବସୁଥିବାରୁ ଯାଶୁ ଏକ ଗର୍ଭଭ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିବା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯାହାଉପରେ କେହି ପୂର୍ବେ କେବେ ଆରୋହଣ କରି ନଥିଲେ । ମାର୍କ ୧୧ : ୨ ପଦ)

୧୯ : ୧୪ -୧୫ “ଯେପରି ଏହା ଲେଖାଅଛି” ଏହା ଏକ ଯିଖରାୟ ୯ : ୯ ଉଚ୍ଛିଦାଂଶ । ଗର୍ଭଭ ଶାବକ କେବଳ ମଶାହ ରାଜକାଙ୍କ ରାଜକୀୟତା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ନମ୍ରତା ବିଷୟ ମଧ୍ୟ କହେ । ଯାଶୁ ଯିହୁଦୀ ଅପେକ୍ଷା ବା ଆଶା ଅନୁପାୟୀ ବିଜୟୀ ସୈନିକ ରୂପେ ଆସି ନଥିଲେ । ମାତ୍ର ଯିଶାଇୟ ୪୩ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଶଭୋଗୀ ଦାସ ରୂପେ ଗର୍ଭଭ ଶାବକାରୋହୀ ହୋଇ ଆସିଲେ ।

୧୯ : ୧୬ “ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ “ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଚାଷୁସ ସାକ୍ୟ ଓ ବେଦନାପୂର୍ଣ୍ଣ ସୃତି । ଏହା ପୁନଃ ସତେଜ ଘଟଣାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ (୧ : ୨୭, ୧୦ : ୭, ୧୭ ; ୧୮, ମାର୍କ ୯ : ୩୭, ଲୁକ ୨ : ୪୦, ୯ : ୪୪, ୧୮ : ୩୪) । କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ଓ ପେଣ୍ଟିକଷ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଆମିକ ଚକ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହେଲା ।

■ “ମାତ୍ର ଯାଶୁ ଯେତେବେଳେ ମହିମାନ୍ତ୍ର ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ଵରଣ କଲେ” ଏହା ପଦିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଥିଲା (୧୪ : ୨୭ ଓ ୨ : ୨୭)

ଏହି ପଦ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସୁସମାଚାର ଲେଖକଗଣ ପୁନରୁଛିତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତିରୁ ସେମାନଙ୍କ ସୁସମାଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ଆକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ତିନି ସୁସମାଚାର (ସିନୋପ୍ରିକ) ଲେଖକଗଣ ଔତିହାସିକ ଉନ୍ନତିରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଲେଖାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ମହିମାକୁ ଲୁଚାଇ ଥାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯୋହନ ମହିମାମଧ୍ୟ ମଶାହଙ୍କ ଆଲୋକ ବା ଜ୍ୟୋତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସମାଚାର ଲେଖନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୃତି ଓ ବିଷୟ, ସୁସମାଚାର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଫଳିତ କରନ୍ତି, ଏହି ପ୍ରେରଣାପ୍ରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମାଜ (ସମ୍ପୁଦ୍ଧାଯ) ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ଦୂରଟି ଔତିହାସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତିମାନ ଅଛି (ଯାଶୁ ଓ ସୁସମାଚାରର ଲେଖକଗଣ) ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ପ୍ରେରଣାପ୍ରାୟ ।

■ ମହିମାନ୍ତ୍ର ୧ : ୧୪ରେ ଟିପପଣୀ ଦେଖ ।

୧୯ : ୧୭ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖ : ୧ : ୮ ରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ୟମାନ । ପୂର୍ବପରି ସମ୍ପର୍କର ପାଠ୍ୟଙ୍କରେ ଅର୍ଦ୍ଦଦୂଷି ସହ ଦେଖ ।

୧୯ : ୧୯ “ପାରୁଶାମାନେ ପରଶର କୁହାକୁହି ହେଲେ” ଏହା ଆଉ ଏକ ଉବିଷ୍ୟତ୍ ବିଷୟକ ପୂର୍ବହାୟ ପ୍ରଦାନ ।

ଏହା (୧) ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ୧୧ : ୪୮, ୧୨ : ୧୧ ଓ (୨) ଅଶ୍ୟିହୁଦୀ (ବିଜାତୀୟ) ୨୦ - ୨୩ ପଦକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।

ଏହା ଦୂରଟି ଔତିହାସିକ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ; ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ।

ଏନ୍.୬.୬ସ.୬ (ଆଧୁନିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଂଶ୍ଚ ୧୨ : ୨୦ - ୨୨

ପର୍ବ ସମୟରେ ଉପାସନା କରିବା ନିମତ୍ତେ ଆସିଥିବା ଯାହୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଲୋକ ଥିଲେ । ୨୧ ସେମାନେ ଗାଲିଲୀରେ ବେଥସାଇଦା ନିବାସୀ ଫିଲିପଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, ମହାଶୟ, ଯାଶୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ଆଶ୍ରମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ୨୨ ଫିଲିପପ ଯାଇ ଆଦ୍ଵିଷଙ୍କୁ କହିଲେ । ପୁଣି ଆଦ୍ଵିଷ ଓ ଫିଲିପପ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କ କହିଲେ ୨୩ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ତି ହେବା ନିମତ୍ତେ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । ୨୪ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି । ଗହମବୀଜ ଯଦି ମୃତ୍ତିକାରେ ପଡ଼ି ନ ମରେ, ତାହାହେଲେ ବହୁତ ଫଳ ଫଳେ । ୨୫ ଯେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରିୟଜ୍ଞାନ କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ ଆଉ ଯେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଲେଜନ୍ତରେ ଘୃଣା କରେ ସେ ତାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମତ୍ତେ ରକ୍ଷା କରିବ । ୨୬ କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବକ, ତେବେ ସେ ମୋହର ଅନୁମନ କରୁ । ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ ମୋହର ସେବକ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିବ । କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବା କରେ, ତେବେ ପିତା ତାହାକୁ ସନ୍ନାନ ଦେବେ ।

୧୨ : ୨୦ “କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଲୋକ” ଏହା ଅଣୟିହୁଦୀ (ବିଜାତି) ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରୀକ ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ଭାବରେ ନୁହଁଛି ।

. “ପର୍ବ ସମୟରେ ଉପାସନା କରିବା ନିମତ୍ତେ ଆସିଥିବା ଯାହୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ” ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବୁଝାଏ ଯେ ସେମାନେ ପର୍ବକୁ ଯିବାରେ ଅଭ୍ୟସ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ହୁଏତ (୧) ଜିଶ୍ଵରତୟକାରୀ ବା (୨) ଦ୍ୱାରପାଖର ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଅଣୟିହୁଦୀ । ପ୍ରଥମ ହେଲେ ସମାଜ ଗୁହରେ ନିୟମିତ ଉପାସନାକାରୀ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ, ଯିହୁଦୀ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବିଧ୍ୟମତେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ।

୧୨ : ୨୧ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ” ଏହା ଅଶିକ୍ଷ କାଳ ଯାହା ବୁଝାଏ (୧) ସେମାନେ ଥରକୁ ଥର ଅନୁରୋଧ କଲେ ବା (୨) ସେମାନେ ପରାବିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଚାହେଁଲେ । ଦୃଶ୍ୟମାନ ଭାବରେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଉବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକ ସଫଳତା ଉପରେ ଶେଷ ସୂଚନା ଥିଲା । (୨୩ ପଦ)

୧୨ : ୨୨ ଫିଲିପପ (ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ପ୍ରେମିକ) ଏବଂ ଆଦ୍ଵିଷ (ପୁରୁଷତ୍ବ ବିଶିଷ୍ଟ) ଦୁଇଟି ମାତ୍ର ପ୍ରେରିତଙ୍କର ଏହି ଗ୍ରୀକ ନାମ ଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ଏହା ଏହି ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ (ଯଥା : ବିଜାତିମାନଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାଇ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲା ।

୧୨ : ୨୩ “ସମୟ ଉପସ୍ଥିତି” ଏହା ହିନ୍ଦ କାଳ ଅଟେ । ଯୋହନ ଅନେକ ସମୟରେ “ଏହି ସମୟ” ବ୍ୟବହାର କରିଅଛନ୍ତି ଯାଶୁଙ୍କ କୃଶାର୍ପଣ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରି ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିବେଶିକ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ସମୟରେ (୧୨ : ୨୭, ୧୩ : ୧, ୧୭ : ୧) । ଯାଶୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ରସ୍ତାଏଲର ହଜିଯାଇଥିବା ମେଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ (ମାଥୁର ୧୪ : ୨୪) ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ବିଜାତିମାନଙ୍କୁ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚୁଛି ।

■ “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର” ଏହା ଏକ ଆରମ୍ଭିକ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ, ତାହା ସରଳ ଭାବେ “ମାନବକୁ” ବୁଝାଉଥିଲା (ଗୀତ ୮ : ୪, ଯିହିନି ୨ : ୧) । ଯାହା ବି ହେଉ ଏହା ଦାନିଏଲ ୭ : ୧୩ରେ ଜିଶ୍ଵରତ୍ର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅର୍ଥ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (୨୮ ପଦରେ ଦୁଇଥର, ୩୭ ଓ ୩୮ ପଦ) । ଏହା ପ୍ରାୟ ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବୁଝାଇବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । (୧୩ : ୧, ୩୭, ୧୭ : ୧) । ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅନେକଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ମଧ୍ୟକୁ ଆଶିଲା (ମାର୍କ ୧୦ : ୪୪)

■ “ଯଦି” ଏକ ମାଳାକୃତ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟମାନ ଏଥୁରେ ଅଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (୨୮ ପଦରେ ଦୁଇଥର, ୩୭ ଓ ୩୮ ପଦ) । ଏହା ପ୍ରାୟ ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବୁଝାଇବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । (୧୩ : ୧, ୩୭, ୧୭ : ୧) । ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅନେକଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ମଧ୍ୟକୁ ଆଶିଲା (ମାର୍କ ୧୦ : ୪୪)

■ “ଯଦି” ଏକ ମାଳାକୃତ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟମାନ ଏଥୁରେ ଅଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଯାହା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ (୨୪, ୨୭, ୩୭, ୪୭ ପଦ)

୧୨ : ୨୪ “ଯେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରିୟ ଜ୍ଞାନ କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ” ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦର ଖେଳ “ସାଇକେ” ଯାହା ଏକ ମାନବର ବ୍ୟକ୍ତିର ସଭାକୁ ବୁଝାଏ (ମାଥୁର ୧୦ : ୩୯, ୧୭ : ୨୪ - ୨୫, ମାର୍କ ୮ : ୩୪ - ୩୫, ଲୁକ୍ ୯:୩୩-୨୪) । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ଥରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ନୂତନ ଜୀବନ ଦିଆଯାଏ । ଏହି ନୂତନ ଜୀବନ ସେବା କରିବା ନିମତ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପୁରସ୍କାର । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟବହାର ନିମତ୍ତେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ନୁହଁଛେ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନୂତନ ଜୀବନର ବେବର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ଆମେମାନେ ପାପ କରିବା ଦାସତରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲୁ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସମାନରେ ପରିଶତ ହେବାକୁ (ଗୋମ ୧:୧ - ୨:୨)

୧୦ ଅଧ୍ୟାୟ ମିଥ୍ୟା ମେଷପାଳକ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସବୁକୁ “ଦୌତାଇବା” ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲା । ମାତ୍ର ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ବା ପ୍ରାଣ ଦାନକଲେ । ତେଣୁ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣୟତାବେ କରବାକୁ ହେବ (୨ କରମ୍ ୪ : ୧୨ - ୧୫, ଗାଲାତୀ ୨ : ୨୦)

■ “‘ହରାଇଥାଏ’” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟରତ ସୁଚନା । ଏହି ଶବ୍ଦ (ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୧୦ : ୧୦ ରେ ଦେଖ) ବୁଝାଏ “ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ” ଆଉ ଏକ ଶବ୍ଦ ଦୂଇଟି ଅନ୍ତର୍ଭିତ ଅର୍ଥ ସହ ଅଛି । ଏହା “ଅନ୍ତ ଜୀବନ” ର ବିପରୀତ । ଯଦି ଜଣକର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିକାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ, ଏହାର କେବଳ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିବଦଳ ଅଛି । ଏହା ବିନାଶ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଜଣକର ସହିତ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କର ବିଛିନ୍ନତା (ଯାହା ନରକର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ)

- “‘ଘୁଣାକରେ’” ଏହା ଏବଂ ହିତ୍ତୁ ତୁଳନାମୂଳିକ ଉଚ୍ଚିତ । ଜିଶ୍ଵର, ଅଗ୍ରାଧ୍ୱକାର ହେବା ଉଚ୍ଚିତ (ଯାକୁବଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ (ପନ୍ଦିମାନେ) ଆଦି ୨୯ : ୩୦, ୩୧, ଦୃତୀୟ ବିବରଣୀ ୨୧:୧୪, ଏଣ୍ଟୋ ଓ ଯାକୁବ, ମଲାଖ୍ର ୧ : ୨-୩, ରୋମୀ ୧୦ - ୧୩, ଜଣକ ପରବାର ଲୁକ୍ ୧୪:୨୭)

- “‘ଜୀବନ’” ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ‘யୋଏ’ । ଏହା ଯୋହନରେ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । (୧) ଆମ୍ବିନଜୀବନ (୨) ଅନ୍ତ ଜୀବନ (୩) ନୃତନ ଜୀବନ (୪) ପୁନରୁତ୍ଥିତ ଜୀବନ ବୁଝାଇବାକୁ । ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ହେଉଛି “‘ଆହଁ’”ର ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ମୁଣ୍ଡି । ଯାହା ପତନର ବିଶେଷତା ଅଟେ ।

୧୨ : ୨୭ “‘ଯଦି’” ଏହା ଦୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ତ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଯାହା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ ।

- “ସେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଜରୁଗି ଆବଶ୍ୟକତା । ଯାହା ଏକ ଚାଲୁ ରହିଥିବା ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟ କହେ (ଯୋହନ ୧୫) । ଏହା ଉଦ୍ୟମରେ ଲାଗିରହିବାର ଅବହେଲିତ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ । (ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖ ୮ : ୩୧ରେ ଚେଷ୍ଟାରେ ଲାଗିରହିବା ଆବଶ୍ୟକତା) । ଏହି ବିଷୟ ଅନେକ ସମୟରେ ଏକ ସର୍ବଭୌମ ଜିଶ୍ଵର ଓ ମାନବର ସ୍ଵଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ପାରମାର୍ଥିକ ଗଭୀର ଚିତ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଅବୁଝା ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯାହାବି ହେଉ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଅନୁଭୂତି ରୂପେ ଦେଖିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଟେ । (ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି (୩ : ୪୪, ୪୫) ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେ ମଧ୍ୟ ମାନବ ଜାତିକୁ ତାହାଙ୍କ ଯାଚନୀୟ ବିଷୟକୁ ଅନୁତାପ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସହକାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଦେବାଲାଗି ଦାଗି କରନ୍ତି (ମାର୍କ ୧ : ୧୫, ପ୍ରେରିତ ୨୦ : ୨୧) ଉଭୟ ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସିନ୍ଧାନ ଓ ଏକ ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ଶିକ୍ଷ୍ୟତ୍ତ ଭାବରେ । ଉଦ୍ୟମରତ ରହିବା ହେଉଛି ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବାର ଚିହ୍ନ ଅଟେ (ମାଥୁର ୧୦ : ୨୨, ୧୩ ; ୨୦ - ୨୧, ଗାଲାତୀ ୨ : ୯, ୧୨୦୨ନ ୨ ; ୧୯, ପ୍ରକାଶିତ ୨ ; ୭, ୧୧, ୧୭, ୨୭, ୩ : ୪, ୧୨, ୨୧)

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ମୂଳତତ୍ତ୍ଵ ବାଇବଳ ଉପରେ ନିର୍ଭରଣୀଳ ହୋଇସୁନ୍ଦା ଅନେକ ସମୟରେ ଦ୍ୱାରାମୂଳିକ ଚିତ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଆସେ । ପ୍ରାଚ୍ୟ ସାହିତ୍ୟରେ ଏହି ରୂପକ, ପରଷ୍ପର ବିରୋଧୀ ଚିତ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଚାରିତ୍ରିକ ଗୁଣ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ଅନେକ ସମୟରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପାଠକଗଣ ଦ୍ୱାରାମୂଳକ ବିଷୟକୁ ହୁଁ / ନାଁ ପଥକ ମଧ୍ୟକୁ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉଭୟ ବା ସତ୍ୟକୁ ବୁଝାଇଥାନ୍ତି (ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି)

ମୋର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକୁ ଉଦାହରଣ ଦେବାକୁ ମୁଁ ବାଇବଳ ଅନୁବାଦ ସେମିନାର “‘ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ୱାରାମାନ’” ରୁ ଏକ ବିଭାଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିଥାଏ ।

“ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ୱାରାମାନ”

୧ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୂପେ ବାଇବଳକୁ ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ମୋତେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ସର୍ବାଦୌ ସାହାଯ୍ୟ କରିଆସିଛି । ବାଇବଳକୁ ଗୁରୁତ୍ବର ଭାବେ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରେ ଏହା ସୁଷ୍ପଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ, ବିଭିନ୍ନ ପାଠ୍ୟାଶ, ସତ୍ୟକୁ ମନୋମାତ କରିବା ପଥ ପ୍ରକାଶ କରେ, ମାତ୍ର ବିଧ ବା ନିୟମାନୁସାରେ ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟିତ ପାଠ୍ୟାଶ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟିତ ପାଠ୍ୟାଶକୁ ବାତିଲ୍ ବା ନିଯା (ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସ) କରି ନପାରେ । ସତ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଜାଣିବାରେ ଆସେ (ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, କେବଳ କେତେକ ମାତ୍ର, ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟିତ ନୁହେଁ ୨ ତାମତୀ ୩ : ୧୬, ୧୭) ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ବା ଉତ୍ସ୍ତ କରିବାଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ (ପ୍ରମାଣ - ପାଠ୍ୟାଶ)

୨. ଅଧ୍ୟକାଶ ବାଇବଳ ସତ୍ୟ (ପ୍ରାଚ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ) ବିପରୀତ ଭାକ୍ୟା ପ୍ରକାଶକ, ଦ୍ୱାରାମୂଳକ ଯୋଡ଼ିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ (ନୂତନ ନିଯମ ଲେଖକଗଣଙ୍କୁ ସ୍ଥାରଣ କର, ଲୁକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରେ ଏହା ସୁଷ୍ପଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ, ବିଭିନ୍ନ ପାଠ୍ୟାଶ, ସତ୍ୟକୁ ମନୋମାତ କରିବା ପଥ ପ୍ରକାଶ କରେ, ମାତ୍ର ବିଧ ବା ନିୟମାନୁସାରେ ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟିତ ପାଠ୍ୟାଶ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟିତ ପାଠ୍ୟାଶକୁ ବାତିଲ୍ ବା ନିଯା (ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସ) କରି ନପାରେ । ସତ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଜାଣିବାରେ ଆସେ (ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, କେବଳ କେତେକ ମାତ୍ର, ଜିଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟିତ ନୁହେଁ ୨ ତାମତୀ ୩ : ୧୬, ୧୭) ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ବା ଉତ୍ସ୍ତ କରିବାଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ (ବିପରୀତ ବିଷୟମାନ) ଆସମାନଙ୍କ ଆଦରଣୀୟ, ସରଳାକୃତ ପରମାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବେଦନାଦାୟକ ଅଟେ ।

କ. ପୂର୍ବ ନିରୂପଣ ବନାମ ମାନବର ସ୍ବାଧୀନ ଜଳ୍ଲା

ଖ. ବିଶ୍ୱାସ ମାନଙ୍କ ନିରାପଦ ବନାମ ଉଦ୍ୟମରେ ଲାଗିରହିବା ଆବଶ୍ୟକତା

ଗ. ଆଦ୍ୟପାପ ବନାମ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ପାପ

ଘ. ଜିଶ୍ଵର ରୂପେ ଯାଶୁ ବନାମ ମାନବ ରୂପେ ଯାଶୁ

ଡ. ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ବନାମ ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ଦାସ ସଦୃଶ

- ଚ. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବାଇବଲ୍ ବନାମ ମାନବ ଲେଖକରୁ
- ଛ. ପାପଶୂନ୍ୟତା (ସିଙ୍ଗାତାମତ, ରୋମୀ ୧) ବନାମ କମ ପାପ କରିବା
- ଜ. ପ୍ରାଥମିକ ତଡ଼କଣାତ୍ ଧାର୍ମିକ ଗଣନ ଏବଂ ପବିତ୍ରୀକରଣ ବନାମ କ୍ରମବିକାଶ ପବିତ୍ରୀକରଣ
- ଘ. ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣନ (ରୋମୀ ୪) ବନାମ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣନର ନିଷ୍ଠାପତା (ଯାକୁବ ୨ : ୧୪ - ୨୭)
- ଙ. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆ ସ୍ଥାନ୍ୟନତା ବନାମ (ରୋମୀ ୧୪ : ୧ - ୨୩, ୧ କରନ୍ତୀ ୮ : ୧ - ୧୩, ୧୦ : ୨୩ - ୩୩) ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆ ଦାୟିତ୍ୱ (ଗାଲାଟୀ ୫ ; ୧୭ - ୨୧, ଏଫୀସୀ ୪ ; ୧)
- ଘ. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସାମ ସର୍ବୋକ୍ତୁଷ୍ଟତା ବାନମ ତାହାଙ୍କ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଗୁଣ
୦. ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବୋତ୍ତମାବେ ଅଜଣା (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଅସମ୍ଭବ) ବନାମ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇବା ସମ୍ଭବ
- ଡ. ପରିତ୍ରାଣ ସକାଶେ ପାଉଳଙ୍କର ଅନେକ ରୂପକ ବା ଉପମାମାନ
- (୧) ପ୍ରତିପାଳନ
 - (୨) ପବିତ୍ରୀକରଣ
 - (୩) ଧାର୍ମିକ ଗଣନ
 - (୪) ମୁକ୍ତି
 - (୫) ଗୌରବାନ୍ତି ହେବା
 - (୬) ପୂର୍ବ ନିରୂପଣ ଭବିଷ୍ୟତ
 - (୭) ପୁନଃମିଳନ
- ଡ. ବର୍ତ୍ତମାନର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଭବିଷ୍ୟତ ଧ୍ୟାନକରଣ
- ଘ. ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ଦାନରୂପେ ବନାମ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଅଧ୍ୟକାରୟମୁକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟୁଷର ରୂପେ (ମାର୍କ ୧ : ୧୪, ପ୍ରେରିତ ୨୦ : ୨୧)

ଡ. ପୁରାତନ ନିୟମ ସର୍ବଦା ସ୍ଥାଯୀ ବନାମ ପୁରାତନ ନିୟମ ସମୟ ଚାଲିଯାଇଛି ଓ କାର୍ଯ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଓ ବ୍ୟର୍ଥ (ମାଥୁତ ୩ : ୧୭ - ୧୯ ପଦମାନ ୪ : ୨୧ - ୪୮, ରୋମୀ ୩, ଗୋଲାପୀ ୩)

ଘ. ବିଶ୍ୱାସମାନେ ଦାସଗଣ / କ୍ରୀଡ଼ଦାସ ଗଣ ବା ସନ୍ତାନଗଣ / ଉତ୍ତରାଧ୍ୟକାରୀ ଗଣ

. “ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ମୋହର ସେବକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରହିବ” ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଅଛି, ୧୪ : ୩, ୧୭ : ୨୪, ୨ କରନ୍ତୀ ୪ : ୮, ବିଲ ୧ ; ୨୩, ୧ ତଥ୍ସଲ ୪ ; ୧୭ରେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସମ୍ପର୍କ ମୂଳକ : ତାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଓ ତାହାଙ୍କ ସହଭାଗିତା ।

ଆୟେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲୁ । (ଆଦି ୧ : ୨୭ - ୨୭୦) ।

ପରିତ୍ରାଣ ହେଉଛି ଏବନ ଉଦ୍ୟାନର ଭଗ୍ନ ସହଭାଗିତାର ପୁନରୁବ୍ରାର ଅଟେ । ଯୋହନ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହି ସହଭାଗିତା ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନରୁବ୍ରାର କରାଯାଇଅଛି ।

ଏନ୍-ୱେଚ୍‌ର୍ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ପାଠ୍ୟାଙ୍ଗ ୧୨:୨୭-୩୩କ

“ଏବେ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ମୁଁ କଥାନ କହିବି ? ପିତଃ ମୋତେ ଏହି ସମୟଠାରୁ ରକ୍ଷା କର । କିନ୍ତୁ ଏଥୁସକାଶେ ତ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି । ୨୮ ପିତଃ ଆପଣାନାମ ମହିମାନ୍ତି କର । ସେଥୁରେ ଆକାଶରୁଏହି ବାଣୀ ହେଲା । ଆସେ ତାହା ମହିମାନ୍ତି କରିଅଛୁ । ଆଉ ପୁନର୍ବାର ମହିମାନ୍ତି କରିବା । ୨୯ ତେଣୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକ ସମୂହ ଏହା ଶୁଣି ମେଘଗର୍ଜନ ହେଲାବୋଲି କହିଲେ, ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଜଣେ ଦୃତ ଏହାଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି । ୩୦ ଯୀଶୁ ଉଭର ଦେଲେ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବାଣୀ ହୋଇନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି । ୩୧ ଏବେ ଏହି ଜଗତର ବିଚାର ଉପସ୍ଥିତ । ଏବେ ଏହି ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତିକୁ ବାହାରେ ପକାଯିବ । ୩୨ ଆଉ ମୁଁ ଯଦି ପୃଥିବୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବକୁ ଉଛିତ ହେବି, ତାହାହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅପାଣା ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବି ଗାଣ ସେ କେଉଁଠାକୁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ତୋର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେଥୁରେ ସୂଚନା ଦେଇ ଏହା କହିଲେ । ୩୪ ସେଥୁରେ ଲୋକସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିରକାଳ ରହିବେ ବୋଲି ଆୟେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଶୁଣିଅଛୁ । ତେବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବକୁ ଉତ୍ଥିତ ହେବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କୁହୁଅଛ ? ଏହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କିଏ ? ୩୫ ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆଉ ଅଛ ମାତ୍ର ସମୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ଅନ୍ତକାର ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ନକରେ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଜ୍ୟୋତି ଥାଉ ଆଉ ଗମନାଗମନ କର । ଯେ ଅନ୍ତକାରରେ ଗମନାଗମନ କରେ । ସେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ । ୩୬ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିଃର ସନ୍ତାନ ହୁଆ, ସେଥୁପାଇଁ ଜ୍ୟୋତିଃ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଉ ଆଉ ଜ୍ୟୋତିଃର ବିଶ୍ୱାସ କର । ଯୀଶୁ ଏହିସବୁ କଥା କହି ପ୍ରସ୍ତର କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁରୁ ଗୋପନରେ ରହିଲେ” ।

୧ ୨:୨୭ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍‌ବିଗୁ ହୋଇଅଛି” ଏହା ଏକ ସିଦ୍ଧ ଆପ୍ତିବାଚକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଟେ । ବ୍ୟକ୍ତି (ପ୍ରତିନିଧି) (ପିତା, ଶୟତାନ, ପରିବେଷମାନ ଜତ୍ୟୋଦି) ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ଶବ୍ଦ, ନୂତନ ନିୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ବାରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଅଛି ।

କ. ହେରୋଦଙ୍କ ଭୟ (ମାଥୁର ୨ : ୩)

ଘ. ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭୟ (ମାଥୁର ୧୪ : ୨୭)

ଗ. ଯାଶୁଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରରକୃତ ଚିତ୍ରା (ଯୋହନ ୧୨ : ୨୭, ୧୩ : ୨୧)

ଘ. ଯିରୁଶାଲମରେ ମଣ୍ଡଳୀ (ପ୍ରେରିତ ୧୪ : ୨୪)

ଡ. ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ବାଧାବିଘ୍ନ (ବିଭ୍ରାଟ) ଗାଳତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ

ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ପଥ, ଯାଶୁଙ୍କ ମାନବୀୟ ସଂଗର୍ଷ ତାହାଙ୍କ ଆସନ୍ତ କୃଶାପଣର ପ୍ରଗାଢ଼ ମାନସିକ ଆୟାତ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଥିଲା । (ମାର୍କ ୧୪ : ୩୨) ଯୋହନ ଯାଶୁଙ୍କ ଗଭୀର ଦୁଃଖ ଗେଥସିମନିରେ ଲିପିବନ୍ଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏହା ହେଉଛି ସମାନ ସମୟ ।

■ “ମୋତେ ଏହି ସମୟଠାରୁ ରକ୍ଷାକର” । ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଆଲୋଚନା ହୋଇଅଛି । ଏହା ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା କି ? (ମାଥୁର ୨୭:୩୯) ଏହା କ’ଣ ଯାହା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ସେଠାରେ ଏକ ଅନପେକ୍ଷିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ? (ଏମନ୍ତି ବାଇବଳ)

■ “କିନ୍ତୁ ଏଥୁସକାଶେ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି” ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଉନ୍ନତ କରାଗଲା (ଲୁକ୍ ୨୭:୨୭, ପ୍ରେରିତ ୨:୨୩, ୩ : ୧୮, ୪:୨୮) ଯାହା ଯାଶୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝିଥିଲେ (ମାଥୁର ୨୦:୨୮, ମାର୍କ ୧୦: ୪୫)

୧ ୨ : ୨୮ “ତୁମର ନାମ ମହିମାନ୍ତିକର” ପିତା ୨୮ ପଦରେ ପ୍ରତ୍ୟୁତର ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ‘ମହିମାନ୍ତି’ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ସେହି ରସ । ଏହା ବୁଝାଏ :

୧. ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥିତିଲାଭ କରିଥିବା ମହିମା (୧୭ : ୫)

୨. ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ (୧୭ : ୭)

୩. ଏଠାରେ ସେହି ପଦ ଅଛି

୧ ୨ : ୨୯ “ତେଣୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକସମୂହ ଏହା ଶୁଣିଲେ” । ଯାହା ଘଟିଲା ଏଠାରେ ତାହାର ଦୁଇଟି ଅନୁବାଦ ଅଛି । ଏହା (୧) ମୋଘ ଗର୍ଜନ ଥିଲା । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଜିଶ୍ଵର କଥା କହିବାରେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । (୨ଶାମ୍ ୨୭ : ୧୪, ଆୟୁବ ୧୩ : ୪, ଗାତ ୨୯ : ୩, ୧୮ : ୧୩, ୧୦୪ : ୭) ଏକ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିଥିଲା । ଶାରିଲଙ୍କ ଅନୁଭବ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ୯ : ୩, ୨୭ : ୯ରେ ଥିବା ଚେତାଶ୍ରୀନ୍ୟ ବା ଅବାକ୍ ହେବା ସହିତ ଏହା ସମାନ ।

୧ ୨ : ୩୦ “ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବାଣୀ ହୋଇନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି” । ଏହି ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ଏକ ଯିହୁଦୀ ଜୀବିତର ତୁଳନା । ଏହା ବୁଝାଏ । ଏହା ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ନଥିଲା ମାତ୍ର ବିଶେଷତଃ ପ୍ରଥମରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁଥିଲା (୧୧ : ୪୨ ପଦ)

୧ ୨ : ୩୧ “ଏବେ ଏହି ଜଗତରେ ବିଚାର ଉପସ୍ଥିତ” । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାକ୍ୟ ସହିତ ଏହା ସମାନ୍ତର ଭାବେ ଗଠିତ ହୋଇଛି (ଏବେ ଏହି ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତିକୁ ବାହାରେ ପକାଯିବ) ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏହା ଘଟିବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଉନାହିଁ (ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଖ)

ମୁଁ ଏପ୍ ଏପ୍ କୁସଙ୍କ ସହିତ ନିଶ୍ଚିତ ଏକମତ, ତାଙ୍କର “ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର” ୧୯୮ ପୃଷ୍ଠାରେ, ସେହି ୩୧ ପଦ ଆଉ ଏକ ଉଦାହରଣ ବା ଆଦର୍ଶ, ଯାହା ସି ଏର ତୋତ “ଶେଷକାଳ ଶିକ୍ଷା ଉପଲବ୍ଧି କରାଗଲା” ବୋଲି ନାମ ଦେଲେ । ଯୋହନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯାଶୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପରିତ୍ରାଣ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଚାର ଏହି ଉତ୍ତର ବିଷୟ ଆଣି ସାରିଛନ୍ତି । ଏକ ବୁଝାମଣାରେ ଏହା “ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ୍ ବିଷୟକ ସିଦ୍ଧ” ନାମକ ଏକ ବ୍ୟାକରଣ ଆକୃତି ବିଶ୍ଵିଷ ବିଷୟ ସହିତ ସମାନ । ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ୍ ମାତ୍ର କୌଣସି ବିଷୟ ଏତେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଏହା ଯେପରି ଘରୁଅଛି ଏପରି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।

■ “ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତି” ଏହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନ୍ଦ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦଳକୁ ବୁଝାଏ (୪୦ : ୩୦, ୧୭ : ୧୧) ହିନ୍ଦୁ ଭାଷାରେ “ଶୟତାନ” ବା “ବିପକ୍ଷ” (ଆୟୁବ ୧, ୨) ବୋଲି ପରିଚିତ ବା ଶ୍ରୀକରେ “ମନ୍ଦ ଆତ୍ମ” ଶିଳ୍ପାନ୍ତ ବା “ଅପବାଦକ” (ମାଥୁର ୪ : ୧, ୫, ୮, ୧୧, ୧୩:୩୯, ୨୪ : ୪୧, ଯୋହନ ୨ : ୩୦, ୮ : ୪୪, ୧୩ : ୨, ୨ କରନ୍ତୁ ୪ : ୪, ଏପିସ୍ଟୀ ୨ : ୨) ଏହି ଦୂର ନାମ ମାଥୁର ୪:୧୧ ଓ ଯୋହନ ୧୩ : ୨, ୨୭ ସହିତ ସମାନ । ସେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ବିତାତ୍ତିତ ତେଣୁ ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ମାନଙ୍କୁ ଦୋଷାରୋପ / ଅପବାଦ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ : ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନ୍ଦତା

ଏହା ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଏକ କଷ୍ଟକର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା ।

୧. ପୁରାତନ ନିୟମ, ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ଉତ୍ତମ ହେବା ପ୍ରକାଶ କରେନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯିହୋବାଙ୍କର ଏକ ଦାସ, ଯେ ମାନବଜାତିକୁ ଏକ ପ୍ରତିବଦଳ ଦିଏ ଓ ଅଧାର୍ମିକତା ପାଇଁ ମାନବ ଜୀବିକୁ ଦୋଷାରୋପକରେ (ଏହି ଡେଭିତସନ, ପୁରାତନ ନିୟମ ପରାମର୍ଶିକା ୩୦୦ - ୩୦୭ ପୃଷ୍ଠା)

୨. ଜିଶୁରଙ୍କ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମୁଖ୍ୟ ଶତ୍ରୁର ଚିତ୍ତାକଷ୍ଟ ବା ଧାରଣା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ (ଅପ୍ରମାଣିତ) ସାହିତ୍ୟ, ପାରସ୍ୟ ଧର୍ମ (ଯୋରାଷ୍ଟିଆନ୍ ଧର୍ମ) ର ପ୍ରଭାବ ଅଧୀନରେ ବୃଦ୍ଧିଲାଭ କଲା । ଏହା ପ୍ରତି ବଦଳରେ, ଗୁରୁଧର୍ମୀ ଯିହୁଦୀଧର୍ମକୁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କଲା ।

୩. ନୂତନ ନିୟମ, ପୁରାତନ ନିୟମ ପ୍ରସଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟରୂପେ ନିରାନ୍ୟ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧିକଲା । ମାତ୍ର ମନୋନୟନ ଓ ଭାଗବିଭାଗ କରି ଉନ୍ନତ କଲା ।

ଯଦି ଜଣେ ବାଇବଳର ପରମାର୍ଥ ଶିକ୍ଷାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମନ୍ଦତାର ଅଧ୍ୟନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟକ ବା ଲେଖକ ବା ସାଧାରଣ ଅଧ୍ୟନ କରେ ଓ ବାହ୍ୟରେଖା ପୃଥକ୍ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ) ତେବେ ମନ୍ଦର ବଡ଼ ଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଯଦି, ଯାହାବି ହେଉ ଜଣେ ମନ୍ଦତାର ଅଧ୍ୟନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଏକ ବାଇବଳ ବିହୀନ ବା ଅତି ବାଇବଳୀୟ ବିଷୟର ଶିକ୍ଷା ଜଗତଧର୍ମମାନ ଓ ପ୍ରାଚୀ ଧର୍ମରୁ ମଧ୍ୟ, ତେବେ ନୂତନ ନିୟମର ଅଧିକ ଉନ୍ନତି, ପାରସ୍ୟର ଦୈତ୍ୟବାଦ ଓ ଗ୍ରେସିଓ - ରୋମାନ୍ ପ୍ରେତାମ୍ବାଧର୍ମରେ ଆଛାଦିତ ହୋଇଯିବ ।

ଯଦି ଜଣେ ପୂର୍ବ ଅନୁମାନ ଅନୁଯାୟୀ ଶାସ୍ତ୍ରର ଜିଶୁରୀୟ ଅଧ୍ୟକାର ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୁଏ, ତେବେ ନୂତନ ନିୟମର ଉନ୍ନତି, ଅଗ୍ରଗତି କରୁଥିବା ପରିପ୍ରକାଶ ରୂପେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଦେଖାଯିବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଯିହୁଦୀ କିମଦତ୍ତ ବା ପରମରା ବା ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟ (ଦାନ୍ତେ, ମିଲିଟନ୍) ବିଶ୍ୱାସକୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜଗିରେହିବା ଉଚିତ । ଏହି ପ୍ରକାଶିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ରହସ୍ୟ ଓ ଏକାଧିକ ବା ସନ୍ଦେହ ଜନକ ଅର୍ଥ ଅଛି । ଜିଶୁର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦତା, ଏହାର ଉପରି, ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରି ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ଏହାର ପରାଜିତ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଶୟତାନ ଶବ୍ଦ (ବିତ୍ତିବି ୯୭) ବା ଦୋଷାରୋପକାରୀ ତିନୋଟି ପୃଥକ ଦଳ ସହିତ ସମ୍ମନ ଥିବା ଦେଖାଯାଏ ।

୧. ମାନବକୁ ଦୋଷାରୋପକାରୀ (୧ ଶାସ୍ତ୍ର ୨୯ : ୪ ୨ ଶାସ୍ତ୍ର ୧୯:୨୭, ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୧:୧୪, ୨୩, ୨୫, ଗାତ୍ର ୧୦୯:୭)

୨. ଦୂତମାନଙ୍କ ଦୋଷାରୋପକାରୀ (ଶରନା ୨୯ : ୨୯ - ୨୩, ଯିଶୁରୀୟ ୩ : ୧)

୩. ଭୌତିକ ଦୋଷାରୋପକାରୀ (୧ ବଂଶାବଳୀ ୨୧ : ୧, ୧ ରାଜାବଳୀ ୨୭ : ୨୧, ଯିଶୁରୀୟ ୧୩ : ୨)

କେବଳ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନନିୟମ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆଦିପୁଣ୍ୟକ ନାର ସର୍ପକୁ ଶୟତାନ ସହିତ ସମାନ କରାଯାଇଅଛି (ଜ୍ଞାନର ପୁଣ୍ୟକ ୨ : ୨୩ - ୨୪; ୨ ହନକୋ ୩୧ : ୩) ଏବଂ ଏପରିକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁପୂଜା ପ୍ରତିବଦଳରେ ପରିଣତ ହେଲା । (ସୋଟ ୯ ଖ ଓ ସନହ ୨୭କ) । “ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ଆଦି ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ମନ୍ଦ ଦୂତରେ ପରିଣତ ହେଲା । ୧ ହନକ ୪୪:୨ରେ । ଗୁରୁପୂଜାର ପରମାର୍ଥ ଶିକ୍ଷାରେ ସେମାନେ ମନ୍ଦତାର ଉପରିସ୍ଥିତରେ ପରିଣତ ହେଲେ । ଏହା ମୁଁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଏହାର ପରମାର୍ଥ ଶିକ୍ଷାର ଯଥାର୍ଥତା ସକାଶେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏହାର ଉନ୍ନତି ବା ବୃଦ୍ଧି ଦର୍ଶାଇବାକୁ । ନୂତନ ନିୟମରେ ପୁରାତନ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥବୁ, ଦୂତମାନଙ୍କ ଶୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ମନ୍ଦତା ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଆସେ (ଯଥା ଶୟତାନ ୨ କରନ୍ତୀ ୧୧ : ୩ ପ୍ରକାଶିତ ୧୧ : ୫ରେ ।)

ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଆସିଥିବା ମନ୍ଦତା ପୁରାତନ ନିୟମରୁ ସ୍ଥିର କରିବା କଷ୍ଟକର ଓ ଅସମ୍ଭବ (ତୁମର ମନର ଧାରଣା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥାଏ) ଏହାର ଗୋଟିଏ କାରଣ ହେଉଛି ଜିଶୁରଙ୍କର ବଳିଷ୍ଠ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ (୧ ରାଜାବଳୀ ୨୯ : ୨୦ - ୨୯ ଉପଦେଶକ ୩ : ୧୪, ଯିଶ୍ବାୟ ୪୪ : ୩, ଆମୋସ ୩ : ୩) । ସମସ୍ତ କାରଣତରୁ ଯିହୋବାଙ୍କ ଗୁଣକୁ ଦର୍ଶାଏ, ତାହାଙ୍କ ଅନନ୍ୟତା ଓ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ (ଯିଶ୍ବା ୪୩ : ୧୧; ୪୪ : ୩, ୮, ୨୪, ୪୪ : ୪ - ୬, ୧୪, ୧୮, ୨୧, ୨୨)

ସାମ୍ବାର୍ୟ ବିବରଣୀର ଉପରିସ୍ଥିତମାନ (୧) ଆୟୁଷ ୧ - ୨, ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତାନ ହେଉଛି “ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ” ମଧ୍ୟ ଜଣେ (ଯଥା ଦୂତମାନ ବା (୨) ଯିଶ୍ବା ୧୪ । ଯିହିଜିକଳ ୨୮ ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କର ଗର୍ବ ଯେଉଁଠାରେ (ବାରିଲ ଓ ସୋର) ଶୟତାନର ଗର୍ବକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (୧ ତାମଥ ୩ : ୩) ଏଥିପାଇଁ ମୋର ମିଶ୍ରିତ ଆବେଗମାନ ଅଛି । ଯିହିଜିକଳ ଏବନ ଉଦ୍ୟାନ ରୂପକ (ଉପମା) ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି କେବଳ ସୋରର ରାଜାକୁ ଶୟତାନ ବୋଲି (ଯିହିନି ୨୮ : ୧୨ -

୧୪) କହନ୍ତି ନାହିଁ । ମିଶରର ରାଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ ଅସଦ ଜ୍ଞାନିଦାୟକ ବୃକ୍ଷରୂପେ (ଯିହିଜିକଲ ୩୧) ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଯାହାବି ହେଉ ଯିଶାୟୀ୪ : ୧୨ - ୧୪ ବିଶେଷତଃ ଗର୍ବଦ୍ୱାରା ଏକ ଦୂତର ବିଦ୍ରୋହ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ଯଦି ଜିଶ୍ଵର ଆମକୁ ଶୟତାନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଵଭାବ ଓ ଉପରି ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଏହା ତାହା କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ପଥ ଓ ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ଆସେମାନେ ନିଯମିତ ସିଷ୍ଟମେଟିକ୍ ଥ୍ୱେଳଜିର ବିଶ୍ୱାସରେ ସତର୍କ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ ବିଭିନ୍ନ ନିୟମ ପୁଷ୍ଟକ, ଲେଖକଗଣ, ପୁଷ୍ଟକମାନ ଓ ଉପରସବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଧନାର ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକରେ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଯନ୍ତ୍ର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆଲଫ୍ରେଡ ଏତ୍ରେରସିମ୍ (ଜୀବନ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ମସିହ ୮୦୨ ପରଶିଷ୍ଟ XІІI (ପି.ପି. ୭୪୮-୭୩୩) ପାରସ୍ଯମାନଙ୍କ ଦ୍ୱିମତ ଏବଂ ଖଲ ଅନୁଧାନ ଦ୍ୱାରା ରାବାନିକାଳ ଜୁଡ଼ାଇ ଜମ ମାନେ ଅତ୍ୟାଧିକ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରବିମାନେ ଉଭମ ମୂଳ ଭିରି ନୁହଁନ୍ତି । ଯାଶୁ ସିନାଗଠାରୁ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରବୁର ଭାବରେ କିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରାସାରିତ କଲେ । ସେହି ରବିନ୍ଦନକାଳ ମାନଙ୍କ ଦେବଦୂତ ଅନୁଧାନର ଧାରଣା ଏବଂ ସିନିୟ ପରବର୍ତ୍ତତାରେ ମଶାଙ୍କ ଦିଆୟାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଯୋହବା ଏବଂ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଶତ୍ରୁ ପାଲଟି ଯାଇଛି । ପାରସ୍ଯ ମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଦେବତା ଅଛି ।

(ଜରାଷ୍ଟ୍ରୀଆନ) ଦ୍ୱିମତ ଆଞ୍ଚମାନ ଏବଂ ଅରମଜା, ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ, ବୁଢ଼ିଆରେ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦ୍ୱିମତର ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଏହା ହେଉଛି ଯୋହବା ଏବଂ ଶୟତାନ ନୂତନ ନିୟମରେ ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବରେ ଏହି ମନତା କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ରବିମାନେ ଯେପରି ପୁଞ୍ଜାନପୁଞ୍ଜ ଭାବରେ କିଥିଥିଲେ ସେହିପରି ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରବେଦର ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି ଏକ ଉଭମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପତନ ତର୍କବିଜ୍ଞାନ ଅନୁୟାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏହାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଯାଇ ନାହିଁ । ଯଦିବା ଯାହା ଦିଆ ଯାଇଛି ତାହା ଆପକ୍ରିପା ପୁଷ୍ଟକରେ ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇଛି । (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରକାଶିତ ୧୨:୪, ୧୨-୧୩) ଯଦିବା ଶୈତାନ ପରାଜୟ ପ୍ରତି ହୋଇ ପୃଥ୍ବୀବାରେ ବନ୍ଦି କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯୋହବା ଦାସ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ର ୪:୧, ଲୁକ ୨୨:୩୧-୩୨, ୧୮ କରହୁ ୪:୪, ୧୮ ତୀମଥ୍ ୧:୨୦)

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆୟର ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ଅନକାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶକ୍ତିର ପରାମା ଏବଂ ମନତା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମାନବ ଜାତିଗତ ସେମାନେ ବାହିନେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଜର ରହିଛି । ପରିତ୍ରାଣ ପର୍ବର୍ତ୍ତରେ ଏବଂ ପଣ୍ଡାଦରେ ଆତ୍ମିକ ଯୁଦ୍ଧ ରହିଛି । କେବଳ ତ୍ରୀଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜରିଆରେ ହିଁ ବିଜ୍ୟ । ମିଳିଥାଏ ମନତାର ପରାଜୟ ହୋଇଛି ଏବଂ ଘୁଞ୍ଚାୟାଇଛି ।

■ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯିବ : ଏହା ଏକ ଭବିଷ୍ୟତର ସଂକେତପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ସ୍ଵର୍ଗଠାରୁ ଶୈତାନ ଖସି ପଡ଼ିବା ବିଶ୍ୱ ବାଇବଳରେ ଉଚିତ ସମୟ ଜଣା ପଡ଼ି ନ ଥାଏ । ଯିହିଜିକଲ ୨୮ରେ ଏବଂ ଯିଶାୟ ୧୪ ଶିଳତାନର ପତନ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଭାବବାଦି ମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗର୍ବ ବାବିଲନର ରାଜା ଏବଂ ପଣ୍ଡାର ବିଶ୍ୱକୁ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପାପମଧ୍ୟ ବିରକ୍ତି ଭାବ ଶୈତାନର ପରିଚୟ ଦେଇ ଥାଏ (ସି.ଏଫ୍. ଯିଶାୟ ୧୪:୧୨, ୧୪ ଯିହିଜିକଲ ୨୮:୧୨) ଯାହା ହେଉ ପଛେ ଯିଶୁ କହିଲେ ଶୈତାନ ପଡ଼ିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି (ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୧୦:୧୮)

ପୁରାତନ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ଶୈତାନର କ୍ରିୟା ବିକଶିତ ହେଶଇଛି । ପ୍ରଥମରେ ସେ ଜଣେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଗର୍ବ ଯୋଗୁଁ ସେ ସଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହେଲେ । ସମାଲୋଚନାର ଉଭମ ଆଲୋଚନା ଏହି ଡେବିଟ ସାନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକ ପୁରାତନ ନିୟମର ଜିଶ୍ଵରାୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧ -

ସମୟର ସାକ୍ଷାତକୁ ନେଇ ସେଠାରେ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ମାନ ରହିଛି । ଲୁକ ୧୦:୧୮ ଏବଂ ଯୋହନ୍ ୧୨:୩ ଯାଶୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କ୍ରମାଗତ ତାରିକିକୁ ଦର୍ଶାଇବା ଏକ ଜଟିଲ ବିଶ୍ୱ ହୋଇଛି ।

୧. ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ପୂର୍ବରୁ ଆଦି (ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ)
୨. ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ୧:୧ ଏବଂ ୧:୭ ମଧ୍ୟରେ (ବ୍ୟବଧାନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ)
୩. ପୁରାତନ ନିୟମର ଆୟୁବ ୧-୨ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ସ୍ଵର୍ଗରେ ଶଳତାନ)
୪. ୧ମ ରାଜା ୨୨;୨୨୧, ପୁରାତନ ନିୟମ ପଣ୍ଡାତ (ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟ ବୈଠକରେ ଶୈତାନ)
୫. ପୁରାତନ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ଯିଖରିଯ ୩: (ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ଶୈତାନ)
୬. ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଯିଶାୟ ୧୪:୧୨ ଯିହିଜିକଲ ୨୮:୧୪ ଏବଂ ୨ୟ ଜନକ ୨୯:୪-୫ (ପ୍ରାଚ୍ୟ ଦେଶର ରାଜାମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ବିଧୁ)
୭. ନୂତନ ନିୟମରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପରାମା ପରେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ର ୪)
୮. ନୂତନ ନିୟମରେ ୭୦ ଦିନର ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର (ଶଳତାନକୁ ପଡ଼ିବାର ଦେଖିଲେ) ଲୁକ ୧୦:୧୮

୯. ନୂତନ ନିୟମରେ ଯିରୁଣାଳମ ମଧ୍ୟରେ ବିଜୟର ଧୂଜା (ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତିକୁ ବାହାରେ ପକାଯିବ ସି.ଏଫ୍.ଯୋହନ
୧୨:୩୧)

୧୦. ନୂତନ ନିୟମରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରୁହାନ ସର୍ବାରହଣ (ସି.ଏଫ୍. ଏଫ୍ ୪:୮) କଳ ୨:୧୪)

୧୧. ଶେଷ ସମୟରେ ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରକାଶିତ ୧୨:୭ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଶିଶୁଙ୍କ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଝଡ଼ ବାତ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଇ ପାରେ ।
ସାଧାରଣତଃ ଏଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏବଂ ଶୈତାନ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ କାଳୀନ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଶୈତାନର
ସମପୂର୍ଣ୍ଣ ପରାଜୟ ଏବଂ ନିଷେପ, ପ୍ରକାଶିତ ୨୦ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ପକାଇ ଦିଆଗଲା ।

୧୨:୩୨ ‘ଆଉ ମୁଁ ଯଦି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଉଛିତ ହେବି’ - ଏହି ଏକ ତୃତୀୟ ପ୍ରତିକାର ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା
ଅଟେ ।

୧ - ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଉଠାଯିବା (ସି.ଏଫ୍. ୩:୧୪)

୨. କୁଶାର୍ପିତ (ସି.ଏଫ୍. ୮:୨୮)

୩ - ଉନ୍ନତ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୨:୩୩, ୪:୩୧)

୪. ଅତିଶୟ ଉନ୍ନତ (ସି.ଏଫ୍. ପିଲିପ ୨:୯)

ଅନେକ ଶବ୍ଦରେ ଯୋଡ଼ି ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ।

■ ‘ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ମୋର ନିକଟବର୍ଷୀ ହେବେ’ ବିଯୋବାଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଲଶ୍ବାରି ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଇଛି ।
ତାହାକୁ ଯିରିମିଯ ୩୧:୩୦ରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ବାକ୍ୟରେ ‘ଏକ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା’ (ସି.ଏଫ୍. ଯିରିମି. ୩୧:୩୧-୩୪) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ପୁଲିଙ୍ଗ ହୋଇପାରେ ।
ସେଥିରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ‘ସମସ୍ତ ନରଗଣ’ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଏଠାରେ ‘ସମସ୍ତେ’ ଜଗତବାସୀ ନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୩:୧୪, ୧୨:୩ ଯାତ୍ରା ୧୯:୪,
ଯିଶା ୨:୨-୪ଯୋହ ୧:୯, ୧୭, ୨୯, ୩:୧୭, ୪:୪୨, ୧୦:୧୭, ୧ମ ତିମ ୨:୪, ୪:୧୦ ତିତସ ୨:୧୧, ୨ୟ ପିତର
୩:୯, ୧ମ ଯୋହନ ୨:୨, ୪:୧୪) ଏହ ପଦବୁଡ଼ିକରେ ବିଶେଷ ଭିନ୍ନତା ଦେଖାଦିଏ । ଏହି ସମସ୍ତ ପୁଲିଙ୍ଗ ହୋଇପାରେ ।
ସେଥିରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ‘ସମସ୍ତ ନରଗଣ’ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ବି.ଏ.ଏ ଏବଂ ତକ୍ତୁ ଯେତେଲେ ଉଭୟ ଲିଙ୍ଗକୁ ଅନୁବାଦି କରାଯାଇଥାଏ ସେଠାରେ ‘ସମସ୍ତ ବିଷୟ’ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରୀକ ଏବଂ ପି.
ଯଦି ଏହା ଉଭୟ ଲିଙ୍ଗ ହୋଇଥାଏ, ଜଗତବାସାଙ୍କ ମୁକ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ କଲେ ଯାଏ ୧:୧୭-୧୭, ତାହା ନଷ୍ଟିକ ମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା
ଶିକ୍ଷାରପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । ଯୁ.ବ.ଏସ ଏହା ପୁଲିଙ୍ଗ ଏ ‘ବି’ ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

୧୨:୩୩ ‘ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ସେ ସୂଚନା ଦେଇ ଏହା କହିଲେ’ । ଏହା ଅନ୍ୟ
ଏକ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଢିତ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଦ୍ୱାରା ବିବରଣ ୨୧:୨୩ ସହ ଜଢିତ କରାଯାଇଛି । ‘ବୃକ୍ଷରେ ଚଙ୍ଗା
ହେବା’ ‘ଜଶୁରଙ୍କ ଅଭିଶାପ’ ଧର୍ମଯାଜକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ କୁଶାର୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ, ପଥର ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ଆମ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ
ଅଭିଶାପର ନିୟମକୁ ବହନ କଲେ । (ଗାଲାତୀୟ ୩:୧୩)

୧୨:୩୪ ‘ସେଥିରେ ଲୋକ ସୂମହ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିରକାଳ ରହିବେ ବୋଲି’ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ
କରାଯାଇଛି ଗିତ ୮:୪, ୨୯, ୩୪, ୩୭ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ମସିହାଙ୍କ ଆଗମନକୁ ତାହା ରୁହନ୍ତି । ଏବଂ ପାଲାଷ୍ଟିଆନରେ ତାହାଙ୍କ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ପିତରିତ ୩୩:୨୪, ଦାନୀଏଲ ୩:୧୪) ‘ସଦାସର୍ବଦା’
ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ ୨:୪୮

■ ‘ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର’ ଲୋକ ସମୂହ, ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରଚାର ଶୁଣିଥିବେ (ସମ୍ବାଦନା ପଦ ୨୨-୨୪ରେ ଆଖ୍ୟା
ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପଦ ୩୦-୩୧ ଏଠାରେ କୁଯାକୁ ଉତ୍ସୁଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି) କାରଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ନିଜର ନାମକକୁ
ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । କେବଳ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ମୋହାନ ନାମ ନ ଥିଲା ।

୧୨:୩୫ ‘ଜ୍ୟୋତିଃ ଥାଉ ଥାଉ ଗମନାଗମନ କର’

ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରନ୍ତି । ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କ ସମୟ ଅତିଶୟ କମ ଥିଲା । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ
ତାହାଙ୍କ ଶେଷ ସପ୍ତାହ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଆଗତ ହେଲା (ପ. ୨୩) ଏହି ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ (ଯେତପରି
ଯୋହନଙ୍କ ଔତ୍ତିହୟିକ ପରିସରରେ ଏବଂ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ପରିସର) ଯାଶୁ ସୁସମାଚାରରେ ଯାହା କହିଲେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

ଏହାକୁ ରୂପକ ଅର୍ଥରେ ‘ଗମନ କରିବା’ ଜୀବନଶୈଳୀ (ସି.ଏଫ୍. ଏପିସି ୪:୧, ୧୭:୪:୨, ୧୪) ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନର
କିମ୍ବାଶୀଳ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାଙ୍କ ଯାଶୁ କୁମାରତ ଭାବେ ବିଶ୍ୱାସ ର ଲାଗି ରହିଥିବା ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଶିଷ୍ଟ୍ୟଦ୍ୱାରା କେବଳ
ପ୍ରାଥମିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୁହେଁ (ସି.ଏଫ୍. ପ. ୪୪-୪୭)

୧୨:୩୭ ଯାଶୁ କହିଲେ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଜ୍ୟୋତିଃ ଏହି ବିଷୟକୁ ଯୋହନ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି (ସି.୬୫. ୧:୪, ୪, ୭,୮, ୯. ୩:୧୯, ୨୦, ୨୧, ୪:୩୪, ୮:୧୨, ୯:୪, ୧୧:୫, ୧୦, ୧୨:୩୪ ୩୭, ୪୭) ଯୁଦ୍ଧଦୀ ମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପୁଷ୍ଟିକରେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସାରରର ପୁଷ୍ଟିକରେ ଅନ୍ତକାର ଏବଂ ଜ୍ୟୋତିଃ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମିକ ଶତ୍ରୁତାକୁ ଅନ୍ତର କରନ୍ତି ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି : ୧୨୦୩ - ୪୩

ୟାଶୁ ଏହିସବୁ କଥା କହି ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୋପନରେ ରହିଲେ । କନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏତେ ଆଶ୍ରୟ୍ୟ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ । ଯେପରି ଭାବବାଦୀ ଯିଶାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛବ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, ହେ ପ୍ରଭୁ କିଏ ଆସମାନଙ୍କ ସମାଦ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି ? ଆଉ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ? ୩୯ ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନ ଥିଲେ, ଯେଣୁ ଯଶା ପୁନର୍ଭ କହିଅଛନ୍ତି ? ୪୦ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଜଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖିରେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଓ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ ପୁଣି ଫେରିବେ ନାହିଁ ଆଉ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁମ୍ମ କରିବୁ ନାହିଁ । ୪୧ ଯିଶାୟ ଏହିସବୁ କହିଲେ କାରର ସେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଦେଖିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ କଥା କହିଲେ । ୪୨ । ତଥାପି ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁନ୍ଦା ଅନେକ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ କିନ୍ତୁ କାଳେ ସୋମନେ ସମଜୁଡ଼ ହୁଆଛି, ଏଥିର୍ପାଇଁ ପାରୁଶାମାନଙ୍କ ହେତୁ ତାହା ସ୍ଵାକାର କରୁ ନ ଥିଲେ । ୪୩ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଜିଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଗୌରବ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ଭଲ ପାଇଲେ ।

୧୨:୩ କେତେ ଦୁଃଖ ଦାୟକ ସମାଲୋଚନା, ଆହ୍ଵାନ ଅଛି ଭୟଙ୍କର ଅଟେ (ସି.୧୯. ୨ୟ କରନ୍ତୁ ୪:୪) ଏହି ପଦକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାୟ ପାପ ନୁହେଁ ବୋଲି ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି (ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ ୫:୨୧)

୧୨:୩୮-'ଯେପରି ଭାବ ବାଦି ଯଶାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛବ ଏହି ବାକ୍ୟ' ଏହି ପଦବକ ଯଶାୟ ଶ୍ଳେଷଃ ୧ ଯଶାୟର ଦାସତାର ଆସିଅଛି ।

୧୨:୩୯-୪୦ ଏହି ଶୁଣ୍ଡିକ ପଦ ପର୍ବ ଅଟେ । ସଦାପ୍ରଭୁ କ'ର ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ କରନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ମନ୍ୟୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମୋର ଆଲୋଚନାକ ଯିଶାୟ ୩:୯-୧୦ ରୋମି ୧:୩ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ଷ କରାଯାଇଛି ।

ଯିଶାୟ ଅ:୯-୧୦ ଯିଶାୟଙ୍କ ସେବା କର୍ତ୍ତା ଯିହବାଙ୍କ ପ୍ରକାମାନ ହୋଇଛି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଭର ଯିହବାଙ୍କ ଉପରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପକାଶିତ ହେଲା

୧. ଯିବା
 ୨. କହିବା
 ୩. ଶୁଣିବା
 ୪. ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ
 ୫. ଚାହିଁ ରହିବା
 ୬. କୁଣ୍ଡ ପାରିବା ନାହିଁ
 ୭. ଏହି ସମତବାନଶାଳ ଲୋକମାନ
 ୮. ସେମାନଙ୍କୁ କାନ ପିକା ପାରିବା
 ୯. ସେମାନଙ୍କୁ ଆଖି କ୍ଷଣ ଅନେ

ଆଜ୍ଞାସୁଚକ କୁଯା ପରିଶାମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଲା । ତିନିଗୋଟି ଆଜ୍ଞା ସୂଚକ କୁଯା ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବା, ଶୁଣିବା, ଜାଣିପାରିବା ସଦା ପ୍ରଭୁ ଜାଣନ୍ତି (ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଆରମ୍ଭରୁ କଠିଣ କରିଥିବା ହୃଦୟଠାରୁ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଶରୀରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଉତ୍ତାରପାଦ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧. ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ନାହିଁ
 ୨. ସୁଧାତା ହେବେ ନାହିଁ

ଯିଶାୟ ପ୍ରଚାର କରିବେ, ଦେଖ ସେଥରେ କିଛି ଲୋକ ଶୁଣିବେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଶୁଣିବେ ନହିଁ । (ସି.ଏ.ପ. ରୋମାୟ ୧:୨୪, ୨୭, ୨୮, ଏଥି ୪:୧୯) କିମ୍ବା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ (ସି.ଏ.ପ. ୨୯:୫, ୧୦, ଦ୍ୱି. ବିବରଣୀ ୨୯:୪, ମାଥୁ ୧୩:୧୩ ରୋମି ୧୧:୮) ଏଠାରେ ଯିଶାୟ ଜଣେ ସୁସମାଚାରକ ନୁହେଁ ବରଂ ସେ ଭାବବାଦି ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅବଞ୍ଚା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଫଳାଫଳ (ସି.ଏ.ପ. ମାଥୁ ୧୩:୧୩, ମାର୍କ ୪:୧୨, ଲୁକ୍ ୮:୧୦) ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆମ୍ବି ଉବିଧେ ଦିନ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର ଦିନ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ।

ରୋମିୟ ୧୧:୭, ‘ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ମାନେ ଜଡ଼ କରାଗଲେ’ ଏହା ଏକ ସଂକେତ ସୁଚକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ୨ୟ କରଣ୍ଣା ୩:୧୪) ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଡ଼ କଲେ (ସି.ଏଫ୍. ପଦ ୮-୧୦) ମନ୍ଦତା ଜଣକ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଡ଼ କଲେ ୯ସି.ଏଫ୍. ୨ୟ କରଣ୍ଣା ୪:୪) ‘ଜଡ଼’ ଏହା ଏକ ମେଡ଼ିକାଲର ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଯାହାକୁ ହୃଦୟ ହାତ ବୋଲି କୁହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ତରା (ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୧: ୧୨,

୨ୟ କରନ୍ତୀ ୩:୧୪, ଏପି ୪:୧୮) ମାର୍କ ୭:୫୨ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏହା ଭିନ୍ନ ଏକ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ୫:୧୮, ତାହା ଦୟାର ବିପରାତ ଶବ୍ଦ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ଏବ୍ରା ୩:୮, ୧୪, ୪:୭)

ଏହି ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାଷ କରିଥାଏ ୧୧:୧-୭, କେତେକ ବଜା ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଆଉ କେବେଳ ବଜା ଯାଇ ନ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଜଡ଼ କଲେ, ଯାହା ହେଉଛି ପଛେ ଏହି ପଦ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା । ଯେପରି ଜିଶ୍ଵରାୟ ଶାସ୍ତ କହିଥାଏ ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ଜିଶ୍ଵରାୟ ଶାସ୍ତର ସମାଲୋଚନାର ଏହା ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ । ଏହି ଶବ୍ଦର ସତ୍ୟତା ଏବଂ ୧୦ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ଆହ୍ଵାନ ଉତ୍ସମାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମାନମାଳିନ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ । ଏଠାରେ ରହସ୍ୟମାନେ ଭରି ଉଠିଛି କିନ୍ତୁ ସମାଧାନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ସମାନ କିମିତା ବିଷୟମାନ ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି ।

୧୨:୩୯ ‘ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନ ଥିଲେ ।’ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସର ସଂପର୍କକୁ କ୍ରମାଗତ କରିପାରୁନଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଆଶ୍ରମ୍ୟର ଶକ୍ତି ପାଖକୁ କଢ଼ାଇ ଆଣିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରିତ୍ରାଣର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇ ମସିହ ଯେ ଯାଶୁ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରି ନ ଥିଲେ । ଯୋହନ କୁହନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତି ମାନ ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସର ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଦେଖନ୍ତୁ ୮:୩୧-୪୯

■ ‘ପୁନର୍ବାର ଯିଶ୍ଵାସ କହିଲେ ‘ଯିଶ୍ଵା ୭:୧୦, ୪୩:୮ ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଯିହୁଦୀମାନେ ମନ୍ୟୋଗ କଲେ ନାହିଁ (ସି.ଏଫ୍. ଯିରି ୪:୨୧, ଜିହେ ୧୨:୨, ଦ୍ୱ. ବିବ ୨୯:୨-୪

୧୨:୪୦ ହୃଦୟ ବିଶେଷ ବିଷୟ ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ - ହୃଦୟ :

ସେପରୁଜେଣ୍ଟ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ କାରିଥାଏ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ନିଯମ ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ଲେବକ ଅନେକ ଥର ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ଆରଦିତ, ଗିରିର, ଏବଂ ତାଙ୍କେରେ)

୧. ଶାରାରିକ ଜୀବନର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଏକ ରୂପ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୧୪:୧୭ ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୩:୨-୩ ଯାକୁବ ୪:୪)

୨. ଆତ୍ମିକ ଜୀବନର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ

କ. ସଦାପ୍ରଭୁ ହୃଦୟକୁ ଜାଣନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୧୭:୧୪ ରୋମୀ ୮:୨୭ ୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୪:୨୪ ୧ମ ଥେସଲନ୍ତି ୨:୪ ପ୍ରକାଶିତ ୨:୨୩)

ଘ. ମାନବଜାତିର ଆତ୍ମିକ ଜୀବନକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୁର ୧୪:୧୮-୧୯, ୧୮:୩୪ ରୋମୀ ୨:୧୭ ୧ମ ତୀମଥ ୧:୪, ୨ ତିମଥୀ ୨:୨୭ ୧ମ ପିତର ୧:୨୭)

ଙ. ଜୀବନର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ (ଉଦାହରଣ ଜଜ୍ହା, ପ୍ରେରିତ ୪:୪, ୧୧:୨୩ ୧ମ କରନ୍ତୀ ୪:୪ ୭:୩୭ ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୫:୭)

୪. ସେଇକୁତର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୁର ୪:୨୮ ପ୍ରେରିତ ୨:୨୭, ୩୭ ୩:୪୪, ୨୧:୧୩ ରୋମୀ ୧:୨୪ ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୨:୪, ୩:୩ ଏପି ୨:୨୭ ପିଲି ୧:୭)

୫. ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଥାନର ଆତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୪:୪ ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୧:୨୭ ଗାଲା ୪:୭ ଖ୍ୟାତ ଆମର ହୃଦୟରେ ଏପି ୩:୧୭)

୬. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରିଚୟ ନିମନ୍ତେ ହୃଦୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଥାଏ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୁ ୨୨:୩୭, ୨ୟ ବିବରଣୀ ୪:୪) ଭାବନାଗୁଡ଼ିକ ଧାରଣା ହୃଦୟର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପରିପ୍ରକାଶ ହୁଏ । ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

କ - ଆଦି ୨:୭, ୮:୧ “ସଦାପ୍ରଭୁ ହୃଦୟରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକା କଲେ” ହେଶ୍ୟ ୧୧:୮-୯

ଖ - ଦ୍ୱ. ବିବରଣୀ ୪:୨୯, ୨:୪ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ ମନ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ସହିତ

ଗ - ଦ୍ୱ. ବିବରଣୀ ୧୦:୧୭ ‘ଆସୁତି ହୃଦୟ’ ଏବଂ ରୋମୀୟ ୨:୨୯

ଘ - ଜିହେଜିକଲ ୧୮:୩୧-୩୨ ଏକ ନୃତ୍ୟ ହୃଦୟ

ଡ - ଯିହେଜିକଲ ୩୭:୨୪ ଏକ ନୃତ୍ୟ ହୃଦୟ ଏକ କଠିନମାୟ ହୃଦୟ

୧୨:୪୧ ‘ଯିଶ୍ଵାସ ଏହିସବୁ କହିଲେ କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ଦେଖିଲେ’ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଭାବବାଦୀମାନେ ମସିହଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଦୃଢ଼ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । (ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୨୪:୨୭) ଦେଖନ୍ତୁ ‘ମହିମା’ ୧:୧୪

୧୨:୪୨ ‘ତଥାପି ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଧା ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ’ । ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଫଳ ଉପ୍ରାଦନ କର । (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୩:୩) ୨:୨୩ ଦେଖନ୍ତୁ

■ ‘ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କଲେ ନାହିଁ’ ୯:୨୨-୨୩ ସ୍ଵୀକାର ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ ‘ସମାଜ ଗୃହରୁ ଚୂୟତ କରିବେ ବୋଲି ସେମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲେ’ । (ସି.ଏଫ୍. ୯:୨୨, ୧୨:୨)

୭୭:୪୩ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ଏବଂ ଭୟ ଭାତ ହୋଇ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବେ । ଯୋହନ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମରେ ଭାବନାତ୍ତ୍ଵକ ଉତ୍ତର ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାୟ ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ।

ଏନ୍.୬.୬ସ୍.ବି. ୧୨:୪୪-୪୫

ଯାଶୁ ଉଜ ସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ଯେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ଆଉ ଯେ ମତେ ଦର୍ଶନ କରେ ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରେ । ଯେ କେହି ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ପରି ଅନ୍ଧକାରରେ ବାସ ନ କରେ, ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଜ୍ୟୋତି ହୋଇ ଆସିଅଛି । କେହି ଯଦି ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ତାହାର ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଜଗତକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । ୪୮ ଯେ ମତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଓମ ମାହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି; ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ତାହା ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାର ବିଚାର କରିବ । ୪୯ କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ କଥାଣ କହିବି ଓ କଥାଣ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବି ତାହା ମୋହର ପ୍ରେରଣା କର୍ତ୍ତା ପିତା ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୫୦ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଯେ ଅନେକ ଜୀବନ ଏବଂ ଜାଗରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଯେ, ଯେ କଥା କହେ, ପିତା ମତେ ଯେପରି କହିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି କହେ ।

୧୨:୪୪ : ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ବିଶ୍ୱାସର ଉଦେଶ୍ୟ ପିତାଙ୍କୋରେ (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କରନ୍ତୁ ୧୪:୨୪-୨୭) ପୁନରାବୁରି ବିଷୟ ଅଟେ । (ସି.ଏଫ୍. ସି.ଏଫ୍. ମାଥୁର ୧୦:୪୦, ୪:୨୪) ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ହେଉଛି ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୦-୧୧)

୧୨:୪୫ ସଦାପ୍ରଭୁ କିପରି ଅଟେ ? ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ହେଉଛି ଜଣ୍ମରଙ୍କୁ ଦେଖିବା (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୭-୧୦)

୧୨:୪୬ ପୃଥ୍ବୀ ଅନ୍ଧକାର ଥୁଲା ଆଦି ନା (ସି.ଏଫ୍. ୨:୪-୧୨, ୮:୨୧ ଗୀତ ୧୪:୩ ଯଶା ୪ଣା:୨, ରୋମୀ ୩:୯-୧୩)

୧୨:୪୭ ‘ଯଦି କେହି ମୋର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାଳନ କରେ ନାହିଁ’ ଏହାଏକ ଢୂଢୀୟ ପ୍ରତାୟ ଗୁଣ୍ଡ ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ, ତାହା ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ହୋଇଥାଏ । କ୍ରମାଗତ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବା ଏହା ଏକ କ୍ରମାଗତ ବିଶ୍ୱାସର ସମ୍ପର୍କର ଚିହ୍ନ ଅଧେ । ବିଶେଷ ବିଷୟ ୮:୩ ଯୋହନ ୪:୧୩ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ଜୀବନର ପରିବର୍ତ୍ତ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ ଏବଂ ଶୟନ ଶାଳତା) (ବିଶେଷ ବିଷୟ ୮:୩, ଯାକୁବ ଏବଂ ୧ମ ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ)

୧୨:୪୭-୪୮ କାରଣ ମୁଁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଜଗତକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । ଯାଶୁ ପ୍ରଥମେ ଆସିଲେ ଜଗତକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନିମନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଏହା ଥୁଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଆସିବାର ମାନବକୁ ନିଷ୍ଠ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତିରଦ୍ୱାର କରନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ବିଚାରିତ ହେବେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୧୭-୧୧)

୧୨:୪୯-୫୦ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକାର ସହିତ ଯାଶୁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଜର ଅଧ୍ୟକାର ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ

୧୨:୫୦

ଏନ୍.୬.୬ସ୍.ବି. : ଅନେକ ଜୀବନକୁ ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ

ଏନ୍.ଆରେସ୍ତଭି, ଟିଇଭି, ଏନ୍.ଇଟି : ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନେକ ଜୀବନ ଆଣିଦିଏ

ଏନ୍.ଜେ.ବି - : ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ଅର୍ଥ ଅନେକ ଜୀବନ ଅଟେ ।

ଆର୍.ଇ.ବି. ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନେକ ଜୀବନ ଥାଏ

ଏନ୍.ଆଇ.ବି. ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନେକ ଜୀବନ ଆଡ଼େ କଡ଼େଇ ନେଇଥାଏ ।

ଏନ୍.ଇ.ଟି. ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ଫଳାଫଳ ଅନେକ ଜୀବନ ଅଟେ ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାରେ ଆଜ୍ଞାର ବ୍ୟବହାର

୧. ମଶାଙ୍କ ନିୟମକୁ ପୁଷ୍ଟକ ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ଯୋହନ ୮:୪

୨. ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

କ - ପରିତ୍ରାଣର ବଳିଦାନ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟକାର ଅଛି ।

ଖ - ପୃଥ୍ବୀ ଯେପରି ଜାଣିବ ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଯୋହନ ୧୪:୩୧

ଗ - ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତି ଯାଶୁ ଆଜ୍ଞାବହ ହେଲେ, ଯୋହନ ୧୪:୧୦

ନ. ଯାଶୁଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

- କ. ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ରୂହନ୍ତୁ, ଯୋହନ ୧୪:୧୪, ୧୪:୧୦
ଖ. ସେ ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ପରଷ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ କର ଯୋହନ ୧୩:୩୪,
୧୪:୧୨, ୧୭ ୧ମ ଯୋହନ ୨:୭-୮, ୩:୧୧, ୨୩, ୪:୭, ୨୭ ୨ୟ ଯୋହନ ୫
ଘ. ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କର (ଯୋହନ ୧୪:୧୪, ୧୪:୧୦, ୧୪ ୧ମ ଯୋହନ ୨:୩୪ ୩:୨୯, ୨୪;
୪:୧-୩ ୨ୟ ଯୋହନ ୭)
୪. ପିତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
- କ. ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ୧ମ ଯୋହନ ୩:୨୩ ଯୋହନ ୨:୨୯
ଘ. ପରଷ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ କର ୧ମ ଯୋହନ ୩:୨୩

ପ୍ରଶ୍ନର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ସାଥୁ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବଦ୍ଧ କରିବା ଏହା ନିଜର ଦାୟୀତ୍ୱ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରନ୍ତୁ । ଅନୁବାଦ କରବାର ସମୟରେ ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଲେଖକଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଭାର ଦେବା ଅନୁର୍ଦ୍ଧିତ ।

୧. ଲାଜାରଙ୍କ ଭଉଣୀ ମରିଯମ କାହିଁକି ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦ ପ୍ରାକ୍ଷାଳନ କଲେ ?
୨. ମାଥୁର, ମାର୍କ, ଲୁକ ଏବଂ ଯୋହନ କାହିଁକି ସେମାନେ ଏହି ଘୟଣା ଟିକିଏ ଅଦେଖା କରିଛନ୍ତି ?
୩. ଜନ ସମୂହ ଖଜୁରାୟ ଭାଲ ଧରି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ କ'ଣ ତାହା ଗୀତ ୧୧୮ ଲିଖିତ ?
୪. ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ନିବେଦନ ଯାଶୁ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ କଲେ ?
୫. ଯାଶୁଙ୍କ ଆତ୍ମା କାହିଁକି ଗଭୀର ଭାବରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ପ. ୨୭
୬. ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଯୋହନ କାହିଁକି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ?

ଯୋହନ - ୧୩

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ଅନୁଲେଖ ଅଂଶ

ସ୍ଥୁଏସବି-୪	ଏନ୍‌କେଜେଟି	ଏନ୍‌ଆରେସବି	ଟିକ୍‌ଇ	ଏନ୍‌ଜେବି
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଦ	ଗୁରୁ ଦାସ ରୂପକୁ	ଶୈଶଭଜନ ପାନ	ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ	ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରିବା
ପକ୍ଷାଳନ କଲେ	ଗୃହଣ କଲେ	୧୩: ୧-୧୧	ଯୀଶୁ ପ୍ରକାଳନ କରିଥିଲେ	୧୩: ୧
୧୩: ୧-୧୧	୧୩: ୧-୧୧	୧୩: ୧୨-୨୦	୧୩: ୧	୧୩: ୨-୫
୧୩: ୧୨-୨୦	ଆମ୍ବେ ମଧ୍ୟ ସେବା	୧୩: ୨୧-୩୦	୧୩: ୨-୭	୧୩: ୨-୧୧
ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ	କରିବା ଜରୁଗା	୧୩: ୩୧-୩୪	୧୩: ୩	୧୩: ୧୨-୧୭
ବିଶ୍ୱାସଘାତ	ଅଟେ ।	୧୩: ୩୭-୩୯	୧୩: ୮	୧୩: ୧୭-୨୦
ବିଶ୍ୱମରେ	୧୩: ୧୨-୩୮		୧୩: ୮	ବିଶ୍ୱାସଘାତ ଯୀହୁଦା
ଆଗରୁ କହିଥିଲେ	ମୂତ୍ରନ ଆଞ୍ଚା		୧୩: ୯	ବିଶ୍ୱମକୁ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ
୧୩: ୨୧-୩୦	୧୩: ୩୧-୩୪		୧୩: ୧୦-୧୧	୧୩: ୨୧-୩୦
	ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ଵୀକାର		୧୩: ୧୨-୧୭	
	ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ		୧୩: ୧୮-୨୦	ଶେଷ ବିଦୟ
ନୂତନ ଆଞ୍ଚା	୧୩: ୩୭-୩୮		ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ	
୧୩: ୩୧-୩୪			ଘାତକ ବିଶ୍ୱମ ପୂର୍ବରୁ	୧୩: ୩୧-୩୪
ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ଵୀକାର			ସେ କହିଥିଲେ	
ଆଗରୁ କୁହାୟାଇଥିଲା			୧୩: ୨୧	୧୩: ୩୭-୩୮
୧୩: ୩୭-୩୮			୧୩: ୨୨-୨୪	
			୧୩: ୨୪	
			୧୩: ୨୭-୨୯	
			୧୩: ୩୦	
			ନୂତନ ନିଯମ	
			୧୩: ୩୧-୩୪	
			ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ଵୀକାର	
			ବିଶ୍ୱମ ଯୀଶୁ ପୂର୍ବରୁ	
			କହିଥିଲେ	
			୧୩: ୩୭-୯	
			୧୩: ୩୭୯	
			୧୩: ୩୭	
			୧୩: ୩୮	

ଅଧ୍ୟନ ଚକ୍ର ତିନି

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ସାଥ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ତୁମ୍ଭର ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ଏହା ତୁମ୍ଭର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବା, ଅନୁବାଦ କରିବା ପାଇଁ ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଦରକାର ଅଟେ । ଲେଖକଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱମ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ଅଟେ ।

ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିରରେ ଅଧ୍ୟନ କରନ୍ତୁ । ତୁମର ବିଶ୍ୱମକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦ ସହ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ । ଆଧ୍ୟନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରେରଣାର୍ଥ ନୁହେଁ । କନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ବିଶ୍ୱମ ଏହା ଅଟେ - ଲେଖକଙ୍କ ମନକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା, ତାହା ହେଉଛି ଅନୁବାଦର ହୃଦୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟନର କେବଳ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତା ଥାଏ ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଲେଖ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଲେଖ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଛ୍ଳେଦ

୪. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵର୍ଷି ସମ୍ବନ୍ଧ

କ - ଯୋହନଙ୍କ ସମୟରେ ୧୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଶ୍ରମ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ କରିଥାଏ । ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶେଷ ସପ୍ତାହର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ ।

ଖ - ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ବାଇବଳର ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଦଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରୀକ୍ ନାମ ‘ଆଗାପେ’ ନିତାନ୍ତ ସମାଲୋଚନା ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ଅଟେ ଏବଂ କ୍ରିୟା ‘ଆଗାପାଓ’ (ପ୍ରେମ) କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ଥର ସିଚରେ ୧-୧୨, ଦେଖାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ୩୧ ଥର ସିଏଚସି ୧୩-୧୩

ଘ. - ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜ ବିଶେଷ ଲେଖାଯାଏ ନାହିଁ ଉପର କୋଠରିରେ ଚାଲିଥିବା କଥୋପକଥନ ବାକ୍ୟ ବିଷୟ କେବଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଏକ ବିଶେଷ ବିଷୟ ଅଟେ । ସେଥୁମେରୁଁ ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପଞ୍ଚିକରଣ ବିଷୟକୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଗୁରୁତବ ଦେବାର କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖିଛନ୍ତି । ଯୋହନ ଯାଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ପ୍ରଭୁ ଭୋଜ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହାନ୍ତି ।

ଘ. ଯୋହନ ୧୩ ଏତିହାସିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଲୁକ ୨୭:୨୪ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । କିଏ ହାନ ହେବେ ବୋଲି ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଡର୍କ ବିତର୍କ କରୁଥୁଲେ ।

ଡ. ୧୩-୧୩ ଏହାର ଶରରିରିକ ଗଠନ ଜିରୁଥାଳମର ଉପର କୋଠରାରେ ୧୪-୧୩ ଗେହସମନ୍ତି ମାର୍ଗରେ (ସି.୬୫. ୧୪:୩୧) ଯେଉଁ ରାତ୍ରରେ ଯିହୁଦା ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସମାତ କରିବାର ଯୋହନ ଦେଖି ଥାଇ ପାରନ୍ତି ।

ଚ. ଯାଶୁ ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରିବାର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି

୧ ପଦ ଗ-୧୧ କାର୍ଯ୍ୟର ଛାଯା କୃଷ ତରଫରୁ

୨ ପଦ ୧୨-୨୦ ନମ୍ରତା ସମକ୍ଷରେ ଶିକ୍ଷାର ବିଷୟ ।

ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ୧୩:୧-୧୧

ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯାଶୁ ଏହି ଜଗତରୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣାର ପ୍ରଯାଣ କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ଜାଣି, ଜଗତରେ ଥିବା ନିଜର ଯେଉଁ ଲୋକମାଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କରି ଆସୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୂଢ଼ାନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ୨ ଆଉ ରାତ୍ରି ଭୋଜ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଜିନ୍ଦାରିଯୋତୀୟ ଯିହୁଦାର ହୃଦୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମାନ୍ତେ ସଂକଷ୍ଟ ଜାତ କରିଥାରିଥିଲେ । ୩ ସେତେବେଳେ ପିଣ୍ଡ ଯେ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ଯେ ଜଣନ୍ତିରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଜଣନ୍ତିରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ୪ ଏହା ଜାଣି ସେ ଭଜନ ଆସନରୁ ଉଠି ଆପଣାର ବନ୍ଦ କାଢ଼ି ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗାମୁଛା ଘେନି ଆପଣା କଟି ବନ୍ଦନ କଲେ । ୫ ତତ୍ପରେ ସେ ପାତ୍ରରେ ଜଳ ଭାଳିଲେ ପୁଣି ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇ ଦେଇ ଆପଣା କଟିରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଗାମୁଛାରେ ପୋଛିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୬ କ୍ରମେ ସେ ଶିମନ ପିତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ ମୋର ପାଦ ଦୋଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୭ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ମୁଁ ଯାହା କରୁଅଛି ତାହା ତୁମେ ଏବେ ଜାଣ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରେ ବୁଝିବ । ୮ ପିତର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଆପଣ କଦମ୍ବ କେବେ ହେଁ ମୋର ପାଦ ଧୋଇ ଦେବେ ନାହିଁ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜେତନ କରେ ତାହା ହେଲେ ମୋ ସହିତ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ । ୯ ଶିମନ ପିତର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ପ୍ରଭୁ କେବଳ ମୋର ପାଦ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ମୋର ହସ୍ତ ଓ ମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ । ୧୦ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସ୍ଵାନ କରିଅଛି, ତାର ପାଦ ଧୋଇବା ବିନା ଆଉ କିଛି ପ୍ରଯୋଜନ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ଅଟ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ନୁହେଁ । ୧୧ କାରଣ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ ଅତେବ ସେ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣି ନୁହେଁ ।

୩:୧ ‘ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ’ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଭୋଜ ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଦିନ ଏହି ବିଷୟକୁ ଯୋହନ ଏବଂ ସୁସମାଚାର ଏହି ବିଷୟ ରାଜି ନୁହେଁ । ଉତ୍ତର ସେମାନେ ଗୁରୁବାର ଦିନ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଏବଂ ଶୁଣୁବାର ଦିନ କୃଶାର୍ପିତ ହେଲେ (ସି.୬୫. ୧୫:୩୧) (ମାର୍କ ୧୪:୪ ଲୁକ ୨୩:୪୪ ମିଶର ଦେଶରୁ ଜିନ୍ଦାର ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ମନେ ପକାଇ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଦିନ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । (ଯାତ୍ରା ପୁଣ୍ଡକ ୧୨:୧୨) ଧାରାବାହିକ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଭୋଜ ପୂର୍ବ ଦିନକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଯୋହନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । (ସି.୬୫. ୧୮:୨୮, ୧୯:୧୪, ୩୧, ୪୭)

ମୌଳିକ ସମାଜର ଲୋକାମାନେ ସୁସମ୍ମାନ ଭିନ୍ନ ଏକ କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟର କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ଜୁବିଲି ପୁସ୍ତକ ଦିନଠାରୁ ଏବଂ ଜୀବନକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯାଜକତାର ଚିରଷ୍ଠର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ନିଷ୍ଠାର ପରିର ପୂର୍ବ ଦିନ ଏହା ରଖିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଜ୍ଞାନବିତ୍ ମାନଙ୍କୁ ଜେରମା ବାଇବଳ ଧାରାବାହିକ ପୁସ୍ତକରେ ଏମାନଙ୍କର ଚିପ୍ରଣୀ ବିଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ଗୋପିତା ଦିନ ପୂର୍ବେ ସତ ବୋଲି ମାନନ୍ତି ଏବଂ ସଂକ୍ଷିତ ସୁସମାଚାରର ଭୋକ ଏହା ଏକ ସଂକେତ ରୂପ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଆମଙ୍କୁ ଜୀବିବା ଦରକାର ଅଟେ ସୁସମାଚାର କୌଣସି ପାଖାତ ଦେଶମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ନାହିଁ । କ୍ରୂମାଗତ ଏତିହାସିକ ଧାରାକୁ ଆଘାତ କରିଥାଏ ଇତିହାସକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଲେଖାଯାଇଛି । ଠିକ୍ ନୁହେଁ କି ଭୁଲ ବି ନୁହେଁ, ସତ୍ୟ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ । ଅତୀତର ଘରଣାଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଇତିହାସ ସୂଚନା ଦେଖିଥାଏ । ବାସ୍ତବିକ ଘରଣା, କିଏ କାହିଁକି ଇତିହାସ ଲେଖିଲେ .ତିହାସିକ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଉଭମା ଆଲୋଚନା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଥାଏ ଏବଂ ସୁସମାଚାରର ଗ୍ୟାଢ଼େନ ସ୍ଥାଧୀନ ଏବଂ ଡାଉଗ୍ନ୍ରୀସ ଷାଉଡ଼ ବାଇବଳଙ୍କୁ କିପରି ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ସମପ୍ତେ ମୂଲ୍ୟରେ ପିପି । ୮୯-୧୨୭

■ “ୟୀଶୁ ଜାଣନ୍ତି ତାଙ୍କ ସମୟ ଉପମ୍ବୁତ ହେଲା” ‘ଜୀବିବା’ ‘ଏହା ଏକ ସିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ୧୨ ବର୍ଷ ସମୟରେ ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପର୍କକୁ ଜାଣି ପାରିଲେ (ଲୁକ ୨:୪୧-୪୧) ତାଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ ୧୨:୨୦-୨୩ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର କୃଶାର୍ପିତର ସମୟ ଏବଂ ମହିମାନ୍ତିତର ସମୟ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା (ସି.ଏ.ଫ୍. ୨:୪ ୩:୨ ୮, ୩୦, ୮:୨୦, ୧୨:୨୩, ୨୭, ୧୭:୧)

■ “ପୃଥିବୀରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ” ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର କ୍ରୂମାଗତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ମତ ବିଶେଷକୁ ବିଶେଷମାନ ଦେଇଥାଏ । ଉପରସ୍ତ ଏବଂ ନାଚସ୍ତ (ସି.ଏ.ଫ୍. ପ. ୩) ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଠାଗଲା ସି.ଏ.ଫ୍. ୮:୪୨ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଫେରିଯିବେ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୁସମାଚାରରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାନ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଧୁନିକ ପାଠକ ମାନେ ସୁସମାଚାର ଉପରେ ଅନକେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତର ଉଭର ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ସେହି ପବିତ୍ର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଅପରିବର୍ତ୍ତନ ପୃଥିବୀର ମତକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାଏ ।

୧. ସେଠାରେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି

୨. ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ବିଶେଷତ୍ତା, ମନୁଷ୍ୟ ପାପରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହ କରୁଛନ୍ତି

୩. ସଦାପ୍ରଭୁ ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ଅବତରଣ କଲେ

୪. ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଉଭର ଦେଇଥାଏ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଆଜ୍ଞାକାରୀ, ପରିଶ୍ରମ

୫. ସୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତଙ୍କ ବିବେକକୁ ଜୀବନର ହିସାବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।

‘ପ୍ରସ୍ତନା’ ଏହି କ୍ରିୟା ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାର ପତନ ଶାରିରିକ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସମାନ ରୂପ ଦେଖା ଦିଏ (ପୁରାତନ ପାପ ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହ) ନୂତନ ଯୁଗରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ (ସି.ଏ.ଫ୍. ୪:୨୪, ୧୩:୧, ୧ମ ଯୋହନ ୩:୧୪, ୭:୧)

■ ‘ତାଙ୍କ ନିଜର ପ୍ରେମ’ ଏହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ମିଶର ପାପିର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲେ ସି.ଏ.ଫ୍. (ଲୁକ ୮:୧୯-୨୧)

■ ‘ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ରହୁଥିଲେ’ ଯୋହନ ଏହି ଶବ୍ଦ ପୃଥିବୀ (କସମଶ) ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।

୧. ଏହି ଗ୍ରହ (ସି.ଏ.ଫ୍. ୧:୧୦, ୧୧, ୯, ୧୨: ୨୧, ୧୭:୪, ୧୧, ୨୪, ୨୧:୨୪)

୨. ମାନବଜାତି (ସି.ଏ.ଫ୍. ୨:୧୨, ୨:୪, ୧୧:୨୭, ୧୨:୧୯, ୧୪:୨୭, ୧୮:୨୦, ୩୭)

୩. ବିଦ୍ରୋହ ମାନବଜାତି (ସି.ଏ.ଫ୍. ୧:୧୦, ୨୯ ୩:୧୨-୨୭, ୪:୪୨, ୨: ୩୩, ୧୦:୩୯, ୧୨:୩୧, ୧୪:୧୮, ୧୭:୨୪)

‘ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ’ ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ ‘ଗେଲେସ’ ତାହାର ଅର୍ଥ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ପୁରା କରିବା, ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଧାରଣ କରି କୃଶାର୍ପିତ ହେବାଇ ଜଗତକୁ ଉଭର କଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ଏହି ପ୍ରକାର ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଯାଶୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ କୁଶରେ ଏକ ଶବ୍ଦ କହିଲେ । (ସି.ଏ.ଫ୍. ୨୯:୩୦) ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମେ ମିଶ୍ରିଯମାନଙ୍କର ପାପିରିଯଠାରୁ ଏକ ସମାନ ରୂପକ ଶବ୍ଦ ପାଇଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ‘ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଭର କରିଛନ୍ତି’ ।

୧୩:୨ ‘ଭୋଜ ମଧ୍ୟରେ’ ସେଠାରେ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତ ଲେଖାର ଭିନ୍ନତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିକରଣ କରାଯାଇଛି । ଭିନ୍ନତା କେବଳ ଗ୍ରୀକର ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

୧. ଗିନମିନସ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟ (ରାତ୍ରିର ଭୋଜ ସମୟରେ)
୨. ଗେନମିନ୍ଦର (ରାତ୍ରିର ଭୋଜନ ପରେ)
- ଏହାର ସମ୍ମାବନା ଅର୍ଥମାନ
୩. ଭୋଜନ କରେ
୪. ପ୍ରଥମ ପାତ୍ରକୁ ଆଶାର୍ବଦ କଲାପରେ, ଯେତେବେଳେ ହାତ ଘୋତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକ୍ରିୟା
୫. ଢୂତୀୟ ପାତ୍ରକୁ ଆଶାର୍ବଦ କଲା ପରେ

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଯୁଦ୍ଧାଜଜମଙ୍କ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଆଦେଶ ମାନ

- କ. ପ୍ରାର୍ଥନା
 - ଖ. ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ପାତ୍ର
 - ଘ. ଅତୀତ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହାତଘୋତ ଏବଂ ପାତ୍ରକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇବା
 - ଘ. ତିଙ୍କ ପତରକୁ ଗୁଡ଼ାଇବା ଏବଂ ତରଳ ପଦାର୍ଥ
 - ଡ. ମେଷ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ
 - ଚ. ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ତିଙ୍କ ପତରକୁ ଗୁଡ଼ାଇବା ଏବଂ ତରଳ ପଦାର୍ଥ
 - ଛ. ଦ୍ଵିତୀୟ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ପାତ୍ର ସହିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଉଭର ପିଲାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ (ସି.ଏଫ୍. ଯାତ୍ରା ୧୨:୨୭-୨୭)
 - ଜ. ହାଲ୍ଲେଲ ଗୀତ ଗାଇବା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା
 - ଝ. ଗୁରୁଙ୍କ ଉତ୍ସବ ହାତ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପରେ ଜଣଙ୍କ ପରେ ଜଣଙ୍କ ହାତ ପୋଛି ଦେଲେ
 - ଓ. ମେଷର ସମସ୍ତ ମାଂସ ସମାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇଲେ
 - ଘ. ହର୍ଷ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପରେ ଢୂତୀୟ ପାତ୍ରର ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ନେଲେ
 ୦. ହାଲ୍ଲେଲ ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ ୧୧୪-୧୧୮
 - ଡ. ଚତୁର୍ଥ ପାତ୍ରର ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ତାହା ଆଗତ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ
- ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତାହା ପ୍ରଭୁଭୋଜ ବୋଲି ମାନନ୍ତି ।

■ ‘ପୂର୍ବର ଶଇତାନ ଇଞ୍ଚିଯତ ଯିହୁଦାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହିଥିଲା’ ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ଅଯେ । ଆରମ୍ଭରୁ ଯାଶୁ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଜାଣିଲେ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୭୦) ମନ ଜଣକ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଅନକେ ସମୟ ଧରି ପରାକ୍ଷା କରିଥିଲା (୧୨:୩୧) କିନ୍ତୁ ପ ୨୭ରେ ମନ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜ ଆୟତାଧାନ କଲା । ହୃଦୟ ୧୨:୪୦, ୧୮:୧

୧୩:୩ ‘ଯାଶୁ ଜାଣି ଥିଲେ ପିତା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ’ ଏହା ଏକ ସିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କର ଏହା ଏକ ଆଶ୍ରମ୍ୟଜନକ ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସେ ନିଜର ଅଧିକାରକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୩:୩୪ ୧୭:୭ ମାଥୁର ୨୮:୧୮) କୁଶାର୍ପିତ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପିତା ଯାଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରବାନ କଲେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । କାରଣ ସେ ଥିଲେ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ସେ କିଏ ଥିଲେ । ଏବଂ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବେ ବୋଲି ତର୍କ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସେ ପାଦ ଘୋତ କଲେ ।

■ ‘ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ହୋଇଥିଲେ’ ଢୂତୀୟ ତାଲିକା ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ତାଲିକାକୁ ଲେଖାଯାଇଛି ପ. ୩ ତାହା ଯାଶୁ ଜାଣିଲେ

୧. ପିତା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ ।

୨. ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହୋଇ ଥିଲେ

୩. ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଥିଲେ ସି.ଏଫ୍. ୭:୩୩, ୧୪:୧୨, ୨୮, ୧୭:୪, ୧୦, ୧୭, ୨୮, ୨୦:୧୭ ଉପର ଅଂଶର ଶେଷ ୨ ଭାଗ ଜନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ନୀଚସ୍ତ ମତ ବହୁତ ସାଧାରଣ, ତାଲିକା ୨ ରେ ଯୋହନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକମାତ୍ର ବିଷୟ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ୮:୪୨, ୧୩:୩, ୧୭:୨୮, ୩୦, ୧୭:୮) ପ୍ରଥମରୁ ଉତ୍ସବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଥାନ (ଜିଶ୍ଵର ସ୍ଵର୍ଗଠାରୁ)

୧୩:୪ ‘ସେ ଭେଜାନ ଆସନଠାରୁ ଉଠିଲେ’ ମନେରଖନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ବାମ କହୁରି ଦ୍ୱାରା ସେ ମାନଙ୍କ ପାଦ ପଛ ଜାବୁଡ଼ି ଧରୁ ଥିଲେ । ଚଉକିରେ ବସି କରି ନୁହେଁ ।

■ ‘ତାଙ୍କର ବସ ଆର ପାଖରେ ରଖିଲେ’ ବହୁବଚନ ଯାଶୁଙ୍କର ବାହାରେ ଥିବା ପୋକାକୁ ସୂଚାଇଥାଏ । (ସି.ଏଫ୍. ୧୯:୨୩ ପ୍ରେରିତ ୮:୧୭) ଏହା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦୁଇଟି ସମାନ କ୍ରିୟା ଏଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା (୧୦:୧୧, ୧୪, ୧୭, ୧୮) ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଦେଇ ଦେଲେ ପାଦ ୮ ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ଦେଖାଯାଏ ମନୁଷ୍ୟର ନମ୍ରତାକୁ ଶିଖା । ଦେଇ ଥାଏ (୨-୧୦)

୧୩:୪ ‘ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଦ ଧୋଇ ଦେଲେ’ ଏହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଶରୀରର ଅଂଶକୁ ପ୍ରକାଳନ ବିଷୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଶବ୍ଦ ୧୦ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଠେଇବା ବିଷୟ କୁହାଯାଏ । ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରିବା ଦାସମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ରବିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଏପରିସେବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ନ ଥିଲେ ଯାଶୁ ଜାଣି ଥିଲେ ଯେ ସେ ନିଜେ ଜଣ୍ମିତ ଥିଲେ ତୁତ୍ସାହର ସହିତ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କଲେ ଯିହୁଦାଙ୍କ ପାଦ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଳନ କଲେ ।

୧୩:୫ ‘ପିତରଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଲଙ୍କାରିକ ଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମନା କରୁଥିଲେ’ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ପିତର ଚିତ୍ତା କଲେ ଏବଂ ଜାଣିଲେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କ’ଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅନାବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୁ ୧୩:୨୯)

୧୩:୬ ପ୍ରେରିତ ନାମେ ଯେଉମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସହିତ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । (ସି.ଏଫ୍. ୨୩:୨୯, ୧୦:୭, ୧୨, ୧୪:୨୭, ୧୫:୧୮) ବୁଝି ନ ପାରିବାର ବିଶେଷ ଭୁଲ ବିଷୟର ଦିମତକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।

୧୩:୭ “କବାପି କେବେ ହେଁ ମୋର ପାଦ ଧୋଇ ଦେବେ ନାହିଁ” ଏହା ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନାକାର ଆଡ଼ା ବାକ୍ୟ ଅଯେ ତାହାର ଅର୍ଥ କବାପି କେବେ ହେଲେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ୩:୪୮ ।

■ ‘ଯଦି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଧୌତ କରିବି ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ ମୋ ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ସହଯୋଗ ନ ଥିବ’ ଏହା ଏକ ତୃତୀୟରୂପି ନୁହେଁ । ଏହି ପଦ ଏହା ଦର୍ଶକ ଥାଏ । ଅଧିକ ଘଟଣା ଠାରୁ ବ୍ୟବହାରିତ ଶିକ୍ଷା ଚେତନା, ପ ୭-୧୦ କ୍ରତ୍ତିଶରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କାର୍ଯ୍ୟକୁଦର୍ଶାଇଥାଏ ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ପୁରାତନ ନିଯମର ଅଧିକାର ପ୍ରାସ୍ତର ଦର୍ଶକ ଥାଏ ସି.ଏଫ୍. ୨୫ ୧୨:୨ ୨୫ ଶାମୁ ୨୦:୧ ୯ ରାଜୀ ୧୨:୧୨ ଏହା ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରୁହୁ ବାକ ଗର୍ଜନ ଶୈଳେ

୧୩:୮ ଗ୍ରୀକର ନାକାରାଡ଼କ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ‘ଧୌତ’ କରିବାକୁ ମିଳିଥଶେ

୧୩:୯ : ‘ଯେଉଁମାନେ ଧୌତ ହୋଇଛନ୍ତି’ ଉଦ୍ବାର କରିବା ଅର୍ଥରେ ଯାଶୁ ଏହି କଥା କହୁଥିଲେ ପିତରଙ୍କୁ ଧୌତ କରାଯାଇଛି (ରକ୍ଷା) (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୩ ତିତେସ ୩:୪) କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଦରକାର ଅଟେ । ସି.ଏଫ୍. ୧୮ ମୋହନ ବନ୍ଧୁତାର ସମ୍ପର୍କକୁ ଆଗେ ନେବା ଅନ୍ୟ ଏକ ପୃଷ୍ଠା ହେଲେ କାରଣ ଯାଶୁ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ‘ସମସ୍ତ ନୁହୁଁଛି’ ଯୋହନ ୨:୨୪ରେ ଧର୍ମରୁ ଲୋକମାନେ ଆଉରି ପାରି ଭିନ୍ନ ଦେବା ଦେବାମାନଙ୍କର ସେବା କାରବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କଲେ

୧. ପିତରଙ୍କ ଶରୀର

୨. ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଜଳ

■ ତୁମେ ଶୁଣି ହୋଇ ଅଛ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ନୁହେଁ । ‘ତୁମେ’ ଏହା ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବହୁବଚନକୁ ଯିହୁଦା ବ୍ୟତୀତ ବିନା ସି.ଏଫ୍. ୧୧, ୧୮, ୨୦:୨୦ ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସେମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହେଲେ ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୩ ସେମାନେ ଶୁଣି ହେଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ହେଲେ । ଏବଂ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଲେ କାରଣ ଯାଶୁ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ‘ସମସ୍ତ ନୁହୁଁଛି’ ଯୋହନ ୨:୨୪ରେ ଧର୍ମରୁ ଲୋକମାନେ ଆଉରି ପାରି ଭିନ୍ନ ଦେବା ଦେବାମାନଙ୍କର ସେବା କାରବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କଲେ

୧୩:୧୧ ଚିଲତି ଏବଂ ଏନଇଟି ଏହାର ଅନୁବାଦର ଲେଖକଙ୍କ ସମାଲୋଚନା

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି ୧୩:୧୨-୧୦

୧୨ ତୁମେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇ ଦେଇ ଆପଣା ବସ୍ତ ପୁନର୍ବାର ବସିଲା ଉତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଥା କରିଅଛି, ତାହା କି ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଆଛ ? ୧୩ ତୁମେମାନେ ମତେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ତାକୁଆଛ, ଅର୍ଥାତ୍ କହୁଆଛ; କାରଣ ମୁଁ ତ ସେହି ୧୪ ଅତେବ, ପ୍ରଭୁ ଓ ଗୁରୁ ଯେଣୁ ମୁଁ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦ ଦୋଇବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୧୪ କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ମୁଁ ଯେପରି କହିଅଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କର, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇ ଅଛି । ୧୪ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଦାସ ଓ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ପ୍ରେରିତ ଆପଣା ପ୍ରେରକଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ ୧୭ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହି ସବୁ ଜାଣ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । ୧୮ ମୁଁ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁନାହିଁ, କେଉଁ ପ୍ରକାର କାଳମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ କିନ୍ତୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହିରି ଘରୁଆଛି, ଯେ ମୋହର ଖାଏ, ସେ ମୋହର ବିରଦ୍ଧୁଦରେ ଗୋଇଠା ଉଠାଇଲା ୧୯ ତାହା ଘଟିବା ସମୟରେ ମୁଁ ସେହି ଅଯେ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ୨୦ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଯେ ମୋହର ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

୧୩:୧୨-୨୦ : ଏହାର ଅନ୍ତର ପଦ ୭-୧୦ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଯାଶୁ ଏଠାରେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନମ୍ରତାର ଉଦାହରଣ ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରେରିତମାନେ ତର୍କବିତର୍କ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ (ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୨୨:୨୪) ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁ ଏକ ଦାସତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଇଲେ, କିଭଳି ନିଜ ଜୀବନରେ ଲାଗୁ କରିବା ।

୧୩:୧୪- ‘ଯଦି’ ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ

. ‘ପ୍ରତୋ ଏବଂ ଗୁରୁ’ ନିଷ୍ଠିତତାର ପ୍ରବନ୍ଧ ପଦ ୧୩, ୧୪ ଠାରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ଏହା ଆଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଜଣେ ଅଧିକାର ସହ କଥା କୁହନ୍ତି ସେ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶମାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା କରିବାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସହମତ ରହିବା ସେ ଯାହାର କରନ୍ତି, ତାହାର ଅନୁସରଣ ସେମାନେ କରିବା ଦରକାର ଅଟେ (ପ. ୧୪)

୧୩:୧୪-୧୫ ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍ଵରର ପାଦ ଧୋଇବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ’ ଏହି ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ନମ୍ରତାର କାର୍ଯ୍ୟ ତୃତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଉପମା ଅଟେ କି ? ଅମେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଦଳ କହିଲେ ନାହିଁ, ଏହାର କାରଣ

୧ - କୌଣସି ମାଣ୍ଡଲିକ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଏହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ଲିପିବନ୍ଧ ହୋଇ ନାହିଁ ।

୨ - ନୂତନ ନିୟମ ପଢ଼ିକାରେ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।

୩ - ବାୟୁସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ବିଶେଷତଃ ଦିଆଯାଇଛି, ସେଭଳି ଏହାକୁ କୌଣସି ବିଶେଷତଃ ଦିଆଯାଇନାହିଁ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ ୨୮:୧୯) ଏବଂ ପ୍ରତୋ ଭୋଜନ (ସି.ଏଫ୍. ୧ କରଣୀ ୧୧:୧୭-୩୪)

ଆରାଧନାର ଏହା ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଉଦାହରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଏହା କେବଳ ନମ୍ରତା ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ସମର୍ପଣର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୧୨-୧୩) ୧ମ ଯୋହନ ୩:୧୭, ଯାଶୁ ସମାପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ କଲେ (ପଦ ୧) ସେମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ (ଜୀବନର ସମର୍ପଣ, ବିପରୀତ ଦିଗରେ ପଡ଼ନ ହେବା)

୧୩:୧୬ ‘ସତ୍ୟ, ସତ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି’ ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ଆମେନ ଆମେନ (ପଦ ୨୦) ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହା ଏକ ବିଶ୍ୱାସର ଶବ୍ଦ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ହବକକୁ ୨:୪) ଶ୍ରୀକ୍ ପଢ଼ିକାରେ ଯାଶୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଆରମ୍ଭରେ ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ସାଧାରଣତଃ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା (୧) ତାଙ୍କ ସହିତ ରାଜି ହେବା (୨) ବାକ୍ୟକୁ ସ୍ଥାକାର କରିବା ଯେତେବେଳେ ବାକ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା ଏବଂ ଦିଗୁଣ ଏହା ଏକ ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ, ଯୋଜନାକୁ ଜାଣିବା, ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ ୧:୪୧

. ‘ଦାସ ଆପଣା ଗୁରୁଠାରୁ ମହାନ ହୋଇ ପାରେନାହିଁ’

୧ - ଯୋହନ ୩:୧୭, ପ୍ରେରିତ ଆପଣା ପ୍ରେରକଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ ।

୨ - ଯୋହନ ୧୪:୨୦

୩ - ଯଦି ସେମାନେ ମୋତେ ତାଡ଼ନା ଦେଲେ ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାଡ଼ନା କରିବେ ।

୪ - ଯଦି ସେମାନେ ମୋହର ପାଳନ କଲେ, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ ।

୫ - ଲୁକ ୩:୪୦, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଆପଣା ଗୁରୁଙ୍କ ତୁଳ୍ୟ ହେବ । (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୀର ୧୦:୨୪)

୬ - ଲୁକ ୨୨:୨୭ - କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେବକ ପରି ଅଛି ।

୧୩:୧୭ : ‘ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସବୁ ଜାଣ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରକାର କଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ’ ପ୍ରତମ ପଦ ‘ଯଦି’ ଏହା ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଲେଖକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ‘ଯଦି’ ଏହି ପଦରେ ତୃତୀୟ ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅପେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଯଦି ଆମେମାନେ ଜାଣ୍ଯ, ସେଥିରେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ସି.ଏଫ୍. ମାଥ ୩:୨୪-୨୭, ଲୁକ ୩:୪୭-୪୯, ରୋମ ୧:୨୩, ଯାକୁବ ୧:୨୨-୨୪, ୪:୧୧) ଜୀବ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଭଳି ଜୀବନ ବିତାଇବା, ଏବଂ ଭାଷାର କ୍ରିୟା ‘ଶେମା’ ଶୁଣି ସେଥିରେ କରିବା (ସି.ଏଫ୍. ଦି. ବିବରଣ ୩:୪)

୧୩:୧୮ ‘ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ’ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯିତ୍ତୁଦାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧରିତର ଏହା ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ । ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବ ଯାଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ବାକ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ବାକ୍ୟ

କୁହାଗଲା ସେଥିରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ ୪:୧୭-୧୯) ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସପଳ ହୁଏ ଯୋହନ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୧୨:୧୪, ୧୩:୮, ୧୪:୨୪, ୧୭:୧୨, ୧୯:୨୪, ୩୭) ପୂରାତନ ନିୟମ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ବୁଝି ହୁଏ ନାହିଁ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଘଟଣାବଳୀ ଦାରା ବୁଝି ହୋଇଥାଏ । (ହୋଶ୍ୟ ୧୧:୧) ନୂତନ ନିୟମର ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ବହୁକ ଭାବରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି (ଯିଶାୟ ୩:୧୪ ଦାନି ୯:୨୭, ୧୧:୩୧, ୧୨:୧୧)

. ‘ଆୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ଗୋଇଠି ଉଠାଇଛି’ ଏହି ବାକ୍ୟ ଗାୟତ୍ରୀରେ ୧୪୧:୯ ଏଠାରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ପରମରା ରାତିରେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଏକାଠି ଭୋଜନ କରନ୍ତି ଏହା ଏକ ବନ୍ଧୁଦୂର ପ୍ରତାଙ୍କ ଦିଏ ଏବଂ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅଧିକ କଳଙ୍କିତ କରେ । ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଜଣଙ୍କୁ ପାଦର ଆଜ୍ଞାନିକୁ ଅନ୍ୟ ଆଡ଼େ ଦେଖାଇବା ଏହା ହେଉଛି ଏକ ନିଦନୀୟର ପ୍ରତାଙ୍କ ଅଟେ ।

୧୩:୧୯ ଏହି ପଦରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଆଶ୍ୟର ପ୍ରତାଙ୍କ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ (ସି.ଏଫ୍. ୨୦:୩୧) କ୍ରମାଗତ ଅନୁଭବ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାରେ ଉନ୍ନତି ହେବା ଯୋହନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ଲେଖାଯାଏ । ଯାଶୁ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଉରସା, ବିଶ୍ୱାସ, ଉନ୍ନତି ପ୍ରରକ୍ତ ନେଇଥିଲେ । ୯:୭ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବଢାଇଥିଲେ ।

୧. ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ

୨. ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ

୩. ତାଙ୍କ ଆମଗୁଡ଼ିକ

ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଜଡ଼ିତ ହେବା ପାଇଁ ଯାଶୁ ଏକ ନୂତନ ମର୍ମାଗ ତିଆରି କଲେ । ଏହା ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କର ପରମରା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଭଗ୍ନ ଏବଂ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ।

୧. ସେ ମହାନ ଥିଲେ

୨. ଅନୁଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ଥିଲେ

. ‘ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ’ ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଯିହୋବା ନମାକୁ ବୁଝାଯାଏ । ତାହା ଏବୁ ଭାଷାର କ୍ରିୟା ‘ହେବାକୁ’ ସି.ଏଫ୍. ‘ମୁଁ ଯାତ୍ରା ନା:୧୪ ଯାଶୁ ଏଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ମଶିହ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୪:୨୭ ୮:୨୭, ୨୮, ୪୮ ୧୩:୧୯, ୧୮:୪,୮୮ ମାଥ ୨୪:୪ ମାର୍କ ୧୩:୭ ଲୁକ ୨୧:୮)

. ୧୩:୨୦ ସାଧାରଣତ୍ଵ ଏହିଶକ୍ତି ଯୋହନ ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ପିସ୍ତପ୍ରେତ) କିମ୍ବା ‘ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର’ (ପିସ୍ତପ୍ରେତ) । ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାନଙ୍କୁ ଆଶା ଯୋହନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ବିଶ୍ୱାସୀର (୨:୨୩) ସେ ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଯଥା ‘ପାଇବା’ କିମ୍ବା ସ୍ଵାଗତ କରିବା (ସି.ଏଫ୍. ୧:୧୨, ୪:୪୮, ୧୩:୨୦) ସ୍ଵସ୍ତମାତାରରେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ବାଜବଳ ସମ୍ଭାୟ ଉଭ୍ୟ ସତ୍ୟତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା । ତତ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ।

. ‘ସେ ମୋହର ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମତେ ଗ୍ରହଣ କରେ’ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାଶୁ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି ଏହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରରକ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୧. ୧୨ ଜଣଙ୍କ ସ୍ଵସ୍ତମାତାର ଯାତ୍ରା (ଲୁକ ୧୦:୧୭ ଏବଂ ୩୦) ମାଥୀ ୧୦:୪୦

୨. ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ସାକ୍ଷୀ ହେବା (ସି.ଏଫ୍. ୧୭:୨୦)

ଯାଶୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମହାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଘଟଣା କରନ୍ତି, ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ତାହା ମୃଥୁବାର ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏନ୍.୬୬ସବି. ୧୩:୨୧-୩୦

୨୧ ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲା ଉଭାରେ ଆମାରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ ଓ ସାକ୍ଷୀ ଦେଇ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମତେ ଶତ୍ରୁହପ୍ରେତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୨୨. ସେ କାହା ସମ୍ଭାୟରେ କହିଲେ, ସେ ବିଷୟର ହତ ବୁଝି ହୋଇ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ପରମ୍ପରକୁ ତାହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୩. ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯାହାକୁ ଯାଶୁପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ । - ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସି ଭୋଜନ କରୁ ଥିଲେ । ୨୪. ଅତ୍ୟବ, ଶିମନ୍ ପିତର ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେତ କରି କହିଲେ, ସେ କାହା ସମ୍ଭାୟରେ କହୁଅଛନ୍ତି । ତାହା କୁହ ! ୨୫. ସେ ସେହି ପ୍ରକାର ବସିଥାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁସ୍ଥଳରେ

ଆଉଜିପଡ଼ି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୁ ସେ କିଏ ? ୨୭. ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଉଭର ଦେଲେ, ଯାହା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ରୋଟି ଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇବି ଓ ଯାହାକୁ ତାହା ଦେବି ସେ । ତହିଁରେ ସେ ସେହି ରୋଟି ଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇ ତାହା ଘେନି ଇଷାରିଯୋତୀୟ ଶିମୋନର ପୂତ୍ର ଯିହୁଦାକୁ ଦେଲେ । ୨୮. ସେ ରୋଟି ଖଣ୍ଡକ ପାଇଲା ଉଭାରେ ଶଇତାନ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, ଯାହା କରୁଅଛ, ତାହା ଶିଗ୍ନ କର । ୨୯. କିନ୍ତୁ ସେ କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାକୁ ଏହି କଥା କହିଥୁଲେ । ତାହା ଭୋଜରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୩୦. କାରଣ ଯାହୁଦୀ ନିକଟରେ ଚଙ୍ଗା ଆଳି ଥିବାରୁ, ପର୍ବ ନିମନ୍ତେ । ଯାହା, ଯାହା ପ୍ରଯୋଜନ, ତାହା କ୍ରୟ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦାନ କରିବାକୁ ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ ବୋଲି କେହି କେହି ମନେକଲେ । ୩୧. ରୋଟି ଖଣ୍ଡକ ଗ୍ରହଣ କରି ସେ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ବାହାରି ଗଲା, ସେତେବେଳେ ରାତ୍ରି ହେଲା ।

୧୩ : ୨୯ ‘ସେ ଆଡ଼ାରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ !’ - ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଯାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ପହଞ୍ଚାଇ ଥିଲା । ୧୩:୨୭ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଆଡ଼ିକତା ଦେଖୁ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ପସଦ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇଲେ ନାହିଁ । (ପ. ଟ.)

. ‘ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ’ (୧ : ୪୧)

୧୩ : ୨୯ ଏହା ଏକ ଆଶ୍ରଯ୍ୟ ଜନକ ପଦ ଅଟେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଭୟଭାବ ଥିଲେ । କାରଣ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସଯାତର ଯୋଜନା ସମକ୍ଷୀୟ (c.f. ମାର୍କ ୧୪ : ୧୯) ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଭାରିତ ହୋଇ ଥିବା ବିଶ୍ୱଯର ସମୀକ୍ଷା ଏହା ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଗ୍ନ କରିବା କିଛି ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ଏବଂ ଏହାର ପରିମାଣରେ ପହଞ୍ଚାବ ।

୧୩: ୨୯ ‘ଯାହାକୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ କରୁଥୁଲେ’ ଏହା ଯୋହନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । (c.f. ୧୩ : ୨୩, ୨୪ - ୩୪, ୨୦ : ୨, ୪,୮, ୨୧ : ୭, ୨୦ - ୨୪ ପଦ ୧୯ - ୨୪) ସୁସମାଚାରରେ ଯୋହନ କେବେ ଦେଖା ଦିଏ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ କ’ଣ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲପାତ୍ର ଥିଲେ କି ? ହୁଁ ତିନିଜଣ (ପିତର ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ) ଏବଂ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ପରିବାର (ଲାଜାର, ମରିଯମ, ମାର୍ଥା)

୧୩: ୨୪ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପାଲେଷାଇନରେ ଧାରାବାହିକ ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କରୁଥୁଲେ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରୁ ଏହା ଜଣା ପଡ଼ିଆଏ । ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବାମ କହୁଣା ଯୌତୁ କରି ଚଉକିରେ ବସି ଦକ୍ଷିଣ ହଣ୍ଡରେ ଭୋଜନ କରୁଥୁଲେ । ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ, ଯାହୁଦୀ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସୁଥୁଲେ । ବାକ୍ୟରେ ବସିବାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ନାହାନ୍ତି ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛକୁ ଭଳି ପଡ଼ି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ

୧୩: ୨୭ ‘ଯାହା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ଖଣ୍ଡ ରୋଟି ବୁଡ଼ାଇ ଓ ଯାହାକୁ ତାହା ଦେବି’ ଏହା ସମାଦରର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । (ସି.ଏଫ. ରତ ୨:୧୪ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଯାହୁଦୀ ଭଳି ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସମାଦାର ମୁନ୍ନ ଅଟେ । ଯାହୁଦୀ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥୁଲେ । ଏହା ରୋଟି ଖଣ୍ଡକ ଏବଂ ତରଳ ପଦାର୍ଥ (୧୩: ୨) ମାର୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ସମାନର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ (୧୪: ୨୦) ‘ମୋ ସହିତ’ ଏହା ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ।

■ ଇଷାରିଯୋତୀୟ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ୨:୨୧ ଏବଂ ୧୮:୨

ବିଶେଷ ବିଶ୍ୱଯ : ଇଷାରିଯୋତୀୟ

ଦାର୍ଢ ଦିନ ଧରି ଯିହୁଦା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲା, ଶୁଣିଲା ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ନ ଥିଲା (ସି.ଏଫ. ମଧ୍ୟ ୨: ୨୧ - ୨୨) ପିତର ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଭଳି ସେ ପରାକ୍ରିତ ହୋଇଥୁଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଫଳାଫଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଳଗା ଥିଲା । ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା ଉପରେ ଅଧିକ ସମାଲ କରାଯାଇଛି ।

୧. ପ୍ରଥମରେ ଏହା ମୁଦ୍ରା ସମକ୍ଷୀୟ ଥିଲା (ସି.ଏଫ. ଯୋହନ ୧୨:୨)

୨. ପ୍ରଥମରେ ଏହା ରାଜନୈତିକ ସମକ୍ଷୀୟ ଥିଲା

୩. ଏହା ଆଡ଼ିକ ଥିଲା (ସି.ଏଫ. ଯୋହ ୧୩: ୨୭)

ଶୈତାନର ପ୍ରବଳନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି କିମ୍ବା ଭୂତ ପ୍ରେତର ଅନେକ ଭଳ ଘଟଣା

୧. ମେରିଏଲ ଏପାଏଙ୍କର ବାଇବଳ ସମକ୍ଷୀୟ ଭୂତ ଏବଂ ପ୍ରେତର ଅଲୋକିକ କାହାଣୀ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥ୍ବୀରେ ଭୂତ ରୂପିକାରି

୨. କିନ୍ମଣ୍ଡ, ଇ ଆରନଲ ଆଡ଼ିକ ଯୁଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱଯରେ ତିନଟି ଜଟିଲ ପ୍ରଶ୍ନ

୩. କରଚ କଚ, ଶ୍ରାବିଯାନ୍ ସମବେଦନା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ, ଭୂତ ଏବଂ ପ୍ରେତ ଅତୀତ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ

୪. ସି.ଫ୍ରେଡ଼ ଉକସନ୍ ଭୂତମାନଙ୍କ ଅଧୁକାର ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଲୋକମାନେ

୫. ଜନ୍ ପି. ନ୍ୟୁପଟ୍ଟ, ଭୂତଗୁଡ଼ିକ, ଭୂତଗୁଡ଼ିକ, ଭୂତଗୁଡ଼ିକ

୬. ନ୍ ଡ୍ରାର ଉଇ ମଣ୍ଡଳ ମେରି ଶକ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ

ସାଂକୃତିକ ‘ପୌରାଣିକ କାହାଣୀ ଏବଂ ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ସାବଧାନ । ଶଇତାନ ପିତରକୁ ମାଥ୍ ୧୭:୨୩ ସମାନ ରୂପରେ ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ପରାକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଇତାନ ବାରମ୍ବାର ଯାଶୁଙ୍କର ମୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା ।

୭. ଯାଶୁ ପରିକ୍ଷାତ ହେଲେ

୮. ପିତରଙ୍କର ବ୍ୟବହାର

୯. ଯିହୁଦାଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ସନହେତ୍ରିନ

ଯୋହନ ୬:୭୦ ରେ ଯାଶୁ ଯାହୁଦାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷତାନ ବୋଲି କହିଥିଲେ ଭୂତ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାସିତ ହେବା ବିଷ୍ୟ ବାଇବଲରେ ସମାଲୋଚନା କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏବଂ ପ୍ରଭାବିତ ବିଶ୍ୱାସମାନେଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କନ୍ତୁ ଅଧୁକାଂଶ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପସଦ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନ୍ଦତା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ପ୍ରାୟ ହୁଅଛି ।

ଏହି ଶିକ୍ଷର ଆକାରଗତ ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ, ଯାହା ହେଉପଛେ ସେଠାରେ ଅନେକ ସମ୍ବାଦନା ରହିଛି ।

୧. କେରିଅଥ ଯାହୁଦାର ଗୋଟିଏ ନଗର (ସି.ଏଫ୍. ଯିହୁଦୀ ୧୪:୨୪)

୨. କାରତାନ୍ ଗାଲିଲିର ସି.ଏଫ୍. ଯିହୁଦୀ ୨୧:୩୨

୩. କରିଡେସ, ଯିରୁଶାଲମରେ ଖର୍ଜୁର ପର୍ବତ ଏକ ତାତିଖ କିମ୍ବା ଜିରିଖ ।

୪. ପ୍ଲରିଡ଼ିଆ, ଚମଢ଼ାର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୩:୨

୫. ଆସ୍ତାରା, ଅସାଧାରଣ ମାଥ୍ ୨୭:୪

୬. ଗ୍ରୀକ୍ ମାନଙ୍କ ଛୁରା ଏହାର ଅର୍ଥ ସେ ଜଣେ ଶିମନଙ୍କ ଭଳି ଜିଲଟ ଥିଲେ ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୨:୧୪

୧୩:୨୭ “ଶଇତାନ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା” ଯୋହନଙ୍କ ସ୍ମୁସମାଚାରରେ ଶଇତାନ ରୂପକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହି ଭାଷାରେ “ବିବାଦ” (ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୨୨:୩, ଯୋହ ୧୩:୨) ଶଇତାନ ଯିହୁଦାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ତାହାର କ’ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ? ବାଇବଲ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ ବାଧା ଆସିଥାଏ (ସଦାପ୍ରଭୁ ପାରୋଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କଠିଣ କଲେ) ଶାରିରାକ ପ୍ରିତିରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ମାନବ ଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଜଣା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ବାଧୀନ ପ୍ରାୟ ନାହାନ୍ତି । ଆୟୋମାନେ ସମସ୍ତେ ଜତିହାସରେ ଦେଖିଛୁ ଯେ ବୁଝି ଜରିଆରେ ଅନୁଭବ ପ୍ରାୟ ହୁଅଛି । ଶାରିରାକ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆତ୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଜଢିତ କରାଯାଇଥାଏ । (ଜିଶ୍ଵର, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଶଇତାନ, ଏବଂ ଭୂତ ଗୁଡ଼ିକ) ଏହା ଏକ ରହସ୍ୟମାନ ବିଷ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ହେଉଛି ପଛେକେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରୋବଟ ନୁହୁଁ ଆୟେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପସଦ ନିଜେ ଉଭରଦାୟୀ ଅରୁ ଏବଂ ତାହାର ପଳାପଳ ଯିହୁଦା କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସେ ଜଣେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନେତିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ଉଭରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିଷ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହୋଇଥିଲା । ଶଇତାନର ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଉଭେଜନା କରୁଥିଲା । ଏହା ଏକ ଦୁଃଖ ଦାୟକ ବିଷ୍ୟ ଅଟେ, ସେ ପୁରା ପୁରି ଭାବରେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ନାହିଁ ।

୧୩:୨୯ ‘ଯିହୁଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ଚଙ୍ଗା ଥଳି ଥିଲା’ ଯିହୁଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ଚଙ୍ଗା ରଖାଯାଉଥିଲା (ସି.ଏଫ୍. ୧୭:୭)

୧୩:୩୦ ‘ସେତେବେଳେ ରାତ୍ରି କାଳ’ ଏହା କ’ଣ ଉପାଦାନର ସମୟ ଥିଲା ନା କିମ୍ବା ଆତ୍ମିକତାକୁ ପରାକ୍ଷା କରାଯାଉଥିଲା । ଯୋହନ ଏକାଧିକ ଅର୍ଥରେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଶରେ ବୁଝାଇଥାନ୍ତି

ଏନ୍.ଏ.ଏସ୍.ବି. - ୧୩:୩୧-୩୪

୩୧ସେ ବାହାରି ଗଲା ଉଭାରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଏବେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ତି ହେଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କୀରେ ଜିଶ୍ଵର ମହିମାନ୍ତି ହେଲେ । ୩୨ ଯଦି ଜିଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୀରେ ମହିମାନ୍ତି ହେଲେ । ତେବେ ଜିଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣାଠାରୁ ମହିମାନ୍ତି କରିବେ । ପୁଣି ଶାସ୍ତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ତି କରିବେ । ୩୩ ବହୁଗଣ ମୁଁ ଆଉ ଅଛେ ସମୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଅନ୍ଦେଶଣ କରିବ ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ । ଏହା

ମୁଁ ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା ସେହିପରି ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଆଛି । ୩୪ ତୁମେମାନେ ପରିଷାର ପ୍ରେମ କରି ଏହି ନୃତନ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ମୁଁ ଯେରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଆଛି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରି ରଷ୍ମରକୁ ପ୍ରେମ କର । ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ପରଷ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଥାଏ । ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଯେ ମୋହର ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଏହା ସମସ୍ତେ ତା ଦ୍ୱାରା ଆଜାତ ହେବେ ।

୧୩:୩୧-୩୮ ଏହି ବାକ୍ୟରେ ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି । (ସି.ଏଫ୍. ୧୩:୨୭, ୧୪, ୪, ଗ, ୨୯, ୧୭:୧୭-୧୯) ଉପର କୋଠରାରେ ରାତ୍ରି କାଳର ପ୍ରଭୁ ଭୋଜ ନେବା ସମୟରେ ଏହି କଥା ଗୁଡ଼ିକ ମନରେ ଉଠିଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଡ୍ୟାଗ କରିବା ପ୍ରେରିତ ମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଭୁଲ ବୁଝି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ ।

୧. ପିତର (୧୩:୩୭)

୨. ଥମାସ (୧୪:୪)

୩. ଫିଲିପ (୧୪:୮)

୪. ଯିହୁଦା (୧୪:୨୭) ଲକ୍ଷାରିଯୋଥ ନୁହଁନ୍ତି

୫. ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଶିଷ୍ଟ୍ୟ (୧୭:୧୭-୧୯)

୧୩:୩୯‘ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର’ ଏହି ଆଖ୍ୟା ଯାଶୁ ନିଜ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଯିହିଜିକଳ ୨:୧ ଦାନିଏଲ ୭:୧୩ ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ଦୈବିକ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଯାଶୁ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ । କାରର ପୁତ୍ରାଜଜମରେ ରିବମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁ ନ ଥିଲେ । ସେଥୁ ଯୋଗୁ ,ହାର କୌଣସି ଜାତିଯତା କିମ୍ବା ଶକ୍ତିକୁ ଦର୍ଶାଇ ନ ଥା, । ଏବଂ ଏବଂରେ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ଚିରତ୍ରର ମିଳନ ଅଟେ । (ସି.ଏଫ୍. ୧ ଯୋହନ ୪:୧୩) ।

୧୩:୪୨ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖାର ପଦରେ ଭିନ୍ନତା ଦେଖାଯାଏ । ଅନେକ ପୁଷ୍ଟକଟେ ଏନ୍,ଏସ୍‌ଏବି ଏନ୍‌କେଜେତ୍, ଏଆର୍‌ୱେସ୍‌ଭି, ଚଇଛି, ଏନ୍‌ଜେତ୍ ଏହି ହସ୍ତଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଏମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହିମାନ୍ତିତ ହେବେ ତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଛି । ଏମ୍‌ୱେସ୍‌ୱେସି A,B,C,D,L, W X ଏହି ଗୁଡ଼ିକ ଉଭମ ପୁଷ୍ଟକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ପାରୁଶାମାନେ ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକକୁ ସମାନ୍ତର ଭାବେ ତ୍ୟାଗ କରିଲେ ।

■ ‘ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ’ ୩୧ ପଦରେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ଅର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏବଂ ୩୨ ପଦରେ ୨ କିମ୍ବା ୩ ଥର ଭବିଷ୍ୟତ ବାକ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଯେଜାନାକୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ୱାନ ଦେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମାନ୍ତେ ମୁକ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୩:୩୯, ୧୭:୧୭, ୨୩, ୧୭:୧୪) ଏଠାରେ ଯାଶୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ରୂପକ ମାର୍ଗ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ ହେବା ନିମାନ୍ତେ ସେ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଭାଇ, ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା, ବନ୍ଧୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଜଣେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜିଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବନ୍ଧୁ ।

■ ‘ମୁଁ ଆଉ ଅଛ ସମୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ମୋର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉ ଅଛି ଯେପରି ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ଅନେକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଯାଶୁ ଯିହୁଦା ନେତାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହି କଥା କହିଥିଲେ ସି.ଏଫ୍. ୩:୩୩ ବରମାନ ଯାଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି । ସି.ଏଫ୍. ୧୭:୩୪, ୧୪:୯, ୧୭, ୧୭-୧୯ ସେଥୁ ଯୋଗୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଏକାଧିକ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ।

■ ମୁଁ ଯେଇଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛୁ ତୁମେ ଆସି ପାରବ ନାହିଁ - ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ କେବେ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ (ସି.ଏଫ୍. ୩:୩୪, ଗା; ଗ:୨୧) ଯାଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ଅର୍ତ୍ତହିତ ହେବା ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ମାନେ ତାଙ୍କ ସହତ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ ।

୧୩:୩୯ ଏକ ନୃତନ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଦେଉଅଛି । ମୁଁ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଆଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର ’ । ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଏହା ଏକ ନୃତନ ଆଜ୍ଞା ନ ଥିଲା (ଲୁକ ୧୯:୧୮, ୧୯:୪୦) ବିଶ୍ୱାସମାନେ ନୃତନ ଥିଲେ । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ପ୍ରେମ କଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ । (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୧୭, ୧୭ ୧ମ ଯୋହନ ୨:୭-୮, ୩:୧୧, ୧୭, ୨୩, ୪:୭-୮, ୧୦-୧୨, ୧୯-୨୦ ୨ୟ ଯୋହନ ୪) ସୁସମାଚାରରେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ଥାଗତ,

ସତ୍ୟକୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଏବଂ ଜୀବନରେ ବଞ୍ଚିବା (ସି.ଏଫ୍. ୧୪, ୧୫, ୨୯, ୨୩, ୧୫:୧୦, ୧୭; ୧ମ ଯୋହନ ୪:୩, ୨ୟ ଯୋହନ ୪,୨ ଲୁକ ୨:୪୮) ସୁସମାଚାର ପ୍ରାୟ ହୋଇଛି, ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ବଞ୍ଚିତ ଅଛି । ପ୍ରେମ ଦାରା ବଞ୍ଚିତ ଅଛି । କିମ୍ବା ଏହାକୁ ତ୍ୟାଗ କରାଯାଇନାହିଁ । ମୁଁ ବୃଦ୍ଧକ କରିଲେଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୂତନ ନିଯମ ସେ ଲେଖନ୍ତି । ‘ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଲୋକମାନେ ନେଇକ ପ୍ରେମର ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଥରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ପ୍ରେମର କାର୍ଯ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ଗାଲା. ୪:୭, ୨୪; ୭:୨ ଯାକୁ ଗ:୧୭-୧୮, ଯୋହ ୧୩:୩୪, ୩୪, ୧ମ ଯୋହନ ୪:୭) ।

୧୩:୩୪ ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଯେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ଏହା ସମାସ୍ତେ ଦ୍ୱାରା ଝାତ ହେବେ ପ୍ରେମ ଏକ ଚରିତ୍ର ଅଟେ । ତାହା ଶୟତାନ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମରେ ସାମନା କରି ପାରେ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସମାନେ ପ୍ରେମ ଦାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛନ୍ତି । (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହ ୩:୧୪, ୪:୭-୨୧)

. ‘ଯଦି’ ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରୁକ୍ଷ ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ କରିଥାଏ । ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୨:୯-୧୧; ୪:୨୦-୨୧)

ଏନ୍.୧.୬.୨.୨. ୧୩:୩୭-୩୮

ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତୋ ଆପଣ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥାଇଛନ୍ତି ? ଯାଶୁ ଉଭର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥାଇଛି, ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର ପଛେ, ପଛେ, ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଯିବ । ୩୭ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି ଅପାଣଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇପାରେ ନାହିଁ ? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିମାତ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବ ? ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ କହୁଆଛି, କୁକୁଡ଼ା ନ ଡାକୁଣ୍ଠ ତୁମେ ମତେ ତିନିଥର ଅସ୍ଵୀକାର କରିବ ।

୧୩:୩୭ ‘ଶିମନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ’ ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ମେଇ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଥିଲା । ପଦ ୩୧-୩୪ (ସି.ଏଫ୍. ୧୩:୨୭, ୧୪:୪, ୮, ୨୯, ୧୭:୧୭-୧୯) ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ଅଟେ ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଏବଂ ମନେ ପକାଇ ସେହି ବିଷୟକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି

୧୩:୩୭ ‘ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିମାତ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବି’ ଏଠାରେ ପିତରଙ୍କୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥାଏ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଦୁର୍ବଳ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବର କେତେ ସମର୍ପିତ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେହିପରି କଲେ ।

୧୩:୩୮ ‘ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ’ ଦେଖନ୍ତୁ ୧:୪୧

■ ‘କୁକୁଡ଼ା ନ ଡାକୁ ତୁମେ ମୋତେତିନିଥର ଅସ୍ଵୀକାର କରିବ’ ରୋମ ଦେଶର ଏହି କୁକୁଡ଼ା ହୋଇଥାଇପାରେ, ଯାହୁଦି କୌଣସି ପକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ପଶୁଙ୍କ ସହ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ ନ ଥିଲେ କାରଣ ଏହା ଏକ ପବିତ୍ର ନଗରା ଥିଲା । ଏଥୁ ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ଧନଶାଳା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିଜର ବାତି ବଗିଚା ଥିଲା । ସହରର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵରେ କାହୁ ତିଆରି କରି ଅଳିଭ ପର୍ବତ ସମୁଖରେ, ଏହି ଗେତସାମନି ବଗିଚା ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଥିଲା । ଯାଶୁ ଉବିଷ୍ୟତବାଣୀ କହି ନିଜର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଉପାହିତ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦିବା କିଛି ନାକରାତ୍ରା ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ତାଙ୍କ ଝାନ ମଧ୍ୟରେ, ଭବିଷ୍ୟତର ଘଟଣାକୁ ସେ ନିଯନ୍ତ୍ରିତ କରୁଛନ୍ତି । (ସି.ଏଫ୍. ୧୮:୧୭-୧୮, ୨୪-୨୭) ମାଥ୍ ୨୭:୩୧-୩୪, ମାର୍କ ୧୪:୨୭-୩୧, ଲୁକ ୨୨:୩୧-୩୪)

ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ସାଥ୍ ଅଟେ । ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ଦାସିତ ନିଜର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ବାଇବଳ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଦରକାର ଅଟେ । ଲେଖକଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ତ୍ୟାଗି ଦେବା ଅନୁଚିତ ଅଟେ ।

ପୁସ୍ତକର ଜଟିଳ ବିଷୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଲୋଚନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୧ -ପ୍ରକୃତ ପ୍ରତୋ ଭୋଗର କ୍ରିୟା ପଦ୍ଧତି ଯୋହନ କାହିଁକି ଲେଖିଲେ ନାହିଁ ।

୨ - ଯାଶୁ କାହିଁକି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ ଠୋତ କଲେ ? ଆସେମାନେ ଅନ୍ୟର ପାଦ ଠୋତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ?

୩ - ଯାଶୁ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ନିଜର ଶିଷ୍ୟ ରୂପେ କାହିଁକି ସମନ୍ଵିତ କଲେ ?

୪ - ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ବୋଲି ଅନ୍ୟକୁ କିପରି ଜାଣିପାରିବା ?

ଯୋହନ - ୧୪

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ଅନୁଲେଖ ଅଂଶ

ଷ୍ଟୁଧୀତି-୪	ଏନ୍‌କେଜେଟି	ଏନ୍‌ଆରେସ୍‌ଟି	ଚିତ୍ରି	ଏନ୍‌ଜେବି
ୟାଶୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ	ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ଏବଂ	ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କରେ	ୟାଶୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ	
ମାର୍ଗ ଅଟେ	ଜୀବନ	ୟାଶୁ ମହିମାନିତ ହୁଅଛି ।	ମାର୍ଗ ଅଟେ	୧୩:୩୧-୧୪:୩୧
୧୪:୧-୧୪	୧୪:୧-୧୪	୧୪:୧-୭	୧୪:୧-୪	୧୪:୧-୪
	ପିତା ପ୍ରକାଶିତ କଲେ		୧୪:୪	୧୪:୪-୭
ଆହ୍ଵାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା	୧୪:୭-୧୧	୧୪:୧୫-୧୭	୧୪:୭-୭	
୧୪:୧୫-୨୪	ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର	୧୪:୧୮-୨୪	୧୪:୮	
୧୪:୧୫-୩୧	୧୪:୧୯-୧୪		୧୪:୯-୧୪	୧୪:୮-୨୯
	ଅନ୍ୟ ଏକ ସାହାଯ୍ୟ		ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ	
	ପାଇଁ ଯାଶୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ।	୧୪:୨୫-୩୧	ପ୍ରତିଜ୍ଞା	
	୧୪:୧୫-୧୮		୧୪:୧୫-୧୭	
	ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ର		୧୪:୧୮-୨୦	
	ସର୍ବଦା ଉପସ୍ଥିତି		୧୪:୨୧	
	୧୪:୧୯-୨୪		୧୪:୨୨	
	ତାଙ୍କ ଶାନ୍ତିର ଦାନ		୧୪:୨୩-୨୪	୧୪:୨୯-୩୧
	୧୪:୨୫-୩୧		୧୪:୨୫-୨୭	
			୧୪:୨୭-୩୧	
			୧୪:୩୧ବି.	

ଡୃଢ଼ୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ପଠନ

ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ତଳେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଏହା ଏକ ସାଥୁ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରର କରିବା ଦରକାର ଅଟେ । ଅନୁବାଦ କରବା ସମୟରେ ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଲେଖକଙ୍କନିକଟରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତ୍ୟାଗୀ ଦେବା ଅନୁର୍ତ୍ତିତ ଅଟେ ।

ପୁସ୍ତକକୁ ଗୋଟିଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପାଠ କରନ୍ତି । କର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଚିତ୍ରଣ କର ୫ଟି ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦ ସହିତ ତୁମର କର୍ତ୍ତାର ବିଭାଜନ ଅଂଶକୁ ତୁଳନା କର । ପୃଥକ ଅଂଶ ପ୍ରେଣା ଦେଇ ନ ଆଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥାଏ । ତାହା ଅନୁବାଦର ହୃଦୟ ଅଟେ । ବିଭାଜନ ଅଂଶର କେବଳ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତା ଥାଏ ।

୧. ପ୍ରଥମ ଭାଗ

୨. ଦ୍ୱାଦ୍ସୀୟ ଭାଗ

୩. ତୃତୀୟ ଭାଗ

୪. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଗ

ଯୋହନ ୧୪:୧-୩୧ର ପୃଷ୍ଠା ଭୂମି

କ. ଯୋହନ ୧୩-୧୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଭାଜନ ଅଂଶ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହା ଏକ ଆକ୍ରମିକ ବିଷୟ ଅଟେ । ଉପର କୋଠରାର ରାତ୍ରିର ସମୟରେ କଥପକଥନ, ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯୁଦ୍ଧ ଫେରି ଯିବା ବିଷୟକୁ ନେଇ ଶିକ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଜାଗି ଉଠିଲା ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଭୁଲ ଧାରଣା ଉପରାଇ ଥିଲା

୧. ପିତର ୧୩:୩୭

୨. ଥମାଶତ ୧୪:୪

ଗ. ପ୍ରିଲିପ ୧୪:୮

୪. ଯିହୁଦା (ଇଷ୍ଟାରିଯୋଥ ନୂହଁଙ୍କ ୧୪:୨୭)

ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଗଣ (୧୭:୧୭, ୧୯)

ମନେ ରଖନ୍ତୁ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ କଥୋପକଥନ ।

ଖ. ଏହି ପ୍ରାନ ଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୧. ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେଉଁ ପ୍ରେରିତମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିଲେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଯାଶୁଙ୍କୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨. ଯାଶୁଙ୍କର କେତୋଟି ବହୁମୂଳ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ ବୁଝି ନ ପାରିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରତି ସେ ଉଭର ଦେଲେ ।

ଘ. ୧୪ ପର୍ବରେ ଆଘାତ ସାହାୟ୍ୟ କାରି ବିଷୟରେ ଯାଶୁ ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି

୧. ଉପରି କଠେରରେ ଯାଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଥା କହୁଥିଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, ଭୟ କର ନହିଁ, ଓ ତୁମ୍ଭର ମନ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ନ ହେଉ । (ସି.ଏ.ଫ. ୧୩:୩୩, ୩୭୦

ମିଶ୍ରାଜଳ ମାଗି ନୂତନ ନିୟମର ଅନୁବାଦକ, ଯାଶୁଙ୍କ ଉଭର ଭୟର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଉପର କିଛି ବିଷୟ ତଳେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

କ. ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ମୁଁ ଯାଉଛି । କିଛି ଦିନ ପରେ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାକୁ ଆସିବ

ଘ. ମୁଁ ଯିବି ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ପ. ୧୨-୧୭

ଘ. ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ମୁଁ ଯିବି ଏବଂ ପ୍ରକାଶମାନ ‘ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ହେବି’ ପ. ୧୮-୨୭

ଘ. ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଉଅଛି ପ. ୨୭-୩୧

୨. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ସେବାକ କାର୍ଯ୍ୟର ସମାଲୋଚନା ପରିସାମା ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । ସେଠାରେ ଅନକେ ଜଟିଲ ପରିସ୍ଥିତି ରହିଛି । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାଲୋଚନା କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଗ. ଆତ୍ମାକ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ

କ. ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ

ଘ. ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆରାମ ଦାୟକ ବିଷୟର ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଛି

ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ

ଏନ୍.୧.୧୩:୧-୭

‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ନ ହେଉ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ’ଠାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ୩ରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ମୋ’ଠାରେ ମୟ ବିଶ୍ୱାସ କର । ୨ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଶୃହରେ ଅନେକ ବାସସାନ ଅଛି, ଯଦି ନ ଥାନ୍ତା, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥାନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି ଗପୁଣି, ମୁଁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆସିବି । ଆୟୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ ତୁମେ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ, ସେଥୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅପାଶା ନିକଟକୁ ଘେନି ଯିବି ୪ପୁଣି ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉ ଅଛି, ତାହାର ପଥ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ୪ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ରୋ, ଆର କୌଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅ ଛନ୍ତି, ତାହା ଆମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ପଥ ବା କିପରି ଜାଣି ପାର ? ଓ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ, ମୋ ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ । ୩ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ ଜାଣି ଥାନ୍ତ ତାହା ହେଲେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାନ୍ତୁ । ଏବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣୁ ଅଛ ଓ ତାହାକୁ ଦେଖିଅଛ ।

୧୪:୧ : ‘ନ ହେଉ’ ଏହାର ଅର୍ଥ କୁମାଗତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିଥାଏ ‘ହୃଦୟର ଉଦ୍ବିଗ୍ନକୁ ବନ୍ଦ କରେ’ ଯାଶୁ କହନ୍ତି ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୁଏ ।

■ ‘ତୁମ୍ଭମାନର ହୃଦୟ’ ୧୨ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାଶୁ କହୁଥିଲେ । ଆରବୀୟ ଭାଷାରେ ହୃଦୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ ଥାଏ । ମନ, ଜନ୍ମା ଏବଂ ଭାବନା (ଦ୍ୱାରାୟ ବିବରଣ ୩:୪) ମାଥ୍ ୨୭:୩୭

■ ‘ଇଶ୍ୱରଙ୍କୀର୍ତ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କର’ ଏବଂ ‘ମୋଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର’ ଏହା ୨ଟି ବର୍ତ୍ତମାନର ବାକ୍ୟ ଅଟେ (ଏନ୍.୧.୧୩) ୨ଟି ସଂଘରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଓ ଉଭଙ୍କର ମିଳନ (ଏନ୍.କେ.ଜେତ୍ରି. ଏଜେବି. ଏନ୍.ଲାଟି) ବାଜବଲ କୁହେ ପ୍ରଥମ ସଂକେତ ଏବଂ

ଆଶ୍ରୟ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କ୍ରମାଗତ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ, ବ୍ୟାକରଣରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହତ ସମାନ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି) ଯିହୁଦିମାନେ କେବଳ ଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଥିଲେ (ସି.ଏଫ୍. ୨ୟ ବିବରଣୀ ୩:୪-୭) ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ (ତ୍ର୍ଯୀ ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ୧୪:୨୭) ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ଖ୍ୟାତିଯାନରେ ପରିଣାମ, ଏହି ଜ୍ଞାନତ ବାକ୍ୟ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ନିୟମକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଖ୍ୟାତଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଉପରେ

୧୪:୨ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ

‘ଗୃହ’ ପୁରାତନ ନିୟମ ଠାବାର ନକେଲ୍ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ବୋଲି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ୨ୟ ଶାମୁଏଲ ୩) ଯାହା ହେଉଛି ପଛେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପରିବାରର ଗୃହ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବାସ କରିବା ସି.ଏଫ୍. ଗୀତ ୨୩:୬, ୨୭:୪-୭

■ ଏନ୍.ଏ.ଏସ୍‌ବି. ଏନ୍‌ଆରେସ୍‌ଭି	ବାସଭବନ
ଏନ୍.କେଜେଭି	ବିଶାଳ ବାସଭବନ
ଚିଲଭି	କୋଠରୀ ଗୁଡ଼ିକ
ଏନ୍‌ଜେବି	ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଥାନ୍ତି

କେଜେଭି ଅନୁବାଦର ବିଶାଳ ବାସଭବନ ପ୍ରତାରଣ କରିବା ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବ । ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୨୩ ବିନା ଅପରିହିତ ମନ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ର କରିବା ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେକଠୋରି ଥିବ (ସି.ଏଫ୍. ଚିଲଭି, ଏନ୍‌ଜେବି) ଅନ୍ତରଦେଶ ଗୃହ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତିଦିନ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ବସି ଭୋକନ କରନ୍ତି ।

ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ରୂପକ ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦ ବାସ କରିବା ତାହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଚାବିକାଠି ଅଟେ (୧୪ ପର୍ବ) ଆମର ପିତାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବା ଏକତ୍ରିତ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବା ।

■ ‘ଯଦି’ ଏହା ଅଛକେ ଦିତୀୟ ପ୍ରରାୟ ଚାଲୁ ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାକୁ ବିପରୀତ ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ସେଠାରେ ଅନେକ କଠୋରି ଥାନ୍ତି । ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି. ଆରଜବି, ଏନ୍‌ଆଇଭି, ଯଦି ନ ଥାନ୍ତା ମୁଁ ଏହିପରି କହି ନ ଥାନ୍ତି ।

ଏନ୍‌କେଜେଭି - ଯଦି ନ ଥାନ୍ତା ମୁଁ ଏହିପରି କହି ନ ଥାନ୍ତି

ଚିଲଭି - ମୁଁ କହି ନ ଥାନ୍ତି । ଯଦି ସେହି ଭଳି ନ ଥାନ୍ତି

ଏନ୍‌ଜେବି, ଏନ୍‌ଜେଟି - ନଚେତ୍ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥାନ୍ତି

ଯୁବା ଆକ୍ଷରିକ ର ଅନୁବାଦ ଯଦି ନ ଥାନ୍ତା ମୁଁ କହି ନ ଥାନ୍ତି

ମୂଢନ ବାରକ୍ଲେ ଅନୁବାଦ ଯଦି ଏହା ନ ଥିଲା ମୁଁ କହି ନ ଥାନ୍ତି

ଡ୍ରିଲିଓଙ୍କ ଅନୁବାଦ ଯଦି ସେଠାରେ ନ ଥିଲା । ମୁଁ କହି ନ ଥାନ୍ତି ।

■ ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯାଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ମୁଁ ଯାଉଥାନ୍ତି’ ଏହାର ଅର୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଦର୍ଶାଇ ନଥାଏ । ଜାଗତିକ ଅର୍ଥରେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇନଥା, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ, ଶିକ୍ଷା, ମୃତ୍ୟୁ ପାପିଷ୍ଠ ମାନବକୁ ପରିତ୍ର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରଥାଏ । ଯାଶୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପଥ ଦର୍ଶକ ରୂପେ ସେ ପୂର୍ବରୂ ଯାଆନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଏବି ୭:୧୦)

୧୪:୩ ‘ଯଦି’ ଏହା ଏକ ଦୃତୀୟ ପ୍ରରାୟ ଚାଲୁ ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶାୟ୍ ଫେରିବେ ବୋଲି ଯାଶୁ କହିଛନ୍ତି (୩:୩୩, ୧୭:୪, ୧୦, ୧୭, ୨୮) ଏବଂ ସେମାନେ ପାଇଁ ଜାଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

■ ‘ମୁଁ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତ ଆସିବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଦେଖାଦେବି’ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଦିତୀୟ ଥର ଆସିବା ବିଷୟ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ (ସି.ଏଫ୍. ୨ୟ କରତ୍ତୁ ୪:୮, ୧ମ ଥେସଲି ୪:୧୩-୧୮) ସାମନା, ସାମନି ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ପିତାଙ୍କ ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂପର୍କକୁ (ସି.ଏଫ୍. ୧:୧, ୨) ପିତାଙ୍କ ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ସଂପର୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସହଯୋଗ କରନ୍ତି (୧୪:୨୩; ୩:୧)

ଏହି କ୍ରିୟାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ‘ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା’ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବା ବିଷୟ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମିଳନକୁ ବୁଝାଏ । ଏହା ୧:୧ ୨ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ଜଟିଳ ବିଷୟ ଅଟେ । ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ସମାନ ଅଟେ ।

■ ‘যেଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ମୁଁ ଯାଉଛି, ସେଠାକୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆସିବ’ ସ୍ଵର୍ଗ ଯେଉଁଠାରେ ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ (ସି.ଏଫ୍. ୧୭:୨୪) ସ୍ଵର୍ଗରେ ସମାନାସାମନି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ ହୋଇପାରିବ । ନୃତନ ନିୟମରେ ପ୍ରକୃତ କେବେ ମିଳନ ହେବ, ତାହା ସ୍ଵଷ୍ଟ କରିନଥାଏ ।

୧ - ମୃତ୍ୟୁ ୨ୟ କରିବୁ ୪:୮

୨ - ଦୃତୀୟ ଆଗମନ ୧ମ ଥେସଲି ୪:୧୩-୧୮

ମୃତ୍ୟୁ ପର ବିଶ୍ୱଯ ବାଲବଳ ଅସ୍ତ୍ର କରିଥାଏ ।

ବିଶେଷ ବିଶ୍ୱଯ : ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେଉଁଠାରେ ?

୧ - ପୁରାତନ ନିୟମ

କ - ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ପାତାଳକୁ ଯିବେ (ଶରର ଆଗତ ଅସ୍ତ୍ର ... ୧୦୭୭) ଯେଉଁ ମାର୍ଗରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନର ପତ୍ର ଏବଂ ଯିଶାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ପାତାଳ ବିଶ୍ୱଯ କୁହାଯାଇଛି । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହା ଛାଯାର ପରିଣାମ, କିନ୍ତୁ ଆନନ୍ଦ ଦାୟକରେ ବଞ୍ଚିବା (ସି.ଏଫ୍. ଆୟୁର ୧୦:୨୧-୨୨, ୩୮:୧୭, ଗୀତ ୧୦୭:୧୦, ୧୪)

ଖ - ପାତାଳକୁ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

୧ - ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଚାର ସହିତ (ଅଗ୍ନି) ୩୭:୨୨

୨ - ବିଚାର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ରହିଅଛି - ଗୀତ ୧୮:୧-୪

୩ - ବିନାଶ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୁଦାଙ୍କାନ ରହିଛି - ଆୟୁର ୨୭:୨, ଗୀତ ୧୩୯:୮, ଆମୋଷ ୯:୨

୪ - ‘ଗାତ’ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ, (ଗଭୀର) ଗୀତ ୧୭:୧୦ ଯିଶାଇ ୧୪:୧୪, ଜିହ୍ଵା ଗୀତ ୧୪:୧୪-୧୭

୫ - ଦୁଷ୍ଟ ପାତଳରେ ବଞ୍ଚି ରହିଥାଏ, ଗଣନା ୧୭:୩୦, ୩୩, ଗୀତ ୪୪:୧୫

୬ - ମାନବ ଆକୃତି ଅଧୁକାଂଶ ସମୟରେ କେବଳ ପଶୁର ବଡ଼ ମୁହଁକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ଗଣନା ୧୭:୩୦, ଯିଶାଇ ୪:୧୪, ୧୪:୯ ହବାକୁ ୨:୪

୭ - ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ରେପା ବୋଲି କୁହନ୍ତି, ଯିଶାଇ ୧୪:୯-୧୧

୧୧ - ନୃତନ ନିୟମ

କ. ଏହି ଭାଷାରେ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ହାତେମ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଖ. ହାତେଶକୁ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

୧ - ମୃତ୍ୟୁକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି - ମାଥୁ ୧୭:୧୮

୨ - ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାର ୧:୧୮, ୨:୮, ୨୦:୧୩-୧୪

୩. ଶେଷରେ ଅଧୁକାଂଶ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡ (ଗେହେନା) ମାଥୁ ୧୧:୨୩, ଲୁକ ୧୦:୧୪, ୧୭:୨୩-୨୪)

୪ - ଅତ୍ରରେ ପାତାଳକୁ ଯାଏ ଲୁକ ୧୭:୨୩

ଘ - (ରବି) ମାନଙ୍କ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି

୧ - ଧାର୍ମିକର ଅଂଶକୁ ପାରାଡ଼ାଇସ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । (ସ୍ଵର୍ଗର ଅନ୍ୟ ନାମ ଦ୍ୱାରା କରିବୁ ୧୭:୪, ପ୍ରକାଶ ୨:୩) ଲୁକ ୨୩:୪୩

୨ - ଦୁଷ୍ଟର ଅଂଶକୁ ଟାରଟାରସ ବୋଲି କୁହନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ୨:୪, ସେଠାରେ ଅଧାର୍ମିକର ଦୂତମାନେ ଅଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୨:୧)

ଘ. ଘେହେନା

୧. ପୁରାତନ ନିୟମର ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ହିନମର ପୁତ୍ର ଉପତ୍ୟକା (ଦକ୍ଷିଣ ଯିରୁଶାଲମ) ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଫର୍କନସିଥିଆର ଅଗ୍ନି ଦେବତା ରହୁଥିଲା । ମାଇକ ଶିଶୁ ଆରାଧନା ଦେବତା ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ ସି.ଏଫ୍. ୨ୟ ରାଜା ୧୭:୩, ୨୧:୨ ୨ୟ ବଂଶ ୨୮:୩, ୩୩:୨ ତାହା ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା ଲେବିୟ ୧୮:୨୧, ୨୦:୨-୪

୨. ଯିରିମିଯା ବିଜାତୀୟ ମାନଙ୍କର ଆରାଧନା ସ୍ଥାନକୁ ଯିହୋବାଙ୍କ ବିଚାର ସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ ଦେଲେ । (ସି.ଏ.ପ୍. ଯିରି ୩:୩୭, ୧୯:୭-୭) ଏହା ଅଗ୍ନିର ସ୍ଥାନ ରୂପେ ପରିଚିତ ହେଲା ଏବଂ ଅନ୍ତକାଳୀନ ବିଚାର ପ୍ରଥମ ଜନକ ୯୦:୨୭-୨୭ ଏବଂ ୧:୧୦୩

୩. ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବାଦେବୀର ଆରାଧାନ ସମୟରେ ଶିଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଳି ଚଢାଉ ଥିଲେ । ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅଳିଆ ଗଦା କଲେ । ଯାଶୁଙ୍କର ଅନ୍ତ କାଳ ବିଚାର ରୂପକ ଶବ୍ଦ ଏହି ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଧୂଆ, ଗରମ, ଦୂର୍ଗନ୍ଧ (ସି.ଏ.ପ୍. ମାର୍କ ୫, ୪୪, ୪୭) ଘେହେନା ଶବ୍ଦ କେବଳ ଯାଶୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଯାକୁବ ୩:୩

୪. ଘେହେନା ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟବହାର

କ. ଅଗ୍ନି ମାଥୁର ୪:୨୭; ୧୮:୯ ମାର୍କ ୯:୪୩

ଘ. ଚିର ସ୍ଥାନୀ ମାର୍କ ୯:୪୮ ମାଥୁ ୨୫:୪୭

ଗ. ବିନାସର ସ୍ଥାନ (ଉତ୍ତର ଶରୀର ଏବଂ ଆଡ଼ା) ମାଥୁ ୧୦:୨୮

ଘ. ସିଓଲକୁ ସମାନ୍ତର ମାଥୁର ୪:୨୯-୩୦, ୧୮:୯

ଡ. ଦୂଷତ ଚରିତ୍ର ଯେପରି ନରଖର ପୁତ୍ର ମାଥୁ ୨୩:୧୪

ଚ. ବିଚାରାଳୟ ଫଳାଫଳର ଶବ୍ଦ ମାଥୁ ୨୩:୩୩ ଲୁକ ୧୭:୪

ଛ. ଘେହେନା ସମାନ ଅର୍ଥ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଅଟେ (ସି.ଏ.ପ୍. ପ୍ରକା ୨:୧୧, ୨୦:୭, ୧୪) କିମ୍ବା ଅଗ୍ନିର ହୃଦ ଅଟେ ।

(ସି.ଏ.ପ୍. ମାଥୁ ୧୩:୪୨, ୪୦ ପ୍ରକାଶିତ ୧୯:୨୦, ୨୦:୧୦, ୧୪-୧୫, ୨୧:୮) ଅଗ୍ନିର ହୃଦ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିତ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟ ଦୂତମାନଙ୍କର (୨ୟ ପିତର ୨:୯ ଯିହୁଦା ଓ ଲୁକ ୮:୩୧, ପ୍ରକା. ୫:୧-୧୧, ୨୦:୧-୩)

ଜ. ଏହା ମାନବ ନିମନ୍ତେ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଶିଳତାନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୂତଗଣଙ୍କୁ ମାଥୁ ୨୫:୪୧

ଡ. ଏହା ସମ୍ବାଦନା ଅଟେ । କାରର ସିଆଳକୁ ଆଶିକ ଭାବରେ ଆବୃତ କରାଯାଇଛି । ହରସ ଏବଂ ଗେହେନା ।

୧. ପ୍ରଥମରେ ସମସ୍ତ ମାନବ ସିଓଲକୁ ଗଲେ

୨. ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ବିଚାର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠରେ ସ୍ଥାନ ବଦଳେ ନାହିଁ ।

୩. ମୁତ୍ତନ ନିଯମରେ ହୀ କେବଳ ବିଚାର ପୂର୍ବର ଯନ୍ତ୍ରଣା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଲୁକ ୧୭:୧୯-୩୧ ଲାଜାର ଏବଂ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଚାର ସ୍ଥାନକୁ ବଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (ସି.ଏ.ପ୍. ୨ୟ ବିବ. ୩୨:୨୨ ଶାତ ୧୮:୧୪) ଯାହା ହେଉ ପାଛେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିବା କାହାଣୀର ଶିକ୍ଷାରେ ବଶାଭୂତ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

୧୧୧. ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ସାନ ମଧ୍ୟରେ ପରିଷରର ସମ୍ପର୍କ

କ. ମୁତ୍ତନ ନିଯମ ଅକ୍ଷୟ ପ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ନାହିଁ । ତାହା ଅନେକ ପୁରାତନ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ

୧. ଶାରୀରିକ ଜୀବନ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଡ଼ା ବଞ୍ଚି ରହିଥାଏ ।

୨. ମନୁଷ୍ୟର ଆଡ଼ା ଅନ୍ତକାଳୀନ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ।

୩. ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ସମୟରେ ଶାରୀରିକ ଶାରାକୁ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦିବା ମୃତ୍ୟୁର ଉନ୍ନତ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ସାନ ଅବସ୍ଥାନ ରୂପକ ମୁତ୍ତନ ନିଯମ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ

୧ - ଯାଶୁ କୁହାନ୍ତି, ଶାରୀର ଏବଂ ଆଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜନ ଅଛି, ମାଥୁ ୧୦:୨୮

୨ - ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାର ଶାରୀର ଥିବ, ମାର୍କ ୧୭:୨୭-୨୭ ଲୁକ ୧୭:୨୩

୩ - ରୂପାନ୍ତରିତ ସମୟରେ ମୋଶାଙ୍କ ଏବଂ ଏଲିଯାଜଙ୍କ ଶାରୀର ଅଛି ମାଥୁ ୧୭

୪ - ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନୂଆ ଏକ ଶାରୀର ପ୍ରାୟ ହେବ ବୋଲି ପାଉଳ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ୧ମ ଥେସଲି ୪:୧୩-୧୮

୪ - ପୁନଃରୁଷାନ ପରେ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଆଡ଼ିକ ଶାରୀର ପ୍ରାସ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ପାଉଳ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୪:୨୩, ୪

୫ - ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯଦ୍ରଣା ସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପାଉଳ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଦ୍ୱ. କରନ୍ତୀ ୪:୭,୮ ପିଲିପ ୧:୨୩, ଯାଶୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୟ କରି, ଧାର୍ମିକ ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନେଲେ ୧ମ ପିତର ୩:୧୮-୨୭

ସ୍ଵର୍ଗ

କ- ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବାଇବଳ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଟି ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି

୧ - ପୃଥିବୀ ଉପରିସ୍ଥ ବାତାବରଣ, ପ୍ରକାଶିତ ୧:୧,୮ ଯିଶାଇ ୪୭:୪, ୪୫:୧୮

୨ - ତାରକାମୟ ସ୍ଵର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଆଦି ୧:୧୪, ଦ୍ୱ. ବିବ ୧୦:୧୪ ଶାତ ୧୪୮ : ୪, ଏହି ୪:୧୪, ୭:୨୭

୩ - ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିଂହାସନର ସ୍ଥଳ, ଦ୍ୱ. ବିବ ୧୦:୧୪, ୧ମ ରାଜୀ ୮:୨୭, ଶାତ ୧୪୮:୪୧ ଏହି ୪:୧୦, ଏବଂ ୯:୨୪ ଦ୍ୱ. କରନ୍ତୀ ୧ ୨:୨

୪ - ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କ'ଣ ଘଟିବ ବାଇବଳ ସ୍ଵଷ୍ଟ କିଛି ପ୍ରକାଶ କରେ । ନାହିଁ । କାରଣ ପତନ ହୋଇଥିବା ମାନବ ତାହା ବୁଝି ପାରେ ନାହିଁ (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କରନ୍ତୀ ୨:୩)

ଘ - ସ୍ଵର୍ଗ ଉଭୟ ସ୍ଥାନ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୨-୩) ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଦ୍ୱ. କରନ୍ତୀ ୪:୭,୮) ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନ ଆଦି ୧-୨ ପ୍ରକାଶିତ ୨୧-୨୨) ପୃଥିବୀକୁ ପବିତ୍ର କରାଯିବ ଏବଂ ଉନ୍ନତ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୩:୨୧), ରୋମି ୮:୨୧), ଦ୍ୱ. ପିତ ୩:୧୦) ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି (ଆଦି ୧:୨୭-୨୭) ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମୀୟ ମିଳନ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରେ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ଯାହାହେଉ ପଛେ, ରୂପକ ଅର୍ଥରେ (ସ୍ଵର୍ଗ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ନଗରି ଅଟେ ପ୍ରକାଶିତ ୨୧:୫-୨୭) ଏବଂ ଆକ୍ଷରିକ ରୂପରେ ନୁହେଁ । ୧ମ କରନ୍ତୀୟ ୧୫ ଠାରେ ଶାରୀରକ ଶରୀର ଏବଂ ଆଡ଼ିକ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନଭାବୁ ଏକ ଗ୍ରହଣ ବିଜ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

୧ମ କରନ୍ତୀ ୨:୫, ଯିଶାଇ ୪୪:୪, ୪୫:୭, ମହାନ ପ୍ରତିଞ୍ଚା ଏବଂ ଭରଣୀ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା, ତାଙ୍କ ଭଲି ଆମେ ହୋଇଯିବା (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୩:୨)

ସାହାୟ୍ୟକାରୀ ଉପମା

କ. ଡିଲିଯମ ହାତିକ ସେନ - ଜୀବନ ମୃତ୍ୟୁପରେ ବାଇବଳ ଆଧାରିତ

ଖ. ମାଉରିକ ରାଓଲିଙ୍କ - ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କବାଟ

୧୪:୪ - ‘ତାହାର ପଥ ତୁମେମାନେ ଜାଣ’ ଯାଶୁଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟ ଥୋମାଶଙ୍କ ସଦେହ ମାର୍ଗ ବିଷୟ, ଯାଶୁ ତିନିଟି ଶବ୍ଦରେ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।

୧୪:୭ ‘ମୁଁ ପଥ’ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ବାଇବଳ ସମୟକୁ ଜୀବନ ପଥରେ କୁହାଯାଥିଲା (ସି.ଏଫ୍. ୨୭ ବିବ. ୪:୩୨-୩୩, ୩୧:୨୯ ଗାତ ୨୭:୧୧, ଯିଶା ୩୪:୮) ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳୀର ମାର୍ଗ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରି ୯:୨, ୧୯:୯, ୨୩, ୨୪:୧୪, ୨୭) ଯାଶୁ ହିଁ କେବଳ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଥ ଅର୍ଥି । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଏହା ଏକ ହୌଳିକ ବିଷୟ ଅଟେ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସର ଜୀବନର ଉଭମ କାର୍ଯ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ସି.ଏଫ୍. ଏହି ୨:୮-୯, ୧୦ ଧାର୍ମିକ ଅର୍ଥର ନୁହେଁ ଦେଖନ୍ତୁ ୮:୧୨ ।

■ ‘ସତ୍ୟ’ ଗ୍ରୀକ ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ‘ସତ୍ୟ’ ର ଗୁଣନାଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥ ସତ୍ୟ ସହ ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ମାତ୍ରା ଅମ୍ବେ । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ଆରାମିଯ ଭାଷା କହୁଥିବା ଶିକ୍ୟମାନେ ଯାଶୁ କହୁଥିବାପୁରାତନ ନିଯମର ଅର୍ଥ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କୁ ବୁଝି ପାରି ଲେ । (ସି.ଏଫ୍. ଗାତ ୨୭:୩, ୮୧:୧୧, ୧୧୯:୩୦) ଉଭୟ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଜୀବନକୁ ମାର୍ଗରେ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଅଧିକାଂଶ ସମାଯରେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁଇଶ୍ଵରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ୧:୧୪ ୪:୨୩-୨୪, ୮:୩୭ ୧୪:୧୭ ୧୪:୨୭, ୧୭:୧୩, ୧୭:୧୭, ୧୭:୧୯)

■ ‘ଜୀବନ’ ଯୋହନ ଜୀବନକୁ ନୂତନ ଯୁଗର ଜୀନ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସୀର ଜୀବନ ଶୈଳୀରବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇ ଥାଏ । (ସି.ଏଫ୍. ଗାତ ୧୩:୧୧ ହିତ ୩:୨୩ ୧୦:୧୩) ଏହି ତିନିଟି ଶବ୍ଦ ପରଷ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଶୈଳୀର ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଟନ୍ତି । ଏହାକୁ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଜରିଆରେ ପ୍ରାୟ ହୁଏ ।

■ ‘ମୋ ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ’ ଏହା ଏକ ବିଶେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବି ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଜରିଆରେ । ଜଣେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣି ପାରିବ (ସି.ଏଫ୍. ୧୩ ଯୋହନ ୪:୧୦-୧୨:୧୦ ଏହା ଏକ ଅପମାନର ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ବୋଲି ଅଧିକାଂଶ ସମୟ କୁହାଯାଏ । ସେଠାରେ କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଏହି ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ଯୋହନ ୧୦ ପର୍ବରେ କିଛି ପରିମାଣରେ ଏହା ସମାନ୍ତର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

୧୪:୭ ‘ଯଦି’ ସେଠାରେ ହସ୍ତ ଲେଖାର ଭିନ୍ନତା ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତଅଟେ । ମିଳିତ ବାଇବଳ ସମାଜର ଗ୍ରୀକ ପୁଷ୍ଟକ ପ୍ରଥମ ପ୍ରରୀଯ ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ ସାହାୟ୍ୟ କରିଶାଏ । ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖା ଯେପରି ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ସେଥୁରେ ଏହା ଅନୁବଦୀ କରିଥାଇପାରନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେମାନେ ମତେ ଜାଣି ଆଜି ତାହା ହେଲେ ତୁମେ ମୋର ପିତା ଙ୍କୁ ଜାଣିଥାନ୍ତି । ଯେଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ କରୁଛ ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ପ୍ରରୀଯ ଚୁକ୍ତିନାମାର ବାକ୍ୟ ହୋଇପାରେ ତାହା ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସତ୍ୟର ବିପରାତ ଅଟେ । ତାହାହେଲେ ଏହି ଅନୁବଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରରୀଯ ଚୁକ୍ତିନାମାର ବାକ୍ୟ ହୋଇପାରେ ତାହା ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସତ୍ୟର ବିପରାତ ଅଟେ । ଯାହ ତୁମେ ଜାଣି ନାହିଁ । ଏହି A, B, C, D^b, K L ଏବଂ X ହସ୍ତଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ସାହାୟ୍ୟ କରିଶାଏ । ଏହି ବାକ୍ୟ କଠିର ଅଟେ । କାରଣ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରେରିତମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ । ଯିହବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରି ମଣିହା ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ଅଛି । ଏହି ନୂତନ ଏବଂ ଶେଷ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସର ପାହାତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

■ ‘ତୁମେମନେ ଜାଣିଥାନ୍ତି’ ପୁରି ଥରେ ଯାଉ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତଦଳ ମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଜାଣିବା ପୁରାତନ ନିୟମରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରଷ୍ପର ସମ୍ପର୍କକୁ ତାହା କହିଥାଏ ଏହା ଧାରଣା ଶକ୍ତିର ଜ୍ଞାନ ନୂହେଁ (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୪:୧ ଯିରୁ ୧:୪)

■ ‘ତୁମେ ମୋ ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ଥାନ୍ତି’ ଯାଶୁଙ୍କ ଦେଖିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖିବା (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧:୧୪-୧୮), ୪:୨୪, ୧୨:୪୪-୪୪, ୨ୟ କରନ୍ତୁ ୪:୪, କଲସୀ ୧:୧୪ ଏବଂ ୧:୩) ଅଦୃଶ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ସିଧା ପ୍ରକାଶମାନ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ତିରଦ୍ୱାରା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ୦ଟରେ ଦାବି କରିପାରିବେ । ସି.ଏଫ୍. ୧୩ ଯୋହନ ୪:୯-୧୨

ଏନ୍‌ଏୟେସ୍‌ବି. ୧୪:୮-୧୪

ପିଲିପପ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ ଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରୁନ୍ତୁ, ତାହା ଆନ୍ତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପିଲିପପ, ଏତେକାଳ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କ ସେଇକାରେ ଅଛି, ଆଉ ତୁମେ କ’ଣ ମତେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ ? ଯେ ମତେ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି । ଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଉନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମେ କିପରି କହୁଅଛ ? ମୁଁ ମୋ ପିତାଙ୍କର ଅଛି ଓ ପିତା ମୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ମୋହର ଏହି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର, ନତୁବା କର୍ମ ଯୋର୍ଗୁ କର୍ମ କରୁଅଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ କରିବ, ଆଉ ସେବକୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ୍ୱ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛି । ୧୩ ପୁଣି ପିତା ଯେପରି ପୁତ୍ରଙ୍କ ୦ଟରେ ମହିମାନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ନିମନ୍ତେ ତୁମେ ମାନେ ମୋ ନାମରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ତାହା ମୁଁ କରିବି । ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋ ନାମରେ କୌଣସି ବିଷୟ ମତେ ମାଗିବ । ତାହା କରିବି ।

୧୪:୮ ‘ପିଲିପପ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ’ ଦୃଶ୍ୟ ମନ ଭାବରେ ପିଲିପପ (୧) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦର୍ଶନକୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ । ଯିଶାୟ ମଣିଙ୍କ କିମ୍ବା(୨) ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଭଲ ବୁଝିଲେ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ପିଲିପ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଜାଣିଲେ, ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ । (ସି.ଏଫ୍. କଲ ୧:୧୪, ଏବୁ ୧:୩)

ଏନ୍‌ଏୟେସ୍‌ବି. - ଏହା ଆନ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ

ଏନ୍‌କେ.ଜେ.ଭି - ଏହା ଆନ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ

ଏନ୍‌ଆରେଭି ଆନ୍ତେ ତୃପ୍ତ ହେବୁ ।

ଚିଲଭି - ତାହା ହିଁ ଆନ୍ତର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏନ୍‌ଜେବି - ସେଥୁରେ ଆନ୍ତେ ପରିତୃପ୍ତ ହେବୁ ।

ପାରୁଣୀ ମାନଙ୍କ ଭଲ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ନିଷ୍ଠିତତାକୁ ଚାହିଁଲେ । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ବିଶ୍ୱାସୀଗଣ ନିଷ୍ଠିତତା ବିଶ୍ୱାସରେ ଗମନ କରିବା ଦରକାର ଅଟେ । (ସି.ଏଫ୍. ଦ୍ୱି. କକରନ୍ତୁ ୪:୧୮, ୪:୭)

୧୪:୯ : ଏତେକାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅଛି’ ପିଲିପି ପଚାରିଲେ ଯାହା ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେହି ଥିଲା ।

. ‘ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଚନ୍ତି, ସେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି’ ଏହି କ୍ରିୟାର ଅର୍ଥ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇଛି । ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀରତ୍ନକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ, (କଳସୀ ୧:୧୪, ଏବ୍ରୀ ୧:୩)

୧୪:୧୦ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଗ୍ରାକମାନେ ହଁ ଉଭର ଚାହିଁଲେ, ‘ସହିତ ରହିବା’ ଯୋହନ ୨:୧୦ ଏଠାରେ ଲେଖନ୍ତି

■ ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ.... ତୁମ୍ଭେମାନେ... ପ୍ରଥମେ ପିଲିପକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦଳକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । (ସି.ଏଫ., ପଦ ୩, ୧୦) ଯୋହନ ୨:୧୦ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା

■ ‘ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହେ, ସେସବୁ ମୋ ନିକଟରୁ କହେ ନାହିଁ’ - ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ତରଫରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ (ସି.ଏଫ., ପ ୨୪, ୪:୧୯, ୩୦, ୭:୧୭-୧୮, ୮:୨୮, ୧୦:୩୮, ୧୨:୪୯) ପିତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଚାର କଲେ (ସି.ଏଫ., ପ. ୨୪)

■ ପିତା ମୋତାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହଭାଗିତା

(୩:୮, ୭:୨୮), ୧୦:୩୮) ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରୁହନ୍ତି । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପରିତ୍ରାଣକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ୧) ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା (୨) ସହଭାଗିତା (୩) ଆଞ୍ଚାକରିତା (୪) ଆତ୍ମା ସଂଯମ

୧୪:୧୧ ‘ମୋତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର’ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ସୂଚକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ହସ୍ତଲେଖାର ଭିନ୍ନତାର ଆରୟରେ ବାକ୍ୟର ଆରୟରେ ବିଶେଷତ୍ବ ଦିଆଯାଇଛି କିଛି ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରାକ୍ ପୁଷ୍ଟକ (ୟ. ୭୭, ୭୪,) ଏହା କ୍ରିୟା ‘ବିଶ୍ୱାସ’ ଏହାର ଅର୍ଥ ଯାଶୁଙ୍କର ସତ୍ୟତାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ଏକତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରାକ୍ ହସ୍ତଲେଖା ‘ମୋ ଦାରା’ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ସୂଚାଏ, ମିଳନ ବାଇବଳ ସମାଜର ଗ୍ରାକ୍ ଦାର୍ଶନିକ କୁହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ନେବାର ସ୍ଥାଧୀନ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ।

■ ‘ନତୁବା କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସ କର’ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ସି.ଏଫ., ଯୋହନ ୪:୩୭, ୧୦:୨୪, ୩୮) ପୁରାତନ ନିଯମର ଭାବବାଣୀ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ସଫଳ ହେଲା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାର କରିଥାଏ ଯାଶୁ କିଏ ? ପ୍ରେରିତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୁଲ୍ୟ ଥିଲେ ।

୧୪:୧୨ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ

■ ବିଶ୍ୱାସ କର ... ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସବୁ କରିବ’ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଏହା କେବଳ ମାନସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ବାକ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ କାରିତା ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ମୋ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ଏହି ବାକ୍ୟ ଉବିଷ୍ୟତ ବିଷୟ ପ୍ରତି ସଂକେତ କରିଥାଏ । ଏହାର ଅନ୍ତରାଦ ସେ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

୧. ଭୌଗୋଳିକ ପରିସୀମା (ସି.ଏଫ., ମାଥ୍ ୨୮:୧୮-୨୦)

୨. ବିଜ୍ଞାତିମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ

୩. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମା ରହିଛି

୪. ଯାଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବ୍ରୀ ୭:୨୪ ୯:୨୪

ବିଶେଷ ବିଷୟ... ପ୍ରାର୍ଥନାର ପରିସୀମା ନାହିଁ, ପରିସୀମା ୧ମ ଯୋହ ୩:୨୯

ସେ କରିବେ ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କ ଏହା ଏକ ଜଟିଳ ଅଟେ । ପିତା ଯେପରି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୧୦ରେ ରହିବା ଅନ୍ତରେ ଜୀବନ ପାଇବା ଏହାର ଅର୍ଥ ମହାନ ଆଜ୍ଞା ହୃଦୟ ଏବଂ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ କୌଣସି ଧର୍ମର ବିଶ୍ୱାସ ମତ ନୁହେଁ । କିମ୍ବା ଶାତ ରତ୍ନରେ ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା କରିଛି । ଏହା ଏକ ଜୀବନର ନୂତନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ । ଏକ ନୂତନ ପୃଥ୍ବୀବାର ମତ ଅଧ୍ୟେ ଏହା ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ । ନିଷ୍ଠିତ ରୂପେ ମଣିଲୀ ପୁନଃ ଗ୍ରହଣ କରିବ ।

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ

୨. ମହାନ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ପ୍ରଧାନତା

୩. ପ୍ରତିଦିନ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପରତା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା

୪. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭାଙ୍ଗି ହେବା ।

୧୪:୧୩-୧୪ ‘ମୋ ନାମରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ ତାହା ମୁଁ କରିବି’ ଦେଖନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଚରିତ୍ର ସେ ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉଭର ଦିଅନ୍ତି ପ୍ରେରିତ ୭:୫୯ ଷିଫାନ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଦି. କରନ୍ତ ୧୨:୮ ପାଉଳ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ୪:୧୭ ଏବଂ ୧୨:୨୩ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁତିତ କରାଯାଇଛି । ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, କୌଣସି ଏକ ଯାଦୁର ପଯାଏ ନୁହେଁ, ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅନ୍ତିମରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଜଳ୍ପ ଏବଂ ଚରିତ୍ର ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ‘ଯାହା କିଛି ମାଗିବା’ ନିଜକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଉଚିତ

୧. ମୋ ନାମରେ (ଯୋହନ ୧୪:୧୩-୧୪, ୧୪:୭, ୧୭, ୧୨:୨୩)

୨ - ବାରମ୍ବାର ମାଗିବା (ମାଥ୍ ୭:୭-୮ ଲୁକ ୧୧:୪-୧୩, ୧୮:୧-୧୮)

୩ - ଦୁହେଁ ଏକ ମତ ହୋଇ ୯ମାଥ୍ ୧୮:୧୯)

୪ - ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମାଥ୍ (୨୧:୨୭)

୫ - ବିନା ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା (ମାର୍କ ୧୧:୨୨-୨୪, ଯାକୁବ ୧:୭-୭)

୬ - ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ରୂପରେ ନୁହେଁ (ଯାକୁବ ୪:୨-୩)

୭ - ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କରିବା (୧ମ ଯୋହନ ୩:୨୭)

୮ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଳାରେ (ମାଥ୍ ୭:୧୦ ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୪-୧୫)

ଯାଶୁ ନାମ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ, ଯାଶୁଙ୍କ ମନ ଏବଂ ହୃଦୟର ପରିଚୟ ଦିଏ । ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ଯୋହନଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ । ସି.ଏ.ପ. ୧୪:୧୩-୧୪, ୨୭, ୧୪:୧୭, ୧୨୨୩-୨୭) ଯାଶୁଙ୍କ ପରି ଯେତେ ଅଧ୍ୟକ ହେବା ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉଭର ସେତିକି ମିଳିବ । ଅଧ୍ୟକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସ୍ଵାର୍ଥପରତାର ଉଭର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଛି । ଜାଗତିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧ମ ଯୋହନ ୩:୨୭

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ଫଳପ୍ରଦ ପ୍ରାର୍ଥନା

କ. ଜଣଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରାର୍ଥନା ତ୍ରି ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ

୧ - ପିତାଙ୍କ ଜଳାରେ

କ - ମାଥୁଡ଼ ୭:୧୦

ଖ - ୧ମ ଯୋହନ ୩:୨୭

ଗ - ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୪-୧୫

୨ - ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବାର

ଯୋହନ ୧୪:୭

୩ - ଯାଶୁ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା

କ. ଯୋହନ ୧୪;୧୩, ୧୪

ଖ. ଯୋହନ ୧୪:୧୭

ଗ. ଯୋହନ ୧୨:୨୩-୨୪

୪. ଆହ୍ଵାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା

କ. ଏପି ୭:୧୮

ଖ. ଯିହୂଦା ପ. ୨୦

ଘ. ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଧାରଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ

୧. ଜଳାକୃତ ହେବା ନିହେଁ

କ. ମାଥୁ ୨୧:୨୭

ଖ. ଯାକୁବ ୧:୭-୭

୨. ଭୁଲ ଭାବରେ ମାଗିବା

କ. ଯାକୁବ ୪:୩

୩. ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ହୋଇ ମାଗିବା

ଯାକୁବ ୪:୨-୩

ଗ. ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପସଦ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ

୧. ଅଧିକାରୀ

କ. ଲୁକ ୧୮:୧-୮

ଖ. କଳ ୪:୨

ଘ. ଯାକୁବ ୫:୧୭

୨. ଗୃହରୁ ବାରେ ପଳାଇବା

୧ମ ପିତର ୩:୩

୩. ପାପ

କ. ଗୀତ ୭୭:୧୮

ଖ. ଯିଶାୟ ୫୯ : ୧-୨

ଘ. ଯିଶାୟ ୭୪:୭

ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉଭର ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଫଳପ୍ରଦ ନୁହେଁ । ପ୍ରାର୍ଥନାର ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କ ଅଦରକାରୀ ବିଷୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉଭର ଦେଇଥାନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ଅନୁଚିତ ଅନୁରୋଧ ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କଳ ୪:୩୧ ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୪

ବିଶେଷ ବିଷୟ .. .ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ

ନୂତନ ନିଯମରେ ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ ତ୍ରୀଦିଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତ୍ଵନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ ଏହା କୌଣସି ଯାଦୁଗର ଉପାୟ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵର ଚରିତ୍ରକୁ ଦାବି କରିବା ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ଏହିକଣ୍ଠ ବାକ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଆଖ୍ୟା ଦିଏ ସି.ଏଫ୍. ପିଲି ୨:୧୧

୧. ଜଗତର ବିଶ୍ୱାସ ଯାଶୁଙ୍କ ବାୟୁସ୍ନ ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୧୦:୯-୧୩, ପ୍ରେରି ୨:୩୮, ୮:୧୨, ୧୦:୪୮, ୧୯:୪ ୨୭:୧୭ ୧୧:୧୩-୧୪ ଯାକୁବ ୨:୩

୨. ଭୂତ ପ୍ରେତ ଗୁଡ଼ିକ ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୨:୨ ମାର୍କ ୯:୩୮, ଲୁକ ୯:୪୯ ୧୦:୧୭ ପ୍ରେରିତ ୧୯:୧୩

୩ - ସୁମୁତା ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୩:୨, ୧୨, ୪:୧୦, ୯:୩୪ ଯାକୁବ ୫:୧୪

୪ - ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୧୦:୪୭, ୧୮:୪ ଲୁକ ୯:୪୮

୫ - ମଣ୍ଡଳୀର ଅନୁଶୀଳନର ସମୟ ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୧୮:୧୪-୨୦

୬ - ବିଜାତିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରିବା ସମୟରେ ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୨୪:୪୭, ପ୍ରେରି ୯:୧୫, ୧୫:୧୩, ରୋମି ୧:୫

୭ - ପ୍ରାର୍ଥନାର ସି.ଏଫ୍. ରୋହନ ୧୪:୧୩-୧୪ ୧୫:୨, ୧୮, ୨୭: ୨୩ ୧ ମ କରନ୍ତୀ ୧:

୮ - ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମାର୍ଗର ପରିଚୟ ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରି ୨୭:୯ ବମ କରନ୍ତୀ ୧:୧୦ ୨ୟ ତାମ ୨:୧୯ ଯାକୁ ୨:୩ ୧ମ ପି ୪:୧୪
ପ୍ରଚାରକ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ସୁମୁତା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉ

. ‘ଯଦି’ ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ରୁକ୍ଷ ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ।

. ‘ମୋ ନାମରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ’ ପିତା ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଉଚାହିତ କରାଯାଇଛି । କେବଳ ଏହି ପଦରେ ଯାଶୁ କହନ୍ତି, ମୋ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର

ଏହି କାରଣବଶତଃ କିଛି ଗ୍ରୀକ୍ ହସ୍ତଲେଖାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଚନ୍ତି । ପୁରାତନ ଲାଟିନ୍ ଭଲଗେଟ ଜ୍ୟୋତିଷୀନ୍ ଏବଂ ସାଲକିକ ଅନୁବାଦ)

ଏନ୍.ଏଏସ୍ବି ୧୪:୧୫-୧୭

୧୫ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତାହା ହେଲେ ମୋହର ଆଞ୍ଚା ସବୁ ପାଳନ କର । ୧୭ ଆଉ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁରେଶନ କରିବି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଚିରୋକାଳ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟ କାରୀଙ୍କ ୧୭ ଅର୍ଥତ ସେ ସତ୍ୟମନ୍ୟ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଦେବେ । ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଗୃହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ କାରଣ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିନାହିଁ । କିମ୍ବା ଜାଣେ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଶା, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଆନ୍ତି । ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ରହିବେ

୧୪:୧୯ ‘ଯଦି ତୁସେମାନେ ମୋଡେ ପ୍ରେମ କର ତାହା ହେଲେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କର’ ଏହା ଏକ ଢୂଠୀୟ ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଯେ । ତାହା ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ କୁହେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେଇ ସଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିବା ତାହା ଆଜ୍ଞାକାରାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ‘ପାନ କରିବା’ ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ୍ୟତକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ, ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସବୁଠୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସି.ଏଫ୍. ଟ୍ରେନିଂ, ୧୪:୨୧, ୨୩-୨୪ ୧୪:୧୦ ୧ମୟୋହନ ୨:୩-୪ ୩:୨ ୨୪, ୪:୩, ଦ୍ୱି ଯୋହନ ଅ, ଲୁକ ୨:୪୭) ଆଜ୍ଞାକାରୀର ପରିଚୟ ସତ୍ୟତାର କଥେପୋକଥନ

‘ଏନ୍କେଜେମ୍ ଆଦେଶ ସୂଚକ ବାକ୍ୟ ୨ମୋର ଆଜ୍ଞା ସବୁପାଳନ କର’ ଏହା ଏମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଭାଲଗଟ୍ ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀର ଧର୍ମ ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ

୧୪:୧୭ ‘ସେ ପଠାଇବେ’

‘ଏନ୍.୬୯୩ ଏନ୍କେ.ଜେ.ଭି., ଚିତ୍ରଭି - ‘ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ’

‘ଏନ୍ଆରେସଭି - ‘ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅକିଲାତି ନିମନ୍ତେ’

‘ଏନ୍କେବି - ‘ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ’

ଖ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ‘ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ’ ଶବ୍ଦକୁ (ଆଲୋଶ) ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟର ସାମନ ଜାତିଯତା ପ୍ରାଣ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟ ବୋଲି ଡାକିଛନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀକର ଶବ୍ଦ (ପାରାକ୍ରେଟସ) ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧, ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ମଦ୍ୟଷ୍ଟ ରୂପରେ) ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯୋହନ ୧୪:୨୭, ୧୭:୭-୧୪ ଏହି ଶବ୍ଦର ଆକାରଗତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦିଗରେ, ‘ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ’ ସେଥି ଯୋଗୁଁ ଶବ୍ଦ ‘ଅକିଲାତି’ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ଖ୍ରୀକ ଶବ୍ଦର ମୂଳ ଅକ୍ଷର ‘ସାନ୍ତନା’ (ପାରା କାଲିତ) ପିତା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ଦ୍ୱି କରନ୍ତୁ ୧:୩-୧୧) ଏହି ଅନୁବାଦ ର ନାମ ‘ଅକିଲାତି’ ରୋମାୟ ମାନଙ୍କ ନିଯମାବଳି - ଏହି ଅନୁବାଦ ସାନ୍ତନା ଡିକ୍ଲିପ୍ ଦାରା ପ୍ରଥମମେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, ସେଷ୍ଟୁ ଜେଣ୍ଟ୍ ମଧ୍ୟରେ (ୟିଶା ୩:୩, ୩୪: ୪) ୨୧:୧-୨, ୨୭:୧୦-୧୯) ଏହା ଶୈତାନର ବିପରୀତ ହୋଇପାରେ ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା

ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସମାନତା ରହିଛି । ଜି. କାମବେଳ

ମାରନ କହିଲେ, ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉତ୍ତମ ନାମ ହେଉଛନ୍ତି ‘ଯାଶୁ’ ଯାହା ପଛେ ହେଲ (ମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ଅଛି) ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରତା ତଳେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

୧. ଆତ୍ମା ଡାକିଲେ ଯାଶୁଙ୍କ ଆତ୍ମା’ କିମ୍ବା ସମାନ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୮:୫, ୨ୟ କରନ୍ତୁ ୩:୧୭ ଗାଲା ୪:୭ ୧ମ ପିତର ୧:୧)

୨. ଉତ୍ତମଙ୍କ ସମାନ ଶବ୍ଦରେ ଉକାଯାଇଛି

କ. ସତ୍ୟତା

୧. ଯାଶୁ (ଯୋହନ ୧୪:୭)

୨. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା (ଯୋହନ ୧୪:୧୭ ୧୭:୧୩)

ଘ. ‘ଅକିଲାତି’

୧. ଯାଶୁ (୧ମ ଯୋହନ ୨:୧)

୨. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା (ଯୋହନ ୧୪:୧୭, ୨୭, ୨୪, ୨୭, ୧୭:୭)

ଘ. ପବିତ୍ର

୧. ଯାଶୁ (ଲୁକ ୧:୩୪, ୧୪:୨୭)

୨. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଲୁକ ୧:୩୪, ୪:୩୪

ନ. ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଵାନ

କ. ‘ଯାଶୁ’ ମାତ୍ର ୨୮:୨୦) ଯୋହ ୧୪:୨୦, ୨୩, ୧୪:୪-୫ ରୋମୀ ୮:୧୦ ୨ୟ କରନ ଥା ୩:୪ ଗାଲା ୨:୨୦, ଏଫ୍ ୩:୧୭, ଗାଲା ୧:୨୭)

ଘ. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା (ଯୋହନ ୧୪:୧୭-୧୭) ରୋମୀ ୮:୫, ୧୧ ୧ମ କରନ୍ତୁ ୩:୧୭, ୨:୧୯ ୨ୟ ତିମଥୀ ୧:୧୪)

ଘ. ପିତା (ଯୋହ ୧୪:୨୩ ୨ୟ କରନ୍ତୁ ୨:୧୭)

- ସେଥରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ ତିନି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମଦୟତକ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି
- ‘ମେଣା’ (ପ ୧୭ ସହିତ)
 - ପାରା (ପ ୧୭ ଦ୍ୱାରା)
 - ଜନ୍ମ (ପ ୧୭ ଉଚ୍ଚରେ)

ମନେରଖନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା । ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଜଗତର ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସିତ ରହିବେ (ସି.ଏଫ୍. ପ. ୧୮ ମାଥ୍ ୨୮:୨୦)

ମନେରଖନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ‘ସେ’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏହା ଆତ୍ମାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ କେଜେତି ଅନୁବାଦରେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଏହା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି କାରଣ ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ କିଳିବ ଲିଙ୍ଗ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହାନ୍ ୧୪:୧୭, ୨୭ ୧୪:୨୭) ତ୍ରୀଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ହେଉଛନ୍ତି ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି (୧୪:୨୭) ତ୍ରୀଏକ ଶବ୍ଦ ଏହା ଏକ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶବ୍ଦ ନୁହଁ । ଯଦି ଯାଶୁ ଆତ୍ମା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଥରେ କିଛି ତୃତୀୟର ଶ୍ରମିଶ୍ରଣ ରହିଛି । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୋଟିଏ ମୌଳିକ ଦୈବିକ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ତିନିଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକାଶ ମାନ ରହିଛି । ୧୧୪:୨୭ ମାଥ୍ ୩:୧୭-୧୭, ୨୮:୧୯ ପ୍ରେରିତ ୨:୩୩-୩୪ ରୋମୀ ୮:୫-୧୦ ୧ମ କରମୀ ୧୨:୪-୭ ୨ୟ କରି ୧:୨୧-୨୨ ୧୩:୧୪ ଏଫ୍ ୧:୩-୧୪ ୨:୧୮ ୪:୪-୭ ତିତସ ୩:୪ - ୨ ୧ମ ପିତା ୧:୨)

୧୪.୧୭ : ସତ୍ୟମାୟ ଆତ୍ମା “ସତ୍ୟ” ସମାନ ଗୁଣନାର୍ଥକ ରହିଛି । ୧ ୧୪:୨୭, ୧୭: ୧୩ ଯୋହନ୍ ୪:୧୭) ବିଶେଷ ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ୨:୪୪, ୧୭:୩, ସେ ଶମ୍ଭତାନର ବିପରୀତ ଅଟେ । ମିଥ୍ୟାର ପିତା ଅଟେ ସି.ଏଫ୍. ୮:୪୪

■ ତାହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ଶବ୍ଦ କିଳିବ ଲିଙ୍ଗ ବୋଲି ରାଜି ଅଟେ । ଯାହା ହେଉଛି ପାଛେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାର ପୁଲିଙ୍ଗର ସର୍ବନାମକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ପ. ୨୭, ୧୪:୨୭ ୧୭:୭,୮,୧୩, ୧୪) ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବାଷ୍ପବରେ ପୂରୁଷ ନୁହଁ କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀ ନୁହଁ । ସେ ଆଉ ଅଟେ । ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ମନେ ରଖିବା । ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ରୂପକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି (୧୪:୨୭)

■ ‘ଜଗତ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାର ନାହିଁ’ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ଆତମା ବ୍ୟବହାର ହୁଆନ୍ତି ୧ ୧୦:୧୨) ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବଶ୍ୟକତା ସେ ପୂରିର କରନ୍ତି (ରୋମୀ ୮:୯-୧୧) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥୁବା ପୂର୍ବବାର କେବେ ବୁଝି ପାରେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଆତ୍ମିକ ବିଷୟ ପାଇଁ ଖୁସି ହୁଏ ନାହିଁ । ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କରମୀ ୨:୧୪ ୨ୟ କରମୀ ୪:୪)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପାଉଳଙ୍କ ବ୍ୟବହାର କୟମଣଶ (ପୃଥବୀ)

ପାଉଳ ଏହି ଶବ୍ଦ କୟମଣଶ ନେକ ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟବହାର କର୍ତ୍ତ

୧. ସମପ୍ତ ସୃଷ୍ଟିଯିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୧:୨୦ ଏଫ୍ ୧:୪ ୧ମ କର ୩:୨୯, ୮:୪,୪)

୨. ଏହି ଉପଗ୍ରହ (ସି.ଏଫ୍. ୨ୟ କର ୧:୧୭ ଏଫ୍ ୧:୧୦ କଲା ୧:୨୦ ୧ମ ତିମ ୧:୧୪, ୩:୧୭, ୨:୭)

୩. ମାନବ (ସି.ଏଫ୍. ୧:୨୭-୨୮) ୪:୯, ୧୩ ରୋମୀ ୩:୭, ୧୯, ୧୧:୧୪ ୨ୟ କର ୪:୧୯ କଲା ୭)

୪. ମାନବର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୧:୨୦-୨୧, ୨୦:୧୨ ୩:୧୯ ୧୧:୩୭ ଗାଲା ୪:୩ ଏଫ୍ ୨:୨୯, ପିଲି ୨:୧୪) ଗାଲା ୨:୮, ୨୦-୨୪ ଏହା ଯୋହନ୍ ଲେଖା ସହିତ ସମାନ୍ତର ରହିଛି (୧ମ ଯୋହନ୍ ୨:୧୪-୧୭)

୫. ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥବୀର ପରିସ୍ଥିତି (ସି.ଏଫ୍. ୩:୨୯-୩୧, ଗାଲା ୨:୧୪, ସମାନର ଭାବେ ପିଲି ୩:୪-୯ ଏଠାରେ ପାଉଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ସିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ।

କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବୃତ ହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରିବା ଜଟିଳ ଅଟେ । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମର ଦ୍ୱାରା ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଯାସର ଜଡ଼ିତ କରି ପାଉଳଙ୍କର ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବିବରଣୀ କରାଯାଇଛି । ପାଉଳଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଷା ସମାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଯେମନ୍ତ ଶିକ୍ଷାଟ ଖୁସି ହୁଏ ଜ୍ଞାନ ସେ କ୍ରୂମାନୁୟାୟୀ ସଜାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତାର କଲେ ଏବଂ ସମପ୍ତ ବିଷୟକୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

■ ‘ଜାଣିବା.. ଜାଣିବା..’ ଏହା ଅନ୍ୟ ଦିତୀୟ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସତା ଯୋହନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ । ଏହି ଭାଷାର ଅର୍ଥ ଆଡ଼ିଯତାକୁ ସୂଚାଇଥାଏ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କ (ସି.୧୯. ଆଦି ୪:୧, ଯିରିମିଯ ୧:୫) ଗ୍ରାଙ୍କ ଭାଷାର ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ପାରିବ । ସୁସମାଚାର ଉତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏବଂ ବୁଝିପାରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତ

■ ‘ସେ ତୁସ ସହିତ ରହିବେ’ ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାରେ ସ୍ଥାୟୀ ହେବା, ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ପିତା ଅଚନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେଅଛନ୍ତି । ‘ସହିତ’ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୁହେଁ । କିମ୍ବା ଭାବନାତ୍ତ୍ଵକ ଉତ୍ତର

■ ‘ଏବଂ ତୁସ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ’ ତୁସ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏ । ଏହା ଏକ ବହୁବଚନ ଶବ୍ଦ ଅଟେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶ୍ରଯ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନେ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରୁହୁତ ନୃତ୍ୟରେ ସେହି ତିନି ବ୍ୟକ୍ତିର ତ୍ରି ଏକ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୁହୁତ ।

୧. ଯାଶୁ (ମାଥ ୨୮:୨୦ ଯୋହନ ୧୪:୨୦, ୨୩, ୧୪:୪-୫, ରୋମୀ ୮:୧୦ ୨ୟ କର ୧୩:୪ ଗାଲା ୧୨:୨୦ ଏଫ୍ ୩:୧୭

୨. ଆତ୍ମା (ଯୋହ ୧୪:୧୭-୧୭ ରୋମୀ ୮:୧୧, ୧୮ କର ୩:୧୭, ୨:୧୯ ୨ୟ ତିମ ୧:୧୪)

୩. ପିତା (ଯୋହନ ୧୪:୨୩ ୨ୟକରନଥି ୨:୧୭)

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଏସ୍‌ବି ୧୪:୧୮- ୨୪

ମୁଁ ତୁସମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରି ତାତ୍ତ୍ଵି ଯିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁସମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ ୧୯ ଅପ ମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ଜଗତ ମତେ ଆୟୁ ଦେବିକ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁସମାନେ ମତେ ଦେଖିବ, କାରର ମୁଁ ଜୀବିତ, ଆୟୁ ତୁସମାନେ ଦ୍ୟ ଜୀବିତ ରହିବ । ୨୦ ମୁଁ ଯେ ମୋହର ପିତାଙ୍କରେ ତୁସମାନେ ମୋ ଠାରେ ଓ ମୁଁ ତୁସମାନଙ୍କରେ ଅଟ ଏହା ସେହି ଦିନ ତୁସମାନେ ଜାଣିବ । ୨୧ ଯେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ସବୁଗ୍ରହଣ କରି ପାଳନ କରେ, ସେହି ମତେ ପ୍ରେମ କେରେ, ଆଉ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ । ପୁଣି ମୁଁ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ତାହା ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଯିହୁଦା (ଇଷ୍ଟାରିଯୋତୀୟ ନୁହେଁ) ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ କ’ଣ ହେଲା ଯେ ଆପଣ ଜଗତ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଆସିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ? ୨୩ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ପୁଣି ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆସିମାନେ ତାହା ନିକଟକୁ ଆସି ତାହା ସହିତ ବାସ କରିବା । ୨୪ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ଆୟୁ ବାକ୍ୟ ତୁସମାନେ ଶୁଣୁଅଛ, ତାହା ମୋହର ନୁହେଁ ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କର ।

୧୪:୧୮ ‘ମୁଁ ତୁସମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରି ଛାଡ଼ି ଯିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁସମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ’ ସେହିଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ସମାପ୍ତ ଦେଲା ପରେ ତାତ୍କାଳି ପୁନରୁଥାନ ପ୍ରଥମରେ ସେ ଉପର କଠୋରାରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ । ସେଥିରେ ଯାଶୁ କହିଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସଫଳ ହେଲା (ସି.୧୯. ୨୦:୧୯-୩୧) କେତେକ ଲେଖକ ହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଆଗମନ ପେଣ୍ଟିକସ ଦିବସ ବୋଲି ସୂଚାଇ ଥାନ୍ତି ।

୧୪:୧୯ ‘ଅଛ ମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା ଜଗତ ମତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁସମାନେ ମତେ ଦେଖିବ’ ପଦ ୨୦ ଏଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରୁଥାନ ସମ୍ପଦକୁ ସୂଚନ ଦିଏ । ଏହି ବାକ୍ୟ ତାହା ଯିହୁଦା ପଦ ୨୨ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦା ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜାଗତିକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରୁ ଥିଲେ (ମାଥ ୨୦:୨୦-୨୮ ମାର୍କ ୧୦:୩୪-୪୫) ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ କହିଲେ ଜଗତ ମତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସଦେହ ଜାତ ହେଲା (ଇଷ୍ଟାରିଯୋତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ ପ ୨୩ ଏବଂ ୨୪ ସେ ନିଜେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ଜୀବନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ ଏବଂ ସେଥି ଯୋଗୁଁ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଶୁଙ୍କ ଦେଖିବେ ।

■ ‘କାରଣ ମୁଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି, ତୁସେ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ’ ଯାଶୁଙ୍କର ପୁନରୁଥାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ (ସି.୧୯. ୮:୧-୧୧, ୧୮ କର ୧୪:୨୦-୨୩, ୪୦-୪୮)

୧୪:୨୦ “ସେହି ଦିନ” ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟର ପରିଚୟ ଦିଏ । କିନ୍ତୁ , ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରୁଥାନର ଦୃଶ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । ପେଣ୍ଟିକସ ଦିବସରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଆଗମନର ଦୃଶ୍ୟକୁ ସୂଚାଇଥାଏ ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ସେହିଦିନ

ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ‘ସେହି ଦିବସ’ କିମ୍ବା ‘ସେହି ଦିବସ’ ଅଷ୍ଟମ ଶତାବ୍ଦୀର ଭାବବାଦୀମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ କହିଥୁଲେ ଅଭ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଏବଂ ପୁନଃବୁଦ୍ଧାର

ହଶୟ	ଆମୋଷ			ମିଳା
ଶାକରତ୍ତ୍ଵକ	ନାକାରତ୍ତ୍ଵକ	ସାକାରାତ୍ତ୍ଵକ	ନାକାରାତ୍ତ୍ଵକ	ନାକାରାତ୍ତ୍ଵକ
୧:୧୧	୧:୫		୧:୧୪	୪:୭
୨:୧୪	୨:୩		୨:୧୭	୩:୭
୨:୧୭	୪:୯		୩:୧୪	୪:୧୦
୨:୨୧	୭:୪		୩:୧୮	୭:୪
	୯:୪		୩:୨୦	୭:୧୨
	୧୦:୧୪		୨:୩	
			୮:୩	
			୮:୯	
			୮:୧୦	
			୮:୧୧	

ଏହା ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ଧାରାବାହିକ ନିୟମ ଅଟେ । ଯଥା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ମଧ୍ୟ ନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ହୃଦୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ସଦା ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି । ସେଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁନଃବୁଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ (ମନୁଷ୍ୟ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହଭାଗିତା) ସଫଳ ହେବ ।

■ ‘ତୁମେ ଜାଣିବ’ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ‘ଜାଣିବା’ ବ୍ୟକ୍ତିଗତର ସହଭାଗିତାକୁ ବୁଝାଏ ଏବଂ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତାହା (ହୋତି) ସହିତ ସହଯୋଗ ତାହା ରକ୍ତ ସଂପର୍କକୁ ବୁଝାଇଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସ ଶବ୍ଦ ଭଲି ଯାହାର ଦୁଇଟି ଅର୍ଥ ରହିଛି ଦୁଇଟି ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋହନ ସୁସମାଚାର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତାକୁ ଜାଣିବା (ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା)

■ ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମୋ ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ହଠାରେ ଅଛି । ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ଯୋହନ, ପିତାଙ୍କ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ଏକତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି । ସି.ଏଫ୍. ୧୦:୩୮, ୧୪:୧୦-୧୧, ୧୭:୨୧-୨୩) ପିତାଙ୍କ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ଆମ୍ବାୟ ସଂପର୍କକୁ ର ସତ୍ୟତାକୁ ସେ ସଂଯୋଗ କରନ୍ତି । ସେହତଲି ଯାଶୁଙ୍କ ଏବଂ ଅନୁଗମନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୭)

୧୪:୨୧ ‘ଯେ ମୋହର ଆଞ୍ଚା ଗ୍ରହଣ କରି ପାଳନ କରେ’ ଏହା ଦୁଇଟି ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ସୂଚକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଆଞ୍ଚାକାରା ହେବା ଜଟିଳ ବିଷୟ ଅଟେ ଏଥିପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ସତ୍ୟର ଆଳାପ (ପ. ୨୩) ପ୍ରେରିତମାନେ ଯିହୁଦୀ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଲେଖାରେ ସେମିଟକର ରୂପ୍ତକ୍ରିୟା ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଆରମ୍ଭ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆରାଧନା ର ସମୟ ଦି. ବିବରଣୀ ୨:୪-୫, ତାହାକୁ ‘ସମା’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ତାହାର ଅର୍ଥ ‘ଯେପରି ଶୁଣିବା, ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା’ ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ସମାଲୋଚନାର ବିବରଣୀ ଅଟେ । (ଯାକୁବ ୨:୧୪-୨୩)

■ ‘ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ପ୍ରକାଶ ହେବି’ - ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନଃଗୁରୁତ୍ୱମାନର ପାଣ୍ଡତା ବିଷୟକୁ ସୂଚାଇଥାଏ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୧୦:୪୦-୪୧) ୧୧ ପବିତ୍ର ଆମ୍ବାଙ୍କୁ ପଠାଇ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ସି.ଏଫ୍. ପ. ୨୭, ରୋମାୟ ୮:୨୯, ଗାଲାଟୀ ୪:୧୯)

■ ‘ଯାଶୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମାନିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ୧ - ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ୨ - କହିଲେ , ୩ - ପିତା ପ୍ରକାଶିତ କଲେ, ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଯାଶୁ କହିଲେ, ତାହା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ହୋଇଛି ଏବଂ ତାହାର କେବଳ ଜଶ୍ଵର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସୂଚନା ମିଳିଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ସେହି ଅଧ୍ୟକାର ଏବଂ ବାକ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଏହା ହେଁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଅଧ୍ୟକାର କରଣ ଅନୁଭବ ଏବଂ ପରମରାଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ବାକ୍ୟର ସମାପ୍ତ ନୁହେଁ ।

ଜି. କମ୍ପେଲ ମାର୍ଗନ୍ଦଙ୍କମତରେ ଆଡ଼ାଙ୍କ ଉତ୍ତମ ନାମ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନ୍ୟତମ ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ରହିଛି ।

୧୪:୨୭ ପଦ ୧୯ ଦେଖନ୍ତୁ ।

. ‘ଯିହୁଦା’ (ଇଷାରିଯୋତ ନୁହଁନ୍ତି) ଆଦି ଅସଙ୍କର ଏହା ଥିଲା, ଅନ୍ୟ ନାମ (ମାଥୁର ୧୦:୩ ମାର୍କ ୩:୧୮)

୧୪:୨୩ ‘ଯଦି’ ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ପ୍ରତିକାଳ ନାମକ ବାକ୍ୟ ତାହା ଦକ୍ଷତାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ହେବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରଷ୍ଠରକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ (ସି.ଏୟ. ପ. ୧୫, ୨୧)

୧୪:୨୯ ‘ତୁମେ’ ଧର୍ମ ଗ୍ରହର ଲେଖାର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ଶଦ୍ଦତି କାହାକୁ ଦର୍ଶାଏ ବ୍ୟାକରଣରେ ସର୍ବ ନାମ ଭିତରେ କ୍ରିୟା ରହିଛି । ‘ଶୁଣିବା’

୧ - ଜଗତର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ତିରଦ୍ୱାର କଲେ ।

୨ - ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଗ୍ରହର କଲେ, ସେହିପରି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ସ୍ବବି. ୧୪:୨୫-୩୧

୨୫ ତୁମମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଉ ଥାଉ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲି ୨୬ କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାୟ୍ୟକାରୀ ଅର୍ଥରେ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ ପିତା ମୋ ନାମରେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ଆଉ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହି ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କରିବେ । ୨୭ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ କରି ଯାଉଅଛି । ମୋହର ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିଅଛି, ଜଗତ ଯେପରି ଦାନ କରେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦବିଗ୍ନ କି ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେଉ, ୨୮ ମୁଁ ଯେ ଯାଉଅଛି ଓ ତୁମେ ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଆସୁଅଛି । ମୋହର ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅଛ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ମତେ ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତ, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । ବୋଲି ଆନ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତ କାରଣ ପିତା ମୋ ଠାରେ ମହାନ ୨୯ ଆଉ ତାହା ଘଟିବା ସମୟରେ ତୁମେମ ମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି । ୩୦ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିବି ନାହିଁ । କାରଣ ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତି ଆସୁଅଛି । ଆଉ ‘ମୋଠାର ତାହାର କିଛି ହିଁ ନାହିଁ । ୩୧ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ଓ ପିତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚାନୁସାରେ କର୍ମ କରେ, ଏହା ଯେପରି ଜଗତ ଜାଣିପାରେ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଘରୁଅଛି, ଉଠ, ଆସେମାନେ ଏହି ସ୍ଵାନରୁ ଚାଲିଯାଉ ।

୧୪:୨୫ ‘ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ’ ଏହି ଘଟଣା ଉପର କୋଠରାରେ ଚାଲିଥବା ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝାଏ । (ଅଧ୍ୟ ୧୩-୧୭) କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଦେଶ ବାକ୍ୟାଂଶରେ ୧୪:୧୧, ୧୭:୧୪, ୨, ୨୫, ୩୩)

୧୪:୨୬ ‘ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା’ ଏହି ନାମ ତ୍ରୀଏକର ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦର୍ଶାଏ । ୧:୩୩, ୨୦:୨୯ ଯାହା ହେଉ ପଛେ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ନାମ ଦ୍ୱାରା ଡକା ଯାଇଛି (ସତ୍ୟମଯ ଆଡ଼ା, ଆଡ଼ା)

ନୃତନ ନିଯମର ଅନେକ ବାକ୍ୟଠାରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନାମ ଦିଆଯାଇଛି । (ସି.ଏୟ. ମାର୍କ ୩:୨୫, ଲୁକ ୧୨:୧୨, ଯୋହ ୧୪:୨୬, ୧୪:୨୭, ୧୭:୨୬-୧୭) ଅନେକ ସ୍ଵାନରେ ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କୁ କ୍ଲିବଲିଙ୍ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଛି (ସି.ଏୟ. ୧୪:୧୭, ୮:୨୭)

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ତ୍ରୀଏକ, ଏହି ଶବ୍ଦ ବାଇବଳ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନୁହଁ । ବାକ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ତିନିଟି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟମଯ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଯଦି ଯାଶୁ ଦୈବିକ ଅଟେ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ବ୍ୟକ୍ତି ସେଥୁରେ ଇଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ର ଏକ ଜିଶ୍ଵର ବାଦ ଅଟେ (ଦି. ବି. ୨:୪-୭) ତ୍ରୀଏକ ମଧ୍ୟକୁ ଆମ୍ବକୁ ଚଣ୍ଠାଯାଇଛି । କ୍ରମାଗତ ପ୍ରକାଶମାନ ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ଚିରସ୍ଵାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ତ୍ରୀଏକ

ତିନିଟି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏକତ୍ରୀକରଣ ରୂପିକା ‘ତ୍ରୀଏକ’ ଶବ୍ଦ ଫେରଙ୍ଗୁଲିଯାନ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଥର ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ବାଇବଳସମ୍ପର୍କୀୟ ଶବ୍ଦ ନୁହଁ । ଏହି ଧାରଣାକୁ ବିପ୍ରାରିତ କରାଯାଇଛି ।

କ. ସ୍ଵାନୁସାର

୧. ମାଥୁର ୩:୧୭-୧୭ ୨୮:୧୯

୨ ଯୋହନ ୧୪:୨୭

ଖ. ପ୍ରେରିତ - ପ୍ରେରିତ ୨:୩୭ - ୩୩ ୩୮-୩୯

ଗ. ପାଉଳ

୧. ରୋମି ୧:୪-୫, ୪:୧-୫ ଟ:୧-୪, ଟ-୧୦

୨. ୧ମ କରନ୍ତୀ ୨:୮-୧୦, ୧୨:୪-୭

୩. ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୧:୨୧, ୧୩:୧୪

୪. ଗାଲା ୪:୪-୭

୫. ଏଥି ୧:୩-୧୪, ୧୭, ୨:୧୮, ୩:୧୪-୧୭ ୪:୪-୭

୬. ୧ମ ଥେସ ୧:୨-୫

୭. ୨ୟ ଥେସ ୨:୧୪

୮. ଟିଚେସ ୩:୪-୭

ଘ. ପିତର : ୧ମ ପିତର ୧:୨

ଡ. ଯିହୂଦା : ପ. ୨୦, ୨୧

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏକାଦିକତ୍ତ ଭାବରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

କ. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକାଦିକତ୍ତ ବ୍ୟବହାର

୧. ଏଲହିନ୍ ଶବ୍ଦ ଏହାବହୁବତ ଅଟେ । କନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକବଚନ କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି

୨. ଆରମ୍ଭରୁ ଆଦି ପୁସ୍ତକଠାରେ ୧:୨୭-୨୭, ୩:୨୭, ୧୧:୭

ଘ. ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଜିଶ୍ଵରତ୍ତର ପ୍ରତିନିଧି ରୂପେଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲେ

୧. ଆଦି ୧୭:୭-୧୩, ୨୭:୧୧-୧୪, ୩୧:୧୧ . ୧୩ ୪୮:୧୪-୧୭

୨. ଯାତ୍ରା ୩:୨, ୪,୧୩:୨୧, ୧୪:୧୯

୩. ବିଗାରକର୍ତ୍ତା ୨:୧୭; ୨୭:-୨୩, ୧୩:୩-୨୯

୪. ଯିଖରିୟ ୩:୧-୨

ଘ. ଜିଶ୍ଵରର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମ ଦୁହେଁ ଅଳଗା ଅଣନ୍ତି ଆଦି ୧-୨ ଶିତ ୧୦୪:୩୦

ଯିଶା ୭୩:୫-୧୧ ଯିହି ୩୭:୧୩-୧୪

ଘ. ସଦାପ୍ରଭୁ (ଯିହୋବା) ଏବଂ ମଶିହ (ଆଡ଼ନ) ଦୁହେଁ ଏହା ଅଳଗା ଅଟେ ଗାତ ୪୫: ୨-୩, ୧୧୦:୧ ଯିଖରି ୨:୮-୧୧, ୧୦:୫-୧୨

ଡ. ମଶିହ ଏବଂ ଆଡ଼ା ଦୁହେଁ ଅଳଗା ଅଟେ ଯିଖ ୧୨:୧୦

ଚ. ସମଷ୍ଟେ ତିନଟି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଯିଶା ୪୮:୧୭, ୭୧:୧ ଯାଶୁଙ୍କର ଜିଶ୍ଵରତ୍ତ ଏବଂ ଆଡ଼ାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତତ୍ତ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା ରୂପ ନେଇଛି । ଏକାଦିତ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ।

୧. ତେରଚୁଲିଆନ୍ : ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଅଣନ୍ତି

୨ - ଅରିଗେନ୍ - ପୁତ୍ର ଏବଂ ପିତାଙ୍କର ଦୈବକର ପ୍ରାକୃତିକ ମୌଳିକ ସହଯୋଗୀ ଅଣନ୍ତି

୩ - ଆରିଓସ୍ - ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରତ୍ତକୁ ସେ ତିରଦ୍ୱାର କରନ୍ତି ।

୪ - ରାଜତତ୍ତ୍ଵ ବାଦ - ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

■ ‘ପିତା ତାହାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ’ । ପ୍ରତିନି ମଣ୍ଡଳରେ ମହାନ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲି ଥିଲା । ଆଡ଼ା ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । (cf ଯୋହ ୩ : ୩୪, ୧୪ : ୧୭, ୧୭, ୨୭) କିମ୍ବା ଆଡ଼ା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । (cf ଯୋହନ ୧୪:୨୭, ୧୭ : ୭ ଲୁକ ୨୪ : ୪୯ ପ୍ରେରିତ ୨ : ୩୩) ଜିଶୁରଶାସ୍ତର ଘଟଣା ଆରିଆଙ୍କ - ଆପାନ ସିଅସ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଅନ୍ତର ହିତ ଜିଶୁରଦ୍ଵ ଏବଂ ପିତାପୁତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସମାନତାଙ୍କୁ କେନ୍ତି କରିଥିଲେ ।

■ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମକୁ ସେ ଶିଖାଇବ’ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ଯୋଗାବିବେଚିତ ହୋଇଛି । ବିଶ୍ୱାସି ମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆଡ଼ିକ ସତ୍ୟ, ଯିଶୁଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ସୁସମାଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । (cf ୧୭ : ୧୩ - ୧୪ ୧ମ ଯୋହ ୨ : ୨୦, ୨୭)

ବିଶେଷ ବିଷୟ :- ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ

ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଜିଶୁରଙ୍କର ଆଡ଼ା (ରୂଥାକ) ଜିହ୍ଵା ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କାହାଁ ଦଶୀଙ୍କ ନାହାନ୍ତି । (ପୁରାତନ ନିଯମରେ ମୋନୋଥିଲଓମ)

ଯାହା ହେଉ ପଛେ ନୃତନ ନିଯମରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଆଡ଼ାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ କରାଯାଇଛି ।

୧. ଆଡ଼ାଙ୍କ ନିଯା କରାଯାଇପାରିବ (cf ମାଥୁ ୧୭ : ୧୩, ମାର୍କ ୩ : ୨୯)

୨. ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି (cf ଲୁକ ୧୭ : ୧୭ ଯୋହନ ୧୪ : ୨୭)

୩. ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି (cf ଯୋହ ୧୪ : ୨୭)

୪. ସେ ମାର୍ଗ ଦିଅନ୍ତି (cf ଯୋହ ୧୭ : ୭-୧୪)

୫. ତାହାଙ୍କୁ ବୋଲି ଡକାଯାଇଛି (cf ଏଫ୍ଟି ୧ : ୧୪)

୬. ସେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବେ (cf ଏଫ୍ଟିସି ୪:୩୦)

୭. ସେ ନିବାରଣ କରିବେ (cf ୧ମ ଥେସଲି ୪:୧୯)

ତ୍ରୁଏକ ପୁଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ ତିନି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାନ୍ତି

୧. ମାଥୁର ୨୮ : ୧୯୦

୨. ୨ୟ କରନ୍ତି ୧୩:୧୪

୩. ୧ମ ପିତ ୧ : ୨

ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ମାନବର କାର୍ଯ୍ୟର ଜଢ଼ିତ ଅଟେ ।

୧. ପ୍ରେରିତ ୧୪ : ୨୮

୨. ରୋମିଯ ୮ : ୨୭

୩. ୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୭ : ୧୧

୪. ଏଫ୍ଟିସି ୪ : ୩୦

ପ୍ରେରିତ ପୁଷ୍ଟକ ଆରମ୍ଭରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଭୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଦିବସରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କେ ନୃତନ ଅଧ୍ୟାୟ, ସର୍ବଦା ଯିଶୁଙ୍କଠାରେ ଆଡ଼ା ଅଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଜଳ ଦିକ୍ଷା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ନୃତନ ଅଧ୍ୟାୟ, ଲୁକ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନୃତନ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଯାଶୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ଆଡ଼ା ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଅଟେ ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପାପ କ୍ଷମା କରିବା ଏବଂ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୁର୍ବଗଠନ କରିବା ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

■ ସମସ୍ତ କଥାଙ୍କୁ ସେ ଅବଗତ କରାଇବେ’ । ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

୧. ମନୁଷ୍ୟର ପାପକୁ ସ୍ଥାରଣ କରାଇ ଦୋଷୀ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କିରବା

୨. ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆଣିବା

୩. ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦିକ୍ଷା ଦେବା

୪. ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଠନ କରିବା

୫. ଯାଶୁଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥାଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ବାକ୍ୟକୁ ଲେଖି ପାରିବେ (ସି.ଏ.ଫ୍. ୨:୨୯, ୧୪:୨୭, ୧୭:୧୩)

ଯାଶୁ ନିଜେ ତାଙ୍କର ପୁନଃରୁଥାନ ପରେ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ବିଶେଷ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ସବୁ ଲେଖି ଅଛି ଏବଂ କିପରି ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଳ ହେଲା (ସି.ଏ.ଫ୍. ୨୪:୧୩)

୧୪:୨୭ “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ କରିଯାଉଅଛି, ମୋହର ନିଜର ଶାନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛି”

ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏବଂ ଉପସ୍ଥିତି (ସି.ଏଫ୍. ୧:ଗଣ ପିଲି ୪:୭ କଳ ୩:୧୪)

“ଶାନ୍ତି” ଉଭୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଜିଶୁରଙ୍କ ସହିତ ପୁର୍ବଗଠନ ଏବଂ ମନ ଭିତରେ ଥିବା ବିଚାର ସୁରକ୍ଷାର ଅନୁଭବ କିମ୍ବା କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ସ୍ଥିର ହେବା ଏହା ଯୁଦ୍ଧଦୀ ମାନଙ୍କର ଶୁଭ କାମନାକୁ ଦର୍ଶାଏ । “ସାଳମ” ଏହାର ଅର୍ଥ ଉଭୟ ସମସ୍ୟାରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଏବଂ ପରିତୃପ୍ତତାର ଉପସ୍ଥିତି (ସି.ଏଫ୍. ୨୦:୧୯, ୨୧, ୨୭ ଗାୟ ଯୋହ ୧୪ ଏଫ୍ ୨:୧୪, ଗଣ ୨; ୨୭ ଗାୟ ୨୯:୧୧ ଯିଶା ୯:୭) ନୂତନ ଯୁଗରେ ଏହାର ଶ୍ରେଣୀଭୂତ କରାଯାଇଛି ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ଏବଂ ଶାନ୍ତି

ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ବିଷୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଜଡ଼ିତ କରାଇବା । ତିନିଟି ମାର୍ଗରେ ନୂତନ ନିୟମ ଶାନ୍ତିର ବିଷୟ କହିଥାଏ

୧. କୌଣସି ବଷ୍ଟୁ ଜରିଆରେ ଆୟର ଶାନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ (ସି.ଏଫ୍. କଳ ୧:୨୦)

୨. ଜିଶୁରଙ୍କ ସହିତ ଉଭୟ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ତାଙ୍କ ନିଜର ଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତି । (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହ ୧୪:୨୭, ୧୭:ଗଣ, ପିଲି ୪:୭)

୩. ଏକ ନୂତନ ଶରୀରରେ ଜିଶୁର ଆୟଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ବିଜାତିମାନଙ୍କ (୬୯: ୧୪-୧୭, କଳ ୩:୧୪)

ନୂତନ ମାନବ ଏବଂ ନିତ୍ତା, ପାଉଳଙ୍କ ପତ୍ର ଅନୁବାଦକର ପୁସ୍ତକ, ଶାନ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଉଭୟ ସମାଲୋଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଉଭୟ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମରେ “ଶାନ୍ତି” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ୱାସାନ ଅଯେ । ସାଧାରଣତ୍ବ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତତ୍ବ ବିଷୟରେ ବଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଯିହୁଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଶୁଭକାମନା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଷ୍ଟଳ । ଏହି ଶବ୍ଦ ଏତେ ବିଶାଳ ଅର୍ଥ ରହିଛି ଏହାକୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ମଶିହାଙ୍କ ରିତ୍ରାଣ ରୂପରେବିବରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସତ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ସହିତ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି “ଜିଶୁରଙ୍କଠାରେ ଉଭୟ ସମ୍ପର୍କକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଜିଶୁରଙ୍କଠାରେ ସ୍ଵଳ୍ପଳତା ହୋଇ ପାରିବେ ।

■ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଗ୍ରାଣ୍ଥଅସ୍ତ ବରନ୍ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଉଭୟ ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି ।

“ଜ୍ଞାନର ପର୍ଯ୍ୟାୟ”

ବାସ୍ତବିକ ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ପୃଷ୍ଠ ଭୂମି ଅନୁବାଦର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଅଟେ । ମୁଁ ମୋର ଶ୍ରେଣୀରେ ବସି ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କୁହେ କେହି ଯଦି ଶ୍ରେଣୀ ଗୁହରେ ମୋର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ନ ଶୁଣି ନିଦ୍ରାରେ ମାତି ରହିଥାଏ ସେଥିରେ ୪୦ ପ୍ରତିଶତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଠିକ୍ ଯଦି ପୁଅ କିମ୍ବା ଝିଅ ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ଉଭର ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ପୁଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅନେକ ପ୍ରଭାବିତ ଦିଗ ମାନ ଅଛି । ଏହାର ଉଭୟ ଚିତ୍ରାଙ୍କନ କରାଯାଇ ପାରେ ଯେପରି ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିବାରେ ଦୂରି ପୁଷ୍ଟକମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବା ।

ଯେପରି ଆସ୍ତେମାନେ କେହୁରେ ରହି ଦୂରିବା ପୁଷ୍ଟକର ଅର୍ଥକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ଉଦାହରଣ ଛୋଟ ଛୋଟ ପୁଷ୍ଟକକୁ ଚିତ୍ରିବା ଏବଂ ଅନୁବାଦକ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସମାନତା ବୁଝିଥାନ୍ତି ଅନ୍ୟ ପୁଷ୍ଟକର ଅଧ୍ୟାୟ ପରି ଏହା ପ୍ରଭାବିତ ନୁହେଁ । ଆସେ ଜାଣୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରକାଶିତ ପୁଷ୍ଟକ ଯେପରି ରହସ୍ୟମାନକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିବା ଯଦି ବା ଉଭୟ ସୁସମାଚାର ଏବଂ ହେଲେନିଷ୍ଟକ ରହସ୍ୟମାନ ମୂଳ୍ୟବାଦ ସମାନ୍ତର ମାନ ପ୍ରଦାନ କରେ, ପୁରାତନ ନିୟମଠାରୁ ଅଧିକାଂଶ ସଂକେତ ଚିତ୍ରକୁ ନିଆୟାଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନ୍ତିମ ସତର, ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସମନ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ପଥଠେ ମୁଁ ସମାପ୍ତ ନିର୍ମଳ୍ୟମାନାନ ଏହା ସଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେ ପାଉଳ ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ଫିଲିପ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଯେପରି ସେ ଦିତୀୟ ଫିଲିପୀୟ ମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଭାଷା ସାଧାରଣତଃ ଏହି ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଅର୍ଥ ଅଛି ଏବଂ ଲେଖକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିରାକଶ କରି ଏହା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ପୂର୍ବ ମାନ ପୃଷ୍ଠ ଭୂମିକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି । ଯୋହନ ୧୪:୨୭ ଆପିଜନ ଏହା ଏକ ଉଭମ ଉଦାହରଣ ଅଟେ । ମୁଁ ଭୂମକୁ ଶନାତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ୧୭:୨୮୦ରେ ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଜଗତ ପରିତ୍ରାଗ କରି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ “ଯାଉ” ଆସେ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜରକୁ ଅନୁବାଦ କରୁ । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଅଟେ । ସର୍ବ ପୁଅମେ ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଦିତୀୟ ଥର ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ବିଷୟ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି । ୧ମ ଯୋହ ୧:୯ ପାପ କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପୁଷ୍ଟକ ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତି ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । କେବଳ ଯଥାଗ୍ରାହ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଗୁଡ଼ିକ ଉଚିତ ଅର୍ଥ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଅଛି କଷି ଲାଗିଥାଏ ।

■ “ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଉଦ୍ଦବ୍ଦିଗୁ ନ ହେଉ” ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହା ଏକ ଆଜ୍ଞାସୂଚକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ “କ୍ରମାଗତ କାର୍ଯ୍ୟକୁବନ୍ଦ କରିବା”

୧୪:୨୮, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତ” ଏହା ଏକ ଦିତୀୟ ପ୍ରଭାବ ତୁଳି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାକୁ ସତ୍ୟର ଅନେକର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପଠାଇବେ, ଏହାଉଭମ ହେବ ବୋଲି ସେ ବିଚାର କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

■ “કಾರಣ ಪಿತಾ ಮೋ ಠಾರು ಮಹಾನ ಅಟಕ್ತಿ” ಏಹಿ ಬಾಕ್ಯರೆ ಪುತ್ರಕ್ಕು ಅಸಮಾನತಾ ಕರಾಯಾಗಿ ನಾಹಿ೯, ಕಿನ್ತು ,ಹಿ ಬಾಕ್ಯರೆ ತ್ರಿಏಕಙ್ಗ ಕಾರ್ಯಾವಲೀ ಸಮರ್ಪಾಯ ಮಾನವ ಜಾತಿರ ಉಂಡಾರ ನಿಮಾನೆತ (ಷ.ಎಪ್. ೧೦:೨೯-೩೦) ಕಿಂತಿ ಕಾಲ ಪರ್ಯಂತ ಪ್ರತಿ ಸಹಾಯಕ ಹೋಳಿತ್ತಲೇ । ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಏಕ ಪರಮೇಶ್ವರಕ್ಕ ಪ್ರಕಾಶಿತ ಯೋಜನಾ ಏಂಬ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಹೋಳಿತ್ತಲೇ । (ಷ.ಎಪ್. ೧೭:೪-೫, ಪಿಲಿಪ್ ೭:೭-೧೧) ಷೇಠಾರೆ ಪಿತಾಕ್ಕ ಏಕ ಯೋಜನಾ, ಪ್ರಥಮೆ ಷೇ ಪಠಾತ್ತಿ (ಷ.ಎಪ್. ೧೩:೧೭, ೧೮ ಕರನ್ನೀ ೧೪:೨೭-೨೮) ಏಪಿ ೧:೧೩-೧೪)

೧೪.೭.೯ “ತಾಹಾ ಘಟಿಬಾ ಪೂರ್ವೇ ಮುಂದು ಏಬೆ ತುಸ್ತಮಾನಕ್ಕು ಕಹಿಂಬಿ ‘ ಷೇಥಿರೆ ಷೇಮಾನಙ್ಗ ಬಿಂಬಿ ದೃಷ್ಟಿತ್ತುತ್ತ ಹೋಳಿಪಾರೆ (ಷ.ಎಪ್. ೧೩:೧೯, ೧೭:೪)

೧೪:೩೦ ಎನ್‌ಎಂಎಂಬಿ - ಜಗತರ ಅಧ್ಯಕಂಡಿ

ಎನ್‌ಕೆಜೆಭಿ, ಎನ್‌ಆರ ಎಂಬಿ, ಟಿಜೆಭಿ - ಏಹಿ ಗಜತರ ಅಧ್ಯಪತಿ

ಎನ್‌ಜೆಬಿ, ಏಹಿ ಜಗತರ ರಾಜಕುಮಾರ

ಏಹಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕು ದರ್ಶಾಇ ಥಾಂ ಬರ್ತಮಾನ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ (ಷ.ಎಪ್. ೧೭:೩೧, ೧೭:೧೧, ೨೭ ಕರನ್ನೀ ೪:೪) ಏಹಿ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಶ್ವರ (ಷ.ಎಪ್. ೭:೭) ಯಾಶು ಯಿಹುದಾಜು ಹೃದಯ ಮಧ್ಯ ದೇಇ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕು ಆಯಿಬಾರ ದೇಖಿತ್ತಲೇ (ಷ.ಎಪ್. ೧೩:೨೭) ಎನ್‌ಎಂಎಂಬಿ, ಎನ್‌ಕೆಜೆಭಿ ಮೋ ಠಾರೆ ಕಿಟಿ ಅಧ್ಯಕಾರ ನಾಹಿ೯ ।

ಎನ್‌ಆರ ಎಂಬಿ, ಟಿಜೆಭಿ

ಎನ್‌ಜೆಬಿ - ಮೋ ಉಪರೆ ತಾರ ಕೌಶಿ ಅಧ್ಯಕಾರ ನಾಹಿ೯ ।

ಏಹಾರ ಅರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನ್ಯಕ್ಕು ನಿಂದಾ ಕರಿಬಾ ಪಾಂ ಕೌಶಿ ತಾರ ಉಪಾಯ ನಾಹಿ೯ ಕಿಂತು ಯಾಶುಂ ಉಪರೆ ತಾಹಾರ ಕೌಶಿ ಅಧ್ಯಕಾರ ನಾಹಿ೯ (ಷ.ಎಪ್. ಏಕ್. ೪:೧೪)

೧. ಜೇಮಸ ಮಭಾತ ಏಹಿ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಬಾದ ಕರಣಿ “ಮತೆ ಧರಿ ರಖಿ ಪಾರೆ ನಾಹಿ೯ ।”

೨. ಬಿಲಿಯಂ ಎಪ್. ಬೆಕೆ ಕುಹಂತಿ “ಮೋ ಪರೆ ದಾಬಿ ಕರೆ ನಾಹಿ೯”

೩. ನ್ಯೂ ಲಂಗಾಜೀ ಬಾಳಬಲ್ ಕಹಿತ್ತಾಂ - ಮೋ ಉಪರೆ ತಾರ ಅಧ್ಯಕಾರ ನಾಹಿ೯

೪. ೨೦೭೩ ಶತಾಬ್ದೀಯ ನೂತನ ನಿಯಮ ಏಹಿ ಪ್ರಕಾರ ಕಹಿತ್ತಾಂ - “ಮೋ ಷಹಿತ ಕಿಂತಿ ಯಥಾರ್ಥ ನಾಹಿ೯” ।

೧೪:೩೧ “ಏಹಾ ಯೇಪರಿ ಜಗತ ಜಾಶಿಪಾರೆ” ಶೈತಾನ, ಜಿಶ್ವರಙ್ಗ ಯೋಜನಾರ ಪರಿಷಿರ ಮಧ್ಯರೆ ಅಂತಿಮ | ಜಿಶ್ವರಙ್ಗ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಮಾನವ ಜಾತಿರ ಉಂಡಾರ ಮಧ್ಯರೆ ಶೈತನ ಕೌಶಿಲ ಪ್ರಯೋಗ ಕರಿ ಬಿಭ್ರಾತ ಕರಿತ್ತಾಂ | ದೇಶಕ್ಕು ಏ.ಬಿ. ಷೇಬಿತ್ತಿಸನ “ಪುರಾತನ ನಿಯಮರ ಜಿಶ್ವರಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಿಪಿ ೩೦೦-೩೦೨

■ “ತಾಜ್ ಆಂಜಾ ಪ್ರಕಾರೆ ಮುಂದು ಕಾರ್ಯ ಕರಿತ್ತಾಂ । ಪಿತಾಜ್ ಇಂದ್ರಾ ಏಹಿ ಯೆ ಯಾಶುಂ ಮೃತ್ಯು ಹೇಬ । (ಷ.ಎಪ್. ಯಿಶಾಯ ೪೩:೧೦, ಮಾರ್ಕ ೧೦:೪೪, ೨೭ ಕರನ್ನೀ ೪:೨೧) ಆಂಜಾಕ್ಕು ಯೋಹನಙ್ಗ ಪುಷ್ಟಕರೆ ಲಿಂಖಿತಿ ಅಂತಿಮ | (೧೭:೪೦)

■ “ಉಂತ್ತು, ಏಂಬ ಏಂಬು ಬಿದಾಯ ಕರಣ್ತು” ಏಹಾ ಏಕ ಮಧ್ಯಸ್ಥರ ಆಂಜಾಸ್ತುಕ ಬಾಕ್ಯ ಅಂತೆ । ಏಹಾ ಏಕ ಕರ್ತಿಣ ಬಾಕ್ಯ ಅಂತೆ । ಮಾತ್ರಾತ, ಮಾರ್ಕ, ಲುಕ್, ಪುಷ್ಟಕರೆ ಗೆಥೆಸಿಮಾನಿ ಬಗಿಗಾ ನಿಕಿಗರೆ ಯಿಹುದಾ ಏಂಬ ಷೈನಿಯಾಮಂತ ಯಾಶುಂ ನಿಕಿಗರೆ ಪಹಂತಿಲೆ । ಏಹಾ ಕಾಹಿ೯ಕಿ ಉಪರ ಕೋಂರಾರೆ ಪುಷ್ಟಕ್ಕಿರೆ ಬಿಗಾರ ಕರಾಯಾಂತಿ । (೧೩-೧೭) ಅಧಾರ್ಯ ಏಹಾ ಅನಿಶ್ಚಿತಾ ಅಂತೆ । ಉಪರ ಕೋಂರಾರು ಪರಿಯೋಗ ಕರಿ, ಗೆಥೆಸೆಮಾನಿ ಮಾರ್ಕರೆ ಶಿಕ್ಷಾ ದೇಇತ್ತಲೇ ।

ಸಮಾಲೋಚನಾರ ಪ್ರಶ್ನಾಬಳೀ

ಧಾರಾಬಹಿಕರ ಏಹಾ ಏಕ ಸಾಂತ್ವಾ ಅಂತೆ । ತಾಹಾರ ಅರ್ಥ ಬಾಳಬಲ್ಲಕ್ಕು ಅನುಬಾದ ಕರಿಬಾ ಏಹಾ ತುಮಾತರ ದಾಯಿತ್ವ ಅಂತೆ । ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜ್ಯೋತಿರ ಆಂತರಣ ಕರಿಬಾರು ದರಕಾರ ಅಂತೆ । ಅನುಬಾದ ಕರಿಬಾ ಸಮಯರೆ ತುಮರ ಬಾಳಬಲ್ಲಕ್ಕು ಪರಿಬ್ರಹ್ಮ ಆಭಾಂಗ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಸ್ವಾನ ದೇಬಾ ದರಕಾರ ಅಂತೆ । ಲೆಖಕಙ್ಗ ಉಪರೆ ಸಮಷ್ಟ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಕರಿಬಾ ಅನ್ವಾತಿ ಅಂತೆ ।

ಅಂಲೋಚನಾ ಕರಾಯಾಂತ್ರಾ ಪ್ರಶ್ನ ಗುಡಿಕಿ ಬಾಳಬಲ್ಲರೆ ಥ್ರಬಾ ಜಟಿಲ ಘಟಣಾಕ್ಕು ಬುಡ್ಡಿಬಾ ಪಾಂ ಸಾಹಾಯ್ಯ ಕರಿತ್ತಾಂ ।

೧. ಶ್ರುಷ್ಟಿಯಾನ ಪದ ೧. ಠಾರೆ ಆಧಾರಿತ ಏಂಬ ಏಕ ಜಿಶ್ವರ ಮಧ್ಯರೆ ಥ್ರಬಾ ಪ್ರಾರ್ಥಕ್ಯಕ್ಕು ದರ್ಶಾಂ ?

೨. ಪದ ೨ ಠಾರೆ ದಿಂಬಾಯಾಂತ್ರಾ ತಿನೋತಿ ನಾಮ ಸ್ವಂತಕ ಬಾಕ್ಯಕ್ಕು ಪುರಾತನ ನಿಯಮ ಅನುಸಾರೆ ಬುಝಾಂ ।

೩. ಜಿಶ್ವರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕೆಬಲ ೧೩ ಪದ ದಾರಾ ಗಂನ ಕರಿಹುಂಬ ಕಿ ?

೪. ಪರಿಬ್ರಹ್ಮ ಆಭಾಂಗ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಕಣ ? (ಉತ್ತರ ಬಿನಾಶ ಪ್ರಾಪ್ತ ಏಂಬ ಉಧಾರಪ್ರಾಪ್ತ)

೫. ಜಿಶ್ವರಙ್ಗ ಇಂದ್ರಾರೆ ಶೈತಾನಕ್ಕಣ ಕಾರ್ಯ ಕರುತ್ತಿ ?

যোহন - ১৪

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ଅନୁଲେଖ ଅଂଶ

ସ୍ମୃତି-୪	ଏନ୍‌କେଜେଭି	ଏନ୍‌ଆରେସରି	ଟିକ୍‌ଭି	ଏନ୍‌ଜେବି
ସତ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଯୀଶୁ ଅଚ୍ଛି ୧୪ : ୧-୧୦	ସତ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ୧୪ : ୧-୮	ଖ୍ରୀଷ୍ଟମ ବିଶ୍ୱାସି ଜୀବନର, ନମୁନା	ଯୀଶୁ ପ୍ରକୃତ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ	ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ୧୪ : ୧-୧୭
ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ଅଟେ	୧୪ : ୧-୧୧	୧୪ : ୧-୧୧	୧୪ : ୧-୪	ଜଗତ ଏବଂ ଶିଷ୍ୟଗଣ
୧୪ : ୧-୧୭	୧୪ : ୧-୧୭	୧୪ : ୧୨-୧୭	୧୪ : ୪-୧୦	୧୪:୧୮-୧୭:୪
ପୃଥିବୀ ଘୃଣାକଳା ୧୪:୧୮-୧୭:୪କ	ପୃଥିବୀ ଘୃଣାକଳା ୧୪ : ୧୮-୨୫	୧୪ : ୧୮-୨୫	ପୃଥିବୀ ଘୃଣାକଳା ୧୪ : ୧୮-୨୫	୧୪ : ୧୮-୨୫
ଆଗତ ତିରଞ୍ଚାର ୧୪:୨୭-୧୭:୪କ	ଆଗତ ତିରଞ୍ଚାର ୧୪:୨୭-୧୭:୪କ	୧୪:୨୭-୨୭	୧୪:୨୭-୨୭	୧୪:୨୭-୧୭:୪କ

ତୃତୀୟ ପଠନର ପୁନଃରାବୃତ୍ତି

ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅନୁଲେଖ ମାଧ୍ୟମରେ ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ସାଥ୍ ଅଟେ । ବାଇବଲକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା

ହେଉଛି, ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବା ଦରକାର ଅଟେ । ଆନୁବାଦ କରିବା ବେଳେ, ବାଇବଲ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ପ୍ରଧାନଟଙ୍ଗ ଦେବା ଜରୁରି ଅଟେ । ଲେଖକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକିନ୍ତୁ ଦାୟୀ କରିବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ଅଟେ ।

ସମସ୍ତ ପୁଷ୍ଟକକୁ ଗୋଟିଏ ଲୟରେ ପଠନ କରନ୍ତୁ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ । ପାଞ୍ଚଟି ନୂତନ ଅନୁବାଦ ସହିତ ତୁମର ବିଭାଜନ ଅଂଶକୁ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ । ଅନୁଲେଖଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରେରଣାର୍ଥ ନୂହଁଛି । କିନ୍ତୁ ବାପ୍ରାବିକ୍ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା, ତାହା ହେଉଛି ଅନୁବାଦର ହୃଦୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଲେଖର କେବଳ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତା ଅଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଲେଖ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଲେଖ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଲେଖ

୪. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଯୋହନ ୧୪ : ୧-୨୭, ଅନ୍ତରୁଷ୍ଟି ରଚନାର ଶୈଳି

କ. ଏହା ଏକ ସୂନ୍ଦର ଏବଂ କଟିଣ ବାକ୍ୟମାନ ଅଟେ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମର ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସାବଧାନର ଘଣ୍ଟି ଦେଇଥାଏ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜିଶ୍ଵରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରିୟ ପରାମରଶାକୁ ବିଚାର କରିବା ଜଟିଳ ବିଷୟ ଅଟେ । ମୋର ପସନ୍ଦ ଲେଖକଙ୍କ, ଏଫ୍. ଏଫ୍. ବ୍ରୁଶ ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଏ ।

୧୪:୪, ଗ ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ “ମୋ ଠାରେ ରୁହଁ” ଏବଂ ଯଦିକୌଣସି ଲୋକ ମୋ ସହିତ ରୁହେ ନାହିଁ । ଯୋହନ ୧୪ : ୪, ଗ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ନରହିବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ଅଟେ ?

ଏହିପରି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କଟିଣ ନୁହଁ । ଯେତେବେଳେ ଆସେମାନେ ନିଜର ଶାସ୍ତ୍ର ସହିତ ମିଳନ କରିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଜଟିଳ ହୋଇପଡ଼ିଥାଏ । ସେତେବେଳେ ସ୍ଵପ୍ନ ରୁପେ ଏକ ଉଦାହରଣ କହିଲେ, କିପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବାରେ ଅସଫଳ ହେଲା- ଜଣରିଯତ ଯିହୁଦା, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ୧୧ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନନିତ କରିଥିଲେ ।

(ଲୁକ୍ ୩:୧୩, ଯୋହନ ୪:୩୦)

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସଂଗଠନ କୌଣସି ଉପାୟ ଆଣି ଦେଇ ନ ଥିଲା । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ନିର୍ମଳ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସାଧୁମାନଙ୍କ ଧର୍ମ୍ୟକୁ କଦାପି ଅପରିବହାର କର ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଇ, ନିବେଦନକରିଥାନ୍ତି, ଏହିପରି ବିଷୟ ଉପନିଷାଦ ଅଟେ । ୧୧ ୭୧-୭୨

ଖ- ଏହି ପରିପକ୍ଷରେ କେତେଟି ମୁଖ୍ୟତଙ୍ଗ ବୃହତ୍ ଧମନି କାଳ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜିଶ୍ଵରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରର ବର୍ତ୍ତମାନର କାଳକୁ ଆଶା କରିଥାଏ । ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ଧମନି କାଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ଗୋଟିଏ ମତକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।

ଗ - ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪, ର ଅନୁଲେଦଗୁଡ଼ିକ ଅନିଶ୍ଚିତତା, ଯେପରି ଯୋହନ ମଧ୍ୟରୁ ୧ମ ଯୋହନ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ଶୋଭିତ ମୋଟାବନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗିନ ମୋଟା ବିଷଗୁଡ଼ିକ ବାରମ୍ବାର ଦେଖାଗଲା ।

ଘ - “ରୁହ” ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ନୃତ୍ତନ ନିୟମରେ ୧୧ ୨ ଥର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ୪୦ ଥର ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଦେଖାଯାଏ, ଏବଂ ୨୭ ଥର ତାଙ୍କ ପଡ଼ରେ ଦେଖାଯାଏ । ଯୋହନ ପୁଣ୍ଡକରେ ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଶିଶୁରଶାସ୍ତ୍ରାୟ ଶବ୍ଦରୁପେ ବିବେଚିତ ହୋଇଛି । ଯଦିବା ୧୪ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ସେଥୁରେ ଆମେମାନେ ତା ଠାରେ ରହିବା । ଯୋହନଙ୍କ ପୁଣ୍ଡକରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତ ରହିଛି ।

୯. ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଫଳ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । (ମାଥ ୪:୧୭-୧୮), ସେହି ପରି ଯାଶୁଶ୍ରାଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ (୧୭:୩୪)

୧୦. ଏବିପୁଣ୍ଡକ ଏକ ନୃତ୍ତନ ପ୍ରକାଶମାନକୁ କେନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଦାଶଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଇ (ଏହି ୧:୧-୩, ଯୋହନ ୮:୩୪)

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଠାରେ ରୁହନ୍ତି । ଯାଶୁ କହିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ । (୭:୨୭) ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ରୁହନ୍ତି । ସେ ଫଳପଳିବେ । (୧୪:୧୭) ଏହି ଦୁଇଟି ବାକ୍ୟ ସେହି ସତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ, ଉତ୍ତରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ (୧) ଆରମ୍ଭ (୨) କ୍ରମାଗତ (ବ ୩:୪୩, ୧୪:୩)

୧୨. ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଦେଖିଲେ, ଆତ୍ମା ଆପତ ହୋଇ, ଯାଶୁଙ୍କ ଜଳ ଦିକ୍ଷା ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ଠାରେ ଅଧୃଷ୍ଟାନ କଲା । (୧:୩୭)

୧୩ - ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୦, “ବାସ କରିବା”

୧୪. ୧୧-୧୬, ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଆନନ୍ଦକୁ ଶିଷ୍ୟଗଣଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ଏବଂ ୧୭-୨୭ - ଏଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଦୁଃଖକୁ ଶିଷ୍ୟ ଗଣଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା । ଏହି କ୍ଲେଶ ସମୟ ୧୬ : ୪କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ, ଯାଶୁ ଯେପରି ପ୍ରେମ କଲେ । ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ମଧ୍ୟ ପରଶ୍ଵରକୁ ପ୍ରେମ କର ।

ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟାୟ

ଏନ୍‌ଏୟେବି ୧୪ : ୧ - ୧୧

୧. ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଳତା, ପୁଣି ମୋହର ପିତା କୃଶକ (୨) ମୋ ଠାରେ ଥୁବା ଯେକୌଣସି ଶାଖାଫଳ ଫଳ, ଅଧୁକ ଫଳ, ଫଳିବା ନିମନ୍ତେ, ସେ ତାହା ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି । ୩. ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେଥୁମୋରୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ପରିଷ୍କାର ହୋଇସାରି ଅଛି । ୪. ମୋ’ଠାରେ ରୁହ, ସେଥୁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ ରହିବି । ଶାଖା ଯେପରି ଦ୍ରାକ୍ଷାଳତାରେ ନ ରହିଲେ ନିଜର ଫଳ ଫଳି ପାରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ’ ଠାରେ ନ ରହିଲେ ଫଳ ଫଳି ପାର ନାହିଁ । ୫. କେହି ଯେତେ ମୋ’ଠାରେ କେହି ତାହାହେଲେ ସେଶାଖା ପରି ବାହାରେ ପକାଇଦିଆୟାଏ ଓ ଶୁଖ୍ୟାଏ, ପୁଣି ଲୋକେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କରି ନିଆଁରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି ପଡ଼ିଯାଏ । ୭. ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋ’ଠାରେ ରୁହ, ଆଉ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ ରୁହେ, ତାହାହେଲେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ଇଚ୍ଛା କର ତାହା ମାଗ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହା ସାଧୁତ ହେବ । ୮. ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରକୃତ ଫଳ ଫଳିଲେ ମୋହର ପ୍ରକୃତ ଶିଷ୍ୟ ହେବ । ୯. ପିତା ଯେ ପ୍ରକାର ମତେ ପ୍ରେମ କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ମୋହର ପ୍ରେମରରେ ସ୍ଥିର ହେଶଇ ରହି ଥାଅ । ୧୦. ମୁଁ ଯେପରି ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଏ । ସେ ପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭମାନନ୍ତେ ଯେତେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ତାହା ହେଲେ ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ । ୧୧. ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥାଏ । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ଏଥିନିମନ୍ତେ ଏ ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି ।

୧୫ : ୧ “ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଳତା” ଯୋହନଙ୍କ ସମରାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ମୁଁ” ଏହି ବାକ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । (cf ୪ : ୨୭, ୨ : ୩୪, ୮ : ୧୨, ୯, ୧୦, ୧୧, ୧୪, ୧୧, ୨୪, ୧୪ : ୭) ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଅଙ୍ଗୁର ଫଳକୁ ଶ୍ରାଏଲ ମାନଙ୍କୁ ବୁଝ୍ୟାଏ । (ଗାତ ୮୦ : ୧-୧୬, ଯିଶା ୪ : ୧-୩, ଯିରିମିୟ ୨ : ୨୧, ଜିହିଜିକଲା ୧୪ : ୧୩, ୧୦, ହସେଏ ୧୦:୧, ମାଥ ୨୧ : ୩୩, ମାର୍କ ୧୨ : ୧ ରୋମିୟ ୧୧ : ୧୭) ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହି ଉଦାହରଣକୁ ସର୍ବଦା ନୀଳାରତ୍ନାକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଯାଶୁ କହନ୍ତି, ସେ ଜଣେ ନମୁନା ଦାୟକ ଲଶ୍କ୍ରାଏଲି ଅଚନ୍ତି । (cf ଯିଶାୟ ୪୩) ଯେପରି ପାଉଳ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି; ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କନ୍ୟା ରୂପରେ ମଣ୍ଡଳଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ସେଥୁ ଯୋରୁ ଯୋହନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ମଣ୍ଡଳି ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଲସ୍ତାଏଲ ଭାବରେ ଏହା ଦର୍ଶିତଥାଏ । କାରଣ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ସଂପର୍କକୁ ବୁଝ୍ୟାଏ ।

୧୫ : ୧ ଯାଶୁ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଳତା (cf ଗାଲାତ ୨ : ୧୭, ୧ମ ପିତର ୨ : ୪, ୯, ପ୍ରକାଶି ୧ : ୨୦)

କେତେକ ଅନୁବାଦକ ଉପର କଠରିରେ ବାର୍ତ୍ତାଲାପ “୧୪ : ୩୧” ଆତ୍ମ ଏଠାରୁ ପଳାଇଯିବା ସମାପ୍ତକୁ ସତ୍ୟ କଲି ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତି । ଯଦି ସେହିପରି ଘଟିଛି । ୧୫ - ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁ ଗେଥସିମନିରେ ମାର୍ଗରେ ସେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଥିଲେ ।

ସମ୍ଭାବନାରେ ସେହିପରି ହୋଇଥିଲେ, “ଦ୍ରାକ୍ଷାଳତା”କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ ରୂପ, ଯେପରି ଯାଶୁ ମନ୍ତ୍ରିର ସୁନାର ଦ୍ରାକ୍ଷାଳତା, ଏବଂ ସେହି ରାତ୍ରି ଏଗାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମନ୍ତ୍ରିର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କଲେ ।

■ “ଏବଂ ମୋହର ପିତା କୃଷକ” ଏଠାରେ ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଆଦ୍ଵିତ ସଂପର୍କକୁ ପ୍ରକଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପିତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି ।

୧୫.୭, “ମୋ ଠାରେ ଥୁବା ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳନ ଫଳେ । ତାହା ସେ କାଟି ପକାନ୍ତି ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଚକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ବାକ୍ୟରେ ଦୁଇଥର ଦେଖାଯାଏ । ଫଳ ଫଳିବା, ଅଳ୍କୁରଣ ହୁଏନାହିଁ ଏହା ପରିତ୍ରାଣର ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ । (cf ମାଥୁ ୩ : ୧୩, ୨୦, ୧୩ : ୧୮ ff ୨୧ : ୧୮ - ୨୨, ଲୁକ ୩ : ୪୩-୪୪) ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁ, ୧. ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଗତ କଥା କହୁଥିଲେ (cf ପଦ ୩ : ୧୩; ୧୦, ୧୩ : ୧୯) କିମ୍ବା ୨. ମିଥ୍ୟା ଶିଷ୍ୟପଣ (cf ୨:୨୩-୨୪, ୮ : ୩୦-୪୭, ୧୮ ଯୋହ ୨ : ୧୯, ୨ୟ ପିତର ୨) ଯୋହନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିମାନ ରହିଛି ।

■ “ସେ ପରିଷାର କରନ୍ତି । ଏହା ଆକ୍ୟରିକ ଭାବରେ ‘ପରିଷାର’ ଅଙ୍ଗୁର ଫଳକୁ ପରିଷାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଫିଲମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଥିଲେ (ପରିଷାର କରିବା ଏବଂ ସପା କରିବା (cf ପ ୩; ୧୩ : ୧୦) ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନର ସଂକେତ ସୁଚକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସି ଜୀବନେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରିବା, ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି cf ପ ୧୭:୨୨ ଅତ୍ୟଧିକ ଫଳ ଫଳିବା, ମିଥ୍ୟା ପ୍ରକାଶ କରେ, ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ଭରଣୀ ଆପିଦିଏ cf ମାଥୁ ୧୩ : ୨୦ - ୨୩ ରୋମି ୮ : ୧୭ ୧୭ ଏହି ବିଷୟ ଆଧାରିତ ୨ ଗୋଟି ଉଭୟ ବହି ପ୍ରାତ୍ର ଅଛି ।

୧. ଆଦ୍ଵିତ ଜୀବନର ନିଯମ, ମାଇଲ ପୃଷ୍ଠାଧାରୀ ଫର୍ଡ଼ ।

୨. ଖ୍ୟାତିଆନ୍ ମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦର ରହଣ୍ୟମାୟ ଜୀବନ, ହାନ୍ତା ଦିଆଲ ସ୍ଥିଥ

ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାରଣ ଅଧ୍ୟୟାତ୍ମକ ଏକତ୍ରମିଳନୀ କରଣ, ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ୧୩ ଅଧ୍ୟୟର ପାଦ ପ୍ରକାଳନ ସହିତସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଳନ ହୋଇ ସାରିଥିଲା, (ପରିତ୍ରାଣ) କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ପ୍ରକାଳନ ହେବାର ଥିଲା, (କ୍ରମାଗତ ପାପକ୍ଷମା) । ଏହା କର୍ତ୍ତାମାନର ଶବ୍ଦ କ୍ରିୟା ଅଟେ । ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ୧୩ ଯୋହନ ୧:୯, ସ୍ଥିର କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଠାରେ ରହିବା, ନା କେବଳ ଆଞ୍ଚାକାରୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ କ୍ରମାଗତ ପାପ ସ୍ଥାକାର କରିବା ବିଶ୍ୱାସି ଜୀବନରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରିବାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିମାନ ଅଛି ।

୧. ଯାଶୁଙ୍କ ସ୍ଥାଭାବରେ ବଢ଼ିବା (cf ଏହି ୪:୮)

୨. ପାପ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡ

୩. ପତନ ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଜୀବନ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ସର୍ବଦା କଷ୍ଟଦାୟକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଏହାର ଉଭୟ ଫଳାଫଳ ଆଣିଦିଏ ।

୧୫ : ୩, “ତୁମେମାନେ ପିରଷ୍ଟତ ହୋଇଥାରିଛି” “ପରିଷ୍ଟତ” ଶବ୍ଦ (କାଥାଇଯାର) ପ୍ରକୃତ ଶିଷ୍ୟଗଣ ପରିଚିତ ଦେଇଥାଏ । ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ଗ୍ରିକ ପୁଷ୍ଟକଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ । ତାହା ବଳକା ୧୧ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭିତାଗ ଉପରେ ଭରଣୀଦିଏ । ସେହି ପରିଷ୍ଟରିଯ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଏହି ମୂଳ ଶବ୍ଦ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । (୧୩ : ୧୦)

. “କାରଣ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ କହି ଅଛି” (୧୩ : ୧୭ ଏପି ୪ : ୨୭ ୧୮ପି ୧ : ୨୩)

୧୫ : ୪

‘ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି, ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି’ “ମୋ” ଠାରେ ରୁହ ସେଥରେ ମୁଁ ତୁମେମାନ ଠାରେ ରହିବି” ।

‘ଏନ୍ ଆର ଏସ ଭି,’ “ମୋ ଠାରେ ରୁହ ଏବଂ ଏକତ୍ର ଭାବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଠାରେ ରହିବି ।”

‘ଏନ୍ ଜେ ବି’ ମୋ ଠାରେ ରୁହ ଯେପରି ମୁଁ ଠାରେ ରହିବି’ ।

ଏହା ଏକ ବହୁ ବଚନରେ ଆଞ୍ଚ ସୁକ ବାକ୍ୟ (cf ଯୋହନ ୩ : ୪୭ ୧୮ ଯୋହ ୨ : ୨) ବ୍ୟାକରଣର ପ୍ରଶ୍ନ ଦିତ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କିମ୍ବା ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟୟରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତର ପ୍ରକୃତ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ସଂଜମ ଜିଶ୍ୱର ସାତ୍ରିଯ ମଭକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ।

(ପ ୪, ୫, ୬, ୭, ୮, ୯, ୧୦, ୧୪ ମାର୍କ ୧୩ : ୧୩ ୧୮କର ୧୪, ୨, ଗାଲ ୨ : ୯, ପ୍ରକା ୨ : ୨, ୧୧, ୧୭, ୨୭, ୩ : ୪, ୧୭, ୨୧, ୨୧ : ୭) ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଉଭୟ ପ୍ରାରାମାରିକ ଏବଂ କ୍ରମାଗତ ପ୍ରତି ଉଭୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଜିଶ୍ୱର ସାତ୍ରିଯ ଏହି ସତ୍ୟତାଙ୍କୁ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଉପାହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନର ଏହାଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇଥାଉ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିତ୍ରାଣର ଆସ୍ତାଦିନା ନିମନ୍ତେ, ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଣ୍ଣିତତାଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି ।

୧. ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିଶ୍ରମ ।

୨. ଜୀବନ ଶୈଳିର ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ।

୩. ସର୍ବଦା ଆଞ୍ଚ କାରି ହେବ । (ଯାକୁବ ଏବଂ ୧୮ ଯୋହନ)

■ ଯେଉଁ ଶାଖା ଫଳ ଫଳି ପାରେ ନାହିଁ । ଦେବିକ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ ।

■ “ଶାଖା ଯେପରି ତ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ ନରହିଲେ ।.....ସେହିପରି ତୁମେମାନେ” ଉଭୟ ଏହିଗୁଡ଼ିକ ତୁଟିଯସ୍ତରିଯ ଗୁଡ଼ି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ଆୟମାନ ପ୍ରଭାବ ଶାଳି ଆତ୍ମାକଣ ଆମର କ୍ରମାଗତ ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ଅଟେ ।

୧୪ : ୫ “ଯେ ମୋ” ଠାରେ ରୁହେ ଓ ମୁଁ ଯାହା ଠାରେ ରୁହେ ପ୍ରତୁର ଫଳ ଫଳେ । ଏହା କ୍ରମାଗତ ବନ୍ଧୁତା ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝେଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସର ସମ୍ପର୍କ କ୍ରମାଗତ ଫଳରେ ଏହା ଉପାୟ ଅଟେ । ଫଳକୁ ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ମନ ଭାବନା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରେ । cf ମାଥ୍ ୩ : ୧୪ ଗାଲା ୧ : ୫ : ୨୨ - ୨୩ ୧ମ କରନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଠାରେ ରହିବେ ତାହାହେଲେ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ପ୍ରଭାବ ଶାଳି ଏବଂ ପ୍ରତୁର ଫଳ ଫଳିବେ (cf ପ ୧୭)

■ “କାରଣ ମୋବିନା ଭୁଷେମାନେ କିଛି କରି ପାର ନାହିଁ” ଏହା ଏକ କଠିନ ମାରାତ୍ମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ୧/୫ ପିଲିମ୍ ୪ : ୧୩)

୧୪ : ୬ “କେହି ଯେବେ ମୋଠାରେ ନ ରୁହେ, ତାହା ହେଲେ ସେ ଶାଖା ପରି ବାହାରେ ପକାଦିଆ ଯାଏ ଓ ଶୁଭ୍ୟାୟୀ, ଏହା ଏକ ଦୃତୀୟ ସ୍ଵରିଯ ବୁଲ୍ଲିନାମକ ବାକ୍ୟ; ଦ୍ରାକ୍ଷାଳତାର ଶର୍ତ୍ତି ଶୁଭର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା । କାରଣ ଏହି କାଠ ଖୁବ୍ ଶିଘ୍ର ଜଳି ଅଧିକ ଗରମ ହେଉଥିଲା । (ଯିହିଜିକେଲ୍ ୧୪) ଏହା ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଏବଂ ଜୟାଏଲ୍ ସୁଚାଇ ଥାଏ । ଯଦି ନାହିଁ । ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସକୁ ସୁଚାଇ (cf ମାଥ୍ ୧୩ : ୪୧, ୪୨, ୪୦ ୧ମ ଯୋହ ୨ : ୧୯ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏହା ଏକ ଭାବନାତ୍ମକ ଆଗତ ବିଷୟ, ସେଠାରେ ‘ଏକତ୍ର କରଣର ଦିବସ, ଏବଂ ଅଗ୍ନିର ଦୋଷୁ ର ଦିବସ’ କିପରି ଭାବରେ ଆମ୍ବ ଜୀବନର ଉପାୟକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା (ଜିଶ୍ଵର କିମ୍ବା ଶୈତାନ) ସେମାନଙ୍କ ଫଳ ଦେଖୁ ଜଣକୁ ଚିହ୍ନି ହେବ । (cf ମାଥ୍ ୩ ଗାଲା ୨ : ୭)

■ ‘ଅଗ୍ନି’ ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ଅଗ୍ନି

ଅଗ୍ନିର ଉତ୍ସମ ସାକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ନାକାରାତ୍ମକ ଅନ୍ତର୍ହିତ ଅର୍ଥ ମାନ ରହିଛି । କ. ସାକାରାମକ

୧. ଭଷ୍ମ (cf ଯିଶା ୪୪ : ୧୪, ଯୋହନ ୧୮ : ୧୮)

୨. ଆଲୋକ (cf ଯିଶା ୪୦ : ୧୧ ମାଥ୍ ୨୪ : ୧ - ୧୩)

୩. ରାଶିବା (cf ଯାତ୍ରା ୧୭ : ୮, ଯିଶା ୪୪ : ୧୪ - ୧୭, ଯୋହ ୨୧ : ୯)

୪. ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (cf ଗଣନା ୩୧ : ୨୨ - ୨୩. ହିତ ୧୭ : ୩, ଯିଶା ୧୭ : ୩, ଯିଶା ୧ : ୨୪, ଏ : ୨୮, ଜିରିମ ୨ : ୨୯ ମଲା ୩ : ୨୩)

୫. ପବିତ୍ରତା - (cf ଆଦି ୧୪ : ୧୭, ଯାତ୍ରା ୩ : ୨, ୧୯ : ୧୮, ଯିହଜି ୧ : ୨୭, ଏହି ୧୭ : ୨୯)

୬. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ନେତୃତ୍ବ (cf ଯାତ୍ରା ୧୩ : ୨୧, ଗଣ୍ୟ ୧୪ : ୧୪ ୧ମ ରାଜା ୧୮ : ୨୭)

୭. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି (cf ପ୍ରେରିତ ୨ : ୩)

୮. ସୁରକ୍ଷା ଯିଖରି ୨ : ୫

୯. ନାକାରାତ୍ମକ

୧. ଜଳିବା (cf ଯିହ ୨ : ୨୪ ୮ : ୮, ୧୧, ୧୧, ମାଥ୍ ୨୨ : ୭)

୨. ବିନାଶ (cf ଆଦି ୧୯ : ୨୪, , ଲେବି ୧୦ : ୧ - ୨୧)

୩. କ୍ରିପ (cf ୨୧ : ୨୮, ଯିଶା ୧୦ : ୧୯: ୭)

୪. ଦଣ୍ଡ (cf ଆଦି ୩୮, ୨୪, ଲେବି ୨୦ : ୧୪, ୧୯ : ୯, ଯିହ ୨ : ୧୪)

୫. ମିଥ୍ୟା ସଂକେତର ଆଗତ ଦିନର (cf ପ୍ରକା ୧୩ : ୧୩)

୬. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର କ୍ଳୋଧ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଗ୍ନିର ରୂପ ଦିଆଯାଇଛି

୭. ତାହାଙ୍କ କ୍ରୁଧ ପ୍ରତଳିତ ହେଲେ । (cf ହେଶେଯ ୮ : ୫ ଶିପ ୩ : ୮)

୮. ସେ ଅଗ୍ନି ବର୍ଷାଆନ୍ତି । (cf ନହୂମ ୧ : ୭)

୯. ଅନନ୍ତକାଳ ଅଗ୍ନି (cf ଯିର ୧୪ : ୧୪, ୧୭ : ୪୧) ।

୧୦. ଆଗତ ଦଣ୍ଡବିଧୁ (cf ମାଥ୍ ୩ : ୧୦, ୧୩ : ୪୦ ଯୋହ ୧୪ : , ୨ୟ ଥେସ ୧ : ୩ ୨ ପିତ ୩ : ୭ - ୧୦ ପ୍ରକା ୮ : ୭, ୧୭ : ୮) ।

୧୧. ବାଇବଳ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ରୂପାର୍ଥକ ଶବ୍ଦ ଅଛି । (ଗର୍ଜନ ସିହିଂପରି) ଅଗ୍ନି ଆଶିର୍ବାଦ କିମ୍ବା ଅଭିଶାପ ହୋଇ ପାରେ, ପୃଷ୍ଠାଭୂମିକୁ ଭିତ୍ତିକରି ।

୧୪ : ୧, “ଯଦି ଭୁଷେମାନେ ମୋ ଠାରେ ରୁହେ, ଆଉ ମୋଠାର ବାକ୍ୟ ଭୁଷ୍ମ ଠାରେ ରୁହେ” ଏହା ଏକ ଦୃତୀୟ ସ୍ଵରିଯ ବୁଲ୍ଲି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ । ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ସେହିପରି ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି, ମୋ ଠାରେ ଏବଂ ବାକ୍ୟ ସହିତ ଲାଗିକରି ରୁହେ, ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ପରମାର ଅନ୍ତରସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକାଶିତ ଉପାୟ ଅଛି । ସୁସମାଚାର ଉତ୍ସମ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସମାଚାର

■ “যে কৌশল বিষয়ের জ্ঞান কর, তাহামাগ, আଉ তুম্ভমানক নিমত্তে তাহা সাধৃত হেব” এহা এক আজ্ঞা স্মৃতক বাক্য অংশ। এহি শঙ্খ বাক্যকু সম্পূর্ণ ভাবে প্রমাণিত করায়া� নাহি। সমষ্টি বাক্যকু ধ্যানর সহিত লক্ষ্য করন্তু অলগা রহিথুবা বাক্যকু শুরুত্ব দিআয়াই নাহি।

১৪ : গ, “মোহৰ পিতা মহসমানিত হেবে”। বিশ্বাসিমানে খ্রীষ্টক ভলি জাবন বিতাইলে জিজ্ঞাসুর মহিমা হেব এবং প্রকৃত শিষ্য রূপে প্রমাণিত হেবে। (যোন ১৩ : ৩১ - ৩২, ১৪ : ১৩, ১৪:১৩, ১৩ : ৪, সাথ ৫ : গ, ১৪ : ৩১) পুত্রক কার্য্য দ্বারা পিতা গৌরবানিত হেলে বর্তমান বিশ্বাসিমানক কার্য্য দ্বারা পিতা গৌরবানিত হেবে। (cf মাথুর ৪ : ১৩)।

■ এন্দ্র এ এস্ব বি ষেথুরে মোহৰ শিষ্য বোলি প্রমাণিত হেব

এন্দ্র আৱ এস্ব ভি, ষেথুরে তুম্ভেমানে মোৱ শিষ্য হেব।

এন্দ্র আৱ এস্ব ভি, টি ই ভি মোহৰ শিষ্য হুআন্তি।

এন্দ্র জে বি ষেথুরে মোহৰ শিষ্য হুআ।

আৱ আৱ ই বি নিজকু মোৱ শিষ্য বোলি প্ৰকাশ কৱ।

এন্দ্র আৱ ভি তুমে মোৱ শিষ্য রূপে প্ৰকাশ হুআ।

এন্দ্র ই টি তুমে মোৱ শিষ্য বোলি পৰিচয় দিআ।

জে বি ষেথুরে তুম্ভে মোহৰ শিষ্য হেবা।

কাল এবং ক্রিয়া দ্বারা ভিন্নতাকু প্ৰকাশ কৱায়াজছি।

১ - আজ্ঞা স্মৃতক MSS P^{১১} B,D,L

২ - ভবিষ্যত নির্দেশক MSSA, A

বিশ্বাসিমানক জাবন ফল প্ৰকাশিত কৱে। ষেমানে কি অচন্তি। কালৱ ক্রিয়া আবশ্যিক নাহি। যেপৰি বাস্তবিক পৰিবৰ্তন এবং প্ৰভাৱ শালি জাবনৰ প্ৰেম, আজ্ঞাকাৰা এবং ষেবা, প্রকৃত বিশ্বাসিমানক এহি চিহ্ন অচে। আমৰ প্ৰেম, আজ্ঞাকাৰা, ষেবা, দ্বাৰা উদ্বাৰ প্ৰাপ্ত হোল নাহি। (cf এণ্টি ৭ : ১০)

যোহুক স্বস্মাচাৰৰে ‘শিষ্য’ র শৰ প্ৰকৃত বিশ্বাসি এবং যেজুমানে জিজ্ঞাসুক জ্ঞানে পৰিচালিত এবং তাঙ্ক চৰিতু প্ৰকাশ কৱন্তি, ষেমানকু এহি শৰ ব্যবহাৰ কৱায়াও। যোহুন গোটিএ থৰ হেলে মধ্য ‘মণ্ডলি’ শৰ ব্যবহাৰ কৱন্তি। ষেথু যোগু শিষ্যমানে মাৰ্গ রূপৰে এবং খ্রীষ্টিআন সহভাৱি এবং সমুহকু দৰ্শাইথাও। শিষ্য হেবা নুতন যুগৰ প্ৰতি দিন জাবনৰ কার্য্য। যেজুমানে পুৱাতন যুগৰে জাবন বিতাইলে, এহাকু প্ৰেম, আলোক, আজ্ঞাকাৰা, এবং ষেবা দ্বাৰা শ্ৰেণীভুক্ত কৱায়াজছি। এহা দ্বাৰা অন্যমানে জাণিপাৰিবে ষেমানে হেଉছন্তি যাশুক শিষ্য।

১৪:৯ ‘পিতা যে প্ৰকাৰ মতে প্ৰেম কৰুন্তহুক, মুঁ মধ্য ষেহি প্ৰকাৰ ষেহি প্ৰকাৰ তুম্ভমানকু প্ৰেক কৰু অছি’।

এহি প্ৰেম রূপক ঘৰ্মকৰ শিকুলি জিজ্ঞাসুক পৰিবাৰকু শ্ৰেণীভুক্ত কৱায়াজছি। পিতা পুত্ৰকু প্ৰেম কলে। পুত্ৰ নিজৰ অনুগম কাৰামানকু প্ৰেম কলে। এবং তাঙ্কৰ অনুগমন কাৰামানে অন্যমানকু প্ৰেম কলে।

. “মোৱ প্ৰেমৰে রুহু” এহা এক আজ্ঞাস্মৃতক বাক্য অচে। বিশ্বাসিমানকু আজ্ঞা দিআয়াজছি। ষেমানে.....

১. প্ৰাৰ্থনা (প ৭, ৪, ১৪)

২. আজ্ঞাকাৰিতা (প ১০, ৭০, ১৪, ১৪, ৭১, ৭৩, ৭৪)

৩. আনন্দ (প ১১)

৪. প্ৰেম (প ১৭, ১৪ : ৭১, ৭৭, ৭৪) সমষ্টি প্ৰমাণিত বিষয়, গোটিএ ব্যক্তি গতৰ জিজ্ঞাসুক সহিত ঘৰ্মক (ম যোহুন ৭ : ১০)

১৪ : ১০ ‘যেবে মোহৰ আজ্ঞাপালন কৱ’ এহা এক তৃতীয় চৰুকি নামক বাক্য অচে। তাহাৰ অৰ্থ শক্তিৰ কার্য্য, আজ্ঞাকাৰিতা প্ৰকৃত শিষ্যৰ পুমাণ অচে। গ : ৩১, ১৪ : ১৪ - ৭১, ৭৩ - ৭৪ লুক ৭ : ৪৭ যাশু এহি উদ্বাহৰণকু তাঙ্কৰ বিশ্বস্ততা পিতাঙ্ক ঠাৰে দৰ্শাই।

‘প্ৰেম’ গ্ৰিক শব্দৰে প্ৰেমকু (আগাপে) ব্যবহাৰ কৱায়াই ন থৈলা কলন গ্ৰিক মধ্য ব্যবহাৰ কৱায়াই নথৈলা। যে পৰ্যন্ত বিশেষ অৰ্থৰে প্ৰকাশিত হেবা পৰ্যন্ত স্বার্থপৰতা রূপৰে এহাকু ব্যবহাৰ আৱস্থ হেলা। বলি দেবা, বিশ্বস্ততা এবং প্ৰভাৱশালি প্ৰেম, গোটিএ কার্য্য অচে। তাহাৰ অৰ্থ প্ৰেম এবং বিশ্বস্ততাৰ প্ৰতিজ্ঞা !

. মুঁ যেপৰি মোহৰ পিতাঙ্ক আজ্ঞা পালন কৰি’ এহা এক শৰ সংকেত পূৰ্ণ বাক্য, যেপৰি যাশু পিতাঙ্কু নির্দেশনা কৰুথুলে। বিশ্বাসিমানে তাঙ্ক ঠাৰে জৰুত হেলে, পিতাঙ্ক এবং পুত্ৰ মধ্যৰে একাতা অছি। এহাৰ অৰ্থ বিশ্বাসিমানক মধ্যৰে তিআৰি কৰিবে। (ক ১৪ : ৭৩)

୧୪ : ୧୧ “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ” ଯାଶୁଙ୍କ ୦ରେ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିବାର ଅଛି । (cf ୧୪ : ୧୧) ୧୭ : ୨୦, ୨୧, ୨୨, ୨୪, ୧୭, ୧୩) ଏହି ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଃଖ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ରିହାଛି । ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୦ରେ ଆନନ୍ଦ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ, ତାଙ୍କରି ଆନନ୍ଦ, ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦକୁ ମିଳିତ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଯୋହନଙ୍କ ପଡ଼ରେ ଆନନ୍ଦକୁ କର୍ତ୍ତା ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆନନ୍ଦ ଯାଶୁଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଅଟେ ।

(ଯୋହ ୧୪ : ୧୧, ୧୭ : ୧୩) ତାଙ୍କରି ଆଗମନ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆଶନ୍ତି । (୩ : ୧୯) ତାଙ୍କରି ବାକ୍ୟ (୧୪ : ୧୧, ୧୭ : ୧୩) ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଗମନ (୧୭ : ୨୨) ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ (୧୪ : ୧୧, ୧୭ : ୧୩) ତାଙ୍କର ହୃଦୟର ଦୁଃଖକୁ ଆଣି ଦିଏ । (୧୭ : ୧୭, ୨୦) ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପତ ହେଲା (୧୪ : ୧୧, ୧୭ : ୨୪ ୧ମ ଯୋହ ୧ : ୪) ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ବିଷୟ ଲକ୍ଷକରି, ଆନନ୍ଦକୁ ଶ୍ରେଣିଭୂକ୍ତ କରାଯାଇଛି । (ଯୋହନ ୩ : ୨୯, ୧୪ : ୧୧, ୧୭ : ୪, ୧୭ : ୧୩ : ୧୩ ୧ମ ଯୋହ ୧ : ୪ ୨ୟ ଯୋହ ୧୨) ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଆନନ୍ଦକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି ୧୪ : ୧୭ - ୧୭

ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ମୋ ୦ରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଆଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସବୁ କରିବ, ଆଉ ସେ ସମ୍ମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ୍ କର୍ମ କରିବା, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଉଥାଏଛି । ୧୩. ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋ’ ନାମରେ କୌଣସି ବିଷୟ ମତେ ମାଗିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବି । ୧୪. ପିତା ଯେପରି ପୁତ୍ରଙ୍କ ୦ରୁ ମହିମାନ୍ତି ହୁଆଛି, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋ’ ନାମରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ ମୁଁ କରିବି । ୧୫. ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ମତେ ପ୍ରେମକର, ତହା ହେଲେ ମୋହର ଆଞ୍ଚା ସବୁ ପାଳନ କରିବ । ୧୬. ଆଉ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଆନୁରୋଧ କରିବି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣେ ସାହାୟ୍ୟ କାରିଙ୍କି ୧୭. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେବେ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଜଗଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଜାଣେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଥାଆନ୍ତି, ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ରହିବେ ।

୧୪ : ୧୭ “ଏହା ମୋର ଆଞ୍ଚା” । ଅଧୁକାଂଶ ସମୟରେ ଯିଶୁ ଏହି ବିଷୟକୁ ପୂନରାବୃତ୍ତା କରିଛନ୍ତି । (cf ୧୩ : ୩୪, ୧୪ : ୧୭, ୧ମ ଯୋହ ୩ : ୧୧, ୨୩, ୪ : ୭ - ୮, ୧୧ - ୧୨, ୧୯ - ୨୪ ୨ୟ ଯୋହ ୨ : ୪)

■ ‘ତୁମ୍ଭମାନେ ସେହିପରି ପରଶ୍ଵରକୁ ପ୍ରେମ କର’ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହା ଏକ ଆଞ୍ଚା ସୁତକବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏକ କ୍ରମାଗତ ଆଞ୍ଚା, ଆତ୍ମାର ଫଳ ପ୍ରେମ ଅଟେ । (ଗାଲା ୧୪ : ୨୨) ପ୍ରେମ ଏକ ଅନୁଭବ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଇ ଯାଇଥାଏ । (ଗାଲ ୧୪ : ୨୨-୨୩ ୧ମ କରନ୍ତି ୧୩)

■ “ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି” । ଏହା ଏକ ଆଞ୍ଚା ସୁତକ ବାକ୍ୟ, ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହା କୃଶକୁ ସଙ୍କେତ କରାଯାଇ ଥାଏ । (ପ ୧୩) ପୂନର୍ବାର ଯାଶୁ ନିଜ ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରଧାନ କଲେ । ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ (୨ୟ କରନ୍ତି ୪ : ୧୪-୧୫ ଗାଲା ୨ : ୨୦ ୧ମ ଯୋହନ ୩ : ୧୩)

୧୪ : ୧୩, “ଆପଣା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା” ଯାଶୁଙ୍କର ବଳିଦାନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ତାହାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । cf ୧୦ : ୧୧, ୧୪, ୧୭, ୧୮ ମାର୍କ ୧୦ : ୪୪, ସେ.ମି. ୪ : ୭-୮, ୯ ଯ କରନ୍ତି ୪ : ୨୧, ଯିଶା ୪୩) ଏହା ପ୍ରେମର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିବା ପାଇଁ ସେ କହିଥିଲେ । (cf ୧ମ ଯୋ ୨ : ୧୩)

୧୪ : ୧୪ “ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋହର ବୃଦ୍ଧି” ଏହା ଗ୍ରିକନ୍ମାମ ପିଲିଓସ୍, ଅଧୁକାଂଶ ସମୟରେ ଏହା ପ୍ରେମର ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଜଢିତ କରାଯାଇଛି । (ପିଲିଓସ) କଇନୋ ଗ୍ରିକ (ଆଗାଫେ) ଏବଂ (ପିଲିଓ) ଏହା ଦୁହେଁ ସମାନ ରୂପକ କ୍ରିୟା ଅଟନ୍ତି, ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରେମ ନିମନ୍ତେ (୧୧ : ୧୩) ଉଭୟ ଜିଶୁରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ଅଟନ୍ତି । (୪ : ୨୦)

■ “ଯେଉଁ ଆଞ୍ଚାହେଇଅଛି, ତାହା ଯଦି ପାଳନ କର” ଏହା ତୃତୀୟ ପ୍ରରକ ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ, ଏହା ବନ୍ଧୁତା ନିମନ୍ତେ ତୁଳି ପଦାନ କରେ, ତାହା ହେଉଛି, ଆଞ୍ଚାକାରୀତା, (୧୪ : ୧୪, ୨୩-୨୪, ୧୪ : ୧୦, ୨ : ୪୭) ଯାଶୁ ଯେପରି ପିତାଙ୍କ ୦ରେ ରହିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବସିତ ହେଲେ, ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ସେହିପରି କରିବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

୧୪ : ୧୪, ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁତକା ଦିଅନ୍ତି, ୧. ଜିଶୁରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟତା ୧୧. ଭବିଷ୍ୟତର ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ, ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଯେପରି ଶିଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇ, ତାଙ୍କ ୦ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରଣୀ କରିପାରିବେ । ପିତାଙ୍କ ୦ରୁ ଯାଶୁ ଯାହା ଶୁଣିଥିଲେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରିଲେ । (cf ୩ : ୩୭, ୮୭, ୪୦, ୧୨ : ୪୯, ୧୪ : ୧୪) ଏଠାରେ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅନ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବା । (cf ମାଥ୍ ୨୮ : ୨୦)

୧୪ : ୧୭, “ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋତେ ମନୋନିତ କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନିତ କରିଅଛି”

ଏଠାରେ ଅନେକ ବ୍ୟାକରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି ।

୧. ଉତ୍ତର କ୍ରିୟା ଅଞ୍ଚାସୁଚକ ମଧ୍ୟ ସଂକେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ - ନିଜେ ସ୍ଵୀର ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଥର ମନନିତ କଲେ (cf ୭ : ୭୦, ୧୩ : ୧୮, ୧୫ : ୧୭, ୧୯)

୨. ବଳିଷ୍ଠ ହୁଆ - “ଆଲ୍ଲା” (କିନ୍ତୁ) ବିଶେଷଣ

୩. ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ “ଜଗୋ” କିମ୍ବା “ମୁଁ” ବାକ୍ୟ

ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଭର ଏକ ନିର୍ବାଚନକୁ ସମାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି । ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି (cf ୭ : ୪୪, ୭୫, ୧୫ : ୧୭, ୧୯) କିନ୍ତୁ ମାନବ ଉତ୍ତର ଦେବା ଦରକାର ଅଟେ । (cf ୧ : ୧୨, ୩ : ୧୭, ୧୫ : ୪, ୭, ୯) ପତିଜ୍ଞାର ସଂପର୍କ ସହିତ ଜିଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ମାନବ ଜାତିକୁ କଥା ହୁଆନ୍ତି ।

ଏହି ପରିପକ୍ଷିରେ ଏହି କ୍ରିୟାକୁ ୧୭, ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ, “ମନୋନିତ” ଶବ୍ଦଟି ପୁରାତନ ନିଯମର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବାକୁ ବୁଝାଏ, ଏବଂ ନୂତନ ନିଯମରେ ପରିତ୍ରାଣ କୁହାଯାଏ । ନୂତନ ନିଯମର ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଭଲି ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ, ନିଶ୍ଚାର୍ଥପରାତା, ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଉଷ୍ଟର୍ଗକୃତ ଜିବନ କାଟିବା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର, ଉତ୍ତର ସହଭାଗ ହୋଇ ରିହେବା,

ଏହା ସ୍ବଷ୍ଟ ଯେ ନିଜର ଜଛାକୁ ସମୁର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜଛାରେ ଗମନ କରିବା ଯୋହନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାଶୁ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟ ଜହିଲେ, ତହା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପଯୋଗି ଅଟେ । ଶିଷ୍ୟଦ୍ଵାର ପ୍ରଥମ ଫଳକୁ ସେମାନେ ଦେଖାଇବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସଂପର୍କ

୧. ବିଶେଷ ଏକ ଜଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ (ପ୍ରେରଣା)

୨. ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ ଅଟେ ।

■ “ଆଉ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଯାଇ ଫଳ ଉପନ୍ତ କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଫଳ ସ୍ବାଇ ହୁଁଏ”

ଏଗୁଡ଼ିକକ ବର୍ତ୍ତମାନର କ୍ରିୟାଶିଳ ବାକ୍ୟ ୧. ଯାଆ ୨. ଫଳ ଉପନ୍ତ କର ୩. ଫଳସ୍ବାଇ ରହିବ । ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି (cf ମାଥ୍ ୨୮ : ୧୯ - ୨୦ ଲୁକ ୨୪ : ୪୭ - ୪୭ ପ୍ରେରିତ ୧ : ୮ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଜାଇ ମନନିତ କରିବା ବିଷୟ ପ୍ରେରିତ ୨୦ : ୨୮, ୧ମ କରନ୍ତି ୨ : ୨୮, ୨ୟ ତିମ ୧ : ୧୧ ଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଥିଲା । (cf ୧୦ : ୧୧, ୧୫, ୧୭ - ୧୮, ୧୫ : ୧୩) ।

. ‘ମୋ ନାମରେ’ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ରିତ୍ରକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶ କରିବା ଦରକାର ଅଟେ । ଏହି ଖଣ୍ଡିବାକ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଛା ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । (୧ମ ଯୋହ ୪ : ୧୪) ପ୍ରେମ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଏଠାରେ ଯଦିତ କରାଯାଇଛି । ୧୪ : ୧୩ - ୧୪, ଯୋହନ ୧୪ : ୧୪ ଠାରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

୧୫ : ୧୭ “ତୁମେମାନେ ଯେପରି ପରଶ୍ରରକୁ ପ୍ରେମ କର ଏହା ମୋର ଆଜ୍ଞା ଅଟେ” ପ ୧୭ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତରକୁ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଦର୍ଶନ ସହିତ ଯୋଡ଼ଇବି କରିଛନ୍ତି ।

ଏନ ଏ ଏଥ ବି ୧୫ : ୧୮ - ୨୫

୧୮. ଯଦି ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ପୂର୍ବେ ତାହା ଯେ ମତେ ଘୃଣା କରିଅଛି । ଏହା ଜାଣ ୧୪. ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜଗତର ଉପନ୍ତ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତ, ତେବେ ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଲୋକ ଜାଣି ସ୍ଵେଚ୍ଛ କରନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜଗତର ଉପନ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ । ବରଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ମନନିତ କରିଅଛି । ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଜଗତ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ । ୧୦. ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଜହାନ୍ତିରେ, ତାହା ସ୍ବାଇର କର । ଯଦି ସେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କର ଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ । ୨୧. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋହର ପ୍ରେରଣାକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ଥିବାରୁ ମୋହର ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ସମସ୍ତ କରିବେ । ୨୨. ଯଦି ମୁଁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ କହିନ ଥାନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାପା ହୋଇନଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ବାହାନ କରିପାରିଛି ନାହିଁ । ୨୩. ଯେ ମତେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ । ୨୪. ଯେଉଁ କର୍ମ ସବୁ ଆଉ କେହି କରି ନାହିଁ, ମୁଁ ଯଦି ସେହି ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିନଥାନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ବାହାନ କରିପାରିଛି ନାହିଁ । ୨୫. ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅକାରଣରେ ମତେ ଘୃଣା କଲେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖୁତ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଁଏ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପରି ଘରୁଆନ୍ତି ।

୧୫ : ୧୮ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ପ୍ରଥମ ପ୍ରରାପ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମାନୁଷ୍ୟକୁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆକରିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ, ଏହି ପତନ ଜଗତର ପ୍ରଶାନ୍ତି ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗମନକାରିମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଥାଏ ।

■ “ଏହି ଜଗତ” ଯୋହନ ଅନେକ ମାର୍ଗରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ୧. ଗୁହ ଯେପରି ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ନିମନ୍ତେ (ନ: ୧୭) ୨. ଯେପରି ମାନୁଷ୍ୟ ସମାଜର ଗଠନ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵର ବାକ୍ୟ ବ୍ୟତିତ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ (୧୦ : ୮, ୧ମ ଯୋହନ ୨ : ୧୪-୧୭)

- “তুমকু ঘৃণা করে” বর্তমানর সংকেত ক্রিয়া পূর্ণ বাক্য অঠে, জগত সর্বদা তুমকু ঘৃণা করিথাএ। (cf প ৭০)
- “তুমে জাণ” এহা বর্তমানর ক্রিয়াশীল বাক্য, নৃতন নিয়মর স্বত্যতা বিশ্বাসিমানক্ষে এহি পতন জগতৰ কেন্দ্ৰকু এহিবা পাইঁ সাহায্য করে।

■ “ তুম্বমানক্ষে ঘৃণা করিবা পূৰ্বে, তাহা যে মোতে ঘৃণা করিঅছি” এহা সপূর্ণ বিশ্ব সর্বনাম “মোতে” গুৰুত্ব পূর্ণ (৩ : ৩)। তাঙ্গৰি লোকক পৃতি, মহিষ পৃতি জীৱনক পৃতি যে জগত ঘৃণাকৰিব, এহি বিশ্বযক্ষে এতাৰে প্ৰকাশ করিথাএ। (১৩ : ১৪, ১ম যোহু ৩ : ১৩)

শ্রীষ্টক প্ৰেমারে সমষ্টি বিশ্বায়ি এক অচন্তি এবং শ্রীষ্টক কেন্দ্ৰ রে মধ্য সমষ্টি বিশ্বাসিমানে এক অচন্তি। (রোমিয় ৮ : ১৩, ৭য় কৰন্তি ১ : ৪, ৭

পিলিম ৩ : ১০, ১ম পিতৰ ৪ : ১৩) যাশুক্ল এহিত পৰিচয় হেব, শান্তি, আনন্দ, এবং কেন্দ্ৰ, মৃত্যু মধ্য আশিদিব।

১৪ : ১৫ “যদি” দিতায় পুৰিয় চুক্তি নামক বাক্য অঠে। তাহাকু স্বত্যৰ বিপৰিত বোলি কুহায়াজছি। এহাকু এভলি অনুবাদ কৰায়াৰ, যদি তুম্বমানে জগতৰ উপন্ম হোৱ থাক। কিন্তু তুম্বেমানে তাহা নুহুঁ, ষেথুৱে পৃথুৰা তুমকু প্ৰেম কৰিথাঞ্চা।

কিন্তু তাহা কৰে নাহিঁ।

১৪ : ১০ “স্বৱণ কৰ” এহা এক প্ৰশ্ন অঠে।

- “দায় আপণা কৰ্তা ঠাৰু শ্ৰেষ্ঠ নুহোঁ” যেতেবেলে জণে লোক এহি পদকু ১৩ : ১৩ এহিত ব্যবহাৰ কৰায়াজছি। এহি নিষ্ঠিত যে যাশু উপদেশ ভাবৰে এহি কথাকু অন্য দিগৰে কহিছতি।

■ “যদি ষেমানে মোতে তাঢ়না কৰিছতি, তাহাহেলে তুম্বমানক্ষে মধ্য তাঢ়না কৰিবে”

এগুড়িক দুৰ্জতি প্ৰথম পুৰীয় চুক্তি নামক বাক্য অঠে। লেখকক দৃষ্টিৰে এহাকু স্বত্যে বোলি মানিনেজছতি। “তাঢ়না” শব্দটিৰ অর্থ “হিংস্র যন্ত্ৰ পছোৱে ঘঢ়াজৰ।”

পতন জগতৰে তাহাঙ্ক অনুগমনকাৰীক তাঢ়না হেব এহা স্বত্য অঠে।

(মাথু ৪ : ১০ - ৯, যোহুন ১৩ : ১-৩, ১৩ : ১৪, প্ৰেৰিত ১৪ : ১১, রোমিয় ৪ : ৩-৪, ৭য় কৰন্তি ৪:১৩-১৮, ৭:৩-১০, ১১ : ৭৩ : ৩০, পিলিপ ১:৭৯, ১ম থেষ্টল ৮:৩, ৭য় তিমথু ৩:১ ৭, যাকুব ১ : ৭-৪, ১ম পিতৰ ৪:১ ৭-১৩)

যাহা হেଉ পছো কেতেক লোক প্ৰেৰিতমানক্ষে তিৰষ্কাৰ কৰিবে, বাক্যকু ষেমানে তাঢ়না দেবে, কেতেক লোক শুণি কৰি উভৰ দেবে, ষে প্ৰকৃতি বিশ্বযক্ষে প্ৰেমাণিত কৰতি।

১৪ : ১১ “ষেমানে মো প্ৰেৰণাকৰ্ত্তাৰ্কু জাণি নাহান্তি” বাপ্তবৰে এহি বাক্য পিতাঙ্কু দৰ্শাএ। উৱেষ যিহুদি এবং বিজাতিমানে জীৱৰভুক্ত জাণি নাহান্তি, বাক্য এতাৰে তাহা দৰ্শাএ। “জাণিবা” পুৱাতন নিয়মৰে ব্যাক্তি সংপৰ্ককু বুঝাইথাএ। (cf আদি ৪ : ১, যিৰিমি ১ : ৪)। পতন জগত বিশ্বাসিমানক্ষে তাঢ়না দেব, এহাৰ কাৰণ ১. ষেমানে যাশুক্ল ১০৮ অছতি, যেৱঁমানে তাঢ়না কৰতি। ১১ ষেমানে জীৱৰক্ষু জাণি নাহান্তি।

১৪ : ১১, “যদি মুঁ আৰি ন থান্তি” এহা অন্য এক দিতায় পুৰীয় চুক্তিমানক বাক্য অঠে। তাহাৰ অর্থ স্বত্যৰ বিপৰিত, এহাকু এহিপৰি অনুবাদ কৰায়াজথাএ।

“যদি মুঁ ফেৰি আৰি ষেমানক্ষে কুহি ন থান্তি। যাহাসৰু মুঁ কলি, তাহা হেলে ষেমানে পাপ কৰি ন থান্তে”, ঝানকু দায়িত্ব দেল পড়িত কৰায়াজছি। ক্ষমা নথৰা (পাপ ৪ : ১১) এহি পৰ্যায়ৰে ফল হিন বৃক্ষ, উদাহৰণ - (যিহুদা এবং যিহুদিমানে) ঝান নিমত্তে যথেষ্ট সুযোগ থৰলা, তাহা ১০৮ অধূক কেবল প্ৰাকৃতিক প্ৰকাশ মানথৰলা। (উদাহৰণ - cf গাও ১৫ : ১ - ৭, রোমিয় ১ : ১৮-১০, ৭ : ১৪ - ১৪)

১৪ : ১৩, যাশুক্লু কুমাগত তাঢ়না, জীৱৰক্ষু কুমাগত তাঢ়না (cf পঁৰ ১ম যোহুন ৪ : ১)

১৪ : ১৪ “যদি” এহা অন্য এক দিতায় পুৰীয় চুক্তি নামক বাক্য অঠে। তাহাৰ অর্থ “স্বত্যৰ বিপৰিত অঠে” এহাকু এভলি অনুবাদ কৰায়াজপাৰে।” যেৱঁ কাৰ্য্য কেহি কৰিনথুলে, যদি মুঁ ষেহি কাৰ্য্য ষেমানক মধ্যৰে কৰি ন থান্তি। তাহাৰেলে ষেমানে পাপ কৰি ন থান্তা, যাহা ষেমানে কৰুছতি। আলোক দায়িত্বকু আশিদিব (cf ১:৪, ৮:১, ১৯ : ৩৪, ৪৭, ১ম যোহুন ১:৪, ৭:৮, ১:১ ১ মাথুৰ ৭:১৩)

■ “ষেমানে দেখুছতি, আৰি মোতে মোহৰ পিতা উভয়ক্ষে ঘৃণা কৰিছতি”

এগুড়িক সপূর্ণ বিশ্ব এবং সংকেত পূর্ণ বাক্য অঠে। তাহা উভম মন ভাবনাকু দৰ্শাইথাএ। পিতাঙ্কু তিৰষ্কাৰ কৰিবা হেଉছি পিতাঙ্ক তিৰষ্কাৰ কৰিবা সহ ষেমান (cf ১ম যোহু ৪ : ১ - ১৩)

୧୪:୨୫, ଏହା ଏକ ଆଶ୍ରୟଜନକର ଶବ୍ଦ ଅଟେ ‘ବ୍ୟବସ୍ଥା’ କିମ୍ବା “ଡୋରାହ”

ଗୀତ ୩୯ : ୧୯, ୨୯ : ୪, ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଲେଖାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି । ଆଦିପୁଷ୍ଟକ ଠାରୁ ଦିତୀୟ ବିବରଣ ।

ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଚିରକ୍ଷାର କରିବାର ରହସ୍ୟମନ୍ୟ, ଯେ ଗୁଣ ସଂପାଦନ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରକାଶ ଗୁଡ଼ିକ, ଅବାଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉ ଥିଲା (cf ଯିଶ୍ରା ୩ : ୯ - ୧୩, ଯିରି ୪ : ୨୧, ରୋମିଯ୍ ୩ : ୯ - ୧୮)

ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି - ୧୪: ୨୭-୨୭

ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବି, ପିତାଙ୍କର ବହିର୍ଗତ ସେହି ସତ୍ୟମନ୍ୟ ଆତ୍ମା ଆସିଦର ମୋ ବିଷୟରେ ସାଧ୍ୟ ଦେବେ ୨୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, କାରର ତୁମ୍ଭେମାନଟେ ଅରମରୁ ମୋ ସହିତ ରହିଅଛ ।

୧୪:୨୭ “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ ଉଭୟ ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ସି.ଏଫ୍ ୪:୧୪, ୨୭ ୧୪:୨୭, ୧୭:୧୭ ତ୍ର୍ଯାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ବାର କରିବାରେ ଜଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି ।

■ “ସତ୍ୟ ମନ୍ୟ ଆତ୍ମା” ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ (ସି.ଏଫ୍ ୧୪:୧୭, ୨୭, ୧୪:୨୭, ୧୭:୧୩)

■ “ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ” ପବିତ୍ର ଆମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦିକ୍ଷାକୁ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ (ସି.ଏଫ୍ ୧୪:୨୭, ୧୭:୧୩-୧୪, ୧୮ ଯୋହନ ୪:୩)

■ ୧୪:୨୭ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ” ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଅଟେ । ନୂତନ ନିୟମର ଲେଖକଙ୍କ ପ୍ରେରଣାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ (ପ୍ରେରିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀଗଣ) ଯାଶୁ ପୃଥ୍ବୀ ଥିବା ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହୁ ଥିଲେ (ସି.ଏଫ୍ ଲୁକ ୨୪:୪୮) ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ହେବା ୧:୧୮, ଏବଂ ଆତ୍ମଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ୧୪:୨୭

ଆଲୋଚନାର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ସାଥୀ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ହେବି ନିଜର ଦାୟିତ୍ବ ଅଟେ ପ୍ରତ୍ୟେକଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କରିବାର ଅଛି । ଅନୁବାଦ ସମୟରେ ବାଇବଳକୁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମୁଖ୍ୟ ସଥଶନ ଦେବାର ଅଛି । ଲେଖକ ଉପରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ତ୍ୟାଗ ଦେବା ଅନୁରତ ଅଟେ ।

ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ବହିର ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଅର୍ଥକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା, କିଛି ନିଷ୍ଟ ନାହିଁ ।

୧ - ତାଙ୍କଠାରେ ରହିବ - କ'ଣ ଜଡ଼ିତ ରହିଥାଏ ।

୨ - ଯଦି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀ ତାଙ୍କଠାର ରହିବା ବନ୍ଦ କରିପାରେ ? ଯଦି ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସୀର ଫଳ ନାହିଁ ।

୩ - ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷ୍ୟଦ୍ୱାର ପ୍ରମାଣିତର ତାଲିକା

୪ - ଯଦି ତାଢ଼ନା ଶ୍ରୀଶ୍ରୀମାନର ନିୟମ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମଙ୍କୁ ଏହା କ'ଣ କହେ ?

୫ - ନିଜ ଶବ୍ଦରେ ପଦ ଶକ୍ତି ବୁଝାଅ ।

যোহন ১৭

আধুনিক অনুবাদৰ বিভাজন অংশ

যু বি এষ	এন কে তেজি	এন আর এষ ভি	টিলভি	এনজে কি
জগত ছৃণা করে ১৪:১৮-১৯৪ক ১৪:১৮-২৪ক	আগত তিৰঞ্চাৰ ১৪:৯৭-১৭ক	শ্রাষ্টিগানৰ সম্পর্ক জগত নিমত্তে ১৭:১-৪ক	১৪:১৮-১৭,৪ক পবিত্রআত্মাঙ্ক কাৰ্য্য	শিষ্যগণ এবং জগত
		১৪:৪-১১	১৭:৪৫,৭-১১	পারাক্রিক্রে আগত
১৭:৪৫-১১ ১৭:১৯-১৪ দুষ্খ আনন্দৰে পরিশো	পবিত্র আত্মাঙ্ক কাৰ্য্য দুষ্খ আনন্দৰে	১৭:১৭-১৪	১৭:১৭	যাশু শাশু আধিবে
১৭:১৭-১৪	পরিশো হেবা		১৭:১৭-১৮	
	যাশু শুষ্ঠ জগতকু জয কলে	১৭:৯৪-৮	১৭:১৯-৯৯	১৭:১৭
মুঁ বিজয অচে ১৭:৯৪-৩৩	১৭:৯৪-৪৩ ১৭:৯৪-৪৩	১৭:৯৫-৩৩	জগত উপৰে বিজয়ী	
		১৭:৯৫-৩৩	১৭:৯৪-৯৮	
			১৭:৯৫-৩০	১৭:৯৫-৩৩
			১৭:৩১-৩৩	

তৃতীয় পঠনৰ পুনৰাবৃত্তি

লেখকজ্ঞ উদ্দেশ্যকু তলে অনুলোদিত মথৰে দিআয়াক্ষি

ধারাবাহিকৰ সাথা অচে । তাহাৰ অৰ্থ বাইবলকু অনুবাদ কৰিবা তুমৰ দায়িত্ব অচে । প্ৰতেকে জ্যোতি রাখাৰ বিভাজন কৰিবাৰ অছি । অনুবাদৰ সময়ৰে বাইবল এবং পবিত্র আত্মাঙ্কু মুখ্য স্থান দেবা দৰকাৰ অচে । লেখকজ্ঞ উপৰে সমষ্টি বিষয় ত্যাগ কৰিবা অনুচিত অচে ।

সমষ্টি অধ্যায়কু একাঠি কৰি পত্ৰস্তু কৰ্ত্তাঙ্কু চিহ্নণ কৰ । পাঞ্চটি আধুনিক অনুবাদ সহিত বিভাজন কৰ্ত্তাৰ অংশকু তুলনা কৰকু । অনুলোদ প্ৰেৰণাৰ্থক মুহূৰ্ত । লেখকজ্ঞ উদ্দেশ্যকু অনুসৰণ কৰিবা হৈছেই মুখ্য চাৰিকাঠি । তাহা অনুবাদৰ হৃদয় অচে । প্ৰতেক অনুলোদৰে কেবল গোটিএ কৰ্ত্তা থাএ ।

১. প্ৰথম অনুলোদ
২. দ্বিতীয় অনুলোদ
৩. তৃতীয় অনুলোদ
- ৪ - অন্যান্য

যোহন ১৭:১-৩৩ অনুবাদৰ পৃষ্ঠভূমি

ক. আকৃতি পৃষ্ঠভূমি এতাৰে ১৪:১৮-১৭:৪ক পৰ্য্যন্ত লিখিছি । অধ্যায়ৰ বিভাজন প্ৰেৰণা প্ৰাপ্ত নুহেঁ । অনেক অধ্যায় রবতৰ্তা কালৱে সংলগ্ন কৰায়াক্ষি । যেপৰি অনুৱেদন, স্বীকৃতি কৰাগুড়িক এবং পদগুড়িকৰ বিভাজন অংশ ।

শ - পবিত্র আত্মাঙ্ক কাৰ্য্য আত্মিক রাতিৰে পতনকাৰীকু দুঃখ প. গ:১১, তাহাঙ্ক কাৰ্য্য উদাৰ প্ৰাপ্ত হৈলখন্দ । প. ১৭-১৪, সামুদ্রিক যে মিকলাষ্টিন নৃতন নিয়মৰ পবিত্র আত্মা কাৰ্য্যৰ বৰণা দিঅক্ষি । নৃতন নিয়মৰ লিঙ্গৰ শাস্তি নৃতন নিয়মৰ পবিত্র কৰণ উপৰে, যেতেবেল একত্ৰ রূপে সজাই থাএ তথাপি এহাৰ মথৰে ভিন্নতা অছি । পুৱাতন নিয়ম পবিত্র কৰণ দৃষ্টিৰে প্ৰথমমাৰে অলগা হোৱ রহিবা পবিত্র পৱনেশৱৰক্ষ এবং দ্বিতীয়মতু নিতিক স্থুতি দৃষ্টিৰু এবং লিঙ্গৰ ভলি সম্পর্ক স্থাপন কৰিবা । পবিত্র কৰণ কৰিবাৰকাৰ্য্য পবিত্র আত্মাঙ্কৰ অচে । পবিত্র আত্মা মনুষ্য মানকু শ্ৰাটেক্ষণৰে একত্ৰ কৰে । এবং তাহা জীবনৰ আত্মিকতাকু নবাকৰণ কৰে । নৃতন নিয়মৰে পবিত্র আত্মাঙ্কৰ বাপুৱা (১ম কৰন্তু ১৭:১৩, রোমি ৪:৪, গ:৫-১১ ১ম কৰন্তু ৩:১৭, ৪:১৯, ৭ষ্ঠ তীম ১:১৪) পবিত্র আত্মাঙ্ক বাস কৰিবা (যোহন ১৪:১৭, রোমি ৪:৪-১১ ১ম কৰন্তু ৩:১৭, ৪:১৯-১৪) আত্মাঙ্ক সম্পূৰ্ণকৰণ (যোহন ৪:১৮) এবং আত্মাঙ্ক পল (গালাটীয় ৪:৯-১৩) পবিত্রকৰণ প্ৰমাণিত সহত জড়িত অচে তাহা লিঙ্গক সম্মুখৰে ঠিআ হোক্ষি (যোহন ১০:১০) এবং নৃতনত্ত্বকু আশিবা পাই চিন্তা কৰুন্তক্ষি

ଗ. ପଦ ୧୭ ଯେବି ୧୩:୩୭, ୧୪:୫, ଏବଂ ୨୨ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ

ଘ. ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ଏଠାରୁ ପାଠର ଯାଆନ୍ତି ୧୪:୩୧ ସହିତ ୧୮:୧୮ ଜଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି । ଯାଶ୍ଚ ସେଠାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪-୧୭ ଗେହସମନ୍ତି ମାର୍ଗଠାରୁ ମନ୍ତିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମର ମାର୍ଗ, ଉପରେ କଠୋରିରେ ନୁହେଁ

ବାକ୍ୟ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅଧ୍ୟାୟ

ଏନ୍.୬.୬.୬.୬ ୧୭:୧-୪

୧ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ଵ ନ ପାଆ, ଏଥୁ ନିମତ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏ ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି । ୨ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମାଜତ୍ୱ୍ୟତ କରିବେ, ହଁ ଏହିପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରେ, ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପାସନା ରୂପ ବଳି ଉଷ୍ଣଗ୍ରେ କରୁଅଛି ବୋଲି ମନେ କରିବ । ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଏହା ସବୁ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ମୋତେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ୪ମାତ୍ର ଏ ସମସ୍ତ ଘଟିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥୁଲି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵରଣ କର, ଏଥୁ ନିମତ୍ତେ ମୁଁ ଏସ ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଥିବାରୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହିସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି ନାହିଁ ।

ଏନ୍.୬.୬.୬.୬ - ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ଵ ନ ପାଆ

ଏନ୍.୬.୬.୬.୬.୧ - ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ଵ ପାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ

ଏନ୍.୬.୬.୬.୬.୨ - ବିଶ୍ଵ ପ୍ରାସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

ଏନ୍.୬.୬.୬.୬.୩ - ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ ।

ଏନ୍.୬.୬.୬.୪ - ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ପତନ ନୁହେଁ ।

ଏହା ଏକ ଆଜ୍ଞା ସୂଚକ କର୍ତ୍ତା ଅଟେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହାର ଅର୍ଥ ବନ୍ୟକ୍ତିକୁ ପାଇରେ ଧରିବା ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ଏହାକୁ ପତନ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଏ । (ସି.୬.୬. ୧୩:୨୧, ୨୪:୧୦, ମାର୍କ ୪:୧୭, ୧୪:୨୭, ୯) ଏହା ରୂପକ ଅର୍ଥରେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ଯାହୁଦିମାନଙ୍କର ଘୃଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆୟାତ ଯେପରି ପ୍ରାସ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଧର୍ମ ଯାଜକମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସଚେତନ ରହିପାରିବେ ।

୧୭:୨ “ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମାଜତ୍ୱ୍ୟତ କରିବେ” ଲୁଜାଇମଜମଠାରୁ ବହିଶ୍ଵାର କରେଇବେ । (ସି.୬.୬. ୯:୨୯, ୩୪, ୧୭:୪୭) ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଅସହଭାଗିର ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଶ୍ୱଯରେ ଅଜଣା ରହିଛି । ସେଠାରେ କ୍ଷଣକ ନିମତ୍ତେ ଏବଂ ସବୁଦିନ ନିମତ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଶିନାଗର ସେବାଠାରୁ ବହିଶ୍ଵାର କରାଯାଉଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର ୭୦ ଯିରୁଶାଲମର ପତନ ପରେ, ପାଲେଣ୍ଟାନରେ ଜାମିନିଯାଠାରେ ଧର୍ମଗୁରୁମାନେ ଗୋଟିଏ ଅଭିଶାପର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ତିଆରି କଲେ । ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ସମାଜର ସେବାଠାରୁ ବହିଶ୍ଵାର ହୋଇଲେ । ଶେଷ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗମନ କାରୀମାନ ଏବଂ ସ୍ଥାନାୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାଇକ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

■ “ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରେ, ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପାସନାରୂପ ବଳି ଉଷ୍ଣଗ୍ରେ କରୁଅଛି ବୋଲି ମନେ କରିବ” ପ୍ରକୃତରେ ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଯାଜକଗଣ (ସି.୬.୬. ଯିଶ୍ଵାସ ୨୭:୪, ମାଥୁର ୪:୧୦-୧୨, ୧୦:୩୭) । ଶାତ୍ର ତରସିଷ୍ଟକୁ ଯିବା ଏକ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ଦା - ଧର୍ମ ଯାଜକଙ୍କଠାରୁ କବାଟ ହୋଇ ପାଉଳ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । (ସି.୬.୬. ପ୍ରେତ ୨୭:୯-୧ ଗାଲା ୧:୧୩- ୧୪)

୧୭:୩ “ସେମାନେ ଏହା ସବୁ କରିବେ” ନମ୍ରତା ଏବଂ ସମର୍ପଣ ମହାନ ଲୋକଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ନୁହେଁ । ମନ୍ଦ, ଭଲ ଏବଂ ଅଦ୍ଭୁତ ଉଦ୍ଭବାନ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଦେଖାଯାଏ ।

■ ‘କାରଣ ସେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ମତେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଜାଣିବା ଶବ୍ଦ ଏହା ପୁରାତନ ନୀଯମରେ ଆବୁଦ୍ୟତା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝାଇ ଥାଏ । ସି.୬.୬. ଆଦି ୪:୧, ଯିରି ୧:୪) । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ତିରକ୍ଷାରକୁ ଏବଂ ଶେଷରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ତିରକ୍ଷାରକୁ ବର୍ଣ୍ଣନ କରାଯାଇଛି । ସି.୬.୬. ୮:୧୯, ୧୪:୨୧ ୧ମ ଯୋହନ ୪:୯-୧୨) ।

ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ଯୋହନ ଆବୁଦ୍ୟକ ଅନ୍ତି ଏବଂ ଜଗତର ତିରକ୍ଷାର ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ସି.୬.୬. ୧:୧୦, ୮:୧୯, ୧୪:୨୧, ୧୭:୩୩, ୧୭:୨୪) ଯାହାହେଉ ପଛେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଆସିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଛି ପୃଥବୀକୁ ରକ୍ଷା କରିବା (ସି.୬.୬. ୩:୧୭) ଏବଂ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଜଗତ ଜାଣିବ (ସି.୬.୬. ୧୭:୨୩) ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟଦେଇ ।

୧୪:୪ ଯାଶୁଙ୍କ ଉବିଷ୍ଟ୍ୟତ ବାଣିର ଅର୍ଥ ଏହା ଥିଲା । ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାଢିନା ଏବଂ ତିରକ୍ଷାର ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସରେ, ଉତ୍ତମରେ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି । (ସି.୬.୬. ୧୩:୧୯, ୧୪:୨୯)

ଆରମ୍ଭ ଯାଶୁଙ୍କର ପାରମାରିକ ସେବାକୁ ବୁଝାଇ ଏବଂ ୧୨ ଜଣଙ୍କ ବିଶେଷ ଡାକରାକୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ ।

୪. କିନ୍ତୁ ବର୍ଷମାନ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରେରଣା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରୟାଣ କରୁଥାଏ, ଆଉ ତୁମେ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉ ଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋତେ ପଚାରୁନାହିଁ । ୫. ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ଥୁବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୂଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ୬. କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁ ଅଛି । ମୋହର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ, କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଗଲେ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେବି । ୭. ସେ ଆସି ପାପ, ଧର୍ମକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ । ୮. ପାପ ବିଷୟରେ - କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୯. ଧର୍ମକତା ବିଷୟରେ - କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଥାଏ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖୁବ ନାହିଁ । ୧୦. ବିଷୟ ବିଷୟରେ - କରଣ ଏହି ଜଗତ ଅଧ୍ୟପତି ବିଚାରିତ ହୋଇ ଅଛି ।

୧୭:୪ “ଆଉ ତୁମେ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛ ବୋଲି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋତେ ପଚାରୁ ନାହିଁ” ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ
୧୩:୩ଗଣରେ ପିତର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଥିବେ । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଥିବ । ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନାନ ବିଶ୍ୱଯର କଥା ଶୁଣି,
ଏବଂ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର କ’ଣ ଘଟିବ ପ୍ରଶ୍ନ ଜାରିଇଥି ଥିଲା । ସି.ଏୟ. ପ୍ରେରିତ ୧:୯-୧୧ । ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆମେ ମନେରଖବା
ଦରକାରୀ ସୁସମାଚାର ଗୁଡ଼ିକ ଆକ୍ରମିକ ଅର୍ଥରେ ଲେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ କଥାକୁ ପୁଷ୍ଟକରେ ଲେଖାଯାଇଛି ।
ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ବିବରଣୀ କରାଯାଇଛି । ସୁସମାଚାର ଲେଖକମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର
ପ୍ରେରଣା ଅଧିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଶୁଙ୍କ ଶଙ୍କା ଏକତ୍ର କରି ଏବଂ ମିଶ୍ରଣ କରି, ସଜାଇ ଲେଖାଇଛନ୍ତି । (ଗାରଡ଼ନଫି) ଏବଂ (ଡୁଆରାଷ୍ଟ ଷାୠ,
ଲେଖ ଥିବା ପୁଷ୍ଟକ ବାଇବଲକୁ କିପରି ଅଧ୍ୟନ କରିବା ଏହାର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଲଗାଇ) । ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥିଲା
ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଶୁଙ୍କ କଥା, ଶିକ୍ଷା, ଏବଂ ସୁସମାଚାର ନିମିତ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ହୋଇପାରେ ସୁସମାଚାରରେ ଲେଖକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାତ୍ରାରେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି ।

୧୭:୭ “ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଛି” । ଏହା ଏକ ଶବ୍ଦ ସଂକେତପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଉପରକଠୋରିର ଅନୁଭବ ଏକ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିଲା । ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୧ ୧୭:୭, ୨୯) ‘ହୃଦୟ’ ଏହି ଶବ୍ଦ ଏବିଭାଷାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିକ ଚାର୍ଚ୍‌ବାକ୍ୟ । - ମନ, ଅନୁଭବ ଏବଂ ଜଳା, ହୃଦୟ ୧୭-୪୦

୧୭:୭ “ମୋହର ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବାରେ ତୁସମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ” ଯାଶୁଙ୍କ ସାରିରିକ ଶରୀର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଥଥର । ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହିପାରେ, ଉଭୟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଥମରେ । ଇସ୍ତାଏଲମାନଙ୍କ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ର କଲେ । ସି.ଏୟ. ମାଥୁ ୧୦:୭, ୧୪:୨୪) ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ ଆଗମନ ହେବା ଏହି ଘରଣାର ବିଶ୍ଵାରିତ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ (ସି.ଏୟ. ୨:୧୧-୩:୧୩) ।

‘ମଙ୍ଗଳ’ ଏହି ଶିରର ଅର୍ଥ ‘ଉପଯୁକ୍ତ’ ଏବଂ ୧୧:୫୦ ରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏବଂ ୧୮:୧୪ ରେ ଯାଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଯୋଡ଼ିତ ଅଛି । ଏହି ବ୍ୟାକ୍ୟାଣରେ ପ୍ରସାନ କରିବା’ ଯାଶୁଙ୍କର ଶେଷ ସପ୍ତାହର ଘରଣାକ ଜୀବିତ କରାଯାଇ ଥାଏ ।

■ “କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ତୁମ୍ହି ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତୁମ୍ହମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ତୃତୀୟ ଶ୍ରରୀଯ ତୁଳି ନାମକ ବାକ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ପଦ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଯାଶୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅବତରଣ କରିବେ । ‘ପାରାକ୍ରିଗେସ୍’ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଅକିଲାତି, ସାନ୍ତୁନାକାରୀ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରିବ । (ସି.ଏ.ଫ. ୧୪:୭୨, ୧୪:୨୭) କେବଳ ଯୋହନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ଗ୍ରାମ ସାହିତ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ଅକିଲାତି ପକ୍ଷରେ ବିଦିର୍ଷର ଆଶା ବେଳି କୁହାଯାଏ । ପଦ ଗ:୧୧ରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ଫୌଜଧାରୀ ଅଦାଳତରେ ମଜନ୍ଦମା ଚଲାନ୍ତି । ସାହା ହେଉ ପଛେ ପଦ ୧୨-୧୪ରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ଅକିଲାତି କରିବାର ଦେଖାଯାଏ

“ପାରାକ୍ଷିତସ୍” ଏହି ସମାନ ଶବ୍ଦ ୧ମ ଯୋହନ ୭:୧୦ରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଗ୍ରୀକର ମୂଳ ଶବ୍ଦ ସାହୁନା ବୋଲି ଅନବାଦ କରାଯାଇପାରେ । ଏହି ପକ୍ଷରେ ପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହାଯାଇଛି (୨ୟ କରନ୍ତୀ ୧:୩-୧୧) ।

■ “ତାହାଙ୍କ ଉପମାନଙ୍କ ଦିକ୍ଟକଙ୍କ ପଠାଇବି” ଭରତ ପିତା ଓ ପ୍ରତକଳାର ପରିଚି ଆହୁ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୨୦)

୧୭:୮ “ସେ ଆସି ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ” ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ ତିନିଟି ସ୍ଥାନରେ (ପାପ, ଧାର୍ମିକତା, ବିଚାର) ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଉଦ୍ଧାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଜଡ଼ିତ ଅଛି । “ବିଚାର” ଏହି ଶବ୍ଦ ଆଜନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିକାଳକ ବଣ୍ଣାଏ ।

ଜୀ.ବି. କାଳଟ ଭାଷା ଏବଂ ବାଇବଲର କଞ୍ଚନା ତିନିଟି ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମାଙ୍କ ସେଥୁରେ ବିଶ୍ୱାସ

୧. ଯୀଶ୍ଵର ବିଚାର କରି ମତ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦବୋ, ଏହା ଭଲ ହୋଇଛି

୨. ପାପରର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ଏହା ଭୁଲ ହୋଇଛି
 ୩. ଧାର୍ମିକତାର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ, ଏହା ଭୁଲ ହୋଇଛି
 ୪. ବିଚାରର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ, ଏହା ଭୁଲ ହୋଇଛି

ଯଦି ସେହିପରି ଅଗେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଯାଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସୁସମାଚାର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକମ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଯାଶୁଙ୍କ ତିରକ୍ଷାର କରନ୍ତି । ବିଚାର ସେମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି । ପାପ ଏକ ଅବିଶ୍ୱାସ ଅଗେ । ଯାଶୁ ହିଁ କେବଳ ମାର୍ଗ ଅଚ୍ଛି ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଅଚ୍ଛି । “ଜଗତ” ଏହି ଶବ୍ଦ ମାନବଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ପତନ ସମାଜର ଗଠନ ଏବଂ ଜାଗତ ବ୍ୟତୀତ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ୧୪:୧୭

୧୭:୯ “ପାପ ବିଷୟରେ - କାରଣ ସେମାନେ ମୋ’ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ” “ ସୁସମାଚାର ମନୁଷ୍ୟର ପାପକୁ ଜାଣିବାଠାରୁ ଆର୍ଥ ହୋଇଛି ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଗେ (ରୋମୀ ୩:୯-୧୮, ୨୩, ୪:୨୩ ଏପି ୨:୧-୩) କାଳବରାର ପରିତ୍ରାଣ ପକ୍ଷରେ ପାପ ଏକ ବାଧାର କାର ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ଅବିଶ୍ୱାସ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୨-୨୧, ୮:୨୪, ୨୭) । ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଶବ୍ଦ ଏକ ବଧ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଭାବନାତ୍ତକ ଉପାଦାନ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁମା କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୋଠାରେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୩:୨୧-୩୦)

୧୭:୧୦ : “ଧାର୍ମିକତା ବିଷୟରେ”

୧. କାଳବରାଠାରେ ଯାଶୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ମୁକୁଳାଇଲେ ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ସାନ ଏକତାକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସି.ଏଫ୍. ପ.. ୧୦)
 ୨. ଯେଉଁମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯାଶୁଙ୍କ କିନା ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉଭୟ ଅଛନ୍ତି, ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କୋଠାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ହାରଣରେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

୧୭:୧୧ “ବିଚାର ବିଷୟରେ - କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତି ବିଚାରିତ ହୋଇଅଛି” ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ ଆସୁଅଛି ସେତେବେଳେ ଉଭୟ ପତନ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଏବଂ ପାପୀ ମାନବ ଧାର୍ମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟମୁଖ୍ୟରେ ଠିଆ ହେବେ (ସି.ଏଫ୍. ପିଲି ୨:୯-୧୧) ଯଦିବା ଶୟତାନର ପୃଥବୀରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଗେ । (ସି.ଏଫ୍. ୨:୩୧, ୧୪:୩୦ ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୪:୪ ଏପି ୨:୨ ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୯) ପୂର୍ବରୁ ସେ ପରାଜ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ତାର ସନ୍ତାନଗଣ (ସି.ଏଫ୍. ୮:୪୪ ମାଥ୍ ୧୩:୩୮ ୧ମ ଯୋହନ ୩:୮-୧୦) ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରଜ୍ଞିତ ହେବେ ।

ଏନ୍‌ୱେବ୍‌ବି ୧୭:୧୨-୧୪

୧୨ମୋହର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଉରି ଅନେକ କଥା କହିବାର ଅଛି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଏହି ପାର ନାହିଁ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେ ଅର୍ଥରେ ସତ୍ୟମାନ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, କାରଣ ସେ ଆପଣଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ଯହା ଶୁଣିବେ, ସେହି ସବୁ କହିବେ ପୁଣି ଆଗାମୀ ବିଷୟ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୪ ସେ ମତେ ଶୌରବାନ୍ତି କରାଇବେ କାରର ସେ ମୋ’ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୫ ଯାହା ଯାହା ପିତାଙ୍କର, ସେହିସବୁ ମୋହର ଏହି ହେତୁ ମୁଁ କହିଲା, ସେ ମୋହର ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ

୨:୧୨ “ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସେହିସବୁ ସହିପାରେ ନାହିଁ” ସହିବା ଏହି ଶବ୍ଦ ବନ୍ୟ ପଶୁ ଉପରେ ଚାଲିବା ବିଷୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା କେତେକ ବିଷୟ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନ ଥିଲେ

୧ - ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କଷ୍ଟ

୨ - ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ସାନ

୩ - ଜଗତରେ ମଣ୍ଡଳୀର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

ଆଧୁନିକ ପାଠକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମୟ ବା କାଳ ବୋଲି ମନେ ପକାନ୍ତି । ପ୍ରେରିତମାନେ ଅନେକ ବିଷୟ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଶୁଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ସାନ ହୋଇ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେଖା କଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପେଣ୍ଟିକଣ୍ଟ ଦିବସରେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଯାହାହେଉ ପଛେ ଆମକୁ ମନେରଣ୍ଡିବା ଉଚିତ ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ, ଏହି ସୁସମାଚାର ଲେଖାଯାଉଥିଲା । ସେଥୁଯୋଗୁଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପରିପକ୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଶାସକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ

୧୭:୧୩ “ସତ୍ୟମୟ ଆଡ଼ା” “ସତ୍ୟ” (ଆଲେଥ୍ୟା) ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ରୂପରେ ବ୍ରବ୍ଦହାର କରୁଥିଲେ । ଦିତୀୟତଃ କେବଳ ସତ୍ୟତା ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ କହିଲେ ମୁଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ (୧୪:୭, ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରକାଶକ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୧୭, ୨୭, ୧୪:୨୭, ୧୭:୧୩-୧୪, ୧ମ ଯୋହନ ୪:୭, ୪:୭)

■ “ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ”

ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟତାକୁଦର୍ଶକ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଆଡ଼ିକ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝାଏ । ପ୍ରଥମରେ ଏହା ନୂତନ ନିୟମର ଲେଖକଙ୍କ ପ୍ରେରଣାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ବିଶେଷ ଭାବରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ସହ ପରିଚାଳନା କଲା । ଦିତୀୟତଃ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀର ମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଆଲୋକିତ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଛି । ସତ୍ୟ :୪୪ ଆଡ଼ାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ୧୪:୨୭

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ - ଆଲୋକନା

ଅତୀତରେ ଜିଶ୍ଵର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ମାନବ ଜାତି ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ କଲେ । ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାଂ ପ୍ରକାଶିତକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ବୁଝାଇବେ । ଜିଶ୍ଵର ଏହାକୁ ପ୍ରେରଣା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କୁ ପଠାଇଛି । ଯାହା ଫଳରେ ପାଠକମାନେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବୁଝି ପାରିବେ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହାକୁ ଆଲୋକନା କୁହାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବୁଝାଇବାରା ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ତାହା ହେଲେ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯାଏ । କାହିଁକି ସେଠାରେ ଏହାର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ?

ପାଠକମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ଏହା ଏକ ସମସ୍ୟାର କାରଣ ଅଟେ । କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ଅନୁଭବ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି, ବାଇବଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । କିମ୍ବା ଏକ ଛାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରର ବୋଲି ବାଇବଳ ଉପରେ ରଖାଯାଇଛି । ସେଥୁରେ ଏହା କେବଳ କଥା କହିଥାଏ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ମନୋନୀତ ମାର୍ଗ, ଆଲୋକନକୁ କେବଳ ପ୍ରେରଣ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଝଳକ୍ରି ଅଟନ୍ତି । ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଅନୁବାଦ କରିବା ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ବିଷେ ଚିନ୍ତା ତାହା ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ବହିର ବାହ୍ୟ ସୀମାରେଖାକୁ ଚିହ୍ନିବା କିମ୍ବା ଆକ୍ଷରିକ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ୧ ମ ଲେଖକଙ୍କ ପ୍ରେରଣାର୍ଥକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କାଳରେ କାହାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁକାଇତ ଥିଲା । ସର୍ବଦା ସେଠାରେ ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରତି ରାଜି ନୁହୁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୁଖ୍ୟ ସତ୍ୟତାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରିବା ଉଚିତ ଲେଖକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଗୋଟିଏବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥାଧାନର ଅନୁବାଦ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଅନୁବାଦକ ମାନେ ସର୍ବଦା ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କରିବା ଉଚିତ । ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ ଆଲୋକରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଜିଶ୍ଵର ଆମ୍ଭର ବୁଝିବାସତର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବେ ଏବଂ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସିର ଜୀବନ ଶୈଳୀ କିପରି ରହିଛି ।

■ “କାରଣ ସେ ଆପଣଠେରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେବବୁ କହିବେ, ପୁଣି ଆଗାମୀ ବିଷୟ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।”

ଆଗତ ତୁରନ୍ତ ଉଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । କାଳବରି, ପୁନରୁତ୍ସାନ, ସ୍ଵର୍ଗରୋହଣ ଏବଂ ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ । ଏହି ଆଗତ ଉବିଷ୍ୟବାଣୀର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୧୦, ଉବିଷ୍ୟବାଣୀ ୪:୧୯)

ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ସତ୍ୟ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ଯାଶୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏହା ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ ବିଶେଷ ବାକ୍ୟ ନ ଥିଲା । ତାହା ପିତାଙ୍କଠେରୁ ଆଗତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ କ୍ରିୟା ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କରନ୍ତୁ ୧୪:୨୭-୨୮)

୧୭:୧୪-୧୫ “ସେ ମୋତେ ଗୌରବାନ୍ତିତ କରିବେ, କାରଣ ସେ ମୋ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ” ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଗୌରବାନ୍ତିତ କରିବା ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ମସିହ ବୋଲି ସାକ୍ୟ ଦେବା (ସି.ଏଫ୍. ପ. ୧୫) ପବିତ୍ର ଆତମା ନିଜେ କେବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜ୍ଞାନିତ ହେବେ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ଯାଶୁଙ୍କଠେରେ (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୨୭)

■ “ଯାହା ଯାହା ପିତାଙ୍କର, ସେବବୁ ମୋହର” ଆଶ୍ୱର୍ୟ ଜନକ ଦାବି ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ଗ:୩୪, ୪:୨୦, ୧୩:୩, ୧୨:୧୦, ମାଥ ୧୧:୨୭) ଏହା ଅନୁରୂପ ବନ୍ଧୁ ନିମନ୍ତେ (ମାଥ ୨୮:୧୮, ଏପ୍ ୧:୨୦-୨୭, କଲେ ୨୮:୧୦, ୧ମ ପିତର ୩:୨୭)

ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଣାଳୀମାନ ଅଛି । ଅସମାନତା ନୁହେଁ, ତ୍ରିଏକ ମଧ୍ୟରେ, ଯାଶୁ ଯେପରି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।

ଅଛ ମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମେତମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଛ ସମୟ ଉଭାରେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ ୧୭ ସେଇରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଥେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ପରଷ୍ପର କହିଲେ, ଥପ ମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମେମାନେ ମତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଛ ସମୟ ଉଭାରେ ତୁମେମାନେ ମତେ ଦେଖିବ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି, ଏହି ଯେଉଁ କଥା ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛନ୍ତି, ଏହା କଥା ? ୧୮ ଏଣୁ ସମାନେ କହିଲେ, ଅଛ ସମୟ ବୋଲି ଏ କଥା କହୁଆଛନ୍ତି ? ସେ କଥା କହୁଆଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହୁଁ । ୧୯ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିବାକୁ ଜଣା କରୁଆଛନ୍ତି ବୋଲଇ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅଛ ମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମେମାନେ ମତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଛ ସମୟ ଉଭାରେ ତୁମେମାନେ ମତେ ଦେଖିବ, ମୁଁ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲି, ସେ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମେମାନେ କଣ ପରଷ୍ପର ବାଦାନ୍ତବାଦ କରୁଆଛ ? ୨୦ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ତୁମେମାନେ ରୋଦନ ଓ ବିଳାପ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଜଗତ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ତୁମେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ ହେବ । ୨୧ ପ୍ରସବ ସମୟ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲେଶକ ଦୁଃଖ ପାଏ, କିନ୍ତୁ ସେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲା ଉତ୍ତତାରେ ଜଗତରେ ଜଣେ ମାନବ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲା, ଏହି ଆନନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ଆଉ କଷ୍ଟ ସ୍ଵରଣ କରେ ନାହିଁ । ୨୨ ସେହି ପରି ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖ ପାଉଅଛ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବି, ଆଉ ତୁମେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ ଓ କେହି ତୁମେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମେମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ହରର କରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ସେବିନ ତୁମେମାନେ ମତେ କିଛି ପଚାରିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଯଦି ତୁମେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିଛିମାଗିବ, ତେବେ ସେ ମୋ ନାମରେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେବେ । ୨୪ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ମୋ ନାମରେ କିଛି ମାଗି ନାହିଁ, ମାଗ, ପୁରି ତୁମେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ପେଯରି ପୂଣୀ ହୁଏ ସେଥୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମେମାନେ ତାହା ପାଇବ ।

୧୭:୧୭ “ଅଛ ମାତ୍ର ସମୟ” ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଏହିବାକ୍ୟ ଅନେକ ସମୟ ଦେଖାଯାଏ (ସି.୬୫. ୩:୩୩, ୧୭:୩୪, ୧୩:୩୩, ୧୪:୧୯) ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଆଧାରିତ କରି ଅନେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଖୋଯାଇଛି ।

୧ - ପୁନଃରୁଥାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୃଶ୍ୟ

୨ - ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ

୩ - ଯାଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଆସୁଛନ୍ତି ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏକମାତ୍ର କେବଳ ସମ୍ବାଦତଃ (ସି.୬୫. ପ. ୨୭) ଏହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶିଥ୍ୟମାନେ ଦୃଦ୍ଧ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

୧୭:୧୭ “ତାଙ୍କ ଶିଥ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହିକେହି ପରଷ୍ପରକୁ କହିଲେ, ଏହା ପୁଣି ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଲି ଥିଲେ । ୧୩:୩୩, ୧୪:୪, ୮:୨୨, ଯାଶୁଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭରସା ଏବଂ ନିଜକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଯୋହନଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରକାଶକୁଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ୨୭ ଥର ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇଥିବାର, ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ସବୁ କଥା ଯାଶୁ କହିଲେ ଅନ୍ୟମାନେ ତାହା ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯାଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ଆଗତ, ସେମାନେ ପୃଥବୀଠାରୁ ଆଗତ ।

■ “କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି” ଯାଶୁ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ୧୭:୪ କହିଲେ ଯେପରି ଅଛ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଯାଶୁ କହିଲେ ୧ ୨୭:୧୦ ବିଶେଷ ଏହା ମସିହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୁରିତ କରୁଛି (ସି.୬୫. ୧୩:୧୩, ୧୭:୨୮, ୧୭:୨୪)

■ “ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ” “ଦେଖିବା” ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ପଦ ୧୭ ଏବଂ ୧୭ ରେ ଦେଖାଯାଏ ସେମାନେ ସମାନ ରୂପ ଖୋଯାଆନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସମୟକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ସମ୍ବାଦନା ଏହି ସମୟ କୃଶରେ ଯାଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ପୁନରୁଥାନ ଆଗମନ ରହିଥିଲା ।

ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ଶାରାରିକ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଦିଗକୁ ସୂଚାଏ । ୧ କାଳବରା ଏବଂ ବିଶ୍ଵାମି ଦିନର ପ୍ରଭାତ ସମୟ କିମ୍ବା (୨) ସ୍ଵର୍ଗରତାର ସମୟ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ । ସତ୍ୟତା ଏହା ଥିଲେ । ପ୍ରଥମ କ୍ରିୟା (ଥାରାତ୍ମିକ) ଉତ୍ସବ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ବାକ୍ୟ ପ ୧୭ ଏବଂ ୧୭ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ (ହାରାତ୍) ଉତ୍ସବ ଏହା ଉତ୍ସବରେ କାଳର ବାକ୍ୟ ପଦ ୧୭ ଏବଂ ୧୭ ସମାନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହାକୁ ସହଯୋଗ କରିଥାଏ ।

୧୭:୧୮ “ଏଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ” ଏହା ଏକ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଳ ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହୋଇ ପାରେ (୧) ସେମାନେ ପୁନଃ ପୁନଃ କହୁଥିଲେ (୨) ସେ କହିବାର ଆରମ୍ଭ କଲା ।

■ “ସେ କ’ଣ କହୁଆଛନ୍ତି” ଯେଉଁ ମାର୍କ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଆଣ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖିଲେ । ଏହାକୁ ସେମାନେ ବର୍ଷଦା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । (ସି.୬୫. ୮:୨୭, ୪୩, ୧୦:୨, ୧୭:୧୭, ୧୮:୪) ଏହି ପ୍ରକାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇବ ।

୧୭:୧୯ “ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ” ଯାଶୁ ସର୍ବଦା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ ଭାବନାକୁ ବୁଝି ପାରୁ ଥିଷଳ (ସି.ଏଫ୍. ୨୦:୨୪, ୨୭:୨୧, ୨୪, ୧୩:୧୧) । ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବା କଷକର ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । (୧) ତାହାଙ୍କ ଦୈବିକ ପ୍ରକୃତି (୨) ଲୋକମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିବା (୩) ଉଭୟ ବିଷୟ ।

୧୭:୨୦ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ରେ “ଆମେନ୍” “ଆମେନ୍” ଶବ୍ଦ ପୁରାତନ ନିୟମର (ଆମାନ, ଲମେତ, ଲମୁନା) ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ (ସି.ଏଫ୍. ହବାକୁକ୍ ୨୦:୪) ପ୍ରଥମରେ ଏହା ଶବ୍ଦ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜଣଗଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସନିମନ୍ତେ ସାଙ୍ଗେତିକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ତାହା ବାଇବଳ ସମ୍ପର୍କ ପୃଷ୍ଠାମୁର ଧାରଣା ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସତା । ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହି ଶବ୍ଦର ବାକ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପକ ଶବ୍ଦ କରି ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଧାନରେ ଶୁଣନ୍ତୁ ।

■ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୋଦନ ଓ ବିଳାପ କରିବ ଏହାରୁ ଯାହୁଦିମାନେ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ବଡ଼ ପାଟିରେ କୁମନ କରୁଥିଲେ । ସି.ଏଫ୍. ୧୧:୩୧, ୩୩, ୦:୧୧ ଯାଶୁ ତିନି ଥର ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁନ୍ଦୁବଚନ ତୁମ୍ଭେମାନର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ବିଷୟ କହୁଥିଲେ ୯୮. ୨୦) । ଦୁଇ ଥର ଏବଂ (ପ. ୨୭) ନେତୃତ୍ବର ଅର୍ଥ

୧. ଦାସତ୍ବ

୨. ଜଗତର ତରିଷ୍ଣାର

୩. ଗୁରୁଙ୍କୁ ପରି ତାଢିନା ।

■ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ ହେବ” ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବହୁ ସମୟରେ ଏବଂ ବୁଝି ନ ପାରିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେ ବଡ଼ ମହାନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯୁଜନ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ୱଥାନ ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଇ ବିଶ୍ୱାସ ଦିନ ରାତ୍ରରେ ଉପର କୋଠରୀରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ।

୧ - ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରିଲେ ନାହିଁ (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୧୮, ୧୭:୧୯, ୨୦:୧୯)

୨ - ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୧୮, ୧୭:୧୭, ୧୯, ୨୦:୧୯)

୩ - ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ (ସି.ଏଫ୍. ୧୭:୨୨, ୨୦:୧୯)

୪ - ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୨୭, ୨୦:୧୭)

୧୭:୨୧ “ପ୍ରସବ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଦୁଃଖ ପାଏ” ପୁରତାନ ନିୟମ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଉଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ହଠାତ୍ ଘଟିବା ବିଷୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ ଏହା ଏକ ଅପହାର୍ୟ ଜନ୍ମ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମାତାଙ୍କ ମନ ଭାବନାକୁ ପୂର୍ବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟକୁ କେତ୍ର କରାଇଛି । ଏହି ରୂପକାରକ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ଜନ୍ମ ଦେବାର ବେଦନାକୁ ନୂତନ ଯୁଗରେ ଜଢ଼ିତ କରିଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଯିଶ୍ୱାସ ୨୭:୧୭-୧୮, ୨୭:୭-୧୪, ମାର୍କ ୩:୧୮) ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଂକେତ କରି କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କୃଶର ଆର ପାଖରେ ରହିଥିଲେ ପୁନରୁତ୍ୱଥାନ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗରୋହଣ ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବୁଝି ପରିଲେ ନାହିଁ ।

୧୭:୨୩ “ସେହିଦିନ “ ଏହା ଅନ୍ୟଏକ ଆରୋବ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । (ଯେପରି ସନ୍ତାନର ଜନ୍ମ ପ. ୨୧) ସାଧାରଣତଃ ତାହା ଆଗତ ନୂତନ ଯୁଗ ସହିତ ଜଢ଼ିତ ଅଛି (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୨୦, ୧୭:୨୪-୨୭)

■ “ମତେ କିଛି ପଚାରିବ ନାହିଁ” ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ଉନ୍ନତିନ୍ଦ୍ର ଶବ୍ଦ ପଚାରିବା କିମ୍ବା ମାଗିବା ଏହି ପଦରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ପ. ୨୭) ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ ଦର୍ଶାଇଥାଏ (ସି.ଏଫ୍. ୧୭:୪ ୧୯, ୩୦) ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲା । (ସି.ଏଫ୍. ୧୩:୩୭, ୧୪:୪୮, ୨୨, ୧୭:୧୭-୧୮) ଦ୍ୱିତୀୟ ଶବ୍ଦ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମିକ ଆଗମନ ବିଷୟକୁ ଦର୍ଶାଏ । (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୧୭-୩୧, ୧୪:୨୭-୨୭, ୧୭:୧-୪) ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର କିଏ ଦେବ । ଯିରିମିଯ ୩୧:୩୧-୩୪ ରହିଥିବା ନୂତନ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଏହା ମତେ ମନେ ପକାଇ ଦିଏ । ସେଠାରେ ନୂତନ ଯୁଗରେ ବିଶ୍ୱାସସିମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

■ ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିଛି ମାଗିବ, ତେବେ ମୋ ନାମରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନ ଦେବେ ।

ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି, ମୋ ନାମରେ ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ ।

ଏନ୍ ଆର ଏସଭି, ମୋ ନାମରେ ପିତାଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ମାଗିବ ।

ଟି ଇ ଭି, ମୋ ନାମରେ ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ସେ ତାହା ଦେବେ ।

ଏନ୍ ଜେ ବି, ମୋ ନାମରେ ପିତାଙ୍କୁ ଯାହ ସବୁ ମାଗିବ ସେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଏହା ଏକ ସମ୍ପର୍କ ସମନ୍ଧିୟ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଏକ ବୁଝି ନାମକ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ । ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଆଖିକୁ ବନ୍ଦ କରି ପାରନ୍ତରିକ ହିସାବରେ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମନେଇ ମାଗିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ମନ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ରଖିମାଗିବା ଉଚିତ ସି.ଏଫ. ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୩ ଏହି ବାକ୍ୟର ହସ୍ତ ଲୋକାବୁଦ୍ଧିକ ଭିନ୍ନତା ରହିଛି । “ମୋ ନାମରେ” ‘ଏହା ମାଗିବା ଅର୍ଥରେ ଯିବା ଉଚିତ’ କିମ୍ବା ‘ଦେବା କିମ୍ବା ଉଭୟ ? ଏହି ପରି ପକ୍ଷରେ ମାଗିବାର, ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏହା ‘ମାଗିବା’ ସହିତ ଯାଇଥାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନିଷ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଦେଇ ମିଳିଥାଏ । (‘ମୋ ନାମ’) (ସି.ଏଫ. ୧୪:୧୩, ୧୪, ୧୭:୧୪, ୨୪, ୨୭) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକର ୧୪:୧୪ ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

୧୭:୨୪, “ମାପ ଏବଂ ସେଥିରେ ତୁମେ ପାଇବ” “ମାଗିବା” ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଞ୍ଚା ସୃତକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ନିରକ୍ଷର ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟକୁ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରାଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଥରେ ହିଁ ମାଗିବା ଦରକାର ଅଟେ ।

ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଛି ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ସଉଭାଗିତା କରିବା, ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଉରଷା ରଖିବା, ନିରକ୍ଷର ମାଗିବା (ସି.ଏଫ. ମାଥୁର ୭:୭-୮, ଲୁକ ୧୧:୪-୩, ୧୮:୧-୧୮)

■ “ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ” ଏହା ଏକ ସିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । (୧ମ ଯୋହନ ୧:୪) ପ୍ରାର୍ଥନା ଉରର ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ । ଆନନ୍ଦ କରିବା ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗମନକାରାମାନଙ୍କ ଏକ ଚରିତ୍ର ଅଟେ (ସି.ଏଫ. ୧୪:୧୧, ୧୭:୨୦, ୨୧, ୨୪, ୧୭:୧୩)

ଏନ୍. ଏ. ଏସ. ବି ୧୭:୨୪-୨୮

ମୁଁ ଆଉ ଉପମା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କ ବିଷୟ ସ୍ଵଷ୍ଟ ରୂପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବ । ୨୭. ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ନାମରେ ମାଗିବ, ଆଉ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁରଧ କରିବି, ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁ ନାହିଁ ୨୭. କାରଣ ପିତା ସ୍ଵଯଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମତେ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରିଅଛି, ଓ ମୁଁ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି । ୨୮. ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି; ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଜଗତକୁ ପରିଦ୍ୟାଗ କରି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି ।

୧୭:୨୪ “ସଂକେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷା ଅଟେ” ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ଦୁଇଟି ଷ୍ଟର ରହିଥିଲା । ୧. ଏହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ୧୧. ଏହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ମନା କରିଥାଏ । (ସି.ଏଫ. ମାର୍କ ୪:୧୦-୧୧, ଯିଶ୍ଵା ୪:୯-୧୦ ଯିରିମି ୪:୧୧) ଶ୍ରେତାମାନଙ୍କ ହୃଦୟର ଚାବିକାଠ ହେଉଛି ବୁଝିବାର ଫଳପ୍ରଦ ଯାହା ହେଉ ପଛେ ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଶୁଙ୍କର କୁଶବିନ୍ଦ ହୋଇଲାହିଁ । (କୁଶ ବିନ୍ଦ, ପୁନରୁତ୍ସାନ, ପୁନରୁତ୍ସାନର ଦୃଶ୍ୟ, ସ୍ଵର୍ଗରୋହଣ) ଏବଂପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଦିବସ)

ପୁନରୁତ୍ସାନ ପରେ ଯାଶୁ ଏମୁଖ ସତ୍ତକରେ ଦୁଇଗଣଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । (ସି.ଏଫ. ଲୁକ ୧୪:୧୩-୧୪) ଏଠାରେ ଏହା ଚିତ୍ପଣୀ ଦିଏ, କିଭଳି ଭାବରେ ଯାଶୁ ପ୍ରେରିମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ (କ ପଦ ୧୪:୨୭, ୧୪) ସ୍ଵଯଂ ନିଜେ ପୁନରୁତ୍ସାନରେ ଦେଖା ଦେଲେ । ପୁରୀତନ ନିଯମରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରେତି ପୁଷ୍ଟକରେ ପିତରଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଏକ ନମ୍ବନା ଅଟେ ।

■ “ସ୍ଵଷ୍ଟ ରୂପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି

୧୭:୨୯ ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ନାମରେ ମାଗିବ, ଆଉ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁରଧ କରିବି । ଏହା ପଦ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ବାନ୍ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ଅନେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନେ କହନ୍ତି । ସେମାନେ ସିଧାସଳଖ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାଇବଳ ତାହା ଶିକ୍ଷା ଦିଏ

୧. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । (ସି.ଏଫ. ରୋମି ୮:୭ - ୧୩)

୨. ପୁତ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟସ୍ଵ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ. ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧)

୩. ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଜରିଆରେ ସିଧା ସଳଖ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ।

୧୭:୨୯ “କାରଣ ପିତା ସ୍ଵଯଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରନ୍ତି” ସେହିହି ଏହି ଶବ୍ଦ (ପିଲିପ) ତାହା ୪:୨୦ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଯୋହନ ୩:୧୩ ଏକ ମହାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଜିଶ୍ଵର ସଙ୍କୋଚ ହୁଆନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରେମୀ ପିତା ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଶୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତକଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର କର୍ମ୍ୟକୁ ସଫଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ।

■ ଏନ୍.ୱେସ୍.ବି

ଏନ୍‌କେଜେତ୍ର ଏନ୍‌ଆର ଏସ୍‌ଭି ଟିଇୟି ଏନ୍‌ଜେତ୍ର

ପିତାଙ୍କ ୦୧ରୁ

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୋରୁ

ସେଠାରେ ଗ୍ରୀକର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତଲେଖା ରହିଛି । ୧ - ଜିଶ୍ଵର କିମ୍ବା ପିତା ଏବଂ ୨ - ଉପପ୍ରତି କିମ୍ବା ଅନୁପପ୍ରତି । ଜିଶ୍ଵର ଦେଖାଯାଅନ୍ତି MSSP⁵ N ଏବଂ N MSSC³ ଜିଶ୍ଵର ଦେଖାଯାହାନ୍ତି ଏବଂ ଡବୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ କଠିନ ଏବଂ ଅସାଧାରଣ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଏହା ସମାଲୋଚନା ପୁସ୍ତକ ଏକଭାଗ ଅଟେ । ଏହା ସବୁରୁ କଠିନ କିମ୍ବା ଅସାଧାରଣ ପୁସ୍ତକ ହୋଇପାରେ ତାହା ସ୍ଥାଯୀ ମାନଙ୍କ ବେଦି ଅଟେ । ସମୁଦ୍ରିକ ବାଇବଳ ବାଇବଳ ସମାଜ ଗ୍ରୀକ ନୂତନ ନିୟମ ସି ଉକ୍ତକୁ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କରିଛନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ପିତା ଏନ୍ ଦେଖାଯାଅନ୍ତି । ଏବଂ ବି. ସି. ଡି ଏବଂ ସି. ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପିତା ଉତ୍ତମ ସଂଲଗ୍ନ ଅଟେ ।

■ “ଯେଣୁ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ସ୍ନେହ କରିଅଛ ଓ ମୁଁ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ତାହା ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ” ଏହା ଦୁଇଟି ସିଦ୍ଧ ସଂକେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ସ୍ନେହ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ପିତାଙ୍କ ସହଭାଗିତା ଯାଶୁ ମଞ୍ଚ ତିଆରି କଲେ । ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ବାରକ୍ଲେନ୍‌ଇମ୍ୟାନ ଏବଂ ଲୟୁଜେନ୍‌ ନିତ୍ତା, ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଏକ ବହି ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋହନଙ୍କ ଭାବନାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ, ସ୍ନେହ, ଆଜ୍ଞାକାରୀତା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ମାର୍ଗ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ଗୋଟି, ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ଯୋହନ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ୨:୨୩

୧୭:୨୮ “ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି... ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି”

ଏହା ଏକ ଆଜ୍ଞାୟୁତ୍ତକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ, ଏକ ସିଦ୍ଧ କାଳ, ଯାଶୁ ବେଥେଲିହସିଠାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆସିବାର ପରିଶାମ (ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛି - ସି.ୱେ. ମାଥ୍ର ୨୮:୨୦) ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଲେ ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । (ସି.ୱେ. ୨୭, ୩୦, ୮:୪୨, ୧୮:୩, ୧୭:୮)

୧ - ସେ ପୂର୍ବରୁ ଅଛନ୍ତି

୨ - ତାଙ୍କର ଜିଶ୍ଵରଦ୍ଵୀ

୩ - ପିତାଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ

■ “ମୁଁ ଜଗତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି” ଏହା ତାଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗାରଣ ବିଷୟକୁ ତତ୍ତ୍ଵ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଆଗମନ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା (ସି.ୱେ. ଏବୁ ୩:୨୪, ୯:୨୪, ୧୮ ଯୋହନ ୨:୧) ଯୋହନ ୧:୧ ଠାରେ ଯାଶୁ ପୂର୍ବରୁ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ସେଥି ଯୋଗୁଁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ତିତ କଲେ ଏବଂ ଏହି ପଦରେ ଶକ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଛି (ସି.ୱେ. ୧୭:୪, ୨୪)

ଏନ୍.ୱେସ୍.ବି. ୧୭:୨୯-୩୩

ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପାଶ ସଷ୍ଟ ରୂପରେ କହୁଛନ୍ତି ଓ ଉପମା କଥା ଆଉ କହୁନାହାନ୍ତି ୩୦ ଆପଣ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱଯ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି କହି ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ଯେ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ତାହା ଏବେ ଆୟୋମାନେ ଜାଣିଲୁ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆପଣ ଆସିଅଛନ୍ତି, ବୋଲି ଆୟୋମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ । ୩୧ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, ତୁମେମାନେ କଥା ଏବେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ୩୨ ଦେଖ ସମୟ ଆସୁଅଛି ହଁ, ଆସିଲାଣି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ଘରକୁ ପଳାଇ ଯିବ । ଆଉ ମୋତେ ଏକାକି ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ; ତଥାପି ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହେଁ କାରଣ ପିତା ମୋ ସାଜାରେ ଅଛନ୍ତି । ୩୩ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ମୋ ଠାରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାସ୍ତ ହଥ । ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ବିଶ୍ୱଯ କହିଅଛି । ଜଗତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ୍ଲେଶ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସାହସ ଧର, ମୁଁ ଜଗତକୁ ଜନ୍ମ କରିଅଛି ।

୧୭:୨୯ - “ସ୍ଵଷ୍ଟରୂପେ କହିଅଛନ୍ତି” ସାହସ (ପାରହେସିଯା) ୩:୪

୧୭:୩୦, ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଦେଖିଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାଶୁ ଜାଣିପାରିଲେ ପ ୧୯, ଏହିବାକ୍ୟରୁ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଅସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି, ଶୁଣିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ରହୁଥିଲେ (ସି.ୱେ. ପ. ୧୯) ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବୁଝିପାରିଲେ କି ? ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରେ ଏଠାରେ ପିତାଙ୍କ ଭାବନା ଉଚିତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁପ୍ରଦିତ କରାଯାଇଛି ।

୧୭:୩୧ “ତୁମେମାନେ କଥା ଏବେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ”? ଏହା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା ବାକ୍ୟ ହୋଇପାରେ, ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ଜଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଅନ୍ତି । କ୍ଲେଶ ସମୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ । ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଅସମ୍ମୟର୍ତ୍ତ ଥିଲା ।

ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ବିଶ୍ୱାସମାନେ ପ୍ରାଥମିକ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ବଳ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି । ଜିଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯଥାସାଧରେ ଯାଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଯାଶୁଙ୍କ କ୍ଲେଶ ଏବଂ କୃଶାର୍ଥ ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକୁଟିଆ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।

୧୭:୩୭ “ତୁମେମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ଘରକୁ ପଳାଇଯିବ”

ଯାଶୁଙ୍କ ଲେଖନ ଏବଂ କଶାର୍ପତ ସମୟରେ କେବଳ ଯୋହନ ହଁ ସେଠାରେ ଥିଲେ । (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୃତ ୨୭:୩୧, ଯିଖରି ୧୩:୩) ଯୋହନ ୨୧:୧-୩ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ, ଅଧିକାଂଶ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ଗଲେ ।

ଯାଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ମାନଙ୍କଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୃ ୨୭:୩୮, ୪୦:୪୧, ୪୩, ୪୪) କିନ୍ତୁ କେବେ ହେଲେ ଦୈବିକ ସାଥଙ୍କ ଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସେ ସମସ୍ତ ପାପ ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୃ ୨୭:୪୫-୪୭)

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଏବି “ତାଙ୍କ ନିଜ ଘରକୁ”

ଏନ୍‌କେଜେତ୍ରି “ତାଙ୍କ ନିଜ”

ଏନ୍‌ଆରେସ୍‌ଏବି “ତାଙ୍କ ଘରକୁ”

ଏନ୍‌କେବି “ନିଜ ମାର୍ଗରେ”

ଚିଇତ୍ରି “ତୁମ୍ଭର ନିଜ ମାର୍ଗ”

ଆରନି, ଏନଇଟି ଏନ୍‌ଆଇତ୍ରି - ତାଙ୍କ ନିଜ ଘରକୁ

ଏନକେଜେତ୍ରି ଅନୁବାଦ ଆକ୍ଷରିକ ଅଟେ । ଅନେକ ଜଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ ଏହା କୁହନ୍ତି, ସେ ଜଣଙ୍କ ଘରକୁ ଦର୍ଶାଏ ବଲଚମ୍ୟାନ ଏହାକୁ “ଧନ” କିମ୍ବା ସଂଗୃହୀତ “ସଂପଦ” ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଯାଶୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି (୧:୩, ୧ମ କରନ୍ତୀ ୮:୭, କଲସି ୧:୭, ଏହି ୧:୨)

୧୭:୩୮ “ମୋ ଠାରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୁଅ” ବର୍ତ୍ତମାନର କ୍ରିୟାଶୀଳ ବାକ୍ୟ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୨୭) ଉଭୟ ବାସ୍ତବ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶାନ୍ତି ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ମିଳିଥାଏ । ୧୪:୨୭

■ “ଜଗତରେ” ଯୋହନ ଏଠାରେ “ଜଗତ”କୁ ମାନବ ସମାଜର ସଂଗଠନକୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିନା କର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଦେଖନ୍ତୁ ୧୪:୭

■ “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କ୍ଲେଶ ଅଛି” ଯାଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁ ରୂପରେ ତାଡ଼ନା ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଡ଼ନା ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେବେ (ସି.ଏଫ୍. ୧୪:୧୮-୨୪, ମାଥୃ ୪:୧୦-୧୨, ପ୍ରେରିତ ୧୪:୨୭, ୧ମ ଥେସଲି ୩:୩) ତାଡ଼ନା ଏକ ମାର୍ଗ ଅଟେ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅନୁଗମନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାଏ ।

ଏହି ପ୍ରକାଶନର ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭିନ୍ନତା “କ୍ଲୋଧ” ଏବଂ “ତାଡ଼ନା” ଅଛି । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ଲୋଧ କେବେହେଲେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ କ୍ଲୋଧ ବିଶ୍ୱାସୀ ଉପରେ ପ୍ରକ୍ଳିନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ଜଗତ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଜଗତ ମଧ୍ୟରୁ ଶିତତାନର ସନ୍ତାଗରଣ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ ହୁଅଛି (ସି.ଏଫ୍. ୧:୧-୮, ୩:୧୭-୧୯)

■ “ସାହସ ଧର” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଞ୍ଚା ସୂଚକ ବାକ୍ୟ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥୃ ୯:୨, ୨୨, ୧୪:୨୭, ୨:୪୦, ୧୦:୪୯ ପ୍ରେରି ୨୩:୧୧) । ଏହା ଯିହବାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯିହଶ୍ଶୟ ନିମନ୍ତେ (ସି.ଏଫ୍. ଯିହଶ୍ଶୟ ୧:୭, ୯:୧୮, ୧୦:୨୪)

■ “ମୁଁ ଜଗତକୁ ଜୟ କରିଅଛି” ଏହା ଏକ ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ସଂକେତ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଖେଦଶମନି ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ବିଜୟର ନିଶ୍ଚିତତା, କାଳବରୀ ପୂର୍ବରୁ, ଶୁନ୍ୟ କବର ସାନ ପୂର୍ବରୁ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୮:୩୭ ୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୪:୪୭, ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୨:୧୪, ୪:୭-୧୪) । ଶେଷରେ ସେଠାରେ ଦ୍ୱିମତ ନୁହେଁ, ଜିଶ୍ଵରର ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି, ପ୍ରେମ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ ଯାଶୁ ଯେପରି ବିଜୟ ଜୟ କଲେ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜୟ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେବେ (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୩-୧୪, ୪:୪୫-୪-୫ ପ୍ରକାଶିତ ୩:୨୧, ୧୨:୧୧)

ଆଲୋଚନାର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ସାଥ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ତୁମ୍ଭର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବା ଉଚିତ । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆମାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଉଚିତ ଅଟେ । ଲେଖକଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅନୁଚିତ ଅଟେ ।

ଆଲୋଚନାର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୁସ୍ତକର ମୁଖ୍ୟ ଘରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଭାବନାକୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରିବା ନିଶ୍ଚିତତା ନୁହେଁ ।

୧. ୧୪ ଏବଂ ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ କ’ଣ ସମୟ ଚିହ୍ନି ?

୨. ପଦ ୪ କୁ ୧୩:୩୭ରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ କରି ବୁଝିବେବ ?

୩. ପଦନ ଜଗତରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ?

୪. ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ?

୫. ପଦ ୨୭-୨୭ ଆଧୁନିକ ସଂଗଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାହିଁକି ମୁଖ୍ୟ ସତ୍ୟତା ରୂପ ବିବେଚିତ ହୋଇଛି ।

যোহন - ১৭

ଆধুনিক অনুবাদৰ বিভাজন অংশ

যু বি এস	এন কে তেজি	এন আর এস ভি	চিঙ্গি	এনজে কি
যাশুক্ষ প্রার্থনা ১৭:৪	যাশু নিজ পাইঁ প্রার্থনা কলে ১৭-৪	যাশু মহারাজাঙ্ক প্রার্থনা শিষ্যমানঞ্জ নিমত্তে যাশু প্রার্থনা করন্তি	শিষ্যমানঞ্জ নিমত্তে যাশু প্রার্থনা করন্তি ১৭:৭ - ১৯	যাশুক্ষ প্রার্থনা ১৭:১-৭
		১৭:১-৪		
		১৭:৭ - ১৯	১৭:১-৪	
		১৭:৭-৮		
		১৭:৯০-৯৯	১৭:৯০-৯৯	
		১৭:৯৪-৯৯	১৭:৯৪-৯৯	১৭:৯৪-৯৯
		১৭:৯০-৯৯		

তৃতীয় পঠনৰ পুনৰাবৃত্তি

অনুলোদ প্ররে তলে লেখকক্ষ উদ্বেশ্যকু উল্লেখ করায়াছে। এহা এক ধারাবাহিক সাথী অংগ। বাইবলকু অনুবাদ করিবা তুম্ভৰ দায়ীভু অংগ। প্রত্যেকে জ্ঞাতিৰে আচৰণ করিবা উচৰ। অনুবাদ সময়ৰে বাইবল এবং পবিত্র আত্মাঙ্কু মুঝ্য স্থান দেবা উচিত। লেখকক্ষ উপৰে সমষ্টি বিষয় ত্যাগ করিবা অনুচ্ছিত।

সমষ্টি অথাকু গোটিএ দৃষ্টিৰে পঠন কৰন্তু। কৰ্তাৰ চিহ্নগ কৰ। পাঞ্চটি আধুনিক অনুবাদ সহিত তুমভৱ কৰ্তৃৰ বিভাজন অংশকু তুলনা কৰ। অনুলোদ গুড়িকৰে প্রৱৰণার্থক নুহেঁ। কিন্তু এহা লেখকক্ষ উদ্বেশ্যকু অনুকৰণ রিবাৰ মুড়ে চাবিকাঠি। তাহা অনুবাদৰ হৃদয় অয়ে। প্রত্যেক অনুলোদৰে কেবল গোটিএ কৰ্তাৰ থাএ

১. প্রথম অনুলোদ

২. দ্বিতীয় অনুলোদ

৩. তৃতীয় অনুলোদ

৪. অন্যান্য

পঠ ১-৭৯ৰে রহিথৰা পৃষ্ঠভূমিৰ অঙ্গবৃষ্টি

ক. ঐতিহাসিক পৰিবেশ

১. এহি অথায়ৰে যাশুক্ষ মহাযাজকৰ প্রার্থনা

ক. নিজ পাইঁ (পঠ ১-৪)

খ. শিষ্যমানঞ্জ নিমত্তে পঠ (৭-১৯)

গ. উবিষ্যৰে অনুগমনকারীক নিমত্তে (পঠ ৭০-৭৯) এহা উৱাকু আশিদিএ, কাৰ্য্যৰু আহৰিবা পাঁঁক নুহেঁ ১৭:৩৩

৭. যাশুক্ষৰ এহা থুলা স্বৰূপ লয়া প্রার্থনা

গ. এহি অথায়ৰে কৰ্ত্তকু শ্ৰেণীভূক্ত কৰিবা কষ্ট বিষয় অংগ। কাৰণ সমান বিষয় বস্তুকু বাইবার লেখায়াছে। তাহাকু যোহনক্ষ লেখাৰে চৰিতভূক্ত কৰায়াছে এহা মগা বস্তুৰ নমুননা অংগ। মুঝ্য শব্দ গুড়িক হেলা “মহিমা” তাঙ্কু “জাণিবা” পঠাইলে “নাম” “জগতৰে” এবং “জণে”

৪. পবিত্র আত্মাঙ্কু এহি অথায়ৰে বৰ্ণনা কৰায়াছে। এহা অসাধাৰণ কাৰণ তাহাঙ্ক প্রাধান্যতা ১৪-১৭ অথায়ৰে দেখিবাকু মিলে।

ଖ. ପଦ ୨-୧୯ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଚରିତ୍

୧. ସେମାନେ ନିଷ୍ଠୁଳପ୍ରାପ୍ତ

୨. ସେମାନେ ଆଞ୍ଜାକାରୀ

୩. ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି

୪. ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣନ୍ତି

୫. ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଜରିଆରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି

୬. ସେମାନେ ଜଗତରେ ବାସ କରନ୍ତି

୭. ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି

୮. ପିତା ଏବଂ ଯାଶୁ ଯେ ପ୍ରକାର ଏକ ଅଟେଟି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଟେଟି

୯. ଯାଶୁଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛି ।

୧୦ - ସେମାନେ ଏହି ଜଗତର ନୁହଁନ୍ତି

୧୧ - ସତ୍ୟ ଜରିଆରେ ସେମାନେ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି

୧୨. ଯାଶୁଙ୍କ ଯେପରି ପଠାଯାଉଥୁଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଯିବ

୧୩. ପିତା ଯେପରି ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରେମ କଲେ, ସେହିପରି ମୁଁ ପ୍ରେମ କରେ ।

ଘ. ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ “ମହିମା” ଶବ୍ଦ

୧. ୨୪ ଗୋଟି ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ଗ୍ରୀକ, ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ଉତ୍ସାହେପରିବୁଜେନରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି

ପୁରାତନ ନିୟମର ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ ହାବାଡ଼, ତାହାର ଅର୍ଥ ଭିନ୍ନତା ଓଜନ “ବୋର୍ପ୍ରାପ୍ତ” “ଯୋଗ୍ୟତା” “ମାନ୍ୟତା” ଆଜର” କିମ୍ବା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳତା, ସ୍ଵଳ୍ପିତା

୨. ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଡକା ଭାବନା କ୍ରିୟାତରୁ ଆସିଥାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ମାନ୍ୟତା ।

ଘ. ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ଅନକେ ରୂପକ ଶବ୍ଦ ଅଛି

ଙ. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା (ସି.ଏଫ୍. ପଦ ୪:୨୪, ୧:୧୪, ୧୨:୪୦, ୧୨:୧୭)

ଘ. ପିତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ଯାଶୁଙ୍କ ଚିହ୍ନ, ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଉତ୍ୱେଜନ ସପ୍ତାହର କାର୍ଯ୍ୟ (ସି.ଏଫ୍. ପଦ ୪:୧୦, ୨୭, ୧:୧୪, ୨:୧୧, ୭:୧୮, ୧୧:୪, ୪୦)

ଘ. କୁଶର ବିଶେଷତଃ ସି.ଏଫ୍. ପଦ ୧,୪, ୭:୩୯, ୧୨:୧୨୩, ୧୩:୩୧) ସେଠାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ମୁଖ୍ୟ ସତ୍ୟତା ଏହା ଅଟେ ଯେ, ଆଦର୍ଶ ଜିଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାକ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ

ଏନ୍.ଏସ୍‌ଏସ୍‌ବି ୧୭ : ୧-୪

୧ ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ପିତଃ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ତିତ କର, ଯେପରି ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରନ୍ତି । ୨ ଯେ ପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଉପରେ ଅଧ୍ୟକାର ଦେଲେ । ୩ ଆଉ ଏକ ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେରିତ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଅଟେ । ୪ ତୁମ୍ଭେ ମତେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛି, ତାହା ମୁଁ ସମାସ୍ତ କରି ପୃଥବୀରେ ତୁମ୍ଭକୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରିଅଛି । ୫ ଆଉ ଏବେ ହେ ପିତ, ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ମୋହର ଯେଉଁ ମହିମା ଥିଲା ତଦ୍ବାରା ତୁମ୍ଭେ ମତେ ତୁମ୍ଭ ମହିମାନ୍ତିତ କର ।

୧୭:୧ “ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କହିଲେ” ଉପର କୋଠରିର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩-୧୭୦ାରେ ଦର୍ଶାଏ ।

■ “ସ୍ଵର୍ଗ ଆଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ” ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ହାତ, ମୁଖ୍ୟ ଆଖି ଉଠାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଲେ । ସି.ଏଫ୍. ୧୧:୪୧, ମାର୍କ ୩:୩୪, ଲୁକ ୧୮:୧୩ ଗାତ ୧୨୩:୧) ଯାଶୁ ଅଧ୍ୟକାରୀ ସମୟ ଏହି ପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଲୁକଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ରୂପେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ (୩:୨୧, ୪:୧୭, ୭:୧୨, ୯:୧୮-୨୮, ୧୧:୧ ୨୭:୪୧-୪୪, ୨୩:୩୪)

■ “ପିତା” ଏହି ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତ, ସି.ଏଫ୍. ୧୧:୪୧, ୧୨:୨୭, ୨୮, ଲୁକ ୨୨:୪୭, ୨୩:୩୪) ଯାଶୁ ଆରାମିଯ ଭାଷାରେ କହିଲେ ଅରାମିଯ ଶବ୍ଦ “ଆବା” ତାହାର ଅର୍ଥ ଗୃହରେ ଛୋଟ ଶିଶୁ ତାର ପିତାକୁ ଆବା ବୋଲି ଡକିଥାଏ (ମାର୍କ ୧୪:୩୭) ଏହା ଚକିତ କରିଥାଏ ପାରେ,

“ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି” ବାକ୍ୟ ଏଠାରେ ଏହା ଦର୍ଶାଏ, ଯାଶୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେବାକର୍ଯ୍ୟର ସମୟକ ଜାଣିଥିଲେ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୪, ୩:୭, ୮:୩୦, ୮:୨୦, ୧୨:୮୩, ୧୩:୧) ଅଜଣା ପରିସ୍ଥିତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ବକଜା କରେ ନାହିଁ ।

■ “ଯେପରି ପୁତ୍ର ତୁମକୁ ମହିମାନ୍ତି କରନ୍ତି” “ଏହା ଆଜ୍ଞା ସୁଚକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯୋହନଙ୍କୁ ସ୍ଥରେ ଯେପରି ବାକ୍ୟ ଅଛି ସେହିପରି ଶବ୍ଦ ଯାଶୁ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୪:୩ : ୩୯, ୧୨:୨୩, ୧୩:୩୧-୩୨) ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଜିଶୁର ଥିଲେ ଏହାକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସି.ଏଫ୍. ୧:୧୪ ଏବଂ ପଦ ୪:୨୪) ଯାଶୁଙ୍କ କର୍ମ ପିତାଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବା । ପରମର ସଂପର୍କକୁ ବୁଝାଇଥାଏ ।

୧:୧୪ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠାଭୂମିର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵର୍ଷି ପୁତ୍ରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତ ଲେଖାର ପୁସ୍ତକଅଛି

୧ - ଏମ ଏସ ଏସ ପି ୨୦ ବ. ସି. ତକ୍ରୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଶେଷଣ ଦେଖାଯାଏ

୨ - ଏମ ଏସ ଏସ ଏ. ତି. ସି ୨ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସର୍ବନାମରେ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

୧୭:୨ “ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତମର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଅଧ୍ୟକାର ଅଛି “ ଏକ ‘ଶୁଦ୍ଧ ବଢ଼େଇଠାରୁ ମହାନ ଏକ ଅଟେ । ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୪:୨୭, ମାଥ୍ ୧୧:୨୭ ୨୮:୧୮ ଲୁକ ୧୦:୨୭) ଅଧ୍ୟକାର ଶବ୍ଦ ଗୋଟିଏ ଥର ସାମନ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ୧:୧୨, ୪:୭୭, ୧୯:୧୦, ୧୧ “ଆଜନ ସମୟାଯ ଅଧ୍ୟକାର” “ଅଧ୍ୟକାର” “ଶକ୍ତି” ଏପରି ଭାବରେ ଅନୁବାଦ ରାଯାଇଛି ।

“ସମସ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟ” ଏହା ଏକ ବଚନ (ଏହୁ ଭାଷାରେ ମାନବଜାତିକୁ ବୁଝାଏ ସି.ଏଫ୍. ଅଦି ୩:୧୨, ଗାତ ୨୫:୨, ୧୪୫:୨୧, ଯିଶ୍ଵା ୪୦:୪, ଏଗ୍ର:୩୩ ଯୋଏଲ ୨:୨୮) ।

■ “ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି” “ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ଏଗୁଡ଼ିକ କ୍ଲିବଲିଙ୍ଗ ଏବଂ ଏକବଚନ (ସି.ଏଫ୍. ୭:୨୪) ତା ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଉରେ କେନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁ । କ୍ଲିଯ ସିନ୍ ସଂକେତପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ସହ୍ୟ କରିବା ଉପହାର ବିଷୟରେ କହିଥାଏ । ଏହି ବାକ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟ ବୁଝାଏ ସି.ଏଫ୍. ପଦ ୯:୧୨, ୩:୩୭, ୩୯ ରୋମାୟ ୮:୨୯-୩୦ ଏପି ୧:୩-୧୪) ପୁରାତନ ନିଯମରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଯୁକ୍ତି ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ନୂତନ ନିଯମରେ ଆତ୍ମିକ ନିଷ୍ଠତା ଏବଂ ଅନ୍ତର୍କାଳ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ କରାଯାଉଛି । ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଡାକ୍ୟାଇଛନ୍ତି । ନିଯୁକ୍ତି ନା କେବଳ ଏକ ଦୈଦିକ କାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ମାନ ଜାତିର ଦାୟିବର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଟେ । ଏହା ମୃତ୍ୟୁଙ୍କୁ କେନ୍ତ୍ର କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଜୀବନ, ବିଶବାସୀମାନରେ ବିତ୍ରତା ନିମନ୍ତେ ବଜା ଯଶଇଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଏପି ୧:୪)

କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ନୂହେଁ ଏହି ବାକ୍ୟ କୌଣସି କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ନିଯୁକ୍ତି

ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ଉତ୍ତମ ମତ ଅଟେ, ଯହା ହେଉ ପଛେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପକ୍ଷ’ପାତି କରିବା ଡାକିନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟର ମୁକ୍ତିର ଏକ କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ । ପୁରାତନ ନିଯମରେ ପ୍ରଥମେ ଏହାକୁ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ନୂତନ ନିଯମରେ ପ୍ରଥମେ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଦେଖା ଯାଉଥିବା ତିରଞ୍ଚାର ଜିଶୁରଙ୍କ ମହାନତା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଜିଶୁର ବାଇବଳ କେବେହେଲେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ପରାମର୍ଶ କରି ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବଙ୍କୁ ସ୍ଵାକାର କରିଥାଏ । ବାଇବଳ ଏକ ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ ରୋମାୟ ୯ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଜିଶୁରଙ୍କ ପଥଦ ଏବଂ ରୋମାୟ ୧୦ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମାନବ ଜାତିର ପ୍ରତିଭର (ସି.ଏଫ୍. ୧୦, ୧୧, ୧୩)

ଏପିସାୟ ୧:୪ ଜିଶୁରାୟ ଶାସ୍ତ୍ରାୟର ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଚାବିକାଠି ଅଟେ ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଜିଶୁରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରାସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟେ । ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପତନ ମାନବର ଆବଶ୍ୟକତା ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ଚକ୍ର ଅଟେ । ଏପିସାୟ ୧:୪ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ ପୂର୍ବ ନିର୍ବର୍ତ୍ତନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ନୂହେଁ ବରଂ ପିତ୍ରତା ଅଟେ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି) ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସୁସମାଚାରରେ ଥିବା ଆଶାର୍ବଦି ପ୍ରତି ଆମଟ ଅଧୁକ ପ୍ରଲୋଭିତ ହୋଇଥାଉ ଏବଂ ନିଜର ଦାୟିତ୍ବକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥାଉ ଜିଶୁରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଅନ୍ୟ ସତ୍ୟର ସଂପର୍କ ଦେଇ ମତ ଆସିଥାଏ । ଏକୁଚିଆ ଅସଂପର୍କୀୟ ସତ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ଏକ ଉତ୍ତମ ଅନୁରୂପତା ନଷ୍ଟତ୍ର ମଣ୍ଡଳ ସହିତ ଏକୁଚିଆ ନଷ୍ଟ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵର ପୂର୍ବିଯ ଠାରେ ସତ୍ୟକୁ ଦେଖାନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତ ପୁଷ୍ଟିକଠାରେ ନୁହେଁ । ଉତ୍ତମ ବିପରାତ ସତ୍ୟତାର ମତ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ ଘୂମ୍ବି ଯାଏ ନାହିଁ । ଜିଶ୍ଵର ସେ ସର୍ବବ୍ୟାପାଙ୍କ ସହିତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନ୍ତର ନିହିତ ଗୁଣ ଉଦାହର ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ଧରଇ ଯାଶୁ ଯେପରି ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ସହଭାଗି ଥିଲେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ସ୍ବାଧୀନତା ସହିତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ର ବାୟୀତ୍ତର ପ୍ରତିଜ୍ଞା

ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟର “ପ୍ରତିଜ୍ଞା”ର ଧାରଣା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାନତାକୁ ଏକତ୍ର କରେ । ବ୍ୟାପତା ମୂଳକ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରେ ଏବଂ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରେ । ମାନ ଜାତିଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସ ରଉଭର ମିଳିଥାଏ (ସି.ଏଫ୍. ମାର୍କ ୧:୧୪, ୩:୧୭, ୧୯, ୨୦:୨୧) ପୁସ୍ତକର ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ ବିରତ୍ତଧ ପରି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରିବା ସମୟରେ ନିତାନ୍ତ ସାବଧାନ ରହିବା ଦରକାର ଅଟେ । ନିଜର ପସନ୍ଦ ମତକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ବେଳେ ସାବଧାନ ରହିବା ଦରକାର ଅଟେ ।

■ “ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ” ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ, ଅନ୍ତର ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ (ସି.ଏଫ୍. ୪:୨୧, ୨୭; ୭:୪୦, ୪୭, ୧୦:୨୮, ୧୮ ଯୋହନ ୨:୨୪, ୪:୧୧) ଏହାର ଅର୍ଥ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବନ” ନୂତନ ଯୁଗର ଜୀବନ ପୁନରୁତ୍ସାନ ଜୀବନ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯୋଗ୍ୟତା (ସି.ଏଫ୍. ୧୦:୧୦)

୧୭:୩ “ଅନ୍ତର ଜୀବନ ଅଟେ” ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର ଜୀବନକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏହି ପଦରେ ଦୁଇଟି ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏକେଶ୍ଵର ବାଦ (ଦ୍ୱ. ବିବରଣ ୭:୪୪) ୨ - ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି, ଦାଉଦଙ୍କ ଦୈବିକ ମସିହ (ସି.ଏଫ୍. ୨ୟ ଶାମୁସଳ ୭) ଅନ୍ତର ଜୀବନକୁ ଉବିଷ୍ୟ ପାଇଁ ଗଛିତ କରାଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।

■ “ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣି ପାରିବେ” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର କ୍ରିୟାଶୀଳ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା କେବଳ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଧରଣୀ ଶକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସରେ ଦର୍ଶାଇ ନ ଥାଏ । ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କକୁ ବୁଝାଏ । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ମସିହ । ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ମାନ (ସି.ଏଫ୍. ୧:୧୨, ୧୪, କଲେସି ୧:୪, ଏବଂ ୧:୩) ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚଯ ରୂପରେ, ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ, ଅନୁତାନ, ଆଞ୍ଚାକାରାତା ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରେ ରହିବା ଉଚିତ ଅଟେ ।

■ ‘ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର’ ପୁରାତନ ନିଯମରେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନ୍ତରକୁ ବିଶ୍ୱାସକରୁଥିଲେ (ସି.ଏଫ୍. ଯାତ୍ରା ୮:୧୦, ୯:୧୪ ଦ୍ୱ. ବିବ. ୪:୩୪, ୩୯, ୨:୪, ୩୩:୨୭, ୧୮ ଶାମୁସଳ ୨:୨, ୨ୟ ଶାମୁସଳ ୨:୨୨, ୧୮ ରାଜାବଳି ୮:୩୩, ଯିଶ୍ଵା ୩୭:୨୦, ୪୪:୨, ୮:୪୪-୨, ୧୪, ୧୮, ୨୧, ୨୧, ୨୨, ୪୭:୯ ଯୋହନ ୪:୪୪, ୧୮ କରନ୍ତୀ ୮:୪, ୨, ୧୮ ତିମଥୁ ୧:୧୩, ୨:୪, ଯିହୁଦା ପ. ୨୪) ପୁରାତନ ନିଯମରେ ହିଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶେଷତା ଏବଂ ଏକ ଜିଶ୍ଵରକୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ପାର୍ବୀୟ ପୁରାତନ ଜଗତର ମତ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥାଏ । ସେଠାରେ କେବଳ ଏକ ଜିଶ୍ଵର ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମୀୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଯାତ୍ରା ୧୪:୧୧ ଦ୍ୱ. ବିବ. ୩:୧୪, ଗାତ୍ର ୮୭:୮, ୮୯:୮)

ସେହିପରି ଅର୍ଥରେ ପୁରାତନ ନିଯମର କେତେକ ଅଂଶରେ ହିଁନୋଥେଇଟିମ୍ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି (ବେଳୁ ଜିଶ୍ଵର (୪ଲୋହିମ) କିନ୍ତୁ ଇପ୍ରାଲେ ନିମନ୍ତେ କେବଳ ୪କ ଜିଶ୍ଵର), ମୋଶ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଂକ ଉପାୟିତିକୁ ଜାଣୁଥିଲେ । ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିମାସମୂହ ଯେ ବାନ୍ଧବରେ ସତ୍ୟ ବୋଲି କହିବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେହି ମନ ଆତ୍ମା ଶାରୀରିକ ପ୍ରତିମା ଗୁଡ଼ିକରେ ଲୁକାଯିତ ଥିଲା (ସେଇପଣ୍ ପ୍ରକରିତ ୧୦:୧୯-୨୦)

ଅନ୍ୟ ବିଶେଷଣ ହେଉଛି ‘ସତ’ (ଆଲେଥିନସ) । ଏହି ପଦ ଏବଂ ଏହାର ସର୍କୀତ ପଦଗୁଡ଼ିକ (ଆଲେଥେସ) ଅନେକ ସମୟରେ ଯୋହନଂକ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଯଦିଓ ସେମାନଂକ ଉପାୟିତିକୁ ଅର୍ଥ ସବୁ ବୁଝିବା କଠିନ । ସେଗୁଡ଼ିକର ବେଳୁ ପ୍ରକାର ଅନ୍ତନିହୃତ ଅର୍ଥ ରହିଛି (ଭାଷା ଷେତ୍ରରେ) । ପୁରାତନ ନିଯମର ତୁଳନାତ୍ମକ ପୃଷ୍ଠରୁମି ତାହା ହେବ ଯାହାକି ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ, ବିଶୁଦ୍ଧ, ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ (୪ମେଥ୍ ୧୦ରୁ) ଗ୍ରୀକ ପୃଷ୍ଠରୁମି ତାହା ହେବ ଯାହାକି ଅନାବରଣୀୟ, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ । କେତେକ ଅର୍ଥରେ ସତ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟାର ବିପରୀତ (ତିତ ୧:୨) । ରନ୍ସ ଶର ଗୋଟିଏ ଗ୍ରୀକ ପଦ (ଆଲେଥିନସ)ରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ସୁରାଜ ଯେ ତାହା ୧୦ରୁ କୌଣସି ବିଷୟ ଗଠିତ ହୋଇଛି । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟବହାରିକ ପ୍ରଶାଳୀଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଶର ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପାର୍ବତୀନ ଅନୁମାନ ଦେଇ ପାରିବ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : “ସତ୍ୟ” (ପଦ) ଯୋହନ୍ତଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ମହରେ

୧୦

କ· ଛଣ୍ଡର ସତ୍ୟ/ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅନ୍ତି (ସିଇଏୟୁ-ଯୋହନ ଜାଣନ, ୧୦୧୮, ୨୮୮ ଟଙ୍କା, ୧୭୩, ରୋମି ଜାଳ, ପ୍ରେସ୍ ୧୯୯, ପ୍ରୋହନ୍ତନ ୫୫୨୦, ପ୍ରକାଶ ୨୦୧୦)

ଗ. ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସମନ୍ତ୍ର ସତ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍ ପ୍ଲଟ୍ ଏୟାର୍ ୧୩୦୮ ୧୯୦୯)

ଘ. ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସବୁ ସତ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏୟୁ. ପ୍ରକା ୧୯:୧୧)

୨୦ ପତ୍ର ଲିଖିତ

କ. ପ୍ରତି ପାଇଁ/ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି

୧. ସତ୍ୟ କ୍ରେୟାଟିକ୍ ଏଣ୍ଟର୍‌ପ୍ଲଟ ଯୋହନ ୧୦୯, ପ୍ରଦୀପ ଯୋହନ ୨୦୮)

୨. ପକ୍ଷତ ଦାଖାଲତା (ସିଇଏ ଯୋହନ ୧୫:୧)

၃. အနေကုန် ၅၇၁၁ ခုနှစ်ရေး ပရီပါ၏ မြန်မာ ၁၂၈၄၊ ၁၇)

୪. ସେ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି (ସିଂହା- ଯୋହନ ୨୪:୨୮ ଟ:୩୭)

୪. ସେ ସତ ଅଟନ୍ତି (ସିଇଏୟ ପକା ୩:୭, ୧୪, ୧୯:୧୧)

ଖ: ପଡ଼ିବାରେ ଲିଖିତ ସାଷ୍ଟ୍ୟ/ପଢିଯାଇବାରେ ସାଷ୍ଟ୍ୟ ସତ୍ୟ (ସିଏଫ୍-ଯୋହନ୍ ୧୮-୩୭)

ନୀତି ଏହା କେଳନାଟକ ଅର୍ଥ ଧାରଣ କରିପାରେ

କ. ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନାମ ଯୀଶାଙ୍କ ଅନିଗନ୍ତ ଏବଂ ସ୍ଵତ୍ୟ (ସିଃ୧୩୦ ଯୋଦ୍ଧନ ୧୦୧)

ଖ- ପାନ୍ତର ମଧ୍ୟର ଆବାସତମ ବନାମ ସର୍ବୀୟ ଆବାସତମ (ସିଏଫ୍ ଏବୀ ଟ:୨୬ ପ:୧)

୪. ସେହିପରି ଅନେକ ଯୋଗାଦାନରେ ଏହି ଶବ୍ଦର କେତେ ଅନ୍ତର୍ଭିତ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଦାନରେ ଥିଲା (୪ବୀୟ, ଗ୍ରୀକ) । ଯୋଗାଦାନ ସେ ସବୁରୁଚିକୁ ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ, ବ୍ୟକ୍ତିରୁପେ, ବନ୍ଦା ରୂପେ ଏବଂ ସୋମାନ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମାଦ ରୂପେ ଯାହା ସେମାନ୍ତଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ ମାନ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଅତ୍ରକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅଛି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ସିଏଫ୍. ଯୋଗାଦାନ ଠ:୧୩, ୧୯:୩୪ଟ ୪ବୀ ୧୦:୭୭, ପ୍ରକା ୭୭:୬)

୪. ଯୋହନାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହିଦୁଇ ବିଶେଷଣ ଗୁଡ଼ିକ ପିତାଙ୍କୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଦେବତା ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ସିଏଫ୍ ୪:୪୪, ପ୍ରା-ଯୋହନ ୪-୧୦ ଏବଂ ଯାଶୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସୁର୍ଖ ପ୍ରକାଶିତ ଉକ୍ତାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ, ଯଥାର୍ଥରେ ବୁଝିବାକ ନହେଁ ।

- “ଏବଂ ଯାଶୁଖ୍ରାଷ୍ଟ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ପଠାଇଲୁ” ଏହା ଗୋଟିଏ ସାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯୋହନଂକ ଦ୍ୱାରା । ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ “ପ୍ରେରିତ” ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯୋହନରେ ପୁନଃ ପୁନଃ ଦୂଇ ଅଂଶ ଯୁକ୍ତ ଧାରା ଅଟେ(ସିଞ୍ଚପ୍ ନେବା, ନ୍ତର, ୪୩୩, ୩୮, ୩୯, ୩୯୯, ୩୮, ୪୭, ୪୯, ୫୯, ୫୯୯, ୧୦୩୩, ୧୧୩୯, ୧୭୩୯, ୧୭୩୯, ଗ, ୧୮, ୨୧, ୨୩, ୨୪, ୨୦୨୧) ଗୁରୁହମାନେ “ଆପଣେଲୋ” ଶବକୁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ପ୍ରତିନିଧିକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ: ପଠାଇବା (ଆପଣେଲୋ) ୫୩୯୪ରେ ।

୧୦:୪' ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ତୁମକୁ ମହିମାନ୍ତି କରିଅଛି “ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ଦେଖନ୍ତୁ ୧୩: ୩୧-୩୨ ।” ଗୌରବ ଶରତି ଏହି ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇପାରେ (୧) ଗୌରବ ଦେବାକୁ “କିମ୍ବା (୨) “ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ” ଗଣ ପଦ ନମ୍ବର ୨କୁ ସୁଚିତ କରେ । ପିତାଙ୍କ ପକାଗ କରିବା ଥିଲା ଯୀଶୁଙ୍କର ପଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ (୧:୧୪,୧୮)

- “କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା “ଗ୍ରାଜ୍ ମୂଲ ଶର, ଲେସ, “ସୁର୍ତ୍ତ ରୂପେ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ” ବୁଝାଏ (ସିଏୟ, ୪:୩୪, ୫:୩୭, ୧୯:୩୦) କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ହିନ୍ଦି ଭାଗ ।

୧. ପିଡାଂକ ପକାଶ କରିବା (ସି.୪୧ ୧୦୪), ୧୮

୨. ପତିତା ମାନବଜୀବିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା (ସିଂଖପ୍ଲ ମାର୍କ ୧୦:୪୫,ଦି କରି ୪:୨୧)

၆- ဂေါ်ခိုင် စွမ်း မာနပိုက္ခတာရ ဖုဒာန္တရန် (၁၃:၂၈), ပုံပိုဒ် ၅:၁၄)

୪. ଯୀଶୁକର ମଧ୍ୟ ସାହିତ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଗୁଲ୍ଫ ରହିଛି (ପ୍ରାୟ ଯୋହନ ୨୦୧) ଏବୁ ୨୦୧୪, ୯୦୪)

୧୭:୪ “ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଗୌରବ” ଏହି ପଦ ଖୁବିଷଳ ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୟମାନତାକୁ ଶୁଭୁତ୍ତ ଦେଉଛି (ସିଏଫ୍ ୧:୧, ୧୪, ୨:୨୭, ୮:୮୮, ୧୩:୨୮, ୧୭:୧୧, ୧୩, ୨୪, ଦ୍ଵି କରି ୮:୯, ଫିଲିପ ୨:୨-୧୧ ଜଲ ୧:୧୭, ଏବୁ ୧:୩, ୧୦:୪-୮) ଯାରୁ ତାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଶୁଭିକ ଏବଂ ଅଲୋକିକ କାର୍ଯ୍ୟଶୁଭିକ ଦ୍ୱାରା ଶିଷ୍ୟ ମାନଂକ ନିକଟରେ ଗୌରବ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ (ସିଏଫ୍ ୧:୧୪, ୨:୧୧, ୧୧:୪, ୪୦୮ ୧୭:୨୮) ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ପୁନ୍ରୁଥାନ, ଏବଂ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣୀୟ ଗୌରବକୁ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣାବୋହଣ କରି ଫେରିଯିବା ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମା ମହିମା ହେବ (ସିଏଫ୍ ପା-୨୪, ଫିଲିପ ୨:୪-୧, ୧୭) । ଏହି ଶବ୍ଦ ଗୋଟିଏ ଆଓରିଷ ଆକ୍ଷିତ ଉଚ୍ଚରେତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । “ଗୌରବ” ପଞ୍ଚକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ୧:୧୪ରେ

ଘନ ଏସ ବି (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଅଂଶ: ୧୭:୨-୧୯

“ତୁମେ ମୋତେ ଜଗତ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଥିଲେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କଲ, ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଥାଏଛନ୍ତି ।” ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ଦାନ କରିଥାଏ, ସେହି ସବୁ ଯେ ତୁମ୍ଭୁ ଠାରୁ ଉପନ, ଏହା ସେମାନେ ଏବେ ବୁଝି ଅଛନ୍ତି, ଏକାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିସବୁ ଦାନ କରିଥାଏ, ଆଉ ସେମାନେ ଗୃହଣ କରିଥାଏ, ପୁଣି ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭୁ ନିକଟରୁ ଆସିଥାଏ, ତାହା ସତ୍ୟ ରୂପେ ଜାଣୁଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଏଛନ୍ତି । ୯ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି, ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭୁର, ଯାହା ଯାହା ମୋହର, ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭୁର, ପୁଣି ୧୦ଯାହା ଯାହା ତୁମ୍ଭୁର, ସେହିସବୁ ମୋହର, ଆଉ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ମହିମାନିତ ହୋଇଥାଏ । ୧୧ମୁଁ ଆଉ ଏ ଜଗତରେ ରହୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଜଗତରେ ରହୁ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଯାଉଥାଏ । ପବିତ୍ର ପିତଃ ତୁମ୍ଭୁ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକର ଯେଉଁ ନାମ ତୁମ୍ଭର ମୋତେ ଦେଇଥାଏ), ସେପରି ଆମେମାନେ ଯେ ପ୍ରକାର ଏକ, ସେମାନେ ସେ ପ୍ରକାର ଏକ ହୁଅଛନ୍ତି । ୧୭ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୁ ନାମରେ ରକ୍ଷା କରି ଆସିଥାଏ (ଯେଉଁନାମ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଥାଏ), ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାବଧାନରେ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ବିନାଶର ସନ୍ଧାନ ବିନା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କେହି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ୧୮କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଯାଉଥାଏ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ମୋହର ଆନନ୍ଦ ସେପରି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଜଗତରେ ଥାଉ ଥାଉ ମୁଁ ଏହାସବୁ କହୁଅଛନ୍ତି । ୧୪ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୁର ବାକ୍ୟ ଦାନ କରିଥାଏ, ଆସିଥାଏ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । କାରଣ ମୁଁ ଯେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଏ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଏ । ଆଉ, ସେମାନେ ସୁନ୍ଦର ଯେପରି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରକୃତ ହୁଅଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୭:୨ “ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ନାମ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି” ଏବୁୟ ନାମଶୁଭିକ ଚରିତ୍ର ଦର୍ଶକ ସୁତାରଥିଲା (ସିଏଫ୍ ପଦ ଶୁଭିକ ୧୧୧, ୨୪-୨୭ ଶାତ ୫:୧୦) ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ମଧ୍ୟ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣ କରେ ଯେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଅର୍ଥ ଜଣଗଙ୍କୁ ଦେଖିବା (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୧:୧୮, ୧୨-୧୪, ୧୪:୮-୧୧, ଇଲାପି ୧:୧୪, ଏବୁ ୧:୩)

ଉପର କୋଠରାର ଆଲୋଚନା ଶୁଭିକରେ ନାମ ଗୋଟିଏ ଶୁଭୁଡ଼ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭୂମିକାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି (୧୪:୧୩ ୧୪, ୪, ୧୪:୧୭, ୨୧, ୧୨:୨୩, ୨୪, ୨୬, ୧୭:୨୩, ୨୪, ୨୬, ୧୧ ୧୨, ୨୭) ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଚ୍ଚରେ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆଖ୍ୟା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧. ପବିତ୍ର ପିତା, ପ. ୧୧

୨. ଧାର୍ମିକ ପିତା, ପ. ୨୪

■ “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାଏ” ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ ଏହା ନିବାଚନ ବିଷୟ କୁହେ (ସିଏଫ୍ ପଦ ଶୁଭିକ ୨, ୫, ୨୪, ୨:୩୭, ୩୯) । କେହି ଆସିପାରେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୧. ପ୍ରଭୁ ଦିଅନ୍ତି

୨. ଆତ୍ମା ଆକର୍ଷିତ କରନ୍ତି (୨:୪୪, ୨୪)

୩. ସେମାନେ ଗୃହଣ କରନ୍ତି (୧:୧୭), ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି (୩:୧୭)

■ “ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛୁଟି” ଆଜ୍ଞାବହୁ ହେବା ଗୁରୁଡ଼ପୂଣ୍ଡ (ସିଏଫ୍ ଟ:୪୨, ୪୪, ୧୪: ୨୩, ୧୪:୧୦, ୨୦) । ଏହା ପୁରାତନ ନିମୟମର “ନିର୍ଦ୍ଦାର” ସହ ସମାନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍, ମୋହନ, ଆଦି ୨୯:୯, ଉତ୍ସାହଲ, ଦ୍ଵି- ବିବ ୧୮:୧୩, ଆୟୁବ, ଆୟୁବ ୧:୧) । ଏହା ସୁଣ୍ଡ ଆଜ୍ଞାନୁଦର୍ଶିତା କିମ୍ବା ପାପଶୁନ୍ୟତାକୁ ବୁଝାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ସବୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଗୋଟିଏ ଲଜ୍ଜା, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ, ଯୀଶୁଙ୍କ ପରେ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଥିଲେ ପରଞ୍ଚକୁ ସେପରି ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ବୁଝାଏ ।

୧୭:୭ “ସେମାନେ ଏବଂ ବୁଝିଅଛୁଟି” ଏହା ଗୋଟିଏ ସୁଣ୍ଡ କ୍ରିୟାଶୀଳ ସଂକେତ ସୁଚକ “ତାହା” (ହୋଟି) ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ ହୋଇଛି ଯାହା ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାଦର ବିଷୟବସ୍ତୁ କୁ ଦର୍ଶାଏ । ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା “ହୋଟି” ର ବ୍ୟବହାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ୨:୩ ଧରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ଦାନ କରି ଅଛ, ସେହିପରୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉପର୍ନ” ଯୀଶୁ ତାହା କହିଲେ ଯାହା ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା (ସେଏଫ୍ ପ-୮, ୩:୧୭, ୧୭:୪୮-୪୯)

୧୭:୮ “ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ” ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ମାଦ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସେଠାରେ ସିଧା ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇନାହିଁ । ୧:୧୭ ପଦରେ ଲଜ୍ଜାରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସିଧା ବିଷୟ ନିଜେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବୁଝାଏ, ୪୦ାରେ ସେହି ସମ୍ମାଦ ହେଉଛି ଲଶ୍କରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଯୀଶୁ ଆଶିଲେ (ସିଏଫ୍-ପ-୪) । ଏହା ସୁମାନାଗୁରର ଦୁଇଟି ପ୍ରତିରୂପ ଦୃଷ୍ଟିଗୋତର କରୁଛି ଯଥା (୧) ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ (୨) ଏକ ସମ୍ମାଦ ।

■ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ“ ଏହି ଶବ୍ଦଶୁଣିକ ଆଓରିଷ୍ଟ କ୍ରିୟାଶୀଳ ବନ୍ଦବ୍ୟସ୍ତକ ଅଟେ । ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେଶରିକ ପ୍ରାରମ୍ଭ ଏବଂ ସମ୍ମାଦକୁ ବୁଝାଏ । (ସିଏଫ୍ ୪:୧୯, ୨:୭୮-୭୯, ୧୨, ୪୮-୪୯, ୧୭:୩୦, ୨୭:୧୮, ୨୧, ୨୩, ୨୪)

୧୭:୯ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମାରୁଆଛି“ ଯୀଶୁ ଆମୂମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତି (ସିଏଫ୍- ପ୍ର- ତୀମର୍ ୨:୪, ଏବ୍ରୀ ୮:୧, ୯:୧୪, ୧୭:୨୪) ଏବଂ ଓକିଲ ଅଟନ୍ତି (ସି-୧୯୩ ଯୋହନ ୨:୧) । ପିତା ମଧ୍ୟ ଏବୁ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ସାମିଲ ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ୧୭:୨୭-୨୭), ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ (ସିଏଫ୍ ରୋମି ୮:୨୭-୨୭) । ତ୍ରିଖଳ ର ସମସ୍ତ ତିନି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପରିତ୍ରାଣର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ସାମିଲ ରହିଛନ୍ତି ।

■ “ଜଗତ” “କ୍ଷୟ ମସ୍” ଶର ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୧୮ ଥର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ଯୀଶୁ (୧) ପୃଥିବୀ (ସିଏଫ୍ ୧୭:୪, ୨୪) ଏବଂ (୨) ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ସର୍କାର ବିଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନବାନ ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ୧:୧୦, ୧୭:୧, ୯, ୧୧, ୧୩, ୧୪, ୧୫, ୧୭, ୧୮, ୧୯, ୨୧, ୨୩, ୨୩) ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାରେ ଏହି ପଦର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ମାନବ ସମାଜ ଗଠିତ ଏବଂ ଲଶ୍କରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାର୍ଯ୍ୟରତ ।” ବେଳେ ବେଳେ ଏହା ବୁଝାଏ ଯେ (୧) ଗ୍ରହ, (୨) ଏହି ଗ୍ରହରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ, କିମ୍ବା (୩) କିମ୍ବା ଲଶ୍କର ବ୍ୟତୀତ ଜୀବନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ୧୪:୨୭ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧୭:୧୦ “ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯାହା ମୋର ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭର ଏବଂ ଯାହା ଯାହା ତୁମ୍ଭର ସବୁ ମୋର“ ଏହା ତ୍ରିଖଳ ଲଶ୍କରଙ୍କର ଏକତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି (ସିଏଫ୍-ପ ୧୧, ୨୧-୨୩, ୨୮:୧୪ ତ୍ରିଖଳ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ୧୪:୨୭ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ମହିମାନିତ ହୋଇଆଛି” ଏହା ଗୋଟିଏ ସୁଣ୍ଡ ନିଷ୍ଠିତ ସୁଚକ ଅଟେ । ଜଣେ ଶିଷ୍ୟର ଜୀବନ ହେଉଛି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଯେପରି ସେ ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କଲେ । କେତେ ଗୋଟିଏ ଭୟଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୧୭:୧୧ “ମୁଁ ଆଉ ଏହି ଜଗତରେ ରହୁନାହିଁ” ଏହା (୧) ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତ (ଆରୋହଣ) ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ (ସିଏଫ୍ ପ୍ରେରି ୧:୯-୧୦) ବା (୨) ସମାଜ ପ୍ରତି ଯୀଶୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

■ “ପବିତ୍ର ପିତା” ଏହି “ପବିତ୍ର” ଶର ନୂତନ ନିୟମାବଳୀର କେବଳ ୪୦ାରେ ପିତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏହା ହେଉଛି, “ପବିତ୍ର ଜଣକ”, ପ୍ର-ପିତ ୧:୧୨) ଯେପରି ପୁରାତନ ନିୟମାବଳୀରେ । ଏହି ବିଶେଷ୍ୟ (ହୋଗିଆସି) ମଧ୍ୟ ବେଳେ ବେଳେ ଆତ୍ମା ଗହନ୍ତିକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି (ସିଏଫ୍ ୧:୩୩, ୧୪:୨୬,୨୦:୨୭) ସେହି ସମାନ ଗ୍ରୀକ ମୂଳ ଭାଷା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ- ୧୭ (ହୋଗିଆସି ମସି)ରେ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଦ ୧୯ (ହୋଗିଆଜୋ)ରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି ।

ଏହି ମୂଳ ଶରର ପ୍ରାଥମକ ଉର୍ଜା ହେଉଛି “ଲଶ୍କରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅଳଗା ହେବା” (ସିଏଫ୍- ୧୭,୧୯) । ଏହା ଲଶ୍କରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ହେବା ଛୟାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯ୍ୟାନଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଲଶ୍କରଙ୍କ ସବୋକ୍ଲାନ୍ତ ଚରିତ୍ର (ଲେସ୍ଟାଖଲର ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି) ଏବଂ ଶାରୀରିକ, ଭାବିତକ, ଭାବସାମ୍ୟ ହରାଇଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଭିନ୍ନତା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ । ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କ ଅନୁସରକାରୀମାନେ ଅଧିକ ତାଙ୍କ ପରି ହୁଅଛୁ । ସେମାନେ “ତିବ୍ରତା” ପ୍ରତିଫଳନ କରନ୍ତୁ । ପଦ “ସାଧୁ” ର ମୂଳ ହେଉଛି ଗ୍ରୀକ ଶର “ପବିତ୍ର” ଠାରୁ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପବିତ୍ର କାରଣ ସୋମନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବ ଯେପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ, ତାଙ୍କ ପରି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ରୁଚି ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପବିତ୍ର

୧. ପୂରାତନ ନିୟମ

କ. କାଦୋଷ ଶରର ତର୍ଜମା (ବିତିବି ୮୭) ଅନିଷ୍ଟତ, ସମ୍ବତ୍ସର କିଣାନୀୟ ଅଟେ । ଏହା ସମ୍ବତ୍ ହୋଇପାରେ ଯେ ମୂଳ ଶରର ଅଂଶ (ୱେତାର୍ଥି କେକଟି) ର ଅର୍ଥ “ବିଭାଗ କରିବା” । ଏହା ହେଉଛି ଶର “ବିଭିତ୍ତି” (କିଣାନୀୟ ସଂକ୍ଷିତି ଠାରୁ ସିଏପ୍-ଦି-ବିବ- ୩:୧, ୧୪:୨୮ ୨୧, ୨:୧୯) ର ଜଣାଶୁଣା ସଙ୍କାର ଉପ୍ତି ଉଚ୍ଚରଂକ ବ୍ୟବହାର ସକାଶେ ।

ଖ. ଏହା ଉଚ୍ଚରଂକ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ଵାନ, ସମୟ, ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସର୍କରେ । ଏହା ଆଦି ପୁସ୍ତକରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଗଣନା ପୁସ୍ତକରେ ସାଧାରଣରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

ଘ. ଉଚ୍ଚିଷ୍ୟତ ବନ୍ଦମାନଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ବନ୍ଧରେ (ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର: ଯିଶାଇୟ ଏବଂ ହୋଶିୟ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଂଶ ଉପସ୍ଥିତ, କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଆସିଥିଲା । ଏହା ଉଚ୍ଚରଂକ ଉପାଦାନ ଚିହ୍ନିତ କରିବାରେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି (ସିଏପ୍-ଯିଶା- ୩:୩) । ତାଙ୍କ ନାମ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପବିତ୍ର ଅଟେ ବୋଲି ଉପଶ୍ଵାପନ କରୁଛି । ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପବିତ୍ର ବୋଲି ଜଗତର ଦରକାରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅଛି ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଯେବି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ନିୟମ ପାଲନ୍ତି) ।

ଘ. ନିୟମାବଳୀ, ନ୍ୟାୟ, ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରିତ୍ରର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ ଉଚ୍ଚରଂକ ଦିନ୍ଯା ଏବଂ ପ୍ରେମ ଅବିଭାଜନୀୟ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଉଚ୍ଚରଂକର ଗୋଟିଏ ଅପବିତ୍ର, ପତିତ, ବିଦ୍ରୋହୀ ମାନବ ଜାତୀ ପ୍ରତି ଚିନ୍ତା ରହିଛି । ଉଚ୍ଚର ଏକ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚର ଏକ “ପବିତ୍ର” ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍କ ଉପରେ ରବଚ ବି ଗାର୍ତ୍ତଲଙ୍ଘେନାନଙ୍କ ଲେଖାରେ ଗୋଟିଏ ଅତି ଆଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବନ୍ଧ ରହିଛି । ସିନୋନିମସ୍ ଅଫ୍ ଦି ଓଲଡ୍ ଟେଣ୍ଟାମେଣ୍ଟ, ପୃ. ୧୧୨-୧୧୩ ଗହତିକରେ ।

୨. ନୂତନ ନିୟମ

କ. ନୂତନ ନିୟମର ଲେଖକ (ଲୁକ ବ୍ୟତୀତ) ସମନ୍ତେ ହେଲେ ଏବୀୟ ଭାବୁକ, କିନ୍ତୁ ସମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ କୋଇନେ ଦ୍ୱାରା ପୁରାବିତ ହୋଇଥିଲେ (ୱେତାର୍ଥି, ସେପ୍ରାଆଜିଷ୍ଟ) । ଏହା ପୂରାତନ ନିୟମର ଗ୍ରୀକ ଅନୁବାଦ ଅଟେ, ତ୍ରାତନ ଗ୍ରୀକ ସାହିତ୍ୟ, ଚିନ୍ତାଧାର କିମ୍ବା ଧର୍ମ ନୂହେଁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଶର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ।

ଘ. ଯାଶୁ ପବିତ୍ର ଅଚନ୍ତି କାରଣ ସେ ଉଚ୍ଚରଂକର ଏବଂ ଉଚ୍ଚରଂକ ସଦୃଶ ସିଏପ୍ ଲୁକ ୧:୩୪, ୪:୩୪, ପ୍ରେରି ୩:୧୪, ୪:୨୭, ୩୦, ୩୧, ମାଧ୍ୟ ୪:୪୮ ପ୍ରୁପିତ ୧:୧୭) । ସେ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଚନ୍ତି (ସିଏପ୍-ପ୍ରେରି ୩:୧୪, ୨୭:୧୪) । ଯାଶୁ ପବିତ୍ର କାରଣ ସେ ପାପଶୂନ୍ୟ ଅଚନ୍ତି (ସିଏପ୍ ଯୋହନ ୮:୪୭, ଦି-କର ୩:୧୯, ଏବୀ ୪:୧୪, ୭:୨୭, ପ୍ରୁପିତ ୧:୧୯, ୨:୨୭, ପ୍ରୁ- ଯୋହନ ୩:୪)

ଘ. କାରଣ ଉଚ୍ଚର ପବିତ୍ର ଅଚନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ (ସିଏପ୍- ଲେବୀ ୧୧:୪୪-୪୫, ୧୯:୨, ୨୦, ୩, ୨୭, ମାଧ୍ୟ ୪:୪୮ ପ୍ରୁପିତ ୧:୧୭) । କାରଣ ଯାଶୁ ପବିତ୍ର ଅଚନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ (ସିଏପ୍-ରୋମୀ ୮:୨୮-୨୯, ଦି-କର ୩:୧୮, ଗାଲା ୪:୧୯, ଖଣ୍ଦି ୧:୪, ପେସଲ ୩:୧୩, ୪:୩, ପ୍ରୁପିତ ୧:୧୪) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ (ପବିତ୍ରତା) ସେବା କରିବାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମାନେ ଉକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

■ “ତୁମ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର” ଯାଶୁ (ଅଓରିଷ ଆଦେଶସୂଚନ କର୍ମବାଚ୍ୟ) କର୍ମତାସନ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଯିହୋବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ (ସ୍ଵେଚ୍ଛ ପ୍ରକାଶାତ୍ମକ କର୍ମବାଚ୍ୟ) ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ତାହା ଯୋଗାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି (ସିଏପ୍ ପ- ୧୭) । ଏହି ପତିତ ଜଗତରେ ସେବା କରିବାକୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେବ ଯେପରି ସେ ସେବା କରିଥିଲେ ଏହି ପତିତ ଜଗତରେ (ସିଏପ୍ ପ- ୧୮) । ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପକାର ଏକତାର (ସିଏପ୍ ପ- ୨୧)

୩. ପିତା

୪. ପୂତ୍ର

୫. ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ।

■ “ଆମେମାନେ ଯେପରି ଏକ ସେ ପ୍ରକାରେ ସେମାନେ ଯେପରି ଏକ ହୁଅନ୍ତି” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବ୍ୟାକରଣ । ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଚ୍ଚରଂକର ସର୍କିତ ଏକତାକୁ ବୁଝାଉଛି (ସିଏପ୍ ପ-ପ- ୨୧, ୨୨, ୨୩, ୧୦:୩୦, ୧୪:୧୦) । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ ଅନୁରୋଧ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ଆମ୍ବ ମାନଙ୍କ ଦିନରେ ଏହି ଏକତା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ଵାନ ର ଅଭାବ ରହିଛି (ସି ଏପ୍ ଏପିସ ୪:୧-୨) । ଉଚ୍ଚରଂକ ଭାଗୀମାନୁକ୍ରମୀକରିତ କରିବା ପାଇଁ, ସମାନତା ନୂହେଁ, ଏକତା ଏକ ପଛା ।

୧୭:୧୭ “ମୁଁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ... ମୁଁ ଜଗି ରହିଥିଲା” ପ୍ରଥମ କ୍ରିୟା ପଦ ହେଉଛି ଅସନ୍ନକାଳ ବାଚକ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଓରିଷ୍ଟ କାଳ ଏହି କ୍ରିୟା ପଦଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଅର୍ଥବୋଧକ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଅବିରତ ସୁରକ୍ଷା ଏହି ଉତ୍ସତାଶରୁ ବାଧ୍ୟରେ ଗ୍ରୁହଣ କରାଯାଏ (ସିଖଫ୍ଲେଚ୍-ରେପିଟ ୧:୩-୫) ଏମାର ଭିନ୍ନପେଣ୍ଟ ତାଙ୍କର ନୂତନ ନିୟମ, ଭାଗ-୧ ର, ଶର ଅଧ୍ୟୟନ “ ଏହି ଦୁଇ ଶର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଗଠନ କରନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି ପ୍ରଥମ (ଟେରିଓ) ଅର୍ଥ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ (ଫୂଲାସୋ) ଅର୍ଥ ଜଗି ରହି (ପୃଷ୍ଠ ୪୫)

- “ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଲାହିଁ” ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ସହରକ୍ଷା କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଦେଖାଏ (ସିଖପ୍ ୧:୩୭, ୩୯, ୧୦, ୨୮-୨୯) ।

ଏହି ପଦ (ଆପୋଲୁମି) ଅନୁବାଦ କରିବା କଞ୍ଚକର କାରଣ ଏହା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ଡକ ଯିଅଲୋଜିକାଲ ଡିଜନାରୀ ଅପ୍ ଦି ନ୍ୟ ଟେଣ୍ଟାମେଣ୍ଟ, ଭାଗ-୧ ରେ, ଗେର ହାର୍ଟ କିଟେଲ୍ ଏହି ଶର ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତି, “ସାଧାରଣ ଭାବେ ଆମେ କହିପାରୁ ଯେପରି ସମାନ୍ତର ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକରେ ପେରି ୨ ଏବଂ ୪ ଭିତିମୂଳ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଜଗତକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, କିନ୍ତୁ ୧ ଏବଂ ୩ ଭିତିମୂଳ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜଗତ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ, ଯେପରି ପାଉଳ ଏବଂ ଯୋହନର ପୃଷ୍ଠ ୩୯୪ । ତାଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶ ସଙ୍ଗୀ ଗହନ୍ତିକ ହେଲା ।

୧. “ଧୂମ କରିବା ବା ହୁତ୍ୟା କରିବା”
୨. “ହୁରାଇବା ବା ହୁରାଇବା ଦ୍ୱାରା କଞ୍ଚ ପାଇବା”
୩. “ବିନଷ୍ଟ ହେବା”
୪. “ହୁଜିଯିବା”

ଏହି ଶର ବେଳେ ବେଳେ ଧୂମ ସାଧନର ନୀତି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ଆସୁଛି, ତାହା ହେଉଛି, ସେ ବିରୁଦ୍ଧ ପରେ ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକ ପ୍ରବାସ କରିବାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବେ । ଏହା ଦାନି ୧୭:୭ କୁ ଅବମାନନା କରିବା ପରି ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୁସମାଗୁରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତର୍ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥର ପ୍ରକାଶ ବନାମ ଯୋହନ ଏବଂ ପାଉଳ, ଯିଏ ଏହାକୁ ଶାରୀରିକ ଧୂମ ନୁହେଁ, ଆତ୍ମିକ ହରା ରୂପକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଛାତି ଦେଇଛି, ସୁତ୍ତନ ବିଷୟ ୧୦:୧୦ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁତ୍ର” ଏହା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଇକ୍ଷାରିଯିଟିଯ ଯିହୁଦାକୁ ରୁହାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟ ୧:୩ ପଦରେ ଏହି ସମାନ ପ୍ରକାର ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ “ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ” (ଶେଷ ସମୟର ଖୁବି ବିରୋଧୀ) ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । “ଜଣେ ଯିଏ କି ହୁଜିଯିବା ନିମନ୍ତେ ଛିର ହୋଇଛି” ଏହାର ଅର୍ଥ ହୋଇଛି ଗୋଟିଏ ଏବୁୟ ରୁହିରେ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଶର ଖେଳ “ହୁଜିବା” ପଦ ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି: “ହୁଜିବା ପାଇଁ ଛିର ହୋଇଥିବା ଜଣକ ବ୍ୟତିତ କେହି ହୁଜିଯାଇ ନାହିଁ” ।

ସୁତ୍ତନ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ: ଯୋହନଙ୍କ ନୀତି ୨:୨୪

- “ଯେପରି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ” ଏହା ଗୀତସଂହିତା ୪୧: ରେ ଦର୍ଶାଯାଏ, ଯୋହନ ୧୩:୧୮, ୧:୭୦-୭୧ ରେ ଉତ୍ସତ ହୋଇଛି ।

୧୭:୧୭ “କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୁଁ ତୁମୁଁ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି” ଏହା ବୁଝାଇପାରେ

୧. ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା (ଯୋହନ ୧୭)
୨. ଯୀଶୁଙ୍କ ଆରୋହଣ (ପୃଷ୍ଠ ୧୧, ପ୍ରେରି-୧)

■ “ଜଗତରେ ଥାର ଥାର ମୁଁ ଏହାସବୁ କହୁଅଛି” ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ପୂର୍ବ ଅଂଶକୁ ସଂଯୋଗ କରିପାରେ

୧. ୧୧:୪୭, ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥରରେ କହିଲେ ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି

୨. ୧୪:୧୧, ଯୀଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟପାରୁ ସିଧା ସଳଖ ଭାବେ ଶିଖ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ସଂଗେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ

■ “ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥାର ଯେମାନକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ” ଏହା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳସୁତକ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଏବଂ ସୁର୍ଣ୍ଣ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ । କି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ପ୍ରତିଶୃତି (ସିଖଫ୍ଲେଚ୍ ୧୪:୧୧, ୧୧:୨୪) । ଏହା ସମାନ ବାକ୍ୟ ଯୋହନ ପୁନର୍ବାର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଖଫ୍ଲେଚ୍ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧:୪, ଦି- ଯୋହନ ୧୭) ।

୧୭:୧୪ “ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମୁଁ ବାକ୍ୟ ଦାନ କରିଅଛି” ୧୦ାରେ “ଶର” ପଦ ହେଉଛି (ଲୋଗେସ୍) । ଏହାର ଗ୍ରୀକ ସମାର୍ଥକ ଶର (ରେଦ୍ ମା) ପଦ ମର ରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯୀଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ଶିଖ୍ୟ ସମୂହ ଏବଂ ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଏହା ଗୋଟିଏ ପଢ଼ିତ ପ୍ରକାଶନର ସତ୍ୟ ଉକ୍ତି । ଯୀଶୁ ବାକ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ନିଜେ ବାକ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାକ୍ୟ ଉତ୍ସତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏବଂ ବୋଧଶକ୍ତି

ଉପାଦାନ ଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ଆମେମାନେ ସୁସମାଗୁରେର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବକୁ ସ୍ଥାଗତ କରୁ ଏବଂ ସୁସମାଗୁରେର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ।

- “ଜଗତ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଅଛି” ଜଗତ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଖୁବିଷ୍ଠକ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବାର ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଆଗେ (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୧୪:୧୮-୨୦, ପ୍ରାଯୋହନ ୩:୧୩) ।
 - “କାରଣ ସେମାନେ ଜଗତଠାରୁ ନୂହନ୍ତି” ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଜଗତରେ ରୂହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜଗତର ନୂହନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ପ-୧୭, ପ୍ରାଯୋହନ ୨:୧୪-୧୭) ।
 - “ମୁଁ ପେପରି ଜଗତଠାରୁ ନୂହେଁ” “ଜଗତ” ମନ୍ଦୁଷ୍ୟର ଏହି ପଦିତ ପୂର ଏବଂ ଦେବଦୂତ ବିଦ୍ରୋହକୁ ବୁଝାଏ । (ସିଏଫ୍ ୮:୨୩) । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉର୍କଧାର ଦୈତ୍ୟବାଦର ଉଦାହରଣ ।

୧୭:୨୪ “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତରୁ ଘେନିଯାଆ ବୋଲି ମୁଁ ମାରୁ ନାହିଁ” ଏହି ଜଗତରେ ଖୁବିଶ୍ଵାନ ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି (ସିଂଘ ପ- ୧୮ ମାଧ୍ୟ ୧୮: ୧୯-୨୦, ଲୁକି ୨୫:୪୭ଟ ପ୍ରେରିତ ୧୮) । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୃହକୁ ଯିବା ସମ୍ଭବ ନହେଁ ।

- ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି, ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି
ଏ ଆଇ ଏସ୍ ଭି
ବି ଲା ଭି, ଏନ୍ ଜେ ବି
 - “ମନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି”
 - “ମନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି”
 - “ମନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି”

ଏହି ପଦ କୁୟାର ବା ନିଷ୍ଠାପକ କିମ୍ବା ପୁଲିଂଗ ବାଚକ ହୋଇପାରେ । ବେଳେ ବେଳେ ଏହି ସାହିତ୍ୟକ ଏକକ ମନ୍ଦତାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶକ୍ତି ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ସିଧ୍ୟୁ ୧୩:୩୧, ୧୩:୩୭, ୧୪:୩୦, ୧୭:୧୨) ସେଥି ସକାଶ, ଏହି ପଦ, ଯେପରି ମାଥି ୪:୩୭ର ୨:୧୩ର ୧୩:୧୯, ୩୮ “ମନ ବ୍ୟକ୍ତି” ହେବା ଉଚିତ୍ ସିଧ୍ୟୁ-ଦ୍ଵାରା ଥେବ ନାହିଁ ୨:୧୩-୧୪, ୩:୧୭, ୪:୧୮-୧୯) ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ଏହିର ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧୭:୧୭ “ପବିତ୍ରାଙ୍ଗରଣ” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ଆଦେଶସୂଚକ କର୍ମବାଚ୍ୟ ମୂଳ ଶବ୍ଦ “ପବିତ୍ର” (ହାରିଥୟ) ଠାରୁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ

୧. ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଖୁଁକ୍ଷଣକ ସାଦୃଶ୍ୟକୁ ଆହ୍ଵାନ ପାଇଅଛନ୍ତି (ସିଂଘପ୍-ପ୍ ୧୯, ରୋମୀ ୮-୨୪, ଗାଲା ୪:୧୯, ଏଫସି ୧:୪, ପ୍ରାଦେସି ୫:୨୩) । ଏହା କେବଳ ସତ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ, ଯାହା କି ଉଭୟ ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ (ୟେଶୁ ସିଂଘ ୧୦:୩୭) ଏବଂ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ (ବାଇଲି, ସିଂଘ ୧୪:୩)

୨- “ପଦିତ୍ରୀକରଣ” ଏହାର ପୁରାନେ ନିୟମ ଅର୍ଥରେ, ମୌଳିକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅଲଗା ହେବ” । ପଦ ୧୮ ସୋମନେ “ପଦିତ୍ରୀକରଣ” ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସଂଖ୍ୟା ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଏହା ନଂ: ୧ କିମ୍ବା ନଂ: ୨ ସତ୍ୟ ଅଟେ କି ନା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପ୍ରକ୍ଷ୍ଵ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ଉଭୟ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ଉଭୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଇଛି (ସିଇପ୍-ପ୍ର- ୧୯) ।

ഏ�া കേതെ പരിമാണരെ സ്ഥൂല ഹ്രാശാലപാരെ യേ യോഹനംക ശിഷ്യമാനേ ഇശുരംക പ്രേബാകാർധ പാഞ്ച് “പദിത്തി1കൃത” ഹ്രാശ്യിലെ യേപരി ഒക അനുരൂപരെ പൂരാതന നിയമര യാജകമാനേ ഇശുരംക കാർധ നിമിത്തേ അലസ കരായാത്യിലേ യേമാനേ പൂരാതന നിയമര കലി ഉള്ളാർ കാർധരെ മധ്യസ്ഥി ഭാവേ ധിലേ, കിന്തു ശിഷ്യമാനേ നൂതന നിയമര പൂർണ്ണ, ശ്രീഷ്ഠര പാഞ്ച് ബലികൃത, ശ്രീക്ഷംക പ്രകാശക മാനംക ഭാവേ കാർധ കലേ (എബ്രീ1 പൂർണ്ണക ദേഖണ്ടു, യാഹാ പൂരാതന നിയമ ഏബം നൂതന നിയമര തുലനാ കരേ)

- “ସତ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ” ସତ୍ୟ ଛଣ୍ଡରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଂକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝାଏ (ସିଏପ୍ ଟ୍:୩୧-୩୨) । ଯାଶୁ ଉଦୟ ଛଣ୍ଡରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା (ଲୋଗସ, ସିଏପ୍ ୧୯୧, ୧୪) ଏବଂ ସତ୍ୟ (ସିଏପ୍ ୧୪୮) ଦୋଳି ଡକାଯାଆନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ଆଡ଼ାକୁ ସତ୍ୟର ଆଡ଼ା ଭାବେ ଦର୍ଶିଯାଇଛି (ସିଏପ୍ ୧୪୯:୧୭୮ ୧୪୯:୨୭, ୨୯:୧୩) । ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା (ସିଏପ୍-ପ୍ ୧୯ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ଏବଂ ଆଡ଼ାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ସି-ୱେ-ପ୍ର୍-ପ୍ର୍ ୧୯) ପଦବ୍ରୀକୃତ ହୁଅନ୍ତି ।

ଗ୍ରୀକ୍ ମୂଳ ଶବ୍ଦ “ସତ୍, ସତ୍ୟ”ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋଚନା । ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟ ଉପରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ୧୦:୫୫ ଏବଂ ୧୦:୩ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଏହା ସମ୍ବୁ ଯେ “ତୁମ୍ଭୁ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ” ଗୋଟିଏ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା କିମ୍ବା ଏଲ ଏହୁ ଏହୁ ଗୀତ ୧୧୮:୧୪୭, “ତୁମ୍ଭୁ ଧାର୍ମିକତା ଅନନ୍ତକାଳ ଛ୍ୟାୟୀ ଧାର୍ମିକତା, ଏବଂ ତୁମ୍ଭୁ ବ୍ୟବହ୍ୟା ସତ୍ୟ ଅଟେ” ଠାରୁ ନକଳ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଏହା ନିଷ୍ଠିତ ସମ୍ବୁ ଯେ ଯୀଶୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ।

୧. ନୂତନ ମୋଶା (ଦିବିବ ୧୮:୧୪)
୨. ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନୂତନ ଯାଜକ ରୂପେ କ୍ରିୟା ପଦ “ପବିତ୍ରୀକୃତ”ର ବ୍ୟବହାର)
୩. ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଏକ ସତ୍ୟ ଉଚ୍ଛଵରଂକ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ଭାବ
୪. ତ୍ରିଖକ ଉଚ୍ଛଵରଂକ ଏବଂ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଏକତା ଯେପରି ସୃଜନରେ ଉଚ୍ଛଵୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା (୪ହା ହେଉଛି, ଆଦି ୧:୨୨-୨୩)
୫. ଯୀଶୁ ଆଦି ୩:୧୪ ର ସୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତି ଭାବେ

୧୭:୧୮ “ତୁମେ ଯେପରି ମୋତେ ଏହି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲ” ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହୁ ଜୀବନ ଏବଂ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ଏପରିକି ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ଲାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଦିନ୍ବକର ୪:୧୪-୧୫), ଗାଲା ୨:୨୦, ପ୍ରାଯୋହନ ୩:୧୭) ତାଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉକ୍ତଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ପ୍ଲାପନ କରିଛନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ପ. ୧୯) । ସେ ସୋମନଙ୍କୁ ହଜିଥିବା ଜଗତକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଠିକ୍ ଯେପରି ସେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ୨୦-୨୧ ରେ । ସେମାନେ ଜଗତରେ ସଂଲଗ୍ନ ହେବାକୁ ହେବ, ଏହା ଠାରୁ ନିବୃତ ନୁହେଁ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ: ପ୍ରେରିତ (ଆପୋଞ୍ଜୋଲୋ) ୪:୨୪ ରେ ।

୧୭:୧୯ “ମୁଁ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିଅଛି” ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ଏହା ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ କାଳବରୀକୁ ବୁଝାଏ । ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କ ଉକ୍ତଙ୍କ ପୂରଣ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରଷ୍ଫୁତ କଲେ (୪ହା ହେଉଛି, ମାର୍କ ୧୦:୪୪) ।

■ “ସେମାନେ ସୁଧା ଯେପରି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକରି ହୁଅଛି” ଏହା ଏକ ହିନା ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ (ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ) ଗୋଟିଏ ସୂର୍ଣ୍ଣ ବାଗ୍ ବାହୁଲ୍ୟ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ତବାତ୍ୟ ସହିତ, ଯାହା ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମି ଯେ ପରିଶାମ ଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଘଟି ଯାଇଛି ଏବଂ ଶକ୍ତିରେ ଗୁଲୁରହିଛି । ସେ ଯାହାଦା ହେଉ, ସେଠାରେଲେ ଗୋଟିଏ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଉପାଦାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

୬. କୃଣ ଉପରେ ଖୁଣ୍ଟକର ଆଗମୀ କାର୍ଯ୍ୟ, ପୁନରୁଥାନ, ଏବଂ ଆରୋହଣ
୭. ଯୀଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରମାଗତ ଅନୁତାପିତ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଇବା ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ସତ୍ୟ ଉପରେ ୧:୫୪ ଏବଂ ୧୭:୩ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୪ନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ୧୭:୨୦-୨୪

୨୦ “ମୁଁ କେବଳ ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ମୋତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସୁଧା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, ୨୧ଯେପରି ସେମାନେ ସମକ୍ଷେ ଏକ ହୁଅଛି, ହେ ପିତା, ତୁମେ ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୋତାରେ ଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମୁଁ ଠାରେ ଅଛି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଠାରେ ରୁହନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।” ୨୨ଆର, ତୁମେ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ଆମ୍ବମାନେ ଯେପୁକାରେ ଏକ, ସେମାନେ ସେ ପ୍ରକାର ଏକ ହୁଅଛି, ୨୩ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ, ଆର ତୁମେ ମୋତାରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିନ୍ ହୋଇ ଏକ ହୁଅଛି ଯେପରି ଜଗତ ବୁଝିବ ଯେ, ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ପୁଣି ମୋତେ ଯେ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ । ୨୪ହେ ପିତା, ତୁମେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେଠାରେ ମୋହର ସହିତ ରହିବେ ଓ ଜଗତର ପରିନ ପୂର୍ବ ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୋହର ସେହି ମହିମା ସେମାନେ ଯେପରି ଦେଖିବେ, ଏହା ମୋହର ଇତା ।”

୧୭:୨୦ “ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସହଧା ଯେଉଁମାନେ ମୋତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି” ଏହା ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ୧୦:୧୭ ରେ, ବିଜାତୀୟ ମାନଙ୍କୁ ସୁଧା ବୁଝାଏ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ୨:୨୩ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା” ଏହି ପଦ ହେଉଛି ଲୋଗସ୍ । ପ.୧୪ ରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ପ. ୮ ରେ ଏହାର ସମାର୍ଥ ପଦ ରେହମା ସକାଶେ, ଏହା ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟକୁ ଉଣ୍ଟାଇବା ବୁଝାଏ ।

୧୭:୨୧ “ସେମାନେ ଯେପରି ଏକ ହୁଅଛି” ଏହି ଏକତାତ୍ରିଖକ ଉଚ୍ଛଵରଂକ ଏକତା ବିନା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ସିଏଫ୍-ପ. ୧୧, ୨୯, ୨୩, ଏଫ୍ଟିସ ୪:୧-୨) । ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସମନ୍ବନ୍ଧର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵ ଯାହା ତାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରି ନଥିଲେ ।

■ “ଯେପରି ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ” ଏହା ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବୁଦ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ମବାକ୍ୟ ଅଛେ । ଏକତାର ଉଚ୍ଛଵୀ ହେଉଛି ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟ । ୨୩ ପଦ ପ୍ରାୟ ଠିକ୍ ସମାନ ପ୍ରକାରେ ଗଠିତ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛି ।

ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଗୋଟିଏ ମାନସିକ ଭାବ ରହିଛି । ସେ ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହାନ୍ତି (ସି-୪ଫ୍-୧୩), ତଥାପି ସେ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାଦ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର କାରଣ ହେବ ଯେହେତୁ ଉଶ୍ରର ଜଗତକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ (ସି-୪-୧୩, ୧୩, ୩:୧୭) ଉଶ୍ରର ଗୁହଁଙ୍କି ସର୍ବଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ (ସି-୪-୪-୩ମ ୨:୪, ତିତ ୨:୧୬, ଦି-ପିତ ୩:୯) ଉଶ୍ରର ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ଗଠିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ଯୀଶୁ ସର୍ବ ଜଗତର ।” ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ: ପ୍ରେରଣ କରିବା (ଆପୋଞ୍ଜେଲୋ ୪:୨୪ ରେ ।

୧୭:୨୭ “ତୁମେ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଇଅଛୁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେଇଅଛି” ସେଗୁଡ଼ିକ ଉଭୟ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଆଦେଶାତ୍ମକ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ମହିମା ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବହୁ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଜଗତକୁ ବହୁ କରିବେ । ତାଙ୍କ ନିଯାକୁ ବହନ କରିବାରେ ସୁନ୍ଦର ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଫଳପ୍ରଦ ହେବ । ଏଟି- ରୋଗସନ୍ ତାଙ୍କ ଖାର୍ତ୍ତ ପିକ୍ତମ୍ ଉପରେ ଇନ୍ ଦା ନ୍ୟ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ, ଭାଗ - ୫ ରେ କହନ୍ତି “ ଏହା ହେଉଛି ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟର ମହିମା (ସି-୪ ୧:୧୪ ଏବଂ ୨:୧୧) ୧୭:୨୪ ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଥିବା ଅନନ୍ତ ବାକ୍ୟର ମହିମା ନୁହେଁ”(୪୨: ୨୮୦) “ମହିମା”ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖା ୧:୧୪ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧୭:୨୮ “ସେମାନେ ଯେପରି ଏକତାରେ ସିଂହ ହୁଅଛି” ଏହା ଏକ ହିନା ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତାହୁଲ୍ୟ କର୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ସହିତ, ପ- ୧୯ ସଦୃଶ, କିନ୍ତୁ ପ-୧୯ ସଦୃଶ, ସେହିଠାରେ ଗୋଟିଏ ସାମ୍ବାଦ୍ୟ ଉପାଶ ରହିଛି ଯାହା (୧) ଖୁବିକୁ ଆଗାମୀ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା (୨) ଯୋମାନଙ୍କର କ୍ରମାଗତ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହା ଲାଗିତ ଦିଏ ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏକ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ସେମିତି ରହିଥିବ । ଏକତାର ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରଗ୍ରହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ।

■ “ତୁମେ ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲି” ଏହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞା (ସି-୪ ୧୨:୨୭ ଏବଂ ୧୪:୨୧, ୨୧,୨୩) କିନ୍ତୁ ଏହାର ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ଅଛି । ଉଶ୍ରର ତୁମ୍ଭି ଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (“ଯଦି ତା ହେଲେ”) ।

ଯୋହନ ୧-୧୭ ରେ ପ୍ରେମ (ଆଗାପେଓ) ଆଠ ଥର ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ୧୩-୧୭ ରେ ୩୧ ବାର ହୋଇଛି । ଉପର କୋଠରି ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଠିକ୍‌ପରେ, ପୁନରୁଆନ, ଏବଂ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପେଣ୍ଟିକୋଣ୍ଟ, ଶିକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତା ଉଶ୍ରରଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶନକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଉଶ୍ରର ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରେମ ଷୟ ଏଫ-ପ୍ର-ୟୋହନ ୪:୭-୨୧)

■ “ଯେହେତୁ ଯେପରି ସେମାନେ ମୋହର ଶୌରବ ଦେଖିପାରିବେ ଯାହା ତୁମେ ମୋତେ ଦେଇଅଛୁ” ଅବଶ୍ୟ ପଦ “ମହିମା” ଏହି ପଦରେ ସେହି ଅର୍ଥ କରିପାରେନା ଯାହା ପ-୨୭ରେ ଅଛି । ଏଠାରେ ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ପୂର୍ବ-ଉପାଦ୍ୟିତ ପ୍ରତିମାର ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବା ଦେଖାଯାଏ ।

■ “ପୁଅବୀରେ ଭିରିମୁଳ ଯାପନ ପୂର୍ବରୁ” ସୁନ୍ଦର ପୂର୍ବରୁ ତ୍ରୀକ୍ରମ ଉଶ୍ରର ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ଏହି ବାକ୍ୟାଶ ନୂତନ ନିୟମରେ ଅନେକ ସମୟରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି (ସି-୪-ମାଥି ୨୪:୩୪, ଲୁକ ୧୧:୪୦, ଏଫିସ ୧-୪, ଏବୁ ୪:୩, ୯:୨୬, ପ୍ର-ପିତ ୧:୨୦ ପ୍ରକା ୧୩:୮, ୧୭:୮)

ଏନ୍ ୪ ଏସ୍ ବି ଆଧୁନିକକରଣ ବାକ୍ୟାଶ : ୧୭:୨୪-୨୬

୨୫“ହେ ଧାର୍ମିକ ପିତା, ଯଦିଓ ଯଗତ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣି ଅଛି, ୨୭୬ବଂ ଏମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜଣାଇଅଛି, ଏବଂ ଜଣାଇବି, ଯେହେତୁ ତୁମେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲ, ତାହା ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥାଏ ଓ ମୁଁ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ରୁହେ ।”

୧୭:୨୪ “ଧାର୍ମିକ ପିତା” ଏହି ଆଖ୍ୟା ନୂତନ ନିୟମରେ କେବଳ ଏହି ଯ୍ୟାନରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଛି । ଏହା ୧୧ ପ- ରେ “ପବିତ୍ର ପିତା” ସହ ସମାନତର ‘ମାପଦଣ୍ଡ’ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଏବୁ ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଛି । ଉଶ୍ରର ବିଗୁରର ଆଦର୍ଶ ଅଟନ୍ତି । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ପ୍ର-ଯୋହନ ୨:୨୯ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ଜଗତ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣି ନାହିଁ” ଜଗତ, ମାନବ ସମାଜ ଉଶ୍ରରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଗଠିତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟରତ (ଯୋହନଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଣାଳୀ), ଉଶ୍ରରଙ୍କ ଜାଣେ ନାହିଁ(ସି-୪ ୧୭:୨୪) ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନୁହେଁ (ସି-୪ ୧:୧୦) । ଏହା ମନ ଏବଂ ଅନ୍ନେତିକ ଅଗେ (ସି-୪ ୩:୧୯-୨୦, ୩:୭)

- “ମୁଁ ତୁମକୁ ଜାଣି ଅଛି” ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଚତର ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧତର ସମ୍ବାଦର ଉତ୍ତର (ସିଂହାଶବ୍ଦୀ ପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଚତର ଏବଂ ୧:୧୮, ୩:୧୧)

୧୭:୨୭ “ମୁଁ ତୁମ୍ ନାମ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛି” ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଉକାର କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଜନାର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛି (ସିଂହାଶବ୍ଦୀ-ପପ- ୧, ୧୧, ୧୭ ପ୍ରେରିତ ୨:୨୩, ୩:୧୮, ୪:୨୮) । ପଦ “ଜଣାଇବା” ୨୪-୨୭ ପଦରେ ପାଠ ବାର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ଏବଂ ଏହା ଜଣାଇବି “ଏହା (୧)ଆଡ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କ କ୍ରମାଗତ ପ୍ରକାଶନ ଯିଏ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକ ସଂଖ୍ୟା କରନ୍ତି ଏହା କିମ୍ବା (୨) ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ପରିତ୍ରାଣ ତୋଳିତ ସପ୍ତାହ) କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବୁଝାଏ । ଏହା ବାକ୍ୟାଙ୍ଗର ପ୍ରସଂଗ ନଂ ୧ କୁ ଦର୍ଶାଇଛି । ପରିତ୍ରାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଣେ କ୍ୟନ୍ତି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବାଦ, ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ଠାରୁ ଏବଂ ଜୀବନଧାରା, ଗୋଟିଏ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଗୋଟିଏ କ୍ରମାଗତ ବିଶ୍ୱାସ ସଂପୃଷ୍ଟ ରହିଛି । ଏହା ପଦ “ଜାଣିବା” ର ଗ୍ରୀକ ଅନ୍ତର୍ନ୍ଦିତ ଅର୍ଥ ଏବଂ “ଜାଣିବା” ପଦର ଏବୁ ୧ ଅନ୍ତର୍ନ୍ଦିତ ଅର୍ଥ ଉଭୟ ଜୀବିତ କରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲରେ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାନ୍ତିଦ୍ୱାର୍ପଣ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଆଲୋକ ଅଛି ଆମେ ସମସ୍ତେ ସେଥିରେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ସମସ୍ତ ତର୍ଜମା କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଛାତିଦେବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ଏହି ପୁଷ୍ଟକର ଏହି ବିଭାଗର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଚିନ୍ତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବୋଚିତ ଜନକ ହୋଇପାରେ, ନିଷ୍ଠାମୂଳକ ନୁହେଁ ।

୧. ଧର୍ମ ତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କାହିଁକି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ?

୨. ଯିନ୍ଦ୍ରିଯା କଥାଙ୍କ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ ଯେ କି ଅନୁଗ୍ରହରୁ୍ୟତ ହେଲେ?

୩. ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଏକତାର ଉଦେଶ୍ୟ କଥାଙ୍କ ଅଟେ?

୪. ଯୀଶୁଙ୍କର ପୂର୍ବ-ବିଦ୍ୟମାନତା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ?

୫. ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ମୁଖ୍ୟ ପଦ ଗୁଡ଼ିକର ବାଖ୍ୟା କର:

କ. ମହିମାନ୍ତିତ

ଘ. ଦେବା

ଘ. ଜାଣିବା

ଘ. ପ୍ରେରିତା

ଘ. ନାମ

ଚ. ଜଗତ

ଯୋହନ ୧୮

ୟୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ	ବାରବବାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ	ୟୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ
ପାଇଲେ	କରିବ	ପାଇଲେ
୧୮:୩୮ - ୧୯-୧୭		୧୮:୩୮-୧୯:୧୭
	୧୮:୩୮ - ୧୯:୭	୧୮:୩୮ - ୧୯:୭
	୧୮:୩୯-୪୦	୧୮:୪୦-୧୯:୩

୧୦ନ କବ୍ର ତିନି (ପୃଷ୍ଠ ଦେଖନ୍ତୁ)

ଅନୁଛ୍ରେଦ ସ୍ତରରେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମୂଳାନ୍ତକ ଠାରେ ଯେଉଁ ଆଲୋକ ଅଛି ସମସ୍ତେ ସେଥିରେ ଗମନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବା । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଛାତି ଦେ ବେ ନାହିଁ ।

ନିରବଜିନ୍ନ ଭାବେ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚିନ୍ତନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ଭାଗ ଗୁଡ଼ିକ ପାଠଚି ନୂତନ ତର୍ଜମା ସହିତ ମିଳାନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣାଦୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରଥମ ଲେଖକଙ୍କ ଧାରଣା ଅନୁସରଣ କରିବାର ଗୁବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛ୍ରେଦରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରହିଛି ।

- ୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଛ୍ରେଦ
- ୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଛ୍ରେଦ
- ୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଛ୍ରେଦ
- ୪. ଉତ୍ୟାଦି

୧୮:୧-୪୦ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାସଂଗିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣମାନ

କ. ଗୋଥସମାନିରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଯୋହନ ଛାତି ଦେଇଛନ୍ତି (ସେବିଓ ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ସମାନ୍ତର ହୋଇପାରେ) । ଏହା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣମାନ ଭାବେ ଥିଲା କାରଣ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଚରିତ୍ରକୁ ବାଖ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସମସ୍ତ ପରିଷ୍ଵିତିର ନିଯନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିଲା । ସେ ନିଜେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ସମର୍ପଣ କଲେ ଓ (୧୦:୧୧, ୧୪, ୧୭, ୧୮)

ଖ. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକର କ୍ରମ ସଂକଷିତ ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟାମାନ ହେଉଛି ଆରୋପଣୀୟ କରିବାକୁ ।

- ୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ୟଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ ମାନଂକର ହିସାବ ରଖିବା ପ୍ରକୃତି
- ୨. ଲେଖକ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ଵିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ

ଘ. ସଂକଷିତ ସୁସମାଗୁର ଗତିକ ଠାରୁ ଯୋହନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୃଥକ । ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ଏବଂ କିପରି ତାହା ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷିତ ଉଭର କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଗୋର୍ତ୍ତନ ଫି, ତୋଗଲାସ ଦ୍ଵୀ ଆର୍ଟଙ୍କ, ହାଓ ତୁ ରିଡ୍ ଦ ବାଇବଲ ଫର ଅଲ୍ ଇଟସ ଉରଥ, ରେ ଏହା ବାଦାନୁବାଦ ଉପରେ ମୁଁ ଉତ୍ସମ ଆଲୋଚନା ଦେଖିଛି ଯେଉଁଠାରେ ଏହା କେତେକ ନିଯମ ପ୍ରଦାନ କରେ । ପ୍ରତ୍ୟାମାନ ଯେ ସୁସମାଗୁର ଲେଖକମାନେ, ପ୍ରେରଣା ସହ, ସ୍ଥାଧୀନ ଥିଲେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ

- ୧. ବାହିବା ନିମନ୍ତେ
- ୨. ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ
- ୩. ପୁନଃ ସଜାତିବା ନିମନ୍ତେ ।

ମୁଁ ଭାବେ ନାହିଁ ସେମାନେ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଗଠନ କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଂକର ପ୍ରଗୃହ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଟୀର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ । ମନେ ରଖନ୍ତୁ ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ଉତ୍ସମବଳୀ ନୁହେଁ)ତାହା ହେଉଛି, କାରଣ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ବଂଶବଳୀ) କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବୀୟ ଉତ୍ସମବଳୀ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମକାହାଣୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଗୃହ ନିମନ୍ତେ ପୁଷ୍ଟକ ଗୁଡ଼ିକ ଅଟେ ।

ଘ. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ ବିଗ୍ରହ ଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ଉଭର ତଥ୍ୟ ଗଛିତ ପୁଷ୍ଟକ ହେଉଛି (ସିଏଫ୍, ସନ୍ ହେଦତ୍ତିନ ୪:୧) ଏ-ଏନ୍-ସେରତ୍ତିନ ହ୍ରାଇଟ୍ ରୋମାନ ସୋପାଇଟି ଏଣ୍ ରୋମାନ ଲୋ ଜିନ୍ ଦ ଏନ୍ ଚି ।

୧ୟୀଶୁ ଏହି ସବୁ କଥା କହି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କିନ୍ତୁ ଜୋତର ଆର ପାଖକୁ ବାହାରିଗଲେ, ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ୨ୟେଉଁ ଯିହୁଦା ତାହାକୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଜ୍ଞାନ ଜାଣିଥିଲା, କାରଣ ଯାଶୁ ଅନେକ ଥର ଆପଣା ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଏବଂ ସେଠାରେ ସାକ୍ଷାତ କରୁଥିଲେ । ୩ୟଥରେ, ଯିହୁଦା, ସୈନ୍ୟଦଳ ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଫୋରୁଶାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାଣ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ଘେନି ବଢି, ମଣାଲ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶପ୍ତି ଧରି ସେଠାକୁ ଆସିଲା । ୪ସେଥିରେ ଯାଶୁ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଯାଇଥାରୁ, ସେହି ସବୁ ଜାଣି ଆଗକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଗୁରିଲେ “ତୁମେ ମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ?” ୫ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁକୁ” । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି । ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସାଂଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ୬ୟୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି”, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛକୁ ହତିଯାଇ ଭୂମିରେ ପଇଲେ । ୭ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ପଗୁରିଲେ, “ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ?” ୮ସେମାନେ କହିଲେ, “ନାଜରାତୀୟ ଯାଶୁକୁ” । ୯ୟୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ “ମୁଁ ଯେ ସେହି, ଏହା ତ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ଏଣୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଅଛ, ତାହା ହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ ଦିଅ” ୧୦ସେ ଏହା କହିଲେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ତୁମେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ ପୋମନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ଜଣକୁ ସୁଣା ହରାଇ ନାହିଁ । ୧୦ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡା ଥିବାରୁ, ସେ ତାହା ବାହାର କରି ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ଆୟାତ କଲେ ଓ ତାହାର ତାହାଣ ଜାଣ କାଟି ପକାଇଲେ, ସେହି ଦାସର ନାମ ମାଲଖ । ୧୧ସେଥିରେ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଖଣ୍ଡା ଖାପରେ ରଖ, ପିତା ମୋତେ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଜପଣ ସେଥିରୁ ପାନ କରିବି ନାହିଁ?”

୧୮:୧ “କିନ୍ତୁ ଜୋତ” ପଦ “ଜୋତ” ଅର୍ଥାତ “ଶିତକାଳୀନ ଝରଣା” କିମ୍ବା “ଉପତ୍ୟକା” “କିନ୍ତୁ ଜୋତ” (ବିତିବି ୮୭୧) ଅର୍ଥ (୧) ଦେବଦାରୁ କିମ୍ବା (୨) କଳାର । ଏହା ଗୋଟିଏ ଉପତ୍ୟକା ଥିଲା ଯାହା ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶୁଣ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଶାତରତ୍ନ ସମୟରେ ବହୁଥିଲା । ଏହା ଏକ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ଯେଉଁ ଠାକୁ ବଳିଦାନର ରକ୍ତ ସବୁ ମୋରିଆ ପର୍ବତୀରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା “କଳା” ପଦର ବର୍ଣ୍ଣନାର ଉତ୍ସ୍ଵ ହୋଇପାରେ । ମନ୍ଦିର ପର୍ବତ ଏବଂ ଅଳିଭ ପର୍ବତର ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ସିଏପ୍-ଏଲ୍ ଏସ୍-୪ସ୍-ଦ୍ରି-ସାମ୍ବିମ୍‌ପିଲ୍ ୧୫:୨୩, ଦ୍ରି-ରାଜା- ୨୩:୪, ୬, ୧୨, ଦ୍ରି-ବଂଶା ୧୫:୧୬, ୨୫:୧୭, ୩୦:୧୪ ଯିରି ୩୧:୪୦) ।

ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲିପି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରହିଛି,

୧. “ଦେବଦାରୁ ଗଛ ଗୁଡ଼ିକର” (କେନ୍ଦ୍ରୋଣ) ଏମ-୪ସ୍-୪ସ୍- , ବି-ସି-୪ଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ହସ୍ତଲେଖା ଗୁଡ଼ିକର

୨. “ଦେବଦାରୁ ଗଛ” (କେନ୍ଦ୍ରୋଦ) ଏମ-୪ସ୍-୪ସ୍- , ତି ଏବଂ ତବଲ୍ୟ ରେ

୩. “କିନ୍ତୁ ଜୋତ” (କେନ୍ଦ୍ରୋଣ) ଏମ-୪ସ୍-୪ସ୍- ଏବଂ ଏସ୍ ରେ

ଯୁନାଇଟେଡ ବାଇବଲ୍ ସୋସାଇଟି ର ଚତୁର୍ଥ ଭାଗ ନଂ ୩ ବ୍ୟବହାର କରେ

■ “ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ” ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଗୋଟିଏ ସମାନିରେ ଯାଶୁଙ୍କ ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ୟାନରେ ଗିରିଫ୍ଳ କରିବା ଘଟଣା ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ପାଇଛି । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଦରଣୀୟ ବିଶ୍ୱାମ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା (ସିଏପ୍-ପ୍ର- ୨, ଲୁକ ୨୨:୩୯) । ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ସଂତ୍ତୁଷ୍ଟ ସମୟରେ ଯାଶୁ ଏଠାରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଭାବରେ ଶୋଇଥିଲେ (ସିଏପ୍-ଲୁକ ୨୧:୩୭) । ଯିରୁଶାଲେମରେ ଉଦ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉନଥିଲା “କାରଣ” ଉର୍ବରକ ପଦାର୍ଥ ଏହାକୁ ଅପରିଷ୍ଠାର କରୁଥିଲା । ସେଥି ସକାଶେ, ଅନେକ ଧାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଅଳିଭ ପର୍ବତ ମାଲରେ ନିଜର ଦ୍ରାଷ୍ଟା ଉଦ୍ୟାନ ଏବଂ ଫଳ ଉଦ୍ୟାନ ଉତ୍ସବ କରୁଥିଲା ।

୧୮:୨ ଯୋହନ୍ନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ ।

■ “ଯିହୁଦା” ଯିହୁଦା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସେଠାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅନୁଧ୍ୟାନ ରହିଛି । ଯୋହନ୍ନଙ୍କ ସୁମାଗୁରୁରେ ବେଳେବେଳେ ସେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଏବଂ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି (ସିଏପ୍- ୧୮:୦୦-୦୧, ୧୭:୪, ୧୩:୨, ୨୭, ୩୯, ୧୮:୨, ୩) । ଆଧୁନିକ ଅଭିନୟ “ଯାଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଭିନେତା” ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ଥିଲା (ସିଏପ୍-ପ୍ର- ୨, ଲୁକ ୨୨:୩୯) । ଯିରୁଶାଲେମରେ ଉଦ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉନଥିଲା “କାରଣ” ଉର୍ବରକ ପଦାର୍ଥ ଏହାକୁ ଅପରିଷ୍ଠାର କରୁଥିଲା । ସେଥି ସକାଶେ, ଅନେକ ଧାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଅଳିଭ ପର୍ବତ ମାଲରେ ନିଜର ଦ୍ରାଷ୍ଟା ଉଦ୍ୟାନ ଏବଂ ଫଳ ଉଦ୍ୟାନ ଉତ୍ସବ କରୁଥିଲା ।

ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଚତୁର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ? କଥଣ ଯିହୁଦା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦାୟୀ ଯଦି ଶିଳତାନ ତାଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲା କିମ୍ବା ଉଶ୍ରର ପୂର୍ବରୁ ନିଷ୍ଠଙ୍କ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ କାରଣ ବନାଇଥିଲେ? ଏହି ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ୟଭାବରେ ବାଇବଲ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । ଉଶ୍ରର ଉତ୍ତରାମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି, ସେ ଉବିଷ୍ୟତ ଘଟଣା ସହ ଯାଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମନୋନୟନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମାନବଜାତି ଦାୟିତ୍ବବାନ ଅଟନ୍ତି । ଉଶ୍ରର ନିରଫେଖ ଅଟନ୍ତି, ଚତୁରଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପୁଣ୍ଡ ଅଛି ଯାହା ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବାରେ ଚେଷ୍ଟିତ-ଭୂତାସ ବିତ୍ରେଯର ଅର ଫ୍ରେଣ୍ ଅଫ୍ ଜିମେସ୍? ଡିଲିୟମ କ୍ଲାସେନ୍ ଦ୍ୱାରା, ଫରଟ୍ରେସ୍ ପ୍ରସ୍ତ, ୧୯୯୭ । ମୁଁ ଏହି ପୁଣ୍ଡକ ସହିତ ସମ୍ଭବ ନୂହେଁ କାରଣ ଏହା ଯିହୁଦା ବିଷୟରେ ଯୋହନମଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ନିଯା କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌତୁଳ୍ୟକ ଜନକ ଏବଂ ଧ୍ୟାନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବୋଚିତ ଜନକ ଅଟେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ନିର୍ବାଚନ/ଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ରୁ ସମୃଦ୍ଧି ସନ୍ତୁଳନ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକତା

ନିର୍ବାଚନ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳ ଧର୍ମନୀତି ଅଟେ । ଯାହା ହେଉ, ଏହା ପକ୍ଷପାତ କରିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆହ୍ଵାନ ନୂହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆହ୍ଵାନ, ଅନ୍ୟମାନମଙ୍କ ଉତ୍ତର ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ

ଯଦ୍ବପାତି ବା ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ । ପୁରୁତନ ନିୟମରେ ଏହା ପଦ ସାଧାରଣରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହା ସାଧାରଣରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଯାହା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରେରିତ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ଉଶ୍ରରଙ୍କ ସାର୍ବରୌମତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ମାନବ ଜାତିର ସ୍ଥାଧୀନ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଯିବା ପ୍ରତ୍ୟେମାନ ଅମେଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ବାଇବଲ ଆଦୋ ମିଳାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଉତ୍ତରଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି କହେ । ଗୋମୀନ୍ୟ ଏ ଉଶ୍ରରଙ୍କ ସାର୍ବରୌମ ମନୋନୟନ ଏବଂ ରୋମୀନ୍ୟ ୧୦ ମାନବ ଜାତିର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉତ୍ତର ବାଇବଲ ସମୃଦ୍ଧୀୟ ମନୋମାଳିନ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତରମ ଉଦାହରଣ ହୋଇପାରେ (ସି-୧୩ ୧୦:୧୧:୧୩)

ଏହି ଧର୍ମତ୍ରୁ ସମୃଦ୍ଧୀୟ ମନୋମାଲିନ୍ୟର ପରିତି ଏଫ୍ରିମିଯ୍ ୧:୪ ରେ ମିଳିପାରେ । ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଉଶ୍ରରଙ୍କ ନିର୍ବାଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଅର୍ତ୍ତନିହିତ ଭାବେ ତାଙ୍କଠାରେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ (କୋର୍ଲ ବାର୍ଟ) । ପତିତ ମାନଜାତିର ଆବଶ୍ୟକ ପାଇଁ ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଉଶ୍ରରଙ୍କ “ହୁଁ” (କୋର୍ଲବାର୍ଟ) । ଏଫ୍ରିମିଯ୍ ୧:୪ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସଂଗ କ୍ଷଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ ଯେ ଭାଗ୍ୟର ଅଭିପ୍ରାୟ ସ୍ଵର୍ଗ ନୂହେଁ, କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରତା (ଖ୍ରୀଷ୍ଟସଦୃଶ୍ୟ) । ବେଳେବେଳ ଆମେମାନେ ସୁସମାଗୁରର ଉପକାର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆକୃଷ ହୋଇଅଛୁ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ବଗୁଡ଼ିକୁ ଉପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ । ଉଶ୍ରରଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ (ନିର୍ବାଚନ) ହେଉଛନ୍ତି ସମୟ ତତ୍ତ୍ଵରେ ସଂଗେ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ।

ଧର୍ମ ନୀତିସମୂହ ଅନ୍ୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ସଂୟୁକ୍ତ ହୋଇ ଆସେ, ଏକାକୀ ଭାବେ ନୂହେଁ, ଅସର୍କିତ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ । ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ଠତ୍ରୁପୁଣ୍ୟ ବନାମ ଗୋଟିଏ ଏକାକୀ ତାରା ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ଅନୁରୂପ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇପାରେ । ଉଶ୍ରର ପୂର୍ବୀୟ କଳା ସାହିତ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ କଳାରେ ନୂହେଁ । ଧର୍ମନିହିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବିପରୀତ ଭାବାତ୍ମକ ଷ୍ପୁର୍ବିରୋଧାଭାସ) ଯୋତି ମାନମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିବା ମନୋମାଲିନ୍ୟକୁ ଆମେମାନେ ନିଷ୍ଠିତ ବାହାର କରିବା ନାହିଁ ।

୧. ଭାଗ୍ୟ ବନମା ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଥାଧୀନ ଉତ୍ତର
୨. ବିଶ୍ୱାସୀମାନମଙ୍କର ନିରାପଦା ବନମା ପରିଶ୍ରମ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକତା
୩. ସୃଜନାତ୍ମକ “ ବନମା ଉତ୍ତାକୃତ ”
୪. “ଶୁନ୍ୟତା (ନିଷ୍ଠିତା ପ୍ରାଣ୍ତ) ବନମା କମ୍ୟ ” କରିବା
୫. ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ତକ୍ତାଳୀନ ନ୍ୟାୟଦାନ ଏବଂ ପବିତ୍ରିକରଣ ବନମା ଅଗ୍ରଗମୀ ପବିତ୍ରୀକରଣ ।
୬. ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସ୍ଥାଧିନତା ବନମା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଦାୟିତ୍ବ ଭାବ
୭. ଉଶ୍ରର ମୌଳିକ ଭାବେ ଅଞ୍ଚାତବ୍ୟ ବନମା ଉଶ୍ରର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଝାତବ୍ୟ
୮. ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଉଶ୍ରରଙ୍କ ଭାଜ୍ୟ ବନମା ଉତ୍ତରିଷ୍ୟତରେ ସୁର୍ଖି ସମାପନ
୯. ଅନୁତାପ ସେପରି ଉଶ୍ରରଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଦାନ ବନମା ଅନୁତାପ ସେପରି ମଣିଷର ଗୋଟିଏ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରାମରଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମନୋଭାବ
୧୦. ଉଶ୍ରର ରୂପ ଯାଶୁ ବନମା ମଣିଷ ରୂପ ଯାଶୁ
୧୧. ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କ ସହ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ବନମା ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କର ଅଧିନୟ ଭାବେ

ପଦ “ରୂପି” ର ଧର୍ମତାତ୍ମିକ ଧାରଣା ଉଶ୍ରରଙ୍କ ସାର୍ବରୌମତ୍ତ୍ଵକୁ ଯିଏ ସବୁବେଳେ ପ୍ରଥମେ ପଦକ୍ଷେପ

ନିଅନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକୁମ ପ୍ଲାପନ କରନ୍ତି) ମନୁଷ୍ୟମାନମଙ୍କ ଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସ ଯୁକ୍ତ ଜବାବ, ଗୋଟିଏ ବାଧ୍ୟତାମୂଳ ‘ଦଶ’ ଏବଂ କ୍ରମାଗତ ଅନୁତାପ ସହିତ ଜତିତ କରେ । ଦ୍ୱାତ୍ରକ ଭାବରେ ବାକ୍ୟାଶର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ନିଯା କରିବାରେ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅନ୍ତୁ । କେବଳ ନିଜର ପସନ୍ଦ ଧର୍ମନୀତିକୁ କିମ୍ବା ଧର୍ମତ୍ରୁ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବାରେ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି	“ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ”
ଏନ୍ ଏକ ଜେ ଭି	“ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଗୋଟିଏ ଆଂଶିକ ସେନାଦଳ”
ଏନ୍ ଆର ଏସ୍ ଭି	“ସୈନ୍ୟଦଳର ଗୋଟିଏ ଆଂଶିକ ସେନାଦଳ”
ଟି ଇ ଭି	“ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟ ଦଳର ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ”
ଏନ୍ ଜେ ଭି	“ସୈନ୍ୟଦଳ”

ଏହା ରୋମୀୟ ସାମରୀଙ୍କ ବାହିନୀର ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧ ଦଳକୁ ବୁଝାଏ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଏକ ଦଶମାଂଶ ଅଟେ ଏବଂ ଛାତ୍ର ସହସ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ଆଣ୍ଡାନିଓ ଦୁର୍ଗରେ, ମନ୍ତ୍ରିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାଗରେ ଛାତଣୀ ଖାପନ କରାଯାଇଥାଇ ପାରନ୍ତି (ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ ୨୧:୩୧, ୩୩) । ଏହା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଦଳର ଏହି ବ୍ୟାପକ ଦଳ ତକାଯାଇଥିଲେ । ଯିରୁଶାଲମରେ ପର୍ବତ ଉପର ସମୟରେ ରୋମୀୟମାନେ ବିଶ୍ଵାସିତ ସ୍ଥାନରେ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଶ୍ନାତ ହୋଇଥିଲେ । କାଇସର ଠାରୁ ସେନା ବାହିନୀକୁ ସମୃଦ୍ଧ ଦେଇ ଖାନାକ୍ଷର କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସର୍ତ୍ତର୍କତା ମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ପାରିଥାନ୍ତେ । ରୋମୀୟମାନେ ଯୀଶୁକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜଢିତ ଥିଲେ କାରଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁକୁ କୃଶାର୍ପିତ କରିବାକୁ ଗୁରୁଁଥିଲେ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଅନେକ ଦିନ ଅଧିନରେ ରଖିଲା, ସୋମାନେ ଏହା କେବଳ ରୋମୀୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମତି ଏବଂ ସହ୍ୟୋଗ ସହିତ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ।

- “ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଙ୍କ ଠାରୁ ପଦାଧିକାରୀମାନେ” ଲେବୀୟ ମନ୍ତ୍ରି ଆରକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟ ଦଳରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ସେତିକି ବେଳୁ ଯୋମାନେ ଯୀଶୁକୁ ଚିରଫଳ କରିବାକୁ ଥରକେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ (ସିଏଫ୍: ୩:୩୭, ୪୫) ।
- “ଅସ୍ତରସ୍ତ” ଖଣ୍ଡା ଗୁଡ଼ିକ ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଦ୍ୱାରା ବହନ କରାଯାଇଥିଲା । (ସିଏଫ୍: ୧:୨୪, ୧୩:୧, ୧୧) ଏବଂ ଗଦା ଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ତ୍ରି ଆରକ୍ଷକ ମାନମକ ଦ୍ୱାରା ବହନ ହେଉଥିଲା ଷୟିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ ୨୬:୪୩, ମାର୍କ୍ ୧୪:୧୩, ଲୁକ ୨୨:୪୨)

୧୮:୪ “ସେଥିରେ ଯାଶୁ, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣିପାରି” ଯୀଶୁକ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚିରଫଳ, ବିରୁଦ୍ଧ ସମ୍ଭାବ, ଏବଂ କୁଶୀପଣକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଉପରେ ଏହାର ଏକ ଦୃଢ଼ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି (ସିଏଫ୍: ୧୦:୧୧, ୧୪, ୧୨, ୧୮) । ଏହା ଆକୟାକ ଘଟଣା ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ନଥିଲା ଯେ ଯୀଶୁ କୃଶାର୍ପିତ ହେଲେ (ସିଏଫ୍: ମାର୍କ୍ ୧୦:୪୪, ପ୍ରେରିତ ୨:୨୩, ୩:୧୮, ୧୪:୨୯) । ଏହି ବିଷୟ ଯୋହନମକ ପୁଷ୍ପମାଗୁରୁର ବିଶେଷତ୍ତ୍ଵ ଅଟେ ଏବଂ ହୋଇପାରେ କାହିଁକି ପେ ଯୀଶୁକ ଗେଥ୍ୟମନି ସଂପର୍କ ଲେଖିନାହାନ୍ତି ।

୧୮:୫

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି, ଏନ୍ ଜେ ବି	“ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ”
ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି, ଏନ୍ ଆର ଏସ୍ ଭି.., ଟି ଇ ଭି	“ନାଜରିତର ଯାଶୁ”

ପଦ “ନାଜରିତୀୟ” ର ଉପର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେଠାରେ କେତେକ ଆଲୋଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ସମ୍ଭବପର ଅଟେ ଯେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ (୧) ନାଜରିତୀୟ, (୨) ନାଜରିତର (ସିଏଫ୍-ନମ୍ବର ଗୁଡ଼ିକ ଗ), କିମ୍ବା (୩) ନାଜରେଥ ଠାରୁ ଏ ନୂତନ ନିଯମ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଣାଳୀ (ସି ଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ: ୨:୨୩) ନଂ ୩ ସମର୍ଥନ କରେ । ଏପରି କେତେ ଜଣ ମସୀହ ସମୀକ୍ଷାୟ ସଂଜ୍ଞା । “ଶାଖା” କୁ ଏବୁୟ ବ୍ୟଶନବର୍ତ୍ତ ଏନରେ ଆର ସହ ସଂଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଏନେତେର, ସିଏଫ୍: ଯିଶା ୧୧:୧, ୧୪:୧୯, ୨୦:୨୧)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ

କେତେକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗ୍ରୀକ୍ ପଦ ରହିଛି ଯାହା ନୂତନ ନିଯମ ଯୀଶୁକ ବିଷୟ କହିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରେ ।

କ- ନୂତନ ନିଯମ ପଦ ଗୁଡ଼ିକ

୧- ନାଜରେଥ - ଶାଲିଲୀରେ ଥିବା ସହର (ସି-ଏଫ୍ ଲୁକ ୧:୨୭; ୨:୪, ୩୯, ୪୧; ୪:୧୨; ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୮) । ଏହାର ସାମଦ୍ଧିକ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ସହର ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶିଳା ଲିପି ମାନମକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ।

ନାଜରିତ ଠାରୁ ଆସିବା ଯୀଶୁକ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶଂସା ନ ଥିଲା (ସି-ଏଫ୍-ଯୋହନ ୧:୪୭) । ଯୀଶୁକ କଣ ଉପରେ ଥିବା ଚିହ୍ନ ଯାହା ଏହି ଶ୍ଵାନର ନାମକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯିହୁଦୀ ମାନମକର ଗୋଟିଏ ଘୃଣିତ ଚିହ୍ନ ଥିଲା ।

୨- ନାଜରେନସ୍-ରୌଗଲିକ ଅବସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝାଇବା ପରି ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି (ସି-ଏଫ୍-ଲୁକ ୪:୩୪; ୨୪:୧୯) ।

୩- ନାଜରାଇଅସ୍ - ଗୋଟିଏ ସହରକୁ ବୁଝାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏବୁୟ ମସୀହ ସମୀକ୍ଷାୟ ପଦ “ଶାଖା” ଉପରେ (ନେଚରେର, ସି-ଏଫ୍-ଯିଶା: ୪:୭; ୧୧:୧; ୪୩:୭; ଯିରି ୨୩:୮; ୩୩:୧୪, ଯିଶା ୩:୮; ୨:୧୨; ନୂତନ ନିଯମରେ, ପ୍ରକା ୨୭:୧୭), ଲୁକ ଯୀଶୁକ ପାଇଁ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ୧୮:୩୭ ରେ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ୨:୨୭; ୩:୧, ୪:୧୦; ୬:୧୪; ୨୨:୮; ୨୪:୮; ୨୬:୯) ।

<p>୪. ନଂ ୩ ନାଜିର ସହ ସଂୟୁକ୍ତ ଯାହାର ଅର୍ଥ “ପ୍ରତିଜ୍ଞା ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରିକୃତ ଜଣକ” ।</p> <p>ଫୁଲମ ନିଯମ ବାହାରେ ଆତିହାସିକ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଶାଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ।</p> <p>୧. ଏହା ଗୋଟିଏ ଯିହୁଦୀ (ପୂର୍ବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ୍ୟାନ) ମତ ବିରୋଧି ଗୋଟୀକୁ ସୁଚିତ କରୁଥିଲା (ଆରାମୀୟ ନାସରାୟ)</p> <p>୨. ଏହା ଯିହୁଦୀ ଗୋଟୀ ମାନଂକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଂକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା (ସି ଏଫ୍-ପ୍ରେରିଟି ୨୪:୪, ୧୪, ୨୮:୨୯, ନମରି) ।</p> <p>୩. ଏହା ସିରିୟ (ଆରମିୟ) ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଂକୁ ସୁଚାଇବାକୁ ନିଯମିତ ପଦ ହେଲା “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ୍ୟାନ” ଗ୍ରୀକ ମଣ୍ଡଳୀ ଗୁଡ଼ିକର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଂକ ସୁଚାଇବାକୁ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା ।</p> <p>୪. ଯିରୁଶାଲମ ପତନର କିଛି କାଳ ପରେ, ଜ୍ଞାମ ନିଆ ଠାରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ନୂତନଭାବେ ସଂଗଠିତ ହେଲେ ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଆଉ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଛେଦର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆଣିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ୍ୟାନ ମାନଂକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମଂଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ି ଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଉଦାହରଣ ବେରାକଥ୍ ୨୮-୨୯ ଠାରୁ ପଦ ଏବଂ ବେନେତିଙ୍କନ” ରେ ମିଳେ, ଯେଉଁଠର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଂକୁ “ନାଜରିତିଯମାନେ” ବୋଲି ଡକାଯାଏ । “ନାଜରିତିଯମାନେ ଏବଂ ମତବିରୋଧୀମାନେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନ ପୁଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟରୁ ଲିଭାୟିବେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଂକ ସହିତ ଲିଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।</p> <p>୫. ଜଣ୍ମିନ ମାର୍ଟ୍ଟିଏରଂକ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା, ତାଏଲ ୧୨୭:୧, ଯିଏ ଯୀଶୁଂକ ପାଇଁ ଯିଶାଇୟଂକ ନେଟ୍ରିଜ ବ୍ୟବହାର କଲେ ।</p> <p>୬. ଲେଖକଂକ ମତ</p> <p>ପଦର ଅନେକ ସଠିକ୍ ବନାନ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଆଶ୍ରମ୍ୟାନ୍ତିତ, ଯଦିଓ ମୁଁ ଜାଣେ ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଯେପରି “ଯିହୋଶୁଯ”ରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କେତେକ ଏବୀ ବନାନ ସବୁ ରହିଛି ଏହା ଠାରୁ ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟପରୁ ଏହାର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥରେ ମୋର ଅନିଷ୍ଟିତ ଭାବେ ରହିବା ପାଇଁ କାରଣ ହୋଇଛି:</p> <p>୭. ମସୀହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପଦ “ଶାଖା” (ନେତ୍ରେର) ସହିତ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ସଂଶୁଦ୍ଧ ହେବା କିମ୍ବା ସେ ସମାନ ପଦ ନାଜିର ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିତ୍ରିକୃତ ଜଣକ)</p> <p>୮. ଗାଲିଲୀର ନାସ୍ତିବାଚକ ଅନ୍ତର୍ନ୍ତିତି ଅର୍ଥ</p> <p>୯. ଗାଲିଲୀର ନାଜରେଥର ସହର ପାଇଁ ଅଞ୍ଚ ବା ସାମଦିକ ସମାର୍ଥନ ନାହିଁ ।</p> <p>୧୦. ଶେଷ ଦିନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅର୍ଥରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାର ମୁଖରୁ ଆସୁଛି (ଏହା ହେଉଛି, “ତୁମେ କଣ ଆମୂମାନଂକୁ ଧ୍ୟାପ କରିବାକୁ ଆସିଛ?”)</p> <p>୧୧. ଏହି ଶର ଗୋଟୀର ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହସୁତି ପଠନ ନିମନ୍ତେ, ଦେଖନ୍ତୁ କଲିନ୍ ବ୍ୟାରନ୍ (ସୋଦଳ (୬୭), ନ୍ୟୁ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ ଟିକ୍ଟନାରୀ ୨୦୧-୨୧୩, ୨୮-୨୯୪ ଏବଂ ୧୩:୧୯ ରେ । ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ପାଇଁ ଏହାର ତିନି ଥର ପୁନରବୃତ୍ତି ହୋଇଛି । ଏହି ବ୍ୟାକରଣ ନିଯମ ଦ୍ୱାରା ଗଠନ ଯୀଶୁଂକ ଜଣାଶୁଣା ବନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ “ମୁଁ.....” ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ।</p> <p>୧୨. ଏବଂ ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ବରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେମାନଂକ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା” ସୁପମାରୁରର ପ୍ରତ୍ୟେଷ ସାକ୍ଷୀ ଲେଖକ, ଯୋହନ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ ।</p> <p>୧୩. “ସେମାନେ ପଛକୁ ହଟିଯାଇ ଭୁମିରେ ପଡ଼ିଲେ” ଯୀଶୁଂକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଉପାସ୍ତିକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବାକୁ ଯୋହନ ଏହା ଲିପିବରକ କଲେ । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୁହେଁ (ଜଣଂକ ପାମ ନାରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବା) କିନ୍ତୁ ଭୟ ସୁତି କରେ ।</p> <p>୧୪. “ସେଥିରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଂକୁ ପରୁରିଲେ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯୀଶୁ ନିଜକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଷ୍ୟମାନଂକ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଥିଲେ । ଏହା ପଦ ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରସଂଗରେ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବାପରି ଦେଖାଯାଉଛି ।</p> <p>୧୫. “ଯଦି” ଏହା ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସମାନ ସର୍ବ ମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲେ ।</p>

“ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ଯିବାକୁ ଦିଅ” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ଆଦଶେସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଯିଖି ୧୩-୭ ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ- ୨୬:୩୧, ଯୋହନ ୨୬:୩୨) ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀର ଏହା ହେଉଛି ସଫଳତା ।

୧୮.୯ “ସେ କହିଥିବା ବାଜ୍ୟ ସେପରି ସଫଳ ହୁଏ” ଏହା ୧୬:୩୭ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧୀୟ ନିର୍ଣ୍ଣଶ ହେବା ପରି ଦେଖାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ୧୬:୧୭ କୁ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ନିଆଯାଇଛି ।

୧୮:୧୦ “ସେଥିରେ, ଶିମୋନ ପିତର, ପାଖରେ ଖଣ୍ଡା ଯିବାରୁ, ତାହା ବାହାର କଲେ ଏବଂ ମହାଯାଜଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଘାତ କଲେ, ଏବଂ ତାହାର ତାହାଣ କାନ କାଣି ପକାଇଲେ” ପିତର ତାହାର କାନ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏହା ପିତରଙ୍କ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜାଗାରେ ମରିବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଲୁକ ୨୭:୩୬-୩୮ରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଭୂଲ ବୁଝାମଣା ଠାରୁ ପିତରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସିଥାଇପାରେ । ଲୁକ ୨୭:୪୧ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଜଣାଏ ସେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷର୍ଗରେ ଯୀଶୁ ସେ ଲୋକର କାନ ସୁଷ୍ଠୁ କଲେ ।

■ “ଦାସର ନାମ ମାଲଖସ ଥିଲା” କେବଳ ଯୋହନ ଏହି ସାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟରେ ତାହାର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି । ଏହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ଷୀ ବିବରଣ ଦର୍ଶାଇଛି । ଯୋହନର ଲୋକ ସେ ଉଦ୍ୟାନରେ ଥିଲେ ।

୧୮:୧୧ “ପାନପାତ୍ର” ଏହା ଏକ ଉପମା ପୁରୁତ୍ୱର ନିୟମରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଭାଗ୍ୟର ସଂକେତ ଭାବେ, ସାଧାରଣତଃ ଗୋଟିଏ ନାଟ୍ରିବାଚକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ସିଏଫ୍-ମୀତ ୧୬:୮ଟ ୨୦:୩ଟ ୨୫:୮ଟ ଯିଶା ୪୧:୧୩, ୨୨, ଯିରି ୨୫:୧୪ଟ ୧୬ଟ ୨୭-୨୮ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟକ୍ରିଯାର ଆକୃତି ଗୋଟିଏ “ହୁ” ଉତ୍ତର ଆଶା କରେ । ପିତର ପୁନର୍ବାର କଣ କରିବା ଉତ୍ତମ ତାହା ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ ୧୨:୨୨, ଯୋହନ ୧୩:୮)

୪୦ାରେ “ପାତ” ର ବ୍ୟବହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ଗୁଡ଼ିକରେ ଗେଥ୍ସମନୀରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସମୟରେ “ପାତ”ର ବ୍ୟବହାର ଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଯୋହନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଯୀଶୁ ଘଟଣାବଳୀର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଛନ୍ତି । ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସାହାଯୀ ଭାବରେ ଉପାୟାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଭୟଭିତ୍ତି ନୁହେଁ (ସିଏଫ୍ ୪-୪, ୧୩:୧, ୧୧)

ଏନ୍ ୪ ୪ସ୍ ବି ଆଧୁନିକ ହୋଇଥିବା) ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ୧୮:୧୨-୧୪

୧୭ସେଥିରେ ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଏବଂ ପଧାନ ସେନାତି ଏବଂ ଯିହୁଦି ମାନଙ୍କର ପଦାଧିକାରୀମାନେ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗିରିଫା କରି ବାଲିଲେ, ୧୩୬ବ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ହନାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଲେ, କାରଣ ସେ କମ୍ପାପା କୁ ଶୁଶ୍ରୂର ଥିଲେ, ଯିଏ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣର ମହାଯାଜକ ଥିଲେ । ଲୋକ ସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ମରିବା ମଂଗଳଜନକ ବୋଲି ଯିହୁଦିମାନଙ୍କୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏ ସେହି ଜୟାପା ।

୧୮:୧୨ : “ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି”

ଏନ୍ କେ ଜେତି : ସୈନ୍ୟଦଳ, ସେମାନଙ୍କର ପଦାତିକ

ତିରିତି : “ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ସେମାନଙ୍କ ସେନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ”

ଏନ୍ କେ ଭି “ସୈନ୍ୟଦଳ ଏବଂ ଏହାର ବିଗୁରକ”

ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ିକର ନାମ ସଂପୃଷ୍ଟ ଦଳ ଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଠାରୁ ନିଆଯାଇଛି ।

୧. ସୈନ୍ୟଦଳ- ଗୋଟିଏ ଦଳରେ ୨୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ଥିବା ଦର୍ଶାଏ (ସିଏଫ୍-ପ-୩)

୨. ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି - ହେଉଛନ୍ତି ୧,୦୦୦ ସଂଖ୍ୟା ଠାରୁ ଚିଲିଆର୍କ, ଏହା ହେଉଛି, ପ୍ରେରିତ ୧୬:୩୧, ୨୭:୨୪, ୨୩:୧୦, ୨୪:୭)

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗିରିଫା କରିଥିବା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦଳ କେତେ ବଢ଼ି କିମ୍ବା ଛାପିଲା ତାହା ବିଷୟରେ ଏହି ସଙ୍ଗୀ ଗୁଡ଼ିକ କିଛି କହୁନାହାଁ । ଲେଖିଯାଇରେ ନଂ ୨ ଅର୍ଦ୍ଦ ସାଧାରଣରେ ଗୋଟିଏ ଛାପ ସୈନ୍ୟଦଳ ଗୋଟିଏ ନେତା ।

■ “ତାଙ୍କୁ ବାଲିଲେ” ଏହା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭୟଥିବା ଦର୍ଶାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସାଧାରଣ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ହେଉଥିବା ଜଣାଯାଏ (ସିଏଫ୍ ପ- ୨୪)

୧୮:୧୮ “ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ହନାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଘେନିଗଲେ” ସେଠାରେ ହନାନ ଏବଂ କମ୍ପାପା କୁ ସମ୍ମାନରେ ଏହି ବିଗୁର ଗୁଡ଼ିକର ଧାରା ବିଷୟରେ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ରହିଛି । ସମାନ୍ତର ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ହନାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷାତ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାନ୍ତି । ପଦ ୨୪ ଯୋହନରେ ପାଦଚିକା ହେବା ପରି ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଗୁର ବିବରଣୀ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଗୁର ସମ୍ମହର ଏହା ଏକ ଅନ୍ତରିନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଂଶ ଅଟେ (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ- ୨୭:୪୩, ମାର୍କ ୧୪:୪୩)

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ମହାଯାଜକତ୍ତ ଗୋଟିଏ ସୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେ ବ୍ୟକ୍ତି ହାରୋଣଙ୍କ ବଂଶଧର ହେବା ବାଧ୍ୟ ଥିଲା । ଯାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ରୋମାୟମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗୋଟିଏ ରାଜନୈତିକ ଓଳମ୍ ରେ ପରିଣତ କଲେ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ଲେବୀୟ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା କ୍ରୂୟ ହୋଇଥିଲା । ମହିଳା ମାନଙ୍କ ପ୍ରାଂଗଣରେ ମହାଯାଜକ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଶୁତି କରିବା ଏହି ପରିବାର ପ୍ରତି କୋପ ହେଲା ।

ଫ୍ଲେବିଆସ୍ ଯୋଷଫସଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ହନାନ ୨-୧୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବରେ ମହାଯାଜକ ଥିଲେ । ସେ ସିରିଯାର ଶାସକ, କ୍ୟାରିନିଆସ୍ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଭାଲେରିଆସ୍ ଗ୍ରାଫସ୍ ଦ୍ୱାରା ବିତାତିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସର୍କାୟ ମାନେ (୪ ପୁତ୍ରମାନେ ଏବଂ ୧ ନାତି) ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବାଧିକାରୀ ଥିଲେ । କ୍ୟାପା (ଖ୍ରୀଷ୍ଟବ ୧୮-୩୭), ତାଙ୍କ ଜାଗାତା (ସିଏଫ୍-ଯୋହନ ୧୮:୧୩), ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ସବାଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପଛରେ ହନାନ ଥିଲେ ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି । ଯୋହନ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଆୟାଇଥିଲା । (ସିଏଫ୍ ୧୮:୧୩, ୧୯-୨୭) ।

୧୮:୧୪ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅନ୍ୟକ ଏକ ସଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ, ସେପରି ୧୪ ଏବଂ ୧୮ ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ।

■ “କ୍ୟାପା” କ୍ୟାପା କରିଥିଲେ ସହ ଯୋହନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟ ସେ ଅଜଣାତ ଭାବେ ଉତ୍ସବାଧିକାରୀ କରିଥିଲେ (ସିଏଫ୍-୧୧:୪୦) । ସେ ହନାନଙ୍କ ଭାମାତା ଥିଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବ ୧୮-୩୭ ଠାରୁ ମହାଯାଜକ ଥିଲେ । ଲେଖା ୧୧:୪୯ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୪ନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକ) ଶାସ୍ତ୍ରାଙ୍କ : ୧୮:୧୪-୧୮

୧୪ ଶିମୋନ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ, ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପରିଚିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରାଂଗଣରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ୧୭ କିନ୍ତୁ ପିତର ବାହାରେ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ଅତେବ, ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ, ଯିଏ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପରିଚିତ ଥିଲେ, ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦ୍ୱାରର୍ଷିକାକୁ ଜହିଲେ, ଏବଂ ପିତରଙ୍କୁ ଉତ୍ତରକୁ ଆଶିଲେ । ୧୭ ସେଥିରେ ଦ୍ୱାର ରକ୍ଷିକା ଦାସୀ ପିତରଙ୍କୁ ଜହିଲା, “ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜଣ ଏହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହଁ?” ସେ ଜହିଲେ, “ମୁଁ ନୁହଁ”, ସେଥିରେ ଦାସ ଏବଂ ପାଦାତିକମାନେ ସଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ, ଅଂଗାର ଜାଳି ନିଆ କରିଥିଲେ, ୧୮ସେହେତୁ ଶାତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଉଷ୍ଣ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ପିତର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇ, ନିଜକୁ ଉଷ୍ଣ କରୁଥିଲେ ।

୧୮:୧୫ “ଶିମୋନ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ” ସେଠାରେ ଏହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ତକୁ ନେଇ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ରହିଛି ।

୧. ପରରାଗତ ମତବାଦ ହେଉଛି ତାହା, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ କାରଣ ୨୦:୨,୩, ୪ ଏବଂ ଗ ରେ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସମାନ ବାଜ୍ୟାଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ୟ ଏକ ସାମ୍ନାବ୍ୟ ସଂଯୋଗ ଯୋହନ ୧୯:୭୪ ସହ ରହିଛି, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ନାମିତ କରେ, ଯିଏ ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ଭାବେ ମରିଯମଂକର ଜଣେ ଭଗନୀ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ସେ ଜଣେ ଲେବୀୟ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି, ସେଥି ସକାଶେ, ଜଣେ ଯାଜକ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ (ସିଏଫ୍-ପୋଲିକାର୍ଯ୍ୟକ ସାକ୍ୟ)

୨. ନିକଦିମଙ୍କ ସଦୃଶ ସେ ଜଣେ ଅନାମିତ ପ୍ଲାନୀୟ ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଆରିମାଧିଯାର ଯେଷେପ୍ ଜାରଣ ମହାଯାଜକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହ ସେମାନଙ୍କ ସର୍କ ଥିବା ଯୋଗୁଁ (ସିଏଫ୍-ପ ୧୪-୧୭) ।

■ “ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପରିଚିତ ଥିଲେ” “ପରିଚିତ ହେବା” ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତି ପଦ ଏବଂ ଗୋଟିଏ “ପନିଷ ବନ୍ତୁ” କୁ ଅର୍ଥ କରିବା ପରି ଜଣାଯାଏ (ସିଏଫ୍-ଲୁକ ୨:୪୪ ଏବଂ ୨୩:୪୯) । ଯଦି ଯୋହନ, ତା ହେଲେ ଏହା ତାଙ୍କ ମାଝ ଧରିବା ବ୍ୟବସାୟ ସର୍କିତ ହୋଇପାରେ ଯାହା ତାଙ୍କର ପରିବାର ସବୁବେଳେ ଯିରୁଣାଳମକୁ ମାଝ ଆଶ୍ରୁଥିବା ବିଷୟ ଜତି କରୁଥିବ ।

୧୮:୧୭ “ଦ୍ୱାର ରକ୍ଷିକା ଦାସୀ ପିତରଙ୍କୁ ଜହିଲା, “ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜଣ ଏହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହଁ?”” ଏହି ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗଠନ, ପ. ୨୪ ସଦୃଶ, ଗୋଟିଏ “ନା” ଉତ୍ତରକୁ ଆଶା କରେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମ ବ୍ୟବହାର ନ କରିବା ଦ୍ୱାର ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଭାବେ ମରିଯମଂକର ଜଣେ ଭଗନୀ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ସେ ପିତରଙ୍କ ସଂଯୋଗତା କିମ୍ବା (୨) ପିତରଙ୍କ ଗାଲିଲୀରୁ ଅବନୀତ ହେବା । “ମୁଁ ନୁହଁ” ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଦାସୀର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସତ୍ୟପୁର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ କରିବାକୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ । ସାକ୍ଷିତ ସୁ ସମାଗୁର ଗୁଡ଼କରେ ଏହି ତିନୋଟି ଅସ୍ତ୍ରିକାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର ଘ୍ରାନ ଦିଆହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଯୋହନରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଲଗା ହୋଇଛନ୍ତି ହନାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିବା ଦ୍ୱାରା (ସିଏଫ୍-ପ ୨୪-୨୪) ।

ପିତରଙ୍କ “ମୁଁ ବନ୍ତ୍ବ ବ୍ୟବ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ “ମୁଁ” ବନ୍ତ୍ବ ବ୍ୟବ୍ୟର ଠିକ୍ ବିପରିତ ଅଟେ (ସି-୧୯-୪-୪)

୧୮:୧୮ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରତ୍ୟେଷ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ତଥ୍ୟାବଳୀ ସହିତ ଏହି କାହାଣୀ କୁହାଯାଇଛି । ଉଦୟ ୧୮ ଏବଂ ୨୫ ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ଦୁଇଟି ଅସ୍ତ୍ର କାଳ ବାଗ୍ ବାହୁଲ୍ୟ ବାଜ୍ ରହିଛି ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି ଆସୁନିକୃତ ଶାସ୍ତ୍ରୀଣିଶା : ୧୮:୧୯-୨୪

୧୯ଙ୍କି ମଧ୍ୟରେ ମହାଯାଜକ ଯାଶୁଂକୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରୁରିଲେ । ୨୦ୟାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଜଗତ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶରେ ଜଥା କହିଅଛି, ମୁଁ ସମାଜଗୁଡ଼ ଏବଂ ମନ୍ଦିରରେ ସର୍ବଦା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଆର ମୁଁ ଗୋପନରେ କିଛି କହିନାହିଁ । ୨୧ଆପଣ ମୋତେ କାହିଁକି ପଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି? ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣ କହିଅଛି ସେମାନଙ୍କୁ ପଗୁରୁ, ମୁଁ ଯାହା କହିଅଛି ସେମାନେ ତାହା ଜଣନ୍ତି । ୨୨ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହା କହିଲେ, ପଦାତିକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଯାଶୁଂକୁ ଆଘାତ କରି କହିଲା, ତୁ ମହାଜାତକଙ୍କୁ ଜଣ ଏପରି ଉତ୍ତର ଦେଉଅଛୁ? ୨୩ୟାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ଭୁଲ ଭାବେ କହିଅଛି, ଭୁଲର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଠିକ୍ କହିଲେ, ତାହା ହେଲେ କାହିଁକି ମୋତେ ମାରୁଅଛ?” ୨୪ସେଥିରେ ହନାନ ବନ୍ଦା ହୋଇଥିବା ଅବଶ୍ୟାରେ ତାଙ୍କୁ ଜନ୍ମାପା ମହାଯାଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ ।

୧୮:୧୯ “ତି ମଧ୍ୟରେ ମହାଯାଜକ ଯାଶୁଂକୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରୁରିଲେ, ଏହା ହନାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ, କନ୍ଧାପା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ହନାନ ହିଁ ସିଂହାସନ କ୍ଷମତାରେ ଥିଲେ । ସେ ଗ ଠାରୁ ୧୪ ଖୁଣ୍ଟାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କଲେ । ତାଙ୍କର ଜାମାତା ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମର୍ଥକ ଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ତାଙ୍କର ପାଠ ଜଣ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଜଣେ ନାହିଁ । ହନାନ, ଯିଏ ମନ୍ତ୍ରିର ପରିସରରେ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାରର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିବେ, ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ମନ୍ତ୍ରିର ପରିଷାର କରିଥିବା ଜଣକୁ ସେମୁବତଃ ଦୁଇଥରଃ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟଗ୍ର ଥିଲେ । ଏହା କୌତୁହଳ ଜନକ ଯେ ହନାନ ଯାଶୁଂକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଗେ ସଂଗେ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ।

୧୮:୨୦ ଏହା ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ ସତ୍ୟ ଯେ ଯାଶୁ ସର୍ବରସାଧାରଣରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ସେହିପରି, ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧ ଜନ ସାଧାରଣ ମାନେ ବୁଝିପାରୁନଥିଲେ (ସିଂଘ ମାର୍କ ୪:୧୦-୧୧) । ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସଂଗ ଥିଲା ତାହାଙ୍କ ଶୁଣିବା ଲୋକଙ୍କ ଭାଗରେ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଅନ୍ତତା ।

୧୮:୨୧ ଯାଶୁ ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଯୋହନ ଉପଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ନାହାନ୍ତି । ମୋତେ ଏହା ଜଣାଯାଉଛି ଯେ ସଂକ୍ଷିତ ସୁସମାଗୁର ଯାଶୁଂକ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶିକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଏବଂ ଯୋହନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିବେଶନ ସବୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ଵିତ ହୋଇପାରେ ।

୧୮:୨୧ “ଆପଣ ମୋତେ କାହିଁକି ପଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି?” ୨୦ ପରେ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟର ସର୍ବ ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଯାଶୁ ହନାନଙ୍କୁ ସୁଚିତ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯିହୁଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧ ଆର ସର୍ବ ସାଧାରଣରେ ଜ୍ଞାତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

୧୮:୨୨ “ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ପଦାତିକମାନେ ଯାଶୁଂକୁ ଆଘାତ କରି କହିଲେ” ଏହି ପଦ ପ୍ରକୃତେ ଅର୍ଥ କେର ଗୁପୁତା ମାରିବାକୁ ବା ଗୋଟିଏ ଲୁହାଦଣ ସହ ମାରିବା । ଏହି ଅର୍ଥ “ଖୋଲା ହୁଏ ସହ ଗୋଟିଏ ଗୁପୁତା” କୁ ଆସିଲା । ଏହା ଯିଶା ୪୦:୬ ଅନୁସାରେ-ଯିଶୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେ କିଛି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରନ୍ତୁ, ନ ହେଲେ, କାହିଁକି ସେ ଆଘାତ ପାଉଥିବେ?

୧୮:୨୩ “ଯଦି..... ଯଦି” ଏଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ପ୍ରୁଥମ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଅଟନ୍ତି ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ଧାରଣା ଠାରୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ଅଟନ୍ତି । ଧୀରେ ପ୍ରୁଥମ ଗୋଟିକ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟା ବାନ୍ଦବତା ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ସାହିତ୍ୟକ ପଥ । ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଆଣିବାକୁ ହନାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୮:୨୪ ଏହି ବିଶୁର ଗୁଡ଼ିକର କୁମ ସଂକ୍ଷିତ ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକରେ ବିପରୀତ ଭାବେ ରହିଛି ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି ଆସୁନିକଜରଣ ଶାସ୍ତ୍ରୀଣିଶା : ୧୮:୨୫-୨୭

୧୫ଙ୍କି ମଧ୍ୟରେ ଶିମୋନ ପିତର ଠିଆ ହୋଇ ନିଜକୁ ଉଷ୍ଣ କରୁଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଗୁରିଲେ, “ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜଣ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହେଁ?” ସେ ଏହା ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରି କହିଲେ “ମୁଁ ନୁହେଁ” । ୨୬ମହାଜାତକଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ପିତର ଯାହାର କାନ କାଟିପକାଇଥିଲେ ତାହାର ଜଣେ ଆତ୍ମିୟ, କହିଲା, “ମୁଁ ଜଣ ତାହାଙ୍କ ସାଂଗରେ ତୋତେ ବରିଗୁରେ ଦେଖି ନଥିଲି?” ୨୭ସେତିରେ ପିତର ପୁନର୍ବାର ଏହା ଅସ୍ତ୍ରିକାର କଲେ, ଆର ସେହିକଣ କୁକୁତା ତାକିଲା ।

୧୮:୨୬ “ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ପିତର ଯାହାର କାନ କାଠି ପକାଇଥିଲେ ତାହାର ଜଣେ ଆଡ଼ିଯ୍, କହିଲା, ଗୁରୋଟି ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପ୍ରଭେଦ ରହିଛି ଯେପରି ପିତରଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ କିଏ ପଗୁରି ଥିଲେ ।

୧. ମାର୍କରେ, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ପଗୁରିଲେ ସେ ଜଣେ ପରିଗୁରିକା ଅଟେ (ସିଏଫ୍-ମାର୍କ ୧୪:୧୯)

୨. ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବାଳିକା ସେବିକା (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ-୨୭-୭୧)

୩. ଲୁକ ୨୭:୪୮ ରେ ସେ ଜଣେ ପୁରୁଷ

୪. ଯୋହନରେ ମହାଯାଜକଙ୍କର ଜଣେ ଦାସ/ସେବକ

ଏତିହାସିକ ଆଧାର ଠାରୁ ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ଯେ ନିଆଁ ଗୁରିପାଖେ ଜଣେ ବକ୍ତି ପ୍ରଶ୍ନ ପଗୁରିଲେ ଆଉ ଅନ୍ୟମାନେ ସେଇରେ ଯୋଗଦେଲେ (ସିଏଫ୍-୧୮)

୧୮:୨୭ “ମୁଁ ଜଣ ତାହାଙ୍କ ସାଂଗରେ ତୋତେ ବଗିଗୁରେ ଦେଖିନଥିଲି” ୧୭ ଏବଂ ୧୮ ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ତୁଳନାରେ, ଏହି ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ଭ୍ରୀୟ ଗଠନ ଏକ ହାଁ ଉତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରେ ।

୧୮:୨୮ “ସେଇରେ ପିତର ପୁନର୍ବାର ଏହା ଅସ୍ତ୍ରିକାର କଲେ” ମାର୍କ ୧୪:୭୧ ଆଉ ମାଧ୍ୟ ୨୭:୭୪ ଠାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ଯେ ଅଭିଶାପ ଦେବା ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ଦ୍ୱାରା ପିତର ଏହା ଅସ୍ତ୍ରିକାର କଲେ ।

■ “ସେହି କ୍ଷଣି କୁକୁତା ତାଜିଲା” ସମସ୍ତ ଗୁରୋଟି ସୁସମାଗୁରରେ ଲିଖିତ ଘଟଣାବଳୀର ସମାଜ୍ୟାନୁକ୍ରମିକ ବିବରଣ ସୁଚାଏ ଯେ ଏହା ସକାଳ ସମୟ ୧୭-୪୦ ଏବଂ ୩-୦୦ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ସଂଘାତିତ ହେଲା । ଯିହୁଦୀମାନେ ଯିରୁଶାଲେମର ସହର ସୀମା ଭିତରେ କୁକୁତା ମାନଂକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିଲେ ତେଣୁ ଏହା ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ଗୋଟିଏ ରୋମୀୟ ଗଙ୍ଗା ହୋଇଥିବ ।

ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ଲୁକ ୨୭:୬୧ ଷ୍ଟଣ୍ଟ କରେ ଯେ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ ଗୁହଁଲେ । ଏହା ଗୁହଣୀୟ ଯେ ଦେହନାନ ଆଉ କପ୍ତାଣା ସମାନ ଗୃହରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ରକ୍ଷକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ହନ୍ତାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ଠାରୁ କିମ୍ବାଫା ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍ତମା ପରିଷଦ ସହ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ୟାମାନ୍ତର କରୁଥିଲେ । ଏହା ଥିଲା ସେହି ଖ୍ୟାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟ ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ ଗୁହଁଲେ । ଏହା ସବୁ ଅନୁମାନ ଅଟେ କାରଣ ଏହି ରାତ୍ରି ବିଗୁର ସମୂହ ଘଟଣା ବଳୀର ଅନୁକ୍ରମ ସମ୍ଭବରେ ମତ୍ୟସିନ୍ଧ କରିବାକୁ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କଠାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଏତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ।

୪ନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆସୁନାତନେ) ଶାସ୍ତ୍ରାଙ୍ଗ : ୧୮:୨୮-୩୭

୨୮ତାପରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କିମ୍ବାଫା ୦କ ଠାରୁ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ଘେନିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ସେମାନେ ଯେପରି ଅଶୁଭ ନ ହୋଇ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର୍ତ୍ତ ରୋତ ପାଳନ କରିପାରନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ନିଜେ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ୨୯ଅତ୍ୟବ ପିଲାତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରି ଆସି ପଗୁରିଲେ, ଏହି ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣ ଅଭିଯୋଗ ଆଣୁଅଛି? ୩୦ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଯଦି ଏ ଲୋକଟା ଦୁଷ୍କର୍ମକାରୀ ହୋଇଲାଥାଆନ୍ତା, ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ବେ ମାନେ ତାହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ନଥାଆନ୍ତି । ୩୧ସେଇରେ ପିଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘେନିଯାଅ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁ ମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାରେ ତାହାର ବିଗୁର କର ।” ଯିହୁଦୀମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କାହାକୁ ପ୍ରାଣଦଷ୍ଟ ଦେବା ଆମ୍ବୁ ମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ନାହିଁ, ୩୨ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ରୋଗ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ସେଇର ସୁଦନା ଦେଇ ସେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ଯାଶୁଙ୍କ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିବାକୁ ସୋମନେ ଏହା କହିଲେ ।

୧୮:୨୮

୪ନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି ଜେ ବି

“ପ୍ରାସାଦ”

୪ନ୍ ଆର ଏସ୍ ରି

“ପିଲାତଙ୍କ ଶାସନ କେନ୍ତ୍ରକୁ”

ଟି ଇ ଭି

“ଶାସକଙ୍କ ଅଜାଳିକାଙ୍କ”

ଏହା ଏକ ଲାଟିନ ପଦ ଅଟେ ଯାହା ରୋମୀୟ ଶାସକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ନିବାସକୁ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେତେବେଳେ

ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିଲେ । ଏହା ଆଣ୍ଟୋନିଓ ଦୁର୍ଗ ହୋଇଥାଇପାରେ, ଯାହା ମନ୍ଦିର ବା ମହାନ ହେରଦୋର ଅଜାଳିକାର ବିପରୀତରେ ଥିଲା ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପ୍ରାସାଦ ରକ୍ଷକ

ପ୍ରକୃତରେ ପଦ, ପ୍ରାସାଦ, ଗୋଟିଏ ରୋମିଯ ସେନାପତିଙ୍କ ଶିବିର (ଆଧିକାରୀ)କୁ ବୁଝାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ରୋମ ପରାଜ୍ୟର ଦୀର୍ଘକାଳ ପରେ ଏହା ଏକ ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର ହେଲା ଶାସନ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା ରାଜନୈତିକ / ସାମରିକ ଶାସନ କେନ୍ଦ୍ର ନିବାସକୁ ସ୍ଥିତ କରିବା ପାଇଁ (ସିଏଫ୍-ମାଥ୍ୟ ୨୭:୨୭) ଯୋହନ ୧୮:୨୮ ୩୩୮ ୧୯:୯୮ ପ୍ରେରିତ ୨୩:୩୪)

ଯେମିତି ହେଉ, ପ୍ରଥମ ଶତାବୀ ରୋମୀୟ ଜଗତରେ ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବାଦ ରକ୍ଷକରାବେ ଗଠିତ ହେଉଥିଲେ । ସୌନ୍ୟଦଳର ଏହି ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟୀ ଅଗଣ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଦ୍ୱାରା ଏହା ରୋମରେ ସାନ୍ତ୍ର ହେଲା । ସେମାନେ:-

୧. ସମନ୍ତେ ସମାନ ଶ୍ରେଣୀର, ସତ ସେନାପତି ଥିଲେ

୨. ଦୂରଗୁଣ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ

୩. ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଵୁଦ୍ଧାମାନ ପାଇଥିଲେ

୪. ଏତେ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ମନୋନୟନ ସମ୍ବାଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସବୁବେଳେ-ସମ୍ବାନଜନକ ଥିଲା କନ୍ଦଳାଙ୍କାଇନଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ନଥିଲା ଯେ ଏହି ବିଶିଷ୍ଟ, ରାଜନୈତିକ ଭାବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗୋଟୀ ଶେଷରେ ବିଛିନ୍ନ ହେଲେ ।

■ “ତାହା ପ୍ରାତଃ କାଳ ଥିଲା” ରୋମୀୟ ଲେଖା ସମୁହରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ପାଲେଞ୍ଚାଇନ୍ତେ ରୋମିୟ ଆଧିକାରୀମାନେ ବିରୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସାକ୍ଷାତ ହେଉଥିଲେ । ପ୍ରାତଃମାନ ଭାବେ, ଏହା ଠିକ୍ ପ୍ରାତଃ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚତମ ପରିଷଦ ସୁଖ୍ୟାତିର କେତେକ ବାହ୍ୟ ଶୋଭା ଏବଂ ଆଇନ, ବିରୁଦ୍ଧ ରାତ୍ର ବିଶୁର ଗୁଡ଼ିକୁ ଆଇନ, ସଂଗିତ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ । ସେହିକ୍ଷଣି ସେମାନେ ଯୀଶୁକୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଲେ । “ସେମାନେ ଯେପରି ଅଶୁଭ ନ ହୁଅନ୍ତି ସେଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ନିଜେ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ” ଅଣ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ନିବାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଭୋଜ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଅଶୁଭ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତେ । ଏହା ବ୍ୟଗାତ୍ମକ ଅଟେ ଯେ ଧର୍ମକର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ସେମାତେ ଅତି ଯତ୍ନଶୀଳ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଇନ, ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜଣେ ଲୋକକୁ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପକାଇବା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବିବେକ ବାଧା ଦେଉ ନଥିଲା । ଏହି ପଦ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଐତିହାସିକ ପ୍ରରେଦ ଉପରେ ଏକ ବିବାଦର କେନ୍ଦ୍ର ଅଟେ, ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଭୋଜ ଖାଇଥିଲେ (ସିଏଫ୍-ମାଥ୍ୟ ୨୬:୧୭, ମାର୍କ ୧୪:୧୭, ଲୁଜ ୨୨:୧), ଏବଂ ଯୋହନ, ଯାହା

ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ପୂର୍ବ ଦିନ (ଗୁରୁବାର), ପରରାତ୍ର ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଉତ୍ସବର ଆୟୋଜନ ଦିବସରେ ଏହା ଘଟିଥିଲା । ଖ୍ୟାତନାମା ରୋମାନ, କାଥୋଲିକ ଯୋହନ ଲେଖା ସମୁଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାନ, ରେମଣ୍ ବିରୁଦ୍ଧକାଳ କମେଶ୍ଟାରୀରେ ଏହି ସବୁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି:

“ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁକ୍ରମ ଯଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରତ୍ୟେ ପ୍ରଥା ଯେପରି ଶ୍ରୀ ଭାବରେ ବିଶୁରିତ ହେବାକୁ ଲିଖିତ ତାହେଲେ ଯୋହନର ‘ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟତା’ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଠାରୁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶ- ଜଣେ ସାକ୍ଷାତ ସ୍ଵଚନା ଯିଏ ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ପୂର୍ବ ପ୍ରତ୍ୟେ ପ୍ରଥା ଜାଣିଥିଲେ-କେତେକ ସମାଧାନ କରିଛେ ନଥିବା ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ଉପକ୍ଷାପନ କରୁଛି । ଅପର ପକ୍ଷରେ, ଯଦି, ଆମ୍ବେମାନେ ବିହିବା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ ଯାହାଠାରୁ ଯୋହନ ସୁସମାଗୁର ଗଠିତ ହୋଇଛି କେତେବେଳେ ପୂର୍ବ ପ୍ରତ୍ୟେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଯୋଜନା ଠାରୁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣାବଳୀ ସହ ଘନିଷ୍ଠ ରହିଥିଲେ, ଏହି ଅଂଶ ଅଧିକ ବୁଝିବା ସହିତ ହୁଅନ୍ତା” (ପୃଷ୍ଠା ୧୮)

ସେଠାରେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାର ଦୂରଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ତାରିଖ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବାର କେତେକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବ୍ୟବହାର ଆଉ ଶୁଭବାର । ମଧ୍ୟ ସେଇରେ ସଂୟୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧା ଅଛି ଯେ ପଦ “ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ” ଗୋଟିଏ ଦିନ ଭୋଜ ଆଉ ଆଠ ଦିନ ଉତ୍ସବ (ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଉତ୍ସବର ପର୍ବ ତାରିଖନ୍ତେ ରୋମ ୧୯:୧୭) ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ ।

■ “ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଭୋଜ ଯେପରି ଗୁହଣ କରିପାରୁ” ଶେଷ ଭୋଜର ସଠିକ୍ ତାରିଖ ଉପରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧାଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ଏହା ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ଭୋଜ ଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ଜଣାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ଏହା ଧର୍ମ ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ଭୋଜ ପୂର୍ବ ଦିନ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍-ପାତ୍ର ୧୭) ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ ।

୧. ପ୍ରକୃତରେ ପଦ “ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ” ସତ୍ତାହକୁ, ଭୋଜକୁ, କିମ୍ବା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱାମବାକୁ ବୁଝାଯାଇ ପାରେ ।

୨. ପ୍ରକୃତରେ କେତେକ ଯିହୁଦୀ ବିରୁଦ୍ଧକାଳ ଗୋଟୀ (ଏହା ହେଉଛି, ଏ ଏସ ନେ) ଉତ୍ସବ ସମୁହର ଦୂରଗୁଡ଼ିକ ନିଷ୍ଠାର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ପୁଣ୍ୟକ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ର ସମୁଦ୍ରୀୟ କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ।

୩· ପ୍ରକୃତରେ ଯୋହନଂକ “ଯୁଗୁ ଅର୍ଥ” ଗୁଡ଼ିକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ମେଷ ଭାବେ ଉପଥ୍ଵାପନ କରେ (୧୦୭୯), ଯାହା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ପୂର୍ବ ଦିନ ବଳିକୃତ ହେଲା ।

୧୮୦୭୯ ଜଣର ପିଲାତ୍ତଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ତକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଠିକ୍ ଯେପରି ଯାତ୍ରା ପୁଷ୍ଟକରେ ଫାରୋଂକର କରିଥିଲେ । ସମ୍ବାଦ ତିବେରିଆସଂକ ଦ୍ୱାରା ଖୁୟାର ୨୭ ରେ ଯିହୁଦାର ଆଇନ୍ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଭାଲେରିଆସ୍ ଗ୍ରାମସଂକୁ ବଦଳି କରିଥିଲେ (ଯିଏ ହନାନଂକୁ ମହା ଜାଗକ ଠାରୁ ଯ୍ୟାନଚୁୟତ କଲେ) ପଞ୍ଚିଯ ପିଲାତ ପଂଚମ ରୋମିଯ ଆଇନ୍ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ସେ ଆର୍କିଲାଉସଂକ ସାମ୍ରାଜ ପରିଗୁଲନା କଲେ (ମହାନ ହେରୋଦଂକ ପୁତ୍ର), ଯାହାର ଶୋମିରୋଣ, ଯିହୁଦା, ଗାଜା ଏବଂ ମୃତ ସାଗର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଥିଲା । ପିଲାତ୍ତଙ୍କ ସମୃଦ୍ଧରେ ଅଧିକତମ ତଥ୍ୟ ଫ୍ଲାବିଓସ୍ ଯୋଷେଫସଂକ ଲେଖା ସମ୍ଭ୍ରତ ଆସିଛି ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପଞ୍ଚିଯ ପିଲାତ

୧. ବ୍ୟକ୍ତି

- ଜନ୍ମିତ୍ତାନ ଏବଂ ସମୟ ଅଞ୍ଚାତ
- ଅଶ୍ୱାରୋହୀ କ୍ରମର (ରୋମ୍ ସମାଜର ଉତ୍ତ ମଧ୍ୟବିଭ ଶ୍ରେଣୀ)
- ବିବାହଦିତ, କିନ୍ତୁ ସନ୍ତାନ ଜ୍ଞାତ ନୁହେଁ
- ପୂର୍ବ ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିଯୁକ୍ତ ସମ୍ଭ୍ରତ ଯେତାରେ ଯାହାରଅନେକ ଥିବା ନିଷିଦ୍ଧ ଅଞ୍ଚାତ

୨. ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ତ

କ· ଦୁଇତି ଭିନ୍ନ ମତ

ଫିଲୋ (ଲିଗାତିଓ ଆଉ ଗାଇଓମ, ୨୯୯-୩୦୪ ଏବଂ ଯୋଷେଫସ୍ ଧୋନ୍ତିକ୍ ୧୮-୩-୧ ଏବଂ ଯିହୁଦୀୟ ସଂଗ୍ରାମ ମାନ ୨-୯-୨୪) ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାର ଆଉ ଦୟାହୀନ ଏକଛତ୍ର ଶାସକ ଭାବେ ବିତ୍ରୁଣ କରନ୍ତି ।

ନୂତନ ନିୟମ (ସୁସମାଗୁର ସମ୍ଭ୍ରତ, ପ୍ରେରିତ) ଜଣେ ଦୂର୍ବଳ, ସହଜରେ ପରିଗୁଲିତ ହୋଇଥିବା ରୋମୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଉପଥ୍ଵାପନ କରେ ।

ଖ· ପାଉଳ ବେନେଟ୍, ଜିଜେସ୍ ଏଣ୍ ବି ରାଇକ୍ ଅଫ୍ ଏଇରଲି ଖୁୟାନିଟି, ନିପି. ୧୪୩-୧୪୮, ଏହି ଦୁଇଟ ମତ ରୁଚିକର ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତିଜ୍ଞତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୧· ଖୁୟାର ୨୭ରେ ତିବେରିଆସଂକ ଅଧିନରେ ପିଲାତ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲେ, ଯିଏ କି ଯିହୁଦୀ ସପକ୍ଷ ଥିଲେ (ସିଏଫ୍-ପିଲୋ, ଲିଗାତିଓ ଆଉଗାଇଓମ, ୧୭୦-୧୭୧) ସେଜାନସ୍, ତିବେରିଆସ୍ ଅଣ ଯିହୁଦୀ, ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେଶ୍ୟକ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ।

୨· ଏଲ୍-ଏଲିଆସ୍ ସେଜାନସଂକୁ ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାର ହରାଇ ତିବେରିଆସ ଦୁଃଖ ରୋଗିଲେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରାସାଦର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ସିହ୍ରାସନ ପକ୍ଷାତରେ ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ଯିଏ ଯିହୁଦି ମାନଂକୁ ଘଣା କଲେ (ଫିଲୋ ଲିଗାତିଓ ଆଉ ଗାଇଓମ, ୧୪୯-୧୭୦) ।

୩· ପିଲାତ ସେଜାନସଂକର ଜଣେ ଦିଗଦର୍ଶକ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

କ· ରୋମୀୟ ଆଦର୍ଶଗୁଡ଼ିକ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବା ଦ୍ୱାରା (ଖୁୟାର ୨୭), ଯାହା ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ କରିନଥିଲେ । ରୋମୀୟ ଦେବତା ମାନଂକର ଦେହି ସଂକେତ ସବୁ ଯିହୁଦୀମାନଂକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କଲା (ସିଏଫ୍-ଯୋଷେଫସଂକ ଆଣ୍ଟିକ୍ ୧୮-୩-୧, ଯିହୁଦୀୟ ସଂଗ୍ରାମ ମାନ ୨-୯-୨-୩) ।

ଘ· ମୁଦ୍ରା ତିଆରି କରିବା (ଖୁୟାର ୨୯-୩୧) ଯେଉଁଠିରେ ରୋମୀୟ ପୂଜକ ପ୍ରତିମା ଖୋଦିତ ଥିଲା । ଯୋଷେଫସ୍ କହନ୍ତି ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଯିହୁଦୀୟ ବ୍ୟବସ୍ୱା ଏବଂ ରିତିନୀତି ସବୁ ଓଲଚପାଲଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ (ସିଏଫ୍-ଯୋଷେଫସ୍, ଆଣ୍ଟିକ୍ ୧୮-୪-୧-୨) ।

ଘ· ଯିରୁଶାଲମରେ ଗୋଟିଏ କୃତିମ ଜଳ ପ୍ରଶାଳୀ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ଭଣ୍ଡାରରୁ ଟଂକା ନେବା ଦ୍ୱାରା (ସିଏଫ୍-ଯୋଷେଫସ୍, ଆଣ୍ଟିକ୍, ୧୮-୩-୨, ଯିହୁଦୀୟ ସଂଗ୍ରାମ ମାନ) ।

ଘ· ଯିରୁଶାଲମରେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ସମୟରେ ବଳି ଉତ୍ସାହ କରିବା ବେଳେ କେତେ ଗାଲିଲୀୟମାନଂକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଦ୍ୱାରା (ସିଏଫ୍-ଲୁକ୍ ୧୩:୧୨) ।

ଘୁଁ· ଖୁୟାର ୩୧ରେ ରୋମୀୟ ଭାଲ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣିବାରେ ମହାନ ହେରୋଦଂକ ପୁତ୍ର ସେ ସବୁ ଯ୍ୟାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଆବେଦନ କଲେ କିନ୍ତୁ ସେ କଲେ ନାହିଁ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ତିବେରିଆସଂକୁ ଲେଖିଲେ, ଯିଏ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ଭ୍ରତ ଉପରେ କାଇସରକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଦାବି କଲେ (ସିଏଫ୍-ପିଲୋ, ଲିଗାତିଓ ଆଉ ଗାଇଓମ, ୨୯୯-୩୦୪) ।

ଢି ଗେରିଜିମ୍ ପର୍ବତ ଉପରେ ଅନେକ ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା (ଖ୍ରୀଷ୍ଟାର ୩୭/୩୩) ଦ୍ୱାରା ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମର ପବିତ୍ର ବଞ୍ଚିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନୁସରାନ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ହଜିଯାଇଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ପିଲାତଂକ ଛୁନୀୟ ଉକ ଅଧିକାରୀ (ଭିଚେଲିଆସ, ସିରିଆର ପ୍ରଶାସକ) ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ତାଙ୍କୁ ରୋମକୁ ଠାଇଲେ (ସିଏଫ୍-ଯୋଷେଫସ୍ ଆଣ୍ଡିକ୍ ୧୮-୪-୧-୨)

୪. ଖ୍ରୀଷ୍ଟାର ୩୧ରେ ସେଜାନସ୍ ବିତାତିତ ହେଲେ ଏବଂ ତିବେରିଆସ ସୁର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାନ ହେଲେ, ସେଥି ସକାଶେ ନଂ କ,ଖ, ଗ ଆଉ ଘ ସମ୍ବଦତଃ ସେଜାନସ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭ ନିମନ୍ତେ ପିଲାତଂକ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା, ନଂ ଉଁ ଆଉ ଚ ତିବେରିଆସକ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ ଗୁଡ଼ିକ ହୋଇଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରତିକୁଳ ହୋଇଥାଇପାରେ ।

୫. ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ସପକ୍ଷ ସମ୍ବାଦ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ସହ ଏହା ସୁନ୍ଦର ଅଟେ, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ତିବେରିଆସକ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବାଦକର ପତ୍ର ଯିହୁଦିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହେବାକୁ ଶୟିଏଫ୍, ପିଲୋ, ଲିଗାଡ଼ିଓ ଆର ଗାଇଓମ୍, ୧୭୦-୧୭୧), ତାହା ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିହୁଦୀ ନେତୃତ୍ବ ତିବେରିଆସକ ସହିତ ପିଲାତଂକ ରାଜନୈତିକ ଦୁର୍ବଳତାର ସୁଯୋଗ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କୁ କୃଶାର୍ପିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ବଳାଇଲେ । ବେର୍ନେଟ୍‌କ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ ପିଲାତଂକ ଦୁଇଟି ମତଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଏକତ୍ର ଆଣ୍ଟି ।

୬. ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ

କ. ତିବେରିଆସକ ଠିକ୍ ମୃତ୍ୟୁ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟାର ୩୭) ପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ତକାଗଲେ ଆଉ ରୋମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ଖ. ସେ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲେ ନାହିଁ ।

ଘ. ଏହା ପରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଅଞ୍ଚାତ ଅଟେ । ସେଠାରେ ଅନେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମତବାଦ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସୁରକ୍ଷିତ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ ।

୧୮:୩୦ “ଏହି ଲୋକ ଯଦି ଦୁଷ୍କର୍ମକାରୀ ହୋଇନଥାଆନ୍ତା, ତାହେଲେ ଆମ୍ବୋମାନେ ତୁମୁ ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିନଥାଆନ୍ତୁ” ଏହା ଏକ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ସର୍ଵମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ବେଳେବେଳେ ସତ୍ୟର ବିପରୀତ ଭାବେ ତକାଯାଏ । ଯାଶୁ ଜଣେ ଦୁଷ୍କର୍ମକାରୀ ନଥିଲେ । ପିଲାତଂକର ଏହା ଏକ ବିଦ୍ୱୁତ୍ପାତ୍ରକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଥିଲା ଯିଏ ଯିହୁଦିମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗତ ଭାବେ ଦୋଷ ଦେଖାଇବା ଅଭିଯୋଗ ଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନା କରିଥିଲେ ।

ଶର “ସମର୍ପିତ” ସାଧାରଣତଃ ଏକ ସମାନ ଭାବେ “ସମର୍ପିତ କଲେ” କୁ ଅନୁବାଦିତ ଯେତେବେଳେ ଯିଦୁଦା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ (ସିଏଫ୍ ୫:୧୮, ୭୧,୧୭:୪, ୧୩:୨,୧୧,୨୧,୧୮:୨,୪) । ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ଏହି ପଦର ଅର୍ଥ “ଜଣେ ଲୋକକୁ ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାଧିନ କରିବା” କିମ୍ବା “ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାକୁ ଆଗେଇ ନେବା” । ଯିହୁଦା ସହିତ ସଂଯୋଗରେ, ପଦ ଉଚ୍ଚରାଜୀ ଅନୁବାଦକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅର କରିବାରେ ବ୍ୟପ୍ର କରିଛି ।

୧୮:୩୧ “ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁରେ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା ଦର୍ଶାଇ “ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କୃଶବିନ୍ଦ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଗୁହ୍ୟାଥିଲେ? ପ୍ରେରିତ ଓ ରୁ ଏହା ସୁନ୍ଦର ଯେ ସେମାନେ ଉଶ୍ରର ନିରା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ତେଷମାତ୍ର ପଥର ମାରି ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲେ । ସମ୍ବଦତଃ ଏହା ଦ୍ୱିବିବ ୨୧:୨୨-୨୩ ରେ ପୁରାତନ ନିୟମ ଉଶ୍ରର ଅଭିଶାପକୁ ସର୍କିତ କରେ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ମୃତ୍ୟୁରେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଶୁଳ୍କଦଣ୍ଡକୁ ବୁଝାଏ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ଗୁରୁମାନେ ଏହି ପଦକୁ ରୋମିଯ କୃଶ ବିନ୍ଦିକରଣର ଅର୍ଥରେ ଉଚ୍ଚରାଜୀ କଲେ । ସେମାନେ ଯାଶୁ, ଏହି ମସାହରୁପେ ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଉଶ୍ରରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଶପ୍ତ ହେବାକୁ ଗୁହ୍ୟାଥିଲେ । ଏହା ପତିତ ମାନବର ଉକ୍ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଉଶ୍ରରଙ୍କ ଯୋଜନା ଥିଲା । ଯାଶୁ, ଉଶ୍ରରଙ୍କ ମେଷଶାବକ (୬୨୧ ହେଉଛି, ୧:୨୩), ନିଜକୁ ଜଣେ ପ୍ରତିବଦଳ ଭାବେ (ସିଏଫ୍-ଯିଶା ୪୩, ଦି-କର ୪:୨୧) ଦାନ କଲେ । ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ “ଅଭିଶପ୍ତ” ହେଲେ (ସିଏଫ୍-ଗାଲା ୩:୧୩)

ଅତେବ, ପିଲାତ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାସାଦ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଆଉ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଡକାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପଗୁରିଲେ, ତୁମେ କଣ ଯିହୁଦାମାନଂକର ରାଜା? ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ କଣ ନିଜରୁ ଏହା କହୁଆଛନ୍ତି, ନା ଅନ୍ୟମାନେ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା କହିଆଛନ୍ତି?” ପିଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମେ କଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ? ତୁମୁର ସ୍ଵଜାତି ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ମାନେ ତୁମ୍ଭୁ ଆମୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଆଛନ୍ତି, ତୁମେ କଣ କରିଆଛୁ?” ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ । ଯଦି ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ତାହେଲେ ମୁଁ ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଂକ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ମୋହର ପରିଗୁରକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଆଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ରାଜ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ । ସେଥିରେ ପିଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ପଗୁରିଲେ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଜଣେ ରାଜା?” ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ ଠିକରେ କହିପାରିବେ ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଇଛି, ଆଉ ଯେପରି ସତ୍ୟ ବିଷୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଖ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଜଗତକୁ ଆସିଥାଇ । ଯେକେହି ସତ୍ୟର ସନ୍ତାନ ସେ ମୋ କଥା ଶୁଣେ ।” ପିଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ ସତ୍ୟ ଜଣ?

୧୮:୩୩ “ପ୍ରାସାଦ” ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧୮:୭୮ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ

■ ତୁମେ କଣ ଯିହୁଦୀମାନଂକର ରାଜା ଯାଶୁ ଦେଶଦ୍ରୋହୀ ରୂପେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ (ସିଫ୍ର-ମାଥ, ୨୭:୧, ମାର୍କ ୧୪:୨, ଲୁକ ୨୩:୨ ଆଉ ଯୋହନ ୧୯:୩, ୧୭,୧୮ ୧୯-୨୨)

୧୮:୩୪ “ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ କଣ ନିଜରୁ ଏହା କହୁଆଛନ୍ତି, ନା ଅନ୍ୟମାନେ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା କହି ଅଛନ୍ତି” ଯଦି ପିଲାତ ଗୋଟିଏ ରାଜନୈତିକ ବନ୍ଧୁତ୍ଵର ସର୍କାର ପ୍ରଶ୍ନ ପରିଚୁତିଲେ,

ଯାଶୁ ଏହାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ଯଦି ଯିହୁଦୀମାନେ ଏହି ପ୍ରକ୍ଷତାବ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାହେଲେ ଏହା ତାହାଙ୍କ ମସୀହତ୍ତାକୁ ଦର୍ଶାଉଥିଲା ଆଉ ଯାଶୁ ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି କହି ପାରିଥା’ନ୍ତେ । ପିଲାତ ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ ଯିହୁଦୀୟ ଧର୍ମଗତ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଜଟିଳତା ସବୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ (ସି ୪୩-୩୪) ।

୧୮:୩୫ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଗୋଟିଏ “ନା” ଉତ୍ତର ଆଶାକରେ । ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ ପିଲାତ ତାଂକର ତାତୁଳ୍ୟ ମନୋଭାବ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୮:୩୬ “ଯଦି ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପରିଗୁରକ ମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଆଥାନ୍ତେ” ଏହା ଏକ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହାଙ୍କୁ “ସତ୍ୟର ବିପରୀତ” ବୋଲି ଡକାଯାଏ । ଏହା ଏପରି “ଯଦି ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ଆଉ ଏହା ତାହା ନୁହେଁ, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପରିଗୁରକ ମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଆଥାନ୍ତେ, ଯାହା ସେମାନେ ନୁହେଁନ୍ତି ଭାବେ ଅନୁବାଦ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା । ମୋହର ପରିଗୁରକମାନେ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ୧୧ ଶିଷ୍ୟମାନଂକୁ ଥିବା (୨) ଦୂତମାନଂକୁ (ସିଫ୍ର-ମାଥ ୨୬:୪୩) ଦର୍ଶାଇପାରେ ।

■ “ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା ତାହା ଆପଣ ଠିକରେ କହି ପାରନ୍ତି । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଅଛି ଆଉ ଜଗତକୁ ଆସିଥାଇ” ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟାଙ୍କ ଅନୁବାଦ କରିବା କଞ୍ଚକର କାରଣ ହେଉଛି ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ । ଏହା ଏକ ସତ୍ୟୋକ୍ତି ଯୋଗ୍ୟତା ଗୁଡ଼ିକ (ସିଫ୍ର-ମାଥ ୨୭:୧୧ଟ ମାର୍କ ୧୪:୨, ଲୁକ ୨୩:୩) ସହିତ । ଯିଶୁ ଜାଣିଥିଲେ ସେ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ସମାନ୍ତିଷ୍ଠିତକ କାଳର କ୍ରିୟା ଗୁଡ଼ିକି ଆଉ ସେ କାହିଁକି ଆସିଥିଲେ (ସିଫ୍ର-ଯୋହନ ୧୩:୧, ୩, ମାର୍କ ୧୦:୩୪, ଲୁକ ୨:୪୯, ମାଥ ୧୬:୨୨ ଠାରୁ) ପିଲାତ ବୁଝିବାକୁ ପାରି ନଥିବେ ।

■ “ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଇ” ଯାଶୁ ପିଲାତକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ତାଂକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି) ଏହା ହେଉଛି, “ସତ୍ୟ ବିଷୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା” । ମୌଳିକ ଭାବରେ ଯାଶୁ କାହିଁକି ଆସିଲେ ତାହାର ତିମୋଟି କାରଣ ରହିଛି ।

୧. ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ (ସିଫ୍ର-୧:୧୮, ୩:୩୭)

୨. ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିରୀହ ମେଷଶାବକ ଭାବେ ମରିବାକୁ ଆଉ ଜଗତର ଭାବେ ବୋହି ନେବାକୁ (ସିଫ୍ର- ୧:୨୯)

୩. ବିଶ୍ୱାସୀମାନଂକୁ କିପରି ବନ୍ଦିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟକରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେବାକୁ

■ “ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟର ସନ୍ତାନ ସେମାନେ ମୋହର କଥା ଶୁଣିବେ” ମୁଁ ସବୁବେଳେ “ପ୍ରତ୍ୟେକ”, “ଯେ କେହି”, “ଯେତେ ପାରୁ ସେତେ” । ଖାହ । ଯା ହୋବେ ଆଦି ୩:୧୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୧୦ରେ ସଫଳ କରୁଛନ୍ତି । ଯାଶୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଯାହା ପତନରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ତାହା ପୁନଃଯୋଗିତା କରିଛି । ନିବିଷ୍ଟ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସହଭାଗିତା ପୁନର୍ବାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସହଭାଗିତା ପୁନଃଯୋଗିତ ହୋଇଛି (ଉପଲ୍ବିଧ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ) ।

येउँमानंकर आत्तिक चक्षु एवं कर्त्तव्यारू रहिछि केबल घोमाने (एहा ह्रेउछि १०:३, १७, २७, १८: ३७) सत्यकू रुचिपारिबे (सिफेमाथि ११:१४, १३:५, १७:४३, मार्क ४:९, १३, लूक ८:८, १०:७३, १४,१४:३४, प्रका१:७,११, १७, २९, ३:६, १३:७७)। याशु ह्रेउछन्ति सत्य (१४:६)। ये येतेबेले कथा कहन्ति ताहांक अनुगामीमाने शृणन्ति (सिफे १०:१-४)। योहनरे सत्यकू “देखिबा” आउ “शृणिबा” धर्मत्रु भावे “अनन्त जीवन” ग्रहण करिबा यस्ता यमार्थबोधक असे।

१८:३८ “पिलात ताहांकू कहिले, सत्य कश” पिलात एहि प्रश्न पर्गुरिले, किन्तु उत्तर ग्रहण करिबा पूर्वरह ये दृश्यमान भावे परित्याग कले। पिलात निजकू निष्ठित करिबाकू गृह्णायिले ये वोमिय घरकार निमन्ते याशु शक्तिकारक न निले। ये एहा कले, ताहा परे ये याशुकू छाति देबाकू चेष्टा कले येपरि निष्ठार पर्त रहु समयरे येहि दिनरे यिहुदी मानंकर येउँ गोटिए राति रहिठिला (सिफेप-३४, माथि ७७:१४)। येपरि लुक लेखिले, योहन मध्य येपरि लेखुछन्ति, ये ख्रीष्ण धर्म रोम यामाज्य निमन्ते शक्ति कारक न निला (एहा ह्रेउछि, १८:३८ ५, १४:४, लुक ७३:४, १४,७७)

एन् ४ एस् बि (आधुनिकजीवन) शास्त्रांश १८:३८-४०

३८ये एहा कहिले आउ, पूर्ण यिहुदी मानंक निकटकू बाहारकू याइ येमानंकू कहिले, “आमे॒ ताहाठारे क्लीण॒ योष वारलाहु॑ । ३९किन्तु आमे॒ निष्ठार पर्व यमयरे तुमूमानंक निमन्ते जशकू मूक्त करिपेर एहा तुमूमानंक राति अछि, अतेक यिहुदी मानंक राजांकू आमे॒ तुमूमानंक निमन्ते मूक्त देउ बोलि कश तुमूमानंकर ज्ञा॑ ।? ४०येथिरे येमाने पूनर्बार चिक्कार करि, कहिले, “ए लोककू नुहेँ, किन्तु बारब्बाकू ।” एहि बारब्बा जशे उकाइत थिले।

१८:३९ “तुमूमानंकर एक राति अछि” एहा माथि ७७:१४ एवं लुक ७३:१७ रे बर्त्तित ह्रोक्ष्य किन्तु नूतन नियम बाहारे ओठिहायिक लिखित प्रमाणी ठारु अझाउ ।

१८:४० “येथिरे येमाने पूनर्बार चिक्कार करि, कहिले, ए लोककू नुहेँ, किन्तु बारब्बाकू” एहा बिदुपात्रक असे ये बारब्बा उग्र यमर्दक दलर जशे प्रथ्य थिले आउ, याहा निमन्ते याशु दोषी याब्यन्त ह्रोक्ष्य लिले, येहि अभियोग निमन्ते येठिक् दोषी थिबा प्रुठैयमान ह्रेउछि (सिफेमार्क १४:७, लहुक ७३:१५,७४)। एहि जनता प्रुठैयमान भावे येमानंक यानाय गोष्ठी नायकंकू यमर्दन करिबा निमन्ते येठारे जरि रहिथिले। यिहुदीय अधिकारीमाने याशुकर असम्भिमूलक दोषी याब्यन्तकू निष्ठित करिबा निमन्ते एहि युग्योग यथार्थ भावे ब्यवहार कले (सिफेमार्क १४:११)

एहा मध्य ब्यात्रुक असे ये नाम “बारब्बा”र अर्थ “जशे पितार पूत्र”। योहन तांकर सुषमागृह मध्यरे शर गृहिकरे एहिपरि क्रितात्रुक भावे ब्यवहार करिछन्ति। जनता “जशे पितार जशे पूत्रकू मूक्त करिदेबा बदलरे जशे पितार षट्कू मूक्त करिदेबाकू रुहिले। अन्तिम यमर्द भावे आयिछि।

प्रश्न गृहिकर आलोचना

एहा एक धाराबाहिक भावे बर्त्तित अध्ययन प्रुदर्शक, याहार अर्थ ह्रेउछि बालबलर आपशंक निज उर्जमा निमन्ते आपशमाने दाय॑त्रुबान अस्ति। आमू मानंक येउँ आलोक अछि आमेमाने यमष्टे येथिरे गमन करिबाकू हेब। आपश, बालबल एवं प्रवित्रु आत्रा यमष्टे उर्जमा निमन्ते गृहुतपूर्ण अस्ति। एहाकू आपश राष्यकारंकतारे छातिदेबा ठिक् नुहेँ।

एहि प्रश्नगतिकर आलोचना पूष्टकर एहि बिभागीय गृहुतपूर्ण बिषयगृहिकू एहि पूष्टक माध्यमरे चिन्ता करिबारे याहाय निमन्ते आपशंकू पूदान करायाइछि। येषुतिकर अर्थ चिन्ता निमन्ते पूरोचक ह्रोक्ष्यारे, निष्ठिमूलक नुहेँ।

१. याशु काहीकि ये यानकू गले येउँतारे यिहुदा तांकू पालपारिबे बोलि ये जाशिथिले?
२. योहन गेथेयमानि उदयानरे याशुकू यमष्टाकू काहीकि उल्लेख कले नाहीं?
३. उक्तम परिषद याशुकू पिलात॑क निकटकू काहीकि नेले?
४. योहन एवं यमष्टे यमागृह गहुतिक मध्यरे यमष्टाबल॑र क्रम अति दुरपूर्ण काहीकि असे?
५. योहन काहीकि पिलात याशुकू मूक्त करिबाकू चेष्टित थिबा भावे उल्लेख करन्ति।

ଯୋହନ - ୧୯

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ବିଭାଜନ ଅଙ୍କ

ସ୍ତୁ ବି ଏସ	ଏନ କେ ଡେଉଣ୍ଡି	ଏନ ଆର ଏସ ଭି	ଚିତ୍ରି	ଏନଙ୍କେ କି
ୟାଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା କରାଗଲେ	ସୈନ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପରିହାସ କଳା		ୟାଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା କରାଗଲେ	ପିଲାତଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନରେ ଯାଶୁ
(୧୮:୩୮-୧୯:୧୭କ) ୧୮:୩୮-୧୯:୭		(୧୮:୩୮-୧୯:୭) ୧୮:୩୮-୧୯:୭		(୧୮:୩୮-୧୯:୧୭) (୧୮:୨୮-୧୯:୧୯) ୧୮:୩୮-୧୯:୩
	୧୯:୪ ପିଲାତଙ୍କ ନିଷ୍ଠି ୧୯:୪-୧୭		୧୯:୪-୫ ୧୯:୪-୭	୧୯:୪-୭
୧୯:୮-୧୨		୧୯:୮-୧୨	୧୯:୮-୨୯ ୧୯:୮-୧୦ ୧୯:୧୧ ୧୯:୧୨	୧୯:୮-୧୧ ୧୯:୮-୧୨
			୧୯:୧୩-୧୭କ ୧୯:୧୪କ ୧୯:୧୪ଖ ୧୯:୧୪ଗ ୧୯:୧୭କ	୧୯:୧୩-୧୭କ ୧୯:୧୪କ ୧୯:୧୪ଖ ୧୯:୧୪ଗ ୧୯:୧୭କ
ୟାଶୁଙ୍କର କୁଶାର୍ପଣ ୧୯:୧୭ଖ-୨୭	କୁଶ ଉପରେ ରାଜା ୧୯:୧୭ଖ-୨୭	୧୯:୧୯ଖ-୨୪କ ୧୯:୧୭-୨୪	ୟାଶୁ କୁଶାର୍ପତ ହେଲେ ୧୯:୧୭ଖ-୨୧	କୁଶାର୍ପଣ ୧୯:୧୭ଖ-୨୧
୧୯:୨୩-୨୭			୧୯:୨୭-୨୪ ୧୯:୨୩-୨୪	୧୯:୨୩-୨୪ ୧୯:୨୩-୨୪
ୟାଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ୧୯:୨୮-୩୦	ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦେଖ ୧୯:୨୪-୨୭ ୟାଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ୧୯:୨୮-୩୦	୧୯:୨୪ଖ-୨୭ ୧୯:୨୮-୩୦ ୧୯:୨୮-୩୦	୧୯:୨୪-୨୭ ୧୯:୨୪-୨୭ ୟାଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ୧୯:୨୮-୩୦ ୧୯:୨୮-୩୦	୧୯:୨୪-୨୭ ୧୯:୨୪-୨୭ ୟାଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ୧୯:୨୮-୩୦ ୧୯:୨୮-୩୦
ୟାଶୁଙ୍କର ବକ୍ଷାଘାତ ୧୯:୩୧-୩୭	ୟାଶୁଙ୍କର ବକ୍ଷାଘାତ ୧୯:୩୧-୩୭	୧୯:୩୧-୩୭	୧୯:୨୯ ୧୯:୩୧-୩୭	୧୯:୨୯ ୧୯:୩୧-୩୭
ୟାଶୁଙ୍କର ସମାଧୁ ୧୯:୩୮-୪୨	ୟୋଶେପଙ୍କ ସମାଧୁରେ ୧୯:୩୮-୪୨	୧୯:୩୮-୪୨	୧୯:୨୮ ୧୯:୩୮-୪୨	୧୯:୨୮ ୧୯:୩୮-୪୨
	ୟାଶୁ ସମାଧୁରୁ ହେଲେ			

ପଠନ ଚକ୍ର ତିନି (୪୩-୪ ଦେଖନ୍ତୁ)

ଅନୁଛ୍ନେଦ ଷ୍ଟରରେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପଦର୍ଥକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାରବଳର ଆପଣେକ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଟେନ୍ତି । ଆମ୍ବାନାନ୍ଦକଠାରେ ଯେଉଁ ଆଲୋକ ଅଛି ଆମ୍ବେମାନେ ସମନ୍ତେ ସେଯିରେ ଗମନ କରିବା ଉଚିତ । ଆପଣ, ବାରବଳ ଆଉ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମନ୍ତେ ତର୍ଜମାନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଛାତି ଦେବେ ନାହିଁ ।

ନିରଗତିକୁ ଭାବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟ ବନ୍ଦୁ ତିହାନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ଭାଗ ଗୁଡ଼ିକ ପାଠଗୋଟି ନୂତନ ଚର୍ଚମା ସହିତ ମିଳାଅନ୍ତୁ । ବାଜ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣା ଦାୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ଗୁବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଯ୍ୟମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛେଦରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗାଟିଏ ବିଷୟ ବନ୍ଦୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଛେଦ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ

ଇତ୍ୟାଦି

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାଜ୍ୟାଂଶ ପଠନ

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକି କରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୧୯:୧-୭)

୧୬ତ୍ୟବ, ପିଲାତ ଯାଶୁଂକୁ ଘେନିଯାଇ କୋରତା ପ୍ରହାର କରାଇଲେ । ୨ୟଣି, ସୈନ୍ୟମାନେ କଣ୍ଠାର ମୁକ୍ତଟ ବନାଇ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରକରେ ଦେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣ ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ, ପୁଣି, ଗ୍ୟେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ହେ ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କ ରାଜୀ, ନମଦ୍ଵାର ।” ପୁଣି ଗ୍ୟେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୁପୁତା ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪ପିଲାତ ପୂନର୍ବାର ବାହାରକୁ ଯାଇ ଘୋମାନଂକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମେ ଯେ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଉ ନାହଁ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ଏହି ନିମନ୍ତେ ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଂକ ନିକଟକୁ ଆଶୁଆଛୁ” । ୫ସେଥିରେ ଯାଶୁ କଣ୍ଠାର ମୁକ୍ତଟ ଓ କୃଷ୍ଣ ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣର ବସ୍ତ୍ରରେ ପରିହିତ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ । ପିଲାତ ଘୋମନଂକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଯେହି ଲୋକ । ଗ୍ୟେଥିରେ ମହାଯାଜକ ଓ ପଦାତିକ ମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି, ଘୋମନେ ଚିନ୍ତାର କରି କହିଲେ, “କୃଶରେ ଚତାଆ, କୃଶରେ ଚତାଆ, କାରଣ ଆମେ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଉନା ହଁ ।” ୭ସ୍ତିହୁଦୀମାନନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦେଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଂକର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଓ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁୟାରେ ସେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଉଶ୍ରବଂକ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହିଅଛି ।”

୧୯:୧ “ପିଲାତ ଯାଶୁଂକୁ ଘେନିଯାଇ କୋରତା ପ୍ରହାର କରାଇଲେ” ସମୟକ୍ରମ ଆଉ ବେତ୍ରାଯାତ ସଂଖ୍ୟା ଅନିକ୍ଷିତ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ବନୀ ଯେଉଁମାନେ କୃଶାର୍ପଣ ନିମନ୍ତେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ସମସ୍ତେ ବେତ୍ରାଯାତ କରାଯାଉଥିଲେ । ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାର ଅନୁଭୂତି ଥିଲା ଯେ ଅନେକ ଲୋକ ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ପିଲାତ ଯାଶୁଂକୁ ବେତ୍ରାଯାତ କରାଇଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସହାନୁଭୂତି ଲାଭ କରିପାରିବେ (ସିଫେଲୁକ ୨୩:୧୭, ୨୭, ଯୋହନ ୧୯:୧୭) । ଏହା ଯିଶ୍ବା ୪୩:୪ ର ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ହୋଇପାରେ ।

ରୋମିଯ ବେତ୍ରାଯାତ ଭୟାନକ ଭାବେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟୀ, ନିଷ୍ଠାର ଶାସ୍ତ୍ରିବିଧାନ ରୋମ୍ ଠାରୁ ନ ଥିବା ଲୋକ ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରହିଥିଲା । ସବୁ ଚମତା ଦତ୍ତତି ଗୁଡ଼ିକରେ କୋରତା (ଗୁରୁକ) ଯାହାର ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗ ସବୁ ହାତ ଆଉ ଲୁହାର ଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକ ସହ ବନ୍ଧାଯାଇଥିଲା ତାହା ଗୋଟିଏ କମ୍ ଉଚ୍ଚ ବିଶିଷ୍ଟ ଖୁଣ୍ଡରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା ଉପରେ ନୁଆଁଇ ହାତ ଗୁଡ଼ିକ ବାନ୍ଧି ଯେମାନଂକୁ ମାରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ପ୍ରହାର କରିବାର ସଂଖ୍ୟାମାନ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । କୃଶାର୍ପଣ ପୂର୍ବରୁ ନିଯମିତ ଭାବେ ଏହା କରାଯାଇଥିଲା (ସିଫାଲୁକ ୧୩:୧୭, ୨୭, ଯୋହନ ୧୯:୧୭)

ରୋମୀଯମାନଂକ ଅଧିନରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରହାର ସମୂହକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୁମଧୁର ଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୧. ମାଥି ୨୭:୨୬ ମାର୍କ ୧୪:୧୮ ପ୍ରାଗେଲୁ, ଗୁରୁକ ବା କୋରତା ପ୍ରହାର

୨. ଲୁକ ୨୩:୧୭, ୨୭ - ପାଇତିଷ୍ଠାନ, ପ୍ରକୃତରେ ସନ୍ତାନ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରିବା (ସିଫାଲୁକ ୧୭:୧-୩, ୧୦) କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦ୍ୱି କର ୨:୯) ରେ ଯେପରି ପ୍ରହାର କରିବା

୩. ଯୋହନ ୧୯:୧ - ମାତ୍ରିଗୁ, ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁକ ର ନାମ, ମାର୍ଟ ୧୦:୧୭, ୨୦:୧୯, ୨୩:୩୮, ପ୍ରେରିତ ୨୭:୨୪-୨୫, ଏବୁ ୧୧:୩୭)

ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ ଅର୍ଥବୋଧନ ହୋଇ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଦୁଇ ପ୍ରକାର ପ୍ରହାର ଗହନ୍ତିକର ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ କରିପାରନ୍ତି

ପିଲାତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଏକ ପ୍ରହାର

କୃଶାର୍ପଣ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ପରିଷାର କରିବା ।

୧୯:୨ “ସୈନ୍ୟମାନେ କଣ୍ଠର ମୁକୁଟ ବନାଇ ତାହାଙ୍କ ମୁଣରେ ଦେଲେ” ଏହା ଯାତନା ଦେବାର ଏକ ପ୍ରଶାଳୀ ଥିଲା । ଯେଉଁଠି ପାଇଁ କଣ୍ଠର ମୁକୁଟ ଯାଶୁଙ୍କ କପାଳରେ ଦବେଇ ଦିଆଗଲା । ଯାହା ହେଉ, ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ସମୃଦ୍ଧ ଯେ, ଏହା ତାଳପଡ଼ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତଳ ମୁକୁଟକୁ ଉପଞ୍ଚାପନ କଲା, ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କ ରାଜୀ ଭାବେ ଉପହାସ କରିବାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାର୍ଗ ଥିଲା (ସିଫେ-ମାଥି ୨୭:୨୭-୩୧), ମାର୍କ ୧୪:୧୪-୨୦)

ଗ୍ରୀକ ପଦ “ମୁକ୍ତଟ” (ଷିପାନସ୍) ଜଣେ ଖେଳାଳୀର ବୀଜୟ ଫୁଲମାଳ କିମ୍ବା ରାଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଲରେଲ ବୃକ୍ଷର ମୟୁଶ ପତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଗୋଲାକାର ତୋତା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା ।

■ “ତାହାଙ୍କୁ କୁଷ୍ଣଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣର ବସ୍ତ ପିଲାଇଲେ” କୁଷ୍ଣଲୋହିତ (ପର୍ଣ୍ଣରୋସ) ରାଜକୀୟ ବଂଶର ଏକତିହୁଥିଲା, ସେହି ରଂଗ ଅତି ବହୁମୂଳ୍ୟ ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ଶାମୁକା ଖୋଲପାରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ରୋମୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବସ୍ତ ସବୁ ଗାତ ଲାଲ ରଂଗର ଥିଲା (ମାର୍କ ୧୪:୧୭, ୨୦) । ତୁ ଗଛ ଗୁଡ଼ିକରୁ ମିଳୁଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ପୋକର କାଢିରେ ଏହି ଗାତ ଲାଲ ରଂଗ ତିଆରି ହେଉଥିଲା । ଏହି ବସ୍ତ ରାଜୀଙ୍କ ରାଜକୀୟ କୁଷ୍ଣ ଲୋହିତ ବସ୍ତକୁ ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ସ୍ଵାଚ୍ଛିତ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବାଷ୍ପବରେ ରୋମୀୟ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ବସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ଗୋଟିଏ ଫିକା ଲାଲ ରଂଗ ଥିଲା (ସିଫେ-ମାଥି ୨୭:୧୮) ।

୧୯:୩

ଘନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି	“ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ’ଣ
ଘନ୍ କେ ଜେ ଭି	“ସେଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ”
ଘନ୍ ଆର ଏସ୍ ଭି	“ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହୁଥିଲେ”
ଟି ଇ ଭି	“ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ”
ଘନ୍ ଜେ ବି	“ସୋମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହୁଥିଲେ”

ଏ ଗୁଡ଼ିକ ଅସନ୍ନକାଳ ବାଚକ ଅଣେ । ବାଷ୍ପବରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଏହା ଜଣକ ପରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କଲେ । ଏହି ପରିହାସ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରୁ ସାଧାରଣରେ ଯିନ୍ଦୁଦୀ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଘୃଣାଜନକ ଥିଲା । ସମୃଦ୍ଧତଃ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମ୍ନେ ସହାନୁଭୂତି ଜନ୍ମାଇବାକୁ ପିଲାତ ଏହା କରିବାକୁ ଗୁହଁଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା ନାହିଁ ।

ପୁନର୍ବାର ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ସମୟରେ ବିରୋଧୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ସୈନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଭୂତି ଠାରୁ ଅଧିକ ଗୋଟିଏ ରାଜକୀୟ ନମଦ୍ଵାରା ର ପରିହାସ କରିବାର ଏକ ପ୍ରକାର ଭଂଗୀ ହୋଇଥାଇପାରେ ।

୧୯:୪

ଘନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି	“ଆମ୍ବୁ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାରନାହୁଁ”
ଘନ୍ କେ ଜେ ଭି	“ଆମ୍ବୁ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ସୁଣ ପାର ନାହୁଁ”
ଘନ୍ ଆର ଏସ୍ ଭି	“ଆମ୍ବୁ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଘଟଣା ପାରନାହୁଁ”
ଟି ଇ ଭି	“ଆମ୍ବୁ ତାହାକୁ ଦୋଷୀ କରିବାକୁ କୌଣସି କାରଣ ପାଇ ପାରୁନାହୁଁ”
ଘନ୍ ଜେ ବି	“ଆମ୍ବୁ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଘଟଣା ପାରନାହୁଁ”

ଯୋହନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଯେ ରୋମୀୟ ସରକାର କିମ୍ବା ଏହାର ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖୁବିଧାର୍ମ ଗୋଟିଏ ଧମକ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦେଖାଇବା । ପିଲାତ ଅନେକ ଥର ଯାଶୁଙ୍କ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ବୋଲି ଯୋହନ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି (ସିଫେ ୧୮:୩୮-୩୯ ୧୯:୨୮ ୧୯:୨୯)

୧୯:୫

ଘନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି	“ଦେଖ, ସେହି ଲୋକ”
ଟି ଇ ଭି, ଏନ୍ ଇ ଟି	“ଦେଖ, ସେ ଲୋକ ଏଠାରେ”
ଘନ୍ ଆର ଏସ୍ ଭି, ଏନ୍ ଜେ ବି ଆର ଇ ବି	“ସେହି ଲୋକ ଏଠାରେ”

ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ମାର୍ଗ ସବୁ ରହିଛି
ପରିହାସିତ ହେବାକୁ ଯୀଶୁ ରାଜା ଭାବେ ସକିତହେଲେ
ସହାନୁଭୂତି ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରହାରିତ ହେଲେ
ଯିଖି ୨୫୧୨ ସହ ଏକ ସମାନତା (ମସୀହ ସମୃଦ୍ଧୀୟ ତଥ୍ୟ “ଶାଖା”)
ଯୀଶୁଙ୍କ ମାନବିକତାର ଏକ ପରବର୍ତ୍ତ ସତ୍ୟୋକ୍ତି (ଏହା ହେଉଛି, ଯୋହନ୍ନଙ୍କ ସମୟରେ ଗ୍ରୌଣ୍ଡିକ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରତିବୋଧ କରିବା)
ଆମିଯ ପଦ “ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର” ବାର ନାସା ସହ ସକିତ (ମସୀହ ସମୃଦ୍ଧୀୟ ଅନ୍ୟ ଏକ ଲୁକାଯିତ
ତତ୍ତ୍ଵ)

୧୯:୧ “ସେମାନେ ଚିକ୍କାର କରି କହିଲେ, “କୃଶରେ ଚଭାଅ । କୃଶରେ ଚଭାଅ ।”

ଦିବିବ ୨୧:୩୧ ପଦର ଅଭିଶାପ ଯେପରି ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇପାରିବ ସେହି କାରଣ ସକାଶ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ
କୃଶବିଷ କରିବାକୁ ଗୁହ୍ୟିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ କାରଣ ଯେଉଁଠିପାଇଁ ସମ୍ବଦ୍ଧ ପାରଲ ନାଜରିତର ଯୀଶୁ ଉଶ୍ରବଂକ ମସୀହ
ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏତେ ବଡ଼ ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ, ଗାଲା ୩:୧୩ ପଦରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଶିକ୍ଷା କରୁ ଯେ ଯୀଶୁ
ଆମ୍ବାନ୍ଦକ ଅଭିଶାପ କୃଶ ଉପରେ ବହନ କଲେ (ସିଏଫ୍ କଲ ୨:୧୮) ।

■ “ଆମ୍ବେ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାର ନାହୁଁ” ପିଲାତ ଏହା ତିନିଥର କୁଷତି (ସିଫେ-୧୮:୩୮, ୧୯:୪)

୧୯:୨ “ସେ ପ୍ରାଣଦକ୍ଷର ଯୋଗ୍ୟ କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଉଶ୍ରବଂକ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହିଅଛି” ଯୀଶୁ ନିଜକୁ ପିତାଙ୍କ ସହ ଏକ,
ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପୁତ୍ର ହେବା ଦାବି କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀମାନେ, ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସବୁ ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅଭିପ୍ରାୟ
ବୁଝିଥିଲେ, ସେ ଯେ ଐଶ୍ୱରିକ ହେବା ଦାବି କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା (ସିଫେ-୪:୧୮, ୮:୪୩-୪୫,
୧୦:୩୩) । ଯିଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକୃତ ଯିହୁଦୀୟ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା । ଉଶ୍ରବ ନିନକ (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ ୨୦:୧, ୨୪) । ଉଶ୍ରବ
ନିନାକରିବାର ଅଭିଯୋଗ ପଥର ଫୋପାଦିବା ଦ୍ୱାରା ଦକ୍ଷିତ କରିବା ଥିଲା (ସିଏଫ୍-ଲେବି- ୨୪:୧୭) । ଯଦି ଯୀଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ
ଅବତର କରି ନଥିଲେ, ପୂର୍ବ-ବିଦ୍ୟମାନ ଦେବତା ଥିଲେ, ସେ ପ୍ରକ୍ଷରାପାତ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

୪ନ୍ ଏ ଷ୍ୱ ବି (ଆୟୁନିକିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଙ୍ଗ ୧୯:୮-୧୯

୮ସେଥିରେ ପିଲାତ ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେ ଅଧିକ ଭାବ ହେଲେ, ଏପୁଣି ସେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାୟାଦରେ
ପ୍ରବେଶ କରି ଯୀଶୁଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିଲେ, “ତୁମେ କେଉଁ ଠାରୁ ଆସିଅଛୁ?” କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୧୦ସେଥିରେ
ପିଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଆମ୍ବକୁ କଥା କହୁନାହିଁ? ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ବର ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ତୁମକୁ କୃଶରେ
ଚଭାଇବାକୁ ଆମ୍ବର ଅଧିକାର ଅଛି, ଏହା କି ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ?” ୧୧୧୨ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ଉତ୍ତର ଆପଣଙ୍କୁ ଦରି
ଦେହନେଥାଆନ୍ତା, ତାହା ହେଲେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥାଆନ୍ତା, ଏଣୁ ଯେ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ
ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି, ତାହାର । ଗୁରୁତର । ୧୧୨ସେଥିରେ ପିଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ
ଚିକ୍କାର କରି କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେ ଏହି ଲୋକଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କର, ତାହା ହେଲେ ତୁମେ କାଲସରଂକର ମିତ୍ର ନୁହଁ, ଯେ କେହି ଆପଣଙ୍କୁ
ରାଜା ବୋଲି କହେ ସେ କାଲସରଂକ ବିପକ୍ଷରେ କଥା କହେ ।”

୧୯:୮ “ଯେତେବେଳେ ପିଲାତ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଭାବରେ ପିଲାତଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ
ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିଥିଲେ (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ-୨୭-୧୯), ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିହୁଦୀୟ ନେତାମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ନିଜକୁ
ସତ୍ୟରେ ଉଶ୍ରବଂକ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ । ପିଲାତ, ଅଷବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ, ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଶ୍ରୀକ୍ ଓ ରୋମିଯ
ମନ୍ଦିରର ଦେବତା ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମାନବ ରୂପରେ ମାନବ ଜାତିକୁ ପରିଦର୍ଶନ କରି ଆସିବା ପ୍ରକୃତରେ ସହଜ ଲଭ୍ୟ ଥିଲା ।

୧୯:୯

୪ନ୍ ଏ ଷ୍ୱ ବି, ୪ନ୍ କେ ଜେ ଭି ୪ନ୍ ଆର ଷ୍ୱ ଭି “ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ?”

ଭି ଇ ଭିଲ ୪ନ୍ କେ ଭିଲ ୪ନ୍ ଆର ଭି “ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛୁ?”

ପିଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାସ ସହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଗୁରୁ ନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ବ ପଗୁରୁଥିଲେ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ
ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପିଲାତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୧୮:୩୮ ପଦରେ ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଯୀଶୁ ଜାଣିଲେ
ଯେ ପିଲାତ ସତ୍ୟତା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବରଂ ରାଜନୈତିକ ଉପଯୋଗିତାରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ପ୍ରତି ଉତ୍ତର କଲେ
ନାହିଁ ।

ପିଲାତ କିଛି ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶ୍ରିତ୍ୟାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତିତ୍ବ ବୁଝିବାକୁ ପାରୁ ନଥିଲେ (ସିଏଫ୍ ୪୮:୧୨, ୪୮:୪୯, ୪୯:୨୭-୨୮, ୪୧-୪୨, ୪୮:୧୪, ୪୮:୨୯-୩୦) । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ସିଧା ଦୈତ୍ୟବାଦର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ଆସିଲେ ଆଉ ପିତାଙ୍କର କ୍ଷର୍ଣ୍ଣ ବିନା ଜଗତରେ କେହି ତାଙ୍କୁ ଜାଣି/ବୁଝି/ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ । (ଏହା ଦେହଭାବୀ ପିଲାତ ନିଷିଦ୍ଧିତ ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଉର୍ଦ୍ଧର ସିଏଫ୍ ୧୮:୩୭) ମନେ ପକାଇ ଥିବେ । କେତେକ ଏହାକୁ ଯିଶା ୪୩:୭ ର ସଫଳତା ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି ।

୧୯:୧୦ “ଆଉ ତୁମଙ୍କୁ କୃଷଣରେ ଚଭାଇବାକୁ ଆମ୍ବର ଅଧିକାର ଅଛି” ପିଲାତ ସତ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ଜୀବନ ଆଉ ମରଣର ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାର ତାଙ୍କର ଥିଲା, ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସିତ ଜନତା ସମ୍ମନରେ ସେ ଏହି ଅଧିକାରକୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ପିଲାତଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିଯମରେ ଏକ “ହୁଁ” ଉର୍ଦ୍ଧର ଆଶା କରେ ।

୧୯:୧୧ “ଯଦି ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦଉ ହୋଇ ନଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥାଆନ୍ତା ।” ଏହା ଏକ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବତ୍ର ମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା “ସତ୍ୟର ବିପରୀତ” ବୋଲି ଡକାଯାଏ । ଯୀଶୁ ପିଲାତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବାତ୍ମକ ହୋଇ ନଥିଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ସେ କିଏ ଏବଂ କାହିଁକି ଆସିଥିଲେ । ବାଇବଳ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ସମସ୍ତ ମାନବ ଅଧିକାର ପଛରେ ଉତ୍ସବ ରହିଛନ୍ତି (ସିଫେ-ରୋମି-୧୩:୧-୭) ।

“ଯେ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଛି ତାହାର ପାପ ଶୁଭୁତର ପ୍ରଥମ ପଚନରେ ଏହା ଇନ୍ଦ୍ରାରିଯୁତିୟ ଯିହୁଦାକୁ ଦର୍ଶାଇବା ବୁଝାଯାଏ (ସିଫେ- ୨-୨୪, ୭୧, ୧୩:୧୧) କିନ୍ତୁ ଅଧିକତର ତର୍ଜମାକାରୀମାନେ ଏହା ଜୟାପା ୦କୁ ଦର୍ଶାଇବା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯିଏ ସରକାରୀ ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରୋମାୟମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାଧୀନ କରିଥିଲେ । ସାମୁହିକ ଭାବେ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ (୧) ଆଜନ ବିରୁଦ୍ଧ ଯିହୁଦୀୟ ନେତାମାନେ କିମ୍ବା (୨) ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ସମୁଦ୍ରାୟ ଗୋଟୀ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଥିବା ବୁଝାଯାଇପାରେ (ସିଫେ-ମାଧ୍ୟ- ୨୧: ୩୩-୪୨, ମାର୍କ ୧୨:୧-୧୨, ଲୁକ ୨୦:୯-୧୯, ରମିୟ ୫:୧୧) ।

୧୯:୧୨ “ପିଲାତ ତୁମଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ” ଏହା ଏକ ଦୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବତ୍ର ମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଅର୍ଥ କରେ ଅନ୍ତର୍ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକୁ । ଯିହୁଦୀୟ ନେତାମାନେ ପିଲାତଙ୍କୁ ରୋମରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଭକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସୁଚନା ଦେବାର ଭୟ ଦେଖାଉଥିଲେ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଶୁଭୁତର ମଧ୍ୟ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ନ ଦିଅନ୍ତି । ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ “କାଇସରଙ୍କ ମିତ୍ର” ଏକ ଆକରିକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ରୋମାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧମୁକ୍ତ ଆଖ୍ୟାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଛି (ଆଗଣ୍ଧୟ ଅବା ଭେଦପାରି ଆନଙ୍କ ସହ ହୋଇ ଆରମ୍ଭ)

କାଇସର ରୋମିୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆଖ୍ୟା । ଏହା କାଇସର ଜ୍ଞାଲିଯୁମ୍ବଙ୍କ ଠାରୁଆଗତ ଏବଂ ଅଗଣ୍ଧୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିଲା ।

୪ ଏ ୪ ସ୍ବ ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ : ୧୯:୧୩-୧୬

୧୯:୧୩ “ଅତ୍ୟବିଧି, ପିଲାତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାହାର କରି ଆଶିଲେ, ପୁଣି ପ୍ରସ୍ତର ମଣ୍ଡପ ନାମକଯାନ, ଏବୁରେ ଯାହାକୁ, ଗବ ବଥା କହନ୍ତି ସେଠାରେ ବିଶ୍ୱାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । ୧୪ସେ ଦିନ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଆୟୋଜନ ଦିନ ଥିଲା, ଆଉ ସେତେବେଳେ ସକାଳ ଛାଅ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କୁକହିଲେ, “ଦେଖ ତୁମୁ ମାନଙ୍କ ରାଜା ।” ୧୫ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିକ୍ରାର କଲେ “ତାହାକୁ ବଧ କର, ତାହାକୁ ବଧ କର, ତାହାକୁ କୃଷଣରେ ଚଭାଇବା ।” ପିଲାତ ସେମାନଙ୍କ କହିଲେ, “ଆମେ କଥାଣ ତୁମାନଙ୍କ ରାଜାକୁଙ୍କୁ କୃଷଣରେ ଚଭାଇବା?” ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ମାନେ ଉତ୍ସବ ଦେଲେ, “କାଇସରଙ୍କ ବିନା ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଆଉ ରାଜା ନାହିଁ ।” ୧୬ସେଥିରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କୃଷଣରେ ଚଭାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

୧୯:୧୭ “ ଅତ୍ୟବିଧି, ପିଲାତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାହାର କରି ଆଶିଲେ, ଆଉ ବିଶ୍ୱାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ” ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ସରେହାଜନକ ଅଟେ ଯେପରି ବିଶୁର କରିବା ଚୌକିରେ କିଏ ବସନ୍ତି । ଉତ୍ସବ ଉଲ୍ଲିପ୍ତମ୍ବ ଆଉ ଶୁଭେତ୍ରଙ୍କ ଅନୁବାଦ ଶୁଭିକ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେ ଯୀଶୁ ନିଜେ ଥିଲେ, ଯାହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ପରିହାସକ ରୂପରେ ସେଠାରେ ଛାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯାହାହେଉ, ପରିଷ୍ଠିତି ପିଲାତଙ୍କୁ ସୁଚାଏ, ଯିଏ ବିଶୁର ନିଷ୍ଠତି କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ।

୪ ଏ ୪ ସ୍ବ ବି, ୪ ନ୍ କେ ଜେ ରି

୪ ନ୍ କେ ରି “ ପ୍ରସ୍ତର ମଣ୍ଡପ କୁହାୟାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବୁରେ, ଗବ ବଥା”

ଏନ୍ ଆର୍ ଏସ୍ ଭି “ପ୍ରତ୍ଯେକ ମଣ୍ଡପ କୁହାୟାଉଥିଲା, ବା ଏବ୍ରୀରେ ଗବ୍ ବଥା”
ଟି ଇ ରି “ପ୍ରତ୍ଯେକ ମଣ୍ଡପ” କୁହାୟାଉଥିଲା (୧୯୧ ନାମରେ ପରବ୍ ବଥା)

୧୯୧/ଆରମିଯ୍ ଶବ୍ ସମୂହ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ସଙ୍ଗୀ ଗୁଡ଼ିକ ସହ ବ୍ୟବହାର ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯୋହନ ତାଙ୍କର ସୁସମାଗୁରେ ଶ୍ରୋତା ଭାବେ ବିଜାତୀୟ ମାନୁକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିର୍ତ୍ତିଲେ (ସିଫେ-ପ-୧୭) । ଦେହି ପ୍ରତ୍ଯେକ ମଣ୍ଡପ ରୋମିଯ୍ ଆଳନ୍ଗତ ଘୋଷଣା ଗହାତିକ କରିବାର ଛୁଲ ଥିଲା । ଅରମିଯ୍ ପଦ ଗବ୍ ବଥା ର ଅର୍ଥ “ଉଜ କରାୟାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ଯେକ ଗୁଡ଼ିକ” କିମ୍ବା “ଉଜକୁ ଉନ୍ନୀତ ହୋଇଥିବା ପ୍ଲାନ” ।

୧୯:୧୪ “ଏହା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଆୟୋଜନର ଦିନ ଥିଲା ।” ସେଠାରେ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ସମୂହର ଲେଖା ତାରିଖ ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କର ଲେଖା ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କ୍ଷଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରହିଛି । ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ଗୁଡ଼ିକରେ, ତାହାଙ୍କର ଗିରଫ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ରୋଜ ପାଳନ କରିଥିଲେ (ସିଫେ-ମାର୍କ ୧୪:୪୭), କିନ୍ତୁ ଯୋହନରେ ଉତ୍ସବର ପୂର୍ବରେ ଆୟୋଜନ ଦିନରେ ରୋଜ ପାଳନ କଲେ । ସୁର୍ତ୍ତ ଲେଖା ୧୮:୨୮ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

“ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଛାଅ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା ।” ପିଲାତୀଙ୍କ ସମ୍ମାଖ୍ୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶୁରର ଅନୁକ୍ରମ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ କୃଶି ବିଶିକରଣ ହେଉଛି ।

<u>ମାଧ୍ୟମ</u>	<u>ମାର୍କ</u>	<u>ଲୁକ</u>	<u>ଯୋହନ</u>
ପିଲାତୀଙ୍କର ନିଷ୍ଠାର ନିଷ୍ଠା			୧୯:୧୪
କୃଶି ବିଶି କରଣ	ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା		୧୪:୨୪
ଅନ୍ତକାରାଙ୍ଗନ୍ ହେବା	ଷଷ୍ଠୀ-ନବମ ଘଣ୍ଟା	ଷଷ୍ଠୀ-ନବମ ଘଣ୍ଟା	ଷଷ୍ଠୀ-ନବମ ଘଣ୍ଟା
	୨୭:୪୪	୧୪:୩୩	୨୩:୪୪
ଯୀଶୁଙ୍କ ଚିକ୍କାର	ନବମ ଘଣ୍ଟା	ନବମ ଘଣ୍ଟା	
	୨୭:୪୬	୧୪:୩୪	

ଏହିସମୟ ଆଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ତୁଳନା କରିବା ସମୟରେ, ଦୁଇଟି ବାଖ୍ୟା ମୂଳକ ମନୋନୟନ ଦେଖାଦିବ ।

୧. ସେଗୁଡ଼ିକ ସମାନ । ଯୋହନ ରୋମିଯ୍ ସମୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ସକାଳ ୧୨:୦୦ ଘଣ୍ଟା ଠାରୁ ଗଣନା କରି ସିଫେ-ର୍ଲିସନ ଏଲ୍-ଆର୍କର, ଏନ୍ସାଇକ୍ଲୋପିଟିଆ ଅଫ୍ ବାଇବଲ ଡିଫଲଟିସ୍, ପୃଃ ୩୭୪), ଏବଂ ସମାନ୍ତର ସୁସମାଗୁରେ ଯିହୁଦୀୟ ସମୟ ସକାଳ ୬:୦୦ ଘଣ୍ଟା ଠାରୁ ଗଣନା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।

୨. ଯୀଶୁଙ୍କ କୃଶିବିଶକରଣ ନିମନ୍ତେ ଯୋହନ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯାହା ସମାନ୍ତର ସୁସମାଚାର ଏବଂ ଯୋହନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ ହୋଇଥାଇପାରେ ।

ଯୋହନ ୧:୩୭ ଓ ୪:୧ ଠାରୁ ଏପରି ମନେହୁଏ ଯେ ସେ ରୋମିଯ୍ ସମୟ ନୁହେଁ ଯିହୁଦୀୟ ସମୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ସିଫେ-୪ମ୍-ଆର୍-ଭିନ୍ନ-ସେଷ, ଖାତ ଷେତ୍ରିକ, ଭାଗ ୨, ପୃ । ୪୦୩) ।

ସମସ୍ତ ସହସମାଚାର୍ତ୍ତର ସମୂହରେ ସମୟ ଆଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ସାଂକେତିକ ହୋଇପାରେ କାରଣ ସେମାନେ ସର୍କିତ

୧. ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରତିଦିନର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ ସମୟ (ସକାଳ ୯ ଓ ଅପରାହ୍ନ ୩ ସିଫେ-ପ୍ରେରିତ ୨:୧୪, ୩:୧)

୨. ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ମେଷକୁ ବନ୍ଦ କରିବାରେ ପରରାଗତ ସମୟ ଥିଲା ଠିକ୍ ଅପରାହ୍ନ ନିସାନ ୧୪ର ଅପରାହ୍ନ ବାଇବଲ, ଏକ ପୂରାତନ ପୂର୍ବ ଦିଗ୍ନୟ ପୁଷ୍ଟକ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ, କାଳଗଣନା ବିଦ୍ୟା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଏ ନାହିଁ, ଯେପରି ଆଧୁନିକ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ଇତିହାସିକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାନ କରନ୍ତି ।

■ “ଦେଖ, ତୁମ୍ ମାନୁକର ରାଜା” ପଦ ୪ ଯେପରି ଯିଖ ୨:୧୭ ର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ହୋଇ ପାରେ, ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ସେହିପରି ଯିଖ ୫:୫ ର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ହୋଇପାରେ (ଦେଖନ୍ତି ଏଫ୍-ଏଫ୍-ବୁସ, ଆନ୍ସାରସ, ପୃ ୧୭) ।

୧୯:୧୪ ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ।

୧୯:୧୫ “ତାହାକୁ ବଧ କର, ତାହାକୁ ବଧ କର, ତାହାକୁ କୃଶରେ ଚଢାଅ” ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶର ତିନୋଟି ଆଓରିଷ୍ଟ ଆଦେଶସ୍ଵରୂପକ ଜର୍ମବାଚ୍ୟ ରହିଛି । ମୂଳ ପଦ “କୃଶରେ ଚଢାଇବା” ଅର୍ଥ “ଉପରକ୍ତ ଉଠାଇବା” ବା “ଉନ୍ନତ କରିବା”, ଦେହା ଯୋହନ୍ତର ଦେବତ୍ୟ ଭାଗ ପ୍ରବଣର ଗୋଟିଏ ହୋଇପାରେ (ସିଏଫ୍ ୩:୧୪, ୮:୨୮, ୧୭:୩୭) ।

■ “ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପକାଇସରଙ୍କ ବିନା ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ରାଜା ନାହିଁ” ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ମନୋହର ଅଟେ । ଏହି ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଇଶ୍ଵର ନିଦାରେ ଦୋଷୟୁକ୍ତ ଥିଲେ, ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ପୁରାତନ ନିୟମରେ କେବଳ ଇଶ୍ଵର ହିଁ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ରାଜା ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍-ପ୍ରାମ୍ବିଦ୍ୟା) ।

୧୯:୧୬ “ସୋମନଙ୍କ” ମାଧ୍ୟିର ୨୩:୨୭-୨୭ ଓ ମାର୍କ ୧୫:୧୪-୧୭ ରେ ଏହି ବିଶେଷଣ ରୋମିୟ ସୈନ୍ୟ ଦଳକୁ ବୁଝାଏ । ଯୋହନ୍ତରେ ଏହି ବିଶେଷଣ ଯହିକିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ପିଲାତ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ଆଉ ଜନତାଙ୍କ ଇତ୍ତାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

୪ନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ : ୧୯:୧୭-୨୨

୧୭ସେଥିରେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଘେନିଗଲେ, ଆଉ, ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ କୃଶ ଘେନି କପାଳଯ୍ୟକ ନାମକ ଛାନ, ଯାହାକୁ ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ଗଲ୍ ଗଥା କହନ୍ତି, ସେଠାକୁ ବାହାରି ଗଲେ । ୧୮ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃଶରେ ଚଢାଇଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଦୂଇ ଜଣଙ୍କୁ, ଦୂଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୂଇ ଜଣଙ୍କୁ, ଏବଂ ମର୍ମିରେ ଯୀଶୁଙ୍କ । ୧୯ଆଉ, ପିଲାତ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗ ପଡ଼ୁ ମଧ୍ୟ ଲେଖି କୃଶ ଉପରେ ଲଗାଇଦେଲେ । ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା, “ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା” । ୨୦ସିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ ପଡ଼ୁ ପାଠ କଲେ, କାରଣ ଯେଉଁ ଛାନରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଶରେ ଚଢାଯାଇଥିଲା, ତାହା ନଗରର ନିକଟରେ ଥିଲା, ପୁଣି ସେହି ପଡ଼ୁ ଏବ୍ରୀ, ଲାଟିନ୍ ଓ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । ୨୧ଟେଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ପିଲାତଙ୍କ କହିଲେ, “ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କ ରାଜା ବୋଲି ଲେଖ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କ ରାଜା ବୋଲି ସେ କହିଲେ ଲେଖନ୍ତୁ ।” ୨୨ପିଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମ୍ବୁ ଯାହା ଲେଖିଅଛୁ, ଲେଖିଅଛୁ ।”

୧୯:୧୭ “ତାହାଙ୍କ କୃଶ ନିଜେ ବୋହି” ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ପାଲେଞ୍ଚାଇନରେ କୃଶର ଆକାର ଅନିର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ, ଏହା ଗୋଟିଏ ବତ ଚି, ଗୋଟିଏ ହୋଟ ଚି, କିମ୍ବା ଏକ ଏକ୍ ଏକ୍ ହୋଇଥାଇପାରେ । ବେଳେ ବେଳେ କେତେକ ବନୀମାନେ ଗୋଟିଏ ମଂଚ ଉପରେ କୃଶାର୍ପିତ କରାଯାଇଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ବନୀର ଆକାର ଯେପରି ହେଉ ନା କାହିଁକି, ଯିଏ ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରହାରିତ ହେଉଥିଲା, କୃଶାର୍ପିତ ଯୁକ୍ତକୁ କାଠରେ ନିର୍ମିତ ସରଞ୍ଜାମର ଅଂଶକୁ ବୋହି ନେବାକୁ ହେଉଥିଲା (ସିଫେ-ମାଧ୍ୟି- ୨୩:୨୭, ମାର୍କ ୧୫:୨୧, ଲହୁକ ୧୪:୨୩, ୨୩:୨୭) ।

■ “ଗୋଟିଏ କପାଳ ଛଳ, ଯାହାକୁ ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ପଗଳ୍ ଗଥାପ କହନ୍ତି” ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ ଅନିର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଏବ୍ରୀ/ଅରାମିୟ ପଦ ଏପରି ପାହାଡ଼କୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ ଯାହା ଦେଖିବାକୁଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ କପାଳ ସଦୃଶ, କିନ୍ତୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବତ ଉନ୍ନତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଅନୁକ ଗାନ୍ଧାରା ପାହାଡ଼କୁ ଦର୍ଶାଏ ରୋମୀୟମାନେ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ କୃଶାର୍ପିତ କରିଥିଲେ । ନଗରର ପୁରାତନ ପ୍ରାଚୀର ଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ଛାନ ନିରୂପଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଧୁନିକ ପ୍ରତ୍ନତତ୍ତ୍ଵ ବିଦ୍ୟା ଅନିର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ସାଧାରଣ ଜଣାଶୁଣା ଛାନରେ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ବାହାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୯:୧୮ “ସେଠାରେ ସୋମନେ ତାହାଙ୍କ କୃଶାର୍ପିତ କଲେ” କୌଣସି ସୁପମାରୂର ରୋମୀୟ କୃଶ ବିଶକରଣର ଶାରିରକ ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇନାହାନ୍ତି । ରୋମାୟ ମାନେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟନିନିଆମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶିଖିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହା ଫରାସୀୟ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶିଖିଥିଲେ । ଯଦିଓ କୃଶରେ ପ୍ରକୃତ ଆକାର ଅନିର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଆମ୍ବୁ ମାନେ ଜାଣୁ, ଯେମିତି ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଯେ ଏହା ଏକ ନିର୍ଭୟ, ବେଶୀ ସମୟ କଞ୍ଚ ଦେଉଥିବା ମୃତ୍ୟୁ ଥିଲା । ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ ଓ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ମଧ୍ୟରେ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ବିକଶିତ ହୋଇଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁ ସାଧାରଣତଃ ଶ୍ଵାସରୁକୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ସଂଘରିତ ହେଉଥିଲା । ଏହା ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିରୋଧ ଭାବେ ଅର୍ଥ କରାଯାଉଥିଲା ।

■ “ଅନ୍ୟ ଦୂଇ ବ୍ୟକ୍ତି” ଏହା ଯିଶା ୪୩:୯ ର ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟବାଣୀ, ମାଧ୍ୟ ୨୩:୩୮, ମାର୍କ ୧୫:୨୭ ଓ ଲହୁକ ୨୩:୩୩ ରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟକୁ ସଫଳ କଲା ।

୧୯:୧୯ “ପିଲାତ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗ ପଡ଼ୁ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଲେ” ପିଲାତ ଏହି ଆଖ୍ୟା (ଗୋଟିଏଲନ୍) କୁ ହୃଦୟ ଦ୍ୱାରା ଲେଖିଥାଇ ପାରନ୍ତି ଯାହା ଅନ୍ୟ କେହି ଜଣେ ଏକ କାଣ୍ଡରେ ନିର୍ମିତ ବିଜ୍ଞାପନ ପଡ଼ୁ ଉପରେ ଲେଖିଲା । ମାଧ୍ୟି ଏହାଙ୍କ “ଅଭିଯୋଗ ପଡ଼ୁ” କହନ୍ତି (ଆଇଟିଆନ୍, ସିଫେ, ମାଧ୍ୟ ୨୩:୩୩), ଅପର ପକ୍ଷରେ ମାର୍କ ଆଉ ଲୁକ ଏହାକୁ “ଲିଖିତ ଅଭିଯୋଗ ପଡ଼ୁ” କହନ୍ତି (ଏପିଗ୍ରାଫ୍, ସିଏଫ୍-ମାର୍କ ୧୫:୨୭, ଲହୁକ ୨୩:୨୮)

୧୯:୨୦ “ପୁଣି ଏହା ଏବ୍ରୀ, ଲାଟିନ୍ ଓ ଶ୍ରୀଜ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ଥିଲା” “ଏବ୍ରୀ” ଅରାମିଯକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସିଏଫ୍ ୪-୭, ୧୯:୧୩, ୧୭, ୨୦:୧୮) ଯୋଷେଫସ୍, ଆଣ୍ଟିକ ୨-୧୩-୧) । କୃଶରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଞ୍ଚକ ଉପରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗର ସଠିକ୍ ଶର ବ୍ୟବହାର କୁ ସୁସମାଗୁର ଶୁଣିକ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନତା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଏକ କୌତୁହଳ ଜନକ ବିଷୟ ଅଟେ ।

- ୧. ମାଟି ୨୩:୩୩ - “ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଯୀଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା”
- ୨. ମାର୍କ ୧୪:୨୭ - “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା”
- ୩. ଲୁକ ୨୩:୩୮ - “ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା”
- ୪. ଯୋହନ ୧୯:୧୯- “ନାଜରିତିଯ୍, ଯୀଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା”

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭିନ୍ନ, କିନ୍ତୁ ମୌଳିକ ଭାବେ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ସୁସମାଗାର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀତିହାସିକ ବିବରଣୀର ଅନେକ ବିଭିନ୍ନତା ରହିଛି ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖକ ତାଙ୍କର ଝୁତି ସବୁ ଅଛି ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତେବେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟେକରିତା ସାଥୀ ବିବରଣ ସମୂହ । ସେହି ଆଖ୍ୟା ଯୀଶୁଙ୍କ କୃଶ ଉପରେ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ପିଲାତ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଭାଗାନ୍ତି କରିବା ଅର୍ଥରେ ଲେଖିଥିଲେ ସେମାନେ ଯାହା ଭୟ କଲେ (ସିଫେ-ପ୍ରେ ୨୧-୨୨) ।

୧୯:୨୭ “ଆମ୍ବୁ ଯାହା ଲେଖିଅଛୁ, ଲେଖିଅଛୁ” ଏଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ସ୍ଵର୍ଗ କାଳ ସ୍ଵର୍ଗକ କ୍ରିୟା ପଦଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ଲେଖାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ସ୍ଵର୍ଗତା ଆଉ ଶେଷ ନିଷ୍ଠାକୁ ବାଖ୍ୟା କରେ ।

୪ନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ : ୧୯:୨୩-୨୪ ଜ

୨୩ସୈନ୍ୟମାନେ, ଯୀଶୁଙ୍କ କୃଶାର୍ପିତ କଲା ଭାବରେ, ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଘେନି ଗୁରି ଭାଗ କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ ପାଇଁ ଏକ ଭାଗ, ପୁଣି ସୋମାନେ ଅଂଗରଖା ମଧ୍ୟ ନେଲେ, ସେହି ଅଂଗରଖା ସିଲାଇ ନ ହୋଇ, ଉପରୁ ତଳ ଯାଏ ବୁଣା ହୋଇଥିଲା । ୨୪ ତେଣୁ ସେମାନେ ପରଷ୍ଠର କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଚିରିବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କାହାର ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଗୁଲିବାଙ୍ଗ କରିବା”, ସେପରି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ: “ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ବସ୍ତ୍ର ଭାଗ କଲେ, ପୁଣି ମୋହର ଅଂଗଖା ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଙ୍ଗ କଲେ ।” ସେଥିପାଇଁ ସୈନ୍ୟମାନେ ଏହାପରି କଲେ ।

୧୯:୨୩ “ଗୁରିଭାଗ କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ ପାଇଁ ଏକ ଭାଗ” ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ସକାଶେ ଜୁଆ ଖେଳିଲେ । ଏହା ତାଙ୍କର କେବଳ ବାହ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଏ । ଯୀଶୁଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଗୁରିବାଗରେ ବିଭାଗ କରି ପାରିଥିଲେ ତାହା ଜାଣିବା ଅନିଷ୍ଟିତ ଅଟେ । ଏହା ନିଷ୍ଟିତ ଭାବେ ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାତା, ପ୍ରାର୍ଥନା ସାଲ୍ (ତାଲିଥ୍), କଟି ବନ୍ଦନୀ, ଓ ବାହ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରୀ (ଗୁଡ଼ିକ)କୁ ଦର୍ଶାଏ । ଯୀଶୁ ପୋଗତି ପିଛୁଥିଲେ କି ନାହିଁ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେଁ । ଯିହୁଦୀମାନେ ସଂମୂହ୍ତ ଉଲଙ୍ଘନ ଦ୍ୱାରା ଅପମାନିତ ହୋଇ ଆସୁଥିବେ । ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସଫଳିକୃତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ- ୨୪ ଉଚ୍ଛ୍ଵେତ (ସିଫେ ଗୀତ ୨୭:୧୮) ।

■ “ଆଂଗରଖା” ଯୀଶୁଙ୍କର ବାହ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ବହୁବଚନ ପଦ ହ୍ରମାତିଆ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ତାହାଙ୍କ ଲମ୍ବା ଅଂଗରଖା, ଯାହା ଚମତ୍କାର ପରେ ପିଛୁଥିଲେ, ଅଂଗରଖା ଥିଲା (ଚିତ୍ରାନ) । ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ମାଟି ୫:୪୦ ଓ ଲୁକ ୨:୨୯ ରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ । ଏହି ଉଭୟ ଦ୍ୱାରା ସମୂହର ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ କରୁଥିଲା (ସିଫେ-ପ୍ରେରିତ ୧୯:୩୮) । ପ୍ରୂଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକମାନ ଭାବେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେତ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ବସ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ ପିଛୁଥିଲେ ଯାହାକୁ ଧୋତି କୁହାଯାଏ । ଯୀଶୁ ସୁଣ୍ଟ ଭାବେ ଉଲଗ୍ନ କରାଯାଇଥିଲେ ।

ପ-୨୩ର ଶେଷ ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କକସହିତ ବାସ କରୁଥିବା ଜଣକ ଠାରୁ

■ “ସେହି ଅଂଗରଖା ସିଲାଇ ନ ହୋଇ, ଉପରୁ ତଳ ଯାଏ ବୁଣା ହୋଇଥିଲା” ଏହାର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପରି ଅଂଗରଖା ଅସାଧାରଣ ଏବଂ ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ରଲ୍ୟବାନ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଗୋଟିଏ ଅସାଧାରଣ ଭାବେ ଦୁର୍ମୂଳ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡ ରଖିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ବାହାରେ ଭଲି ଜଣାଯାଉଛି । ଯୋଷେଫସ (ଆଣ୍ଟିକ . ୩ ୧-୪)ଙ୍କ ଠାରୁ, ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହିପରି ଏକ ବସ୍ତ୍ର ମହାଯାଜନ ପିଛୁଥିଲେ । ସେପରି ଯିହୁଦୀ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ପରର ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ମୋଶା ମଧ୍ୟ ପିଛୁଥିଲେ । ଏହା କଥାଙ୍କ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦଶ ଭାବେ ହୋଇପାରେ ।

୧. ମହାଯାଜନ (ସିଫେ-୬୨୧)

୨. ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କାରୀ

ଯୋହନ୍ ସୁସମାଗୁରରେ ଯୁଗ୍ମ ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ରହିବା ସବୁବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧ, କିନ୍ତୁ ତର୍ଜମାକାରାମାନେ ସମସ୍ତ ବିବରଣୀଙ୍କୁ ରୂପକ ପରି ବାଖ୍ୟା ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦୟମ ହେବା ନିଷ୍ଟିତ ଆବଶ୍ୟକ ।

୧. ଗୀତ ସଂହିତା ୨୨:୧-୨-ମାଥି ୨୭:୪୪, ମାର୍କ ୧୪:୩୪
୨. ଗୀତ ସଂହିତା ୨୨:୭-୮-ମାଥି ୨୭:୩୯, ୪୩, ମାର୍କ ୧୪:୨୯, ଲୁକ ୨୩:୩୪
୩. ଗୀତ ସଂହିତା ୨୨:୧୫-ମାଥି ୨୭:୪୮, ମାର୍କ ୧୪:୩୭, ଯୋହନ ୧୯:୨୮:୨୯
୪. ଗୀତ ସଂହିତା ୨୨:୧୬-ମାଥି ୨୭:୩୪, ମାର୍କ ୧୪:୨୪,, ଯୋହନ ୨୦:୨୪
୫. ଗୀତ ସଂହିତା ୨୨:୧୮-ମାଥି ୨୭:୩୪, ମାର୍କ ୧୪:୩୯, ଲୁକ ୨୩:୩୪, ଯୋହନ ୧୯:୨୪
୬. ଗୀତ ସଂହିତା ୨୨-୨୭-୨୯-ମାଥି ୨୭:୪୪, ମାର୍କ ୧୪:୩୯, ଲୁକ ୨୩:୪୭ ଯୋହନ ୨୦:୩୧, ମାଥି ୨୮:୧୮:୨୦,
ଲୁକ ୨୪:୪୭-୪୭, ପ୍ରେରିତ ୧:୮)

ଏଣ୍ ଏ ଏସ୍ ବି ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଙ୍ଗ ୧୯:୨୫-୨୭

କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କ କୃଶ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ମାତା, ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ଭଣ୍ଣା, କ୍ଲୋପାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମରିଯୁମ ଓ ମଗଦଳୀମା ମରିଯୁମ
ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ଯାଶୁ ଆପଣା ମାତା ଓ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ମାତାଙ୍କ
କହିଲେ, “ଗୋ ନାରୀ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ।” ପୂରେ ଯେ ଯେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ମାତା ।” ଆଉ ଯେହି ଦଷ୍ଟରୁ
ଯେହି ଶିଷ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ଶୃଦ୍ଧକୁ ଘେନି ଗଲେ ।

୧୯:୨୫ “ଯାଶୁଙ୍କ କୃଶ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ମାତା, ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ଭଣ୍ଣା, କ୍ଲୋପାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ମରିଯୁମ, ଆଉ ମଗଦଳୀମା
ମରିଯୁମ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ” ଏଠାରେ ଗୁରୋଟି ନା ତିନୋଟି ନାମ ରହିଛି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଠାରେ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ରହିଛି ।
ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧର ଯେ ସେଠାରେ ଗୁରୋଟି ନାମ ରହିଛି କାରଣ ଗୋଟିଏ ନାମ ମରିଯୁମ, ଦୁଇ ଭରଣୀଙ୍କର ହୋଇ ନ ପାରେ । ମାର୍କ
୧୪:୪୦ ଓ ମାଥି ୨୭:୪୭ ରେ ମରିଯୁମଙ୍କ ଭଣ୍ଣି, ସାଲମି, ନାମରେ ନାମିତ । ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ,
ଯାକୁବ, ଯୋହନ ଓ ଯାଶୁ ସର୍କୀୟ ଭାଇ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି । ଦୁୱିଟୀଙ୍କ ଶତାବ୍ଦୀୟ ପ୍ରଥା (ଦେଶସିପ୍ସ) କହେ ଯେ କ୍ଲୋପା
ଯୋଷେଫଙ୍କର ଭାଇଥିଲେ । ମଗଦଳୀମା ମରିଯୁମ ହେଉଛନ୍ତି ଉଣେ ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଯାଶୁ ସାତୋଟି ମନ୍ଦ ଆଡ଼ା ହତାଇଥିଲେ, ପୁଣି
ସେ ପ୍ରଥମ ଉଣକ ଯାହାଙ୍କ ତାହାଙ୍କ ପୁନରୁଥାନ ପରେ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ ସେ ବାହିଥିଲେ (ସିଫେ ୨୦:୧-୨, ୧୧-୧୮, ମାର୍କ
୧୮:୧, ଲୁକ ୨୪:୧-୧୦)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ: ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ନାରୀମାନେ

କ. ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯାଶୁଙ୍କର ନାରୀ ଅନୁଗାମୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅଉ ପ୍ରେରିତିକ ଦଳକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ଲୁକ ୮:୧-୩ ।

୧. ମରିଯୁମ, ଯାହାଙ୍କ ମଗଦଳୀମା ଉକାଯାଉଥିଲା (ସଂୟୁକ୍ତ)

କ. ମାଥି ୨୭:୪୭, ୨୧; ୨୮:୧

ଖ. ମାର୍କ ୧୪:୪୦, ୪୭; ୧୮:୧, ୯

ଗ. ଲୁକ ୮:୨; ୨୪:୧୦

ଘ. ଯୋହନ ୧୯:୨୫; ୨୦:୧, ୧୧, ୧୭, ୧୮

୨. ଯୋହନ୍ନା, ବୁଜାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ (ହେରୋଦଂକ ଦାସ, ପଂଞ୍ଚ) ମଧ୍ୟ ଲୁକ ୨୪:୧୦ ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ

ଖ. ସୁପାନା (ପଂଞ୍ଚ)

୩. “ପୁଣି ଆହୁରି ଅନେକେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଦାନ କରୁଥିଲେ”

ଖ. କୃଶବିନ୍ଦିକରଣ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ନାରୀ ଗୋଟୀ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିବା ଉଲ୍ଲିଖିତ ।

୪. ମାଥିରୁଙ୍କର ତାଲିକା ।

କ. ମଗଦଳୀମା ମରିଯୁମ (୨୭:୪୭)

ଖ. ଯାକୁବ ଓ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମାତା ମରିଯୁମ (୨୭:୪୭)

ଗ. ଜେବଦିଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ମାତା (୨୭:୪୭)

୫. ମାର୍କଙ୍କର ତାଲିକା

କ. ମଗଦଳୀମା ମରିଯୁମ (୧୪:୪୦)

ଖ. ଦାନ ଯାକୁବ ଓ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମାତା ମରିଯୁମ (୧୪:୪୦)

ଗ. ସଲୋମି (୧୪:୪୦)

ନ. ଲୁକ କେବଳ, “ଗାଲିଲୀ ଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ସାଂଗରେ ଆସିଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ” ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି (୨୩:୪୫)

ଧ. ଯୋହନ୍ତଙ୍କ ତାଲିକା

କ. ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତା, ମରିଯୁମ (୧୯:୨୪)

ଖ. ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ଭଣୀ (୧୯:୨୪)

ଗ. କ୍ଲୋପାଙ୍କ ମରିଯୁମ (କେଜେ କ୍ଲୋପାଙ୍କା, ଏହାର ଅର୍ଥ କ୍ଲୋପାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା ପୁତ୍ରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି) | (୧୯:୨୪)

ଘ. ମଗଦଲୀନୀ ମରିଯୁମ (୧୯:୨୪)

ଗ. ନାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦଳ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କବର ଦେବା ଷ୍ଟାନ ନଜର ରଖିଥିବା ଉଲ୍ଲିଖିତ

୧. ମାଥିରଙ୍କ ତାଲିକା

କ. ମଗଦଲୀନୀ ମରିଯୁମ

ଖ. ଅନ୍ୟ ମରିଯୁମ

୨. ମାର୍କ୍କ ତାଲିକା

କ. ମଗଦଲୀନୀ ମରିଯୁମ

ଖ. ଯୋସୀଙ୍କ ମାତା ମରିଯୁମ

ନ. ଲୁକ କେବଳ, “ଗାଲିଲୀରୁ ତାହାଙ୍କ ସାଂଗରେ ଆସିଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ କହିଛି”

ଧ. ଯୋହନ ସମାଧି ଲୟ୍ୟ କରୁଥିବା ନାରୀ ମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାନ୍ତି ।

ଘ. ନାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦଳ ରବିବାର ଅତି ପ୍ରଭାତରେ ସମାଧି ନିକଟଙ୍କ ଆସିଲେ ।

୧. ମାଥିରଙ୍କ ତାଲିକା

କ. ମଗଦଲୀନୀ ମରିଯୁମ

ଖ. ଅନ୍ୟ ମରିଯୁମ

୨. ମାର୍କ୍କ ତାଲିକା

କ. ମଗଦଲାନୀ ମରିଯୁମ

ଖ. ଯାକୁବଙ୍କ ମାତା ମରିଯୁମ

ଗ. ସଲୋମି

ନ. ଲୁକଙ୍କ ତାଲିକା

କ. “ସେମାନେ ସମାଧିକୁ ଆସିଥିଲେ”

୧. ମଗଦଲାନୀ ମରିଯୁମ

୨. ଯୋହାନା

୩. ଯାକୁବଙ୍କ ମାତା ମରିଯୁମ

୪. ଯାହନ କେବଳ ମଗଦଲୀନୀ ମରିଯୁମଙ୍କୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରନ୍ତି (୨୦:୧,୧୧)

ଉଠି ଉପର କୋଠରାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ ଭାବେ ଉଲ୍ଲିଖିତ (ପ୍ରେରିତ ୧:୧୪)

୧. “ନାରୀଗଣ” (୧:୧୪)

୨. ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତା ମରିଯୁମ (୧:୧୪)

ଚ. ଏହିସବୁ ଭିନ୍ନ ତାଲିକା ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଭିନ୍ନ ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଠିକ୍ ସର୍କ ଅନିଷ୍ଟିତ ଅଟେ । କ୍ଷଣଭାବେ ମଗଦଲୀନୀ ମରିଯୁମଙ୍କର ଏଠାରେ ଉକ୍ତକୁ ଭୂମିକା ରହିଛି । ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନୀ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର “ନାରୀ” ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସମ ସଂକଷିତ ଲେଖା ଉଚ୍ଚନାରୀ ଅଥ୍ ଜିଷ୍ଵେସ୍ ଏଣ୍ ଦି ଗଞ୍ଚେଲୟ ଆରିପି ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ପୃଷ୍ଠା ୮୦-୮୧ ରେ ରହିଛି ।

୧୯:୨୭ “ଶିଷ୍ୟ ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କଲେ” ଯେହେତୁ ଯୋହନ ଏହି ସୁସମାଗୁରରେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ଅନେକେ ଗ୍ରୁହଣ କରନ୍ତି ଏହା ତାଙ୍କର ନିଜକ୍ଷ ପରିଚିତ କରାଇବା ମାର୍ଗ (ସିଫେ ୧୩:୨୩, ୧୯:୨୭, ୨୧:୭, ୨୦) । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେ ସେ ପଦ ଆଗାପେ, ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ୨୦:୨ ପଦରେ ସେ ସେହି ସମାନ ପଦ ଫିଲିଓ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହି ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ଯୋହନରେ ଏକାଥର୍ମୋଧକ, ୩:୩୪ ଥର୍ମଲନା କରନ୍ତୁ, ଆରାପେ ୩ ଓ ୪:୨୦, ଫିଲିଓ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଉଭୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପିତାଙ୍କ ସେହି ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି ।

୧୯:୨୭ ସେହି ସମୟରୁ, ସେହି ଶିଷ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଘେନି ଗଲେ “ଏହାର ଅନିର୍ବାୟ୍ୟ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଯୋହନ ଯେହିଷୁଣି ମରିଯମାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ନେଲେ, ଯଦିଓ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇ ପାରେ ଯେ ମାଥି ୨୩:୫୬ ଓ ମାର୍କ ୧୫:୪୦ ରେ ଅନ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ତାଳିକାଭୂକ୍ତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏହିତ ପରରା କୁହେ ଯେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋହନ ମରିଯମାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଲେ ଏବଂ ତାହାପରେ ସେ ଏସିଆ ମାଇନର (ସୁତ୍ତ ଭାବେ ଏଫିସିୟ) ଆତେ ଗତି କଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଲମ୍ବା ଓ ସଫଳିକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଏହା ହେଉଛି

ଏଫିସିୟ ପ୍ରାଚୀନ ମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଯେ ଯୋହନ, ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ, ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ମାନ ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନୀ ଲେଖିଲେ (ଏହା ହେଉଛି, ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଗୁର) ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ! (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରୀଯ : ୧୯:୨୮-୩୦

ଏହାପରେ, ଯାଶୁ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥାଇ ବୋଲି ଜାଣି, କହିଲେ, “ମୋତେ ତୃଷ୍ଣା ଲାଗୁଅଛି ।” ୨୯ସେଠାରେ ଅଶ୍ଵର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଥିଲା, ତେଣୁ ସୋମନେ ଅମ୍ବରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ସ୍ତର ଖଣ୍ଡିଏ ଏଜୋପନଳରେ ଲଗାଇ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ପାଖକୁ ଦେଲେ । ୩୦ସେଠିରେ ଯାଶୁ ସେହି ଅମ୍ବରସ ପାନ କରି, କହିଲେ, “ସମାପ୍ତ ହେଲା ।” ଆଉ ସେ ମନ୍ତ୍ରକ ଅବନତ କରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ ।

୧୯:୨୮ “ଯାଶୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥାଇ ବୋଲି ଜାଣି, କହିଲେ, “ମୋତେ ତୃଷ୍ଣା ଲାଗୁଅଛି” ଏହି ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ “ମୋତେ ତୃଷ୍ଣା ଲାଗୁଅଛି” ବାକ୍ୟାଙ୍କ ଅବା “ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥାଇ” ବାକ୍ୟାଙ୍କ ବୁଝାଏ । ଏହାର ଶର ବିନ୍ୟାସ ସନ୍ଦେହଭବନକ । ଏହା ଏହିତ୍ୟ ପ୍ରଥା ମାର୍ଗରେ ନିଆୟାଇଥାଇ, ତାପରେ “ମୋତେ ତୃଷ୍ଣା ଲାଗୁଅଛି” ଗୀତ ୨୯:୨୧ର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଟେ ।

୧୯:୨୯ “ସେଠାରେ ଅମ୍ବରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଥିଲା” ଏହା ଏକ ଶଷ୍ଟା ଦାଷ୍ଟାରସ, ଅମ୍ବଦ୍ରାଷ୍ଟାରସ ଥିଲା । ଏହା ଉଭୟ ପୌନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଉ କୃଷ୍ଣାର୍ପିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋଇଥାଇପାରେ । କୃଷ୍ଣାର୍ପଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିକ ସମନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ କମ୍ ମୂଲ୍ୟର ପାନୀୟ ପଦାର୍ଥ ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

■ “ଅମ୍ବ ଦାଷ୍ଟାରସ” ଆୟରିକ ବାବେ ଏହା “ଅମ୍ବ କରାଯାଇଥିବା ସେଓରସ” । ଏହା ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାନାୟ ତିଲା । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଯେ ଯାଶୁ ସେହି ନିଶାଶକ ଦାଷ୍ଟାରସ ଗୃହଣ କଲେ ନାହିଁ ଯାହା ଯିରୁଣାଲମର ନାରୀ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲା (ସିଫେ- ମାର୍କ ୧୫:୨୩, ମାଥି ୨୩:୩୮) । ସମୁବଦ୍ଧ ସେ ଏହି ପାନୀୟ ଗୃହଣ କରିବା କାରଣ ଗୀତ ୨୭:୧୪ କୁ ସଫଳ କରିବା ଥିଲା । ସେ କହିବା ନିମନ୍ତେ ପାତି ଶୁଷ୍କ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ କହିବାକୁ ଥିଲା ।

■ “କ୍ଷଣର ଗୋଟିଏ ଏଜୋପନଳପାପ ଅନେକେ ଏହା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଉତ୍ସବରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଭିଦର ସାଂକେତିକ ବ୍ୟବହାର ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି (ସିଫେ-ପାତ୍ର ୧୭:୨) । ଅନ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ଏହି ପଦର ପୁରାତନ ଲେଖକ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ନିତୀ ହୋଇଥାଇପାରେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ “ବର୍ଜ୍ଞା”, “ହାଲହକା ବର୍ଜ୍ଞା”, କିମ୍ବା ଅସ୍ତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ “ବାତିପପ ଥିଲା (ସିଫେ- ଏନ୍ ଲ ବି କିନ୍ତୁ ଆର୍ ଲ ବି ଏଜୋପନଳକୁ ଫେରିଆପେ) । ମାଥିର ୨୭:୪୮ ଓ ମାର୍କ ୧୫:୩୭ ରେ “ନଳ” ବ୍ୟବହୃତ ।

୪୦ାରେ ଅନେକେ ଲେଖା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାର କାରଣ ହେଉଛି ଏଜୋପ ଉଭିଦର ଅଧିକ ଲମ୍ବା କାଣ୍ଡ ନ ଥିଲା (କେବଳ ୨ ରୁ ୪ ଫୁଟ), କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଷ୍ଠିତ ମନେ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ କୃଷ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକ ଭୂମି ପୃଷ୍ଠରୁ ଅଧିକ ଉଚକୁ ଉଠାଯାଉନିଥିଲା । ଆମ୍ ମାନଙ୍କର ଉଚିତ କୃଷ୍ଣରେ ପାରାରିକ ଚିତ୍ରପଟ ଆମୁମାନଙ୍କର ଭୂଲ ବୁଝାମଣା ହୋଇପାରେ ୩:୧୪ । ଯାଶୁଙ୍କର ପାଦ ଭୂମି ଠାରୁ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଫୁଟ ଭିତରେ ରହିଥାଇପାରେ । ୧୯:୩୦ “ସମାପ୍ତ ହେଲା” । ଏହା ଏକ ସୁର୍ତ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା କରିବାରେ ଅଟେ । ସମାନ୍ତର ସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ଟାରୁ ଆମେମାନେ ଶିଖୁଲୁ ଯେ ସେ ଉଚିତ ସ୍ଵରରେ ଶର କରି ଏହି କହିଲେ (ସିଫେ-ମାର୍କ ୧୫:୩୭, ଲହୁକ ୨୩:୪୭, ମାଥି ୨୭:୪୦) । ଏହା ଉଦ୍ଧାର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶାଏ । ଦେହି ପଦ (ଚେଲେସ୍)ର ଗଠନ ମିଷରୀୟ ପାଣ୍ଡିଲିପି ଗୁଡ଼ିକ (ମୋଲ୍କନ ଓ ମିଲିଗାନ) ରେ “ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରାପ୍ତି” ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟିକ ରୁଦ୍ୟାନ୍ତି ଥିଲା ।

■ “ସେ ମନ୍ତ୍ରକ ଅବନତ କରି ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କଲେ” ବାକ୍ୟାଙ୍କ “ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରକ ଅବନତ କଲେ” “ଶୋଇବାକୁ ଯାଉଥିବା” ବାକ୍ୟାଙ୍କ ଆକାରିକ ଅର୍ଥ ଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଶାନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁର୍ବିହାର ଥିଲା । ଅନୁମାନ ଯୁଦ୍ଧ ଯେ ମୃତ୍ୟୁରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମିକ ରୂପ - ଶାରିରାକ ରୂପ ଠାରୁ ଅଳଗା ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ପୁନରୁଥାନ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଶରୀରର ମୁକ୍ତି ଅବସ୍ଥା ଦାବି କରିଥିବା ଉଚିତ ଦେଖାଯାଏ (ସିଫେ-ଦ୍ୱି-କର-୪, ପ୍ରଥେସ ୪୩-୧୮, ଦେଖନ୍ତୁ ଉଲିଯମ ହେନଟ୍ରିକସନ, ଦି ବାଇବଲ ଅନ୍ ଦି ଲାଇପ୍ ଆଫ୍ରର) ।

ମାର୍କ ୧୪:୩୭ ଓ ଲୁକ ୨୩:୪୭ ସୁସମାଗୁରରେ “ସେ ତାହାଙ୍କ ଶେଷ ନିଶ୍ଚାସ ତ୍ୟାଗ କଲେ” ସମାନ୍ତର ରହିଛି । “ଆଡ଼ା” ଓ “ନିଶ୍ଚାସ ଛାଡ଼ିବା” ଶରର ଏହୀ ଶରସମାନ ଅଚନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଶେଷ ନିଶ୍ଚାସ ତ୍ୟାଗ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼ା ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା ଭାବେ ମତ ଦିଆହୋଇଛି । (ସିଫେ-ଆଦି ୨:୭)

୪ନ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଳ୍ମା ଏୟେଣ୍ଟ୍ୟୁ-୩୭

୩୧ପେହିଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ ଥିବାର, ଶରୀର ଗୁଡ଼ାକ ଯେପରି ବିଶ୍ରାମ ବାରରେ କୃଶ ଉପରେ ନ ରହେ କୋରଣ ଯେହି ବିଶ୍ରାମବାର ମହାଦିନ ଥିଲା), ସେଥିପାଇଁ, ସୋମନଂକ ଗୋତ ଭଂଗାପାର ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯ୍ୟାନକୁ ନିଆୟାଆନ୍ତର ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନେ ପିଲାଟେଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ୩୨ଅତେବ ସୈନ୍ୟ ମାନେ ଆସି, ପ୍ରଥମ ଜଣକର ଗୋତ ଓ ତାହା ସହିତ ଯେଉଁଜଣକ କୃଶରେ ଚଭାପାଇଥିଲା, ତାହାର ଗୋତ ମଧ୍ୟ ଭାରି ଦେଲେ । ୩୩ମାତ୍ର ସୋମନେ ଯାଶୁଂକ ନିକଟକୁ ଆସି, ସେ ମରିଗଲେଣି ବୋଲି ଦେଖି, ତାହାଙ୍କ ଗୋତ ଭାରିଲେ ନାହିଁ । ୩୪କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବର୍ଷାରେ ତାହାଙ୍କ କଷ ଦେଶ ବିଶିଳା, ଆଉ ତେଜଶାତ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ବାହାର ହେଲ । ୩୫ସେ ଦେଖିଅଛି, ସେ ସାକ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ରାସ କର, ପୁଣି, ତାହାର ସାକ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆଉ ସେ ସେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି ଏହା ସେ ଜାଣନ୍ତି । ୩୬କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଦେହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏ ସମ୍ଭ୍ଵ ବିଷୟ ଘଟିଲା, “ତାହାଙ୍କର ଖଣ୍ଡ ଅଛି ଭର୍ତ୍ତା ହେବ ନାହିଁ ।” ୩୭ପୁନର୍ବାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ କହେ, “ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବିଷ କଲେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ।”

୧୯:୩୧ “ଶରୀର ଗୁଡ଼ାକ ଯେପରି ବିଶ୍ରାମ ବାରରେ କୃଶ ଉପରେ ନ ରହେ” ଯିହୁଦୀମାନେ ମୃତ ଶରୀର ଗୁଡ଼ିକ ବିଧିମତେ ଭୂମିକ ଅପବିତ୍ର କରୁଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ (ସିଫେ-ଦି-ଦିବ ୨୧:୨୩), ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବାବେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ମହା ପବିତ୍ର ବିଶ୍ରାମଗାରରେ ।

■ “କୋରଣ ଯେହି ବିଶ୍ରାମବାର ମହାଦିନ ଥିଲା” ଏହା ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଭାବରେ ଅନ୍ତବାଦ ହୋଇ ଆସୁଛି ।

୧. ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷରେ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ଭୋଗ ଓ ବିଶ୍ରାମ ବାର ଏକା ସମୟରେ ଘରୁଥିଲା ଯିହୁଦୀମାନେ ତ୍ରୁଟି ସମୟ କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ)

୨. ଖମୀର ଶୁନ୍ୟ ରୋଗୀର ପର୍ବ ଏହି ବର୍ଷରେ ବିଶ୍ରାମବାର ସହିତ ଏକା ସମୟରେ ଘରୁଥିଲା ।

ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ଓ ଖମୀର ଶୁନ୍ୟ ରୋଗୀ ର ପର୍ବରେ (ସିଫେ-ଯାତ୍ରା ପୁଷ୍ଟକ ୧୭) ଆଠ ଦିନ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିଲା ।

■ “ସେମାନଙ୍କର ଗୋତ ଗୁଡ଼ାକ ଯେପରି ଭଂଗା ହୁଏ, ଆଉ ଯେପରି ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯ୍ୟାନକୁ ନିଆୟାଆନ୍ତି” ପ୍ରତୀୟମାନ ଭାବେ ଏହି ପରିଷ୍ଵିତ ପୂର୍ବରହ ଘଟିଥିଲା । କୃଶାର୍ପିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଗୋତ ଗୁଡ଼ିକ ଭାରିବା ନିମନ୍ତେ କାଠର ବୃହତ୍ ହାତୁଡ଼ି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ କୃଶ ବିଷକରଣରେ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଉଥିଲା ଶୁଷ୍କରୋଧ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ପ୍ରାୟ ତେଜଶାତ ଗୋତ ଗୁଡ଼ିକ ଭାରିଦେବା କାରଣ ଏହା ଯେପରି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ଗୋତ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରୁ ଠେଲି ଦେଇ ନିଶ୍ଚାସ ନେଇ ନ ପାରିବ ।

୧୯:୩୩ “ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ସେ ସେ ମରିଗଲେଣି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଗୋତ ଭାରିଲେ ନାହିଁ” ଏହା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଲିଖିତ ଯାତ୍ରା ୧୭:୪୭, ଗଣ ୫:୧୭ ଓ ଗାୟ ୩୪:୨୦ ର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସଫଳତା ହୋଇପାରେ ।

୧୯:୩୪ “ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବର୍ଷାରେ ତାହାଙ୍କ କଷ ଦେଶ ବିଶିଳା ଆଉ ତେଜଶାତ ରକ୍ତ ଓ ଯଳ ବାହାର ହେଲା” ଏହା ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ବିବରଣୀ ଦର୍ଶାଏ ସେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମରିଥିଲେ ଆଉ ତାହା ଦ୍ୱାରା ମସୀହ ଯାଶୁଂକ ମାନବ ପ୍ରକୃତି ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ଯୋହନ୍ନଙ୍କ ସୁସମାଗୁର ଯେପରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ୍, ବିଶେଷ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନର ବିକାଶ ଦିନ ମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ଯାହା ଯାଶୁଂକ ଉତ୍ସବରେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗୁହଣ କରୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଂକ ମାନବ ପ୍ରକୃତିକୁ ଅସ୍ମୀକାର କଲା ।

୧୯:୩୫ ଏହି ପଦ ଯୋହନ୍ନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ, ସିଏ ସମ୍ଭ୍ଵ ଘଟଣାବଳୀ (୧) ରାତ୍ର ବିଗୁର ସମୂହ (୨) ରୋମିଯ ବିଗୁର ଓ (୩) କୃଶବିଷକରଣ ର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ୟ ଥିଲେ । ଯାଶୁଂକ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ୨୦:୩୦-୩୧ ସମ୍ଭାବନା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ଆବଶ୍ୟକ । ବିଶେଷ ଶାର୍କ ଦେଖନ୍ତୁ, ଯାଶୁଂକ ସାକ୍ୟମାନେ ୧:୮ ।

ଶେଷ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟର କ୍ରିୟା ପଦରେ ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗୋଟିଏ ଗ୍ରୀକ ପାଶୁଲିପି ରହିଛି । କେତେକ ଅଂଶ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ରହିଛି ପୁଣି ଆଉ କେତେକ ଆଓରିଷ୍ଟ କାଳରେ ରହିଛି । ଯଦି ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଆଓରିଷ୍ଟ ଥିଲା, ଏହା ଅବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛି ଯେପରି ୨୦:୩୦-୩୧ କରୁଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ, ଯଦି ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଅଗ୍ରଗାମୀ ଓ ବିକାଶାଳୀ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛି । ଯୋହନ୍ନଙ୍କ ସୁସମାଗାର ଧର୍ମ ମତବାଦ ପ୍ରଗ୍ରହ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇଅଛି (ସିଫେ ୨୧:୨୪) । ବିଶେଷ ଶାର୍କ ଦେଖନ୍ତୁ, ଯାଶୁଂକ ସାକ୍ୟମାନେ ୧:୮ ।

■ “ସତ୍ୟ..... ସତ୍ୟତା” ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ ୨:୪୪ ଓ ୧୭:୩ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧୯:୩୭ ଏହା ଯାତ୍ରା ୧୭:୪୭, ଗଣ ୯:୧୭, କିମ୍ବା ଶାତ ୩୪:୨୦ ରେ ଥିବା ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବର ମେଷଶାବକ ସହ ସମାନ ଅର୍ଥବୋଧକ ହୋଇପାରେ । ଏହା ନିଭିର କରେ କେଉଁ ବାକ୍ୟାଂଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେଉଛି (୧) ବର୍ଣ୍ଣାରେ ଭୂଷିତ କିମ୍ବା (୨) ଭଂଗା ଗଲେ । ଯୀଶୁ ନିଜେ ଏହି ସହ ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ ସବୁ ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେତେବେଳେ ପୁନରୁଥାନ ପରେ ସେ ଗୁଲିଶି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଜଗତରେ ରହିଥିଲେ (ସିଏଫ୍-ଲୁକ ୨୪:୨୭, ପ୍ରେରିତ ୧:୨-୩) । ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀର (ପ୍ରେରିତରେ) ଶିକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକର ଏହି ସଫଳତା ସମ୍ମହ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଛି ଯାହା ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିଲେ । ୧୯:୩୭ ଦେହା ଯିଖ ୧୭:୧୦ ଠାରୁ ଉଚ୍ଛବ୍ର ହୋଇଛି ଯାହା ମହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ଅଟେ ତାହା ହେଉଛି:

୧. ଗୋଟିଏ ଦିନ ଇସ୍ତ୍ରୀଏଲ ଯୀଶୁ, ମସୀହଙ୍କ ନିକଟକୁ, ବିଶ୍ୱାସରେ ଫେରିବ (ସିଏଫ୍-ପ୍ରକା ୧:୨)

୨. ଅନେକ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟ ଉପରେ ଦାରୁଣ ହୁଅ କରୁଥିଲେ ।

୩. ଏହା ରୋମିୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଉଛି (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ-୨୭-୪୪) ବିଜାୟୀତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ (ସିଏଫ୍ ୧:୩୭) ଉପହ୍ୟାପନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ।

ଏହା ଆଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏହି ଉଚ୍ଛବ୍ରାଂଶ ସୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ମାସରେଟିକ୍ ଏବୁ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ଠାରୁ ସେ..... ନୁହେଁ ସାଧାରଣତଃ ସୁସମାତାର ଲେଖକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଉଚ୍ଛବ୍ର ହୋଇଛି । ସେପରିବୁଆଜିଷ୍ଟ ରେ “ପରିହାସ କଲେ” କିନ୍ତୁ ମାସରେଟିକ୍ “ବାର୍ତ୍ତାରେ ବିଜାଗଲେ” ରହିଛି ।

୪ନ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ୧୯:୩୮-୪୭

ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପରେ ହାରାମାଥିଯାର ଯୋଷେଫ, ଯୀଶୁଙ୍କର ଯଣେ ଶିଷ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଗୁଡ଼ ଭାବରେ ଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଘେନିଯିବା ନିମନ୍ତେ ପିଲାଟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ସେଥିରେ ପିଲାଟ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେ ଆସି ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ଘେନିଗଲେ । ୩୯ଯେଉଁ ନିକଦିମ, ପ୍ରଥମେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ ପରିଶ ସେ ଗରରସ ମିଶ୍ରିତ ଅଗୁରୁ ଘେନି ଆସିଲେ । ୪୦ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଘେନି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସମାଧି ଦେବା ରାତି ଅନୁଷ୍ଠାରେ, ତାହା ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସହିତ ସୁଷ୍ଠୁ ବସ୍ତରେ ଗୁଡ଼ାଇଦେଲ । ୪୧ସେ ଯେଉଁ ଛାନରେ କୃଶରେ ଚତ୍ତାଯାଇଥିଲେ ସେ ଛାନରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ଉଦ୍ୟାନରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ସମାଧି ଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ କେହି କେତେ ରଖ୍ୟାଇନଥିଲା । ୪୨ଅଟେବେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଆୟୋଜନ ଦିନ ହେତୁ, ସେମନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେହି ଛାନରେ ରଖିଦେଲେ, ଯେହେତୁ ସେହି ସମାଧି ନିକଟରେ ଥିଲା ।

୧୯:୩୮-୩୯ “ଯୋଷେଫ ନିକଦିମ” ଏହି ଦୁଇଜଣ ଯିରୁଶାଲମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଧନବାନ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସଭ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଗୁଡ଼ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ସଂକଟ ଓ ବିପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ଜନସାଧାରଣ ସମ୍ମନରେ ଗଲେ ।

୧୯:୪୦ “ପ୍ରାୟ ପରିଶ ସେଇ ଓଜନ ବିଶିଷ୍ଟ, ଗରରସ ମିଶ୍ରିତ ଅଗୁରୁ ଆଣିଲେ” ପ୍ରଥମ ଶବାରୀ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହା ଥିଲା ପରରାଗତ ଶବରେ ଲଗାଇବା ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରୁବ୍ୟ । ପରିମାଣ କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରାରେ ଅତ୍ୟଧିକ, ଅନେକେ ଏହାକୁ ଯୀଶୁ ଜଣେ ରାଜୀ ଭାବେ ସମାଧିଷ୍ଟ ହେବାର ସଂକେତ ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି (ସିଏଫ୍-ଦି-କର ୧୭:୧୪) । ଅଭିଷେକ ଉପରେ ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ୧୧:୨ ।

“ମିଶ୍ରଣ” ନିମନ୍ତେ ଗୁୟିକ ଶର ହେଉଛି (ମିଶ୍ର ମା), ଏମ୍ ଏସ୍ ଏସ୍ ପି, ନେ, ଏ-ଟି-ଏଲ୍ ଆଉ ଅଧିକତମ ଗୀର୍ଜା ପରିଗୁଳକ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବରଣୀ ଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯାହା ଆକ୍ଷର୍ୟାଜନକ ବାବେ “ପୁରୁଳି” (ଏଲିଗ୍ ମା) କୁ ଏମ୍-ଏସ୍-ଏନ୍-ଏନ୍-ବି । ତବଳୁୟ ଓ କେତେକ ମିପରିୟ ଗୀର୍ଜାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବରଣୀ ଗହତିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ । ଯୁ ବି ଏସ୍ ‘ମିଶ୍ରଣ’କୁ ଗୋଟିଏ ‘ବ’ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ବିଶେଷ ଶାକ୍ : ଶବ ସକ୍ତାର ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରୁବ୍ୟ

କ- ଗରରସ, ଆରବୀୟ ଗନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଅଠାଲିଅ ପଦାର୍ଥ

୧- ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହି ସୁଗନ୍ଧିଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିଷୟରେ ବାର ଥର, ଅଧିକତମ ଭାବେ ବିଜ୍ଞ କିତାରେ ଅତରଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

୨- ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଶାଯାଇଥିବା ଭେଟି ଗୁଡ଼କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ ୨୫:୧୨)

୩- ଏହାର ପ୍ରତୀକ ବାଦ ଭେଦଭନ୍ଦ ଅଟେ ।

କ.	“ପବିତ୍ର ଅଭିଷେକ ତୋଳ” ରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା (ୟାତ୍ରା ୩୦:୨୩-୨୪)
ଖ.	ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ରେତି ଭାବରେ ବ୍ୟବହଦୃତ (ମାଧ୍ୟ ୨:୧୧)
ଗ.	ୟାଶୁଂକୁ ତାହାଙ୍କୁ କବର ଦେବା ସମୟରେ ଅଭିଷେକ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା (ସିଏଫ୍-ଯୋହନ ୧୯:୩୯ ଓ ସାଂକେତିକ ଭାବେ ଯୋହନ ୧୧:୨) । ଏହା ତାଳମୁଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିବା ଯିହୁଦୀୟ ରାତ୍ରିନିତୀ ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ ଥିଲା (ଏହା ହେଉଛି, ବେରାଖତ ୪୩)
ଘ.	ଅଗ୍ନିରୁ, ସୁବାସ ପ୍ରକାର କାଠ
ଙ.	ସୁବାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତର ସହ ଜରିତ (ସିଏଫ୍-ଗତ ୨୪:୨, ଗୀତ ୪୪:୮, ହିତୋ ୩:୧୭, ପରମ ଗୀତ ୪:୧୪)
ଘ.	ଏହା ଗର୍ଭରସ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇ, ମିଷରିୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶବ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା ।
ଙ.	ନିକଦିମ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଏହା ଯାଶୁଂକୁ କବର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆଶିଲେ ଆଉ ଏଥିରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ କଲେ (ସିଏଫ୍-ଯୋହନ ୧୯:୩୯) । ଏହା ତାଳମୁଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିବା ଯିହୁଦୀୟ ରାତ୍ରିନିତୀ ଅନୁସାରେ ହୋଇଥିଲା (ଏହା ହେଉଛି, ବେତ ସାୟ)

୧୯:୪୦ “ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଂକ ଶରୀର ଘେନି ସ୍ଵାଗତିଦ୍ଵାର୍ବ୍ୟ ସହିତ ସୁ ବସ୍ତରେ ତାହା ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଲେ” ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ୱାର୍ବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଉଚ୍ଛେଶ୍ୟ ନେଇ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା ।

(୧) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଓ (୨) ଶବ ଗୁଡ଼ାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ଠିକ୍ ଜାଗାରେ ଧରିପାରିବ ।

୧୯:୪୧ “ସେ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ କୃଶରେ ଚକାଯାଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ଲାନରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା” ଏହା ଅତି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଯାହା ସହିତ ଯୋଷେଫ ଆଉ ନିକ ଦିମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେହି ତରବର ଅବସ୍ଥା ଆମ୍ବୁମାନେ ବୁଝିପାରୁ । ଯାଶୁ ଅପରାହ୍ନ ୩:୦୦ ବେଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଆଉ ସମ୍ଭ୍ୟା ଏ ଭିତରେ କବର ପ୍ରାୟ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା, ଯାହା ଯିହୁଦୀୟ ନିଷ୍ଠାରପର୍ଗ ବିଶ୍ଵାମ ବାର ପ୍ରାରମ୍ଭ ସମୟଥିଲା ।

■ “ଗୋଟିଏ ନୂତନ ସମାଧି ଯେଉଁଠାରେ କେହି କେବେ ରଖାଯାଇନଥିଲେ” ଏହା ଗୋଟିଏ ସମାପ୍ତିସୁରକ ବାରା ବାହୁଲ୍ୟ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଆମ୍ବୁ ମାନେ ମାଧ୍ୟ ୨୭:୨ ଠାରୁ ଶିଖିଲୁ ଯେ ଏହା ଯୋଷେଫ କର ନିଜ କବର ଥିଲା । ଏହା ଯିଶା ୪୩:୯ ର ସଫଳତା ଅଟେ ଯାହା ମାଥିର ୨୭:୪୭ ରେ ଉଚ୍ଛିତ ।

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ

ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଆଲୋକ ଅଛି ଆମ୍ବୁ ମାନେ ସମାପ୍ତ ସେଥିରେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାତିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ପୁଷ୍ଟକର ଏହି ବିଭାଗୀୟ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥ ଚିନ୍ତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବୋଚକ ହୋଇପାରେ । ନିଷ୍ଠାମିମୁଲକ ନୁହେଁ ।

୧. ସୈନ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ଯାଶୁଂକୁ ବେତ୍ରାୟାତ ଓ ପରିହାସ କଲେ?

୨. ପିଲାତ୍ମକର ଯାଶୁଂକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଯିବାକୁ ଦେବା ଚେଷ୍ଟାର ପୁନରବୃତ୍ତିର ମହତ୍ୱ କପଣ ଅଟେ?

୩-ପଦ ୧୪ରେ ଯିହୁଦୀୟ ଯାତକଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅତି ବିସ୍ତୃତକର କାହିଁକି?

୪-ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କୃଶ ବିଷକରଣର ବିବରଣୀ ସମୂହରେ ପ୍ରଭେଦ କାହିଁକି ରହିଛି?

୫-ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ୨୧:୨୩ ଯାଶୁଂକ କୃଶ ବିଷକରଣ ସହ କିପରି ସକିତ?

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ବିଭାଜନ ଅଙ୍କ

ସ୍ତୁ ବି ଏସ	ଏନ କେ ଡେଉଣ୍ଡି	ଏନ ଆର ଏସ ଭି	ଚିତ୍ରି	ଏନଙ୍କେ କି
ୟାଶୁଙ୍କ ପୂନରୁଷାନ ୨୦:୧-୧୦	ଶୂନ୍ୟ କବର ୨୦:୧-୧୦	ପୂନରୁଷାନ ୨୦:୧-୧୦	ଶୂନ୍ୟ କବର ୧୦:୧-୧୦	ଶୂନ୍ୟ କବର ୨୦:୧-୨ ୨୦:୩-୧୦
ମଗଦଳିନ୍ ମରିଯମଙ୍କ ୟାଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ୨୦:୧୧-୧୮	ମଗଦଳିନ୍ ମରିଯମ ଉଦ୍‌ଦେଖ ଯାଶୁଙ୍କ ଦେଖିଲେ ୨୦:୧୧-୧୮	୨୦:୧୧-୧୮	ଯାଶୁ ମଗଦଳିନ ମରିଯମଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ୨୦:୧୧-୧୮କ	ମଗଦଳିନ୍ ମରିଯମଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ୨୦:୧୪-୧୪କ ୨୦:୧୪ଖ ୨୦:୧୭କ ୨୦:୧୭ଖ ୨୦:୧୭ ୨୦:୧୮
ୟାଶୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ୨୦:୧୯-୨୩	ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ ୨୦:୧୯-୨୩	୨୦:୧୯-୨୩	ୟାଶୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ୨୦:୧୯-୨୩	ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ୨୦:୧୯-୨୩ ୨୦:୧୯-୨୩
ୟାଶୁ ଏବଂ ଥୋମା ୨୦:୨୪-୨୯	ଦେଖିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ୨୦:୨୪-୨୯	୨୦:୨୪-୨୯	ୟାଶୁ ଏବଂ ଥୋମା ୨୦:୨୪-୨୯କ	ୟାଶୁ ଏବଂ ଥୋମା ୨୦:୨୪-୨୯ ୨୦:୨୪ଖ ୨୦:୨୫-୨୬ ୨୦:୨୮ ୨୦:୨୮ ୨୦:୨୯ ୨୦:୨୮
ପୁଷ୍ଟକର ଉଦେଶ୍ୟ ୨୦:୩୦-୩୧	ଆୟର ବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ୨୦:୩୦-୩୧	୨୦:୩୦-୩୧	ପୁଷ୍ଟକର ଉଦେଶ୍ୟ ୨୦:୩୦-୩୧	ପୁଷ୍ଟକର ଉଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଥମ ପରିସମାପ୍ତି ୨୦:୩୦-୩୧ ୨୦:୩୦-୩୧

ପଠନ ଟଙ୍କୁ ତିନି (ଦେଖନ୍ତ ପୃଃ ୪)

ଅନୁଛ୍ଵେଦ ସ୍ତରରେ ପ୍ରଥମ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବିଶ୍ଵିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେବନ୍ତିକି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ନିଜେ ଦାଯିତ୍ବବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ବ ମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ଆଲୋକ ଅଛି ଆମ୍ବମାନେ ସମସ୍ତେ ସେଥିରେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାତିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ନିରବଙ୍କିନ୍ ଭାବେ ଅଧ୍ୟାୟକ୍ତ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିହୁନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟଭାଗ ଗୁଡ଼ିକ ପାଠଗୋଟି ନୁହନ ତର୍ଜମା ସହିତ ମିଳାଅନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଗୁବି କାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛ୍ଵେଦରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଛ୍ଵେଦ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଛ୍ଵେଦ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଛ୍ଵେଦ

ଇତ୍ୟାଦି

ପଦ ୧ ଠାରୁ ୨୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦ ଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ବାପର ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟିମାନ

କ- ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪-୧୭ ରେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯୀଶୁ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା । ପ୍ରଥମ ପୁନରୁଥାନ ରବିବାର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସଂକଳିତ ହୋଇଥିଲା ଲେଖା ୧୬:୨୦ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଖ- ସୁପମାଗୁର ବିବରଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁନରୁଥାନର ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ତଥ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ରହିଛି କାରଣ:-

୧- ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ଷୀ ବିବରଣୀ ଗୁଡ଼ିକ

୨- ବିଷ୍ଣ ପମ୍ବ ବିତି ଗଲା

୩- ପ୍ରତ୍ୟକ ଗୋଟିଏ ମନୋନୀତ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଲେଖିଲେ ୪ବଂ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବିଷ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ସିଂଘ-ମାଧ୍ୟମ ୨୮, ମାର୍କ ୧୬, ଲୁକ ୨୪)

ଶବ୍ଦ ପଠନ ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ପଠନ

ଘନ ୪ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରୀଯ ୨୦:୧-୧୦

୧ସତ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ, ଅନ୍ତକାର ଆଉ ଆଉ ମରଦଳାନୀ ମରିଯୁମ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସମାଧିର ପଥର ଘୁଂଚାଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ । ୨ତେଣୁ ସେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଯୀଶୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଶୈଖ କରୁଥିଲେ ଯେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କେଉଁମାନେ ସମାଧିରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଉଛନ୍ତି, ପୂଣି ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିବାରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣୁ ନାହୁଁ ସେଥିରେ ପିତର ଓ ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ । ୪ସୋମନେ ଦୁହେଁ ଏକ ସାଂଗେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ପିତରଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ଆଗେ ସମାଧି ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଯେହି ନିକଟକୁ ଉତ୍ତରକୁ ଗୁହଁ, ସେ ସବୁରୁଗା ସବୁ ପଢିଥିବା ଦେଖିଲେ, ତଥାପି ସେ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ଗପରେ ଶିମୋନ ପିତର ମଧ୍ୟ, ତାହାଙ୍କ ପଛ ପଛ ଆସିଲେ, ଓ ସମାଧି ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଓ ଦେଖିଲେ ଯେ ସବୁ ଲୁଗା ଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ିଅଛି, ଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଯେଉଁ ଗାମୁଛା ବନ୍ଦା ହୋଇଥିଲା, ତାହା ସବୁରୁଗା ସହିତ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଲଗା ଗୋଟିଏ ଖାନରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇ ରହିଛି । ଗ୍ରେହିରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ଆଗେ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୫କାରଣ ମୃତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେ ଉତ୍ଥାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସେମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ନଥିଲେ । ୧୦ପରେ ଶିଷ୍ମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଗୃହଙ୍କୁ ଗୁଲିଗଲେ ।

୨୦:୧ “ସତ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ” ଏହା ରବିବାର ଥିଲା, ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ସତ୍ତାହର ମହାବିଶ୍ୱାମବାର ର ପ୍ରତମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିବସ, ଯେବେ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରଥମ ଫଳ ସବୁ ଉତ୍ସବ କରାଯାଉଥିଲା । ମୃତମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରଥମ ଫଳ ଥିଲେ (ସିଂଘ-ପ୍ରକାର ୧୪:୨୩) । କ୍ରମାଗତ ତିନୋଟି ରବିବାର ରାତ୍ରିଗୁଡ଼ିକରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ସଂଗେ ବୁଲୁଥିଲେ । ଗାଲିଲାରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କେତେକ ମନ୍ଦ ଆଡ଼ାମାନଙ୍କ ୧୦ରୁ ଉତ୍ତାର କରିଥିଲେ (ସିଂଘ-ମାର୍କ ୧୬:୯ ଓ ଲୁକ ୮:୨) । କୃଷ ବିଜକରଣ ସମୟରେ ସେ ଉପାସିତ ଥିଲା । ୧୬:୨୪ ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଯଦିଓ ଯୋହନଙ୍କ ସୁପମାଗୁର ମରିଯୁମଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି, ମାର୍କ ୧୬:୧ ଓ ଲୁକ ୨୩:୪୨ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ କେତେକ ନାରୀମାନେ (ସିଂଘ-ପ୍ରକାର ୨୮) ଅତି ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ସୁଗନ୍ଧି ଦ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ପ୍ରଲେପ □ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେଷମାନ ଭାବେ ସେମାନେ ଯୋଷେଫ ଓ ନିକଦିମଙ୍କ ପ୍ରଲେପ କରିଥିବା ବିଷ୍ଣ ଜାଣି ନଥିଲେ କିମ୍ବା ଏହା ପରିପୂରକ ବୟସ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ବୋଲି ଭାବିଲେ ।

■ “ଅନ୍ତକାର ଆଉ ଆଉ” ପ୍ରତ୍ୟେଷମାନ ଭାବେ ସେ ଆଉ ଅନ୍ୟମାନେ ଅନ୍ତକାର ଥିବା ସମୟରେ ଗୃହ ତ୍ୟାଗ କରିଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯୋମାନେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ସକାଳ ହୋଇଯାଉଥିଲା (ସିଂଘ-ମାଧ୍ୟ ୨୮:୧), ମାର୍କ ୧୬:୨ ।

■ “ସାମାଧିରୁ ଆଗରୁ ପଥର ଘୁଂଚାଯାଉଥିଲା” ଆଶ୍ରିତ ଭାବେ ଏହା ହେଉଛି “କାହି ନିଆଯାଉଥିବା” କ୍ରିୟା ସମାପ୍ତିପୂରକ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ କର୍ମବାଚ୍ୟ । ଏହାର ପଥର ଘରା ୧୦ରୁ ଅଟେ ୧ସିଂଘ-ମାଧ୍ୟ ୨୮:୨ । ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କ ସମାଧି ଭିତରେ ଉତ୍ସବ କରିବାର କରିଥିବା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ । ତାହାଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ।

ନୂତନ ପୁନରୁଥିତ ଶରୀର ତାହାଙ୍କ ଜାଗତିକ ଶରୀର ଭାବେ କୌଣସି ଶାରିରିକ ସୀମା ଗୁଡ଼ିକ ନଥିଲା । (୯୦:୧୫୯ ୨୨) ।

୨୦:୨ “ସେଥିରେ ସେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ” ପ୍ରତୀଷ୍ଠମାନ ଯେ ଯାଶୁ ସେଠାରେ ନଥିବା ବିଷୟ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ସେ ଅତି ଶିଘ୍ର ସେହି ଶୁନ୍ୟ ସମାଧି ଛାଡ଼ିଥିଲେ (ସିଖଫ୍-ମାଧ୍ୟ- ୨୮:୪) ।

■ “ଅନ୍ୟ ବିଷ୍ୟ ଯାଶୁ ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ” ପ୍ରେମ ପାଇଁ ଏହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ଫିଲିଓ ଯାହାର “ଭାତ୍ରା ସଦୃଶ ପ୍ରେମ” ର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅର୍ଥ ରହିଛି । ଯାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଗ୍ରୀକରେ (ଖ୍ରୀ-ପୂ- ୩୦୦ ରହ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୩୦୦) ଏହା ଆଗାପାଓ ସହିତ ସମାର୍ଥ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ଶିଷ୍ୟ ଯୋହନ, ଏହି ସୁପମାଗୁରର ଲେଖକ ହୋଇଥିବା ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ (ସିଖଫ୍-ପପ-୪-୮ ଓ ୧୩:୨୩) । ୪୦ାରେ ସେ ପିତରଙ୍କ ସହ ଜତିତ ।

■ “ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଘେନି ପାଇଅଛନ୍ତି” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ବନ୍ଦବ୍ୟୟୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଣେ (୯୦ା ହେଉଛି, ପୂର୍ବ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ) । ଯାଶୁ ଯାଇପାରିଥିଲେ । ମରିଷ୍ଟମଙ୍କ ମନରେ, “ସେମାନେ” ଦର୍ଶାଉଛି ଯିହୁଦୀୟ ନେତା ମାନଙ୍କୁ । ପ୍ରତୀଷ୍ଠମାନ ଯେ, ଉପର କୋଠରୀରେ ଉପଶ୍ରିତ ଥିବା ପ୍ରେରିତ ଆଉ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନରୁଥାନ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ ଆଶ୍ରୟନ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ।

■ “ଆମେୟାନେ” ଏହା ମଗଦଳୀନା ମରିଷ୍ଟମ ଯାକୁବଙ୍କ ମାତା ମରିଷ୍ଟମ, ସଲମି, ଯୋହନ ଆଉ ଅନ୍ୟ ନାରାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ (ସିଖଫ୍-ମାଧ୍ୟ- ୨୮:୧, ମାର୍କ୍ ୧୭:୧, ଲୁକ ୨୪:୧୦) ।

୨୦:୩ “ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ପିତରଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଆଗେ ସମାଧି ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ” ସମୃଦ୍ଧତଃ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଯୋହନ ସବୁଠାରୁ ସାନ ଥିଲେ (୯୦ା ହେଉଛି, ପରରା) ।

୨୦:୪ “ନଇଁପଢ଼ି” ଏହି ସମୟର ସମାଧିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରବେଶପଥ ୩/୪ ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ଉଚ୍ଚିତିଲା । ଗୁରୁମି ଖୋଲାଯାଇ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ସୈନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ଛ୍ଵାନକ୍ତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ବଠକୁ ତଳକୁ ନଇଁବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ୧ସିଖ-ପ-୧୧) ।

■ “ଭିତରକୁ ଦେଖିବା” ଆକରିକ ଭାବେ ଏହା “ବକ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁବା ତେଣୁ ଦେଖିବା ଭାବେ” । ଏହାର କାରଣ ସକାଳ ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧକାର ସମାଧି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତୁଳନାତ୍ମକ ପ୍ରଭେଦ ଥିଲା ।

■ “ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ସବୁ ଲୁଗାସବୁ ସେଠାରେ ପଢ଼ିଥିଲା” କେଉଁଠାରେ ଓ କିପରି ଗୁଡ଼ାହୋଇଥିବା ଲୁଗା ପଡ଼ିଥିଲା । ତାହା ଗ୍ରୀକ ପୁଷ୍ଟକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ । ଯଦି ଶବ୍ଦ ଚୋରି ହୋଇଥିଲା ତେବେ ପରି ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ନିଆୟାଇଥାଆନ୍ତା କାରଣ ସୁରକ୍ଷି ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଅଠା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

୨୦:୫ “ଶିମୋନ ପିତର” ଶିମୋନ (କେପା) ତାଙ୍କ ଏବ୍ରୀ (ଅରାମିଯ) ନାମଥିଲା, ଆଉ ପିତର (ପେତ୍ରୁସ) ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରୀକ ନାମ ଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ଦିଆୟାଇଥିଲା । ଗ୍ରୀକରେ ଏହାର ଅର୍ଥ “ଗୋଟିଏ ପୃଥକୀକୃତ ପଥର ବା ମସ୍ତକ ପଥର ଖଣ୍ଡ” ଥିଲା (ସିଖ-ମାଧ୍ୟ ୧୭:୧୮) । ଅରାମୀୟ ଭାଷାରେ ପେତ୍ରୁସ ଆଉ ପେତ୍ରା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ ।

୨୦:୬ “ମୁହଁ ପୋଛିବା କପତା” ତାହାଙ୍କ ମୁହଁ ଗୋଟିଏ ଅଲଗା ବସ୍ତ୍ର ସହ ଗୁଡ଼ା ଯାଇଥିଲା (ସିଖ ୧୧:୪୪) । ଏହା ସମୃଦ୍ଧପର ଯେ ଏହି ମୁହଁ ପୋଛିବା କପତା ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା (୧) ମୁହଁ ଉପରେ ରଖିବା (୨) ମୁହଁରେ ଆବୃତ କରିବା (ସିଖ-ଏନ୍-ଜେବି) କିମ୍ବା (୩) ପାତି ଛ୍ଵାନରେ ସାମାନ୍ୟ ଭାବରେ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ (ସିଖ-ଚିଇଭି) ।

■ “ଅଲଗା ଛ୍ଵାନରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇ ରହିଥିଲା” ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସମାପ୍ତିବାଚକ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଣେ ଯାହା ସୁଚିତ କରେ ଯେ ଏହା ଆକ୍ରାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଜଣକ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ନିଆୟାଇଛି । ଏହା ପ୍ରତୀଷ୍ଠମାନ ଭାବେ ତାହା ଯାହା ଯୋହନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିପାରିଥିଲା ଆଉ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବାହାର କରିଥିଲା (ପ-୮) ।

୨୦:୭ “ସେ ଦେଖିଲେ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ” ଯୋହନ ଶାରିରାକ ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲେ ଓ ଓ ଯାଶୁ ବଂଚିଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ଅବା ସେ କଲେ (ସିଖ-ପ-୧୧ ଓ ୧୯)? ପୁନରୁଥାନର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରସଂଗ ହେଉଛି ।

୧. ରୋମିଯ ୧୦:୯-୧୩

୨. ପ୍ର-କରିଛୀୟ ୧୪

ପ୍ର-କନନ୍ତିଯ ୧୪:୧୭-୧୯ ହେଉଛି ପରିଶାମଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଉତ୍ତର ସଂକଷିତ ବିବରଣ ଯଦି ଯାଶୁ ପୂର୍ବଜୀବିତ ହୋଇନଥାଆନ୍ତେ । ପ୍ରେରିତ ପୁଷ୍ଟକରେ ପୁନରୁଥାନ ପୁରାତନ ପ୍ରେରିତିକ ପ୍ରଚାର ଗୁଡ଼ିକର ଏକ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ସତ୍ୟ ଭାବେ ରହିଥିଲା ଯାହା କେରିଗମା ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ବିଶେଷ ଶାର୍କ ୪:୩୯ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

၁၀:၅ “ଯେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବୁଝିପାରି ନଥିଲେ” ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଦକୀୟ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲେଖକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହା ଗୀତ ୧୩:୧୦ କୁ ଦର୍ଶାଇପାରେ, ଯାହା ପ୍ରେରିତ ୨:୨୭ ରେ ଯେଷିକଣ୍ଠ ଦିବସରେ ପିତର ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହା ଯିଶା ୪୩:୧୦-୧୨ ବା ହୋଶେ ୨:୨ କୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ପରିଷଦ ଯୀଶୁଙ୍କର ତାହାଙ୍କ ପୁନରୁଥାନ (ସିଂଘ ମାଥି ୨୭:୨୨-୨୭) ବିଷୟରେ ଉଚିଷ୍ଟତବାଣୀ ବୁଝିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ କି କୌତୁହଳ ଜନକ ।

ଏହି ପଦ ସତ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ିଭୂତ କରିବା ପାଇଁ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵବାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇପାରେ । ତାହା ହେଉଛି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଡ଼ା ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଆସି ନଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମହ ବୁଝିବାରେ ପାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଡ଼ା, ଗୋଟିଏ ଥର ଦିଆହୋଇଛି (ସିଂଘ, ୨:୨୨, ୧୪:୨୭) ।

၁၀:୧୦ “ଏହାର ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ (୧) ସୋମନେ ଗାଲିଲୀକୁ ଫେରିଗଲେ (ସିଂଘ-ମାଥି ୨୦:୩୭୮ ୨୮:୭, ୧୦,୧୭, ଯୋହନ ୨୧ ସୋମନଙ୍କ କୁ ଗାଲିଲୀ ସମ୍ମଦ୍ରରେ ମାଛ ଧରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପାରିଛି ବା (୨) ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ୟାନକୁ ଫେରିଗଲେ । କାରଣ ଉପର କୋଠରୀରେ ପୁନରୁଥାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାସ୍ତା ଅନୁଭୂତି ଗୁଡ଼ିକ ନଂ: ୨ ଅଧିକ ଅସମ୍ଭବ ପର କରୁଛି ।”

୪ନ୍ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଳ୍ପାଦନ : ୨୦:୧୧-୧୮

୧୧କିନ୍ତୁ ମରିଯମ ରୋଦନ କରୁ କରନ୍ତି ସମାଧି ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ, ପୁଣି, ସେ ରୋଦନ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ନଇଁପଢ଼ି ସମାଧି ଭିତରକୁ ଗୁହଁ, ୧୨ୟୀଶୁଙ୍କ ଶରାର ଯେଉଁ ଯାନରେ ଧୂଆୟାଇଥିଲା, ସେଥିରେ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଜଣେ ଓ ପାଦ ପାଖରେ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୁଇଜଣ ଶୁଳ୍କବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଦୂତଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ । ୧୩ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜହିଲେ, “ରୋ ନାରୀ, କାହିଁକି ରୋଦନ କରୁଅଛୁ?” ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜହିଲେ, “ସୋମନେ ମୋହର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁ ଯାନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ୧୪ସେ ଏହା ଜହିଯାରି, ପଛକୁ ବୁଲି ପଢ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେଗାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ସେ ଯେ ଯାଶୁ ଏହା ସେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୧୫ସୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଜହିଲେ “ରୋ ନାରୀ, ତୁମେ କାହିଁକି ରୋଦନ କରୁଅଛୁ? କାହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରୁଅଛୁ?” ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟାନର ମାଳୀ ବୋଲି ମନେ କରି, ତାହାଙ୍କୁ ଜହିଲେ, “ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଘେନି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ତାହାହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁ ଯାନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି ମୋତେ କୁହୁନ୍ତୁ, ଆଉ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯିବି । ୧୬ସୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଜହିଲେ, “ମରିଯମ” ସେ ବୁଲି ପଢ଼ି ୭ବ୍ରା ଭାଷାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଜହିଲେ, “ଗୋବ ବୁନା” (ଆର୍ଥିକ, ହେଗୁରୁ) । ୧୭ସୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଜହିଲେ, “ମୋତେ ଧରିବା ବନ କରିଦିଅ, କାରଣ ମୁଁ ୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଭାଇ ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ କୁହୁ, “ମୁଁ ମୋହର ପିତା ଓ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା, ମୋହର ଲକ୍ଷ୍ମି ଓ ତୁମ୍ମ ମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମିରେ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କରୁଅଛି । ୧୮ମଗଦଲୀନୀ ମରିଯମ ଆସି, “ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି” ସେ ମୋତେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ କହିଅଛନ୍ତି ବୋଲି, ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାଦ ଦେଲେ ।

୨୦:୧୧ “କାନ୍ଦୁଥିବା” ଏହି ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ “ବିଳାପ କରୁଥିବା” ଅଟେ (ସିଂଘ-୧୧:୩୧) । ଏହା ଅପାନ କାଳ ବାଚକ ଅଟେ, ଯାହା ଅତୀତ ସମୟରେ ଅବିରତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ କହୁଛି । ପଞ୍ଚାତ ଦେଶୀୟ ଶବସକ୍ତାର ପ୍ରଥା ଗୁଡ଼ିକ ଲକ୍ଷଣ ସୁଚକ ଭାବେ ଅଧିକ ଆବେଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ।

୨୦:୧୨ “ଦୁଇ ଜଣ ଦୂତ” ଯୋହନ ଓ ଲୁକ ୨୪:୨୩ ଏକମତ ସେ ସେଠାରେ ଦୁଇ ଜଣ ଦୂତ ଥିଲେ ।

ମାଧ୍ୟମ, ସାଧାରଣତଃ ଯାହାର ସମୟ ବିଷୟ ଠାରୁ ଦୁଇଟି ଥାଏ (ସିଂଘ-୮:୨୮, ୯:୨୭୮ ୨୦:୩୦), ଏଠାରେ କେବଳ ଜଣେ ଦୂତ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବୁଝେଇ ହେଉନ୍ତିବା ବିଭିନ୍ନତା ଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ବାହଣ ଅଟେ ।

ସୁସମାଗୁର ସମ୍ମହ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ ବିବରଣୀ ଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ନିଜ (ଅନୁପ୍ରେରିତ) ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ମନୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆଉ କେନ୍ତିଭୂତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗୁଡ଼ିକ ନିମାନ୍ତେ ମନୋନୀତ, ଗୁହୁଣ କରିବା, ଆଉ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମହଙ୍କୁ ଯୋଗ କରିବା ଥିଲା । ଆଧୁନିକ ପାଠକମାନେ ବେଳେ ପ୍ରଶ୍ନମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯେପରି କି (୧) ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଗୋଟିଏ ଶିତିହାସି ଭାବେ ସଠିକ୍ ଅଟେ ଅଗା (୨) ଗୋଟିଏ ଘରଣା ସମ୍ମନରେ ଅଧିକ ଶିତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଖୋଜିବା କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ତାହେଲେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁପ୍ରେରିତ ସୁସମାଗୁର ଲେଖଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବକ୍ଷ ହେଉଛନ୍ତି । ତର୍ଜମାକାରୀମାନେ ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୁସମାଗୁରରେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖଙ୍କ ବିଷୟ ହେଉଥିବା ମନୋଭାବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁସରନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସୁସମାଗୁର ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆମ୍ବେମାନେ ଅଧିକ ଶିତିହାସି ତଥ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁନାହୁଁ ।

■ “ଶୁଭ୍ରତାରେ” ଆତ୍ମିକ ରାତ୍ରି ଅବା ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶୁଭ୍ର ବନ୍ଧୁ ପରିହିତ ହେବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧. ଆକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରମଧ୍ୟ-ମାଥି ୧୭:୨୮ ମାର୍କ ୧୮:୮ ଲୁକ ୧୮:୧୯

୨. ସମାଧିରେ ଦନ୍ତତମାନେ - ମାର୍ଚ ୨୮:୩, ମାର୍କ ୧୮:୪, ଲହୁକ ୨୪:୪, ଯୋହନ ୨୦:୧୨

- ၃· ଆରୋହଣ ସମୟରେ ଦୂତମାନେ-ପ୍ରେରିତ ୧:୧୦
- ୪· ମହିମାନ୍ତି ଖୁବିକ ସହିତ ସାଧୁମାନେ - ପ୍ରକା ୩:୪-୫, ୧୮
- ୫· ଉଶୁରଂକର ସିଂହାସନ ଗୁରିପାଖରେ ପ୍ରାଚୀନ (ଦ୍ଵାତର) ମାନେ - ପ୍ରକା ୪:୪
- ୬· ଉଶୁରଂକର ବେଦି ତଳେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ହୃତ ଲୋକ - ପ୍ରକା ୫:୧୧
- ୭· ଉତ୍ତାର ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ - ପ୍ରକା ୭:୯, ୧୩-୧୪ (ସିଏଫ୍-ଦାନି ୧୭:୧୦)
- ୮· ସୁର୍ଗରେ (ଦୂତମାନଂକର) ବାହିନୀଗତ - ପ୍ରକା ୧୯:୧୪
- ୯· କ୍ଷମା ପାଇଁ ପୂରାତନ ନିଯମରେ ବ୍ୟବହୃତ ରୂପକ-ଗୀତ ୪୧:୭, ଯିଶ୍ଵା ୧:୧୮ (ଉଶୁରଂକ ପବିତ୍ରତାକୁ ପ୍ରତୀକ କରେ, ସିଏଫ୍-ଦାନି ୭:୯) ।

୨୦:୧୪ “ସେ ସେ ଯାଶୁ ତାହା ଜାଣିଲେ ନାହିଁ” ମରଦଳୀନୀ ମରିଯମ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ ନାହିଁ । ଏହାର ସାମ୍ବାଦ୍ୟ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ।

ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଥିଲା ।

ସେ ଅଞ୍ଚାକାର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କର ପରିଦୃଷ୍ଟ ହେବା କିଛି ମାତ୍ରରେ ଅଲଗା ଥିଲା (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ ୨୮:୧୭ ଓ ଲୁକ ୨୪:୧୭, ୩୭)

୨୦:୧୫ “ମହାଶୟ” ଏହା ହେଉଛି ଗ୍ରୀକ ଶର କୁରିଆସ ଧୀରେ ଏହା ଧର୍ମତର୍ଥ ଅର୍ଥ ରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନାହିଁ (ସିଏଫ୍ ୧୭:୨୧) । ଏହା “ମହାଶୟ”, “ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି”, “ଶିଷ୍ଟକ”, “ମାଲିକି”, “ସ୍ଥାମି”, କିମ୍ବା “ପ୍ରଭୁ” ଭାବେ ଅର୍ଥ କରିପାରେ । ମରିଯମ ଭାବିଲେ ଯେ ସେ (୧) ଜଣେ ଉଦ୍ୟାନମାଳୀ ବା (୨) ଉଦ୍ୟାନର ମାଲିକଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଏହା ଧର୍ମତର୍ଥ ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାରିକ ଲେଖା ୨୦:୨୮ ରେ ।

■ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ବଞ୍ଚାକର ବିବେଚନା ଠାରୁ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେଉଥିଲା । କେବଳ ଜଣେ ଶବ୍ଦ ଗୋରି କରି ନେଇଥିବା ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା ।

୨୦:୧୬ “ମରିଯମ, ରାବବୁନା” ମରିଯମ ଆଶରିକ ଭାବେ ମରିଆମ । ଏହି ଉଭୟ ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଅରାମିଯ (“ଏବ୍ରୀ” ଅର୍ଥାତ ଅରାମିଯ୍, ସିଏଫ୍ ୫:୨, ୧୯:୧୩, ୧୭:୨୦) । ପ୍ରତୀୟମାନ ଭାବେ ଯାଶୁ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ଶୈଳୀରେ ତାଙ୍କ ନାମ କହିଲେ । ସେ ନିକିତ ବାବେ ସମାନ ସଦୃଶ ବିଷୟ କରିଥିବେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୂରଜଣ ଶିଷ୍ୟ ସହିତ ରମାୟ ପଥରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ (ସିଏଫ୍-ଲୁକ ୨୪:୩୦-୩୧) “ରାବ୍ ବୁନୀ”ର ଶେଷରେ ଥିବା “ଆଇ” ଦର୍ଶାଇ ପାରେ “ମୋହର ଗୁରୁ”, “ମୋହର ମାଲିକ” ଅବା “ମୋହର ଶିଷ୍ଟକ”କୁ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ: ଯାଶୁଙ୍କର ପୁନରୁଥାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବିର୍ଭାବ ଗୁଡ଼ିକ

ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ପୁନରୁଥାନର ପ୍ରମାଣ ଦେବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ଲୋକମାନଂକ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ଦେଖାଇଲେ ।

ସମାଧି ନିକଟରେ ନାରାମାନଂକୁ, ମାଧ୍ୟ ୨୮:୯

ଏଗାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଂକୁ, ମାଧ୍ୟ ୨୮:୧୨

ଶିମୋନ, ଲୁକ ୨୪:୩୪

ଦୂରଜଣ ଲୋକ, ଲୁକ ୨୪:୧୫

ଶିଷ୍ୟ ମାନଂକୁ, ଲୁକ ୨୪:୩୭

ମଗଦଳୀନୀ ମରିଯମ, ଯୋହନ ୨୦:୧୪

ଦଶ ଜଣ ଶିଷ୍ୟମାନଂକୁ, ଯୋହନ ୨୦:୧୭

ଏଗାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଂକୁ, ଯୋହନ ୨୦:୨୬

ସାତ ଜଣ ଶିଷ୍ୟମାନଂକୁ, ଯୋହନ ୨୧:୧

କେମା (ପିତର), ପ୍ରକର ୧୪:୪

ବାର ଜଣ (ପ୍ରେରିତମାନେ), ପ୍ରକର ୧୪:୪

ପାଂଚଶହ ଭାଇମାନଂକୁ, ପ୍ରକର ୧୪:୭ (ମାଥ ୨୮:୧୬-୧୭)

ଯାକୁର (ତାହାଙ୍କ ଭାଗତିକ ପରିବା), ପ୍ରକର ୧୪:୭

ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନଂକୁ, ପ୍ରକର ୧୪:୭

ପାଉଳ, ପ୍ରକର ୧୪:୮ (ପ୍ରେରିତ - ୯)

ଏହା ଦ୍ୱାତର, ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସମାନ ଅର୍ଦ୍ଧଭାବକୁ ଦର୍ଶାଇ । ଯାଶୁ ଯୋମନଂକୁ ତାହାର ଜୀବିତ ଥିବା ବିଷୟ ନିକିତ ଭାବେ ଯଣାଇବାକୁ ଗୁଡ଼ିଥିଲେ ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି “ମୋତେ ଧରିବା ବନ୍ଦ କରିଦିଆ”

ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି “ମୋତେ ଧର ନାହିଁ”

ଏନ୍ ଆର୍ ଏସ୍ ଭି “ମୋତେ ଧରି ରଖ ନାହିଁ”

ଟି ଇ ଭି “ମୋତେ ଧରି ରଖ ନାହିଁ”

ଏନ୍ ଜେ ବି “ମୋତେ ଧର ନାହିଁ”

କେ ଜେ ଭି ରେ “ମୋତେ ଷ୍ଟର୍ କର ନାହିଁ” ଲେଖାଅଛି । ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସୂଚକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଝାସୂଚକ କ୍ରିୟା ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ନାହିଁବାଚକ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ ସହିତ ଯାହାର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ଯାହା ସମୟ ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ରହିଛି । ମରିଯମ ହଠାତ ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇଥିଲେ ଆଉ ଧରି ରହିଥିଲେ । ଆରୋହଣ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ଯୋମାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ଷ୍ଟର୍ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ମାଥି ୨୮:୯ ରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଭର ପାଦ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ଦେଉଛନ୍ତି ।

■ “ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରୋହଣ କରିନାହିଁ” ଏହା ସମାପ୍ତି କାଳର ବନ୍ଦବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ସୂର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ପୁନରୁଥାନ ପରେ ୪୦ ଦିନ ହୋଇନାହିଁ (ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ ୧:୯) ।

■ “ମୋହର ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ” ପୁନରୁଥିତ ମହିମାନ୍ତି ପ୍ରଭୁ, ଏହି ଭୀରୁ ମାନଙ୍କୁ “ଭାଇମାନେ” ବୋଲି ତାକୁଛନ୍ତି । (ସିଏଫ୍-ମାଧ୍ୟ-୧୨-୪୦) ।

■ “ମୁଁ ଉର୍କୁ ଯାଇଅଛି” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅଟେ । ବାନ୍ଧବରେ ଏହା ୪୦ ଦିନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିନଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଥିଲେ (ସିଏଫ୍-ଲୁକ ୨୪:୪୦-୪୭, ପ୍ରେରିତ ୧:୨-୩) । ଯୋହନ ନିରବଜ୍ଞିନ୍ ଭାବେ “ଉର୍କୁ” ଓ “ତଳ” ର ଦେତବାଦ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ପୂର୍ବ-ବିଦ୍ୟମାନତା) ଆଉ ସେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରୁଛନ୍ତି (ଗୋରବାନ୍ତି) ।

“ମୋହର ପିତା ଓ ତୁମାନଙ୍କ ପିତା” କି ପ୍ରକାର ଆଣ୍ଟର୍ୟନଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ । ଯେମିତି ହେଉ, ନିକିତ ଭାବେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛେ ଯେ ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ପୁତ୍ରଦ୍ୱାରା ସହ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଦ୍ୱାରା ସମାନ ବୋଲି ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପିତାଙ୍କର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର (୩:୧୭), ସୁର୍ଖ ଉଣ୍ଡର ଓ ସୁର୍ଖ ମନୁଷ୍ୟ । କେବଳ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପିରାବରର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ସ ପ୍ରଭୁ, ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ଭ୍ରାତା ।

୨୦:୧୮ ମରିଯମ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଙ୍ଗ: ୨୦:୧୯-୨୩

ସନ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ଯିହୁମାନଙ୍କ ଭୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଶିୟମାନେ, ଥିବା ଗୃହର ଦ୍ୱାର ଗୁଡ଼ିକ ରୁକ୍ଷ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟ ଛଳରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମୁ ମାନଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତି ହେଉ” । ୨୦ପୁଣି ସେ ଏହା କହି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ଓ କଷଦେଶ ଦେଖାଇଲେ । ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ସେଥିରେ ୨୧ୟାଶୁ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମାନଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତି ଆର”, ପିତା ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାରେ ତୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛି । ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହା କହିଯାଇଲେ, ୨୨ସେ ସୋମନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନାସ ଛାତି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗୁହଣ କର । ୨୩ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯଦି କାହାରି ”କ୍ଷମା କରିବ, ସୋମନଙ୍କର “ଯମା ହେବ, ଯଦି କାହାର ନ କରିବ, ସୋମନଙ୍କ ” କ୍ଷମା ହେବ ନାହିଁ ।

୨୦:୨୯ “ଷେହି ଦିନ ଯେତେବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଥିଲା” ଯିହୁଦୀ ସମୟ ସୂର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ କାଳରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ହୁଏ (ସିଏଫ୍-ଆଦି- ୧:୪), ଯାହା ୪୦ାରେ ହେଉଛି ରିବାବର ସନ୍ଧ୍ୟା ୨:୦୦ ।

■ “ସନ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ” ଆମମାନଙ୍କର ସୋମବାର ସଦୃଶ, ରବିବାର ଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିବସ । ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରୁଥାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ି ଭାବେ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗାର୍ଜା ପାଇଁ ଏହା ସାକ୍ଷାତ କରିବା ଦିବସ ହେଲା । କ୍ରମାଗତ ତିନୋଟି ରବିବାର ରାତ୍ରି ଗୁଡ଼ିକରେ ଉପର କୋଠରୀରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜେ ଏହି ବିଧି ସ୍ଥାପନ କଲେ (ସିଏଫ୍- ପପ-୧୯, ୨୭, ଲୁକ ୨୪:୩୭ ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ୨୦:୭, ପକ୍କର ୧୨:୨) ।

ପ୍ରଥମ ପିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ପ୍ଲାପିତ ଉତ୍ସବ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଖ୍ଵାନୀୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହ ଓ ମରିରରେ ପେହି ବିଶ୍ୱାସିମାନର ଗୁଡ଼ିକରେ ପାଷାତ କରୁଥିଲେ । ଯେମିତି ହେଉ, ଗୁରୁମାନେ ଗୋଟିଏ “ଅଭିଶାପ ଶପଥ” ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହର ସତ୍ୟ ମାନଂକୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମସାହ୍ତ ଭାବେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କଲେ (ଖ୍ରୋଣ୍ଟାର ୩୦ ପରେ) । ଏହି ପ୍ରସଂଗରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସିମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଛାତିଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନରୁଥାନର ସ୍ଫୁଟି ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ, ପୁନରୁଥାନର ଦିବସ, ରବିବାର ଦିନରେ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାଯ୍ୟାତ କରିବା ଆମ୍ବୁ କଲେ ।

“ସମୟ ଦ୍ୱାର ରୁକ୍ଷ ଥିଲା” ଏହା ଏକ ସମାପ୍ତି କାଳ ସୁନ୍ଦର କ୍ରିୟାଗ୍ରହଣ ବିଶେଷଣ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ବହୁବଚନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଉଭୟ ଉପର ମହିଳା ଓ ତଳମହିଳା ଦ୍ୱାର ଗୁଡ଼ିକ ରୁକ୍ଷ ଥିଲା । ଏହା (୧) ଯୀଶୁଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବକୁ ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ ଅବା (୨) ଯୋମନଂକର ଗିରଫ୍ଟ ହେବା ଭୟକ୍ଷମ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

“ଶିଷ୍ୟମାନେ” ସେଠାରେ ଥୋମା ଉପର୍ଯ୍ୟତ ନଥିଲେ । ଏଗାରଙ୍ଗଣ ପ୍ରେରିତମାନ୍ଦକୁ ଛାଡ଼ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିଲେ (ସିଂଘ-ଲୁକ ୨୪:୩୩) ।

- “ତୁମ୍ ମାନଂକ ସହ ଶାନ୍ତି ଥାର” ଏହା ଯୋମନାକର ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବିସ୍ମୟ, ଆଉ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଛବ୍ଦି ଦେଖାଉଛି । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ (ସିଏଫ୍- ୧୪:୨୭, ୧୪:୩୩) । ଏହା ଏହୁ ଆର୍ଥ୍ୟନାର ବିଦୟାୟକାଳୀନ ନମନ୍ଧାର କୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧପର । ଯାଶୁ ଏହା ତିନିଥର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । (ପେ-୧୯, ୨୧,୨୭) ୧୯୦:୨୦ “ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଉତ୍ସ ହସ୍ତ ଏବଂ ତାହାର କଷଣଦେଶ ଦେଖାଇଲୁ” ଅନ୍ୟ ସୁସମାଗୁର ଗହୁଡ଼ିକ ଠାରୁ ଯୋହନ ପ୍ରତ୍ୟେମାନ ଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କର କଷ ଦେଶର ବର୍ଣ୍ଣା ଘାତ ଉପରେ ଅଧିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଛନ୍ତି (ସିଏଫ୍-୧୯:୩୭୮ ୨୦:୨୫) । ଲୁକ ୨୪:୩୯ ଓ ଗାତ ୨୨:୨୧ ବ୍ୟତୀତ ତାହାର ପାଦ ଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇନାହିଁ । ଯାଶୁଙ୍କ ଗୌରବ ଯୁକ୍ତ ଶରୀର ତାହାର କୃଣବିଷ ହେବାର ତିହୁରୁଡ଼ିକ ଉଛେଦ କରେ ନାହିଁ । (ସିଏଫ୍-୧୯:୩୮ ଗାଲା ୩:୧) ।

- “ପ୍ରଭୁ” ଏହି ସଂଙ୍କା ଧୀରେ ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମତଥ୍ବ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଯାହା ପୁରାତନ ନିୟମର ଘାହାବେଳୁ ସର୍କର କରିଅଛି (ସିଇଏୟାଟ୍ରା ଣଂ ୧୪) । ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରାତନ ନିୟମର ସଂଙ୍କା ଯୀଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଥିଲା । ନୂତନ ନିୟମ ଲେଖକ ମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଇଶ୍ଵରଦୂତ ସତ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଶାର୍କକ ଣଂ ୧୯ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୨୦:୨୧ “ପିତା ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ”ଏହା ଏକ ସମାଜିକାଳ ବନ୍ଦବ୍ୟ ସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲେ (ସିଏଫ୍-୧୩:୧୮) । ମଣ୍ଡଳୀର ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅଧିକାର ରହିଛି (ସିଏଫ୍-ମାଥି-୨୮:୧୮-୨୦, ଲୟକ୍ ୨୪:୨୦, ପ୍ରେରିତ ୧:୮) । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମୋର୍ଗଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛନ୍ତି (ସିଏଫ୍-ଦି-କର ୪:୧୪:୧୪, ପ୍ରେରିତ ୩:୧୮) ।

ସୀରୁ “ପ୍ରେରଣ କରିବା” ପଦ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ଅଳଗା ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଯୋହନରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ସମାର୍ଥବୋଧକ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବେ ଗ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେଖାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସୀରୁ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ପ୍ରେରିତ ଭାବେ ଯୋ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ୧୯୫୩-୮:୧୭୮୧୮, ୨୭, ୨୩, ତଥାପି ଗ:୪୭ ପଦରେ ଆପୋଞ୍ଜେଲ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ୪, ୭ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ସମାନ ବିଷୟ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ବିଶେଷ ଶୀଘ୍ର “ପ୍ରେରଣ କରିବା” (ଆପୋଞ୍ଜେଲ) ୪:୨୪ ରେ ଦେଖନ୍ତି ।

୨୦:୨୭ “ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ପ୍ରଶ୍ନାସ ଛାଡ଼ିଲେ” ଏହା “ପ୍ରଶ୍ନାସ ଛାଡ଼ିଲେ” ପଦ ଉପରେ ଏକ ଶବ୍ଦ ଖେଳ ଥିଲେ । ଏହାର
ରୂଆଳ ଓ ଗ୍ରୀକ ନ୍ୟୁମା “ପ୍ରଶ୍ନାସ”, “ପବନ”, କିମ୍ବା “ଆଡ଼ା” ଭାବେ ଅର୍ଥ କରିପାରେ । ଏହି ସମାନ କ୍ରିୟାପଦ ପୁରାତନ ନିୟମର
ଆଦି ୨:୩ ପଦରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟର ସେପଣୁଆଜିଷ୍ଠରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା ଆଉ ଯିହି ୩୭:୪,୫ ରେ ଇଷ୍ଟାଇଲ ପୁନର୍ବାର
ସତେଜ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହରିବା କାହାରଙ୍କ କେବଳ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ଛତା ଗୋଟିଏ ବଢ଼ି ଗୋଟୀକୁ
ଦର୍ଶାଉଛି (ସିଏଫ୍-ଲକ ୨୪:୩୩) ।

- “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଗୃହଣ କର” ଏହା ଏକ ଭାଓରିଷ୍ଟ ଅନୁଝାୟୁଚକ କ୍ରିୟା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଦିନରେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅବଦରଣ ସହ କିପରି ସଂଯୋଗ କରେ ତାହା ଅନିଷ୍ଟିତ ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରୟମର ଆବିର୍ଭାବ ଯମନ୍ଦରେ ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯାହା ସେ ଶିଖ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ପୂରଣ କଲେ । ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ସେମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରନ କାର୍ଯ୍ୟର ନିର୍ଣ୍ଣଳୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗାଉଥିଲେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ବାନ୍ଧିକ୍ଷରେ ଆଡ଼ା ତାହାଙ୍କ ଯୋଗାଇଥିଲେ ।

ଏହି ପଦ ଆଡ଼ୁଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଗମନ ଅବା ପିତା ଓ ପୁତ୍ରୁଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀର ବିବାଦ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା । ବାନ୍ଧବରେ ତ୍ରୀଙ୍କ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସମସ୍ତ ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତାର ଜରିବାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୃଜନ ଅଗନ୍ତି ।

એથી ઓલોકિ અફ્ દિ ન્યુ રેણ્ઝામેન્ઝરે, જર્જ લાડ એહિ અંગર સમૃદ્ધિ તર્જમા ગહુચિકર સંક્ષિપ્ત બિબરણ દેખુછન્તિ ।

“પેણીકણ દિનરે આત્માંક આગમનર પ્રકાશરે એહિ અંગ કેટેજ સમયા ઉથાપન કરે, યાહા તિનોચિ મધ્યરૂ ગોટિએ માર્ગરે સમાધાન હોઇપારિબ । હુંઠ યોહન પેણીકણ સમૃદ્ધરે જાણિનથિલે આજ એહિ કાહાણેનું પ્રતિબદ્ધ કરુછન્તિ, સેથિ પદકણે એહા યોહન સમૃદ્ધીએ પેણીકણ ફલપ્રદ હેઠાછી, કિમ્બા પ્રકૃતરે ઘોઠારે આત્માંકર દૂઇટિ દાન થિલા, કિમ્બા યાશુંકર શિષ્યમાનંક ઉપરે પ્રશ્નાસ છાટિબા પેણીકણ દિનરે આત્માંક પ્રકૃત આગમન ગોટિએ કાર્યા સ્વિન્ન ઉપદેશાત્ત્રક પ્રતિશૃદ્ધ બજીઓ ઓ પ્રત્યાશા થિલા” (પૃ ૧૮૭)

એન્ ઇટ્ટ બાળબલરે પાદટીકા નં ૭ (પૃ ૧૯૭૪) પ્રકાશ કરે યે એહા આદી ૭:૩ (૯૮૫ ૪૪૪ ૪૪૪) કુ સ્વીરણ કરાણ । યેપરિ આદી પૂસ્તકરે શારીરિક જીબન દિઆપાઇથિલા નૂતન નિયમરે યેપરિ અનન્ત જીબન દિઆપાઇછી । “ઇશ્વરંકર પ્રશ્નાસ” ઉપરે એહિ ગુરુત્વ યિન્હ-નૃ સહ્રિત સમાન્તર કરાહોઇછી, યેઉંઠારે યાહોબે આત્માંક પ્રશ્નાસ દ્વારા તાહાંક લોકમાનંક પાલ્સ નૂતન જીબન આણુછન્તિ ।

૧૦:૧૩ “યદિ તુમેમાને કાહાર પાપ ક્ષમા કર” એહિ દૂઇટી તૃતીએ શ્રેણીએ પર્શ્વમૂલક બાક્ય અંગે એક શર પદ્ધિત યાહા સાધારણરે દ્વિતીએ શ્રેણીએ પર્શ્વમૂલક બાક્ય પદ્ધિત બ્યબહૂત હોઇછી, એક સહ નુહેં । એહિ મિશ્રિત પર્શ્વ સમૃદ્ધિ બિષયકુ તોત્ર કરે યાહા ઉભ્ય યેઉંમાને સુસમાગૃહ બણી કરન્તિ એવં યેઉંમાને બિશ્વાસ દ્વારા ઉભ્ય દિન્ધુ યેમાનંકુ સંયોગ કરે । કેહિ જણે સુસમાગૃહર જ્ઞાન પદ્ધિત પસન કરન્તિ એહાકુ બાણીબા નિમાન્તે આજ કેહિ જણે એહા શુણે આજ ગ્રહણ કરિબાકુ પસન કરે । ઉભ્ય ભાવ ગુઠીકર આબશ્યકતા રહીછી । એહિ પદ યણે ધર્મયાજકનુ વેણુગુરી અધિકાર પ્રદાન કરે નાહીં, કિન્તુ બિશ્વાસ કરુથિબા સાક્ષીમાનંકુ અતિ ઉકૂણ જીબન દાયક શક્તિ પ્રદાન કરે । યાશુંક જીબન સમયરે સતુરા જણંક કાર્યા ભ્રમણ સમયરે એહિ અધિકાર પ્રમાણિત હોઇથિલા ।

“યેમાનંકુ યેમાનંકર પાપ ક્ષમા કરાયિબ” એહાર બયાકરણ સમૃદ્ધીએ ગીત એક સમાત્રિકાલર બન્ધબ્ય સુચિક કન્મિબાચ્ય અંગે । કર્મબાચ્ય ઇશ્વરંક ક્ષમા, સુસમાચાર યોષણા માધ્યમરે સુર્ખ ભાવે પછ્યજલભ્ય હેબા સુચિત કરે । બિશ્વાસી માનંક ઠારે સાત્ત્વાજ્યર ગૃહિકાતી રહીછી (સીએચ-માધ્ય-૧૭:૧૭) યદિ યેમાને યેગુચિક કેવળ બ્યબહાર કરન્તિ । એહિ પ્રતિજ્ઞા બયન્ધિગત માનંક પાલ્સ નુહેં, મણ્ણલી નિમાન્તે અંગે । એહા માધ્ય ૧૮:૧૮ “બદ કરિબ આજ ખોલિદેબા” સહ ધર્મદાન્દુ ભાવે યેમાન અંગે ।

એન્ ૪ એસ્ ૬ બિ (ઓધુનિકરણ) શાસ્ત્રાણ : ૧૦:૧૪-૧૫

કિન્તુ યાશુ યેતેબેલે આસ્થિલે, દ્વાદશંક મધ્યરૂ જણે, થોમા, યાહાંકુ દિદૂમ કહુછી, એ યેમાનંક સાંગરે નથિલે । ૧૪અટેબ, અન્ય શિષ્યમાને તાજુ કહુલે, “આમેમાને પ્રભુંકુ દેખિઅછુ ।” કિન્તુ એ યેમાનંકુ કહુલે, તાહાંક હાતરે કણીર ચિન્હસ્વરૂ ન દેખુલે, આજ યેહિયાબુ યાનરે મોહર અંગુલી નદેલે, એવં તાહાંક જણદેશરે મોહર હાત નદેબા યાણ, મું કદાપિ બિશ્વાસ કરિબિ નાહીં ।

૧૦:૧૪ “કિન્તુ દ્વાદશંક મધ્યરૂ જણે, થોમા, યાહાંકુ દિદૂમ કહુછી, યેતેબેલે યાશુ આસ્થિલે એ યેમાનંક સાંગરે નથિલે” ગ્રીક ભાષારે દિદૂમર અર્થ હેઠાછી “યાથીલા” (સીએચ ૧૧:૧૭) । અનેક સમયરે લોકમાને થોમાંકુ જણે સન્નેહી ભાવે તાકિબા પાલ્સ એહિ અંગકુ બ્યબહાર કરિછન્તિ, કિન્તુ ૧૧:૧૭ પદ મને રખન્તુ । અન્ય કૌણસી સુસમાગૃહ ઠારુ યોહનંક સુસમાગૃહરે થોમાંકર આબિર્જાબ અનેક સમયરે હોઇછી (સીએચ ૧૧:૧૭, ૧૪:૪, ૧૦:૧૪, ૨૧,૨૩,૨૮,૨૯૮ ૨૧:૧૨) ।

૧૦:૧૪ “એ પર્યાન્ત મું બિશ્વાસ કરિબિ નાહીં” ગોટિએ દૃક યુગુ નાસ્તિકાચક પદ્ધિત એહા એક તૃતીએ શ્રેણીએ પર્શ્વમૂલક બાક્ય અંગે, દૃશ્ય આજ ષ્ટર્શ દિના “મું એહા નુહેં, કેવે બિશ્વાસ કરિબિ નાહીં” । યાશુ એહિ અનુગોધકુ યાનાન કલે । યાશુ શિષ્ય માનંક બિશ્વાસ પદ્ધિત (૧) તાહાંક આલોકિક કાર્યાગુઢિક ઓ (૨) તાહાંક ભરિષ્યવાણી ગુઢિક મધ્ય દેઇ કાર્યા કલે । યાશુંક યાનાદ સુર્ખ ભાવે નૂતન થિલા, સુસમાગૃહર યોષણા ગુઢિકુ આજ નિહિતાર્થ બિશ્વ ગુઢિકુ બુદ્ધિબાકુ આજ બોધગમય કરિબાકુ એ યેમાનંકુ સમય અનુમતિ દેલે ।

“મનરે દૃક છાપ” બિશેષ શાર્ષ તલે દેખન્તુ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ତ୍ତ : ଆକୃତି (ଡୁପସ୍)

ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଶର ଥହିପର୍ଯ୍ୟ, ଯାହାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର ରହିଛି ।

୧. ମୋଳନ ଆଉ ମିଲିଗାନ୍, ଦି ଭକାରୁଲାରି ଅଫ୍ ଦି ଗ୍ରୀକ୍ ନ୍ୟ ଟେଣ୍ଟାମେଣ୍ଟ, ପି ୧୯୪୪

କ. ନଷ୍ଟା

ଘ. ଯୋଜନା

ଗ. ଲେଖିବାର ଆକୃତି ବା ଶୈଳୀ

ଘ. ଆଦେଶନାମା ଅବା ପଂକ ନିଷ୍ଠା

ଉ. ଅଦାଲତର ନିଷ୍ଠା ଅବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ

ଚ. ଅନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର ନମୁନା ସୁସ୍ଥିକାରୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ମାନତ ଦାନାରୋଗ୍ ଭାବେ

ଛ. ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମାନିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବାର ଅର୍ଥରେ କ୍ରିୟାପଦ ବ୍ୟବହାର

୨. ଲଭ ଆଉ ନିଦା, ଗ୍ରୀକ୍ - ଇଂରୀସ୍, ଲେଞ୍ଜିକନ, ଭଲ୍.୨, ପୃ. ୨୪୯

କ. କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ସିଏଫ୍- ଯୋହନ

ଘ. ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ

ଗ. ନମୁନା ସିଏଫ୍-ଏବ୍ରୀ

ଘ. ଉଦାହରଣ ସିଏଫ୍-ପ୍ରୁକର

ଉ. ଆଦିରୂପ ସିଏଫ୍-ରୋମି

ଚ. ପ୍ରକାର ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ

ଛ. ବିଷୟବସ୍ତୁ ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ

୩. ହରୋଡ୍ କେ. ମୋଲଚନ, ଦିଆ ଆନଲିଟିକାଲ ଗ୍ରୀକ ଲେଞ୍ଜିକନ, ରିଭାଇଜଟ, ୪୧୧

କ. ଏକ ପ୍ରକାଶକ, କେ ପ୍ରଭାବ, ଏକ ଚିହ୍ନ (ସିଏଫ୍-ଯୋହନ ୨୦:୨୪)

ଘ. ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା

ଗ. ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି (ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ ୭:୪୩)

ଘ. ଏକ ନିୟମ, ଚକ୍ରାନ୍ତ (ସିଏଫ୍-ରୋମି ୨:୧୭)

ଉ. ଆକୃତି, ଧାରଣ କରିବା (ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ ୨୩:୨୪)

ଚ. ଏକ ଆକୃତି, ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି (ସିଏଫ୍-ପ୍ରୁକର ୧୦:୧)

ଛ. ଏକ ଅନୁମାନିକ ଆକୃତି, ପ୍ରକାର ୧ସିଫେ-ରୋମି ୪:୧୪, ପ୍ରୁକର ୧୦:୧୧)

କ. ଏକ ନମୁନା ନଷ୍ଟା (ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ ୩:୪୪୮ ଏବ୍ରୀ ୮:୪)

ଘ. ଏକ ନେଟିକ ନଷ୍ଟା (ସିଏଫ୍-ପ୍ରିମଲିପ-୩:୧୭୮ ପ୍ରୁଥେସ ୧:୭ ଦ୍ଵି-ଥେସ ୩:୯ ପ୍ରୁତିମ-୪:୧୭୮ ପ୍ରୁପିତ ୪:୩)

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତ ଉପର ନାହିଁ ଉତ୍ତର ଦେଖାଯାଉଛି । ସୁସମାଗୁରର ଉତ୍ତର ଧର୍ମନାତ ଆଉ ଜୀବନ ପ୍ରଶାଳୀ ନିହିତ ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ରହିବାକୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟକ ଠାରେ ପରିଦ୍ରାଶର ମୁକ୍ତଦାନ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦୃଶ ଜୀବନ ଦାବୀ କରେ ।

୪ନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ: ୨୦:୨୭-୨୯

ଆତ ଦିନ ପରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଭିତରେ ଥିଲେ, ଓ ଥୋମା ସେମାନଙ୍କ ସାଂଗରେ ଥିଲେ । ହାର ସବୁ ରୁକ୍ଷ ଥିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ମଧ୍ୟ ଛଳରେ ଥିଆ ହୋଇ କହିଲେ, “ତୁମୁମାନଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତି ଆଉ” । ୨୭ପରେ ସେ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଆତେ ଆଂଶୁକି ବଜାଇ, ମୋହର ହାତ ଦେଖ, ଓ ହାତ ବଜାଇ ମୋହର କଷ ଦେଶରେ ଦିଆ, ଅବିଶ୍ୱାସୀ ନ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୁଅ ।” ୨୮ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମୋହର ଇଶ୍ଵର ।” ୨୯ୟୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବାରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ? ଯେଉଁମାନେ ନ ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।”

୨୦:୨୭ “ଆତ ଦିନ ପରେ” ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଏବ୍ରୀ ରୁଦ୍ଧେୟାଙ୍କ । ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ରବିବାର ସମ୍ଭୟା ଥିଲା । କୁମାଗତ ଭାବେ ତିନୋଟି ରବିବାର ରାତ୍ରିରେ ଉପର କୋଠରୀରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବିର୍ତ୍ତାବ ହେଲେ ଆଉ ତାହାଫଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଛୁଅନ କଲେ (ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନ ମାର୍କ୍‌କ ଗୃହରେ) ପ-୧୯ ର ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

၁၀:၄၇ “ଆଉ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ନ ହୋଇ, ବିଶ୍ୱାସା ହୁଆ” ଏହା ନାତ୍ରିବାଚକ କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣ ସହିତ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ (ଆଜିତିରେ କର୍ମବାଚ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥରେ କ୍ରିୟାବାଚକ) ଅନୁଞ୍ଜା ସୂଚକ କ୍ରିୟା ଅଟେ ଯାହାର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା । ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସରେହ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ବିଚିତ୍ର ମିଶ୍ରଣ ।

၁၀:၄୮ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଭାବେ ଥୋମାଙ୍କ ସ୍ମୀକାରାକ୍ଷିପଦ ୧୭କୁ ସର୍କର କରିପାରେ । ଥୋମାଙ୍କ ସ୍ମୀକାରୋକ୍ତିରେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଅଗ୍ରାଧିକାର ଥାଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଯେତେବେଳ ଯାହାରେ ଖଲୋହିମ ସଙ୍କାରୁତିକ (ଏହା ହେଉଛି, ଆଦି ୨:୪) ଏକ ସଂଗରେ ପରିଦୃଷ୍ଟ ହେଲା, ସେହି ନାମ “ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ସର୍ଗ” ଭାବେ ଅନୁବାଦିତ ହେଉଥିଲା । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗର ଏହି ଆଚମ୍ଭିତଜନକ ଦୃଢ଼ ଘୋଷଣାକୁ ସୁର୍ତ୍ତଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

୧ ଅଧ୍ୟାୟ, ୧ ପଦ ୩୦, ଯୋହନାଙ୍କ ସୁପମାଗୁର ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ଘୋଷଣା କରେ ।

ଯୋହନରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି (ସିଏଫ୍-୮:୪୮, ୧୦:୩୦, ୧୪:୯, ୨୦:୭୮) ଆଉ ୧:୧୮ ୧୪-୧୮ ୪:୧୮ ରେ ଲେଖକ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲୋଖକ ମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତର ଭାବେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ଈଶ୍ୱରିକ ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍-ପ୍ରେରିତ-୨୦:୭୮, ରୋମି ୯:୪୮ ପିଲି ୨:୧-୭, କଲ ୧:୧୪-୨୭, ଦି-ଥେସ ୧:୧୭, ତିତେ ୨:୧୩, ଏବୁ ୧:୮, ଦ୍ଵି-ପିତ ୧:୧, ୧୧, ପ୍ର-ଯୋହନ ୪:୧୦) ।

୨୦:୨୯ ଏହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବାକ୍ୟାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇପାରେ ଯାହା ଗୋଟିଏ “ହଁ” ଉତ୍ତରର ଆଶା କରୁଛି । ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗଠନ ହେଉଛି ସରେହ ଜନନୀୟ । ଏହା ୨୦:୨୦ ର ଆଶିର୍ବଦ ସହ ସମାନ ଅଟେ (ସିଏଫ୍-ପ୍ର-ପିତ ୧:୮) ।

୪ନ୍ ଏସ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ୨୦:୩୦-୩୧

୩୦ସେଇରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଆକ୍ଷର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସାଧନ କଲେ, ସେହିପରୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ଲେଖା ହୋଇନାହିଁ, ୩୧କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ଯୀଶୁ ଉତ୍ସର୍ଗକ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଆ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ୪ ସମସ୍ତ ଲେଖାଯାଇଛି ।

୨୦:୩୦ ନିର୍ମିତ ଭାବେ ୩୦-୩୧ ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ସୁପମାଗୁରର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଆଉ ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ଏକ ପ୍ରଗରୁ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ ପତ୍ରିକା ଅଟେ । ସୁପମାଗୁର ଲେଖକମାନଙ୍କର, ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା, ଯୀଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ ଆଉ ବାକ୍ୟ ମନୋନୀତ କରିବା, ସଜାତିବା, ଆଉ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣ ଆକାରରେ ଗ୍ରେହଣ କରି ନିଯୋଜିତ କରିବାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯିଲା, ଆଉ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମହାନ୍ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତର ଭାବରେ ମନୋନୀତ ଶ୍ରୋତା ମାନଙ୍କୁ, ଯିନ୍ଦୁଦୀ, ରୋମାୟ ଏବଂ ବିଜାତୀୟ ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ଯିଲା । ନୂତନ ନିୟମ ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସଂକଳନ ନୁହେଁ ।

ଦି ଏହୁପୋକିଟରସ୍ ବାଇବଳ କମେଣ୍ଡାରୀ ର, “ଦି ଅଥୋରିଟି ଏଣ୍ ଉତ୍ସାରେଷନ ଅଫ୍ ଦି ବାଇବଳ” ରେ ନାମିତ ଲେଖା ପ୍ରାରମ୍ଭମୁରେ, କାର୍ଲ ଏଫ-୪୮-୪୭-ହେନରୀ କହନ୍ତି:

“ବାଇବଳ ଘଟଣାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ସୁର୍ତ୍ତ ସମୟାନୁକ୍ରମିକ ବିବରଣ ଉପଯ୍ୟାପନ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖେ ନାହିଁ, ଯଦିବା ଏହା ସୃଷ୍ଟି ବିବରଣ ସହ କିମ୍ବା ଅବତାର ଉତ୍ସର୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି, ପରିଦ୍ରାଶ ଉତ୍ସର୍ଗ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଦନ କରେ । କିନ୍ତୁ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକାଶିତ ଉଦେଶ୍ୟ ଦେହଉଛି ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ବିଷୟ ଦେବା, ଯାହା ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିତାଣ ଉକ୍ତାର ଆଉ ତାଙ୍କ ଗଠନକାରୀଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ସେବା । ଯଦିଓ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲୋଖକମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗକର ଗୋଟିଏ ରକ୍ଷା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ୩୦ ଆଉ ବିଭିନ୍ନ ଉଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଦର୍ଶାନ୍ତି, ସୋମନେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଯାହା କୁହୁନ୍ତି ତାହା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୋଷଜନକ । ମାଧ୍ୟିର ଯୀଶୁଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଗ୍ରହ ବିବରଣୀ ଶିକ୍ଷାଦାନ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତଳିତ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବେ ଗଣନା କରୁଛନ୍ତି । ଲୁକ ମାର୍କ ସମାଗୁରରେ ଥିବା ବହୁତ ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକ ବାଦ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ କ୍ରମିକ ବିବରଣ ରହିଛି ଆଉ ତାହା ଆତ୍ମରକ୍ଷା ଉପାୟର ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ପ୍ରଶାସନାକାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା (ସିଏଫ୍: ୧:୪) । ଯୋହନ ଖୋଲା ଭାବରେ ସୁଦୂର ପ୍ରସାରୀ ଭିନ୍ନତା ବୁଝିବା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯାହା ତୁରୁଥ ସମାଗୁରର ଉତ୍ସର୍ଗର ହୋଇଛି ତାହା ଉପରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (୨୦:୩୦, ୩୧) ” (ପିପି ୨୭-୨୮) ।

■ “ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାଯାତରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଅଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ସାଧନ କଲେ”

ଏହି ସବୁ “ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ” ଅନେକ ପ୍ରକାର ସଭାବେ ବୁଝାଯାଇ ପାରେ

୧. ଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକଯେ ସତ୍ୟ ଭାବେ ସେ ଜୀବିତ ଥିଲେ

କ. ସେମାନଙ୍କ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିବା

ଖ. ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଭୋଗନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିବା

୨. ଉପର କୋଠରୀରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପରୁତିରେ ହୋଇଥିବା ଲିପିବନ୍ଦ ହୋଇନଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ

၃· ତାହାଙ୍କ ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟସବୁ (ଅତୀତକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି) ସୁସମାଗୁର ଗୁଡ଼ିକରେ ଲିପିବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଘୋମନଂକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଣ୍ଣଶ(ସିଏଫ୍-ଲୁକ ୨୪:୪୬-୪୮)

୨୦:୩୧

୪ନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି, ଏନ୍ କେ କେ ଭି,

ଟି ଲ୍ ଭି, ଏନ୍ କେ ବି

“ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର”

୪ନ୍ ଆର ଏସ୍ ଭି

“ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆସିପାର”

କେତେକ ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଗହତିକ, ପି,ଟ ବି, ଆଉ ଅରିଗେନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଗ୍ରୀକ ପୁଷ୍ଟିକରେ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥିକ କ୍ରୀଯା ରହିଛି, ଯାହା ସୁଚିତ କରେ ଯେ ଯୋହନ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଂକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯ୍ୟାଯୀ ରହିବାକୁ ଉଚ୍ଚାହିତ କରିବାକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଗୁଡ଼ିକ (ହେଉଛି, ଏ, ସି.ଡି, ଏଲ୍, ଏମ୍, ଡବଲ୍ୟୁ)ର ଏକ ଆଓରିଷ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥିକ କ୍ରୀଯା ରହିଛି, ଯାହା ସୁଚିତ କରେ ଯେ ଯୋହନ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଂକୁ ଲେଖୁଥିଲେ । ଯନ୍ତ୍ର ବି ଏସ୍ ପୁଷ୍ଟିକରେ ଆଓରିଷ ରଖେ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଏକ “ସ” ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରଦାନ କରେ (ନିଷ୍ଠତି ନେବାରେ ଅସୁବିଧା) । ଏହା ପଦ ହେଉଛି ସୁସମାଗର୍ଭରର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା ଉଦେଶ୍ୟ । ଯୋହନ, ଅନ୍ୟ ସୁସମାଗୁର ଗହତିକ ସଦୃଶ, ଏକ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବା ପଢ଼ିକା ଅଟନ୍ତି ।

“ଶ୍ରୀଷ୍ଟ” ଏହା ହେଉଛି ଏବୀ ପଦ “ମସୀହ” ର ଗ୍ରୀକ ଅନୁବାଦ ଯାହା ପ୍ରକୃତ ପର୍ଥରେ “ଜଣେ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି” । ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମର ଦାଉଦଂକ ସନ୍ତାନ ଯିଏ ଧାର୍ମିକତାର ନୂତନ ଯୁଗରେ ଆଶିବା ନିମନ୍ତେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହୋଇଥିଲା । ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁ (ସିଏଫ୍ ୧:୪୫) ହେଉଛନ୍ତି ଯିହୁଦୀୟ ମସୀହ (ସିଏଫ୍ ୧୧:୨୭) ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଆଖ୍ୟା ସୁସମାଗୁରରେ ପୂର୍ବରୁ ମିଳେ (ସିଏଫ୍ ୧:୪୧) । ଯାହା ହେଉ । ବିଜାତୀୟମାନଂକ ସମ୍ବୂଧନରେ ଆଖ୍ୟା “ମସୀହ” ନୂହଁ କିନ୍ତୁ ଆଖ୍ୟା “ପ୍ରଭୁ” ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଆଖ୍ୟା ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ (ସିଏଫ୍-ରୋମି ୧୦:୯-୧୩, ଫିଲିପ ୨:୯-୧୧) ।

■ “ମସୀହ” ର ଧାରଣାରେ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ ନିହିତ ରହିଥିଲା (୧) ଫାରୁସୀ ମାନଂକ ନିମନ୍ତେ ଏହା ରାଜନୈତିକ, ଜାତୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାଶାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଆଉ (୨) ଜଗତର ସମାପ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯିହୁଦୀୟ ଉପନ୍ୟାସରେ ଏହା ଥିଲା ଭାବିତିକ, ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପି ପ୍ରତ୍ୟାଶାଗୁଡ଼ିକ ।

■ “ଇଶ୍�ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ଏହି ଆଖ୍ୟା ସଂକଷିତ ସୁସମାଗୁରରେ ମିତବ୍ୟୟା ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ବୋଧ ହହ୍ୟ ବିଜାତୀୟମାନଂକ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧ୍ୟ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା କାରଣରୁ), କିନ୍ତୁ ଯୋହନରେ ପୂର୍ବରହ ବ୍ୟବହୃତ (ସିଏଫ୍ ୧:୧୪, ୩:୧୭, ପ୍ର ୧-ଯୋହନ ୪:୯) । ଏହା ଯୀଶୁ ଆଉ ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସର୍କର୍କୁ ଦର୍ଶକବାର ଯୋହନନଂକର ଏକ ମାର୍ଗ ଥିଲା (ଦୁଇଅସର ବ୍ୟବହାର) । ଯୋହନ ଏହି ପାରିପାରିକ ଉପମା କେତେକ ମାର୍ଗ ଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୧. ଏକ ଆଖ୍ୟା

୨. “ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ଵିତୀୟ” ସମ୍ବନ୍ଧ ସହିତରେ (ମନୋଗେନେସ୍, ସିଏଫ୍ ୧:୧୮, ୩:୧୭, ପ୍ର ୧-ଯୋହନ ୪:୯)

୩. “ପିତା” ଆଖ୍ୟାର ବ୍ୟବହାର ସହିତ ସଂଯୋଗରେ (ସିଏଫ୍ ୨୦:୧୭)

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ ଦେଖନ୍ତି : ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ର-ଯୋହନ ୩:୮ ରେ

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା:-

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମୂମାନଂକଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆମ୍ବୋମାନେ ସମଷ୍ଟେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମଷ୍ଟେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାତିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ସମଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ପୁଷ୍ଟିକର ଏହି ବିଭାଗୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପୁଷ୍ଟିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥ ଚିନ୍ତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବୋଚକ ହୋଇପାରେ, ନିଷ୍ଠତମୂଳକ ନୁହେଁ ।

୧. କିଣ ସମାଧିକୁ ଆସିଥିଲେ? କେତେବେଳେ? କାହିଁକି?

୨. ଶିଷ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ପୁନରୁଥାନ ଆଶା କରି ନଥିଲେ? କଣ କେହି ଏହା ଆଶା କରିଥିଲା?

୩. କାହିଁକି ମରିଯମ ଯୀଶୁଙ୍କ ଚିହ୍ନିଲା ନାହିଁ?

୪. ଯୀଶୁ ମରିଯମଙ୍କ ତାହାଙ୍କ ଧରି ନ ରହିବା ପାଇଁ କାହିଁକି କହିଲେ?

୫. ୨୭-୨୩ ପଦ ଗହତିକ ତୁମ୍ବମାନଂକ ନିଜ ଶର ଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।

୬. ଥୋମାଙ୍କ ଜଣେ ସଦେହୀ କହିବା କଣ ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ?

୭. ଶର “ବିଶ୍ୱାସ” ବ୍ୟାଖ୍ୟା କର ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ଏହା ବୁଝାଯାଉଥିଲା, ଆମୂମାନଂକ ସମୟରେ ନୁହେଁ ।

ଯୋହନ - ୨୧

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ବିଭାଜନ ଅଂଶ

ଯୁ ବି ଏସ୍	ଏନ କେ ଡେଭି	ଏନ ଆର ଏସ ଛି	ଚିଲ୍ଡ଼ି	ଏନଙ୍କେ କି
ସାତଜଣ ଶିଷ୍ୟ	ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ	ଉପସଂହାର	ୟାଶୁ ସାତଜଣ	ତିବିରିଆ ସମୁଦ୍ର
ମାନଙ୍କଠାରେ	ପ୍ରାତଃ ଭୋଜନ		ଶିଷ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଦେବା	କୂଳରେ ଦର୍ଶନ
ୟାଶୁଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ				
୨୧:୧-୧୪	୨୧:୧-୧୪	୨୧:୧-୩	୨୧:୧-୩	୨୧:୧-୩
		୨୧:୪-୮	୨୧:୩	୨୧:୪-୮
ୟାଶୁ ଆଉ ପିତର	ୟାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ			୨୧:୧୧-୧୪
	ପୁନରୁତ୍ଥାର କରିବା			ୟାଶୁ ଆଉ ପିତର
୨୧:୧୪-୧୯	୨୧:୧୪-୧୯	୨୧:୧୪-୧୯	୨୧:୧୪	୨୧:୧୪-୧୯
				୨୧:୧୪
				୨୧:୧୪ୟ-୧୭ଖ
				୨୧:୧୭ଗ
				୨୧:୧୭ୟ-୧୭ଖ
				୨୧:୧୭ଗ
				୨୧:୧୭ଗ-୧୯
ୟାଶୁ ଓ ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ	ପ୍ରିୟଶିଷ୍ୟ ଓ ତାଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକ		ୟାଶୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ	
୨୧:୨୦ - ୨୩	୨୧:୨୦ - ୨୪	୨୧:୨୦ - ୨୩	୨୧:୨୦-୨୧	୨୧:୨୦-୨୩
			୨୧:୨୨	
			୨୧:୨୩	ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାପ୍ତି
୨୧:୨୪	୨୧:୨୪ - ୨୫	୨୧:୨୪	୨୧:୨୪	
			୨୧:୨୫	ସମାପ୍ତି
୨୧:୨୫			୨୧:୨୫	୨୧:୨୫

ପଠନ ଚକ୍ର ତିନି

ଅନୁଛ୍ଵେଦ ପ୍ରତରେ ପ୍ରଥମ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଳର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାର୍ଢିବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆମମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଳ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ନିରବଛିନ୍ନ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ଭାଗଗୁଡ଼ିକ ପାଆଁଟି ନୂତନ ତର୍ଜମା ସହ ମିଳାଅନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣା ଦାୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚାବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଛ୍ଵେଦରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଛ୍ଵେଦ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଛ୍ଵେଦ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଛ୍ଵେଦ

୪. ଇତ୍ୟାଦି

ପଦ ୧ ଠାରୁ ୨୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ବାପର ଅର୍ତ୍ତଦୃଷ୍ଟିମାନ

କ. ଅଧ୍ୟୟ ୨୧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ଭାବରେ ସେଠାରେ ବହୁତ ଆଲୋଚନା ରହିଛି କାରଣ ସୁସମାଚାର ୨୦:୩୧ ପଦରେ ସମାପ୍ତ ହେବାପରି ଦେଖାଯାଉଛି । ଯାହା ହେଉ, ସେଠାରେ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ନାହିଁ ଯାହା ୨୧ ଅଧ୍ୟୟକୁ ବାଦ ଦିଏ ।

ଖ. ୨୪ ପଦ ବେଳେ ବେଳେ ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସଂଯୋଜିତ ଭାବେ ଭାବିବାକୁ ଦର୍ଶାଏ କାରଣ କେତେକ ପାଶୁଲିପିରେ ଯୋହନ ୩ : ୫୩ - ୮ : ୧୧ ପଦ ୨୪ ପରେ ଅର୍ଥନିବିଷ୍ଟ କାରାଯାଇଛି । ମଧ୍ୟ ପୁରାତନ ପାଶୁଲିପି ସିନାଇଟିକସରେ, ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ଲେଖକ ୨୪ ପଦକୁ ବାଦ ଦେଇଥିଲେ ପୁଣି ପଛକୁ ଯାଇ ଓ ଏହାକୁ ଅର୍ଥନିବିଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆଳଙ୍କାରିତକ କଲପନକୁ ଲିଭାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଗ. ଯଦିଓ ଏହା ଯୋହନ ସୁସମାଚାରର ଏକ ଅବିଛିନ୍ନ ଅଂଶ ନୁହଁ, ୨୧ ଅଧ୍ୟାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଥିଲା । ଏହା ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦିଏ :

୧. ପିତର କ'ଣ ପୁନଃ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ ?

୨. ଯୋହନଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ଜବନ ସମ୍ପର୍କତ ବିଖ୍ୟାତ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ କ'ଣ ?

ଶତ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ ପଠନ

ଏନ୍ ଏଏ ସବି (ଆଧୁନୀକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୨୧ : ୧ - ୩

୧. ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉତ୍ତାରେ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ତିବିରିଯା ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ୨. ଶିମୋନ ପିତର, ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟମ କହନ୍ତି, ଗାଲିଲୀର କାନ୍ତାନିବାସୀ ନିଥନିଯେଲ, ଜେବଦିଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଏକତ୍ର ଥିଲେ । ୩. ଶିମୋନ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଉଅଛି ।” ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବୁ ।” ସେମାନେ ବାହାରିଯାଇ ନୌକାରେ ଚଢ଼ିଲେ; ଆଉ ସେ ରାତିରେ କିଛି ଧରିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨୧ : ୧ “ତିବିରିଯାର ସମୁଦ୍ର” ତିବିରିଯ । ଗାଲିଲୀର ରୋମିଯ ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ଜଳର ଏହି ପ୍ରଧାନ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ “ଗାଲିଲୀର ସମୁଦ୍ର” (ସିଏଫ୍. ଗ୍ରେଟ୍ : ୧) ଅବା “ଗେନ୍ଦ୍ରେରେତ୍ର ହୃଦ” (ସିଏଫ୍. ମାର୍ଟ୍. ୧୪: ୩୪; ମାର୍କ ଗ୍ରେଟ୍ : ୩୪ ; ଲୁକ୍ଷ୍ୟ : ୧)

ପୁଣି ପୁରାତନ ନିୟମରେ “ଚିନ୍ଦ୍ରେତ୍ର ହୃଦ” (ସିଏଫ୍. ଗତା. ୩୪ : ୧୧; ଦ୍ୱି, ବିର. ୩ : ୧୭; ଯିହୋ. ୧୧ : ୨ ; ୧୨:୩; ୧୩ : ୨୭, ୧୯ : ୩୪; ପ୍ର. ରାଜା. ୧୪ : ୨୦) ଭାବେ ଜଣାଯାଏ ।

■ “ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ” ଏହି ପ୍ରକିଯା ପଦର ଅର୍ଥନିହିତ ଅର୍ଥ “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା” ରହିଛି (ସି.ଏଫ୍. ୧ : ୩୧; ୨ : ୧୧; ୩ : ୪; ୯ : ୩; ପ୍ର. ଯୋହନ ୧ : ୨; ୨ : ୨୮; ୩ : ୨; ୪ : ୯) । ସେଠାରେ ମାର୍ତ୍ତିର ରେ ଗାଲିଲୀରେ ଏକ ସାକ୍ଷାତ ରହିଛି ଯାହା ପର୍ବତ ଉପରେ ଘଟିଛି (ସିଏଫ୍. ୧୭ : ୩୭; ୨୮ : ୭; ୧୦, ୧୭), ତାହା ହେଉଛି “ମହାନ ଆଦେଶ” ନିମନ୍ତେ ପଢ଼ିବୁମି । ଯୋହନରେ ଯାଶୁ ତିବିରିଯା ସମୁଦ୍ରରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏହି ଆକସ୍ମୀକ ସାକ୍ଷାତରେ ଯାଶୁ ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀର ଆଶ୍ରମାନ୍ତିତ ଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସହ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୧. ପିତର କ'ଣ ଜଣେ ନେତା ଭାବେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ ?

୨. ଯାଶୁଙ୍କ ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୋହନ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ ନ କରିବାର ସେହି ବିଖ୍ୟାତ କାହାଣୀ ବିଷୟ କ'ଣ ?

୨୧ : ୨ “ଥୋମା ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟମ କହନ୍ତି” ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ନାମଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧ : ୪୫ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ପ୍ରତୀୟମାନ ଭାବେ ଏଗାର ଜଣରୁ ସାତ ଜଣ ମାଛଧରିବାକୁ ଗଲେ ।

■ “ଜେବଦିଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ” ଏହା ଯାକୁବ (ଯାକୁବ) ଆଉ ଯୋହନ (ଯୋହନନ୍, ସିଏଫ୍. ମାର୍ଟ୍ ୪ : ୨୧)ଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଉଛି । ଯାହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଯାକୁବ କିଅବା ଯୋହନ ନାମ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ହୋଇ ନାହାଉଛି ।

୨୧ : ୩ “ଶିମୋନ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଉଅଛି’” ଏହା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ । ଏହି ମାଛ ଧରିବା ଭ୍ରମଣ ସମ୍ପର୍କରେ ସେଠାରେ କେତେକ ତ୍ରୁପ୍ତମୂଳ୍କ ରହିଛି ।

୧. ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷତ କରିବାର ନିରୂପିତ ସମୟକୁ ଅତିବାହିତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ବିଶ୍ୱାମ ଭ୍ରମଣ ଥିଲା (ସିଏଫ୍. ମାର୍ଥ. ୨୭ : ୩୭; ୨୮ : ୭, ୧୦)

୨. ଏହା ଚଙ୍ଗା ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା ।

୩. ଏହା ପିତରଙ୍କ ମାଛ ଧରିବା ବୃତ୍ତି ଏକ ପୁନଃ ଉତ୍ତେଜନା ଥିଲା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଲୁକ୍ ୪ ଅଧ୍ୟାୟ ସହ ଅତି ସମାନ ଅଟେ ।

■ “ସେହି ରାତିରେ ସେମାନେ କିଛି ଧରିପାଲେ ନାହିଁ” ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ରୋଗୀକୁ ସୁଷ୍ଠୁ କରିବା ଓ ମନ ଅତ୍ୱାମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବାକୁ ସମୟ ଥିଲେ ସବୁଦରକାର ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ୩ରେ ଆଲୋକିକ ଶକ୍ତି ନଥିଲା । ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ଏହି କ୍ରିୟାପଦ ମୁତ୍ତନ ନିୟମରେ ଆଉ କେଉଁଠିମେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନାହିଁ । ସାଧାରଣ ଭାବେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗିରିପ କରିବାରେ ଏହା ବ୍ୟବହ୍ୟର ହୋଇଛି ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ : ୨୧ : ୪ - ୮

୪. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପାହାକା ହୋଇ ଆସୁଥିଲା, ଯୀଶୁ କୂଳରେ ଠିଆ ହେଲେ; ତଥାପି ସେ ଯୀଶୁ ବୋଲି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ୫. ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପିଲାମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ମାଛ ଅଛି କି ?” ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, “ନାହିଁ । ୬. ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୌକାର ତାହାଣ ପାଖରେ ଜାଲ ପକାଅ, ଆଉ ତୁମେମାନେ ଧରି ପାଇବ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଜାଲ ପକାଇଲେ, ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ତାହା ଗାଣିବାକୁ ପାରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ମାଛ ପଡ଼ିଲା । ୭. ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ତ ପ୍ରଭୁ !” ସେଥିରେ ଶିମୋନ ପିତର ଏତ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଶୁଣି, ସେ ନିଜର ଅଙ୍ଗରଖା ପିନ୍ଧିଲେ (କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେ ପୁଙ୍ଗୁଳା ଥିଲେ), ଆଉ ସମୁଦ୍ରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ । ୮. କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିବା ଜାଲ ଗାଣି, ସାନ ନାହାରେ ଆସିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସ୍ଵଳ୍ପ ଅଧିକ ଦୂରରେ ନଥିଲେ, କେବଳ ପ୍ରାୟ ଶହେ ଗଜ ଦୂରରେ ଥିଲେ ।

୨୧:୪ “ତଥାପି ସେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ “ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାର ଏହି ଅସମର୍ଥତା ର ସେଠାରେ କେତେକ ମତବାଦଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି ।

୧. ସେଠାରେ ଅଧିକ ଅନ୍ଧାର ଥିଲା

୨. ସେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଦୂରରେ ଥିଲେ

୩. ସେମାନେ ବହୁତ ଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ

୪. ଯୀଶୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଭିନ୍ନ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ (ସିଏପ୍. ଯୋହନ ୨୧:୧୨; ମାର୍ଟ୍. ୨୮ : ୧୭ - ୧୯; ଲୁକ ୨୪ : ୧୩ ଠାରୁ)

୫. ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଠାରୁ ସେମାନେ ଅଲୋକିକ ଭାବରେ ନିବାରିତ ହୋଇଥିଲେ (ସିଏପ୍. ଲୁକ. ୨୪ : ୧୭)

୨୧ : ୪ “ପିଲାମାନେ” ଏହା ଉପମାଭାବରେ ବ୍ୟବୃଦ୍ଧତ ହୋଇଛି । ନୂତନ ନିଯମରେ “ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ” ପାଇଁ ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ପଦଗୁଡ଼ିକର ସାଧାରଣଭାବେ ବ୍ୟବୃଦ୍ଧତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗୋଟିକ (ପାଇତିଅନ) ଅତିକମ ବ୍ୟବୃଦ୍ଧତ ହୋଇଛି ଓ ଅଧିକ ସାଧାରଣ ଗୋଟିକ (ଚେକନିଅନ) ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ଯାହା ଯୋହନ ଓ ପ୍ର. ଯୋହନରେ ବ୍ୟବୃଦ୍ଧତ । ଏହି ପଦ ସୁସମାଚାରର କେବଳ ୪ : ୪୯; ୧୭ : ୨୧ ରେ, ଓ ଏଠାରେ ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୁଏ । ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ର. ଯୋହନ ଯେ, ପିନ୍ଧିଅନ ୨ : ୧୩, ୧୮ ରେ, କିନ୍ତୁ ଚେକନିଅନ ୨ : ୧, ୧୨ ଏକାର୍ଥ ଜୋଧନ ଭାବେ ବ୍ୟବୃଦ୍ଧତ ହେବ । ପରି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ।

■ “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ କିଛି ମାଛ ନାହିଁ” ଏହି ପଦ “ମାଛ” (ପ୍ରସାରିଅନ) ବାପ୍ରବରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନିତ କରେ ଯାହା ରୁଚି ସହିତ ଖୁଆଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ, “ମାଛ” ଦାବି କରାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଏକ “ନାହିଁ” ଉଭର ଉପେକ୍ଷା କରେ ।

୨୧ : ୫ ଯୀଶୁ ସେ ସମାନ ଶୈଳିରେ ଅଭିନ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଯେପରି ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଆହୁନ କରିଥିଲେ, ଲୁକ ୪ : ୧ - ୧୧ । ଏହି ଅଧ୍ୟାଯର ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ମୂଳକ ଭାବେ (ପ. ୧୪ ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ) ମୌକା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଗ୍ରୀକ ପଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବୃଦ୍ଧତ ହୋଇଛି, ପ. ୩ ଓ ପ. ୨ ରେ ପ୍ଲୋଇଅନ୍ ଏବଂ ପ. ୮ ରେ ପ୍ଲୋଯାରେନ୍ (ଛୋଟ ନାହା) । ଯୋହନ ଏହି ଅଧ୍ୟାଯରେ ଅନେକ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟକ ବିଭିନ୍ନତା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

୨୧ : ୬ “ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ସେ” ଏହା ସୁସମାଚାରର ଲେଖକ, ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ (ସିଏପ୍. ୧୩:୨୩; ୨୦:୨; ୩, ୮ : ୧୧:୨୦) । ସୁସମାଚାରରେ ଯୋହନ କେବେ ନାମତ ହୋଇ ନାହିଁଛି ।

■ ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି “ସେ ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗରଖା ପିନ୍ଧିଲେ (କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ସେ ପୁଙ୍ଗୁଳା ଥିଲେ)”

ଏନ୍ ଆର ଏସ ଭି “ସେ କିଛି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲେ, କାରଣ ସେ ଉଲଙ୍ଘ ଥିଲେ”

ଟି ଇ ଭି “ସେ ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗରଖା ତାଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଲେ (କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ସବୁ କାଢିନେଇ ଥିଲେ)”

ଏନ୍ ଜେ ବି “ପିତର ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗରଖା ତାଙ୍କ ଚାରିପଟେ ବାନ୍ଧିଲେ (କାରଣ ତାଙ୍କ ଉପରେ କିଛି ନ ଥିଲା ।)”

ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପଲେଷିଯ ଲୋକମାନେ ଲୟା ବାହ୍ୟ ପୋଷାକ ଓ ଶରୀରରେ ଲାଗିରହୁଥିବା ଲୟା ଭିତର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କହୁଥିଲେ । ପିତର ତାଙ୍କର ବାହ୍ୟ ପୋଷାକ କାଢିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭିତର ବସ୍ତ୍ର କଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

■ “ଏ ତ ପ୍ରଭୁ” ପଦ କୁରିଅସ୍ତ ଏକ ଗ୍ରୀକ ପାଦ, “ଶ୍ରାମାନ,” “ଆଞ୍ଜା”, “ଗୁରୁ”, “ମାଲିକ”, ଅବା “ପ୍ରଭୁ” ନିମନ୍ତେ ଥିଲା । କେତେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ସାଧାରଣ ଭାବେ ଏକ ଭଦ୍ର ସମ୍ବୋଧନ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେବତା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଧର୍ମ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟୋକ୍ତି ଅଟେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ ଏହି ମାଛ ଧରିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କୂଳରେ ଥିବା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗୋରବାନ୍ତି, ପୁନରୁଥିତ ପ୍ରଭୁ ଭାବରେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ।

ଏହି ଅନୁବାଦ ପ୍ରାରମ୍ଭ ପୁରାତନ ନିୟମର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଶାସନୀୟ ଠାରୁ ଆସିଛି, ଯେଉଁ ଠାରେ ଯାହାଟେ ପ୍ରଭୁ ଭାବରେ ଅନୁବାଦିତ । ଏହା ଘଟିତ ହେଲା କାରଣ ଯିହୁଦାମାନେ ଦେବତା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଚାକ୍ର ବନ୍ଦ ନାମକୁ ଉତ୍ତାରଣ କରିବାକୁ ଭଯ କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଏହୁ ପଦ, ଅଡ଼ନାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହା କୁରିଅସ୍ତ ର ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ୩ : ୧୯ ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ପିଲିପିଯ ୨ : ୯ - ୧ ରେ ପ୍ରଭୁ ଆଖ୍ୟା ହେଉଛି ସମସ୍ତ ନାମର ଉଚ୍ଚରେ ।

“ଯୀଶୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁ”, ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀର ବାଣୀସ୍ଵ ସମୟର ଘୋଷଣାର ଏହା ଥିଲା ଏକ ଅଂଶ (ସିଏୱୁ. ଗୋପି. ୧୦ : ୯ - ୧୩)

୨୧ : ୮ “ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ” ପ୍ରତୀଯମାନ ଭାବେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଗୋଷ୍ଠୀ ସମସ୍ତେ ପିତର ଯୋହନଙ୍କ ସହିତ ଖର୍ଜ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ଏକ ମାଛ ଧରିବା ପଣ୍ଡାତ୍ ଗମନରେ ଯାଇଥିଲେ (ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆହୁରି ନିର୍ଭର କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ) ।

■ “ମାଛରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାଲ” ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଳମ୍ବିତ ସମୟରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁ

୧. ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଗଠନ କରୁଛନ୍ତି

୨. ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ସବୁ ଯୋଗାଉଛନ୍ତି

୩. (ପ୍ରକୃତି ଉପରେ) ତାହାଙ୍କ ପୁନରୁଥାନ ଓ ଅଧ୍ୟକାର ଅନୁମୋଦନ କରୁଛନ୍ତି

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୨୧ : ୯ - ୧୪

୯ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ କୂଳରେ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ସେମାନେ ଅଜାରର ନିଆଁ ପୁଣି ତାହା ଉପରେ ଭଜା ମାଛ ଓ ରୋଟି ଥୁଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ । ୧୦. ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁ ସେମାନେ ଏବେ ଯେଉଁ ମାଛ ଧରି ଅଛ ସେଥରୁ କିଛି ଆଣି ।” ୧୧. ଶିମୋନ ପିତର ଯାଇ ଏକଶ ତେପନ, ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜାଲ, କୂଳକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ, ଆଉ ଏତେ ମାଛ ସେଥିରେ ଥିଲେ ସୁନ୍ଦର, ଜାଲ ଛିଣ୍ଡିଲା ନାହିଁ । ୧୨. ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସିଭୋଜନ କର” । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଲେ “ତୁ କେବେ କିଏ ? ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରୁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣି ଥିଲେ । ୧୩. ଯୀଶୁ ଆସି ରୋଟି ଘେନି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଆଉ ସେହି ପ୍ରକାର ମାଛ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । ୧୪. ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଚଥତ ହେଲା ଉତ୍ତରେ, ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ତୃତୀୟ ଥର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ।

୨୧ : ୯ “ଅଜାରର ନିଆଁ ପୁଣି ତାହା ଉପରେ ଭଜା ମାଛ ଆଉ ରୋଟି ଥୁଆ ହୋଇଥିଲା ।”

ଏହି ପ୍ରାତିକାଳୀନ ଭୋଜନ ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହଭାଗିତା ନିମନ୍ତେ ଓ ଧର୍ମଚର୍ଚ ସମକ୍ଷୀୟ ପ୍ରତିଫଳନ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା । ଧର୍ମଚର୍ଚ ସମକ୍ଷୀୟ ନିହିତ ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ହେଲା

୧. ଏହି ବିଭାଗ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଜାରର ନିଆଁର ଏକ ପରିବେଶରେ ପିତରଙ୍କ ଅସ୍ଵୀକାର ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରେ (ସି ଏପ. ୧୮ : ୧୮) । ଏହି ପଦ ଏଠାରେ ଆଉ ସେଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

୨. ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଏବଂ ପ୍ର. ଯୋହନ ବୋଷି ସିଜମର ଭିନ୍ନମତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଲେଖାଯାଇଛି ଯାହା ମସିହ, ଯୀଶୁଙ୍କର ସତ୍ୟ ମାନବିକବାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଖାଇଲେ ।

୨୧:୧୦ ଏହି ଅନୁଲେଦରେ ମାଛ ପାଇଁ ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ପଦଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି :

(୧) ୯, ୧୦ ଓ ୧୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଦ ହେଉଛି ଅପସାରିଅ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଛୋଟ ମାଛ ଆଉ (୨) ଏ, ଗ୍ରୀ ୧ ଓ ୧୧ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଦ ହେଉଛି ଇଚ୍ଛେସ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ବଡ଼ ମାଛ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ସେମାନେ ଅଦଳବଦଳ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ଦେଖାଯାଏ ।

୨୧ : ୧୧ “ଏକ ଶହ ତେପନ” ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ସେଠାରେ ସାଙ୍କେତିକ ପ୍ରଯୋଜନୀୟତା ନ ଥିବା ପରିଦେଖାଯାଏ, ଏହା ସରଳ ଭାବେ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଖ୍ୟା ୧, ୨, ୩, ୪ ମଧ୍ୟରେ ୧୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଶାଇ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ । ଆପଣ ୧୪୩ ସଂଖ୍ୟା ପାଇବେ । ଅଗୋଷ୍ଟିନ୍ କହିଲେ ଏହି ଥିଲା ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ।

୧. ସିରିଲ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ୧୦୦ ସଂଖ୍ୟା ବିଜାତୀୟମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ ଓ ୪୦ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ ଏବଂ ୩ ତ୍ରୀଏକ ଜଣ୍ମରଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ ।

୨. ଆଗୋଷ୍ଟିନ୍ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ ଯେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସାତେଟି ଦଶ ମାତ୍ର, ସେଥି ସକାଶେ, ଏହା ସମସ୍ତ ଜାତି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାର ସାଙ୍କେତିକ ଅର୍ଥ । ଅନୁବାଦର ଏହି ରୂପକାକାର ପରିତି ଅନୁବାଦକଙ୍କର ଚତୁରତା ବିଶ୍ୟ କହୁଛି ଆଉ ପ୍ରକୃତ, ଅନୁପ୍ରେରିତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହେଁ !

■ “ଆଉ ସେଥିରେ ଏତେ ମାଛ ଥିଲେ ସୁନ୍ଦର, ଜାଲ ଛିଣ୍ଡିଲା ନାହିଁ” ଏହା ହୋଇପାରେ ଏକ ସାଧାରଣରେ ପ୍ରତ୍ୟେକସାକ୍ଷୀ ବିବରତା କିମ୍ବା ଏକ ଜଙ୍ଗିତ ଦେବା ଅଲୋକିକ ଘରଣା ଅର୍ଥ ।

୨୧:୧୪ “ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ତୃତୀୟ ଥର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ” ଏହା ନିଷ୍ଠିତଭାବେ ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦୁଇଟି ବିବରଣୀ ଏଥିରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶାଏ ।

୧୫. ସେମାନେ ଭୋଜନ କଲା ଉଭାରେ, ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶିମୋନ, ତୁମେ କଥଣ ମୋତେ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧୁକ ପ୍ରେମ କରୁଅଛ ? ୧୬. ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହଁ, ପ୍ରଭୁ; ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵେହ କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ।” ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶିମୋନ, ତୁମେ କଥଣ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଅଛ ? ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପ୍ରଭୁ; ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ଵେହ କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ।” ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ମେଷଶାବକମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ ।” ସେ ପୁନର୍ବାର ଦୃଢ଼ୀୟ ଥର ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶିମୋନ, ତୁମେ କଥଣ ମୋତେ ସ୍ଵେହ କରୁଅଛ ?” “ତୁମେ କ’ଣ ମୋତେ ସ୍ଵେହ କରୁଅଛ ?” ସେ ତୃତୀୟ ଥର ଏହା ତାଙ୍କୁ କହିବାରୁ ପିତର ଦୁଃଖତ ହେଲେ ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୋ, ଆପଣ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି; ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ଵେହ କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ।” ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ । ୧୮. ସତ୍ୟ, ସତ୍ୟ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁବକ ଥିବା ସମୟରେ, ତୁମେ ଆପଣା କଟୀ ବନ୍ଧନ କରି ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଇଚ୍ଛା, ସେହି ଆଡ଼େ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ, ଆପଣା ହସ୍ତ ବିଷ୍ଟାର କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତୁମ୍ଭର କଟୀବନ୍ଧନ କରି, ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ନଥିବ, ସେ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭକୁ ଘେନି ଯିବ ।” ୧୯. ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଏହା କହିଲା ଉଭାରେ, ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ !

୨୧ : ୧୫ “ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶିମୋନ” ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଯେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ “ଶିମୋନ ପିତର ବୋଲି ଡାକିଲେ ନାହିଁ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପଥର ଥିଲେ” ଶିମୋନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ସମ୍ପର୍କତ ସେଠାରେ ଏକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରହିଛି ।

୧. ଯୋହନ - N°, ବି, ସି, ଡି, ଏଲ, ଡିମ୍

୨. ଯୋହନ - ଏ, ସି'

୩. ବାଦ୍ ଦେବା - N

ଯୁଦ୍ଧିତ୍ୟ ୧ : ୪୭ ଅନୁସରଣ କରି ଏକ “ବି” ବିବେଚନା କରି (ପ୍ରାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) = ୧ ବାଛିବାକୁ ଦେଉଛି ।

. “ପ୍ରେମ ପ୍ରେମ ପ୍ରେମ” ସେଠାରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଚିନି ପ୍ରତିରକ୍ଷର ପୁନରାବୃତ୍ତି ରହିଛି ଯାହା ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରାସାଦରେ ପିତରଙ୍କର ତିନିଷ୍ଠରାୟ ଅସ୍ତ୍ରାକାର ଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପର୍କତ ଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଏ (ସିଏପ୍. ୧୮ : ୧୭, ୨୪, ୨୭) ଏହି ପୁରା ବିଭାଗରେ ସେଠାରେ ସମାନ୍ତର ଏବଂ ତୁଳନାତ୍ମକ ପ୍ରତ୍ୱେଦଗୁଡ଼ିକର ଏକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରେମ (ଫିଲିଓ) ବନାମ ପ୍ରେମ (ଆଗାପେ)

୨. ମେଷଶାବକ ବନାମ ମେଷ

୩. ଜାଣିବା (ଗିନୋଷା) ବନାମ ଜାଣିବା (ଅଇଡ଼ା)

ଏହା ସାହିତ୍ୟକ ବିଭିନ୍ନତାକୁ କିଅବା ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ ଯଦି ଏକ ଉତ୍ତେଶ୍ୟମୂଳକ ପ୍ରତ୍ୱେଦ ରହିଥିବା ଦର୍ଶାଇଛି ସେ ବିଷୟରେ ସେଠାରେ ଅନେକ ଆଲୋଚନା କରିଛି । ବେଳେ ବେଳେ ଯୋହନ ବିଭିନ୍ନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ବିଶେଷତଃ ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ (“ପିଲାମନେ”, “ନୌକା”, ଓ “ମାଛ” ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ପଦ ଗୁଡ଼ିକ) । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଆଗେପେ ଓ ଫିଲିଓ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ କେତେକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିବା ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଯୁଆୟାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ କୋଇନେ ଗ୍ରୀକରେ ସେମାନେ ସମାର୍ଥବୋଧକ ଅଟନ୍ତି (ସିଏପ୍. ୩ : ୩୫; ୪:୨୦; ୧୧ : ୩, ୫) ।

■ “ତୁମେ କଥଣ ମୋତେ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧୁକ ପ୍ରେମ କରୁଅଛ” ଏହି ପ୍ରଶନ୍ତି ଅଭିପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଶବ୍ଦର ବିନ୍ୟାସ ସନ୍ଦେହ ଜନକ । କେତେକ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ଦର୍ଶାଅ ।

୧. ମାଛ ଧରିବା ଏକ ବୃତ୍ତି ଭାବେ

୨. ପିତରଙ୍କର ଯିଶୁଙ୍କୁ ଅନ୍ୟଶିକ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧୁକ ପ୍ରେମ କରିବା ର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ (ସିଏପ୍. ମାର୍ଥ. ୨୭ : ୩୩; ମାର୍କ ୧୪ : ୨୯ ଓ ଯୋହନ ୧୩ : ୩୩)

୩. ପ୍ରଥମ ଜଣକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାସ ହେବା ଉଚିତ (ସିଏପ୍. ଲୁକ ୯ : ୪୭ - ୪୮; ୨୨ : ୨୪ - ୨୭)

■ “ମୋହର ମେଷଶାବକମାନଙ୍କ ଚରାଅ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଞ୍ଚାସ୍ତବକ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ନିଯମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠନ ଅଟେ (ସିଏପ୍. ୧୭ ଓ ୧୭ ପଦଗୁଡ଼ିକ), କିନ୍ତୁ ମାତ୍ରାରେ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ଭିନ୍ନ ଅଟେ (ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୱେଦନ କରି ଓ ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ) ।

୨୧ : ୧୭ “ପ୍ରଭୋ, ଆପଣ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି” ପିତର ଅଧୁକ ଦୁଇଭାବେ କଥା ନ ହେବାକୁ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ସେ ଉତ୍ତମ ଧର୍ମତଥ୍ବ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି (ସିଏପ୍. ୨ : ୨୪; ୩ : ୨୧, ୨୪; ୧୩ : ୧୧; ୧୭ : ୩୦) ।

■ “ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ଵେହ କରୁଅଛ, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି” ପ. ୧୭ (ଅଇଡ଼ା) ଓ ପ. ୧୭ (ଅଇଡ଼ା ଓ (ଗିନୋଷା) ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥାଇପାରେ ।

୨୧ : ୧୮ “ଆପଣା ହସ୍ତ ବିଷ୍ଵାର କର” ଏହା (୧) ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଓ (୨) “କୃଶବିଜକରଣ” ପାଇଁ ଗ୍ରୀକ ସାହିତ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ଏକ ବୈଷ୍ଣବୀକ ରୂପୋଙ୍କି ହୋଇପାରେ ।

୨୧ : ୧୯ “ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ତିତ କରିବେ, ଏହାର ସୂଚନା ଦେଇ” ପ୍ରଥା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ପିତର ଉପରୁତଳ ଅବସ୍ଥିତରେ କୃଶାର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ । ଏକେମିଆଷିକାଲ ହିସ୍ଟରି, ଉଲ୍ ଲା : ୧ରେ, ଯୁବିଜିଅସ କହନ୍ତି, “ପିତର ପଞ୍ଚିଅସ, ଗାଲାତୀୟ, ବିଥୁନିଆ, କାପାଡ଼ୋସିଆ ଆଉ ଏଥିଆ ରେ ତାଇଆସପାରା ଯୁହୁଦାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଥିବା ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଉଥିଲା । ରୋମଙ୍କୁ ଯିବା ପରେ ନିଜ ଅନୁରୋଧରେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ତଳପଟେ କରି କୃଶାର୍ପିତ ହୋଇଥିଲେ ।”

୧ : ୧୪ ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝାସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ, ଯେପରି ପ. ୨୭ ଅଟେ । ଏହା ନେତୃତ୍ବ ନିମନ୍ତେ ପିତରଙ୍କ ଆହ୍ଵାନର ନବୀନକରଣ ଓ ପୁନଃ ଘୋଷଣା ସହ ସମ୍ପର୍କତ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୪ : ୧୯ - ୨୦) ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୨୧ : ୨୦ - ୨୩

୨୦. ପିତର, ବୁଲିପଢ଼ି, ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲେ; ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଜଣକ ରାତ୍ରି ଭୋଜ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ବକ୍ଷସ୍ତୁଳରେ ଆଉଜି ପତି “ପ୍ରଭୋ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ” ? ବୋଲି ପଚାରିଥିଲେ । “୨୧. ପିତର ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରଭୋ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ବିଷ୍ଣଯରେ କ’ଣ ?” ୨୨. ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଜଣା କଲେ, ତାହାହେଲେ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର କ’ଣ ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ !” ୨୩. ସେଥିରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଯେ ମରିବ ନାହିଁ ଏହି କଥା ଭାଇଜାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଗଲା; ମାତ୍ର ସେ ମରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ, “ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଜଣା କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର କ’ଣ ଅଛି ? ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

୨୧:୨୦ “ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ” ଏହା ୧୩ : ୨୪ ରେ ମିଲିଥିବା ବିବରଣୀକୁ ଦର୍ଶାଏ । ସେ କାହିଁକି ଏହି ରହସ୍ୟମଧ୍ୟ ଶୈଳୀରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଗଲେ ତାହା ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ (ସି ଏଫ୍. ୧୩ : ୨୩; ୧୯ : ୨୭; ୨୦ : ୨; ୨୧ : ୨, ୨୦) ସାମ୍ବବ୍ୟ ମତବାଦଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ।

୧. ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ପରମାରାଗତ ଯିହୁଦୀଯ ଲେଖକଙ୍କୁ ନାମ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରୁ ନଥିଲେ ।

୨. ଯୋହନ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ ସେ ବେଶ ତରୁଣ ଥିଲେ ।

୩. ଯୋହନ କେବଳ ଜଣେ ପ୍ରେରିତ ଯିଏ ବିଚାର ଓ କୃଶାର୍ପଣ ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲେ ।

୨୧:୨୧ “ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଜଣା କରେ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର କ’ଣ ଅଛି ?” ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଆମ୍ବେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଆମ୍ବେମାନେ ଆୟୁମାନଙ୍କ ନିଜର ଦାନ ଓ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର କ’ଣ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ ଆଗ୍ରହୀ ହେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ! ୨୨ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସଂଘୋଗ କରିବାର ଏକ ସାମ୍ବବ୍ୟ କାରଣ ଏହି ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଭୁଲ ବୁଝାମଣାର ଉଭର ଦେବାକୁ ଥିଲା । ପ୍ରତୀକ୍ୟାମାନ ଭାବେ ସେଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଶୁଣାକଥା (ସମ୍ବତ୍ୟ ନୋଷ୍ଟିକ) ଥିଲା ଯେ ଦିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋହନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଥିଲା (ଯୋହନ ପାରେସିଆ ବିଷ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ସିଏଫ୍. ୧୪:୨୩; ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୨) ।

■ “ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ” ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିମନ୍ତ୍ରତାର ପ୍ରାୟ ସଂକଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ଦିଏ (ସିଏଫ୍. ୧ : ୪୩; ୧୦: ୨୭; ୧୨ : ୨୭; ୨୧ : ୧୯, ୨୭) । ଏହା ସୁସମାଚାରର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଗୁରୁତ୍ବାବ୍ଦୀ ରୋପ କରେ, ଯେତେବେଳେ “ତାହା ବିଶ୍ଵାସ କର” ସୁସମାଚାରର ଉପାଦାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଗୁରୁତ୍ବାବ୍ଦୀ ରୋପ କରେ ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକତା) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୨୧ : ୨୪

୨୪ ଏ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖନ୍ତିକି ଆଉ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣୁ ।

୨୧:୨୪ “ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷ୍ୟ ଲେଖନ୍ତିକି” କ’ଣ ଏହା (୧) ପଦ ୨୦ - ୨୩ ଯାଏ; (୨) ୨୧ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ; (୩) ସମ୍ପର୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ଦର୍ଶାଏ ? ଉଭର ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ।

■ “ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ” ସର୍ବନାମ “ଆମ୍ବେମାନେ” ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ଏହା ସୁସମ୍ଭବ ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ସତ୍ୟତାର ଦୃଢ଼ ଘୋଷଣାକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲେ । ଏହା ହୁଏତ ଏପିସିୟ ବରିଷ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ଥିଲା ସେହି ମୁଣ୍ଡ ଯେଉଁଠାରେ ଯୋହନ ବାସ କଲେ, ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ । ପୁରାତନ ପ୍ରଥା ସମ୍ଭବ ଯେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବା ଭିନ୍ନ ମତବାଦଗୁଡ଼ିକ ସକାଶ ଏପିସିୟ ବରିଷ୍ମମାନେ ବ୍ୟବହୃତ ଯୋହନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜର ସୁସମାଚାର ଲେଖନ୍ତା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତାବନା ଦେଲେ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ୧ : ୮ ରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ସମ୍ମନ ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ : ୨୧ : ୨୪

୨୪. ପୁଣି ଯାଶ୍ଵର ଆହୁରି ଅନେକ ଅନେକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେହି ସବୁ ଯଦି ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲେଖା ଯାଆନ୍ତା, ତାହା ହେଲେ ଏତେ ପୁଷ୍ଟକ ଲେଖା ହୁଆନ୍ତା ଯେ, ମୋହର ବିଚାରରେ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ଜଗତରେ ସୁନ୍ଦର ସେହିସବୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ହୁଆନ୍ତା ନାହିଁ ।

୨୧ : ୨୪ ଦୁଇଟି କାରଣ ଯୋଗୁ ପଦ ୨୪ ଉକ୍ତବିତର୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଆସିଛି : (୧) କେତେକ ପାଣ୍ଡିଲିପିଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋହନ ୭ : ୪୩ - ୮ : ୧୧ ୨୪ ୩ ୨୪ ପଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ନିବିଷ୍ଟ କରାଗଲା (୨) ପାଣ୍ଡିଲିପି ସିନାଇଟିକସ୍ଟରେ (N) ଲେଖାନକଳକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଆଳଙ୍କାରିକ କଲୋପୋନ୍‌କୁ ଲିଭାଇ ଦେଲେ ଓ ପରେ ପ ୨୪ ଅନ୍ତର୍ନିବିଷ୍ଟ କଲେ । ଏହା ବ୍ରିଟିଶ୍ ପଦ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଏ ଯେ ସୁସମାଚାର ଲେଖକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଲିପିବନ୍ଦ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ଚନ୍ଦନମୂଳକ ଥିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ସବୁ ସମୟରେ ପଚାରିବକୁ, “ସେମାନେ କାହିଁକି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମାର୍ଗରେ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଆଉ ତାରୋଟି ସୁସମାଚାରଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଦ୍ରାବିତ ହେଲେ ନାହିଁ ?” ଦେଖନ୍ତୁ ଗର୍ଭନ୍ ଫି ଓ ତୋରାସ୍ ସ୍କୁଆର୍ଟ, ହାଓ ଟୁ ରିଡ଼ ଦି ବାଇବଲ ଫର ଅଲ୍ ଇରସ ଡର୍ଟ୍)

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧନ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଉଚ୍ଚମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟୀତବାନ ଅଟେ । ଆୟମାନଙ୍କ ୧୦ରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ପୁଷ୍ଟକର ଏହି ବିଭାଗୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥ ଚିନ୍ତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବୋଚକ ହୋଇପାରେ, ନିଷ୍ଠାଭିମୂଳକ ନୁହେଁ ।

୧. ଯୋହନ ୨୧ କିପରି ଲୁକ ୪ ସହ ସମାନ ଅଟେ ?

୨. ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ଉଚ୍ଚକାରୀ ଯାଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ନାହିଁ ?

୩. ସେ କେଉଁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଯାହାକୁ ଯାଶ୍ଵ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ?

୪. କାହିଁକି ଯାଶ୍ଵ ପିତରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କରେ ତିନି ଥର ପଚାରିଲେ ?

୫. ସେ ପୁନର୍ବର ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋହନ ବଞ୍ଚିବ ବୋଲି ଯାଶ୍ଵ କ'ଣ ସତ କହିଥିଲେ ?

୬. ପଦ ୨୪ରେ କେଉଁ, ଜଣଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଗଲା ?

୭. ପଦ ୨୪ କ'ଣ ପ୍ରଥମରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ?

ପ୍ରଥମ ଯୋହନ

ପ୍ରଥମ ଯୋହନକୁ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ

ପୁସ୍ତକର ଅବିଭାୟ

କ. ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପତ୍ର ନୁହେଁ କି ଅବା ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲିଖିତ ପତ୍ର ନୁହେଁ ସମାନ ଭାବରେ ଏହା ଏକ “କେନ୍ଦ୍ରିତାରୁ ଉତ୍ସାହ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥାରକପତ୍ର” (ଏକାଭୂତ ପତ୍ର)

୧. ଏହାର ପରିଚୟ ନାହିଁ (କାହାଠାରୁ, କାହା ନିକଟକୁ) ।

୨. ଏହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା ଅବା ସମାପ୍ତି ସମାଦିନ ନାହିଁ ।

ଖ. ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନାମଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇନାହିଁ । ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟତୀତ ଏହା ବହୁମାତ୍ରାରେ ଅସାଧାରଣ ଅଟେ, ଯେପରି ଏପିସିୟ ଓ ଯାକୁବ । ନୃତନ ନିଯମର ଏକାମାତ୍ର ହେଉଛି ଏବୁ ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ନାମକୁ ଅର୍ଥଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ, ଏହା ସୁଷ୍ମଷ ଅଟେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ (ନୋଷିକ) ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ବ୍ଲାଙ୍ଘାନ ହେଉଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଖ୍ୟାଇଥିଲା ।

ଘ. ଏହି ପତ୍ର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମକ୍ଷୀୟ ପୁସ୍ତକ ଅଟେ ।

୧. ଯାଶୁଙ୍କର କେନ୍ଦ୍ରିତତା

କ. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵର ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟ

ଖ. ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପିରତ୍ରାଣ ଆସେ, ଏକ ରହସ୍ୟମଧ୍ୟ ଅନୁଭୂତ ଅବା ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ (ଭ୍ରାନ୍ତଶିକ୍ଷକ)

୨. ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଜୀବନ ଧାରା ପାଇଁ ଦାବି (ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ତିନୋଟି ମାନ)

କ. ଭ୍ରାତୃ ସମାନ ପ୍ରେମ

ଘ. ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତତା

ଗ. ପଢିତ ଜଗତ ପ୍ରଶାଳୀର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ

ଘ. ନାଜରିତାୟ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣର ନିଶ୍ଚିନ୍ତତା (“ଜାଣିବା” ୨୭ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି)

୪. ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ କିପରି ଚିହ୍ନିବା ?

ଘ. ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାସମୂହ (ବିଶେଷତଃ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ) ଯେ କୌଣସି ନୃତନ ନିଯମ ଲେଖକଙ୍କର ଅତିକମ ଜଟିଳ କଇନେ ଗ୍ରୀକ, ଅଟେ, ତଥାପି ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ, ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗଭାର ଜ୍ଞାନ ଓ ଅନ୍ତ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ଗଭାରତା ମାପିବା, ଯେପରି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ (ଏହା ହେଉଛି, ଜିଶ୍ଵର ହେଉଛି ଆଲୋକ, ୧:୪; ଜିଶ୍ଵର ହିଁ ପ୍ରେମ, ୪:୮, ୧୭; ଜିଶ୍ଵର ହିଁ ଆତ୍ମା, ଯୋହନ ୪:୨୪)

ଡ. ଏହା ସମବ ଯେ ପ୍ରଥମ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆବୃତ ପତ୍ର ହେବା ଅର୍ଥ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ନେଷ୍ଟେକ ଭିନ୍ନ ମତବାଦ ଉଭୟ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଗଠନ କରେ । ସୁସମାଚାର ଏକ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ଉଦ୍ୟମ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲିଖିତ ଅଟେ (ଏହା ହେଉଛି, ଶିଷ୍ଟଧର୍ମ) ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାବାଦ ଟୀକାକାର ଡ୍ୱେଷ୍ଟକେଟ୍ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ସୁସମାଚାର ଯାଶୁଙ୍କର ଜିଶ୍ଵରଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ତାହାଙ୍କର ମାନବିକତାକୁ ଘୋଷଣା କରେ । ଏହି ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଗମନ କରନ୍ତି ।

ଚ. ଯୋହନ କଳା ଓ ଧଳା (ଦୈତ୍ୟତାବ) ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଲେଖନ୍ତି । ଏହା ମୃତ ସାଗର ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଓ ନୋଷିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶକ ଅଟେ । ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ସଂଗଠିତ ଓ ସାହିତ୍ୟକ ଦୈତ୍ୟବାଦ ହେଉଛି ଉଭୟ ମୌଖିକ (ଆଲୋକ ବନାମ ଅନ୍ତର) ଓ ଉନ୍ନତ ଶୈଳୀ (ଏକ ନାତ୍ରିକାଚକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଏକ ଅନ୍ତିବାଚକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଧାବିତ) ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ, ଯାହା ଏକ ସିଧା ସଲଖ ଦୈତ୍ୟବାଦକୁ ନିଯୋଜନ କରେ (ଯାଶୁ ଉର୍ଧ୍ଵରୁ ବନାମ ସମସ୍ତ ମାନବ ତଳେ) ।

ଛ. ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟର ପୁନଃ ପୁନଃ ବ୍ୟବହାର କାରଣ ଯୋଶୁ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ କୁ ସଂକଷିପ୍ତ ବିବରଣ କରିବା ଅତି କଷ୍ଟକର ଅଟେ । ଏହି ପୁସ୍ତକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପୁନରାବୃତ୍ତି ତାଙ୍କାରେ ଏକତ୍ରୀକୃତ ଭାବେ ରଚିତ ହୋଇଥିବା ଏକ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ରଚିତ ଗଛ ଅଟେ (ସିଏୟ. ବଲ ହେନକ୍ରିକ୍ସ, ଟେପେଷ୍ଟିଲ୍ସ ଅଫ୍ଟ୍ରୁଥ, ଦି ଲେଟେରେସ ଅଫ୍. ଯୋନ) ।

ଲେଖକ

କ. ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ଲେଖକରୁ ହେଉଛି ଯୋହନ ସମକ୍ଷୀୟ ସଂଗ୍ରହୀତ ରଚନାବଳୀର ଲେଖକରୁ ଉପରେ ଆଲୋଚନାର ଅଂଶ - ସୁସମାଚାର, ପ୍ରଥମ ଯୋହନ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋହନ, ତୃତୀୟ ଯୋହନ ଓ ପ୍ରକାଶିକ ବାକ୍ୟ ।

ଘ. ସେଠାରେ ଦ୍ୱୀପଟି ମୌଖିକ ଅବସ୍ଥାତି ରହିଛି

୧. ପରିଚୟ

କ. ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମା ବିବାଦହୀନ ଥିଲା ଯେ, ଯୋହନ, ପ୍ରିୟ ପେରିତ, ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ଲେଖକ ଥିଲେ ।

ଖ. ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀ ଉଥ୍ୟ ସମୂହର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଚିପ୍ରଣା

- (୧) ଗୋମର କ୍ଲେମେଣ୍ଟ୍ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୯୦) ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ସୁଚନା ଗଠନ କରନ୍ତି ।
- (୨) ସ୍ଵିର୍ଣ୍ଣାର ପାଲିକାର୍ପ, ଫିଲିପିଯ ୩ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୧୧୦ - ୧୪୦) ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ର ନକଳ କରନ୍ତି ।
- (୩) ଜେଣ୍ଟିନ୍ ମାର୍ଟରଙ୍କ, ଡାଇଲକ୍ଷ୍ୟ ୧ ୨୩ : ୯ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୧୪୦ - ୧୭୦) ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ନକଳ କରେ
- (୪) ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ନିମନ୍ତେ ସୁଚନା ସମୂହ ଯେଉଁ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ ତିଆରି ହେଲା ତାହା ହେଉଛି
- (କ) ଆଶ୍ରିଅଖର ଜଗନ୍ନାସିଥ୍ସ (ତାଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ତାରିଖ ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୧୦୦ ପୂର୍ବରେ)
- (ଖ) ହେଲରାପଳିଟର ପାପିଥ୍ସ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୪୦ - ୪୦ ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୧୪୫ ବେଳକୁ ଶହୀଦ ହୋଇଥିଲେ)
- (୫) ଲୋଯନ୍ସର ଜରେନିଥ୍ସ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୧୩୦ - ୨୦୨) ପ୍ରଥମ ଯୋହନ କୁ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଭାବେ ଆରୋପ କରନ୍ତି ।
- ତେର୍ତ୍ତିଲିଆନ୍, ଏକ ପୂର୍ବ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥକ ଯିଏ ଭିନ୍ନ ମତଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ୪୦ଟି ପୁଷ୍ଟକ ଲେଖାଥିଲେ, ବେଳେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ନକଳ କଲେ ।
- (୬) ଅନ୍ୟ ପୂର୍ବ ଲେଖାସମୂହ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖକରୁ ଆରୋପ କରନ୍ତି ସେମାନେ ହେଲେ କ୍ଲେମେଣ୍ଟ୍, ଅଗିଚୋନ୍, ଓ ଡାଇନ୍‌ନେଇସିଥ୍ସ, ମନ୍ତ୍ର ତିନିଜଣ ଆଲୋକଜାଣ୍ଟିଆର, ମୁରେଟୋରିଆନ୍ ପ୍ରାଗମେଣ୍ଟ୍ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୧୮୦ - ୨୦୦), ଓ ଯୁଦ୍ଧବିଅଥ୍ସ (ଡ୍ରତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ) ।
- (୭) ଜେରମ (ଚତୁର୍ଥ ଶତାବ୍ଦୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଦ୍ଦେଶ) ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖକରୁ କୁ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଘୋଷଣା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସ୍ବୀକାର କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମୟରେ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅସ୍ଵାକାର କରାଯାଇଥିଲା ।
- (୮) ମୋପସୁଏଷ୍ଟିଆର ଥୁଆଟୋର, ଆଶ୍ରିଅଖର ବିଶ୍ୱପ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ ୩ ୧୯ ୦ ଠାରୁ ୪୨୮, ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖକରୁ କୁ ଅସ୍ଵାକାର କଲେ ।
- ଘ. ଯଦି ଯୋହନ, ତାହା ହେଲେ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସେମାନେ କଥା ଜାଣୁ ?
- (୯) ସେ ଜେବଦି ଓ ସଲୋମିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ
- (୧୦) ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇ, ଯାକୁ ବସିଥିବା କାଳିଲୀ ସମୁଦ୍ରରେ ଜଣେ ଧୀବର ଥିଲେ (ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ନୌକା ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ।)
- (୧୧) ତାଙ୍କ ମାତା, ଯାଶୁଙ୍କର ମାତା ମରିଯମଙ୍କର ଜଣେ ଭଗାନି ଥିବା କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୯ : ୨୫; ମାର୍କ ୧୪ : ୨୦)
- (୧୨) ପ୍ରତୀୟମାନ ଭାବେ ସେ ସମ୍ପର୍କିଶାଳୀ ଥିଲେ କାରଣ
- (କ) ଭଡ଼ାଟିଆବାସମାନେ ଥିଲେ । ସିଏ ଏଫ୍. ମାର୍କ ୧ : ୨୦ ।
- (ଖ) କେତେକ ନୌକାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ।
- (ଗ) ଯିରୁଶାଲୋମରେ ଏକ ବାସଗୁଡ଼ (ସିଏଫ୍. ମାଥ୍. ୨୦ : ୨୦) ଥିଲା
- (୧୩) ଯିରୁଶାଲୋମରେ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯୋହନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ଅଧିକାର ଥିଲା, ଯାହା ସେ ଜଣେ କିଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିବା ଦର୍ଶାଏ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୮ : ୧୪ - ୧୯)
- (୧୪) ସେ ଥିଲେ ଯୋହନ ଯାହାଙ୍କ ଯତ୍ନରେ ମରିଯମ, ଯାଶୁଙ୍କର ମାତା, ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଘ. ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରଥା ସର୍ବସମ୍ମତ ଭାବେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲା ଯେ ଯୋହନ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ୦ଠା ଅଧିକ କାଳ ବଞ୍ଚିଲେ, ଆଉ ଯିରୁଶାଲୋମରେ ମରିଯମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେ ଏଥିଆ ମାଇନରକୁ ଗତି କଲେ ଓ ଏପିସମ୍ବେ, ସେହି ମୂଳର ବୃହତ୍ ସହରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ । ଏହି ସହର ୦ଠା ସେ ପାତ୍ରସର ଦ୍ୱାରା ପାତ୍ରକୁ ଉପକୁଳର ପ୍ରାୟ ଦୂରରେ) ନିର୍ବାସିତ ହେଲା ପୁଣି କିଛି ସମୟ ପରେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ଆଉ ଏପିସମ୍ବକୁ ଫେରିଲେ (ଯୁଦ୍ଧବିଅଥ୍ସ ପୋଲିକାର୍ପ, ପାପିଯାସ ଓ ଜରେନିଆସଙ୍କ ୦ଠା ନକଳ କରନ୍ତି) ।

୨. ଆଧୁନିକ ଜ୍ଞାନୀ

କ. ଆଧୁନିକ ବିଦ୍ୟାନ୍ମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ପରିମାଣରେ ଯୋହନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମାନତା ଚିହ୍ନିତ ବିଶେଷତଃ ବାକ୍ୟାଶରେ, ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ଓ ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗଠନରେ । ଏହାର ଏକ ଉତ୍ତର ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ସୁଷ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୱେଦ ଯାହା ଏହି ସର୍ବାତ୍ମା ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ କଲା : ଜୀବନ ବନାମ ମୃତ୍ୟୁ, ସତ୍ୟ ବନାମ ମିଥ୍ୟାଚରଣ । ଏହି ସମାନ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଦିଭାଜନ ସେହି ସମୟର ଅନ୍ୟ ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ, ମୃତସାଗର ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଓ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନୌଷିକ ଲେଖା ସମୂହ ।

ଘ. ପରମରା ଗତ ଭାବେ ଯୋହନର ଆରୋପିତ ହୋଇଥିବା ପାଞ୍ଚୋଟି ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାରଷ୍ଵାରିକ ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ସେଠାରେ କେତେକ ତତ୍ତ୍ଵସମୂହ ରହିଥିବାକି । କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଦୁଇ ଲୋକ, ତିନି ଲୋକ, ଓ ସେହିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଲେଖକରୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଏହା ଲାଗେ ଯେପରି ସର୍ବାଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଯୋହନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ଭାବନା ଗ୍ରହିକର ଫଳାପଳ ଅଚନ୍ତି, ଯଦିଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ କେତେକ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ।

ଘ. ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସ ଅଟେ ଯେ ଯୋହନ, ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରେରିତ, ଏପିସମ୍ବରେ ତାଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷସମୟ ଆଡ଼କୁ ସମସ୍ତ ପାଞ୍ଚୋଟି ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକ ଲେଖାଲେ ।

ଗ. ଲେଖକର ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ଅର୍ଥ ତର୍ଜମା କରିବାର ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଯେଣା ନୁହେଁ । ଚରମଭାବେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖକ ହେଉଛନ୍ତି ଜିଶ୍ଵର ।

ତାରିଖ -

ସଂକଷିତଭାବେ ଏହା ଲେଖକର ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ

କ. ଯଦି ପେରିତ ଯୋହନ ଏହିପରୁ ପଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ଲେଖାଇଛନ୍ତି, ବିଶେଷତଃ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ, ତେବେ ଆସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ କେତେକ ସମୟରେ ଶେଷ ସମୟ ବିଶ୍ୱାସରେ କଥା ହେଉଅଛୁ । ଏହା ନୋଷିକର ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ / ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଶାଳୀଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ସମୟ ଦେବ ଓ ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ଭାଷା ଓ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ("ଛୋଟ ପିଲାମାନେ"), ଯାହା ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସାମାନଭକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ଯୁବକଗୋଷ୍ଠୀ ସହ କଥା ହେଉଥିବା ଦର୍ଶାଇବା ପରି ଦେଖାଯାଏ । ଜେରୋମ କହନ୍ତି ଯାଶୁକ୍ଳର କୃଶବିନ୍ଦ ପରେ ଯୋହନ ଗ୍ରାମ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ । ଏହା ଏହି ପରମାରା ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଏ ।

ଖ. ଏ.ଟି.ରୋବର୍ଟସନ୍ ଭାବନ୍ତି ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୮୫-୯୫ ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୯୫ ପୂର୍ବରୁ ସୁସମାଚାର ଲିଖିତ ଥିଲା ।

ଘ. ଆଶି, ହଥୁର୍ଦ୍ଦ ମାର୍ଶାଲ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିନ୍ୟ ଜନ୍ମରମ୍ୟାସନାଲ କମେଣ୍ଟପରି ପ୍ରିଜି ଅନ୍ ପୀଣ୍ ଯୋନ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୨୦ - ୧୦୦ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ତାରିଖ ହେଉଛି ଏତେ ନିକଟରେ ସେତେ ଆଧୁନିକ ଜ୍ଞାନୀଶିକ୍ଷା ଆସି ଯୋହନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ତାରିଖ ନିର୍ଦ୍ଦିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ।

ଗୃହଣକାରୀ

କ. ପରମାରା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଏସିଆ ମାଇନର ର (ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ତୁର୍କ) ରୋମୀୟ ପ୍ରଦେଶକୁ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ଏପିସର୍ ସହିତ ଏହାର ବଡ଼ ମହାନଗର ସ୍ଥାନ ଭାବେ ।

ଖ. ଏହିପତ୍ର ଏସିଆ ମାଇନରରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀର ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହିତ (କଳସାୟ ଓ ଏପିସିୟ) ସମସ୍ୟାକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ହେବା ପରି ଜଣାଯାଏ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ

୧. ଉପେଟିକ୍ ନୋଷିକ୍ସ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାନବିକତାକୁ ଅସ୍ଵାକାର କଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କଲେ ।

୨. ଆଷିନୋମିଆନ୍ ନୋଷିକ୍ସ ଯେଉଁମାନେ ନୈତିକତା / ନୈତିକ ଆଚରଣ ଠାରୁ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵକୁ ଅଳଗା କରିଦେଲେ

ଘ. ଅଗୋଷିନ୍ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଚତୁର୍ଥ ଶତାବ୍ଦୀ) କହନ୍ତି ଏହା ପାର୍ଥୀଆନମାନଙ୍କ (ବାବିଲୋନ) ନିକଟକୁ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । କାସିଓଡ଼ାସ ଦ୍ୱାରା ସେ ସମର୍ଥତ ଅଟନ୍ତି (ପୂର୍ବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧତାବାଦୀ) । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧତ ବାକ୍ୟାଶ "ନିର୍ବାଚିତ ମହିଳା", ଓ ବାକ୍ୟାଶ, "ସେ ଯିଏ ବାବିଲୋନରେ ଅଛନ୍ତି", ଯାହା ପ୍ରଥମ ପିତର ୪ : ୧୩ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋହନ ୧ ରେ ବ୍ୟବହୃତ ବାକ୍ୟାଶର ଅନ୍ବନ୍ଧତା ଠାରୁ ଆସିଲା ।

ଘ. ମରେଗୋରିଆନ୍ ପ୍ରାଂଗମେଣ୍ଟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୧୮୦ - ୨୦୦ ମଧ୍ୟରେ ରୋମରେ ନୃତ୍ୟ ନିଯମ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପୂର୍ବ ଲିଖିତ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ନିଯମ ତାଲିକା, ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ଏହି ପତ୍ର "ତାଙ୍କ ସହୋଯୋଗୀ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱପମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ପରେ" (ଏସିଆ ମାଇନରରେ) ଲିଖିତ ।

ଉତ୍ତର ମତବାଦ

କ. ପତ୍ର ନିଜେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅଟେ (ଏହା ହେଉଛି, "ଆମେ ଯଦି କହୁ")

୧ : ଏ ଠାରୁ ଓ "ସେ ଯିଏ କହନ୍ତି " ୨ : ୯; ୪ : ୨୦ (ଗାଲିବର୍ଷଣ) ।

ଖ. ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ଆଧ୍ୟତ୍ରାଶ ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର କେତେକ ମୌଳିକ ନାତିଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷା କରି ପାରିବା ।

୧. ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅବଦାର ଅସ୍ଵାନ୍ତି

୨. ପରିତ୍ରାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କେନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱ ଭାବର ଅସ୍ଵାନ୍ତି

୩. ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯୋନ ଜୀବନ ଶୈଳୀର ଅଭାବ

୪. ଜ୍ଞାନ (ବେଳେ ବେଳେ ଶୁଣ୍ଟ) ଉପରେ ଏକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ।

୫. ଏକାଧୁକାର ପ୍ରବନ୍ଧତା ଦିଗରେ ପକ୍ଷପାତ

ଘ. ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇୟିମ୍ବିନ୍

ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ ରୋମିଯ ଜଗତର ପୂର୍ବୀୟ ଓ ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ସଂଗ୍ରହ ସମୟ ଥିଲା । ଗ୍ରୀକ୍ ଓ ରୋମୀୟ ମନ୍ଦିର ଗୁଡ଼ିକର ଦେବ ଦେବୀମାନେ ଖରାପ ଖ୍ୟାତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ । ରହସ୍ୟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକ ଅତିଜନପିତ୍ୟ ଥିଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାଙ୍କ ସହ ଓ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ସହ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଥିଲା । ପାର୍ଥୀବ ଗ୍ରୀକ୍ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ଜନପିତ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜାଗତିକ ମତଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ହେଉଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସ ସଂଗ୍ରହ ଧର୍ମର ଏହି ଜଗତ ମଧ୍ୟକୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯୋନ ବିଶ୍ୱାସର ଏକାଧୁକାର ପ୍ରବନ୍ଧତା ଆସିଲା (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକମାତ୍ର ପଥ, ସିଏପ୍. ଯୋହନ ୧୪ : ୭) । ଭ୍ରାନ୍ତଶିକ୍ଷାର ସଠିକ୍ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଯାହା କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ଧର୍ମର ପ୍ରତୀମାନ ସଂକାର୍ଣ୍ଣତାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧର କରି ଗଠନ କରିବାକୁ ଓ ଏକ ପ୍ରଶନ୍ତ ଗ୍ରୀକ - ରୋମିଯ ଶ୍ରୋତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବୈଦିକଭାବରେ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ କରିବାକୁ ଏହା ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ।

ଘ. କେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀର ନୋଷ୍ଟିକମାନଙ୍କୁ ଯୋହନ ସମ୍ପୋଧନ କରୁଛନ୍ତି ତାହାର ସାମ୍ବବ୍ୟ ଚିନ୍ମନ ଗୁଡ଼ିକ

୧. ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନୋଷ୍ଟିକିଜମି

କ. ପ୍ରଥମ ଶତାବୀର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନୋଷ୍ଟିକିଜମର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷାକରୁତିକ ଆତ୍ମା ଓ ଭୌତିକ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜୀବ ସରାବିଦ୍ୟା ସମକ୍ଷାୟ (ଅନନ୍ତ) ଦୈବବାଦ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେଇ ଆସୁଥିବା ପରି ବୋଧ ହୁଏ । ଆତ୍ମା (ଉଜ୍ଜଵିଲାର) ଉତ୍ତମ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଭୌତିକ ପଦାର୍ଥ ସ୍ଥାଭାବିକ ଭାବେ ମନ୍ଦ ଥିଲା । ଏହି ଦିଅଂଶ ବିଭାଜନ ପ୍ଲେଟର ଆଦର୍ଶ ବନାମ ଭୌତିକ, ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବନାମ ଜାଗତିକ, ଅଦୃଶ୍ୟ ବନାମ ଦୃଶ୍ୟ ଏକାପରି ଦେଖାଯାଏ । ପାରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଗୁପ୍ତଜ୍ଞାନର ଗୁରୁତବତା ଉପରେ (ଗୁପ୍ତଶବ୍ଦ ଓ ଗୁପ୍ତସ୍ଥଳେ ଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାକୁ ଦେବଦୂତ ସ୍ଵର୍ଗଶ(ଏଇଅନ୍ସ) ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଏ) ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଧ୍ୟକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଘ. ସେଠାରେ ପ୍ରାଥମିକ ନୋଷ୍ଟିକିଜମର ଦୁଇଟି ଆକୃତି ରହିଛି ଯାହା ପ୍ରତୀକ୍ଷମାନ ଭାବେ ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ହୋଇଥାଇ ପାରେ ।

(୧) ତୋସେଟିକ୍ ନୋଷ୍ଟିକିଜମର ଯାହା ଯୀଶୁଙ୍କର ସତ୍ୟ ମାନବିକତାକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରେ କାରଣ ଭୌତିକ ପଦାର୍ଥ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

(୨) ସେରିନିଆନ ନୋଷ୍ଟିକିଜମ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନେକ ଏଇଅନ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅବା ଉତ୍ତମ ଉଚ୍ଚ ଦେବତା ଓ ମନ୍ଦ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଦେବଦୂତ ଷ୍ଟର ସହ ଚିହ୍ନଟ କରେ । ଏହି “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମା” ମନୁଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠବିଦ୍ଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଗଲା ।

(୩) ଏହି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସନ୍ୟାସବ୍ରତ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ (ଯଦି ଶରୀର ଏହା ଚାହେଁ, ଏହା ମନ୍ଦ ଅଟେ । ଆଉ ଅନ୍ୟମାନେ ଆଣ୍ଟିନୋମିଆନିଜମ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ (ଯଦି ଶରୀର ଏହା ଚାହେଁ, ଏହା ଦିଅ । ପ୍ରଥମ ଶତାବୀରେ ହୋଇଥିବା ନୋଷ୍ଟିକିଜମର ବିକଶିତ ପ୍ରଶାଳୀର ସେଠାରେ କୌଣସି ଲିଖିତ ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହା ଦିତୀୟ ଶତାବୀର ମଧ୍ୟଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଥିଲା ସେହି ଲିଖିତ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ତଥ୍ୟ ରହିଥିଲା । “ନୋଷ୍ଟିକିଜମ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧ୍ୟକ ତଥ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦେଖନ୍ତୁ

(କ) ହାନ୍ସ ଯୋନାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିନୋଷ୍ଟିକ ରେଲିଜିଅନ୍, ବିକନ୍ ପ୍ରେସ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ।

(ଖ) ଏଲାଇନେ ପେଗେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିନୋଷ୍ଟିକ ଗସପେଲେସ୍, ରାଷ୍ଟ୍ରମ ହାଇସ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ।

(ଗ) ଆତ୍ମ୍ୟ ହେଲ୍ପାବାଲୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦି ନାଗ ହନ୍ତାଦି ନୋଷ୍ଟିକ୍ ଟେକ୍କୁଟ୍ ଏଣ୍ ଦି ବାଇବଲ

୨. ଇତିହାସିଆସ ତାଙ୍କ ଟୁ ଦି ସ୍ବିରନାଇଆନ୍ସ i - v - v ଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଅନ୍ୟ ଏକ ସାମ୍ବବ୍ୟ ତଥ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅବତାର ହେବାକୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିଲେ ଓ ଆଣ୍ଟିନୋମିଆନ୍ ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ ବାସ କଲେ ।

୩. ତଥାପି ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବବତ୍ୟ କମ ଆଶାପଦ ତଥ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ହେଉଛି ଆଣ୍ଟିଅଖର ମିଆଣ୍ଡର, ଯିଏ ଇରେନିଆସର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ, ଏଗେଇନ୍ସ ହେରେସିସ୍ XXIII ଠାରୁ ଜଣାଯାଆନ୍ତି । ସେ ସମିରୋଣୀୟ ଶିମୋନଙ୍କର ଜଣେ ଅନୁଗାମୀ ଓ ଜଣେ ଗୁପ୍ତଜ୍ଞାନର ପ୍ରବନ୍ଧା ଥିଲେ ।

୪. ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ “ସତ୍ୟ” ଧର୍ମନାଚିକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଜବୀନ ଶୈଳୀ ବିଶ୍ୱାସର ବର୍ଜନତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଆତ୍ମା ଆସ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ ଅଟେ ।

୫. ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଧର୍ମକୁ ଏକ ବୃଦ୍ଧିସମ୍ପନ୍ନ ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ୱିଷ ଶୈଳୀରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଆତ୍ମା ଆସ୍ତମାନଙ୍କ ସହ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ ଅଟେ ।

୬. ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସନ୍ୟାସୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏହାର ଗୋଟିଏ ଉପଯୋଗୀ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ ରହିଛି

୭. ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେବାକୁ (ସିଏପ୍. ୧ : ୪)

୮. ଜିଶ୍ଵରମୁକ୍ତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବାକୁ (ସିଏପ୍. ୧ : ୭; ୨ : ୧)

୯. ପରମାତ୍ମା ପ୍ରେମ କରିବାକୁ (ସିଏପ୍. ୪ : ୩ - ୨୧) ଆଉ ଜଗତକୁ ନୁହେଁ (ସିଏପ୍. ୨ : ୧୫ - ୧୭) ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବାକୁ (ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମନେ ପକାଇ ଦେବାକୁ)

୧୦. ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ନିର୍ଭର ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାକୁ (ସିଏପ୍. ୪ : ୧୩)

୧୧. ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହାର ଗୋଟିଏ ମତବାଦ ସମକ୍ଷୀୟ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ ରହିଛି

୧. ଯାଶୁଙ୍କର ଦେବତା ଓ ମାନବିକତାକୁ ଅଳଗା କରୁଥିବାର ଭୁଲ ଧାରଣା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ।
୨. ଜିଶୁରମୁକ୍ତ ଜୀବନଯାପନର ଆଖାତ୍ମିକତାକୁ ଏକ ବୌକ୍ରିକତା ବିହିନ ଜୀବନରେ ଅଳଗା କରୁଥିବା ଭୁଲ ଧାରଣା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ।

୩. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଜ୍ଞିନ୍ ହୋଇ ବଞ୍ଚିବାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରକ୍ଷା ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇ ପାରିବ ସେହି ଭୁଲ ଧାରଣା ପ୍ରମାଣିତ କରିବ ।

୪୦ନ ଚକ୍ର ଏକ

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଦାୟୀତ୍ବବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବାଇବଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁଷ୍ଟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ନିଜ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟକର କେନ୍ଦ୍ରିତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

୧. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟକର ବିଷୟ ବସ୍ତୁ

୨. ଉପନ୍ୟାସର ପ୍ରକାର (ବିଶେଷ ପ୍ରକାର ସାହିତ୍ୟ)

୪୦ନ ଚକ୍ର ଦୂଇ

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟୀତ୍ବବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବାଇବଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁଷ୍ଟକ ଦିତୀୟ ଥର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ସଂକଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ କରନ୍ତୁ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

୧. ପ୍ରଥମ ସାହିତ୍ୟକ ଏକକର ବିଷୟ

୨. ଦୃଢ଼ୀୟ ସାହିତ୍ୟକ ଏକକର ବିଷୟ

୩. ତୃତୀୟ ସାହିତ୍ୟକ ଏକକର ବିଷୟ

୪. ଚତୁର୍ଥ ସାହିତ୍ୟକ ଏକକର ବିଷୟ

୫. ଇତ୍ୟାଦି

ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୧୦ - ୨୦

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଲେଖ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ

ଯୁ ବି ଏସ	ଏନ୍ କେ ଜେହି	ଏନ୍ ଆର ଏସ ଭି	ଚିଙ୍ଗି	ଏନ୍ ଜେ ବି
ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ	ଯାହା ଶୁଣାଯାଇଛି			ଅବତାରିତ ବାକ୍ୟ
	ଦେଖାଯାଇଛି ଓ			ଓ ପିତା ଆଉ ପୁତ୍ରଙ୍କ
	ସ୍ଵର୍ଗ କରଯାଇଛି	ଭୂମିକା	ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ	ସହିତ ଅଂଶୀ ହେବା
୧ : ୧ - ୪	୧ : ୧ - ୪	୧ : ୧ - ୪	୧ : ୧ - ୪	୧ : ୧ - ୪
ଜିଶ୍ଵର ହିଁ ଜ୍ୟୋତିଃ	ତାହାଙ୍କ ସହ	ପାପ ପ୍ରତି		
	ସହଭାଗିତାର ଭିତ୍ତି	ଠିକ୍ ମନୋଭାବ	ଜିଶ୍ଵର ହିଁ ଜ୍ୟୋତିଃ ଜ୍ୟୋତିଃରେ ଗମନ କରିବାକୁ	
୧ : ୫ - ୧୦	୧ : ୫ - ୨ : ୨	୧ : ୫ - ୧୦	(୧ : ୫ - ୨ : ୨୮) ୧ : ୫ - ୨	ପ୍ରଥମ ସର୍ବ ପାପ ସହ ଖଣ୍ଡନ କରିବ ।
୧ : ୮ - ୧୦	୧ : ୮ - ୨ : ୨			

୩୦ନ ଚକ୍ର ଟିକି

ଅନୁଲେଖ ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏ କ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଳର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ବବାନ୍ ଅଟେ । ଆସମାନଙ୍କ ୦ଠରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଳ, ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ନିରବଜ୍ଞିନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଶ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୟ ଭାଗଗୁଡ଼ିକ ପାଞ୍ଚୋଟି ନୂତନ ତର୍ଜମା ସହ ମିଳାଅନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗକରିବା ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚାବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଲେଖରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୟବନ୍ଧୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଲେଖ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଲେଖ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଲେଖ

୪. ଛତ୍ୟାଦି

ଯଦିଓ ସେମାନେ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ନୁହେଁ, ଅନୁଲେଖ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ବୁଝିବା ଓ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାବିକାଠି ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଅନୁଲେଖଗୁଡ଼ିକ ଭାଗ ଓ ସଂକଷିପ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଲେଖର କେବଳ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଶ୍ୟ, ସତ୍ୟତା, ଅବା ଚିନ୍ତାଧାରା ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକ୍ଷିରଣ ସେହି ବିଶ୍ୟକୁ ଏହାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମାର୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି । ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଅଂଶ ପାଠ କରନ୍ତି, ନିଜକୁ ପରାରନ୍ତୁ ବିଶ୍ୟ ଓ ପଦ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକର କେଉଁ ଅନୁବାଦ ଆପଣଙ୍କୁ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ବାଇବଳ ପଡ଼ିବା ଏବଂ ଏହାର ବିଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ (ଅନୁଲେଖଗୁଡ଼ିକ) ଚିହ୍ନିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା, ତାପରେ ଆଧୁନିକ ସଂକ୍ଷିରଣ ସହିତ ଆସମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାକୁ ତୁଳନା କରିବା । କେବଳ ଯେତେବେଳେ ଆସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ତର୍ଜମା ଓ ଉପମ୍ଲାପନା ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ବୁଝିପାରିବା ଆସେମାନେ ସତ୍ୟ ଭାବେ ବାଇବଳକୁ ବୁଝିପାରିବା । ପ୍ରକୃତ ଲେଖକ କେବଳ ଅନୁପ୍ରେରିତ ଅଟେ - ସମ୍ବାଦକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ଅର୍ଥ ବଦଳାଇବାକୁ ପାଠକଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ସମୟରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁପ୍ରେରିତ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ବାଇବଳ ପାଠକଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବ ରହିଛି ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ସମସ୍ତ କାରିଗରି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଓ ସାଙ୍କେତିକ ସଂକଷିପ୍ତ ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକ ପରିଶିଳ୍ପ ଏକ, ଦୁଇ ଓ ତିନିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୃଷ୍ଠପତ୍ର

କ. ଏହି ଉତ୍ତରତାଂଶ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର (୧ : ୧ - ୧୮, ଶାରିରିକ ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ) ମୁଖ୍ୟବନ୍ଦ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଟେ, ଯାହା ଆଦି ୧ : ୧ (ଶାରାରିକ ସୃଷ୍ଟି) ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଟେ । ଯେମିତି ହେଉ, ଏଠାରେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ଜନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରାରମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

ଖ. ଗୁରୁତ୍ୱ ହେଉଛି

୧. ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବିକତା ଉପରେ

କ. ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକ ମାନବ ଚେତନାଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପର୍କତ : ଦୃଶ୍ୟ, ଶବ୍ଦ, ସଂଶ୍ରୀଳ (ସିଏଫ୍. ୧,୩ ପଦଗୁଡ଼ିକ) ଯାଶୁ ସତ୍ୟତାବେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଶରୀର ଧାରୀ ଥିଲେ ।

ଖ. ଯାଶୁଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ

(୧) ଜୀବତ ବାକ୍ୟ (ସିଏଫ୍. ପ. ୧)

(୨) ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ସିଏଫ୍. ପ. ୩)

୩. ନାଜରିତର ଯାଶୁଙ୍କର ଜିଶ୍ଵରତ୍ତ ଉପରେ

କ. ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୟମାନତା (୧, ୨)

ଘ. ଅବତାର ଗ୍ରହଣ (୨)

ଏହି ସତ୍ୟତାଗୁଡ଼ିକ ନୋଷିକ୍ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଜାଗତିକ ଚିତ୍ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରିଚାଳିତ ହେଲା ।

ଶବ୍ଦ ବିନ୍ୟାସ

କ. ୧ - ୪ ପଦଗୁଡ଼ିକ

୧. ୧ - ନାକ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରୀକରେ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଗଠନ କରେ ।

୨. ପ. ୨ରେ ମୁଖ୍ୟ କ୍ରିୟା ପଦ ହେଉଛି “ପ୍ରଚାର କରିବା” । ପ୍ରେରିତିକ ପ୍ରଚାରର ଉପାଦାନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ସେଠାରେ ପ. ୧ରେ ଚାରୋଟି ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶକ ବାକ୍ୟାଂଶ ରହିଛି ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତବ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟାଂଶ ଗୁଡ଼ିକରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

କ. “ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ କ’ଣ ଥିଲା”

ଘ. “ଆସେମାନେ କ’ଣ ଶୁଣି ଅଛୁ”

ଘ. “ଆସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵତକ୍ଷୁରେ ଆସେମାନେ କ’ଣ ଦେଖିଅଛୁ”

ଘ. “ଆସେମାନେ କ’ଣ ଦେଖିଅଛୁ ଏବଂ ଆସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵହସ୍ତରେ ସଂଶ୍ରୀଳ ରକିଅଛୁ”

୪. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅବତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨ ପଦ ଏକ ଭାବ ପ୍ରକାଶକ ଶବ୍ଦ ହେବା ପରି ଦେଖାଯାଏ । ସତ୍ୟ ଯେ ଏହା ଅତି ଅଣ୍ଣାହୁଆ ବ୍ୟାକରଣ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ନିମନ୍ତେ ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରେ !

୫. ୩ ଓ ୪ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରେରିତିକ ଘୋଷଣା : ସହଭାଗିତା ଓ ଆନନ୍ଦ ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅର୍ଥ ଦିଏ । ପ୍ରେରିତିକ ପ୍ରତ୍ୟେକୀୟାବାକ୍ୟ ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକ ସିଦ୍ଧ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀର ଗୋଟିଏ ମାନଦଣ୍ଡ ଥିଲା ।

୬. ୧ ପଦରେ କ୍ରିୟାପଦର କାଳଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରବାହ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ

କ. ଅସମ୍ଭବ କାଳ (ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୟମାନ)

ଘ. ସମାପ୍ତିବାଚକ, ସମାପ୍ତି ବାଚକ କାଳ (ଆଦେଶ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟତା)

ଘ. ଆଓରିଷଟ, ଆଓରିଷ (ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ବାଧରଣମାନ)

ଘ. ୧ : ୪ - ୨ : ୨ ପଦଗୁଡ଼ିକ

୧. ୧ : ୪ - ୨ ୨ : ୨ ରେ ସର୍ବନାମଗୁଡ଼ିକ ଅତି ସନ୍ଦେହଜନକ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବେ ପ. ୫ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ, ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାନ୍ତି (ଏପ୍ଟ. ୧ : ୩ - ୧୪ ସଦୃଶ)

୨. ସମସ୍ତ “ଯଦିଗୁଡ଼ିକ” ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟସମୂହ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟ କହନ୍ତି ।

୩. ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଲ୍ଲେଖିତୀଯ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଭିନ୍ନତା ରହିଛି

କ. କ୍ରିୟାପଦ କାଳଗୁଡ଼ିକର ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନାମ “ପାପ” କୁ ସ୍ଥୁଚିତ କରି ଆଓରିଷ ମଧ୍ୟରେ ।

ଘ. ଏକବଚନ ଓ ବହୁବଚନ, “ପାପ” ବନାମ “ପାପ ସମୂହ” ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାତ୍ର ମତ ପ୍ରକଳ୍ପ ।

କ. ଭ୍ରାତ୍ର ମତ ପ୍ରବର୍କାମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଦାବିଗୁଡ଼ିକ .. ୧:୬, ୮, ୧୦; ୨ : ୪, ୨, ୯ ରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ ।

ଘ. ୪ - ୧୦ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବା (ନୈତିକତା) ଠାରୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିବା (ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ)କୁ ଅଳଗା କରିବାର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧ ପଦକ୍ଷେପକୁ ସମ୍ପର୍କ କରେ ।

ଏହା ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଏକ ଅତ୍ୟଧିକ ନୋଷିକର ବେଶୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଉପରୁପାନ କରେ । ସେସମ୍ବେ ଯେଉଁମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଧାରାରେ ତାହାଙ୍କ ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ଘ. ୧ : ୮ - ୨ : ୨ ପଦଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭାବେ ୩ : ୧ - ୯ ସହିତ ସନ୍ତୁଳିତ ଭାବେ ଅବସ୍ଥିତ । ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ଵ । ସେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ତୃତୀୟଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତି :

୧. ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତୃତୀ (ପାପ ନାହିଁ)
୨. ନୈତିକ ତୃତୀ (ପାପ ବିଷୟବସ୍ତୁ ନୁହେଁ)

ଘ. ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୨ : ୧ - ୨ ପାପକୁ ଅଧିକ ସାମାନ୍ୟ ଭାବରେ ନେବା (ଆଶ୍ଚିନ୍ନୋମିଆନିଜମ) ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ, ସମାଲୋଚନାମୂଳକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ନିୟମ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ, କିମ୍ବା ସୈନ୍ୟାସିତ୍ରର ପୁନଃ ପୁନଃ ସଂଘଟିତ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆୟାଇ ଥିବା ସନ୍ତୁଳନ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆୟାଇ ଥିବା ସନ୍ତୁଳନ ଅଟେ ।

ଶତ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ପଠନ

ଏନ୍.୬.୬.୬.ବି. (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଙ୍ଗ ୧:୧-୪

୧ ଆଦ୍ୟରୁ ଯାହା ଥିଲା, ଯାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ, ଯାହା ସ୍ଵଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦେଖିଅଛୁ, ଯାହା ଆମ୍ବେମାନେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଅଛୁ ଓ ବହସ୍ତରେ ସର୍ବ କରିଅଛୁ, ସେହି ଜୀବନ ବାକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓ ସେହି ଜୀବନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଆଉ ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଓ ସାକ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ, ଥୋଇ ଯେଉଁ ଅନେକ ଜୀବନ ପିତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଓ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେଏ ତାହା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁ । ଯାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଓ ଶୁଣିଅଛୁ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଉଅଛୁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗୀ ହୋଇପାର; ଆଉ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତା ପିତା ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଅଛି । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ ଏହି ସବୁ ଲେଖୁଅଛୁ ।

୧:୧ “ଯାହା” ପୁଷ୍ଟକ ଗୋଟିଏ କ୍ଲୀବ ସର୍ବନାମ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମାଦର ଯୁଗୁ ପାର୍ଶ୍ଵଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କୁହେ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ହେଲା

୧. ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବାଦ

୨. ଯୀଶୁଙ୍କର ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ବିଷୟରେ (ସିଏଫ୍ ୧:୮, ୧୦; ୨:୨୦, ୨୪; ୩:୧୧, ୧୪)

ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ଏକ ସମ୍ବାଦ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଏକ ଜୀବନ ଶୈଳୀ

■ “ଥିଲା” ଏହାଏକ ଅସମାନ୍ତ କାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ସୁଚକ ଅଟେ । ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୟମାନତା (ଏହା ହେଉଛି, ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଏକ ପୁନଃବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟେ, ସିଏଫ୍ ପ. ୨; ଯୋହନ ୧:୧, ୧୪; ୩:୧୩; ୮:୪୭-୪୮; ୧୭:୪) ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଏହା ତାହାଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଥିଲା । ଯୀଶୁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି କାରର ଆରମ୍ଭଠାରୁ ସେ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ରହି ଆସିଛନ୍ତି ।

■ “ଆଦ୍ୟ” ଆଦିପୁଷ୍ଟକ ୧ ଓ ଯୋହନ ୧ ସହ ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ସୁଚନା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ଜନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ବିଷୟକୁ ଦର୍ଶାଉଛି (ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧:୧ରେ ଆର୍କ) । ଯୀଶୁଙ୍କର ଆଗମନ ହେବା “ଯୋହଜନା ଖ” ନ ଥିଲା । ସୁସମାଚାର ସବୁବେଳେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଜନା ଥିଲଶ (ସିଏଫ୍ ଆଦି ୩:୧୪; ପ୍ରେରିତ ୨:୨୩; ୩:୧୮; ୪:୨୮; ୧୩:୨୯) । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ଦ୍ୱାଦଶ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ଯୀଶୁଙ୍କକ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତର ଆରମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶାଉଛି ।

ଯୋହନ “ଆଦ୍ୟ” (ଆର୍କ)ର ଧାରଣା ବେଳେ ବେଳେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ମୌଳିକ ଭାବରେ ଅଧିକତମ ଘରଣାଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭିନ୍ନ ।

୧. ସୃଷ୍ଟି ଠାରୁ

କ. ଯୋହନ ୧:୧, ୨ (ଆରମ୍ଭରେ ଯୀଶୁ)

ଖ. ଯୋହନ ୮:୪୮; ପ୍ର.ରାଜା. ୩:୮ (ଶତତାନ ହତ୍ୟାକାରୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆରମ୍ଭରୁ)

ଘ. ପ୍ରକା. ୩:୧୪. ୨୧:୭, ୧୨ (ଯୀଶୁ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ)

୨. ଯୀଶୁଙ୍କର ଅବତାର ଗ୍ରହଣ ଓ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମୟଠାରୁ

କ. ଯୋହନ ୮:୪୮; ୧୭:୪; ପ୍ର.ଯୋହନ ୨:୭ (ଦୁଇଥର) ୩:୧୧; ଦ୍ୱ.ଯୋହନ ୪,୭ (ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ସମୂହ)

ଖ. ଯୋହନ ୧୪:୨୭; ୧:୪ (ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ)

ଘ. ପ୍ର.ଯୋହନ ୧:୧ (ଯୀଶୁଙ୍କର ଜନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭଠାରୁ)

ଘ. ପ୍ର.ଯୋହନ ୨:୧୩, ୨୪ (ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଠାରୁ)

ଡ. ଯୋହନ ୨:୨୪ (ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଠାରୁ)

ଣ. ପରିଷ୍ଠିତି ୨କୁ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରେ

ବିଶେଷ ଶାର୍ତ୍ତ : ଯୋହନ ୧ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୧ ସହ ତୁଳନା କରାଗଲା

ସୁସମାଚାର

୧. ଆଦ୍ୟରେ (୧:୧, ୨)
୨. ବାକ୍ୟ (ଲୋଗସ) ୧:୧
୩. ଜୀବନ (ଯୋଏ) ୧:୪
୪. ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଜ୍ୟୋତିଃ (୧:୪)
୫. ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶିତ (୧:୪)
୬. ଅନ୍ତକାର (୧:୪)
୭. ଜ୍ୟୋତିଃର ସାକ୍ଷୀ (୧:୩-୮)
୮. ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଗଲେ (୧:୭, ୧୨-୧୩)
୯. ତାହାଙ୍କ ଗୌରବ ଦେଖିଲେ (୧:୧୪)

ପତ୍ର

୧. ଆଦ୍ୟଠାରୁ (୧:୧)
୨. ବାକ୍ୟ (ଲୋଗସ) ୧:୧
୩. ଜୀବନ (ଯୋଏ) (୧:୧, ୨)
୪. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଜ୍ୟୋତିଃ (୧:୪)
୫. ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶିତ (୧:୪)
୬. ଅନ୍ତକାର (୧:୪)
୭. ଜ୍ୟୋତିଃର ସାକ୍ଷୀ (୧:୩, ୪)
୮. ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଗଲେ (୧:୩)
୯. ତାହାଙ୍କ ଗୌରବ ଦେଖିଲେ (୧:୧-୩)

■ “ଆସେମାନେ” ଏହା ସମସ୍ତିକୃତକୁ ସୂଚିତ କରେ ତଥାପି ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ରକୁ ସୂଚାଏ (ତାହା ହେଉଛି, ଏନ୍ତି ଲେଖକମାନେ)। ଏହି ସାମୁହିତ ସାକ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ର. ଯୋହନର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା । ଏହା ସମୁଦ୍ରାୟ ୪୦ ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

କେତେକ ଏହି ମୁଦ୍ରାୟ ସର୍ବନାମକୁ “ଯୋହନଙ୍କ ପରମ୍ପରା”ର ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବା ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି । ଏହା ଯୋହନଙ୍କରୁ ଧର୍ମତଥ୍ବ ସମ୍ମାନ ଗୁରୁତ୍ବର ଧାରଣାର ଅଭିଭାବକ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଇ ପାରେ ।

■ “ଶୁଣିଅଛୁ ... ଦେଖିଅଛୁ” ଏଗୁଡ଼ିକ ଉଭୟ ସମାପ୍ତି କାଳ ବକ୍ତ୍ଵାଣ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ସ୍ଥାୟୀ ପରିଣାମଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଏ । ଯୋହନ ୧, ୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚମି ଚେତନା ଶକ୍ତି ସହିତ ସମ୍ପର୍କର ତାଙ୍କର କ୍ରିୟା ବିଶେଷଣଗୁଡ଼ିକର ପୁନଃପୁନଃ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଯାଶୁଙ୍କର ମାନବିକତାକୁ ଦାବି କରୁଥିଲେ । ସେ ସେହି ଉପାୟରେ ନାଜରିତର ଯାଶୁଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ଶିକ୍ଷାର ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ଷୀ ହେବା ଦାବି କରନ୍ତି ।

■ “ନିରିକ୍ଷଣ କରିଅଛୁ... ଓ ସର୍ବ କରିଅଛୁ” ଏଗୁଡ଼ିକ ଉଭୟ ଆୱେରିଷ୍ଟ ବକ୍ତ୍ଵାଣ୍ୟ ସୂଚକ ଅଟନ୍ତି ଯାହା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଏ । “ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲୁ” ଅର୍ଥ “ନିକଟରୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା” (ସି.୬୮, ଯୋହନ ୧:୧୪) “ସର୍ବ କଲୁ” ଅର୍ଥ “ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ନିକଟରୁ ପରିକଷା କରିଅଛୁ” (ସି.୬୮ ଯୋହନ ୨୦:୨୦, ୨୭; ଲୁକ ୨୪:୩୯)

“ସର୍ବ କଲେ” କିମ୍ବା “ହାତରେ ସର୍ବ କଲେ” ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ ପଦ (ସେଲାପିଅ) ନୂତନ ନିୟମର ଦୁଇଟି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ କେବଳ ମିଳେ : ଏଠାରେ ଏବଂ ଲୁକ ୨୪:୩୯ । ଲୁକରେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ପୁନରୁଥାନ ପରେ ସାକ୍ଷାତରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ଏହାକୁ ସେହି ସମାନ ଅର୍ଥରେବ୍ୟବହାର କରେ ।

■ “ଜୀବତ ବାକ୍ୟ” ପଦ ଲୋଗସର ବ୍ୟବହାର ଗ୍ରୀକ ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଧାନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବାକୁ ପରିବେଶଣ କରାଗଲା । ଯେପରି ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ମୁଖେବନରେ (ସି.୬୮ ୧:୧) ଗ୍ରୀକ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ବିଶ୍ଵତ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ) । ଏହା ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଥିଲା (ସି.୬୮ ପ୍ରଥମ ଯୋହନକୁ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ ସି) । ଏଠାରେ ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ଉଭୟ ସୁସମାଚାରର ଉପାଦାନ ଓ ସୁସାଚାରର ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଇଛି ।

୧:୨ ଏହି ପଦ “ଜୀବନ”କୁ ଅର୍ଥ ଦେବାରେ ଏକ ଉପବାକ୍ୟ ଅଟେ ।

■ “ଜୀବନ” (ଯୋଏ) (ପ୍ରୀ ଦୁଇଥର) ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ମହରେ ଆହ୍ଵାନ କରିବାକୁ, ପୁନରୁଥାନ ଜୀବନ, ନୂତନ କାଳ ଜୀବନ, କିମ୍ବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସି.୬୮ ଯୋହନ ୧:୪, ୩:୧୪, ୩୭ (ଦୁଇଥର); ୪:୧୪, ୩୭; ୪:୨୪ (ଦୁଇଥର); ୨୭ (ଦୁଇଥର), ୨୯, ୩୯, ୪୦; ୨୭:୨୭, ୩୩, ୩୪, ୪୦, ୪୭, ୪୮, ୪୯, ୨୩, ୨୮; ୮:୧୨, ୧୦:୧୦, ୨୮; ୧୧:୨୪; ୨୭:୨୪, ୨୦:୨୦; ୧୪:୨୭; ୧୭:୨୩, ୨୦:୨୧; ପ୍ର. ଯୋହନ ୧:୧, ୨; ୨:୨୪; ୩:୧୪-୧୫; ୪:୧୧, ୧୨, ୧୩, ୧୪, ୨୦) । ଯାଶୁ ନିଜକୁ “ଜୀବନ” ବୋଲି ଦାବି କଲେ (ସି.୬୮ ଯୋହନ ୧୪:୭)

■ “ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ” ଏହି କ୍ରିୟାପଦ ଏହି ପଦରେ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଆଉ ଉଭୟ ହେଉଛନ୍ତି ଆୱେରିଷ୍ଟ ବକ୍ତ୍ଵାଣ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ମବାଚ୍ୟ । କର୍ମବାଚ୍ୟ କ୍ରିୟା ବେଳେ ବେଳେ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହି ପଦ (ପାନେରୁ) “ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ତାହା ଆଲୋକ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବାକୁ” କୁ ସୂଚିତ କରୁଛି । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ସହ ଏକ ଆଦରଣୀୟ ପଦ ଥିଲା (ସି.୬୮ ଯୋହନ ୧:୩୧; ୩:୨୧; ୫:୩; ୧୨:୩; ପ୍ର. ଯୋହନ ୧:୧ (ଦୁଇଥର); ୨:୧୯; ୩:୪, ୮, ୧୦; ୪:୯) । ଆୱେରିଷ୍ଟ କାଳ ଅବତାରକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଏ (ସି.୬୮ ଯୋହନ ୧:୧୪), ଯାହା ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନେ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କଲେ ।

■ “ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା” ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତିକୁ ଦର୍ଶାଏ (ଏହା ହେଉଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) । ଏହି ପଦ ବେଳେ ବେଳେ ବିଚାରାଳୟ ମାକଦମାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିତ ହେଉଥିଲା । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧:୮ରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ମାନେ ।

■ “ଘୋଷଣା କରିବା” ଏହା ଯୋହନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ (ଏହା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ଯାହା ତାଙ୍କ ପ୍ରତାର ଏବଂ ଲେଖାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ । ଏହା ଭିତ୍ତି ୧-ଗର ମୁଖ୍ୟ କ୍ରିୟାପଦ ଅଯେ । ଏହା ଦୁଇଥର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଛି (ପ. ୩ ପ. ୩)

■ “ପିତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲା” ପ. ୧ ସତ୍ତବ, ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ପୂର୍ବ -ବିଦ୍ୟମାନତାର ଏକ ଦୃଢ଼ ଘୋଷଣା ଅଟେ । ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକାଶ ଯୋହନ ୧:୧ ସତ୍ତବ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଦ୍ଵ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଆସିବା (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୧:୧୪) । ଯାଶୁଙ୍କ ଜାଣିବା ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାରବା (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୧୪:୮-୧୧) ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଧାର ଦ୍ୱିତୀୟବାଦର ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟେ ।

୧:୩ “ଯାହା ଆସେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଓ ଶୁଣିଅଛୁ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଉଅଛୁ” ଏହା ପଞ୍ଚମ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାକ ବାକ୍ୟ ଚେ, ଯାହା ପ. ୨ ର ବାକ୍ୟାଂଶ ପରେ ୨.୧ ର ଚିତ୍ରାଧାରାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରେ । ଏହା ପ. ୧ ରେ ମିଳିଥିବା ଅନୁଭୂତିର କ୍ରିୟାପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ ।

■ “ଆସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣାଉଅଛୁ” । ଏହା ଭିତ୍ତି ୧-ଗର ମୁଖ୍ୟ କମ୍ପି ପଦ ଅଟେ । ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ତାହାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସହଭାଗୀ ତାହେଁ!

■ “ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସେମାନଙ୍କ ସହ ସହଭାଗୀ ହୋଇପାର” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଖଣଡ଼ବାକ୍ୟ (ହିନା) ଅଟେ । ସୁସମାଚାରର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ କେବେ ଶୁଣି କିମ୍ବା ଦେଖି ନ ଥିଲେ ପ୍ରେରିତିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଉଜ୍ଜ୍ଵାର ପ୍ରାୟ ହୋଇ ପାରିବେ (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୧୭:୨୦; ୨୦:୨୯-୩୧) । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକାଶ ଯୋଗ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସେହି ସହଭାଗୀତା ଯାହା “ଆନନ୍ଦ” “ଶାନ୍ତି” ଓ “ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶୁଦ୍ଧି” ଆଣେ ! ମଣ୍ଡଳୀ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଏକ ଶରୀର ! ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ସମୟ ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : କଇନୋନିଆ

ପଦ “ସହଭାଗୀତା” (କଇନୋନିଆ) ଅର୍ଥ

୧. ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସହ ଘନିଷ୍ଠ ସଂଶୀଳିତା

କ. ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହ (ସି.ଏଫ୍ ପ୍ର. ଯୋହନ ୧:୭; ପ୍ର. କର ୧:୯)

ଖ. ଆତମାଙ୍କ ସହ (ସିଏଫ୍ ଦ୍ୱି କର ୧୩:୧୩; ପିଲିପ ୨:୧)

ଗ. ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହ (ସିଏଫ୍ ପ୍ର. ଯୋହନ ୧:୩)

ଘ. ଅନ୍ୟ ରୁକ୍ତିବନ୍ଦ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହ (ସିଏଫ୍ ପ୍ର. ଯୋହନ ୧:୭; ପ୍ରେରିତ ୨:୪ ୨; ଗାଲା ୨:୯; ପିଲିମୋନ ୧୭)

୨. ବିଷୟ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକ ସହ ଘନିଷ୍ଠ ସଂଶୀଳିତା

କ. ସୁସମାଚାର ସହ (ସି.ଏଫ୍ ପିଲିପ ୧:୪; ପିଲିମୋନ ୨)

ଖ. ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ସହ (ସିଏଫ୍ ପ୍ର. କର ୧୦:୧୭)

ଗ. ଅନ୍ତକାର ସହ ନୁହେଁ (ସିଏଫ୍ ଦ୍ୱି. କର :୧୪)

ଘ. ଦୁଃଖଭୋଗ ସହ (ସିଏଫ୍ ପିଲିପ ୩:୧୦; ୪:୧୪; ପ୍ର.ପିତ ୪:୧୩)

ନ. ଉଦାର ରାତିରେ କରାଯାଇଥିବା ଉପହାର ଓ ଦାନ (ସିଏଫ୍ ରୋମୀ ୧୨:୧୩; ୧୪:୨୭; ଦ୍ୱି କର ୮:୪; ୯:୧୩; ପିଲିପ ୪:୧୪; ଏକ୍ର ୧୩:୧୭)

୪. ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ସହଭାଗୀତା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରେ

ଏହା ସମସ୍ତର ସମ୍ପର୍କ (ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ) ଯାହା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଧାର ସମ୍ପର୍କ (ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା) ଦ୍ୱାରା ଅଣାଯାଇଛି ସେ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଯାନ ଗୋଷ୍ଠୀର ଆନନ୍ଦ ଓ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାବୋଧ କରେ । କ୍ରିୟାପଦର କାଳ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏହି ଅନୁଭୂତିର ଆରମ୍ଭ ଓ ଚଳିତାବସ୍ଥାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ (ସିଏଫ୍ ୧:୩ (ଦୁଇଥର) ୨,୩) । ଶ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ହେଉଛି ସଂଘବନ୍ଧ ।

ବିଶେଷ ଶୀର୍ଷ : ଖୀଣ୍ଠ ଧର୍ମ ହେଉଛି ସଂଘବନ୍ଧ

କ. ପାଉଳ ଓ ପିତରଙ୍କ ବହୁବଚନ ଉପମାଗ୍ରହିକ

୧. ଶାରୀର

9. କ୍ଷେତ୍ର

୩. ଗୃହ

ଖ. ପାଦ “ସାଧୁ” ସର୍ବବେଳେ ବହୁବଚନ ଅଟେ (ଫିଲିପ ୪: ୯ ଏ ବ୍ୟତୀତ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ୟାପି ସୋଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସଂଘବନ୍ଧ ଅଟେ)

ଗ. “ବିଶ୍ୱାସାର ପୌରହିତ୍ୟ” ଉପରେ ମାଟେନ ଲୁଥରଙ୍କ ଧର୍ମ ସଂଦ୍ରାର ଗୁରୁତ୍ୱ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ବାଜବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପୌରହିତ୍ୟ (ସି.ଏସ ଯାତ୍ର ୧୯:୩; ପ୍ର. ପିତ୍ତ ୨:୫, ୯; ପ୍ରକା. ୧:)

ଘ. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀର ସାଧାରଣ ଭଲ ନିମନ୍ତେ ଦାନ ଦିଆଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ର. କର ୧୨:୩)

ତେ. ସଂଘବନ୍ଧ ଭାବେ କେବଳ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇପାରିବେ । ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ସଂଘବନ୍ଧ (ସିଏପ ଏଫ୍ ୧-୧୯)

- “ପିତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ... ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ” ଅବ୍ୟୁ ପଦ ଓ ନିଶ୍ଚିତ ବିଶେଷ୍ୟ (ଡି.ଏ.)ରେ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶୁଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାକରଣ ଅନୁସାରେ ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ଏହି ଯୀଶୁକ୍ରର ଲକ୍ଷ୍ମିରତ୍ନ ଓ ସମାନତାକୁ ଘୋଷଣା କରେ (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୪:୧୮; ୧୦:୩୩; ୭) । ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅବତାର (ଲକ୍ଷ୍ମି) ବିନା ପିତାଙ୍କ (ଉତ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ମି) ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ ସେପରି ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନରେ ସ୍ମୃତିତ କଲେ ଯ ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୨୩; ୪:୧୦-୧୨)

ପିତା ଓ ପୁନ୍ରକ୍ଷଣ ସହିତ ଏହି ସହଭାଗିତା ଯୋହନ ୧୪ : ୨ ଗର ବାକ୍ୟାଂଶର ପାରସ୍ପାରିକ ସ୍ଥାୟୀ ଉପଲିଖିତ ସହ ବନ୍ଦୁତ୍ୱ ସମାନ ଅଟେ ।

୧:୪ “ଆମେମାନେ ଏହି ସବୁ ଲେଖୁଅଛୁ” ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକ କିମ୍ବା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଭିତିରେ ହାତରେ ଦର୍ଶାଇଯାଇଛି । ଏହି ସମାନ ଅଷ୍ଟଷତା ୨:୧ରେ ଦେଖାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଲେଖକ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (ସି.ଏସ. ୨:୧)

■ “ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବ” ଏହା ଏକ ବାଗବାହୁଲ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ସମ୍ମନକାଳ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟେ (ସି.୬୯ ଯୋହନ ୧୪:୧୧; ୧୭:୨୦, ୨୨, ୨୪; ୧୭:୧୩; ଦ୍ୱ ଯୋହନ ୧୨:୫ ଦ୍ୱ ଯୋହନ ୪) । ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହ ସହଜରିତ ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲା । ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଘାତର ଆଲୋକରେ ଏହା ଏକ ତାପ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଦାନ ଥିଲା । ଏହି ପୁଷ୍ପକ ଲେଖିବାରେ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ଉଦ୍ଦଶ୍ୟଗତିକ ହେଲା

୧. ୧. ପିତାଙ୍କ ସହ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହ ସହଭାଗିତା

୨. ଆନନ୍ଦ

ନୀର୍ଦ୍ଦିତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

୪. ନାସ୍ତିବାଚକ ଅଂଶରେ, ନୋଷିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ସରଞ୍ଜାମ ଯୋଗାଇବ । ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏହି ପଦରେ ସେଠାରେ ଏକ ଗ୍ରୀକ ବିଭାଗତା ରହିଛି

୧. “ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ”, ଏମ୍ବେସ୍‌ସ୍ଟ୍ ଏନ. ବି. ଲୋଳ; ଏନ୍‌ସ୍‌ସ୍ବି, ଏନଆରେସ୍‌ଡି, ଏନଜେସ୍ବି, ଆରଇସ୍ବି, ଏନଆଇଡ଼ି

୨. “ତୁସମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ” ଏମ୍ବେସ୍‌ସ୍‌ସ୍, ଏନ୍‌କେଜେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର ୧ କୁ ପସନ୍ଦ କରେ ‘ଆମିମାନଙ୍କର’ ପ୍ରେରିତିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ କିମା ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ କି ? ହ୍ରାସିଯାନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରତି ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମକ୍ଷୀୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ବାଧତାର କାଟଣ ସକାଳୁ, ମୁଁ ଗ୍ରହଣ କରେ ଯେ ଏହା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ।

ଏନ୍. ଏସ୍. ବି. (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସାଂଶ : ୧:୫-୨:୨

୪ ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାଙ୍କରୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମିର ଜ୍ୟୋତିଃ ସ୍ଵରୂପ, ଆଉ ତାହାଙ୍କରେ ଅନ୍ଧକାରର ଲେଶ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତା ଅଛି କହି ଯଦି ଆମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଚରଣ କରୁ, ଆମ୍ବେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆଉ ସତ୍ୟ ଆଚରର କରୁ ନ ଆଉ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିରିବାସୀ ଆମ୍ବେମାନେ ଯଦି ସେହିପରି ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କରୁ, ତେବେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ପରଷ୍ପର ସହଭାଗିତା ଅଛି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ପରିଷକାର କରେ । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ପାପ ନାହିଁ ବୋଲି ଯଦି ହକୁ, ତାହା ହେଲେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରୁ ପୁଣି ଆମ୍ବେମାନଙ୍କରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ଯଦି ଆମ୍ବେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ବୀକାର କରୁ, ତେବେ ସେ ଆମଭମାନଙ୍କ ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଅର୍ଧମରୁ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ପରିଷାର କରିବାକୁ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ଆମ୍ବେମାନେ କହୁ ଯେ ଆମ୍ବେମାନେ ପାପ କରିନାହୁଁ, ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କରୁ ଆଉ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କରେ ନାହିଁ । ୨୦୧ ହେ ମୋହର ବହୁଶାଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପାପ ନ କର ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ସବୁ ଲେଖୁଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ପାପ କରେ, ତାହା ହେଲେ ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଜଣେ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ଧାର୍ମିକ ଯୀଶୁଗ୍ରୀୟ; ଆଉ ସେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ପାପ ନିମନ୍ତେ; ଆଉ କେବଳ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାପ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପାପଶ୍ରୀତ ସ୍ଵରପ ଅଚନ୍ତି ।

୧:୪ “ଯେଉଁ ସମ୍ବାଦ ଆସେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ” ସର୍ବନାମ “ଆସେମାନେ” ଯୋହନ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ଷୀ ଶ୍ରୋତା ପୂଣି ଯାଶୁଙ୍କ ଜଗତରେ ବଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଉଛି । ୨:୧ରେ ଯୋହନ ସଳଖ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ପାଠକମାନଙ୍କୁ (“ଡୁଷ୍ଟେମାନେ”) କହୁଛନ୍ତି, ସମ୍ବବତ୍ତଃ ଏସିଆ ମାଇନର ର ମଣତଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି ।

କ୍ରିୟାପଦ “ଶୁଣିଅଛୁ” ଏକ ସମ୍ପନ୍ନକାଳ ବନ୍ଦବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ୧:୧-୪ ଥିବା ଶାରାରିକ ଚେତନାଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପର୍କ କରୁଥିବା ସୁପଷ୍ଟ ପୌନିଧିକ ପଦକୁ ପ୍ରତିଫଳତ କରୁଛି । ଏକ ଅର୍ଥରେ ଏହି ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଅଧିବେଶନଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବେ କହୁଛନ୍ତି । ଯୋହନ ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରକଟିତ ସତ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ନିଜର ନୁହେଁ । ସେପରି ଏହା ସମ୍ବବ ଅଟେ ଯେ ସୁସମାଚାରର ଅସାଧାରଣ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ “ଆସେ” ଯାଶୁଙ୍କ ଗୋପନୀୟ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଯୋହନଙ୍କର ସ୍ଵତି ସ୍ଵରୂପ ଥିଲା ।

■ “ତାହାଙ୍କଠାରୁ” ୧:୪-୨ ୨ ର ସମ୍ବବ ବିଭାଗରେ “ତାହାଙ୍କଠାରୁ” ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ସର୍ବନାମ ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ । ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆସିଲେ (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୧:୧୮) । ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଯାଶୁ ତିନୋଟି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ ।

୧. ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ (ସିଏଫ୍ ୧:୪)

୨. ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେବାକୁ (ସିଏଫ୍ ୧:୩)

୩. ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବିର ପକ୍ଷରେ ମରିବାକୁ (ସି.୧୯ ୧:୭; ୨:୨)

■ “ଜିଶୁର ଜ୍ୟୋତିଃ ଅଟେ” ସେଠାରେ ଆର୍ଦ୍ଦକଳ ନାହିଁ । ଏହା ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରକାଶ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ନୈତିକ ଭାବଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଅଛି (ସିଏଫ୍ ଗାତ ୨୭:୧; ଯିଶା ୨୦:୨୦; ମାଖା ୭:୮; ପ୍ର.ତିମ ୭:୧୭; ଯାକୁବ ୧:୧୭) । ନୌଷିକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଜ୍ୟୋତିଃ ଜ୍ଞାନକୁ ଦର୍ଶାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ନୈତିକ ପବିତ୍ରତାକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ । “ଜ୍ୟୋତିଃ” ଓ “ଅନ୍ତାର” ସାଧାରଣ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଥିଲେ (ଏକ ନୈତିକ ଦୈତବାଦ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ମୃତସାଗର ଗ୍ରହସମୂହ ଓ ପୁରାତନ ନୋଷିଷିଜମରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ) । ଏହା ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ (ଏହା ହେଉଛି, ଯେହନ ୧:୪; ୮:୧ ୨; ୧ ୨:୪୭) ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୈତବାଦ ସହ ଜଢିତ ପୂଣି ସମ୍ବବତ୍ତ ଆହ୍ଵା ବନାମ ପଦାର୍ଥର ନୋଷିକ ଦୈତବାଦ । ଜିଶୁରତ୍ୱ ସମ୍ବବରେ ଯୋହନଙ୍କ ଏହା ଗୋଟିଏ ସରଳ ତଥାପି ତାଙ୍କ ଭାବେ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଘୋଷଣା ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଶୁଭ୍ରିକ ହେଲା (୧) “ଜିଶୁର ପ୍ରେମ ଅଟନ୍ତି” (ସିଏଫ୍ ୪:୮, ୧) ଓ (୨) “ଜିଶୁର ଆହ୍ଵା ଅଟନ୍ତି” (ସି.୧୯ ଯୋହନ ୪:୨୪) । ଯାଶୁଙ୍କ ସଦୃଶ (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୮:୧ ୨; ୯:୪), ଜିଶୁରଙ୍କ ପରିବାର, ତାହାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପ୍ରତିଫଳନ କରିବା ଉଚିତ (ସିଏଫ୍ ମାଥ ୪:୧୪) ପ୍ରେମ, କ୍ଷମା ଓ ପବିତ୍ରତାର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତତ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଜୀବନ ଏକ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଉତ୍ସବଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅଟେ ।

■ “ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଅନ୍ତକାରର ଲେଶ ନାହିଁ” ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ଯୁଗୁ ନାସ୍ତିବାଚକ ଅଟେ । ଏହା ଜିଶୁରଙ୍କ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପବିତ୍ର ଚରିତ୍ରର ଏକ ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି ଅଟେ (ସି.୧୯ ପ୍ର. ତିମ ୩:୧; ଯାକୁବ ୧:୧୭; ଗାତ ୧୦ ୨:୨୭; ମଳା ୩:୩)

୧:୬ “ଆସେମାନେ ଯଦି କହୁ” ଏହା କେତେକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଅଟେ ଯାହା ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସିଏଫ୍ ୧:୮, ୧୦; ୪:୪, ୨, ୩) । ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ଏହି ସବୁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକମାତ୍ର ପଥ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁରାତନ (ପ୍ରାରମ୍ଭିକ) ନୋଷିକମାନେ ହୋଇଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ।

ଏକ ତଥାକଥିତ ଆପରିକାରୀର ସାହିତ୍ୟକ ପ୍ରୟୋଗ କୌଣସିଲ୍ ଗାଲିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଲୋଚନା କୁହାଯାଏ । ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ / ଉଭର ପଢ଼ିତିରେ ସତ୍ୟତାକୁ ଉପଲ୍ଲାପନ କରିବାରେ ଏହା ଏକ ମାର୍ଗ ଥିଲା । ମଳାଖି (ସିଏଫ୍ ୧:୨, ୨, ୧୭; ୨:୧୪, ୧୭; ୩:୭, ୧୪) ଓ ରୋମାୟ (ସିଏଫ୍ ୨:୩, ୧୭, ୨୧-୨୩; ୩:୧, ୩, ୨-୮, ୯, ୧୧; ୪:୧; ୧:୧; ୩:୭) ରେ ଏହା ସଷ୍ଟ ଭାବେ ଦେଖାଯାଇପାରେ ।

■ “ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆସମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତା ଅଛି” ଭ୍ରାନ୍ତ ମତବାଦମାନେ ଦାବି କଲେ ଯେ ସହଭାଗିତା କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ଏହା ପୁଣ୍ୟକାଳ ୧୦ ରୁ ଗ୍ରୀକ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିଲା । ଯେମିତି ହେଉ, ଯୋହନ ସଷ୍ଟ ଭାବେ କହନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନମାନେ ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦୃଶ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଉଚିତ (ସି.୧୯ ପ୍ର. ୧୦:୨; ୨୦:୨; ମାଥ ୪:୪୮) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ୧:୩ରେ ଦେଖନ୍ତୁ :

■ “ତଥାପି ଅନ୍ତକାରରେ ଆଚରଣ କରୁ” “ଚାଲିବା” ହେଉଛି ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏହା ଏକ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପମା ଗୋଟିଏ ନୈତିକ ଜୀବନ ଶୈଳୀର ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି (ସିଏଫ୍ ୪:୧, ୧୭; ୪:୨, ୧୪) । ଜିଶୁର ଜ୍ୟୋତିଃ ଅଟନ୍ତି ଅନ୍ତକାର ବିନା । ତାହାଙ୍କ ସତାନମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା ଉଚିତ (ସିଏଫ୍ ମାଥ ୪:୪୮)

■ “ଆସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରୁ ନ ଆଉ” ଏଗୁଡ଼ିକ ଉଭୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କ୍ରିୟାପଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଟନ୍ତି । ଯୋହନ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଧର୍ମଗତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମାନେ ବୋଲି ଭାକନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ୧:୧୦; ୨:୪, ୨୦; ୪:୧୦; ଯିଶା ୨୯:୧୩) ଜୀବନ ଶୈଳୀ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଭାବେ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ମାଥ ୨) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯେହନଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଯୋହନ ୨:୪୪ ରେ ସତ୍ୟତା ।

୧:୭ “କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆସେମାନେ ଜ୍ୟୋତିଃରେ ଆଚରଣ କରୁ” ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଯାହା କ୍ରମାଗତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ବରୋପ କରେ । “ଚାଲିବା” ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନୂତନ ନିୟମର ଉପମା ଅଟେ (ତାହା ହେଉଛି, ଏପି ୪:୧, ୧୩; ୪:୨, ୧୪) ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ “ଚାଲିବା” ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କ୍ରିୟା ପଦଗୁଡ଼ିକ କେତେଥର ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଜୀବନ ସହ ସମ୍ପର୍କତ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟ ହେଉଛି କୌଣସି ବିଶ୍ୱଯ ଆସେମାନେ ଯାପନ କରୁ, ଠିକ୍ କୌଣସି ବିଶ୍ୱ ନୂହେଁ ଯାହା ଆସେମାନେ ଜାଣୁ । ଯୋହନରେ ସତ୍ୟତା ହେଉଛି ଏକ ଧାରଣା ଉପକରଣ । ଯୋହନ ୨:୪୫ ଓ ୧୭:୩ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ଯେପରି ସେ ଜ୍ୟୋତିନିର୍ବାସୀ ଅଟନ୍ତି” ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସଦୃଶ ଭାବିବା ଓ ବଞ୍ଚିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୪:୪୮) ଆସମାନଙ୍କୁ ହଜିଥିବା ଜଗତରେ ତାହାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପ୍ରତିଫଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ପରିତ୍ରାଣ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ନିକଟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା (ଏହା ହେଉଛି ଆଦି ୧:୨୭, ୨୭), ଯାହା ଆଦିପୁଷ୍ଟକ ଗର ପତନରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

■ “ପରମ୍ପର ସହିତ ଆସମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତା ଅଛି” ପଦ “ସହଭାଗିତା” ହେଉଛି ଗ୍ରୀକ ପବକଇନୋନିଆ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସଂଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଅଂଶଶ୍ରହଣ (ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ୧:୩ରେ) । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଯଦି ଆସେମାନେ କ୍ଷମାରେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ଆସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ସେବାକାର୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା (ସିଏଫ୍ ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୧୭) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଭାବାତ୍ମକ ସତ୍ୟ ନୂହେଁ, କିନ୍ତୁ ସହଭାଗିତା ଓ ୧ତା ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜୀବନ ଯାପନ ଆରମ୍ଭ କରିବା । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ନୂହେଁ ଯେତେବେଳେ ଆସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରୁ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଦୃଶ୍ୟ ହେବା । ନୋଷିକ୍ ଭିନ୍ନ ମତବାଦୀମାନଙ୍କର ଏକାଧୁକାର ପ୍ରବନ୍ଧଣା ପ୍ରତି ଏକ ପକ୍ଷପାତ ଥିଲା । ଯାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କତ ସେ ତାହାର ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ବନ୍ଧୁ ସହ ମଧ୍ୟକୁ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ହେବ । ଅନ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମର ଅଭାବ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ଆସମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଥିବା ସମସ୍ୟାର ଏକ ଉଦ୍ଭବ ଚିହ୍ନ ଅଟେ (ସି.୬ଫ୍ ୪:୨୦-୨୧ ଆଉ ମଧ୍ୟ ମାଥ୍ ୪:୭; ୨:୧୪-୧୫; ୧୮:୨୧-୩୪)

■ “ଯାଶୁଙ୍କର ରକ୍ତ” ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଦର୍ଶାଉଛି (ସି.୬ଫ୍ ଯିଶା ୪:୨୧-୪୩:୧୭; ମାର୍କ ୧୦:୪୫; ଦ୍ଵି. କର ୪:୨୧) । ୨:୨ “ଆସମାନଙ୍କର ପାପ ନିମନ୍ତେ ଭୁଲ ସୁଧାରିବା ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ (ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସରୂପ) ସହ ଏହା ଅତି ସମାନ ଅଟେ । ବାଣ୍ଡିଜକ ଯୋହନ ଜ୍ଞ “ଏହି ଦେଖ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ଯେ ଜଗତର ପାପ ବହି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି” (ସି.୬ଫ୍ ଯୋହନ ୧:୨୯)ର ଏହା ହେଉଛି ଗ୍ରହଣ କରିବାର ବାଧତା । ଦୋଷାର ପରେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ !

ପୁରାତନ ନୋଷିକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ମାନବିକତାକୁ ଅସ୍ଵାକାର କଲେ । ଯୋହନଙ୍କ “ରକ୍ତ”ର ବ୍ୟବହାର ଯାଶୁଙ୍କ ସତ୍ୟ ମାନବିକତାକୁ ଦୃଢ଼ାଭୂତ କରେ । ସେଠାରେ ନାମ ସହ ସମ୍ପର୍କତ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନଶାଲ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ରହିଛି ।

୧. ଯାଶୁ - ଏନ.୧.ଏଏସବି., ଏନଆରେସଭି, ଏନଜେବି., ଆରଇବି, ଏନଇଟି

୨. କ୍ରୀଷ୍ଟ - ଏମ. ଏସ ଏସ ବ.ସି.

୩. ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ - ଏନକେଜେତ୍ରି

ଏହା ବାର୍ତ୍ତ ତି ଏରମାନ, ଦିଅ ଅର୍ଥତକୁ କରସ୍ବନ୍ ଅପ୍ ଶ୍ରୀପରିତ୍ର, ପି. ୧୪୩ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଏକ ଉଦାହରଣ, ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଭିନ୍ନ ମତବାଦୀମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ କିପରି ପୁରାତନ ନକଳକାରୀରାମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅଧିକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରି ତିଆରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ । ଏମ୍‌ଏସ ଏସ ଭିନ୍ନତା ମଧ୍ୟସ୍ଥି କରିବାକୁ ନା ପସନ୍ଦ କରିବା ଏକ ଉଦ୍ୟମ ଥିଲା ।

■ “ସମସ୍ତ ପାପରୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ପରିଷାର କରେ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ପଦ “ପାପ” ଆର୍ଟିକଲ୍ ବିନା ଏକବଚନ ଅଟେ । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପାପକୁ ସ୍ଵାଚ୍ଛିତ କରେ । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଏହି ପଦ ଗୋଟିଏ ଥର ପରିଷାର କରିବା (ପରିତ୍ରାଣ ପ.୩) ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିବା ପରିଷାର ଉପରେ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଜୀବନ ପ.୯) ଉଭୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଅଭିନ୍ନତାର ଅଂଶ ଅଟନ୍ତି (ସି.୬ଫ୍ ଯୋହନ ୧୩:୧୦)

୧:୮ “ଯଦି ଆସେମାନେ କହୁ ଯେ ଆସମାନଙ୍କର ପାପ ନାହିଁ” ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୃଢ଼ାଭୂତ ଶ୍ରୀଶ୍ଚାଯା ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏକ ପତିତ ଜଗତରେ ପାପ ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ବାପ୍ରବତା, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିର (ସି.୬ଫ୍ ରୋମାୟ ୭) । ଯୋହନଙ୍କ ସୁପମାରାର ବେଳେ ବେଳେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ମୋଧନ କରେ (ସି.୬ଫ୍ ୧:୪୧, ୧୪:୨୭, ୨୪; ୧୯:୧୧) । ଏହି ପଦ ସମସ୍ତ ପୁରାତନ ଓ ଆଧୁନିକ ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନୈତିକ ଦାୟୀତା ଭାରକୁ ଅସ୍ଵାକାର କରେ ।

■ “ଆସେମାନେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରୁଥୁ” ଏହି ଗ୍ରୀକ ବାକ୍ୟାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ସତ୍ୟତାର ଜହାପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଜନକୁ ଦର୍ଶାଏ, ଅଞ୍ଜତାକୁ ନୂହେଁ ।

■ “ଆସମାନଙ୍କଠାରେ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ” ଏକ ପବିତ୍ର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରି ସ୍ଵାକାର କରିବାର ମାର୍ଗ ପ୍ରତିବାଦ ନୂହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆସମାନଙ୍କ ପାପକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ତାହାଙ୍କର ଯୋଗାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା (ସି.୬ଫ୍ ରୋମା ୩:୨୧-୩୧) । “ସତ୍ୟ” ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ ସମ୍ମ କିମ୍ବା ଯାଶୁଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତକୁ ଦର୍ଶାଇ ପାରେ (ସି.୬ଫ୍ ଯୋହନ ୧୪:୭) । ଯୋହନ ୨:୪୫ ଓ ୧୭:୩ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧:୮, ୯ “ଯଦି” ଏହି ଉତ୍ତେଷଗୁଡ଼ିକ ଢୂତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଅଚନ୍ତି ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ।

୧:୯ “ସ୍ଵୀକାର କରୁ” “କହିବାକୁ” ଓ “ସମାନ” ଠାରୁ ଏହା ଏକ ଯୋଗିକ ଗ୍ରୀକ ପଦ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ସମ୍ଭବ ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ରତାକୁ ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି (ସିଏଫ ରୋମି ୩:୩୭) । ଏହା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ, ଯାହା କ୍ରମାଗତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ । ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତ ସୂଚାଏ

୧. ପାପଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନାମ (ପ.୯)

୨. ପାପଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତ (ସିଏଫ ମାଥ୍ ୧୦:୩୭; ଯାକୁବ ୪:୧୭)

୩. ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପାପଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ବିମୁଖ ହେବାକୁ (ସି.୬ଏଫ ମାଥ୍ ୩:୩; ମାର୍କ ୧:୪; ପ୍ରେରିତ ୧୯:୧୮; ଯାକୁବ ୪:୧୭)

ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ଏହି ପଦକୁ କେତେକ ପରିମାଣରେ ବାର ବାର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ ୧:୯; ୪:୨,୩,୧୪; ଦ୍ୱ. ଯୋହନ ୭) । ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କ୍ଷମା, କିନ୍ତୁ ରକ୍ଷାପ୍ରାୟ ହେବାକୁ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବଜାତି ଉତ୍ତର ଦେବା ଓ ବିଶ୍ୱାସରେ କ୍ରମାଗତ ଉତ୍ତର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ (ସିଏଫ ଯୋହନ ୧:୧୭; ୩:୧୭) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଶ ଦେଖନ୍ତୁ; ସ୍ଵୀକାର ଯୋହନ ୯:୨୨-୨୩ରେ ।

■ “ଆୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ” ବହୁବଚନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏହା ପାପର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

■ “ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଚନ୍ତି” ଏହା ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ (ସିଏଫ ଦ୍ୱ. ବିବ. ୩:୯; ୩୭:୪; ଗାତ ୩୭:୪; ୪୦:୧୦; ୮୯:୧,୨,୪,୮; ୯୨:୨; ୧୧୯:୧୦; ଯିଶା ୪୯:୩; ରୋମି ୩:୩; ପ୍ରମ୍ଲିଯ କର ୧:୯; ୧୦:୧୩; ଦ୍ୱ.କର ୧:୧୮; ପ୍ର.ଥେଏ ୪:୨୪; ଦ୍ୱ.ତିମ ୨:୧୩) । ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ, ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିଶ୍ୱାସ ଚରିତ୍ର ହେଉଛି ଆୟମାନଙ୍କର ସୁନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରତ୍ୟାଶା । ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସତାକୁ ସୁମୁଖ କରେ (ସି.୬ଏଫ ଏବୀ ୧୦:୨୩; ୧୧:୧୧) । ଏହା ଯିରି ୩୧:୩୪ରେ କରିଥିବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନୂତନ ରୁକ୍ଷିବନ୍ଧ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ପାରେ । ଯାହା ସମସ୍ତ ପାପରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲା ।

■ “ନ୍ୟାୟବାନ” ଏକ ପଦିତ୍ର ଜିଶ୍ଵର ଅପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଭାବେ କ୍ଷମା କରୁଥିବା ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଏହି ପଦ ଉଲ୍ଲେଖିଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଯେମିତି ହେଉ, ଧର୍ମତରୁ ଅନୁସାରେ ଏହା ନିର୍ଭୂଳ ଅଟେ କାରଣ ଆୟମାନଙ୍କର ପାପ ସବୁ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତଥାପି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ଵାସନକାରୀ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗରେ ସେ ଆୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାର ଉପାୟ ଯୋଗାଇଛନ୍ତି (ସିଏଫ ରୋମି ୩: ୧-୩) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଶ ୨:୨୯ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “କ୍ଷମା... ପରିଷାର କରିବାକୁ” ଏଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଆଓରିଷ ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଚ୍ୟ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ଦୁଇଟି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏକାର୍ଥବୋଧକ ଅଚନ୍ତି; ସେମାନେ ହଜିଥିବା ଲୋକର ପରିତ୍ରାଣ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ସହଭାଗିତା ପାଇଁ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ପରିଷାର ହେବା ଆବଶ୍ୟକତା ଉତ୍ତେଷକୁ ଦର୍ଶାନ୍ତି (ସିଏଫ ଯିଶା ୧:୧୮; ୩୮:୧୩; ୪୩:୨୪; ୪୪:୨୭; ଗାତ ୧୦୩:୩, ୧୧-୧୩; ମିଶା ୭:୧୯) । ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାର ଅଗ୍ରହ୍ୟ କଲେ ପରିତ୍ରାଣ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ । ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପାପର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରମାଗତ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଉପାୟ ଯୋଗାଇଛନ୍ତି । ଯୋହନ ପ୍ରଥମ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ସମ୍ମେଧନ କରୁଥିଲେ ।

୧:୧୦ “ଯଦି ଆୟମାନେ କରୁ” ୧:୨ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ

. “ଆୟମାନେ ପାପ କରିନାହୁଁ” ଏହା ଏକ ସମ୍ପନ୍ନ କାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ ଜଣେ ଅତୀତରେ କିଅବା ବର୍ତ୍ତମାନରେ କେବେ ମଧ୍ୟ ପାପ କରି ନାହିଁ । ପଦ “ପାପ କରିବା” ଏକ ବଚନ ଅଟେ ଓ ସାଧାରଣରେ ପାପକୁ ଦର୍ଶାଇଛି । ଗ୍ରୀକ ପଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ମାନ ରଖିବାକୁ ବିଫଳ ହେବା” । ଏହା ଅର୍ଥ କରେ ଯେ ପାପ ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପାପର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରମାଗତ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସହଭାଗିତାର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଯୋହନ ପ୍ରଥମ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ସମ୍ମେଧନ କରୁଥିଲେ ।

■ “ଆୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କରୁ” ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣତା ଉପରେ ସୁସମାଚାର ଆଧାରିତ ଅଟେ (ସିଏଫ ରୋମି ୩:୯-୧୮, ୨୩; ୪:୧, ୧୧:୨୩) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି (ସି.୬ଏଫ. ରୋମି ୩:୪) ଯେଉଁମାନେ ପାପଶୂନ୍ୟତା ଦାବି କରନ୍ତି, ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ।

■ “ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆୟମାନଙ୍କଠାରେ ନାହିଁ” ଏହା ପଦ ଲୋଗୋସର ଯୁଗର ରୂପକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ, ଏକ ସମ୍ବାଦ ଓ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତେଷ ଭାବେ (ସି.୬ଏଫ ୧:୧,୮; ଯୋହନ ୧୪:୭) । ଅନେକ ସମୟରେ ଯୋହନ ଏହାକୁ “ସତ୍ୟ” ଭାବେ ଦର୍ଶାନ୍ତି ।

୨:୧ “ମୋହର ଛୋଟ ବସ୍ତୁ ସମାନେ” ପ୍ରଥମ ଯୋହନରେ “ପିଲାମାନଙ୍କ” ନିମନ୍ତେ ଯୋହନ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ସ୍ଥେହସୂଚକ ପଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୧. ଚେକନିଅନ୍ (ସିଏଫ ୨:୧, ୧୨,୨୮; ୩:୨,୧୮; ୪:୪; ୪:୨୧; ଯୋହନ ୧୩:୧୩)

୨. ପାଇଅନ୍ (ସିଏଫ ୨:୧୪, ୧୮)

ସେମାନେ ଧମତି ସମ୍ବାଦ ଅନିଲ୍ଲାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେବିଦଗୁଡ଼ିକ ସହ ଏକାର୍ଥବୋଧକ ଅଚନ୍ତି । ଏହି ସବୁ ସ୍ଥେହ ପ୍ରଦର୍ଶକ ପଦଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିବା ସମୟରେ ଯୋହନର ଆଗୁଆ ବ୍ୟବସଠାରୁ ଆସିଛି ।

ଯୋହନ ୧୩:୩୩ରେ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଯାଶୁ “ପିଲାମାନେ” ପଦ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

■ “ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେପରି ପାପ ନ କର” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧମାର୍ଗକ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯୋହନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୱେଦ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ପାପ କରିବାର ଏକ କ୍ରମନ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସଗତ ଜୀବନ ଧାରା (ସି.ଏଫ୍ ୩:୭,୯) ଓ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ କଷ୍ଟ ଭବେଶ୍ୱରବା ଓ ପ୍ରଲୋଭିତ ହେଉଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ପାପର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦୂଇଟି ପ୍ରାନ୍ତଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁନିଳ ଆଣିବାକୁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।

୧. ପାପକୁ ଅତି ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ନେବା (ସି.ଏଫ୍ ରୋମୀ ୩:୧ ପ୍ର. ଯୋହନ ୧:୮-୧୦; ୩:୭-୯; ୪:୧୭)

୨. ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାପ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନ କଠୋରତା ଓ ଭଙ୍ଗ ପ୍ରବଣତା

ଏହି ଦୂଇଟି ପ୍ରାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକର ଦୂଇ ଭିନ୍ନ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିପଳନ କରେ । ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁଭବ କଲା ଯେ ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷୟବସ୍ତୁ : ଜଣେ କିପରି ବଞ୍ଚିଲା ତାହା ତାହାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥିଲା କାରଣ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ନୋଷିକର ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଥିଲା ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଓ ସେଥି ସକାରେ ଏହାର ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ିକରେ ସାମିତ ହେବାକୁ ଥିଲା ।

■ “ଆଉ ଯଦି କେହି ପାପ କରେ” ଏହା ଏକ ଢୁଢ଼ାୟ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ କହୁଛି । ଏପରି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପ କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍ ରୋମୀୟ ୧)

“ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆସମାନଙ୍କର ଜଣେ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ଵୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଆସମାନଙ୍କର ବର୍ଗମ୍ୟ ସପକ୍ଷବାଦୀ (ପାରକ୍ରିଯା) ଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କର କ୍ରମାଗତ ମଧ୍ୟମ୍ଭୁତାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ଜଣେ ପ୍ରତିରକ୍ଷାକାରୀ ଓକିଲ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆଜନ ସଙ୍ଗତ ପଦ କିମ୍ବା “ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପକ୍ଷରେ ତକାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି” (ପାରା ୦୩ ପାଖରେ ଓକାଲିଓ ତାକିବାକୁ) । ଯୋହନଙ୍କ ସୁମାରାଗାରରେ ଉପର କୋଠରା ଆଳାପରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଆସମାନଙ୍କର ଜାଗତିକ, ମୁଖୀ ଭାବେ ଉପମ୍ବିତ ସପକ୍ଷବାଦୀ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ ୧୪:୧୭, ୨୪, ୧୪:୨୭, ୧୭:୭) ।

ଯେମିତି ହେଉ, ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ହେଉଛି ପଦର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟବହାର (ଯଦିଓ ଯୋହନ ୧୪:୧୭; ରୋମୀ ୮:୩୪; ଏବ୍ର ୪:୧୪-୧୭; ୩:୨୪; ୯:୨୪ ରେ ଏହା ସୁଚିତ ହୋଇଛି । ରୋମୀ ୮:୩୪ରେ ପାଉଳ ଏହି ସମାନ ଚିତ୍ରାଧାରାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମଧ୍ୟେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ କରିଛନ୍ତି । ଆସମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗରେ (ଯାଶୁ) ଏକ ଓ ଆସମାନଙ୍କ ସହିତରେ (ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା) ଏକ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ପ୍ରେମିକ ପିତା ତାହାଙ୍କ ବଦଳରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।

■ “ଧାର୍ମିକ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ” ୧:୯ରେ ଏହି ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯାଶୁଙ୍କ ଜିଶ୍ଵରଦ୍ଵୀ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ନୂତନ ନିଯମର ଲେଖକମାନେ କେତେକ ସାହିତ୍ୟିକ କୌଣସିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୧. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଆଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିବା

୨. ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟମୂଳକ ଘୋଷଣା କରିବା

୩. ବ୍ୟାକରଣ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ଦର୍ଶାଇଥିବା ସମାନ୍ତର ବାକ୍ୟମୂଳକ ବ୍ୟବହାର କରିବା (କ୍ରିୟାପଦଗୁଡ଼ିକର କର୍ମ ଓ ଅବ୍ୟୟ ପଦଗୁଡ଼ିକ)

ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପାପଶୂନ୍ୟତା (ପବିତ୍ରତା, ଜିଶ୍ଵର ସାଦୃଶ୍ୟ) ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ (ସିଏଫ୍ ୩:୪; ଦ୍ୱ. କର ୪:୨ ୧; ଏବ୍ର ୨:୧୮; ୪:୧୪; ୭:୨୭; ପ୍ର. ପିତ. ୨:୨୭) । ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ “ଧାର୍ମିକତା” ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ପିତାଙ୍କର ଉପାୟ ଥିଲେ ।

୨: ୨

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଏସବି, ଏନ୍‌କେଜେଭି “ଆସମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ସେ ନିଜେ ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି”

ଏନ୍‌ଆର୍‌ଏସଭି “ଆସମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ସେ ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତ ବଳି ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି”

ଟିଇଭି “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ ହେଉଛନ୍ତି ଉପାୟ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆସମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଛି ।”

ଏନ୍‌ଜେ.ବି, ଆର୍‌ଏସଭି “ଆସମାନଙ୍କ ପାପ ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତ କରିବାକୁ ସେ ବଳି ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି ।”

ପଦ ହିଲାମସ ସେପତୁଆଜିଷ୍ମରେ ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନ ବା ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତର ସ୍ଥାନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ନିୟମ ସିଦ୍ଧକର ଆବରଣ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସ୍ଥାନରେ ଯାଶୁ ନିଜକରୁ ରଖିଲେ (ସି.ଏଫ୍ ୪:୧୦; ରୋମୀ ୩:୨୪)

ଗ୍ରାକ୍ ରୋମୀୟ ଜଗତରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ମୂଲ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ବିଲେବ ହୋଇଥିବା ଦେବତା ସହ ସହଭାଗିତାର ପୂନଃ ସ୍ଥାପନର ଧାରଣା ବହନ କଲା, କିନ୍ତୁ ସେପତୁଆଜିଷ୍ମରେ ଶବ୍ଦର ଏହି ଅର୍ଥ ନାହିଁ (ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଏମଟି ଲେଖକମାନେ (ଲୁକ ବ୍ୟତୀତ) ଏବ୍ର ଭାବୁକ ମାନେ ଥିଲେ, କଇନେ ଗ୍ରାକ୍ରେ ଲେଖୁଥିଲେ) । ଏହା “ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନ” ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ସେପତୁ ଆଜି ଓ ଏବ୍ର ୫:୪ରେ ବ୍ୟବହୃତ, ଯାହା ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଠାର ପବିତ୍ରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା ନିୟମ ସିଦ୍ଧକର ଆବରଣ ଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ପଣ୍ଡାତାପ ଦିନରେ ଜାତିର ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତ କରାଯାଉଥିଲା (ସିଏଫ୍ ଲେବାୟ ୧୭)

ଏହି ପଦ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଯାହା ପାପ ପ୍ରତି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଘୃଣା କମ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପାପୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଉତ୍ସାର କରିବା ମନୋଭାବକୁ ସତ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜେମେ ସ୍ଥିର୍ତ୍ତମ୍ଭୁତ ଏ ମଧ୍ୟ ଜାନିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ସମାଦନ କରିବାର ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଯେହେତୁ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁଠାରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିପଳନ କରେ; “ଏକ ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତାର୍ଥକ ବଳି ଉପର୍ଗ” କିମ୍ବା “ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତାର୍ଥକକ ଶକ୍ତି ସହିତ” ।

ଏହି ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ ପଦ କିପରି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ତାହା ଉପରେ ଆଧୁନିକ ଲଂରାଜୀ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଅପଣି । ପଦ “ଶାନ୍ତିକରଣ” ସ୍ମୃତି କରେ ଯେ ଯାଶୁ ଜିଶୁରଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ ଶାନ୍ତ କଲେ (ସିଏଫ୍ ରୋମି ୧:୧୮; ୪:୯; ଏଫ୍ ୪:୩; କଲ ୩:୩) । ମାନବ ଜାତିର ପାପ ଦ୍ୱାରା ଜିଶୁରଙ୍କ ପବିତ୍ରତା ଅପମାନିତ ହୋଇଛି ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛି (ସି.ଏଫ୍ ରୋମି ୩:୨୪; ଦ୍ୱ. କର ୪:୨୧; ଏବ୍ରୀ ୨:୧୭) ।

କେତେକ ବିଦ୍ୟାନମାନେ (ଆଇଲ୍‌ସିଏଚ୍ ଡଡ୍) ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯିହୋବେଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମ (ଗ୍ରୀକ୍) ଧାରଣା (ଗୋଟିଏ ଦେବତାର କ୍ରୋଧକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା) ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ସେଥୁ ସକାଶେ, ସେମାନେ “ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍” ପସଦ କଲେ ଯେଉଁଥୁ ପାଇଁ ଯାଶୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଜିଶୁରଙ୍କ ଛାମୁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ଅପରାଧ (ସିଏଫ୍ ୧:୨୯; ୩:୧୭) ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲା ଓ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜିଶୁରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସହ ନୁହେଁ । ଯାହା ହେଉ, ବାଇବଳ ଅନୁସାରେ ଉଭୟ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି)

. “ଆୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପାପ; କେବଳ ଆୟମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାପ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ” ଏହା ଅପରିମିତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ର ସାମ୍ବବ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସିଏଫ୍ ୪:୧୪; ଯୋହନ ୧:୨୯; ୩:୧୭, ୧୭; ୧୭:୪୭; ରୋମି ୪:୧୮; ପ୍ର. ତିମ ୪:୧୦; ତିତ୍ତେ ୨:୧୧; ଏବ୍ରୀ ୨:୯; ୩:୨୪) । ଯାଶୁ ପାପ ଓ ସମଗ୍ର ଜଗତର ସମସ୍ତ ପାପ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ (ସିଏଫ୍ ଆଦି ୩:୧୪) । କେଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଯାହା ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵାର ପାଇବା ଠାରୁ ଦମନ କରେ ହେଉଛି ଅବିଶ୍ୱାସ, ମାତ୍ର ପାପ ନୁହେଁ । ଯେମିତି ହେଉ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନୁତାପ, ଆଞ୍ଚାବହ, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଧିବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଉଭର ଦେବା ଓ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଉଭର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା :

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି । ବାଇବଳର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆୟମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆୟମାନେ ସମସ୍ତ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଳ, ଓ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷାକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ପୁଷ୍ଟକର ଏହି ବିଭାଗୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ପ୍ରରୋଚକ ହୋଇପାରେ, ନିଷ୍ଠାପିତ୍ତକ ନୁହେଁ ।

୧. ଯୋହନ କାହିଁକି ପାଆୟି ଚେତନାଗୁଡ଼ିକ ଜଡ଼ିତ କରି ଅନେକ କ୍ରିୟାପଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ?

୨. ଭି.ଭି. ୭ ଓ ୯ ରେ ମିଳିଥିବା ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ ପଦଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।

୩. ଯୋହନ ଯେଉଁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଗୁଡ଼ିକୁ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।

୪. ପ. ୯ କିପରି ଉଭୟ ନୋହିକ୍ ଓ ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରେ ?

୫. “ଦୋଷ ସ୍ଵାକ୍ଷର”କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ସଂଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କର ।

ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୨୦-୨୧

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଲେଖ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ

ସୁବିଏସ	ଏନ୍‌କେଜେଭି	ଏନ୍‌ଆର୍‌ସ୍‌ସଭି	ଟିଙ୍କେଭି	ଏନ୍‌ଜେବି
ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସପକ୍ଷବାଦୀ	ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗୀତାର ଆଧାର (୧:୫- ୨:୨)	ଆଜ୍ଞାବହୁ	ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ	ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବାକୁ (୧:୫- ୨:୨)
୨:୧-୨	ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବାର ପରାକ୍ଷା	୨:୧- ୨	୨:୧- ୨	ପ୍ରଥମ ସର୍ବ : ପାପ ସହ ଖଣ୍ଡନ (୧:୮- ୨:୩) ଦୃଢ଼ୀୟ ସର୍ବ : ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବା; ତତ୍ତ୍ଵ ଭାବେ ପ୍ରେମ
ନୂତନ ଆଜ୍ଞା	୨:୩- ୧ ୧	୨:୩- ୨	୨:୩- ୨	୨:୩- ୧ ୧ ପରଷ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା
୨:୩- ୧ ୪		୨:୩- ୧ ୧	୨:୩- ୮	
	ସେମାନଙ୍କର ଆଧାର୍ତ୍ତିକ ପରିମ୍ବିତ	ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ	୨:୯- ୧ ୧	ତୃତୀୟ ସର୍ବ : ଜଗତଠାରୁ ବିଛିନ୍ନତା
	୨:୧ ୨- ୧ ୪	୨:୧ ୨- ୧ ୪	୨:୧ ୨- ୧ ୩	୨:୧ ୨- ୧ ୭
	ଜଗତକୁ ପ୍ରେମ କର ନାହିଁ	ଜଗତର ସତ୍ୟ ନିରୂପଣ	୨:୧ ୨- ୧ ୩	୨:୧ ୨- ୧ ୭
୨:୧ ୪- ୧ ୩ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ	୨:୧ ୪- ୧ ୩ ଶେଷ ସମୟର	୨:୧ ୪- ୧ ୩ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ସହ	ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶତ୍ରୁ	ତତ୍ତ୍ଵର୍ଥ ସର୍ତ୍ତ : ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ବିରୋଧାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାବଧାନ ହେବା
୨:୧ ୮- ୨ ୫	୨:୧ ୮- ୨ ୩	୨:୧ ୮- ୧ ୩	୨:୧ ୮- ୧ ୯	୨:୧ ୮- ୧ ୯
		ସତ୍ୟ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଆବୋରି ରଖୁ	୨:୧ ୮- ୧ ୯	୨:୧ ୮- ୧ ୯
	୨:୨ ୪- ୨ ୩		୨:୨ ୪- ୨ ୪	୨:୨ ୪- ୨ ୪
୨:୧ ୭- ୨ ୭		୨:୨ ୭- ୨ ୭	୨:୨ ୭- ୨ ୭	୨:୨ ୭- ୨ ୭

ପଠନ ଚକ୍ର ତିନି

ଅନୁଲେଖ ପ୍ରତିରାପ ପ୍ରକୃତ ଲୋକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଳର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ବବାନ ଅଟେ ।

ଆମ୍ବମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ ବାଇବଳ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତୁର୍ବ୍ସ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ନିରବଛିନ୍ନ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚିହ୍ନଙ୍କୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ଭାଗଗୁଡ଼ିକ ପାଞ୍ଚଟି ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକ ସହ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲୋକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚାବିକାଠି, ଯାହା ଜର୍ତ୍ତମା କରିବାର ମନୋଭବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଲେଖର ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଲେଖ

୨. ଦୃଢ଼ୀୟ ଅନୁଲେଖ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଲେଖ

୪. ଲତ୍ୟାଦି

୨:୩-୨୭ କୁ ପୂର୍ବାପର ଅର୍ତ୍ତଦୃଷ୍ଟି

କ. ପ୍ରଥମ ଯୋହନକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ କରିବା ଅତି କଷ୍ଟକର ଅଟେ କାରଣ ହେଉଛି ଏହାର ପୌନପୁନିଃକ ବିଶ୍ୱଯବସ୍ଥା । ଯେମିତି ହେଉ, ଅଧିକତମ ଟାକାକାରମାନେ ସମ୍ଭାବ ଯେ ୨ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ଅଧ୍ୟାୟର ବିଶ୍ୱଯବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ କ୍ରମଗତ କରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତାର ଉଭୟ ଅନ୍ତିବାଚକ ଓ ନାନ୍ତିବାଚକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅନ୍ତି ।

ଖ. ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ଓ ୨ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ ଏକ ଗଠନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମାନ୍ତର ରହିଛି । ଯୋହନ ନୋଷିକମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକ ସହ ତୁଳନାତ୍ମକ ସମାଦ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ।

ଅଧ୍ୟାୟ - ୧

ଅଧ୍ୟାୟ - ୨

୧. ଯଦି ଆୟୋମାନେ କହୁ (ଭିଭି. ୨-୩)

୧. ଯେ କହେ (ଭିଭି ୪-୫)

୨. ଯଦି ଆୟୋମାନେ କହୁ (ଭିଭି ୮-୯)

୨. ଯେ କହେ (ଭି. ୨)

୩. ଯଦି ଆୟୋମାନେ କହୁ (ଭି. ୧୦)

୩. ଯେ କହେ (ଭିଭି. ୮-୧୧)

ଘ. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ କେତେକ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା କରେ ଯାହା ଜଣେ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ହେବା ପ୍ରକାଶ କରେ (୨:୩-୨୫)

୧. ପାପ ସୀକାର କରିବାର ଜଛା ଶକ୍ତି (ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାବେ ଓ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ (୧:୪; ୨:୨୯)

୨. ଆଞ୍ଜା ପାଳନ କରିବାର ଜୀବନ ଧାରା (୨:୩-୭)

୩. ପ୍ରେମ କରିବାର ଜୀବନଧାରା (୨:୭-୧୧)

୪. ମନ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବା (୨:୧୨-୧୪)

୫. ଜଗତକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା (୨:୧୪-୧୭)

୬. ଅଧିବସାୟ (୨:୧୯)

୭. ସଠିକ୍ ଧର୍ମନୀତି (୨:୨୦-୨୪; ୪:୧-୩)

ଘ. ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧାରଣା ସମ୍ମହ (୨:୧୮-୧୯)

୯. “ଶେଷ ସମୟ” (ଭି. ୧୮)

କ. ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ଓ ସମାନ ବାକ୍ୟାଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ, ଯେପରି “ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ” ବେଥଳିହିମରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଜନ୍ମ ସମୟ କାଳଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶାଏ । ରାଜ୍ୟ ଆସିଥି, କିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମାପନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଖ. ବାଇବଲ ମଧ୍ୟରେ ସମୟ କାଳୀନ ଲେଖକମାନେ ଦୁଇ ଯୁଗରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସାମ୍ପ୍ରତିକ ମନ୍ୟ ଯୁଗ ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ଧାର୍ମିକତାର ଯୁଗ, ଯାହା ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ ଥିଲା । ଯାହା ପୁରାତନ ନିଷ୍ଠମ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କଲା ନାହିଁ ତାହା ଥିଲା ମସିହଙ୍କର ଦୁଇଟି ଆମନ, ପ୍ରଥମ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାପନକାରୀ ଭାବେ । ଏହି ଦୁଇ ଯୁଗଗୁଡ଼ିକ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଆବୃତ । ବିଶେଷ ଶାର୍କ ୨:୧୭ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଘ. ଏହା ହେଉଛି ପଦ “ସମୟ” (କାଇରସି)ର ଉପମା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବହାର ସମୟର ଏକ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କାଳ ଭାବେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୪:୨୧, ୨୩; ୪:୨୪, ୨୮; ୧୭:୨)

୨. “ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ” (ଭି. ୧୮)

କ. ପଦ “ଶ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ” କେବଳ ଯୋହନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍ ୨:୧୮, ୨୨; ୪:୩; ଦ୍ୱି. ଯୋହନ ୨) । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ୨:୧୮ରେ ଏହାଭିଭବ ବହୁବଳ ଓ ଏକବଳ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍ ଦ୍ୱି ଯୋହନ ୨)

୧. ଅନ୍ୟ ବାଇବଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖକମାନଙ୍କର ସମାନ ଶେଷ ସମୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱଯରେ ସେଠାରେ ତଥ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି ।

କ. ଦାନିଯେଲ - “ଚତୁର୍ଥ ପଶୁ” (ସି.ଏଫ୍ ୨:୨-୨୩; ୫:୨୪-୨୭)

ଖ. ଯାଶୁ - “ଜନ ଶୁନ୍ୟତାର ଅଶୁନ୍ୟ” (ସି.ଏଫ୍ ମାର୍କ ୧୩; ମାଥ୍ ୨୪

ଘ. ଯୋହନ - “ସମୁଦ୍ରର ଉଠି ଆସୁଥିବା ପଶୁ” (ସି.ଏଫ୍ ପ୍ରକା ୧୩)

ଘ. ପାଉଳ - “ପାପା ମନୁଷ୍ୟ” (ସି.ଏଫ୍. ଦ୍ୱି. ଥେସ ୨)

୨. ଜଗତରେ ସବୁ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ପୁନରାବୃତ୍ତିକ ଆହ୍ଵା କିମ୍ବା ମନୋଭାବ ଓ ଉବିଷ୍ଟ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତ୍ୱେଦ ଗଠନ କରନ୍ତି (ସି ଏପ :୧୮; ୪:୩; ଦୀ. ଯୋହନ ୭; ମାର୍କ ୧୩:୬, ୨୨; ମାଥ ୨୪:୫, ୨୪)

၈. ଅବ୍ୟୟ ପଦ “ବିରୋଧୀ” ଗ୍ରୀକରେ (୧) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅବା (୨) ବଦଳରେ କୁ ଅର୍ଥ କରିପାରେ । ଏହା ଯେପରି ପ. ୧୮ ରେ ଏକବଚନ ଓ ବହୁବଚନ ଉତ୍ତ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି ସେପରି ଅର୍ଥବୋଧକ ଅଟେ । ଜାତିହାସ ସେଗୁଡ଼ିକ ସହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁମାନେ ଜାଗିର ଓ ଜାହାଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । (୧ ବ୍ୟବହାର)

କ) ଆଣ୍ଡାଖେତ୍ର ଚତୁର୍ଥ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା (ଦାନୀଯେଲ ଗର ଷ୍ଟାର୍କାର ଶ୍ରୀଙ୍କ ୧୧:୩୭-୪୫)

ଖ) ନେଇ ଓ ଉମିଷିଆନ୍ (ଦେବତା ଦାବି କଲେ କିନ୍ତୁ ମସିହାତ୍ତା ନୁହେଁ)

ଗ) ସାମ୍ୟବାଦ ନାସ୍ତିକତା

ଘ) ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷ ମାନିକ ମତବାଦ

କିନ୍ତୁ ଏହା ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଗୋଧୀ ନଥୁଲେ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେବା ଭାବେ ଦାବି କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ହୋଇ
(୨ ବ୍ୟବହାର)

କ) ମାର୍କ ୧୩:୭, ୨୨ ଓ ମାଥ ୨୪:୫, ୨୪ର ଭାବେ ଶିକ୍ଷକମାନେ

ଖ) ଆଧୁନିକ ଧର୍ମପଥ ନେତାମାନେ

ଗ) ଖୀଷ ବିରୋଧୀ (ଦାନି ୭:୮; ୯:୨୩-୨୭, ୨୪-୭; ଦି. ଥେସ ୨:୩; ଓ ପକା. ୧୩)

୪. ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଗରେ ଉତ୍ତ୍ରମ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ଓ ମିଥ୍ୟା ମସିହମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି ନିଜକୁ ଦାବି କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିବେ । ସେ ଯାହା ହେଉ, ଗୋଟିଏ ଦିନ, ସୋଷ ଦିନ, ମନ୍ଦର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅବତାର (ସେ ହେଉଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର) ଉତ୍ତ୍ରମ ବିଷୟ କରିବ ।

၆. “ଡୁଇମାନଙ୍କୋରେ ରହୁଣ୍ଟି” (ଭି.ଭି. ୧୯, ୧୪, ୨୭, ୨୮)

କ. ଅତି ଆଧୁନିକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୋରେ ନିର୍ଭର / ବିଶ୍ୱାସ / ଭ ରସା କରିବାକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରାଚୀନ୍ତିକ ନିଷ୍ଠାଭିର ନିମନ୍ତେ ଅବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି, ଆଉ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ହେ, ବାଜବଳର ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ନିଷ୍ଠାଭିର ଉପରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟଭୁ ଉପରେ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍ ମାଥ୍ ୨୮:୧୯-୨୦)

ଖ. ବିଶ୍ୱାସାର ସୁରକ୍ଷାର ଧର୍ମନୀତି ନିଷ୍ଠିତ ଅଧିବିଷୟର ଧର୍ମନୀତି ସହିତ ଅବିଛଦ୍ୟ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ । ବିଷେଶ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ଯୋହନ୍ତୁ ଗ୍ରଂଥରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା । ଏହା କିଅବା / କିମ୍ବା ର ଏକ ବାହିବା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଉତ୍ତର ଓ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାପ୍ତିବତା ଅଟେ । ବାପ୍ତିବରେ “ରହିଥାଉ” ହେଉଛି ଏକ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତର୍କବାଣୀ (ସିଏଫ୍ ଯୋହନ୍ତୁ ୧୪)

ଗ. ରହିଥାଉ ଉପରେ ଅନ୍ୟ କାଳ୍ୟାଂଶ୍ଚଶତ୍ରୁକ ହେଲା ମାଥୁ ୧୦:୨୭; ୧୩:୧-୯, ୧୮-୨୩; ମାର୍କ ୧୩:୧୩, ଯୋହନ୍ନ ୮:୧; ୧୪:୧-୨୭; ପ୍ର. କର ୧୪:୨; ଗାଲା ୨:୧; ପ୍ରକା. ୨:୨, ୨, ୧୧, ୧୭, ୨୭; ୩:୫, ୧୨, ୨୧; ୨୧:୨ | ବିଶେଷ ଶାର୍କ ଦେଖନ୍ତି, “ରହିଥାଉ” ୨:୧୦ରେ

ଶବ୍ଦ ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ପଠନ

ଏକ୍ଷେତ୍ରବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ୨:୩-୭

“ଯଦି ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ, ତେବେ ତଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାତ ହେଉ ଯେ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଅଛନ୍ତି । ୪ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରି “ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ଅଛି” ବୋଲି ଯେ କହେ, ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ତାହାଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ୫ କିନ୍ତୁ ଯେକେହି ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ତାହାଠାରେ ଜଣ୍ମରଙ୍ଗ ପ୍ରେମ ପ୍ରକୃତ ଭାବେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଅଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅନ୍ତରୁ ଗ୍ରେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରହେ ବୋଲି କହେ ତାହାର ତାହାଙ୍କ ପରିଆବଶ ନବିରା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚିତ ।

୨:୩ “ଏହା ଦାରା ଆସେମାନେ ଝାଡ଼ ହେଉ ଯେ ଆସେମାନେ ତହାଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ଆସିଥିଲୁ” ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ ଏହା “ଆସେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଆସେମାନେ ତହାଙ୍କୁ ଜାଣିଅଛୁ” ଏହା ହେଉଛି ଏକ ବର୍ଷମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ଵୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ବକ୍ତ୍ଵୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦାରା ଅନୁଗତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ ଯେ ଏହି ମାନସିକ ଆଶାତପ୍ରାୟ ମଞ୍ଚକୁଗୁଡ଼ିକର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନମାନେ ନୋହିଲା ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକର ତଥ୍ୟ ସାହୟ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପନ୍ତିନାଶ ସମ୍ପର୍କ ପନ୍ତିନାଶ ପାଇପାରିଛେ ।

ଶବ୍ଦ “ଜାଣିବା” ଏହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କର ଏବୁ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍ ଆଦି ୪:୧, ଯିରି ୧:୪) ଆଉ ଏହାର ଗ୍ରୀକ ଅର୍ଥ ଅଞ୍ଚାତ ବିଷୟ ଓ କେହି ଜଣକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ଘରଣାଗୁଡ଼ିକ । ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ସତ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଶରୀର ଉଭୟ । ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ରେ ପ୍ରଧାନ୍ୟତା ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ।

୧. ଆୟୋମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବା

୨. ଆୟୋମାନେ ଜାଣିପାରିବା ଆୟୋମାନଙ୍କ ଜୀବନଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ସେ କ’ଣ ଚାହାନ୍ତି

୩. ଆୟୋମାନେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ ଆୟୋମାନେ ଜାଣୁ

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଆୟୋମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିମାନଙ୍କରୁ ଗୋଟିଏ ଆୟୋମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଓ ଧାରାଶାଗୁଡ଼ିକ ଦାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୭; ଯାକୁବ ପ୍ର.ପିତର) । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ଏକ ପୌନପୁନିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୩୪; ୩:୨୪; ୪:୧୩; ୪:୨, ୧୩) ।

ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ “ଜାଣିବା” (ଗିନୋସ୍ ଓ ଅଇଡ଼ା) ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ସମୟରେ (ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ପାଞ୍ଚଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ୨୭ ଥର) ଓ ଏକାର୍ଥବୋଧକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । କଇନେ ଗ୍ରୀକରେ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେବୁଝି ହେଉଥିବା ଭାର୍ତ୍ତାର୍ଥବିଷୟକ ପ୍ରଭେଦ ସେଠାରେ ନ ଥିବା ପରି ପ୍ରତୀଯମାନ ହୁଏ । ପସନ୍ ସୌଖ୍ୟାନ ଯୁକ୍ତ ଆଗେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହଜନକ ଯେ ଯୋହନ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିବା ପଦ ଏପିଶିନୋଦ୍ଦୟା ବ୍ୟବହାର କରିନାହାନ୍ତି ।

ଯୋହନ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ସେହିପରି ଭିନ୍ନ ମତବାଦକୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଓ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ନୂତନ ନିଯମରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ ଅଧିକ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ସୁସମାଚାର ଆଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ଏକ ପୁଷ୍ଟକ ଅଟେ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ପୁଣି ପ୍ରେମ ଜୀବନ ଧରା ଓ ଆଜ୍ଞାବହୁ ସହବ୍ୟାପକ (ସି.ଏଫ୍ ଯାକୁବ ପୁଷ୍ଟକ) ।

■ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହର ଅର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ।

■ “ଆୟୋମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କରୁ” ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ସର୍ବମୂଳକ ଉପାଦାନ (ବାର୍ତ୍ତାମାନକା ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଚ୍ୟ) । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାବର ଅନୁସାରେ ନୂତନ ରୁକ୍ଷ ଅସର୍ବମୂଳକ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦ୍ୟଜାତିର ଅନୁତପ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଜ୍ଞାବହୁ ଉଭର ନିମନ୍ତେ ସର୍ବମୂଳକ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୩-୪; ୩:୨୯, ୨୪, ୪:୨, ୩; ଯୋହନ ୮:୪୧-୪୨; ୧୪:୧୪; ୨୧, ୨୩; ୧୪:୧୦; ପ୍ରକା ୨:୨୭; ୩:୮, ୧୦; ୧୨:୧୭, ୧୪:୧୨) । ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଜ୍ୟୋତିଃକୁ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତତା (ଉତ୍ସାହ ଯୀଶୁ ଓ ସୁସମାଚାର, ସିଏଫ୍ ଲୁକ ୪:୪୭) । ଏପରିକି ପୁରାତନ ନିଯମରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହକୁ ରାତିଠାରୁ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତତା ଅଧକ ଉଭମ ଥିଲା (ସିଏଫ୍ ପ୍ର.ଶାମୁ ୧୪:୨୨; ଯିରି ୩:୨୨-୨୩) । ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତତା ପରିତ୍ରାଣ ଆଣେ ନହିଁ କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ପରିତ୍ରାଣର ପ୍ରମାଣ ଦିଏ । ଏହା ଭିତି ନୁହେଁ (ସିଏଫ୍ ଏପିସି ୨:୮-୯), ମାତ୍ର ଫଳ ଅଟେ (ସିଏଫ୍ ଏପିସି ୨:୧୦)

୨:୪ “ଯେ କହେ” ଯୋହନଙ୍କ ଗାଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଲୋଚନା ପଢ଼ନ୍ତେ ଏହା ଲିଖିତ ବିଷୟ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ ।

■ “ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ଆସିଛି” ଏହା ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର କେତେକ ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍ ୧:୮, ୮; ୧୦; ୨:୪, ୨, ୯) । ଏହା ମଲାଖୀ, ରୋମାଯ, ଓ ଯାକୁବ ସହ ସମାନ ଏକ ଗାଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଲୋଚନା (“ଯେ କହେ”) ଅଟେ । ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା (ସମନ୍ଦରକାଳ) ଭାବେ ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵର ଯୁକ୍ତ ଜୀବନ ଯାପନ ଠାରୁ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଅଳଗା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ପଦିତ୍ରୀକରଣଠାରୁ ଯାର୍ଥତାକୁ ଅଳଗା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଉଚ୍ଚତର (ଏହା ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ) ଆନ ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଧାରାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କଲା ।

■ “ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସବୁ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଚ୍ୟ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ ଅଟେ ଯାହା ଅଭ୍ୟାସଗତ ଜୀବନଧାରାର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ କୁହେ । ଆୟୋମାନଙ୍କର ଜୀବନଗୁଡ଼ିକ ଆୟୋମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାରୁ ଶିଖିବା ପ୍ରକିଯା ପ୍ରକାଶ କରେ (ସି.ଏଫ୍ ମାଥ୍ ୭) ପଦ ୪ ନାଷ୍ଟିବାଚକ ଭାବେ ସତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ, ଯେତବେଳେ ପଦ ୪ ସେହି ସମାନ ସତ୍ୟ ଅଷ୍ଟିବାଚକ ଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ।

■ “ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ” ଜିଦ୍ଧୋର ପ୍ରତାରଣଠାରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ସେଠାରେ କିଛି ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତତା ହେଉଛି ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରମାଣ । ସେମାନଙ୍କର ଫଳ ଦାରୀ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବ (ସିଏଫ୍ ମାଥ୍ ୭)

ଯୋହନ କେତେକ ଧର୍ମଗତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଶିକ୍ଷକମାନେ, ପ୍ରଚାରକମାନେ) ମିତ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୧:୨, ୧୦; ୨:୪, ୨୦; ୪:୨୦) । ସେମାନେ ଧର୍ମଗତ କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

୨୫ “ମାତ୍ର ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତ୍ଵବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଅଭ୍ୟାସଗତ ଜୀବନଧାରା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ କହୁଛି । ଯୁବବୀଷର ଲେଖକମାନେ ଏ ହେଣ୍ଟୁବୁକ୍ ଅନ୍ ଦି ଲେର୍ଟେ ଅପ୍ ଯୋନ୍ (ହାସ, ଯୋଞ୍ଜି ଓ ସ୍ନେଲେନ୍ ଗ୍ରିବେଲ) ଏହି ପ୍ରାକ୍ ଗଠନ ଉପରେ ଏକ କୌଡୁହଳ ଜନକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦାନ କରନ୍ତି : “ପ୍ରାକ୍ ଶ୍ଵତ୍ସୁତ୍ତମ ଅବା “ଆନ୍” କିମ୍ବା “ଜାନ୍” ସହିତ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧବାଚକ ସର୍ବନାମ ଆଉ ୩:୧୩, ୨୭; ୪:୧୪; ୫:୧୪; ତୃ. ଯୋହନ୍ ୫ରେ ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁଗାମୀ କୁଯାପଦ । ଏହା ସାଧାରଣ ଭାବେ ଘଟିତ ଅବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପରି ବୋଧହୁଏ” (ପି. ୪୦) । ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତତା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ ତୁଳିତ ଏକ ଗୁରୁତର ପାର୍ଶ୍ଵ । ପ୍ରଥମ ଯୋହନ୍ ଓ ଯାକୁବର ଏହା ହେଉଛି କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ସମାଦ । ଜଣେ କହିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଜଣନ୍ତ୍ର ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତଥାପି ପାପ ଜୀବନ ଧାରା ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ ଓ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଉଭୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ୩:୬,୯)

■ “ତାହାଠାରେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରକୃତ ଭାବେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି” ଏହା ଏକ ସମ୍ମନ କାଳ ବଜ୍ରବ୍ୟସୁଚକ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ କହୁଛି (ସି.ଏ.ଫ୍. ୪:୧୨, ୧୩, ୧୮) । ଏହା ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ, ବ୍ୟାକରଣ ନିୟମ ଅନୁସାରେ କହୁଥିଲେ, ମୁକ୍ତିବ୍ୟସୁଚକ ପଦ କହୁଥିବା ବିଷୟ

୧. ଆମ୍ବାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଛିଶରଙ୍କ ପେମ (ସି.ଏଫ୍. ୪:୧୯)

୨. ଜିଶୁରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆସୁମାନଙ୍କର ପେମ (ସି.ଏୟୁ. ୫:୩)

ନ. ଆସ୍ତମାନଙ୍କ ହତ୍ୟାଗୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣରେ ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ୍ୟ ପ୍ରେମ

ପଦ “ସିଙ୍ଗ” (ଚେଲସ ସି.ଏଫ ୪:୧୨, ୧୩, ୧୮) ର ଅର୍ଥ ପରିପାଳି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, କିମ୍ବା ଏକ ଦାୟିତ୍ବ ଦିଆ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ତାଲିମ ପ୍ରାୟ (ସି.ଏଫ. ଏଫୀସ ୪:୧୨) ପାପ ବିନା ନହେଁ (ସି.ଏଫ. ୧:୮-୧୦)

■ “ଏତଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଛୁ” ଏଠାରେ ପୁନର୍ବାର ଜିଶୁରଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଷଷ୍ଠିକରେ ବିଶ୍ୱାସ ନିର୍ଭରତା ପାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଆ ଯମାନଙ୍କର ତାହାଙ୍କଠାରେ ଥିବା ର ଭାବ (ରହିଥିବା ସି.ଏସ. ପ.ଅ) ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ପୌନପୁନିକ ବିଶ୍ୱାସ ବଞ୍ଚି ଥିଲେ (ସି.ଏସ. ଯୋହନ ୧୪:୨୦, ୨୩; ୧୪:୪-୧୦, ୧୭:୨୧, ୨୩, ୨୬; ପ. ଯୋହନ ୨:୨୪-୨୮; ୩:୨, ୨୪; ୪:୧୩, ୧୭)

୨:୬ “ରୁହେ” ବିଶେଷଶାର୍ତ୍ତ ୨:୧୦ରେ ଦେଖନ୍ତୁ । ନୃତ୍ୟନ ନିଯମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ପିତା ଆସମାନଙ୍କର ଠାରେ ରୁହୁଣ୍ଡି (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ର. ଯୋହନ ୪:୭୦) ଆଉ ତେଣୁ ଉଭୟ ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ଆସମାନଙ୍କଠାରେ ରୁହୁଣ୍ଡି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୨୩ ଓ ୧୭:୨୧) । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ସମାନ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟରେ ଯାହା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛି ତାହାର ଆବଶ୍ୟକ ନିମାତେ, “କର୍ତ୍ତବ୍ୟ”ର ଓ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୬, ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କର୍ତ୍ତନିରପେକ୍ଷ କ୍ରିୟା, “ତାହାଙ୍କଠାରେ ରୁହେ”) । ସୁସମାଚାର ଅଧିକାର ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହତ ଏକ ସର୍ଵମଳକ ତଢ଼ି ଅଟେ !

■ “ତାହାର ତାହାଙ୍କ ପରି ଆଚରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ” ବିଶ୍ୱାସ ଜୀବନ ଧାରା ସଦୃଶ “ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ” ଉପରେ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦେବ । (ସି.ଏଫ୍. ୨୧୪-୨୭) । ବିଶ୍ୱାସ କେବଳ ଏକ ନିଷ୍ଠା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯାଶ୍ଚିଂ ସହିତ ଏକ କୁମାଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଯାହା ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ଦୈନିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦୃଶ ଜୀବନ ଯାପନରେ ବହିର୍ଗତ ହୁଏ । ଅନେକ ଜୀବନର ଦୁଶ୍ୟମାନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନ ରହିଛି । ଏହା ୧:୩ ସହ ସମାତ୍ର । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଠିକ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ବେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରୁ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଦ୍ୟୁତ୍ୟ ହେବା (ସି.ଏଫ୍. ଗୋମା ୮:୨୯-୩୦; ଦ୍ୱି. କର ୩:୧୮; ଗାଲା ୪:୧୯; ଏପ୍ରିସ୍ ୧:୪; ପ୍ର. ଥେସ ୩:୧୩; ୪:୩; ପ୍ର. ପିତ ୧:୧୪) । ଆମ୍ବେମାନେ ସେବା କରିବାକୁ ରକ୍ଷା ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ । ସେ ଯେପରି ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ସେହିପରିପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଅଛୁ । ସେ ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ଦେଲେ, ତେଣୁ ଆମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଦାସ ମାନଙ୍କ ଭାବେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ (ସି.ଏଫ୍. ପ ଯୋହନ୍ ୩:୧୭)

“ସେ” ସାହିତ୍ୟକ ଭାବେ “ସେହି ଜଣକ” ଅଟେ, ଯାହା “ଯାଶୁ”ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାସମ୍ମହରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଗୁଡ଼ୋଙ୍କି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୨:୨୯; ୧୯:୩୪; ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୬; ୩:୩, ୪,୭, ୧୭; ୪:୧୭) । ଅନେକ ସମୟରେ ଏହା ଅପମାନ ସୂରକ୍ଷା ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟବ୍ହରିତ ହୋଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୨:୧୧; ୫:୧୨, ୨୮; ୧୯:୨୧) ।

ଯଦି “ସେହି ଜଣକ” ଯାଶୁଙ୍କ ଦର୍ଶାଏ, ତାହାହେଲ ଏକର “ତାହାଙ୍କୀରେ” କାହାକୁ ଦର୍ଶାଉଛି ? ଅନେକ ସମୟରେ ଯୋହନ ଜାକୁଡ଼ ଦୈର୍ଘ୍ୟତା ବ୍ୟବହୃତ କରିଛନ୍ତି ଏହା ପିତା (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪; ୧-୨, ୯-୧୦) ବା ପୁତ୍ରଙ୍କ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୪-୭) ଦର୍ଶାଇପାରେ । ଏହି ସମାଜ ଦୈର୍ଘ୍ୟତା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଥିଲା ।

ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନୃତନ ଆଜ୍ଞା ଲେଖୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆରମ୍ଭରୁ ଯେଉଁ ପୁରାତନ ଆଜ୍ଞା ତୁମେମାନେ ପାଇଅଛ; ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଶୁଣିଅ ଛ ତାହା ହିଁ ସେହି ପରୁରାତନ ଆଜ୍ଞା । ପୁନଷ୍ଠ ମୁଁ ନୃତନ ଆଜ୍ଞା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, ଯାହା ତାହାଙ୍କୀରେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ସତ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ଅଛି, କାରଣ ଅନ୍ଧକର ଘୁଞ୍ଚା ଯାଉଅଛି ଓ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାଣି ୯ମେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୁଣା କରି କହେ ଯେ ସେ ଜ୍ୟୋତିରେ ଅଛି ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି । ୧୦ମେ ଆଶା ଭାଇକୁ ପ୍ରେମ କରେ ସେ ଜ୍ୟୋତିରେ ରହେ ପୁଣି ତାହାଠାରେ ଝୁଣ୍ଡିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ୧୧କିନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୁଣା କରେ ସେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରରେ ଭ୍ରମଣ କରି କୁଆଡ଼େ ଯାଉଅଛି ତାହା ଜଣେ ନାହିଁ କାରଣ ଅନ୍ଧକାର ତାହାର ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ଧ କରିଅଛି ।

୨: ୭ “ହେ ପ୍ରିୟମାନେ” ଅନେକ ସମୟରେ ଯୋହନ ତାଙ୍କର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଚକକ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଭାକନ୍ତି (ସି.୬୩. ୨:୧) ଏହି ପଦ ସାଧାରଣତଃ ଯାଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ (ସି.୬୩. ମାଥ ୩:୧୭) ଓ ଆକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ (ସି.୬୩. ମାଥ ୧୭:୫) ସମୟରେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଯୋହନଙ୍କ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ପରିତ୍ରାଣପ୍ରପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଉପାଧ୍ୟ ଅଟେ (ସି.୬୩. ୩:୨-୧; ୪:୧,୩, ୧୧; ଓ ତୃତୀୟ ଯୋହନ ୧, ୨, ୪, ୧୧) ।

ଚେକୁଟେ ରେସିପଟେର “ଭାଇମାନେ” ରହିଛି (ଏମାରେଷିଏସକେ. ଏଲ, ଏନ୍‌କେଜେତ୍ରି) କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ଏହାକୁ କେବଳ ୩:୧ମରେ ବ୍ୟବହାର କରେ । “ଭାଇମାନେ” ଅନ୍ୟିଆଳ ଗ୍ରୀକ ପାଣହୁଲିପି ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇଛି (ଏନ୍‌ଏବି.ସି.ପି. ଓ ଉଲଗେର ପେଣ୍ଟିତା ଓ ଆମେରିକାୟ ସଂସ୍କରଣ ଗୁଡ଼ିକ (ଦେଖନ୍ତୁ ବ୍ରୁଷ ମେର୍ ଗେର, ଚେକୁଟୁଆଳ କମେଣ୍ଟାରୀ ଅନ୍‌ଦି ଗ୍ରୀକ ନ୍ୟୁ ଚେଷ୍ଟ୍ୟାମେଣ୍ଟ ପି. ୩୦୮))

■ “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନୃତନ ଆଜ୍ଞା ଲେଖୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏକ ପୁରାତନ ଆଜ୍ଞା” ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ମର ଏହା ହେଉଛି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ (ସି.୬୩. ଯୋହନ ୧୩; ୩୪:୧୨, ୧୭) । ଆଜ୍ଞା ସମୟ ଅନୁସାରେ ନୃତନ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ଗୁଣ ଅନୁସାରେ ନୃତନ ଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପରମ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେପରି ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମ କଲେ (ସି.୬୩ ଯୋହନ ୧୩; ୩୪)

“ପୁରାତନ ଆଜ୍ଞା” ଦୁଇଟିଅ ର୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ବୁଝା ଯାଇ ପାରେ

୧. ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଏହା ହେଉଛି ଲେବି ୧୯:୮)

୨. ଯୋହନଙ୍କୁ ସମାଚାରରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ହୋଇଥିବା ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ମର (ତାହା ହେଉଛି, ଯେଂହନ ୧୩:୩୪; ୧୪:୧୨, ୧୭)

■ “ପୁରାତନ ଆଜ୍ଞା” ୨:୩ରେ ଶବ୍ଦ “ଆଜ୍ଞା” ବହୁବଚନ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହା ଏକବଚନ ଅଟେ । ବୋଧହୁଏ ଯେ ପ୍ରେମ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ସଫଳ କରିବା ପରି ଏହା ମୁଁତିତ କରେ (ସି.୬୩. ଗାଲା ୪:୨୭; ପ୍ର. କର ୧୩:୧୩) । ସୁସମାଚାରର ଅଧ୍ୟକାର ହେଉଛି ପ୍ରେମ ।

■ “ଆରମ୍ଭ ଯାହା ତୁମେମାନେ ପାଇଅଛ “ ଏହା ଏକ ଅସମ୍ଭବ କାଳବତ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ସୁସମାଚାର ସମାଦ ସହିତ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସି.୬୩. ପ. ୨୪; ୧:୧; ୩:୧୧; ଦି ଯୋହନ ୪-୭)

■ “ଶୁଣ୍ଡିଅଛ” ଚେକୁଟେ ରେସିପଟେ ବାକ୍ୟା “ଆରମ୍ଭଠାର” ଯୋଗ କରେ (ପଦର ପୂର୍ବ ଅଂଶରେ ବ୍ୟବହୃତ) ।

୨:୮ “ଯାହା ତାହାଙ୍କୀରେ ସତ୍ୟ” ଏହି ସର୍ବନାମର ଲିଙ୍ଗ ପ.୭ରେ ସ୍ଵାଲ୍ଲଙ୍ଗଠାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି, ଯାହା “ଆଜ୍ଞା”କୁ କିନ୍ତୁ ଲିଙ୍ଗ ସହ ଅନୁରୂପ କରେ, ଯାହା ସମ୍ମ ସୁସମାଚାରକୁ ସମ୍ମେଧନ କରେ । ସର୍ବନାମରେ ଏକ ସମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏପିସି ୨:୮-୯ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

■ “ଅନ୍ଧକାର ଅତିକ୍ରମ କରୁଅଛି” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ମଧ୍ୟବତ୍ୟ ବକ୍ରବ୍ୟସୂଚକ (୧.ଟି ରୋବାର୍ଟ୍ସନଙ୍କ ଡ୍ରାର୍ଡ ପିକରରସ ଇନ ଦି ନ୍ୟୁ ଚେଷ୍ଟ୍ୟାମଣ୍ଟ ପି. ୨୧୭ ଅନୁସାରେ) ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୀରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ନୃତନ ଯୁଗ ଉଦୟ ହୋଇଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ମନ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମାଗତ ଉଦୟ ହେଉଛି (ତାହା ହେଉଛି ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟତ)

■ “ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାଣି” ଯାଶୁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ (ସି.୬୩. ଯୋହନ ୧:୪-୫, ୮; ୮:୧୨) ଯାହା ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଓ ନୈତିକ ବିଶ୍ୱାସତା ନିମନ୍ତେ ବାଇବଳ ସମାଜୀୟ ଏକ ଉପମା ଅଟେ । ୧:୪ ଓ ୧:୭ରେଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ । ନୃତନ ଯୁଗ ଉଦିତ ହୋଇଛି ।

୨:୯ ତଥାପି ତାହାର ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ’ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦଶ ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯାହା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଗ୍ରଗତି କରୁଥିବା ମନୋଭାବ ବିଷୟ କହୁଛି । ଘୃଣା ଅନ୍ଧାକାରର ଏକ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ ୪:୨୧-୨୨) ।

୨:୧୦ “ଯେ ତାହାର ଭାଇକୁ ପ୍ରେମ କରେ ସେ ଜ୍ୟୋତିଃରେ ରହେ’ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କ୍ରିୟ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ କରନ୍ତି । ପ୍ରେମ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସାର ପରିତ୍ରାଣ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ସହ ସତ୍ୟ ଓ ଜ୍ୟୋତିଃର ଜ୍ଞାନର ପ୍ରମାଣ । ଏହା ହେଉଛି ନୂତନ ଯୁଗ, ତଥାପି ପୁରାନ ଆଜ୍ଞା (ସି.ଏଫ୍. ୩:୧୧, ୨୪; ୪:୭, ୧୧, ୨୧) ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାସମୃହରେ “ରହିବା”

ପିତା ଜିଶୁର ଓ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଏହା ବଶବର୍ତ୍ତାକରଣ ଓ ଦମନ ତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ପାରସ୍ପରିକ ଘନିଷ୍ଠତା ଅମ୍ବେ । ପୁରା ସୁସମାଚାର ମଧ୍ୟରେ, ପିତା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ଯାଶୁ ଶୁଣି ତାହା ସେ କହନ୍ତି, ପିତା ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ଦେଖି ସେ ତାହା କରନ୍ତି । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପିତାଙ୍କ ଲଜ୍ଜା ଅନୁସାରେ, ଏହି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସହଭାଗିତା ଓ ସେବକତ୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାପନ କରେ । ଏହି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସଂଗଠନ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର (ଯେପରି ପୂର୍ବୀୟ ରହସ୍ୟବାଦ ବିଶ୍ୱାସରେ) ମନୋଯୋଗ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏକ ନୀତି ସମୟାୟ ଆଚରଣ, ନୈତିକ ଅନୁକରଣର ଜୀବନଧାରା । ସହଭାଗିତା (୧) ବୋଧଶକ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତ (ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସୁସମାଚାର ର ଜଗତ ଦୃଶ୍ୟ); (୨) ସମ୍ପର୍କ ସମୟାୟ (ଯାଶୁ ଥିଲେ ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ମସିହ ତାହାଙ୍କ ୩ରେ ଭରଷା ଓ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ); ଓ (୩) ନିୟମ ସମୂହର ଆଚରଣ ଜିଶୁରଯୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁରେ ତାହାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପୁନଃ ଉପସ୍ଥିତ) ।

ଯାଶୁ ଆଦର୍ଶବ୍ୟକ୍ତି, ପ୍ରକୃତ ଜ୍ୟୋତିଃକାରୀୟ, ମାନବିକତାର ମାନ ଅଟେ । ଆଦମ ଯାହା ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଓ ହୋଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ତାହା ସେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (ମୁନକ୍ୟ ଭାବେ କହିବା) । ଅବିକଳ ଭାବେ ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି “ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି” । (୧) ଜିଶୁରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା (୨) ଆୟମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବା (ପ୍ରତି ସ୍ଥାପନ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ); ଓ (୩) ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉଦ୍ଦାହରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ନିକଟରେ ପଢ଼ିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ସେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ପଦ “ରହିବା” (ମେନ) ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦୃଶ୍ୟ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମୀ ୮:୨୯) ପଢ଼ିତର ପୁନରୁତ୍ଥାର (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୩) କୁ ଦର୍ଶାଉଛି ।

ଜିଶୁରଙ୍କର ଏହି ପୁନର୍ମଳନ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି, ତାହାଙ୍କର ଅବିକଳ ସ୍ଥିତି, ସହଭାଗିତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ହେଉଛି ପ୍ରେରିତ ପାଉଳଙ୍କର “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁରେ” ଓ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କର “ମୋଠାରେ ରୁହେ”

ଯୋହନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଶାଳୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ :

୧. ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା

କ. ପୁତ୍ରଙ୍କ ୩ରେ ପିତା (ଯୋହନ ୧୦:୩୮; ୧୪:୧୦, ୧୧, ୨୦; ୧୭:୨୧, ୨୩)

ଖ. ପିତାଙ୍କଠାରେ ପୁତ୍ର (ଯୋହନ ୧୦:୩୮, ୧୪:୧୦, ୧୧, ୦; ୧୭:୨୧)

୨. ଜିଶୁରଙ୍କ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା

କ. ବିଶ୍ୱାସୀଠାରେ ପିତା (ଯୋହନ ୧୪:୨୦, ୨୩; ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୨୪; ୪:୧୨-୧୩, ୧୫)

ଖ. ପିତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସୀ (ଯୋହନ ୧୪:୨୦, ୨୩; ୧୭:୨୧; ପ୍ର. ଯୋହନ ୨: ୨୪, ୨୭; ୪:୧୩, ୧୭)

ଘ. ବିଶ୍ୱାସୀଠାରେ ପୁତ୍ର (ଯୋହନ ୨:୪୭, ୧୪:୨୦, ୨୩; ୧୪:୪, ୪, ୩; ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୨, ୨୪, ୨୭, ୨୮)

୩. ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ (ଅନ୍ତିବାଚକ)

କ. ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ

୧) ନାଷ୍ଟିଷୁଚକ ଭାବେ (ଯୋହନ ୪:୩୮; ୮:୩୭; ପ୍ର. ଯୋହନ ୧:୧୦; ଦ୍ୱ. ଯୋହନ ୯)

୨) ଅନ୍ତିଷୁଚକ ଭାବେ (ଯୋହନ ୮:୩୧, ୧୫:୨; ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୧୪, ୨୪; ଦ୍ୱ. ଯୋହନ ୯)

ଘ. ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରେମ (ଯୋହନ ୧୪:୧୦-୧୧; ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୧୭, ୪:୧୭)

ଗ. ଜିଶୁରଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ

୧) ପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ (ଯୋହନ ୧:୩୭)

୨) ବିଶ୍ୱାସୀଠାରେ (ଯୋହନ ୧୪:୧୭)

ଘ. ରହିବା ହେଉଛି ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତତା (ଯୋହନ ୧୪:୧୦; ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୨୪)

ଡ. ଜ୍ୟୋତିରେ ରହିବା ହେଉଛି ପ୍ରେମ (ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୧୦)

ତ. ଜିଶୁରଙ୍କ ଲଜ୍ଜା ବାଧନ କରିବା ହେଉଛି ରିହବା (ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୧୭)

ଛ. ଅଭିଷେକ ହେଉଛି ରହିଥିବା (ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୨୭)

ଜ. ସତ୍ୟତା ରହିଥାଏ (ଦ୍ୱ. ଯୋହନ ୨)

ଫ. ପୁତ୍ର ରହନ୍ତି (ଯୋହନ ୮;୩୪; ୧୭;୩୪)

୪. ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ (ନାଷ୍ଟିବାଚକ)

କ. ଜୀଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ଲୋଧ ରହିଥାଏ (ଯୋହନ ୩:୩୭)

ଘ. ଅନ୍ଧକାରରେ ରହେ (ଯୋହନ ୧୭:୪୭)

ଗ. ଦୂରରେ ଫୋପଢ଼ା ଯାଇ ... ଯିବା (ରହିବା ନୁହେଁ) (ଯୋହନ ୧୫:୭)

ଘ. ପାପ କରୁଥିବା (ରହିବା ନୁହେଁ) ପ୍ରେ. ଯୋହନ ୩:୭)

ଡ. ପ୍ରେମ କରୁ ନ ଥିବା (ରହିବା ନୁହେଁ) ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୧୪)

ର. ହତ୍ୟାକାରୀ (ଅନନ୍ତ ଜୀବନରେ ରହିବା ନୁହେଁ) (ପ୍ର ଯୋହନ ୩:୧୫)

ଛ. ମୃତ୍ୟୁରେ (ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୧୪)

■ ଏନ୍. ଏଣ୍ସ୍. ବି. ଏନ୍କେଜେଞ୍ଚି “ପୁଣି ତାହାଠାରେ ଝୁଣ୍ଡିବା ପାଇଁ କାରଣ ନାହିଁ”

ଏନ୍ ଆର ଏସ୍ ଭି “ଏହିପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରେ ଝୁଣ୍ଡିବା ପାଇଁ କାରଣ ନାହିଁ”

ଚିଇଭି “ଆମ୍ବମାନଙ୍କଠାରେ କାହିଁଛି ନାହିଁ ଯାହା କେହି ଜଣେ ପାପ କରିବା ପାଇଁ କାରଣ ହେବ”

ଏନଜେବି “ତାହାକୁ ପତନରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ତାହାଠାର କିଛି ନାହିଁ”

ସେଠାରେ ଏହି ପଦର ଦୁଇଟି ସାମ୍ବବ୍ୟ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି

୧. ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସୀ ପ୍ରେମରେ ଆଚର କରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଝୁଣ୍ଡିବ ନାହିଁ (ସି.ଏଫ୍. .ପ. ୧)

୨. ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସୀ ପ୍ରେମରେ ଆଚରଣ କରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନେ ଝୁଣ୍ଡିବା ନିମନ୍ତେ କାରଣ ହେବ ନାହିଁ (ସି.ଏଫ୍. ମ୍ୟ ୧୮:୭; ରୋମ ୧୪:୧୩; ପ୍ର. କରି ୮:୧୩)

ଉଭୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ସୁସମାଚାର ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପକାର କରେ (ଉଭୟ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ହଜିଥିବା ମାନଙ୍କୁ)

ପୁରାତନ ନିଯମରେ “ଝୁଣ୍ଡିବା” ବିଶ୍ୱାସର ବିପରୀତ ଅଟେ (କେବେହେଲେ ତୁଟି କରୁ ନ ଥିବା, ସ୍ଥିର ମନୋଭାବ) । ଜୀଶ୍ଵରଙ୍କ ଜହାନ ଓ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ସଷ୍ଟ ପଥ ବା ମାର୍ଗ ଦାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବେ “ଚାଲିବା” ଜୀବନଧାରା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉପମା ହୋଇପାରେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଭରପା, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଯୋହନ ୧:୧୪ରେ ।

୭:୧୧ “କିନ୍ତୁ ଯେ ଅପାଣା ଭାଇକୁ ଘୁଣା କରେ ସେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି ଓ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଚରଣ କରେ” ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟ ସୁତକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ (ଗମନ କରେ) ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗତ ସେଠାରେ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି (ଘୁଣା କରେ) । ଘୁଣା ଅବିଶ୍ୱାସର ଏକ ଚିହ୍ନ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ୩:୧୪; ୪:୨୦) । ଜ୍ୟୋତିଃ ୩ ଓ ଅନ୍ଧକାର, ପ୍ରେମ ଓ ଘୁଣା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରେ ପରିପୃଷ୍ଠ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଯୋହନଙ୍କର କାଳ କିମ୍ବା ଧଳା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଏହା ରେଛି ପ୍ରକାରଗତ ଉଦାହରଣ ସହିତ । ସେ ଆଦରଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି । ଅନକେ ସମୟରେ, ଯେମିତି ହେଉ, ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପକ୍ଷପାତ, ଅପ୍ରେମ ଓ ଅବହେଲା ସହିତ କଷ୍ଟ ଭୋଗନ୍ତି । ସୁସମାଚାର ଏକ ମୁହଁର୍ଦ୍ଦିକ ମଧ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପ୍ରଗତିଶାଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣେ ।

■ “ଅନ୍ଧକାର ତାହାର କୁନ୍ତୁଦୟ ଅନ୍ଧ କରିଅଛି” ଏହା ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ରହିଯାଇଥିବା ପାପ ପ୍ରକୃତିକୁ (ଦ୍ୱ. ପିତ ୧:୫-୯), କିଅବା ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ (ସି.ଏଫ୍. ଦ୍ୱ. କରି ୪:୪) ଦର୍ଶାଇ ପାରେ । ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ତିନେଟି ଶତ୍ରୁମାନେ ଅଛନ୍ତି (୧) ପିତି ଜଗତ ପ୍ରଶାଳୀ; (୨) ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦୂର ସଦୃଶ ପ୍ରଳୋଭନକାରୀ, ଶୟତାନ; ଓ (୩) ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ନିଜର ପତିତ, ଆଦମ ସଦୃଶ ପ୍ରକୃତି (ସି.ଏଫ୍. ୨:୨-୩, ୧୭; ଯାକୁବ ୪)

ଏନ୍.୬.୬.୩ (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ୨:୧୨-୧୪

ବହସଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, କାରଣ ତାହାଙ୍କ ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଛି । ୧୩ହେ ପିତୃଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, କାରଣ ଯେ ଆଦ୍ୟରୁଥ ଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନର ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଅଛ । ହେ ଯୁବକମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନରେ ପାପତ୍ତାକୁ ଜୟ କରିଅଛ । ୧୪ ବହସଗଣ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନରେ ପାପତ୍ତାକୁ ଜୟ କରିଅଛ । ହେ ଯୁବକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନରେ ବଳବାନ, ପୁଣି ଜୀଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହିଛି ଓ ତୁମ୍ଭମାନରେ ପାପତ୍ତାକୁ ଜୟ କରିଅଛ ।

৯:১ ৭-১ ৪ এহি পদগুଡ়িকরে সমষ্টি কৃয়াপদগুଡ଼িক (মুঁ লেখুঞ্চি) (এন্ধেস্বতি ১৯৭০), “মুঁ লেখিঅছি” (এন্ধেস্বতি ১৯৪৪), যুবিষ্ণব ধূতীয় মনোনয়ন এক “এ” শ্ৰীষ্টায় মান প্ৰদান কৰে (নিৰ্দেশ ব্যতীত) ঘৰন্ত স্থূলক কাল অচ্ছি, যাহা অচাতৰ কাৰ্য্য জণে ব্যক্তিৰ এক অগ্ৰগতি কৰুথুবা অবস্থাৰে প্ৰতিফলিত হুৰ। যেপৰি পূৰ্ববৰ্তী প্ৰসংগ মিথ্যা শিক্ষকমানক সমবোধন কলা .হি প্ৰসংগ বিশ্বাসামানকু সমেবাধন কৰে। ঘোটাৱে বিশ্বাসামানকু তিনোটি ভিন্ন আশ্যাগুଡ଼িক প্ৰদান কৰায়ালছি : “বহুগণ” “পিতৃগণ” ও “যুবকগণ” নিৰ্ভৰ প্ৰতিশুতি জীবন ধাৰা তথ্যগুଡ଼িকৰ প্ৰসংগৰে এহি অনুলোদ চিকিৎসা ভাবৰে উপযুক্ত হেଉনাহি। এহা সম্বৰ যে আম্বেমানে তিনোটি গোষ্ঠী গুଡ଼িক সহিত ব্যবহাৰ কৰুনাহুঁ কিন্তু সমষ্টি শ্ৰান্তিয়ান মানকৰ প্ৰতিষ্ঠিত পৰিস্থিতি বৰ্ণনা কৰুথুবা সাহিত্যিক উপকৰণ।

ঘোটাৱে বিশ্বাসামানে জাণিথুবা চাৰোটি বিশ্বযুড়িকৰ তালিকা প্ৰস্তুত হোৱাইছি।

১. ঘোমানকৰ সকু পাপ ক্ষমা হোৱাই (প. ১ ৭)

২. শ্ৰান্তি মধ্য দেৱ ঘোমানে মদ আভা উপৰে জয়লাভ কৰিছক (প. ১ ৩)

৩. ঘোমানে “জাণতি” ঘোমানকৰ পিতা (প. ১ ৪) ও পুত্ৰ (ভিত্তি ১৩-১ ৪) উভয়ক সহিত সহভাৰিতা অছি।

৪. জিশুৱক বাক্যৰে ঘোমানে বলবান অচ্ছি (প. ১ ৪)

ব্যাকৰণ নিয়ম অনুসাৰে এহি তালিকা (১) বাক্যাংশ “মুঁ ভুম্বমানক নিকটকু লেখুঞ্চি” ও (২) ছাঞ্জেটি, হোটি (কৰণ) খণ্ডবাক্যগুଡ଼িকৰে ব্যক্ত হোৱাইছি।

. ৯:১ ৯ “কাৰণ তাৰাঙ্গ নাম সকাশে ভুম্বমানকু ভুম্বমানকৰ সমষ্টি পাপ ক্ষমা কৰায়ালছি” যাশুকৰ ঘোবাকাৰ্য্য ক্ষমা নিমত্তে মনুষ্য জাতিৰ একমাত্ৰ আশা (ঘৰন্তকাল বক্তৃব্যস্থুতক কৰ্মবাচ্য)। এক্ষা বুঝামণাৰে, নাম চৰিত্ৰ ও ব্যক্তিত্বকু সমতুল কৰে (বি.এ.প. ৩:৭৩; তৃ. যোহন ৩; রোমা ১০:৫-১৩; পিলিপ ৭:৭-১ ১)

ভি. ১ ৭-১ ৪ৰে ঘোটাৱে ছাঞ্জেটি হোটি খণ্ডবাক্য গুଡ଼িকৰ অনুকূল রহিতি। ঘোমানে উদ্বেশ্যমূলক খণ্ড বাক্য (এন্ধেস্বতি. এআৰ এষ্ট্ৰি, এন্জেবি, “কাৰণ” কিম্বা সৱল ভাবে সত্য ঘণ্টাৰ মন্তব্যগুଡ଼িকু পৰিচয় দেবাকু এক সাহিত্যিক মাৰ্গ (এন্জেটি “তাৰা”) হোৱ পাৰে।

৯:১ ৩ “যে আদ্যৰু রহিছক তাৰাঙ্গ “প্ৰথম যোহনৰে সৰ্বনাম গুଡ଼িক অনেকাৰ্থক এবং পিতা জিশুৱ কিম্বা পুত্ৰ জিশুৱকু দৰ্শাই পাৰে। প্ৰসংগৰে এহি গোটিএক যাশকু দৰ্শাএ। এহা পূৰ্ব বিদ্যমানতাৰ মন্তব্য অচে ও ঘেহি উপায়ৰে, তাৰাঙ্গৰ জিশুৱত্ব (বি.এ.প. যোহন ১:১, ১৪; ৩:১৩; তৃ:৪৮-৪৯; ১৭:৪, ৭৪; দৃ. কৰ ৮:৫; পিলিপ ৭:৭-৭; কল ১:১৭; এক্ষা ১:৩)

■ “ভুম্বমানে জয় কৰিঅছি” প্ৰথম যোহনৰে এহা পৌন্ডুনিষ্ক প্ৰতিজ্ঞা ও পতৰ্ক কৰিবা (বি.এ.প. ৭:১ ৪, ৪:৪; ৪:৪-৫, ১ ৮-১ ৯) এহা ঘৰন্তকাল বক্তৃব্যস্থুতক কৰ্তৃবাচ্যৰে ব্যক্ত হোৱাই যাহা গোটিএ কাৰ্য্যধাৰাৰ উন্নতি বিশ্বয়ৰে কহে। এতাৱে পুনৰ্বাৰ, যোহন কলা ও ধলা পদগুଡ଼িকৰে লেখক্ষি (যোহনক সুস্থমাচাৰৰ এহি উপলব্ধ হোৱাথুবা ভিষ্যত বিশ্বয়ৰ বিজয় অচি স্থৱৰণীয় অচে)। বিশ্বাসামানে বিজয়ী অচ্ছি, তথাপি “পূৰ্বৰু উপস্থিতি কিন্তু এ পৰ্যন্ত নুহোঁ” জিশুৱক রাজ্যৰ মানবিক উদ্বেগ কাৰণ সকাশু ঘোমানে পাপ, প্ৰলোভন, নিৰ্যাতনা ও মৃত্যু সহিত এ পৰ্যন্ত সংঘৰ্ষ কৰতি।

. পাপাভা - এহা শৈষতান্ত্রিক নিমত্তে এক নিৰ্দেশ যিএ প. ১ ৪ৰে পুনৰ্বাৰ উল্লেখ হোৱাইছি। পদ ১ ৩ ও ১ ৪ সমান্তৰ অচ্ছি। যোহন ১ ৭:৩১ৱে বিশেষ শাৰ্ষ দেখন্তু।

■ “কাৰণ ভুম্বমানে পিতাঙ্গ জাণ” “জাণিবা” পদৰ বাইবল সমষ্টীয় ধাৰণা অন্তৰঞ্চ ব্যক্তিগত ঘৰন্ত একী অৰ্থ (বি.এ.প. ৪:১; যীৰ ১:৪) ও “সত্য ঘণ্টাৰ গুଡ଼িক বিশ্বয়”ৰ গ্ৰাক ধৰাণাকু অন্তৰ্ভুক্ত কৰে। সুস্থমাচাৰ হোৱাই উভয় স্থাগত কৰিবাকু এক ব্যক্তি (যাশু), গ্ৰহণ কৰিবা ও তাৰা উপৰে কাৰ্য্য কৰিবাকু এক সম্বাদ (ধৰ্মনীতি) বঞ্চিবা পাইঁ এক জীবন।

বিশেষ শাৰ্ষ : জাণিবা মুখ্যতঃ (ধূতীয় বিবৰণীকু এক দৃষ্টান্ত ভাবে ব্যবহাৰ কৰি)

একী শব্দ “জাণিবা” (বিড়িবি ৩:১৩)ৰ ক্লাওলৰে কেতেক অৰ্থগুଡ଼িক রহিছি (ভাষাৰ্থ বিশ্বয়ক ক্ষেত্ৰে)

১. ভল ও মদ বুঝিবাকু - আদি ৩:৯; দৃ. বিব ১:৩৯; যিশা ৩:১ ৪-১ ৪; যুনুস ৪:১ ১)

২. বুঝামণা দ্বাৰা জাণিবাকু - দৃ. বিব. ৯:৩, ৭; ১ ৮:১ ১

୩. ଅନୁଭୂତି ଦ୍ୱାରା ଜାଣିବାକୁ - ଦ୍ୱି. ବିବ. ୩:୧୯; ୪:୩୫, ୮:୨,୩,୪; ୧୧:୨; ୨୦:୨୦; ୩୧:୧୩; ଯିହୋ ୨୩:୧୪
୪. ଅନୁଧାନ କରିବାକୁ - ଦ୍ୱି. ବିବ. ୪:୩୯; ୧୧:୨; ୨୯:୧୭
୫. ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଜାଣିବାକୁ
- କ. ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି - ଆଦି ୨୯:୪; ଯାତ୍ରା ୧:୮; ଦ୍ୱି. ବିବ ୨୨:୨୨; ୩୩:୯
- ଖ. ଜଣେ ଦେବତା - ଦ୍ୱି. ବିବ. ୧୧:୨୮; ୧୩:, ଅ, ୧୩; ୨୮:୨୪; ୨୯:୨୭; ୩୨:୧୭
- ଘ. ଯାହୋବେ - ଦ୍ୱି. ବିବ ୪:୩୫, ୩୯; ୭:୯; ୨୯:୭ ଯିଶା ୧:୩; ୪୭: ୧୦୧୧
- ଘ୍ୟ. ଘୋନ ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ - ଆଦି ୪:୧, ୧୭,୨୪; ୨୪:୧୭; ୩୮:୨୭
୭. ଅଞ୍ଜିତ ଦକ୍ଷତା ବା ଜ୍ଞାନ - ଯିଶା ୨୯:୧୧, ୧୭; ଆମୋଷ ୪:୧୭
୮. ଜ୍ଞାନୀ ହେବା - ଦ୍ୱି. ବିବ ୨୯:୪; ହିତୋ ୧:୨; ୪:୧; ଯିଶା ୨୯:୨୪
୯. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ
- କ. ମୋଶାଙ୍କର - ଦ୍ୱି. ବିବ ୩୪:୧୦
- ଖ. ଜସ୍ତ୍ରାଏଲର ଦ୍ୱି. ବିବ. ୩୧:୨୧, ୨୩,୨୯

୨:୧୪ “ତୁମେମାନେ ବଳବାନ ଅଟ” ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ବଳ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ରହିବା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ । ଏହା ଏପିସି ୨:୧୦-୧୮ରେ ପାଉଳଙ୍କ ସାବଧାନ ବାଣୀ ସମ୍ଭୂ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । ରହିଥିବା ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ସୁସମାଚାର । ଏହା ଉଭୟ ଭାବନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ଜିଶ୍ଵର ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଉଭୟ ଏକ ନିଷ୍ଠଷ୍ଠତି ଓ ଏକ ଶିଷ୍ଯ୍ୟତ୍ତ, ଉଭୟ ସତ୍ୟତା ଓ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତା ଅଟେ ।

■ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁମେମାନଙ୍କଠାରେ ରହିଛି” ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ (ସୁସମାଚାର, ସି.ଏଫ୍. ପ. ୨୪)ର ଧାରଣାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଏହା ଯୋହନ ୧୪ ସହ ଏକ ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ । ଯୋହନ ୪:୩୮ ଓ ୮:୩୭ରେ ଏହା ନକରାଡ଼କ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

■ “ତୁମେମାନେ ପାପାଭାକୁ ଜୟ କରିଅଛୁ” ପ୍ରକୃତ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଅଧିବାସାୟ ଉପରେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ଅଟେ । ଏହା ପୁନର୍ବାର ଭିତ୍ତି ୧୭, ୧୯, ୨୪, ୨୭, ୨୮; ୪:୧୮; ଦ୍ୱି. ଯୋହନ ୯ ରେ ମିଳେ । ବିଶ୍ୱାସାର ନିରାପାରାର ଧର୍ମନୀତି ସତ୍ୟତା ସହିତ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଉଜ୍ଜାର ପ୍ରାୟ ସେମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିଷ୍ଠ ରହିବେ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରକା. ୨:୭, ୧୧, ୧୭, ୨୬; ୩:୪, ୧୨, ୨୧) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୮:୩୧ରେ କଟିନ ପରିଶ୍ରମ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକତା । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାପ ଶୂନ୍ୟତାକୁ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ, ଯଦି ଓ ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକ ତାତ୍ତ୍ଵିକ ସମବପରତା ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମାୟ ୨) ।

ଏନ୍‌ଏୟେଥବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ୨:୧୪-୧୭

୧୪ ଗତ କିମ୍ବା ସେଥିରେ ଥିବା ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରେମ କର ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ଜଗତକୁ ପ୍ରେମ କରେ, ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ତାହାଠାରେ ନାହିଁ । ୧୭କାରଣ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ଓ କଷ୍ଟର ଅଳଭିଳାଷ ଓ ଲୌକିକ ଗର୍ବ, ଏହି ସମସ୍ତ ପିତାଙ୍କଠାରୁଙ୍କୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜଗତରୁ ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ୧୭ ଜଗତ ଓ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ିକ ଦୂରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଙ୍ଗାକୁ ପାଳନ କରେ ସେ ଅବିରତ ବଞ୍ଚିଥିବ ।

୨:୧୪ “ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ” ଏକ ନାସ୍ତିବାଚକ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ ସହିତ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝାସୂଚକ କ୍ରିୟା କର୍ତ୍ତ୍ଵବାଚ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ପୂର୍ବରୁ ଅଗ୍ରଗତି କରୁଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା । ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେମ ନୋଷିକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠାର ଚିରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ କରୁଥିଲା ।

. “ଜଗତ” ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହି ପଦ ଦୂରଟି ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି : (୧) ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ରହ ଓ କିମ୍ବା ସ୍ୟଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୧୭; ୧୭; ୩୩; ପ୍ର. ଯୋହନ ୪:୧୪) ଓ (୨) ମାନବ ସମାଜ ଗଠିତ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାର୍ଯ୍ୟଗତ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୧୪-୧୭; ୩:୧,୧୩; ୪:୪୫; ୪:୪-୫, ୧୯) । ପ୍ରଥମଟି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରାକୃତିକ ସୃଷ୍ଟି (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୧-୨) ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ପଢ଼ିତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୩) ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ୧୪:୧୭ରେ କସମସି

ବିଶେଷ ଶୀଘ୍ର : ମଣିଷ ସରକାର

I. ଭୂମିକା :

କ. ସଂଜ୍ଞା - ସରକାର ହେଉଛି ମାନବ ଜାତିକୁ ଯୋଗାଇବା ଓ ଅନୁଭବ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଗଠନ କରିବା (ଏହା ହେଉଛି ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୪ ଓ ୧୧) । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ (ଏପରି ଯେ ପତନ ପୂର୍ବରୁ (ସିଏଫ୍ ଆଦି ୨୦୧୮) । ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ, ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକ, ଜାତିଗୁଡ଼ିକ, ଆମମାନଙ୍କୁ ସମାଜ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ଖ. ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ - ଜିଶ୍ଵର ଜଳ୍କ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅରାଜକତା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣୀୟ ଅଟେ ।

୧. ମୋଶାଙ୍କର ଆଜନସମୂହ, ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦଶ ଆଜ୍ଞା, ସମାଜରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ପାଇଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଳ୍କ । ଏହା ଉପାସନା ଓ ଜୀବନ ସନ୍ତୁଳନ କରେ ।

୨. ଶାସନର ସରକାରର କୌଣସି ଆକୃତି ଅବା ଗଠନକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ପ୍ରାଚୀନ ଜସ୍ତାଯେଲର ଧର୍ମଶାସନ ସ୍ଵର୍ଗର ପୂର୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଗଠନ ଅଟେ । ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନ କିଅବା ପୁଞ୍ଜିବାଦ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମାନେ ନିଜକୁ ପେକୋଣସି ସରକାରୀ ପ୍ରଶାଳୀରେ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରଚାର ଓ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ । ବିପୂର ନୁହେଁ । ସମସ୍ତ ସରକାର ଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷଣମୁଦ୍ରାୟୀ ଅଟେ ।

ଘ. ମାନବ ସରକାରର ଆରମ୍ଭ

୧. ରୋମାନ୍ କ୍ୟାଥିଲିକର ନାତି ସମୂହ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ମାନବ ସରକାର ଏପରିକି ପତନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ, ଏକ ସ୍ଵାଭାବିକ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହି ଧାରଣା ପ୍ରଥମେ ଆରିଷ୍ଟାଟଳ ନିଷ୍ଠିତ କରିବା ପରି ବୋଧ ହୁଏ । ସେ କହନ୍ତି, “ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ” ଓ ଏହା ଦାବରା ସେ ଅର୍ଥ କଲେ ଯେ ସରକାର” ଉଭେମ ଜୀବନର ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ପରିଦୃଷ୍ଟ ଅଟେ ।” ।

୨. ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ ଧର୍ମ ନାତି ସମୂହ, ବିଶେଷ ଭାବରେ ମାର୍ଟିନ ଲୁଥର ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ମାନବ ସରକାର ପତନରେ ଅବିଛେଦ୍ୟ ଅଟେ । ସେ ଏହାକୁ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାମ ହାତର ରାଜ୍ୟ” କହନ୍ତି । ସେ କହିଲେ ଯେ “ମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଜିଶ୍ଵର ଙ୍କ ମାର୍ଗ ହେଉଛି ମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ପକାଇବା ।”

୩. କାର୍ଲ ମାର୍କ୍ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ସରକାର ହେଉଛି ଉପାୟ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଜନସାଧାରଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସରକାର ଓ ଧର୍ମ ଏକ ସମାନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରନ୍ତି ।

II. ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପାଦାନ :

କ. ପୁରାତନ ନିୟମ

୧. ଜସ୍ତାଯେଲ ହେଉଛି ପରିତି ଯାହା ସ୍ଵର୍ଗରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯିବ । ପ୍ରାଚୀନ ଜସ୍ତାଏଲରେ ଯାହୋଡେ ରାଜା ଥିଲେ । ଧର୍ମଶାସନ ହେଉଛି ଏକ ପଦ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାସନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସି.ଏ.ଫ୍. ପ୍ର. ଶାମୁ ୮:୪-୯)

୨. ମାନବ ସରକାର ଠାରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାର୍ବଭୋଗତି ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ର କରିବାରେ ଦେଖାଯାଇ ପାରେ ।

କ. ସମସ୍ତ ରାଜା, ଦାନି ୨୦୧୧, ୪୦୧୭, ୨୪୨୪

ଖ. ମସାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଜତ୍ତ, ଦାନି ୨୦୧୪-୨୦୧୫

ଗ. ନବୁଝଦନିସ୍ତର (ନୂତନ ବାବିଲୋନ) ଯିରି ୨୦୧୨; ଦାନି ୨୦୧୮

ଘ. ଦିତୀୟ କୋରସ (ପାରସ୍ୟ), ଦି. ବଂଶା ୨୦୧୨; ଏକ୍ରା ୧୦୧; ଯିଶା ୨୦୧୮; ୪୪୧୮

୩. ସରକାରକୁ ଆକ୍ରମଣ ଓ ଦଖଳ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବିନାତ ଓ ସମାନ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହେବାକୁ ହେବ :

କ. ଦାନିଯେଲ ୧-୪, ନବୁଝଦନିସ୍ତର (ନୂତନ ବାବିଲୋନ)

ଖ. ଦାନିଯେଲ ୪, ବେଲଗସ୍ତର (ନୂତନ ବାବିଲୋନ)

ଗ. ଦାନିଯେଲ ୭, ଦାରିଯା ବସ (ପାରସ୍ୟ)

ଘ. ଏକ୍ରା ଓ ନିହିମିଯା (ପାରସ୍ୟ)

୪. ପୁନରୁତ୍ଥାର ହୋଇଥିବା ଯିହୁଦା କୋରସ ଓ ତାହାର ଉଭରାଧୁକାରୀମାନଙ୍କ ରାଜତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଥିଲା

କ. ଏକ୍ରା. ୨୦୧୦; ୨୦୧୧

ଘ. ଯିହୁଦାମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତା, ମିଥନ୍ତା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଥିଲା ଏଭର ୩:୨

ଖ. ନୂଡ଼ନ ନିୟମ

୧. ମାନବ ସରକାରଗୁଡ଼ିକୁ ଯୀଶୁ ସମ୍ବାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ

କ. ମାଥୁତ୍ର ୧୩: ୨୪ - ୨୭; ସେ ମନ୍ଦିର କର ପରିଶୋଧ କଲେ (ଧର୍ମମତ ଓ ବ୍ୟକ୍ତ କ୍ଷମତା ସବୁର ଅର୍ଥ ଏକ ହେବା ଥିଲା, ସିଫେ.ପ୍ର.ପିତ୍. ୨.୧୭)

ଖ. ମାଥୁତ୍ର ୨୭ : ୧୪ - ୨୭; ମାର୍କ ୧୭ : ୧୩ - ୧୭; ଲୁକ ୨୦ : ୨୦ - ୨୭, ରୋମିୟ କର ନିମନ୍ତେ ସେ ଏକ ସ୍ଥାନ ସମର୍ଥନ କଲେ ଓ ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ରୋମିୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତା

ଘ. ଯୋହନ ୧୯ : ୧୧, ଇଶ୍ଵର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତା ମଞ୍ଚୁର କରନ୍ତି ।

୨. ମାନବ ସରକାର ସମ୍ପର୍କତ ପାଉଳଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସମ୍ମନ୍ତର

କ. ରୋମିୟ ୧୩ : ୧ - ୪, ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତାପନ୍ନମାନଙ୍କ ୦ରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଖ. ରୋମିୟ ୧୩ : ୭ - ୧, ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ କର ପରିଶୋଧ କରିବା ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଘ. ତିତେସ ୩ : ୧, ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତାପନ୍ନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଶବର୍ତ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୩. ମାନବ ସରକାର ସମ୍ପର୍କତ ପିତରଙ୍କ ବାକ୍ୟସମ୍ମନ୍ତର

କ. ପ୍ରେରିତ ୪ : ୧ - ୩୧; ୫ : ୨୯, ସର୍ବୋତ୍ତମ ପରିଷଦର ଶାସନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମନରେ ପିତର ଓ ଯୋହନ (ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତା ଅବମାନନା ନିମନ୍ତେ ବାଲବଳ ସମନ୍ବ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ)

ଖ. ପ୍ର.ପିତର ୨ : ୧୩ - ୧୭, ସମାଜର ଭଲ ଓ ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତା ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୪. ମାନବ ସରକାର ସମ୍ପର୍କତ ଯୋହନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମ୍ମନ୍ତର

କ. ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ୧୭, ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟା ମାନବ ସରକାର ଗଠିତ ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥୁବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ।

ଘ. ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୮, ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟା ଧୃଷ୍ଟ କରାଗଲା ।

III. ସମାପ୍ତି

କ. ମାନବ ସରକାର (ଏକ ପତିତ ଜଗତରେ) ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ହୋଇଛି । ଏହା “ରାଜାମାନଙ୍କର ଦୈବ ଅଧୁକାର” ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସରକାରର ଦୈବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । କୌଣସି ଗଠନ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପରେ ପକ୍ଷପାତ୍ରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଖ. ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଧର୍ମଗତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

ଘ. ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବିନୀତ ମନୋଭାବ ସହିତ କର ପରିଶୋଧ ଦ୍ୱାରା ମାନବ ସରକାରକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ଘ. ମାନବ ସରକାର ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ନିମନ୍ତେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସଗଣ ଅଟନ୍ତି ।

ଡ. ମାନବ ସରକାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ନୁହେଁ । ଏହାର କ୍ଷମତାରେ ଏହା ସୀମାବନ୍ଧ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଏହାର ପବିତ୍ରଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପରିସରଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କରେ । ଯେପରି ଅଗୋଷ୍ଟିନ, ଦିସିଟି ଅପ, ଗଡ଼ ରେ ଦୃଢ଼ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି, ଆୟୋମାନେ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟର ଅଧୁବାସା ଅଟେ, ଗୋଟିଏ ପାର୍ଥ୍ବ ଓ ଗୋଟିଏ ଅନନ୍ତକାଳୀନ (ସି.ଏପ୍. ପିଲିପ. ୩ : ୨୦) । ଉଭୟରେ ଆୟୋମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍ତମ ! ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆୟୋମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱରେ ସେଠାରେ ଉଭୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ମିଳିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କେତ୍ର ରହିଛି ।

ଚ. ଏକ ଗଣତାନ୍ତିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଧାରରେ କ୍ରିୟାଶୀଳ ଭାବେ ଅଂଶଗୁହ୍ୟ କରିବାକୁ ଓ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧ, ଶାସ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଆୟୋମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଉପସାହିତ କରିବା ଉଚିତ ।

ଛ. ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସରକାରରେ ସେଠାରେ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଉପରୁତ୍ତ ମାନବ ସରକାରା, ଯଦିଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ଓ ବ୍ୟବହୃତ ମାନବ ସଂଗଠନର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମନ୍ତର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିନା । ଏହି ଧାରଣା ଯୋହନ ସମନ୍ବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଶାଳୀରେ ପଦ “ଜଗତ” ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଛି (ଏହା ହେଉଛି, ପ୍ର.ଯୋହନ ୨ : ୧୪ - ୧୭) ।

■ “କିଆବା ଜଗତରେ ଥିବା ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼କୁ” ଏହା ପାର୍ଥବ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରେମକୁ ଦଶୀତଥିବା ପରି ମନେ ହୁଏ (ସେପ୍. ପ. ୧୭) କିମ୍ବା ଯେଉଁ ବିଷୟ ଗୁଡ଼କୁ ଜଗତ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅଛି : ବଳ, ସଂକଳନ, ପ୍ରଭାବ, ଜତ୍ୟାଦି, (ସେପ୍. ରୋମି ୧ ୭ : ୨ ; ଯୋକୁବ ୧ : ୨୭) । ଏହି ପତିତ ଜଗତ ପଦ୍ଧତି ମାନବ ଜାତିର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁଡ଼କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଯୋଗାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରେ । ଏହିପରି ମାର୍ଗରେ ଏହା ଜୀବନକୁ ଗଠନ କରେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସ୍ଥାଧୀନ ହେବା ଭାବେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକ ତାହା ପ୍ରତିମାପୂଜକ ହୋଇ ପାରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତେ କୃତଙ୍ଗ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ଥାଧୂନତା ଅନୁମଦନ କରନ୍ତି । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ : (୧) ମାନବ ସରକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ; (୨) ମାନବ ଶିକ୍ଷା ସମକ୍ଷୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ; (୩) ମାନବ ଅର୍ଥନୀତି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ, (୪) ସାସ୍ତ୍ର୍ୟ ଗତ ଔଷଧ ସମକ୍ଷୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜତ୍ୟାଦି ।

ଯେପରି ଅଗୋଷିନ୍ ଅତି ଉତ୍ତମ ଭାବେ କହିଲେ, ତାହାର ଜୀବନରେ “ମନୁଷ୍ୟର ଜିଶ୍ଵର ଗଠିତ ଏକ ଛିଦ୍ର ରହିଛି ।” ସେହି ଛିଦ୍ରକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଗତିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରୁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ କେଳବ ଶାନ୍ତି ଓ ସଫଳତା ପାଇ ! ସ୍ଥାଧୂନତା ହେଉଛି ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନର ଅଭିଶାପ !

■ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ଢୂତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ । ଯାହା ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରେମ କରୁ ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ କାହାର ଜିଶ୍ଵର ନା ଶତାନର ଏହାର ପ୍ରମାଣ ।

୨ : ୧୭ “ଶାରୀରର ଅଭିଲାଷ” ଏହା ପତିତ ମାନବ ଜାତିର ସ୍ଵାର୍ଥପର ମନୋଭାବକୁ ଦଶୀଏ (ସେପ୍. ଗାଲା. ୪ : ୧୭ – ୨୧ ; ଏପ୍ଟୀସ୍ ୨ : ୩; ପ୍ର. ପିତ ୨ : ୧୧) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧ : ୧୪ ରେ ଶରୀର (ସାର୍କ) ।

■ “ଚକ୍ଷୁ ଅଭିଲାଷ” ଯିହୁଦୀ ଉପଲବ୍ଧ କଲେ ଯେ ଚକ୍ଷୁଦୟ ହେଉଛି ଆତ୍ମାର ଝରକାଗୁଡ଼ି । ପାପ ଜୀବନ ଭାବନାରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଏହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଜଣକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଜୀବନ ଧାରା ଆଧୁପତ୍ୟରେ ଉନ୍ନତ କରେ (ଇ.ଜି. ଯୋହନ ୧୯ : ୧୩) ।

■ “ପୁଣି ଜୀବନର ଅଲୋକିକ ଗର୍ବ” ଏହା ମାନବୀୟ ଗର୍ବକୁ ଦଶୀଏ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିନା (ଏହା ହେଉଛି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ସମଳଗୁଡ଼ିକରେ ଭରସା କରିବା) । ଦିଜେରୋମ୍ ବାଇବଲ୍ କମେଣ୍ଡାରି, ଭଲ ୨, ରେ ମଣ୍ଡ କ୍ରାଉନ୍, ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାବାନ କ୍ୟାଥିଲିକ ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମକ୍ଷୀୟ ବିଦ୍ୟାନ, ବାକ୍ୟାଂଶ ବିଷୟରେ କୁହୁତି ।

“ଯେହିତି ହେଉଥେ ଆଲାଜୋନିଆ, ଯାକୁବ ୪ : ୧୭ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିବା, କେବଳ ଗର୍ବ ୠାରୁ ଏକ ଅଧିକ କ୍ରିୟାଶିଳ ଅର୍ଥ ରହିଛି : ଏହା ଅହଙ୍କାର, ଗର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆତ୍ମ ନିର୍ଭରତାର ବିଶ୍ୱାସକୁ ନାମିତ କରେ” (ପି. ୪୦୮) ।

ପଦ ଜୀବନ ହେଉଛି ବାଇଅସ୍ତ ଯାହା ଏହି ଜଗତରେ ଜାଗତିକ, ଶାରୀରିକ, ପାର୍ଥବ ଜବାନକୁ ଦଶୀଏ (ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଯାହା ଗ୍ରହ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଭାଗ କରେ, ସେପ୍. ପ୍ର. ଯୋହନ. ୩ : ୧୭) । ଏହି ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଶର୍ମଗୁଡ଼ିକ ନୋଷିକ୍ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଓ ପୁନରୁପୁର୍ତ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିବା ପତିତ ମାନବଜାତିର ଉତ୍ସ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

■ “ପିତାଙ୍କ ୠାରୁ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଜଗତରୁ” ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନେ ଜଗତକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଭାବେ ପ୍ରେମ ନ କରିବାର ସେଠାରେ ଦୁଇଟି କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି ।

୧. ସେହି ପ୍ରେମ ପିତାଙ୍କ ୠାରୁ ନୁହେଁ (ସେପ୍. ପ. ୧୭)

୨. ଜଗତ ଦୂରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି (ସେପ୍. ପ. ୧୭)

୩:୧୭ “ଜଗତ ଦୂରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବକ୍ତ୍ଵବିଧ ସ୍ଵର୍ଗକ ଅଟେ (ସେପ୍. ୨ : ୮) । ଏହା ଯିହୁଦୀ ଦୁଇଟି ଯୁଗକୁ ସମ୍ପର୍କ କରେ । ନୂତନ ଓ ସର୍ବସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବା ଯୁଗ ଆସୁଛି, ପାପ ଓ ବିଦ୍ୟୋହର ପୁରାତନ ଯୁଗଦୂରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି (ସେପ୍. ରୋମି. ୮ : ୧୮ – ୨୪) ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଏହି ଯୁଗ ଓ ଆଗାମୀ ଯୁଗ

ପୁରାତନ ନିଯମ ଭବିଷ୍ୟତ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାରଣ ଭାବେ ମତ ଦେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭବିଷ୍ୟତ ଭୌଗୋଳିକ ଭାବେ ଜଲସ୍ଵାଧିକର ଏକ ପୁନରୁବୁର୍ତ୍ତ କରିବାର ହେବ । ସେ ଯାହା ହେଉ ପରି ଯେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ନୂତନ ଦିନ ଭାବେ ଦେଖିଲେ (ସେପ୍. ଯିଶା. ୨୪ : ୧୭; ୨୭; ୨୯) । ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହାଙ୍କେ କ୍ରମାଗତ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାମ୍ୟାନ ସହିତ (ନିର୍ବାସନ ପରେ ମଧ୍ୟ) ଯିହୁଦୀ ମଧ୍ୟ ଯୁଗକାଳୀନ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସମକ୍ଷୀୟ ଉପନ୍ୟାସରେ ଏକ ନୂତନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିକାଶ ଲାଭ କରିଛି (ତାହା ହେଉଛି, ପ୍ରଥମ ହନୋକ, ଚତୁର୍ଥ ଏତ୍ରା, ଦ୍ୱିତୀୟ ବାରୁକ) । ଏହିସବୁ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଯୁଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକିତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରେ : ଶାସ୍ତ୍ରତାନ ଦ୍ୱାରା ନିଯନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିବା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଯୁଗ ଓ ମସିହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଭବାପିତ ଓ ଆତ୍ମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିବା ଧାର୍ମିକତାର ଏକ ଅସୁବିଧା ଯୁଗ (କେବେ କେବେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଦ୍ଧା) ।

ଧର୍ମ ତତ୍ତ୍ଵର ଏହି ପରିସରରେ (ଶେଷକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ) ସେଠାରେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ବିକାଶ ହେଲାଛି । ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାନେ ଏହାକୁ “ପ୍ରଗତିଶାଳ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ” କହାନ୍ତି । ନୃତ୍ୱ ନିୟମ ଏହି ଦୂଜଟି ଯୁଗର ନୃତ୍ୱ ଜାଗତିକ ବାସ୍ତବତାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହେ (ଏହା ହେଉଛି, ଏକ ପାର୍ଥବ ଦୈତ୍ୟବାଦ) ।

ୟୀଶୁ	ପାଇଲ	ଏହୀ
ମାଥୁର ୧୨ : ୩୭	ରୋମିୟ ୧୨ : ୨	୧ : ୨
ମାଥୁର ୧୩ : ୨୭; ୨୯	ପ୍ର.କର. ୧:୨୦; ୨ : ୭;୮; ୩:୧୮	୭ : ୫
ମାର୍କ ୧୦ : ୩୦	ଦ୍ୱ.କର, ୪ : ୪	୧୧ : ୩
ଲୁକ ୧୭ : ୮	ଗାଲାଡୀୟ ୧ : ୪	
ଲୁକ ୧୭ : ୮	ଏଫୀସ. ୧ : ୨୧; ୧ : ୨୧; ୭; କ : ୧୨	
ଲୁକ ୧୮ : ୩୦	ପ୍ର. ତିମଥ ୭ : ୧୭	
ଲୁକ ୨୦ : ୩୪ - ୩୫	ଦ୍ୱ. ତିମଥ ୪ : ୧୦	
	ତିତସ ୨ : ୧୦	

ନୃତ୍ୱ ନିୟମ ଧର୍ମ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଏହି ଦୂଜଟି ଯିହୁଦୀୟ ଯୁଗରୁଡ଼ିକ ଅଧିକୃତମତା ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ ମସିହଙ୍କର ଦୂଜଟି ଆଗମନଗୁଡ଼ିକର ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଉପେକ୍ଷିତ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ସକାଶୁଁ । ଯାଶୁଙ୍କର ଅବତାର ହୋଇ ଆସିବା ନୃତ୍ୱ ଯୁଗର ଉଦ୍ୟାପନର ପୁରାତନ ନିୟମ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ସଫଳ କଲା (ଦାନୀ. ୨ : ୪୪ - ୪୫) ଯେମିତି ହେଉ, ପୁରାତନ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନକୁ ବିଚାରକ ଓ ବିଜ୍ୟୀ ରାଜୀ ଭାବେ ଦେଖିଲେ, ତଥାପି ପ୍ରଥମରେ ସେ ତାତ୍ତ୍ଵିତ ସେବକ (ସିଏଫ୍. ଯାଶାଇୟ ୪୩; ଯିଖ ୧୨ : ୧୦), ନମ୍ର ଓ ଶାନ୍ତ (ସିଏଫ୍. ଯିଖରିୟ ୯ : ୯) ଭାବେ ଆସିଲେ । ପୁରାତନ ନିୟମ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ (ସିଏଫ୍. ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୯) ସେ ଶକ୍ତିରେ ଫେରିବେ । ଏହି ଦୂଜଟି ପ୍ରତିରାତ୍ରି ସଫଳ ରାଜ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ହବାକୁ (ଉଦ୍ୟାପିତ), କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତର (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣକୃତି ନୁହେଁ) କାରଣ ହେଲା । ଏହା ହେଉଛି ପୂର୍ବରୁ ଉପସ୍ଥିତ, କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହେଁ ର ନୃତ୍ୱ ନିୟମ ମାନସିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

■ “କିନ୍ତୁ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରେ ସେ ଅବିରତ ବଞ୍ଚିବ” ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଅନନ୍ତଜୀବନ (ଏହା ହେଉଛି, ସାହିତ୍ୟକ ଭାବେ “ଯୁଗ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା”) କିପରି ବିଶ୍ୱାସର ଠିକ୍ ଗୋଟିଏ ଅତୀତ ବୃକ୍ଷିକୁ ନୁହେଁ, ଏକ ପ୍ରେମିକ ଜବାନ ଧାରା ସହ ସଂଯୋଗ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍. ମାଥୁ. ୨୪ : ୩୧ - ୪୭; ଯାକୁବ ୨ : ୧୪ - ୨୭) । ଯୋହନ ୪ : ୩୪ ରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା । ଉପରେ ବିଶେଷ ଶାର୍କ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ କି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ : ୨ : ୧୮ - ୨୫

୧୮ ହେ ବସ୍ତରଣ, ଏହା ହେଉଛି ଶେଷସମୟ; ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାରୀ ଆସବା ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଥୁଲ. ସେହିପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାରୀ ଦେଖାଦେଲେଖି: ଏତଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହା ଶେଷ ସମୟ । ୧୯. ସେମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଗଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ୦ାରୁ ନ ଥିଲେ; କାରଣ ଯଦି ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ୦ାରୁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ଯଦି ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥାଆଏନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବାହାରିଗଲେ, ଯେପରି ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଥିଲା । ୨୦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ୦ାରୁ ଅଭିଷେକ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି, ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାଣ । ୨୧. ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଜାଣିଅଛି, ଓ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ସତ୍ୟରୁ ଜାତ ହୁଏ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଜାଣିଅଛି, ଓ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ସତ୍ୟରୁ ଜାତ ହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛି । ୨୨. ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କିଏ ? ମାତ୍ର ଯେ ଯାଶୁଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭାବେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ସେ । ଯେ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ସେ ହେଉଛି ଏହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାରୀ । ୨୩. ଯେ କେହି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଅଛ । ୨୪. ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଆରମ୍ଭରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛ ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ୦ାରେ ରହୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛ ତାହା ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ୦ାରେ ରହେ, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ର ଓ ପିତାଙ୍କ ୦ାରେ ରହିବ । ୨୫. ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯାହା ସେ ନିଜେ ଆସମାନଙ୍କ କରିଅଛନ୍ତି : ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ।

୨ : ୧୮ “ବସ୍ତରଣ” ୨ : ୧ ର ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ଏହା ହେଉଛି ଶେଷ ସମୟ” ସାହିତ୍ୟକ ଭାବରେ ଏହା ଆର୍ଟିକଲ୍ ବିନା “ଶେଷ ସମୟ” (୧୦ାରେ କେବଳ ମିଳେ) ଅଟେ । “ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ” ସଦୃଶ ଯାଶୁଙ୍କାଷ୍ଟଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ଆସମନ (୧୦ାରେ କେବଳ ମିଳେ) ଅଟେ । “ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ” ସଦୃଶ ଯାଶୁଙ୍କାଷ୍ଟଙ୍କର

ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବର୍ଷନା କରିବାକୁ ନୂତନ ନିୟମରେ ବ୍ୟବହୃତ ବାକ୍ୟାଂଶୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟାଂଶ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ଯାହାନ ଗ : ୩୯ - ୪୦, ୪୪) । ଯୋହନରେ ଏହା ଏକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣା ଅଟେ । କାରଣ ଆୟମାନଙ୍କ ଦିନରେ ଅନେକ ତର୍ଜମାକାରୀମାନେ ସି.ୱ.ଏ.ର.ତତ୍କଳେ “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦିତ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ସମନ୍ବନ୍ଧୀୟ” (କହିଛି ସତ୍ୟଯୁଗ ସମନ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୁଖ୍ୟ ମତବାଦ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସତ୍ୟ ଯେ ଯୋହନ ଅସାଧାରଣଭାବେ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଜଣନ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ଆସିଛି । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହି ଅଂଶ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି (ଘରଣା କିମ୍ବା ସମୟକାଳ) । ଉତ୍ସ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯିହୁଦୀଯ ଦୁଇଟି ଯୁଗର “ପୂର୍ବରୁ ଉପମ୍ଲିତ ଓ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହେ” (ଏହା ହେଉଛି, “ଆସୁଅଛନ୍ତି”), ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ୍ରମଣ ହୋଇଛି ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ନୂତନ ନିୟମ ମାନସିକ ଉଦ୍ଦବେଗ (ସ୍ବବିରୋଧୀ ବକ୍ତବ୍ୟ) ର ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ ।

■ “ଶ୍ରୀଷ୍ଟାରୀ ... ଶ୍ରୀଷ୍ଟାରୀମାନେ” ଏହି ବର୍ଷନାମୂଳକ ବାକ୍ୟାଂଶ ହେଉଛି ଉତ୍ସ ଏକବଚନ ଓ ବହୁବଚନ ; ପଦର ମଧ୍ୟ ଆର୍ଟିକଲ ନାହିଁ (ଏମ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ସ୍. ବି, ସି ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥତ) । କେବଳ ଯୋହନ ଏହି ପଦକୁ ନୂତନ ନିୟମରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ୨:୧୮, ୨୯; ୪:୩; ଦ୍ୱି. ଯୋହନ.) । ପୂର୍ବ ସମ୍ପର୍କ ସମନ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ୨:୩-୨୩, ତି ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ଆସୁଅଛନ୍ତି” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବରୁ ସୁଚକ ଅଟେ । କଇନେ ଗ୍ରୀକରେ ଗ୍ରୀକ କ୍ରିୟାପଦର କେତେକ ଗଠନଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାରରୁ ବହିଷ୍ଟତ ହେଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଗଠନଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହସ୍ତଗତ କଲେ । କ୍ରିୟା କ୍ରିୟାପଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଭାବେ ଅନୁବାଦିତ ହୁଅନ୍ତି । ଏଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳର ଘଟଣାର ନିଶ୍ଚିତତା ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଶ୍ରୀଷ୍ଟାରୀ, ଏକବଚନ, ଆସୁଅଛି ଓ ଅନେକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକ ବା ମିଥ୍ୟା ମସିହମାନେ ତାହା ସଦୃଶ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖାଦେଇଛନ୍ତି (ଶ୍ରୀଷ୍ଟାରୀମାନେ) ।

ଏହା କେବଳ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯେ ଯେହେତୁ ଶଯତାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଫେରିବା ସମୟ ଜାଣି ନଥିବାରୁ, ସୁଯୋଗର କୌଣସି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ଜଗତରେ ନେତୃତ୍ବ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାରିଛି ।

■ “ଦେଖା ଦେଇଛନ୍ତି” ଏହା ଏକ ସମ୍ପନ୍ନ ସୁଚକ ବକ୍ତବ୍ୟ ସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅଟେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ “ବିରୋଧୀ” ଆତ୍ମା ପୂର୍ବରୁ ଉପମ୍ଲିତ ରହିଛି ଓ ଏହି ପତିତ ଜଗତରେ କ୍ରିୟାଶାଳ ଅଟେ (ଏହା ହେଉଛି, ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ), ତଥାପି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରକାଶ ରହିଛି । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରମାନେ ଏହାକୁ ଯୋହନଙ୍କ ଦିନର ରୋମାୟ ସମ୍ବାଜ୍ୟକୁ ଦଶୀଜବାକୁ ବୁଝେଛି, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଏହାକୁ ଶେଷ ଦିନର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ବୁଝେଛି । ଅନେକ ଅର୍ଥରେ ଏହା ଉତ୍ସ ! ଶେଷ ସମୟ ଅବତାର ସମୟରେ ଉଦ୍ଘାପିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ) ଥିବ ।

୨:୧୯ “ସେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବାହାରିଗଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନଥିଲେ” ଦୃଶ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏହା ଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ମିଥ୍ୟା ବୃତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଉକ୍ତକୁ ଉଦାହରଣ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ମାଥ ୨:୧୯-୨୩; ୧୩:୧-୯, ୧୮-୨୩, ୨୪-୩୦) । ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ, ପ୍ରେମ ଓ ଅଧିବସାୟର ଅଭାବ ହେଉଛି ପ୍ରମାଣ ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ନୁହେଛି । ଭ୍ରାନ୍ତ ସବୁବେଳେ ନିଜଠାରୁ ଆସେ !

ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ଲେଖକ କ୍ରିୟାପଦ କାଳଗୁଡ଼ିକର ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦରେ ଅତି ସାବଧାନ ଅଟେ । ପଦ ୧୯ ଦର୍ଶାଏ ।

୧ - ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି (ଆଓରିଷ)

୨ - ସତ୍ୟଭାବେ ସେମାନେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଂଶ ନ ଥିଲେ (ଅସମ୍ଭବ)

୩ - ସେମାନେ ଯଦି ଅଂଶ ହୋଇଥା'ତେ ଛାଡ଼ିଯାଇ ନଥା'ତେ (ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଏକ ପୁପରଫେଳୁ କ୍ରିୟାପଦ ସହିତ)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧୭:୧ ରେ ପ୍ରେରିତିକ

■ “ଯଦି ଏହା ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ସତ୍ୟ ଘଟଣାର ବିପରୀତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା ଏପରି ଅନୁବାଦ ହେବା ଉଚିତ, “ଯଦି ସେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନେ ନଥିଲେ, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥା'ତେ, ଯାହା ସେମାନେ ନଥିଲେ ।”

■ “ସେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କଠାରେ ରହିଥା'ତେ” ଏହା ଏକ ପୁପରଫେଳୁ ବକ୍ତବ୍ୟ ସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଅତୀତ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ କହୁଛି । ଅଧିବସାୟ ଧର୍ମନାତ୍ରି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ୨୪, ୨୩, ୨୮) । ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥାଏ ଓ ଫଳ ଫଳିଥାଏ (ସିଏଫ୍. ମାଥ. ୧୩:୧-୨୩) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଯୋହନ ୮:୩୧ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

9:90 “ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କଠାରୁ ତୁମେମାନେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଅଛି” “ତୁମେମାନେ” ହେଉଛି ବହୁବଚନ ଯାହା ଗ୍ରୀକ ପୁଷ୍ଟକରେ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଆନ ସହଭାଗିତା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭେଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଆଗୋପ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ଯେ ପୂର୍ବାୟ “ରହସ୍ୟବାଦ” ଧର୍ମଦାରା ନୋଷିକମାନେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅଭିଷେକ ବିଶ୍ୱାସ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଯାହା ଜ୍ଞାନ ଓ ଏକ ଦେବତା ସହ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଉପାୟ ଆଣିଲା । ଯୋହନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ, ନୋଷିକ ନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଦେବତାଠାର ଅଭିଷିକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ (ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବାକ୍ଷା) ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି

“ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି” ଦର୍ଶାଇପାରେ

୧ - ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ (ସିଏଫ୍. “ଇସ୍ତ୍ରୋଏଲର ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି” ଉପରେ ପୁରାତନ ନିଯମର ଅନେକ ଅଂଶମୂଳର)

୨ - ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ (ସିଏଫ୍. ମାର୍କ ୧:୨୪; ଲୁକ୍ ୪:୩୪; ଯୋହନ ୪:୨୯; ପ୍ରେରିତ ୩:୧୪)

୩ - ଆଡ଼ା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ (ଡାହାଙ୍କ ଆଖ୍ୟା, “ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା”) ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧:୩୩; ୧୪:୨୭; ୨୦:୨୯)

ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୪ ହେଉଛି ପଦ ଯେଉଁଠାରେ ଇଶ୍ଵରଦୂର ସମସ୍ତ ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଭିଷେକ କରିବାରେ ଜାତି ଅଟନ୍ତି । ଯାଶୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ (ସିଏଫ୍. ଲୁକ୍ ୪:୧୮; ପ୍ରେରିତ ୪:୧୩; ୧୦:୩୮) । ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଧାରଣା ବିଷ୍ଟୁତ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍. ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୨୭) । ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହୋଇଛି ! ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାରୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାରୀମାନଙ୍କ ସହ ସମାନତର ହୋଇପାରେ (ସିଏଫ୍. ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୧୮) । ପୁରାତନ ନିଯମରେ ତେଳ ସହ ଶାରୀରିକ ଅଭିଷେକର ସାଙ୍ଗେତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ କରେ ଯେଉଁମାନେ (ସିଏଫ୍. ପାତ୍ରା ୨୯:୭; ୩୦:୨୪; ୩୭:୨୯) ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ଵାନ ଏବଂ ଉପଯୋଗୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲେ (ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି, ଭବିଷ୍ୟତ ବଜ୍ରା, ଯାଜକମାନେ ଓ ରାଜାମାନେ) । ଶବ୍ଦ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ” ହେଉଛି ଏବ୍ରୀ ପଦ “ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି” କିମ୍ବା ମଧ୍ୟୀହର ଅନୁବାଦ ।

■ “ଅଭିଷେକ” ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧୧:୨ ରେ ବାଇବଲରେ ଅଭିଷେକ ।

■ ଏନ୍ ଏ ଏସବି “ଆଉ ତୁମେମାନେ ସବୁ ଜାଣ”

ଏନ୍କେ ଜେତି “ଆଉ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଜାଣ”

ଏନ୍ ଆର ଏସ ଭି “ଆଉ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି”

ଚିତ୍ତି “ତେଣୁକରି ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ସତ୍ୟ ଜାଣ”

ଏନ୍ ଜେବି “ଆଉ ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛ”

ନୋଷିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବିଶ୍ୱାସରେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦିତ ଘୋଷଣା ଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋକରେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଥିଲା । ଯୋହନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ମୌଳିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଆନ ଜ୍ଞାନ ଅଛି (ପ. ୨୭ ଓ ଯୋହନ ୧୭:୭-୧୪ ଓ ଯିରି ୩୧:୩୪) ଧର୍ମରେ କି ଅବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନର (ସିଏଫ୍. ୩:୨) ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ । ଯୋହନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ସତ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ସମ କହିନା ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ଯେପରି ଅଭିଷେକ ଯାହା ସୁସମାଚାର କିମ୍ବା ଆହ୍ଵାକୁ ଦର୍ଶାଇପାରେ ।

ଏହି ବାକ୍ୟାଶରେ ସେଠାରେ ଗ୍ରାକ୍ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବିଭିନ୍ନତା ରହିଛି । ଏନ୍ କେ ଜେତି ଅନ୍ସିଆଲ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଗୁଡ଼ିକ ଏ. ସି ଓକେ ପାଣ୍ଡା ଥିବା, ଏକ ସଳଖ କର୍ମ ଭାବେ ବ୍ୟବୃତ୍ତ କିବି ବହୁବଚନକୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଏନ୍ ଏ ଏସବି ପାଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ ଥିବା, ଏକ ପୁଲିଙ୍ଗ ବାଚକ ବହୁବଚନ, ଯାହା “ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ” ବିଶେଷ ପଦ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥିବା ପାଣ୍ଡୁଲିପିଗୁଡ଼ିକ ଏନ୍ ଓ ବି ଓ ପି ଅନୁସରଣ କରେ । ଭାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଏକାଧିକାର ପ୍ରବାହାତା ମୂଳକ ଦାବିଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋକରେ ଶେଷ ପଥଦ ଉତ୍ସମ ଅଟେ । ଯୁବି ଏସ ଏହାକୁ “ବି” ମାନ (ପ୍ରାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ପ୍ରଦାନ କରେ । ଅଭିଷେକ ଓ ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, କେବଳ ନିର୍ବାଚିତ, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର, ଜ୍ଞାନୀ, ଅଛି ଆମ୍ବିକମନାଙ୍କୁ ନୁହେଁ ।

9:9୧ ଏହା ଅନେକ ପଦ ଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଯୋହନଙ୍କର ପାଠକମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରର ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରହିଛି ଓ ସତ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । ଏହି ପଦରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆହ୍ଵାକୀୟ ଅଭିଷେକ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଜ୍ଞାନ ଓ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

9:9୨ “ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କିଏ” ଏହି ବାକ୍ୟାଶର ନିଷ୍ଠିତ ଆର୍ଟିକଲ ରହିଛି, ସେଥି ସକାଶେ ଯୋହାନ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି

୧ - ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ (ସମ୍ବନ୍ଧ ସେରିବୁଦ୍ଧ)

୨ - “ବୃଦ୍ଧ ମିଥ୍ୟା” ଓ ସୁସମାଚାର ଆଗ୍ରାହ୍ୟକୁ (ସିଏଫ୍. ୪:୧୦)

“ମିଥ୍ୟାବାଦୀ” “ଶ୍ରୀଷ୍ଠାରୀ” ସହ ସମାନ୍ତର ଅଟେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଠାରୀର ଆଡ଼ା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଟେ ; ଏକ ମୌଳିକ ସଂଙ୍ଗୀ (“ବିରୋଧା” ଅବ୍ୟମ ପଦର ଦୁଇଟି ଅଞ୍ଚିନ୍ତିତ ଅର୍ଥ) ହେଉଛି “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଯେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଅଚନ୍ତି କିମା “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।”

■ “ଯେ ଯାଶୁ ହିଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଅଚନ୍ତି” ବାଇବଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜେରମ କମେଣ୍ଟାରୀ ପି ୪୦୮, ଏକ ଉଭମ ତାପ୍ୟୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଗଠନ କରେ ।

“ଲେଖକଙ୍କର ଅର୍ଥ ସାଧାରଣ ଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରାତନ ନିୟମ ଓ ଯାହୁଦୀଯ ମାନଙ୍କର ମସାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାଶାର ସଫଳତା ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ‘ଶ୍ରୀଷ୍ଠ’ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ରହିଛି ଯେପରି ଯାଶୁଙ୍କର ନୂତନ ନିୟମ ଉପାଧ ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇଛି, ଯାହାର ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ତାହାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ପବିତ୍ର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିଛି (ସିଏଫ୍ ପ୍ରେରିତ ୨:୩୧; ରୋମି ୧:୪) ।

ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧର ଯେ ଏହି ଧର୍ମନାଟି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଘୋଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ କଲା

୧. ନୋଷିଷିଜମ ବିରୁଦ୍ଧତର ଏକ ବାଦାନୁବାଦ ଭାବେ

୨. ଏକ ପଲେଷିଯ ଧର୍ମନୈତିକ ପଢନ୍ତି ଯାହା ମଣ୍ଡଳୀଠାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ସୁଥଳକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଅଳଗା କରିଦେଲା ଏହା ଗୁରୁମାନଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜମିଆ (ଶ୍ରୀଷ୍ଠାର ୩୦) ଅଭିଶାପ ପଢନ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଇ ପାରେ

୩. ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵର ଅଚନ୍ତି ସବୁଶି, ଏହା ବାସ୍ତିସ୍ତ ସମୟର ଘୋଷଣା ହୋଇଥାଇପାରେ

୨:୨୯-୩୩ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ” ପ୍ରତୀଯମାନ ଭାବେ ନୋଷିକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ଦାବି କରୁଥିଲାଏ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ, ସନ୍ତାନରିତ କଲେ ଓ ନ୍ୟୁନ କଲେ (ସି.ଏଫ୍. ୪:୧-୭; ୪:୧୧-୧୯; ଯୋହନ ୪:୨୩) ।

ନୋଷିକ ମାନଙ୍କର ଲେଖା ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଦିତୀୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଶତାବୀଠାରୁ ନୂତନ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଓ ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୀଠାରୁ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଶ୍ୱାସମାନ ପରିଦୃଷ୍ଟ କଲେ ।

୪. ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଯେ ଯାଶୁ ପବିତ୍ର ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଆଡ଼ା ଉଭମ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପଦାର୍ଥ (ଶରୀର) ମନ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେଠାରେ ଜିଶ୍ଵରଦ୍ୱାର ଏକ ଶାରାରିକ ଅବତାର ସମ୍ବନ୍ଧର ନ ଥିଲଶ ।

୫. ପରିଦ୍ରାଶ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ

କ. ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଦେବଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଶାରାରିକ ମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଶରୀରର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ଅସମ୍ଭବ ଆଡ଼ାର ଏକ ପରିଦ୍ରାଶ ଆରିଲା ।

ଖ. ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଶାରାରିକ ସମ୍ବାଦ କ୍ରତ (ସି.ଏଫ୍. କଲ ୨:୨୦-୨୩)କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଶାରାରିକ ଚାହିଦା ଓ ଆବଶ୍ୟକ ଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକୃତ ପରିଦ୍ରାଶ ନିମନ୍ତେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମୂଳକ ଥିଲା ।

୨:୩ ଟେକ୍ୟୁଟସ ରିସିପରସ୍ଟରେ ଏହି ପଦ, କେ ଓ ଏଲ ଆନ୍ତିଆଳ ପାଣ୍ଡିପିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛି, ପିତା ନିମନ୍ତେ ଦିତୀୟ ସମାନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବାଦ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଅନିଷ୍ଟକୁଟ ଭାବେ ପ୍ରକୃତ ପୁଷ୍ଟକକୁ ଛୋଟ କରିଛି, ଯାହା ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡିପିଗୁଡ଼ିକ ଏନ୍. ଏବିଓସି ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ ଭାବେ ସମର୍ଥତ ।

■ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥୀକାର କରେ” ଏହା ପଦ ୨୭ (ଦୁଇଥର) ଓ ୨୩ (ଏକ ଥର ଓ ୨୭ (ଏକ ଥର)ରେ “ଯିଏ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ”ର ସଠିକ୍ ବିପରାତ ଅଟେ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୫:୨୨-୨୩ରେ ସ୍ଥୀକାର

■ “ପୁତ୍ର” ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହଭାଗିତା କେଳ ପୁତ୍ରଙ୍କୀଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପୁର୍ବ (ସି.ଏଫ୍. ୪:୧୦-୧୧, ୧୩) । ଯାଶୁଙ୍କୀଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଏକ ଚିନ୍ତନ ନୁହେଁ । ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହିଁ ଏକମାତ୍ର ପଥ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୫:୨୩; ୧୪:୨; ଲୁକ ୧୦:୧୭) ।

୨:୨୪ “ଭୂମିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ” ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ପାଠକମାନେ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ଯେଉଁମାନେ ଛାଡ଼ିଗଲେ (ସି.ଏଫ୍. ପ. ୨୭) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅତି ଦୃଢ଼ ଅସମତା ଦେଖାଉଛି ।

■ “ତୁମେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛ ତାହା ଭୂମିମାନଙ୍କୀଠାରେ ଥାଉ” ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସମାଦକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରେ “ତୁମେମାନ” ଯାହା(ଗ୍ରୀକ ବାକ୍ୟାଶର ଆରମ୍ଭରେ ରହିଛି) ଉପରେ ଏକ ବ୍ୟାକରଣ ନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ସହିତ ଏହା ଏକ

ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝା ସୂଚକ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତ୍ଵବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ସୁସମ୍ବାଦାର ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅତିଥ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆରୋପ ଓ ବର୍ଣ୍ଣତ ହୋଇଛି । ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ (ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ) ଉପରେ ଶ୍ରୀଶିଯାନମାନଙ୍କର ବିଜୟ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି କାରଣଠାରୁ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ । ଦିତୀୟଟି ପଦ ୨୦ ଓ ୨୭ରେ ମିଲିପାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଭିଷେକ ଉଲ୍ଲେଖ ହେଶଇଛି । ପୁନାର୍ବର, ସୁସମ୍ବାଦାର ଉତ୍ସବ ସମ୍ବାଦ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଭାବରେ ବାକ୍ୟାଂଶ “ଆରମ୍ଭରୁ” (ସି.ଏଫ. ଭି.ଭି. ୧୩, ୧୪, ୨୪ (ଦୁଇଥର) ଦ୍ୱାରା ସଂମୂଳ ଅଟନ୍ତି । ଜିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉତ୍ସବ ବହିର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ଉତ୍ସବ ଲିଖିତ ଓ ଜୀବନ ଅଟେ (ସି.ଏଫ. ୧:୮, ୧୦; ୨:୨୦, ୨୪) ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ୨:୧୦ରେ ରହିବା

■ “ୟଦି” ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅମ୍ବେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତି କର୍ମ୍ୟ । “ରହିବା” ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତର୍କବାଣୀ ଓ ଉପଦେଶ ବାଣୀକୁ ଏହା କ୍ରମାଗତ କରେ । ରହିବାର ବିରତି ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେମାନେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶୀ ନ ଥିଲେ (ସି.ଏଫ. ୨:୧୮-୧୯) “ରହିବା”ର ଜୀବନ ଧାରା ତଥ୍ୟ ଏକବିଶବାସ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆଣିଥାଏ (ସି.ଏଫ. ଯୋହନ ୧୪) । ରହିବା ହେଉଛି ଶୁଣା ଯାଇଥିବା ଓ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ଥବା ମାଦ ଏବଂ ଉତ୍ସବ ପୁତ୍ର ଓ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା (ସି.ଏଫ. ଯୋହନ ୧୪:୨୩) ଯାହା ଜୀବନଧାରା ଚିମ୍ବନରେ, ଉତ୍ସବ ଅଣ୍ଟିବାଚକ ଭାବେ (ପ୍ରେମ) ଓ ନାତ୍ରୀବାଚକ ଭାବେ (ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ) ପ୍ରକାଶିତ ଅଟେ ।

■ ୨:୨୪ “ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯାହା ସେ ନିଜେ ଆସମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ : ଅନେକ ଜୀବନ” ପ. ୨୫ରେ ସର୍ବନାମଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବର ଅନେକାର୍ଥକ ଓ ପିତା ଜିଶୁର କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ ପାରେ । ହୋପାରେ ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଥିଲା (ଯେପରି ଦ୍ୱି. ପିତର ୧ରେ) । ପ୍ରତୀତ୍ୟମାନ ଭାବେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ଯୋହନ ୩:୧୪-୧୭ ଓ ୭:୪୦ ସଦୃଶ । ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ଆଣ୍ଟିକା ଚରିତ୍ର ଓ ଜିଶୁବରଙ୍କପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଭର ହୋଇଥାଏ (ସି.ଏଫ. ଯିଶା ୪୪:୩୩; ୪୪୪:୧୧) । ତ୍ର୍ଯାକ ଜିଶୁବରଙ୍କ ସହିତ ଆସମାନଙ୍କରଥାନ୍ତରଙ୍କ ସହଭାଗିତା ଆଶାରୁ ବହିର୍ଗତ ହୁଏ, ହଁ, ଅନେକ ଜୀବନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା (ସି.ଏଫ. ୫:୧୩) । ଅନେକଜାବନର ଦୃଶ୍ୟମାନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମୂଳକ ରହିଛି ।

ଏନ୍‌ସେସବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୨:୨୭-୨୭

୨୭ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁତ୍ରନାତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଚନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖିଅଛି । ୨୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଷ୍ଟେମରେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହା ଜୀବାରୁ ଯେଉଁ ଅଭିଶେଷ ପାଇଅଛି ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହିଅଛି । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କଠାରୁ ସେହି ଅଭିଶେଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ତାହା ସତ୍ୟ ଅମ୍ବେ ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ, ଆୟୁ ଏହା ଯେପରି ଠିକ୍ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହଙ୍କଠାରେ ରୁହ ।

୨:୨୭ “ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ଵବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ସେଠାରେ ପ୍ରତାରକମାନେ ଥାଆନ୍ତି

■ (ସି.ଏଫ. ମାଥ ୨:୧୪; ୨୪:୧୧, ୨୪; ଦ୍ୱ. ଯୋହନ ୭) । ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସନ୍ଦେଶ ଧର୍ମଚରବିତମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀଶିଯାନ ଜନ ସଭାମାନଙ୍କରେ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ସକ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ।

୨:୨୭ “ଅଭିଶେକ” ଏହା ଅଭିଶେକର ଫଳାଫଳକୁ ଶୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପରି ବୋଧହୁଏ, ଉପାୟ (ଆତ୍ମ) କିମ୍ବା ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ (ସୁସମ୍ବାଦାରର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିବା ନୁହେଁ । ଅଭିଶେକ ଜିଶୁର ଦଉ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆହ୍ଵାନ ଓ ତାଳିମର ଏକ ପୁରାତନ ନିଯମର ଧାରଣା ଥିଲା । ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା, ଯାଜକ ଓ ରାଜମାନେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଉଥିଲେ । ଏହି ପଦ ଉପରିଗତ ଭାବେ “ମସିହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ଏଠାରେ ଏହା ପ୍ରଭାବ ପରିଶାମ ସ୍ଥାୟୀ ଦର୍ଶାଏ ଯାହା ହୃଦୟ ଓ ମନର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ ରେ ସୁସମ୍ବାଦାରକୁ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣେ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧୧:୨ ରେ ବିବଲରେ ଅଭିଶେକ ।

ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଜିଶୁବରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶନ ଦାବି କରୁଥୁଣ୍ଟି ଦାବି ହେବାରେ ସେମାନେ କରନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକୃତ ଅଭିଶେକ ପାଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଜିଶୁବରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ନୁହେଁ ।

■ “ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛ” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ବକ୍ତାବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ଵବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଅତୀତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା କେବେତକ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଚିତ୍ର କରେ । “ଅଭିଶେକ” ପଦ ୨୪ରେ “ତୁମ୍ଭମାନେ ଶୁଣିଅଛ” ସହ ସମାନ୍ତର ଅଟେ । ସୁସମ୍ବାଦାର (୧) ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ (ସି.ଏଫ. ଯୋହନ ୧:୧୨; ୩:୧୭) ଓ (୨) ସତ୍ୟତାର ଏକ ଶରୀର ଭାବେ (ସି.ଏଫ. ଦ୍ୱ. ଯୋହନ ୧-୧୦; ପ୍ର. କର ୧୪:୧-୪; ଯିହୁଦୀ ୩) ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଉତ୍ସବ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିତ୍ର ଆତମା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟେ ହେଶଇଥାଏ ।

■ “ଆଉ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ” ୨୭ ପଦ ୦ ପ (ଡାହା ହେଉଛି, ନୂତନ ରୁକ୍ତି, ସି.ଏଫ୍. ଯିରି. ୩୧;୩୪) ସହ ସମାଜର ଅଟେ । ଯୋହନ ପୌନପୁନିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତ (ଭିରି ୨୦, ୨୪, ୨୭) । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଆସମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଓ ଅଭ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଶିକ୍ଷକ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୨୭) ନୋଷିକ୍ ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନେ ନୁହଁଛି । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହଁ ଯେ ଆଜି ଦିନ ଓ ପୁରାନ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଶିକ୍ଷକ ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦାନ କ୍ରିୟା ଶୀଳ ନୁହଁ (ସି.ଏଫ୍. ଏପିସ ୪:୧୧; ପ୍ରେରିତ ୧୩:୧; ଦି କର ୧ ୨:୨୮) ସରଳ ଭାବେ ଏହା ଅର୍ଥ କରେ ଯେ ପରିତ୍ରାର ସମ୍ପର୍କରେ ମୌଳିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ବାଇବଲଠାରୁ ଆସେ, କୌଣସି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ମାନ ଶିକ୍ଷକଠାରୁ ନୁହଁ, ଯଦିଓ ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

■ “ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ଅଭିଷେକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦି. ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ମିଥ୍ରା ନୁହଁ” ଏହା ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟତାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଟିୟାନଠାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାହାର ବିବେକକୁ ପଥ କଢ଼ାଇ ରହିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ଓ ମୌଳିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ମୃଦୁ ନେତ୍ରଦ୍ୱାରୁ ଆୟୋମାନେ ଶର୍ଶକାତର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

■ “ଠିକ୍ ଯେପରି ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରୁହ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝା ସୂଚନ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ପତ୍ରରେ ରେହନ “ରହବା”ର ଧାରଣାକୁ ତାଙ୍କର ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ଵବାସ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ଏକ ଉପାଦାନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪) । ବାଇବଲ ସମୟାୟ ବିଶ୍ଵାସ ଏକରୁକ୍ତି ଅଟେ ଯେଉଁରେ ଜିଶର ପ୍ରାଥମିକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଲିକା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମରେ ଉତ୍ତର ଦେବା ଓ କ୍ରମାଗତ (ରହିବା) କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ରହିବାରରେ ସେଠାରେ ଦୈବିକ ଓ ମାନବିକ ଭାବ ଉତ୍ସମ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ଅଟେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ୨:୧୦ରେ ରହିବା

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟାନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅଥ; ୬;ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଜର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆଶମାନେ ଦାୟିତ୍ୱ ବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆସମାନଙ୍କଠାରେ ଥୁବା ଆୟୋମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ଜର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱବିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହଁ ।

୧. ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।
୨. ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆୟୋମାନେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ ଆୟୋମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଉତ୍ତରାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ତାହାର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ ।

୩. ଅଭ୍ୟାସଗତ ପାପ ଓ ପାପର ପୃଥକୀକୃତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥୁବା ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟ ପ୍ରତିପାଦନ କର ।
୪. ସାଧୁର ଅଧିବସାୟ ଓ ବିଶ୍ଵାସୀର ନିରାପଦ ମଧ୍ୟରେ ଥୁବା ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟ ପ୍ରତିପାଦନ କର ।
୫. ମନୁଷ୍ୟର ତିନି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଓ ସଂଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କର ।

ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୨୦୯୮-୩୦୯୯

ଆଧୁନିକ ଆବାଦଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଛେଦ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ

ଯୁବ.ସେ	ଏନ୍କେ ଜେଭି	ଏଥାରେସତି	ଟିକଭି	ଏନ୍କେବି.
ଜିଶୁରଙ୍କ ସନ୍ତାନ (୨୦୯୮-୩୦୧୦)	ଜିଶୁରଙ୍କ ସନ୍ତାନ (୨୦୯୮-୨୯୯)	ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସତା ସଠିକ୍ ଆଚରଣରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସନାମୋଚିତ ସମ୍ପର୍କ ୩:-୧୦	ଶ୍ରୀଷ୍ଟକର ଶତ୍ରୁ (୨୦୯୮-୨୯୯)	ଜିଶୁରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ବଞ୍ଚିବା ୨୦୯୯-୪୫
୨୦୯୮-୩୦୩	୨୦୯୮-୩୦୩	୨୦୯୮ ୨୦୯୯	୨୦୯୮-୨୯୯	ଜିଶୁରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ୨୦୯୯-୩୦୩
୩୦୪-୧୦	୩୦୪-୯		୩୦୩-୩	ପ୍ରଥମ ସର୍ତ୍ତ ; ପାପ ସହ କର୍ମ୍ୟ ନକରିବା ୩୦୩-୧୦
ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା	ପ୍ରେମର ବାଧ ୩୦୧୦-୧୪	ପରସ୍ପର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେମ	ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା	ଦ୍ୱ. ସର୍ତ୍ତ : ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରିବାକୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଜୀବନ
୩୦୧୧-୧୮	୩୦୧୧-୧୮		୩୦୧୧-୧୨	୩୦୧୧-୧୪
ଜିଶୁରଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ୩୦୧୯-୨୪	ପ୍ରେମର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ୩୦୧୭-୨୩	ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା ଓ ତୁଟିର ଆତ୍ମା ୩୦୨୪-୪୫	ଜିଶୁରଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ସାହସ ୩୦୧୯-୨୪	

୩୦ନ ଚକ୍ର ତିନି

ଅନୁଛେଦ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏକ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ; ହେଉଛି ବାଇବଳର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱାବାନ ଅଚନ୍ତି । ଆସମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ ବାଇବଳ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଚନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ନିରବଛିନ୍ନ ଭାବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ଭାଗଗୁଡ଼ିକ ପାଞ୍ଚୋଟି ନୂତନ ତର୍ଜମା ସହ ମିଳାନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣା ଦାୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚାବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଧ୍ୟେ । ପ୍ରତ୍ୟେ ଅନୁଛେଦରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଛେଦ

୨. ଦୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଛେଦ

୪. ଇତ୍ୟାଦି

ପୂର୍ବାପର ସମ୍ପର୍କତ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିମାନ

କ. ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ୨ ନୋଷିକ୍ ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି (ବିଶେଷ ଭାବେ ଉପେକ୍ଷିତ ନୋଷିକ୍ମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ମାନବତାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ।

ଶ. ଅଧ୍ୟାୟ ୩ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ ଦେବା କ୍ରମାଗତ କରେ ସେ ମାନେ ନୌତିକ ନିୟମାବଳୀ ଓ ଆଚରଣ (ପବିତ୍ରୀକରଣ) ଠାରୁ ପରିତ୍ରାଣ (ୟାଥର୍ଥତା)କୁ ଅଳଗା କଲେ । ତଥାପି ୩ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଧିକ ସଳଖ ଭାବେ ବିଶ୍ୱାସାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବେଧନ କରେ ।

ଶିର ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ପଠନ

ଏନ୍‌ଏସ୍‌ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ୨:୨୮-୩:୩

୨୮ ଅତେବ, ବହୁଗଣ, ତାହାଙ୍କଠାରେ ରୁହ, ଯେପରି ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଲଜ୍ଜିତ ନ ହୋଇ ଯେପରି ସାହାସ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବା । ୨୯ସେ ଧାର୍ମିକ ଅଟେତି ବୋଲି ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ତେବେ ଯେକେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ସେ ସେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣ । ୩:୧ ଦେଖ ପିତା ଆସମାନଙ୍କୁ କେତେ ମହାନ ପ୍ରେମ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ଆସେମାନେ ଜିଶବରଙ୍ଗ ସତାନ ବୋଲି ତକାଯିବୁ; ଆଉ ଆସେମାନେ ତାହା ହିଁ ଅଚୁ । ଏଥୁ ସକାଶେ ଜଗତ ଆସମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ । ପ୍ରିୟମାନେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସେମାନେ ଜିଶବରଙ୍ଗ ସତାନ ଅଚୁ, ଆଉ ଆସେମାନେ କଥାଣ ହେବା ତାହା ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ । ଆସେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା, କାରଣ ସେ ଯେରି ଅଟେତି ସେହିପରି ତାହାଙ୍କୁ ଆସେମାନେ ଦର୍ଶନ କରିବା । ୩ ଆଉ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ଏହି ଭରତୀ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରେ, ଠିକ୍ ଯେପରି ସେ ପବିତ୍ର ଅଟେତି ।

୨:୨୮ ସେଠାରେ ଭାଷ୍ୟକାରମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଦ ୨୮, ୨୯ କିମ୍ବା ୩:୧ରେ ଏକ ନୂତନ ଅନୁଲ୍ଲେନ ଆରମ୍ଭ ହେବା କି ନା ସେ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆଲୋଚନା ରହିଛି । ଭିତି. ୨୭ ଓ ୨୮ ମଧ୍ୟରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ସକାଶୁ, ଅନୁଲ୍ଲେବ ବିଭାଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଠାକୁ ଯିବା ଉଚିତ ।

■ “ବହୁଗଣ” ୨:୧ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ

■ “ତାହାଙ୍କଠାରେ ରୁହ” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝାସୂଚକ କରିଯା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ ଅଧିବସାୟ ଉପାଦିତ କରିବାକୁ ବ୍ୟବହୃତ (ସି.ଏଫ୍. ଭିତି. ୧୪, ୧୪) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ; ଯୋହନ ୮:୩୧ରେ ଅଧିବସାୟର ଆବଶ୍ୟକ ଓ ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୧୦ରେ ରହିବା

ସର୍ବନାମଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ବାବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଅନକେ ସମୟରେ କଷ୍ଟସାଧ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନୁଲ୍ଲେଦରେ, ସେମାନେ ସଞ୍ଚ ଅଟେତି ।

୧. “ତାହାଙ୍କ ଠାରେ” ପ. ୨୮କ - ଯାଶୁ

୨. “ତାହାଙ୍କଠାରୁ” ପ. ୨୮ଖ - ଯାଶୁ

୩. “ତାହାଙ୍କର” ପ. ୨୮ଖ - ଯାଶୁ

୪. “ସେ ଧାର୍ମିକ ଅଟେତି” ପ. ୨୯ - ପିତା

୫. “ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ” ପ. ୨୯ (ପିତା) ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ

୬. “ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ” ୩:୧ ପିତା (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୨୧; ୧୬:୨୩)

୭. “ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ” ୩:୨ - ଯାଶୁ

୮. “ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା” ୩:୨ - ଯାଶୁ

୯. “ସେ ଅଟେତି” ୩:୨ - ଯାଶୁ

୧୦. “ତାହାଙ୍କଠାରେ” - ୩:୩ - ଯାଶୁ

୧୧. “ଯେପରି ସେ ପବିତ୍ର ଅଟେତି” - ୩:୩ ଯାଶୁ

ପରିପ୍ରେକ୍ଷା, ପରିପ୍ରେକ୍ଷା, ପରିପ୍ରେକ୍ଷା ।

. “ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ” ଏହାଏକ ଢୁଢୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ପ. ୨୯ ଆଉ ମଧ୍ୟ ୩:୨ ଯେକୋଣସି ସମୟରେ ଯାଶୁ ଫେରିବେ” ସଦୃଶ । ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତ ଘଟଣାକୁ ଅବଗତ କରାଇବା ଏହା ଅର୍ଥ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତ ସମୟକୁ (ପଦ “ଆଶା”ର ନୂତନ ନିୟମ ବ୍ୟବହାର ସହ ସାମନ, ସି.ଏଫ୍. ୩:୩) ।

■ “ଆସେମାନେ ଯେପରି ସାହସ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବା” “ସାହସ” ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦ (ପାରହେସିଆ) “ସ୍ଵାଧଇନ ଭାବେ କହିବା” ମୂଳ ଶବ୍ଦଠାରୁ ଅଯେ । ସାମପ୍ରତିକ ଜୀବନ ଧାରା ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିଶ୍ୱାସାର ଜ୍ଞାନର ଓ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ; ଯୋହନ ୩:୪ରେ ସାହସ

ଏନ୍.୧.୧.୧.ବି. “ଆଉ ଲଜ୍ଜାରେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଯେପରି ଦୂରେଇ ନ ଯାଉ”

ଏନ୍କେଜେତି “ଆଉ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ଲଜ୍ଜିତ ନ ହେବା”

ଏନ୍‌ଆରେସଭି “ଆଉ ତାହାଙ୍କ ସମୟକ୍ଷର ଯେପରି ଲଜ୍ଜାରେ ନ ପଡ଼ୁ”

ଚିଲଭି “ଆଉ ଲଜ୍ଜାରେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କଠାରୁ ନ ଲୁଚିବା”

ଏନଜେବି “ଆୟ ଲଜ୍ଜାରେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଯେପରି ସଙ୍କୁଚିତ ନ ହେବା ।

ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ କର୍ମବାଚ୍ୟ (କ୍ରିୟା) ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ଭାବେ ବୁଝାଯାଇପାରେ ଯେ
୧. ବିଶ୍ୱାସୀ ନିଜେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବା (ଏନ୍‌ସବି. ଚିଲଭି, ଏନ୍‌ଜେବି)

୨. ବିଶ୍ୱାସୀ ଲଜ୍ଜିତ କରାଯିବା (ଏନ୍‌ଆରେସଭି)

ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଥାପନର, ଜାଗତିକ ମାର୍ଗରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକାର ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିତ ଓ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ସେଠାରେ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ବିଚାର ହେବ (ସି.୬୯. ଦ୍ୱ. କର ୪:୧୦)

■ “ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ” ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଟେ । ଏହି ଶବ୍ଦ ପାରୋସିଆ, ଯୋହନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲେଖା ସମୂହରେ କେବଳ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଓ ଏକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ରାଜକୀୟ ପରିଦର୍ଶନର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଅର୍ଥର ପ୍ରକାର କରାଯାଇଛି ।

ସାହିତ୍ୟକ ଭାବରେ ଏହା “ପାରୋସିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଉପସ୍ଥିତି” ଓ ଏକ ରାଜକୀୟ ପରିଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ଅନ୍ୟ ନୂତନ ନିୟମ ପଦଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ।

୧. ଏପିପାନିଆ, “ସମ୍ବୂଧନାସମ୍ବୂଧି ପ୍ରକାଶ ହେବା”

୨. ଆପୋକାଲୁପିସ୍, “ଆବରଣ କାଢି ଦେବା”

୩. “ଛିଶରଙ୍କର ଦିନ” ଓ ଏହି ବାକ୍ୟାଶର ଭିନ୍ନତାଗୁଡ଼ିକ

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ନିମନ୍ତେ ନୂତନ ନିୟମ ପଦଗୁଡ଼ିକ

ପାଦଳଙ୍କ ଲେଖାସମୂହରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆଗମନ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ (ପରିତ୍ରାଣ କର୍ତ୍ତା ଓ ବିଚାରକ ଭାବେ) ସାକ୍ଷାତ କରିବେ ତାହାର ଶେଷ କାଳର ଭବିଷ୍ୟଦସବାରୀର ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କେତେକ ଆଖ୍ୟାଦାନଗୁଡ଼ିକ ଦାରା ଅଗ୍ରସର ହୁଏ ।

୧. “ଆମରମଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦିନ” (ସି.୬୯. ପ୍ର. କର ୧:୮)

୨. ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦିନ (ସି.୬୯. ପ୍ର. କର ୪:୫; ପ୍ର. ଥେସ ୪:୨; ଦ୍ୱ. ଥେସ ୨:୨)

୩. ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଦିନ (ସି.୬୯. ପ୍ର. କର ୪:୫; ଦ୍ୱ. କର ୧:୧୪)

୪. “ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦିନ” (ସି.୬୯. ଫିଲିପ ୧:୧୦)

୫. “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନ” (ସି.୬୯. ଫିଲିପ ୧:୧୦; ୨:୧୭)

୬. ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ପ୍ରକାର ହେବେ ସେହିଦିନ (ସି.୬୯. ଲୁକ ୧୭:୩୦)

୭. “ଆମରମଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରଶା ହେବା ଦିନ” (ସି.୬୯. ପ୍ର.କର ୧:୭)

୮. “ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ସର୍ବଗୁରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ” (ସି.୬୯. ଦ୍ୱ. ଥେସ ୧:୭)

୯. “ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ” (ସି.୬୯.ପ୍ର. ଥେସ ୨:୧୯)

ସେଠାରେ ଅତି କମରେ ଚାରେଟି ମାର୍ଗ ରହିଛି ଯେଉଁଠାରେ ନୂତନ ନିୟମ ଲେଖାମାନେ ଯାଇକର ପୁନରାଗମନ ଦର୍ଶାନ୍ତି ।

୧. ଏପିପାନିଆ, ଯାହା କରକିଆ ଉଚ୍ଚଳତା ଯାହା ଧର୍ମତତବ ଅନୁସାରେ (ଯଦିଓ ଉଚିତ ଭାବେ ନୁହେଁ) “ଗୌରବ” ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ତୋହାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ତିମ ୧:୧୦; ତିତେସ ୨:୧୧ ଓ ୩:୪ରେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ (ତାହା ହେଉଛି ଶରୀର ରୂପ ଧାରଣ କରିବା) ଓ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ଦ୍ୱି. ଥେସ ୪:୮ ରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଗମନ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତିନୋଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦଗୁଡ଼ିକ : ପ୍ର. ତିମ ୨:୧୪; ଦ୍ୱ. ତିମ ୪:୧,୮, ତିତେସ ୨:୧୩ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ।

୨. ପାରୋସିଆ ଯାହା ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସୂଚିତ କରେ ଓ ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ଏକ ରାଜକୀୟ ପରିଦର୍ଶନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରେ । ଏହା ହେଉଛି ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ (ସି.୬୯ ମାଥ୍ ୨୪:୩, ୨୭, ୩୭, ୩୯; ପ୍ର. କର ୧୪:୨୩; ପ୍ର. ଥେସ ୨:୧୯; ୩:୧୩; ୪:୧୪; ୫:୨୩; ଦ୍ୱ. ଥେସ ୨:୧୮-୨୮; ଯାକୁବ ୪:୭,୮; ଦ୍ୱିତୀୟ ପିତା ୧:୭; ୩:୪,୧୨; ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୨୮)

୩. ଆପୋକାଲୁପିସ୍ (ଅବା ଆପୋକାଲିପିସ୍) (ଯାହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଆବରଣ ଅନାବୃତ କରିବା । ଏହା ହେଉଛି ନୂତନ ନିୟମରେ ଶେଷ ପୁଷ୍ଟକର ନାମ (ସି.୬୯.ଲୁକ ୧୭:୩୦; ପ୍ର. କର ୧:୭; ଦ୍ୱ. ଥେସ ୧:୭; ପ୍ର. ପିତା ୧:୭; ୪:୧୩)

୪. ଫାନେରୁ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟକୁ ଆଶିବା କିମ୍ବା ସଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଳୀ କରିବା କିମ୍ବା ଆବିର୍ଭାବ ହେବା । ପଦ ବେଳେ ବେଳେ ନୂତନ ନିୟମରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଅନେକ ରୂପ ଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ଏପିଫାନିଆ ସହୃଦୟ, କ୍ରୀଟଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନକୁ ଦଶଁଇ ପରେ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ର. ପି. ୧:୨୦; ପ୍ର. ଯୋନ ୧:୭; ଣ:୪, ମ:୪) ଓ ତାହାଙ୍କ ଦିତୀୟ ଆଗମନକୁ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୨୪:୩୦; କଳ ୩:୪; ପ୍ର. ପିତ ୪:୪; ପ୍ର. ଯୋହନ ୨:୩୮; ଣ:୭) ୪. “ଆଗମନ” ନିମନ୍ତେ ଅତି ସାଧରଣ ପଦ ଏରୋମାଇ, ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ନିମନ୍ତେ କେବେ କେବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୧୭:୨୭-୨୮; ୨୩:୩୯; ୨୪:୩୦; ୨୫:୩୧; ପ୍ରେରିତ ୧:୧୦-୧୧; ପ୍ର. କର ୧୧:୨୭; ପ୍ରକା ୧:୭, ମ:୮)

୫. ବାକ୍ୟାଂଶ “ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦିନ” ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ର ଥେସ ୪:୨) ଯାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶିବା ପୁନରୁଥାନ (ପୁନରୁଥାନ) ଓ ବିଚାର ଦିନ ର ଏକ ପୁରାତନ ନିୟମ ଆଖ୍ୟା ଅଟେ ।

ନୂତନ ନିୟମ ସମ୍ଭାବନା ଭାବେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଜଗତ ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଲିକିତ ହୋଇଛି ଯାହା ଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

କ. ଏକ ସାମ୍ପ୍ରଦୟିକ ମନ୍ଦିର, ବିଦ୍ରୋହୀଯୁଗ

ଖ. ନୈତିକତାର ଏକ ଆଶାମାୟ ନୂତନ ଯୁଗ

ଘ. ମସିହ (ଅଭିଷକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି)ଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଧେଇ ଆତ୍ମଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଅଣ୍ଟାଯାଇଥିବା ଏକ ଯୁଗ ।

ଅଗ୍ରାମୀ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରଣା ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି କାରର ନୂତନ ନିୟମ ଲେଖକମାନେ ଲେଖାଏଣର ପ୍ରତ୍ୟାଶା ଅଛି ଆଶିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ମମାହର ଏକ ସାମରିକ, ଦେଶ ପ୍ରେମୀ ଭାବେ (ଲେଖାଏଲ) ଆସିବା ବଦଳରେ, ସେଠାର ଦୁଇଟି ଆଗମନ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ଅଗମନ ହେଉଛି ଗର୍ଭଧାରଣରେ ଦେବଦୂର ଅବତାର ଓ ନାଜରାତର ଯାଶୁଙ୍କର ଜନ୍ମ । ସେ ବେସାମରିକ, ଯିଶା ୪୩ର ଅବିଚାରକ “ଦୁଃଖଭୋଗୀ ଦାସ” ଭାବେ ଆସଟିଲେ; ଯିଶ ୯:୯ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗଡ଼ (ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧ ଅଶ୍ଵ କିମ୍ବା ରାଜକୀୟ ଖରର ନୁହେଁ) ର ଛୁଆ ଉପରେ ଶାନ୍ତ ଚାଳକ ଭାବେ ଆସିଲେ । ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ନୂତନ ମସାହ ସମନଧୀୟ ଯୁଗ, ପୃଥିବୀରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଉଦ୍ୟାପନ କଲା । ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥରେ ରାଜ୍ୟ ଏଠାରେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଅବଶ୍ୟ, ଅନ୍ୟ ଗୋଟିକରେ ଏହା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରରେ ରହିଛି ସିହଙ୍କର ଦୁଇଟି ଆଗମନ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ହେଉଛି ମାନସିକ ଉଦ୍ଦବେଶ ଯାହା, ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥରେ, ପୁରାତନ ନିୟମଠାରୁ, ଦୁଇଟି ଯିହୁଦୀୟ ଯୁଗର ଆଶିକ ଆବୃତ ହେବା ଯାହା ଅଦେଖା ଥିଲା, କିମ୍ବା ଅନ୍ତରଃ ଅନ୍ତରଃ ଅଟେ । ବାପ୍ତବରେ, ଏହି ଦେବତା ଆଗମନ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାରାହେବେଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ଵୁତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୩:୧୪; ୧୨:୩ ଯାତ୍ରା ୧୯:୪ ଓ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାର, ବିଶେଷତଃ ଯିଶାଇୟ ଓ ଯୁନନ୍ତି ।

ମଣ୍ଡଳୀ ପୁରାତନ ନିୟମ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣାର ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରୁନାହୁଁ, କାରଣ ଅଧିକତମ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ଆଗମନକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସି.ଏଫ୍. ହାଓ ରୁ ରିଡ଼ ଦି ବାଇବଲ ପର ଅଲ ଇଟସ ଥୁର୍ଥ ପି.ପି. ୧୭୪-୧୭୭) । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଯାହା ବ୍ୟାଗ୍ର ଭାବେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ପୁନରୁଥିତ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୌରବମଧ୍ୟ ଆଗମନ, ପୃଥିବୀରେ ଧାର୍ମିକତାର ନୂତନ ଯୁଗର ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଏତିହାସିକ ସଫଳତା ଯେପରି ତାହା ସ୍ଵର୍ଗରେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୨:୧୦) ପୁରାତନ ଉପସ୍ଥାପନଗୁଡ଼ିକ ତୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ସେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ ଠିକ୍ ଯାହାବେଙ୍କ ଅଧବକାର ଓ ଶକ୍ତିରେ ଭବିଷ୍ୟତବାଣନାଟ ପ୍ରୟେପିର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଲେ ।

ଦିତୀୟ ଆଗମନ ଗୋଟିଏ ବାଇବଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପଦ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭାବ ନୂତନ ନିୟମର ଜଗତ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଆଧାର ହେଉଛି ଧାରଣା । ଜିଶ୍ଵର ଏହି ସମସ୍ତ ଅନୁକୂଳରେ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଜିଶ୍ଵର ଓ ମାନବ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ନିର୍ମିତ ସହଭାଗିତା ସଂରକ୍ଷିତ ହେବ । ମନ ବିଚାରିତ ହେବଣ ସ୍ଥାନରୁୟ ହେବ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରଣଗତିକ ବିପଳ ହେବ ନାହିଁ, ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୨:୨୯ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବମୂଳକବାକ୍ୟ ଅଟେ ତାହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ । ,୦ାରେ ଏହା ଏକ ଛଳନାହୁକ ଦର୍ଶାଏ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଭାଗ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତ୍ରୁଟି ଶିକ୍ଷକମାନେ ଏଥରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

■ “ତୁମେମାନେ ଜାଣ” ବ୍ୟାକରଣ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଗଠନରେ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତବ୍ୟ ସୂଚନାକ କର୍ତ୍ତ୍ୟବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଏକ କ୍ରୀଟମାନଙ୍କ ଜାନ ଦର୍ଶାକାର ଅନୁଝାସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ୟବାଚ୍ୟ ଏତିହାସିକ ସଫଳତା ଯେପରି ତାହା ସ୍ଵର୍ଗରେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୨:୧୦) ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ ଠିକ୍ ଯାହାବେଙ୍କ ଅଧବକାର ଓ ଶକ୍ତିରେ ଭବିଷ୍ୟତବାଣନାଟ ପ୍ରୟେପିର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଲେ ।

■ “ସେ” ପଦ ୨୮:୨:୧; ଓ ୩:୭ ଦେଖାଏ ଯେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ । ଯେମିତି ହେଉ, ଶେଷ ସର୍ବନାମ “ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ” ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବା ପରି ମନେ ହୁଏ କାରଣ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ” ବାକ୍ୟାଂଶ ଅନେକ ସମୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ୩:୯; ୪:୭; ୫:୧,୪, ୧୮; ଯୋହନ ୧:୧୩)

■ “ଧାର୍ମିକ.. ଧର୍ମାଚାରଣ” ଏହା ଏକ ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପାରିବାରିକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟେ ।

ବିଶେଷ ଶୀଘ୍ର : ଧର୍ମଚରଣ

“ଧର୍ମଚରଣ” ଏପରି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱ ଅଟେ ସେ ଜଣେ ବାଜବଳ ପାଠକ ଏହିଧାରଣାର ଏକବ୍ରତିଗତ ବ୍ୟାପକ ପଠନ ଗଂନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପୁରୁତ୍ତନ ନିୟମରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରିତ୍ର “ନ୍ୟାୟବାନ୍” ଓ “ଧାର୍ମିକ” ଭାବେ (ବିହିବି ୮୪୧) ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ମେସପଚାମାୟ ପଦ ନିଟେ ଏକ ରିଡ଼ ନଦୀଠାରୁ ଆସିଥି ଯାହା ପ୍ରାଚୀର ଓ ବାଡ଼ଗୁଡ଼ିକର ଭୂସମାନ୍ତର ସଲଖତାକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ଏକ ନିର୍ମାର କିରବା ଉପକରଣ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଜିଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଚରିତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଉପମା ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପଦ ବାଛିଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସଲଖ ପ୍ରାଚୀ ଯାହା ଦ୍ୱାର ସେମସ୍ତ ବିଶ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କିତ ହୁଏ । ଏହି ଧାରଣା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ତାହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚାର ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ମିତ (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୧:୨୭-୨୭; ୪:୧,୩; ୯:୭) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା ନିମନ୍ତେ ମାନବଜାତି ନିର୍ମିତ । ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ଜିଶ୍ଵର ଓ ମାନବ ଜାତିର ପାରମ୍ପରିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ଏକ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ କିମ୍ବା ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ସର୍ବୋତ୍ତମା ସୃଷ୍ଟି, ମାନବ ଜାତି, ତାହାଙ୍କ ଜାଣିବାକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ, ସେବା କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବାକୁଚାହିଁଲେ । ମାନବ ଜାତିର ଆନୁଗତ୍ୟ ପରାମର୍ଶିତ ହେଲା (ସି.ଏଫ୍. ଆଦିପୁଷ୍ଟ ଗା) । ଓ ପ୍ରଥମ ବିବାହିତ ଯୋଡ଼ି ପରାକ୍ଷାରେ ବିପଳ ହେଲେ । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କର ଏକ ବ୍ୟାପାରରେ ଫଳ ହେଲା (ସି.ଏଫ୍. ଦିପୁଷ୍ଟ ଗା ରୋମା ୪:୧୨-୨୧)

ସହଭାଗିତାର ମରାମତି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାର କରିବାକୁ ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୩:୧୪) ଏହା ସେ ନିଜ ଜଳ୍ମୀ ଓ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ କରନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ଭଙ୍ଗା । ସମ୍ପର୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାର କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଥିଲେ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମା ୩:୧୮-୩:୨୦)

ପତନ ପରେ, ପୁନରୁତ୍ଥାର ଦିଗରେ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରର ଓ ମାନବ ଜାତିର ଅନୁତ୍ପତ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ, ଆଜ୍ଞାବହ ଉଭର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଚୁକ୍ରିର ଧାରଣା ଥିଲା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ । ପତନର କାରଣ ଯୋଗୁଁ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁପ୍ରୟୁକ୍ତ ଥିଲେ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମା ୩:୨୧-୩:୧୧; ଗାଲାଟୀୟ ୩) ରୁକ୍ଷିତଙ୍କ କରିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାର କରିବାକୁ ନସିଜେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରଶାରିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେ ଏହା କଲେ

୧. ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ମାନବ ଜାତିକୁ ଧାର୍ମିକ ଘୋଷଣା କରିବା ଦାରା (ଏହା ହେଉଛି ଅଦାଲତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାର୍ମିକତା)

୨. ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ମାନବ ଜାତିକୁ ମୁକ୍ତ ଭାବେ ଧାର୍ମିକତା ଦାନ କରିବା ଦାରା (ଏହା ହେଉଛି, ଆରୋପିତ ଧାର୍ମିକତା)

୩. ମାନବ ଜାତି ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକତା (ଏହା ହେଉଛି, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଦୃଶ୍ୟ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତର ପୁନରୁତ୍ଥାର) ଉପାଦନ କରୁଥିବା ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଭାବେ ଉପମ୍ଲିତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଯୋଗାଇବା ଦାରା

ଯେମିତି ହେଉ ଜିଶ୍ଵର ଏକଚକ୍ରବନ୍ଧ ଉଭର ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଜିଶ୍ଵର ଆଦେଶ କରନ୍ତି (ଏହା ହେଉଛି, ମୁକ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରିବା) ଓ ଯୋଗାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଉଭର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଉଭର କ୍ରମାଗତ କରିବା ।

୧. ଅନୁତ୍ତାପରେ

୨. ବିଶ୍ୱାସରେ

୩. ଜୀବନଧାରା ଆଜ୍ଞାବହତାରେ

୪. ଅଧିବସାୟରେ ଆବଶ୍ୟକ

ଧାର୍ମିକତା, ସେଥିକାଶେ, ଜିଶ୍ଵର ଓ ତାହାଙ୍କ ସର୍ବୋତ୍ତମା ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ର ସମନ୍ଦର୍ଧଧାୟ, ପାରସ୍ପରିକ କର୍ତ୍ତା ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେବାକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଉଭର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଧାରଣାକୁ “ବିଶ୍ୱାସ ଦାରା ଯଥାର୍ଥତା” ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ଧାରଣା ସୁସମାଚାର ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶିତ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ନୁହେଁ । ଏହା ପ୍ରାଥମିକ ଭାବେ ପାଉଳ ଦାର ସଂଜ୍ଞା ଦତ୍ତ ହୋଇଛି, ଯିଏ ଶ୍ରୀକ୍ ପଦ ଧର୍ମଚରଣକୁ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ଆକୃତିରେ ହସ୍ତରୁ ଅଧିବକ ଥର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

ପାଉଳ, ଜଣେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଗୁରୁ ଭାବେ, ପଦ ଭାବକାଯସୁନିକୁ ସେପରୁଆଜିଷ୍ଠରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ ଏସତ୍ତିକ୍ୟର ଏହାର ଏବୁ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଶ୍ରୀକ୍ ସାହିତ୍ୟରୁ ନୁହେଁ ଶ୍ରୀକ୍ ଲେଖାସମୂହରେ ପଦ ଜଣକ ସହ ସଂଯୋଗକୃତ ଯିଏ ଦେବଭର ଓ ମାଜର ପ୍ରତ୍ୟାଶଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ଏବୁ ଅର୍ଥରେ ଏହା ସବୁ ସମୟରେ ଚୁକ୍ର ସମନ୍ଦର୍ଧ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ସଂଗଠିତ । ଯାହବେ ଜଣେ ନ୍ୟାୟବାନ୍, ନୈତିକତା ଆଚରଣ କାରୀ ଜିଶ୍ଵର ଅଟେ । ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପ୍ରତିପଳନ କରନ୍ତୁ । ଉତ୍ତର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ସମାଜର ଜାତି ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ଏହି ନୂତନତା ଐଶ୍ୱରିକତାର ଏକ ନୂତନ ଜୀବନଧାରାରେ ଫଳପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ (ଯଥାର୍ଥତାର ରୋମାନ୍ କାଥଲିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ) ଯେହେତୁ ଜ୍ଞାନିକ ଏକ ଧର୍ମଶାସନ ଥିଲା ସେଥି ସକାଶେ ସେଠାରେ ସାଂସାରିକ (ସମାଜର ଜାଞ୍ଚା) ଓ ପବିତ୍ରାକୃତ (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଳ) ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ହେବାର ନାହିଁ । ଏବୁ ଓ ଶ୍ରୀକ୍ ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ଜଂରାଜାରେ “ନ୍ୟାୟ” (ସମାଜ କୁ ସମ୍ପର୍କ କରିବା) ଓ “ଧର୍ମଚରଣ” (ଧର୍ମକୁ ସମ୍ପର୍କ କରିବା)ଭାବେ ଅନୁବାଦିତ ହେବାରେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ।

ଯୀଶୁଙ୍କର ସୁସମାଚାର (ଶୁଭ ସମ୍ବାଦ) ହେଉଛି ଯେ ପତିତ ମାନବ ଜାତି ଜିଶବରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିକାରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ପିତାଙ୍କର ପ୍ରେମ, ଦୟା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ; ପୁତ୍ରଙ୍କ ର ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ ଓ ପୁନରୁଥାନ, ସୁସମାଚାର ପ୍ରତି ଆହୁଙ୍କର ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା ଓ ଟାଣି ଆଣିବା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଏହା ସମାଦିତ ହୋଇ ପାରିଛି । ଯଥାର୍ଥତ ହେହଉଛି ଜିଶବରଙ୍କର ସ୍ଥାଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହା ବୀଶବରିକ ତାରେ ବିଶ୍ଵର୍ଗ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (ଆଗେଷ୍ଠିନ୍ଦ୍ରିୟ ଅବସ୍ଥାରେ, ଯାହା ସୁସମାଚାରର ସ୍ଥାଧାନତା ଉପରେ ଧର୍ମଗତ ସଂକ୍ଷାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ପ୍ରେମାତର ବିଶ୍ଵାସତାର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତ ଜୀବନ ଉପରେ ରୋମାନ୍ କାଥଲିକର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉଭୟଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ) ଧର୍ମ ସଂକ୍ଷାରକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଦ “ଜିଶବରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା” ଏକ କର୍ମକାରକ ସମୟ ସୂଚକ ପଦ ଅଟେ (ତାହା ହେଉଛି, ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ ଜାତିକୁ ଜିଶବରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ (ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପବିତ୍ରାକରଣ) ଯେତେବେଳେ କାଥଲିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ କର୍ତ୍ତକରକ ସମୟ ସୂଚକ ପଦ ଅଟେ, ଯାହା ଅଧିକ ଜିଶବର ସଦୃଶ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ (ଅନୁଭୂତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଗ୍ରଗାମୀ ପବିତ୍ରାକରଣ) । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଉଭୟ ଅଟେ ।

ମୋହର ମତରେ ବାଇବଲରେ ଆଦିପୁଷ୍ଟକ ଧୀର୍ଘ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨ - ଅଧାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜିଶବରଙ୍କ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରେ ସହଭାଗିତା ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାର ବିବରଣୀ ଅଟେ । ବାଇବଲର ଆରମ୍ଭ ଜାଗତିକ ପରିବେଶରେ ଜିଶବର ଓ ମାନବ ଜାତିର ସହଭାଗିତା ସହିତ ହୋଇ (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ପୁଷ୍ଟ ୧-୨) ଓ ବାଇବଲର ସମାପ୍ତ ସମାନ ପରିଶେରେ ହୋଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୧-୨୨) । ଜିଶବର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହେବ ।

ଉପର ଲିଖିତ ଆଲୋଚନା ଗୁଡ଼ିକୁ ଲିଖିତ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କରୁଥିବା ଚମନ ଯୁଦ୍ଧ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମୂଳନ ନିୟମ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖନ୍ତୁ ।

୧. ଜିଶବର ଧାର୍ମିକ ଅଟେ (ଅନକ ସମୟରେ ଜିଶବରଙ୍କ ବିଚାରକ ଭାବେ ସଂଯୋଗ କରେ)

- କ. ରୋମାୟ ୩:୨
- ଖ. ଦ୍ୱୀତୀୟ ଥେସଲନିକୀୟ ୧:୪-୭
- ଘ. ଦ୍ୱୀତୀୟ ତୀମଥ୍ ୪:୮
- ଘ. ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୭:୪

୨. ଯୀଶୁ ଧାର୍ମିକ ଅଟେ

- କ. ପ୍ରେରିତ ୩:୧୪; ୭:୪ ୨; ୨୭:୧୪ (ମସୀହଙ୍କର ଆଖ୍ୟା)
- ଖ. ମାଥ୍ୟ ୨୭:୧୯
- ଘ. ପ୍ରଥମ ଯୋହନ୍ ୨:୧, ୨୯; ୩:୭

୩. ଜିଶବର ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଜଛା ଧାର୍ମିକତା ଅଟେ

- କ. ଲେବାୟ ପୁଷ୍ଟକ ୧୯:୨
- ଖ. ମାଥ୍ୟ ୪:୪୮ (ସି.ଏଫ୍. ୪:୧୭-୨୦)

୪. ଧାର୍ମିକତା ଯୋଗାଇବା ଓ ଉପାଦନ କରାଇବାର ଜିଶବର ଉପାୟ

- କ. ରୋମାୟ ୩:୨୧-୩୧

ଖ. ରେମାୟ ୪

ଘ. ରୋମାୟ ୪:୭-୧୧

ଘ. ଗାଲାଟୀୟ ୩:୭-୧୪

ଡ. ଜିଶବର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ

(୧) ରୋମାୟ ୩:୨୪; ୭:୨୩

(୨) ପ୍ରଥମ କରନ୍ତୀୟ ୧:୩୦

(୩) ଏପିସୀୟ ୨:୮-୯

ତ. ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା

(୧) ରୋମାୟ ୧:୧୭; ୩:୭, ୨୭; ୪:୩, ୪, ୧୩; ୯:୩୦; ୧୦:୪, ୨, ୧୦

(୨) ଦ୍ୱୀତୀୟ କରନ୍ତୀୟ ୪:୨୧

ଖ. ପୁତ୍ରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟସକଳ ମାଧ୍ୟମରେ

(୧) ରୋମାୟ ୪:୨୧

(୨) ଦ୍ୱୀତୀୟ କରନ୍ତୀୟ ୪:୨୧

(୩) ପିଲିଷୀୟ ୨:୭-୧୧

୪. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନ୍ମା ଯେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ଧାର୍ମିକ ହେଉଛୁ ।

କ. ମାଥୁର ୪:୩-୪୮; ୭:୨୪-୨୭

ଖ. ରୋମାୟ ୨:୧୩; ୪:୧-୫; ୭:୧-୨୩

ଘ. ପ୍ରଥମ ତିମଥ ୨:୧୧

ଘ. ଦିତୀୟ ତିମଥ ୨:୨୭; ୩:୧୭

ଡ. ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୩:୩

ଚ. ପ୍ରଥମ ପିତର ୨:୨୪

୨. ଜିଶ୍ଵର ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ବିଚାର କରିବେ

କ. ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୧

ଘ. ଦିତୀୟ ତିମଥ ୪:୮

ଧାର୍ମିକତା ହେଉଛି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୋଟିଏ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ ଜାତିକୁ ମୁକ୍ତ ଭାବେ ଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଏହା ହେଉଛି

୧. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକ ଆଜନଗତ ନିଷ୍ଠି

୨. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକ ଯାହାର

୩.. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ

କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହେବାର ଏକ _କିମ୍ବା ଯାହା ତେଜସ୍ଵୀ ଓ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅନୁଧାବିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଦିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହତ ସହଭାଗିତା ପରିତ୍ରାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହୋଇ କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ କିମ୍ବା ପାରୋସିଆ ସମ୍ବୂଧନ ସମ୍ବୂଧନ ସାକ୍ଷାତ ହେବା ନିମ୍ନେ ସାରାଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରଗତି ହୁଏ ।

ଏହି ଆଲୋଚନାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଏଠାରେକ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ୟତାଶ ରହିଛି । ଏହା ଆଜିପିଠାରୁ ଡିକ୍ଷିନାରୀ ଅଫ୍ ପୋଲ ଏଣ୍ ହିଙ୍କ ଲେଟେର୍ ଠାରୁ ନିଆଯାଇଛି ।

“କାଳଭିନ୍ନ, ଲୁଥରଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ସମକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ଉପରେ ଲୁଥରଙ୍କ ମତ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବା ନିଷ୍ଠିତ ଭାବ ପରି ବୋଧ ହୁଏ କାଳଭିନ୍ନ, ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ଯୋଗଯୋଗ କରିବା କିମ୍ବା ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପ୍ରକୃତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । (ପି. ୮୩୪)

ମୋ ନିମ୍ନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ତିମେଟି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ରହିଛି ।

୧. ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି (ପୂର୍ବୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ କାଳଭିନ୍ନଙ୍କଶୁଭ୍ରତା ପ୍ରଦାନ

୨. ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ସତ୍ୟତା (ଅଣେକି ଓ ଲୁଥରଙ୍କ ଶୁଭ୍ରତା ପ୍ରଦାନ

୩. ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତତ ଜୀବନ (କାର୍ଯ୍ୟଲିଙ୍କ ଶୁଭ୍ରତା ପ୍ରଦାନ)

ସେମାନେ ସମାପ୍ତେ ସତ୍ର ଓ ଏକ ସୁମ୍ମା, ସବଳ, ବାଇବଳ ସମକ୍ଷାୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ନିମ୍ନେ ଏକତ୍ର ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦିକେହି ଜଣେ ଅଧିକଶୁଭ୍ରତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ନ୍ୟୂନ କରାଯାଆନ୍ତି, ସମସ୍ୟାମାନ ସଂଘର୍ଷିତ ହୁଏ ।

ଆୟୋମାନେ ଯୀଶୁକ୍ଲ ସ୍ଵାର୍ଗତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆୟୋମାନେ ସୁସମାଚାର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆୟୋମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଦୃଶ୍ୟତାକୁ ଅନୁଧାବନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

■ “ଜାତ” ଏହାଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ବକ୍ତବ୍ୟପୂର୍ବତକ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହର ଅର୍ଥ ଜଣେ ବାହ୍ୟ ପ୍ରତିନିଃସମ୍ମାନ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅବସ୍ଥା ଅଣ୍ୟାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହ ୩:୩) ଅନ୍ୟ ଏକ ପାରିବାରିକ ଉପମା (ସି.ଏଫ୍. ୩:୯) ର ବ୍ୟବହାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ (ଏହା ଏକ ପରିବାର ଅଟେ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ୩:୧ ଘରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

୩:୧ “ଦେଖ କି ମହତ ପ୍ରେମ” ପ୍ରେମ ନିମ୍ନେ ଏଠାରେ ଓ ସରା ପ୍ରଥମ ଯୋହନରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଆଗାପାତ (କ୍ରିୟା ପଦ) କିମ୍ବା ଆଗାପେ (ବିଶେଷ୍ୟ ପଦ ସି.ଏଫ୍. ୨:୪, ୧୪; ୩:୧, ୧୭, ୧୭; ୪:୩,୮,୯, ୧୦, ୧୨, ୧,୧୭, ୧୮; ୪:୩) । ଏହି ପଦ ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନକେ ସମୟରେ ନୁହେଁ । ଏହିପରି ମନେ ହୁଏ ଯେ ପୁରାତନ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହାକୁ ସୁସମାଚାର ଆଲୋକରେ ପୁନଃ ସଂଝା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏକ ଗଭୀର ଭାବେ ରହିଥିବା ପ୍ରେମକୁ ଉପମ୍ବୂପନ କରିବାକୁ ଏହା ଆସିଲା । ଏହା କହିବା ଅନ୍ୟାୟ ଅଟେ ଯେ “ଏକ ଜିଶ୍ଵର ଜାତିର ସ୍ଵାର୍ଥ ତ୍ୟାଗର ପ୍ରେମ” କାରଣ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ଏହା ଫିଲ୍ମ ସହିତ ସମାର୍ଥକ ଭାବେ ବ୍ୟବହ୍ୟତ (ସି.ଏଫ୍. ୪:୨୦; ୧୧:୩, ୩୭; ୧୨:୨୪; ୧୪:୧୯; ୧୭:୨୭; ୨୦:୨; ୨୧:୧୫, ୧୭, ୧୯) । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଯେ ଏହା ସବୁ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରେମିକ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ

ସଂଯୋଗରେ (ପ୍ରଥମ ଯୋହନରେ) ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯାଶୁଙ୍କ ସହତ ସହଭାଗିତା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବତା ଓ ମାନବ ଜାତି ସହିତ ଆୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ । “ପିତା ଆୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅ ଛନ୍ତି” ଏହି ଏକ ସମ୍ପନ୍ନ କାଳବର୍ତ୍ତର୍ଥ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି କାଳର ବ୍ୟବହାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟକୋଠାର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନକୁ ସଂଯୋଗ କରେ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସୀର ନିରାପରାର ଧର୍ମମନାତି ନିମନ୍ତେ ଏକ ବାଇବଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଧାର ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୩୪-୪୦; ୧୦:୧ ଠାରୁ, ପି ୨:୫,୮; ୩:୧୪; ୪:୧) ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ; ଯୋହନ ୩:୩୭ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ନିର୍ତ୍ତର ପ୍ରତିଶ୍ଵାସି ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଜଣକର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ନୂତନ ନିଯମ ଉଥ୍ୟ

ଏହା ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ନୂତନ ରୁକ୍ଷ (ଯିରମି ୩୧:୩୧-୩୪ ଯିହଜି ୩୩:୨୨-୩୮) ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ ।

୧. ପିତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୧୭), ପୁତ୍ରତକର କାର୍ଯ୍ୟ (ସି.ଏଫ୍. ଦ୍ଵି. କର ୪:୨୧) ଓ ଆଡ଼ାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୮:୧୪-୧୭) ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟାନ ଉପରେ ନୂହେଁ, ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତତା ନିମନ୍ତେ ସମୁଚ୍ଚିତ ପାରିଶ୍ରମିକ ନୂହେଁ, କେବଳ ଏକ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ନୂହେଁ ।

୨. ଏହା ଏକ ଉପାହାର ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ରାମି ୩:୧୪; ୪:୨୩; ଏପିସ ୨:୫,୮-୯)

୩. ଏହା ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ, ଏକ ନୂତନ ଜଗତ ଦ୍ୱାରା (ସି.ଏଫ୍. ଯାକୁବ ଓ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ)

୪. ଏହା ଜ୍ଞାନ (ସୁସମାଚାର) ସହଭାଗିତା (ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଓ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ) ଓ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନଧାରା (ଆଡ଼ାରେ ଚାଳିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଦୃଶ୍ୟତା) ସମସତ ଚିନୋଯି, ଏହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଗୋଟିଏ କେବଳ ନୂହେଁ

୫. ପୂର୍ବାପର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିମାନ ପ୍ର ଯୋହନ ୨:୩-୩:୩, ସି ପ୍ରତି ରହିଥା ପ୍ରକୃତ ରିତ୍ରାଣର ପରାକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ଯେପରି ଆୟମାନେ ଡକାଯିବା” ଏହା ଏକ ଆୟମାନାର୍ଥକ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଯାହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦରି, କ ସନ୍ଧାନସ୍ଥିତକ ଆଖ୍ୟାର (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ) ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

■ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ” ଏହା ୨:୨୯-୩:୧୦ର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅଟେ । ଆୟମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକ ପଦଶୈପକୁ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୪୪,୪୫) । ଦେବତା ସହିତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନୂତନ ସମ୍ପର୍କକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋହନ ପାରିବାରିକ ପଦଶୁଦ୍ଧିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୨:୨୯; ୩:୧, ୨,୫, ୧୦; ଯୋହନ ୧:୧୨)

ଏହା ଉଦ୍ଦବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଯେ ଯୋହନ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୩) ଓ ପିତର (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ର. ପିତର ୧:୩, ୨୩) ପାରିବାରିକ ଉପମା “ପୂର୍ବଜନ୍ମ” କିମ୍ବା “ଉର୍ଧ୍ଵରୁ ଜାତ” ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ନୂତନ ସମ୍ପର୍କକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୮:୧୪, ୨୩, ୯:୪; ଗାଲା ୪:୧୪; ଏପି ୧:୪) ଓ ଯାକୁବ “ଜନ୍ମ” (ସି.ଏଫ୍. ଯାକୁବ ୧:୧୮) କିମ୍ବା “ଜନ୍ମ ଘୟାଇବା”ର ପାରିବାରିକ ଉପମା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ଏକ ପାରିବାର ଅଟେ ।

■ “ଆୟମାନେ ତାହା ହିଁ ଅଟୁ” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନ୍ଧୁରୁ ସୂଚକ ଅଧ୍ୟେ । ବାଇବର କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ ଜେମ୍ ସଂକ୍ଷିରଣରେ ଏହି ବାକ୍ୟାମ ମିଳେ ନାହିଁ କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମ ପାଣ୍ଡିଲିପି (ତାହା ହେଉଛି କେଓଏଲ)ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଯାହା ଉପରେ କେଜେବି ଆଧାରିତ ଚେ । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହି ବାକ୍ୟାମ ଅତ୍ୟଧିକ ପୁରୁତ୍ତନ ଗ୍ରାମ ପାଣ୍ଡଲୁପୁରିଗୁଡ଼ିକର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାଯାଏ (ପି. ୪୭, ଏବିଓସି) । ଯୁବିଏସ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକୁ ଏକ “ଏ” ମାନ (ନିଷିତ) ପ୍ରଦାନ କରେ । ଲେଖା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନ ଉପରେ ପରିଶିଷ୍ଟ ଦୁଇ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ଜଗତ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ” ପଦ “ଜଗତ” ଧର୍ମତ୍ର ଅନୁସାରେ ସମାନତର ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଯେପରି ୨:୧୪-୧୭ । ଜଗତ ଗଠିତ ମାନବ ସମାଜ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିବା ସୂଚତତ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୫:୮-୧୯; ୧୭:୧୪-୧୫) । ଜଗତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଓ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକୋଠାର ଆୟମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତିର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ ୪:୧୦-୧୭)

■ “କାରଣ ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ” ଏହା ପ୍ରତୀଯମାନ ଭାବେ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ କାରର ଯୋହନ ସୁସମାଚାରରେ ଯାଶୁ ବାରମ୍ବାର କହନ୍ତି ଯେ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ । (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୮:୧୯, ୪୪; ୧୫:୧୮, ୨୧; ୧୭:୩) । ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ରେ ସର୍ବନାମଗୁଡ଼ିକ ଏକାଧିକାର୍ଯ୍ୟବୋଧକ ଅଟନ୍ତି (୨:୨୮ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ) ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ବ୍ୟବହାର ନିଯମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୂର୍ବ ପରିଚୟ ହେଉଛନ୍ତି ପିତା, କିନ୍ତୁ ପ. ୨ରେ ଧର୍ମତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛନ୍ତି ପୁତ୍ର । ଯେମିତି ହେଉ, ଯୋହନରେ ଏହା ଉଦେଦଶ୍ୟ ମୂଳକ ଅନେକାର୍ଥକ ହୋଇପାରେ କାରଣ ଯାଶୁଙ୍କ ଦେଖିବା ଅର୍ଥ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୭:୪୪; ୧୮:୯)

ନ:୨ “ଆୟମାନେ କଥଣ ହେବା ତାହା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ” ଏହା ଶେଷ ସମସ୍ତ ଘଣଶାଗୁଡ଼ିକ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୧:୭) କିମ୍ବା ପୁରୁଷିତ ଶରାର ସିଂକ ପ୍ରକୃତି (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ର. କର ୧୫:୩୪-୪୯) ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ ଯୋହନର ଅସମର୍ଥତା ବିଷୟ କହୁଛି । ଏହା ମଦ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ନେ ୨:୨୭ର ଅର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥଳରେ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟାପକ ନୂହେଁ । ମଧ୍ୟ ଏହି ଗଯଣାର ଯାଶୁଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ସିମାତ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କଲେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ ୨୦:୩୭; ମାର୍କ ୧୩:୨୯)

■ “ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ ପଦ “ଯେତେବେଳେ” ଏକ ଢୁଡ଼ୀୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟର ପରିଚୟ ଦିଏ । ଏଠାରେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଦିତୀୟ ଆଗମନକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ । ଯୋହନ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦିଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏକ ଦିତୀୟ ଆଗମନକୁ ମଧ୍ୟ ଆଶା କରନ୍ତି ।

■ “ଆସ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା” ଏହା ଆସ୍ମେମାନଙ୍କର ଖୁଲିରେ ସଦୃଶତାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଦି. କର ୩; ୧୮; ଏପିସ୍ ୪:୧୩; ପ୍ରିଲିପ ୩: ୨୧; ଓ କଲ ୩:୪) । ଅନେକ ସମୟରେ ଏହାକୁ “ମହିମାନ୍ଦିତ” କୁହାଯାଏ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୮: ୨୮-୦) । ଏହା ଆସ୍ମେମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ଶାର୍କ୍ଷଣ୍ୟାନ ଅଟେ । ଏହି ଶେଷ ସମୟ ମନ୍ଦୀର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ତାହାଟତକ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୧; ୨୭; ୪:୧, ୩; ୯:୩) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସହଭାଗିତା ପୁନର୍ବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ ।

■ “କାରଣ ସେ ଯେପରି ଅଟେ ସେହିପରି ଆସ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା” ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ନିମାତେ ଆୟୁବ ପ୍ରବଳ ଜଛା କରିଥିଲେ (ସି.ଏଫ୍. ଆୟୁବ ୧୯: ୨୪-୨୭) । ଯାଶୁ ଆସ୍ମେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଶୁଦ୍ଧିତ ଲୋକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୪:୮) । ତାହାଙ୍କ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ଅର୍ଥ କରେ ଯେ ଆସ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହେବା (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ର. କର ୧୩: ୧୨) । ଏହା ଦିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ବିଶବାସୀରେ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୮: ୨୯) ମହିମାନ୍ଦିତକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଯଦି “ଯଥାର୍ଥତା”ର ଅର୍ଥ ପାପରଦଶ୍ରୁ ସ୍ବାଧୀନତା ଓ “ପବିତ୍ରକରଣ” ଅର୍ଥ ପାପର ଶକ୍ତିଠାରୁ ସ୍ବାଧୀନତା ଅଟେ, ତାହା ହେଲେ “ମହିମାନ୍ଦିତ”ର ଅର୍ଥ ପାପର ଉପସ୍ଥିତିଠାରୁ ସ୍ବାଧୀନତା ଅଟେ ।

୩: “ପ୍ରତ୍ୟେକେ” ଶ୍ରୀକ୍ ପଦ ପାସ ୨: ୨୦ଠାରୁ ୩: ୧୦ ଯାଏ ସାତ ଥର ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୁ, । ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁମ ମାନ ନାହିଁ । ମୁସ୍ତକ୍, କଳା ଅବା ଧଳା ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋହନ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ଜଣେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଟେ କିଅବା ଶୟତାନର ସନ୍ତାନ (ସି.ଏଫ୍. ୨: ୨୯; ୩: ୩, ୪, ୬ କୁଳଥର) ୯, ୧୦)

■ “ଏହି ଆଶା” ପାଉଳଙ୍କଠାରେ ଶହି ପଦ ଅନେକ ସମୟରେ ପୁନରୁଥାନ ଦିବସକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୨୩: ୨; ୨୪: ୧୪; ୨୭: ୨-୭; ରୋମି ୮: ୨୦-୨୪; ପ୍ର.ଥେସ ୨: ୧୯; ତିତେସ ୨: ୧୩; ପ୍ର. ପିତ ୧: ୩, ୨୧) । ଏହା ଘଟଣାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଏକାଧୁକାର୍ଯ୍ୟକ ସମୟ ଉପାଦାନ ସହିତ ।

ଅନ୍ୟ ନୂତନ ନିଯମ ଲେଖକମାନଙ୍କ ପରି ଯୋହନ ଦିତୀୟ ଆଗମନର “ଆଶା” ବିଷୟରେ ପୁନଃ ପୁନଃ ଭାବେ କହନ୍ତି ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କଟେ ଲଖା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏହା ପଦର କେବଳ ବ୍ୟବହାର ଅଧ୍ୟେ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଯେଙ୍କଠରେ “ରହିବା”ର ଉପକାରଗୁଡ଼ିକ ଓ କୃତ୍ତଙ୍ଗ ଜନିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି । ଯାହା ହେଲେ ମସଦିଯେ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥିବା କୁ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ମନ୍ଦର ଏକ ଶେଷସମୟ ବିଚାର (ସି.ଏଫ୍. ୨: ୧୮) ଓ ବିଶ୍ୱାସୀର ଶେଷ ସମୟରେ ମହିମାନ୍ଦିତ (ସି.ଏଫ୍. ୩: ୧-୩) ହେବା ଆଶା କରୁ ନ ଥିଲେ ।

■ “ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରେ, ଠିକ୍ ଯେପରି ସେ ପବିତ୍ର ଅଟେ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅଟେ । ବିତ୍ରତା ମହଦ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୪:୮; ୪୮) ଆସ୍ମେମାନେ ପବିତ୍ରକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସହଯୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ (ସି.ଏଫ୍. ଦିକ. କର ୩; ୧; ଯାକୁବ ୪:୮; ପ୍ର. ପିତ ୧: ୨୭; ଦି. ପିତ ୩: ୧୩, ୧୪) ଠିକ୍ ଯେପରି ଯୋହନ ୧: ୧ ୨ ଯଥାର୍ଥତାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆମଭାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ । ଆସ୍ମେମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଂଶ (ସାର୍ବଭୌମତ୍ତା) ଓ ଆସ୍ମେମାନଙ୍କର ଅଂଶ (ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ବାଧୀନ ଜଛା) ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମାନ ମାନସିକ ଉଦ୍ଦବେଗ ଯିହଜି ୧୮: ୩୧ ସହିତ ୩୭: ୨୭-୨୭କୁ ତୁଳନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ । ସର୍ବଦା ଜିଶ୍ଵର ପ୍ରାଥମିକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୨: ୪୪, ୨୪) କିନ୍ତୁ ସେ ଦାବି କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ତୁଳିବିଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଶାଥମିକ ଅନୁତପ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଉଚର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ତତ୍ୱ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନୁତପ, ବିଶ୍ୱାସ, ଆଜଞ୍ଚାନୁବତର୍ତ୍ତୀ କର୍ମୟ, ପୂଜା ଆରାଧନା ଓ ଅଥବାସ କ୍ରମାଗତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଯୋହନ ୧୭ରେ ଯାଶୁଙ୍କର ମହାଯାଜକ ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପରୋ ଭାବରେ ଜାଣିବାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଭିତ୍ତି ୧୭, ୧୯ । ସେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ରକୃତ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରକୃତ କରନ୍ତି । ଏହା କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ପ୍ରଦ ଅଟେ ଯେ ସମାନ ମୌଳିକ ମୂଳର ବିଭିନ୍ନ ଆକୃତିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହୃତ ହେଶିଲା ।

୧. ଯୋହନ ୧୭: ୧୭, ୧୯ - ହାରିଆଜୋ (ହାରିଆସ, ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୦: ୩୭)

୨. ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୩: ୩ ହାରିନିଜୋ (ହାରିନୋସ ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୧: ୪୪)

୩: ୪-୧୦କୁ ପୂର୍ବାପର ସମ୍ପର୍କିତ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିମାନ

କ. ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ନିଶ୍ଚାନତାର ବିଶ୍ୱାସ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମିଯ ୨) ବେଳେ ବେଳେ ସମ୍ପର୍କ ପବିତ୍ରକରଣ କୁହାଯାଏ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନର କୁମାଗତ ପାପ କରିବା (ସି.ଏଫ୍. ରୋମାଯ ୨) ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅଂଶ ବାଦାନ୍ତୁଗାଦର କେତ୍ର ହୋଇ ରହିଛି ।

ଖ. ଏହି ଅଂଶର ଆସ୍ମେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଆସ୍ମେମାନେ ଆସ୍ମେମାନଙ୍କର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପକ୍ଷପାତ ଅନୁମତି ନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆସ୍ମେମାନେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଂଶ ଉପରେପ୍ରଭାବପକାଇବାକୁ ଅନୁମତି ନ ଦବୋ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଂଶରେ ଆସ୍ମେମାନଙ୍କର ସ୍ବାଧୀନତା ପଠନ ସମ୍ପର୍କ ହୁଏ ଓ ଯାହା ନ ଅଧ୍ୟୟ ଓ ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ସମ୍ପର୍କ ପୁଷ୍ଟକ ଉଭୟରେ ଯୋହନ କହୁଥିଲେ ତାହା ଆସ୍ମେମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଅଛୁ ।

ଗ. ଏହି ଅଂଶ ସମ୍ପଦ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ଯାହା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଅଭିଲାଷ, ପାପଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉକ୍ତାର । ଏହି ସମାନ ଧାରଣା ରେମିଯ ଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପାପଶୂନ୍ୟ ଜୀବନ ଯାପନ ନିମନ୍ତେ ଆୟମାନଙ୍କଠାରେ ଅର୍ତ୍ତନିହିତ ଶକ୍ତି ରହିଛି ।

ଘ. ଏହି ଅଧାଂଶ ଯେମିତି ହେଉ, ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ସମଗ୍ର ପୁଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଉପସ୍ଥିତ ।

୧. ୧:୮-୨:୭ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ କରନ୍ତି) ନିମନ୍ତେ ବିନା ଅନୁଧାନରେ ଏହି ଅଧାଂ ତର୍ଜମା କରିବାକୁ ମୂର୍ଖତା ହେବ ।

୨. ପ୍ରଥମ ଯୋହନର ମୋଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେପରି ଖଣ୍ଡନ କରି ଏହି ଅଧାଂଶକୁ ଏହିପରି ଏକ ପଞ୍ଚତିରେ ତର୍ଜମା କରିବାକୁ, ପରିତ୍ରାଣର ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ଵାସ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ମୂର୍ଖତା ହେବ ।

୩. ଏହି ଅଧାଂଶ ନିଶ୍ଚିତରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ପାପଶୂନ୍ୟତା କିମ୍ବା ପାପର ଗୁରୁତ୍ବହୀନତାର ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପର୍କତ ଅଟେ । ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ୧:୮-୨:୭ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଚରମ ସଦ ବ୍ୟବହାର କରେ, ଯେତେବେଳେ ୩:୧-୧୦ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିକ ସହ ବ୍ୟବହାର କରେ । ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ ନୂତନ ନିୟମର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତର୍ଜମା କରିବା ଫୋନରେ କଥଶବ୍ଦାର୍ଥର ଏକ ଅଧୀ ଅଧାଂଶ ଶୁଣିବା ସଦୃଶ ଅଟେ ।

୪. ଏହି ଦୁଇତି ଅଧାଂଶ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେକଦିବ୍ୟାତ୍ମକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଖ୍ରୀଟିଆନ ଜୀବନରେ ପାପ ନୂତନ ନିୟମରେ ଏକଟେ ନୀମୁନିକ ସମସ୍ୟା (ରୋମାୟ ୩) । ଏହା ସମାନ ଦୟାତ୍ମକ ମୁକ୍ତିର ମାନସିକ ଉଦ୍ଦବେଗ ଗଠନ କରେ ଯେପରି ଭାଗ୍ୟ ଓ ସାବଧାନ ଜାହାନ ବା ନିରାପଦା ଓ ଅଧିବଦୟ । ସ୍ବବିରୋଧୀ ସତ୍ୟ ଏକ ଧର୍ମଚର୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ତାନକ ଯୋଗାଏ ଓ ଚରମ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆକୁମଣ କରେ । ପାପର ସୀମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଦୁଇଟି ଭୁଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

୫. ଏହି ସମଗ୍ର ଧର୍ମଚର୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଲୋଚନା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନତାର ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ଉପେର ଆଧାରିତ

୬. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆୟମାନଙ୍କର ସଥାନ

୭. ଦେବନିଦିନ ଜୀବନରେ ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପନ୍ନଭାବେ ସେହି ଶ୍ଵାନ ସଫଳ କରିବାକୁ ଆୟମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଚେଷ୍ଟା କରିବା

୮. ଗୋଟିଏଦିନ ଆୟମାନଙ୍କର ସେହି ବିଜୟୀ ହୋଇ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

୯. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ପାପର ଦଣ୍ଡ (ଯଥାର୍ଥଭାବ)ରୁ ଆୟମାନେ ମୁକ୍ତ ଅଯତ୍ତ, ତଥା ପାପର ଶକ୍ତି (ଅଗ୍ରଗାମୀ ପିତ୍ରାକରଣ) ସହ ଆୟମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗର୍ଷ କରୁ ପୁଣି ଗୋଯିଏ ଦିନ ଏହାର ଉପସ୍ଥିତି (ମହିମାନିତ)ରୁ ଆୟମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବା । ସମଗ୍ର ଭାବେ ଏହି ପୁଷ୍ଟକ ଆୟମାନଙ୍କର ପାପ ସ୍ଵାକ୍ଷାର କରିବାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ପାପଶୂନ୍ୟତା ଦିଗରେ ଦୃଢ଼ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ।

୧୦. ଅନ୍ୟ ଏକ ଚଯନ ଯୋହନଙ୍କର ସାହିତ୍ୟକାଦିତାରୁ ଆସେ । ସେ କଳା ଓ ଧଳା ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକରେ (ମୃତ ସାଗର ଗ୍ରହରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି ।) ଲେଖିଛନ୍ତ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିଲା ଓ ସେହି ଉପାୟ ଧାର୍ମିକ ଅବା ଶଯ୍ତାନଠାରେ ଓ ସେହି ଉପାରେ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେଠାରେ ଦୃଢ଼ୀୟ ବିଭାଗ ନ ଥିଲା । ଏହାକୁ ଉପରେ ଧାର୍ମିକ, ସଂସ୍କୃତିକ, ସାମୟିକ ଭାବେ, କେବଳ ଅନ୍ୟଷ୍ଟିକ୍ରୂଯା, କେବଳ ପୁରୁଥାନ ପର୍ବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀ ଧର୍ମ ପାଇଁ ଏକ “ନିଦ୍ରାରୁ ଜୀବନ ଆହୁନ” ଭାବେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ।

୧୧. ଏହି କଷତିକର ବିଷୟବସତ୍ତ୍ଵ ଉପରେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ

୧୨. ଏହି ଅଧାଂଶର ସାତୋଟି ପ୍ରଥାଗତ ତର୍ଜମାଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଏହିମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରସରିତେରିଆନ ଏଣତ ଏପିଷ୍ଟଲ ଅପ୍ ଜନ୍ ଦି ଟେଣ୍ଟାଲେ ନ୍ୟୁ ଟେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ କମେଣ୍ଟରିକିଙ୍କରେ ଦେଖନ୍ତୁ (ପି. ୧୩୦-୧୩୭) ।

୧୩. ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଅବସ୍ଥାକୁ ଉପରେ ଏକ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ବିକନ୍ନ ହିଲ ପ୍ରେସ ଦାରା ପ୍ରକାଶିତ, ଏଠ ଡେଲନ ଡିଲିଙ୍ଗ ଖ୍ରୀଟିଆନ ଥୁଲେଜି, ଭଲ, , ପି. ... ଦେଖୁ ।

୧୪. ଖ୍ରୀଟିଆନ ଜୀବନରେ କ୍ରମାଗତ ପାପରଧର୍ମନୀତି ଉପରେକଦିବ୍ୟାତ୍ମକ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଦି ପ୍ରସରିତେରିଆନ ଏଣତ ରିପରମାତ୍ରପବନଲିସଟ କମ୍ପାନୀ ଦାରା ପ୍ରକାଶିତ ବି ବି ଆରପିଲ୍ଟୁଙ୍କ “ପେରଫେକସନିଜନ୍” ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଶତ ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ପଠନ

ଏନ୍‌ୱେଦ୍‌ସବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୩:୪-୧୦

ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ପାପ କରେ ସେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଂଘନ କରେ; କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଂଘନ ହିଁ ପାପ । ତୁମେମାନେ ଜାଣ ଯେ ସେ ପାପ ବୋହି ନେଇ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ; ଆଉ ତାହାଙ୍କଠାରେ ପାପ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରୁହେ ପାପ କରେ ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ପାପ କରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ କିଅବା ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ । ବସଗଣ, କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ନ କରୁ; ଯେ କେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ସେ ଧାର୍ମିକ, ଠିକ୍ ଯେପରି ସେ ଧାର୍ମିକ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ପାପ କରେ ସେ ଶଯ୍ତାନଠାରେ ଏବଂ କାରଣ ଶଯ୍ତାନଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିନାଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେବଳ । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବୀଜ ତାହାଠାରେ ରହେ ; ଆଉ ସେ ପାପ କରିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ । ଏତଦ୍ଵାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଓ ଶଯ୍ତାନଠାର ସନ୍ତାନମାନେ ସୁନ୍ଦର ଅଚନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ହିଁ, କିଅବା ତାହାର ଭାଇଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ନୁହେଁ ।

ଏନ୍‌ସବି	“ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ପାପ ଅଭ୍ୟାସ କରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଂଘନ ଅଭ୍ୟାସ କରେ”
ଏନ୍‌କେଜେମି	“ଯେ କେହି ପାପ କରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଲଂଘନ କରେ”
ଏନ୍‌ଆର୍‌ସଭି	“ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ପାପ କରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଂଘନର ଦୋଷୀ ଅଟେ”
ଚିଙ୍ଗି	“ଯେକେହି ପାପ କରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିବାର ଦୋଷୀ ଅଟେ”
ଏନ୍‌ଜେବି	“ଯେ କେହି ପାପ କରେ ଅନିଷ୍ଟ ପ୍ରି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ”

ଏଠାରେ ୩ ପ.୭ରେ ସର୍ବନାମ “ପ୍ରତ୍ୟେକେ” ସମ୍ମାନରେ ରହିଛି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମସ୍ତ ମାନବକୁ ସମ୍ମାନ କରେ ।

ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଓ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନ୍ଦ୍ରବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅଟେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖିଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଏହି ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କ୍ରିୟାପଦଗୁଡ଼ିକ ୨:୧-୨ରେ ଆଓରିଷ୍ଟ ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ତୁଳନାରେ ଅଭ୍ୟାସଗତ, କ୍ରମାଗତ, ଜୀବନଧାରା କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହି ଅଧାଂଶ ୧:୭-୧୦ ସହ ୨:୭-୯ ତୁଳନା କରିବା)ର ଧର୍ମତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ଦିର ସମସ୍ୟା ଏକ କ୍ରିୟାପଦ କାଳ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମାଧାନ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ । ନୋଷିକ୍ ଭାବ୍ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଏତିହସିକ ପଇସ୍ତୁମି ଓ ପୁଷ୍ପକର ମୋଟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମାଧାନ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଅଧାଂଶର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୂଚକ ହେଉଛି ପଦ “ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିହାନ”ର ଏହାର ବ୍ୟବହାର । ଏହା ନିୟମ (ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବା ସାମାଜିକ ଭାଞ୍ଚା)ର ଭାଙ୍ଗିବା ବିଷୟ କୁହେ ନାହିଁ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ବିଦ୍ରୋହର ମନୋଭାବ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ଦିତୀୟ ଥେସ ୨:୩, ୭ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରୀକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବୁ ଏହି ସମାନ ଶର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ପାପର (ସି.୬୩. ଯେହନ ୫:୪୧; ଚମି ୧୪:୨୩; ଯାକୁବ ୪:୧୭; ପ୍ର.. ଯେହନ ୪:୧୭), ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଦ୍ୟଶ୍ୟତାର ନବିରାତ (ସି.୬୩. ପ.୫) ନିୟମ ଅବା ଆଦର୍ଶର ଲଂଘନ କେବଳ ନୁହେଁର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଜ୍ଞା ହୋଇପାରେ ।

୩:୪ “ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ” ଏହା ଏକାଓରିଷ୍ଟ ବନ୍ଦ୍ରବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଯାଇଙ୍କର ଅବତାର ଗ୍ରହଣ ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ (ସି.୬୩. ପ. ୮; ଦି. ତିମ ୧:୧୦) । ସମାନ କ୍ରିୟାପଦ, ପାନେବୁ, ପ. ୨ରେ ତାହାଙ୍କ ଦିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ସେ ପ୍ରଥମେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତ ଭାବେ ଆସିଲେ (ସି.୬୩. ମାର୍କ ୧୦:୪୪; ଯୋହନ ୩:୧୭; ଦି. କର ୪:୨୧) ମାତ୍ର ସମ୍ମୁଖୀୟ ସମାପନକାରୀ ଭାବେ ସେ ଫେରି ଆସିବେ । ତାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଦି ଲେଟ୍ରେସ୍ ଅପ ଯୋନରେ, ମୋହର ଆଦରଣୀୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣେ, ବିଲ ହେଣ୍ଟିକସ କହନ୍ତି :

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଅତ୍ୟେଧକ ବିଚକ୍ଷଣ ଏହି ପଦ ଓ ପଦ ୮ରେ ମିଳେ । ସମସ୍ତ ପାପ ବୋହି ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହେଲେ (୩:୪) ଓ ଶମ୍ଭବାନର କାର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ବିନା କରିବାକୁ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ (୩:୮) ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲୁକ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ହଜିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ଓ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସିବାରେ ଯାଶଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା (ଲୁକ ୧୯:୧୦) । ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଯାଶୁ ଆସିଲେ ଯେପରି ତାହଶଙ୍କ ମେଷମାନେ_ତୁର ଜୀବନ ପାଇ ପାରିବେ (ଯୋହନ ୧୦:୧୦) ଯାଶୁଙ୍କ ନାମର ତାହାଙ୍କ ତର୍ଜମାରେ ମାଥୁର ଯାଶୁଙ୍କ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସୂଚିତ କଲେ; ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପରୁ ସେ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ (ମାଥ ୧:୨୧) । ଏହି ସମସ୍ତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ମୌଳି ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖିଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ନିମନ୍ତେ କରି ପାରି ନ ଥାଆନ୍ତା (ପିପି ୨୯-୮୦)

■ “ସମସ୍ତ ପାପ ବୋହି ନେଇ ଯିବାକୁ” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ୍ଟ ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ ଅଟେ । କର୍ମ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଉତ୍ତର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ (ଏହା ହେଉଛି, ଅନୁତାପ ଓ ବିଶ୍ୱାସ) । ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଦୁଇଟି ସମ୍ବାଦ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର ଅଟେ ।

୧. ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତ ଦିନ (ସି.୬୩. ଲେବାୟ ପୁଷ୍ପକ ୧୭) ଯେଉଁଠାରେ ସାଙ୍କେତିକ ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୋଷୀ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଇନ୍ଦ୍ରାୟିଲେ ତମ୍ଭରୁ ପାପ ବୋହି ନେଇ ଯାଉଥିଲା (ସି.୬୩. ଯୋହନ ୧:୨୯ରେ ବାପୁଜକ ଯୋହନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର)

୨. କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଯାଶୁ ଯାହା କଲେ ତାହାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (ସି.୬୩. ଯିଶା ୪୩:୧-୧୨; ଯୋହନ ୧:୨୯; ଏବୁ ୧:୨୮; ପ୍ର. ପିତ ୧:୨୪)

■ “ଆଉ ତାହାଙ୍କଠାରେ ପାପ ନାହିଁ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନ୍ଦ୍ରବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାତ୍ୟ ଅଟେ । ଆୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତାହାଙ୍କ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ, ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନକାରୀ ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତ (ଯିଶାଇୟ ୪୩) ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପାପଶୂନ୍ୟତା (ସି.୬୩. ଯୋନ ୮:୪୭; ଦିକ.କର ୪:୨୧; ଏବୁ ୪:୧୪; ୭:୨୭; ପ୍ର. ପିତ ୧:୧୯; ୨:୨୭) ଆଧାର ଅଟେ ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ପ. ୪ର ପ୍ରଥମ ଅଂଶରେ “ପାପ” ବହୁବଚନ ଓ ଶେଷ ଅଂଶରେ ଏକ ବଚନ ଅଟେ । ପ୍ରଥମଟି ପାପର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଓ ଦିତୀୟଟି ତାହାଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ରକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ତାହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପବିତ୍ରୀକରଣ ଓ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ବିତ୍ରୀକରଣ ଉତ୍ସାହ ଅନୁଗାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପ ଏକ ବିପରାତ ବିଷୟ ଅଟେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଶୁଚିକରଣ

ନୂତନ ନିୟମ ଦୃଢ଼ ଭାବେ କହେ ସେ ପାପୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅନୁତାପ ଓ ବିଶ୍ଵାସରେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ମୁହଁର୍ଭରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ଓ ପବିତ୍ରାକୃତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ନୂତନ ଅବସ୍ଥିତି ଅଟେ । ତାହାଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେପିତ ହୋଇଥାଏ । (ସି.ଏଫ୍. ରୋମିଯ ୪) । ସୋମନେ ସଠିକ୍ ଓ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଘୋଷିତ ହୁଅନ୍ତି (ଜିଶୁରଙ୍କ ଅଦାଳତ ସମନ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ)

କିନ୍ତୁ ନୂତନ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରାକୃତା ଓ ପବିତ୍ରାକରଣ ଉପରେ ଯୁକ୍ତି କରେ । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କାଷ୍ଟଙ୍କ ସମାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମନ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଅବସ୍ଥିତି ଦେଇନାହିଁ ଜୀବନରେ ମନୋଭାବ ଓ କାର୍ଯ୍ୟମୂଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାହୁଶ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆହ୍ଵାନ ଉଭୟ ଅପେ । ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ଏକ ମୁକ୍ତ ଉପହାର ଓ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜୀବନଧାରାର ମୂଲ୍ୟ ଅଟେ, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ, ପବିତ୍ରାକରଣ ଅଟେ ।

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଉଭୟ

ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୩; ୨୭:୧୮

ରୋମାୟ ୧୪:୧୭

ପ୍ରଥମ କରିନ୍ଦ୍ରୀୟ ୧:୨-୩; ୭:୧୧

ଦ୍ୱିତୀୟ ଥେସଲନିକିୟ ୨:୧୩

ଏବ୍ରୀ ୧:୧୧ ୧୦:୧୦, ୧୪; ୧୩:୧୨

ପ୍ରଥମ ପିତର ୧:୧୨

ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାହୁଶ୍ୟତା

ରୋମାୟ ୨:୧୯

ଦ୍ୱିତୀୟ କରିନ୍ଦ୍ରୀୟ ୨:୧

ଏଟିଥୀୟ ୧:୪; ୨:୧୦

ପ୍ରଥମ ଥେସଲନିକିୟ ୩:୧୩; ୪:୩-୪, ୭; ୪:୨୩

ପ୍ରଥମ ତିମଥ ୨:୧୪

ଦ୍ୱିତୀୟ ତିମଥ ୨:୨୧

ଏବ୍ରୀ ୧୨:୧୪

ପ୍ରଥମ ପିତର ୧:୧୪-୧୭

ନା:୩ “ଯେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରୁହେ ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ” ନା:୪ ସହୁଶ୍ୟ, ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦନ୍ତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବଞ୍ଚିବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଅଧ୍ୟାଂଶ ୧:୮-୨:୨ ଓ ୪:୧୭ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

■ “ଯେ ପାପ କରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ” ଦୁଇଟି ସମ୍ପନ୍ନକାଳ ବଞ୍ଚିବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟର ଆନୁଗତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପଦର ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦନ୍ତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ରହିଛି । ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରତୀୟମାନେ ଅବିରତ ପାପ କରିବା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ ଓ କେବେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ । ପାପା କରୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମାନେ

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତାର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଫଳ କରନ୍ତି

୨. ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାହୁଶ୍ୟତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଫଳ କରନ୍ତି

୩. ଜଣେ ଲୋକର ଆତ୍ମିକ ଆରମ୍ଭ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୮:୪୪)

ନା:୭ “ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୁଆ କେହି ଯେପରି ତୁମକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ନ କରୁ” ଏହା ନାନ୍ଦିବାଚକ କୃଦନ୍ତ ବିଶେଷଣ ସହତ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝାସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ, ସାଧାରଣତଃ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅଗ୍ରଗତି କରୁଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା । ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର (ସି.ଏଫ୍. ୨:୨୭) ଉପମ୍ବିତ ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଓ ପଦଗୁଡ଼ିକ ୧:୭-୧୦ ଓ ନା:୪-୧୦ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ଉପମୁକ୍ତ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମନ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୁଝାମଣା ନିମନ୍ତେ ଝାଁତିହାସିକ ପରିମ୍ବିତ ସ୍ଥାପନ କରେ ।

■ “ଯେ ଧାର୍ମିକତା ଆଚରଣ ଅଭ୍ୟାସ କରେ ସେ ଧାର୍ମିକ ଅଟେ” ସାଧାରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗଠାରୁ ଏହି ପଦକୁ ପୃଥକ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ଓ ପକ୍ଷପାତ ଓ ଏକ ଧର୍ମନୈତିକ ଅବସ୍ଥିତିକୁ ନିଯା କରିବାକୁ ବ୍ୟବହରିତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ (ଧର୍ମାଚରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା) । ନୂତନ ନିୟମ ସୁଦ୍ଧା ଅଟେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ଚେଷ୍ଟା ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାରପାପୁ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେମିତି ହେଉ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିତ୍ରାଣର ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଉଭର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ସମ୍ମହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଶେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟି ଅଛୁ । ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପରେ ଆମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ପରିମ୍ବିତ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରକା. ୨୭:୧୧) ଓ ପରିପୁଣୀ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଉଭମ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ “ଦ୍ୱାରା” ଆମେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଉଭମ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ “ପ୍ରତି” । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଲଶ୍ଵର ମୁକ୍ତ ଉପହାରର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ (ଅଦାଳତ ସମନ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯଥାର୍ଥତା) ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାହୁଶ୍ୟତା (ଜାଗତିକ ପିତ୍ରାକରଣ) (ସି.ଏଫ୍. ମାତ୍ର ୪:୪୮; ରୋମୀ ୮:୮-୧୯; ଗାଲା ୪:୧୯) । ଧର୍ମାଚରଣ ତା ଉପରେ ଏକ ଶବ୍ଦ ପଠନ ନିମନ୍ତେ ୨:୨୯ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ନା:୮ “ଯେ ପାପ ଅଭ୍ୟାସ କରେ ସେ ଶୟତାନରୁ ଜାତ” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବଞ୍ଚିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣା ଯାଆନ୍ତି, ଯେପରି ଶୟତାନର ସନ୍ତାନମାନେ ଅଗନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ନା:୧୦; ମାଥ୍ ୩:୧୩; ଏପ୍ଟିସ୍ ୨:୧-୩)

■ “କାରଣ ଶୟତାନ ଆରମ୍ଭ ପାପ କରିଆସୁଛାଇଛି” ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ଶୟତାନ ଆରମ୍ଭ ଅବିରତ ଭାବେ ପାପ କରୁଛି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ୍ ୮:୪୪) । ଏହା ସୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଦର୍ଶାଉଛି କି ?

ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ ଶୟତାନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେବେଳେ ବିଦ୍ରୋହ କଲା ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ । ଆୟୁବ ୧-୨; ଯିଖିରିଯ ୩ ଓ ପ୍ରଥମ ରାଜାବଳୀ ୨; ୧୯-୨୩ ଦେଖାଇବା ପରି ମନେ ହୁଏ ଯେ ଶୟତାନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜଣେ ଦାସ ସ ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରିଷଦର ଜରେ ସଦସ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ (କିନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ) ଅଟେ ଯେ ପୂର୍ବୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ (ବାବିଲୋନର ଯିଶା ୧୪:୧୩-୧୪ କିମ୍ବା ସୋରର, ଯିହଜି ୨୮:୧୯-୨୭) ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କର ଓ ଉଜ୍ଜାତିଲାକ୍ଷ ଶୟତାନ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ (ପ୍ରତୀୟମାନ ଭାବେ ଏକ ଆବୃତକାରୀ କିରୁବ, ଯିହଜି ୨୮:୧୪,୧୭) ଯେମିତି ହେଉ, ଲୁକ ୧୦:୧୮ରେ ଯାଶୁ କହିଲେ ଶୟତାନ ବିଜୁଳି ସଦୃଶ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ତଳକୁ ଖସିବା ସେ ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସିଠିକ ଭାବେ କେତେବେଳେ ତାହା ଆୟୁମାନଙ୍କୁ କୁହେ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଭାବ କାରଣ ସକାଶୁ ମନ୍ଦ ଆରମ୍ଭ ଓ ବିକାଶ ଏକ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପୃଥକୀୟତ, ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଥିବା, ଆଳଙ୍କାରିକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ସୁଶ୍ରୁତଙ୍କ ଓ ଦୃଢ଼ କରିବାରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ! ଶୟତାନର ଦାସଠାରୁ ବିରକ୍ତିକର ଶତ୍ରୁର ପୁରାତନ ନିଯମର୍ବିକାଶର ଅତ୍ୟୁତ୍ସମ ଆଲୋଚନା ହେଉଛି ଏ.ବି.ଡେଭିଡ୍ସନଙ୍କ ଅଳ୍ପ ଚେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ ଥ୍ରୋଲୋଜି, ଟିଏଣ୍ଟି କ୍ଲାର୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ପି.ପି. ୩୦୦-୩୦୭ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେକ୍ଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ୍ ୧୨:୩୧ରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନ୍ଦ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର

ଯାଶୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନୂତନ ନିଯମ ଆଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ଆଖ୍ୟା ଅଟେ । ନିଷ୍ଠିତ ଭାବେ ଏହାର ଦୌବିକ ଅର୍ଦ୍ଧନିହିତ ଅର୍ଥ ରହିଛି । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ “ପୁତ୍ର” ବା “ମୋହର ପୁତ୍ର” ଭାବେ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ “ପିତା” ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କଲା । ନୂତନ ନିଯମରେ ଏହା ୧୯୪ ଥର ଉପରେ ଘଟିତ ଅଟେ । ଯାଶୁଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଭାବେ ସମ୍ମ ଆଖ୍ୟା ଦାନର ମଧ୍ୟ ଦାନି ୩:୧୩-୧୪୦ରୁ ଦୌବିକ ଅନନ୍ତନିତ ଅର୍ଥ ରହିଛି ।

ପୁରାତନ ନିଯମରେ “ପୁତ୍ର”ର ଉପାଧ୍ୟ ତାରୋଟି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ ।

୧. ଦୂତଗଣ (ସାଧାରଣ ଭାବେ ବହୁବଚନରେ, ସି.ଏଫ୍. ଆଦି ୨:୨; ଆୟୁବ ୧:୭; ୨:୧)

୨. ଜସ୍ତ୍ରାଏଲର ରାଜା (ସି.ଏଫ୍. ଦ୍ଵି. ଶାମୁ ୩:୧୪; ଗାତ ୨:୩; ଗ୍ରେ ୨୭-୨୭)

୩. ସମଗ୍ର ଭାବେ ଜସ୍ତ୍ରାଯେଲ ଜାତିକୁ (ସି.ଏଫ୍. ଯାତ୍ରା ୪:୨୯-୨୩; ଦ୍ଵି. ବିବ. ୧୪:୧; ହୋଶେ ୧୧:୧; ମଲା ୨:୧୦)

୪. ଜସ୍ତ୍ରାଯେଲିଯ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ (ସି.ଏଫ୍. ଗ୍ର ୨:୭)

ଏହା ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟବହାର ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରେ । ଏହିପରି ଭାବେ “ଦାଉସ ସନ୍ତାନ” ଓ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ” ଉଭୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାମୁଯେଲ ୩; ଗାତସଂହିତା ୨ ଓ ଗ୍ରେ ୯ କୁ ସମ୍ପର୍କିତ କରେ । ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଜସ୍ତ୍ରାଏଲର “ଅଭିଷିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁଳୟ” ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଷ୍ଠ ସମୟରେ ଆଗମନକାରୀ ରାଜା ବ୍ୟତୀତ, “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ମସିହ ବିଶ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେମିତି ହେଉ, ମୃତ ସାଗର ଗ୍ରହ ଗୁଡ଼ିକରେ ମସାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜାଗିତ ସହିତ ଅଶ୍ୟାରୀ ସାଧାରଣ ଅଟେ (ଡିକ୍ସିନାରୀ ଅପ୍. ଜିଷ୍ଵେସ ଏଣ୍ଟ ଗସପେଲସ, ପି. ୩୭୦ରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଖନ୍ତୁ) । ଯିହୁଦୀଯମାନଙ୍କର ଉବିଷ୍ୟତକାଳୀନ ସମାପ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ବାଜବଳର ଦୁଇଟି ନିଯମ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ଏକ ମସାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଖ୍ୟା ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ଦ୍ୱିତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ୧:୮; ୧୩:୩୧, ଗାତ ୪:୨; ୪:୩ ଓ ପ୍ରଥମ ହନୋକ ୧୦୪ : ୨) ।

ଏହାର ନୂତନ ନିଯମ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଯେପରି ଏହା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ କେତେବେଳେ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମ ଭାବେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି ।

୧. ତାହାଙ୍କର ପୂର୍ବ ବିଦ୍ୟମାନତା (ସି.ଏଫ୍. ଶ୍ରୀହନ୍ ୧:୧-୧୮)

୨. ତାହାଙ୍କର ଅସାଧାରଣ (କୁମାରୀ) ଜନ୍ମ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୧:୨୩; ଲୁକ ୧:୩୧-୩୪)

୩. ତାହାଙ୍କ ବାପିସ୍ତ୍ର (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୩:୧୭; ମାର୍କ ୧:୧୧; ଲୁକ ୩:୨୭) । ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାଣୀ ଗାତସଂହିତା ୨ର ଚମକ୍ରାର ରାଜା ସହିତ ଯିଶାଗୟ ୪ଣର ଦୁଃଖ ଭୋଗି ଦାସକୁ ଏକାଭୂତ କରେ ।

୪. ଶିଳତାନୀରୁ ତାହାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୪:୧-୧୧; ମାର୍କ ୧:୧୨, ୧୩; ଲୁକ ୪:୧-୧୩) । ସେ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦେହ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଯେକୋଣସି ମତେ କୃଶତାରୁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସମାଦନ କରିବାକୁ ପରାକ୍ରିତ ହେଲେ)

୫. ଅଗ୍ରହଣୀୟ ସ୍ଥାକାରକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଘୋଷଣା କରିବା

କ. ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନେ (ସି.ଏଫ୍. ମାର୍କ ୧:୨୩-୨୪; ଲୁକ ୪:୩୧-୩୭, ୪୧; ମାର୍କ ୩:୧୧-୧୨; ୪:୩)

ଖ. ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୨୭:୪୩; ମାର୍କ ୧୪:୭୧; ଯୋହନ ୧୯:୭)

ଘ. ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ସତ୍ୟାତା ଘୋଷଣା କରିବା

କ. ମାଥ୍ ୧୪:୩୩; ୧୭:୧୭

ଘ. ଯୋହନ ୧:୩୪, ୪୯; ୭:୭୯; ୧୧:୨୭

ଗ. ତାହାଙ୍କର ନିଜ ଘୋଷଣା

କ. ମାଥ୍୭ ୧୧:୨୪-୨୭

ଘ. ଯୋହନ ୧୦:୩୭

ଗ. ଜିଶୁରଙ୍କୁ ପିତା ଭାବେ ପାରିବାରିକ ଉପମାର ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର

କ. ଜିଶୁରଙ୍କ ପାଇଁ “ଆହେ”ର ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର

(୧) ମାର୍କ ୧୪:୩୩

(୨) ରୋମାୟ ୮:୧୪

(୩) ଗାଲାଟୀୟ ୪:୩

ଖ. ଦେବତା ସହ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ପିତା (ପାତର)ଙ୍କର ତାହାଙ୍କକ ପୌନପୁନିକ ବ୍ୟବହାର

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀରେ, ଯେଉଁମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମ ଓ ଏହାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ମୁଦ୍ର ଓ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ “ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର” ଆଖ୍ୟାର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମହତ୍ ଅର୍ଥ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ନୂତନ ନିୟମ ଲେଖକମାନେ ବଜାତୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦିଗ୍ବୁ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ସକାଶୁ ଯେଉଁ “ଦେତାମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ କାଞ୍ଚନିକ ଅବସ୍ଥିତି ଭାବେ ସନ୍ତାନସନ୍ତି ଫଳ ସହିତ ସ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

■ “ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ” ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ପଦ ପାନେରୁ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଆଲୋକକୁ ଆଣିବା ସେଥିରେ ଯେପରି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରି ବେହ ।” ପଦ ୪ ଓ ୮ ଗ୍ରୀକ ସମାନ୍ତର ଅଚନ୍ତି ଓ ଉତ୍ସବ ପଦଙ୍କ କର୍ମବାଚ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ତାହାଙ୍କର ଅବତାରରେ ପ୍ରକୃତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ବିଷୟ କୁହେ (ସି.ଏଫ୍. ୧:୭) ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ୟା ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁସମାଚାର ଅସ୍ଵର୍ତ୍ତନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ / ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ତାଲିକା ଥିଲା ।

■ “ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମୁଦ୍ର ବିନାଶ କରିବାକୁ” ଠିକ୍ ସମୟ ଓ ଶରାରରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଦ୍ୱାରା “ବିନାଶ କରିବା”କୁ (ଲୁଆର ଆଓରିଟେ ସମ୍ବନ୍ଧନାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ) ଯାହାର ଅର୍ଥ “ନିୟମନ୍ତରରୁମୁକ୍ତ”, “ନୂନ ଖୋଲିବା” ଥାବା “ବିନାଶ କରିବା”କୁ । ଯାଶୁ ଏହା ସେହି କାଲବରୀରେ କଲେ, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧:୧୨; ୩:୧୭) ତାହାଙ୍କ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୁକ୍ତଦାନ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୩:୨୪; ୪:୨୩; ଏଫ୍ରିସ ୨:୮) ଉତ୍ତର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ନୂତନ ନିୟମର “ପୂର୍ବରୁ ଉପସ୍ଥିତ କିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହେଁ”ର ମାନସିକ ଉଦ୍ଦବେଗ ମଧ୍ୟମନ୍ତର ଧ୍ୟାନ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯେ । ଶୟତାନ ପରାଜିତ ହୋଇଛି, ମାତ୍ର ଜିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜଗତରେ ସ୍ଥିର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଟେ ।

୩:୯ “ଯେଉଁ ଜଣ ଜିଶୁରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ” ଏହା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷତା କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟେ । (ସି.ଏଫ୍. ପ.୧୯, ୨:୨୯; ଓ ୪:୧୮ରେ ସମାନ୍ତର) ଯାହା ଜଣେ ବାହ୍ୟ ଅଭିକର୍ତ୍ତା (ଜିଶୁର) ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ।

■ “ପାପ ଅଭ୍ୟାସ କରେ ନାହିଁ” ୨:୧ ସହିତ ପ୍ରରେଦରେ ଏହାଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ଆଓରିଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧନାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥିତ ହେଶାଇଛି । ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣତା ବିଷୟରେ ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ମତବାଦ ରହିଛି ।

୧. ଏହା ନୋଷକ, ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ବିବରଣୀ ଦିଏ, ବିଶେଷ ଭାବେ ସେହି ବିବାଦ ଯାହା ପରିତ୍ରାଣକୁ ବୌଦ୍ଧିକ ଧାରାରଗୁଡ଼ିକକୁ ହ୍ରାସ କଲା, ସେହି ଉପାୟରେ ଗୋଟିଏ ନୈତିକ ଆରର ଜୀବନ ଧାରାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅପସାରଣ କଲା ।

୨. ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କ୍ରିୟାପଦ କ୍ରମାଗତ, ଅଭ୍ୟାସଗତ, ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକାଳପ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୨:୧) କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରେ । ପାପରୁ ଦୂରୀକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମୁଦ୍ର ନୁହେଁ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୨:୧୪)

ଏହି ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭିନ୍ନତା ରୋମାୟ ୨(ଶ୍ରୀଚେଙ୍କଠାରେ ପାପଶୂନ୍ୟତାର ଅନର୍ତ୍ତନିହିତ ଶକ୍ତି ଓ ରୋମାୟ ୨(ପାପ କମ୍ କରବାରେ ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କର କ୍ରମାଗତ ଚେଷ୍ଟା)ରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ବିଦିତ ଅଯେ ।

ଏତିହାସିକ ଉପାୟ ୧ ଉତ୍ତର ବୋଧହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଆଜି ସହ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରଯୋଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ଏକ ସ୍ଥିର ଭାବେ ପରିତ୍ୟକକତ, ଯାହା ୨ ସମ୍ବେଧନ କରେ ଆୟାଲଚର କେଇସର, ପିଚର ତେତିତ୍ତସ ଏପ ଏପ ବୁସ ଓମୋନ ଫ୍ରେଡ଼ ବ୍ରୁକ୍ ବାରା ହାର୍ଟ୍ ସେଇଜ୍ସାଏ ଅପ୍ ଦି ବାଇବଲରେ ଏହି କଷ୍ଟକର ପଦର ସେଠାରେ ଉତ୍ତର ଆଲୋଚନା ରହିଛି, ପିପି ୩୩୭-୩୩୯

. “କାରଣ ତାହାଙ୍କର ବୀଜ ତାହାଠାରେ ରହିଛି” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ ବକ୍ତବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଅଟେ ତ୍ରୁକ୍ ବାକ୍ୟାଂଶୀ, “ତାହାଙ୍କ ବୀଜ”ର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ ନିମନ୍ତେ ସେଠାରେ କେତେକ ମତବାଦ ରହିଆସିଛି

୧. ଅଗୋଷ୍ଠିନ ଓ ଲୁଥର କହିଲେ ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ (ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୮:୧୯; ଯୋହନ ୪:୩୮; ଯାକୁବ ୧:୧୮; ପ୍ର. ପିତ ୧:୨୩)

୨. କାଳଭିନ୍ନ କହିଲେ ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୪,୭,୮; ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୨୪; ୪:୪ ୧୩)

୩. ସମସ୍ତବଦୀ ଏହା “ଆତ୍ମାହମାଙ୍କ ବାଜ” ଭାବେ ନିଜେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଦି. ପିତ ୧:୪; ଏଫ୍ ୪:୨୪)

୪. ସମସ୍ତବଦୀ ଏହା “ଆତ୍ମାହମାଙ୍କ ବାଜ” ଭାବେ ନିଜେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଲୁକ ୧:୪୪; ଯୋହନ ୮:୩୩, ୩୭; ଗାଲା ୩:୧୩)

୫. କେତେକ କହୁଛି ଏହା “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ” ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ସହିତ ଏକାର୍ଥବୋଧକ ଅଟେ ।

୬. ପ୍ରତୀୟମାନେ ଭାବେ ଏହା ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ଦୈବିକ ଆଲୋକ ବିହୂରଣ ବିଶ୍ୱଯ କହିବା ନିମନ୍ତେ ନୋଷିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଏ ପଦ ଥିଲା ।

ଏହି ସମସ୍ତ ମତବାଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତବଦୀ ୪ ସଂଖ୍ୟା ଉଭମ ପ୍ରାସାରିତ କରିଯାଇଥିବା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ପ୍ରାଥମିକ ନୋଷିକମାନଙ୍କୁ (ତାହା ହେଉଛି ଏ) ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ପରିଚାର କରନ୍ତି ।

୩:୧୦ ଏହା ୪-୯ ପଦଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସଂଖ୍ୟା ଉଭମ ପ୍ରାସାରିତ କରିଯାଇଥିବା ଅଟେ । ଏହା ଦୁଇଟି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବହନ କରେ, ଯାହା ପ୍ରକ୍ରିୟା ରତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ଧର୍ମତ୍ରେ ଅନୁସାରେ ଏହା ପର୍ବତ ଉପରେ ଉପଦେଶରେ ଯୀଶୁରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହ ସମାନ୍ତର ଅଯେ । (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୭:୧୭-୨୦)

ଜଣେ କିପରି ଜୀବନ କାଟେ ତାହା ତାହାର ହୃଦୟ, ତାହାର ଆତ୍ମକ ସ୍ଥିତି ପ୍ରକାଶ କରେ ।

୭:୨୯ ନିମନ୍ତେ ଏହା ନାଷ୍ଟିବାଚକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ ।

■ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ... ଶଇତାନର ସନ୍ତାନ” ଏହାଯୋହନଙ୍କର ଏବ୍ରା ଓ ଆରବୀୟ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଦେଖାଏ । ଏବ୍ରା, ବିନା ବିଶେଷଣଗୁଡ଼ିକରେ ଏକୁରାତନ ଭାଷା ହୋଇ, ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବଣ୍ଣନା କରିବାର ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଭାବେ... “...ଙ୍କ ପୁତ୍ର” ବ୍ୟବହୃତ କଲା ।

ଏନ୍‌ଏୟେବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂ ୩:୧୧-୧୨

୧୧ କାରଣ ଆସମାନଙ୍କର ଯେ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏହି ସମ୍ବାଦ ତୁମେମାନେ ଆବ୍ୟରୁ ଶୁଣିଅଛୁ; ୧୨ କର୍ମିନ ସଦୃଶ ନୁହେଁ, ଯେ ପାପାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଓ ତାହା ଭାଇକୁ ବଧ କରିଥିଲା । ଆଉ କେଉଁ କାରର ନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାକୁ ବଧ କଲା ? କାରର ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାପମୟ ଓ ତାହାର ଭାଇର କାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମମୟ ଥିଲା ।

୩:୧୧ “ସମ୍ବାଦ” ଏହି ଗ୍ରୀକ ପଦ (ଆଗେଲିଆ, ସାଧାରଣରେ ଆଞ୍ଜେଲିଆ ଭାବେ ଅନୁବାଦିତ) କେବଳ ପ୍ର. ଯୋହନ ୧:୪ ଓ ୩:୧ ରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଶିଲା । ପ୍ରଥମ ବ୍ୟବହାର ଧର୍ମନୀତିକ ହେବା ପରି ବୋଧ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ନୌତିକ ସମକ୍ଷୟ ଅଟେ । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ଏହି ଦୁଇଟି ଭାବ ମଧ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କର ସନ୍ତୁଳନ ସହ ରଖିବା ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ୧:୮, ୧୦; ୨:୨୦, ୨୪; ୩:୧୪)

■ “ଆଦ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ” ଏହିବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ଏକ ସାହିତ୍ୟକ ଉପକରଣ ଅଟେ ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବ ବାକ୍ୟ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧:୧) ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଭୟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ (ସି.ଏଫ୍. ୧:୧; ୨:୩, ୧୩, ୧୪) ୨୪; ଦି. ଯୋହନ ୪:୨)

■ “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ” ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରମାଣ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଉତ୍ତରପ୍ରାୟ ହୋଇଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଭିତ୍. ୧୦, ୧୪) ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମୂହ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୩:୩୪-୩୫; ୧୪:୧୨, ୧୩; ପ୍ର. ଯୋହନ ୩:୩; ୪:୨-୮, ୧୯-୨୧) ପ୍ରତିପଳନ କରେ ।

■ “କର୍ମିନ” କର୍ମନିନଙ୍କ ଜୀବନ ବିବରଣୀ ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୪ରେ ଉଲ୍ଲିପ୍ତି ଅଟେ । ସଠିକ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୪:୪ (ସି.ଏଫ୍. ଏବ୍ରା ୧୧:୪) ଯେଉଁଠାରେ କର୍ମିନ ଓ ହେବଲଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦେ କରାଯାଇଥିଲା କର୍ମିନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ ମାନବ ଜାତିର ପତନର ପ୍ରଭାବ ପ୍ରକାଶ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଅରାଦି ୪:୭; ୨:୪, ୧୧-୧୨, ୧୩୩) ଉଭୟ ଯିହୁଦା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନ ପ୍ରଥାରେ (ସି.ଏଫ୍. ଏବ୍ରା ୧୧:୪; ଯିହୁଦା ୧୧) କର୍ମିନ ଅନ୍ତିକ ବିଦ୍ୱାହର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ ।

■ “ଯିଏ ପାପତ୍ତାରୁ ଜଣେ ଥିଲେ” ଏହି ବ୍ୟବହାର ସମକ୍ଷୟ ଗଠନ ପୁଲିଙ୍ଗ ଏକବଚନ (ମନ ବ୍ୟକ୍ତି, ସି.ଏଫ୍. ପ. ୧୦) କିବା କ୍ଲୀବ ଲିଟର ଏକବଚନ (ମନର) ହୋଇଥାଇପାରେ । ଏହି ସମାନ ବ୍ୟବହାର ସମକ୍ଷୟ ଅନେକାର୍ଥକ ମାଥ୍ ୪:୩୩; ୨:୧୩; ୧୩:୧୯, ୩୮; ଯୋହନ ୧୭:୧୪; ଦି. ଥେସ ୩:୩; ପ୍ର ଯୋହନ ୨:୧୩, ୧୪; ୩:୧୨; ୩:୧୮-୧୯ ରେ ମିଳିଛି । କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବରେ ଶଇତାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୪:୩୩; ୧୩:୩୮; ଯୋହନ ୧୭:୧୪)

ଏନ୍‌ସ୍‌ସ୍ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସାଂଶ ୩:୧୩-୨୭

୧୩ ଭାଇମାନେ, ଯଦି ଜଗତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ, ତେବେ ଆଶ୍ରୟାନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୧୪ ଆସେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଆସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଜୀବନରେ ପବେଶ କରିଅଛୁ, କାରଣ ଆସେମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛୁ । ଯେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଅଧୁନରେ ଥାଏ । ୧୫ ପ୍ରତ୍ୟୋକେ ଯେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ ସେ ଏକ ନରଘାତକ; ଆଉ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ଯେ ନରଘାତକ ୦ାରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ରହି ନ ଥାଏ । ୧୬ ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦାନ କଲେ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ପ୍ରେମ ଜାଣୁ; ଆଉ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଉଚିତ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଯାହାଠାରେ ଜଗତର ଉତ୍ତମ ଦ୍ଵାରା ସବୁ ରହିଛି, ଆୟୁ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଅଭାବପ୍ରସତ ଦେଖି ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହୃଦୟ ରୁଦ୍ଧ କରେ, ତାହାଠାରେ ଜଣବରପ୍ରେମ କିପରି ରହିପାରେ ? ୧୮ ବହସଗଣ, ଆସ ଆସେମାନେ ବାକ୍ୟ କିମ୍ବା ଜିହ୍ଵାରେ ପ୍ରେମ ନକରିବା, ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରେମ କରିବା । ୧୯ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଜାଣିବା ଯେ ଆସେମାନେ ସତ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବା । ୨୦ ଯେଉଁଠାରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଦୋଷାକରେ; କାରଣ ଜଣ୍ମର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ହୃଦୟଠାରୁ ମହାନ୍ ଅଟନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି । ୨୧ ପ୍ରିୟମାନେ, ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଯଦି ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଦୋଷୀ ନକରେ ତାହାହେଲେ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସାହସ ଅଛି; ୨୨ ଆଉ ଆସେ ଯାହାଯାହା ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆସେମାନେ ସେହି ସବୁ ପାଇଥାଉ, କାରଣ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଞ୍ଚାପାଳନ କରୁ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ସତ୍ୟଜନକ ତାହା କରିଥାଉ ।

୩:୧୩ “ଆଶ୍ରୟାନ୍ତିତ ହୁଅନାହିଁ” ଏହା ଏକ ନାମ୍ରିବାଚକ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ ସହିତ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ଵାଚ୍ୟ ସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ବେଳେ ବେଳେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ଅର୍ଥ କରେ (ସିଏଫ୍. ପ୍ର. ପିତ ୪:୧ ୨-୧୩) । ଏହା ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ଜଗତ ନୁହେଁ; ଏହା ସେହି ଜଗତ ନୁହେଁ ଯାହା ଏପରି ହେବ ବୋଲି ଜଣ୍ମର ମନସ୍ତ୍ଵ କରିଥିଲେ ।

■ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଲେକକଙ୍କ ବିବେଚନଠାରୁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟ ହେବା ପରି ଛଳନାମୟ ଅଟେ ।

■ “ଜଗତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ” ଏହା ଯାଶୁକୁ ଘୃଣା କଲା; ଏହା ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବ । ନୂତନ ନିଯମରେ ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ବିଷୟବସ୍ତୁ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୧୮; ୧୭:୧୪; ମାଥ ୪:୧୦-୧୧; ଦ୍ୱ.ତିମ ୩:୧୨) ଓ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମାଣ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟେ ।

୩:୧୪ “ଆମେମାନେ ଜାଣୁ” ଏହା ଏକ ସମ୍ପନ୍ନ କାଳ ବକ୍ତ୍ଵାଚ୍ୟ ସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ (ଅଇଡ଼ାର ଗଠନ ସମ୍ପନ୍ନ କାଳ ସୁଚକ, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସୁଚକ) । ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଧାରଣ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟେ । ଜଣ୍ମରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସାହସ (୧) ମନର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ (୨) କାର୍ଯ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଜଢିତ ଅଟେ, ଯାହା ଗ୍ରୀକ ଓ ଏବ୍ରୀରେ ପଦ “ଅନୁତାପ କିରବା” ର ଅର୍ଥସମ୍ବନ୍ଦ ଅଟନ୍ତି ।

■ “ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛୁ” ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପନ୍ନକାଳ ବକ୍ତ୍ଵାଚ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୪:୨୪) । ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପ୍ରମାଣ ସମ୍ମାନ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି (ଏହା ହେଉଛି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ଯୋହନ ୨:୩୭ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଶ ଦେଖନ୍ତୁ) ଆମେମାନେ ପରିଷ୍ଵରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ । ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଯେ ଜଗତ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ ।

■ “କାରଣ ଆମେମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛୁ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ଵାଚ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରେମ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ଏକ ମହତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୩:୩୪-୩୪; ୧୪:୧୨, ୧୭; ଦ୍ୱ.ଯୋହନ ୪; ପ୍ର.କର ୧୩; ଗାଲ ୪:୨୨) କାରଣ ଏହା ଜଣ୍ମରଙ୍କର ନିଜ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ (ସିଏଫ୍. ୪:୭-୧୧) ଅଟେ । ପ୍ରେମ ଜଣ୍ମରଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କର ଆଧାର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଫଳାଫଳ ଅଟେ । ପ୍ରେମ ପରିତ୍ରାଣର ଆଧାର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ ।

■ “ଯେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଅଧୁନରେ ରହିଥାଏ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ଵାଚ୍ୟ ସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ କ୍ରିୟାପଦ ସହିତ ବିଶେଷ୍ୟ ଅଟେ (ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି) । ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ କ୍ରମାଗତ ପ୍ରେମରେ ରହନ୍ତି, ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଘୃଣାରେ ରୁହନ୍ତି । ପ୍ରେମ ସଦୃଶ, ଘୃଣା ଜଣକର ଆସିଥିଲୁ ସ୍ଥିତିର ଏକ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ମନେରଖନ୍ତୁ ଯୋହନଙ୍କର ସୁଷ୍ମଷ୍ଟ, ଦୈତ୍ୟଭାବ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ପ୍ରେମରେ ରହିଥିବା କିମ୍ବା ଘୃଣାରେ ରହିଥିବା । ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ଲାନ ନାହିଁ ।

୩:୧୫ “ପ୍ରତ୍ୟେକେ” ଯୋହନ ଏହି ପଦ (ପାଥ) ୨:୨୯ ୦ଠୁ ଗ ଥର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ଏହାର ମହଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣତା ହେଉଛି ଯେ ଯୋହନ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ସେପରି ନିମନ୍ତେ ସେଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ସେଠାରେ କେବଳ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଲୋକମାନେ ପ୍ରେମକରାଣ ମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଯୋହନ ଜୀବନକୁ କଳା ଓ ଧଳା ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖନ୍ତି, ରଙ୍ଗୀନ ନୁହେଁ ।

■ “ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ତାହାର ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ ସେ ନରଘାତକ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ (ଏହା ହେଉଛି, କ୍ରମାଗତ ଭାବେ, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଘୃଣା) । ପାପ ପ୍ରଥମେ ଜୀବନ ଚିତ୍ତରେ ଘଟିତ ହୁଏ । ପର୍ବତ ଉପରେ ଉପଦେଶରେ ଯାଶୁ ଶିକ୍ଷାଦେଲେ ଯେ ଘୃଣା ନରହତ୍ୟା ସହ ସମତୁଳ୍ୟ ଯେପରି କାମୁକତା ବ୍ୟଭିତାର ସହ ସମତୁଳ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ମାର୍ଥ ୪:୧୧-୧୧) ।

■ “ଆଉ ଭୁମ୍ବେମାନେ ଜାଣ ଯେ ନରଘାତକ ୦ାରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ରହି ନଥାଏ” ଏହା କହୁନାହିଁ ଯେ କେହି ଜଣେ ନରହତ୍ୟା କରି ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପାପ କ୍ଷମା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ, ମାତ୍ର ଜୀବନ ଧାରା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭୂତ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଏହା କହୁଅଛି ଯେ ଜଣେ ଯେ ଅଭ୍ୟାସଗତ ଭାବେ ଘୃଣା କରେ ସେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରେମ ଓ ଘୃଣା ପରମ୍ପରଭାବେ ବର୍ଜନଶାଳ ଅଚନ୍ତି ! ଘୃଣା ଜୀବନ ନେଇଥାଏ, ମାତ୍ର ପ୍ରେମ ଏହାର ଜୀବନ ଦାନ କରିଥାଏ ।

ନ: ୧୭ “ଆସେମାନେ ଜାଣୁ” ଏହା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ୧୫ ପ.ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଗ୍ରୀକ ପଦ ହେଉଛି ଆଇତା; ଏଠାରେ ଏହା ଗିନୋଷ ଅଟେ । ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ଭୂତରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଏକାର୍ଥବୋଧକ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ଅଚନ୍ତି ।

■ “ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରେମ” ପ୍ରେମ କ’ଣ ସଦୃଶ ଅଟେ ତାହାର ଚରମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯାଶୁ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ (ସିଏଫ୍. ଦ୍ୱ. କର. ୪:୧୪-୧୫) ।

■ “ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଜୀବନ ଦାନ କଲେ” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ କାଳ ଅଟେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିଜ ବାକ୍ୟ ସମ୍ଭୂତ ବ୍ୟବହାର କରି କାଳବରୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛି (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୦:୧୧, ୧୫, ୧୭, ୧୮; ୧୫:୧୩) ।

■ “ଆସେମାନେ କରିବା ଉଚିତ” ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବାଧ ଅଚନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ୨:୩; ୪:୧୧) ।

■ “ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଦାନ କରିବାକୁ” ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଜୀବନ ଦାନ କଲେ, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆମ୍ବାବୁକତା ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି

୧. ପତନର ଏକ ବିପରୀତ

୨. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର

ନ: ଏକାଭୂତ ଉତ୍ସମତା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା (ସିଏଫ୍. ଦ୍ୱ. କର. ୪:୧୪-୧୫; ପିଲିପି ୨:୪-୧୧; ଗାଲା ୨:୨୦; ପ୍ର.ପିତ ୨:୨୧) ।

ନ: ୧୭ “ମାତ୍ର ଯାହଠାରେ ଜଗତର ଉତ୍ସମ ବିଷୟ ରହିଛି ଆଉ ଆପଣା ଭାଇକୁ ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଦେଖେ” ଏଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କ୍ରିୟାପଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଚନ୍ତି । ପ. ୧୭ରେ ଜଣକର ଜୀବନ ଦାନ କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣକର ଭାଇର ଅର୍ତ୍ତନିହିତ ଶକ୍ତି, ବ୍ୟବହାରିକ ସାହାଯ୍ୟର ଆଗ୍ରହରେ ରଖାହୋଇଛି । ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବେ ଯାକୁବଙ୍କ ସଦୃଶ ଧାରଣା ଦିଏ (ସିଏଫ୍. ଯାକୁବ ୨:୧୪, ୧୭) ।

“ପୁଣି ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହୃଦୟ ବନ୍ଦକରେ” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ପଦ ହୃଦୟ ସାହିତ୍ୟକ ଭାବେ “ଅନ୍ତରୁକୁଳ” ଭାବପ୍ରବଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏବୀ ରୂପୋଳି । ପୁନର୍ବାର ଆସମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭୂତ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

■ “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ” ପୁନର୍ବାର ଏହା କ’ଣ କର୍ମକାରକ ବା ସମ୍ବନ୍ଧପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ ଅବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବ ଅନେକାର୍ଥକ ଅଟେ ?

୧. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେମ

୨. ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ

ନ. ଉତ୍ସମ

ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ଭୂତକୁ ସଂଖ୍ୟା ୩ ଉପମୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ନ: ୧୮ “ଆସ ଆସେମାନେ ବାକ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଜିହ୍ଵା ସହିତ ପ୍ରେମ ନକରୁ” କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭୂତ ବାକ୍ୟଠାରୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ (ସିଏଫ୍. ମାର୍ଥ ୭:୨୪; ଯାକୁବ ୧:୨୯-୨୫; ୨:୧୪-୨୭) ।

. “ମାତ୍ର କର୍ମ ଓ ସତ୍ୟତାରେ” ପଦ ସତ୍ୟତା ହେଉଛି ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟଜନକ । ଜଣେ “କର୍ମ”ର ସମାର୍ଥକ ଶବ୍ଦ “କାର୍ଯ୍ୟ” ଆଶା କରିଥାଇପାରେ । ପଦ ପ୍ରକୃତ (ଏନ୍କେବି) କିମ୍ବା ସତ୍ୟ (ଟିଇଭି) ଅର୍ଥ କରିବାପରି ବୋଧ ହୁଏ, ୧:୪ ଓ ୩:୧୧ ରେ “ସମ୍ବନ୍ଧ” ର ବ୍ୟବହାର ସଦୃଶ ଯାହା ଉତ୍ସମ ଧର୍ମନାତି ଓ ଜୀବନଧାରାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରେ, ତେଣୁ ମଧ୍ୟ “ସତ୍ୟତା” କର୍ମ ଓ ଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ସମ ଆମ୍ବାବୁକତା ପ୍ରେମ (ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ) ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଶାନ୍ତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ପୁଣି କେବଳ ଦେଖାଇବା କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ନୁହେଁ ଯାହା ଯୋଗାଇବାକାରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନକାରୀର ସ୍ଥାନମାନକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ ।

ନ: ୧୯ “ଏହା ଦାରା ଆସେମାନେ ଜାଣିବା” ଏହା ପୂର୍ବରେ ଉଲିଖିତ ପ୍ରେମମୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ମଧ୍ୟବରୀ (କ୍ରିୟା) ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ସୂଚକ ଅଟେ, ଯାହା ଜଣକର ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ ।

■ “ଯେ ଆସେମାନେ ସତ୍ୟଠାରୁ ଜାତ” ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ପ୍ରେମମୟ ଜୀବନଧାରା ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଦେଖାଏ (୧) ସେମାନେ ସତ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଓ (୨) ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ସବୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଟେ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୩:୪୪ ରେ ସତ୍ୟ ।

ନ: ୧୯-୨୦ ଏହି ଦୁଇଟି ପଦଗୁଡ଼ିକର ଗ୍ରୀକ ଅଂଶ କିପରି ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ସେଠାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆଲୋଚନା ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ତର୍ଜମା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାରକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପଦାନ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟଟି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ । ପ୍ରସଙ୍ଗ କାରଣରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚମନ ଅଧିକ ଉପମୁକ୍ତ ବୋଧ ହୁଏ ।

ନ: ୨୦-୨୧ ଏହି ଉତ୍ସମ ପଦଗୁଡ଼ିକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ସମ୍ଭୂତ ଅଚନ୍ତି ।

- | | |
|---------------|--|
| ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି | “ଯେ କୌଣସିତାରେ ଆସମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରେ” |
| ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି | “କାରଣ ଯଦି ଆସମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରେ” |
| ଏନ୍ ଆର ଏସ୍ ଭି | “ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଆସମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରେ” |
| ଟି ଇ ଭି | “ଯଦି ଆସମାନଙ୍କର ବିବେକ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରେ” |
| ଏନ୍ ଜେ ବି | “ଯଦିଓ ଆସମାନଙ୍କର ନିଜ ଅନୁଭୂତିମାନ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରେ” |

ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ବଞ୍ଚିବା ଉପରେ ଆଉସିରାଣ ଦୁଃଖର ଅନୁଧାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି (ଡାହା ହେଉଛି ରୋମିଯ ୩) । ବିବେକର ସେହି କଷ୍ଟ ସବୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆସା (ଅନୁତାପ କରାଇବାକୁ) କିମ୍ବା ଶଳତାନ (ଆମ୍ବିନାଶ କିମ୍ବା ସାକ୍ଷ୍ୟର କ୍ଷମିତା କାରଣ) ଠାରୁ ହୋଇପାରେ । ସେଠାରେ ଉଭୟ ଉପଯୁକ୍ତ ଓ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଦୋଷ ରହିଛି । ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକ ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଡିନ୍ଦୁତା ଜାଣନ୍ତି (କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବାଦବାହକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା) ଯୋହନ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପ୍ରେମର ମାନ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତଥାପି ପାପ ସହ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି (ଉଭୟ ଭାରାପିତ ଓ ଅପସ୍ତୁତ କାର୍ଯ୍ୟ) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ଯୋହନ ୧୭:୪୦ରେ ହୃଦୟ ।

■ “ଆଉ ସମସ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଜାଣନ୍ତି” ଜିଶ୍ଵର ଆସମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଧାରଣା ସବୁ ଜାଣନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ପ୍ର. ଶାମୁ. ୧୦:୭; ୧୨:୭; ପ୍ର.ରାଜା. ୮:୩୯; ପ୍ର.ବଂଶା ୨୮:୫; ଦ୍ଵ.ବଂଶା ୩:୩୦; ଗାତ ୭:୫; ୪୪:୨୧; ହିତୋ ୧୫:୧୧; ୨୦:୨୭; ୨୧:୨; ଯିରି ୧୧:୨୦; ୧୭:୧୦-୧୧; ୨୦:୧୨; ଲୁକ ୧୧:୧୪; ପ୍ରେରିତ ୧:୨୪; ୧୫:୮; ରୋମି ୮:୨୭, ୨୭) ।

ଣ: ୨୧ “ଯଦି ଆସମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରେ ନାହିଁ” ଏହା ଏକ ଦୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀଯ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥ ସହ ସଂଘର୍ଷ କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ୨:୧; ୪:୧୭-୧୭) । ସେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଲୋଭନର ସମ୍ବୁଦ୍ଧାନ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିହିତିରେ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରେ । ଯେପରି ଏକ ମେଥଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥୁତି (ଅଜଣା ଲେଖକ ଓ ଆଖ୍ୟା) ପ୍ରକାଶ କରେ :

“ଆଉ ହେ ପ୍ରଭୁ, କାହାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ
କାରଣ କେହି ସମଗ୍ର ଭାବେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ;
ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ବଳ ନିଜ ଭିତରେ ଭୁଲର ଅତ୍ୟଧିକ ସବେତ
ସେମାନେ ଉଭମ ଭାବରେ ତୁମଙ୍କୁ ସେବା କରିବେ ।”

ସୁସମାଗରର ଏକ ଜ୍ଞାନ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଏକ ମଧ୍ୟର ସହଭାଗିତା ଆହାଙ୍କର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଆସୁ ସମର୍ପଣତା ଓ ପିତାଙ୍କର ସର୍ବଜ୍ଞତା ଧୂଳିର ଆସମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶାନ୍ତ କରେ (ସିଏଫ୍. ଗାତ ୧୦୩:୮-୧୪) ।

“ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଆସମାନଙ୍କର ସାହସ ଅଛି” ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସାନିଧିକୁ ଖୋଲା ଓ ସ୍ବାଧୀନ ପ୍ରବେଶ ଅଧିକାର ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ । ଯୋହନଙ୍କର ଏହା ଅନେକ ସମୟରେ ପୁନରବୃତ୍ତି ହେବା ପଦ ଓ ଧାରଣା ଅଟେ (ସିଏଫ୍ ୨:୨୮; ୩:୨୧; ୪:୧୭; ୪:୧୪; ଏବୁ ୩:୨; ୧୦:୩୪, ୨:୨୮ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ) । ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗ ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦୂଇଟି ଉପକାର ଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

୧. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ଉକ୍ତଷ ସାହସ ରହିଛି
୨. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମାଗନ୍ତି ତାହାଙ୍କଠାରୁ ପାଆନ୍ତି

ଣ: ୨୯ “ଆସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମାଗୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ ଓ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ ବକ୍ତ୍ବୟ ସ୍ମୃତି କର୍ତ୍ତୃବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ମାର୍ଥ ୩:୩, ୧୮, ଯୋହନ ୯:୩୧; ୧୪:୧୩-୧୪; ୧୪:୭, ୧୬, ୨୩; ମାର୍କ ୧୧:୨୪; ଲୁକ ୧୧:୯-୧୦ରେ ଯାଶୁଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିପଳନ କରେ । ଏହି ସବୁ ଶାସାଂଶର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ଅନୁଭୂତି ଠାରୁ ଅଛି ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏହି ପଦ ଅପରିମିତ ଉଭରପ୍ରାସ୍ତୁତ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପରି ବୋଧ ହୁଁ । ଏହିଠାରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକର ଏକ ତୁଳନା । ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମନ୍ବନ୍ଧ ଆଶିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପ୍ରାର୍ଥନା, ପ୍ରତ୍ୱର ତଥାପି ସମିତି

କ. ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୁସମାଗର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ

୧. ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅଧିବସାୟ ନିମନ୍ତେ ଉପାଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି ଆଉ ଜିଶ୍ଵର “ଉଭମ ବଷ୍ଟୁ” (ମାଥୁର) କିମ୍ବା “ତାହାଙ୍କ ଆସା” (ଲୁକ) ମାଥୁ ୩:୨-୧୧; ଲୁକ ୧୧:୪-୧୩) ଯୋଗାଇବେ ।
୨. ମଣ୍ଡଳୀ ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ (ଦୁଇ) ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏକଭୂତ ହେବାକୁ ଉପାଦ୍ଧିତ କରାଯାଆନ୍ତି (ମାଥୁ ୧୮:୧୯)
୩. ଯିନ୍ଦ୍ରବୀ ଧର୍ମର ବିଚାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ସଦେହବିନା ବିଶ୍ୱାସରେ ମାଗୁଥିଲେ (ମାଥୁ ୨୧:୨୨; ମାର୍କ ୧୧:୩୩-୨୪)

୪. ଦୁଇଟି ଉପଦେଶାମୂଳକ କାହାଣୀ (. ୧-୮ , ଦୁଷ୍ଟ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୩ .. ୯-୧୪ , ପାରୁଶୀ ଓ ପାଦୀ)ର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଜଣ୍ଠିର ବିହାନ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଓ ଆମୃଧାର୍ମିକ ପାରୁଶୀଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉପସହିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ନମ୍ବ ଓ ଅନୁତ୍ପତ୍ତି ଜଣ୍ଠିର ଶୁଣନ୍ତି (ଲୁକ ୧୮:୧-୧୪)

ଘ. ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମ୍ମୂହ

୧. ଯାଶୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିବା ଜନ୍ମରୁ ଅଛ ଲୋକର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ , ପାରୁଶୀମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅନ୍ତା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସମ୍ମୂହ (ଯେପରି କେହି ଜଣକର) ଉଭର ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ସେ ଜଣ୍ଠିରୁ ଜାଣିଥିଲେ ଓ ସେହିପରି ଭାବରେ ଜୀବନ କାରୁଥୁଲେ (ଯୋହନ ୯:୩୧) ।

୨. ଯୋହନଙ୍କ ଉପର କୋଠରୀ ବିବରଣ (ଯୋହନ ୧୩-୧୭)

କ. ୧୪:୧୭-୧୪ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ଣ୍ଣତ ହୁଏ

- ୧) ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା
- ୨) ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ମାଗିବା ଦ୍ୱାରା
- ୩) ପିତା ମହିମାନ୍ଦ୍ରି ହୁଆନ୍ତି ଦୋଲି ଇଚ୍ଛା କରିବା ଦ୍ୱାରା
- ୪) ଆଜ୍ଞା ସମ୍ମୂହ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା (ପ. ୧୪)

ଘ. ୧୪:୭-୧୦ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ଣ୍ଣତ ହୁଏ

- ୧) ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା
- ୨) ସେମାନଙ୍କଠାରେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରହିବା ଦ୍ୱାରା
- ୩) ପିତା ମହିମାନ୍ଦ୍ରି ହୁଆନ୍ତି ଦୋଲି ଇଚ୍ଛା କରିବା ଦ୍ୱାରା
- ୪) ଅତ୍ୟଧିକ ଫଳ ଉପାଦନ କରିବା ଦ୍ୱାରା
- ୫) ଆଜ୍ଞା ସମ୍ମୂହ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା (ପ. ୧୦)

ଘ. ୧୪:୧୪-୧୩ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ଣ୍ଣତ ହୁଏ

- ୧) ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବାଚନ ଦ୍ୱାରା
- ୨) ସେମାନଙ୍କର ଫଳ ଫଳିବା ଦ୍ୱାରା
- ୩) ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଯାଚିବା ଦ୍ୱାରା
- ୪) ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରେମ କରିବାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା

ଘ. ୧୩:୨୩-୨୪ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ଣ୍ଣତ ହୁଏ

- ୧) ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସମ୍ମୂହ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା (.. ୨୭ , ୨୪)
- ୨) ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା
- ୩) ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା
- ୪) ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରେମ କରିବା ଦ୍ୱାରା
- ୫) ତାହାଙ୍କଠାରେ ଓ ସେ ଆୟମାନଙ୍କଠାରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା
- ୬) ଆମାଙ୍କର ଦାନ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା

ଘ. ୨୪:୧୪-୧୩ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ଣ୍ଣତ ହୁଏ

- ୧) ଜଣ୍ଠିରଙ୍କଠାରେ ସାହସ ଦ୍ୱାରା
- ୨) ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ
- ୩) ପରମାନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା

ଘ. ଯାକୁବ

୧. ୧:୪-୭ - ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ସହ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନତା ହେବ ।

ବିନା ସନ୍ଦେହରେ ଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ ଯାଚିବାକୁ ଡାକୁଥିବ ।

୨. ୪:୨-୩ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଧାରଣା ସହିତ ମାଗିବା ଆବଶ୍ୟକ

ନ. ୪:୧୩-୧୮ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଶାରାରିକ ସମସ୍ୟା ସହିତ ସମ୍ମାନତା ଉପାହଜନକ ଅଟନ୍ତି ।

କ. ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପଚାରିବା

ଖ. ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଦ୍ଧାର କରିବ

ଘ. ସେମାନଙ୍କର ପାପସ୍ଵରୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ପଚାରିବା

ଘ. ପରମ୍ପର ନିକଟରେ ପାପ ସ୍ଵାକାର କରିବା ଓ ପରମ୍ପର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା (ପ୍ର. ଯୋହନ ୪:୧୬ ସହ ସମାନ)

ଫଳପ୍ରଦ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିମନ୍ତେ ଚାବିକାଠି ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଦୃଶ୍ୟତା । ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା । ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ବିଷୟ କରିପାରେନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵାର୍ଥପର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକର ଉଭର ଦେବା । ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଭର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଭାବ ହେଉଛି ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉଭସାକରି ବିଶ୍ୱାସୀର ସମୟ କ୍ଷେପଣ କରିବା ।

■ “କାରଣ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସମ୍ମୁଦ୍ର ପାଳନ କରୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ସତୋଷଜନକ ତାହା କରୁ” ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଭରପ୍ରାସ୍ତୁତ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ଆବଶ୍ୟକତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

୧. ଆଜ୍ଞା ପାଳନ

୨. ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବା ବିଷୟକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୮:୨୯)

ଯୋହନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକ ହେଉଛି ଫଳପ୍ରଦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟନ ଜାବନଯାପନ ଓ ସେବାକାର୍ୟ କିପରି କରିବାକୁ ହେବ” ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ଜି (ଆଧୁନିକିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ଚ ୩:୨୩-୨୪

୨୩ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଏହି ଯେ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କୀଷଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଯେପରି ସେ ଆସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପରମ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା । ୨୪ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ୦୧ରେ ରହେ ଓ ସେ ତାହାୟୀରେ ରହେନ୍ତି । ସେ ଆସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଡ଼ା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ସେ ଆସେମାନଙ୍କୀରେ ରହେନ୍ତି ।

୩:୨୩ “ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଏହି ଯେ ଆସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଓ ପ୍ରେମ କରିବା” ଲକ୍ଷ୍ୟକରନ୍ତୁ ପଦ “ଆଜ୍ଞା” ଦୁଇଟି ଭାବ ସହିତ ଏକବଚନ ଅଟେ । ପ୍ରଥମ ଭାବ ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସ; କ୍ରିୟାପଦ, “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା”, ଆଓରିଷ୍ଟ ସମ୍ବାନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୨:୨୯, ୪୦) । ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାବ ହେଉଛି ନୈତିକ ସମକ୍ଷାୟ; କ୍ରିୟାପଦ, ପ୍ରେମ, ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବାନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ୩:୧୧; ୪:୭) । ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସମାଦ, ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ବଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଜାବନ ଧାରା !

■ “ଯେ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” ବାଇବଳ ସମକ୍ଷାୟ ବିଶ୍ୱାସ ହୁଣ୍ଡିବାରେ “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା”ର ଧାରଣା ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ପୁରୀତନ ନିଯମ ପଦ ଅମାନ “ଆନୁଗତ୍ୟ”, “ଉଭସାଯୋଗ୍ୟତା” “ନିର୍ଭର ଯୋଗ୍ୟତା” କିମ୍ବା “ବିଶ୍ୱଷ୍ଟତା” କୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ (ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୨:୧୦ରେ ପୁରୀତନ ନିଯମ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ବିଶେଷ ଶାର୍କ ଦେଖନ୍ତୁ) । ନୂତନ ନିଯମରେ ଗ୍ରାହକ ପଦ (ପିଣ୍ଡିଯୁ) ତିନୋଟି ଭିନ୍ନ ଲାଙ୍ଗୁଳୀ ପଦଗୁଡ଼ିକ : ବିଶ୍ୱାସ, ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ଉଭସା ଦ୍ୱାରା ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଛି (ଯୋହନ ୨:୩୩ରେ ଗ୍ରାହକ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ବିଶେଷ ଶାର୍କ ଦେଖନ୍ତୁ) । ପଦ ଯେପରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ର ଉଭସାଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଅତି ଅଧିକ ପ୍ରତିଫଳନ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ତାହାଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ପ୍ରକାଶନ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞାସମ୍ମୁଦ୍ର ଅଟେ, ପଢିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି କି ଉଭରପ୍ରାସ୍ତୁତ ପଢିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆନୁଗତ୍ୟ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱଷ୍ଟତା ନୁହେଁ ଯାହା ଅଟଳ ମୂଳଦୂଆ ଗଠନ କରେ !

“ନାମ”ରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କିମ୍ବା “ନାମ”ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଧାରଣା ପାଖ ପୂର୍ବୀୟ ବୁଝାମଣା ଯାହା ନାମ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପ୍ରତିଫଳନ କରେ ।

୧. ମାଥ୍ ୧:୨୧, ୨୩, ୨୪; ୨:୨୭; ୧୦:୨୭; ୧୨:୨୧; ୧୮:୪, ୨୦; ୧୯:୨୯; ୨୪:୪, ୯; ଯୋହନ ୧:୧୨; ୨:୨୩; ୩:୧୮; ୧୪:୨୭; ୧୫:୨୧; ୧୭:୨୧; ୨୦:୩୧ ରେ ଯାଶୁ

■ ମାଥ୍ ୨:୯; ୨୧:୯; ୨୩:୨୯; ଯୋହନ ୪:୪୩; ୧୦:୨୪; ୧୨:୧୩; ୧୭:୧୨ ରେ ପିତା

ନ. ମାଥ୍. ୨୮:୧୯ ରେ ତ୍ରିକେ ଜିଶ୍ଵର

ଏହି ପଦ ଉପରେ ଏକ ସଂକଷିପ୍ତ ବୈଷଣିକ ଲେଖା । ତାଙ୍କର ଖ୍ରୀତ ପିକ୍ତରସ ଜନ୍ମ ଦି ନ୍ୟୁ ଟେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ (ପି. ୨୨୮) ରେ, ଏ.ଟି. ରୋର୍ଟ୍ସେନ୍, କ୍ରିୟା ପଦ “ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ।” ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ଗ୍ରାହକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ସମସ୍ୟା ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି । ଗ୍ରାହକ ଅନ୍ୟିଆଳ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଗୁଡ଼ିକ ବି, କେ, ଓ ଏଲାର ଆଓରିଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ .. ଓ ସିର ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତ୍ବାଚ୍ୟ ରହିଛି । ଉଭୟ ଯୋହନଙ୍କର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଓ ଲେଖାକୁ ଉପମୂଳ ଅଟେ ।

୩:୨୪ “ଯେ ପାଳନ କରେ ସେ ରହେ” ଏଗୁଡ଼ିକ ଉଭୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସୂଚକ ଅଟନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ରହିବା ସହ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । ପ୍ରେମ କରିବା ହେଉଛି ପ୍ରମାଣ ଯେ ଆସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୀରେ ଓ ଜିଶ୍ଵର ଆସେମାନଙ୍କୀରେ ଅଛନ୍ତି (ସିଏଫ୍ ୪:୧୨,

୧୪-୧୭; ଯୋହନ ୧୪:୨୩; ୧୪:୧୦) | ୨:୧୦ ରେ ରହିବା ଉପରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ସେ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିଥିବା ଆୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା” ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ମୂଳ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ଯୋହନ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରମାଣ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ରୋମି ୪:୧୩; ୮:୧୪-୧୭; ୨:୩-୨୭ ର ପୂର୍ବାପର ସମ୍ପର୍କ ଅର୍ତ୍ତଦୃଷ୍ଟିମାନ ଦେଖନ୍ତୁ) । ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଆୟାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ।

୧. ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ଥାକାର କରିବା (ସିଏଫ୍. ରୋମି ୧୦:୫-୧୩; ପ୍ର.କର ୧ ୨:୩)

୨. ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦୃଶ ଜୀବନ କାଟିବା (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪; ଗାଲା ୪:୨୭; ଯାକୁବ ୨:୧୪-୨୭)

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଡର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆୟମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆମା ସମସ୍ତ ଡର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ପୁଣ୍ଡକର ଏହି ବିଭାଗିଯ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟଦେଇ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ପ୍ରଗୋଚକ ହୋଇପାରେ, ସିଙ୍ଗାନ୍ତ ମୂଳକ ନୁହେଁ ।

୧. ୧୧-୨୪ ପଦଗୁଡ଼ିକର ଏକାଭୂତ କରୁଥିବା ବିଷୟବସ୍ତୁ କଣ ଅଟେ ? (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୨:୭-୧୧) ?

୨. ୧୭ ଓ ୧୭ ପଦଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କର । ଆୟମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଆୟମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସହ କିପରି ତୁଳନାମୂଳକ ହେବ ?

୩. ୨୭ ପଦରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଆୟମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଅନୁଭୂତି ସହ କିପରି ଜଡ଼ିତ କରିପାରିବା ?

୪. ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନମାନଙ୍କର ମାନିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ପାପ ସ୍ଥାକାର କରିବା ଓ ପାପଶୂନ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଯୋହନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତୀଯମାନ ହେଉଥିବା ଦୃଦ୍ୟମୂଳକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତାକୁ ଜଣେ କିପରି ପୂର୍ବମିଳନ କରିବ ?

୫. ଯୋହନ ଜୀବନଧାରା ଉପରେ କାହିଁକି ଏପରି ଏକ ଭାରୀ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଗତ୍ତୁଛନ୍ତି ?

୬. “ପୂନର୍ଜ୍ଞନ” ହେବାରେ ଅର୍ତ୍ତରୁକ୍ତ ଥିବା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟତା ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କର ।

୭. ଦୈନିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ ଜୀବନକୁ ଏହି ଅଂଶ କିପରି ଜଡ଼ିତ କରେ ?

୧୮ ଯୋହନ ୪

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଲେଖ ବିଭାଗମାନ

ସ୍ତୁରିଏସ୍	ଏନ୍‌କେଜେଟି	ଏନ୍‌ଆରେସ୍‌ଭି	ଟିଇଭି	ଏନ୍‌ଜେବି
ଜିଶୁରଙ୍କ ଆତ୍ମା ୩ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାରୀର ଆତ୍ମା	ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା ୩ ଭୂଲର ଆତ୍ମା	ସତ୍ୟ ୩ ଭୂଲର ଅର୍ତ୍ତଦୃଷ୍ଟି	ସତ୍ୟ ଆତ୍ମା ୩ ମିଥ୍ୟା ଆତ୍ମା	ତୃତୀୟ ସର୍ବ : ଶ୍ରୀଷ୍ଟାରୀ ୩ ଜଗତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାଗି ରହିବା ୩: ୨୪-୪:୭
୪: ୧-୭		୪: ୧-୭	୪: ୧-୩ ୪: ୪-୭	୪: ୧-୭ ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ଉତ୍ସ (୪:୭ - ୪:୧୩)
ଜିଶୁର ହିଁ ପ୍ରେମ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଜାଣିବା	ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ ଦେଇ	ପ୍ରେମର ଧନ୍ୟତା	ଜିଶୁର ହିଁ ପ୍ରେମ	ପ୍ରେମର ଉତ୍ସ
୪: ୭-୧ ୨	୪: ୭-୧ ୧ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଦେଖିବା ୪: ୧ ୨-୧ ୭	୪: ୭-୧ ୨ ୪: ୧ ୧-୧ ୨	୪: ୭-୧ ୦ ୪: ୧ ୧-୧ ୨	୪: ୭-୫:୪
୪: ୧୩-୧ ୭କ		୪: ୧୩-୧ ୭କ	୪: ୧୩-୧ ୭କ	
୪: ୧ ୭ଖ-୨ ୧	ପ୍ରେମର ସମ୍ମୂହ୍ସ ସମାପନ ୪: ୧ ୭-୧ ୯ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆଞ୍ଚାପାଳନ କରିବା ୪: ୨୦-୪:୪	୪: ୧ ୭ଖ-୨ ୧ ୪: ୧ ୭ଖ-୧ ୮	୪: ୧ ୭ଖ-୧ ୮	

ପଠନ ଚକ୍ର ତିନି (ପି. ଭି. ଦେଖନ୍ତୁ)

ଅନୁଲେଖ ପ୍ରତରରେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏକ ଅଧ୍ୟାନ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଦାସିତବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆୟମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅପାଣ, ବାଇବଲ ଓ ପରିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମଷ୍ଟେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ନିରବିଛିନ୍ନ ଭାବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚିହ୍ନଙ୍କୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ଭାଗଗୁଡ଼ିକ ପାଞ୍ଚଟି ନୂତନ ତର୍ଜମା ସହ ମିଳାନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣାଦୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚାବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଲେଖରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଲେଖ
୨. ଦୃତୀୟ ଅନୁଲେଖ
୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଲେଖ
୪. ଉଚ୍ୟାଦି

୪: ୨-୨ ୧ କୁ ପୂର୍ବାପର ସମ୍ପର୍କତ ଅର୍ତ୍ତଦୃଷ୍ଟିମାନ

କ. ଯେଉଁମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହିବାକୁ ଦାବି କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମାନେ କିପରି ମୂଳାଙ୍କନ ଓ ସଠିକ୍ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଉପରେ ଯୋହନ ୪ ଏକ ଅତି ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପନ୍ନ ସାହିତ୍ୟକ ବିଭାଗ ଅଟେ । ଏହି ଅଂଶ ସମ୍ପର୍କତ ଅଟେ ।

୧. ଶ୍ରୀଷ୍ଟାରୀ କୁହାଯାଉଥିବା ଏହି ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟତବ୍ୟକ୍ତାମାନଙ୍କୁ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୧୮-୨୪)
୨. ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତାରଣା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୨:୨୭; ୩:୭)

■ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟତାଗୁଡ଼ିକର ଜ୍ଞାନ ଦାବି କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୩: ୨୪)

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କର ବିପଞ୍ଚନକ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବୁଝିବାକୁ ଜଣେ ଉପଲବ୍ଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହିବା ପାଇଁ ଅନେକେ ଦାବି କଲେ (ସି.ଏଫ୍. ୧ କର ୧୨:୧୦; ୧୪:୨୯; ୧ମ ଥେସ ୪:୨୦-୨୧; ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧-୨) । ସେଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ନୃତ୍ୱ ନିଯମ ନ ଥିଲା । ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଦ୍ଧଦୃଷ୍ଟି ଉଭୟ ଧର୍ମମୌଳିକ ଓ ସାମାଜିକ ପରାମାନ ଅର୍ଦ୍ଧଭୂତ କରିଥିଲାଶ (ସି.ଏଫ୍. ଯାକୁବ ୩: ୧-୧୨) ।

ଖ. ୧ମ ଯୋହନକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ କରିବାକୁ ଅତିଶ୍ୟ ଭାବରେ କଷ୍ଟ ଅଟେ କାରଣ ବିଶ୍ୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର ପୌନପୁନିକ ପଦିତ ସକାଶୁ । ୪ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିପରି ପ୍ରତୀଯମାନ ହୁଏ ଯେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ପୂର୍ବତନ ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବିଶ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତନ ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ଭିତ୍ତି. ୭-୨୧; ୨:୩-୧୨ ଓ ୩: ୧୧-୨୪)

ଘ. ଯୋହନ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଓ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଉଭୟ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । କେତେକ ପରାମା ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଏହା କରନ୍ତି :

୧. ଧର୍ମନୀତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରାମା (ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୟାସ, ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୮-୨୪; ୪:୧-୨, ୧୪-୧୭; ୪:୧, ୪, ୧୦)

୨. ଜୀବନ ଧାରା ପରାମା (ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ରିବା, ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୨:୩-୭; ୩:୧-୧୦, ୨୯-୨୪)

୩. ସାମାଜିକ ରାମା (ପ୍ରେମ କରିବା, ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୨:୩-୧୧; ୩:୧୧-୧୮; ୪:୩-୧୯, ୧୭-୨୧; ୪:୧-୨)

ଶାସ୍ତ୍ର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ୧ମ ଯୋହନ ନୋଷ୍ଟିକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ । ପ୍ରଥମ ଯୋହନକୁ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନରେ, ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଖନ୍ତୁ । ନୃତ୍ୱ ନିଯମର ଅନ୍ୟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ ଅଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧:୧୩; ରୋମି ୧୦:୫-୧୩; ୧ମ କର ୧୨:୩) । ଯେଉଁ ଭୁଲ ସମ୍ବୋଧନ ହୋଇଛି ତାହା ନିରୂପଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଳଗା ଭାବରେ ପଠନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । କେତେକ ମୂଳ ତଥ୍ୟା ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ସେଠାରେ ଭୁଲ ଥିଲା ।

୪. ଯିନ୍ଦୁରୀୟ ଆଜନ୍ୟମନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ

୫. ଗ୍ରୀକ୍ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ

୬. ଗ୍ରୀକ୍ ଆର୍ଟନୋମିଆନ୍ ମାନେ

୭. ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶିତ ଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଅନୁଭୂତିମାନ ଦାବି କଲେ

ଶତ ୪ ବାକ୍ୟାଂଶ ପଠନ

ଏନ୍‌ୱେବ୍‌ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୪:୧-୨

୧ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟାସ କର ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ କି ନାହିଁ ଏହା ପରାମା କରି ଦେଖ, କାରାର ଜଗତରେ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ବାହାରିଅଛନ୍ତି । ୨ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ପାରିବ : ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଯେ ସ୍ଵୀକାର କରେ ଯେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ; ୩ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଯେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରେ ନାହିଁ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟାରିର ଆୟା, ଯେ ଆସୁଅଚି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଅଛ, ପୁଣି ତାହା ଏବେ ହେଁ ଜଗତରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି । ୪ ହେ ପିଲାମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମବାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିଅଛ; କାରଣ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେ ଜଗତରେ ଯେ ଅଛି ତାହାଠାରୁ ମହାନ ଅଟେ । ୫ ସେମାନେ ଜଗତରୁ ଉପନ୍ନ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଜାଗତିକ କଥା କହନ୍ତି, ଆଉ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ । ଗ ଆସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ; ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣେ ସେ ଆସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ; ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ନୁହେଁ ସେ ଆସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ ନାହିଁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ସତ୍ୟମର ଆତ୍ମା ଓ ମିଥ୍ୟାର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୪:୧ “ବିଶ୍ୟାସ କର ନାହିଁ” ଗୋଟିଏ ନାଟ୍ରିବାଚକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଂଶ ସହିତ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝାୟୁଚନ ଅଟେ । ସାଧାରଣ ଭାବେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ରତ ଥିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା । ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଉଛି ଦୃଢ଼ ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାମାନଙ୍କୁ, ଯୁକ୍ତ ଯୁକ୍ତ ତର୍କବିତର୍କ, କିମ୍ବା ଅଲୋକିକ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ଭାବେ ଗହଣ କରିବା ପ୍ରତୀଯମାନେ ଭାବେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ (୧) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଥା କହୁଥିବା ଭାବେ ଅବା(୨) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ଜ୍ଞାନ ପାଇଥିବା ଭାବେ ଦାବି କରୁଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ କି ?

ଏହି ଆଲୋଚନା ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବିଚାର କରାଯାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୧. ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବିଚାର ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଯାଇଛନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୭:୧-୪; ଲୁକ ୩:୩୭, ୪୭; ରୋମି ୭:୧-୧୧; ଯାକୁବ ୪:୧୧-୧୨)

୨. ନେତାମାନଙ୍କୁ ମୂଳ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୭:୭, ୧୪-୧୭; ୧ମ କର. ୧୪:୨୯; ପ୍ର.ଥେସ ୪:୨୯; ୧ମ ତିମ ୩:୧-୧୩; ଓ ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧-୭)

ସଠିକ୍ ମୂଳ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ନୀତି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରେ

୩. ମୂଳ୍ୟ ନିରୂପଣ ସ୍ଵତ୍ରୋକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ହେବା ଉଚିତ (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧ - “ପରୀକ୍ଷା” ଅନୁମୋଦନ ଦିଗକୁ ଏକ ମତ ସହିତ)

୪. ମୂଳ୍ୟ ନିରୂପଣ ନମ୍ବ୍ର ମନୋଭାବ ଓ କୋମଳତାରେ କରାଯାଇବା ଉଚିତ (ସି.ଏଫ୍. ଗାଲା ୭:୧)

୫. ମୂଳ୍ୟ ନିରୂପଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପକ୍ଷପାତ ଆଲୋଚନା ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୧୪:୧-୨୩; ୧ମ କର. ୮:୧-୧୩; ୧୦:୨୩-୩୩)

୬. ମୂଳ୍ୟ ନିରୂପଣ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ “ସମାଜୋତନା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵୁଯୋଗ ନାହିଁ” ସେହି ନେତାମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଉଚିତ (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ତିମଥ ୩) ।

■ “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା” ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥରେ ଆତ୍ମା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ୪:୭ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ । ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ତଥାକଥୃତ ସମ୍ବାଦକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟ ଆସେ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୧୯) ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ କଥା କହିବା ଭାବେ ଦାବି କରୁଥିଲେ । ଯୋହନ ଦୃଢ଼ ଭାବେ କହନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟର କହିବା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପଛରେ ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ଆତ୍ମିକ ଉତ୍ସମାନ ରହିଛନ୍ତି, ଜିଶ୍ଵର ଓ ଶିଯତାନ ।

■ “ମାତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କର “ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝା ସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଯେପରି ପ୍ରାର୍ଥନା, ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ଓ ଦାନ କରିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ଆତ୍ମିକ ଦାନ (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କର. ୧୨:୧୦; ୧୪:୨୯) ଓ ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା ଉଭୟ ଅଟେ ।

ଏହି ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ଉକିମାଜୋର “ସମର୍ଥନ ଦିଗରେ ଏକ ମତ ସହିତ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ”ର ଅର୍ତ୍ତନିହିତ ଅର୍ଥ ରହିଛି । ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଭମ ଚିତ୍ରା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କର ୧୩:୪-୭; ୧ମ ଥେସ ୪:୨୦-୨୧)

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରୀକ୍ ପଦସମୂହ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ତ୍ତନିହିତ ଅର୍ଥସମୂହ

ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ଗ୍ରୀକ୍ ଦ ରହିଛି ଯାହାର ଜଣକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଧାରଣା ରହିଛି ।

୧. ଉକିମାଜୋ, ଉକିମିଅନ୍, ଉକିମାସିଆ

ଏହି ପଦ ଅଗ୍ରି ଦାରା କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ (ଏହା ହେଉଛି, ରୂପପ ଭାବରେ କେହି ଜଣେ) ର ବିଶ୍ୱରୁତା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଧାତୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ ଅଧ୍ୟେ । ଅଗ୍ରି ପ୍ରକୃତ ଧାତୁ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ ଓ ଧାତୁର ମଇଲା ଦଗଧ କରି ପକାଏ (ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱରୁ କରିବା) । ଏହି ଶାରାରିକ ପ୍ରକାଶ ଜିଶ୍ଵର କିମ୍ବା ଶରତାନ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରୂପୋକ୍ତି ହେଲା । ଏହି ପଦ ଗ୍ରୁହଣ କରିବାର ସ୍ଵାକୃତି ଦିଗରେ ଏକ ମତ ସହତ ପରୀକ୍ଷା କରିବାର ଏକ ଅଷ୍ଟିବାଚକ ଅର୍ଥରେ କେବଳ ବ୍ୟବହୃତ ଅଧ୍ୟେ ।

ନୂତନ ନିୟମରେ ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ଅଟେ

କ. ବଳଦ - ଲୁକ ୧୪:୧୯

ଖ. ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ - ୧ମ କର. ୧୧:୨୮

ଘ. ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ - ଯାକୁବ ୧:୩

ଘ. ଏପରି ଜିଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଏବୁ ୩:୯

ଏହି ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକର ଫଳାଫଳମାନେ ଅଷ୍ଟିବାଚକ ହେବା ଭାବେ ଗ୍ରୁହଣ କରାଗଲା । (ସି.ଏଫ୍. ରୋମି ୧:୨୮; ୧୪:୨୯; ୧୭:୧୦; ୨ୟ କର ୧୦:୧୮; ୧୩:୩; ଫିଲିପ ୨:୨୭; ୧ମ ପିତ ୧:୭) ସେଥି ସକାଶେ, ପଦ କେହି ଜଣେ ପରାଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବାର ଧାରଣା ଅବଗତ କରାଏ

କ. ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ହେବାକୁ

ଘ. ଉଭମ ହେବାକୁ

ଗ. ଅକୃତିମ ହେବାକୁ

ଘ. ବହୁମୂଳ୍ୟ ହେବାକୁ

ଡ. ସମ୍ପାଦିତ ହେବାକୁ

୨. ପେଇରାଜୋ, ପେଇରାସମସ୍ୟା

ଏହି ପଦର ଅନେକ ସମୟରେ ତୁଟି ପାଇବା ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପରାକ୍ଷାର ଅର୍ତ୍ତନିହତ ଅର୍ଥ ରହିଛି । ଅନେକ ସମୟରେ ଏହା ପ୍ରାତିରରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ପରାକ୍ଷା ସହ ସଂଯୋଗରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

କ. ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ପକାଇବା ଉଦ୍ୟମକୁ ଅବଗତ କରାଏ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୪:୧; ୧୭:୧; ୧୯:୩; ୨୨:୧୮; ୩୪; ମାର୍କ୍ ୧:୧୩; ଲୁକ ୪:୩୮, ଏବ୍ରୀ ୨:୧୮) ।

ଖ. ଏହି ଦ (ଯୀଇରାଜୋନ) ମାଥ୍ ୪:୩; ୧ମ ଥେବେ ୩:୪ରେ ଶଳତାନ ପାଇଁ ଆଖ୍ୟା ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

ଗ. ଜିଶୁରଙ୍କ ପରାକ୍ଷା ନ କରିବାକୁ ଆୟମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବାରେ ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କ ଦାରା ବ୍ୟବହୃତ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୧୪:୭; ଲୁକ ୪:୧୯) (ଅବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କରି. ୧୦:୯) । ଏହା କୌଣସି ବିଷୟ କରିବାର ଉଦ୍ୟମ ଯାହା ବିପଳ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରେ (ସି.ଏଫ୍. ପ୍ରେରିତ ୯:୨୦; ୨୦:୨୧; ଏବ୍ରୀ ୧୧:୨୯) । ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଲୋଭନ ଓ ପରାକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସଂଯୋଗରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ଅଟେ । (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କର. ୭:୪; ୧୦:୯, ୧୩; ଗାଲା ୨:୧; ୧ମ ଥେବେ ୩:୪; ଏବ୍ରୀ ୨:୧୮; ଯାକୁବ ୧:୨, ୧୩, ୧୪; ୧ମ ପିତ ୪:୧୨; ୨ୟ ପିତ ୨:୧୯) । ଜିଶୁର ମାନବ ଜୀବିତ ତିନିଜଣ ଶତ୍ରୁ (ସେମାନେ ହେଲେ ଜଗତ, ଶରୀର ଓ ଶଳତାନ)ଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ।

■ “କାରଣ ଜଗତରେ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭାବକାଦୀ ବାହାରି ସାରିଛନ୍ତି” ଏହା ଏକ ସମ୍ପନ୍ନକାଳ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ଯିରି ୧୪:୧୪; ୨୩:୨୧; ୨୯:୮; ମାଥ୍ ୩:୧୪; ୨୪:୧୧, ୨୪; ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୮-୩୦; ୨ୟ ପିତ ୨:୧; ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୮-୧୯, ୨୪; ୩:୭ ୨ୟ ଯୋହନ ୩) । ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ (ଗୃହ ମଣ୍ଡଳୀ ସମୂହ) ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି ସେମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଥା କହିବା ଅବିରତ ଦାବି କରନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ନିହିତାର୍ଥ ବିଷୟ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୪:୧୯ ରେ ନୂତନ ନିୟମ ଉବିଷ୍ୟବାଣୀ

୪:୨ “ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ଆଡ଼ା ବିହୁ” ଏହି ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ଗଠନ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ (ଏକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ) ଅଟେ କିଅବା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଅନୁଝାସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ (ଏକ ଆଦେଶ) ଅଟେ । ୨:୨୭ ର “ରହିବା” ଓ ୨:୨୯ ର “ଜାଣିବା”ରେ ଗଠନର ଏହି ସମାନ ଅନେକାର୍ଥକା ରହିଛି । ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ସବୁ ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୨୭, ୧୪:୨୭; ୧୭:୧୩-୧୪) ଏହି ସମାନ ପରାକ୍ଷା ପାଉଳଙ୍କର ଲେଖା ସମୂହ ୧ମ କର ୧୭:୩ରେ ଦେଖା ଯାଇ ପାରିବ ।

■ “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଡ଼ା ସେ ସ୍ଵୀକାର କରେ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଗୋଟିଏ କ୍ରମାଗତ କରୁଥିବା ବୁଦ୍ଧିକୁ ସୁଚିତ୍ତ କରେ, ବିଶ୍ୱାସର ଅତୀତ ଘୋଷଣା କୁ ନୁହେଁ । ଗ୍ରୀକ ପଦ “ସ୍ଵୀକାର” “ସମାନ” ଓ “କହିବାକୁ” ଠାରୁ “ସମାନ ବିଷୟ କହିବାକୁ” ଅର୍ଥ କରୁଥିବା ଏକ ଗୌରିକ ପଦ ଅଧ୍ୟେ । ୧ମ ଯୋହନରେ ଏହା ଏକ ଗୌନପୁନିଃକ ବିଷୟ ଅଟେ (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୧:୫; ୨:୨୩; ୪:୨-୩; ୪:୧୪; ଯୋହନ ୫:୨୨; ୨ୟ ଯୋହନ ୩) ଏହି ପଦ ଜଣକର ଦୃଢ଼ ଘୋଷଣା ବିଷୟ ଓ ଯୀଶୁଗ୍ରୀଷଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରତି_ତିଶ୍ୱୁତି ବନ୍ଦତାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର, ଜନସାଧାରଣା, ସ୍ଵଷ୍ଟ କଣ୍ଠରେ ସ୍ଵୀକାରକୁ ସୁଚିତ୍ତ କରେ । ଯୋହନ ୫:୨୨ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେହବନ୍ତୁ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ସେ ଜିଶୁରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ” ଏହା ଏକ ସମ୍ପନ୍ନକାଳ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ଯୋହନ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ ସେହି ଭାବର ଶିକ୍ଷକ (ଏହା ହେଉଛି, ନୋଷିକଷେ) ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଅପରିହାୟ୍ୟ ଧର୍ମନାତି ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ପରାକ୍ଷା ଅଟେ । ଏହାର ମୌଳିକ ଦୃଢ଼ ସତ୍ୟତା ହେଉଛି ଯେ ଯାଶୁ ପୂର୍ବ ଭାବେ ମନୁଷ୍ୟ (ଏହା ହେଉଛି ମାସ ରୂପ ଶରୀର, ଯାହାନେଷିକମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ) ତତ୍ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପୂର୍ବ ଭାବେ ଜିଶୁର ଅଟନ୍ତି (ସି.ଏଫ୍. ୧:୧-୪; ୨ୟ ଯୋହନ ୩; ଯୋହନ ୧:୧୪; ୧ମ ତିମ ୩:୧୭) । ସମ୍ପନ୍ନ କାଳ ସତ ବୋଲି କହେ ଯେ ଯାଶୁଙ୍କର ମାନବ ପ୍ରକୃତି ସ୍ଵଷ୍ଟକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ସମୂର୍ଧ ସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା । ଏହା ଏକ ଛୋଟ ଆଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟ ନ ଥିଲଶ । ଯାଶୁ ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ମାନବଜାତି ସହିତ ଏକ ଓ ଜିଶୁରଙ୍କ ସତ ଏକ ଅଟନ୍ତି ।

୪:୩ “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଡ଼ା ଯାହା ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ଵୀକାର କରେ ନାହିଁ” ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁସାରେ ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବ ଅଟେ ଯେ ନୂତନ ନିଯମର ପୁରାତନ ଲାଟିନ୍ ସଂସ୍କରଣ ଓ ରୋମାୟନ ଧର୍ମାଧିକ ଲେଖକମାନେ କ୍ଲେମେଣ୍ଟ, ଆଲେଜାଶ୍ରିଆର ଅରିଗେନ୍, ଲେନିଅଥ ଓ ଟେଲିଆନ୍ମାରେ ଲିମ୍ବୁର (ଅସମ୍ବୁନ୍ଦ୍ର କରେ) ରହିଛି, ଯାହା ପ୍ରତାୟମାନ ଭାବେ “ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଳଗା କରେ” ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟ ଆମାରେ ଓ ଗୋଟିଏ ଅଳଗା ଦୈବିକ ଆମାରେ ଯାହା ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ ନୋଷିକ ଲେକା ସମୂହ ଚଟିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ କଲା ତାହା ସୁଚିତ୍ତ କରେ । କିନ୍ତୁ

ଏହା ଏକ ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂଜୋଯଜା ଯାହା ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷା ସହିତ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀର ଜୀବନ ଓ ମରଣ ସଂଘର୍ଷକୁ ପ୍ରତିଫଳନ କରେ (ଦେଖନ୍ତୁ ବାର୍ତ୍ତ ରେହାର୍ତ୍ତ, ଦି ଅର୍ଥତୋକୁ କରପକ୍ଷନ ଅପ୍ରେସିପର, ପିପି ୧୯୪ - ୧୩୪) ।

■ “ଶ୍ରୀଷ୍ଠାରୀର ଆତ୍ମା” ଏଠାରେ ପଦ (ସିଏଫ ୨:୧୮-୨୪) ଶ୍ରୀଷ୍ଠାର ଜଣେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଜବରଦଶଳ କରିବାର ଏକ ଉଦ୍ୟମ ନୁହେଁ ।

■ “ଯେ ଆସୁଥାଇ ବୋଲି ତୁସେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ, ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ଜଗତରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଟେ” ଏହା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧିକାଳ ବଞ୍ଚିବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ସୁଚିତ କରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ବିଷୟ ଯୋହନ ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ଆଉ ଏହାର ପ୍ରୟୁକ୍ଷତା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା । ଗ୍ରାବରେ ସର୍ବନାମ “ଏହା” କ୍ଲାବଲିଙ୍ ଆମା”କୁ ଅନୁରୂପ କରେ । ୨:୧୮ ସଦୃଶ, ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ଯେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠାରୀମାନଙ୍କର ଆମା ଉଭୟ ଉପସ୍ଥିତ ଅଟେ ଓ ଆସିବ । ଆଦିପୁଷ୍ଟକ ନାର ପାପାତ୍ମାତାରୁ ଶେଷ ସମୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଠାରୀ ଓ ପାପର ଅବତାରର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯୁଗ ଯୁଗ ମଧ୍ୟଦେଇ ଏହି ନୋଷିକ ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନେ ଭ୍ରାତ୍ର ତଥ୍ୟ, ଭ୍ରାତ୍ର ଜୀବନଶୈଳୀ ଓ ଭ୍ରାତ୍ର ବୃତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଅନୁକ୍ରମ ଗଠନ କରନ୍ତି (ଏହା ହେଉଛି, ୨ୟ ଥେସଲନିକୀୟ ୨ ; ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୩) ।

୪:୪-୭ “ତୁସେମାନେ ସେମାନେ ଆସେମାନେ” ଏହି ସମସ୍ତ ସର୍ବନାମଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେଠାରେ ତିନୋଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ବେଦିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧. ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ (ଯୋହନ ଓ ତାଙ୍କ ପାଠକମାନେ)

୨. ଭ୍ରାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ (ନୋଷିକ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ)

୩. ଯୋହନଙ୍କର ପ୍ରଚାରକ ଦଳ କିମ୍ବା ଧର୍ମଚର୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ

ଏହି ସମାନ ପ୍ରକାରର ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଏବୁ ୧ ଓ ୧୦ ରେ ଦେଖାଯାଇଛି ।

୪:୪ “ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିଅଛୁ” ଏହା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧିକାଳ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଧର୍ମନାଟି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ଓ ବିଜୟୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଠିଯାନ ଜୀବନ ଉଭୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେବାପରି ମନେହୁଏ । ସେମାନଙ୍କ ଓ ଆସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହନର କି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ବାକ୍ୟ ！

ଯୋହନ ପାପ ଓ ଶଳତାନ ଉପରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠିଯାନର ବିଜୟ ସହ ଚିତ୍ତିତ । ୧ମ ଯୋହନରେ ସେ ଏହି ପଦ (ନିକାଓ) କୁ ଅଥର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ ୨:୧୩, ୧୪; ୪:୪; ୪:୪,୪) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ୧୧ଥର, ଓ ସୁସମାଚାରରେ ଥରେ (ସିଏଫ ୧୩:୩୩) । “ବିଜୟ” ନିମନ୍ତେ ଏହି ପଦ ଲୁକ (ସିଏଫ. ୧୧:୨୭)ରେ କେବଳ ଥରେ ଓ ପାଉଳଙ୍କ ଲୋକୋସମ୍ମାନ (ସିଏଫ. ରୋମି ୩:୫; ୨ୟ କର. ୩:୧୭; ଗାଲା ୪:୭; ପିଲିପ ୧:୧୯; ୧ମ ପିତ୍ର ୧:୧୧)ରେ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା ।

■ “କାରଣ ଯେ ଆସେମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେ ଜଗତରେ ଯେ ଅଛି ତାହାଠାରୁ ମହାନ୍ ଅଟେ” ଏହା ସ୍ଥାୟୀଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ପିତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେବାପରି ବୋଧହୁଏ (ସିଏଫ. ଯୋହନ ୧୪:୨୩; ୨ୟ କର. ୩:୧୭) । ନୂତନ ନିୟମ (୧) ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ପୁତ୍ର (ସିଏଫ. ମାଥ୍ ୨୮:୨୦; କଲ ୧:୨୭) ଓ (୨) ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ (ସିଏଫ. ରୋମି ୮:୫; ୨ୟ କର. ୩:୧୭; ଗାଲା ୪:୭; ପିଲିପ ୧:୧୯; ୧ମ ପିତ୍ର ୧:୧୧) । ଯୋହନ ୧୪:୧୪ ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ବାକ୍ୟାଂଶ “ସେ ଯେ ଜଗତରେ ଅଛି” ଶଳତାନଙ୍କୁ ସୁଚିତ କରେ (ସିଏଫ. ଯୋହନ ୧୨:୩୧; ୧୪:୩୦; ୧୭:୧୧; ୨ୟ କର. ୪:୪; ଏପିସ. ୨:୨; ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୯) ଓ ତାହାର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ । ୧ମ ଯୋହନରେ ପଦ “ଜଗତ” ର ସବୁ ସମୟରେ ନାପ୍ରିବାଚକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅର୍ଥ ରହିଛି (ତାହା ହେଉଛି ମାନବ ସମାଜ ଗଠିତ ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଟେ, ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧୪:୧୭ ରେ କ୍ଷସମସ୍ତ ।

୪:୫ “ସେମାନେ ଜଗତଠାରୁ ଜାତ” ଏହା ମୂଳ ତଥ୍ୟର ଏକ ଆବଳାଟିଭ ଅଟେ । ପଦ “ଜଗତ” ଏଠାରେ ପଢିତ ମାନବ ସମାଜ ଏହାର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସିଏଫ. ୨:୧୪-୧୭) । ଏହା ପଢିତ ମାନବବିକତାର ସାମ୍ପ୍ରଦୟ ସ୍ଥାଧୀନ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ ! ଏହାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କରିଯିନ ଅଟେ (ସିଏଫ. ୩:୧୨) । ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ (୧) ଏଲିୟ ଓ ବାଲ୍ ଦେବୀର ଭବିଷ୍ୟ ବଞ୍ଚାମାନେ (୧ମ ରାଜାବଳୀ ୧୮) ଓ (୨) ଯିରିମିୟ ବନାମ ହନାନିୟ (ୟିରିମିୟ ୨୮) ହୋଇପାରେ ।

■ “ଜଗତ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ” ଶ୍ରୀଷ୍ଠିଯାନ ଶିକ୍ଷକ ବନାମ ଭ୍ରାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି (ସିଏଫ. ଯୋହନ ୧୪:୧୯; ୧ମ ତିମ ୪:୧) ।

୪:୬ “ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣେ ସେ ଆସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପ୍ରେରିତିକ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିବା ଓ ଉଭର ଦେବାକୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ! ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପ୍ରଚାରକ / ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସମାଦର ବିଷୟବିଷ୍ଣୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଉଭର ଦିଅନ୍ତି ଏହି ଉଭୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଚାରକ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବେ ।

■ “ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଓ ମିଥ୍ୟା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ” ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ (ସିଏଫ. ଯୋହନ ୧୪:୧୭; ୧୪:୨୭; ୧୭:୧୩; ୧୮:୧୩; ୧ମ ଯୋହନ ୪:୭; ୪:୭) ଓ ମନ ଆତ୍ମା, ଶଳତାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିପାରେ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସମାଦର ଉପକୁ

ବୁଦ୍ଧିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନାମରେ ଦିଆଯାଆଛି, ମନେକର ଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବକ୍ତ୍ଵାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଜଣେ ଯାଶୁ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ସାଦୃଶ୍ୟତାକୁ ଉନ୍ନିତ କରେ ଓ ଜଣେ ମାନବ ଅନୁଧାନ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଥାଧାନତାକୁ ଉନ୍ନିତ କରେ ।

ରୋବର୍ ଗାର୍ଡଲିଙ୍ଗୋନଙ୍କର, ସିନୋନିମସ୍ ଅପ୍ ଦି ଅଳ୍ପ ଟେଷ୍ଟାମେଣ୍ଟ ରେ, ନୂତନ ନିୟମରେ ପଦ “ଆଡ଼ା” ର ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକାରୀ ଆଲୋଚନା ରହିଛି ।

୧. ମନ୍ଦ ଆଡ଼ାଗୁଡ଼ିକ

୨. ମାନବ ଆଡ଼ା

୩. ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା

୪. ମାନବ ଆଡ଼ାଗୁଡ଼ିକରେ ଓ ମଧ୍ୟଦେଇ ଆଡ଼ା ଉପାଦନ କରୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ

କ. ‘ଦାସତ୍ତର ଏକ ଆଡ଼ା ନୁହେଁ ବନାମ ଗ୍ରହଣକାରୀ ଆଡ଼ା’ – ରୋମି ୮:୧୫

ଘ. ‘କୋମଳତାର ଏକ ଆଡ଼ା’ – ୧ମ କର. ୪:୨୧

ଘ. ‘ବିଶ୍ଵାସକର ଏକ ଆଡ଼ା’ – ୨ୟ କର. ୪:୧୩

ଘ. ‘ତାହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ଓ ପ୍ରକାଶିତ ଜ୍ଞାନର ଏକ ଆଡ଼ା’ – ଏପିସ୍ ୧:୧୭

ଡ. ‘ଭାଗୁତାର ଏକ ଆଡ଼ା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଶକ୍ତି, ପ୍ରେମ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଆଡ଼ା’ ୨ୟ ତିମ ୧:୭

ଚ. ‘ଭ୍ରାନ୍ତ ଆଡ଼ା ବନାମ ସତ୍ୟର ଆମା’ – ୧ମ ଯୋହନ ୪:୭ (ପିପି. ୨୧ – ୨୩) ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୪:୭-୧୪

୭ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଆସ ଆମେମାନେ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, କାରଣ ପ୍ରେମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଠାରୁ ଜାତ; ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେ ପ୍ରେମକରେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍ଗଠାରୁ ଜାତ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କୁ ଜାଣେ । ୮ ଯେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, କାରଣ ଲକ୍ଷ୍ୟରତ ପ୍ରେମ । ୯ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରେମ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଯେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଯେପରି ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିପାରିବା । ୧୦ ଏହିଠାରେ ପ୍ରେମ ହେଉଛି, ଯେ ଆମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରୁ ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମକଲେ ପୂଣି ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟକ୍ଷିତ ସ୍ଵରୂପ ହେବାକୁ ପଠାଇଲେ । ୧୧ ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପ୍ରେମ କଲେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚିତ । ୧୨ କେହି କେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ; ଯଦି ଆମେମାନେ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମକରୁ, ତାହାହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ବମାନଙ୍କଠାରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ୧୩ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଛୁଟ ଓ ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆଡ଼ାଙ୍କୁ ଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି । ୧୪ ପିତା ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଆମେମାନେ ଦେଖାଅଛୁ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ।

୪:୭ “ଆସ ଆମେମାନେ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଜୀବନଧାରା, ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରେମ କରିବା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵାସାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏପ୍. ୧ମ କର. ୧୩; ଗାଲା ୪:୨୯) । ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖାସମୂହରେ ଏହା ଏକ ପୌନ୍ୟପୁନିକ ବିଷୟ ଓ ନୈତିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରାୟାର ଅପରିହାୟ୍ୟ ଉପାଦାନ ଅଟେ (ସିଏପ୍. ଯୋହନ ୧ମ:୩୪; ୧୫:୧୨, ୧୭; ୧ମ ଯୋହନ ୨:୭-୧୧; ୩:୧୧, ୨୩; ୨ୟ ଯୋହନ ୪; ପୂର୍ବାପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଦେଖନ୍ତୁ ସି) । ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ ଭଙ୍ଗୀ ଏକ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ଘରଣା ପ୍ରକାଶ କରେ ।

■ “କାରଣ ପ୍ରେମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଠାରୁ ଜାତ” ପ୍ରେମର ଉତ୍ସ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ, ମାନବ ଉଦାରତା, ଦୟା କିମ୍ବା ଭାବପବଣ ନୁହେଁ (ସିଏପ୍. ପ. ୧୭) । ପ୍ରାଥମିକ ଭାବେ ଏହା ଭାବପବଣର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ (ଏହା ହେଉଛି, ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ମରିବାକୁ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇବା, ସିଏପ୍. ପ. ୧୦; ଯୋହନ ୩:୧୭) ।

■ “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେ ପ୍ରେମକରେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଠାରୁ ଜାତ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କୁ ଜାଣେ” କ୍ରିୟାପଦ ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ କର୍ବବାଚ୍ୟ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ଵବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ବବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋହନଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଶାରୀରିକ ଜନ୍ମ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ (ସିଏପ୍. ୨:୨୯; ୩:୧୯; ୪:୧୮; ୪:୧୮; ଯୋହନ ୩:୩, ୭, ୧୧; ୧୯:୧୧) ।

ପଦ “ଜାଣିବା” କ୍ରମାଗତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସହାରିତାର ଏବୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରତିଫଳ କରେ (ସିଏପ୍. ଆଦି ୪:୧; ଯିରି ୧:୪) । ଏହା ଯୋହନର ଏକ ପୌନ୍ୟପୁନିକ ବିଷୟ, ଯାହା ସତସ୍ତରୀ ଥର ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତତ ହୋଇଥାଏ । ଯୋହନ ୧:୧୦ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍କ ଦେଖନ୍ତୁ ।

୪:୮ “ଯେ ପ୍ରେମକରେ ନାହିଁ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, କାରଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ ପ୍ରେମ” ଜୀବନଧାରା ପ୍ରେମ ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପ୍ରକୃତ ପରାୟା ଅଟେ ।

ଯୋହନଙ୍କର ସୁଦୂର ପ୍ରସାରା ସରଳ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ “ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ ପ୍ରେମ” ଲକ୍ଷ୍ୟର ଜ୍ୟୋତିଃପଦ (ସିଏପ୍. ୧:୪) ଓ “ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଡ଼ା” (ସିଏପ୍. ଯୋହନ ୪:୨୪)କୁ ଅନୁରୂପ କରେ । ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରେମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟର କ୍ରୂଧରେ ପ୍ରଭେଦ ଦେଖାଇବା ଉଭୟ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଦ୍ୱାରା ବିବରିବା ପରିପାରିବା ଅଟେ ।

୪:୯ “ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆସମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୂଚକ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୩:୧୭; ୨ୟ କର ୯:୧୪; ରୋମି ୮:୩୭) । ଆସମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ମରିବାକୁ ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜିଶୁର ଆସମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନଭାବରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ସେ ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ପ୍ରେମ କରିବା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, କେବଳ ଏକ ଅନୁଭୂତି ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୈନିକ ଜୀବନରେ ଏହା ଅନୁକରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ୧୯ ଯୋହନ ୩:୧୭) । ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ହେଉଛି ପ୍ରେମ କରିବା ଯେପରି ସେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

■ “ଜିଶୁର ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ” ଏହା ଏକ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ କାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୂଚକ କର୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଅଟେ; ଦେହବନ୍ତ ହେବା ଓ ଏହାର ଫଳାଫଳମାନ ଅବଶ୍ୟକ ରହିଛି ! ଜିଶୁରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଉପକାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟଦେଇ ଆସେ ।

ପଦ “ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ଵିତୀୟ” ହେଉଛି ମନୋଗେନେସ, ଯାହା “ଅଦ୍ଵିତୀୟ” “ଏକ ଜାତିର ଗୋଟିଏ”କୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେପରି ସ୍ବୀପୁରୁଷ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରଜନନ ସେପରି ଅଦ୍ଵିତୀୟ ନୁହେଁ । କୁମାରୀ ଜନ୍ମ କରିବା ଜିଶୁର ଓ ମରିଯମ୍ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ବୀପୁରୁଷ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କର ଅନୁଭୂତି ନ ଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ଏହି ପଦକୁ ଯୋହନ ଅନେକ ଥର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧:୧୪, ୧୮; ୩:୧୭, ୧୮; ୧୯ ଯୋହନ ୪:୯) । ଯୋହନ ୩:୧୭ରେ ଅତିରିକ୍ତ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ । ଏକ ଅସାଧାରଣ (ଜୀବସାଧାରିତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ) ଅର୍ଥରେ ଯାଶୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭବ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସତ୍ତନ କେବଳ ଏହି ବ୍ୟୁଘାଦିତ ଅର୍ଥରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ।

. “ଯେପରି ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିପାରିବା” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଗୋଟିଏ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପରମ୍ପରିତିକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ଉଭର ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଦେହବନ୍ତ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନେକ ଜୀବନ ଓ ଭରପୁର ଜୀବନ ଥିଲା (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୦:୧୦) ।

୪:୧୦ “ଏହିଠାରେ ପ୍ରେମ ହେଉଛି” ଯାଶୁଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ମରଣରେ ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରେମ ସଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍. ରୋମି. ୪:୬, ୮) । ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଅଟେ । ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ହେଉଛି ପ୍ରେମ କରିବା !

■ “ନୁହେଁ ଯେ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଆସେମାନେ ପ୍ରେମ କଲୁ” ଜଗତର ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ନୃତନ ନିଯମ ଅସାଧାରଣ ଅଟେ । ପ୍ରକାରଗତ ଭାବେ ଧର୍ମ ହେଉଛି ମାନବଜାତି ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଅନେକଣ କରିବା, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ହେଉଛି ପତିତ ମାନବ ଜାତିକୁ ଜିଶୁର ଅନେକଣ କରିବା ! ଉତ୍କଳ ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଜିଶୁରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ । ଆସମାନଙ୍କ ପାପ ଓ ସାର୍ଥ, ଆସମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଗର୍ବ ମଧ୍ୟଦେଇ ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ଗୌରବାନ୍ତି ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଜିଶୁର ପତିତ ମାନବଜାତିକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ଏକ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗାଯୋଗ ସଂବାଳନ ଓ ଚାଲୁ ରଖିଛନ୍ତି ।

କ୍ରିୟାପଦର ଗଠନ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବିଭିନ୍ନତା ସେଠାରେ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରେମ ଅଛି ଓ କୁମାଗତ କର, ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ କାଳ - ଏମ ଏସ ବି

୨. ପ୍ରେମ କଲେ, ଆଓରିଷ - ଏମ ଏସ .

୩. ଯୁବିଏସ କେବ “ବି”ମାନ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ କାଳକୁ ଦିଏ (ପ୍ରାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ।

■ “ଆସମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟର୍ଵିତ ସ୍ଵରୂପ ହେବାକୁ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ” ୨:୨ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ ।

୪:୧୧ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ବିବେଚନାରୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟ ହେବା ଭାବେ ଛଳନାମନକ ଅଟେ । ଜିଶୁର ଆସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ରୋମି ୮:୩୧) ।

■ “ଜିଶୁର ଆସମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପ୍ରେମ କଲେ” “ଏପରି” ଏଠାରେ “ଏହିପରି ଏକ ଶୈଳୀରେ” ଭାବେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ଅଟେ, ଯେପରି ଯୋହନ ୩:୧୭ ରେ ।

■ “ଆସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ” କାରଣ ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି ଆସେମାନେ ପରମରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ (ସିଏଫ୍. ୨:୭; ୩:୧୭; ୪:୧) । ଆବଶ୍ୟକତାର ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ବାଧାଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ ଓ ମନୋଭାବକୁ ପ୍ରତିପଳନ କରେ ।

୪:୧୨ “କେହି କେବେ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ” ଏହା ଏକ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ କାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୂଚକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ (କ୍ରିୟା) । ଏହି ଶବ୍ଦ “କେହି ଜଣକ ଉପରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ପ୍ରଗାଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁବା”କୁ ସୂଚିତ କରେ (ସିଏଫ୍. ଯାତ୍ରା ୩୦-୩୩; ଯୋହନ ୧:୧୮; ୪:୧୭; ୫:୪୭; ୬:୩୮ ତିମ ୨:୧୭) । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ ଯେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ, ପୂର୍ବାୟ ରହସ୍ୟବାଦ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା କିଛି ପରିମାଣରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କଠାରୁ କିମ୍ବା ଜିଶୁରଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସ୍ଵପ୍ନ ବା ଦୃଶ୍ୟ ଦାବି କରୁଥିଲେ । ଯାଶୁ ପିତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଥିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଜାଣୁ !

■ “ଯଦି” ଏହା ଢୁଢାୟ ଶ୍ରେଣୀୟ ସର୍ବମୂଳକ ଅଟେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅର୍ଦ୍ଧନିହିତ ଶକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ।

■ “ଜିଶୁର ଆସମାନଙ୍କଠାରେ ରୁହନ୍ତି” ୨:୧୦ରେ ରହିବା ଉପରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆସମାନଙ୍କଠାରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି” ଏହା ଏକ ବାଗବାହୁଲ୍ୟ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ସୂଚକ କୃଦତ ବିଶେଷଣ କର୍ମବାଚ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯାନମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କର ସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ପ୍ରେମରେ ରହିଥିବାର ଏକ ପ୍ରମାଣ ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ୨:୪; ୪:୧୭) ।

୪:୧୩ “ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆତ୍ମଦାନ କରିଅଛନ୍ତି” ଏହା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ସ୍ଥୋଯୀଭାବେ ଉପସ୍ଥିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା (ସିଏଫ୍. ୩: ୨୪; ରୋମି ୮: ୯) ଓ ତାହାଙ୍କ ରୂପାନ୍ତରିତ କରୁଥିବା ପ୍ରଭାବ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରମାଣ ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ରୋମି ୮: ୧୭) । ଏହିପରି ମନେହୁଏ ସେ ୧୩ ପ. ହେଉଛି ଆତ୍ମଙ୍କର ଅର୍ଥନ୍ତିହିତ ସାକ୍ଷୀ, ଯେତେବେଳେ ୧୪ ପ. ରେ ପ୍ରେରିତିକ ସାକ୍ଷୀର ବାପ୍ତିକ ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ । ଭିତ୍ତି ୧୩-୧୪ରେ ତ୍ରୀଏକ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିରେ ସମ୍ମତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧୪: ୨୭ରେ ତ୍ରୀଏକ ଲଶ୍ଵର ।

୪:୧୪ “ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ଓ ସାକ୍ଷୀ ଦେଇଅଛୁ” କ୍ରିୟାପଦଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ସୂଚକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ (କ୍ରିୟା) ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଟନ୍ତି । ଠିକ୍ ୧:୧-୩ ସଦୃଶ ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିରେ ସମ୍ମତରେ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଦର୍ଶି ସାକ୍ଷୀ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ପଦ “ଦେଖୁଛି” ହେଉଛି ସେହି ସମାନ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ଯେପରି ୧୨ ପ.ରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ “ବିଷୟକୁ ପ୍ରଗାଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁବା” ଅଟେ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନ ୧୪: ୨୭ରେ ତ୍ରୀଏକ ଲଶ୍ଵର ।

■ “ଯେ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ” ଏହା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ସତ୍ୟ ଯେ ପିତା ଲଶ୍ଵର ପୁତ୍ର ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୩: ୧୭) ନୋଷିକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଆତ୍ମା (ଉତ୍ତମ) ଓ ପଦାର୍ଥ (ମନ) ମଧ୍ୟରେ ତଥାକଥିତ ଦୈବବାଦ ବିଶେଷ ଖଣ୍ଡନ କରେ । ଯୀଶୁ ପ୍ରକୃତଭାବେ ଦୈବିକ ଥିଲେ ଓ ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ନର ଅଭିଶାପ (ସିଏଫ୍. ଗାଲା ୩: ୧୩)ରୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଓ ପାପର ଏକ ମନ ଜଗତକୁ ଉତ୍ଥାର କରିବାକୁ ଏଥୁ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ । (ସିଏଫ୍. ରୋମିଯ ୮: ୧୮-୨୪) ।

■ “ଜଗତର ତ୍ରୀଶକର୍ତ୍ତା ହେବା ନିମନ୍ତେ” ସତ୍ୟ ଯେ ପିତା ପରିତ୍ରାଣ କରିବାର ଉପାୟ ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପସଦ କରିବା, ଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ସହିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର, ଗୁପ୍ତଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ଆହରଣ କରାଯିବା ନୋଷିକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରେ । ସେମାନେ ଏହି ଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଏଇଅନ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଲଶ୍ଵର ଓ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ହୋଇ ଲଶ୍ଵର ଯିଏ ପୂର୍ବବିଦ୍ୟମାନ ବଞ୍ଚୁଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଜଗତ ଗଠନ କଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କ୍ଷମତାର ରାଜ୍ୟ ବୋଲି କହୁଥୁଲେ ।

“ଜଗତର ତ୍ରୀଶକର୍ତ୍ତା” ବାକ୍ୟାଂଶ (୧) ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆଖ୍ୟା (ତାହା ହେଉଛି, ଗ୍ରୀସର ଦେବତା (ଜିଉସ) ଓ (୨) ରୋମିଯ କାଳସରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସାଧାରଣ ଆଖ୍ୟା ଥିଲା । ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଯୀଶୁ ଏହି ଆଖ୍ୟା ବହନ କରିପାରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୪: ୪୭; ୧ମ ତିମ ୨: ୪; ୪: ୧୦) । ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଏହା ଏସିଆ ମାଜନରରେ ସ୍ଥାନୀୟ କାଇସର ଭକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡାଢିନା ନିମନ୍ତେ କାରଣ ହେଲା ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଏହା ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧିଗତ ଅଟେ । ସେ ସମସ୍ତ (କେତେକ ନୁହେଁ) ଙକ୍ରମ ତ୍ରୀଶକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ କେବଳ ଉଭର ଦିଅନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧: ୧୨; ୩: ୧୭; ରୋମି ୪: ୮; ୧୦: ୯-୧୩) ।

ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ୪: ୧୪-୨୧

୧୪ ଯେ କେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ଥାକାର କରେ, ଲଶ୍ଵର ତାହାଠାରେ ରହନ୍ତି ଓ ସେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ରହେ । ୧୫ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଅଛି ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ । ଲଶ୍ଵର ତ ପ୍ରେମ, ଆଉ ଯେ ପ୍ରେମରେ ରହେ ସେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ରହେ, ପୁଣି ଲଶ୍ଵର ତାହାଠାରେ ରହନ୍ତି । ୧୬ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରେମଦିନ ହୋଇଅଛି, ଯେପରି ବିଚାର ଦିନରେ ଆମ୍ବେମାନେ ସାହସ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବା; କାରଣ ସେ ଯେପରି, ଆମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଏ ଜଗତରେ ଅଛୁ । ୧୮ ପ୍ରେମରେ ଭୟ ନଥାଏ; କାରଣ ସିନ୍ଧ ପ୍ରେମ ଭୟକୁ ଦୂରକରେ, କାରଣ ଭୟ ଦଣ୍ଡ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଆଉ ଯେ ଭୟକରେ ସେ ପ୍ରେମରେ ସିନ୍ଧ ନୁହେଁ । ୧୯ ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରେମ କରୁ, କାରଣ ସେ ପ୍ରଥମେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମକଲେ । ୨୦ କେହି ଯଦି କୁହେଁ “ମୁଁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ” ଆଉ ତାହାର ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ; କାରଣ ସେ ଯେ ତାହାର ଭାଇକୁ ଦେଖୁଅଛି, ମାତ୍ର ପ୍ରେମକରେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସେ ଦେଖନାହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ୨୧ ଆଉ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛୁ, ସେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରେ ସେ ଆପଣା ଭାଇକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମକରିବା ଉଚିତ ।

୪:୧୫ “ଯେ କେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସ୍ଥାକାର କରେ” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ ସମ୍ବନ୍ଧାର୍ଥକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । “ସ୍ଥାକାର କରିବା” ନିମନ୍ତେ ପ. ୨ରେ ଲେଖା ଦେଖନ୍ତୁ । ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାନର ଯୋହନଙ୍କ ତିନିଗୋଟି ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯୀଶୁଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧର୍ମତଥ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟତା (ସିଏଫ୍. ୨: ୨୭-୨୮; ୪: ୧-୪; ୪: ୧, ୪) । ୧ମ ଯୋହନ ଓ ଯାକୁବରେ ଜୀବନଧାରା ପ୍ରେମ ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ସହିତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ହେଲା । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ଶରୀର ଓ ଏକ ଜୀବନଧାରା ଅଟେ । ପୂର୍ବାପରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟିମାନ ଦେଖନ୍ତୁ, ସି ।

ସମସ୍ତିଗତ ପଦ “ଯେକେହି” ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଯେକେହି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ମହାନ୍ ନିମନ୍ତର ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଆଦି ୧: ୨୭-୨୭; ୪: ୩; ୫: ୩) । ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ତୋର ପାପର ସମସ୍ତା ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲା (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୩: ୧୩) । ସମସ୍ତେ ଉତ୍ଥାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବେ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ,

ବିଶ୍ୱାସ, ଆଞ୍ଚାପାଳନ, ସେବାକରିବା ଓ ଅଧିବସାୟର ଚୁକ୍ତିବନ୍ଦ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଭର ଦେବେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣାରଙ୍କ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି “ଆସ” (ସିଏଫ୍. ଯିଶାଇୟ ୪୪) ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ : ବନ୍ଦର ପ୍ରଚାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପକ୍ଷପାତ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ

ପାଠକ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ସୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁଁ ପକ୍ଷପାତୀ ଅଟେ । ମୋର ସୁଶୃଙ୍ଖଳ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ କାଲଭିନ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କିମ୍ବା ବିଧାତାଙ୍କ ବିଧୁବିଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏହା ମହାନ୍ ଆଦେଶ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ମାର୍ଥ ୨୮:୧୮-୨୦; ଲୁକ ୨୪:୪୭-୪୭; ପ୍ରେରିତ ୧:୮) । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସକରେ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତିର ଉଦ୍ଧାର ନିମନ୍ତେ ଜଣାରଙ୍କଠାରେ ଏକ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯୋଜନା ଥିଲା (ଇ.ଜି. ଆଦି. ୩:୧୪; ୧୨:୩; ଯାତ୍ରା ୧୯:୪-୫; ଯିରି ୩୧:୩୧-୩୪; ଯିହଜିକଲ ୧୮; ୩୭:୨୨-୩୫; ପ୍ରେରିତ ୨:୨୩; ୩:୧୮; ୪:୨୮; ୧୩:୨୯; ରୋମ ୩:୯-୧୮, ୧୯-୨୦, ୨୧-୨୩) । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଓ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି (ସିଏଫ୍. ଆଦି ୧:୨୭-୨୭) । ତୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଏକାତ୍ମୁତ ଅଟନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଗାଲା ୩:୨୮-୨୯; କଲ. ୩:୧୧) । ଯାଶୁ ଜଣାରଙ୍କର ରହସ୍ୟ, ଶୁଣ୍ଟ ଥିଲେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ଏପିସ. ୨:୧୧-୩:୧୩) । ନୂତନ ନିଯମ ସୁସମାଚାର ଶାସ୍ତ୍ର ନିମନ୍ତେ ବାବିକାଠି ଅଟନ୍ତି, ଜସ୍ତାଏଲ ନୁହେଁ ।

ଏହି ପୂର୍ବ ବୁଝାମଣା ଶାସ୍ତ୍ରର ମୋହର ସମସ୍ତ ତର୍ଜମାଗୁଡ଼ିକୁ ରଙ୍ଗ ବଲେ । ମୁଁ ସମସ୍ତ ଅଂଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ପାଠ କରେ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତତାବେ ଏକ ପକ୍ଷପାତ (ସମସ୍ତ ତର୍ଜମାକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମୁଡ଼ିକ ରହିଛି) ଅଟେ, ମାତ୍ର ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ପରିଞ୍ଜାତ ଏକ ପୂର୍ବନୂମାନ ଅଟେ ।

■ “ଜଣାର ତାହାଠାରେ ରହନ୍ତି ଓ ସେ ଜଣାରଙ୍କଠାରେ ରହେ” ଏହା ମାନବଜାତି ସହିତ ଜଣାରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ତୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗଠନ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । ସବୁ ସମୟରେ ଜଣାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତି, କାର୍ଯ୍ୟ ତାଲିକା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ତୁକ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଆଧାର ଯୋଗାଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଥମିକଭାବେ ଉଭର ଦେବା ଓ ଉଭର କ୍ରମାଗତ କରିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦାୟୀତ୍ବ ରହିଛି ।

ରହିବା ହେଉଛି ଏକ ତୁକ୍ତିଗତ ଆବଶ୍ୟକତା, କିନ୍ତୁ ଏକ ଉତ୍କଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪) । କହନା କରନ୍ତୁ ଯେ ବିଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ଜସ୍ତାଏଲର ପରିତ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ (ସିଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୨୩) ସହିତ ରହନ୍ତି (ସ୍ଥାଯୀରାବରେ ଉପର୍ତ୍ତି) ! ୨:୧୦ରେ ରହନ୍ତି ଉପରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

4:୧୩ “ଆସେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ” ଏହି ଉଭୟ କ୍ରିୟାପଦଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପନ୍ନକାଳ ବନ୍ଦବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଜଣାରଙ୍କ ପ୍ରେମର ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କର ସାହସିକ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ଆଧାର ଅଟେ, ବିଦ୍ୟମାନ ପରିପ୍ରକଟିଗୁଡ଼ିକ ନୁହେଁ । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ୪:୧୩ ରେ ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ।

■ “ଆସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅଛି” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବନ୍ଦବ୍ୟ ସୂଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଜଣାରଙ୍କ କ୍ରମାଗତ କରୁଥିବା ପ୍ରେମ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି ।

■ “ଜଣାର ତ ପ୍ରେମ” ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ପୁନରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍. ପ. ୮) ।

4:୧୭ “ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି” ଏହା ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଟେଲେସ୍ ଠାରୁ ଅଟେ (ସିଏଫ୍. ପ. ୧୭) । ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ପରିପକ୍ଷତା ଓ ସମ୍ପଦନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ପାପଶୂନ୍ୟତାକୁ ନୁହେଁ ।

■ “ଆସେମାନଙ୍କଠାରେ” ଏହି ଅବ୍ୟେ ପଦ (ମେଟା) “ଆସେମାନଙ୍କଠାରେ” (ଟିଇଭି, ଏନ୍ଜେବି) “ଆସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ” (ଏନ୍କେଜେଜି, ଏନ୍ ଆର ଏସ ଭି, ଏନ୍ ଆଇ ଭି, ଆର ଇ ବି) କିମ୍ବା “ଆସେମାନଙ୍କ ସହିତ” (ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି) ଭାବେ ବୁଝାଯାଇପାରେ ।

■ “ସେପରି ଆସେମାନେ ସାହସ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇପାରିବା” ପ୍ରକୃତଭାବେ ଏହି ପଦ ଅର୍ଥ କରେ ବକ୍ତ୍ତାର ସାଧାନତା । ଯୋହନ ଏହାକୁ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି (ସିଏଫ୍. ୨:୨୮; ୩:୨୧; ୪:୧୪) । ଏହା ଏକ ପବିତ୍ର ଜଣାରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାରେ ଆସେମାନଙ୍କର ସାହସ ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ (ସିଏଫ୍. ଏଗ୍ରା ୩:୨; ୧୦:୩୪) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ୨:୨୮ରେ ।

■ “ବିଚାର ଦିନରେ, କାରଣ ସେ ସେପରି ସେହିପରି ଆସେମାନେ ଏହି ଜଗତରେ ଅଛୁ” ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଯାଶୁ ସେପରି ପ୍ରେମକଲେ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚିତ (ସିଏଫ୍. ୩:୧୭; ୪:୧୧) । ସେମାନେ ଆଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ ତାତ୍ତ୍ଵିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ସେପରି ସେ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପିତା ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ ଓ ଆହ୍ୟାଯ କରାଗଲେ ଯେପରି ସେ କରାଗଲେ ! ଗୋଟିଏ ଦିନ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜୀବନର ଦାନ ନିମନ୍ତେ ଜଣାରଙ୍କୁ ଏକ ବିବରଣୀ ଦେବେ (ସିଏଫ୍. ମାର୍ଥ ୨୪:୩୧-୪୭; ୨ୟ କର. ୪:୧୦; ପ୍ରକା ୨୦:୧୧-୧୪) । ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଚାର ଦିନ ଭୟ ଧାରଣ କରେ ନାହିଁ ।

4:୮ “ପ୍ରେମରେ ଭୟ ନଥାଏ” ଯେତେବେଳେ ଜଣାରଙ୍କୁ ଆସେମାନେ ପିତାଭାବେ ଜାଣିଥାଉ, ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଚାରକ ଭାବେ ଅଧିକ ସମୟ ଭୟ କରି ନଥାଉ । ଯଦି ସମସ୍ତ ନୁହେଁ, ଅଧିକତମ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମକୁ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଭୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବିଚାରର ଭୟ, ଦୋଷା କରାଯିବାର ଭୟ, ନରକର ଭୟ । ଯେମିତି ହେଉ, ଉକ୍ତାରପ୍ରାସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ଉତ୍କଳ ବିଷୟ ଘଟେ : ଯାହା ଭୟ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ନିର୍ଭୟ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ !

■ “ଉଦୟ ଦଶ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ” ଏହା ଏକ ବିରଳ ଶବ୍ଦ କେବଳ ଏଠାରେ ଓ ମାଥୁ ୨୫:୪୭ (୨ୟ ପିତର ୨:୯ ରେ କ୍ରିୟାପଦର ଗଠନ)ରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଯାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଥାପନା । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ କ୍ରିୟାପଦ ସ୍ମୃତିତ କରେ ଯେ ଜଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଉଦୟ ଉତ୍ତର ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ (ଠିକ୍ ସମୟରେ) ଓ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ (ସମୟର ଶେଷ ମୁହଁର୍ରୁରେ) ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ନିର୍ମିତ (ସିଏପ୍. ଆଦି ୧:୨୭-୨୭) ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତି, ଜ୍ଞାନ, ଚିନ୍ତନ ଓ ପରିଶାମଗୁଡ଼ିକର ଭାବକୁ ଅର୍ତ୍ତଭୂତ କରେ । ଏହା ଏକ ନୈତିକ ଆଚରଣର ବିଶ୍ୱ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗନ୍ତି ନାହିଁ ; ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଭାଙ୍ଗନ୍ତି ।

୪:୧୯ “ଆୟେମାନେ ପ୍ରେମକରୁ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟସ୍ତରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାବାଚ୍ୟ ଅଟେ ।

ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି “ଆୟେମାନେ ପ୍ରେମକରୁ” ପରେ ଏକ ସଲଖ କର୍ମପଦ ସଂଯୋଗ କରେ । ସଲଖ କର୍ମପଦ ନିମନ୍ତେ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଚଯନଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :

୧. ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟିଆଳ ଗ୍ରୀକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି (X)ରେ “ଜଶ୍ଵର” (ନେ ଥାନ୍) ଯୋଗ କରାଯାଇଛି

୨. ଯ ରେ “ତାହାଙ୍କୁ” (ଆଓଚନ୍) ଯୋଗ ହୋଇଛି (କେ ଜେ ଭି)

୩. ଭଲଗେଟରେ “ପରସ୍ବରକୁ” ଯୋଗ ହୋଇଛି

ଏହି ସଲଖ କର୍ମପଦଗୁଡ଼ିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଯୋଜନା ହୋଇପାରେ । ଯୁବିଏସ୍ କ୍ରିୟାପଦକୁ କେବଳ ଏକ ‘ଏ’ମାନ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ପ୍ରଦାନ କରେ ।

■ “କାରଣ ପ୍ରଥମେ ସେ ଆୟେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ” ଏହା ୧୦ ପ.ର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଗୁରୁତ୍ୱପ୍ରଦାନ ଅଟେ । ସବୁ ସମୟରେ ଜଶ୍ଵର ପ୍ରାଥମିକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତି (ସିଏପ୍. ଯୋହନ ୨:୪୪, ୪୪) କିନ୍ତୁ ପଢିତ ମାନବ ଜାତି ଉତ୍ତର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ (ସିଏପ୍. ଯୋହନ ୧:୧୨; ୩:୧୭) । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ଭରସା ଯୋଗ୍ୟତାରେ ଭରସା କରନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସତାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି । ତ୍ରୁକେ ଜଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରେମମୟ, କର୍ମମୟ, ବିଶ୍ୱାସ ଚିତ୍ତରେ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାୟ ମାନବ ଜାତିର ପ୍ରତ୍ୟାଶା ଓ ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଟେ ।

୪:୨୦ “ଯଦି କେହି ଜଣେ କହେ” ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସର୍ବମୂଳକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅର୍ତ୍ତନିହିତ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ । ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଗଠନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋହନ ଉତ୍ସୁକ କରିବାର ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟେ (ସିଏପ୍. ୧:୨, ୮, ୧୦; ୨:୪, ୨) । ଏହି ସାହିତ୍ୟକ କୌଣସିକୁ ଗାଲିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଲୋଚନା କୁହାଯାଏ (ସିଏପ୍. ମଲାଖ୍, ରୋମିଯ ୨ ଓ ଯାକୁବ) ।

■ “ମୁଁ ଜଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରେ, ପୁଣି ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୃଣା କରେ” ଆୟେମାନଙ୍କର ଜୀବନଧାରା ପ୍ରେମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଆୟେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ କି ନୁହେଁ (ସିଏପ୍. ମାର୍କ ୧ ୨୯-୩୪) । ମତଭେଦ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ଘୃଣା ନୁହେଁ (ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ) । ବିଶେଷ ଶାର୍ଶ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହ ୪:୪ ରେ ଜାତିବାଦ ।

■ “ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ” କେତେକ “ତଥାକଥ୍ତ” ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କୁ ଯୋହନ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତି (ସିଏପ୍. ୨:୪, ୨୯; ୪:୨୦) । ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତାର କରନ୍ତି ଜଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କରନ୍ତି (ସିଏପ୍. ୧:୨, ୧୦; ୪:୧୦) । ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବରେ ସେଠାରେ ସାର୍ଥ ପ୍ରତାରିତ ଧର୍ମତ୍ୱବିତମାନେ ଅଛନ୍ତି ।

୪:୨୧ “ଏହି ପଦ ଅଧ୍ୟୟର ସାଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରେ ! ପ୍ରେମ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସାର ନନ୍-କାଉଣ୍ଠର ଫେଲଟେବୁଲ ପ୍ରମାଣ । ଘୃଣା ହେଉଛି ସଲତାନର ସନ୍ତାନର ପ୍ରମାଣ । ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ପଳକୁ ଭାଗ କରୁଥିଲେ ଓ ମତଭେଦ କାରଣ ହେଉଥିଲେ ।

■ “ଭାଇ” ଏହା ମାନିନେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପଦ “ଭାଇ” ଏକାଧୁକାର୍ଯ୍ୟ ବୋଧକ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ ବନ୍ଧୁ” କିମ୍ବା “ମନୁଷ୍ୟ ବନ୍ଧୁ” ହୋଇଥାଇପାରେ । ଯେମିତି ହେଉ, ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କ “ଭାଇ” ର ପୌନପୁନିଃକ ବ୍ୟବହାର ସ୍ମୃତି କରେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥକୁ (ସିଏପ୍. ୧ମ ତିମ ୪:୧୦) ।

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଟେ । ଆୟେମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆୟେମାନେ ସମାପ୍ତ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵା ସମାପ୍ତ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ପୁଷ୍ଟ କରେ ଏହି ବିଭାଗୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟଦେଇ ଚିନ୍ତାକରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି । ଅର୍ଥଚିନ୍ତା କରିବାରେ ସେମାନେ ପ୍ରଗରହଣ ହୋଇପାରନ୍ତି, ନିଷ୍ଠିତମୂଳକ ନୁହେଁ ।

୧. ବାଷ୍ପବିକ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ତିନୋଟି ମୁଖ୍ୟ ପରାୟାଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା କର ।

୨. ଜଣେ କିପରି ଜାଣିବ ବାଷ୍ପବରେ କିଏ ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଥା କହୁଛି ?

୩. ସତ୍ୟର ଦୂରଟି ଉଷ୍ଣଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ପ୍ରଶ୍ନୁତ କର (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ କର୍ମପଦ)

୪. “ଜଗତର ଭ୍ରାନ୍ତକର୍ତ୍ତା” ଆଖ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସରେ ମହଦ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣତା କ’ଣ ଅଟେ ?

୫. କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା କର ଯାହା ମିଥ୍ୟାବାଦାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରେ (ତାହା ହେଉଛି, ଭ୍ରାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ) ।

୧ମ ଯୋହନ ୪

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଲେଦ ବିଭାଗମାନ				
ସ୍ତୁରିଏସ	ଏନକେଜେଭି	ଏନଆର୍ଟ୍‌ସ୍ଟର୍‌ଟିଉରି	ଟିଇଭି	ଏନ୍‌ଜେବି
ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି	ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା			
ଜଗତକୁ ଜୟ କରିବା	ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା	ବିଜୟୀ ବିଶ୍ୱାସ	ଜଗତ ଉପରେ	ଆସମାନଙ୍କର ବିଜୟ
	୪: ୨୦ - ୪: ୫			
୪: ୧ - ୫		୪: ୧ - ୫	୪: ୧ - ୫	ବିଶ୍ୱାସର ଉଷ୍ଣ
ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ	ଶିଶୁରଙ୍କ ସାକ୍ଷୀର ନିଷ୍ଠିତତା		ସୀଶୁରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ	
୪: ୨ - ୧ ୨	୪: ୨ - ୧ ୩	୪: ୨ - ୧ ୨	୪: ୨ - ୧ ୨	
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜୀବନର ଜ୍ଞାନ		ସମାପ୍ତି	ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜୀବନ	
୪: ୧ ୩ - ୧ ୫	ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସହାନୁଭୂତି ଓ ସାହସ	୪: ୧ ୩	୪: ୧ ୩ - ୧ ୫	ପାପାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା
୪: ୧ ୪ - ୧ ୭		୪: ୧ ୪ - ୧ ୭	୪: ୧ ୪ - ୧ ୭	
୪: ୧ ୭ - ୧ ୭	ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିବା ମିଥ୍ୟାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା		୪: ୧ ୭ - ୧ ୭	ପତ୍ରର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ
୪: ୧ ୮ - ୨ ୧	୪: ୧ ୮ - ୨ ୧	୪: ୧ ୮ - ୨ ୦	୪: ୧ ୮	୪: ୧ ୮ - ୨ ୧
			୪: ୧ ୯	
			୪: ୨ ୦	
			୪: ୨ ୧	
			୪: ୨ ୧	

ପଠନ ଚକ୍ର ତିନି

ଅନୁଲେଦ ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଇବଲର ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ତର୍ଜମା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଚନ୍ତି । ଆସମାନଙ୍କଠାରେ ଥିବା ଆଲୋକରେ ଆସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗମନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆପଣ, ବାଇବଲ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ତର୍ଜମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଚନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ନିରବିନ୍ଦୁଭାବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠ କରନ୍ତୁ । ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚିହ୍ନକୁ ପାଠେ କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟ ଭାଗଗୁଡ଼ିକୁ ପାଞ୍ଚୋଟି ନୂତନ ତର୍ଜମା ସହ ମିଳାଇନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ ଭାଗ କରିବା ପ୍ରେରଣା ଦାୟୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚାବିକାଠି, ଯାହା ତର୍ଜମା କରିବାର ମନୋଭାବ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଲେଦରେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରହିଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଲେଦ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଲେଦ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଲେଦ

୪. ଇତ୍ୟାଦି

ଶତ ଓ ବାକ୍ୟାଂଶ ପଠନ

ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି (ଆଧୁନିକରଣ) ଶାଶ୍ଵାଂଶ : ୪: ୧ - ୪

୧ ଯେକେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଜିଶୁରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ଆଉ ଯେକେହି ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ସେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ସନ୍ତାନକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରେ । ୨ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆସେମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ, ଆସେମାନେ ଜିଶୁରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ । ୩ କାରଣ ଏହା ଜିଶୁରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଅଟେ, ଯେ ଆସେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ; ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସବୁ ଭାରସ୍ଵରୂପ ନୁହେଁ । କାରଣ ଯାହାକିଛି ଜିଶୁରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ଜଗତକୁ ଜୟ କରେ; ଆଉ ଯାହା ଜଗତକୁ ଜୟ କରିଅଛି ତାହା ବିଜୟ ଆସମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ।

୪: ୧ “ଯେକେହି” (ଦୁଇଥର) ୧ମ ଯୋହନରେ ପଦ ପାଷ ବାରମ୍ବାର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସିଏପ୍. ୨: ୨୯; ୩: ୩, ୪, ୨ (ଦୁଇଥର) ୯, ୧୦; ୪: ୩; ୪: ୧) । ଯୋହନଙ୍କର କଲା କିମ୍ବା ଧଳା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ସମୟାକ୍ଷେପ ଶ୍ରେଣୀ ଗୁଡ଼ିକରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ବହିଭୂତ କରାଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏହା ଜିଶୁରଙ୍କର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଅଟେ (ସିଏପ୍. ଯୋହନ ୧: ୧୨; ୩: ୧୨; ୧ମ ତିମ ୨: ୪; ୨ୟ ପିତ. ୩: ୯) । ରୋମି ୧୦: ୯ - ୧୩ରେ ପାଉଲଙ୍କର ମହାନ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ସହିତ ଏହା ସମାନ ଅଟେ ।

■ “ବିଶ୍ୱାସ କରେ” ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ (ବିଶେଷ୍ୟ - ପିସଟିସ କ୍ରିୟାପଦ - ପିସଟିୟ) ଯାହା “ବିଶ୍ୱାସ” “ଭରସା” କିମ୍ବା “ନିର୍ଭର” ଭାବେ ଅନୁବାଦ ହୋଇପାରେ । ଯାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ୧ମ ଯୋହନ ଓପାଳକୀୟ ଚିଠାଗୁଡ଼ିକରେ (୧ମ ୨ୟ ତିମଥ୍ ଓ ତିତସ) ଏହା ଅନେକ ସମୟରେ ଧର୍ମନାଟି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ ବସ୍ତୁର ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି (ସିଏଫ୍. ଯିହୁଦା ପଦ ୩, ୨୦) । ସୁସମାଚାର ସମୂହ ଓ ପାଉଳରେ ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭରସା ଓ ଉଷ୍ଣର୍ଗତା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ଉତ୍ତର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଓ ଭରସା କରିବାକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ପ୍ରେମର ଏକ ଜୀବନ ଓ ବଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ସେବା ଯେପରି ୧ମ ଯୋହନ ଓ ଯାକୁବ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରନ୍ତି । ଯୋହନ ୨:୨୩ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ “ଯେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି” ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଭୁଲର ଉପାଦାନ ମନ୍ଦୁଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଚାରିପଟେ କେନ୍ତିଭୁତ ଅଟେ, ଯେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବତା ଥିଲେ (ସିଏଫ୍. ପ. ୪) । ନାଜରିତର ଯାଶୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ମସାହ ଅଟନ୍ତି ! ବିସ୍ମୟକର ଭାବରେ ମସିହ (ଏହା ହେଉଛି ପୁରାତନ ନିଯମଠାରୁ) ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ, ସଂଯୋଜିତ ବାକ୍ୟାଂଶ “ଇଶ୍�ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର” (ସିଏଫ୍. ୪:୧୪; ୪:୪) ସହିତ ଏକ ଶପଥ ଥିଲା, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଣ୍ପୁଷ୍ଟ ସମୟରେ (ସିଏଫ୍. ୨:୨୯) । ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କ ମସିହଙ୍କର ଏହି ଦୃଢ଼ ଘୋଷଣା ଏକ ପୁରାତନ ନିଯମ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସହିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ (ଏହା ହେଉଛି ଯିହୁଦିମାନେ, ଅଣ୍ୟିହୁଦି ଓ ଇଶ୍�ୱର ଭୟକାରୀମାନେ) ।

■ “ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ” ଏହା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ବନ୍ଧୁବ୍ୟସ୍ତର କର୍ମବ୍ୟାଚ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଜଣକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାୟୀ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବାରେ ଜଣେ ବାହ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି (ଇଶ୍ୱର, ସିଏଫ୍. ପଦ ୪, ୧୮; ୨:୨୯) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଜିତ, ଏକ କାର୍ଯ୍ୟର ଶାର୍ଷସ୍ଥାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

■ ଏନ୍ ଏ ଏସ ବି “ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରେ ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ଜାତ”

ଏନ୍ କେ ଜେ ଭି “ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ଜାତ”

ଏନ୍ ଆର ଏସ ଭି “ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରେ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରେ”

ଟି ଇ ଭି “ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରେ ତାହାଙ୍କୁ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମକରେ”

ଏନ୍ ଜେ ବି “ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ”

ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପିତା ଯାଶୁଙ୍କୁ କରୁଥିବା ପ୍ରେମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ କାରଣ ଏଠାରେ (୧) ଏକବଚନ ; (୨) ଆଓରିଷ କାଳ; (୩) ଧର୍ମତଥ୍ବ ଅନୁସାରେ ପିତାଙ୍କୁଠାରୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅଳଗା କରିବାକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ଯେମିତି ହେଉ, ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବାର (ସିଏଫ୍. ପ. ୨) ପୌନପୁନିଷିକ ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଆୟମାନଙ୍କର ଏକ ପିତା ଅଛନ୍ତି ।

୪:୨ ପଦ ସହିତ, ଏହିପଦ, ୧ମ ଯୋହନର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏକୁ ପୁନରାବୃତି କରେ । ପ୍ରେମ କରିବା, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ, କ୍ରମାଗତ ପ୍ରେମ କରିବା (ସିଏଫ୍. ୨:୭-୧୧; ୪:୭-୧୧) ଓ ଆଞ୍ଚାପାଳନ କରିବା (ସିଏଫ୍. ୨:୩-୭) ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଛି । ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସୀର ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

୧. ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରେ

୨. ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ (ପ. ୧)

୩. ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ (ପ. ୧)

୪. ପାଳନ କରେ (.. ୨, ୩)

୫. ଜୟଳାଭ କରେ (.. ୪-୫)

୪:୩ “କାରଣ ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଅଟେ ଯେ ଆୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସ୍ବରୂ ପାଳନ କରୁ” ସମ୍ବନ୍ଧରୁକୁ ପଦ କର୍ମପଦ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃପଦ କିମ୍ବା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକାଳ ହୋଇଥାଇପାରେ । ପ୍ରେମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭାଗ ଓ ଆୟମାନଙ୍କ ଭାଗ ଉତ୍ତରମ୍ଭର ଭାବପ୍ରବଶ ହେବା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭ୍ୟସ ଅଟେ । ଆଞ୍ଚାପାଳନ କରିବା ହେଉଛି ଗୁରୁତର (ସିଏଫ୍. ୨:୩-୪; ୩:୨୯, ୨୪; ଯୋହନ ୧୪:୧୪, ୨୧, ୨୩; ୧୪:୧୦; ୨ୟ ଯୋହନ ୨; ପ୍ରକା ୧୨:୧୭; ୧୪:୧୨) ।

■ “ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସ୍ବରୂ ଭାବସ୍ଵରୂପ ନୁହେଁ” ନୁତନ ବୁଦ୍ଧି ପଡ଼ର ଦାୟିତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି (ସିଏଫ୍. ମାର୍ଟ୍ ୧୧:୨୯-୩୦, ଯେଉଁଠାରେ ଯାଶୁ ଶବ୍ଦ “ଯୁଆଳି” ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି; ଗୁରୁମାନେ ଏହାଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ କରିଛନ୍ତି, ମାର୍ଟ୍ ୨୩:୪) । ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଆୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧକର ଆଧାର ଗଠନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟେ, ମନୁଷ୍ୟର ଉତ୍ସମ କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ କିମ୍ବା ସଦ୍ଗୁଣ ନୁହେଁ (ସିଏଫ୍. ଏପିସ ୨:୮୯, ୧୦) । ଯାଶୁଙ୍କର ନିଯମ ସମୂହ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଅତି ଭିନ୍ନ ଅଟେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କିନ୍ତୁ ନିଯମ ନଥିଲା (ଆଣ୍ଟିନୋମିଆନ୍) କି ଅବା ଅତ୍ୟଧିକ ନିଯମ (ଆଇନ୍ ପ୍ରିମିବ୍ୟକ୍ତି) ଥିଲା ! ମୁଁ ସ୍ଥାକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଦାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ସେବା କରେ ଆଉ ମୁଁ ସ୍ଥାଧାନତା ଓ ଆଇନ ଅନୁରକ୍ଷିତ ଦୁଇଟି ଚରମଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭାବେ କରେ ।

ବିଶେଷ ଶାର୍ଷ ଦେଖନ୍ତୁ : ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖା ସମୂହରେ ଯୋହନ ୧ ୨:୪୦ରେ ଶବ୍ଦ ଆଜ୍ଞା ର ବ୍ୟବହାର ।

ଏନ୍ ଏ ଏସି ବି, ଏନ୍ କେ ଜେତ୍ତି, ଏନ୍ ଆର ଏସି ଭି
ଟି ଇ ଭି, ଏନ୍ ଜେ ବି

“କାରଣ ଯାହାକିଛି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ”

“ପତେୟକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେଲେ”

ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ଗ୍ରୀକ ପୁଷ୍ଟିକ ପ୍ରଥମେ ଶବ୍ଦ “ସମସ୍ତ” (ପାସ) ରଖେ, ଯେପରି ପ. ୧ରେ । କ୍ଲାବିଲିଙ୍ଗ ଏକବଚନ (ପାନ) ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଯାହାର ଅନୁ ବା “ଯାହାକିଛି” ଭାବେ ହୋଇଛି । ଯେମିତି ହେଉ, ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅର୍ଥିନିହିତ ଅର୍ଥ (ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକାର ଅର୍ଥ) ଆଶ୍ରମ କରେ କାରଣ ଏହା “ଜାତ” ର ସମ୍ମନକାଳ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ କର୍ମବାଚ୍ୟ ସହିତ ମିଳିତ ଆଏ । ଏହା ହେଉଛି ଜଣେ ଯେ ଯାଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାର ଜାତ ହୋଇଛି ଜଗତକ ଜୟଲାଭ କରେ (ସିଏୟ. ୪:୪; ୨:୧, ୩, ୧୪) ।

■ “ଜଗତକୁ ଜୟ କରେ” “ଜୟକରେ” ହେଉଛି ନିକାଓ (ସିଏୟ୍ ୨:୧୩, ୧୪; ୪:୪; ୫:୪, ୫)ର ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବକ୍ତ୍ଵୟ ସ୍ଥଚକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ସମାନ ମୂଲ ଶବ୍ଦ ପ. ୪ରେ ଅଧିକ ଦ୍ୱୀପଥର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି ।

୧. ବିଶେଷ୍ୟ ପଦ, “ବିଜୟ” ନାଇକ

୨. ଆଓରିଷ୍ଟ କୁଦନ୍ତ ବିଶେଷଣ କଉଁବାଟ୍ୟ ନିକାଓ “ଜୟକରିଆଛି”

ଯୋହନ ଜଗତକୁ ପରାଷ୍ଟ କରି ସାରିଛନ୍ତି (ସମ୍ପନ୍ନକାଳ ବକ୍ତ୍ଵବ୍ୟସୁଚକ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ, ସିଏପ୍. ଯୋହନ ୧ ଓ:ଗଣ) । କାରଣ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନରେ ରହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜଗତକ ଜୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ରହିଛି (ସିଏପ୍. ୨:୧୩-୧୪; ୪:୪) ।

এটাৰে পদ “জগত”ৰ অর্থ “মানব সমাজ গতিত ও ইশ্বৰকে বিনা কাৰ্য্যৱত অচে” স্বাধীনতাৰ এক মনোৱাৰ পতনৰ উপাদান ও মানব বিদোহ অচে (ষিৎপ. আদিপত্ৰক ৩)। বিশেষ শাৰ্ষ দেখস্ত যোহন ১৪:১৭ৱে।

■ “ବିଜୟ” ଏହା କ୍ରିୟାପଦ “ଜୟ କରିଅଛି”ର ବିଶେଷ୍ୟ ଆକୃତି ଅଟେ (ନିକଷ) । ପ. ୪ର ଶେଷରେ ସମାନ ମୂଳପଦର ଆୱରିଷ୍ଟ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତୁବାଚ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତାପରେ ପୁନର୍ବାର ୫ ପ. ରେ ନିକଷ ର ଅନ୍ୟ ଏକ କୃଦତ୍ତ ବିଶେଷଣ ଆକୃତି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଖୁଣ୍ଡଙ୍କ ଠାରେ ଓ ମଧ୍ୟଦେଇ ଜଗତଉପରେ ଜୟଲାଭ କରି ଓ ଜୟଲାଭରେ କ୍ରୂମାଗତ କାରୀ ହେବେ । ଶବ୍ଦ “ନାଇକ” ବିଜୟର ଦେବୀ ନିମନ୍ତେ ଗାକ ନାମ ଅଟେ, ଯାହା ଆଜି ଟେନିସ କ୍ଷେତ୍ରର ବିନିର୍ଣ୍ଣାନକାରୀ ଭାବେ ଅତି ପରିଚିତ ।

■ “ଆମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ” ଯୋହନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲେଖା ସମୂହରେ ପଦ “ବିଶ୍ୱାସ” (ପିସ୍ଟିସ)ର ବିଶେଷ୍ୟ ରୂପର ଏହା ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟବହାର ଅଟେ ! ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନ “ସଠିକ୍ ଧର୍ମତ୍ୱ” ଉପରେ (ବିଶ୍ୱାସଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳ ଭାବେ) ଅତ୍ୟଧିକ ଗୁଡ଼ୁଡ଼ ବନାମ ଦୈନିକ ଶ୍ରାନ୍ତ ସାହୁଣ୍ଡତା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ । କ୍ରିୟାପଦ (ପିଷ୍ଟେସ) ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ । ଆମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବିଜୟତା ଆଣିଥାଏ କାରଣ

୧. ଏହା ଯୀଣଙ୍କ ବିଜୟ ସହ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ

୨. ଏହା ଛଣ୍ଡରଙ୍କେ ସହିତ ଆମ୍ବଲାମଙ୍କେର ମତ ସଂପର୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ

၃. ଏହା ସ୍କ୍ରୀପ୍ ଭାବରେ ଉପଲ୍ବିତ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କ ଶକ୍ତି ସହ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ ଯୋହନ ୧:୭; ୨:୨୩; ଓ ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୦ ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଣ୍ଣ ଦେଖନ୍ତ ।

ଏମ୍ ଏ ଏସ ବି (ଆଧନିକରଣ) ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶୁ : ୫:୫-୧୯

୫ ଜଗତକୁ ଯେ ଜୟ କରେ ସେ କିଏ, ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ଯେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏହା ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ? ଓ ଏ ସେହି ଯେ ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ଦେଇ ଆସିଲେ, ଯୀଶୁଖ୍ରାଣୀଷ; କେବଳ ଜଳ ଦେଇ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ସହିତ । ଆଉ ଆଡ଼ା ଏହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, କାରଣ ଆଡ଼ା ସତ୍ୟ ଅଚନ୍ତି । ୮ କାରଣ ସେଠାରେ ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି : ଆଡ଼ା, ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ; ଆଉ ଏହି ତିନିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏକ । ୯ ଯଦି ଆମ୍ବେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; କାରଣ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଯେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ୧୦ ଯେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତାହାଠାରେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଅଛି ; ଯେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ସେ ତାହଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କହିଛି, କାରଣ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲଶ୍ଵର ଦେଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନାହିଁ । ୧୧ ଆଉ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଯେ ଲଶ୍ଵର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏହି ଜୀବନ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି । ୧୨ ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପାଇଅଛି ସେ ଜୀବନ ପାଇଅଛି; ଯେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପାଇମାହିଁ ତାହାଠାରେ ଜୀବନ ନାହିଁ ।

୪:୫ “ଯୀଶୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି” ଏହି ପଦ ଆସ୍ମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ବିଷୟବସ୍ତୁ, ଯାହା ୪ ପ. ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ । ଆସ୍ମାନଙ୍କର ବିଜୟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଭରସାର ଆସ୍ମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତି / ସ୍ଵାକାରୋକ୍ତି ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଇଶ୍ଵର (ସିଏଫ୍. ୪:୧-୭) ଉତ୍ସବ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ଦୃଢ଼ଭାବେ କହନ୍ତି ଯେ ଯାଶୁ (୧) ମସିହ (ପ. ୧); (୨) ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ (ପ. ୧) ; (୩) ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର (ପ ୪, ୧୦) ; ଓ (୪) ଜୀବନ (ସିଏଫ୍. ୧:୭; ୪:୭୦) ଅଟନ୍ତି । ୭:୭ଣରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ଦ୍ଦ ଦେଖନ୍ତି, ଯାହା କିମ୍ବାପଦ “ବିଶ୍ୱାସ କରିବା” ସହ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ତ ହଟି ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟଗ୍ରହିକର ତାଳିକା କରେ ।

- “ଜିଶୁରଙ୍କ ପଡ଼” ୩:୮ ରେ ବିଶେଷ ଶାର୍ତ୍ତ ଦେଖନ୍ତି

୪:୬ “ସେ ଏହି ଅଟେ ଯେ ଆସିଲେ” ଏହା ଏକ ଆଓରିଷ କୃଦିତ ବିଶେଷଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ଯାହା ଅବତାର ଗ୍ରହଣ (ଯାଶୁ ଉଭୟ ମନ୍ଦ୍ୟ ଓ ଜଣ୍ମର ଭାବେ) ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗକୁଡ଼ି ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟଭୋଗ, ଯେଉଁ ଉତ୍ସମୁଦ୍ରିତିକୁ ଭାବୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଆଗ୍ରହ୍ୟ କଲେ ।

■ “জল ও রক্ত দুরা” এইপরি প্রচারমান হুঁ যে “জল” যাশুক্রে শারীরিক জন্মকু (ধীৰণ, যোহন ৩:১-৫) ও “রক্ত” তাহাঙ্ক শারীরিক মৃত্যুকু নির্দেশ করে। যাশুক্রে প্রকৃত মানবিকতাৱ নোষ্টিক্ ভ্রান্ত শিক্ষকমানং প্রত্যাখ্যানৱ প্রসংগে, এই দুচটি অনুভূতি তাহাঙ্ক মানবিকতা সংক্ষিপ্ত বিবৰণ করে ও প্রকাশ করে।

ମୋଷିକ ତ୍ରୁଟି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ (ସେରିଲ୍ଲେସ) ସହ ଜଡ଼ିତ ଅନ୍ୟ ଚିନ୍ତନ ହେଉଛି ଯେ “ଜଳ” ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । ସେମାନେ ଦୃଢ଼ଭାବେ କହିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତରେ (ଜଳ) “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମା” ମନୁଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଲା ଓ କୃଶ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କଲା (ରତ୍ନ, ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି ପଠନ ବାଇବଳରେ ଏକ ଉତ୍ତମ ସଂକଷିପ୍ତ ବିବରଣ ଦେଖନ୍ତୁ ଯି ୧୮୩୪) ।

ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ୀୟ ଥର ସ୍ଵାଧୀନତା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ । ବର୍ଣ୍ଣର କାରଣ ହେତୁ “ରକ୍ତ ଏବଂ ଜଳ” (ଯହନ - ୧୯.୩୪) ବହି ଥାଏ । ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ - ନିଦନୀୟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

■ “এহা আভ্রা যিএ পুকাশ করিথাএ ।” পবিত্র আভ্রাঙ্ক কার্য্য সুসমাচারেকু প্রকট করিথাএ । ভ্রিংক মধ্যে এই অন্য ১৩ ষে পাপ বিষয়ে প্রমাণ করে, যাশুক্ল নিকটবর্তী করে, যাশুক্ল নামের বাস্তু এবং যাশু ঠারে বিশ্বাসি (যোহন ১৩:৩-১৪) সর্বদা পবিত্র আভ্রা খাষ্ট যাশুক্ল নিমত্তে স্বাক্ষ্য দিএ, নিজ পাইঁ নহেঁ (যোহন ১৪ : ২২) ।

■ “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସତ୍ୟ ଅଚେତ୍କି” (ଯୋହନ ୧୪ : ୧୭; ୧୫ : ୨୭; ୧୭ : ୧୩ : ପ୍ରଥମ ଯୋହନ ୪ : ୭) ଏଠାରେ ବିଶେଷ ବିସ୍ମୟ ମାନ ଦେଖାଯାଏ, ଯୋହ ୩ : ୪୪ ଏବଂ ୧୭ : ୩

୪ : ୭ ଲଙ୍ଘାଜୀ ଅନୁବାଦ ଦ୍ୱାରା ପଦ ଗ, ଗ, ପରେ କେତେକ ସଂଶୋଧ ଦେଖାଯାଏ, ଏବଂ ଫର୍ମ ପଦ ଏହା ଆରୟ ଓ ଶୈଷ, ଏହି ବାକ୍ୟର ଗ ପଦ KJV ରେ ତାହା ଦେଖାଯାଏ, “ସ୍ଵର୍ଗରେ ପିତା, ବାକ୍ୟ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଏମାନେ ତିନି ଏକ ଅଚ୍ଛି, ।” ପୁରାଣ ଯାହୁଦୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତଲେଖା ମୂତ୍ରନ ନିୟମ ଆଲେକ ଜ୍ଞାନରିନସ୍ତରେ ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅଚ୍ଛି, ତାହା ଏଠାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହେଁ । (କ) ବାଚିକାନସ, (ଖ) ସାଇନାଇଟିକସ, (ଗ) ବିଆନ୍‌ଟାଇନ୍ ପରିବାର ହସ୍ତ ଲେଖାରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ଏହା କେବଳ ୪ଗୋଡ଼ି ବିଳମ୍ବିତ ମାଇସ୍କୁଲ ଠାରେ ଦେଖାଯାଏ ।

୧. ହସ୍ତ ଲେଖା ଗୀତାରିଖ ୧୦ ଦିନ ଶବ୍ଦାଳ୍ପିତା ।

୧. ହସ୍ତ ଲେଖା ଟଙ୍କ ଡାରିଖ ୧୨ ଟଙ୍କ ଶତାଭୀ. ପରବର୍ତ୍ତ କାଳରେ ଏହାକି ଧାନ୍ତି ଧାନ୍ତି କରି ଲେଖା ଗଲା ।

ଗୁଡ଼ିକ ଲେଖା ୨୨୯ ତାରିଖ ୧୪ ଜୁମ କିମ୍ବା ୧୫ ଜୁମ ଶତାହୀ

୪ ହସ୍ତ ଲେଖା ଅଳ୍ପ ଭାରିଷ୍ଟ ୧୯୯୮ ଶକ୍ତିବୀ ମେଉଁ ପାରେ ପରିଚାରୀ ମୟରେ ଧାନ୍ତି ଧାନ୍ତି ଲାଗି ଦ୍ଵାରୀ ମୟରେ ଲେଖାଗଲା ।

ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଧର୍ମ ଜ୍ଞାଯକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସବୁ ପଦକୁ କୌଣସି ନକିଲି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଆଲୋଚନା ତ୍ରୀଏକ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବିତାର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚିନ ବହି ଠାରୁ ଏହାକୁ ଅନୁପର୍ଦ୍ଦିତ କରାଯାଇଛି । କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଲମ୍ବିତ ଲାଟିନ୍ ହସ୍ତ ଲେଖାର ପରିବାର ଛଡ଼ା, ଏହା ପୁରାତନ ଲାଟିନ୍ରେ କିମ୍ବା ଜେରମବଳଗେଟେ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଥର ସେନର ପ୍ରିସିଲିଆନ୍ ପ୍ରତଳିତ ମତ ବିରଧୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରକାଶି ପଞ୍ଚତମ ଶତାବ୍ଦୀରେ କରି ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦ ମାତ୍ର ହୋଇ ଥିଲା । ଲାଟିନର ଧର୍ମ ଜ୍ଞାଯକଙ୍କ ଉତ୍ତର ଆପ୍ନିକା, ଏବଂ ଜଟାଳି ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ନକାଳି କରାଗଲା । ସାଧାରଣତ ଏହି ଅଂଶ (୧ ମୋହନ) ଠାରୁ ଅନୁକରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବାଇବଳ ସମ୍ବିନ୍ଦ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମତହେଲା ଏକ ପରମେଶ୍ୱର (ମୋନଥୁଜମ) କିନ୍ତୁ ତିନି ଗୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵରେ ପ୍ରକାଶ ମାନ ହୋଇଛନ୍ତି, (ପିତା, ପୁତ୍ର, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା) ଏହାର ତିରଥ୍ୱାର ଦ୍ୱାରା ତାକୁ କିଛି ପ୍ରଭାବିତ କରି ନାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ କେବେ ବି ବାଇବଳରେ ତ୍ରୀଏକ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ନାହିଁ । ବାଇବଳର ଅନେକ ପଦ ପର୍ବରେ ଦେଖାଯାଏ, ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଶରେ ଭାବରେ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୧. ଯୀଶ ବାପୁଜିତ । (ମାଥର ୩ : ୧୭ - ୧୭)

୨. ମହାନ୍ ଆଦେଶ | (ମାଥ୍ର ୨୮ : ୧୯)

ନ. ପବିତ୍ର ଆଭାଙ୍କ ପେରଣା । (ଯୋହନ୍ନ : ୧୪. ୨୭)

୪. ପେଣ୍ଡକଷ ଦିବସରେ ପିତରଙ୍କର ପଚାର । (ପେରିତ ୨ : ୩୩ - ୩୪)

୪. ଶରୀର ଏବଂ ଆତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଉଲଙ୍କ ଆଲୋଚନା । (ରୋପ ଟ : ୭ - ୧୦)

୩. ଆଡ଼ିକୁ ଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଉଳଙ୍କର ଆଲୋଚନା । (୧ କରନ୍ତି ୧୯ : ୪ - ୩)

୭ ପାତା ଦିମନ୍ଦେ ପାଉଳଙ୍କେ ଲୟମା । (୧ ଜନ୍ମ ୧୯୧୯ - ୧୯)

ପାଉଳଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ । (୨ ଜନମି ୧୩ : ୧୪)

୯. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଉଳଙ୍କ ଆରଚନା । (ଗାଲାଡାୟ ୪ : ୪ - ୭)

୧୦. ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଉଳଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାନୀ ପ୍ରାର୍ଥନା । (ଏପିସିୟ ୧ : ୩ - ୧୪)

୧୧. ପୁରାତନ ପ୍ରେମ ଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ବିଜାତିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଉଳଙ୍କ ଆଲୋଚନା (ଏପିସିୟ ୨ : ୧୮)

୧୨. ଏକ ଛିଶ୍ଵର, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଉଳଙ୍କ ଆଲୋଚନା (ଏପିସିୟ ୪ : ୪ - ୭)

୧୩. ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଉଳଙ୍କ ଆଲୋଚନା । (ତିତସ୍ ୩ : ୪ - ୭)

୧୪. ପିତରଙ୍କ ପରିଚୟ । (୧ ପିତର ୧ : ୨)

ତୁଁଏକ ସମ୍ବନ୍ଧିୟ ବିଶେଷ ଆଲୋଚନା । ଯୋହନ ୧୪ : ୨୭ ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

୪:୮ “ଜଳ ଆହ୍ଵା ଏବଂ ରକ୍ତ ସେମାନେ ତିନି ଗୋଟି ପରିଷର ସହମତି ଅଚନ୍ତି” । ଏହି ଘଟଣାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ନିମିତ୍ତେ, ପୁରାତନ ନିଯମ ଠାରୁ ଗୋଟିବା ତିନିଟି ସାକ୍ଷି ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । (୨ ବିବରଣୀ ୧୭:୩, ୧୯:୧୪). ଏଠାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଝାତିହାସିକ ଘଟଣା ଓ ଜୀବନମାନ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟବିକୁ ଏବଂ ଛିଶ୍ଵରବୁର ସାକ୍ୟ ଦେଉ ଥାଏ । ଏହି ପଦରେ ଜଳ ଏବଂ ରକ୍ତକୁ ପୁନରବର୍ତ୍ତ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ ସହିତ ଜଢ଼ିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଶବ୍ଦ :- ଜଳ ଓ ରକ୍ତକୁ ଏ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵା ଯାଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥାଏ । କାରଣ ଏହା ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଆଗତ ହୋଇଛି । ସେମାନେ ଏହି ଝାତିହାସିକ ତିନି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶିଷ୍ଟ ପରିଷରର ପ୍ରତି ନିଧାତ୍ତକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ସତ୍ୟତାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାନବତ୍ବକୁ ତ୍ରିରଦ୍ଧାର କରନ୍ତି ।

୪:୯ “ଯଦି” ପ୍ରଥମତଃ ଏହି ବାକ୍ୟ ସର୍ବ ମୂଳକ ଅଟେ । ଯାହା ସତ୍ୟତାକୁ ଲେଖଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଜାହାନ ଅଟେ । କିମା ତାହାଙ୍କ ଆକ୍ଷଣିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯୋହନ ମଣ୍ଡଳିକୁ ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ । ଯେଉଁ ସମୟରେ ମଣ୍ଡଳି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାର ନାପ୍ରିବାଚକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଥିଲା ।

■ “ଆମେ ଯଦି ମନୁଷ୍ୟର ସାକ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସାକ୍ୟ ଯେ କେତେ ମହାନ୍ ଅଗ” ଛିଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧିୟ ସାକ୍ୟ ତଳ ବାକ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

୧. ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ ସାକ୍ୟ ।

୨. ପୃଥବୀରେ ଯାଶୁ ଜୀବନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କର ସାକ୍ୟ ।

■ “ସେ ନିଜ ପୁତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି” ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଥାଏ । ପୁର୍ବରୁ ସେ ଚରଣ ସିମାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ବାସ କଲେ । ଯାଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ ସମାଚାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କହିଥିଥା ବାଣି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । (୮୮. ମାଥୁର ୩ : ୧୭)

ତାହାଙ୍କ ରୂପାନ୍ତରିତ କରଣ (ମାଥୁର ୧୭ :୪ ଯୋହନ ୪ : ୩୭, ୩୭ : ୮ : ୧୮)

ଉଦୟ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ । (ଉଦା :- ଯୋହନ ସୁସମାଚାର)

ବିଶେଷ ବିଷୟ ଯୋହନ ପୁଣ୍ସକରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ୟ ଯୋହନ ୧ : ୮

୪: ୧୦ “ସେ ନିଜ ନିଜର ସାକ୍ୟ ଅଚନ୍ତି” ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଦୁଇଟି ଉପାୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ପାରେ ।

୧. ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ ଅନ୍ତରସ୍ତ ସାକ୍ୟ, (ରୋମୀ ୮ : ୧)

୨. ସତ୍ୟର ସୁସମାଚାର । (ପ୍ରକାଶିତ ୨ : ୧୦, ୧୨ : ୧୩, ୧୪ : ୧୦)

ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖିବା :- ଯାଶୁଙ୍କର ସାକ୍ୟ ହେବା (ଯୋହନ ୧ : ୧୮)

■ “ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଆଗୋପ କରିଛନ୍ତି” । ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସିଦ୍ଧ ସଂକେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ :- ଯେତେ ଲୋକ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସାକ୍ୟରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱର କଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଛିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱର କଲେ । (୧୨) କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଆଗୋପ କଲେ ।

■ “କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ” । ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂକେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଯେଉଁ ଥିରେ କି ଅସୃଷ୍ଟ କରିବାର ସମାଧାନ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ।

୪: ୧୧ - ୧୨ “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଶ୍ୱରୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଧାନ କରିଛନ୍ତି” :- ଏଠାରେ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି । (ଯୋହ- ୩:୧୭) ଯୋହନ । ୩:୩ ଅନନ୍ତ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ଯୋଗିତ କରାଯାଇଛି । (୧ : ୨୫ ; ୨୦) ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାନ ଅଟେ । (୨ : ୨୫ ୪ : ୧୧ ଯୋହ ୧୦ : ୨୦) ଯାହା ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଛି । (୪:୧୩ ଯୋହ : ୩ : ୧୭) ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଏନ୍. ଏ. ଏଶ୍. ବି ୧ ଯୋହନ : ୪ : ୧୩ - ୧୪

ଛିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଜାଣ, ତୁମେମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଅଛ, ଏଥିନିମିତ୍ତେ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖିଲି । ୧୪ ପୁଣି ଆମେମାନେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଜାହାନୁସାରେ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ତେବେ ସେ ଆମେମାନଙ୍କର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆମେମାନଙ୍କର ଏହି ସାହସ ଅଛି । ୧୪ ଆଉ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ, ସେହିସବୁ ଯେ ପାଇଅଛୁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ ।

■ ୪ : ୧୩ “ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ” :- ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କ୍ରମାଗତ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଏହା ଏକ କୌତୁକ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ରହସ୍ୟମାନ ଭାବରେ ଏହି ନାମକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । (ଯେପରି ଯିହୁଦିମାନଙ୍କ ରହସ୍ୟ ମାନ ଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଗୁଡ଼ିକ କାବାଲାହା) କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏହି ନାମକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ବଦଳରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଦେଖନ୍ତୁ :- ଯୋହନ ୨ : ୧୩

■ “ସେଥରେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହୁଅ” ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତି ସୃତି ତାହା ଏଠାରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା । (ଚାବିକାଟି) ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ୧ (ଯୋହନରେ ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଛି ସେଠାରେ ଦୁଇଗୋଟି ସମାନ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ (ଓଜଦା ଏବଂ କିନ୍ନଷ୍ଟ) ଯୋହନ ଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଯାହାକୁ ‘ଜାଣିବା’ ଅର୍ଥରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ବାଣ୍ଶବିକ ଏହି ଦୃଢ଼ ପ୍ରତି ସୃତି ଏତିହସିକ ଦେଶ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠିତ ଅଟେ । ସ୍ଥାନିଯ ସମସ୍ୟା ଯୋଗୁ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତି ପରିଷ୍ଠିତି ଯୋଗୁ ଅନେକ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ପରିତ୍ରାଣର ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠିତ ଦେଖା ଯାଇନଥାଏ । ଏହି ପଦ ଜଣନରେ ସାଥ୍ୟ ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକ ର ସମାନ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖା ଯାଏ । (cf. ଯୋହନ ୨୦ : ୩୧)

୧. ଯୋହନ (୪ : ୧୩ – ୨୦) ଏହାର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଦୋଷି ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ର ସୁସମାଚାର ରୂପକ ଜ୍ଞାନ ଜଗତର ମତ ଉପରେ ବିଚାର ଦେଇ ଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । ଏହା ଏକ ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠିତ ମୌଳିକ ଭିତ୍ତି ଭୂମି ଅଟେ ।

୧. ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । ୧୩ ପଦ ।

୨. ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୁଣନ୍ତି । ୧୪ ପଦ ।

୩. ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି । ୧୫ ପଦ ।

୪. ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ । ୧୮ ପଦ ।

୫. ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଟେ । ୧୯ ପଦ ।

୬. ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମସିହା ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଅଛନ୍ତି । ୨୦ ପଦ ।

୭. ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ଜ୍ଞାତ ଅଟେ । ପିତା କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ।

ବିଶେଷ ବିଶ୍ୱାସ : ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠିତତା

କ. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ କ’ଣ ଉଦ୍ବାର ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଛନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି କି (cf. ଯୋହନ ୪ : ୧୩) ? ୧ ଯୋହନ ରେ ତିନି ଗୋଟି ପରିଷା ବା ଘରଣା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

୧. ମତ-ଉଦ୍ବାର ସମ୍ବନ୍ଧିଯ (ବିଶ୍ୱାସ) (ପଦ ୧.୪.୧୦, ୨.୧୮ - ୨୫; ୪ : ୧ - ୭; ୧୪ - ୧୭ ୪ : ୧୧ - ୧୯)

୨. ଜୀବନ ସେଇଲି (ଆଜ୍ଞାକାରି) (ପଦ ୨ - ୩ ୨ : ୩ - ୭, ୩ : ୧ - ୧୦, ୪ : ୧୮)

୩. ସାମାଜୀକ (ପ୍ରେମ) ପଦ ୨ - ୩ ୨ : ୭ - ୧୦ - ୧୧ ୩ : ୧୧ - ୧୮ ୪ : ୭ - ୧୨, ୧୭ - ୨୧, ୧୭ - ୨୧

ଘ. ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠିତତା ଏହା ଏକ ଧର୍ମ ସଂରକ୍ଷଣ ଘରଣା ହୋଇଛି ।

୧. ଯୋହନ କାଲବିନଙ୍କ ମତରେ ଜଣନରେ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ସେ କହିଲେ ଜୀବନରେ କେବେ ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଷ୍ଠିତତା ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବା ନାହିଁ ।

୨. ଯୋହନ ବସାଲିଙ୍କ ମତରେ ଧର୍ମ କର୍ମର ଅନୁଭବ ନିଷ୍ଠିତତା ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଉପର ଲିଖିତ ଜ୍ଞାତ ପାପ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସମର୍ଥ ଅଟୁ ।

୩. ରମାନ କାଥଲିକ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ଗୋଷିରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମିଳିତ ତାହାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଚାକିକାଟି ନିଷ୍ଠିତତା ଅଟେ ।

୪. ଅଧିକାଂଶ ସୁସମାଚାର ବାଜବେଳର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ନିଷ୍ଠିତତାର ମୂଳଦୂଆ କରିଛନ୍ତି । ଆଡ଼ିକ ଫଳ ସମ୍ବନ୍ଧିଯ ବିଶ୍ୱାସ (cf. ଗାଲାତିଯି ୪ : ୨୨ - ୨୩)

ଘ. ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରେ ପତନ ହୋଇ ଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଥମରେ ତ୍ରିଏକ ପରମେଶ୍ୱର ଗୁଣ ଓ ନିଷ୍ଠିତତାକୁ ଯୋଡ଼ିତ କରିଥାଏ ।

୧. ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେମ

କ. ଯୋହନ ୩ : ୧୭ ୧୦ : ୨୮ - ୨୯

ଘ. ରୋମୀୟ ୮ : ୩୧ - ୩ ୯

ଘ. ଏପିସାୟ ୨ : ୪, ୮ - ୯

ଘ. ପିଲିପିଅ ୧ : ୭

ଡ. ୧ ପିତର ୧ : ୩ - ୪

ଚ. ଯୋହନ ୪ : ୭ - ୨୧

୨. ପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ର କାର୍ଯ୍ୟ

କ. ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ।

୧. ପ୍ରେରିତ ୨ . ୨୩
 ୨. ରୋମୀୟ ୫ : ୭ - ୧୧
 ୩. ୨ କରନ୍ତି ୫ : ୨୯
 ୪. ୧ ଯୋହନ ୨ : ୨ ୪ : ୯ - ୧୦ (ପଦ ଯୋହନ ୧୭ : ୧୭)
ଖ. ନିରତ୍ତର ମଧ୍ୟ
 ୧. ରୋମୀ ୮ : ୩୪
 ୨. ଏବୁ ୭ : ୨୪
 ୩. ୧ ଯୋହନ ୨ : ୧
 ୩ - ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ।
 କ. ଆହ୍ଵାନ ଯୋହନ ୨:୩୪, ୨୪
 ଖ. ବନ୍ଦ କରିବା
 ୧. ୨କରନ୍ତି ୧ : ୨୭, ୫ : ୫
 ୨. ଏପିସିଥ ୧ : ୧୩ - ୧୪, ୪ : ୩
ନିରତ୍ତତା
 ୧. ରୋମୀ ୮ : ୧୭ - ୧୭
 ୨. ଯୋହନ ୫ : ୭ - ୧୩
 ଗ. ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍କିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିରତ୍ତ ଭାବେ ଗୃହଣ କରିବା ଦରକାର । (ଆରମ୍ଭରେ ଏବଂ ନିରତ୍ତର ଭାବରେ) ।
 ୧. ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ପାପରୁ ବିମୁଖ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । (ମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ) ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ବିଶ୍ୱାସ) ।
 କ. ମାର୍କ ୧ : ୧୪
 ଖ. ପ୍ରେରିତ ୩ : ୧୭, - ୧୯, ୨୦ - ୨୩
 ୨. ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନକୁ ବିଶ୍ୱାସି ମାନେ ନିଶ୍ୟୟ ପ୍ରାୟ ହେବା ଦରକାର ଅଟେ ।
 କ. ଯୋହନ ୧ : ୧୨, ୩ : ୧୭
 ଖ. ରୋମୀୟ ୫ : ୧
 ଗ. ଏପିସିଯ ୨ : ୫, ୮ - ୯
 ଗ. ବିଶ୍ୱାସରେ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ନିରତ୍ତର ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ ।
 କ. ମାର୍କ ୧୩ : ୧୩
 ଖ. ୧ କରନ୍ତି ୨ : ୨
 ଗ. ଶାଲାତିଥ ୨ : ୯
 ଘ. ଏବୁ ୩ : ୧୪
 ଙ. ୨ ପିତର ୧ : ୧୦
 ଚ. ଯୀହୁଦା ୨୦ - ୨୧
 ଛ. ପ୍ରକାଶିତ ୨ : ୨ - ୩, ୭, ୧୦, ୧୩, ୧୯, ୨୪ - ୨୭. ୩ : ୪, ୧୦, ୧୧, ୨୧,
 ୪. ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ତିନି ଗୋଟି ପରିକ୍ଷାର ସମୁଖବର୍ତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
 କ. ମତ ବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧିଯ (ପଦ ୧, ୪, ୧୦ ୨ : ୧୮ - ୨୪, ୪ : ୧ - ୭, ୧୪ - ୧୭) ।
 ଖ. ଜୀବନ ଶୈଳି (ପଦ ୨ - ୩, ୨ : ୩ - ୭, ୩ : ୧ - ୧୦) ।
 ଗ. ସାମାଜିକ (ପଦ ୨ - ୩, ୨ : ୭ - ୧୧, ୩ : ୧୧ - ୧୮, ୪ : ୩ - ୧୨, ୧୭ - ୧୧) ।
 ଢ. ଦୃତ ନିରତ୍ତତା ଜଟିଳ ଅଟେ । ଏହାର କାରଣ
 ୧. ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଅନୁଭବକୁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଯାହା ବାଇବଲରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇନଥାଏ ।
 ୨. ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ସୁସମାଚାରକୁ ସମୁର୍ଦ୍ଦ ଭାବେ ବୁଝିନ୍ଥାନ୍ତି ।
 ୩. ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ଜଜ୍ଞା ମୁଡାବକ ପାପକୁ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ କରିଥାନ୍ତି । (୧କରନ୍ତି ୩ : ୧୦ - ୧୪, ୫ : ୨୭, ୧ ତିମଥ ୧ : ୧୪ - ୨, ୨ ତିମଥ - ୪ : ୧୦, ୨ ପିତର ୧ : ୮ - ୧୦) ।
 ୪. ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ପ୍ରକାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ (ସିଦ୍ଧତା) କେବେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍କ ହୀନ ଆହ୍ଵାନ ତ ପ୍ରେମ ଗୃହଣ କରି ହେବ ନାହିଁ ।
 ୫. ବାଇବଲ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ମିଥ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟରତ ଲୋକଙ୍କର ଉଦାହରଣ :- (ମାଥୁର ୧୩:୩, ୨୩, ୨ : ୨୧ - ୨୩, ମାର୍କ ୪ : ୧୪ - ୨୦, ୨ ପିତର ୨ : ୧୯ - ୨୦, ୧ ଯୋହନ ୨ : ୧୮ - ୧୯)

୪ : ୧୪ “ଯେଉଁ ଭରଷା ତାଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି” । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଷୟ ଅଟେ ।

(୨ : ୨୮, ୩ : ୨୧, ୪ : ୧୭) ଏହା ଭରଷା କୁଞ୍ଚ କୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । କିମ୍ବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆୟମାନଙ୍କର ସାଧୁନ ପ୍ରାତି ଥରୁ । (ଏବୁ ୪; ୧୫) ଦେଖନ୍ତୁ ବିଶେଷ ବିଷୟ : ୨ : ୨୮ ।

■ “ଯଦି” :- ଏହା ଦୃତୀୟ ପ୍ରତିଯ ତୁଳି ବାକ୍ୟ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ

■ “ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଗା ପ୍ରକାରେ ଆମେ ଯାହା ମାଗି ଥାଉ” ଯୋହନଙ୍କତ ମତରେ ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଦକ୍ଷତାର ବାହାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି । କିଭଳି ଏବଂ କ’ଣ ପାଇଁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସିର ସାକ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅନୁଭବ କରି ଥାଉ ଆୟମାନଙ୍କ ଜଙ୍ଗା ନୁହେଁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଙ୍ଗା ଆୟମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପୂରଣ ହେଉ । cf ୩ : ୨୭ ମାଥୁ ୭ : ୧୦ ମାର୍କ ୧୪, ୩୭ ଯୋହ ୩: ୨୭

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧. ଉପକ୍ରମ

କ. ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । କାରଣ ଯାଶୁ ଏହାର ଉଦାହରଣ :-

୧. ବ୍ୟକ୍ତି ଗତ ପ୍ରାର୍ଥନା ମାର୍କ ୧ : ୩୪ ଲୁକ ୩, ୨୪, ୭ - ୧୨, ୯, ୨୯, ୨୯ : ୨୯ - ୪୭ ।

୨. ମନ୍ତ୍ରିର ର ସୂଚିକରଣ ମାଥୁର ୨୧, ୧୩ ମାର୍କ ୧୧, ୧୩, ଲୁକ ୧୯ ; ୪୭ ।

୩. ପ୍ରାର୍ଥନାର ନମୁନା ମାଥୁର ୭ ; ୪ - ୧୩ ଲୁକ ୧୧; ୨ - ୪ ।

ଘ. ପ୍ରାର୍ଥନା ବ୍ୟକ୍ତି ଗତ ଜୀବର ବିଶ୍ୱାସ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ବୁଝାଇବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ । ସୁରକ୍ଷାକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର ବତ୍ରମାନ ସେ ଉପସ୍ଥିତ, ଏବଂ ଆୟମାନଙ୍କ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଜଙ୍ଗା କରନ୍ତି । ଆୟମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଜରିଆରେ ।

ଘ. ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିସିମା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଗଣର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉଭର ଦିଅନ୍ତି । (cf ଯାକୁବ ୪ : ୨)

ଘ. ପ୍ରାର୍ଥନାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା :- ସମ୍ପର୍କ କରିବା ଏବଂ ତ୍ରୀଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମୟ ବିତାଇବା ।

ଡ. ପ୍ରାର୍ଥନାର କର୍ମ ପରିଷର ଯେକୌଣସି ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ତାହା କୌଣସି ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଥରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଉ । ମନେ ପକାଇ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଥାଉ । କିମ୍ବା ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳ ପ୍ରଦ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଚ. ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅନେକ ଉପାଦାନର ସମାଳିତ ଅଟେ ।

୧. ତ୍ରୀଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ।

୨. ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ନିମନ୍ତେ ଧନ୍ୟ ବାଦ ଦେବା, ଏକତ୍ର ରହିବା ଏବଂ ଆୟତନ କରିବା ।

୩. ଆୟ ପାପମୟ କର୍ମକୁ ସ୍ଵିକାର କରିବା, ଉଭୟ ପୁରାତନ ଓ ବର୍ତ୍ତନ ।

୪. ଆୟର ପାଞ୍ଚ ଜନ୍ମିଯ ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନ, ଜଙ୍ଗା ।

୫. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହେବା ।

ଇ. ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏକ ରହସ୍ୟ ମାନ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧୂକ ପ୍ରେମ କରିଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଆୟର ପ୍ରାର୍ଥନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଥାଏ, ଉଭର ଦିଏ, କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ କେବଳ ଆୟର ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ।

୨. ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧିଯ ଉପକରଣ ।

କ. ପୁରାତନ ନିଯମ ।

୧. ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନାର କିଛି ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଛି ।

କ. ସଦମ ପାଇଁ ଅଭାବମଙ୍କ ନିବେଦନ, ଆଦି ୧୮ : ୨୭

ଘ. ଜସ୍ତାଏଲ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

୧. ଯାତ୍ରା ୪ : ୨୭ - ୨୩

୨. ଯାତ୍ରା ୩୭ : ୩୧

୩. ଦ୍ୱି ବିବରଣ ୪ : ୪

୪. ଦ୍ୱି ବିବରଣ ୯ : ୧୮, ୨୪

ଘ. ଜସ୍ତାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଶାମୁଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧. ପ୍ରଥମ ଶାମୁଏଲ ୭ : ୪ - ୭, ୮ - ୯

୨. ୧ମ ଶାମୁଏଲ ୧୭ : ୧୭ - ୧୩

୩. ୧ମ ଶାମୁଏଲ ୧୪ : ୧୧

ଘ. ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ନିମନ୍ତେ ୨ୟ ଶାମୁଏଲ ୧୭ : ୧୭ - ୧୮

୨. ସଦାପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ଦେଶଣ କରିଛନ୍ତି । ଯିଶାଘ ୪୯ : ୧୭
 ୩. ଜ୍ଞାତ ହେବା, ଆସିବାର କରିନ ଥିବା ପାପ, କିମ୍ବା ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନ ଥିବା ମନ ଭାବ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବାଧା ଜନ୍ମାଇଥାଏ ।
- କ. ଗୀତ ୭୭ : ୧୮
 ଖ. ଭିତ ୨୮ : ୯
 ଗ. ଯିଶାଘ ୪୯ : ୧ - ୨, ୭୪ : ୭
 ଖ. ନୂତନ ନିଷ୍ଠମ
 ୧. ଆଡ଼ା ଏବଂ ପୁତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ
 କ. ଯୀଶୁ
 ୧. ରୋମୀ ୮ : ୭୪
 ୨. ଏହୀ ୭ : ୨୫
 ୩. ୧ମ ଯୋହ ୨ : ୧
 ଖ. ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା । ରୋମୀ ୮ : ୨୭ - ୨୭
 ୨. ପାଉଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ।
 କ. ଯାହୂଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ।
 ୧. ରୋମୀ ୯ : ୧୬
 ୨. ରୋମୀ ୧୦ : ୧
 ଖ. ମଣ୍ଡଳିଗଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ।
 ୧. ରୋମୀ ୧ : ୯
 ୨. ଏପିସିଯ ୧ : ୧୭
 ୩. ଫିଲିପିଯ ୧ : ୪, ୯
 ୪. କଲସିଯ ୧ : ୩, ୯
 ୫. ୧ମ ଥେସ ୧ : ୨ - ୩
 ୬. ୨ୟ ଫେସ ୧ : ୧୧
 ୭. ୨ତିମତି ୧ : ୧୧
 ୮. ଫିଲିମନ୍ ୪ ପଦ
 ଗ. ପାଉଳ ମଣ୍ଡଳମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଛନ୍ତି ।
 ୧. ରୋମୀ ୧୪ : ୩୦
 ୨. ୨ୟ କରନ୍ତି ୧ : ୧୧
 ୩. ଏପିସିଯ ୨ : ୧୯
 ୪. କଲସିଯ ୪ : ୩
 ୫. ୧ମ ଥେସଲକି ୪ : ୨୪
 ୬. ୨ୟ ଥେସ ୩ : ୧
 ଗ. ମଣ୍ଡଳି ଗଣ ମଧ୍ୟରେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ।
 କ. ଅନ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।
 ୧. ଏପି ୨ : ୧୮
 ୨. ୧ମ ତମ ୨ : ୧
 ୩. ଯାକୁବ ୪ : ୧୭
 ଖ. ବିଶେଷଗୋତ୍ତମ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁରଧ ।
 ୧. ଆସିର ସତ୍ତ୍ଵ, ମାଥ୍ ୪ : ୪୪
 ୨. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ସେବକଗଣ ଏହି ୧୩ : ୧୮
 ୩. ଶାସକଗଣ ୧ମ ତମତୀ ୨ : ୨
 ୪. ରୋଗି (ପିତିତ) ଯାକୁବ ୪ : ୧୩ - ୧

୪. ପୂର୍ବ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାଶର ପୁନରାରୟ କରିବା ୧ମ ଯୋହନ ୪ : ୧୭

ଗ. ପ୍ରାର୍ଥନା ଉତ୍ତର ପ୍ରାତ୍ମା ନିମନ୍ତେ ଚୁଣ୍ଡି ।

କ. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଆସମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ

୧. ତାଙ୍କ ଠାରେ ରୁହ । ଯୋହନ ୧୫ : ୭

୨. ତାଙ୍କ ନାମରେ । ଯୋହନ ୧୪ : ୧୩, ୧୪, ୧୪ : ୧୬, ୧୬ : ୨୩ - ୨୪

ଗ. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ସହିତ । ଏପିସାୟ ୭ : ୧୮ ଯିହୁଦା ୨୦ ପଦ ।

୪. ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜଙ୍ଗା ଅନୁସାରେ । ମାଥୁର ୭ : ୧୦, ୧ମ ଯୋହ ୩ : ୨୯, ୪ : ୧୪ - ୧୫

ଖ. ପ୍ରଧାନ ଧାରଣା

୧. ହଲ୍ଲାଇବ ନାହିଁ । ମାଥୁର ୨୧ : ୨୯ ଯାକୁବ ୧ : ୭ - ୭

୨. ନମ୍ରତା ଏବଂ ଅନୁତାପ କରିବା । ଲୁକ ୧୮ - ୯ - ୧୪

ଗ. ଭୁଲ କରିବା । ଯାକୁବ ୪ : ୩

୪. ସାର୍ଥକରତା । ଯାକୁବ ୪ : ୨ - ୩

ଘ. ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି କରଣ ।

୧. ଅବାଧ୍ୟତା ।

କ. କଳସିଥ ୪ : ୨

୨. ନିରନ୍ତର ମାଗିବା ।

କ - ମାଥୁର ୩:୭ - ୮

ଖ - ଲୁକ ୧:୪-୧୩

ଗ - ଯାକୁବ ୧ : ୪

ଘ. ଗୃହରେ ମତାନ୍ତର । ୧ମ ପିତର ୩ : ୭

୪. ଝାତ ପାପ ଠାରୁ ମୁକତ ହେବା

କ. ଗୀତ ସଂହିତା ୨୭ : ୧୮

ଖ. ହିତପଦେଶ ୨୮ : ୯

ଗ. ଯିଶାୟ ୪୯ : ୧ - ୨

ଘ. ଯିଶାୟ ୨୪ : ୭

୪. ଜିଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧିୟ ତତ୍ତ୍ଵଭିତରେ ସମାପ୍ତି

କ. ବିଶେଷ ସୁରିଧା, ବିଶେଷ ସୁଜଗ, ବିଶେଷ ସୁଜଗ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ

ଘ. ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସମାନଙ୍କର ନମ୍ରତା ଅଟନ୍ତି, ଆତ୍ମା ଆମର ପଥ ଦର୍ଶକ, ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଖୁସିରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ।

ଘ. ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର, ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁବର୍ଗ ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ।

୫ : ୧୪ “ଯଦି” ଲେଖକଙ୍କ ମତକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଇ ପାରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଆକ୍ୟରିକ ଉଦ୍‌ଦେୟକୁ, ଏହା ଏକ ଅସାଧାରଣ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ।

୧. ଏହାର ବଦଳରେ । (ପ୍ରେରିତ ୮ : ୩୧ ମେଥେସ ୩ : ୮)

୨. ସାଧାରଣତଃ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ବାକ୍ୟରେ ଏହାର ସଂଜଗ କରାଯାଇଛି ।

୩. ସେଠରେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଭୁତ ତୁମ୍ଭନାମା ବାକ୍ୟ ପଦ ୧୪ - ୧୬

୪. ଜିଶ୍ଵରିୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଙ୍ଗାରେ ଯୋଡ଼ିତ ହୋଇ ଥାଏ । (ପଦ ୧୪) ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମ (ପଦ ୧୩)

■ “ଆସେ ଜାଣୁ” ଏହା ବିଶ୍ଵାସିମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତତା ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କୁ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ।

୧ମ ଯୋହନ ୪ : ୧୭ - ୧୭

କାରଣ ଆସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ଆଗମନ କଥା ତୁମ୍ଭନାମଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁ, ସେତେବେଳେ ତତ୍ତ୍ଵରତା ସହ କଞ୍ଚିତ କୌଣସି କାହାଣୀ ଅବଲମ୍ବନ କରି ନ ଥିଲୁ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ମହିମାର ଚାଷ୍ପପ୍ରାକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇଥିଲୁ ।

ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ମହା ଗୌରବ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଏ ଆସର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କ ଠାରେ ଆସର ପରମ ସତ୍ୱାକ୍ଷରଣ, ସେତେବେଳେ ସେ ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ମନ ଓ ଗୌରବ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଲେ;

୪:୧୭ ‘ଯଦି’ ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ସ୍ତରାୟ ଚାନ୍ଦିନାମକ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ତର ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ । ପଦ ୧ ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ସଭାଗିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଛି । (ଗଲା ୩:୧ ୧ ଯାକୁର ୪:୧୩-୧୮) ଏହା ପରିଵାମାଭୂକ୍ତ ଅଟେ । (ପାପ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ) ଏହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ମତ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରେ (୨ ପିତର ୨)

■ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କର କର୍ମ ପାପ ମୃତ୍ୟୁ ଜନକ ନୁହେଁ ଯୋହନ ପାପକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭିନ୍ନ କରଇଛନ୍ତି । କେତେକ ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ ସଂମୁକ୍ତ ୧ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗି ୨ - ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗି ୩ - ପୃଥିବୀ ସହିତ ବନ୍ଧୁଦ୍ଵାରା ପାପର ଚରମ ସାମା ଭରତୀ ତିରଦ୍ୱାରା, ବିଶ୍ୱାସ / ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ପାପର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମୃତ୍ୟୁ ଅଟେ । ତବୁଁଚି. କରଣ୍ଠର ତାଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ଧର୍ମଶାସର ମତାମତ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ, ଯାହା ବି ହେଉ, ମତବାଦ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ମାକାରାତ୍ମକ ଭାବନା, ଏହା ଜଣକର ଆଡ଼ିକ ଦୟା ଏବଂ ସାମାଜିକ ପ୍ରତି ତିରଦ୍ୱାରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛୁଏ ନାହିଁ । ବିଶେଷ କଷେତ୍ର ଦୟା ବାନ୍ଧବ ଯାଶୁଙ୍କର ରୂପ ଅଟେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ ପ୍ରକାଶିତ ଏହା ଯେ ସେ ନିଜେ ଯାଶୁ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଅବତାରୀ କଲେ, ବୋଲି ଏହାକୁ ତିରଦ୍ୱାର କରନ୍ତି । ଯେତେ ବେଳେ ଏହି ତରିକାର ଜଛା ରୂପ ଧାରଣ କରି ନିଶ୍ଚିତତା ହେଲା ଏହା ପାପରୁ ପରିଣି ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା (୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୩-୧୭) ତାହା ଏକ ସାମାଜିକ ଆଡ଼ିହତ୍ୟା ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଜଣକର ଆଡ଼ିକ ବନ୍ଧୁ ଉନ୍ନୟ କରିଥାଏ । ଏହା କୌଣସି ଲୋକ ପ୍ରତି ଘରେ ନାହିଁ, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣ ଅତ୍ୟାଧିକ ସଂଶୋଧନ ପାଇବାକୁ ଜଛା କରିଥାଏ, ଏହା ପ୍ରତି ଦିନ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବୋଲି ବିଦେଶ ପରାୟଣ ଭାବେ ତିରଦ୍ୱାର କରିଥାଏ । ଝାତ ହୋଇ ତାହା ଏକ ଏଭଳି ପ୍ରକାଶିତ ଅଟେ । ଏହା ପ୍ରତି ଦିନ ତାକ ପକାଇଥାଏ । କଳା ଓ ଧଳା (ପୃ.୧୩୫-୧୩୬)

ବିଶେଷ ବିଷୟ : ମୃତ୍ୟୁ କ'ଣ ପାପର ବେତନ ?

କ. କ୍ରୁମାଗତ ସିଙ୍ଗାତରେ ପହଞ୍ଚିବା

୧. ୧ମ ଯୋହନର ଏତିହାସିକ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ଉପମୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧର ପରିଚୟ ଥାଏ ।

କ. ନଷ୍ଟିକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ (୨:୧୯, ୨୭, ୩:୩ ୭ୟ ଯୋହନ ୭)

୧. କେରିଦ୍ଧିଯାନ୍

ନଷ୍ଟିକ ମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ତ ସମୟରେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଡ଼ା ପ୍ରାସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ କୃଶାର୍ପିତ ପୂର୍ବରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଡ଼ା ତାଙ୍କଠାରୁ ଚାଲିଗଲା (୪:୭-୮)

୨. ଡକେଟିକ୍ ନାଟ୍ରିକ ନାମକ ଆଉ ଏକ ଦଳ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଯାଶୁଙ୍କ ରେ ଜିଶ୍ଵରାୟ ଆଡ଼ା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଜାବିତ ମନୁଷ୍ୟ ନ ଥିଲେ (୨:୧୩)

ନଷ୍ଟି ସିଙ୍ଗନ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଲେଖାରେ କିଛି ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ଦେଲେ । ଯଥା - ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରକୁ ଦୁଇ ଗୋଟି ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମତ ଦେଲେ ।

କ. ମନ ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ରାଣ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଆଡ଼ିକ ପରିଶରରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥିଲା । ସେଥିଯୋକର୍ଣ୍ଣ ଯାହ ସବୁ ପସବ କରୁ ଥିଲେ ସେଥିବୁ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଲେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାୟ ବୋଲି ଆକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି । କମ୍ପା ଉଦାର ମନା ନଷ୍ଟିକ ରୂପେ ଗଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଘ. ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ମତ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଯେପରି ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ପାପ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏ (ଯିହୁଦି ମାନଙ୍କର ଧାରଣା) ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଯେକୌଣସି ଜଛାକୁ ବର୍ଜନ କରିବା ଉଚିତ । ଏମାନଙ୍କୁ ଆଡ଼ା ସଂଞ୍ଚମି ନଷ୍ଟିକ କୁହାଯାଏ ।

ଘ. ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ (୨:୧୯) କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ବଞ୍ଚି ରହିଥିଲା ।

୨. ସମସ୍ତ ବହିର ଆକର୍ଷିତ ସମୟନିଯକୁ ପ୍ରତି ଉପମୁକ୍ତ ପରିଚୟ ରହିବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

କ. ୧ମ ଯୋହନ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିବାଦ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯଶର ଥିଲା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ନିଶ୍ଚିତତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଘ. ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଗୋଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

୧. ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତୀୟ

କ. ଯାଶୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ (୧:୧-୩, ୪:୧୪)

ଘ. ଯାଶୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵର ଥିଲେ (୧:୨୪, ୨୦)

ଘ. ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପାପୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପରିତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି (୧:୭-୧୦)

ଘ. ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ କମାପାସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସଠିକ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ।

i - ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ (୧:୭, ୨:୧-୨, ୩:୧୭, ୪:୧୫-୧୦, ୧୪, ୪:୭-୮)

ii - ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ (Cf ୧:୯, ୩:୧୩, ୪:୧୪, ୪:୧, ୪:୫, ୧୦-୧୧, ୧୩)

୨. ବ୍ୟବହାରିକ (ସାକାର ଆତ୍ମା)

- କ. ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଆଜ୍ଞାକାରୀ (୭:୩-୪, ୩:୨୯, ୨୪, ୪:୨-୩)
 ଖ. ଜୀବନ ପ୍ରଶାଳା ପ୍ରେମ (୨:୧୦, ୩:୧୧, ୧୪, ୧୮, ୨୩, ୪, ୭, ୧୧-୧୨, ୧୭-୧୮, ୨୧)
 ଗ. ଜୀବନରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶୈଳୀ (ପାପ ନୁହେଁ (୧:୭, ୨:୭, ୨୯, ୩:୭-୯, ୪:୧୮))
 ଘ. ପାପ ଉପରେ ଜୀବନ ଶୈଳୀର ବିଜୟ (୨:୧୩, ୪:୪, ୫:୪)
 ଙ. ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବାସ କରେ (୧:୧୦, ୨:୧୪)
 ଚ. ସେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଅଚନ୍ତି (୩:୨୪, ୪:୪-୭, ୧୩)
 ଛ. ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉଭର (ସି.ଏଫ୍. ୪:୧୪-୧୫)

୩. ବ୍ୟବହାରିକ (ନାକାରାଆତ୍ମା)

- କ. ଜୀବନ ଶୈଳୀ ପାପ (ସି.ଏଫ୍. ୩:୮-୧୦)
 ଖ. ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଘୃଣା (ସି.ଏଫ୍. ୨:୯, ୧୧, ୩:୧୪, ୪:୨୦)
 ଗ. ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ (ସି.ଏଫ୍. ୨:୪, ୩:୪)
 ଘ. ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରେମ କର । (ସି.ଏଫ୍. ୨:୧୪-୧୭)

ଡ. ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ତିରସ୍ତାର (ପୁତ୍ର ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ତିରସ୍ତାର) (ସି.ଏଫ୍. ୨:୨୨-୨୩, ୪:୨-୩, ୫:୪-୧୯)

୩. ଉପଯୁକ୍ତ ପରିଚୟ ନିତାନ୍ତ ଯୋଡ଼ିତ ହୋଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଉପରେ ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଦରକାର ଅଟେ । (ସି.ଏଫ୍. ୪:୧୭-୧୭)

କ. ‘ଉଜ୍ଜ’ ପଦର ଅର୍ଥ ପଦ ୧୭ କୁ ବୁଝାଏ । ତାର ମୃତ୍ୟୁ ବେଦନା ନୁହେଁ । ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାପର ମୃତ୍ୟୁ ବେତନ ଅଟେ ।

ଖ. ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟଗଣ କୌତୁକ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଗ. ଏହି ବାକ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ତାପ୍ରୟ୍ୟ କ’ଣ

୧. ‘ପାପ’ ଏଠାରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତ ନାହିଁ ।

୨. ‘ଦେଖିବା’ ଏହି କୁନ୍ତାରେ ଢୂମୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାୟ ରୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ।

ଘ. ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କିପରି ଅନନ୍ତ ଜୀବନକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିପାରେ (ଯାକୁବ ୪:୪-୧୭) ଅନ୍ୟତ୍ର ପାଣିର ବିନା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭାପରେ କିପରି ସମ୍ଭବ ?

ଡ. ପଦ ୧୭କୁ କେଉଁ ପାପ ସହିତ ଯୋଡ଼ିତ କରାଯାଇ ପାରେ (ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ, ମୃତ୍ୟୁ ବିନା)

୪. ଉତ୍ସରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସମସ୍ୟା

୧. ଅନୁବାଦକାରୀ ବହିର ପ୍ରଧାନ ଅଂଶକୁ ଯୋଡ଼ିତୋ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ କି ?

କ. ‘କ୍ଷମାହାନ ବୋଲି’ ସୁସମାଚାରର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାପ

ଘ. ‘ଗୋଟିଏ ଥର ପାଇଁ ହରିଦ୍ୱାର’ ଏହୀରେ ଥିବା ପାପ ସକଳ ଗ୍ରୂପ ୧୦ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ପାରୁଣୀ ମାନଙ୍କ ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରାସ୍ତୁତ ପାପ ୧୮ ଯୋହନରେ ସିଧାସଳକ ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । (ସି.ଏଫ୍. ମାଥ୍ ୧୨:୨୨-୩୨, ମାର୍କ ୩:୨-୨୯)

ଡ. ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏବା ଓ ଯାହୁଦିମାନଙ୍କର ଓ ବଶ୍ୟାସ ଗ୍ରୂପ ୧୦ ଏବଂ ୧୦ ଏହି ତିନି ଗୋଷ୍ଠୀ (ପାରୁଣୀ, ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀ ଏବଂ ନଷ୍ଟିକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକଗଣ) ସୁସମାଚାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତା ଗୋଚର ହେଶଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଏମାନେ ବାରଣ କଲେ ।

୫. ଆଧୁନିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ କ’ଣ ଉତ୍ସରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏବଂ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଜାଲି ଅଟେ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟାନମାନଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭର ଅନୁବାଦକୁ ସୁସମାଚାରକମାନେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନ ଶୈଳୀର ବିଶ୍ୱାସର ସତ୍ୟତାକୁ ପଛରେ ପକାଇ ଦେଲେ । ଆଧୁନିକ ଉତ୍ସର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରଥମ । ଶତାବ୍ଦୀର ଶ୍ରୀଷ୍ଟାନମାନଙ୍କ ସଙ୍କଳ କରିଦେଇଥାଏ । ଆମେ ତାହୁଁ ‘ନିଷ୍ଠିତତାକୁ’ ବିବଳ ମନୋମାନରେ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ପ୍ରମାଣିତ ଶାସ୍ତ୍ର ଆମ ନିଜ ମନର ବୁଦ୍ଧିର ହ୍ରାସ କମା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପର୍ବ ମତରୁ ପ୍ରବାକତ, ଆମର ଉତ୍ସର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ଜାଲି ଏବଂ ଭିନ୍ନ ମତରେ ଏହା ଆମର ଅସୁରକ୍ଷିତର ପରିଚୟ ଦିଏ । ଅଧିକ ସୂଚନା ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବାଜବଳ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସଂକଳନ ଆବଶ୍ୟକ, ସେଥି ଯୋଗୁ ଆମର ଧାରାବାହିକ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସର ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରଚୁର ଅଂଶକୁ ପ୍ରାସ୍ତୁତ କରି ହୁଏ ଏବଂ ପ୍ରଚୁର ଜ୍ଞାନକୁ ଆହରଣ କରିଥାଏ । ପଣ୍ଡାତ ଦେଶରେ ବିଶେଷ ଉତ୍ସର ସମ୍ପର୍କୀୟ ମତ ।

ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମାଥୁର ୭ ଏବଂ ମାର୍କ ୭ ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ । ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟେଷ୍ଟିକ କରନ୍ତି ମତ ନୁହେଁ । ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ ଶୈଳୀର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଭାବନାତ୍ତକର ବଶ୍ୟାସ ନୁହେଁ (ମାଥୁର

୧୩:୧୦-୨୩, ଯୋହ ଗ:୩୧-୪୯) ପୁରାତନ କାର୍ତ୍ତର ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନକୁ ଭିନ୍ନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଅନୁତ୍ତାପ, ବିଶ୍ୱାସ, ଆଜ୍ଞାକାରୀ, ଆତ୍ମସଂଝମ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଏହା ଏକ ସ୍ଵର୍ଗ୍ୟାତ୍ମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବେଶ ପଡ଼ୁ ନୁହେଁ । ପୂର୍ବରୁ କିଣା ହୋଇଥିଲା । ନଚେତ୍ କୌଣସି ଜୀବନ ବିମା ଜୀବନର ସାର୍ଥ ପାଇଁ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅଧର୍ମ ଜୀବନ ।

ପାପ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଏ । ଏହା କ'ଣ ଶରିରୀକ ମୃତ୍ୟୁ ନା ଅନନ୍ତ କାଳୀନ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ? ଯୋହନ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର ବା ଭିନ୍ନ ଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଉଚ୍ଛି ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଗ୍ୟହକୁ ନିଅନ୍ତ (ଶାରାରିକ ମୃତ୍ୟୁ) ପାପ ଭକ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ? ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଏହା ଦର୍ଶାଇଥାଏ ।

୧. ସହପାଠୀ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ୨ - ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୌତୁକର ଅନୁଭାବ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ସଦାଚାର କରନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ ସମାଜରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କୁ ଏହା ଘୃଣା ଆଣି ଦେଇଥାଏ । ଶେଷରେ ଏହାର ପରିଣାମ ପୂର୍ବର ହିଁ ଏହି ଜୀବନର ସମାପ୍ତି ଘଟିଥାଏ ।

■ ‘ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ଜନ୍ମା ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ପ୍ରଧାନ’ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଏବଂ ଲୋକ୍ସିକାଳର ସମସ୍ୟା, ଏହି ଉତ୍ତ୍ତୟ ଦଳର ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଜୀବନ ସାଧାରଣତଃ ଯୋହନ ଏହାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାର ରୂପ ଦେଇ ଲେଖନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଶରାରର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଏବଂ ପାପ କ୍ଷମା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି । (ଯାକୁବ ଯେ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ‘ଉଦ୍ଧାର’ ଯାକୁବ ୫:୧୩-୧୪ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ତାକୁ ଡାକିଲା ଜଣେ ‘ଭାଇ’ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ଯୋହନ ତାଙ୍କ ଲେଖାରେ ଏହି ପଦକୁ ତାଙ୍କର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଅଛନ୍ତି ।

୪:୧୭ ସମସ୍ତ ପାପ ଗମ୍ଭୀର ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଅନୁତାପ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇ ପାରିବ (ମାର୍କ ୧:୧୫, ପ୍ରେରିତ ୨୦-୨୧, ୧ମ ଯୋହ ୧:୯) ଯାଶଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କେବଳ ପାପ ଓ ଅବଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି

୧ ମ ଯୋହନ୍ ୫:୧୮-୨୦

ଯେକେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ, ସେ ଯେ ପାପ କରେ ନାହିଁ, ବରଞ୍ଚ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ଆଉ ପାପାଢ଼ା ତାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ଆମ୍ବମାନେ ଜାଣୁ । ୧୯ ଆମ୍ବମାନେ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ଓ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଯେ ପାପାଢ଼ାର ଅଧୀନ, ଏହା ଆମ୍ବମାନେ ଜାଣୁ । ୨୦ ଆହରି ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆସିଥାଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟମାୟଙ୍କୁ ଜାରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଝାନ ଦେଉଥାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ବମାନେ ସେହି ସତ୍ୟମାୟଙ୍କଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶ୍ଵର ଜୀବଙ୍କଠାରେ ଥାଉ । ସେ ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର ଓ ଅନ୍ତର ଜୀବନ ଅଟେ ।

୫:୧୮ ‘ଆପ୍ନେ ଜାଣ’ ଦିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ୫:୧୩ ଦେଖନ୍ତି

- ‘ଯେକେହି ଲକ୍ଷ୍ମୀରଙ୍ଗଠାରୁ ଜାତ ସେ ପାପ କରେ ନାହିଁ’ ଏହି ବାକ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିବାର ଜଣାପଡ଼େ । ଏହି କଳା ଏବଂ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଯୋହନ ୩:୬ ଏବଂ ୯ ପଦକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି କହିବା ଏବଂ ଅନେକ ଜୀବନର ଚରିତ୍ରତାକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥାଏ । ଯୋହନ ୨ ପ୍ରକାଶ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଉଥିଲେ । ଯଦି କେହି କହେ ଆହ୍ଵାରେ ପାପ ନାହିଁ (ଯୋହ ୧:୮-୨:୧) ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ସାଧାରଣ ସେମାନେ ତାଠାରେ ଯୋଡ଼ିତ ଥିଲେ (୩:୪-୧୦) ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ପାପକୁ ଅନୁତାପ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଦରକାର, ପାପ ସମସ୍ୟାଙ୍କଳନ ଅଛେ । ଗୋଟିଏ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଗୋଟିଏ ସମସ୍ୟା (ସି ଏଣ୍ ୫:୨୧)

ବୃକେ ମାଜେର ଜଣେ ଗ୍ରାମ ନୂତନ ନିୟମର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ‘ଇଶ୍ଵରଙ୍କଂରୁ ଜାଗ’ ଏହି ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତି ।

୧ ମୀଳି (A* B*)

ବିଶ୍ୱାସୀମଣି A*

‘ଯେକେହି ଶଶ୍ଵରଙ୍ଗଠାରୁ ଜାତ, ସେ ପାଳନ କରେ’ ଏହି ବାକ୍ୟର କୁଣ୍ଡାରେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ (ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା) (ରୋମା ୮:୧୧) ଏହା ଅବଧାରିତ ରୀଖାଏ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ କୁଞ୍ଚାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ । ‘ତାଙ୍କ ସହିତ’ ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ଏହା ଅଟେ, ‘ଯେକେହି ଜିଶ୍ରେଣ୍ଟାରୁ ଜାଣ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରେ ।’ ଏହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗି ରହିବା ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଏ । ଏହାର ଅନୁବାଦ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରାଙ୍କର ଯୁନିସିଆଲ ହସ୍ତଲେଖାରେ A ଏବଂ B ରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହାର ଅନୁବାଦ ଜଙ୍ଗାଜୀର ଏନ୍.୧.୬୩.୧. ଆର.୧୩.୧ ଏବଂ ଏନ୍ଆଇବି ଅନୁବାଦିତ କରାଯାଇଛି । ହସ୍ତଲେଖା ... ଏବଂ A ରେ ଅନ୍ୟ ଏବ ସର୍ବନାମ ‘ତାଙ୍କର’ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ଅଟେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଜିଶ୍ରେଣ୍ଟାରୁ ଜାତ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ଦାୟୀରୁ ବିଶ୍ୱୟରେ ଅବଗତ କରନ୍ତି । ଏହି କୁଞ୍ଚାର ଅର୍ଥ ଏହା ଅଟେ । ତାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହୋଇଥିଲା ଏହାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରକାଶିତ ବିଚାରକୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ୩:୩ ଏବଂ ୪:୨୧ ଏହାଙ୍କ ଜଙ୍ଗାଜୀର କେଜେବି । ଏବଂ ଆରାସବିରେ ଏହାର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ।

- ଏନ୍.୬.୬ସ୍.ବି. - ପାପ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରେ ନାହିଁ ।
- ଏନ୍.କେ.ଜେ.ଭି. - ‘ଅଧର୍ମ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରି ପାରେ ନାହିଁ ।
- ଏନ୍.ଆର୍.୬ସ୍.ଭି. - ମନ୍ଦତା ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରି ପାରେ ନାହିଁ ।
- ଟିକରି - ମନ୍ଦତା ତାଙ୍କର ବିନଷ୍ଟ କରିପାରେ ନାହିଁ ।
- ଏନ୍.ଜେ.ବି. - ମନ୍ଦତା ତାଙ୍କୁ ଧରି ରଖି ପାରେ ନାହିଁ ।

ମନ୍ଦତା କେବେ ହେଲେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କୁ ‘ଧରି ରଖି ପାରିବ ନାହିଁ’ କେବଳ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ୨୦:୧୭ରେ ତାଙ୍କ ଲେଖାରେ କୌଣସି ଏକ ବିଶେଷ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ବାସ୍ତବିକ ଏହା ବାଇବଳର ଏବଂ ଅନୁଭବରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନ ଲୋକମାନେ ପରିଷାଠ ହୁଅଛି । ଏହାର ତିନିଗୋଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ତଳେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

୧. ଶିଳତାନର ଦଶ ବିଧାନଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମୁଣ୍ଡି ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତର ନିୟମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ମଧ୍ୟରେ ଆଧାରିତ (ପ୍ରମାଣିତ)

୨. ଯାଶୁ ଆସ୍ଥମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । (ଯୋହନ ୨:୧, ଲୁକ ୨:୩୭-୩୮)

୩. ଶିଳତାନ କଦାପି ଆସ୍ଥଠାରୁ ପରିତ୍ର ହରଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ (ସି.୬୯. ରୋମୀୟ ୮:୩୧-୩୯) ଆମ ଜୀବନରେ ଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଶିଳତାନ ବିଫଳ କରିପାରେ ପଦ ୧୩:୧୭, ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଯଥା - ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପୃଥବୀରୁ ନେଇଯାଇଥାଏ ।

୪:୧୯ : ‘ଆସେ ଜାଣୁ ଯେ ଆସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କାରୁ ଜାତ’ ଏହା ବିଶ୍ୱାସର ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠିତତା ଅଟେ । ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୃଥବୀର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର ଏହା ହିଁ ମତ (ସି.୬୯. ୪:୭) ଏହି ଆଶ୍ୱର୍ୟଜନକ ସତ୍ୟତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଅଛି । (ସି.୬୯. ପଦ ୧୩ ଏବଂ ୪:୧୩)

■ ଏହି ଜଗତ ମନ୍ଦ ଶକ୍ତି ଉପରୁ ଆଧାରିତ (ଯୋହନ ୧୨:୩୧, ୧୪:୩୦, ୧୬:୧୧, ୨ୟ କରନ୍ତୁ ୪:୪, ଏପି ୨:୪, ୨:୧୨) ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥିଲା - ୧. ଆଦମଙ୍କ ପାପ, ୨ - ଶିଳତାନର ବିଦ୍ରୋହ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାପକୁ ପସବ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ।

୪:୨୦ ‘ଆସେ ଜାଣୁ’ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ୪:୧୩ ଦେଖନ୍ତୁ ।

■ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେ ଅଛନ୍ତି - ଏହି ବାକ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂକେତପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ରର ଅବତାରକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଥାଏ । ଜିଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆସିବାର ଏହା ବିଶ୍ୱାସ । ନୈଷିକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟାର କାରଣ ଥିଲା । କାରଣ ସେମାନେ ଜଗତର ମନ୍ଦତା ବିଷୟକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

■ “ବୁଝିବାର ଶକ୍ତି ଆସେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛୁ” - ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାଶୁ, ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯାଶୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ତାଙ୍କର ଜୀବନ, ଶିକ୍ଷା, କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ପୁନରୁଥାନ । ସେ ଜୀବନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ବିନା କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ । (ସି.୬୯. ଯୋହନ ୧୪:୨ ୧ ମ ଯୋହ ୪:୧୦-୧୨)

■ ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଆସେମାନେ ରହିଅଛୁ । ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ - ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଲିଖିତ ସତ୍ୟ ଯେ ତୁମେ ଏହା ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ୧ (ଏହି ବାକ୍ୟରୁ କଥା ଥାଏ କରନ୍ତୁ ୨:୪୫ ଏବଂ ଯୋହନ ୧୭:୩) କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାକ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ‘ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର’ ଏହା ପରିଚୟ ବହୁତ ଜଟିଲ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରାୟ ଶାସ୍ତରରେ ଏହାକୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତ । ବ୍ୟାକରଣ ଅର୍ଥରେ ଏହାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ପିତାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ବୁଝାଏ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା ହେବା ଦରକାର (ପଦ ୧୨) ଜିଶ୍ଵର ଏବଂ ସତ୍ୟତା ଦୁହେଁଙ୍କୁ ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ଜାତିତ କରିବା ପାଇଁ ଜିଶ୍ଵରାୟ ଶାସ୍ତରମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି (ସି.୬୯. ଯୋହ ୩:୩୮, ୭:୨୮, ୮:୨୮) ନାଜରିତ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର ବୋଲି । ନୂତନ ନିୟମ କହିଥାଏ (ସି.୬୯. ଯୋହନ ୧:୧, ୧୮, ୨୦:୨୮, ପିଲି ୨:୨, ତିତସ ୨:୧୩ ଏବଂ ଏବୀ ୧:୮) ଯାହା ହେଉ ପାଇଁ, ନୈଷିକ ଶିକ୍ଷକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସତ୍ୟତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

୪:୨୧

ଏନ୍.୬.୬ସ୍.ବି. ହେ ବସଗଣ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କର ।

ଏନ୍.୬.୬ସ୍.ବି. ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦୂରରେ ରଖ ।

ଏନ୍.କେ.ଜେ.ଭି. ‘ପ୍ରତିମାଗଣମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦୂରରେ ରଖ ।’

ଟିକରି ‘ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦୂରରେ ରଖ’

ଏନ୍.ଜେ.ବି. ‘ମିଥ୍ୟା ଦେବା ଦେବିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷା ରଖ ।

ଏହା ଏକ ସର୍ବସାଧାରଣ ସତ୍ୟତା ଅଟେ । ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ସମ୍ବୂଳେ ସହଯୋଗ ଏହି ପବିତ୍ରକରଣ ମଧ୍ୟକୁ (ସି.୬୩. ୩:୩) ଯୋହନଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଏହାକୁ ୨ ଥର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଏଠାରେ ପୂରାତନ ନିୟମର ପ୍ରକାଶିତ ୯:୨୦, ଏହି ବିଷୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉ । ହୋଇପାରେ ଏହାର ଜଡ଼ିତ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକଙ୍କମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟରେ କାରଣ ମୃତ୍ୟୁ ସାଗରର ହସ୍ତଲେଖାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାରେ ‘ପାପ’ର ଅର୍ଥ ‘ପ୍ରତିମା’ ଏବଂ ପାପ ବୋଲି ବୁଝାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନା -

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ବହିର ସାଥ୍ ଅଟେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା । ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟତାର ଆଚରଣ କରିବା ଦରକାର । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ, ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆଭ୍ରାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ନେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଧାରାବାହିକ ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି । ଏହି ସତ୍ୟତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନା ବହିରେ ଥୁବା ଜଟିଲ ବିଷୟ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହା ଚିନ୍ତା କରିବାର ବିଷୟ ଅଟେ । ଉତେଚିତ କରିବା, ନିଷ୍ପତ୍ତିମୂଳକ ନୂହେଁ ।

୧. ତିନିଟି ମୁଖ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ଦର୍ଶାଅ ତାହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତତା ହେବ, ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କାରେ ଜଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି ।

୨. ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କ’ଣ ଜଳ ଏବଂ ରକ୍ତ ପଦ ଏ ଏବଂ ୮ ।

୩. ଆମେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ବୋଲି କ’ଣ ଜାଣିପାରିବା ? ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ବୋଲି ଜାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପରି କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କି ?

୪. କେଉଁ ପାପ ମୃତ୍ୟୁ ଜନକ ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ କ’ଣ ଏହି ପାପ କରନ୍ତି କି ?

୫. କ’ଣ ଏହା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଲୋକିକ ଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଏହା ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟର ଦକ୍ଷତା ଯାହା ପରାକ୍ରାନ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଥାଏ ।

୨ୟ ଯୋହନ

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦକୁ ଅନୁଛେଦର ବିଭାଜନ

ଶ୍ଲୋକ	ଏନ୍.କେ.ଜେ	ଏନ୍.ଆର୍.ଏସ୍.ଭି	ଚି.ଇ.ଭି.	ଏନ୍.ଜେ.ବି.
ପରିଷ୍ଠିତି	ନିର୍ବାଚିତ ମହିଳାଙ୍କୁ	ପଦ ୧-୨	ଉପକ୍ରମ	ଅନୁବାଦନ
ପଦ ୧:୩	ଅଭିବାଦନ ପଦ ୧-୩	ପଦ ୩	୧-୩	୧-୩
ସତ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରେମ	ସାଶୁଙ୍ଗର ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ	୪:୭	ସତ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରେମ	ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରେମ
ପଦ ୪:୧୧	ଗମନ କରିବା ପଦ ୪:୭ ଛଳନାକାରୀ	୭-୧୧	୪-୭	୪-୫
ଶୈଶବ ଅଭିବାଦନ	ଉଣ୍ଡ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ସାବଧାନ		୯-୧୧	ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ୭-୧୧
ପଦ ୧୨:୧୩	ପଦ ୭-୧୧ ଯୋହନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାୟ କାଳିନ ଅଭିବାଦନ ପଦ ୧୨-୧୩	୧୨ ୧୨ ୧୨	ଶୈଶବାକ୍ୟ ପଦ ୧୨ ପଦ ୧୩	ପଦ ୧୨ ପଦ ୧୩

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉପକ୍ରମ

୨ୟ ଯୋହନର ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ୧ମ ଯୋହନ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଯୋଗ ଥିବାରୁ ସ୍ଵକ୍ଷେ ଜଣାପଡ଼େ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପତ୍ରରେ ଉକାରଗତ ଉବାହରଣ ସଦୃଶ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହା ଲେଖନ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ପାରିଷେଷ ଏକ ପୁଣ୍ଡକ ମଧ୍ୟରେ ଜଡ଼ିତ କରାଗଲା । ଯେପରି ଭାବେ ୧ମ ଯୋହନ ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା ୨ୟ ଯୋହନ କେବଳ ସ୍ଥାନୀୟ ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ନେତାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଲିଖିତ । ଏହା ଆଶ୍ରୟଜନକ ଅଟେ ଯେପରି ଗୋଟେ ଝରକା ଜାବନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଏଥିଆ ମହାଦେଶର ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ (ତୁର୍କୀ)

ଅଧ୍ୟନର ପୁନରାବୃତ୍ତି : ୧

ଏହା ଧାରାବାହିକର ସାଥୁ ଅଟେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା, ଏହା ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବା ଦରକାର । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଲାଙ୍କୁ ପ୍ରଧନ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଦରକାର । ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ । ସବୁ ବିଷୟକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ । ବାଇବଳର ସମସ୍ତ ବହିକୁ ଗୋଟିଏ ଧାରାରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ସମସ୍ତ ବହିର ଶବ୍ଦକୁ ନିଜର ମୁତାବକ ବିଷୟକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

୧. ସମସ୍ତ ବହିର ବିଷୟକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ

୨. ମୁହିତ ବିଷୟ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଅଟେ ।

ଅଧ୍ୟନର ପୁନରାବୃତ୍ତି ; ୨

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକର ସାଥୁ ଅଟେ । ଏହା ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁମର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବା ଦରକାର । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ତୁମର ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆହ୍ଲାଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଦରକାର ଅଟେ । ଧାରାବାହିକ ଘଟଣା ସମୟରେ ବକ୍ତ୍ଵବ୍ୟ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ।

ବାଇବଳର ସମସ୍ତ ପତ୍ରକୁ ଗୋଟିଏ ଥର ପଢ଼ିବା ଦରକାର । ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କର ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ ବିଷୟରେ ପରିଚ୍ୟକାଶ କରନ୍ତୁ ।

୧. ପ୍ରଥମ ପୁଣ୍ଡକର ପରିମାପକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ।

୨. ଦୃତୀୟ ପୁଣ୍ଡକର ପରିମାପକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ।

୩. ତୃତୀୟ ପୁଣ୍ଡକର ପରିମାପକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ।

୪. ଚର୍ବୀର୍ଥ ପୁଣ୍ଡକରେ ପରିମାପକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା

୫. ଇତ୍ୟାଦି ।

ଅଧ୍ୟନର ପୁନରାବୃତ୍ତି : ୩

ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ତଳେ ବାକ୍ୟ ସ୍ଥରୀୟ ଭାବରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।

ଧାରାବାହିକର ଏହା ଏକ ସାଥୁ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁମର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି

ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କିରବା ଦରକାର । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାଇବଲ ଏବଂ ପରିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଦରକାର । ଧାରାବାହିକ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ । ସବୁ ବିଷୟ ଛାଡ଼ିଦେବା ଅନୁଚ୍ଛି ।

ଆୟାସକୁ ଗୋଟିଏ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା । ଆଧୁନିକ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟରେ ତୁମର ବିଭାଜନର ଅନ୍ତର କର ଲେଖାର ଅନୁଲୋଦ ବିଷୟ ଆକର୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଲେଖକଙ୍କର ଏହା ମୁଖ୍ୟ ଚାରିକାଠି ଅଟେ । ଯାହାକି ଅନୁବାଦର ହୃଦୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆୟାସର ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ ।

୧. ପ୍ରଥମ ଅନୁଲୋଦ

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁଲୋଦ

୩. ତୃତୀୟ ଅନୁଲୋଦ

୪. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁଲୋଦ

ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟନ

ଏନ୍.୬.୬୩.୬., ୨ୟ ଯୋହନ ୧-୩

ପ୍ରାଚୀନ ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ମନୋନୀତା ମହିଳା ଓ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରେମ କରେ । ଆଉ କେବଳ ମୁଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଜାଣିଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ୨ - ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆସ୍ମେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ରହିଅଛି ଓ ଚିରକାଳ ଆସ୍ମେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବ, ସେହି ସତ୍ୟ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛୁ । ୩ - ପିତା ଜିଶ୍ଵର ଓ ସେହି ପିତାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ, ଦୟା ଓ ଶାନ୍ତି ଆସ୍ମେମାନଙ୍କ ସହିତ ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରେମରେ ରହିବ ।

ପଦ - ୧ ‘ପ୍ରାଚୀନ’ ଏହାର ଆଖ୍ୟା (ପ୍ରେସବୁରୁଚରସ) ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଯହା ଫଳର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଯୋହନର ଲେଖକର ପରିଚିତ ମିଳିପାରେ ବାଇବଲ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନେକ ଅଛି ।

ଯୋହନଙ୍କ ପତ୍ରରେ ଲେଖକଙ୍କ ଆଖ୍ୟା ଦାନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକରିତ ଦୃଶ୍ୟମାନ କରାଯାଇଛି । ୧

୧. ଏହି ସୁସମାଚାରର ବାକ୍ୟ ରହସ୍ୟ ମାନ ଅଟେ । ପ୍ରିୟ ଶିକ୍ଷୟ

୨. ପଥମ ପତ୍ରର ନାମ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୩. ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ପତ୍ରକୁ ‘ପ୍ରାଚୀନ’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି ।

୪. ପ୍ରକାଶିତ, ଚିରତ୍ରହୀନର ରହସ୍ୟମାନ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ସବୁଠାରୁ ନ୍ୟୁନ ଲେଖକ ‘ତାଙ୍କ ଦାସ ଯୋହନ’

ଧାରାବାହିକ ବନ୍ଧୁତା ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ଥର ଆଲୋଚନା ହୋଇଅଛି । ଏହାର ଲେଖକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନବିଭାଗେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଭାଷାର ଅର୍ଥ ଜାଣନ୍ତି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବାଇବଲ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଉ କୌଣସି ବୁଝିବାର ନାହିଁ । ମୁଁ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଏହି ପୁଷ୍ଟକମାନଙ୍କର ଲେଖକ ଥିଲେ । ଏହା ଏକ ମତାନ୍ତର ବିଷୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଝାଶୁରିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ବାପ୍ରତିବର ରେ ବାଇବଲର ଲେଖକ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରକାଶିତ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆଧୁନିକ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଞ୍ଚାତ ଅଟେ । ଲେଖାରେ ଆକ୍ଷରିକ ଧାରାରେ ହିଁ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ - ପ୍ରାଚୀନ

୧ - ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତର ବ୍ୟବହାର, ସେମାନେ ଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଚାର କରନ୍ତି (ଯିଶ୍ୟ ୨୪:୨୩) ସେମାନ ପ୍ରକାର ଶର ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରାଣିକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପୁଷ୍ଟକରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ସି.୬୩. ୪:୧, ୧୦, ୫:୫, ୭, ୮, ୧୧, ୧୪, ୭:୧୧, ୧୩, ୧୧:୧୭, ୧୯:୪)

୨ - ଶଷ୍ଟିଯ ନେତାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର (ଯାକେନ) ପୁରାତନ ନିଯମର (ସି.୬୩. ଯାତ୍ରା ୩:୧୭ ଗଣନା ୧୧:୧୭) ତତ୍ପରେ ନୂତନ ନିଯମରେ ଏହି ପଦକୁ ଯୁରୁସାଲାର ଦଳିଏ ନେତାଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳ୍ୟର ଯିହୁଦୀମାନେ ଥିଲେ (ସାନେଟ୍ରିନ) (ସି.୬୩. ମାଥ୍ୟ ୨୧:୨୩, ୨୭:୫୭) ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ଏହି ସତ୍ତରୀ ଜଣ ଏକ ମହା ଯାଜକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ ।

୩ - ସ୍ଥାନୀୟ ନେତାଙ୍କୁ ନୂତନ ନିଯମ ମଣ୍ଡଳିରେ ବ୍ୟବହାର ଏହା ଗୋଟିଏ ନାମର ତିନିଟି ସମାନ ରୂପକ ପଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ସି.୬୩. ପାତ୍ର, ଅଦକ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ତୀତେ ୧:୫-୭ ପ୍ରେରିତ ୨୦:୧୭, ୨୮) ପିତର ଏବଂ ଯୋହନ ନିଜକୁ ସେମାନେ ଏହି ଗୋଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ କରନ୍ତି (ସି.୬୩. ୧ମ ପିତର ୪:୧ ୨ୟ ଯୋହନ ୧, ୩ୟ ଯୋହନ ୧)

ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ବଯୋଜେଣ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ଏହି ଯାଜକୀୟ ନେତାଙ୍କ ଗୋଟୀ ମଧ୍ୟରେ (ସି.୬୩. ୧ମ ତୀତେ ୪:୧, ତୀତେ ୨:୨)

■ ମନୋନୀତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଏବଂ ତାହାର ସନ୍ତାନଗଣ - ଏହି ଆଖ୍ୟାକୁ ନେଇ ଅନେକ ବିଚାର ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ଅନେକ ଲୋକ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଏହା ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ନରେତ୍ରେ ବାଇବଲ ଥାଇପାରେ । ଗ୍ରୀକ ଶରରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ମନ କରିବା କିମ୍ବା କରିଅଥାବା ଗ୍ରୀକ ଶରରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀ (ଆଧାନାସିତ୍ତିଷ୍ଠାନ) ଯାହା ହେଉ ପଛେ ମୁଁ ଜେରମନଙ୍କ ମତ ସହ ସହଭାଗୀ ଅଯେ । କାରଣ ତାହା ମଣ୍ଡଳୀଗଣ ସହିତ ଜଭିତ କରାଯାଇଥିବା କାରଣ ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

- ୧ - ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ସ୍ବା ଲିଙ୍ଗବାଚକ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ପଦ ୧)
- ୨ - ବହା ଯାଇଥିବା - ଏହା କିଛି ଲୋକସମୂହକୁ ବୁଝାଏ (ସି.ୱେ. ୧ମ ପିତର ୨:୯)
- ୩ - ଏହି ଶବ୍ଦ ମଣ୍ଡଳୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କନ୍ୟା ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ (ସି.ୱେ. ଏପି ୪:୨୫-୩୭, ପ୍ରକାଶିତ ୧୯:୩-୮, ୨୧:୨)
- ୪ - ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟଗଣକୁ ପିଲାଙ୍କ ସହ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । (ସି.ୱେ. ପଦ ୧୩)
- ୫ - ମଣ୍ଡଳୀର ଉତ୍ତରଣ ଅଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ବୁଝାଏ ।
- ୬ - ଅଧିକ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଏକ ଖେଳ ସ୍ଵରୂପ ଏକ ବଚନ ଓ ବହୁବଚନ ମଧ୍ୟରେ (ଏକବଚନ ପଦ ୪,୫,୧୩ - ବହୁବ ବଚନରେ ପଦ ୨,୮,୧୦,୧୧)

- ୭ - ଏହି ଶବ୍ଦ ସମାନ ଭାବରେ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (୧ମ ପିତର ୪:୧୩)
- ‘କେଉଁ ମାନଙ୍କୁ’ ଏହା ଆଶ୍ରଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । ପୁଣିଙ୍ଗର ସର୍ବନାମ କାରଣ ଏହାର ଅର୍ଥ ‘ସ୍ବା’ ହୋଇପାରେ । ଯାହା ସ୍ଵାଲିଙ୍ଗ ଅଟେ । କିମ୍ବା ପିଲାମାନେ, ତାହା କିନ୍ତୁ ଲିଙ୍ଗକୁ ବୁଝାଏ । ମୁଁ ଚିତ୍ତା କରେ ଏହି ପଦକୁ ଯୋହନ ଏକ ଚିହ୍ନ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।
 - ‘ମୁଁ ପ୍ରେମ’ ଯୋହନ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ପିଲିଓ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆଗାପେ, ସୁସମାଚାରରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ପୁଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ୧ମ, ୨ୟ, ୩ୟ ଯୋହନ ମଧ୍ୟରେ ସେ କେବଳ ଆଗାପେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । (ସି.ୱେ. ପଦ ୩,୪,୨ ୧ ମ ଯୋହ ୩:୧୮)
 - ‘ସତ୍ୟ’ ବାକ୍ୟରେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବାରମ୍ବାର ଅନେକ ଥର ‘ସତ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (ସି.ୱେ. ପଦ ୧ ରେ ଦୂଇ ଥର, ୨,୩,୪) ଏହି ଶବ୍ଦ ‘ଏହି ଶିକ୍ଷା’ ପଦ ୫ ରେ ଦୂଇଥର ଏବଂ ୧୦ରେ ମଧ୍ୟ ‘ସତ୍ୟ’ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇପାରେ । କାରଣ ଏହି ଛଟି ପତ୍ରରେ ସ୍ଵାମୀଯ ଅନେକ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲିଖିତ ଅଛି । ‘ସତ୍ୟ’ ତିନିଟି ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରିବ । ୧ - ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା (ସି.ୱେ. ଯୋହନ ୮:୩୭, ୧୪:୭) ଏବଂ ୩ - ସୁସମାଚାରର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ (ସି.ୱେ. ୧ମ ଯୋହନ ୩:୩୩) ବିଶେଷ ବିଷୟ ଓ:୪୪ ଏବଂ ୧୭:୩

ପଦ ୨ ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରେ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଷୟକୁ ବୁଝାଏ । ଯୋହନଙ୍କ ମନ ପରାମରଶ ଶବ୍ଦ ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ । ‘ସହିତ’ ଦେଖନ୍ତୁ ୨:୧୦ ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସନ୍ତ କରିବା ବିଷୟକୁ ବୁଝାଇ ପାରେ । (ସି.ୱେ. ରୋମୀ ୮:୯ କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ରୋମୀ ୮:୯-୧୦ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ତ୍ରୀତ, କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗ ଉତ୍ସର୍ଜନିତ / ସହିତ / ବିଶ୍ୱାସକ ଦ୍ୱାରା (ସି.ୱେ. ଯୋହନ ୧୪:୨୩))

- ‘ସର୍ବଦା ଆସମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ । ସତ୍ୟତା ଉତ୍ସର୍ଜନିତ ରହିଥାଏ । ଏବଂ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥାଏ । କେତେ ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶୀଳ ନିର୍ମିତତାର ବାକ୍ୟ, ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖ ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୩ ସତ୍ୟତା ଉତ୍ସର୍ଜନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସୁସମାଚାର ଅଟେ । ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରେମର ଏକ ଘଟଣା ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଏବଂ ବିହିନ୍ତି ହୋଇଥିବା ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରେମ କରିବା । (ସି.ୱେ. ୧ମ ଯୋହନ ୪:୭-୨୭) ‘ସର୍ବଦା’ ଏହା ଆଶ୍ରିତ ଶବ୍ଦ କାଳ ମଧ୍ୟରେ’ (ସି.ୱେ. ଯୋହନ ୪:୧୪, ୨:୪୧, ୪୮, ୮:୧୪, ୧୦:୨୮, ୧୧:୨୭, ୧୨:୩୪, ୧୩:୮୮, ୧୪:୧୭, ୧୮:୧୭, ୧୯:୧୭) ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ । ସର୍ବଦା ଯୋହନ ୨:୪୮

ପଦ ୩ : ‘ଅନୁଗ୍ରହ, ଦୟା ଏବଂ ଶାନ୍ତି’ ଏହା ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେଦ ମୂଳକ ଉପକ୍ରମ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ପତ୍ରରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ବହା ଯାଇଛି । ପ୍ରଥମରେ ଏହାର ଟିକିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କୁ ଅସାଧାରଣ କରାଯାଇଛି । ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ‘ନମଦ୍ଵାର’ ଏହା ଚେଲରିନ୍ ଏହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲୋକ ପ୍ରିୟତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ‘ଅନୁଗ୍ରହ’ ଏହି ଉପକ୍ରମ ଧର୍ମ ଯାଜକଙ୍କ ଲିଖିତ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଅଛି, ୧ମ ତିମଥ୍ ୧:୭, ୨ୟ ତୀମ ୧:୭, ଏହି ଦୂଇଗେଟି ଶବ୍ଦ ବାରମ୍ବାର ଗାଲାତୀୟ ଏବଂ ୧ମ ଥେସଲନିର ପାଉଳଙ୍କ ଉପକ୍ରମରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଦିତୀୟତଃ ସାଧାରଣତ ବ୍ୟାକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏହା ପ୍ରାର୍ଥା, ଅଟେ । କିମ୍ବା ସ୍ଵାପ୍ନ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶୁଭେତ୍ତ୍ଵା ଜଣାଇବା, ଯାହା ହେଉ ପାଛେ ୨ୟ ଯୋହନର ସତ୍ୟତାର ବାକ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ଜାହାର ସହିତ ଦଇବିବ ଫଳାଫଳ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଏକ ଆଶ୍ରଯ୍ୟଜନକ ଯଦି ସେଠାରେ ଅନ୍ତର୍ଦେଶୀୟ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଏହି ପଦର ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ଦୟା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ତାହା ଖ୍ସି ପଡ଼ିଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଆଣି ଦିଏ । ଶାନ୍ତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ । ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥାଏ । ଯେପରି ପତନ ମଣିଷ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା, ସେହିପରି ପରିତ୍ରାଣ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା, ପ୍ରଥମେ ପଦବୀ ଦ୍ୱାରା (ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ), ତାପରେ ବିଶ୍ୱ ମତରେ ଯାହା ଅଧିଷ୍ଠିତ ଆତ୍ମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସକ୍ଷମ ହେଲା, ତାହା ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଦୃଶ୍ୟତାରେ ପରିଣତ ହେଲା । (ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଶୁଭେତ୍ତ୍ଵାର ମାନବଜାତିର ସ୍ଵରୂପ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେଲା (ଆଦି ୧:୨୭-୨୮)) ।

ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଜନ ସତ୍ୟକମାନଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିରେ ଏହି ଟିନୋଟି ବିଷୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ସେମାନେ “ଅନୁଗ୍ରହ” ଏବଂ “କରୁଣା” ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ “ଶାନ୍ତି” ରେ ନେଇ ଆସିଲେ । ଏହା ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ଜାଣିବାର ରୋଚକ ବିଷୟ କି “କରୁଣା” ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଅଛି (ଏଲିଓଲ) ଯୋହନଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖାରେ । “ଅନୁଗ୍ରହ” ସୁସମାଚାରରେ, ୧:୧୪, ୧୭, ୧୭ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୪, ୨୯:୨୧)ରେ ହିଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି ।

ଜେରୋମ ବାଇବଲିଯ ଟୀକା ସତ୍ୟତାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ଯେ, ଏହି ତିନୋଟି ବିଷୟର ପୁରାତନ ନିୟମ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି (ୟ. ୪୧୯) । ଲୁକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ନୃତନ ନିୟମର ଲେଖକମାନେ ଏବ୍ରୀଯ ଚିନ୍ତକ ଅଟନ୍ତି । କୋଳନେ ଗ୍ରାକରେ ଲେଖୁଆଛନ୍ତି । ନୃତନ ନିୟମର ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଶବ୍ଦ ସେପୁସ୍ତାରେ ଆରମ୍ଭ ।

■ “ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ” ଉଭୟ ନାମର ଉପନାମ (ପାରା) ରହିଛି ଯାହା ବ୍ୟାକରଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରଖେ । ଏହା ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠା ରଖିବାର ବ୍ୟାକରଣାବୁକ ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ ।

■ “ପିତାଙ୍କର ପୁତ୍ର” ପ୍ରଥମ ଯୋହନରେ ଦୃଢ଼ ଉଚ୍ଚି ଯେ, ଜଣେ ପୁତ୍ର ବିନା କେବେହେଲେ ପିତା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ (୧ମ ଯୋହନ ୨:୨୩; ୪:୧୪; ୪:୧୦) । ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିବା ଦାବି କରନ୍ତି । ଜିଶ୍ଵରଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ତାହା ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନାପସନ୍ନ କରେ । ଯୋହନ ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, ଯାଶୁ ହଁ (୧) ପିତାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶନ (୨) କେବଳ ଏକମାତ୍ର ମାର୍ଗ (ଯୋହନ ୧୪:୭) ।

ଏନ୍.୬.୬.୬. ବାକ୍ୟ - ପଦ ୪-୭

୪ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ସତ୍ୟରେ ଆଚରଣ କରୁଥିବା ଦେଖି ମୁଁ ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦିତ । ୫ହେ ଭବ୍ରେ, ଏବେ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନୂଆ ଆଜ୍ଞା ଲେଖୁଆଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆଦ୍ୟରୁ ପ୍ରାସ୍ତ ଆଜ୍ଞାଟି ଲେଖି ଅନୁରୋଧ କରୁଆଛି ଯେ, ଆସେମାନେ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ । ଗାଁର ଆସେମାନେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରୁ, ଏହା ହଁ ପ୍ରେମର ସାର, ତୁମେମାନେ ଆଦ୍ୟରୁ ଯାହା ଶୁଣିଆଛ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କର, ଏହା ସେହି ଆଜ୍ଞା ।

ପଦ ୪ : ‘ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଅଟେ’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ।

■ ‘ତୁମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସତ୍ୟର ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି’

୧. ଶିଶୁରିକତା, ମଣ୍ଡଳିର କେତେକ ପ୍ରେମମଧ୍ୟ ଜୀବନ (୨ୟ ଯୋହନ ୩:୪)

୨. ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଝାତ କରାଗଲା ସେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ ଭ୍ରମ କରାଇଥିଲେ ।

■ ‘ବର୍ତ୍ତମାନ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରାସ୍ତ ହେଇଛୁ, ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନିମନ୍ତେ’ ଏହା ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେପରି ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, (ଯୋହନ ୧୩:୩୪-୩୫, ୧୪:୧୨ ୧ମ ଯୋହନ ୩:୧, ୪:୩, ୧୧-୧୨, ୨୧)

ପଦ ୫ : ‘ପୁର୍ବରୁ ଆସେମାନେ ଶୁଣିଆଛୁ’ ଏହା ଏକ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହାକି ଯାଶୁଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟକୁ ବନ୍ଦୋଧ ଯାଶୁଙ୍କର (୧ମ ଯୋହନ ୨:୩, ୨୪, ୩:୧୧) ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରମାଣିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା (ପଦ ୪) । ଏବଂ ଶାରାରିକ ରୂପରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଅବତାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । (ପଦ ୩) ଏହି ବିଷୟକୁ ଧାନ କରନ୍ତୁ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏବଂ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ।

■ ‘ସେଥୁରେ ଆସେମାନେ ପରଷ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିଥାଉ’ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମଧ୍ୟ ପଦ ଅଟେ । (ଏହି ବାକ୍ୟର ଶେଷ କ୍ରିୟା ଚାଲିବା) କେବଳ ଏହା ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଅପ୍ରେମକୁ ପରିଚୟ ଦିଏ ୧ମ ଯୋହନରେ ତିନିଟି ପରାକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସେଥୁରେ କିଭାବି ଜଣେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ବୋଲି ଗଣିତ କରାଯାଇପାରିବ ଏହି ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟ କର ତିନିଟି ପରାକ୍ଷା ମାନ ହେଲା ପ୍ରେମ, ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ମତବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ୨ୟ ଯୋହନରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ତିନିଟି ପରାକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ (ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସୀ ଦାରା) ଅଧ୍ୟକ ବଳ ପ୍ରଯୋଗ କରି ପୃଥିବୀପୁସ୍ତ ମତାମତ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଜରିଆରେ ଏହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧବପର କରିଥାଏ । ତାର ଫଳାଫଳ ପାପକମା ଯାଶୁଙ୍କ ସମତୁଳ୍ୟ କରାଏ । (ପାପକମା ଏହା ପବିତ୍ରତାର କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇଥାଏ) ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିଥାଏ । (ଆଦି ୧:୨୭-୨୭) ତିନିଟି ଶବ୍ଦ ତାହା ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କରାଯାଇ ଥିବାର ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧବନା ରହିଛି । ସେମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି । ‘ଅନୁଗ୍ରହ’ ଏବଂ ‘ଦୟା’ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଷୟକ ଏକତ୍ର କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ‘ଶାନ୍ତି’ ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାନ କରିବ । ଜରୁରୀ ଅଟେ ତାହା କେବଳ ‘ଦୟା’ କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଯୋହନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲେଖାରେ ‘ଅନୁଗ୍ରହ’ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସୁସମାଗାରର (୧:୧୪, ୧୭, ୧୭ ଏବଂ ୧:୪, ୨୨:୨୧)

ଚେରମ ବାଇବଲର ଧାରାବାହିକ ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜଣାଇଥାଏ । ଏହି ତିନିଟି ଶବ୍ଦ ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ ସହ ସଂଯୋଗ ରହିଛି । ନୃତନ ନିୟମର ଲେଖକ, ଲୁକଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ସମସ୍ତେ ଏବ୍ରା ଚିନ୍ତାଧାରାର ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଅଟନ୍ତି । କରିନ ଗ୍ରାକ ଲେଖାରେ ନୃତନ ନିୟମର ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସେପୁଜେନ୍ଟାରୁ ଆଗତ ହୋଇଛି ।

■ ‘ପିତା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କଠାରୁ’ ଉଭୟ ନାମର ସର୍ବନାମ ରହିଛି । ବ୍ୟାକରଣରେ ଉଭୟଙ୍କୁ ସମାନ ସ୍ତରରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟାକରଣ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଯାଶୁଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସିଆମାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶବ୍ଦରୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

■ ‘ପିତାଙ୍କର ପୁତ୍ର’ କମାଗତ ଭାବରେ ୧ମ ଯୋହନରେ ଅଧ୍ୟକ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦରୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହା ହୋଇଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁତ୍ର ବିନା ପିତା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । (ସି.୬.୧. ୧ମ ଯୋହନ ୨:୨୩, ୪:୧୪, ୪:୧୦ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଅଦିତ୍ୟ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ

ବିଶେଷ ସଂପର୍କ ବିଷୟକୁ ଦାବି କଲେ । କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନ୍ୟୁନ କରାଯାଇଛି । ଯୋହନ ବାରମ୍ବାର ପୁନରବୃତ୍ତି କରନ୍ତି, ତାହା ଯାଶୁଣ୍ଡାଷ୍ଟ ପିତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶିତ ଅଟେ । ଏବଂ ଯାଶୁ ହିଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମାର୍ଗ ଅଚନ୍ତି । (ସି.ଏଫ୍. ଯୋହନ ୧୪:୭)

୧. ପ୍ରେମ (ସି.ଏଫ୍. ପଦ ୪:୧ ୧ମ ଯୋହନ ୨:୭-୧୯, ୩:୧ ୧-୧୮, ୪:୭-୧୯, ୧୭-୨୧, ୪:୧-୨)

୨. ଆଞ୍ଜଳିକାରୀ (ସି.ଏଫ୍. ପଦ ଗ ୧ମ ଯୋହନ ୨:୩-୭, ୩:୧-୧୦, ୪:୨-୩)

୩. ମତବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ (ସି.ଏଫ୍. ପଦ ଗ ୧ମ ଯୋହନ ୧:୧, ୨୩:୧୮-୨୪, ୪:୧-୭, ୧୪-୧୭, ୪:୧,୪, ୧୦)

ପଦ ଗ ‘ଏହା ପ୍ରେମ ଅଟେ’ ପ୍ରେମ (ଆଗାପେ) ଏହା କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଟେ । କେବଳ ଅନୁଭବ ନୁହେଁ ପ୍ରେମ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତାକ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ । (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ କରନ୍ତୀୟ ୧୩, ଗାଲାତୀୟ ୪:୨୯, ୧ମ ଯୋହନ ୪:୭-୨୧)

■ ‘ଆରମ୍ଭଠାରୁ’ ୧ମ ଯୋହ ୧:୧ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ, ୧ମ ଯୋହନ ଏବଂ ୨ୟ ଯୋହନ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଲୋକ ସମୂହ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝ୍ୟାଇପାରେ ।

■ ‘ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କର’ ଶ୍ରୀଶିଳ୍ପାନର ସର୍ବପ୍ରଥମ ବିଷୟ ସମର୍ପଣ ଏବଂ ଜୀବନ ଶୈଳୀର ପରିବର୍ତ୍ତନ (ସି.ଏଫ୍. ୧ମ ଯୋହନ ୨:୭) ଆମର ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଆସିବା ରକ୍ଷା କରିପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟତା ପରିପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଆସ୍ତ୍ରମାନେ ରକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । (ସି.ଏଫ୍. ଏଫ୍ ୨:୮-୯ ଏବଂ ୨:୧୦)

ଏନ୍.୬.୬.୬.୨. ୭:୧୯

କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀୟ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ଅବତାରୀୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅସ୍ମୀକାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଓ ଶ୍ରୀୟାରି । ୮ - ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଆସମାନଙ୍କର କୃତ କର୍ମର ଫଳନ ହରାଇ ବରଂ ସେଥୁର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ । ୯ - ଯେକେହି ଶ୍ରୀୟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସାମା ମଧ୍ୟରେ ନ ରହି ତାହା ଅତିକ୍ରମ କରେ, ସେ ଜିଶ୍ରୀଙ୍କୁ ପାଇ ନାହିଁ, ଯେ ଶିକ୍ଷାର ସାମା ମଧ୍ୟରେ ରହେ, ସେ ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ଉଭୟଙ୍କୁ ପାଇଅଛନ୍ତି । ୧୦ - କେହି ଯଦି ଏହି ଶିକ୍ଷା ନ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସେ, ତେବେ ତାହାକୁ ଗୁହରେ ଅତିଥି ନ କର ଓ ସମ୍ବର୍ଣ୍ଣନା ଜଣାଅ ନାହିଁ । ୧୧ - କାରଣ ଯେକେହି ତାହାକୁ ସମ୍ବର୍ଣ୍ଣନା ଜଣାଏ, ସେ ତାହାର ଦୂଷର୍ମର ସହଭାଗୀ ହୁଏ ।

ପଦ ୭ - ‘ଅନନ୍ତ ପ୍ରତାରଣ ମାନଙ୍କୁ’ ‘ପ୍ରତାରଣ’ ଏହି ଶବ୍ଦ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ‘ପ୍ରାନେ’ଠାରୁ ଆନାତ ଜଂରାଜୀରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ‘ଗ୍ରହ’ ପ୍ରାଚୀନ ପୃଥିବୀରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ମାନଚିତ୍ର ଏବଂ ଅଧ୍ୟନ କରାଯାଇଛି । ତାରା ଗଣଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ଥିତତାର ସହିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କେତେ ତାରାଗଣ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ଭ୍ରମଣ କଲେ । ଅତୀତରେ ଏହାର ନାମ ‘ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟ’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦେଲେ । ସେହି ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟ ମେଚାପର ଭାବରେ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ କେବଳ ଭୁଲ ନ ଥିଲେ, କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନ ସୁସମାଚାରରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ କରାଉଥିଲେ । ଯୋହନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ଉଭୟ ପାରୁଶ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଯେଉଁ ଜ୍ୟୋତି ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ତାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେଥୁ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ରୂପକ ଚରିତ୍ରକୁ ‘କ୍ଷମାହୀନ ପାପ’ ପାପ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବୋଲି କୁହାଯା, (୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୭) ଏହି ଉଭୟାନକ ବିଷୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପତନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଥିଲା । ନୂତନ ନିଯମରେ ବିହ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାର ମାନେ ସମସ୍ତ ମାନଙ୍କ ଉପଜାଇ ଥିଲେ (ମାତ୍ର ୩:୧୪, ୨୯:୧୧, ୨୪, ମାର୍କ ୧୩:୨୨ ୧ମ ଯୋହନ ୨:୨୭, ୩:୭, ୪:୧)

■ ‘ପୃଥିବୀଠାରୁ ବାହାରିଛନ୍ତି’ ଏଠାରେ ପୃଥିବୀ ସାଧାରଣତଃ ଭାବେ ଆମର ଶାରିରିକ ଗ୍ରହ ଅଟେ । ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଶ୍ରୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି (୧ମ ଯୋହ ୨:୧୯ କିମ୍ବା ସୁସମାଚାର ମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ)

■ ‘ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵାକାର କରନ୍ତି’ ଏହି ପଦ ହିମଳଗିଯ ତାହା ଲୋକଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ସ୍ଵାକାର କରିଥାଏ । ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ ସ୍ଵାକାର ଯୋହନ ପୁଷ୍ଟକରେ ଯୋହନ ୫:୨୯-୨୩

■ ‘ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ଆସୁଛନ୍ତି’ ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ପ୍ରତାରକମାନେ ବାରମ୍ବାର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଏହି ବାକ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱନା, ଆଡ଼ାଙ୍କୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଯେଉଁ ଜ୍ୟୋତି ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ତାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କଲେ । (ଯୋହ ୧:୧୪, ୧ମ ଚିମ ୩:୧୭) ନୌଷିକ ମାନେ ଦ୍ୱିମତ ମଧ୍ୟ ଥିବା ଆଡ଼ା (ଜିଶ୍ରୀ ଏବଂ ବିଷୟ (ଶରୀର)କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ କେବହେଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ରୀ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ ହୋଇ ପାଇଅଛନ୍ତି ନିହିଁ ।

ସେଠାରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଜିଶ୍ରୀ ଶାସ୍ତ୍ରର ବିଷୟକୁ ପ୍ରାଚୀନ ନୌଷିକମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରାଧାରା ମଧ୍ୟରେ ।

୧. ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ଵାକାର ‘ମନୁଷ୍ୟର୍ଦ୍ଵାରା’ ସେ ମାନବ ରୂପରେ ଦେଖା ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଡ଼ା ଥିଲା ।

୨. କୃଶିର ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁବରଣ ଅସ୍ଵାକାର । ଏହି ଗୋଟୀ (କରନ୍ତୀଯାନ) ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଡ଼ା ମନୁଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଅବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଯେତେ ବେଳେ ସେ ବାସ୍ତିସ୍ତୁ ନେଲେ ଏବଂ କୃଶିର ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଆଡ଼ା ତାଙ୍କ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା ।

ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅବତାରୀୟ କରିବା ଯୋହନ କରିନ୍ତୀଯାନ ନୌଷିକଙ୍କ ମତକୁ ତିରଦ୍ୱାରା କରିଛନ୍ତି ।

■ ‘এহা প্রতারণা এবং ভগ্ন শ্রীষ্ট’ ১ম যোহ ৭:১৮ ষেওাৱে গোটিএ ভগ্ন শ্রীষ্ট এবং অনেক ভগ্ন শ্রীষ্ট মধ্যেৰ প্ৰতেক জৰালজ্বলি। অনেক যোহনক সময়ৰে আৰিলে। শেষৰে ষেমানে মণ্ডলী পরিত্যাগ কলে (১ম যোহ ৭:১৯) কিন্তু এক বাচক ভবিষ্যত কাৰ্য্য সূচনা দেখথাএ। অৱাজ কশ মনুষ্য (৭ষ থেষ ৭) যাহা হৈছে পঞ্চে এই বাক্যৰে এক বচনকু ব্যবহাৰ কৱায়ালজ্বলি। ১ম যোহ ৭:১৮-৭৪ৰে বহুবচনৰে ব্যবহাৰ কৱায়ালজ্বলি।

পদ : গ ‘নিজ নিজকু সতৰ্ক কৱন্তু’ এহা বৰ্তমানৰ বাক্য অটে। এহি পদৰ অৰ্থ ‘বেঞ্জিবা’ মদ বিৰুদ্ধৰে স্বাবধানতা মেচাখৰ ব্যবহাৰ কৱায়ালজ্বলি (মাথু ৭৪:৪ মাৰ্ক ১৩:৪ লুক ৭১:৮ প্ৰেৰিত ১৩:৪০ ১ম কৱন্তু গ:৯, ১০:১ ৯ শালাৰ ৪:১ ৯ এক্রু ১৯:৭৪) মদৰ জাণিবা এহাৰ বিশ্বাসামানক কৰ্তব্য অটে। কাৰণ,

১. ষেমানে সুস্বামাচাৰ জাৰিতি।

২. ষেমানে পবিত্ৰ আত্মাকু প্ৰাপ্ত হোলজ্বলি।

৩. শ্রীষ্টক সহিত পূৰ্ণ সহযোগা।

■ এন. এ. এস. বি. যাহা আমেমানে প্ৰাপ্ত হোলজ্বলি। তাৰাকু বিন৷ কৱ নাহিৰ্দে।

২. এন. কে. জে. ভি. আমে কৱুথৰ্বা কাৰ্য্যকু হৰালজ্বলি নাহিৰ্দে।

৩. এন. আৱ. এস. ভি. যেৱঁ কাৰ্য্য কৱিঅছু। তাৰা ভুমে নষ্ট কৱ নাহিৰ্দে।

চিজভি. আমে কৱিথৰ্বা কাৰ্য্যকু তুমে বিন৷ কৱিব নাহিৰ্দে।

এন. জে. ভি. ‘আমৰ স্বৰূ কাৰ্য্যকু হৰালজ্বলি’ এহা এক গ্ৰাম ভাষাৰ অটে। এহি বাক্যৰে প্ৰথম স্বৰ্বনাম ‘আপণ’ হেবা উচিত (এন. এ. এস. বি.) এন. আৱ. এস. বি. চিজভি) কিম্বা আমে এন. কে. জে. বি.) যুবিএষ আপণকু স্বাহায্য কৱিথাএ। সুস্বামাচাৰৰ উদ্বেশ্য বিশ্বাসামানক দ্বাৰা পূৰণ হোল পাৰি নাহিৰ্দে।

■ ‘কিন্তু ষেথৰে তুম্বে পুৱন্ধাৰ প্ৰাপ্ত হেব।’ এহা বিশ্বাসামানকৰ পৰিত্যাশ বিষয়ৰে কুহায়ালজ্বলি। কিন্তু পৰিপক্ষতা সুস্বামাচাৰ গঢ়াৱতা ষেমানক মধ্যেৰে (১ম কৱন্তু ১:৭৭, ১৪:১০, ১৪, ৪৮, ৭ষ কৱন্তু গ:১ ১, শালা ৭:৭, পিৰি ৭:১৭, ১ম থেষ ৭:১৮, ৩:৪)

পদ ৯ : ‘এন. এ. এস. বি.’ যেকৌশলি ব্যক্তি বহুত দুৰকু যালথাএ, এবং যাশুকুৰ শিক্ষাৰে আবক্ষ হোল রহে নাহিৰ্দে।

এন. কে. জে. বি. যেৱঁমানে অপৰাধ কৱিতি ষেথৰে ষেমানে শ্রীষ্টক ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ আবক্ষ হোল রহি পাৰিতি নাহিৰ্দে।

এন. আৱ. এস. ভি. যেকৌশলি ব্যক্তি যাশুকু শিক্ষাৰে আবক্ষ হোল রহি পাৰে নাহিৰ্দে।

চিজভি. ‘যেকৌশলি ব্যক্তি যাশুকুৰ শিক্ষা মধ্যেৰে বাস কৱে নাহিৰ্দে। কিন্তু এহাৰ উপৰ পাৰ্শ্বকু যালথাএ।

এন. জে. ভি. যেৱঁমানে শ্রীষ্ট যাশুকুৰ শিক্ষাৰে লাগি রূহন্তি নাহিৰ্দে। কিন্তু এহাৰ আৱপাৰ্শ্বকু যালথান্তি।

প্ৰথমৰে খান দিঅন্তু নাকাৰাত্মক ব্যবহাৰিক শব্দ। সুস্বামাচাৰ সমষ্টিকু আমন্ত্ৰিত কৱিথাএ। কিন্তু দুৰ্ভাগ্যবশতঃ শক্তিশালী মিথ্যা শিক্ষকমানক মথ বৰ্তমানৰ কাৰ্য্য কৱুথৰ্বা দুৱগোটি চৰিত্ৰ রূপে ব্যবহাৰ কৱায়ালজ্বলি। ‘আপৱপাৰ্শ্বকু’ আবক্ষ হৃূৰ নাহিৰ্দে, প্ৰথমঃ ধাৰাবাহাৰকু যিবা এহা মিথ্যা শিক্ষকমানক বিষয় অটে। প্ৰেৰিতমানক স্বত্যতা বাহাৱে ষেমানকৰ অন্য এক স্বত্যতা বিষয়ৰে জৰালজে বাক্যৰে স্বত্যতাৰে বিশ্বাসামানক শ্ৰেণীভূক্ত কৱায়ালজ্বলি। (যোহ ৮:৩১, ৭৪:৭ ১ম যোহন ৭:১৪ নাকাৰাত্মক যোহন ৪:৩০ ১ম যোহন ১:১০)

বাৰ্ষ সহিষ্ণুতা যোহন ৮:১৩ নিজৰ ধৰ্মকু পুনৰ্বাৰ ফেৰিয়িবা যোহন বাক্য শ্রীষ্টকু দৰ্শাই থাএ

১. যাশুকুৰ শিক্ষা

২. শ্রীষ্টক বিষয়ৰে শিক্ষা

৩. যোহনক সাধাৱণত দীপ্তিৰ অৰ্থ

■ ‘সদাপ্ৰতু নাহান্তি - শ্রীষ্ট যাশুকু শিক্ষা এবং স্বত্য’ পদ ৯ রে এহাৰ সমাপ্তিৰ দেঞ্জিবাকু মিলিথাএ। মিথ্যা শিক্ষকমানক এবং ষেমানক অনুগমনকাৰামানক কৌৰষি পুৱন্ধাৰ নাহিৰ্দে। ষেমানে আত্মিকতাৰে বিন৷ হেলে জৰুৰক সহিত নাহান্তি। কাৰণ পুত্ৰ বিনা কৌৰষি ব্যক্তি পিতা হোল পাৰে নাহিৰ্দে। (প্ৰ. যোহন ৩:১০-১১)। এহি ক্ৰিয়াৰ ব্যবহাৰ অছি’ ৯ থৰ এহাৰ ব্যবহাৰ কৱায়ালজ্বলি। কেবল জৰুৰক সহিত হৰ্দি মিলিত হোলজ্বলি। প্ৰ. যোহ ৭:৭৩

পদ ১০ : যদি - এহা চুক্তিনামাঙ্গিতি বাক্য অটে, লেখকক চিন্তাধাৰাকু স্বত্য বোলি অনুমান কৱায়ালথাএ। তাঙ্গৰ আৰ্কনিৰক লেখাৰুত্বিক, মিথ্যা শিক্ষকমানে প্ৰবেশ কৱিবে।

■ ‘তুম্ব গৃহৰে তাৰ্কু প্ৰবেশ কৱাথ নাহিৰ্দে’ বৰ্তমানৰ বাক্য কিন্তু এহা নাকাৰাত্মক বাক্য যাহাকি অভূকাংশ সময়ৰে কাৰ্য্যৰেত বিষয়কু বন্ধ কৱিবা পাই চেৰ্ষা কৱিথাএ। গৃহ এহাকু শ্রীষ্টিয়ান মানক আতিথ্য সক্ষাৰ বিষয়কু দৰ্শাই থাএ। (Cf মাথু ৭৪:৩৪, রোমায় ১৯:১৩, ১ তাৰ্মথু ৩:৯, তিৰ্তু ১:৮, এক্রু ১৩:৯, ১ পিতৰ ৪:৯ ৩ষ যোহন ৪:৭) কিন্তু

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସମ୍ବଦତଃ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଗାର କରିବା ନିମିତ୍ତେ ଆହାନ (Cରୋମ ୧୭:୫, ପ୍ର. କର ୧୩; ୧୯; କଳସୀୟ ୪:୧୫; ପିଲିପୀୟ ୨)

■ ‘ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦର କର ନାହିଁ’ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଷମାନର ବାକ୍ୟ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ନାକାରାତ୍ରିକ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଏ । ନାମଧାରୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ କର ନାହିଁ । ଅଛି ସମୟର ବନ୍ଧୁତା ମଧ୍ୟ ଅବୁଝାମଣଶା ଜନ୍ମାଇଥାଏ । ପଦ ୧୧ ବର୍ଷମାନ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରିବା ଜଟିଳ ବିଷୟ ଅଟେ, ଅନେକ ନିଜକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତ ସ୍ଥାପନ କରୁ ତାହାହେଲେ ନିମିତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ ହୋଇ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିବା, ଓ ବର୍ଷମାନ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ନେତାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିଚୟ ରଖିବାର ବିଷୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତର୍କ ତାର ବିଷୟ ବୋଲି ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏନ୍.୯.୬.୬. ପଦ ୧୨-୧୩

୧୨ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନେକ ବିଷୟ ଲେଖିବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ କାଗଜ ଓ କାଳିରେ ତାହା ଲେଖିବାକୁ ଛାପା କରୁ ନାହିଁ ମୋର ଆଶା ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମୁଖାମୁଖୀ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିବି, ଯେପରି ଆସମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୧୩ ତୁମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଭରିନାର ସନ୍ଧାନମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନମ୍ବାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି ।

ପଦ ୧୪ : ‘ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଲେଖିବାର ଅନେକ ବିଷୟ ରହିଛି’ ତୃତୀୟ ଯୋହ ୧୩:୧୪ ଏହାର ସାମନ୍ତରାୟ ଭାବକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

■ ‘ତୁମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ’ ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସିନ୍ଧ ବାକ୍ୟ, (ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ଘଟଣାକୁ ବୁଝାଏ) ଯୋହନ ପୁସ୍ତକରେ ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ (ଯୋହନ ୩:୨୯, ୧୪:୧୧, ୧୭:୨୪, ୧୭:୧୩ ୧୮ ଯୋହ ୧:୪) ଏହି ଆନନ୍ଦ

୧. ପିତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ।

୨. ସତ୍ୟ ତାର ଜ୍ଞାନ ତାହା ସେ ଆଣିଲେ ।

ଯୋହନ ନିଜର ‘ଆନନ୍ଦ’କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ୪ ପଦରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରେମ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ ଗମନ କର ।

ପଦ ୧୪ : ଏହି ପଦ ନୋଟ ଫର ଭାଷାରେ ଉଥରୁପକ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ତାହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କହିଥାଏ ।

ଧାରାବାହିକର ଏହା ଏକ ସାଥୁ ଅଟେ । ତାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ଏହା ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କରିବା ଦରକାର । ଅନୁବାଦରେ ତୁମ୍ଭର ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଦରକାର ଅଟେ । ଧାରାବାହିକ ବକ୍ତୃତା ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଅନୁର୍ଦ୍ଧିତ ।

ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନା -

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ବହିର ସାଥୁ ଅଟେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା । ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟତାର ଆଚରଣ କରିବା ଦରକାର । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ, ସର୍ବ ପ୍ରୁଥମେ ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ ନେବା ଜରୁଗା ଅଟେ । ଧାରାବାହିକ ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି । ଏହି ସତ୍ୟତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ।

ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ପୁସ୍ତକର ବିଭିନ୍ନ ଘଟଣା ଉପରେ ବୁଝିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ । ତାହାର ଅର୍ଥ ଧାନ କରିବା ।

୧. ୧ମ ଯୋହନରେ ତିନିଟି ପରୀକ୍ଷା ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱୟ ଯୋହନରେ ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି

୨. ଏହି ପତ୍ର କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନ୍କୁ ଲେଖାଯାଇଛି, ନା କୌଣସି ଏକ ମଣ୍ଡଳାକୁ ?

୩. ଏହିଭଳି ପତ୍ରକୁ କିପରି ବୁଝି ପାରିବା, ଯେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ?

୪. କିଏ ଏବଂ ପ୍ରବଞ୍ଚକର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଏବଂ ଭର୍ତ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପଦ ୭ ?

୫. ନୂତନ ନିୟମର ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତୀଥ ସତ୍ୟକାର ଏବଂ ପ୍ରେମ ଶ୍ରୁତୁଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ର ପଦ ୧୦ ଏବଂ ୧୧ ଏହାକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ।

ଡତୀୟ ଯୋହନ

ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦର ବିଭାଜିତ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ

ମୂ.ବି.ସ୍ଥ.	ଏନ୍.କେ.ଜେ	ଏନ୍.ଆର.ସ୍ପ୍ର.ଭି	ଟି.ଇ.ଭି.	ଏନ୍.ଜେ.ବି.
ପରିଷ୍ଵିତି	ଗାୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର	ପଦ ୧	ଉପକ୍ରମ	ପରିଚୟ ଏବଂ ନମସ୍କାର
ପଦ - ୧	ପଦ ୧-୪		ପଦ ୧-କ	ପଦ ୧-୪
ପଦ ୨-୪		ପଦ ୨-୪	ପଦ ୧-୫	ପଦ ୫-୮
ସହଯୋଗ ଏବଂ ଶତ୍ରୁତା	ଉଦାରତା ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସା	ପଦ ୫ - ୮	ପଦ ୨-୪	ଦିଆତେରେ ପାସର ଉଦାହରଣ
ପଦ ୫-୮	ପଦ ୫ - ୮			ପ୍ରତି ସାବଧାନ
ପଦ ୯-୧୦	ଦିଆତେରେ ପାସ ଏବଂ ଦିମତ୍ରିଅସ୍ତ୍ର ପଦ ୯-୧୦	ପଦ ୧୧ - ୧୨	ପ୍ରଶଂସା	ପଦ ୯-୧୧
ପଦ ୧୧-୧୨			ପଦ ୧୨-୮	ଦିମତ୍ରିଅସ୍ତ୍ରର ପ୍ରଶଂସା
ଶେଷ ନମସ୍କାର	ଶେଷ ବିଦାୟ	ପଦ ୧୩-୧୪	ପଦ ୧୩-୧୦	ପଦ ୧୩-୧୪
		ପଦ ୧୪	ପଦ ୧୧	
ପଦ ୧୩-୧୪	ପଦ ୧୩-୧୪		ଶେଷ ଅଭିବାଦନ	
			ପଦ ୧୩-୧୪	
			ପଦ ୧୪ କ	
			ପଦ ୧୪ ଖ	

ପଠନର ପୁନରାବୃତ୍ତି - ପ୍ରଥମ

ଏହା ଧାରାବାହିକର ସାଥୀ ଅଟେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ଦାୟିତ୍ବ ତୁମର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବା ଦରକାର, ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଉଚିତ । ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ସବୁ ବିଷୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ଅଟେ । ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମାଜ ବହିକୁ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଆକର୍ଷଣ କର ।

୧. ସମସ୍ତ ବହିର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ

୨. କେଉଁ ପ୍ରକାର ପତ୍ର

ଅଧ୍ୟନର ପୁନରାବୃତ୍ତି - ଦ୍ୱିତୀୟ

ଧାରାବାହିକ ସାଥୀ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଦାୟିତ୍ବ ତୁମର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବାର ଦରକାର । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଜରୁଗା ଅଟେ । ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ସବୁ ବିଷୟ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ଅଟେ ।

ବାଇବଳରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବହିକୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡ଼ିବା ଦରକାର । ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ଶରୀରେ ବାକ୍ୟ ଗଠନ କରନ୍ତୁ ।

୧. ପ୍ରଥମ ପତ୍ରର କର୍ତ୍ତା

୨. ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ରର କର୍ତ୍ତା

୩. ତୃତୀୟ ପତ୍ରର କର୍ତ୍ତା

୪. ଚତୁର୍ଥ ପତ୍ରର କର୍ତ୍ତା

୫. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପତ୍ରର କର୍ତ୍ତା

ଅଧ୍ୟନର ପୁନରାବୃତ୍ତି - ତୃତୀୟ

ଏହି ଅଂଶରେ ଲେଖକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ତଳେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକ ସାଥୀ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଦାୟିତ୍ବ ତୁମର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କରିବା ଦରକାର । ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାଇବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଉଚିତ । ଅଧ୍ୟନକୁ ଗୋଟିଏ ସମାଧି କାଳ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିବା ଉଚିତ ଅଟେ । କର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନଟ କର । ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଆଧୁନିକ ଅନୁବାଦ ସହ ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତାର ଅଂଶକୁ ତୁଳନା କର । ଏହି ଅଂଶ ଲିଖିବାର ପ୍ରେରଣା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଚାରିକାଠି ଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ । ତାହା ଅନୁବାଦର ହୃଦୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତା ଅଛି ।

୧. ପ୍ରଥମ ଭାଗର ଅଂଶ ।
 ୨. ଦୃତୀୟ ଭାଗର ଅଂଶ ।
 ୩. ତୃତୀୟ ଭାଗର ଅଂଶ ।
 ୪. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଗର ଅଂଶ ।
- ତୃତୀୟ ଯୋହନ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିର ପୃଷ୍ଠାତ୍ମି ।

ଉପକ୍ରମ :

କ. ଏହି ଛୋଟ ପତ୍ର ତୃତୀୟ ଯୋହନ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । କାରଣ ୨ ଯ ଯୋହନ ଠାରୁ ଚିକିଏ ଛୋଟ ଅଟେ । ୨ ଯ ଯୋହନ ଏବଂ ନାୟ ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦୁହେଁ ସମତଳ ଭାବେ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳାକୁ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ସମ୍ବାବନା ରୋମ ପ୍ରଦେଶର ଏସିଆ ମହାଦେଶର କୌଣସି ଏକ ପ୍ରଦେଶ, ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ହୋଇ ଥାଇ ପାରେ ।

ଖ. ୨ ଯ ଯୋହନରେ ମତ ବିରୋଧାମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଯାମାବର ପ୍ରଚାରକମାନେ ନାୟ ଯୋହନରେ ଭ୍ରମଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ପ୍ରଚାରକ ମାନଙ୍କୁ ସାହ୍ୟ କରବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ନାୟ ଯୋହନରେ ତିନିଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

୧. ଗାୟ (ମଣ୍ଡଳିର ସେ ଜଣେ ଗ୍ରହଣୀୟ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି)

କ. ବାଇବଳର ଅନ୍ୟ ଅଂଶରେ ତିନିଟି ଗାୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ମେଶତନିଆର ଗାୟ, ପ୍ରେରିତ ୧୯:୨୯ । ଦେରବେର ଗାୟ ପ୍ରେରିତ ୨୦:୪ ଏବଂ କରନ୍ତୀୟର ଗାୟ ରୋମୀ ୧୭:୨୩, ୧ମ କରନ୍ତୀ ୧:୧୪

ଖ. ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଲେଖାର ତାଆ ଏହାକୁ ସ୍ଵାକାର କରାଯାଇଛି । ନାୟ ଯୋହନରେ ଗାୟଙ୍କୁ ପେରଗା ମନ୍ତ୍ର ଧର୍ମାଧିକ ଥିଷଳ । ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋମୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

୨. ତିଅତିରିପ୍ତସ୍ (ସେ ଜଣେ ଅଧାର୍ମିକ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀର ସମସ୍ତ କାରକ ହୋଇଥିଲା)

କ. ନୃତନ ନିୟମରେ ହିଁ କେବଳ ଏହି ନାମକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତାର ନାମକୁ ବହୁତ କମ୍ ପତ୍ରରେ ଲିଖିତ ହୋଇଥିଛି । ଯାହାର ଅର୍ଥ ଯୋଶୁର ପାଳନ କେତେ ବଡ଼ ବିବ୍ରତାତ୍ମକ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଯାହାର ନାମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯେଶୁ ରଖାଗଲା । ଯେଶୁଶ ଭ୍ରମ କାରୀମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକାରୀଗଣ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଘ. ପଦ ୯ - ୧୦ରେ ତାର ମନ ଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ।

ନ. ଦିମତିଅଶ (ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳାକୁ ଯୋହନଙ୍କର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପହଞ୍ଚାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।)

କ - ସେ ଜଣେ ଭ୍ରମକାରୀ ପ୍ରଚାରକ ଭାବରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯୋହନଙ୍କ ପତ୍ରକୁ ଏପିସ୍ଥାୟ ମଣ୍ଡଳାକୁ ନେଇ ଦେଉଥିଲେ ।

ଘ - ପାରମ୍ପରିକ ଭାବରେ ଏହାକୁ ‘ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳ’ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ଫିଲାଦିଯାପିର୍ମିଆର ସେ ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମଯାଜକ ଥିଲେ । ସେ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଘ. ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଭ୍ରମକାରୀ ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କୁ / ଶିକ୍ଷକଙ୍କର / ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ, ମାନଙ୍କ କିତଳି ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଶ କରିବା ଏବଂ କେଉଁ ପରିମାଣରେ ସାହ୍ୟ କରିବା, ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରତି ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

ପୁସ୍ତକ ୧୧ - ଶିକ୍ଷକ, ପ୍ରେରିତ ଏବଂ ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସି, ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି, ହେସି ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ତାହା ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର । ଯଦି କୌଣସି ଶିକ୍ଷକ ମୋ ଶିକ୍ଷାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ଥାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିନାଶକ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ, ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ଯଥାର୍ଥ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ସେଥିରେ ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ଛିଣ୍ଣରଙ୍କ ଝାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରିତଗଣ, ଏବଂ ଭାବବାଦିମାନଙ୍କ ସମୟରେ, ସୁସମାଚାର ନିଯମାନୁସାରୀ ଯେଉଁ ପ୍ରେରିତମାନେ ଆସନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଦିନରୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦିନ ରହିପାରେ ନାହିଁ । ଯଦି ସେଠାରେ ଆଉ ଗୋଟେ, ଦିନର ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ସେଠାରେ ଦିନ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଏ, ତାହା ହେଲେ ସେ ଜଣ ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀ ଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଗମନ କରନ୍ତି, ଖାଦ୍ୟ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଚଙ୍ଗା ମାରିଥାଏ ତାହାହେଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମିଥ୍ୟା ଭାବବାଦୀ ଥାଏ ।

ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୨

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା

କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ଆହ୍ଵାରେ କଥା କୁହନ୍ତି, ମତେ ଚଙ୍ଗା ଦିଅନ୍ତି, କିମ୍ବା ଆଉ କିଛି ବିଷୟକୁ ମାଗନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ତୁମେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ କୁହନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ କୌଣସି ଲୋକ ତାର ବିଚାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଆସନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣିତ କରି ଜାଣିବ ତୁମ୍ଭର ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି କେହି ଯଦି ବହୁତ ଦୂରରୁ ଆସିଅଛି । ଯଥାସାଧ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସାହ୍ୟ କର । କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ରହିବ ନାହିଁ । ଦୁଇ କିମ୍

ତିନି ଦିନଠାରୁ ଅଧିକ ଦିନ ରହିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ରହିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଭୋଜନ କରୁ । ଯଦି ତାହାର କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ତୁମର ଯାହା ଚାହିଁବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲେ, ଅଳ୍ପଥାମା ହୋଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବାସ କରିପାରେ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉଚିତ ସାବଧାନ ରହିବା ଦରକାର ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ

ଏନ୍.୬.୬୩.୬. ପଦ - ୧

ପ୍ରାଚୀନ ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ପ୍ରିୟଜନ ଗାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଅଛି, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରେମ କରେ ।

ପଦ - ୧ : ପ୍ରାଚୀନ ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ଶବ୍ଦ, ପ୍ରଚାରକ ଏବଂ ବିଶ୍ଵପ ଶଦମାନ ସମାନ ଥିଲେ । (ତିତେସ ୧:୫୭ ପ୍ରେରିତ ୨୦:୧୭,୨୮) ୨ୟ ଯୋହନର ୧ ପଦରେ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରରୀରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ଥାଏ ।

■ ‘ପ୍ରିୟତମ’ ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ପତ୍ର ପରିଚୟର ଚରିତ୍ର ଥିଲେ । (୧ମ ଯୋହନ ୨:୭ ୩:୨ ୨୧, ୪:୧, ୭, ୧୧, ୩ୟ ଯୋହନ ୧ ପଦ ୨, ୪, ୧୧) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ଏହିଭଳି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ନ ଥାଏ)

■ ‘ଗାୟ’ ଦିଅ ତ୍ରୁଷା ଏବଂ ଗାୟଙ୍କ ବିଷୟ ଉପରେ ଅନେକ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଦିଅ ତ୍ରୁପା ସେ ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଳିଥିବା ଅଛୁ ପରିଚୟକୁ ନେଇ ଏକ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସିଂହାନ୍ତ କରିବା ବହୁତ କଷକର ବିଷୟ, କାରଣ ପଦ ୯ ର ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସମ୍ବାଦନା ଥିଲେ, ଯେ ତ୍ରୁଅତ୍ମପା ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଜଣେ ନେତା ଥିଲେ । ଏବଂ ଗାୟ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତା ଥିଲେ । ଉତ୍ସମ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଖାପାଖିରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଧାନ କରାଯାଇଛି ।

■ ‘ତାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରେମ କରେ’ ‘ପ୍ରେମ ଏବଂ ସତ୍ୟ’ ଯୋହନଙ୍କ ପତ୍ରରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି (୨ୟ ଯୋହନ ୧, ୨, ୩, ୪, ୩ ଯୋହନ ୩, ୪, ୮, ୧୨)

ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାକ୍ୟ ସହ ତଳେ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି

୧. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା (ଯୋହନ ୧୪:୧୭)

୨. ପୁତ୍ର ଯାଶୁ (ଯୋହନ ୮:୩୭, ୧୪:୭)

୩. ସୁସମାଚାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ (୧ମ ଯୋହନ ୨:୨, ୩:୨୩)

ଏନ୍.୬.୬୩.୬. ପଦ : ୨ - ୪

୨ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁ ତୁମ୍ଭ ଆତ୍ମାର ଯେପରି ମଙ୍ଗଳ ହେଉଅଛି । ସେହିପରି ସର୍ବ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ଓ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଥାନୀୟ ଭୋଗ କରୁ ଥାଏ, ଏହା ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା । ନାକାରଣ ଭାରମାନେ ଆସି ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ନିଷା ଭାବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣ ବିଷୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି । ୪ ମୋହର ସତାନ ମାନେ ଯେ ସତ୍ୟର ଆଚରଣ କରୁଆଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣିବା ଠାରୁ ମୋର ଆନନ୍ଦର ଆଉ ବଡ଼ ବିଷୟ ନାହିଁ ।

ପଦ ୨ - ‘ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା’ ଏହାର ଲେଖା ସହିତ ଗ୍ରୀକ ଅକ୍ଷରର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସହ ସମତୁଳ୍ୟ ଥିଲା । ବହିର ଏହି ଅଂଶକୁ କେବେହେଲେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ପାରି ନ ଥିଲା । ‘ସ୍ଥାନ୍ୟ, ଧନସମୃଦ୍ଧି’ ପ୍ରଚାରକଣଶ, ପୃଷ୍ଠା ଭୂମିଠାରୁ ବାଇବଳର ଅଂଶକୁ ବାହାର କରି । ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ସତ୍ୟତା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିବ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଅଂଶର ଅର୍ଥ ତାହା ଏକ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଦିନରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ଜିଶ୍ଵରକଠାରୁ ପ୍ରେରଣ ପାଇ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖକ ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ଲେଖକଙ୍କ ମତକୁ ନିତାନ୍ତ ପାନଳ କରିବା ଦରକାର । ନିଜର ବିଚାରକୁ ବାଧା ଦେବା ଅନୁଚ୍ଛିତ ଥିଲେ ।

■ ‘ଆତ୍ମା’ ଏହି ଶବ୍ଦ ‘ସୁତ୍ର’ (ଆତ୍ମା) ‘ସୁମା’ ଶବ୍ଦ ସହ ସମାଦର ଥିଲେ । ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିଭଳୁ ବୁଝାଯାଏ । କିମ୍ବା ନିଜକୁ, ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଏ ନାହିଁ (ଶରୀର, ପ୍ରାଣ, ଆତ୍ମା) ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏକତ୍ର (ଆଦି ୨:୭)

ଆୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଆୟମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ନାହିଁ) ଆୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଆତ୍ମା ନାହିଁ)

■ ‘ଆତ୍ମା’ ଏହି ଶବ୍ଦ ‘ସୁତ୍ର’ (ଆତ୍ମା) ‘ସୁମା’ ଶବ୍ଦ ସହ ସମାଦର ଥିଲେ । ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିଭଳୁ ବୁଝାଯାଏ । କିମ୍ବା ନିଜକୁ, ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଏ ନାହିଁ (ଶରୀର, ପ୍ରାଣ, ଆତ୍ମା) ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏକତ୍ର (ଆଦି ୨:୭)

ପଦ ୩ - ‘ମୁଁ ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି’ (୨ୟ ଯୋହନ ୪, ପିଲିଷ୍ପାୟ ୯:୧୦)

■ ‘ଆସିଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ’ ଉତ୍ସମ ବାକ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ଥିତିକୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ ।

୧. ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏ.୬୩.୬୩ କୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

୨. ଫେରି ଆସୁଥିବା ପ୍ରଚାରକମାନେ ଗାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସମ୍ବଦତଃ ଯୋହନ ଜଣେ ବଯସ୍କପାପୁ ଥିଲେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସହଜରେ ସେ ଯାତ୍ରା କରିପାରୁ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀର ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଉନ୍ନତି ବିଷୟର ଶୁଣିବାରେ ସେ ରୁଚି ରଖୁଥିଲେ ।

■ ‘ஸദ୍ୟର ଆଚରଣ କରିବ’ ଏହି ଅଂଶ ଜିଶୁର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଥିବା ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରଣ କର’ ସହିତ ସମାନ୍ତରକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ (Cf ୧ମ ଯୋହନ ୧:୩) ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଏକ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁ, ପରି ପର୍ବାଣୀ କିମ୍ବା ଗଠିତ ସଂଗଠନ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ସଂପର୍କ ରଖି ବଞ୍ଚିବା । ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରଥମେ ଉକାଗ ଲା “ମାର୍ଗ” (Cf ପ୍ରେରି ୧:୭, ୧୯:୫, ୨୩, ୨୪:୨୨) ସତ୍ୟ ନା କେବଳ ବୁଦ୍ଧି ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । (ପ୍ରଥମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମାନନ୍ଦକୁ ପ୍ରେମ କରିବ) ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ “ସତ୍ୟତା” ଯୋହନ ୩:୪୪ ଏବଂ ୧୭:୩

■ ‘ମୋହର ସନ୍ତାନମାନେ’ ଯୋହନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟକରେ ଏହା ଏକ ସର୍ବ ସାଧାରଣ ଆଖ୍ୟା ଅଟେ (Cf ୧ମ ଯୋହନ ୨:୧୨, ୧୩, ୧୮, ୨୮, ୩:୭, ୧୮, ୪:୪, ୫:୨୧) ଏଠାରେ ଗୁରୁତ୍ବର ବିଷୟ ୧. ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଅଧିକାର ୨ - ଯୋହନଙ୍କର ପ୍ରେମର ଅର୍ଥ ରୋମ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଏସିଆ ମାଲନର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । (ଆଧୁନିକ ବୁଦ୍ଧି) ସେବା କାର୍ଯ୍ୟର ଶୈଖ ଦିନରେ ଯୋହନ ଏହି ତୁର୍କୀ ଦେଶରେ ଯୋହନ ନିଜର ଜୀବନ ବିତାଇଲା ।

ଏନ୍.୬.ସ୍.ବି. ପଦ ୪-୮

୪ - ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭ୍ରାତ ଗଣ, ବିଶେଷତଃ ବିଦେଶୀ ଭ୍ରାତୃଗଣ ପ୍ରତି ଯାହା କରୁଅଛ, ତାହା ବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ କରୁଅଛ । ୫- ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଜିଶୁରଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ଉପକାର ଦେଇ ବାଟ ବଢ଼ାଇ ଦିଅ, ତେବେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ୬ - ଯେଣୁ ସେମାନେ ବିଜାତି ମାନଙ୍କାରୁ କିଛି ହେଁ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ସକାଶେ ବାହାରି ଅଛନ୍ତି । ୭ - ଆସେମାନେ ଯେପରି ସତ୍ୟ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରୁ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବା । ଆସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ପଦ ୪ - ବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ’ ଦିଅତ୍ରବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଗାୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଟେ । ପଦ ୯-୧୦ ବିଶେଷ ବିଷୟଦେଖନ୍ତୁ, ବିଶ୍ୱାସୀ, ସତ୍ୟତା ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସତା ଯୋହନ ୧:୩ ଏବଂ ଯୋହନ ୧:୧୪

■ ‘ଯାହା ସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ’ ଏହା ଏକ ସମ୍ପର୍କତ ବାକ୍ୟ ତାହା ଏକ ଚୁକ୍କିକୁ ପ୍ରକାଶ ଏହା ବ୍ୟତାତି ବିସ୍ତୃତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଗାୟ ଭ୍ରମଣକାରୀ ପ୍ରତାରକମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯଥାସାଧ ଭାବରେ ।

■ ‘ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଦେଶୀ ହୋଇଥିଲେ’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ପ୍ରତାରକମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀ ନିତାନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ଥାନୀୟ ପରିପ୍ରେତ ଯୋଗୁଁ ଗାୟ ହିଁ କେବଳ ସେହି ପ୍ରତାରକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମନ୍ଦରେ ସେ କିଛି ହିଁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ସେବା କରିବା ଏବଂ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ପ୍ରେମ କରିବା ହିଁ କେବଳ ଜାଣି ଥିଲେ ।

ପଦ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ - ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଏପିସୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତାରକମାନେ ଏହି ଆରାଧନା ରେ ସେମାନେ ଏଠାକୁ ଆଗତ କରୁଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ବିଷୟ - ମଣ୍ଡଳୀ (ଏକେକ୍ଲେସିଆ)

ଏହା ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏକେକ୍ଲେସିଆର ଅର୍ଥ ୨ ଗୋଟି ଶବ୍ଦରେ ମିଶ୍ରିତ ଅଟେ । “ବାହାର” ଏବଂ “ଡାକିବା” ସେଥୁ ଯୋଗୁଁ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଦୌବିକ ତାକରା । ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଆଧୁନିକ ରାତିରେ ବ୍ୟବହାର କରେ (ପ୍ରେରିତ ୧୯:୩୭, ୩୯, ୪୧)

ସେଷ୍ଟଜେଣ୍ଟରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏକ “ଜନସମୂହ”କୁ ବୁଝାଏ । ଲସ୍ତାଏଲର (ଗଣନା ୧୭:୩, ୨୦:୪) ପୁରାତନ ନିଯମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନେ ବୋଲି ସର୍ବଦା ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ନୂତନ ଲସ୍ତାଏଲ ଥିଲେ (ରୋମ ୨:୨୮-୨୯ ଗାଲା ୨:୧୭ ୧ମ ପିତର ୨:୪, ୯ ପ୍ରକାଶ ୧:୩) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପୂରଣ (ଆଦି ୩:୧୪, ୧୨:୩ ଯାତ୍ରା ୧୯:୪-୬ ମାଥୀରୁ ୨୮:୧୮-୨୦ ଲୁକ ୨୪:୪୭ ପ୍ରେରିତ ୧:୧୮)

ସୁସମାଚାରରେ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ପୁଣ୍ୟକରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଅନେକ ରହିଛି ।

୧. ଆଧୁନିକ ସହରର ସମାବେଶ, ପ୍ରେରିତ ୧୯:୩୭, ୩୯, ୪୧

୨. ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୃଥିବୀର ଲୋକ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ମାଥ ୧୭:୧୮ ଏବଂ ଏପିସୀୟ ମାନେ ।

୩. ସ୍ଥାନୀୟ ଜନସମୂହ ବିଶ୍ୱାସୀ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ମାଥ ୧୮:୧୭ ପ୍ରେରିତ ୪:୧୧

୪. ଲସ୍ତାଏଲର ଜନସମୂହ ପ୍ରେରିତ ୩:୩୮, ଷିପାନଙ୍କ ପ୍ରତାର ସମୂହରେ

୫. ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରୁ ପ୍ରେରି ୮:୩ ଯିହୁଦା ଏବଂ ପାଲେଷାଇନ୍

■ ‘ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ’ ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ, ମିଶ୍ରିତ ମାନଙ୍କ ପାପିରିରେ ଏହା ଦେଖା ଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରୀକର ନୂତନ ନିଯମରେ ଏହାକୁ “ଦୟା କରି” (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୩)

■ ‘ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗରେ ପଠାଇବା’ - ଏହା ଏକ କୌଶଳ ଯୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦ ଅଟେ, ଉନ୍ନତି କରାଇବା, ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅନୁରୋଧ ଏବଂ ଭ୍ରମଣକାରୀ ପ୍ରତାରକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା (୧୪:୩, ରୋମ ୧୪:୨୪, ୧ମ କରମ୍ବୀ ୧୭:୨, ୨ୟ କରମ୍ବୀ ୧୭:୧୭ ତିତେ ୩:୧୩)

■ ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟ ଆଚରଣ କରିବା’ ଏହି ଶବ୍ଦର ବିଶେଷତଃ ପ୍ରେମ, ସମୃଦ୍ଧିର ମାର୍ଗ (Cf କଳସୀ ୧:୧୦ ୧ମ ଥେଷ ୨:୧୨) ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଭାବରେ ସେବା କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ (Cf ଏଫ୍ ୪:୧)

ପଦ : ୩ ‘ଏନ୍, ଏ, ଆର, ଏସ୍, ବି’ ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ”

‘ଏନ୍, କେ, ଜେ, ଭି’ “ସେମାନେ ବାହାରି ଗଲେ”

‘ଏନ୍, ଆର, ଏ, ଭି, “ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ”

ଟି, ଇ, ଭି, ଏନ୍, ଜେ, ବି “ସେମାନେ ବାହାରି ଗଲେ ।

ଏହା ବହୁତ ସାଧାରଣ କ୍ରିୟାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

୧. ୧ମ ଯୋହନ ୨ : ୧୯ ରେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ମଣ୍ଡଳ ପରିଚ୍ୟାଗ କରୁଥାଇଛନ୍ତି ।

୨. ୧ମ ଯୋହନ ୪ : ୧ ଠାରେ ମିଥ୍ୟା ଭାବ ବାଦିମାନେ ପୃଥ୍ବୀରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥାଇଛନ୍ତି ।

୩. ୨ୟ ଯୋହନ ୭ ପଦଠାରେ ଅନେକ ଚଳନା କାରୀମାନେ ପୃଥ୍ବୀକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥାଇଛନ୍ତି ।

୪. ୩ୟ ୧ ଯୋହନ ୭ ପଦ ଠାରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନେ ପୃଥ୍ବୀରେ ସାକ୍ଷୀ ଦେବାକୁ ଯାଉଥାଇଛନ୍ତି ।

■ ‘ଏନ୍, ଏ, ଏସ୍, ବି’ - “ନାମ ନିମନ୍ତେ”

‘ଏନ୍, କେ, କେ, ଭି, - ‘ତାଙ୍କ ନାମ ନିମନ୍ତେ’

‘ଏନ୍, ଆର, ଏସ୍, ଭି, - ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ’

‘ଟି, ଇ, ଭି, - ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା ନିମନ୍ତେ’

‘ଏନ୍, ଜେ, ବି - ‘ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନାମ ନିମନ୍ତେ’

ଏହା ଏକ ଉଦାହରଣ ‘ନାମ’ ନିମନ୍ତେ, ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଯାଶ୍ଵରୀଷ୍ଟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହି ନାମକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଥାଏ । ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ସେହି ନାମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । (ଯୋହନ ୧ : ୧୨, ୩ : ୧୮ ରୋମୀ ୧୦ : ୯ ୧ମକରନ୍ତ ୧୨ : ୩ : ୩ - ୧୧) । ତାଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନେ କ୍ଷମା ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଛନ୍ତି । (୧ମ ଯୋହ ୨ : ୧୨) ତାଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । (ମାଥ୍ ୧୦ : ୨୨ ୨୪ : ୫, ମାର୍କ ୧୩ : ୧୩, ଲୁକ ୨୧ : ୧୨, ୧୭ ଯୋହନ ୧୪ : ୨୧, ୨୦ : ୩୧ ପ୍ରେରିତ ୪ : ୧୭, ୪ : ୪୧ ୯ : ୧୪ ରୋମୀ ୧ : ୪ ୧ମ ପିତର ୪ : ୧୪, ୧୭ ପ୍ରୁକାଶିତ ୨ : ୩) ।

■ ‘ଏନ୍ ଏ ଏସ୍ ବି’ - ‘ବିଜାତୀମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।’

‘ଏନ୍, କେ, ଜେ, ଭି’ - ‘ବିଜାତୀ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ନିଆ ନାହିଁ ।’

‘ଏନ୍, ଆର, ଏସ୍, ଭି’ - ‘ଅବିଶ୍ୱାସି ମାନଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ସାହାୟ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।’

‘ଟି, ଇ, ଭି’ - ‘ଅବିଶ୍ୱାସି ମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ଯାହାୟ୍ୟ ଆଶା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।’

‘ଏନ୍, କେ, ବି’ - ‘ଅବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରତି ଭରସା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।’

ଏହିବାକ୍ୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଭରସାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଭରିଷ୍ୟତ ଆୟତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଥାଏ । ଯାଶ୍ଵ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୧୨ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଏହି ଭଲି ବାକ୍ୟ ଜହିଥିଲେ । ମାଥ୍ୟ ୧୦ : ୪ - ୧୪ ଏବଂ ୨୦ ଜଣ ଲୁକ ପୁଷ୍ଟକ ୧୦ : ୪ - ୭ ଏହା ପୃଥମ ଶତାବ୍ଦୀର କିଛି ବିଲମ୍ବରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ‘ବିଜାତି’ ଅବିଶ୍ୱାସି (cf ମାଥ୍ ୪ : ୪୭ ୧ମ ପିତର ୨ : ୧୨ ୪ : ୩) । ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ମାନଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ଜଣକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ହୃଦୟ ପ୍ରକାଶିତ ଯୋହନଙ୍କ ସମୟରେ ଅନେକ ଭ୍ରମଣକାରୀ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଗଙ୍ଗା ଏବଂ ମାନ ଏବଂ ସନମାନ ବିଷୟରେ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷକ / ପ୍ରଚାର / ସୁମାଚାରମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଉର୍ଣ୍ଣଗର ଦାନ ଯୋଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା ।

ପଦ ୮ ‘ଆୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ’ ଏହାକୁ ଅନେକ ଥର ପୁନରବୁର୍ବା କରାଯାଇଛି । ନୈତିକ ସର୍ତ୍ତକୀକରଣ (ଯୋହନ ୧୩ : ୧୪, ୧୯ : ୭ ୧ମ ଯୋହନ ୨ : ୩, ୪, ୧୧) ଅର୍ପିଏଲ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଆର୍ଥିକ ରୂପ, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତର କୃତଜ୍ଞତା ଭାବରେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା କାହାର ରଣ୍ଜି ହୋଇ ରହିବା ।

■ ‘ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବା’ ଅତିଥ୍ ସତକାର କରିବା ମଣ୍ଡଳର ସବୁଠ ବଡ଼ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା । କାରଣ ସ୍ଥାନିଯ୍ୟ ନୈତିକ ସୂଚନା ଅବସ୍ଥା ଦୟନୀୟ ଥିଲା । (ମାଥ୍ ୨୪ : ୩୪ ରୋମୀ ୧୨ : ୧୩ ୧ମ ତିମ ୩ : ୨, ୪ : ୧୦ ତିତ୍ସ । ୧ : ୮ ଏବ୍ରୀ ୧୩ : ୨ ୧ମ ପିତର ୪ : ୯) ।

ସତ୍ୟ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରୁ’ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ କରନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସିମାନେ ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସତ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅନ୍ତି । ସୁସମାଚାରର ଏହା ଏକ ନିଯମ ଅଟେ । ନୂତନ ନିଯମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ୨ୟ କରିବୁ ୮-୯ ଉଲ୍ଲେଖିତକରାଯାଇଛି ।

ଏନ୍.୬.୬ସ୍.ବି. ପଦ : ୯, ୧୦

ମୁଁ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ କିଛି ଲେଖିଲି, ମାତ୍ର ଦିଅତ୍ରପା ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଭଲ ପାଇ ଆସମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ । ସେ ଆସମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦ କଥା କହି ଆସମାନଙ୍କୁ ନିଯା କରେ, ପୁଣି ସେଥିରେ ପୃତ୍ତପନ ହୋଇ ନିଜ ଭାଇମାଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ କରେ ନାହିଁ, ପୁଣି ଅନ୍ୟ ମାନେ ତାହା କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମନା କରେ, ଆଉ ମଣ୍ଡଳୀର ସେମାନଙ୍କୁ ଉଛିନ୍ଦା କଲେ ଏଣୁ ମୁଁ ଗଲେ ତାହାର ଏହି କୃତ କର୍ମ ସ୍ଵରଣରେ ଆଣିବ ।

ପଦ ୯ : “ମୁଁ ମଣ୍ଡଳି ନିକଟକୁ କିଛି ଲେଖିଲି’ ଏହି ବାକ୍ୟ ୧ମ ଯୋହନ ଏବଂ ୨ୟ ଯୋହନ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିପାରେ କିମ୍ବା ହଜି ଯାଇଥିବା ପତ୍ର ସମ୍ବାଦନା ୨ୟ ଯୋହନ ସହିତ ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି । ବିଶେଷ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତୁ - ମଣ୍ଡଳୀ (ଇକ୍କେସିଆ) ପଦିଏ ।

■ ଦିଅତ୍ରପା ମଣ୍ଡଳି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ଦେବାକୁ ଭଲ ପାଏ’ ଏହା ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ବାକ୍ୟ ମିଳିତ ଶବ୍ଦର ଗଠିତ ପ୍ରେମ (ଫିଲିଯା) ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ (ପ୍ରଟି) ଏହା କେବଳ ନୃତ୍ତନ ନିୟମରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଦିତୀୟ ଥର ଏହି ଶବ୍ଦକୁ କଳସୀୟ ୧:୧୮ ରେ ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧିକାର ସାବ୍ୟଷ୍ଟକୁ ଲେଖାଯାଇଛି । କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀର ମୁଖ୍ୟକୁ ଆମେ ଜାଣୁ ନାହିଁ, ସେ ଜଣେ ମଣ୍ଡଳାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳାର ସେ ଜଣେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ପାରେ । ଯାହା ହେଉ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଧାରାରୁ ଏହା ଜଣିବେ ଏହି ପ୍ରକାର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଆତ୍ମା ବଢ଼ିମା ମଣ୍ଡଳାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇଛି । ହୋଇପାରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ନୈଷିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ । ସମ୍ବାଦନା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣ ନୈଷିକ ଅଟେ ।

ଯାକୁବ ଭୁନ୍ଦ, ଏକତା ଏବଂ ଭିନ୍ନତା ନୃତ୍ତନ ନିୟମରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ପ୍ରାଚୀନ କାଥଲିକ ମଣ୍ଡଳାରେ ଦିଅତ୍ରପା ଏହାର ଉଦ୍ଦାହରଣ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ତାଳିମ ପ୍ରାସ୍ତର ସତ୍ୟତା ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କର ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ, ଯେପରି ଯୋହନଙ୍କ ତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ, ସେ ପୂର୍ବରୁ କାଥଲିକ ମଣ୍ଡଳାର ସାକ୍ରାମେଣ୍ଟକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ । ଅନୌତିକତାର ଔଷଧ ନାୟ ଯୋହନରେ ଦିଅତ୍ରପା ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକୁମଣ କରାଯାଇଛି । ଶେଷରେ ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଦିଅତ୍ରପା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ । ଭ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମନଙ୍କୁ ସ୍ଥାଗତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ମନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ । ଦିଅତ୍ରପାର ଅନ୍ୟ ନାମ ମନାରଳି ଧର୍ମୀଜକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏହା ମଣ୍ଡଳାର ନୈତିକତା ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନର ଅଧିକାରୀ, ପ୍ରାଚୀନ ଲେଖିଲେ, ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ତୃତୀୟ ଯୋହନର ଏବଂ ୧ମ ଯୋହନ ଏବଂ ୨ୟ ଯୋହନରେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମାନି ନିଅନ୍ତି । ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବୈଠକରେ ଏହାର ପ୍ରତି ଉରର ମିଳିଥାଏ । ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବଲମ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭକ୍ତି ପରାୟଣ, ପ୍ରାଚୀନ କାଥଲିକର ମନ ପ୍ରଭାବିତ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତି ବିରୋଧ କରିବା ।

■ ଆମ କଥାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବ ଦିଅତ୍ରପା ନା କେବଳ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଅଧିକାରଦ୍ୱାରା ଡିର୍ଷାର କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା, ଅଧିକାରଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଡିର୍ଷାର କରୁଥିଲେ । ଅନୁଗମନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ବନ୍ଦ କରାଉଥିଲେ ।

ପଦ - ୧୦ “ଯଦି” ଏହା ଏକ ତୃତୀୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଭୁଲିନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଟେ ତାହାର ଅର୍ଥ - ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ

■ ଏହି ସମସ୍ତ କୃତ କର୍ମ ସ୍ଵରଣରେ ଆଣିବି’ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଯୋହନ ବଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ (ପଦ ୯) ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ (ପଦ ୧୦)

୧. ଏନ୍.୬.୬ସ୍.ବି. - ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବରେ ମନ ଭାଷାରେ ଆସନ୍ତୁ ନିଯା କରୁଛନ୍ତି ।

ଏନ୍.କେ.ଜେ.ଭି. - ବିଦେଶ ପରାୟଣ ଭାବରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭଲି ଆସ ପ୍ରତି ଗରଗର ହେବା ।

ଏନ୍.ଆର୍ଥେଷ୍ଟରି - ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଛ କଥା କହି ବୁଲୁଛନ୍ତି ।

ଟି.ଇ.ଭି. - ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୟକର କଥାମାନ ମିଥ୍ୟାରେ ସେ କହୁଛନ୍ତି ।

ଏନ୍.ଜେ.ବି. - ଦୁଷ୍ଟ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଯା ଓ ଅପମାନ କରୁଛନ୍ତି ।

୨. “ସେ ନିଜେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ”

୩. ଯେଉଁମାନେ ଏଉଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚେଦ କରନ୍ତି

୪. ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳାରୁ ବାହାର କରି ଦିଅନ୍ତି

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେବା ଦରକାର ଅଟେ । କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଅନ୍ୟ ସହିତ କଥା ହୁ, ନାହିଁ । ମଣ୍ଡଳାରେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ମତମୁତାବକ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରିଦିଏ ।

■ “ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ବହିଷ୍କାର କରିଦିଅନ୍ତି” ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କ୍ରିୟା (ଇକ୍କବାଲୋ)କୁ ଯୋହନ ୯:୩୪, ୩୫ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଯାଶୁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତକୁ ସୁମ୍ବୁ କଲେ, ତାଙ୍କୁ ସିନା ରେଗଠାରୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏନ୍‌ସ୍‌ସବି - ପଦ ୧୧-୧୨

୧୧ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଦୁ, ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟମର ଅନୁକାରୀ ନ ହୋଇ ସଙ୍କର୍ମର ଅନୁକାରୀ ହୁଅ, ଯେ ସଙ୍କର୍ମ କରେ ସେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍ଗଠାରୁ ଜାତ, ଯେ ଦୁଷ୍ଟମର କରେ, ସେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍ଗ ଦର୍ଶନ କରେ ନାହିଁ । ୧୨. ଦିମାତ୍ରିୟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ନିଜେ ସୁନ୍ଦର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ, ଆଉ ଆମେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ ଏହା ତୁମେ ଜାଣୁଅଛ ।

ପଦ - ୧୧ : ‘ଦୁଷ୍ଟମର ଅନୁକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ’ ଏହି ବାକ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରିଥାଏ । କୌଣସି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଷୟକୁ ବନ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଏ । ଝାଂରାଜୀରେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ “ଅନୁକରଣ କୁହାଯାଏ” ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ (ଯିମୋମାର)

କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁକରଣ କରିବା, ସେଥିପ୍ରତି ବହୁତ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ଦରକାର । ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିବା ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । (୨ୟ ଥେସ. ୩:୭, ୯, ଏବଂ ୭:୧୨, ୧୩:୭) ଦିମତ୍ରିୟ ଏହାର ଉଭମ ଉଦାହରଣ ଅଟେ । ଦିଅତ୍ରୁପା ଏହାର ଖରାପ ଉଦାହରଣ ଅଟେ ।

■ ‘ଯେ ସଙ୍କର୍ମ କରେ, ସେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍ଗଠାରୁ ଜାତ’ ଯୋହନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକରେ ତିନିଟି ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ତାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ କିଏ ପ୍ରକୃତ ଖୁଷିଯାନ ଅଟେ । ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଯିଏ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ (୧ମ ଯୋହନ ୨:୩-୭, ୨୮-୨୯, ୩:୪-୧୦, ୪:୧୮, ୨ୟ ଯୋହନ ୭ ପଦ) ଅନ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । “ମତବାଦ” ଦ ୩-୪, ୨ - ପ୍ରେମ ପଦ ୧-୨, ୨)

■ “ଯେ ଦୁଷ୍ଟମର କରେ, ସେ ଲିଶ୍ଵରଙ୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିନାହିଁ” ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ବୋଲି କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏକ ଲିଶ୍ଵର ବିହାନ ଜୀବନ ବିତାଇଲେ, ଏକଂ ପ୍ରେମ ବିହାନ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବିତାଇଲେ । ଏହା ଏକ ବେଆଇନ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ ନୈଷିକମାନେ କୁହାନ୍ତି, ଯେ ପରିତ୍ରାଣକୁ ବୁଦ୍ଧିର ସତ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦେଇନାହିଁ ସମ୍ପର୍କ ଲିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ନ ଥାଏ ।

ପଦ - ୧୨ - “ଦୀମତ୍ରୀୟଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି” ଏହାଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଯୋହନଙ୍କ ଦାରା ସୁପାରିଶ ହୋଇଥିବା ପତ୍ର ଗାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେମ ବିହାନ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବିତାଇଲେ । ଏହା ଏକ ବେଆଇନ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ ନୈଷିକମାନେ କୁହାନ୍ତି, ଯେ ପରିତ୍ରାଣକୁ ବୁଦ୍ଧିର ସତ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦେଇନାହିଁ ସମ୍ପର୍କ ସହିତ ନ ଥାଏ ।

■ “ସତ୍ୟ ନିଜେ ସୁନ୍ଦର ସାକ୍ଷ୍ୟ” “ସତ୍ୟ” ବିଶେଷ ସମୟ ଦେଖନ୍ତୁ (ଯୋହନ ୫:୪୪, ଏବଂ ୧୭:୩) ଦିମତ୍ରିୟଙ୍କ ଉଭମ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବକୁ ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି)

■ ଆମେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ତାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ’ ନିଜର ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଯୋହନ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛନ୍ତି । (ଯୋହନ ୧୯:୩୪, ୨୧:୨୪)

ଏନ୍‌ସ୍‌ସବି. ପଦ ୧୩-୧୪

ତୁମ୍ ନିକଟକୁ ମୋର ଅନେକ ବିଷୟ ଲେଖିବାକୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ କାଳି ଓ କଳମରେ ତାହା ଲେଖିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁ ନାହିଁ । ୪

- ମୋର ଆଶା ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ ସହିତ ଦେଖା ହେବ । ଆଉ ଆମେମାନେ ମୁଖାମୁଖି ହୋଇ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିବା ।

ପଦ ୧୩ : ଏହି ବାକ୍ୟ ୨ୟ ଯୋହନ ୧ ୨ ପଦ ସହିତ ସମାନ ଅଛି ।

ଏନ୍‌ସ୍‌ସବି. ପଦ ୧୪

ତୁମ୍ ନିକଟରେ ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତୁ, ବନ୍ଦୁମାନେ ତୁମକୁ ଶୁଭେଜ୍ଞା କଣାଉଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଶୁଭେଜ୍ଞା କଣାଅ ।

ପଦ - ୧୪ “ତୁମ୍ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ” ବାନ୍ଧୁବିକ ଏହା ଏକ ହେଉବିକ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ “ଶାଲୋମ” (ଲୁକ ୧୦:୪) ଏହାର ଅର୍ଥ “ଚିକିଏ ଶୁଣ” କିମ୍ । ଯାଉଛିଲା ଏହା କେବଳ ସମସ୍ୟାର ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝାଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିର ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ବୁଝାଏ । ଏହା ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପର କୋଠାର ମଧ୍ୟରେ (ଯୋହନ ୨୦:୧୯, ୨୧, ୨୨) ଉଭୟ ପାଉଳ (୧୩:୨୩ ଏବଂ ପିତର) (୧ମ ପିତର ୪:୧୪) ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରୁଥିଲେ ।

■ ନାମ ଦ୍ୱାରା - ଏହି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତିଗତକୁ ବୁଝାଏ, ଜଣକୁ ଖୁସିରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତଲେଖା ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀର ଆଲୋଚନା

ଏହା ଏକ ଧାରାବାହିକର ସାଥ୍ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ବାଜବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଦାୟୀ ତୁମର ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ୟୋତିର ଆଚରର କରିବା ଦରକାର ଅଟେ ଅନୁବାଦ କରିବା ସମୟରେ ତୁମର ବାଜବଳ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମକୁ ମୁଖ୍ୟ ଦେବା

ଜୁରୀ ଅଗେ । ଧାରାବାହିକ ବକ୍ତୃତା ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବହିତର ମୁଖ୍ୟ ବାଦାନ୍ତବାଦ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ସେମାନେ ବକ୍ତୃ କରିବା ଅର୍ଥେ, କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତତାକୁ ନୁହେଁ ।

୧. ସେଠାରେ ଅନେକ ସିଙ୍ଗାନ୍ତ ଦିଆଯାଇପାରେ । କାହିଁକି ଗାୟ ଏବଂ ଦିଅତ୍ରପାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ଦେଖାଯାଏ । ତଳେ କିଚି ସୁଚନା ଦିଆଯାଇଛି

କ. ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ କାରଣ

ଘ. ସାମାଜିକ କାରଣ ।

ଗ. ମଣ୍ଡଳୀ ଗଣର କାରଣ

ଘ. ନୈତିକ କାରଣ

ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧାବନାକୁ ବୁଝାଅ ଏବଂ କିରିଲ ଏହା ନାୟ ଯୋହନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରାଯାଇପାରେ ।

୨. ୨ୟ ଯୋହନ ଏବଂ ନାୟ ଯୋହନ ମମଧରେ କେମିତି ସଂଲଗ୍ନ ରହିଛି ?

ଗ. ୧ମ ଯୋହନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତିନିଟି ପରାକ୍ଷାର ବିବରଣୀ ଦିଅ । ଯେଉଁଠି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଯାନମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତତା ରହିଛି । ଏହି ବିଷୟକୁ ବାରମ୍ବାର ୨ୟ ଯୋହନ ନାୟ ଯୋହନରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ପରିଶିଳ୍ପ - ଏକ

ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାକରଣକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଇଛି ।

କଇନ ଗ୍ରୀକକୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହାକୁ ହେଲେ ନୈଷିକ ଗ୍ରୀକ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଆଲେକ୍ଜେଣ୍ଟାର ମହାନଙ୍କର ସମୟରେ ମେଡ଼ିଚରିଆନ୍ ପୃଥିବୀରେ ଏହା ଏକ ସର୍ବସାଧାରଣ ଭାଷା ହୋଇ ଥିଲା (ନାନ୍-ନ୍ଯାଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ) ଆଠଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜୟ ପାଇଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର (୩୦୦-୫୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ) କୌଣସି ଏକ ସାଧାରଣ ଭାଷା ନଥିଲା । ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏହାର ନୂତନ ଆକୃତି ସେଥି ଯୋଗୁ ପ୍ରାଚୀନ ପୂର୍ବ ଏବଂ ମେଚେରିଆନ୍ ପୃଥିବୀରେ ଏହି ଭାଷାବିତୀୟ ପ୍ରରର ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରୀକର ନୂତନ ନିୟମ କିଛି ମାର୍ଗରେ ଏହା ଏକ ବିଶେଷ ସମ୍ବାନ ରହିଛି । କାରଣ ଏହାର ବ୍ୟାକର କରୁଥିବା ଲୁକ ଏବଂ ଏବୀ ପୁଷ୍ଟକର ଲେଖକ ବ୍ୟତାତ । ସେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ଆରାମିକ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ । ସେଥି ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତଲେଖାର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ବାକ୍ ମାନ ଆରାମଯମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରଭାବ କରିଥିଲା । ସେମାନେ ଅଧ୍ୟନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେପଟଙ୍ଗେଷ୍ଟ ଅନେକ ବିଷୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ତାହା ଗ୍ରୀକ୍ କଇନେରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେପଟଙ୍ଗେଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଯାହୁଦୀ ଜ୍ଞାନବିତ୍ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରୀକ୍ ମାତୃଭାଷା ଥିଲା ।

ଏହି ବିଷୟ ଆମକୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଇ ଥାଏ । ଆମେ କେବ ମଧ୍ୟ ନୂତନ ନିୟମର ବ୍ୟାକରଣକୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ରଖି ପାରିବା ନାହିଁ, ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହାର ମିଳନ ଅଛି । ୧ - ସେପଟୁଜେଷ୍ଟ ୨ - ଯିହୁଦୀ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଜୟେଷ୍ଠର ଗା - ମିଶର ଦେଶର ପାପିର, ନୂତନ ନିୟମର ବ୍ୟାକରଣକୁ କିଭଳି ଭାବରେ ଆୟୋମାନେ ବିଶେଷଣ କରିପାରିବା ?

କଇନେ ଗ୍ରୀକର ବ୍ୟାକରଣର ଆକୃତି ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର କଇନେ ଗ୍ରୀକ୍ ସେମାନେ ମିଶ୍ରିତ ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଏହା ସମୟ ରେଖାର ସାଧାରଣତ୍ବ ବ୍ୟାକରଣ ଅଟନ୍ତ । ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଆମର ମୁଖ୍ୟ ସାଥ୍ ହେବ, ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବୃଦ୍ଧ ପୃଷ୍ଠଭୂମିତର ଅର୍ଥ ସୂଚିତ କରାଏ, ସେଥିଯୋଗୁଁ ବ୍ୟାକରଣର ଆକୃତି ଏହି ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ବୁଝି ପାରିବା । ୧ - ଲେଖକଙ୍କ ବିଶେଷ ଲେଖା ଶୈଳାରୁ ୨ - ବିଶେଷ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଗ୍ରୀକ୍ ବାକ୍ୟର ଆକୃତିରେ କୌଣସି ସମାପ୍ତିକରଣ ଭାବର ଅର୍ଥ ମିଳେ ନାହିଁ ।

ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ କଇନେ ଗ୍ରୀକ୍ ଏକ ମୌଳିକ ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଅନୁବାଦର ମୁଖ୍ୟ ଚାରିକାଠିଟି ମୌଳିକ ଭାଷାର ରୂପ ଏବଂ ଆକୃତିକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରାଯାଉଥିଲା । କ୍ରିୟାର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶକୁ ପ୍ରଥମେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଯାଉଥିଲା । ଏହା ପ୍ରାଧାନ୍ୟତାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଉଥିଲା । ଗ୍ରୀକ୍ କ୍ରିୟାକୁ ତିନିଟିଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଛି । ୧ - ପ୍ରଥମେ କାଳର ଗୁରୁତବ, ଉଜାରଣ ଏବଂ ସ୍ଥିତି ୨ - କ୍ରିୟାର ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବା ଗା - ପୃଷ୍ଠ ଭୂମିର ଅନୁସରଣ କରିବା ।

କାଳ / ସମୟ

କ. କାଳ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି କରଣ କ୍ରିୟା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ / ଅସମୂର୍ଣ୍ଣ କରେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହାକୁ ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ଅସିଦ୍ଧ କୁହାଯାଏ ।

୧. ସିଦ୍ଧ କାଳ କାର୍ଯ୍ୟର ଘଟଣା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥାଏ । ଘଟଣା ବିନା ଅନ୍ୟ କିଛି ସୂଚନା ଦେଇ ନ ଥାଏ । ଏହା ଆରମ୍ଭ, ଜାରି ରହିଥାଏ । ଶେଷ ପର୍ୟାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ନ ଥାଏ ।

୨. ଅସମୂର୍ଣ୍ଣ କାଳ କାର୍ଯ୍ୟର କ୍ରମାନ୍ବର୍ତ୍ତକ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ରେଖା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାକ୍ୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଥାନ୍ତି । କାର୍ଯ୍ୟର ସମୟ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଷୟ

୩. କାଳକୁ ଲେଖକ କେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିକରଣ କରିଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟର ଧାନ କରି ଏହାକୁ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

୧ - ଏହା ଘଟିଲା

୨ - ଏହା ଘଟିଲା ଏବଂ ଫଳାଫଳ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଥାଏ

୩ - ଅତୀତରେ ଏହା ଘଟିଲା ଏବଂ ଫଳାଫଳ ତାଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୁହେଁ ।

୪ - ଏହା ଘରୁଛି (ବର୍ତ୍ତମାନ)

୫ - ଏହା ଘଟିଲା

୬ - ଏହା ଘଟିବ (ଭବିଷ୍ୟ)

ଏହି ସିଦ୍ଧ ଉଦ୍ଦାହରଣଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଏହି କାଳର ଶର (ପରିତ୍ରାଣ) କୁ ଅନୁବାଦ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ, ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ସମୟ କାଳକୁ ଦର୍ଶାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ।

ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟର ଏବଂ ଶେଷସମୀକ୍ଷା

୧ - ଏରଷ୍ଟ ପରିତ୍ରାଣ (Cf ରୋମୀୟ ୮:୧୪)

୨ - ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ (ଉଦ୍ବାର ପାଇଚନ୍ତି ଏବଂ ଫଳାଫଳ କାର୍ଯ୍ୟର ଏପିସୀୟ ୧:୪,୮)

୩ - ବର୍ତ୍ତମାନ - ଉଦ୍ବାର ପାଉଛି (୧ମ କରନ୍ତୀ ୧:୧୮, ୧୪:୧)

୪ - ଭବିଷ୍ୟ - ପରିତ୍ରାଣ ବା ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ (ରୋମି ୪:୯, ୧୦, ୧୦:୯)

ଗ. କ୍ରିୟାକାଳକୁ କେନ୍ତ୍ର କରି ଅନୁବାଦକମାନେ ବାସ୍ତବିକ ଲେଖକଙ୍କର ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରି, ନିଜକୁ ସମୟ କାଳରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଏହାକୁ କୌଣସିଭାବରେ ଶୋଭିତ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା, ଏହା ଧାରାବାହିକ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଉଦ୍ଘାତିତ କ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ପ୍ରଶନ୍ତ ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ । ତାହା ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜଣା ପଡ଼ିଥାଏ । କୌଣସି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଏହା ସାଧାରଣତ ସଂକେତ କରୁଥିଲା । ଅତୀତର ଦୃଷ୍ଟିକରଣର ତାହା କେବଳ ସଂକେତମାନ, ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସିକାଳ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉ ଥିଲା କୌଣସି ଅଧିକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କ'ଣ ପାଇଁ ?

୯. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଳ - ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ । ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଫଳାଫଳକୁ ସୁଚାଇଥାଏ । ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଏରଷି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର କାଳ, ସାଧାରଣତଃ ତାଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିବା ବିଷୟକୁ କେନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥାଏ । (ଉଦାହରଣ ଏପି ୨:୪, ୮ ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ଅଛେ)

୧୦. ପୁନ୍ରୂପ କାଳ - ଏହି ସିଦ୍ଧକାଳ ସମାନ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିବା ବିଷୟକୁ ସିନ୍ଧ କରିଥାଏ ଉଦାହରଣ ଯୋହନ ୧୮: ପିତର ଦ୍ୱାରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୧. ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ - ଏହା ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଅସମାପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ କରିଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଘଟଣାର କ୍ରମାନ୍ତର ଉପରେ କେନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । ଉଦାହରଣ ୧୩ ଯୋହନ ୩:୭, ୯' ଯେଉଁ ଲୋକ ମାନେ ତାଙ୍କଠାରେ ରୁହନ୍ତି ସର୍ବଦା ସେମାନନେ ପାପ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ରହନ୍ତି ସର୍ବଦା ସେମାନେ ପାପ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୨. ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଳ - ଏହି କାଳର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପର୍କ ଅନୁରୂପ ବିଷୟକୁ ବୁଝାଏ ସିନ୍ଧ ଏବଂ ପୁନ୍ରୂପ ପେକଟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ସୁଚିତ କରିଥାଏ । ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାର ଅସମାପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିବରଣ ଦିଏ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ରୁହ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଅତୀତର ଆରମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦାହରଣ ମାଥ୍ ୩:୪ ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲାମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ବାହାରି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ,

୧୩. ଭବିଷ୍ୟତ କାଳ - ଏହା ଭବିଷ୍ୟର ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁଚିତ କରିଥାଏ ଏହା ଆକସ୍ମୀକ ଘଟଣାର ଦକ୍ଷତାକୁ କେନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । ନିଶ୍ଚିତ ଘଟଣାକୁ ବାଦ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଘଟଣାର ସତ୍ୟ ବିଷୟ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।

୧୪. ସ୍ଵର

କ. କାର୍ଯ୍ୟର କର୍ମ ଏବଂ କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଏ ।

ଖ. କ୍ରିୟାଶଳ ସାଧାରଣତଃ ଆଶା କରାଯାଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇ ନ ଥାଏ ।

ଘ. ନିଶ୍ଚିଯତା ସ୍ଵର - ଏହାର ଅର୍ଥ କର୍ତ୍ତା କ୍ରିୟାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାହାରଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା, ବାହାରେ ରହିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗ୍ରାହକ ନୂତନ ନିଯମରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ ।

୧୫. ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରତିନିଧି - ଦିପୋ ଜରିଆରେ ଆନଳାଟିବର ଘଟଣା,

୧୬. - ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦିଆଜ୍ଞା ଜରିଆରେ ଆବଳାଟିବଙ୍କ ସହିତ ।

୧୭. - ସାଧାରଣତଃ ଅବ୍ୟକ୍ତିବାଚକ “ଇନ୍” ଜରିଆରେ “ବାଦ୍ୟକାରଙ୍କ ସହିତ ।

୧୮. - ବେଳେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନୂହେଁ କିମ୍ବା ଅବ୍ୟକ୍ତିବାଚକ ନୂହେଁ, ବାଦ୍ୟକାର କେବଳ ଏକୁଟିଆ ।

୧୯. ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତାବାଚ୍ୟ - ଏଠାରେ କର୍ତ୍ତା କ୍ରିୟାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ । କ୍ରିୟାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ମଧ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ଜଡ଼ିତ ରହିଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହାକୁ କର୍ତ୍ତାବାଚ୍ୟର ନିଜର ଜଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏହା କର୍ତ୍ତାବାଚ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇଥାଏ । କିମ୍ବା ବାକ୍ୟ କୌଣସି ଜରିଆରେ, ଏହି ରଚିତ ବିଷୟ ଇଂରେଜୀ ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହାର ପ୍ରଶନ୍ତ ଅର୍ଥ ଅଛି । ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ଅନୁବାଦରେ କିଛି ଗଠନର ଉଦାହରଣ ଗୁଡ଼ିକ ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୦. - ସ୍ଵୀଚ୍ଛବାଚକ ଶବ୍ଦ - କର୍ତ୍ତାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କାର୍ଯ୍ୟ, ନିଜକୁ ଉଦାହରଣ ମାଥ୍ ୨୭:୪ ନିଜକୁ ପାଶି ଦେଲେ

୨୧. - ପଞ୍ଚରସା - କର୍ତ୍ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ଉଦାହରର ୨୭= କରନ୍ତୀ ୧୧:୧୪, ଶୈତାନ ନିଜକୁ ଉଜ୍ଜଳ ତାରା ଭାବରେ ବାହାନା କଲା ।

୨୨. - ପାରଶ୍ରବିକ - ଦୁଇଗୋଟି କର୍ତ୍ତାର ପୁନରାବୃତ୍ତି, ମାଥ୍ର ୨୭:୪, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜକୁ ବୁଝିଲେ ।

କ୍ରିୟାବସ୍ଥା -

କ - କିମ୍ବନ ଗ୍ରିକ୍ର ଚାରି ପ୍ରକାର କ୍ରିୟାବସ୍ଥା ରହିଛି । କ୍ରିୟାର ବାସ୍ତବିକ ସଂପର୍କକୁ ସେମାନେ ସୁଚିତ କରାଯାଇଛି । କ୍ରିୟାବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ ଦୃଢ଼ିତ ଶ୍ରେଣିରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଛି । ତାହା ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏବଂ ଯାହା ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ସଂକେତକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ ।

ଖ - କ୍ରିୟାବସ୍ଥା ସାଧାରଣତଃ କ୍ରିୟାପଦ ଘଟଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଲେଖକଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ, ଏହା କେବଳ ଏକ ଗ୍ରିକ୍ କ୍ରିୟାପଦ, ଏଠାରେ ନିଶ୍ଚିତତାର ସମୟ ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏଠାରେ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ମୁହଁର୍ଗରେ ରହିଥିଲା ।

ଘ - ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ କ୍ରିୟା ଭବିଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ସୁଚିତ କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିଷୟ ଘଟି ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ

ସୁଯୋଗ ଥିବାର ଜଣାପଡ଼େ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତକୁ ସଂକେତ କରିଥାଏ । ସମ୍ବାଦନା ବାକ୍ୟ କୌଣସି ଏକ ସଦେହକୁ ବିଷ୍ୟରେ ସୁଚିତ କରାଇଥାଏ । ଲଙ୍ଘାଜୀରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ କରିପାରୁ ଥିଲା, ହୋଇପାରେ, ହେବ, ହୋଇଥିବ, ଏହିପଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଘ - କାର୍ଯ୍ୟକମ କ୍ରିୟା ପଦଗୁଡ଼ିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଉପାୟ ବିଷ୍ୟରେ ଶୁଭେଳା ଥାଏ । ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ ବାକ୍ୟ ଠାରୁ ବାପ୍ରବିକତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା । ସ୍ଥିର କରିବା ଅଧିନରେ କିଛି ବିଷ୍ୟ ରୁକ୍ଷିଗୁଡ଼ିକକୁ ରଖା ଯାଇଛି । ପସନ୍ଦ କରିବା ନୂତନ ନିୟମରେ ବହୁତ କମ୍ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ‘କେବେ ମଧ୍ୟ’ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଷେଧ କରନ୍ତି’ ୧୫ ଥର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । (cf ରୋମୀ ୩ : ୪, ୬, ୩୧, ୭ : ୨, ୧୫, ୭ : ୭, ୧୫ ୧୧ : ୧, ୧୧ ୧ମ କରନ୍ତି ୭ : ୧୫ ରାଲା ୨ : ୧୭, ୩ : ୨୧, ୭ : ୧୪) ଅନ୍ୟ ଉଦାହରଣ ଲୁକ ପୁସ୍ତକରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଲୁକ ୧ : ୩୮, ୨୦ : ୧୭ ପ୍ରେରିତ ୮ : ୨୦ ଏବଂ ୧ମଥେସ ୩ : ୧୧ ।

ଙ - ଆଜ୍ଞା ସୂଚକ କ୍ରିୟା ତାହା ସମ୍ବାଦନା ବିଷ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ । ବସ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ । ଯଥାର୍ଥ ଲେଖା ମତକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲିଗୁରୁତ୍ୱ କଲେ । ଅନ୍ୟର ଲେଖା ସହିତ ରୁକ୍ଷି ରଖାଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ବିଶେଷ ଆଜ୍ଞା ସୂଚକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନୁରୋଧ, ଏହି ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ନୂତନ ନିୟମରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଚ - କିଛି ବ୍ୟାକରଣ, ବିଶେଷଣର କ୍ରିୟାବସ୍ଥାର ଭିନ୍ନତାକୁ ଶ୍ରେଣୀଭୂକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରିକର ନୂତନ ନିୟମରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଏହାକୁ ମୌଖିକ ବିଶେଷଣ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରାଯାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରିୟା ମୁଖ୍ୟ ସଂପର୍କ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି । ଏକ ପ୍ରସସ୍ତ ପ୍ରକାର ବିଶେଷଣକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ପାଇଁ ସାଧ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲଙ୍ଘରେ ଅନୁବାଦ ସହ ତୁଳନା କରିବାର ହେଉଛି । ସବୁଠୁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ବେଳେଙ୍କ ୨୭ ଅନୁବାଦିତ ପୁସ୍ତକମାନ ହେଉଛି, ସବୁଠୁ ବଡ଼ ସାହାଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ଛ - ଏରଷି ସଂକେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଥିଲା । କ୍ରିୟା ‘ଅଚିହ୍ନଟ’ ଘଣାବଳିର ବିବରଣି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାଳର କ୍ରିୟା ବାକ୍ୟ କ୍ରିୟା ବାଚ୍ୟର ବିଶେଷଣ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ପହଞ୍ଚ ପାରୁଛନ୍ତି ।

୪. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରିକ ଭାଷା ଜାଣେ ନାହିଁ, ତଳେ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ସୂଚନା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

କ. ପ୍ରିବେରଗ, ବାରା ବାରା ଏବଂ ତିମତୀ, ଗ୍ରିକ ନୂତନ ନିୟମର ବିଶେଷଣ, ମହାନ କ୍ଷିପ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ୧୯୮୮ ।

ଗ. ମାଉନ୍ତଶ, ବିଲିଯମ, ନୂତନ ନିୟମ ଗ୍ରିକ ବିଶେଷଣ ସବୁଠୁ କ୍ଷିପ୍ର ଗତି, ଜେଣ୍ଟର ଥ୍ରେ ୧୯୯୩ ।

ଘ. ସମରରେଯ, ନୂତନ ନିୟମରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ନାଶ ଭିଲେ, ବ୍ରୋଡ଼ ମେନ, ୧୯୪୦ ।

ଡ. ଚିକାଗର ମହିନାବଳେ ଶିକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କଇନ ଗ୍ରିକର ଶିକ୍ଷା ପତ୍ର ବିନିମାର ଦ୍ୱାରା ପାଠ୍ୟ କ୍ରମ ହୋଇ ପାରିବ ।

୫. ବିନ୍ୟାସଗତ ଭାବ, ବ୍ୟାକ୍ୟ, ସ୍ଥାନର ଶ୍ରେଣୀଭୂକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ଜରିଆରେ ।

କ. ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ସମ୍ପର୍କକୁ କ୍ରିୟାର ଅନ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇ ଥାଏ । କଇନ ଗ୍ରିକରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବ ନାମ ଦ୍ୱାରା ସଂକେତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥା ସମର୍ଥ ହୋଇ ଥିଲା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମ୍ପର୍କକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ, ସର୍ବନାମଗୁଡ଼ିକ ଅଳଗା ହୋଇ ଷଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନ କରିଥାଏ ।

ଖ. ଗ୍ରାକର ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆୟୋଜନିତ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଛି ।

୧. ନାମ ବାଚ୍ୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହା ନାମକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ବାକ୍ୟର କର୍ତ୍ତା ଅଟେ । କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ବାକରଣ କର୍ତ୍ତା ଅଟେ ଏବଂ ବିଶେଷଣ କ୍ରିୟା ସହିତ ଯୋଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଛି । ‘ହେବାକୁ’ ହୋଇ ପାରେ ।

୨. ସମୟ ସୂଚକ ପଦ ବିବରଣୀ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉ ଥିଲା ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଶିଳ୍ପ ଗୁଣ ଯାହା ସହିତ ସମନ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି, ଏହା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ । ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଲଙ୍ଘାଜୀ ଭାଷାରେ ସର୍ବ ନାମ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି ।

୩. ବିଷ୍ୟ ବାଚକ ବାକ୍ୟ ସମୟ ସୂଚକ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଳଗା ରହିବା ବିଷ୍ୟରେ ବିବରଣ ଦେଇ ଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଏହା କୌଣସି ଏକ ସମୟ ଠାରୁ ଅଳଗା ରହିବା ବିଷ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ସ୍ଥାନ, ପ୍ରାକୃତିକ, ସୃଷ୍ଟି, ଆରହି । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହା ଲଙ୍ଘାଜୀ ଭାଷାରେ ସର୍ବନାମ ବିଷ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ‘ଠାରୁ’

୪. ସାମ୍ପ୍ରଦାନ ବାଚକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗତର ଲେଖାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଥିଲା । ଏହାକୁ ସାକାର ଆତ୍ମ କିମ୍ବା ନାକାରି ଆତ୍ମ ଭାବରେ ଦେଖା ଯାଇ ପାରେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହା ବିବରିତ କର୍ତ୍ତା ଭାବେ ବ୍ୟବହାର ଦେଉଥିଲା । ଏହା ଲଙ୍ଘାଜୀରେ ସର୍ବ ନାମ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି ।

୫. ସ୍ଥାନ ସୂଚକ ଶବ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ସହ ଯୋଡ଼ିତ ଏବଂ ସ୍ଥାନ ସୂଚକ ବାକ୍ୟ, ଏହା ଅର୍ଥକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏବଂ

ସୁଯୋଗକୁ ଏହା ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଜଂରାଜୀ ଭାଷାର ସର୍କର୍ ନାମରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ‘ଡାରା’ କିମ୍ବା ସହିତ ।

୩. କର୍ମ କାରୁକ ଅନ୍ତରୁପ କାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତ ବିଷୟରେ ଉଚଣ କରୁଥିଲା ଏହା ସିମିତ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁ ଥିଲା । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ସିଦ୍ଧା ସଳକ କର୍ତ୍ତାର କର୍ମକୁ ବୁଝାଏ । ଏହା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ । କେତେ ‘ଦୂର’ କେତେ ‘ଗତୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ’

୮. ବିଶେଷ୍ୟର ସମ୍ବେଦନାତ୍ମକ ତାହା ସିଦ୍ଧା ସଳକ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିଲା ।

୯. ସଂଯୋଗି-କରଣ ଏବଂ ସଂଯୋଗ

କ. ଗ୍ରିକ୍ ଭାଷା ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖନ ହେଲାଇଛି । କାରଣ ଏହାର ଅନେକ ସଂଜ୍ଞୋଯୋଗ ରହିଛି । ସେମାନେ ବିନ୍ଦା ଧାରାକୁ ସଂଯୋଗ କରାନ୍ତି । ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଧାଢ଼ି ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ରହିଥାଏ । ସତ୍ୟତା ଏହି ସଂଯୋଗି କରଣ ଏବଂ ସଂଜ୍ଞୋଯକ ଉଭୟ ଲେଖକଙ୍କ ମତନ୍ତ୍ରପ୍ରଧାନ କରାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଜଟିଲ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ବାପ୍ରବିକ ସେ କ’ଣ କହିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ଘ. ଏଠାରେ କିଛି ସଂଯୋଗି କରଣ ଏବଂ ସଂଯୋଜକମାନଙ୍କ ତାଲିକା କରାଯାଇଛି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଏହି ସୁରନା ଧୀରେ ଏତ, ଇ ଦନା ଏବଂ ଯୁଲିଏଶ କେ, ମଣ୍ଡେ ଗ୍ରିକ୍ର ନୃତ୍ୟ ନିୟମ ଠାରୁ ସଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି ।

୧. ସମୟ ସଂଯୋଯକ,

କ. କେତେ ବେଳେ ।

ଘ. କେବେ ।

ଗ. ଯେତେ ବେଳେ ।

ଘ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଡ. ପୁର୍ବରୁ ।

୨. ତର୍କ ଶାସ୍ତ୍ରର ସଂଯୋଜକ ।

କ. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

୧. ‘ତାହା’ ।

୨. ‘ତାହା’ ।

୩. ତାହା’

ଘ. ଫଳା ଫଳ (ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଫଳଫଳ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାକରଣ ପ୍ରକାର ଏକ ନିକଟତମ ସଂଗଠନ ରହିଛି) ।

୧. ସେଥିଯୋଗୁ ।

୨. ସେଥି ପାଇଁ ।

୩. ସେହି ପରି ।

ଘ. ଆକସ୍ମୀକ କିମ୍ବା କାରଣ ।

୧. ‘ପାଇଁ’ ‘କାରଣ’ ।

୨. ‘କାରଣ’ ।

୩. ‘ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ’ ।

୪. ‘କାରଣ’ ।

ଘ. ଅନୁମାନ

୧. ତେଣୁ ।

୨. କେଉଁ କାରଣରୁ, କେଉଁଠାକୁ, ତେଣୁ ।

୩. ତେଣୁ, ଏଣୁ, ପରେ, ନିରଜର ଭାବେ ।

୪. ଅନୁସାରେ ।

ଡ. ବିବାଦ କିମ୍ବା ଅନ୍ତର

୧. ‘କିନ୍ତୁ’, ‘ବ୍ୟାତିତ’

୨. ‘ଅନ୍ୟ ହସ୍ତରେ’

୩. ‘କିନ୍ତୁ’ ।

୪. ‘ଯାହାହେଉ’ ।

୫. ‘ତଥାପି’ ।

୬. ‘ଯାହାହେଉ’ ।

ଚ. ତୁଳନାଡ଼ିକ

୧. (ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟର ତୁଳନାର ପିରଚୟ)
୨. ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ।
୩. (ଏବ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ)
୪. ‘ତାହା ପରେ’
୫. କ୍ରମାଗତ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
୬. ‘ବର୍ତ୍ତମାନ’
୭. ‘ଏବଂ’
୮. ‘ଏବଂ’
୯. ‘ତାହା’
୧୦. ‘ତାହା ପରେ’
୧୧. ଗୁରୁତ୍ୱ ପୁଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ।
୧୨. ‘ହଁ’ ‘ସତ୍ୟରେ’ ।
୧୩. ନିଶ୍ଚିତ ।
୧୪. ନିତାନ୍ତ ।
୧୫. ମଧ୍ୟ ।
୧୬. ପ୍ରକୃତରେ ।
୧୭. ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ।
୧୮. ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ।

ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ

କ. ଚୁକ୍ତି ନାମକ ବାକ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନିହିତ ରହିଅଛି, କିମ୍ବା ଅଧିକ ଚୁକ୍ତି ନାମକ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ, ଏହି ବ୍ୟାକରଣର ଗଠନ ଅନୁବାଦକରିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । କାରଣ ଏହା ପ୍ରଧାନ କରିଥାଏ । କାରଣଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା କାରଣ କ’ଣ କ୍ରିୟାର କାର୍ଯ୍ୟ ପୁରଣ କରିଥାଏ । କିମ୍ବା ଦେଖାଯାଇ ନ ଥାଏ । ସେଠାରେ ତାରି ପ୍ରକାର ବାର୍ତ୍ତ ନାମକ ବାକ୍ୟ ରହିଥିଲା । ଲେଖକଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସତ୍ୟ ବୋଲି ବିଚାର କରୁଥିଲା, ତାହା ଅନ୍ୟର ଚାଲିଗଲା । କିମ୍ବା ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ତାହା କେବଳ ଇଛା ମାତ୍ର ।

ଖ. ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଶର୍ତ୍ତ ନାମକ ବାକ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ଯାହା ସବୁ ଲେଖକଙ୍କ ବିଚାରୁ ସତ୍ୟ ବୋଲୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ଯଦି ଅବା ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହାର ଅନୁବାଦ ‘ଆରମ୍ଭ ଠାରୁ’ (cf ମଧ୍ୟ ୪ : ୩ ରୋମ ୮ : ୩୧) ଯାହା ହେଉ ପଛେ ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ । ଯେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବାସ୍ତଵକିତାର ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ଜୁକ୍ତି ତର୍କ କରି ଥିଲେ କିମ୍ବା ଏହା ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସ ଅଟେ । (cf ମଧ୍ୟ ୧୨ : ୨୭) ।

ଘ. ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନାମକ ବାକ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟର ଅନ୍ତର ବୋଲି କୁହାଯାଇ ଥିଲା । ସେଥୁମୋରୁ କିଛି ବିଷୟ ଏଠାରେ ସତ୍ୟ ତାର ବାପ୍ରବିକ ନଥିଲା । ଉଦ୍ଦାହରଣ :-

୧. ଏହି ଯଦି ଭାବବାଦୀ ହୋଇ ଥାନ୍ତା ତାହାହେଲେ ଏହାକୁ ଯେ ସର୍ବ କରୁଅଛି, ସେ କିଏ ଓ କି ପ୍ରକାର ସ୍ବୀ’ (ଲୁକ ୩ : ୩୯)

୨. ‘ଡମ୍ବେମାନେ ଯଦି ମଶାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତ ତେବେ ମତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖୁ ଅଛନ୍ତି’ । (ଯୋହନ ୪:୪୭)

ନ. ମୁଁ କିଏ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହେବାକୁ ଯତ୍ନ କରୁଅଛି ? ଅବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି ? ଯଦି ମୁଁ ଏବେ ସୁଜା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ମୁଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦାସ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । (ଗାଲାଟୀ ୧ : ୧୦)

ଘ. ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ସର୍ବ ଉବିଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ କରିଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଘଟଣାର ସମ୍ବାଦନାକୁ ଦର୍ଶାଇଥିଶାଏ । କାର୍ଯ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ କ୍ରିୟା କର୍ମର ଅନିଶ୍ଚିତତାର ଘଟଣା ‘ଯଦି’ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ଉଦ୍ଦାହରଣ (୧ମ ଯୋହନ ୧:୭-୧୦, ୨:୪, ୩, ୯, ୧୪, ୨୦, ୨୧, ୨୪, ୨୯, ଗା:୨୧, ୪:୨୦ ୪:୧୪, ୧୭) ।

ଡ. ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତରାୟ ସର୍ବକୁ ସମ୍ବାଦନାଠାରୁ ଉଛୁନ୍ତ କରାଯାଇଛି । ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହାକୁ ବନ୍ଦୁତ କମ ମାତ୍ରାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଏହା ଯେ ସେଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ କୌଣସି ଚତୁର୍ଥ ସର୍ବ ବାକ୍ୟ ନ ଥାଏ । ଯାହାକି ଉଭୟ ଅଂଶର ସର୍ବର ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଜ୍ଞା ମିଳିପାରେ ଉଦ୍ଦାହରଣର ୧ମ ପିତର ଗା:୧୪ର ଆରମ୍ଭରେ ଆଂଶିକ ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତରାୟ ବାକ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଉଦ୍ଦାହରଣ ପ୍ରେରଣି ଗା:୧୧ରେ ସମାପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତରାୟ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ନିଷେଧ

କ. ବଡ଼ମାର ଆଜ୍ଞାସୁଚକ ବାକ୍ୟ ସହିତ ବିଶେଷତାର ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ବ୍ୟବହାର (କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ ରୂପରେ ନାହିଁ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଚାଲୁଥିବା କର୍ମ୍ୟ ବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । କିଛି ଉଦାହରଣ ପୃଥିବୀରେ ଧନ ସଂଚଯ କର ନାହିଁ (ମାଥ୍ ୩:୯) ଜୀବନ ବିଶ୍ୱଯରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, (ମାଥ୍ୟ ୩:୨୫ । ଆପଣା ଆପଣାର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍କୁ ଅଧାର୍ମିକତାର ଅସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦ ରୂପେ ପାପ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ ରୋମୀ ୩:୧୩ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । ଏହି ୪:୩୦ ଆଉ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସରେ ମତ ନ ହୁଅ । ଏହି ୪:୧୮

ଖ. ସମ୍ବାଦନାର୍ଥକ ସହିତ ବିଶେଷତାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରମ୍ଭରୁ ନୂହେଁ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ କିଛି ଉଦାହରଣ ଏହିପରି ଭାବ ନାହିଁ ମାଥ୍ ୪:୧୭ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ ମାଥ୍ ୩:୩ କେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ ନାହିଁ (୨ୟ ତିମଥ୍ ୧:୮)

ଦିଗୁଣ ନାକାର ଆତ୍ମା ସହିତ ସମ୍ବାଦନା ବାକ୍ୟ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ, କେବେ ମଧ୍ୟ, କେବେ ନୂହେଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ କିଛି ଉଦାହରଣ ଗୁଡ଼ିକ ସେ କଦାପି ମୃତ୍ୟୁ ଦର୍ଶନ କରିବ ନାହିଁ (ଯୋହନ ୮:୪୧) ଏଥୁ ପାଇଁ ମୁଁ କେବେ ହେଲେ ୧ମ କରନ୍ତୁ ୮:୧୩

୯. ଦ୍ଵବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ

କ. ଏହି କଇନ ଗ୍ରୀକରେ ନିଶ୍ଚିତତାର ବସ୍ତୁ ଇଂରାଜୀରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ୍ତରଣର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଏହାର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ଏକ ନିଦିଷ୍ଟ ନାମ, ବାକ୍ୟ, ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ କେନ୍ତିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହି ବିଶ୍ୱଯକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲେଖକଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତତାର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବଶୀନା କରାଯାଇଛି ।

୧ - ସର୍ବନାମର ଅନ୍ତରୟୀ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଦର୍ଶନ

୧. କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଚିହ୍ନକୁ ପରିଚୟ କରାଯାଇଛି

ଗ. ସଂଯୋଜକ କ୍ରିୟା ମଧ୍ୟମରେ ବାକ୍ୟରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁଏ । ଉଦାହରଣ “ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମା ଅଚନ୍ତି” (ଯୋହନ ୨:୨୪) ଇଶ୍ଵର ଜ୍ୟୋତି ଅଚନ୍ତି (୧ମ ଯୋହନ ;୪) ଇଶ୍ଵର ପ୍ରେମ ଅଚନ୍ତି (୧ମ ଯୋହନ ୪:୮, ୧୭)

ଖ. କଇନ ଗ୍ରୀକ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ବସ୍ତୁ ବା ଦ୍ଵବ୍ୟର ପରିଚୟ ମିଳି ନ ଥାଏ । “ଗୋଟିଏ” କିମ୍ବା “ଏକ” ନିଶ୍ଚିତତା ବସ୍ତୁର ଅନୁପାଳିତିରେ ଅର୍ଥ

୧. ଗୁଣ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ଧାନ ଦେବା କିମ୍ବା ବିଶେଷ କିଛି ମଧ୍ୟରେ

୨. ଦ୍ଵବ୍ୟର ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟକୁ କେନ୍ତିତ କରିବା

ଘ. ନୂତନ ନିୟମର ଲେଖକମାନେ ବୃହତ୍ ବିଭିନ୍ନ ଯେପରି ଦ୍ଵବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

୧୦. ଗ୍ରୀକ ନୂତନ ନିୟମକୁ ଗୁରୁତ୍ୱର ମାର୍ଗ ଦିଆଯାଇଛି

କ. ନୂତନ ନିୟମର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲେଖକଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କୌଣସିଲକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଧାରାବାହିକ ଏବଂ ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଲେଖକ ଲୁକ ଏବଂ ଏବ୍ରୀର ଲେଖକ ଥିଲେ ।

ଖ. ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ବିଚାର କରିଛୁ ଯେ ଏରିଷ୍ଟ ସଂକେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଆଦର୍ଶ ଜନକ ଥିଲା ଏବଂ ଅଚିହ୍ନଟିର ଗୁରୁତ୍ୱ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟ କାଳ, କଣ୍ଠ ସ୍ଵର କିମ୍ବା କ୍ରିୟା ବାର୍ତ୍ତକର ଆଦେଶ ସୂଚକ ଗୁରୁତ୍ୱ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ବ୍ୟାକରଣର ଅର୍ଥ ଦର୍ଶକବା ସଂକଟେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଉଦାହରଣ ରୋମୀ ୩:୧୦

ଘ. କଇନ ଗ୍ରୀକର ଶର୍କର କ୍ରମାଙ୍କ

୧. କଇନ ଗ୍ରୀକ ସ୍ଵରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ରୂପକ ଭାଷା ଥିଲା । ଏହା ନିର୍ଭର୍ୟୋଗ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଯେପରି ଇଂରାଜୀ ପଦର କ୍ରମାଙ୍କ, ସେଥୁ ଯୋଗ୍ୟ ଲେଖକ ସାଧାରଣ କ୍ରମାଙ୍କକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

କ. ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଲେଖକ କେଉଁ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ?

ଘ. ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଲେଖକଙ୍କର କେଉଁ ମତ ଆଣ୍ଟର୍ୟ କରାଏ ।

ଘ. ଲେଖକ କେଉଁ ବିଶ୍ୱରେ ଗଭୀରତା ଅନୁଭବ କଲେ ।

୨. ଗ୍ରୀକର ସାଧାରଣତଃ ପଦଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ଆଶା କରାଯାଉ ଥିବା ସାଧାରଣ କ୍ରମାଙ୍କମାନ

କ. ସଂଯୋଜକ କ୍ରିୟାମଙ୍କୁ

୧. କ୍ରିୟା

୨. କର୍ତ୍ତା

୩. ପରିପୂରକ

ଘ. ସକର୍ମକ କ୍ରିୟା ଗୁଡ଼ିକ

୧. କ୍ରିୟା

୨. କର୍ତ୍ତା

- ၃. ବସ୍ତୁ ।
- ୪. ପରକ ବସ୍ତୁ
- ୫. ସର୍ବନାମ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ

୬. ନାମ ନିମନ୍ତେ ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ

- ୧. ନାମ
- ୨. ଅର୍ଥ ବଦଳାଇବା
- ୩. ସର୍ବନାମର ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ

୪. ପଦର କ୍ରମାଙ୍କ ଅର୍ଥ ବୋଧକ ନିମନ୍ତେ ସବୁଠ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ

ଉଦାହରଣ :

କ - “ବର୍ଷବିବାଙ୍କ ସହଭାଗିତାର ଦକ୍ଷିଣ ହପ୍ତ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଦକ୍ଷିଣ ହପ୍ତର ସହଭାଗିତା ଚାର୍ଦ୍ଦୀ ଏବଂ ଆଗକୁ ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଦେଖାଯାଏ । ଗାଲା ୨:୯

ଘ. ମୁଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କୃଶରେ ହତ ହୋଇଅଛି, ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଗାଲା ୨:୨୦

ଗ . ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ (ଏବ୍ରୀ ୧:୧) ପ୍ରଥମେ ଏହାକୁ ସୁଚିତ କରାଯାଇଛି । ଏହାକିଭଳି ସଦା ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶମାନ କଲେ, ତାହାର ଅସମ୍ଭବ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟର ପ୍ରକାଶିତ ନ ଥିଲା ।

ଘ. ସାଧାରଣତ କିଛି ପରିମାଣକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା

୧ - ସର୍ବନାମର ପୁନରାବୃତ୍ତି ତାହା ପୂର୍ବରୁ କ୍ରିୟାର ସ୍ଵର ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ଯୁଗାତ୍ମକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦା ସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି (ମାଥ୍ ୨୮:୨୦)

୨ - ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ସଂଯୋଜକର ଅନୁପସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକ, ଧାତ୍ରି, ଖଣ୍ଡ ବାକ୍ୟ କିମ୍ବା ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଗୁଡ଼ିକୁ ଆବନ୍ତ ନୁହେଁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଆଶାରିତ ସଂଯୋଜକ ଏହାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଧାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରାଯାଏ । ଉଦାହରଣ କ. ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟ ମାଥ୍ୟ ୪:୩

ଘ. ଯୋହନ (୧୪:୧ ନୂତନ ଆଖ୍ୟା)

ଘ. ରୋମାୟ (୯:୧ ନୂତନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ)

ଘ. ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୧ ୨:୨୦ (ଶ୍ରେଣୀଭୂକ୍ତ ବିଷୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି)

୩. ବାକ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ପୃଷ୍ଠାଭୂମିରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଉପସ୍ଥିତି ଉଦା - ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଗୌରବ ପ୍ରଶଂସା ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି (ଏପି ୧:୬, ୧୨, ଗ ୧୪) ଏହି ପଦରେ ତ୍ରୀଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ ।

୪. ରୂଢ଼ୋଙ୍କ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଶଦର ଏବଂ ପଦର ବ୍ୟବହାର

କ. ସୁତି ମଧ୍ୟର ଭାବ - କର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ପଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଯେପରି ଶୟାରେ ନିଦ୍ରା ଯାଇଛନ୍ତି (ଯୋହନ ୧ ୧:୧-୧୪) କିମ୍ବା ପାଦ ନିକଟରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଶୟନ କରିଛନ୍ତି (ରୂଢ଼ ୩:୩-୮ ୧ମ ଶାମ୍ବୁ ୨୪:୩)

ଘ. ଅବସ୍ଥା - ଛିକ୍ଷରଙ୍କ ନାମ ବଦଳରେ ଯେପରି ”ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟ” ମାଥ୍ୟ ୩:୧) କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର ରାଜ୍ୟଠାରୁ (ମାଥ୍ୟ ୩:୧୭)

ଘ. ପ୍ରତିରୂପକ ବାକ୍ୟ

୧. ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରତି ରଞ୍ଜିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ (ମାଥ୍ୟ ୩:୯, ୪:୨୯-୩୦, ୧୯:୨୪)

୨. ଶାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ବାକ୍ୟ (ମାଥ୍ୟ ୩:୫ ପ୍ରେରିତ ୨:୩୭)

୩. ବ୍ୟକ୍ତିଭ୍ରତ ଆରୋପ (୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୪:୪୪)

୪. ଲୋହ (ଗାଲା ୪:୧ ୨)

୫. ରଚନାଭ୍ରତ ବାକ୍ୟ (ପିଲି ୨:୨-୧୧)

୬. ପଦ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବାକ୍ୟ, ଶଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାଏ

କ. ମଣ୍ଡଳୀ

୧. ମଣ୍ଡଳୀ (ଏପି ୩:୨୧)

୨. ଡାକୁଛନ୍ତି (ଏପି ୪:୧, ୪)

୩. ଡାକିଲେ (ଏପି ୪:୧, ୪)

ଘ. ମୁକ୍ତ

୧. ମୁକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ (ଗାଲା ୪:୩୧)

୨. ସ୍ଵାଧାନ (ଗାଲା ୪:୧)

୩. ମୁକ୍ତ (ଗାଲା ୪:୧)

- ଘ. ରୂତୋଳି ଭାଷା - ସାଂସ୍କୃତିକ ଭାବରେ ଏହି ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଭାଷାର ବିଶେଷତ ପ୍ରତି ରୂପ ବ୍ୟବହାର
୧. ଖାଦ୍ୟ (ଯୋହନ ୪:୩୧-୩୪)
 ୨. “ମନ୍ଦିର” ପ୍ରତିରୂପ ବ୍ୟବହାର (ଯୋହନ ୨:୧୯, ମାଥ ୨୭:୨୧)
 ୩. ଏହାୟ ରୂତୋଳି ଦୟାର “ଘୁଣା” (ଆଦି ୨୯:୩୧ ୨୭ ବିବରଣ ୨୧:୫ ଲୁକ ୧୪:୩୭ ଯୋହନ ୧୨:୨୫, ରୋମ ୫:୧୩)
 ୪. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା “ଅଧିକାଂଶ” ଅନ୍ତର (ଯିଶାୟ ୪୩:୭ ସମସ୍ତ ସହିତ ଯି. ୪୩:୧ ୧-୧୨) ଅଧିକାଂଶ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଅଟେ ଯେପରି ରୋମୀ ୪:୧୮ ଏବଂ ୧୯)
 ୫. ଗୋଟିଏ ପଦ ବଦଳରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷାର ଅଂଶକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଉଦା - ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।
 ୬. ବ୍ୟକ୍ତିଗତର ବିଶେଷ ବ୍ୟବହାର ।
 ୭. ଯେତେବେଳେ ବିଶେଷଣ ଅନ୍ୟର ସ୍ଥାନକୁ ଆରପ କରିଥାଏ, ଏହାକୁ ଅନୁବାଦରେ ସମାନ ରୂପ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।
 ୮. ଯେତେବେଳେ ବିନା ବିଶେଷଣ ଦ୍ୱାରା ବସ୍ତୁର ସ୍ଥାନ, ଏହାକୁ ସର୍ବନାମ ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ‘ଡାଙ୍ ପାଇଁ’ ସ୍ତ୍ରୀ, ତାଙ୍ ପାଇଁ’ କିମ୍ବା ଏହା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମ ଭାଷାଜାଣି ନଥିବା ବାଇବଳର ଛାତ୍ରମାନେ ଅନେକ ମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁତ୍ବର ପରିଚୟ ପାଇ ପାରିବେ ।
 ୯. ଲେକ୍ଷ୍ଣିକାନର ବିଶ୍ଲେଷଣ-କ୍ଷମ ଏବଂ ଗ୍ରିକ୍ ଏବଂ ଲଙ୍ଗାଜୀର ଦୁଇ ଧାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ବିଶ୍ଲେଷଣକୁ ବିଶ୍ଲେଷଣ କରିବା ।
 ୧୦. ଲଙ୍ଗରେଇ ଅନୁବାଦର, ଅନ୍ତର ବିଶେଷତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ଉଦା :- ପଦ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର (କେ, ଜେ, ଭି, ଏନ୍, କେ, ଜେ, ଭି, ଏ. ଏସ୍ ଭି, ଏନ୍, ଏସ୍, ବି, ଏନ୍, ଆର, ଏସ୍, ଭି,) । ଏହା ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇପାରେ - ବାଇବଳ ୨୭ ବାର କେବେଳଙ୍କ ଜରି ଆରେ, ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ।
 ୧୧. କ୍ରିୟା ରୋଥେରାମା, ଯୋଶେପ ଦ୍ୱାରା ବାଇବଳ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଛି । (କ୍ରେଗେଲ ୧ ୯୯୪)
 ୧୨. ଆକ୍ଷରିକ ଅନୁବାଦର ବ୍ୟବହାର :-
 - କ - ୧ ୯୦୧ - ରେ ଆମେରିକା ଷାଣ୍ଡାଡ଼ ରସନ
 - ଖ - ରୋଜର୍ ଦ୍ୱାରା, ଯୋଙ୍ ଲିଟେରାଲ ଅନୁବାଦ (ଗାଡ଼ିଆନ୍ ପ୍ରେସ ୧ ୯୭୭)
- ଏହି ବ୍ୟାକରଣ ବହିର ଅଧ୍ୟନ ବିରକ୍ତି କର ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଉଚିତ ଅନୁବାଦ କରିବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଚିପ୍ରଣି, ଉଦାହରଣ ଏବଂ ସମାଲୋଚନା ବିଶେଷ କରି ଗ୍ରିକ୍ ଜାଣୁ ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉପସାହିତ କରିଥାଏ । ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ବାକ୍ୟରଣଗୁଡ଼ିକ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ନିଷ୍ଠିତ ଏହି ଅର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକକୁ ପୁନର୍ବାର ସରଳ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଅପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସରଳମାଧ୍ୟମରେ କିନ୍ତୁ ନୁହେଁ ନିୟମର ବିନାଶଗତକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ସଂଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ ନିୟମର ଧାରା ବାହିକ ବକ୍ତ୍ଵାକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।
- ବାଇବଳରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁଚନା ଅନୁସାରେ ଆମ୍ବର ଅନୁବାଦକୁ ନିରିକ୍ଷଣ କରିବା ଜରୁରି ଅଟେ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବାକ୍ୟରଣ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଭୂମିକା, ଏତିହାସିକ ଚିପ୍ରଣି, ଆକ୍ଷରିକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ସମାନ୍ତର ଭାଷାର ବ୍ୟବହାର ସମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତର ଭାଷାର ଅନୁବାଦ ।

ପରିଶିଷ୍ଟ - ଦୁଇ

ବହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମାଲୋଚନା

ଧାରାବାହିକ ବହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଶ୍ୱଯକୁ ବୁଝାଇ ଥାଏ । ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣି ବୁଝିବାର ସାହାଯ୍ୟ କରି ଥାଏ ।

୧. ଜଂରାଜୀ ବାଇବଲର ବହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଉତ୍ତପ୍ତି ସ୍ଥଳ ।

କ. ପୁରାତନ ନିୟମ

ଖ. ନୃତ୍ୟ ନିୟମ

୭. ସମସ୍ୟାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ନୀତିରେ ସମାଲୋଚନାକୁ ବହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମାଲୋଚନା କୁହାଯାଏ ।

ଗ. ପ୍ରସ୍ତରବିତ୍ତ ବିଶ୍ୱ ଆଗମା ଦିନରେ ଅଧ୍ୟନ କରିବା ।

୧. ଜଂରାଜୀ ବାଇବଲର ବହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଉତ୍ତପ୍ତି ସ୍ଥଳ ।

କ. ପୁରାତନ ନିୟମ

୧. ମିଶରେଟିକ୍ ପୁଷ୍ଟକ : - ଏବୀ ପୁଷ୍ଟକର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ରବି ଆକ୍ୟବା ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁର ଶହେ ଶତାବୀରେ ଏହାକୁ ସଜାଇ ଲେଖିଥିଲେ । କ୍ଷମ ଶତାବୀରେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସ୍ଵର ବର୍ଣ୍ଣର କମା ଗାର ଦେବା ଜତ୍ୟାଦିର ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ ନବମ ଶତାବୀରେ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଯାହୁଦୀ ବିଦ୍ୟାନ ମଶେରେ ଜରିଆରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ପୁଷ୍ଟକ ସେମାନେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ମିଶନା, ଜାଲମୁଦ, ତାରଗୁମ, ପେସିତା ଏବଂ ବାଲଗେଟ୍ ଏହିଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମାନ୍ତର ଥିଲା ।

୨. ସେପରୁଜେଷ୍ଣ .. - ପାରାୟାରିକ ଏହା କହିଥାଏ ଯେ ସେପରୁଜେଷ୍ଣ ସତ୍ୱରୀ ଯିହୁଦୀ ବିଦ୍ୟାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୱର ଦିନ ପରେ ଆଲେକଜେଷ୍ଣରିଆର ପୁଷ୍ଟକାଳଯରେ ରାଜୀ ୦ଲମିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ... ଏହି ପୁଷ୍ଟକକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅନୁବାଦ ଯିହୁଦୀ ନେତା ଆଲେକଜେଷ୍ଣିଆଙ୍କ ଅନୁରୋଧକ୍ରମେ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଏହି ପରମରା ଆରେଷିଷ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆସିଥାଏ । ଏବୀ ପୁଷ୍ଟକର ପାରମରିକ ବହି ରବି ଆକ୍ୟବା ସେପରୁଜେଷ୍ଣ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହା ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଥିଲା ।

୩. ମୃତ୍ୟୁ ସାଗର ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା କାଗଜ ଅଳକୃତ : - ମୃତ୍ୟୁସାଗର ଗୁଡ଼ା ହୋଇ ଥିବା କାଗଜରେ ଅଳକୃତ ରମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସମୟରେ ... ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଳଗା କରି ଏହାକୁ ମୌଳିକ ନାମାଙ୍କିତ କରି ଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ସାଗରର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳରେ ଏବୀ ହସ୍ତଲେଖା ମିଳିଥିଲା । ସେପରୁଜେଷ୍ଣ ଏବଂ ମିଶରେଟିକ୍ ପୁଷ୍ଟକ ମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ଏହା ଅଳଗା ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

୪. କିଛି ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ : - ଦିଆଯାଇଛି, ତାହା ବହିର ତୁଳନାକୁ ଅନୁବାଦ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୫. ସେପରୁଜେଷ୍ଣର ଯିଶା .. ଯେପରି ଅନେକ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ ଚମକୃତ ହୋଇଥିଲେ ।

୬. ମଶେରେଟିକ୍ ପୁଷ୍ଟକ ଯିଶା .. ଯେପରି ଅନେକ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱଯରେ ଚମକୃତ ହୋଇଥିଲେ ।

୭. ଯିଶାଇ : .. ସେପରୁଜେଷ୍ଣ ବିଶ୍ୱଯରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମତକୁ ସ୍ଥାକାର କରିବେ ।

୮. ସେପରୁଜେଷ୍ଣ ଅନେକ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଚମକୃତ ହେବେ ।

୯. ମଶରାଇର ସେପରି ସେ ଅନେକ ଦେଶୀୟ ମାନଙ୍କୁ ଛିଞ୍ଚିବେ ।

୧୦. ମୃତ୍ୟୁ ସାଗର ଯିଶାଇ ... ଉଛ୍ଵର ଶର କରି କିଷିଲା ନିରତର ପ୍ରହରା ଦୁର୍ଗରେ ।

୧୧. ମିଶରେଟିକ୍ ପୁଷ୍ଟକ ଯିଶା ... ସେଥିରେ ମୁଁ ସିଂହ ତୁଳ୍ୟ ଶର କରି ହେ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ଦିନବେଳେ ନିରତର ପ୍ରହରା ଦୁର୍ଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ।

୧୨. ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସେପରୁଜେଷ୍ଣ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସାଗରର ଅଳକୃତ କାଗଜ କ୍ଷମ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଯିଶା ..

୧୩. ସେପରୁଜେଷ୍ଣ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସାଗର ଅଳକୃତ କାଗଜ ସେ ଆପଣ ପ୍ରାଣ ବେଦନାର ଫଳ ଦେଖି ତୃପ୍ତ ହେବେ ।

୧୪. ମିଶରେଟିକ୍ ପୁଷ୍ଟକ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବ : - ସେ ଆପଣ ପ୍ରାଣ ବେଦନାର ଫଳ ଦେଖି ତୃପ୍ତ ହେବେ ।

୧୫. ନୃତ୍ୟ ନିୟମ

୧୬. ୪୩୦୦ ହସ୍ତଲେଖା କିମ୍ବା ଗ୍ରୀକର ନୃତ୍ୟ ନିୟମ ସମ୍ପତ୍ତ ଭାଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଦ୍ୟାନ ଅଟେ । ୮୪୩ ପୁଷ୍ଟକ ପାପିରି ହସ୍ତ ଲେଖାରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ୨୮୮ ହସ୍ତଲେଖା ବଡ଼ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି । ଶେଷରେ ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର ୧୯ ତମ

ଶତାବୀରେ ଚଳନ୍ତି ହସ୍ତ ଲେଖା ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା । ୨୭୦୦ ଅଙ୍କରେ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖା ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା । ଆମର ମଧ୍ୟ ୨୧୦୦ଟି ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତାହାକୁ ଆରାଧନା ସମୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଅଛି ।

୭. ପାପେରିଆ ହସ୍ତଲେଖାର ଏକ ଗୃହଠାରେ ଟ୍ୟୁଟି ହସ୍ତଲେଖା । ନୂତନ ନିୟମର ଲିଖନ ହୋଇଛି । କେତେକ ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପର ଦିତୀୟ ଶତାବୀରେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର ଦୃତୀୟ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଶତାବୀରେ ଲେଖାଯାଇଛି । କୌଣସି ହସ୍ତଲେଖାର ପୁସ୍ତକ ଏହି ନୂତନ ନିୟମ ସହ ଜାତିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ନୂତନ ନିୟମର ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ହସ୍ତମାନ, ଏହାର ସେମାନଙ୍କ ସହ ବୃଦ୍ଧତ ଅଛି । ଅଧିକାଂଶ ପୁସ୍ତକ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଅତ୍ୟାଧିକ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଉଚିତ ଯତ୍ନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେହି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଅଳଗା ଆକୃତିର ରହିଥିଲା ।

୮. କେତେକ ସାଇନ୍ସିକ୍ସ ଏହା ଏବୀ ହସ୍ତଲେଖା, ଟିଚେନ୍ହପଙ୍କ ଜରିଆରେ ସିନିୟ ପର୍ବତର କେତ୍ରିନ୍ ଆଶ୍ରମଠାରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରାତଃ କରାଯାଉଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର ଚତୁର୍ଥ ଶତାବୀରେ ସେପତ୍ରଜେଷ୍ଣ, ପୁରାତନ ନିୟମ ଗ୍ରୀକର ନୂତନ ନିୟମ ଆଲୋକଜେଷ୍ଣରିଆ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।

୯. କଡ଼େଷ୍ଟ ଆଲୋକଜେଷ୍ଣରିଆକୁ ‘ଏ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ପଞ୍ଚମ ଶତାବୀର ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖା ମିଶର ଆଲୋକଜେଷ୍ଣରିଆଠାରେ ଏହାକୁ ପ୍ରାତ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୦. କଡ଼େଷ୍ଟ ବାଟିକାନ୍ସ ‘ବି’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପର ବିଳମ୍ବିତ ଚତୁର୍ଥ ଶତାବୀରେ ରୋମ ଦେଶରୁ ବାଟିକାନା ପୁସ୍ତକଲୟରେ ଏହା ମିଳିଥିଲା ।

୧୧. କଡ଼େଷ୍ଟ ଏଫ୍ରାଇମକୁ ‘ସି’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ପଞ୍ଚମ ଶତାବୀରେ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତ ଲେଖାର କିଛି ଅଂଶ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

୧୨. କଡ଼କଡ଼େଷ୍ଟ ବିଜେଇ ‘ଡି’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । କିମ୍ବା ପଞ୍ଚମତ ଷଷ୍ଠ ଶତାବୀରେ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ମହାନ ପ୍ରତି ନିଥିତ୍ରକ ପଣ୍ଡତଦେଶର ପୁସ୍ତକ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇ ଥିଲା । ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ଏଠାରେ ଯୋଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରାଜା ଯାକବଙ୍କ ଅନୁବାଦିତ ପୁସ୍ତକ ।

୧୩. ନୂତନ ନିୟମ ଏବଂ ହସ୍ତ ଲେଖାକୁ ନା ଭାଗରେ ଶ୍ରେଣୀ ଭୁଲ୍କ କରାଯାଇପାରେ ସମ୍ଭବତ୍ ଟ୍ୟୁଟି ଶ୍ରେଣି ଭୁଲ୍କ, ପରିବାର ର ଚରିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୧୪. କ. ଆଲୋକଜେଷ୍ଣରିଆ ପୁସ୍ତକ ମିଶର ଦେଶ ଠାରୁ ।

୧୫. ପି ୨୫ ପି ୨୭ (ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ୨୦୦) ଯାହା ସ୍ଵସମାଚାରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

୧୬. ପି ୨୭ (ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର, ୨୨୪) । ତାହା ପାଉଳଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

୧୭. ପି ୨୯ (୨୨୪ - ୨୫୦ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର) ତାହା ପିତର ଏବଂ ଯାହୁଦାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

୧୮. କଡ଼େଷ୍ଟ ‘ବି’ ଯାହାକୁ ବାଟିକାନ୍ସ କୁହାଯାଏ । (୩୨୪ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର ସେଥିରେ ନୂତନ ନିୟମ ଏବଂ ପୁରାତନ ନିୟମ ଅନ୍ତର ଭୁଲ୍କ ଥିଲା ।

୧୯. ଏହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବଂଶକୁ ବାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

୨୦. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହସ୍ତ ଲେଖା ତାହା ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଦେଖାଯାଏ

୨୧. ପଣ୍ଡାତ ଦେଶର ପୁସ୍ତକ ଉତ୍ତର ଆପ୍ରିକା ଠାରୁ ।

୨୨. ଆପ୍ରିକା ମଣ୍ଡଳିର ଧର୍ମଯାଜକ ତେରବୁଲିଆନ, ସିପ୍ରିଆନ ଠାରୁ ନକଳି କରାଯାଇଛି । ଏବଂ ପୁରାତନ ଲାଟିନ୍‌ର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ।

୨୩. ଇରାନିୟସଙ୍କ ଲେଖାକୁ ନକଳି କରାଯାଇଛି ।

୨୪. ନାତିଆନ ପୁରାତନ ସିରିଆକ ଅନୁବାଦ ଠାରୁ ନକଳି କରାଯାଇଛି ।

୨୫. କଡ଼େଷ୍ଟ ‘ଡି’ ବେଜାଇ, ଏହି ପୁସ୍ତକ କୁ ଅନୁଶରଣ କରନ୍ତି ।

୨୬. କ. କନ୍ଧାଇନ, ନେପଳଙ୍କ ଠାରୁ ପୁରବିଅ ବିଜାନ, ଟାଇନ, ପୁସ୍ତକ ଆସିଥାଏ ।

୨୭. ୮୦ ପ୍ରତିଶତ ଅଂଶ ହସ୍ତ ଲେଖାର ୪,୩୦୦ ଏହି ବହିର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଥିଲା ।

୨୮. କାପାଡ଼ନିସିଆନ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟନ, ଆଶ୍ରିଥକୁ ମଣ୍ଡଳିର ଧର୍ମଯାଜକ ଠାରୁ ନକଳି କରାଯାଇଛି । ଏବଂ ଧେରୁବରେଡ୍ ।

୨୯. କଡ଼େଷ୍ଟ ‘ଏ’ କେବଳ ସ୍ଵସମାଚାର ରେ ରହିଥାଏ ।

୩୦. କଡ଼େଷ୍ଟ ‘ଇ’ (ଅଷ୍ଟମ ଶତାବୀରେ) ନୂତନ ନୀଯମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୩୧. ଶିରିଆନ୍ର ପାଲାଷ୍ଟିଏନ, ଠାରୁ ଚାରି ଗୋଟି ସମ୍ବାବନା ମାର୍ଗ ଥିଲା ।

୩୨. ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଏହା କେବଳ ମାର୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଦେଖାଯାଇଛି ।

୩୩. କେତେକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ପାଇଁ ପିୟୁ ଏବଂ ଡକ୍ଟର ।

୩୪. ସମସ୍ୟା ମାନ ଏବଂ ନିଚ୍ଚପ୍ରରିୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଆଲୋଚନା କିମ୍ବା ବହି ସମ୍ବନ୍ଧିଯ ଆଲୋଚନା ।

୩୫. ଘଟଣାକୁ କିପରି ପୃଥକ କରାଯାଏ ।

୧. ଅନିଲାକୃତ କିମ୍ବା ହଠାତ୍

କ. ହାତରୁ ଅଛକେ ତ୍ୟାଗ କରିବା ତାହା ଦ୍ଵିତୀୟ ସମାନ୍ତର ରୂପକ ବାକ୍ୟକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥାଏ । ସେଥୁ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ପଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ମଣିରେ ତ୍ୟାଗ କରିଥାଏ । (ହମିଯ ଟେଲିଯ)

୧. ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦକୁ ଆକ୍ଷିରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା କିମ୍ବା ବ୍ୟାକ୍ୟଆଂଶ (ହାପଲଗ୍ରାଫ୍) ।

୨. ମନରୁ ପୁନରାବୃତ୍ତା ହୋଇ ଖେଳ ଯିବା ଗ୍ରୀକ୍ ବହିର ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି (ଡିଗ୍ରାଫ୍) ।

୩. କାନରୁ ଚାଲି ଯିବା ପ୍ରତିଲିପି ହୋଇ ମୌଖିକ ଭାଷାର ଭୁଲ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଭୁଲ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥାଏ । କିମ୍ବା ଗ୍ରିକ୍ ବାକ୍ୟର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଉଚାରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଘ. ପୂର୍ବୀ ଗ୍ରିକ୍ ବହିର ଅଧ୍ୟୟ ନଥୁଲା । କିମ୍ବା ପଞ୍ଚର ବିଭାଜନ, ଅଛି କିମ୍ବା ପଦ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନ ଥିଲା । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବକୁ ବିଭାଜନ କରିବା ସମ୍ଭବପର ଅଟେ ।

୨. ଲଙ୍ଘାକୃତ ଭାବରେ

କ. ପରିବର୍ତ୍ତନ ଫଳାଫଳ ବହିର ବ୍ୟାକରଣକୁ ଉନ୍ନତି କରିଥିଲା ।

ଘ. ପରିବର୍ତ୍ତନର ଫଳାଫଳ, ଅନ୍ୟ ବାଇବଳ ସମକ୍ଷିଯ ପୁଷ୍ଟକ ଗୁଡ଼ିକକୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥାଏ ।

ଗ. ପରିବର୍ତ୍ତନର କଳାଫଳ ଦୁଇ ଗୋଟି ଅଲଗା ଶବ୍ଦର ସମିଶ୍ରଣ ହୋଇ ଥାଏ ।

ଘ. ପରିବର୍ତ୍ତନର ଫଳାଫଳ ପୁଷ୍ଟକରେ ରହିଥିବା ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରାଗଲା ।

ଡ. କେତେକ ସୁଚନା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ଏତିହାସିକ କିମ୍ବା ସାସାଯମାନଙ୍କ ଦାରା ଉଚିତ ଅନୁବାଦ କରଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତଖତ କରାଯାଇଛି ।

ଘ. ବହିର ଆଲୋଚନା (ମୌଖିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମୁଣ୍ଡ ଯୁକ୍ତ ନିୟମ ଜରିଆରେ ମୌଖିକ ପୁଷ୍ଟକ କୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୧. ଅଧିକ ଅନି ପୁଣ କିମ୍ବା ଅନିଯମିତ ବ୍ୟାକରଣ ସମକ୍ଷିତ ଏହି ବହି ପ୍ରଥମ ହୋଇ ପାରେ ।

୨. ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ପୁଷ୍ଟକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହା ପ୍ରଥମ ହୋଇ ପାରେ ।

୩. ପୁରାତନ ପୁଷ୍ଟକକୁ ଅଧିକ ମହତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଛି । କାରଣ ଏହା ଏତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ସବୁ କିଛି ସମାନ୍ତର ଅଟେ ।

୪. ହସ୍ତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକର ଭୋଗଳି ଭିନ୍ନତା ସାଧାରଣତ୍ବ ଉଚିତ ପଠନ କିମ୍ବା ପ୍ରଧାନ କରାଯାଇ ଥାଏ ।

୫. ଦୁର୍ବଳ ବହିର ମତ ସମକ୍ଷିଯ ବିଶେଷ କରି ମୁଖ୍ୟ ବାଇବଳ ସମକ୍ଷିଯ ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ହସ୍ତ ଲେଖାର ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଯେପରି ତିଏକ ପରମେଶ୍ୱର ୧୯ ଯୋହନ୍ ୪ : ୩ - ୮ ରେ ଦିଆଯାଇ ଥିବା ସ୍ଵପ୍ନାର୍ଥି ।

୬. ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକ ଉଭୟ ଭାବେ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୭. ତଳେ ଦିଆଯାଇ ଥିବା ଦୁଇ ଗୋଟି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ, ଅଲଗା କରୁଥିବା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟରୁ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥିରତା ଆଣିଦିଏ ।

କ. ଜେ. ହାରଳଡ଼ ଗ୍ରିନଲି ପୁଷ୍ଟକ, ନୂତନ ନିୟମ ଉପକ୍ରମର ସମାଲୋଚନା କୌଣସି ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଯାନ୍ ମତ ଗୋଟିଏ ଆଲୋଚନାରେ ଝୁଲି ରହିଥାଏ ନାହିଁ । ଏବଂ ନୂତନ ନୀୟମର ଛାତ୍ରମାନେ ସତର୍କତା ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରି ମନ୍ତ୍ରକୁ ସମର୍ଥନ କରାଇବା ଦରକାର ଅଟେ । କିମ୍ବା ପ୍ରେରଣା ପାଇ ଥିବା ମନ୍ତ୍ରକୁ ସମର୍ଥନ କରାଇବା ଦରକାର ଅଟେ । କିମ୍ବା ପ୍ରେରଣା ପାଇ ଥିବା ବିଷୟ ଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ର ମତକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଘ. ଡାଲ୍ଲ, ଏ, ଶ୍ରୀସତ୍ତ୍ୱେଳ କହିଲେ ଗ୍ରେଜ୍ ଗାରିସନ୍ ବି ବିରମି ଗାମ ଖବର କାଗଜରେ ସେ କହିଲେ (ଶ୍ରୀସତ୍ତ୍ୱେଳ) ବାଇବଳର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅନେକ ବର୍ଷଧରି ଶ୍ରୀସତ୍ତ୍ୱେଳଙ୍କ ମତ ‘ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ’ । ଏହା ସାଧାରଣତ୍ବ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହ ସହ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀସତ୍ତ୍ୱେଳ କହିଲେ, ବହିର ସମାଲୋଚନା ର ମୁଁ ଜଣେ ଉଭୟ - ବିଶ୍ୱାସି ଅଟେ । ମୋର ଚିନ୍ତା ଧାରା ମାର୍କ ୧୭ ପରବର୍ତ୍ତ ଶେଷ ଅଧ୍ୟୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେହି ପୁଷ୍ଟକକୁ ତୁଳନା କରିବ, ମାର୍କ ପୁଷ୍ଟକର ଶେଷ ଅଧ୍ୟୟରେ କୌଣସି ବିବୁଧାରଣା ମତ ସେଠାରେ ଦେଖା ଯାଇନାହିଁ । କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ମିଶ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି

ମହାପୁରୁଷ ସତ୍ୟତା ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିଥାଏ । ‘ଅନ୍ୟପ୍ରବେଶ’ ଯୋହନ୍ ୪ ପର୍ବରେ, ଏହି ଘଟଣା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରାଯାଇଛି । ବେଥସବା କୁଣ୍ଡ ନିକଟରେ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏଠାରେ ସେ ଦୁଇଟି ଘଟଣାର ବିବରଣୀ ଦିଅନ୍ତି । ଲଞ୍ଚରିତ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଆତ୍ମ ହତ୍ୟା ସମକ୍ଷିଯ (cf ମାଥୁର ୨୭ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ୧) ଆତ୍ମ ହତ୍ୟାର ଅନ୍ୟ ଏକ ମତ ‘ଶ୍ରୀସତ୍ତ୍ୱେଳ’ କହନ୍ତି । ଯଦି ଏହା ବାଇବଳରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ତାହା ହେଲେ ଲୟାକରିତ ଯିହୁଦାର ଦୁଇଟି ଆତ୍ମ ହତ୍ୟାର ବିବରଣୀ ବାଇବଳରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ପୁଷ୍ଟକର ଆଲୋଚନାର ସମାଲୋଚନା ଏହା ଏକ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ଏହା କ୍ଷଣସ୍ଥାୟା ବଞ୍ଚି ନୁହେଁ । ଏହା ଅପ୍ରାଶାଙ୍କିକ ଏହା ଶକ୍ତି ଶିଳ, ଗତି ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ।

ଘ. ପୁଷ୍ଟକର ସମସ୍ୟା ମାନ ବହିର ସମାଲୋଚନା)

କ. ଅଲଗା ପୁଷ୍ଟକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୧. ବାଇବଳ ସମକ୍ଷାୟ ସମାଲୋଚନା, ଏତିହାସିକ, ଆକ୍ଷରିକ ଏବଂ ପୁଷ୍ଟକ, ଅର, ଏର, ହରିସନ୍ ।

୨. ନୂତନ ନିୟମର ପୁଷ୍ଟକ, ଏହା ସଞ୍ଚାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଭ୍ରମାଚାର ଏବଂ ପୁନଃଗ୍ରାହଣ ବୃକ୍ଷାଏମ, ମାଜେର ।

୩. ନୂତନ ନିୟମର ସମାଲୋଚନାର ଉପକ୍ରମ, ଜେଏତ, ଗ୍ରିନଲି ।

ପରିଶୀଳନ - ତିନି

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଥିବା ଏକ ତାଲିକା

ଗ୍ରହଣତ୍ତ୍ଵ :- ଏହା ଏକ ପ୍ରାଚିନ ଜୀବନର ମତ ଯାଶୁ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂପର୍କ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଶୁ ଏକ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଏବଂ କେବଳ ତାଙ୍କର ଜଳଦିକ୍ୟା ସମୟରେ ହଁ ଜିଶ୍ଵର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । (୮୮ ମାଥ - ୩ : ୧୭, ମାର୍କ ୧ : ୧୧) କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ପୁନଃରୁଥାନ (୮୮ ରୋମିତ - ୧ : ୪) । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଶୁ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନମ୍ବନା ଜୀବନ ବିତାଇଲେ । (ଜଳଦିକ୍ୟା, ପୁନଃରୁଥାନ) ପୁତ୍ର ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ “ପୁତ୍ର” (୮୮ ରୋମିତ - ୧ : ୪, ପିଲପି ୨ : ୧) ଏହା ପ୍ରାଚିନ ମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ଶତାବ୍ଦୀର ଅଛି କିଛି ଲୋକଙ୍କ ମତ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ହେବା (ଅବତାର) ଏହା ପୁନର୍ବାର ଓଳଶା ହୋଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଜିଶ୍ଵର ହୋଇଛି ।

ଯାଶୁ କିଭଳି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆଦ୍ୟରୁ କିପରି ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ବିଷୟ ଅଟେ । କିମ୍ବା ଉଷ୍ଣାହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ନମ୍ବନା ଜୀବନ ବିତାଇଲେ । ଯଦି ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜିଶ୍ଵର ଥିଲେ, କିପରି ସେ ପୁରଷ୍ଠତ ହୋଇଥିଲେ ? ଯଦି ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମାରେ ମହିମାନ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ । କିପରି ସେ ଅଧିକ ପ୍ରଶଂସନାୟ ହୋଇ ପାରିବେ ? ଯଦିବା ଏହାକୁ ବୁଝିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ବିଷୟ ଅଟେ । ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ପୁତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପନା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ।

ଆଲେକଜେଣ୍ଟ୍ରୀଆନ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟ :-

ଆଲେକଜେଣ୍ଟ୍ରୀଆନ୍ ଠାରେ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନୁବାଦର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସକ୍ରିୟ ହୋଇଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀର ମିଶର ଦେଶ ଠାରୁ, ଏଠାରେ ଅନୁବାଦ କରିବାର ନିଯମ ଶୈଳି ପ୍ରଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣା ଫ୍ଲେଟଙ୍କର ଅନୁଗମକାରୀ ଥିଲେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହାକୁ ଆଲଗରିକାଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ମଣ୍ଡଳର ପୁନରଗଠନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବିଷୟ ଦୋହଲାଉ ଥିଲା । ଅଭିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅଗନ୍ତିନଙ୍କ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରାସାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାଇ ଥିଲା । ମଇସେଣ୍ଟ ସିଲ୍ଲ ମଣ୍ଡଳ ବାଇବଳକୁ ଅନ୍ୟରିତିରେ ପଠନ କରୁଥିଲେ । (୧୯୮୭) ।

ଆଲେକଜେଣ୍ଟ୍ରୀନ୍ସ୍ :-

ପଞ୍ଚମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଗ୍ରିକ୍ ହସ୍ତ ଲେଖାର ଆଲେକଜେଣ୍ଟ୍ରୀଆଙ୍କ ଠାରୁ ଆନିତ ମିଶର ଦେଶରେ ପୁରାତନ ନାୟମ, ଆପକ୍ରିପା ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ନୂତନ ନାୟମକୁ ସେ ଯୋଡ଼ି କରିଥାଏ । ଗ୍ରିକ୍ ନୂତନ ନାୟମର ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ସାକ୍ୟ ଅଟେ । (ମାଥୁର, ଯୋହନ, ଏଯ କରନ୍ତି ବ୍ୟାତିତ) ଯେତେବେଳେ ଏହି ହସ୍ତଲେଖା ‘ଏ’ ଭାବରେ ସଜାଇ ଦିଆଗଲା । ଏବଂ ହସ୍ତ ଲେଖାକୁ ‘ବି’ ବୋଲି ସଜାଇ ଦିଆଗଲା । (ବାଟିକାନଶ) ଏହି ଅଧୟୟନ ଉପରେ ରାଜୀ ଅଟେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଅତ୍ୟାଦିକ ଜ୍ଞାନବିତମାନେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଆଲେଗରି :- ଆଲେକଜେଣ୍ଟ୍ରୀଆନ୍ ଜୁଦାଇଜମନ୍ ମଧ୍ୟରେ ବାଇବଳ କୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଅନୁବାଦ କରିବା ଶୈଳି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବାକ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟର ସଂସ୍କରିତ ସହ ମିଳିତ କରାଇବା । କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ର ଜରିଆରେ ବାଇବଳର ଶାତିହାସିକ ନିଯମ ଏବଂ ଆକ୍ଷରିକ ପୃଷ୍ଠା ଜୁମିକୁ ଅନ୍ତିକାର କରି ପାରନ୍ତି । ଏହା ଲୁକାଇତ ହୋଇ ଅଛି କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୃଷ୍ଠାର ଆନ୍ତିକ ଅର୍ଥ ଲୁକାଇତ ଅଛି । ଏହା କେବଳ ଯାଶୁ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ମାଥୁର ୧୩ ଏବଂ ପାଉଲ ଗାଲ ୧ : ୪ ରୂପକରକ ସତ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ଏହା ଏକ ଗଛ କାରକ ଥିଲା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏହା ରୂପକାରକ ନ ଥିଲା ।

ଲେକସିକାନର ବିଶ୍ୱାସଣ

ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଅଟେ । ସେଠାରେ ଗ୍ରିକ୍ ନୂତନ ନିଯମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦକୁ ଜାଣିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ । ଗ୍ରିକ୍ ଅକ୍ଷର ଏହା ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପୁତ୍ର ଅଟେ । ଅନୁବାଦ ସହ ଏହା ସଂଘଙ୍କ ଅଟେ । ଗ୍ରିକ୍ ପଢ଼ିପାରୁ ନ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ନିଯମ ଗ୍ରିକ୍ ବାକ୍ୟରଣ କୁ ବିଶେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ବାକ୍ୟ ସଦୃସ୍ୟ :- ଏହି ବର୍ଣ୍ଣତ ପଦର ମତ ଏହା ଅଟେ, ଯେ ବାଇବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ସେଥୁମୋରୁ ଏଠାରେ କୌଣସି ମତାତ୍ତ୍ଵର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରଶଂସା ସୁଚକ ଅଟେ । ବାଇବେଳ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବହିର ଅନୁବାଦ ର ପୂର୍ବ କଷ୍ଟନାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଥାଏ ।

ଅସ୍ତ୍ରାତ୍ମତା

ଏହା ଅନିଷ୍ଟିତାକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ତାର ଫଳାଫଳ ପୁଷ୍ଟକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଦୁଇର ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧନା ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ସେତେବେଳେ ଦୁଇର ଅଧିକ ବିଷୟ ଦର୍ଶାଇଅଛି । ହୋଇ ପାରେ ଯୋହନ ଜ୍ଞାତରେ ଅସ୍ତ୍ରାତ୍ମତା ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ - ଦେଉ

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ର ସହିତ ଯଡ଼ିତ ଅଟେ । ଏହି ପଦକୁ ଆମର ଉଷ୍ଣବ ଭାଷାରେ ଜିଶ୍ଵର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଗ୍ରିକ୍ ଶବ୍ଦ ମାନବ ଜାତି ଠାରୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ଆସିଥାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଇଥାଉ ଯେପରି ସେ ଜଣେ ମଣିଷ ଅଟେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ

ଶାରିରିକ ସାମାଜିକ, ମାନସିକ, ରୂପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ସମ୍ପର୍କକୁ ଜଡ଼ିତ କରିଛି (cf ଆଦି ୩ : ୮ ୧ମ ରାଜୀ ୨୯ : ୧୯ - ୨୩) । ନିଷ୍ଠା ଏହା କେବଳ ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ସେଠାରେ କିଛି ଶ୍ରେଣୀ ଭୁଲ୍କ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟତିତ ଥରେ ଆୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ସେଥି ଯୋଗୁ ଆୟମର ଜ୍ଞାନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି, ସତ୍ୟତା ଜରିଆରେ, ଏହା ସିମା ଭୁଲ୍କ ଅଟେ ।

ଆଣିଓକାନ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ଏହି ବାଇବଳ ସମୟରେ ଅନୁବାଦର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଲୋକଜ୍ଞିତ୍ବାର ରୂପ କାରକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମିଶର ଦେଶରେ ପ୍ରତିକୁଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବାଇବଳର ଏତିହାସିକ ଅର୍ଥକୁ କେନ୍ତ୍ର କରିବା । ବାଇବଳ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟର ପୁଣ୍ୟକ ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଷୟ ଉପୁଜାଇଲା ଯେପରି ଯିଶ୍ଵର ଦୁଇଗୋଟି ଅବସ୍ଥା ଥିଲା । କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥା ସମୂର୍ଧ ଜିଶ୍ଵର ଏବଂ ସମୂର୍ଧ ମନୁଷ୍ୟ ରୋମାନ, କାଥଲିକ, ମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା ଏହା କ୍ରମ ଶିକ୍ଷା ବୋଲି ମାନ୍ୟ ଥିଲେ । ଏବଂ ପାରଶିଯାକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ବହୁତ କମ ଥିଲା । ଲୁଥାର ଏବଂ କାଲବନ୍ଦ ପ୍ରତିବାଦ ଯୋଗୁ ଏହାର ଉଚିତ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ଥିଲା ।

ପରମ୍ପରା ବିରୋଧୀ :

ଏହା ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଆତ୍ମକ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ତାହା ଏତ୍ରୀ କବିତାରେ ଥିବା ଧାର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପର୍କକୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । କବିତାର ଧାର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ବିପରିତ ଅର୍ଥ ଦେଇଥାଏ । (cf ହିତ ୧୦ : ୧, ୧୫ : ୧) ।

ପ୍ରଳୟକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ପତ୍ରିକା :-

ଏହା ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସମ୍ବାଦନା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ କବିତାରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଶକ୍ତି ଜରିଆରେ ରହଣ୍ୟମାନ ଲେଖାର ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତର ଉଦାର ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଘଟଣାକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜସ୍ତାଏଲ ଏକ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ପୂର୍ବକ ବୋଲି ଶବ୍ଦନା କରୁଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରତିକା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥାଏ । ଅନ୍ତିମରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜରିଆରେ ବିଜୟ ପ୍ରାୟ ମିଳି ଥାଏ ।

ଏହା ସଂକେତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହିଁନିକ ସହିତ ରହଣ୍ୟ ମାନ ଶବ୍ଦ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟରେ ସତ୍ୟତା ଏକ ରଙ୍ଗ ବୋଲି, ଶବ୍ଦନା ଦର୍ଶନ, ସମ୍ପଦ, ଦୁତଶଣ, ଧ୍ୟାନ କରିବା, ରହଣ୍ୟ ଶବ୍ଦ ମାନ ଏବଂ ହିମତର ତିଖଣତର ଭଲ ଓ ମନ ମଧ୍ୟରେ, ପୁଣ୍ୟକର କିଛି ଉଦାହରଣ ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି । ପୁରାତନ ନୀୟମର ଯିହିଯିକଳ ୩୭ - ୪୮, ଦାନିଏଲ ୭ - ୮, ଯିଶ୍ରିୟ । (୨) ନୂତନ ନୀୟମର ମାଥୁ : ୨୪, ମାର୍କ : ୧୩ ୨ୟ ସେସଲନି : ୨ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ।

ଭୁଲ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କର :-

‘ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିବାଦ କରିବା’ ଏହି ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦରୁ ଅନିତ୍ୟ, ଜିଶ୍ଵର ସାସ୍ତ୍ରୀୟର ଏହା ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁଶାସନ ତାହା ପ୍ରମାଣର ଅ ନୁସନାନ କରିଥାଏ । ଏବଂ ଏହା ଖ୍ୟାତିଆନ, ବିଶ୍ୱାସିର ଯୁକ୍ତ ପୁକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଅଟେ ।

ସନ୍ୟାସୀ ମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରମ : - ‘ପୂର୍ବ କଳନା’ ସାଧାରଣତଃ ସମାନ୍ତର ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏହା ପୂର୍ବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପୃଷ୍ଠା ଭୂମି ରେ ... ଜ୍ଞାନର ସହିତ ଯୋଡ଼ିତ କରିଥାଏ । କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମାନି ନିଅନ୍ତି, ଏହାକୁ ବିନା ପରିକ୍ଷାରେ କିମ୍ବା ବିଶ୍ଲେଷଣ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

ଆରିଆନ୍

ଆରିୟମାନେ ମଣ୍ଡଳର ପ୍ରେସ ବିଚରି ଥିଲେ । ମିଶର ଆଲୋକ ଜେଣ୍ଟେରିଆଙ୍କ ଦୃତିଯ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁ ଆଦ୍ୟରେ ଥିଲେ ଏହି ବିଶେଷକୁ ସେ ପ୍ରମାଣିତ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଦବିକ୍ୟ ନୂହେଁ, (ପିତାଙ୍କ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ମୌଳିକ ପ୍ରାକୃତି ସେହି ପରି ପୁତ୍ରଙ୍କ ନ ଥିଲା) । ସମ୍ବାଦନା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ହିତ : ୮ : ୨୨ - ୩୧, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆଲୋକଜେଣ୍ଟେରିଆ ଧର୍ମ ଯାଜକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ଆହୁନ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଥିଲେ । ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ତର୍କ ଚାଲିଆସୁଥିଲେ ପୂର୍ବିଯ ମଣ୍ଡଳମାନଙ୍କର ଆରିଆନ୍ମାନଙ୍କର ସରକାରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । ନିକିଯ ବୈଦିକ ଯାଶୁ ଖ୍ୟାତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ୩୨ ୫ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆରିଆଯାନ, ମନା କରିଥିଲେ । ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କର ସମୂର୍ଧ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ

ଆରିଷ୍ଟାଳ :-

ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକର ସେ ଜଣେ ଦର୍ଶନ ସାସ୍ତ୍ରଙ୍କ ଥିଲେ । ପ୍ଲେଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲେ । ମହାନ ଆଲୋକଜେଣ୍ଟେର ଶିକ୍ଷକ, ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷାର ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ବହୁ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତର କୁ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛି । କାରଣ ସେ କହିଲେ ଧ୍ୟାନ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନକୁ ଲାଭ କରି ହୁଏ, ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀ ଭୁଲ୍କ କରାଯାଇ ପାରେ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଣାଳିର ଏହା ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଟେ ।

ବିଷ୍ୟାତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ :-

ବାଇବଳର ବିଶେଷ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକୁ ନାମାଙ୍କନ କରାଯାଇଛି ? ପ୍ରଥମର ଲେଖା ହୋଇଥିବା ପୁଣ୍ୟକ ହଜି ଯାଇଛି । କେବଳ ଏହାର ପ୍ରତିଲିପିମାନ କହି ଅଛି । ପୁରାତନ ପୁଣ୍ୟକ, କିମ୍ବା ଏବୀ କିମ୍ବା ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତ ଲେଖାର ଏହା ହିଁ ଉତ୍ତପ୍ତି ସ୍ଥାନ ସମୟ ପୁଣ୍ୟକ ନିମନ୍ତେ ।

ବିଜାଇ

ଷ୍ଟର ଶତାବୀର ଏହା ଏକ ଗ୍ରିକ ଏବଂ ଲାଟିନ ପୁଷ୍ଟକ ଅଟେ । ଏହାକୁ ‘ଡ଼ି’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସୁସମାଚାର, ପ୍ରେରିତ, ଏବଂ କେତେକ ଛୋଟ ପୁଷ୍ଟକ ଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଅନ୍ତରଭୁକ୍ତ, ଏହା ସାସ୍ତ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ଅଙ୍କ ଜରିଆରେ ଏହାକୁ ଚରିତ୍ର ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୂଳ ଆଧାର ‘ଚେକସ୍ ଟୁ-ରିସୁବରସ୍’ ଗ୍ରିକ ହସ୍ତ ଲେଖାର ପରମରା କିଙ୍କ ଜେମସ୍ ପୁଷ୍ଟକ ।

ପୂର୍ବ ମତର ପ୍ରଭାବ :-

ଏହି ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବ କଷନାର କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଏ । ଏହି ମତରେ ଏହା କଷନାର ବିଷୟ, କୌଣସି ବଞ୍ଚୁ ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ କରିବା ବହୁତ କଷକର ଅଟେ । ଏହା ପୂର୍ବ ମତର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧିଯ ଅଧ୍ୟକାର :-

ବିଶେଷ ଅର୍ଥରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ କରଯାଇଛି । ଲେଖକ ... ଦିନରେ ସେ ସଙ୍ଗୀ କରି ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନ ମାନଙ୍କରେ ସେ ସତ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି । ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧ୍ୟକାର ଅର୍ଥ ଏହା ଅଟେ ବାଇବଳ ହିଁ ଆମର ଅଧ୍ୟକାରର ମାର୍ଗ ଅଟେ । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ବିଜୁଲିର ଉଦ୍ଭଳ୍ଳ ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ ଅନୁବାଦ କରିବା । ମୁଁ ଚିତ୍ର ଧାରାକୁ ମୁଁ ସିମିତ କରିଅଛି । ଏତିହାସିକ ବାକ୍ୟରଣାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜରିଆରେ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ।

କାନନ :-

ଏହି ପଦ ଲେଖବା ବିଷୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରାସ୍ତ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ୟ ପୁରାତନ ନିୟମ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।

କ୍ରିଷ୍ଟିଯେନ୍ଟିକ :-

ଏହି ଶବ୍ଦ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଧାନତକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ବାଇବଳ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଅଟନ୍ତି । ପୁରାତନ ନିୟମ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଲକ୍ଷ କରିଥାଏ । ଏବଂ ଯାଶୁ ହିଁ ଲକ୍ଷକୁ ସଫଳ କରୁଛନ୍ତି । (cf ମାଥୁର ୪ : ୧୩ - ୪୮)

ଟିଷ୍ଟଣି ସମୁହ :-

ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ଗବେଷଣା କେନ୍ତି ଅଟେ । ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଏକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଦେଇଥାଏ । ବହିର ପ୍ରତିପର୍ଯ୍ୟାୟ ର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । କେତେକ ଅନୁରୋଧକୁ କେନ୍ତି କରି ଥାନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପୁଷ୍ଟକକୁ ଅନ୍ୟ ଭଙ୍ଗରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହି ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟେ । ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧ୍ୟନ କରିଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହଣ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧିଯ ଅନେକ ପୁଷ୍ଟକକ ଏକାଠି କରି ପଠନ କଲେ, ଲାଭ ଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୀକ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ :- ବାଇବଳର ଅଧ୍ୟନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ଗବେଷଣାର ସାମଗ୍ରି ଅଟେ । ପୁରାତନ ନିୟମ ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣାବଳିକୁ ତାଲିକା କରିଥାଏ । ଅନେକ ମାର୍ଗରେ ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଗାଜୀ ଶବ୍ଦର, ଏହି କିମା ଗ୍ରିକ ଶବ୍ଦର ନିଷ୍ଠତି ପଛରେ ରହିଥାଏ । ୨. ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ୩. ପ୍ରଥମ ଶତାବୀରେ ଏହା ପାଲାଷ୍ଟିଯନ୍ମାନେ ଏହି ଶୀକ୍ୟବିଦୀକ ବିଷୟକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ଆରମ୍ଭ ମଶଲେଟିକ ପୁଷ୍ଟକକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କଲେ । ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ଡି.୧୯.୧୯ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ମୃତ୍ୟୁ ସାଗର

ଏହା ପୁରାତନ କାଳର ଏବୁ ୧ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ପୁଷ୍ଟକର ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ । ୧୯୪୭ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ମାର୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସାଗର ନିକଟରେ ପାଇ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଶତାବୀରେ ସେମାନେ ଯିହୁଦା ଧର୍ମବଳୟୀ ଥିଲେ । ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ଜୀଲିଚମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଏହି ପୁଷ୍ଟକକୁ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ । ପ୍ରଥମ ଶତାବୀରେ ପାଲାଷ୍ଟିଯନ୍ମାନେ ଏହି ଶୀକ୍ୟବିଦୀକ ବିଷୟକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ଆରମ୍ଭ ମଶଲେଟିକ ପୁଷ୍ଟକକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କଲେ । ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ଡି.୧୯.୧୯ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ତର୍କ ଶାସ୍ତ୍ର

ଏହା ତର୍କ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରକିଯା କିମା ଜ୍ଞାନ ସାଧାରଣ ନିୟମରୁ ବିଶେଷତ ଅନୁରୋଧ କରିଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ଜରିଆରେ ତର୍କଶାସ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନର ବିପରିତ ଏହା ଅଟେ । ତାହା ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରକିଯା ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ କରି ସାଧାରଣ ସମାପ୍ତ ଦିଗରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

ତର୍କ ବିଦ୍ୟା

ଏହା ଏକ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରକିଯା ଯେଉଁଠାରେ ମତାନ୍ତର ଦେଖାଯାଏ । ଉତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ ମତ ଚରଣ ଦେଖାଯାଏ । ଏକତ୍ରାକରଣ ହୋଇ ଉତ୍ୟର ଖୋଜନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ଉତ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ମତ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୂଜଗୋଟି ତର୍କବିଦ୍ୟା ଅଛି । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦିତ, ସ୍ଵାଧାନ, ସୁରକ୍ଷା, ଆମ୍ବସଂଯୋଗ, ବିଶ୍ୱାସ, କାର୍ଯ୍ୟ, ନିଷ୍ଠତି, ଶିଷ୍ୟ୍ୟ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ।

ଦାଇଶ୍ଵପରା

ଏହା ଏକ ଯନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷା ଆଲାଞ୍ଛଣ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଶର ଭୌଗୋଳିକ ସ୍ଥାନ ବାହାରେ ରହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଭୌତିକ ଶକ୍ତିର ସମାନତା

ବାଇବଲ ଅନୁବାଦର ଏହା ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଟେ । ବାଇବଲ ଅନୁବାଦକୁ ପଦ ଏବଂ ପଦ ମଧ୍ୟରେ ପରିଷ୍ଵରର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏହ୍ୟୀ ଏବଂ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦର ସ୍ଥିତି ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ କରିଥାଏ । ଯେଉଁ ଜାଗାରେ ବିଷୟର ଅନୁବାଦକୁ ନ୍ୟୁନମାନର ସମ୍ବାନ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଭୌତିକ ଶକ୍ତିର ସମାନତା ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗମିତ ସହ ପ୍ରଥମ ପୁଷ୍ଟକକୁ ନେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଧୁନିକ ବ୍ୟାକରଣ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁବାଦ କରିଥାନ୍ତି ଏହି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅନୁବାଦର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପରେ ଏକ ବାସ୍ତବିକ ସମାଲୋଚନା କରାଯାଇଥାଏ । ଏବଂ ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବାଇବଲକୁ କି ପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ରବର୍ଟ ବ୍ରାଚେର ଉପକ୍ରମ ଚି,ଇ ।

ନାନା ଗ୍ରହରୁ ସାର ସଂଗ୍ରହକାରୀ

ଏହି ଶବ୍ଦ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରହର ସମାଲୋଚନା ସଂଲଗ୍ନକାରୀ ଅଟେ । ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରୀକ୍ ପୁଷ୍ଟକକୁ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ପସନ୍ କରିଥାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ସେହି ପୁଷ୍ଟକରେ ପହଞ୍ଚ ପ୍ରଥମରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ହସ୍ତଲିପିକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଯାଶ କରିଥାଏ । ପ୍ରଥମ ଲେଖା ଲେଖାହୋଇଥିବା ହସ୍ତ ଲେଖାକୁ କେଉଁ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ଗ୍ରୀକ୍ ଲେଖାକୁ ପ୍ରାତି କରିଥିଲେ । ଏହି ମତକୁ ସେମାନେ ତିରକ୍ଷାର କରନ୍ତି ।

ଅବିଚାର କରିବ

ବିଚାର କରିବାର ବିପରୀତ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଯଦି ଏହି ବାକ୍ୟ ଲେଖକଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଆଗେ ନେଇଥାଏ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ଅନ୍ୟର ମତରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ ।

ମୂଳ ଶବ୍ଦ

ଏହା ଏକ ଶବ୍ଦର ଅଧ୍ୟୟନର ଦୃଷ୍ଟି କରଣ ତାହା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଉଚିତ ଅର୍ଥ ଖୋଜି ବାହାର କରିଥାଏ । ଏହି ମୂଳ ଶବ୍ଦ ବିଶେଷତାର ବ୍ୟବହାର ସହଜରେ ଚିହ୍ନଟ କରିବେ । ମୂଳ ଶବ୍ଦକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଏହା ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ସମାନ୍ତର ଅର୍ଥ ଏବଂ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା

ଏହା ଏକ କୌଣସିଲ୍ୟୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । କୌଣସି ଏକ ବିଶେଷ ଅଧ୍ୟୟନର ଅନୁବାଦ କରିବା ଅଭ୍ୟାସ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଅଧ୍ୟୟର ପରିଚାଳନା କରିବା । ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଲେଖକଙ୍କ ମତକୁ ଏତିହାସିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଆକ୍ଷରିକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି, ବାକ୍ୟ ରଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝିଛୁଏ । ଏବଂ ଶବ୍ଦର ସମାନ୍ତର ଅର୍ଥ ।

ଧାରା

ଏହା ଏକ ପ୍ରେଞ୍ଚ ଶବ୍ଦ ତାହା ବିଭିନ୍ନ ପୁଷ୍ଟକ ବିଷୟରେ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ଶବ୍ଦର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ବା ବିଭାଜନ କରିବା, ତାହା ସର୍ବ ସାଧାରଣ ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏତିହାସିକ ବିବରଣ, କବିତା, ହିତୋପଦେଶ, ରହସ୍ୟମାନ ଏବଂ ବୈଠକ ।

ନଷ୍ଟ ସିଜମ୍

ଦିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀର ନଷ୍ଟିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ପୁଷ୍ଟକରୁ ହିଁ ଧର୍ମର ବିରୁଦ୍ଧରଣ ଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଯାହାହେଉ ପଛେ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦିର ଆରମ୍ଭଠାରୁ ହିଁ ଏହି ପ୍ରକାର ମତ ବ୍ୟବହାର କାରାଯାଉଥିଲା । ଭାଲେନଟିଯାନଙ୍କର ମତବାଦ ଏବଂ ଏହି ଦିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ କେରିତ୍ୟାନ ନଷ୍ଟି ସିଜମମାନଙ୍କ ମତଗୁଡ଼ିକ (୧) ଭାବନା ଏବଂ ଆତ୍ମ ଦୁହେଁ ସମାନ ଚିରସ୍ମୟ (ଭାବନାତ୍ତକ ଦ୍ୱିମତ) । ଭାବନା ମନ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆତ୍ମ ଉଭୟ ଅଟେ । ଲକ୍ଷ୍ୟର ଆତ୍ମ ଅଟେ । ସେ କେବେହେଲେ ମନ୍ୟ ଭାବନାରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (୨) ସେଠାରେ ନିର୍ଗମ (ଦୁତମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନମାନ) ଲକ୍ଷ୍ୟର ଏବଂ ଭାବନା ମଧ୍ୟରେ ଶେଷରେ କିମ୍ବା ସବୁଠୁ ଛୋଟ ହେଲା ଯୋହାନ୍ତା ପୁରାତନ ନିର୍ମାନଠାରେ । ଯିଏ ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି । (୩) ଯୋହାନ୍ତା ଭଲି ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଗମ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିରେ ଅଧିକ ଅଟେ । ଏବଂ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟର୍ଭାବୀ ଅଟେ । ଏବଂ ଜଣେ ଆତ୍ମିକ ଛାଯାମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ । (.. ଯୋହନ ..), ଯେହେତୁ ଭାବନା ମନ୍ୟ ଅଟେ, ଯୀଶୁଙ୍କର ଶାରୀରିକ ରହିପାରେ ନାହିଁ । ଏବଂ ଦୈନିକ ଅଟେ । ସେ ଜଣେ ଆତ୍ମିକ ଛାଯାମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ । (.. ଯୋହନ ..) (୪) ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରିଦ୍ରାଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜରିଆରେ “ଜ୍ଞାନ” ଏହା ହେଉଛି ପୂର୍ବ ନିର୍ବାରିତ ଗୁପ୍ତ ଶବ୍ଦ ଅଟେ, ଏହା ଜରିଆରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରକାଶ ପରିଦ୍ରାଶ ପାରୁଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ୟର ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଏହା ନିଯମ ଥିଲା ।

ନଷ୍ଟିକ ମିଥ୍ୟାଶିକମାନେ ଦୁଇଗୋଟି ଜାତିଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । (୧) କେତେକଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିତ୍ରାଣ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣ ଏବଂ ଆଡ଼ିକତାକୁ ଗୁପ୍ତ ଶର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଦୂତମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚ ଯାଇଥାଏ । (୨) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନଶୈଳୀ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଜଟିଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆଡ଼ିକତା ନିମନ୍ତେ ସନ୍ୟାସୀ ଜୀବନ ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ବୋଲି କହୁଥୁଲେ ।

ହାରମେନେୟୁଟିକ୍

ଏହା ଏକ କୌଶଳ ଶବ୍ଦର ନିଯମ ଅଟେ । ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମୂଳକ ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟେ । ଏହା ଉତ୍ତେଷଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ନିଯମାବଳୀ ଅଟେ । କଳା, ଉପହାର, ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କିମ୍ବା ପରିତ୍ର ହାରମେନେୟୁଟିକ୍ ସାଧାରଣତ । ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭାଗ କରାଯାଇଛି । ୧ - ସାଧାରଣ ନିଯମ ଏବଂ ୨ - ବିଶେଷ ନିଯମ । ବାଇବଳ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପତ୍ର ସହିତ ଏହି ଜଡ଼ିତ ଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭିନ୍ନ ପତ୍ରର ବିଶେଷ ନିଯମାବଳୀ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ଧାରଣା ବିଷୟରେ ଜଣାଇଥାଏ ଏବଂ ଅନୁବାଦର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ସମାଲୋଚନା

ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଏହା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ । ସେଠାରେ ଔତ୍ତିହାସିକ ଭିତ୍ତି ଭୂମିକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥାଏ ଏବଂ ବାଇବଳର କୌଣସି ଏକ ପତ୍ରକୁ ଆକ୍ଷରିକ ଗଠନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କରିଥାଏ ।

ରୂପ୍ରୋକ୍ତି : ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଟେ । କେତେକ ଆଧୁନିକ ଉଦାହରଣ ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଖୁବ ଉତ୍ତମ ଥିଲା । କିମ୍ବା ତୁମେ ମୋତେ ପସନ୍ଦ କର । ବାଇବଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରକାର ବାକ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଆଲୋକିତ କରିବା

ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ କହିଲେ, ଏହି ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ତିନିଗୋଟି ଶବ୍ଦରେ ଧାରାରାକୁ ସାଧାରଣତ୍ଵ କୁହାଯାଇଛି । ୧ - ପ୍ରକାଶିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଲଭିତାସରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ୨ - ପ୍ରେରଣା - ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଠିକ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ମାନବ ଜାତିକୁ ଲେଖି ରଖିବା ପାଇଁ ୩ - ଆଲୋକିତ କରିବା; ସେ ତାଙ୍କର ଆଡ଼ା ମାନବ ଜାତିକୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବେ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

ତର୍କ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହା ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ । କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନ ଯାହାକି କୌଣସି ଏକ ବିଷୟଠାରୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରିଥାଏ । ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନର ଏହା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ସିଦ୍ଧ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଟେ । ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଆରେଷ୍ଟପଲଙ୍କ ମତ ଅଟେ ।

ମୁଦ୍ରିତ :- ଏହା ଏକ ଗବେଷଣ ରୂପକ ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭାଷା ପଡ଼ିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବିଶେଷ କରି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଦର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଏ । ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି କରି ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭାଷାରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏହା ସମାଗ୍ରୀ ଲେକ୍‌ଶିକନ୍‌ର ବିଶ୍ଳେଷଣ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରୀକ୍ ଏବଂ ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦର ପ୍ରାଥମିକ ଅର୍ଥ ଦେଇଥାଏ ।

ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଧାନ

ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ସଦା ପ୍ରଭୁ ମାନବ ଜାତିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି । ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବିଷୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଲେଖନ୍ତିରେ ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଚିତ୍ରାଧାରାକୁ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । (୧) ପ୍ରକାଶିତ :- ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଲଭିତାସରେ ସଦା ପ୍ରଭୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । (୨) ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଧାନ :- ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସଠିକ୍ ଅନୁବାଦ ପ୍ରଧାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଲେଖି ରଖିବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି । (୩) ଆଲୋକିତ କରିବା :- ସେ ତାଙ୍କର ଆୟ୍ମା ମାନବ ଜାତିକୁ ପ୍ରଧାନ କରିପାରିବେ ।

ଭାଷାର ବର୍ଣ୍ଣନା

ପୁରାତନ ନିଯମର ରୂପ୍ରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଏ । ଏହା ପୃଥିବୀକୁ ମାର୍ଗର ପଞ୍ଚ ଜନ୍ମୀୟ ସଦୃଶ ବୋଲି କହିଥାଏ । ଏହା ଏକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର ନଥିଲା ।

ନିଯମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ଅନୁରୋଧ

ଏହି ମନ ଭାବନାକୁ ନିଯମ ଏବଂ ବିଧିବିଧାନକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ମାନବ ଜାତିର କାର୍ଯ୍ୟର ନିଯମ ଏହା ଭରତୀ କରି ଲଭିତାରେ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ସଂପର୍କରେ ମୂଳ୍ୟକୁ ହ୍ରାସ କରିଥାଏ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପକୁ ଉଭେଜନା କରିଥାଏ । ଦୁଇଟି ଉତ୍ସାହ ବିଷୟ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସଂପର୍କ ଏବଂ ପାପିଷ୍ଠ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ।

ଆକ୍ଷରିକ

ଜରମାନିଟିଶ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ ପୁଷ୍ଟକକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରାଯାଇଛି । ଏବଂ ଔତ୍ତିହାସିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଣ୍ଟିଅକ୍ଟାରୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନୁବାଦରେ ସାଧାରଣ ମାନବଜାତି ଭାଷାର ଅର୍ଥ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାଷାରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ବହିର କଳା

ମୁଣ୍ଡ୍ୟମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଯୋଗା ଯୋଗ ଖବର ବିଶ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ଯଥା କବିତା, ଏତିହାସିକ ଘରଣାବଳୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁସ୍ତକର ନିଜ ନିଜର ବିଶେଷ ଫାରମୁନିଚିକା ପ୍ରକିମ୍ବା ରହିଛି । ଯେପରି ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ନିମନ୍ତେ ସାଧାରଣ ନିୟମବଳୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

ପୁସ୍ତକର ଅଂଶ

ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁସ୍ତକର ମୁଖ୍ୟ ଧାରଣାକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଅଂଶରେ ବିଭାଜନ କରିଥାଏ । ଏହା କିଛି ପଦଗୁଡ଼ିକ, ଅଧ୍ୟାୟ କିମ୍ବା ପରିଛେଦ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତା ସହିତ ନିଜର ବିଭାଜନ ଅଂଶ ।

ନୀଇ ପ୍ରତ୍ୟେ ସମାଲୋଚନା

‘ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ସମାଲୋଚନାକୁ ଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ’ ।

ହସ୍ତ ଲେଖା

ଏହି ଶବ୍ଦ ଗ୍ରାକ୍ ନୃତ୍ୟ ନିୟମର ବିଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକ ଜଡ଼ିତ କରିଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକର ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଛି । (୧) ଯେଉଁ ବହୁ ଉପରେ ସେମାନେ ଲେଖାଲେ (ପାପିରସ, ଚମତ୍କାର) । (୨) ଲେଖାର ଆକୃତି ମଧ୍ୟରେ (ବଡ଼ ଅକ୍ଷର କିମ୍ବା ପଳାଯନର ହସ୍ତଲେଖା) ଏହାକୁ ଏକ ବଚନ କିମ୍ବା ବହୁ ବଚନରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଛି ।

ମଶ୍ରେଟିକ୍ ପୁସ୍ତକ

ଏହା ନବବ ଶତାବ୍ଦୀ ବିଶ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଯିହୁଦୀ ବିଦ୍ୟାନମାନଙ୍କ ବଂଶାବଳି ଦ୍ୱାରା ଏବୁ ୧ ହସ୍ତଲେଖା ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ବାହାର କରାଯାଇଛି । ସେଠାରେ ସ୍ଵର ବର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଲେଖାମାନ ହୋଇଛି । ଏହା ଇଂରାଜୀର ପୁରାତନ ନିୟମ ପୁସ୍ତକ ଗଠନ କରିଥାଏ । ଏବୁୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପୁସ୍ତକ ଏତିହାସିକ ମଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଯିଶାୟଙ୍କ ପୁସ୍ତକକୁ ମୃତ୍ୟୁ ସାଗର ହସ୍ତଲେଖା ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାକୁ ‘ଏମଚ’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଲକ୍ଷଣ ସୂଚକ ଶବ୍ଦ

ଏହା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଯେଉଁଥରେ ଅନ୍ୟକିଛିର ପରିବର୍ତ୍ତ ଗୋଟିଏ ନାମକୁ ଯୋଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ‘ପାତ୍ର ଗରମ ହେଉଛି’ ଏହାର ଅର୍ଥ ପାଶିକୁ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟବା ।

ମୁରାଚରିଆନ୍ର ଭଗ୍ନ ଅଂଶ

ନୃତ୍ୟ ନିୟମର କାନନିକାଲ ପୁସ୍ତକର ଏହା ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପର ଦୂର ଶହ ବର୍ଣ୍ଣ ପରେ ରୋମୀ ଦେଶରେ ଏହା ଲେଖା ଯାଇଥିଲା । ଏହା ୨୭ଟି ପୁସ୍ତକ ଆଧାରିତ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରତିବାଦ କରୁଥିବା ନୃତ୍ୟରେ ଯେପରି ୨୭ଟି ପୁସ୍ତକ ଅଛି । ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଛି । ସ୍ଵାନୀୟ ମନ୍ତ୍ରଲୀଗୁଡ଼ିକ ରୋମାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରେ କାନନକୁ ବୃହତ୍ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟରେ ଚତୁର୍ଥ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରକାଶମାନ

ଏହା ଗୋଟି ପ୍ରକାର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସ୍ଵର୍ଗ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଅଛି । ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ଆଦେଶର ଯୋଡ଼ିତ ରୋମୀ ୧:୧-୨୦ ଏବଂ ନୈତିକ ବିବେକତା (ରୋମୀ ୧:୧୪-୧୪) ଏହା କୁହାଯାଇଛି । ଗାତ୍ର ୧୯:୧-୨ ରୋମୀ ୧-୨ ଏହା ବାଷ୍ପବ ପ୍ରକାଶମାନ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଶେଷ ରିତିରେ ବାଇବଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ମାନ କରିଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନାଜରିତ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ, ଏହି ଇଶ୍ୱରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରାୟ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପୁନର୍ବାର ଗୁରୁତ୍ୱ କରାଯାଇଛି । ପୁରାତନ ପୃଥବୀ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନୃତି, ସେମାନେ ସବୁ ସତ୍ୟକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ପ୍ରାକୃତିକ ଏକ ଭାବମୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନର କବାଟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୟରେ, ଉଚିତ ପ୍ରକାଶ ମାନଠାରୁ ଏହା ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏହା ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ସାଧାନତାକୁ ପ୍ରାକୃତିକର ଗବେଷଣା ମୋ ମଭରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ସୁଯୋଗ ଅଟେ । ଯାହା ଫଳରେ ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନରୁ ପାଷାଡ଼୍ୟ ପୃଥବୀକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛି ।

ନେଷ୍ଟରୀଆନିଜମ୍ :- ନେଷ୍ଟରୀଆ ପଞ୍ଚମ ଶତାବ୍ଦୀରେ କନଷ୍ଟାଇନନେପାଲ ଗୋଷାରୁ ଆସିଥିଲେ । ଆଣ୍ଟିଯକର ସିରିଆଠାରେ ସେ ତାଲିମ୍ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ଦୂରଗୋଟି ପ୍ରାକୃତିକ ସଦାବ ଅଛି ବୋଲି ମାନ୍ ଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ ଥିଲେ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଶ୍ୱର ଥିଲେ । ଆଲେକ୍ଜେନ୍ତିଆ ଧର୍ମ ପରାଯଣତାର ମଭ ଠାରୁ ଏହି ମଭ ଅଛକେ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ନେଷ୍ଟରୀଆନିଜମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ମାତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଧାନ ରଖିଥିଲେ । ତାହା ହେଉଛନ୍ତି ମରିଯମ୍ । ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ଦ୍ୱାରା ଆଲେକ୍ଜେନ୍ତିଆ ମାନଙ୍କୁ ମଭକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଣ୍ଟିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାଇବଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନୁବାଦର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଲେକ୍ଜେନ୍ତିଆଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଲେଗୋରିକାଲ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅନୁବାଦ, ସର୍ବ ଶେଷରେ ନେଷ୍ଟରୀଆଙ୍କ ମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ବହିଷ୍ମାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ବାକ୍ଷିତ କରାଗଲା ।

ପ୍ରଥମ ଲେଖକ :- ପୁସ୍ତକର ମୌଳିକ ଲେଖକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ ।

ପାପିରା :- ମିଶର ଦେଶଠାରୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହା ନଦୀର ନଳଠାରୁ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହା ଧାତୁ ଯାହାକି ଗ୍ରୀକ୍ ନୃତ୍ୟ ନିୟମର ପୁରାତନ ଅଧ୍ୟାୟମାନ ଲେଖାଯାଇଛି ।

ବହିର ସମାନ୍ତର :- ସେଠାରେ ଏକ ଧାରଣା ଅଛି । ସମସ୍ତ ବାଇବଳ ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ହୋଇଛି । ସେଥୁମୋରୁଁ ନିଜର ଅନୁବାଦ ହେବା ଉଭମ ଅଟେ ଏବଂ ସମାନ୍ତରଲାଭ ସତ୍ୟର ଦୃଢ଼ାମ୍ବକ, ସଦେହ ଜନକ ବିଷୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଦିଆଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକର ବିଷୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ତଡ଼ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପୁସ୍ତକର ଅନ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଉତ୍ତାନୁବାଦ :- ଏହା ଏକ ନାମ ବାଇବଳକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଟେ । କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ବାଇବଳର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ପାରିବ, ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ପ୍ରଥେୟକ ଏବୀ ଗ୍ରାକ୍ ଶବ୍ଦକୁ ମୂଳ ଶବ୍ଦକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଜାଣିବାର ଶବ୍ଦ ନିଷ୍ଠିତ ରୂପରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ସେଠାରେ ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦକୁ ନ୍ୟୁନ ଧାରଣାରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ‘ସମାନ୍ତର ଗତି ଶାଳ’ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକକୁ ସେ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ଥିତିରେ ଧ୍ୟାନ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟାକରଣାନୁଯାଇ ଅନୁବାଦ ହୋଇଥାଏ । ଫି ଏବଂ ଷାଉଚଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ବାଇବଳକୁ କିପରି ଅଧ୍ୟନ କରିବା ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଉଚିତ ସମାଲୋଚନାର ଅନୁବାଦ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକତା :- ଏହା ଏକ ଶବ୍ଦର ସମାଲୋଚନା ପୁସ୍ତକ ଅଟେ । ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟ ଏକ ଧାରଣା ରହିଥାଏ ଏବଂ ଏହାର ସଫଳତା ଆମ୍ବେ ଯଦି ଏହାର ବିଶେଷ ଅଂଶକୁ ଠେଲିବା ସାଧାରଣ ବିଷୟ ଉପରେ ବଡ଼ ବିଷୟକୁ ଠେଲି ପାରିବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପଛରେ ପକାଇବା ।

ପାରାଇଆଲିଜମ୍ :- ସ୍ଥାନୀୟ ଜଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସଂସ୍କୃତର ପୂର୍ବ ମରର ପ୍ରଭାବ ସଂପର୍କକୁ ବୁଝାଏ । ବାଇବଳ ସମନ୍ତରୀୟ ସତ୍ୟତାର ପୁନଃର ସଂସ୍କୃତିକରଣକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରଯୋଗ ।

ବିରୋଧ ଭାବ :- ଯେଉଁ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ଵାକାର କରାଯାଏ । ସେହି ବିଷୟ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯରାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଉଭୟ ସତ୍ୟ ଅଚନ୍ତି । ଯଦି ଅବା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ଭାବ ରହିଥାଏ । ବିପରାତ ଦିଗରେ ସେମାନେ ସତ୍ୟର ଭାଷା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ବାଇବଳ ସମନ୍ତରୀୟ ସତ୍ୟତା ମାନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ତାରାଗଣ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନଷ୍ଟେତ୍ର ପୁଞ୍ଚ ତାରା ଗଣର ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ପ୍ଲେଟେ :- ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରାକ୍ ସେ ଜଣେ ଦାର୍ଶନିକ ଥିଲେ । ଆଲେକଜେଣ୍ଟରିୟଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ତଡ଼ପରେ ଅଗଣ୍ଧିନଙ୍କ ଜରିଆରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାନ୍ତି ଧାରଣାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଶ୍ରୀମତୀ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଏବଂ ଆହୁତିକ ନମ୍ବନାର ନକଳି ମାତ୍ର, ତଡ଼ପରେ ଜଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନେ ସମାନ ବୋଲି ବିଚାର କଲେ । ଆହୁତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଉପାୟ/ଗଠନ ଗୁଡ଼ିକକୁ ସମାକରଣ କଲେ ।

ପୂର୍ବାନୁମାନ :- ଘଟଣାକୁ ବୁଝିବାପାଇଁ ଆମ୍ବେ ପୂର୍ବ ଧାରଣା ବିଷୟରେ କହିଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଆମ୍ବେ ମତ ବାହାର କରିଥାଉ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ବେ ତାହାର ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥାଉ । ପୂର୍ବାନୁକୁଳ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପୂର୍ବାମତର ପ୍ରଭାବ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସତ୍ୟ ବୋଲି ମାନିନେବା ।

ବହିର ପ୍ରୁଧାନ ଅଂଶର ପ୍ରମାଣ :- ପୁସ୍ତକକୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଆନିତ ପଦକୁ କୌଣସି ମହିତ୍ର ନଦେଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରଯୋଗ କରିବା । ଏହାର ଆକରିକ ସ୍ଥିତନୁମାୟୀ ବୃହତ୍ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମ ଲେଖକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଏହି ପଦକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଗୁଡ଼ିକ ଭୂମିକା ନିବାରଣ କରୁଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଧର୍ମଯାଜକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ୍ତର ଥିଲା । ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପର ୩୦, ଯିରୁଶାଲାମର ପତନ ପରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟମାନେ ପାରୁଶାମାନଙ୍କ ଅଧିନଷ୍ଟ ଥିଲେ । ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ସେମାନେ ପରିଚାଳିତ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟଶିକ ଭାବରେ ଏହାର ଶ୍ରେଣୀଭୂକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଆଇନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବରେ ତରାର ଅନୁବାଦ କରାଗଲା ଏବଂ ମୌଖିକରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଗଲା ।

ପ୍ରକାଶିତ :- ସଦା ପ୍ରଭୁ ମାନବକୁ କଥା କହିଛନ୍ତି । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧାରଣାକୁ ସାଧାରଣତ୍ବ ତିନଟି ଶବ୍ଦରେ କୁହାଯାଇଛି । (୧) ପ୍ରକାଶିତ :- ସଦା ପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଜତିହାସରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । (୨) ପ୍ରେରଣ :- ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସଠିକ୍ ଅନୁବାଦ ଦେଇଛନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ବଜାଯାଇ ଥିବା ମନୁଷ୍ୟର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ନିମନ୍ତେ । (୩) ଆଲୋକନ :- ସେ ନିଜର ଆମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ।

ସେମାଟିକ ଭୂମି :- ବାକ୍ୟରେ ଯୋଡ଼ିତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ସାଧାରଣତ୍ବ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦର ଭୂମି ରହିଥାଏ ।

ସେପଟୁଜେଷ୍ଟି :- ଗ୍ରୀକ ଅନୁବାଦର ଏବା ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ଏହି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ପରମରା ଏହା କହିଥାଏ । ମିଶର ଦେଶର ଆଲୋକଜେଣ୍ଡରିଆ ପୁଷ୍ଟକାଳଯରେ ୩୦ ଦିନରେ ୩୦ଟି ଯିହୁଦୀ ବିଦ୍ୟାନ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପୁଷ୍ଟକ ଲେଖାଯାଇଛି । ପାରମାରିକ ତାରିଖ ଖ୍ୟାତ ପୂର୍ବ ୨୫୦ ମସିହା (ବାପ୍ତିବରେ ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ୧୦୦ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା) ଏହି ଅନୁବାଦର ବିଶେଷ କାରଣ (୧) ପୁରାତନ ପୁଷ୍ଟକକୁ ମଶେରଟିକ୍ ଏବା ପୁଷ୍ଟକ ତୁଳନା କରିଥାଏ । (୨) ତୃତୀୟ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବୀରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅନୁବାଦର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି । (୩) ଯାଶୁକ୍ ତିରଶ୍ଵାର ପୂର୍ବରୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମସିହ ବିଶେଷ କାରଣରେ ବୁଝାଇ ଥାଏ । ଏହାକୁ ଏଲ୍, ଏକ୍, ଏକ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ସାଇନାଟିକ୍ ସାସ୍ତ୍ର :- ଯାଶୁକ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପର ଚତୁର୍ଥ ଶତାବୀ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖା ଏହା ଅଟେ । ଏହା ଜର୍ମାନୀ ବିଦ୍ୟାନଙ୍କ ଟିଚେନ୍ଟ୍ ଦ୍ୱାରା ସେଷ୍ଟ କାଠେର୍ଷ ସନ୍ୟାସୀ ଆଶ୍ରମରେ ଏହା ମିଳିଥିଲା । ପାରମାରିକ ଏହାକୁ ସିନୀୟ ପର୍ବତ କୁହନ୍ତି । ଏହି ହସ୍ତଲେଖାର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର ଏବା ଶବ୍ଦକୁ ଆଲୋପ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରାତନ ନିୟମ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ ରହିଛି । ଏହା ଆରମ୍ଭର ସବୁରୁ ପୁରାତନ ହସ୍ତଲେଖା ଅଟେ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହେବା :- ଏହି ଶବ୍ଦର ରୂପକାର ଅର୍ଥ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । ପୁଷ୍ଟକରୁ ଆକ୍ଷରିକ ଏତିହାସିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମିକୁ ଅଗ୍ରହ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏବଂ ଅନ୍ୟର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁବାଦ କରିଥାଏ ।

ସାମର୍ଥ୍ୟକ :- ଏହି ଶବ୍ଦର ସମାନ ରୂପକ ଅର୍ଥ ରହିଛି । (ୟଦିବା ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ବାପ୍ତିବିକ ଅର୍ଥ ଜଣାପଡ଼ି ନଥାଏ) । ସେମାନେ ପରଷ୍ପର ସହିତ ଉତ୍ତମ ସଂପର୍କ ଅଛି, ପରଷ୍ପର ସ୍ଥାନରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଇ । ଏବା ରତ୍ନ ଗୋଟି ପଦ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଆଖ୍ୟାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ପଦ୍ୟର ଦୁଇ ଧାତ୍ର ଧାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ ଥାଏ । (cf ଗୀତ ୧୦୩:୩)

ଶଙ୍କ ବିନ୍ୟାସ :- ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ଶଙ୍କ ଅଟେ । ଯାହାକି ବାକ୍ୟକୁ ଗଠନ କରିଥାଏ । ଶଙ୍କବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ିତ କରି ସେଥିରୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବନାକୁ ଉପରୁ ଉପରୁ କରିଥାଏ ।

କୃତ୍ରିମ :- ତିନଟି ଶବ୍ଦରୁ ଗୋଟିଏ ଶଙ୍କ ଏବା ପଦ୍ୟରେ ଯୋଡ଼ିତ ଅଟେ । ଏହି କବିତାରେ ଧାତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ପରଷ୍ପର ଏକତ୍ରୀକରଣକୁ ଗଠନ କରିଥାଏ । cf ଗୀତ ୧୯:୭-୯

ନିୟମିତ ଇଶ୍ଵରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର :- ଏହା ଏକ ଅନୁବାଦର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ସେଥିରେ ବାଇବଳ ସତ୍ୟତାକୁ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ଏତିହାସିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ବଦଳରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଶ୍ରେଣୀଭୂତ କରାଯାଇଛି । (cf ଇଶ୍ଵର, ମନୁଷ୍ୟ, ପାପ, ପରିତ୍ରାଣ ଇତ୍ୟାଦି) ।

ତାଲମୁଦ :- ଏହି ଆଖ୍ୟା ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କର ମୌଖିକ ପରମାରାକୁ ନିୟମାବଳୀ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଯିହୁଦା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୌଖିକ ଭାବରେ ସିନୀୟ ପର୍ବତରେ ଦେଇଥିଲେ । ବାପ୍ତିବରେ ଏହା ଯିହୁଦା ଲୋକମାନଙ୍କର ବର୍ଷ ତମାମ ଉତ୍ସୟମର ସଂଗ୍ରହୀତ ଜ୍ଞାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ତାଲମାଦର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅନୁବାଦ ରହିଛି । କ୍ଷୁଦ୍ର ବାବିଲନି ମାନେ ସମସ୍ତେ ପାଲାଣ୍ଡନ ବାସୀ ।

ବହି ସମୟାୟ ସମାଲୋଚନା :- ବାଇବଳ ହସ୍ତଲେଖାର ଅଧ୍ୟୟନ । ବହି ସମୟାୟ ସମାଲୋଚନା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । କାରଣ ମୂଳରୁ କୌଣସି ହସ୍ତଲେଖା ଜୀବିତ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ଏବଂ ନକଳି ଗୁଡ଼ିକ ପରଷ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ଦେଖାଯାଏ । ବିଭିନ୍ନତା ବିଷୟରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଏ । ସେଥିରେ ପହଞ୍ଚ ଯଥାସାଧ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ । ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଲେଖାଯାଇଛି । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହାକୁ ନୀଳପୁରୀୟ ସମାଲୋଚନା ବୋଲି କୁହନ୍ତି ।

କେକସ୍ ତୁସ୍ ରିଶିବି ତୁସ୍ :- ଏହି ନାମ ଏଲଜେବେର ଆଖ୍ୟାରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଗ୍ରୀକ ନୂତନ ନିୟମର ଯାଶୁକ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପର ୧୩୩ା ମସିହାରେ ଏହାର ଉନ୍ନତି ହେଲା । ସାଧାରଣତା ଶଙ୍କ ଗ୍ରୀକ ନୂତନ ନିୟମ ବିଳମ୍ବିତ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖାଠାରୁ ଏହା ଆସିଥାଏ । ଏବଂ ଏରାମଶର ଲାଟିନ୍ ଅନୁବାଦ (୧୪୧୦ - ୧୪୧୩) ଷ୍ଟେପାନ୍ସ (୧୪୦୪ - ୧୪୪୯) ଏବଂ ଏଲଜରେତ୍ରିର (୧୭୧୪ - ୧୭୭୮) ନୂତନ ନିୟମର ସମାଲୋଚନା ଏ.ଟି ରବରସନ କହନ୍ତି । ବିଜାନାଇଟ ପୁଷ୍ଟକକୁ ଚେକସ୍ ତୁସ୍ ରିଶିବି ତୁସ୍ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖାର ବେଜାନାଇଟ ପୁଷ୍ଟକ ଠାରୁ ନ୍ୟୁନତମ ବୋଲି ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଶତାନା କରାଯାଇଥିଲା । (ପାଣ୍ଡା ଆଲୋକଜେଣ୍ଡର ଏବଂ ବିଜାନାଇନାଇନ) ଶତାବୀଠାରୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟରେ ମିଥ୍ୟା ଭରି ରହିଛି । ଯାହା ହେଉ ପଛେ ଏ. ଟି ରବରସନ କୁହନ୍ତି । ଚେକସ୍ ତୁସ୍ ରିଶିବି ତୁସ୍ ପ୍ରତ୍ୱର ଭାବରେ ଆନ୍ତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଚିତ ପୁଷ୍ଟକ ରଖିଥିଲେ । ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖାର ପରମରା (ବିଶେଷତଃ ଏରାସ୍ ମଶ ତୃତୀୟ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଲେଖା ୧୪୧୧ ମସିହାରେ) ରାଜୀ ଜେମସ ଅନୁବାଦ ଖ୍ୟାତ ପର ୧୭୧୧ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା ।

ଗୋରା :- ଏହା ଏକ ଏବା ଶଙ୍କ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ପଢ଼ିବାରେ ଏହି ନାମକୁ ସରକାରୀ ଷ୍ଟରରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା । (ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ) ଏହା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସବୁରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବାକାନର ବିଭାଜନ ଅଟେ ।

ତାଇପ ଲଜୀକାଲ୍ :- ଏହା ଏକପ୍ରକାର ବିଶେଷ ଅନୁବାଦ ଅଟେ । ସାଧାରଣତଃ ଏଠାରେ ନୂତନ ନିୟମର ସତ୍ୟତା ପୁରାତନ ନିୟମରେ ପ୍ରତିକ ରୂପରେ ଯୋଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ହାରମେନିଯ ଅନୁବାଦକୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁ ନୂତନ ନିୟମରେ ଦିଆଯାଇ ଥିବା ବିଶେଷ ଉଦାହରଣକୁ ସୀମିତ ରଖିବି ।

ବାଟିକାନ୍ସ :- ଏହା ଏକ ଗ୍ରୀକ ହସ୍ତଲେଖା ଖ୍ୟାତ ବରଂ ଚତୁର୍ଥ ଶତାବୀରେ ଏହାକୁ ବାଟିକାନ୍ସ ପୁଷ୍ଟକାଳଯଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରାଗଲା । ମୁଖ୍ୟତଃ ଏଥିରେ ପୁରାତନ ନିୟମର ସମସ୍ତ ପୁଷ୍ଟକ, ଆପକ୍ରିପ୍ତା ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ ରହିଛି । ଯାହା ହେଉ ପରେ କିଛି ଅଂଶ ନଷ୍ଟ ହୋଇ

ଯାଇଥୁଲା । (ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ, ଗୀତ ସଂହିତା, ଏବ୍ରୀ, ପାଳକମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକ, ପିଲେମନ୍ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ଏହା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହସ୍ତଲେଖା ଅଟେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ବଡ଼ ଅକ୍ଷର ‘ବି’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

ଉଲ୍‌ଗେର :- ଏହି ନାମ ଜେରମ ବାଇବଲର ଲାଟିନ୍ ଅନୁବାଦ ଅଟେ । ଏହା ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଅନୁବାଦ ରମାନ୍ କାଥାଲିନ୍ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ । ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର ମାତ୍ର ମସିହାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥୁଲା ।

ପତ୍ରିକାର ଅଭିଜ୍ଞତା :- ପୁରାତନ ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ପୃଥବୀରେ ଏହି ପତ୍ରିକା ସମଷ୍ଟେ ଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ଏହା ଏକ ଚେଷ୍ଟା ଥିଲା । ମୂଢ଼ନ ବଂଶର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ସଫଳତା ପଦ୍ୟ, ହିତୋପଦେଶ କିମ୍ବା ଗପ ମାଧ୍ୟମରେ କୌଣସି ସମାଜର ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଆଖ୍ୟାନ କରି ବରଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଧୁକ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥୁଲା । ଇତିହାସକୁ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କଲି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜୀବନର ଅଭିଜ୍ଞତା ଏବଂ ଧ୍ୟାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥୁଲା । ବାଇବଲରେ ଆୟୁର ପୁଷ୍ଟକଠାରୁ ପରମ ଗୀତ ଯହିଥୁଙ୍କ ଆରାଧନାର ଉପମ୍ଲିତି ସତ୍ୟ ବୋଲି ମାନନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଧର୍ମ ପରାଯଣ ପୃଥବୀର ମତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଅଭିଜ୍ଞତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଷଷ୍ଠ ନୁହେ । ଏହା ସାହିତ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନପାରେ । କଥାରେ ଅଛି କେବେ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତର ପରିଷ୍ଠିତିରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରଯୋଗ କରନାହିଁ । ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନର ସବୁରୁ କଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନ ପରାବିବାରେ ସାହସ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଧୁକାଂଶ ସମୟରେ ପାରମାର୍ଥିକ ଧାର୍ମିକ ମତକୁ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି । (ଆୟୁର ଏବଂ ଉପଦେଶ) ଜୀବନର ଜଟିଳତାକୁ ହିଁରତା ରକ୍ଷାକରେ ସହଜରେ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରନ୍ତି ।

ପୃଥବୀର ଛବି ପୃଥବୀର ମତ :- ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୁତା ଅଛି । ଉତ୍ତମ ଦୁହେଁ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ଧାରଣାର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଯୋଡ଼ିତ ଅଟନ୍ତି ଶବ୍ଦ ପୃଥବୀର ଛବି ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । ସୃଷ୍ଟି କିପରି ପୃଥବୀର ମତ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଥାଏ । କିଏ ଏହି ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ୧ ଏବଂ ୨ ର ଅନୁବାଦ ସହ ଯୋଡ଼ିତ ପ୍ରାଥମିକ କିଏ । କିପରି ନୁହେଁ ସୃଷ୍ଟିର ।

ଯୋହାନ୍ନୋ : ପୁରାତନ ନିଯମରେ ଏହି ନାମ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି । ଯାତ୍ରା ପୁଷ୍ଟକ ୩:୧୪ ଏହା ଏକ କାରଣାମ୍ବକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ହେବା ପାଇଁ ଏହି ନାମକୁ ଉଜ୍ଜାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । କାଳେ ଏହି ନାମକୁ ବୃଥାରେ ନ ନେବେ । ସେଥିଯୋଗୁ ସେମାନେ ଏବ୍ରୀ ନାମ ଆଡ଼ନାଇ । (ସଦାପ୍ରଭୁ) ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ନାମକୁ ରଂଗାଜୀରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ।

ପରିଶିଷ୍ଟ ଚାରି

ସିନ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ

ମୁଁ ବିଶେଷ କରି ବିଶ୍ୱାସର ବିବରଣୀରେ ଧାନ ଦିଏ ନାହିଁ । ମୁଁ କେବଳ ବାଇବଲକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି କହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଏ । ମୁଁ ଭାବେ ମୋର ସିନ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରଣାର ମୂଳ୍ୟାଙ୍କନ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସହିତ ଅପରିବିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସର ବିବରଣୀ ଦିଆଯିବ । ଆସମାନଙ୍କ ଦିନରେ ଅନେକ ଜିଶ୍ଵରଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ତୁଟି ଏବଂ ପ୍ରତାରଣାମାନ ରହିଛି, ନିମ୍ନରେ ମୋର ଜିଶ୍ଵରଶାସ୍ତ୍ରର ସଂକଷିପ୍ତ ସାରମର୍ମ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୧. ବାଇବଲ ଉଭୟ ପୁରାତନ ଓ ନୃତନ ନଯିମ, ପ୍ରେରିତ, ଅଭ୍ରାନ୍ତ, ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ, ସନାତନ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ । ଏହା ଅଲୋକିକ ନେତୃତ୍ବରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରକାଶନ । ଜିଶ୍ଵର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ଏହା ଆସମାନଙ୍କର ଏକମୂଳା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସତ୍ୟତାର ସ୍ରୋତ । ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଭ୍ୟାସ ନିମନ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ସ୍ରୋତ ।
୨. କେବଳ ଜଣେ ଅନେକ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଜିଶ୍ଵର ଅଛନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷ୍ଵରୂପ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି । ସେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରେମୀ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ବାନ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେପରିକି ସେ ନିରେପକ୍ଷ ଓ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗେ । ସେ ଆପେ ତିନୋଟି ପୃଥକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ । ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ରାତ୍ମା; ବାନ୍ଧବରେ ଭିନ୍ନ ମାତ୍ର ଗୁଣରେ ଏକ ।
୩. ଜିଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ଜଗତର ନିଯନ୍ତ୍ରଣରେ ସକ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଅନେକ ଯୋଜନା ରହିଛି ଯାହା ଅପରିବର୍ତ୍ତତ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କେନ୍ତିତ ଯିଏ ଜଣେ ମଣିଷର ମୁକ୍ତ ଜହାକୁ ମାନ୍ତ୍ରର କରେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା କିଛି ହୁଏ ନାହିଁ । ତଥାପି ସେ ଉଭୟ ଦୂତ ଏବଂ ମଣିଷର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜହାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଯାଶୁ ପିତାତକର ଜଣେ ମନୋନୀତ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବେ ମନୋନୀତ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଘଟଣାର ପୂର୍ବଜ୍ଞାନ ମଣିଷର ପୂର୍ବ ଲିଖିତ ନିର୍ବାରଣକୁ ହ୍ରାସ କରେ ନାହିଁ । ଆସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ ବିଚାର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଉଭରଦାୟୀ ଅଟୁ ।
୪. ମାନବଜାତି, ଯଦ୍ୟପି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ନିର୍ମିତ ଏବଂ ପପରୁ ମୁକ୍ତ, ତଥାପି ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କମ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିବା ବାଛିଲା । ଯେପରିକି ସେ ଜଣେ ଅଲୋକିକ ପ୍ରତିନିଧି ଦ୍ୱାରା ପରାକ୍ରିତ ହେଲା, ଆଦମ ଏବଂ ହରା ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଜହାକୁଠ ସ୍ଵଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ ପାପର ଉଭରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ମାନବଜାତି ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା । ଆସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କରୁଣା ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ଆବଶ୍ୟକ ଉଭୟ ଆସମାନଙ୍କ ଆଦମଙ୍କ ପରିମୁତିରେ ଏକାତ୍ମତ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜହାକୁଠ ବିଦ୍ରୋହ ହେତୁ ।
୫. ଜିଶ୍ଵର ପଢିତ ମଣିଷକୁ କ୍ଷମା ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର, ମଣିଷ ହେଲେ, ପାପହୀନ ଜୀବନ୍ୟାପନ କଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିବଦଳ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା, ମଣିଷର ପାପ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ । ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପୁନଃସ୍ଥାପନାର ମାର୍ଗ ଏବଂ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା । ତାହାଙ୍କ କୃତକାର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଆଉ ଉଦ୍ଧାର ନାହିଁ ।
୬. ଆସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଜିଶ୍ଵର ଦର କ୍ଷମା ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜହାକୁଠ ଉଚ୍ଚାର ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ପାପର ଜହାକୁଠ ଫେରଣରୁ ହିଁ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।
୭. ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ଏବଂ ପାପରୁ ଅନୁତାପର ଆଧାରରେ ଆସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କ୍ଷମାପ୍ରାୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଯେପରିକି, ଏହି ନୃତନ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରମାଣ ଜୀବନର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ । ମଣିଷମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବା ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦୃଶ । ଯେଉଁମାନେ ବାନ୍ଧବରେ ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାୟ, ଯଦ୍ୟପି ବେଳେ ବେଳେ ପାପ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ବିଶ୍ୱାସ କରି ଜୀବନକାଳ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବା ଦରକାର ।
୮. ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ‘ଅନ୍ୟ ଯାଶୁ’ ଅଟନ୍ତି । ହଜିଥୁବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇବା ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାୟମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟତାରେ ବର୍ଜଣ୍ଣୁ କରିବାକୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପବିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ପରିତ୍ରାଣରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ମଣ୍ଡଳୀ । ଦାନ ଯାହା ଆଧାଶରଣତେ ଯାଶୁଙ୍କର ମନୋଭାବ ଏବଂ ଧାରଣା ଆତ୍ମଙ୍କର ଫଳ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ରେଷ୍ଠିତ ହେବା ଦରକାର । ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମା ବାଇବଲ ସମୟରେ ସକ୍ରିୟ ଥିଲେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ସେ ଆସମାନଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ।
୯. ପିତା ପୁନଃୟୁଥୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ମଣିଷଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ଜଗତକୁ ପୁଣି ଆସିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଭରସା କଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଜୀବନ ପୁଣ୍ୟକରେ ଲିଖିତ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନରେ ଅନେକ ମହିମାମୟ ଶରୀରକୁ ପ୍ରାୟ କରିବେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସଦାକାଳ ରହିବେ । ଯେପରିକି, ଯେଉଁମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରତି ଉଭର କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ତ୍ରୀଏକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହଭାଗିତାର ଆନନ୍ଦରୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଅଳଗା ବେବେ । ସେମାନେ ଶଳତାନ ଓ ତାହାର ସହଭାଗିମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଆଶା କରେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ମୋ ହୃଦୟର ଜିଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସାଦ ଦେବ । ମୁଁ ଏହି ବିବରଣୀକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ।
- “ପ୍ରକୃତରେ - ଏକତା, ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାଧାନ୍ୟରେ - ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା, ସମସ୍ତ ବିଷ୍ଵରୂପ - ପ୍ରେମ”